ஸ்ரீ சம்தவாலு-தெவாயநமஃ.

கு நு-ம ஶ ஷ நு ஸ்ரீ ர கு ரஃ.

ஶ - ஈர - ஸ்ரீர, வொ நூ-பி வெங்கூ-ஈஶணாயகூ நூதீஃ.

கு-நாயாலுஷா நூ நூதகு ஜிஜூ ரலு-கு நாம்லு தாஃஶ-தெ।
லுஶ்ரு மாலொஷ்ரு ஹாஷ்ரு ராணீ வ்ரு ரவ்ரு ஸ்ரூலுஹவெண்ணி தெ நூ॥
கு-வெ-ல்லுஷ்ரு நாயகூ ரஷி தா ஹிஜாம்கு நூ யவொயிகா।
ஸீ தாயா நூ ரா விவீடீகா ஜீயா நூ ஷம் நூ நூ தார கு॥

ஸ்ரீமஞ்ஜுவர்ட்டூர,

ஜ - ஸ்ரீர, ஈரஷா நூ ரஸ்ரீ நூ நூதீஃ.

சுவிநூ ரா திதி ஈராம்யா நாம் தெஹி நாம்வலு-ஹிஜயெ।
கு-வெ-ல்லுஷ்ரு நாயகூ நிஹி தா ஜீயா நூ தீ தாயகூ நூவிகா॥
ஶ நூ நூ நூ தயஹிஜாகு ஜ வீ ஸீ தாயகூ நூவிகா।
ஜீயா நூ ரா கு ஶ நூ-ஶா நிவிஶா நம் நூ நூ ரா யி நீ॥

ஶைஷ்ணவ,

ஜ - ஸ்ரீர, ஸ்ரீ நிவாலுஷாவாயகூ நூதீஃ.

சூநூ ளவெநூ ஷ்டீ நூ ம்மா நு வி தநூ நு-ம தா நு ரா விஈலுகு வெ-ஈரா
ணா நு ரு வெ ஸ்ரீ லொ கூம் லெ தி ஹாலுஷா நு நு-லு-வ நு தமு ஸ்ரீ நூ கு வாணெஃ
நூ வாலெ ஃ, தெ ஷ்டீ ரா நூ நு தெ தாயகூ வ மஶ நி மஶ நா நஹ கூ வெ-ஷ்ரு
வஜ்ரு ஷ்டீ ர, லுஃலுஷா ஸ்ரீ ம்யெ தஶ ஹி வெ தி தா நு-ஷ்டீ யீ ஷ-கு-வி-கு நீ நாகு॥

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஃலுஃ ஸ்ரீ ஹ ரு தாவ நூ ஈவெநூ லுஶ்ரு வாஜ-கு-நவ்ரு ராஜ ரா நூ ர
ய-கு-ஜவெஜ்ரு நூ ரா ஸ்ரீ லுகு விய்ரு வெநூ நஶ்ரி த ஸ்ரீ லாய-கு ஹெ த-கு வ்ரு வொயாம், நீ
நாஶ-கு வெயஷ்ட நூ தயவாரி மணி தா ய்ரு ராயஸ-கு-ஜாய-கு ஜெஜாம், வ்ரு ஸ்ரீ
நாஃஸ்ரு ஃகூ ரா நூ ரு ஃ ஸ்ரீ கு லுஶ்ரு ஸ்ரீ ரா ஹாஷ்ரு வா ஹ்ரீ வி-கு வ்ரு வ்ர-ஃ॥

வ நூ தாலுஃ ஸ்ரீ ஃலுஃ ஸ்ரீ நூ தகூ ஸ்ரீ நூ-ஜெயிஷ்ண நூ-ஹ்ரு-ஹ்ரு நூ தாம்
வீகூ-ரு லுஶ்ரு, கூ ஸ்ரீ தி நூ ரு வி வாகூ ஹ்ரீ ரு வெநூ வி மலுஜா வநூ-கு கூ வ்ரு வெகூ,
வஜ்ரு ஃகொ ராயம் வ-ர்ரீ ஸ்ரீ லுஃ ரு ஶிப வணி தி ஹிஜ-கு ராஜ ஸ்ரீ ராயா ர்ண ராஹீ,
கு-வெ-ல்லொ ஶ்ரு வ்ரு யீ ரா நு தி ர்ரு ல வ-ஹ மாம் டி வ்ரு ணீம் வ்ரு ஸ்ரீ ஹாண॥

ஸ்ரீ சம்தவாலு-தெவாயநமஃ.

கு நு-ம ஶ ஷ நு ஸ்ரீ ர கு ரஃ.

ஶ - ஈர - ஸ்ரீர, வொ நூ-பி வெங்கூ-ஈஶணாயகூ நூதீஃ.

கு-நாயாலுஷா நூ நூதகு ஜிஜூ ரலு-கு நாம்லு தாஃஶ-தெ।
லுஶ்ரு மாலொஷ்ரு ஹாஷ்ரு ராணீ வ்ரு ரவ்ரு ஸ்ரூலுஹவெண்ணி தெ நூ॥
கு-வெ-ல்லுஷ்ரு நாயகூ ரஷி தா ஹிஜாம்கு நூ யவொயிகா।
ஸீ தாயா நூ ரா விவீடீகா ஜீயா நூ ஷம் நூ நூ தார கு॥

ஸ்ரீமஞ்ஜுவர்ட்டூர,

ஜ - ஸ்ரீர, ஈரஷா நூ ரஸ்ரீ நூ நூதீஃ.

சுவிநூ ரா திதி ஈராம்யா நாம் தெஹி நாம்வலு-ஹிஜயெ।
கு-வெ-ல்லுஷ்ரு நாயகூ நிஹி தா ஜீயா நூ தீ தாயகூ நூவிகா॥
ஶ நூ நூ நூ தயஹிஜாகு ஜ வீ ஸீ தாயகூ நூவிகா।
ஜீயா நூ ரா கு ஶ நூ-ஶா நிவிஶா நம் நூ நூ ரா யி நீ॥

ஶைஷ்ணவ,

ஜ - ஸ்ரீர, ஸ்ரீ நிவாலுஷாவாயகூ நூதீஃ.

சூநூ ளவெநூ ஷ்டீ நூ ம்மா நு வி தநூ நு-ம தா நு ரா விஈலுகு வெ-ஈரா
ணா நு ரு வெ ஸ்ரீ லொ கூம் லெ தி ஹாலுஷா நு நு-லு-வ நு தமு ஸ்ரீ நூ கு வாணெஃ
நூ வாலெ ஃ, தெ ஷ்டீ ரா நூ நு தெ தாயகூ வ மஶ நி மஶ நா நஹ கூ வெ-ஷ்ரு
வஜ்ரு ஷ்டீ ர, லுஃலுஷா ஸ்ரீ ம்யெ தஶ ஹி வெ தி தா நு-ஷ்டீ யீ ஷ-கு-வி-கு நீ நாகு॥

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஃலுஃ ஸ்ரீ ஹ ரு தாவ நூ ஈவெநூ லுஶ்ரு வாஜ-கு-நவ்ரு ராஜ ரா நூ ர
ய-கு-ஜவெஜ்ரு நூ ரா ஸ்ரீ லுகு விய்ரு வெநூ நஶ்ரி த ஸ்ரீ லாய-கு ஹெ த-கு வ்ரு வொயாம், நீ
நாஶ-கு வெயஷ்ட நூ தயவாரி மணி தா ய்ரு ராயஸ-கு-ஜாய-கு ஜெஜாம், வ்ரு ஸ்ரீ
நாஃஸ்ரு ஃகூ ரா நூ ரு ஃ ஸ்ரீ கு லுஶ்ரு ஸ்ரீ ரா ஹாஷ்ரு வா ஹ்ரீ வி-கு வ்ரு வ்ர-ஃ॥

வ நூ தாலுஃ ஸ்ரீ ஃலுஃ ஸ்ரீ நூ தகூ ஸ்ரீ நூ-ஜெயிஷ்ண நூ-ஹ்ரு-ஹ்ரு நூ தாம்
வீகூ-ரு லுஶ்ரு, கூ ஸ்ரீ தி நூ ரு வி வாகூ ஹ்ரீ ரு வெநூ வி மலுஜா வநூ-கு கூ வ்ரு வெகூ,
வஜ்ரு ஃகொ ராயம் வ-ர்ரீ ஸ்ரீ லுஃ ரு ஶிப வணி தி ஹிஜ-கு ராஜ ஸ்ரீ ராயா ர்ண ராஹீ,
கு-வெ-ல்லொ ஶ்ரு வ்ரு யீ ரா நு தி ர்ரு ல வ-ஹ மாம் டி வ்ரு ணீம் வ்ரு ஸ்ரீ ஹாண॥

சாற்றுக்கவிகள்.

திலீலையம்பூர் இயற்றமிழ் வித்துவான்

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ

வெங்கடாசலையங்கார் இயற்றியவை

கழிநெடி லாசிரியம்.

உயர்வுபெறுந் தமிழ்நாட்டிற் செழுமறையோ டுபநிடத மொருங்கு தேர்ந்தே
யுயர்வுமிகுந் தம்முதர நோய்தொலைப்பா னலைந்து நிதமருளிற்குன்றி
மயர்வழிக்கத் தம்மவர்க்கே மனமிரங்கார் கல்வியினு மகிழ்ந்துகாலு
நயமுணர்த்தப் பிறர்க்கறிவி னுழைப்பவர்தங் கல்விவகை நன்காமன்றே. (க)

அன்றிருந்தார் தொன்முனிவ ரனைத்துணர்வு மளிக்கவரு மறிவுதாங்கி
யின்றறிந்தே யிருட்டகற்றுங் கைவிளக்காங் கீதையுரை யிரங்கிற்றந்தார்
நன்றிருந்தே பார்த்திடுமின் றமிழ்நடையுஞ் சுலபமதா நவின்றதுயோன்
வென்றிமிகுஞ் சோணாட்டுக் குப்புசாமி வேதியனும் விபுதர்கோனே. (உ)

கோயமுத்தூர் சேட்டிவ் ஐஸ்கூல் தமிழ்முன்ஷி

ம - ரா - ரா - ஸ்ரீ

முத்துசாமி அய்யர் அவர்களியற்றிய

அகவல்.

ஓதைகெடுங்கட லாடையுடுத்த
மேதகுபுவிக்கணின் வெய்துறுமாந்தர்
பேதிருண்மூலப் பெருபிழம்பிடைபடிஇ
யோதிடுதகைமூன் றுகாரணம்பொறி
தம்மிலுழன்று தழையுமவர்க்கொடு
விம்மியவினைகான் வீக்கிடயாப்புணூஉ
தாபத்திரயத் தழலிடைப்புழுவாய்
சோபத்தினிலே தோய்ந்துமருண்டெனும்
பிறவியுமிறுமாம் பீழையொருக்கி
மறுவிறனுணர்வுறூஉ மாண்சிவம்பெறவருள்
கொண்டுசெங்கமலை தன்கொழுனனுதி
தண்டொடுதேமி தாங்கியவெம்பரன்
அண்டர்கணாயக னயிரிலாளையெலா
முண்டவன்வாய்மலர்ந் துசிதவருச்சுனன்
கருத்தொடுவினவக் கசடறுஞானப்
பொருட்கதிர்விரித்த புனிதநற்கீதைக்
கறைநிலைவீடுண ரான்றோர்செய்யுரைத்
திறனெலாஞ்சோரத் திரட்டிவிளக்கியே
நல்வகைச்சோழநன் னாட்டினிலுதித்துவாழ்
சொல்வளக்கோயமுத் தூரினினிலவுவோன்
பல்லுயிர்க்குபகரிப் பதுடற்பயனென
சொல்லுநூற்கொக்கவே தொல்லுலகுக்குநற்
குப்புசாமிப்பெயர் கொண்டுடுவேதிய
நற்புதன்செய்தபோ னன்றியார்செய்வரோ.

ஸ்ரீ சாயவாயநமஃ.

ஸ்ரீ வாசிஷ்டமஹாரமாயணம்.

சுவதாரிகா.

சுரைவஸிதவ யதுநாஸிவிவிதுசாயா யொமாயஹதஜ ஹஸ்ரஹாரி ராதுஹாவம் । உதுராதயதா வதிஜ்ஞாவைதிவிஸ்ரஜெத தவிதுவாசயவ வாஃ வ்ருணசாசிவஸ்துஷ்॥

வ்யஷ்டாஜமசீவிய ஹொதுவஷ்வாஸிஹொமு ராஸ்வம்ப்ரவிஸ்ரு தஸநஷ்வயிதவஜீவஃ । ஹஸ்ரகுவாவிஹ்யதா வதமொவ * நிஜைகஷ்மா யெட வஸ்மாயஜுஸ்துவிஷ்டாம் வஜிஷ்ஜ்ரு வதெஸ்॥

வஸ்வாராவைஜ்ய நவிதொச நவஸ்ம்ப்ரு வ்யுத்தி ஸ்ருஜ்ஞாகஷ்டாய நிஜவ்ம யஷவயெஜுஷ்டாய । யொயஜுஸ்மைவொய நதிஷ்டா துராசாயஷ்டுதக்ஷ்ம வெரா வாஸிஸ்துராஷ்ணயாத உஹம்ப்ரு ணளதி॥

வாராம்வாராம்வாஹவதெஜ்ஷாராமொஃ,
ஸ்வாராஸ்வாராம்சா நவஸாம்ஹொஜவீம்।
நாதம்நாதிம்வஹ்ஷாராஸ்ருஸ்ருஸம்காராஷீஸ்ரு,
கீதாஹாஷ்ருகஸ்ரு தசாவிஷ்டிரொதி॥

விஜயாயவாவஸ்ரு தெவம் சுரவயொவஸ்திதெஸயாம்வஷ்ராகீதா।
வஸ்வுதிவிஜயாயவஷ்ரு நஸ்வாத தக்ரு வயெவவம்வ்ருதவிஸஹ்ம॥

ஸம்காரம்ரீயாம்ஷ்ரு ராசாந்ரஜயெதராஸ்ரு।
ராவவெம்ப்ரு சஷ்வாந்துகுவா தந்ரு தநெதநஹ தநுதி।
வ்ருவவ்ருஹ்ரு சிவஹாஷாயாம் கீதாயாஹி தகுசாரு யா।
மொகுநாம்சஜ்ஜு தாம்ஹஷ்ம்வெ வஸ்வாராமாயவாமரெ।
கியாநஹம்கெவகுயாசயெயம் கீதாவ்ரு காஸீக்ரியதமஹீரா।
உதெஷமதிக்ஷயம்நவஜெநஹீஸ நிக்ஷிஷ்டவாராவிகுலீஹவஜ்ஞி।

ஸ்ரம்யெயஹது வஷ்ஹ்ரு தொநந்ரு குவஹாவம் கஷ்தாவிநெது வயமொவரு தாம்நயஜ்ஞி । உஸ்ரூவயம்கு ஹசிதாந விஷாஹசாஷ்டா காதஜ்ஜுரு தெவ வரிவாமயிதாவிராய॥

நாஹம்ஹம்வெ நாதுநாதீஹசாயஷ்டாஃ வெஹஷ்ரு ஷெநாஸ்ரிஹம் வஸ்ரு தெஹதஷ்ஃ । கிம்கூவாமொவ்ரு ஸ்ரூநதாம்சாஹ்ரு ஸாநாம் தெதஷாம்தா ஷா யெவதெயொவ்ரயதஸ்ஃ॥

---

* வ - சப்தம், ஹவ - அர்த்தத்தில் திரிக்கத்தக்கது.

உஉஸ்ரீவிஂஜெஉஈந-ஂசொஉநீயா வ்ருத்ரீஃகூயஂஸ்ரீயா ஸ்ரீதிவிஞ்ஞெயாலும், தாசெவவ-ஞ்வெஃ ஹஈதாஉயொஹி வஂஶ்ரீ தீர்வஂத தீர்ஜ-ஈஈதி-ஃ ஶாயஃரீ॥

ஶாநர்ஸாஞ்வ்ரணஶ்ர் ஸுதஸ்ரொவிநயாவந ஜ்ரொவிஜ்ஞாவயாஶி வெ ஹ-ஸஸ்ஹ ம-ஂஜெணெகூஜ்ரஷ்ரீஞ் । ஸ்ர்ஂயெயஷ்ரீஹ விம-ணெகூஉ-ஂவைஜெதி ஜ்ரஸ்ரெ உஈமஃரீஂதஜெஉவ வஜ்ரஸ்ரஂவ்ரெடயஂத-ஂதாவசு॥

தயர்ஂஙியர்யா வாவவொஜ்ஜஹாஞ்ஞஂ கூஉஂஸ்ரஹ்ணஂ கூத்ர நாஹஂவி உஞ்யெ, ஂஸ்ரஂஸஸ்ஹாகூஷ்ரீ வவ-ஃஜ்ரஜ்ஞாஶிகூயாஂ வெதிதாவ்ருத்தி ஸ்ஹவ-ஃவெதொநிவாஸ்ரீ॥

வி. கூ.

அவதாரிகை.

நன்மையளிக்கவென்று நாரணனவதரித்து
மன்னுபூவுலகிற்காகூஷி வரைவிலாதெல்லோருக்கும்
தன்மையாய்விளக்கிநல்ல தத்துவவுபதேசத்தைப்
பன்னுமாவாசுதேவன் பதத்தினேபோற்றிபோற்றி.

நேத்தியாம்வேதாந்த வாக்குக்குமெட்டாத
நிர்குணாநந்த பரமே;
நெய்யுவெண்ணெயு நிகர்நேசமாம்ஜீவேச
நேர்மையாயுறு மாயமே;
எள்ளிலெண்ணெயுமேல எங்குமேபரவிடும்
ஏகநாயக போதமே;
எண்ணிடத்தொலையாத எத்தனேயோவஸ்துவாய்
என்றிடுசிதா நந்தமே;
பரிபூர்ணஅத்துவைத சச்சிதாநந்தகன
பரதத்துவமெஞ்ஞானமே;
படைத்தன்முதல்செய்யினும் பற்றின்றிசாகூஷியாய்
பார்க்கின்ற சைதன்னியமே;
வேதோபநிடதமெனும் வேதாந்தசாரமாம்
கீதோபதேச விதமே;
பாஷ்யவ்யாக்யாநாதி அர்த்தசங்கிரகமும்
பாங்கானதமிழ் நடையிலே;
கிளர்மைசேர்பண்டிதர்கள் பார்த்தியற்றியவிந்த
கீதார்த்த தீபிகையினை;
பரமார்த்தமென்னப் படித்துளோர்க்கின்புற
பரமபதம்நீ யருள்வையே.

ஸ்ரீ கணேசாயவாஹனாய நமஃ.

முகவுரை.

இவ்வுலகத்தில் சகலமனிதர்களும் துக்கத்தைவெறுத்து சுகானுபவத்தையே கோறுகிறார்களென்பதை நாம் நிமிஷம்தோறும் காண்கிறோம். ஆனாலிவர்களில் பெரும்பாலோர் சுகத்தின் தாரதம்மியம் தெரியாமல் எதை யாஸ்தவமாய் கோறவேண்டியதோ அதை விட்டு கோறத்தகாததைக் கோறுகிறார்கள். ஆகையினாலே சுகத்தின் தாரதம்மியத்தை விசாரிப்போம்.

இந்த சுகமானது உத்தமம் மத்தியமம் அதமம் என மூன்று வகைப்படும். இவைகளில் அதம மத்தியம சுகங்கள் பலஉள் பிரிவுகளை யுடையனவாகிலும் அந்த உள்பிரிவுகளைப்பற்றி விசாரிக்க இப்போது அவசியமுமில்லை. பொதுவாய் விசாரிப்பதே போதுமானதாயு மிருக்கிறது.

அதமசுக மெதுவென்றால், இவ்வுலகத்தில் காதுகளால் வீணை முதலிய வாத்தியாதிகளைக் கேட்பதினாலும் கண்களால் விநோதமான ரூபாதிகளைப் பார்ப்பதினாலும் மூக்குகளால் புஷ்பாதிவாசனைகளை கிரகிப்பதினாலும் நாவினால் பழம் முதலியவைகளை ருசிபார்ப்பதினாலும் தவக்கில் சந்தணம் முதலியவை பூசிக்கொள்ளுவதினாலும் பின்னு மிப்படியே தனகனகவஸ்து வாகன புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளுடன் கூடியிருப்பதினாலும் உண்டாகிறவும் மனுஷியாநந்தமென்று சுருதி ஸ்மிருதிகளில் வழங்குகிறவுமான சுகமே.

பெரும்பாலோரால் விரும்பப்படுகிற இவ் வுலகசுகத்தை அதமமென்று எப்படிச் சொல்லலாமென்றால், அப்படி சொல்லப் பல முகாந்திரங்களுண்டு. அவைகளில் சில இவ்விடத்தி லுதாரணமாய் எடுத்துக் கொள்ளுவோம்.

1. அதுஸ்திரமா யிருக்கத்தக்கதல்ல. எப்படியென்றால் - வீணைமுதலிய வாத்தியாதிகளைக் கேட்கிறவனையிலும் விநோதமான ரூபாதிகளைப் பார்க்கிறவனையிலும் புஷ்பாதிகளை முகருகிறவனையிலும் பழம் முதலியவைகள் நாக்கில் சம்பந்தித்திருக்கிறவனையிலும் சந்தணாதிகள் தேகத்தில் பூசியிருக்கிறவனையிலும் தனகனகவஸ்துவாகன புத்திரமித்திர களத்திராதிகளுக்குத் தீங்கு நேரிடாதிருக்கிறவனையிலும் எதோ சுவற்பகாலம் சுகமிருக்குமானாலும் அச்சுகம் நீடித்திராது. மேலும் இப்படிப்பட்ட சுக மனுபவிக்

கும் காலத்திலேயே தற்செயலாய் நேரிடும் துக்க சம்பந்தத்தினால் அச்சுகம்கூட நசித்துப்போகிறது.

2. இப்படிப்பட்ட விஷய சுகமானது எல்லோருக்கும் சமமாயிருப்பதாகச் சொல்லலாமென்றால் அப்படியுமில்லை. ஒருவனுக்கு சுககரமாயிருக்கிற ஆகாராதி வஸ்துக்கள் மற்றொருவனுக்கு சுககரமாயிருக்கவில்லை.

3. சிலருக்கு சுவற்பகாலமாவதிருக்கிறதாகச் சொல்லப்பட்ட அந்த சுகமானது துக்கக்கலப்பற்றதாக விருக்கிறதோவென்றால், அப்படியுமில்லை. இராஜாவாக விருந்து சகல பாக்கியங்களையும் அனுபவிக்கிற காலத்திலேயே தன் வம்சவிருத்திக்குப் புத்திரனில்லையென்றும், நித்திய தரித்திரனாயிருப்பவன் புத்திரபாக்கியமுண்டாச்சுதென்று சந்தோஷமடையும் காலத்திலேயே இக்குழந்தைகளை ரக்ஷிக்க தனமில்லையே என்றும், சுகத்தைக் கொடுக்கத்தக்க சகல சம்பத்திருந்தும் அவைகளை அனுபவிக்க ஏதுவில்லாமல் வியாதியினால் பீடிக்கப்படுகிறேனென்றும், பின்னுமிப்படியே ஒவ்வொருவனும் சுகத்துடன் துக்கத்தைக் கலந்தே அனுபவிக்கிறான்.

ஆகையால், பலரால் விரும்பப்படுகிறதாலும் இந்த உலக சுகம் வாஸ்தவமான சுகமல்ல. ஆனால் உலகத்தில் இதை சுகமென்று வியவகரிக்கிறார்களே யென்றால், வாஸ்தவத்தை யறியாததினால் அப்படி வியவகரிக்கப்படுகிறது. எப்படி என்றால், இராஜாவாயிருப்பது அதிக சுகமென்று சொல்வோமானால், அவ்வரசனுக்கும் பலவித துக்கங்களிருக்கின்றன. அவனுடைத்தாயிருக்கிற சேவகர்கள் புத்திரமித்திர களத்திராதிகள் வாகனதிகள் இவைகள் மூலமாயும் சத்துருக்கள் மூலமாயும் நோய் பசிதாகம் முதலியவைகள் மூலமாயும் தன் தேசத்திலுண்டாகும் க்ஷாமம் முதலியவைகள் மூலமாயும் தனக்குச் சமானமானவர்கள் குரு மற்றுமுள்ள பெரியோர்கள் இவர்கள் விஷயமாய் செய்யவேண்டிய மரியாதை பூஜை முதலியவைகளில் குறைவுண்டாகாமல் நடக்கவேண்டியதின் மூலமாயும் துக்க மெவ்வளவுண்டாகுமோ அவ்வளவு சுகமுண்டாக எதுவில்லை. இப்படியே நடக்க சக்தியற்றவன் நடப்பவனையும் நடக்கிறவன் வாகனதிகளில் சவாரிபோகிறவனையும் சுகியென்று வியவகரித்தாலும் வாஸ்தவத்தில் அவர்களை சுகிகளென்றுசொல்ல இடமில்லை. ஆகையால், இந்த உலகசுகத்தில் சுகமென்கிற வியவகாரம் அக்கியானத்தினாலுண்டானதே.

மத்தியம சுகமெதுவென்றால், இவ்வுலகத்தில் சிரத்தையோடு தேவதைகளை யுத்தேசித்தும் பலனை யுத்தேசித்தும் செய்கிற வேதோக்தமான நித்திய நைமித்திக கருமங்கள், சத்பாத்திரத்தில்

செய்யப்படும் தானம், தேவாலய பிரதிஷ்டை, சத்திரம் சாவடி தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலியவை கட்டிவைத்தல், தடாகாதிகள் வெட்டிவைத்தல், தேவாலயம் சத்திரம் தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலியவைகளில் பூஜை அந்தான முதலியன நடப்பித்தல், முதலாயுள்ள புண்ணியகருமங்களினால், அக்கருமங்களுக்குத் தக்கபடி பலன்களை அனுபவிக்க சுவர்க்கலோகம் முதலிய லோகங்களில் தேவசரீரமடைந்து, அந்தலோகங்களில் அனுபவிக்கத் தக்கதாயும் துக்கக்கலப் பற்றதாயும் எப்போதும் சந்தோஷமுள்ளதாயும் வியாதிமுதலிய துக்கமில்லாததாயும், இப்பூலோக சுகத்தைவிட பலமடங்கு சிரேஷ்டமானதாயும், தேவாநந்தமென்று சுருதி ஸ்மிருதி புராணாதிகளில் சொல்லப்பட்டதாயுமுள்ள சுகமே. இந்த சுவர்க்காதிலோகங்களில் அனுபவிக்கப்படும் சுகத்தை மத்தியம சுகமென்று எப்படிசொல்லலா மென்றாலோ, இது அழிவற்றசுகமல்லாததினால்தான். ஏனென்றால், எந்த புண்ணியகருமத்தின் பலனை அனுபவிக்க எந்தலோகத்தை ஒருவன் அடைந்தானே, அந்தலோகத்தில் அந்த புண்ணியகருமத்திற்காகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிற காலம்வரையில்தான் அந்த லோகசுகத்தை யனுபவிக்கலாம். அந்தப் புண்ணியத்தின்பலனை அனுபவிக்கக் குறித்தகாலம் முடிந்தவுடனே

"தஸ்மிந்யாவத்ஸம்பாதமுஷித்வாமேவ தமத்வானம்வர்நாந்திவதந்தி"

"க்ஷீணேவர்ணே மர்த்யலோகம்விசந்தி" என்கிற பிரமாணங்கள் படிக்கு அவன் இந்தமனுஷியலோகத்தில் ஜனித்து, மறுபடியும் இந்தஉலகத்தின் சுகதுக்காதிகளையே அனுபவிக்க வேண்டியவனாயிருக்கிறானெனதினால்தான்.

உத்தமசுகமெதுவென்றால், சருவசிரேஷ்டமான மோக்ஷமே. மோக்ஷமென்கிற பதத்திற்கு விடுதலையடைகிறதென்பதே சரியான அர்த்தம். எதிலிருந்து விடுதலை யடைகிறதென்றால், ஜனனமரணங்களாகிற சம்சாரதுக்கத்திலிருந்துதான். சம்சாரம் எப்படி துக்கமானதென்றாலோ, மலமூத்திர இரக்த மாம்ஸம் முதலியவைகளால் நிறைந்ததாகியதாயின் கருப்பாசயத்தில் கட்டுண்டிருப்பதும் துக்கமே. அக்கருப்பத்திலிருந்து தலைகீழாய் பலதுன்பங்களடைந்து பூமியில் பிறப்பதும் துக்கமே. பிறந்தபிறகு பால்ய கௌமார யௌவனவார்த்திக தசைகளில் பசிதாகம் வியாதிகுடும்ப சம்ரக்ஷணகுடும்பவியோகம் அசக்திமுதலியவைகளும் துக்கமே. கடைசியாய் மரணவஸ்தையும் துக்கமே. ஆகையால், இச்சம்சாரம் துக்கமென்று சொல்லப்பட்டது. அதிலிருந்து விடுபடுவதாகிய மோக்ஷமானது அழிவற்றதாகிய நித்தியாநந்தமென்றும் பிரம்மாநந்தமென்றும் சுருதி ஸ்மிருதி இதிஹாஸ புராணாதிகளில் பிரசித்தமாயிருக்கிறது.

மு க வு ரை.

சுகமானது இப்படி மூன்றுவித தாரதம்மிய முடையதாயிருப் பதினாலே, ஒவ்வொருவனும் உத்தம சுகமடைய முயலவேண்டுமே யன்றி மற்றசுகங்களை விரும்பக்கூடாது. அதையடைய முயற்சிசெ ய்துவந்தால் அவனவன் முயற்சிக்குத்தக்கபடி இந்த ஜன்மத்திலே யேயாவது "வேறு நாம் ஜந்நாயினை ஜ்ஞாநவாந்நாம் வரவரூதி" என்கிற பிரமாணப்படிக்கு சில ஜன்மங்களுக்குப் பிறகாவது உத் தம சுகமடையலாம். மத்தியமாதம சுகங்களைக்கோறி அவைகளி லேயே பற்றுள்ளவன் எத்தினைகோடி ஜன்மங்களை எடுத்தாலும் உத்தம சுகமடைய மாட்டான்.

ஆகையால், இந்த உத்தம சுகமடைய சாதனமெ தென்பதை இப்போது விசாரிக்கவேண்டிய தாகிறது. முக்கிய சாதனம் ஞான மாயும் அமுக்கியசாதனம் நிஷ்காம கருமங்களாயு மிருக்கின்றன. அச்சாதனங்களை அடையும் மார்க்கத்தை நமக்கு வெளிப்படுத்துவ தில் முக்கியமும் சருவசிரேஷ்டமுமான சாதனம் சுருதியே. சுருதி என்பது வேதமென்றறிக. வேதமானது கருமகாண்டம்ஞானகாண்ட மென இருவகைப்படும். நித்திய நைமித்திக கருமங்களைப்பற்றியும் அவைகளை அநுஷ்டிக்கவேண்டிய விதத்தைப்பற்றியும் சொல்லுகிற பாகம் கருமகாண்டமென்றும், எது மோக்ஷத்திற்கு முக்கிய காரண மோ, அந்த ஞானத்தை உண்டாக்கிறவும் வேதாந்தமென்று சொல் லப்படுகிறவுமான பாகம் ஞானகாண்டமென்றும் சொல்லப்படுகிற து. இக்கருமகாண்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற நித்தியநைமித்தி க கருமங்களை அவைகளுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற பலனை அடைய வேண்டுமென்கிற கோறிக்கையுடன் செய்தால் மத்தியம சுகமடை யப்படி மாறலும் பலனில் அபேக்ஷையில்லாமல் விதிப்படிசெய்து ஈசுவரார்ப்பணம் செய்துவந்தால், அதினால் சித்தசுத்தியும் சித்த சுத்தியினால் ஞானமும் ஞானத்தினால் மோக்ஷமு மடையலாம்.

விஸ்தாரமாயும் மகாத்துமாக்களுக்கே அர்த்தமாகக் கூடியதா யும் உத்தமசுக மடைவிக்க முக்கிய சாதனத்தை வெளிப்படுத்து கிறதாயு மிருக்கிற வேதாந்தமாகிய உபநிஷத்துகளி னர்த்தங்களைப் பூர்ணமாய் அறிந்துகொள்ளும் சக்தி நமக்கில்லையே என்றலோ, இக்கொடுமையான கலியுகத்தில் நாமிப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு வருவோமென்பதை யுத்தேசித்தே சாக்ஷாத் மகாவிஷ்ணு வானவர் கிருஷ்ணவதாரம் செய்திருந்தகாலத்தில அர்சுனனை நிமித்தமாகக் கொண்டு சகலரும் கடைத்தேற சுலபமா யிருக்கும்பொருட்டு வே தாந்தார்த்தங்களின் சாரமாகிய கீதாசாஸ்திரத்தை உபதேசித்திருக் கிறார்.

மகாவிஷ்ணுவானவர் கிருஷ்ணவதாரம் செய்ய வேண்டியதெ ன்ன ? அவர் அர்சுனனை நிமித்தமாகக்கொண்டு உபதேசிக்கவேண்

டியதென்ன? என்றாலோ இவ்விஷயம் சாதாரணமாய் பலருக்குத் தெரிந்திருந்தாலும் தெரியாத சிலர் பொருட்டு அச்சரித்திரத்தை இவ்விடத்தில் சுருக்கி சொல்லுவோம். "யதாயதாஹியதர்மஸ்ய க்லாநி ர்பவதிபாரத । அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம்ஸ்ருஜாம்யஹம் ॥ பரித்ராணாயஸாதூநாம் விநாசாயதுஷ்க்ருதாம் । தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமியுகேயுகே" (இந்த பகவத்கீதை ச - வது அத்தியாயம், எ-அ-சுலோகங்களைப்பார்க்க,) என்கிற பகவத்வாக்கி யப்படிக்கு துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனத்திற்காகவும் யாதவ வம்சத்தில் பிறந்திருந்தவர்களும் மகாபக்தர்களுமான வசுதேவர், தேவகி, இவர்களுடைய இஷ்டபூர்த்திக்காகவும் அவர்களுக்குப் புத்திரனாக அவதாரம் செய்தார்.

அக்காலத்தில் அஸ்திநாபுரத்தை யாண்டுவந்த சந்திரவம்சத்தரசர்களின் சந்ததியில் திருதராஷ்டிரனென்றும் பாண்டு என்றும் இருசகோதரர்களிருந்தார்கள். திருதராஷ்டிரன் பிறவிக்குருடன். அவன் பட்டத்திற்கு அருகனல்லாவிட்டாலும் தம்பியான பாண்டு தமையனிடத்திலுள்ள பக்ஷத்தினால் தமையனை ராஜாவாக்கித் தான் இளவரசாணன். சிலகாலத்திற்குப்பிறகு இறந்துபோனன். இந்த பாண்டுவுக்கு தருமபுத்திரர் பீமசேனன் அர்சுனன் நகுலன் சகதேவன் என ஐந்துகுமாரர்களும் திருதராஷ்டிரனுக்கு துரியோதனன் முதலிய நூறுகுமாரர்களு மிருந்தார்கள். பாண்டுகுமாரர்கள் வித்தையிலும் வல்லமையிலும் பெருந்தன்மையிலும் புத்தியிலும் சகலவித நற்குணங்களிலும் துரியோதனாதிகளைவிட சிரேஷ்டர்களாயும் சகலராலும் புகழப்படத்தக்கவர்களாயு மிருந்ததினால் தன்தகப்பனுக்குப்பிறகு இராஜ்ஜியம் தனக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடுமென்கிற பயத்தினால் துரியோதனன் இவர்களை விரோதித்துத் தந்திரமாய்க் கொன்றுவிடவும் எண்ணங்கொண்டான். தன்குமாரன் பாண்டவர்களை விரோதிக்கிறனென்கிற சங்கதியை திருதராஷ்டிரன் அறிந்து பாண்டவர்களுக்குப்பாதி இராஜ்ஜியம் கொடுத்து, இந்திரப்பிரஸ்தமென்கிற பட்டணத்தில் அவர்களை வசிக்கச்செய்தான். துரியோதனன் அத்துடன் திருப்தியடையாமல் பாண்டவர்களைக் கொன்றுவிடப் பலவிதமுயற்சிசெய்தும் பயன்படாததினால் அவர்களை அடுத்து அவர்களிடத்தில் சிநேகம் பாராட்டிக் கடைசியில் மோசடியாய் தருமபுத்திரனைச் சூதாட்டத்திற் குட்படுத்தி தனக்கு (துரியோதனனுக்கு) அம்மானை சகுனி என்பவனைக்கொண்டு மாயச்சூதாடுவித்து, பாண்டவர்களுடைய சகல சொத்துக்களையும் அபகரித்துக்கொண்டது மல்லாமல் பாண்டவர்களையும் அவர்களுடைய பத்தினியும் பதிவிரதாசிரோமணியுமாகிய துரோபதை

யையும் சபையில் மானபங்கம்செய்தான். பீஷ்மாசாரியர் முதலான பெரியோர்களுடைய வேண்டுதலின்பேரில் பாண்டவர்கள் பன்னிரண்டுவருஷம் காட்டில் சஞ்சரித்துப் பதின்மூன்றுவது வருஷம் தனக்கு (துரியோதனனுக்கு)த் தென்படாதவிடத்தில் வசித்துப் பிறகு வந்தால் பாதிராஜ்ஜியம் கொடுக்கிறதாக துரியோதனன் உடன்பட்டான். மகாபெலசாலிகளானாலும் தருமமென்கிற கயிற்றால் கட்டுண்டபாண்டவர்கள் காட்டுக்குச்சென்று நிபந்தனை தப்பாமல் பதின்மூன்றுவருஷம் காடுமலைமுதலிய விடங்களில் சஞ்சரித்து பிறகு பாதிராஜ்ஜியம் கொடுக்கும்படி துரியோதனனைக்கேட்டனுப்பினர்கள். அதற்கவன் சம்மதிக்கவில்லை. பிறகு தங்களுக்கு அம்மான் பிள்ளையும் தங்களிடத்தில் அதிக வாத்ஸல்லியமுடைய வருமான கிருஷ்ணபகவானைப் பிரார்த்தித்து அவர் மூலமாயும் துரியோதனனை பாதிராஜ்ஜியம் கொடுக்கும்படி கேட்டனுப்பினர்கள்.. துரியோதனன் ஊசிகுத்துமிடமுள்ள பூமிகூடக்கொடுக்க மனதில்லை என்றான். அதின் பிறகு இருகக்ஷியாரும் யுத்தம்செய்யவேண்டியதாய் நேரிட்டது. இந்த யுத்தத்திற்கு பாரதயுத்தமென்று பெயர்.

இந்த யுத்தத்துவக்கத்தில் இருதரத்துச் சேனைகளும் யுத்தகளத்தில் நிற்கும்போது, அச்சேனைகளை அர்சுனன் பார்த்து இருதரச் சேனைகளிலு முள்ளவர்களில் பெரும்பாலும் தன் பெந்துக்களும் சிநேகிதர்களும் குருக்களுமா யிருக்கக்கண்டு, பரிதாபமடைந்து தனக்கு சாரதியாக விருந்தருளிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை நோக்கி, நான் இந்தச் சேனைகளைக்கொல்லத் துணியேன், குருமுதலிய பெந்துக்களைக்கொன்றால் நரகமடைவேன், எனக்கு இராஜ்ஜியம் வேண்டாம், காட்டுக்கே மறுபடி செல்வேனென்றான். அந்த வார்த்தைகளைக்கேட்ட கிருஷ்ணபகவானவர் அர்சுனனை நிமித்தமாகக்கொண்டு சகலமானபெயர்களும் கடைத்தேறும்பொருட்டு, கூடாத்திரிய தருமம் முதலிய வருணசிரம தருமத்தையும், அவனவனுடைய வருணசிரம தருமத்தை விட்டவன் நரகமடைவா னென்பதையும், ஆத்மாநாத்ம விவேகத்தையும், உத்தம சுகத்தையடைய வேண்டியதற்கான ஞான கரும மார்க்கங்களையும் உபதேசித்தார். ஆகையால், இந்த கிரந்தமானது பகவானை கிருஷ்ணசுவாமியினை லுபதேசிக்கப்பட்டபடியால் பகவத்கீதை யென்றும், வேதாந்தார்த்தங்களைத் திரட்டிச்சொல்லி யிருக்கிறபடியால் உபநிஷத் என்றும், பரபிரம்மத்தைத் தெரிவிக்கிற வித்தையா யிருப்பதால் பரபிரம்ம வித்தையென்றும், ஆத்மாநாத்ம விவேகத்தை விளக்குகிற சாங்கிய யோகமும் கரும யோகமும் சொல்லப்பட் டிருப்பதால் யோக சாஸ்திரமென்றும், கிருஷ்ணபகவானுக்கும் அர்சுனனுக்கும் நடந்த உத்தர பிரத்தியுத்தரங்களா யிருப்பதால் கிருஷ்ணர்சுன ஸம்வாதமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

பாரதயுத்தத்தில் நடக்கும் சகல சங்கதிகளையும் உடனுக்குட னே திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லும்படியாய் மகாவிஷ்ணு அம்சத் தினால் அவதாரம் செய்திருக்கிற வேதவியாச மகரிஷியினால் அநுக்கி ரகமும் ஞானக்கண்ணும் பெற்ற சஞ்சயனென்பவரால் இந்த உபதே சம் முழுவதும் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லப்பட்டது. வேதவி யாசமகரிஷியான்வர் மகாபாரத மென்கிற கிரந்தம் செய்தபோது இந்த கீதையை மகாபாரதத்துடன் சேர்த்தார். அப்படி சேர்த்தே ஐயாயிர வருஷங்களுக்கு அதிகமாயிருக்கவேண்டும். அதற்குப் பிற் தியகாலத்தில் இந்த சாஸ்திரார்த்தத்தை சரியாய்த் தெரிந்துகொள் ளும் சக்தி ஜனங்களிடத்தில் குறைந்துபோன படியால், இரண்டா யிரம் வருஷங்களுக்கு முந்தி ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சுவாமியவர்கள் இந்த கீதார்த்தத்தை விவரித்துக்காட்டி அத்துவைத மத சித்தாந்தத் திற் கிணங்கவும், அதற்குச் சிலகாலத்திற்கு பிறகு ஸ்ரீமத் இராமானு ஜாசாரிய சுவாமியவர்கள் விசிஷ்டாத்துவைத மத சித்தாந்தத்திற் கிணங்கவும், ஸ்ரீமத் மத்துவாசாரிய சுவாமிகள் துவைதமத சித்தாந் தத்திற் கிணங்கவும் பாஷியம் செய்தார்கள். அப்பாஷியங்களின் அர் த்தங்களைக்கூடத்தெரிந்துகொள்ளும் சக்தி ஜனங்களிடத்தில் குறை வுபடவே, அந்தந்த மதத்தைப் பின்பற்றிய சில விவேகிகள் அந்தந்த மதத்தை யனுசரித்து மூலத்திற்கு வியாக்கியானங்களும் பாஷியங்க ளுக்கு (டீகாவென்று வழங்குகிற) வியாக்கியானங்களும் செய்தார் கள். இக்காலத்திலோ, வயதுசென்றவும் வைதிக மார்க்கத்திலுள்ள வும் சிலர்தவிர மற்றவர்களிடத்தில் சம்ஸ்கிருதவிற்பத்தி விசேஷமா யில்லாமையால் அவர்களின்பொருட்டு பிராகிருதபாஷையில் மொழி பெயர்ப்பது அவசியமாயிற்று. அப்படியே உத்கிருஷ்டமான இக்கி ரந்தமானது யூரோப்தேசத்தில் கிரீக் ஜர்மன்லாட்டின் இங்கிலீஷ் பிரஞ்சுமுதலிய பாஷைகளிலும் இந்த தேசத்தில் இங்கிலீஷ் தெலு ங்கு கன்னடம் தமிழ்முதலிய பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட் டிருக்கிறது. அம்மொழி பெயர்ப்புகளைவிட இக்கிரந்தத்தில லதிகப் பிரயோஜனமுண் டென்பதை இதைப்பார்த்த மாத்திரத்தில் சகல ரும் தெரிந்துகொள்ளலாம். அதாவது, மூலசுலோகங்களும் பத பதா ர்த்தங்களும் பொழிப்புரையும் எழுதப்பட் டிருக்கின்றன. இவைக ளிலிருந்து பேதப்பட்டிருக்கிற விஷயங்களில் பிரசித்தமான மேல் கண்ட மூன்றுமத பாஷியங்களி னுடையவும், அத்துவைத மத சித் தாந்தத்தை அனுசரித்து ஸ்ரீதரசுவாமிகளும் துவைத சித்தாந்தத் தை யனுசரித்து இராகவேந்திர சுவாமிகளும் செய்திருக்கிற வியாக்கியானங்க ளுடையவும் முக்கியமான தாத்பரியங்கள் எழுதப் பட் டிருக்கின்றன. இந்த பாஷியங்களுடையவும் வியாக்கியானங்க ளுடைப்வும் தாத்பரியங்கள் சில பதங்கள் விஷயத்தில் மட்டும் பேதப்படு மிடங்களில், அந்தப் பதங்களுக்கு அடையாளமிட்டு

பேதமுள்ள அர்த்தங்கள் அந்தப் பக்கத்தின் அடியில் குறிப்பு காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அத்துவைத மதத்தை அனுசரித்து சூதன சரஸ்வதி என்பவருடைய வியாக்கியானத்திலிருந்தும் ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளுடைய கீதாபாஷியத்திற்கு ஆநந்தகிரி பவர் செய்திருக்கிற டீகாவிலிருந்தும் சிலபதங்களுடைய அர்த்த பேதங்கள் சில விடங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பாஷியங்களையாவது வியாக்கியானங்களையாவது பூர்ணமாய் மொழி பெயர்த்திருப்பதாக நிரகிக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்வதினால் அதிகமாய் பெருகுமென்றெண்ணி அந்தந்த தாத்பரியங்கள் சுருக்க வடிவாயில் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பாஷிய வியாக்கியானங்களில் குறிப்பிட்ட சுருதிஸ்மிருதி புராணாதி வாக்கியங்களுக்கு அர்த்தங்களும் அவ்வவ்விடங்களிலெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பெரியோர்களால் நான் தெரிந்து குறிப்பு போட்டிருக்கிற தலைகளும் உபயோகமாயிருக்கலாமென்று நான் எண்ணினவைகளுமான சில அபிப்பிராயங்களும் சுருதிஸ்மிருதி புராணாதி வாக்கியங்களும் அவசியமானவைகளுக்கு அர்த்தங்களும் சில சுலோகங்களின் அடியிலெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீதரசுவாமிகளுடைய வியாக்கியானத்தை அனுசரித்தே பெரும்பாலும் பதவுரை டிப்புரைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. எதாவதொரு மதத்தை கண்டித்து அல்லது தூஷித்துச்சொல்ல எண்ணம்கொள்ளவுமில்லை, அப்படிச் செய்யவுமில்லை. அந்தந்த மதசுவரூபம் தெரிந்தவரையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்தக் கிரந்தத்தைச்செப்து அதிலுல் கீர்த்தி அடையவேண்டுமென்கிற எண்ணம்கொண்டு இதில் நான் பிரவிருத்திக்கவில்லை. கீதா சாஸ்திரமானது மோக்ஷ சுகத்திற்கு வழிகாட்டியானதை பெரியோர்களால் அறிந்து அதை மனனம்செய்யத் தொடங்கினதில் சிரேஷ்டமான தத்துவார்த்தங்கள் என் அற்பபுத்தியில் நிற்காமையால் எழுதி மனனம் செய்யலாமென்று தொடங்கினேன். பிறகு பிரசித்தமான மூன்று சித்தாந்தங்களையும் விசாரிக்க வேண்டானமையால் அவைகளை விசாரித்து எழுதினேன். அப்படி எழுதினது என்னைவிட அற்பசக்தியுள்ளவர்களுக்கு முபயோகமாகலாமென்றெண்ணி அச்சிடத்துணிந்தேன்.

இவ்வளவு செய்கைக்கும் என் சாமர்த்தியமே காரணமென்று மலைக்கவேண்டாம். ஒரு பாஷையிலாவது நான்போதுமானவனாயிருக்கிறவனுமுள்ளவனல்ல. அப்படியிருந்தும் இவ்வளவு பெரிதான காரியத்தில் தலையிடலாமா வென்றால், ஈசுவராநுக்கிரகமும் மகாவித்துக்களுடைய உதவியு முண்டானபோது என்னைவிட கிஞ்சிக்கியர்களும் சமர்த்தனுவான்.

இந்த கிரந்தத்தைத் துடங்க முதல் காரணமானவர் கோயமுத்தூர் வாசியாயிருந்தவரும் கொச்சி புதுக்கோட்டை முதலிய சம்ஸ்தான வித்வானும் திருமத சித்தாந்தங்களை அறிந்தவருமான ஐ-ஸ்ரீ வெங்கிடரமணசார் அவர்கள்தான். அந்த மகானுடைய சகாயத்தினால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட இந்த கிரந்தத்தை பூர்ணமாய் ஒத்துப்பார்ப்பதற்குள்ளாக அவர் வைகுண்டபதவியை அடைந்தார். அந்த மனவருத்தத்தினால் இந்த கிரந்தத்தை அவ்வளவுடன் கைவிடத்தக்க நிலைக்குவந்துவிட்டேன். அப்படியிருக்க ஈசுவராதுக்கிரக பலத்தால் விசேஷ பிரக்கினையும் சுகுணமுமுள்ளவரும் திருநெல்வேலி ஜில்லா கல்லடக்குருச்சி அக்கிரகாரவாசியும் இப்போது காசியில் பண்டிதசுவாமிகளென்று பிரசித்திபெற்று பரமஹம்ஸராயிருக்கிற பூர்வாசிரமத்தில் ராமாதீக்ஷிதர் என்கிற பெயரையுடையவர்களுடைய மூன்றுவது குமாரருமான ஐ-ஸ்ரீ சந்திரசேகர சாஸ்திரிகளுடைய சகாயம் கிடைக்கப்பெற்றேன்.

இவ்விஷயத்தில் கோயமுத்தூர் வாசியான தெக்கலூர் ஐ-ஸ்ரீ ராமாசாரியார் குமாரரும், பண்டிதருமான அகோபலாசாரியார் அவர்களுடைய சகாயமும், மத்துவமத சித்தாந்தவிஷயமாக சில சமயங்களில் கிடைத்தது.

பின்னும் இக்கிரந்தம் எழுதத் துடங்கினது முதல் எழுதினவொவ்வொரு பாகத்தையும் பரிசோதனை செய்து பிழைகளை நீக்கி குணங்களைச் சேர்க்கும் விஷயத்தில் யுக்தாயுக்தங்களை எடுத்துக்காட்டியும் வாசகப்பிழை எழுத்துப்பிழைகளைத் திருத்துவித்தும் அப்படியே அச்சிட்டு வரும் ஒவ்வொரு புரூப் ஷீட்டுகளைப் பரிசோதித்தும் வந்தவர்களும் வைதீக லௌகீக பரிக்கியான முள்ளவர்களும் நல்ல விவேகிகளும் வேதாந்த விசாரம் செய்தும் இன்னும் செய்துகொண்டு மிருக்கிறவர்களும் எனக்கு அத்தியந்த சிநேகிதர்களுமான இரண்டு கனவான்களுடைய பெயரை வெளியிட அவர்களுக் கிஷ்டமில்லாவிட்டாலும் இவ்விடத்தில் வெளியிடாமலிருக்க என்மனம் கொள்ளவில்லை. அவர்களாவன்றுல் கோயமுத்தூர் வாசியும் கோயமுத்தூர் சப்கலெக்ட்டர் ஆபீஸ் சிரஸ்தேதாராகவிருந்து இப்போது பென்ஷன் வாங்குகிறவரும் ஆச்சரிய தர்ப்பணமென்னும் கிரந்தத்திற்கு கருத்தாவுமான மகா-ஸ்ரீ-ஸ்ரீ பொன்முடிவெங்கிட ரமணய்யர் அவர்களும், டிப்டி கலெக்ட்டர் உத்தியோகத்திலிருந்து இப்போது பென்ஷன் வாங்குகிற மகா-ஸ்ரீ-ஸ்ரீ வெங்கிடேசய்யர் அவர்களுமே. இக்கனவான்களுடைய விலைமதிப்புக்கெட்டாத உதவிக்கு நன்றியறிதலைச் செலுத்தி வந்தனம் செய்வதைத்தவிர வேறு பிரத்தியுபகாரம் செய்ய

யுதீ்ர்* வைராக்கியம்

மௌனம்† சரீரமௌனசுத்தி

சுவாத்யாயம்‡ பிறருக்குரை யோகஞ்செய்யாமை

நாதிசாதிதா§ கள்ளாமின்மை

(வனதாதி) இணைகள்

வெஹார்ரத ஓ! அய்சுரை!

மெஹவீம் தேவைதைகள் அடையத்தருந்து

வம்வஹ்ம்¶ சம்பத்தை

சுஹிஜாதவ்வ்|| அடையத்தருந்து யோகியைவிட்டு நம்மவனுக்கு

ஹவம்தி+ உன்னுடனிருப்போம்.

(ஸ்ரீ) கிருஷ்ணபகவான் அர்ஜுனனோடு சொல்லுகிறது—பயமின்மை, மனோநிர்மலம், ஆத்மஞானவுடையத்தை, ஆசையற்று அந்தரிந்த்ரியவிருத்தல், சத்பாத்திரத்தில் தானஞ்செய்தல், வெளியிந்திரியங்(கருமேந்திரியங்)களை யடக்குதல், அக்நிஹோத்ர மாசாதி யக்ஞியங்கள் செய்தல், பிரம்ம யக்ஞியமுதலிய ஞானயக்ஞியங்கள் செய்தல், தபஸ்செய்தல், சோர்வை(ஸர்வேபவாயும் சமமாகவிருக்க வேயும் சோர்வினவிதமாய்ச்செய்தல்), பிறருக்குத்துன்பஞ்செய்யாமை, பொய்யின்மை, கோபமின்மை, சாந்தை (நியமம்), மனஸ்ஸை யடக்கி

தி அடிகாரமும் செய்யாமலிருத்தல். (ஸ்ரீ,வி) அடிகாரஞ் செய்தலைவிட்டிலை யில்லாமலிருப்பதுடன் உபகாரமும் செய்தல்.

* (ஸ்ரீ) தேஹேந்திரியாதிகள் சேர்வைக்குரிய ஆசையற்றிருக்கிற மனத்துணிவு. (ஈ) மௌன ஆத்மஞானத்திலும் சொல்லைவிடாமல் செய்தல். (ஸ்ரீ,வி) கவலையற்றிருத்தல்.

† (ஸ்ரீ) காமக்ரோதாதிகளைவிலக்கிய மனசுத்தி, ஜலம் முதலியகொண்டு அழுக்குகளைப் போக்கியடித்துக்கொள்வது தேஹசுத்தி, இப்படி யாதா பிரகாரிப்பது. (ஈ) இந்திரியங்கள் மனசு இவைகளை சாஸ்திரோக்தமான வழியைவிட்டு மற்றப்படி யோக்கியமாகச் செய்துகொள்ளுவது. (ஸ்ரீ,வி) பகவத்தியான முதலிய உள் சுவுசம். மிருத்திகாதிகளினால் செய்துகொள்ளுவது வெளிசுவுசம்.

‡ (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) பிறனைக்கொல்ல நினையாமை. (ஈ) (ஸ்ரீ,வி) பிரமாணமான நியங்களுக்கு விரோதம் செய்யாமை.

§ (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) தன்னை மற்றவர்கள் பூஜிக்கவும், மரியாதையெய்யவும் வேண்டுமென்கிற எண்ணமில்லாமை. (ஸ்ரீ,வி) அகங்காரமின்மை.

¶ - || - + (ஈ) பகவதாக்ஞைப்படி நடந்தவர்களான ரிஷிகளிடத்தில் பத்தை அடையப் பிறந்தவன். (இ) தெய்வசம்பத்தை அடையவிடாமற்செய்தல்.

தல், கோட்சொல்லாமை, பிராணிகளிடத்தில் தயவாயிருத்தல், விஷயங்களிலாசையின்மை, குரூரமற்றதன்மை, வெட்கம், சபலமின்மை, பெருந்தன்மை, பொறுமை, தைரியம், சரீரசுத்தி மனசுத்தி, பிறருக்கு துரோகஞ்செய்யாமை, கர்வமின்மை, இவைகள் ஓ! அர்சுன! தேவதைகளடையத்தகுந்த சம்பத்தை அடைகிறதற்கு யோக்கியதையுடன் பிறந்தவனுக்குண்டாகின்றன.

(ஸா) பிராணிகளுடைய சுவபாவம், தைவம் ஆசுரம் இராக்ஷஸம் என்று மூன்றுவிதமாயுள்ள தென்பது, இதின் கூ-வது அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது. அவைகளைப்பற்றி இந்த அத்தியாயத்தில் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. தைவசம்பத்தினால் பெந்த நிவிருத்தி யுண்டாகுமாகையால் அதையடைய முயலவேண்டும். ஆசுர இராக்ஷஸ சம்பத்துகளினால் பெந்தமுண்டாகுமாகையால் அவைகளைவிட முயலவேண்டும் என்பது கருத்து.

(ஸா) கஉ-கச-கரு-அத்தியாயங்களில், சேர்ந்தும் பிரிந்து மிருக்கிற பிரகிருதிபுருஷர்களுடைய சுவரூப நிச்சயமும், அவர்களுடைய சேர்க்கைக்கும் பிரிதலுக்கும் காரணமாகிய விஷயசம்பந்தமும் விஷயநிவிருத்தியும், அவர்கள் சேர்ந்திருந்தாலும் பிரிந்திருந்தாலும் அவர்கள் பகவானுடைய விபூதி என்பதும், அசேதனத்தையும் சேதனர்களான பெத்தமுக்த ஜீவர்களையும் பார்க்கிலும் பகவானுக்குள்ள விசேஷமும் சொல்லப்பட்டன. இதில் சாஸ்திரங்களினாலேயே அறியத்தகுந்த சில அர்த்தங்களைத் திடப்படுத்தும்பொருட்டு, தைவாசுரவிபாகத்தைச் சொல்லுகிறார்.

(உ) மோக்ஷசாதனங்களுக்கு விரோதியானதைப் பரிகரிக்கவேண்டுமென்பது இதினால் சொல்லப்படுகிறது. (க-உ-ஈ)

ஸ்ரீ. ஓம்ஹாஷவைபோதிகாநஸ்து கௌரயம்வாஸுதேவயதிவவ।
சுஜாநம்வாஹிஜாதஸ்ய வாயபுஸம்வஷோவஸுஸீ॥
ரு

மைவாயபு — ஓ! பார்த்தா!
ஓம்ஹீ* — டம்பமும் (கபடமானவேஷம்)
ஷவபுஸீ† — ஐசுவரியம் வித்தைமுதலியவைகளினால் மதித்திருப்பதும்

---

* (ஸா) கீர்த்திக்காக தருமம்செய்தல். (தீ,வி) தான் அற்பஞான விருக்கையில், தான் மகானென்று பிறர் நினைக்கவேண்டுமென்று எண்ணி, அதற்குத்தகுந்த பழி செய்கிறது.

† (ஸா) நன்மை தீமைகளை யறிகிற ஞானத்தைப் போக்கடிக்கப்பட்டதாகிய, விஷயானுபவத்தினாலுண்டாகிற சந்தோஷம்.

கதிசாநஷ்ட*		தற்புகழும்
கோயம்†		கோபமும்
வாக்-பாருஷ்யம்‡		குரூரத்தன்மையும்
சுஜ்ஞாநமஜ்ஞாநஞ்ச§		அக்கியானமுமே
சுவஸ்-ரீம் வம்பதம்	¶	அசுரசம்பத்தை
சுஜிஜாதஸ்ய (ஹவந்தி)		உடையவனாக ஜநித்தவனுக்கு உண்டாகின்றன.

ஓ! பார்த்தா! டம்பமும், ஐசுவரியம்மித்தை முதலியவைகளால் மதித்திருப்பதும், தற்புகழும், கோபமும், குரூரத்தன்மையும், அக்கியானமும், அசுரசம்பத்தை யுடையவனாக (அடையத்தகும்தவனாக) ஜநித்தவனுக்குண்டாகின்றன. (சு)

நி. தைவீஸம்பதிமோக்ஷாய நிபந்யாயாஸ்-ரீமதா।
சுஸ்-பஸ்ஸம்பதம்தைவீ மபிஜாதோஸிபாண்டவ॥

தைவீ ஸம்பத்	‖	தைவசம்பத்தானது
விமோக்ஷாய†		பெந்தநிவிருத்திக்கும்
சுஸ்-ரீ÷		அசுரசம்பத்தானது

---

* (ஈ) கல்வி முதலியவைகளா லுண்டாகும் அகங்காரம். (ஸ்ரீ,வி) பிரமாணத்தை அதிக்கிரமித்தல் (வரம்பைக் கடந்து நடத்தல்). (ஸ்ரீ) கதிசாநஷ்ட - என்றபாடம், அர்த்தமொன்றே.

† (ஈ) (ஸ்ரீ,வி) பிறரைத் துன்பப்படுத்தும் விஷயத்திலுண்டாகிற துணிவு.

‡ (ஸ்ரீ) கடினவசனம். (ஈ) நல்லோருக்கு மனசங்கடமுண்டாக்கத்தக்க சுவபாவம். (ஸ்ரீ,வி) பிறருக்கு நிஷ்டூரத்தையுண்டுபண்ணும் சுவபாவம்.

§ (ஸ்ரீ) தப்பெண்ணம். (ஈ) பராபரஞானமாவது, காரியாகாரிய விவேகமாவதில்லாமை.

¶ (ஸ்ரீ) உபலட்சணமாக இராக்ஷஸ சம்பத்தையும் சொன்னதாக இரங்கவேண்டியது. (ஈ) பகவதாக்கினையை அதிக்கிரமித்து நடக்கிற சுவபாவம்.

‖ (ஈ) பகவானுடைய ஆக்கினையை அநுசரிக்கிறதாகிய தைவசம்பத்தானது.

† (ஸ்ரீ,வி) ஈஸ்வரிதமான மோக்ஷத்திற்கும். (ஈ) பெந்த நிவிருத்திக்கும் கிரமமாய் என்னை அடைகிறதற்கும்.

÷ (ஈ) ஈசுவராக்கினையை மீறி நடக்கிறதாகிய அசுரசம்பத்தானது. (ஸ்ரீ) அசுர ராக்ஷஸ சம்பத்தானது.

கிலைம்யாய*	பெந்தமுண்டாகிறதற்கும்
உதா	காரணமென்றுநிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ஹவாணவ	ஓ! பாண்டுபுத்திரா!
தெவீம்	தைவசம்பத்தை
ஸம்பதீம்	
சுஹிஜாதீம்	அடையப்பிறந்தவரை
சுஹி	இருக்கிறாய்
ஆஸுரீம்	விசனப்படாதே.

தைவசம்பத்தானது (சமூசார) பெந்தநிவிருத்திக்கும், அசுர சம்பத்தானது (சமூசார) பெந்தமுண்டாகிறதற்கும், காரணமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஓ! பாண்டுபுத்திரா! தைவசம்பத்தை யடையப்பிறந்தவரை விருக்கிறாய். விசனப்படாதே. (ரு)

சு. ஜளஹ்மிந்தஸுமிம்லோகேஸ்மிந்தெவஸுரஸுரவ!
தெவொவிஸ்தரஸ்ஸ்ஹ்மிந்தோ தைவோ விஸ்தரஸ:ஸ்ருணு॥

சுவ்மிந்து லோகே	இந்தஉலகத்தில்
தெவஹ்	தைவமென்றும்
சுரஸுரவ	ஆசுரமென்றும்
ஹ்மிந்து தஸுமிம்ள	பூதங்களுடைய சிருஷ்டிகள்
தெள	இரண்டுவிதமாயிருக்கின்றன
தெவஹ்	தைவசிருஷ்டியானது
விஸ்தரஸ்ஸ்	விஸ்தாரமாய்
தோ தைவ்	சொல்லப்பட்டது
ஹவாயு	ஓ! குந்திபுத்திரா!
சுரஸுரம்	ஆசுரசிருஷ்டியை
மெ	என்னிடத்திலிருந்து
ஸ்ருணு	கேள்.

இவ்வுலகத்தில் தைவமென்றும் ஆசுரமென்றும் பூதசிருஷ்டிகளிரண்டுவிதமாயிருக்கின்றன. தைவசிருஷ்டியானது விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டது. ஓ! குந்திபுத்திரா! அசுரசிருஷ்டியையென்னிடத்திலிருந்துகேள்.

(ஸ்ரீ) இதின் சு - வது அத்தியாயம், கஉ - வது சுலோகத்தில் அசுர ராக்ஷஸ சுவபாவங்களைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இவ்

---

* (ஸ்ரீ.வி) தாழ்ந்தஸ்தானமாகிய இருட்டில் வாசம்பண்ணுவதற்கும் (சுயதமஸுக்கும்).

கதிசாநஜ்ஜ* ஹற்படுகறும்
கேதாயஂ† கோபமும்
வாஸுதேவஂ‡ குரோத்துன்மையும்
கஜ்ஜாநமிவவத்§ அக்கியானமுமே
கூ
கூவஸ்தீம் } ¶ அசாசம்பத்தை
லம்வஜ்ஜம்
கஹிஜ்ஜாதவ்வு உடையவனுக ஜநித்துவலுக்கு
(ஹவந்தி) உண்டாகின்றன.

ஓ! பார்த்தா! டம்பமும், ஐசுவரியமதத்தை முதலியவைகளையும் மதித்திருப்பதும், ஹற்படுகறும், கோபமும், குரோத்துன்மையும், அக்கியானமும், அசாசம்பத்தை யுடையவனுக (அடையத்தருந்தலுக்கு) ஜநித்தவனுக்குண்டாகின்றன. (ச)

நு. தெவீலம்வஜ்ஜிஸாகூாய நிவ்வாயாவஸ்தீதாய
ஸாஸ்வதலம்வஜ்ஜம்தெவீ ஸம்பதிஜாதவிபாஹ்ஹயா

தெவீ } ‖ தைவசம்பத்தானது
வம்வஜ்ஜ
விமோகூாய† விடுதலிருத்திக்கும்
கூவஸ்தீ‡ அசாசம்பத்தானது

---

* (ஈர) கல்வி முதலியவைகளா லுண்டாகும் அகங்காரம். (தீ,வி) பிரமாணத்தை அதிக்கிரமித்தல் (வரம்பைக் கடந்து நடத்தல்). (ஸ்ரீ) கலகமாடு - என்றபடி, அர்த்தமொன்றே.

† (ஈர) (தீ,வி) பிறனைத் துன்பப்படுத்தும் விருப்பம் விஷயத்திலுண்டாகிற அவிவே.

‡ (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) வழலைவசனம். (ஈர) கல்லை முதலிய பொருள்களில் முண்டாகிய தீக்ஷ்ண சுவபாவம். (தீ,வி) பிறருக்கு நிஷ்டூரத்தையுண்டாக்குதலும் என்னலாம்.

§ (ஸ்ரீ) நடப்பென்னலாம். (ஈர) பாபபரூபனமாவது, காரியகாரிய விவேகமாவதில்லாமை.

¶ (ஸ்ரீ) உபலட்சணமாக இராக்ஷஸ சம்பத்தையும் கொள்ளுதல் நியாயமாகவேண்டியது. (ஈர) பகவதாக்ஞையை அதிக்கிரமித்து நடத்தல் முதலியன.

‖ (ஈர) பகவானுடைய ஆக்ஞையை அநுசரிக்கிறதாகிய தெய்வசம்பத்தானது.

† (தீ,வி) காரணிதமான மோக்ஷத்திற்கும். (ஈர) பெரிய பிரகிருதியிலும் இரமமாய் என்னை அடைகிறதற்கும்.

‡ (ஈர) ஈசுவராக்ஞையை மீறி நடக்கிறதாகிய அசாசம்பத்தானது. (ஸ்ரீ) அசுர ராக்ஷஸ சம்பத்தானது.

திவையாய*
உதா
மெவாணவ
மிவீம்
மெம்பூம்
சுவிஜோதம்
சுவமி
ஸாஸ்வதம்

} ணதவசம்பந்தை

பெந்தமுண்டாகிறதற்கும்
காரணமென்றுநிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ஓ! பாண்டுபுத்திரா!
அனைவரும்பிறந்தவுடனே
இருக்கிறாய்
விசனப்படாதே.

ணதவசம்பந்தானது (முதலாக) பெந்தநிவிருத்திக்கும், அசுர சம்பந்தானது (முதலாக) பெந்தமுண்டாகிறதற்கும், காரணமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஓ! பாண்டுபுத்திரா! ணதவசம்பந்தமனைவரும் பிறந்தவுடனே இருக்கிறாய். விசனப்படாதே. (நி)

---

௬௭. ஜனஹ-கு-தவஸ-ஸுனிஹ மெஹெஸி மிதே வகுஸ-ரஸவாவ।
மிதுவொவிஸுரஸ்மிதோ ரத்ர குஸ-ரஸ்வாய-ஸுநிஸுணு-ம॥

சுஸிஹு
மெஹெ
மிதுவம்
குஸ-ரஸவாவ
ஹ-கு-தவஸ-ஸுன
மெஹெ
மிதுவம்
விஸுரஸ்மம்
ரத்ர
கு
மெவாயு
குஸ-ரஸ்வம்
மே
ஸுணு-ம

} இந்தஉலகத்தில்

ணதவமென்றும்
ஆசுரமென்றும்
இருவகையான
இரண்டுவிதமாயிருக்கின்றன.
ணதவ நிருஷ்டியானது
விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டது.
ஓ! குந்திபுத்திரா!
அசுரநிருஷ்டியை
என்னிடத்திலிருந்து
கேள்.

இவ்வுலகத்தில் ணதவமென்றும் ஆசுரமென்றும் இருவகை நிரண்டுவிதமாயிருக்கின்றன. ணதவ நிருஷ்டியானது விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டது. ஓ! குந்திபுத்திரா! அசுரநிருஷ்டியையென்னிடத்திலிருந்துகேள்.

(ஸ்ரீ) இதின் ௧௬-வது அத்தியாயம், ௧௮-வது சுலோகத்தில் அசுர ஸ்வபாவங்களைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இவ்

* (ஸ்ரீ.வி) தாம்ரத்வஜாதனமாகிய இருட்டில் வாசம்பண்ணுவதற்கும் (சுயஜ மஸுவ்ரும்).

விடத்தில் அசுர சுபாவத்தை மட்டும் சொல்லி, தெய்வ சுபாவத்தைச் சொல்லவில்லை. எனென்றால், இரண்டு சுபாவத்திற்கும் பலனென்னவாகுமென்பதை ஒன்றைச் சொன்னதிலேயே மற்றொன்றும் சொல்லப்பட்டதாகவே யாகிறதாகையால்தான்.

(மம) சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பூதங்களில், அசுரசுபாவமுடையவும் தைவசுபாவமுடையவுமான இருவகை பூதங்கள். (பொருள், தைவசம்பத்தை யடையத்தருந்தவர்களாய்ச் சிலரும், அசுரசம்பத்தை யடையத்தருந்தவர்களாய்ச் சிலரும், சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் என்பது தாத்பரியம்) இவ்வுலகத்திலென்றால், தெய்வ சுபாவத்தில் என்ற தாத்பரியம். "சுஷ்டோஸ்மின் லோக தைவ ஏவ" (இந்த அத்தியாயம் முதல் சுலோகம்) முதல் இதுவரையில், தைவசம்பத்து சொல்லப்பட்டது. இனி இந்த அத்தியாயமுடிவரையில், அசுரசம்பத்து விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. என் அப்படி. விஸ்தாரமாய் அசுரசம்பத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்றால், அதைத்தெரிந்து நிவர்த்திக்கும்பொருட்டாகத்தான்.

(மா) கருமாதியமான இந்த உலகத்தில், கருவிலுள்ள பூதங்களுடைய பிறப்பானது, தைவம் அசுரமென இருவகையாயிருக்கிறது. தூர்வகருமானுசாரமாய் பகவதாக்ஞோல்லங்கனம் செய்யும் துர்வர்த்தனர்களின் தைவப்பிறவியென்றும், பகவதாக்ஞோல்லங்கனம் செய்யும் துர்வர்த்தனர்கள் அசுரப்பிறவி யென்றும் சொல்லப்படுகிறார்கள். தைவ சம்பத்தான பிறவியானது எந்த ஆசாரத்தை அனுஷ்டிப்பதால் ஏற்படுகிறதோ, அந்த ஆசாரமானது கருமயோகம் ஞானயோகம் பக்தியோகம் என்பனவைகள்தான். இவைகள் முன்னமே விஸ்தாரமாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அசுரசம்பத்தை யடைந்தவர்களுடைய ஆசாரத்தை விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லுகிறோமென்பது தாத்பரியம். (க)

ன. வுவுத்திஞ்ஞநிவுத்திஞ்ஞ ஜநாநவிஜ்ஞாநபாஜநபூதி
நிமஞ்ஞ நாஸிவாஸவாஸிரா நவஜ்ஞாநிஜ்ஞாவிஜ்ஞாநி

ஞுவோராஃ
ஜநாஃ } அசுரசுவபாவமுடையஜனங்கள்

வுவுத்திஞ்ஞ* கருமத்தில்பிரவிருத்தியையும்
நிவுத்திஞ்ஞ† அகருமத்தினின்றுநிவிருத்தியையும்

---

* (மம) எந்தப் புருஷார்த்தமான காரியத்தில் பிரவிருத்தியுண்டாகுமோ அதையும். (மா) ஈஹாயஜ்ஞாயாகம் = பரலோகஸுகார்த்தமாகச் செய்யும் கர்மமானது. (மீ,வி) சுத்தகாரியங்களில் பிரவேசித்தலையும்.

† (மம) புருஷார்த்தத்திற்குக் கெடுதியானதை நிவர்த்திப்பது. (மா) வேள்ஞாதனம். (மீ,வி) துஷ்டகாரியங்களினின்று நிவர்த்திப்பதையும்.

நவிடம் அறியமாட்டார்கள்
வதஷ அவர்களிடத்தில்
ஸௌஜம்* சுத்தமென்பது
நவிதவித இடையாது
ஆசாரமும் ஆசாரமும்
இடையாது
ஸதவ்ருத்தி சத்தியமுங்கூட
இடையாது.

அசுர சுபாவமுடைய ஜனங்கள், தருமத்தில் பிரவிருத்தியும், அதருமத்தினின்று நிவிருத்தியையும் அறியமாட்டார்கள். அவர்களிடத்தில் சுத்தமாவது ஆசாரமாவது சத்தியமாவது இடையாது (இருக்கமாட்டாது). (எ)

அ. ஸுஸத்ருஷ்டிமிதி ஜகதோ அபரிமீஸ்வரா,
ஸ்ரீபுருஷஸம்ஹிதம் கிதவ ஸுகாயிவேதவசா॥

அந்த அசுர சுபாவமுடைய ஜனங்கள்
ஜகத்தானது
வேதாதிப்பிரமாணங்களை யுடையதல்ல
வென்றும்
தருமாதருமங்களுடைய வியவஸ்தை
யை யுடையதல்லவென்றும்
ஈசுவரனையுடையதல்ல (இதற்கு ஒருகா
ரணம் இல்லை) என்றும்
ஸ்திரிபுருஷ சம்பந்தத்தினாலுண்டான
தென்றும்
ஸ்திரி புருஷர்களுடைய காமத்தையே
காரணமாக வுடையதென்றும்
வேறென்ன காரணமிருக்கிறதென்றும்
சொல்லுகிறார்கள்.

அந்த அசுர சுபாவமுடைய ஜனங்கள், ஜகத்தானது வேதாதிப் பிரமாணங்களை யுடையதல்லவென்றும், தருமாதருமங்களு

---

* (ஈ) சாஸ்திரப்படிக்குள்ள வைதிககருமானுஷ்டான மென்கிறபடி.

† (ஈ) சத்தியாவந்தனங்கள். "ஸம்யூஹ்ய ஹோம மாதிதிக்ருத்ய ஸாயம் ஸந்த்யாம் வந்தேத" = காலைமாலைகளில் செய்யவேண்டிய சத்தியாவந்தனங்களை விட்டு விட்டவன் அசுத்தன். (அவன்) மற்றகலகருமங்களுக்கும் அநர்ஹனாகிறான்".

‡ (ஈ) காமஹைதுகம் - என்றபடாடம். அர்த்தம் தெரியவில்லை.

டைய வியவஸ்தையை யுடையதல்லவென்றும், ஈசுவரனையுடை தல்லவென்றும், ஸ்திரிபுருஷ சம்பந்தத்திலு லுண்டானதென்றும், ஸ்திரி புருஷர்களுடைய காமமே அதற்குக் காரணமென்றும், வேறென்னகாரண மிருக்கிறதென்றும், சொல்லுகிறார்கள்.

(ஸ) நிரீசுவரவாதிகளான சார்வாக மதஸ்தர்க ளிப்படிச் சொல்லுகிறார்கள்.

(ஈ) ஜகத்தானது பிரம்மத்திலு லுண்டானது, பிரம்மத்திற்கு சரீரமானது, பிரம்மத்தோடுகூடினது, ஆகையால், அது பிரம்ம சுவரூபமானது, என்று நாம் சொல்வதை அசுர ஜனங்கள், அப்படிச் சொல்வது வாஸ்தவமான தல்லவென்று சொல்லி ஆட்சேபிக்கிறார்கள். ஜகத்தானது பிரம்மத்தினிடத்தி லிருக்கிறது, அதாவது-பிரம்மத்தையே ஆசிரயமாக வுடையதென்று நாம் சொல்வதை நிராகரித்து, கூவ்ர தீஷ்ம்=பிரம்மத்தினிடத்தி லில்லை என்கிறார்கள். அல்லது ஜகத்தானது ஆதிசேஷனில் தரிக்கப்பட் டிருக்கிறதென்று நாம் சொல்வதைத் தடுத்து, கூவ்ர தீஷ்ம் = ஆதிசேஷனில் தரிக்கப் பட்டிருக்கவில்லை யென்கிறார்கள். ஈசுவரன் நியாமகனென்று நாம் சொல்வதை தூஷித்து, கூநீஷ்வரம் = நியாமகனை ஒரு ஈசுவரனில்லை யென்கிறார்கள். ஸ்திரி புருஷ சம்பந்தத்திலில் மனுஷ்ய பசு பக்ஷி யாதிகளுண்டாவதாகக் காணப்படுகிறதே யன்றி, வேறே தெய்வ, ஒன்றிருப்பதாகக் காணப்படவில்லை யென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

(உ) (ஜீ,வி) "கூஅதர்ம் கூவ்ர தீஷ்ம் கூநீஷ்வரம்" = விஷ்ணுவினால் சிருஷ்டி ஸ்திதி செய்யப்படுவதாவது, அவர் நியாமகரு யிருப்பதாவது இல்லையென்றும், "கூஅஷ்ரவ்ரவஸம்ஹ-ஏதம்" = கூநாகூஹவம்தி ஹ-ஏதாநி (அத்-ந-சு-கச.) என்கிறபடி ஒன்றிலிருந்து ஒன்றுஉண்டாகிறதென்பதுமில்லை என்றும், அசுரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். (ஜீ,வி) அல்லது கிளிஞ்சிலில் வெள்ளிபோல அசத்தியமென்றும், ஞானத்திலில் பொய்யாகிறபடியால் அப்பிரதிஷ்ட மென்றும், அவித்தியா பரிணாமமானதால் பரஸ்பரசம் பூத மல்லவென்றும், சத்துமல்ல அசத்துமல்ல வென்றும், சொல்லுகிறார்கள். (ஊ)

கூ. வதாம்ஹ்யஷ்டிவஷ்டஹ்ய நஷ்டாதாநாஅ வைஜயம்।
ஹ்ரஹவஜ்ஞ்ய ஹ்ரகுஜ்ஞாணம் கூயாயஜமிதாஉவிதாம்॥

வதாம் ஹ்யஷ்டிம் சவஷ்டஹ்ய } இந்தச் சார்வாகமதத்தை ஆசிரயித்து

நஷ்டாத்மாநஃ*	கெட்டமனதையுடையவர்களாயும்
அல்பபுத்தயஃ†	அற்பபுத்தியுடையவர்களாயும்
உக்ரகர்மாணஃ‡	குரூரமானகருமங்களையுடையவர்களாயும்
அஹிதாஃ§	உலகவிரோதிகளாயுமிருக்கிறவர்கள்
ஜகதஃ	பிரபஞ்சத்தினுடைய
க்ஷயாய	நாசத்தின்பொருட்டு
ப்ரபவந்தி¶	உண்டாகிறார்கள்.

இந்தச் சார்வாக மதத்தை யாசிரயித்துக் கெட்டமனதை யுடையவர்களாயும், அற்பபுத்தியை யுடையவர்களாயும், குரூரமானகருமங்களை யுடையவர்களாயும், உலகவிரோதிகளாயு மிருக்கிறவர்கள், பிரபஞ்சத்தினுடைய நாசத்தின்பொருட்டு உண்டாகிறார்கள். (கூ)

---

௧0. காமமாஸ்ரித்யதுஷ்பூரம் தம்பமானமதான்விதாஃ।
மோஹாத்க்ருஹீத்வாஸத்க்ராஹான் ப்ரவர்தந்தேঽசுசிவ்ரதாஃ॥

துஷ்பூரம்॥	நிரப்பத்தகாத
காமம்+	காமத்தை
ஆஸ்ரித்ய	ஆசிரயித்து (தழுவி)
தம்பமானமதான்விதாஃ	டம்பம், கர்வம், மதம், இவைகளுடன் கூடியவர்களாயும்
அசுசிவ்ரதாஃ÷	அசுத்தமான விரதத்தை யுடைத்தானவர்களாயு மிருக்கிறவர்கள்

---

* (ஸ) பரலோகசாதனமான காரியங்களைச் செய்துகொள்ளாத கெட்ட சுவபாவமுடையவர்கள். (ர) தேகத்திற்கு அந்தியமான ஆத்மா இல்லை யென்கிற வாகள்.

† (ஸ) விஷயங்களிலேயே புத்தியைச் செலுத்துகிறவர்கள். (ஸ்ரீ) காணப்படுகிற வஸ்துக்களில்மட்டும் புத்தியைச் செலுத்துகிறவர்கள். (ர) பாண்டம்போலிருக்கிற தேகத்தில் அதற்கன்னியமாய் ஆத்மா இருக்கிறு னென்கிற ஞானமில்லாதவர்கள்.

‡ (ஸ) (ஸ்ரீ) உலகத்திலுள்ள பிராணிகளுக்குத் துன்பத்தை யுண்டாக்கத்தக்க கருமங்களைச் செய்கிறவர்கள்.

§ (ர) அசுபமானகாரியங்களைச் செய்கிறவர்களென்பது அர்த்தம்.

¶ (ஸீ,வி) கலியுகத்தின் ஆதியிலுண்டா யிருக்கிறார்கள்.

॥ - + (ர) தன்னுடையத்தகாத வஸ்துக்கள் விஷயமான இச்சை (ஹ்ரு) அளவற்றதாகிய ஆசை.

÷ (ஸ்ரீ) மது மாம்ஸங்களை புஜிக்கிற விரதங்களை யுடையவர்கள். (ர) சாஸ்திரநிஷித்தமான விரதங்களைச் செய்கிறவர்கள்.

மே	எனக்கு
பூநஂ	பின்னும்
ஹவிஷ்யதி	உண்டாகும்
கவிஸ	} இந்தச் சத்துருவானவன்
ஸுதுரஂ	
மயா	என்னாலே
ஹதஂ	கொல்லப்பட்டான்
சுவாநயி	மற்ற (சத்துருக்கள்) வர்களையும்
ஹநிஷ்யே	கொல்லுவேன்
சுஹம்	நான்
ஈஶ்வரஂ	சாமர்த்தியமுடையவன் அல்லது பிரபு
சுஹம்	நான்
ஹொகீ	போகத்தையனுபவிக்கிறவன்
சுஹம்	நான்
ஸித்தஂ*	} உத்தேசித்தபடிகாரியங்களை நிறைவேற்றுகிறவன்
மமவாநு	பெலமுள்ளவனையும்
ஸுகீ	சுகமுடையவனையும்
சுப்ரிஂ	சம்பத்துடையவனையும்
சுஹிஜநவாநு†	உயர்குலத்தோனையும்
சுஹ்மி	இருக்கிறேன்
மயா	என்னுடன்
ஸத்ருஹஂ	சமனனவன்
சுந்ரிஂ	வேறே
கஂ	எவன்
சுஹ்மி	இருக்கிறான்
யக்ஷ்யே‡	யாகம்செய்வேன்
மோதிஷ்யே§	தானஞ்செய்வேன்

---

* (ஸ) புத்திரபௌத்திராதி சம்பன்னன்.

† (ஸ) ஏழுதலைமுறையாய் சிஷ்டாசாரமுள்ள குலத்தில் பிறந்தவன்.

‡ (ஸ) நான் அதிகமாய் யாகங்களைச்செய்து என்னைப்போல் யாகஞ்செய்யாத மற்றவர்களை அவமானமடையும்படி செய்வேன்.

§ (ஸ்ரீ) என்னைப் புகழ்கிறவர்களுக்குக் கொடுப்பேன். (ஸ) காட்டியம் முதலியதற்குக் கொடுப்பேன். (ஸ்ரீ,வி) மிகவுமதிகமாக தனத்தினை கொடுப்பேன் அன்னதானஞ் செய்வேன்.

ஸோஷ்யே	சந்தோஷப்படுவேன்
ஹ்ருதி	இவ்விதமாய்
ஸுஜ்ஞாநவிமோஹிதாம்	அக்கியானத்திலில் மோகித்தவர்களாயும்
ஸுநகவித்தவிஹ்ருதாம்	பலவித சஞ்சலத்துடன் கூடியமனதில் பிரமையடைந்தவர்களாயும்
ஸோஹஜாலஸமாவ்ருதாம்*	மோகவலையிலில் சூழப்பட்டவர்களாயும்
காமபோகேஷு	விஷயபோகங்களிலே
த்ருஷ்ணாம்	அதிக ஆசை யுடையவர்களாயு மிருப்பவர்கள்
அஸுத்தாம்	அசுத்தமான
நரகே	நரகத்தில்
பதந்தி	விழுகிறார்கள்.

இந்தப்பொருளானது இப்போது என்னில் அடையப்பட்டது, இந்தக் கோறிக்கையை யடைவேன், இந்தப் பொருளான தெனக்கிருக்கிறது(என்றில், வேறே ஒருவருக்கு மில்லை), இந்தப் பொருளுங்கூடப் பின்னுமுண்டாகும், இந்தச்சத்துருவானவன் என்னலே கொல்லப்பட்டான், மற்றச் சத்துருக்களையும் கொல்லுவேன், நான்சாமர்த்தியமுடையவன், நான் போகத்தையனுபவிக்கிறவன், நான் உத்தேசித்தபடி காரியங்களை நிறைவேற்றுகிறவன், பலனுள்ளவனையும் சுகமுடையவனையும் சம்பத்துடையவனையும் உயர்குலத்தோனையு மிருக்கிறேன், எனக்குச் சமானமானவன் வேறே எவனிருக்கிறான், யாகஞ் செய்யப்போகிறேன், தானம் செய்யப்போகிறேன், சந்தோஷமடையப் போகிறேன், என்று இவ்விதமாய் அக்கியானத்திலே மோகமடைந்தும் மோகவலையிலில் சூழப்பட்டும் பலவித சஞ்சலத்துடன் கூடியமனதிலில் பிரமையடைந்தும் விஷயபோகங்களிலே அதிக ஆசை யுடையவர்களாயும் இருப்பவர்கள் அசுத்தமான நரகத்தில் விழுகிறார்கள்.

(வ்வா) "தெதவிநாதூணவிநவமதி = அதிலில் (பரமாத்மாவிலில்) அன்றியில் துரும்புகூட அசையாது" என்கிற வாக்கியத்தை நம்பாமல், தானே சகலத்தையும் செய்ததாயும், செய்கிறதாயும் செய்வதாயும் சகல வல்லமையும் தன்னிடத்தி லிருப்பதாயும் எண்ணி, ஈசுவரனையும் சகலத்திற்கும் கருத்தாவாயும் ஒரு பரமாத்மா உண்டென்பதை நம்பாம லிருப்பவன், நரகத்தை யடைவானென்பது இதிலில் வெளியிடப்பட்டது. (கஈ,கச,கஞ,கசு.)

கஎ. ஆஸுரம்ஹாவிதாம்மோஹே ஜாதாஜாதிஷுமூடாங்கி தாம்,
யாம்யாம்யோநிமவாப்நந்தி மாமப்ராப்யைவகௌந்தேய தோ கச்சந்த்யதமாம்கதிம்॥

---

* (மீ,வி) புத்திர பௌத்திராதிகளிடத்தில் அபிமானம் கொண்டிருப்பது.

நான் அருகனல்ல. இவ்வளவு பரிசோதனை செய்யப்பட்டிருந்தா லும் இதில் தப்பிதமில்லையென்று சொல்ல நான் துணியவில்லை. பலதப்பிதங்கள் விவேகிகளுக்குத் தென்படக்கூடும். ஆனால் அதற் காக நான் சங்கோசப்படவில்லை. ஏனென்றால், குற்றங்களை கீக்கி குணங்களை கிரகிப்பதும் பிசகுகள்மீது அனுதபித்துக்கொள் திருத்துவிப்பதும் விவேகிகளுடைய சுபாவமானதால்தான். பிழை களை பெறுத்துணைக்கும் விவேகிகளுக்கு மனப்பூர்வமாய் வந்தனம் செலுத்துகிறேன்.

தாரணைவரு
ஐப்பசிமீ.

வி. சு.

ஒழுக்கமுடையோர்

மதுரிதய சித்தாந்த சங்கிரகம்.

அந்தரவைதம்.

பிரம்மவிலாஸ்கிற சுத்தியமாயுள்ளது.

இவ்வுடலானது வெறும் மண்குவியலாகியுள்ளது. அதனுள்ளே ஜீவனுடன் பிரபஞ்சங்கள் தோன்றுகிறபடியால் உலகமெனவுமாயிற்று. பிரம்மமே சொரூபமாகவும் நிர்குணமாகவும் விகாரமற்றதாகவும் சுத்தமாகவும் சாந்தமாகவும் நித்தியமாகவும் பரிபூரணமாகவும் விளங்குகிறது. அப்பிரம்மமே ஜீவனுகவும் ஈசுவரனுகவும் சகலப் பிரபஞ்சமாகவும் தோன்றுகிறது. அந்தோற்றமானது அறிவு மயமானதாகும். பரமாத்மாவை நினைவதாகிய தியானத்தில் இப்படிப் தோன்றுகிறபடியால் சகலப்பிரபஞ்சமும் பொய்யாகவும் விபரீதமாகவும் தோன்றுகிறபடியால் ஜீவன் ஈசுவரனாகிறபடியால் மாயாகாரியமான இப்பிரபஞ்சம் சத்திய ஞானங்கள் வாய்ந்ததன்று. ஞானமோ அஞ்ஞானமோ ஏதாவது ஒன்றை யடைந்தால் தான் முத்தியுண்டாகும். ஞானமோ அஞ்ஞானமோ ஏதாவது ஒன்றை யடைந்தால் தான் முத்தியுண்டாகும். ஞானமோ அஞ்ஞானமோ ஏதாவது ஒன்றை யடைந்தால் தான் முத்தியுண்டாகும்.

மாயையினிடத்தில் சகல வஸ்துக்களுமாயும் தோற்றுகிறதாகிய பிரபஞ்சமாயையின் வஸ்துக்களில் சுவாமானந்தரை தோன்றுகிறதாகிய மாயை சுவாமானந்தரை மூடிக்கொண்டிருந்தது. அவரை சுத்தியானது ஆவரணசக்தி (மூடுகிற சக்தி) என்றும் அவரை விக்ஷேபசக்தியானது சுவாமானந்தரை மூடிக்கொண்டிருந்தது. அவரை சுத்தியானது அவரை சுவாமானந்தரை ஜீவனுக்கிறபடியால் இச்சரீரமும் அதாதியே. விசேஷமாக சுத்தியானது மாயா சம்பந்தமுடையதாகையால் சுவாமானந்தரை சுருக்கிவிட்டது. அவரை சுத்தியானது அவரை சுவாமானந்தரை ஜீவனுக்கிறபடியால் ஜீவன் இருந்திருக்கிறான். அதனால்—ஆம்ப ஞானமுடையவன். ஆனதால் பெருமை யிருக்கிறது.

இந்த பெருமையிருந்து நினிருத்தியையடைய வேண்டுமானால், வேதோக்தமான நித்தியனைமித்திக கருமங்களை ஈசுவரார்ப்பணமாய்ச் செய்வதினாலும் பகவத்பக்தி செய்வதினாலும் நித்தசுத்தியடைந்து சத்சுருவினை ஆசிரயிக்கப்படும். "தத்துவமஸி" தத்துவமசியாகிய மகா வாக்கியார்த்தமாகிய ஜீவனுவாசுதேவத்வத சிரவண மனனநிதித்யாசனம் அழுக்கு. நித்திப்படுகிற மனோதுக்கமுடையதினாலும்

சிந்திப்பதாகிய நிதித்தியாசனத்தையும் அநுஷ்டிக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்துவந்தால் பிரத்தியக்ஷமா யுண்டாகும் "சுஹம்ஸ்மி ஹா ஹ்மி" அகம் பிரம்மாஸ்மி என்கிற மகா வாக்கியத்தின் அர்த்தமாகிய ஜீவேசுவராபேதானுபவத்திலில் பிரபஞ்சவாசனையும் சகல கருமங் களும் நசித்து, தன் வாஸ்தவ சுவரூபமும் ஆநந்தமுமாகிய பிரம்ம சுவரூப மாகிறான். இதுதான் முக்தியென்று சொல்லப்படுகிறது.

இந்த முக்தியானது ஜீவன் முக்தியென்றும் விதேக கைவல்லிய மென்றும் இருவகைப்படும். மேற்சொல்லியபடி தானே பிரம்ம மென்கிற அனுபவ பெலத்திலே பிராரப்தம்தவிர மற்ற சகலகரு மங்களும் அவைகளுக்குக் காரணமாகிய அவித்தையும் நசித்து இத் தேகத்திற்குக் காரணமான பிராரப்தம் நசிக்கிறவரையில், சகல பற் றுகளும் அற்றவனைலும் பற்றுள்ளவனைப்போல் பிறருக்குக் காணு ம் நிலைமையே ஜீவன் முக்திதசை. இந்த ஸ்தூலதேகமும் சூக்ஷம தேகமும் காரணதேகமும் நசித்துப் பிரம்மமாக விருக்கும் நிலை மையே விதேக கைவல்லியம்.

இவையன்றி கிரம முக்தி என்றொரு வகையுமுண்டு. அதா வது சகுணப் பிரம்மமெனகிற ஈசுவரோபாசனை பஞ்சாக்கிரி வித் தை முதலியவைகளால் ஈசுவராநுக்கிரகம் பெற்று இத்தேகம் போ னவுடன் அர்ச்சிராதி மார்க்கமாய் × பிரம்மலோகம் சென்று பிரம் மாவிடல் உபதேசம்பெற்று பிரம்மாவுடன் விதேக கைவல்லிய மடைவதே.

"தத்த்வமஸி" தத்துவ மஸிவாக்கியத்தின் அர்த்த மென்னவெ னில், தத் = அது (சிருவக்கியனை ஈசுவரன்), த்வம் = நீ (கிருஸிக் கியனை ஜீவன்), அஸி = இருக்கிறாய், அதாவது ஜீவனாகிய நீ ஈசு வரனாயிருக்கிறாயென்பதே. இதின் தாத்பரிய மென்னவென்றால், ஜீவனாகிய உனக்குள்ள உபாதியான அவித்தையையும் ஈசுவரனு டைய உபாதியான மாயையும் விலக்கிப் பார்த்தால் இவ்விரண்டு மொன்றே என்பது தான்.

விசிஷ்டாத்துவைதம்.

ஈசுவரன் ஜீவர்கள் ஜடப்பிரபஞ்சம் இவர்கள் தனித்தனியாக வும் வாஸ்தவமாகவு மிருக்கிறார்கள். ஈசுவரன் சருவக்கியானம் சத் திய சங்கற்பம் முதலிய அநந்த கல்லியாணகுணகண நிதியாகவும் சருவசுவ தந்திரனாகவும் ஜீவ ஜடப்பிரபஞ்சங்களுக்கு அந்தரியாமி

× இந்த மார்க்க மின்ன தென்பதை இப்புத்தகத்தின் உகஅ - வது பக்கத்தில் காண்க.

யாகவும் அவைகளுக்கு சரீரியாகவும் நியாமகனாகவும் சேஷியாகவும்* மிருக்கிறார்.

ஜீவர்கள் ஈசுவரனுடைய அம்சர்களாகவும் சரீரமாகவும் சேஷர்† மாகவும் ஞானத்தைக் குணமாயுடைய வர்களாகவும் அணுக்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அநாதி கருமமென்கிற அவித்தையினல் தங்களுடைய குணமாகிய ஞானம் குறைந்து சமுசாரிகளாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பகவதாராதனரூபமாக செய்யப்பட்ட நித்திய நைமித்திக கருமங்களாலும் பக்தி பிரபத்தி இவைகளாலும் ஜீவேசுவரர்களுடைய யதார்த்த ஞானத்தினலும் சுவசுவ ரூபாநு சந்தானத்தினலும் பிரகிருதி சம்பந்தம்நீங்கி சுவசுவ ரூபமடைகிறார்கள். இதுதான் கைவல்லியமென்று சொல்லப்படுகிறது. பிரகிருதிவிமுக்த ஆத்மசுவரூபமடைந்த இந்த அவஸ்தையில் ஜீவர்களுடைய ஞானகுணம் விகாசத்தை யடைந்து சகலத்தையும் அறிவார்கள். இதன்பிறகு பகவத்தியானதிகளினல் வைகுண்டத்தில் பகவானுடைய சரீரத்திற்கு சமமாகிய அப்பிராகிருத திவ்வியமங்கள விக்கிரகங்களையுடையவர்களாய் பகவத்சந்நிதி முதலியவைகளா லுண்டாகும் பரமாநந்தத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். இதுதான் முக்தியெனப் படுகிறது. "தத்துஷி" தத்துவமஸி முதலிய வாக்கியங்களுக்கு சூக்ஷ்மசித் அசித் விசிஷ்டனை (சரீரியான) ஈசுவரனுக்கும் ஸ்தூலசித் அசித் விசிஷ்டனை (சரீரியான) ஈசுவரனுக்கும் அபேதமர்த்தமாகையால் விசிஷ்டாத்து வைதமென்று பெயர்வந்தது.

மத்துவமதம்.

ஐந்து பேதங்கள் * வாஸ்தவமாயும் அநாதியாயுமிருக்கின்றன. ஜீவர்கள் நித்திய சமுசாரிகள் நித்திய நரகிகள் முக்தியோக்கியர்களென மூவ்வகைப் பட்டவர்கள்†. இந்த ஒவ்வொரு வகையிலும் பல பிரிவுகளுண்டு. ஜீவர்களுடைய சுவரூபத்திலும் மனுஷிய பசுபக்ஷியாதி பேதங்களுண்டு. முக்தியோக்கியர்கள் தவிர

---

*-† சேஷ சேஷி பாவ மின்னதென்பதை இதின் உருஉ-வது பக்கத்தில் காண்க.

* இப்பேதங்களின் விவரம் இப்புஸ்தகத்தின் உகசு-வது பக்கத்தில் காண்க.

† ஜீவபேதத்தைப்பற்றி யவிஷயம் இப்புஸ்தகத்தின் நுஅஉ-வது பக்கத்தில் காண்க.

மற்றவைகை ஜீவர்களுக்கு முக்தி என்பதேயில்லை. முக்தி யோக்கியர்களான ஜீவர்களில் தங்கள் தங்கள் சுவரூபம் (மனுஷிய பசுபக்ஷியாதிகளில்) எதுவோ அந்த சுவரூபத்துடன் முக்தியடைகிறார்கள். முக்தியில் அவரவர்களுடைய உபாசனைக்குத்தக்கபடி ஆநந்தத்தில் தாரதம்மியமுண்டு. முக்தியடைவதற்கு மேல்கண்ட பஞ்சபேதஞானம் சாதனமானது. "தத்துஅஸி" தத்துவமஸி வாக்கியத்திற்கு நீ ஈசுவரனுக்குச் சமானமான ரூபமுடையவனாயிருக்கிறாய் என்று அர்த்தம்.

மற்ற விஷயங்களில் பெரும்பாலும் விசிஷ்டாத்துவைத மதத்தை யொற்றதே.

மதசித்தாந்த சங்கிரகம் முற்றும்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
எ	ஈச	துரியோதனனுக்குசசந்தோஷ	துரியோதனனுக்குச் சந்தோஷ
ஈஈ	கஎ	திருதராஷ்ட்ர	திருதராஷ்டர
	உடு		
,,	உக	,,	,,
எ0	உஅ	கேட்பதிலல்	கேட்டதிலல்
கஙக	கங	மெகெஷ	மொகெஷ
கஙடு	உச	குணங்களை	குணங்களிலுலே
கஙசூ	ஈச	யெ	(யெ)
கஉ0	அ	ஸஜ்ஜனஸெவ	ஸஜ்ஜன0 (ஸவ)
கஉக	கஈ	முண்டாக்கிறதென்பதே	முண்டாக்கிறதென்றுசிலர்சொ
	கச		ல்வது சரியல்ல, சஞ்சிதகரு
			மமேயது.
கசசூ	உக	அகருமத்தினுடையவும்	அகருமத்தினுடைய
கடுஈ	டு	கருமபெந்தனல்ல	கருமபெத்தனல்ல
கசூ0	அ	என்பதைச்சொல்ல	என்பதுசொல்ல
,,	ஙஅ	ஜெஷ்ஷ	ஜ்ஜெஷ்ஷ
	ஈக	ஸ0யாஸ்ரிஷ	ஸ0யஸ்ரிஷ
கஅச	உசூ	ச்நிஸ்ரஹ	ச்நிஸ்ரஹ
கஙஎ	ங	மௌதஹஷி	மௌதஸ்ஹஷி
உஉஈ	ஈ	சுதீந்த்ரியஃ	சுதீந்த்ரிய0
உடுக	உஅ	வ்ரஜேய	வ்ரஜேய
உசூ0	கஎ	சுவஹ்ரத	சுவஹ்ரத
,,	உக	சாநஸ	சாநஸ
உசூச	உச	உபாசிக்கிறவன்	உபாசிக்கிறுன்
ஈ0டு	ஈக	விஷயமானானமஞானதால்	விஷயமானஞானமானதால்
ஈக0	உடு	அ - த் - ச - சூ - சூ.	அத் - ச - சு - சூ.
ஈகஉ	உஅ	சூடியயென்னல்	சூடியவென்னல்
ஈசூச	கஈ	ஸ்மாஸங்களுக்குள்ளே	ஸமாஸங்களுக்குள்ளே
ஈஅக	உடு	அல்லது † (ஸ்ரீ)	அல்லது (ஸ்ரீ)
ஈஅடு	உஈ	அர்த்தம்) இதின்	அர்த்தம் இதின்
,,	உச	கான்க.	கான்க.)
ஈசு0	உசூ	நஹ†ஸ்வ்ரஜ0	நஹ†ஸ்வ்ரஜ0
ச0உ	ஈக	ஜக்த்தானது	ஜகத்தானது
சஉஈ	ஈ0	சுவ்ருதசாத்வ்ருஷ	சுவ்ருதசாத்வ்ருஷ
சஉஎ	எ	உத்தஷ்ட்வ்ருஷஸ்ருஜ	உத்தஷ்ட்வ்ருஷஸ்ருஜ
சஅஅ	கசூ	சகலத்திலுமிருந்துநிவர்த்தி	சகலத்திலுமிருந்து நிவிருத்தி
சகக	கஎ	(ஸ0யொமஃ)	(ஸ0யொமஃ)
டுஈ0	உ	போலிருக்கின்றன	போலிருக்கின்றனவோ
டுஅஅ	எ	ஊஃவ*ஸொகாயய	ஊஃவ*ஸொகா†யய
சூ0டு	உடு	வாக்கியங்களை	வாக்கியங்களை
சூஈஅ	எ	தீவ்ஸ்ம்ருதி ச	தீவ்ஸ்ம்ருதீ ச
சூசஉ	உஎ	(ஈா)	* (ஈா)
சூசஅ	ஙசூ	உண்டானசாத்	உண்டானசத்

ஸ்ரீ ஸ்வ-ர.

இப்புஸ்தகத்தி லுபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பகூரங்களின் விவரம்.

ஸ்ரீ. ஸ்ரீதரசுவாமிகள்.

ஸம. சங்கராசாரிய சுவாமிகள்.

ஸா. இராமாநுஜாசாரிய சுவாமிகள்.

உ. மத்துவாசாரிய சுவாமிகள்.

நீ,வி. இராகவேந்திர சுவாமிகள் செய்திருக்கிற வியாக்கியானமாகிய கீதாவிவிருதி.

உபஸ்வ. மதுசூதனசரஸ்வதி.

கூ. ஆநந்தகிரி சுவாமிகள்.

ஸ்லா. இக்கிரந்த கருத்தாவினுடைய சொந்த அபிப்பிராயம்.

ஸ்லோ. சுலோகம்.

அத். அத்தியாயம்.

சு. சுலோகம்.

ஹரிஃ ஔ.

ஸ்ரீ ஜூஷாய வாலை ஹரணை நமஃ.

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ புராணம்.

யூதராஷ்ட்ர உவாச.

க. யதா³ கௌரவை: பாண்டவை: ஸஹ ஸர்வை ராஜபி⁴: ஸஹ ஸபா⁴யாம்
ஆஸீனோ(அ)ப⁴வந்மஹர்ஷி: கிமகரோத்தத்ர ப⁴க³வான்

சஞ்சயம்.

யூதராஷ்ட்ர உவாச

யதா³ கௌரவை:

பாண்டவை:

ஸஹ

ஸர்வை

ராஜபி:

ஸஹ

ஸபா⁴யாம்

ஆஸீனோ

வாணவாலிமுகி

அப⁴வந்

மஹர்ஷி:

கிமகரோத்

சஞ்சயம்.

திருதராஷ்டிரன் என்னும் அரசன் சொல்வ

னாகுக !

தருமத்தின் கிருப்பிடமாயிருக்கிற

குருகேசத்திரமென்னுமிடத்தில்

யுத்தஞ்செய்ய விரும்பியிருக்கிற

{ (என்னுடைய நானிகோதரனான் முதலிய)
நம்மவர்களும்

{ (என்சகோதரர்) பாண்டுவின்குமாரன்
தருமபுத்திரர் முதலிய பாண்டவர்
களும்

சேர்ந்து

என்னசெய்தார்கள்.

திருதராஷ்டிரனென்னும் அரசன் சஞ்சயனென்பவனை நோக்கி புண்ணியபூமியான குருகேசத்திரமென்னுமிடத்திலே யுத்தஞ்செய்ய விரும்பியிருக்கிற நம்மவர்களும் பாண்டவர்களும் சேர்ந்து என்னசெய்தார்கள் என்று கேட்டான். (க)

வஸிஷ்ட உவாச

உ. ஸுஷ்ருதவானஸி வை ஸம்யக்³விஜ்ஞானதபஸா

சஞ்சயன் சொல்வது

{ (இருகைகளும் சேனைகளும் யுத்தகளத்தில்
சேர்ந்திருந்த) அப்போது

ராஜா	இராஜாவான
துர்யோதனஸ்ததா	துரியோதனனெனவன்
வ்யூடம்	கிரமவரிசைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற
பாண்டவானீகம்	பாண்டவர்களுடையசேனையை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்தபின்
ஆசார்யம் உபஸம்கம்ய	கல்விகற்பித்தவரான துரோணசாரியரை நெருங்கி (ஸமீபம்போய்)
வசனம்	(இனிச்சொல்லப்போகிற) வாக்கியத்தை
அப்ரவீத்	சொன்னன்.

சஞ்சயன் திருதராஷ்டரனைநோக்கிச்சொல்வது.

இருகக்ஷிசேனைகளும் யுத்தகளத்திற் சேர்ந்திருந்தபோது ராஜாவான துரியோதனனெனவன் கிரமவரிசைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிற பாண்டவர்களுடைய சேனையைப் பார்த்தபின் துரோணசாரியர் சமீபத்திற்போய் இனிச் சொல்லப்போகிற வாக்கியத்தைச் சொன்னன்()

க. பஷ்யைதாம்பாண்டுபுத்ராணாமாசார்யமஹதீம்சமூம்
வ்யூடாம்த்ருபதபுத்ரேணதவசிஷ்யேணதீமதா॥

ஆசார்ய	துரோணசாரியரே!
தவ	உம்முடைய
சிஷ்யேண	சிஷியனுகிய
தீமதா	அதிபுத்திசாலியான
த்ருபதபுத்ரேண	துருபதராஜ குமாரனலே (திருஷ்டதும்னன்)
வ்யூடாம்	கிரமவரிசைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற
மஹதீம்	விசாலமான (பெரிதான)
பாண்டுபுத்ராணாம்	பாண்டுபுத்திரர்களுடைய
ஏதாம்	இந்தச்சேனையை
பஷ்ய	பாரும்.

துரியோதனனெனவன் துரோணசாரியனைப் பார்த்துச்சொல்வதாகச் சஞ்சயன் திருதராஷ்டரனுக்குச் சொல்வது.

துரோணசாரியரே உம்முடைய சிஷியனும் அதிபுத்திசாலியுமான திருஷ்டதும்னனலே கிரமவரிசைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிற விசாலமான பாண்டுகுமாரர்களுடைய சேனையைப்பாரும். (க)

சு. சூதஸ்ரூஶஹஷ்டாவா ஜீஶாஜ்ஞ-நஸஶாய-யி।
ய-ய-யாநொவிரூடஸ்ச உர்வஶஸ்சஹாரூயம்॥

நு. ய்ஷ்டகெத-ஸ்சகிதாநம் காஶீரூாஜஸ்சவீரூவாந்;
வ-ரூ-ஜிக்ஞ-திஹொஜஸ்சஸைவ்யஸ்சநரூவ-ம்ஹவம்॥

கூ. ய-யாஶநர்-ஸ்சவிக்ராந்த உத்தமௌஜாஸ்சவீரூவாந்;
ஸளஹஉர்ஶஉளவஶயாஸ்ச ஸவ-ஹனவஶஹாரூயாம்॥

சூதர	இவ்விடத்திலே (பாண்டவசேனையிலே)
ய-யி	யுத்தத்தில்
ஸ்ரூாம்	வல்லமையுடையவர்களாயும்
ஜீஶாஜ்ஞ-நஸஶாம்	பீமன் அர்ஜ்ஞனன் இவர்களுக்குச் சமானமானவர்களாயும்
உவ்ஹஷ்டாவாம்	பெரிதானவிற்களையுடையவர்களாயுமிருக்கிற
ய-ய-யாநம்	யுயுதானனும் (சாத்தகீயென்றுமறுபெயர்)
விரூாடஸ்ச	விராடதேசத்தரசனும்
உஹாரூயம்	மகாரதிகனை
உர்வஶஸ்ச	துருபததேசத்தரசனும்
ய்ஷ்டகெத-ம்	திருஷ்டகேதுவும்
சேகிதாநம்	சேகிதானனும்
வீரூவாந்	வல்லமையுள்ள
காஶீரூாஜஸ்ச	காசிதேசத்தரசனும்
வ-ரூ-ஜிக்	புருஜித்தென்பவனும்
க-ந்திஹொஜஸ்ச	குந்திபோஜனும்
நரூவ-ம்ஹவம்	மநுஷியசிரேஷ்டனை
சைவ்யஸ்ச	சைப்பியனென்பவனும்
விக்ராந்தம்	பராக்கிரமசாலியான
ய-யாஶநர்-ஸ்ச	யுதாமந்யுயென்பவனும்
வீரூவாந்	பிடித்தகாரியத்தைமுடிக்கும் வல்லமையுள்ள
உத்தமௌஜாஸ்ச	உத்தமௌஜாவென்பவனும்
ஸளஹஉர்ம்*	சுபத்திரைபுத்திரனும்
உர்ளவஶயாஸ்ச†	துரௌபதைபுத்திரர்களும்

---

* ஸ்ரீ. ஸ-பத்திரையினிடத்தில் அர்ஜ-னனுக்குப்பிறந்தவன் அபிமந்யு.

† (ஷ்வா). துரோபதையினிடத்தில் தர்ம்மபுத்திரருக்குப்பிறந்தவன், பிரதிவிந்தியன்.

,, ,, பீமசேனனுக்கு ,, சூதசோமன்

ஸவ-ஶஸவ இவர்களெல்லோரும்
ஜஹாரயாஃ* மகாரதிகர்களாகவிருக்கிறார்கள்.

பாண்டவசேனையிலே யுத்தத்தில் வல்லமையுடையவர்களாயும், (அதிகவல்லமை பொருந்தியவர்களென்று விபயர்போனவர்) பாண்டவர்களுக்குச் சமானமானவர்களாயும், பெரிதான வில்லையுடையவர்களாயுமிருக்கிற யுயுதானன், விராடன், மகாரதியான துருபதன், திருஷ்டகேது, சேகிதானன், வல்லமையுள்ள காசிராஜன், புருஜித், குந்திபோஜன், மனுஷிய சிரேஷ்டனான சைப்பியன், பராக்கிரமமுள்ள யுதாமன்னியு, வீரனான உத்தமௌஜா, சுபத்திரைபுத்திரன், துரௌபதி புத்திரர்கள் இவர்களெல்லோரும் மகாரதிகளாயிருக்கிறார்கள். (அ-(ஈ)-க)

எ. கஸ்மாகுதே-விஶிஷ்டாயெ தாத்விஜோத்தம
நாயகாஜஸ்யவெ நஸ்யு: ஸம்ஜ்ஞார்தம்-தவ்ப்ரவீமி தே

விஜோத்தம { ப்ராமணச் சிரேஷ்டரான துரோணரே !
கஸ்மாகுதே- கடம்முடையபக்கத்தில்
விஶிஷ்டாஃ வல்லவர்கள்
யெ எவர்களோ
அஸ்யவெ நஸ்யு: என்னுடைய சேனைக்கு.

துரோபதையினிடத்தில் அர்சுனனுக்கு ,, சுபத்திரையினிடத்தில்
,, ,, கதுலனுக்கு ,, நகுலனிடத்தில்
,, ,, சகதேவனுக்கு ,, சுருதசேனன் (பாண்டவர்களுக்கு ஆறாவது புத்திரனாயிருப்பவன்)

* ஶ்ரீ. (ஜோ.) ஸகோதரஸஹஜனான துரோணரிடத்தில் யுத்தஞ்செய்ய வேண்டுமென்று
ஸஹ ஸஹஜ வினாவ ஜஹாரயஜனிதவ்யாவ் ஜனார்தன ॥

யாவனொருவன் விற்பிடித்து யுத்தஞ்செய்கிற பதினாயிரம் பேர்களோடு ஒருத்தனாய்த்து யுத்தஞ்செய்ய வல்லமையும் ஆயுத சாஸ்திரத்தில் அதிகப் பயிற்சியுமுள்ளவனே அவன் மகாரதிகனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(ஜோ.) கஶ்சித்தாநுயயெதஸ்ய ஸம்யெ ஸாரதிமாஹவெ ।
யுத்யகூகெகநயொயஸ்ஜு தந்நு ஶெநயாமொத ஸ்ம ॥

அளவற்ற ரதிகர்களோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யும் வல்லமையும் அதிகப் பயிற்சியுமுள்ளவன் அதிரதனென்றும், ஒரே இரதத்திலிருந்துகொண்டு பதினாயிரம் ரதத்திலிருக்கின்ற, தனக்குச் சமானமானவனென ஒருவனோடெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்கிறவன் ரதி என்றும், அவனுக்கு தந்தாழ்ந்தவன் அர்த்தரதனென்றும் சொல்லப்படுகிறான்.

ஸவ்வே — இவர்களெல்லோரும்
ஏஹாரயாஃ* — மகாரதிகர்களாகவிருக்கிறார்கள்.

பாண்டவசேனையிலே யுத்தத்தில் வல்லமையுடையவர்களாயும், (அதிகவல்லமை பொருந்தியவர்களென்று பெயர்போனவர்களுக்குச் சமானமானவர்களாயும், பெரிதான விற்கலையுடையவர்களாயுமிருக்கிற யுயுதானன், விராடன், மகாரதிகளான துருபதன், திருஷ்டகேது, சேகிதானன், வல்லமையுள்ள காசிராஜன், புருஜித், குந்திபோஜன், மனுஷ்ய சிரேஷ்டனை சைப்பியன், பராக்கிரமமுள்ள யுதாமன்னியு, வீரனான உத்தமௌஜா, சுபத்திரைபுத்திரன், துரௌபதை புத்திரர்கள் இவர்களெல்லோரும் மகாரதிகளாயிருக்கிறார்கள். (அ-ம-சு)

ஸ. ஸூஹாகதை—விசிஷ்டாயை தாத்ரிவைய விஜோத்தவ
நாயகாஜஸைவெநவ ஸம்ஜ்ஞார்த்தம்—துரோபதேய

விஜோத்தவ — { பிராமணச் சிரேஷ்டரான துரோணரிடமோ !
ஸூஹாகதை— — நம்முடையபக்கத்தில்
விசிஷ்டாஃ — வல்லவர்கள்
யெ — எவர்களோ
ஜஸைவெநவ — என்னுடைய சேனைக்கு.

துரோபதையினிடத்தில் அர்சுனனுக்கு ,, ,, நகுலனுக்கு ,, ,, சகதேவனுக்கு ,, சுருதசோமன் (மகாபாரதம்) ம் ஆகிபருவம் சுலோகம் ஆந்தியாயம் பார்க்க)

* ஸ்ரீ. (மூ.) வகொகுஷமஹஹாணி யொயெதி வாயகி கா।
ஸஹ ஸாஹ வீணா ஜஹாஷஜ திஷை கு॥

யாவனொருவன் விற்பிடித்து யுத்தஞ்செய்கிற பதினாயிரம் பெயர்களோடே போர்த்து யுத்தஞ்செய்ய வல்லமையும் ஆயுத சாஸ்திரத்தில் அதிகப் பயிற்சியுமுள்ளவனே அவன் மகாரதிகனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(மூ.) கூதி தாநெ ரயயெதி ஹி தா வஂஜெ ரா தி காதிரயா ஸாஹ।
ரயீகூகெகெநயொயா—ஜெ தி நரு ஜொரயா ரொ கு॥

அளவற்ற ரதிகர்களோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யும் வல்லமையும் அதிகப் பயிற்சியுமுள்ளவன் அதிரதனென்றும், ஒரே ரதத்திலிருந்துகொண்டு பதினாயிரம் ரதத்திலிருக்கின்ற, தனக்குச் சமானமானவனை ஒருவனோடெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்கிறவன் ரதி என்றும், அவனுக்கு த்தாழ்ந்தவன் அர்த்தரதனென்றும் சொல்லப்படுகிறான்.

நாயனாரே
(வை)
நாங்
கை
வைரவேற்கும்
ரை மீதி
நாங்
நிலையை

தலைவர்கள்
எனக்கோன
அவர்களை
உலகை
திருவடியை
இரண்டு
அவர்களை
திருந்துவதென்பது.

பிரானனை நினைத்தடிமை தொடர்ந்தவரியலே! நம்முடைய பகை நின்னவை யெல்லாவினையும் போலத் தலைவர்களையும் உலகைத் திருவடியை இரண்டு அவர்களை திருந்துவதென்பது; அவர்களோடு திருந்துவதென்பது.

அ. மலைநுதிதழைணை-தல தொடலிதி-னை
கலுழனாகவிடுணை-தல வெளைநு தி-யபடி

க. கடிகுவளைவிரல்-தல இடியுடுகு தீவிகர்
நடனபடு தொலைணை-வை வெலை-ய ஜெயிபாடிகர்

மலைநு
தீழைதழை
ணை-தல
தொடலிதி
னை

(தலைவனுடைய மார்பாகிய) மீதுள்
மீழ்தழையும்
மலர்களையும்
திருமாலாகிய
பற்பநாபனிடத்தில் தோன்றிய
அயன்களையும்.

கலுழனாக
விடுணை-தல
வெளைநு
தி-ய
படி

கருடனாக
வந்து
அமுதத்தை

கடிகுவளை
விரல்-தல
இடியுடுகு
தீவிகர்

மணமுள்ள
நீலமலர்
போன்ற
கண்களையும்

நடனபடு
தொலைணை-வை
வெலை-ய
ஜெயிபாடிகர்

நடனமாடுகின்ற
பாம்பணையை
வென்ற
வெற்றியையுடைய
திருமாலாகிய

நாங்
நிலையை

தலைவர்களை

* (பி. ஈ. ஞ.) நடனமாடு மாடுகின்ற. அடைவுகேடாகவும் அர்த்தமும்.

ஸவெ- எல்லோரும்
யு-ஜவிஶாரதா: யுத்தத்தில்வல்லமைபொருந்தியவர்கள்.

நீரும், பீஷ்மரும், கர்ணனும், கிருபாசாரியரும், யுத்தத்தில் ஜயசாலியான அசுவத்தாமாவும், பூரிசிரவஸ்ஸும், ஜயத்ரதனும், பின்னும் பலசூரர்களும் எனக்காகப் பிராணனைக் கொடுக்கத்துணிந்து, பலவித வாயுதங்களை யுடையவர்களாயு மெல்லோரும் யுத்தத்தில் வல்லமைபொருந்தியவர்களாயு மிருக்கிறீர்கள். (அ-ம)

கo. அபர்யாப்தந்தத³ஸ்மாகம் ப³லம்பீ⁴ஷ்மாபி⁴ரக்ஷிதம்।
பர்யாப்தம்த்வித³மேதேஷாம் ப³லம்பீ⁴மாபி⁴ரக்ஷிதம்॥

(அ) எதானது
பீ⁴ஷ்மாபி⁴ரக்ஷிதம் } பீஷ்மரால்செய்யப்பட்டு காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தத் அப்போக்கொத்து
அஸ்மாகம் நம்முடைய
ப³லம் சேனையானது
அபர்யாப்தம் வல்லமையற்றது
பீ⁴மாபி⁴ரக்ஷிதம் பீமரால்செய்யப்பட்டு காக்கப்பட்டிருக்கிற
ஏதேஷாம் இவர்களுடைய
ப³லம் சேனையோ
பர்யாப்தம் வல்லமைபொருந்தியது.

எதானது பீஷ்மரால் செய்யப்பட்டு காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்போக்கொத்து நம்முடைய சேனையானது போதாமல்காரியத்தஞ்செய்ய வல்லமையற்றது. பீமரால் செய்யப்பட்டு காக்கப்பட்டிருக்கிற இவர்களுடைய இந்தசேனையோ வல்லமைபொருந்தியது. (கo)

கக. அயநேஷு ச ஸர்வேஷு யதா²பா⁴க³மவஸ்தி²தா:।
பீ⁴ஷ்மமேவாபி⁴ரக்ஷந்து ப⁴வந்த: ஸர்வ ஏவ ஹி॥

ஸவெ- ஹவெகோ ஹி நீங்களெல்லோரும்
ஸவெ- ச சகலமான (சேனைக்குள் பிரவேசிக்கிற)
அயநேஷு மார்க்கங்களிலும்
யதா²பா⁴கம் அவரவர்களிடத்தில்
அவஸ்தி²தா: இருந்தவர்களாய்க்கொண்டு
பீ⁴ஷ்மமேவ பீஷ்மரையே
அபி⁴ரக்ஷந்து எல்லாப்பக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும்.

கிங்கள் (அதோ ரணைசாமியர் உள்பட) சகலரும் சேஷாக்குள் பிர வேசிக்கும் பொருட்டு ஸைக்கப்பட்டிருக்கிற வெல்லா மார்க்கங்களி லும், அவர்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற விடுதிலேயே யிருந் தென்னார் பிஷ்தனை பே எல்லாப்படக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும் (என்றும்) அவரிருடக்கத்தில் யுத்தருக்கு செய்துக்கொண்டிருக்கை யில் வேறே படக்கங்களிற் எற்றருக்கள்வந்து அவர் பேரில் பாணம் போடாமல்படி காக்கவேண்டிய தென்பதே.)

(ஸ்வ) பிஷ்தனைக் காக்கவேண்டியதைப்பற்றிக்குறிப்பாய்ச்சொ ல்லுதில் கற்றருக்கள் - அவர்யுத்தத்தில் மகாவல்லமை யுடையவர். அவர்தமக்கதிக் துணைக் கிஷ்டமாகலாலுதில் விடலாமென்ற வாசம் பெற்றவர். (2) வரை யுத்தத்தில் ஜயிப்பது அசாத்தியமென்ற எதிரிக ளால் பயப்படத்தக்கவர். (3) பிறர்பொருளை அபகரிப்பதில் மிருக்கிறவர் ஆகையால் எற்றருக்கள் சோதரனாய் அங்கதனென்ற முதலிய வரெல்லாவிட மாற்றிலில், சாகத்திற படைத்தில் தன்னுடைய சேஷாக்கு ம் வெற்றியாகம் ஆவர்களப்பொன்ற தாகிபோதனல் என்னுமிருக் க்கலாமென்பதே. (கக)

கஉ. கலைஞர்களுக்கு-ம் கலைஞர்களுக்கு ஜீவிதாசையில்
லாமை தானே தெரிவிப்பதற்கு முன்னோடாக வாகவாகும்

ஒ காலைவாய்ப்பு { எற்றருக்கள்படைத்துப்பயப்படுவதெடையான வல்லமை பொருந்தினவர்

ஸ்வயவுரிமை { ருதயன்ன்த்தில் ஜயிவ்வாய்க்குன்ன வாதுரைகளாலும்

பரிசுணயம் (பிஷ்தம்)

ஆயுதம் (தாகிபோதனுக்கு)

சுபாவம்

பரிசுணயம் விதரு { சிவனத்தில் ஜயிக்கப்படாவிலைத்த ஜயி வாய்செய்து

பராக்கிரமம்

ஜயிக்கிறவர்.

எற்றருக்கள் பரித்துப் படைப்பதில்படைத்தவர் வல்லமை பொருந் தினவர், ருதயன்ன்த்தில் ஜயிவ்வாய்க்குன்ன வாதுரை யென்னலாம், தன்னுடைய பிரிய தகப்பனுடைய பிஷ்தம், தாகிபோதனுக்குச் சுபாவத்தைப்பார்த்தால் பிரியம். பரிசுணயமாகிய சிவனத்தில் எற்றருக்கள் பராக்கிரமத்தைச் செய்து சத்துருக்களை ஜயிக்கிறவர். (கஉ)

எல்லோரும்

யுத்தத்தில்வல்லமைபொருந்தியவர்கள்.

தீரும், பீஷ்மரும், கர்ணனும், கிருபாசாரியரும், யுத்தத்தில் நமக்கெதிரான அசுவத்தாமாவும், பூரிசிரவஸும், ஜயத்திரதனும், விகர்ணனும் எனக்காகப் பிராணனைக் கொடுக்கத்துணிந்து, பலவித யுத்தாஸ்திரங்களை யுடையவர்களாயு மெல்லோரும் யுத்த தந்திரம் பலவையிலும் தேர்ந்தவர்களாயு மிருக்கிறீர்கள். (அ-கூ)

அபர்யாப்தம் தத³ஸ்மாகம் ப³லம் பீ⁴ஷ்மாபி⁴ரக்ஷிதம்।
பர்யாப்தம் த்வித³மேதேஷாம் ப³லம் பீ⁴மாபி⁴ரக்ஷிதம்॥

எதனால்

பீஷ்மரால்செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ

அப்பேர்க்கொத்த

கட்டுடைய

சேனையானது

வல்லமையற்றது

பீமனல்செவ்வையாய்காக்கப்பட்டிருக்கிற

இவர்களுடைய இந்த

சேனையோ

வல்லமைபொருந்தியது.

எதனால் பீஷ்மரால் செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்பேர்க்கொத்த கட்டுடையசேனையானது பாண்டவர்களோடுயுத்தஞ்செய்ய வல்லமையற்றது. பீமனல் செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிற இவர்களுடைய இந்தசேனையோ வல்லமைபொருந்தியது.(கo)

அயனேஷு ச ஸர்வேஷு யதா²ப⁴ாக³மவஸ்தி²தா:।
பீ⁴ஷ்மமேவாபி⁴ரக்ஷந்து ப⁴வந்த: ஸர்வ ஏவ ஹி॥

நீங்களெல்லோரும்

சகலமான (சேனைக்குள் பிரவேசிக்கிற) மார்க்கங்களிலும்

அவரவர்களிடத்தில்

இருக்கவர்களாய்க்கொண்டு

பிஷ்மரையே

எல்லாப்பக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும்.

நீங்கள் (துரோணசாரியர் உள்பட) சகலரும் சேனைக்குள் பிரவேசிக்கும் பொருட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிற வெல்லா மார்க்கங்களிலும், அவரவர்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற விடத்திலேயே யிருந்துகொண்டு பீஷ்மனையே எல்லாப்பக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும் (என்றால் அவரொருபக்கத்தில் யுத்தஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கையில் வேறே பக்கங்களிற் சத்துருக்கள்வந்து அவர்பேரில் பாணம் போடாமல்பாதுகாக்கவேண்டிய தென்பதே.)

(வா) பீஷ்மனைக் காக்கவேண்டியதைப்பற்றிக்குறிப்பாய்ச்சொன்னதின் கருத்தானது - அவர்யுத்தத்தில் மகாவல்லமை யுடையவர். தன்றேகத்தைத் தனக் கிஷ்டமானகாலத்தில் விடலாமென்று வரம் பெற்றவர். இவனை யுத்தத்தில் ஜயிப்பது அசாத்தியமென்று எதிரிகளால் பயப்படத்தக்கவர். இப்போது சேனாதிபதியாயு மிருக்கிறவர் ஆகையாலவனைச் சத்துருக்கள் மோசடியாய் அங்கஹீனம் முதலியனசெய்யவிடமன்றியில், காக்கிற பக்ஷத்தில் தன்னுடைய சேனைக்குக் கெடுதிவராமல் அவர்காப்பானென்று துரியோதனன் எண்ணியிருக்கலா மென்பதே. (கக)

கஉ. தஸ்ய ஸஂஜநயந் ஹர்ஷம் குரு-வ்ருத்₃த⁴: பிதாமஹ:।
ஸிம்ஹநாத³ம் விநத்₃யோச்சை: ஶங்க²ம் தத்₄மௌ ப்ரதாபவாந்॥

ப்ரதாபவாந்	சத்துருக்கள்பார்த்துப்பயப்படும்படியான வல்லமை பொருந்தினவரும்
குரு-வ்ருத்₃த⁴:	குருவம்சத்தி லுள்ளவர்களுக்குள்ளே வயதுசென்றவரும்
பிதாமஹ:	பாட்டனுமான (பீஷ்மர்)
தஸ்ய	அவனுக்கு (துரியோதனனுக்கு)
ஹர்ஷம்	சந்தோஷத்தை
ஸஂஜநயந்	உண்டாக்கிக்கொண்டு
உச்சை:	பெரிதான
ஸிம்ஹநாத³ம் விநத்₃ய	சிம்மத்தின் ஒலியைப்போலொத்த ஒலியைச்செய்து
ஶங்க²ம்	சங்கத்தை
தத்₄மௌ	ஊதினர்.

சத்துருக்கள் பார்த்துப் பயப்படும்படியான வல்லமை பொருந்தியவரும், குருவம்சத்தி லுள்ளவர்களுக்குள்ளே வயது சென்றவரும், தகப்பனுடைய பெரிய தகப்பனுமான பீஷ்மர், துரியோதனனுக்குச சந்தோஷமுண்டாகும்படி பெரிதானவும் சிம்மத்தின் சத்தம்போன்றவும் சத்தஞ்செய்து சங்கத்தை ஊதினர். (கஉ)

ஸர்வே	எல்லோரும்
யுத்3தா4ய	யுத்தத்தில்வல்லமைபொருந்தியவர்கள்.

நீரும், பீஷ்மரும், கர்ணனும், கிருபாசாரியரும், யுத்தத்தில் ஜயசாலியான அசுவத்தாமாவும், பூரிசிரவஸ்ஸும், ஜயத்3ரதனும், பின்னும் பலசூரர்களும் எனக்காகப் பிராணனோக் வெறுத்துவந்து, பலவித வாயுதங்களை யுடையவர்களாய் மெல்லோரும் யுத்தத்தில் வல்லமைபொருந்தியவர்களாய் மிருக்கிறீர்கள். (உஎ)

கo. அபர்யாப்தம் தத3ஸ்மாகம் ப3லம் பீ4ஷ்மாபி4ரக்ஷிதம்
பர்யாப்தம் த்வித3மேதேஷாம் ப3லம் பீ4மாபி4ரக்ஷிதம்

(அ)	எதனால்
பீ4ஷ்மாபி4ரக்ஷிதம்	பீஷ்மரால்சென்னையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தத்	அப்போர்க்கொத்து
அஸ்மாகம்	நம்முடைய
ப3லம்	சேனையானது
அபர்யாப்தம்	வல்லமையற்றது
பீ4மாபி4ரக்ஷிதம்	பீமனால்சென்னையாய்காக்கப்பட்டிருக்கிற
ஏதேஷாம்	இவர்களுடைய
ப3லம்	சேனையோ
பர்யாப்தம்	வல்லமைபொருந்தியது.

எதனால் பீஷ்மரால் சென்னையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்போர்க்கொத்து நம்முடையசேனையானது பரிபூர்ணமாகவே யிருந்தும் தருசெய்ய வல்லமையற்றது. பீமனால் சென்னையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிற இவர்களுடைய இந்தசேனையோ வல்லமைபொருந்தியது. (கo)

கக. அயநேஷு சயேஷ்வ பீ4ஷ்மமபி4ரக்ஷந்து பவந்த ஏவ ஹி
ஏஷாம் ப3லானாம் பீ4மாபி4ரக்ஷிதம் ஏவைதே ஸ்வல்பகா இதி

ஸர்வேஷு ஹி அயநேஷு	நீங்களெல்லோரும்
ஸர்வேஷு அ	சகலமான (சேனைக்குள் பிரவேசிக்கிற)
அயநேஷு	மார்க்கங்களிலும்
பவந்த	அவரவர்களிடத்தில்
அவஸ்தி2தா:	இருந்தவர்களாய்க்கொண்டு
பீ4ஷ்மமேவ	பீஷ்மரையே
அபி4ரக்ஷந்து	எல்லாப்பக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும்.

நீங்கள் (துரோணசாரியர் உள்பட) சகலரும் சேனைக்குள் பிரவேசிக்கும் பொருட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிற வெல்லா மார்க்கங்களிலும், அவரவர்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற விடத்திலேயே யிருந்துகொண்டு பீஷ்மரையே எல்லாப்பக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும் (என்றால் அவரொருபக்கத்தில் யுத்தஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கையில் வேறே பக்கங்களிற் சத்துருக்கள்வந்து அவர்பேரில் பாணம் போடாமல்படி காக்கவேண்டிய தென்பதே.)

(வை) பீஷ்மரைக் காக்கவேண்டியதைப்பற்றிக்குறிப்பாய்ச்சொன்னதின் கருத்தானது - அவர்யுத்தத்தில் மகாவல்லமை யுடையவர். தன்பேரைத்தூற்றுதல் தனக்கிஷ்டமானகாலத்தில் விடலாமென்று வரம் பெற்றவர். இவரை யுத்தத்தில் ஜயிப்பது அசாத்தியமென்று எதிரிகளால் பயப்படத்தக்கவர். இப்போது சேனாதிபதியாயு மிருக்கிறவர் ஆகையாலனைத்து சத்துருக்கள் மோசடியாய் அங்கஹீனம் முதலியனசெய்யவிடமன்றியில், காக்கிற பக்ஷத்தில் தன்னுடைய சேனைக்குக் கெடுதிவராமல் அவர்காப்பாரென்று துரியோதனன் எண்ணியிருக்கலா மென்பதே. (கக)

கஉ. கலைவுலஜநயநுஹஷஞ் கூரவுஜவீதாஹஹி।
லிமெநாடிவிநஷ்டாலெ ஸ்ரீவெஂஜயளவ தாவவாநு॥

ரு ஞாவெவாநு	{ சத்துருக்கள்பார்த்துப்பயப்படும்படியான வல்லமை பொருந்தினவரும்
கூபவுஜவீஹி	{ குருவம்சத்தி லுள்ளவர்களுக்குள்ளே வயதுசென்றவரும்
எதிதாஹஹி	பாட்டனுமான (பீஷ்மர்)
ஞலை	அவனுக்கு (துரியோதனனுக்கு)
ஜோதெஞ்	சங்தோஷத்தை
வெஜிகயவு	உண்டாக்கிக்கொண்டு
உலிவிதவி	பொரிதான
லிலெநாடிவி விநஷ	{ சிம்மத்தின் ஒலியைப்போலொத்த ஒலியைச்செய்து
பலவம	சங்கத்தை
ஹஷ்ட	ஊதினர்.

சத்துருக்கள் பார்த்துப் பயப்படும்படியான வல்லமை பொருந்தினவரும், குருவம்சத்தி லுள்ளவர்களுக்குள்ளே வயது சென்றவரும், தகப்பனுடைய பெரிய தகப்பனுமான பீஷ்மர், துரியோதனனுக்குச சந்தோஷமுண்டாகும்படி பொரிதானவும் சிம்மத்தின் சத்தம்போன்றவும் சத்தஞ்செய்து சங்கத்தை ஊதினர். (கஉ)

வைவே எல்லோரும்

டூஷ்வினாஷாஸ் யுத்தத்தில்வல்லமைபொருந்தியவர்கள்.

தீரும், பீஷ்மரும், கர்ணனும், கிருபாசாரியரும், யுத்தத்தில் ஜயசாலியான அசுவத்தாமாவும், பூரிசிரவஸும், ஜயத்ரதனும், இன்னும் பலசூரர்களும் எனக்காகப் பிராணனைக் கொடுக்கத்துணிந்து, பலவித வாயுதங்களை யுடையவர்களாயு மெல்லோரும் யுத்தத்தில் வல்லமைபொருந்தியவர்களாயு மிருக்கிறீர்கள். (அ-கூ)

க0. கவாவ்நேஜஷ்மாகா வைமஷ்மீஷ்டாஹிவாகூஷிதம்,
வாவ்நேஷ்கவிஜெமி தஷ்டா வைமஷ்மீஷாஹிவாகூஷிதம்॥

(யக) எதானது

மீஷ்டாஹிவாகூஷிதம் { பீஷ்மரால்செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ

தக அப்பேர்க்கொத்த

கவாகஸ் நம்முடைய

வைமம் சேனையானது

கவாவ்நேம் வல்லமையற்றது

மீவாஹிவாகூஷிதம் பீமனல்செவ்வையாய்காக்கப்பட்டிருக்கிற

வாதிதஷ்டா இவர்களுடைய இந்த

வைதேதா சேனையோ

வாவ்நேம் வல்லமைபொருந்தியது.

எதானது பீஷ்மரால் செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்பேர்க்கொத்த நம்முடையசேனையானது பாண்டவர்களோடியுத்தஞ்செய்ய வல்லமையற்றது. பீமனல் செவ்வையாய் காக்கப்பட்டிருக்கிற இவர்களுடைய இந்தசேனையோ வல்லமைபொருந்தியது.(க0)

கக. கயதிநஷ்டவஸவெஷ்டா யயாஹாமஜிவஹ்யிதாஃ,
ஹீஷ்டிவாஹிவாகூஷ்டே ஹவத்வஹ்வம்வஹவஹி॥

வஸவெஷ்டவதொஹி நீங்களெல்லோரும்

வஸவெஷ்டவ { சகலமான (சேனைக்குள் பிரவேசிக்கிற)

கயதிநஷ்டா மார்க்கங்களிலும்

யயாஹாமம் அவரவர்களிடத்தில்

கவஹ்யிதாஃ இருந்தவர்களாய்க்கொண்டு

ஹீஷ்டிவ பீஷ்மனையே

கஹிவாகூஷ்டே எல்லாப்பக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும்.

நீங்கள் (துரோணசாரியர் உள்பட) சகலரும் சேனைக்குள் பிரவேசிக்கும் பொருட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிற வெல்லா மார்க்கங்களிலும், அவரவர்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற விடத்திலேயே யிருந்துகொண்டு பீஷ்மனையே எல்லாப்பக்கங்களிலும் காக்கவேண்டும் (என்றால் அவரொருபக்கத்தில் யுத்தஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கையில் வேறே பக்கங்களிற் சத்துருக்கள்வந்து அவர்பேரில் பாணம் போடாமல்பாதுகாக்கவேண்டிய தென்பதே.)

(வா) பீஷ்மனைக் காக்கவேண்டியதைப்பற்றிக்குறிப்பாய்ச்சொன்னதின் கருத்தானது - அவர்யுத்தத்தில் மகாவல்லமை யுடையவர். தன்றேகத்தைத் தனக் கிஷ்டமானகாலத்தில் விடலாமென்று வரம் பெற்றவர். இவரை யுத்தத்தில் ஜயிப்பது அசாத்தியமென்று எதிரிகளால் பயப்படத்தக்கவர். இப்போது சேனாதிபதியாயு மிருக்கிறவர் ஆகையாலவனைச் சத்துருக்கள் மோசடியாய் அங்கஹீனம் முதலியனசெய்யவிடமன்றியில், காக்கிற பாகத்தில் தன்னுடைய சேனைக்குக் கெடுதிவராமல் அவர்காப்பாரென்று துரியோதனன் எண்ணியிருக்கலா மென்பதே. (கக)

கஉ. தஸ்ய ஸஞ்ஜநயந் ஹர்ஷம் குருவ்ருத்³தா⁴: பிதாமஹ:।
ஸிம்ஹநாத³ம் விநத்³யோச்சை: ஸ²ங்க²ம் த³த்⁴மௌ ப்ரதாபவாந்॥

ப்ரதாபவாந்	சத்துருக்கள்பார்த்துப்பயப்படும்படியான வல்லமை பொருந்தினவரும்
குருவ்ருத்³தா⁴:	குருவம்சத்தி லுள்ளவர்களுக்குள்ளே வயதுசென்றவரும்
பிதாமஹ:	பாட்டனுமான (பீஷ்மர்)
தஸ்ய	அவனுக்கு (துரியோதனனுக்கு)
ஹர்ஷம்	சந்தோஷத்தை
ஸஞ்ஜநயந்	உண்டாக்கிக்கொண்டு
உச்சை:	பெரிதான
ஸிம்ஹநாதம் விநத்³ய	சிம்மத்தின் ஓலியைப்போலொத்த ஓலியைச்செய்து
ஸ²ங்க²ம்	சங்கத்தை
த³த்⁴மௌ	ஊதினர்.

சத்துருக்கள் பார்த்துப் பயப்படும்படியான வல்லமை பொருந்தியவரும், குருவம்சத்தி லுள்ளவர்களுக்குள்ளே வயது சென்றவரும், தகப்பனுடைய பெரிய தகப்பனுமான பீஷ்மர், துரியோதனனுக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும்படி பெரிதானவும் சிம்மத்தின் சத்தம்போன்றவும் சத்தஞ்செய்து சங்கத்தை ஊதினர். (கஉ)

க௫. ததஃ ஶங்காஶ்ச பேர்யஶ்ச பணவாநககோமுகாஃ,
ஸஹஸைவாப்யஹன்யந்த ஸ ஶப்தஸ்துமுலோঽப⁻வத்।।

ததஃ அதற்கு (பீஷ்மர் சங்கத்தையூதின) பிறகு
ஶங்காஶ்ச சங்கங்களும்
பேர்யஶ்ச நகாராக்களும்
பணவாநககோமுகாஃ } மிருதங்கங்களும், தப்பட்டை களும், கொம்புகளும்
ஸஹஸைவ சீக்கிரமாகத்தானே
அப்யஹன்யந்த முழக்கப்பட்டன
ஸ ஶப்தஃ அந்தச்சத்தமானது
துமுலோ எங்கும்பரவினதாக
ঽப⁻வத் ஆச்சுது.

பீஷ்மர் சங்கத்தொனி செய்தபிறகு கௌரவ சேனையிலுள்ள மற்றவர்களாலே சங்கங்கள், நகாராக்கள், மிருதங்கங்கள், தப்பட்டைகள், கொம்புகள் சீக்கிரமாக முழக்கப்பட்டன அந்தச்சத்தமானது எங்கும் பரவியது. (க௫)

க௬. ததஃ ஶ்வேதைர்ஹயைர்யுக்தே மஹதி ஸ்யந்தனே ஸ்தி²தௌ।
மாத⁻வ: பாண்ட³வஶ்சைவ தி³வ்யௌ ஶங்கௌ² ப்ரத³த்⁻மதுஃ।।

ததஃ அதற்கு (கௌரவசேனையில் வாத்தியங்களின் சத்தமுண்டான) பிறகு
ஶ்வேதைர்ஹயை: வெள்ளையாயிருக்கிற குதிரைகளோடு
யுக்தே கூடிய
மஹதி பெரிதான
ஸ்யந்தனே ரதத்திலே
ஸ்தி²தௌ இருக்கிற
மாத⁻வ: ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியும்
பாண்ட³வஶ்சைவ பாண்டுபுத்திரனான அர்ஜுனனும்
தி³வ்யௌ தெய்வத்தன்மைபொருந்திய

---

* (ஸ்ரீ) சாந்தோக்கிய உபநிஷத்திலுள்ள மதுவித்தையென்கிற வேதபாகத்திலும் புகழப்பட்டவனானதால் மாதவனென்றும், ம = இலக்ஷ்மீ, வ: = பதி (கணவன்). இலக்ஷ்மீபதியானதால் மாதவனென்றும், மௌனம், தியானம், யோகம், இவைகளை யுடையவனானதால் மாதவனென்றும் பெயர்வந்தது (விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்திற்கு (ஶ்ரீ) செய்திருக்கிற பாஷ்யம் உள-வது பக்கத்தில்பார்க்க.

ஸாஹள சங்கங்களை

வுஉயுதம் உரக்க ஊதினார்கள்.

அதற்குப்பிறகு வெள்ளைக்குதிரைகள்கட்டிய பெரிதான இரதத்திலேயிருக்கிற கிருஷ்ணசுவாமியும் அர்சுனனும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய சங்கங்களை உரக்கஊதினார்கள். (கச)

கரு. வாதுஜநயம்ஹ்ருஷீகேஸோ தெவதத்தம்தநம்ஜயம்,
வ்ருகோதரோமஹாஸம்வம் தீக்ஷுகர்மாவ்யகோஷயம்॥

கக. காநதுவிஜயம்ராஜா குந்தீபுத்ரோயுதிஷ்டிரம்,
நகுலஸ்ஸஹதெவஸ்ச ஸுகோஷமணிபுஷ்பகௌ॥

கள. காஸ்யஸ்ச பரமேஷ்வாஸ ஸிகண்டீச மஹாரதம்,
த்ருஷ்டத்யும்நோ விராடஸ்ச ஸாத்யகிஸ்சாபராஜிதம்॥

கஅ. த்ருபதோத்ரௌபதேயாஸ்ச ஸர்வஸ்ஸம்வ்யுதிவீபதெ,
ஸௌபத்ரஸ்ச மஹாபாஹு ஸ்ஸம்வாந்துத்தம்வ்யதாத்வ்யக்॥

தெவதத்தம்	ஓ! திருதராஷ்டர மகாராஜாவே!
ஹ்ருஷீகெஸம் *	கிருஷ்ணசுவாமியானவர்
வாதுஜநம்†	பாஞ்சஜன்னியமென்னுஞ் சங்கத்தை
தநம்ஜயம்‡	ஊதினார்
தெவதத்தம்	அர்சுனன்
வ்ருகோதரம்	தேவதத்தமென்னுஞ் சங்கத்தையும்
தீக்ஷுகர்மா	பயங்கரமான காரியத்தை யுடையவனும்

---

* (வா) ஹ்ருஷீக=இந்திரியங்களுக்கு ஈசனாயிருப்பதால்) எஜமானனுடைய கோதண்டரூபமாயிருக்கிறவன் இருஷீகேசனென்றும், இந்திரியங்களை சுவாதீனத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவைகளை விஷயங்களிலே வுகிற பரமாத்மாவானதினால் இருஷீகேசனென்றும், சூரியசந்திர ரூபங்களாகவிருக்கிற வராகியபகவானவர் அந்த சூரியசந்திராளுடைய கேசங்கள் (மயிர்) என்று சொல்லப்பட்ட கிரணங்களாலே ஜகத்திற்கு ஜாக்கிர சுஷுப்தி யவஸ்தைகளினால் சந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிறதினால் இருஷீகேசனென்றும் பெயர்வந்தது. (விஷ்ணு சகஸ்ரநாம பாஷியம் உரு - வது பக்கம் பார்க்க.)

† (வா) பஞ்சஜனனென்கிற அசுரனுடைய வயிற்றைக்கிழித்து அவனுடைய எலும்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதினால் பாஞ்சஜன்னியமென்று பெயர் வந்தது. (விஷ்ணுபுராணம் நு - வது அம்சம், உக - வது அத்தியாயத்தையும், பாகவதம் க0-வது ஸ்கந்தம், சரு-வது அத்தியாயத்தையும் பார்க்க.)

‡ (வா) இராஜசூய யாகத்திற்காக அநேக ராஜாக்களைச்செயித்து தனங்களைச் சம்பாதித்தவனாதலால் தனஞ்சயனென்றும், தனத்தி லாசையற்றவனாதலால் தனஞ்சயனென்றும் பெயர் வந்தது.

வ்ருகோதரः — { செந்நாய் வயிற்றைப்போல் வயிற்றை யுடையவனுமான பீமன்
வ்ருகோதரः — பௌண்டரமென்னும்
ச²ங்க²ம் — பெரிதான சங்கத்தையும்
ராஜா — இராஜாவும்
குந்தீபுத்ரः — குந்தி என்பவளுடைய புத்திரனுமான
யுதி⁴ஷ்டி²ரः — யுதிஷ்டிரர் (தருமபுத்திரர்)
அநந்தவிஜயம் — அனந்தவிஜயமென்னுஞ் சங்கத்தையும்
நகுலः — நகுலனும்
ஸஹதே³வ: — சகதேவனும்
ஸுகோ⁴ஷமணிபுஷ்பகௌ — { சுகோஷமென்னுஞ் சங்கத்தையும் மணிபுஷ்பகமென்னுஞ் சங்கத்தையும்
ச — சிறேஷ்டமான வில்லையுடைய
காஸ்ய: — காசி ராஜனும்
ச — மகாரதிகனான
ஸிக²ண்டீ — சிகண்டி என்பவனும்
த்⁴ருஷ்டது³ம்ன: — திருஷ்டதும்னனும்
விராடஸ்ச — விராடதேசத்தரசனும்
அபராஜிதः — அபராஜிதனான
சாத்யகிஸ்ச — சாத்யகி என்பவனும்
த்³ருபத³ஸ்ச — திருபத ராஜனும்
த்³ரௌபதே³யாஸ்ச — { திரௌபதியின் முதலிய திறமைபதியின் குமாரர்களும்
ஸர்வஸ: — சகல
ப்ருதி²வீபதே — பூமண்டல
ஸுபதே — சுபத்திரை குமாரன் அபிமந்யுவும்
ஸௌப⁴த்³ர: — இவர்களெல்லோருமாக
ச — தனித்தனியாய்
ஸர்வ — சங்கங்களை
ஏவ — ஊதினார்கள்.

ஓ! திரதராஷ்டர மகாராஜாவே! (கேளும்,) திருஷ்டராஷ்டிரனவர் பாஞ்சஜன்னியமென்னுஞ் சங்கத்தை யூதினர், அர்ச்சுனன் தேவதத்தமென்னுஞ் சங்கத்தையும், பயங்கரமான காரியத்தை யுடையவனும் செந்நாய் வயிற்றைப்போல் வயிற்றை யுடையவனுமான பீமசேனன் பௌண்டரமென்னும் பெரிய சங்கத்தையும், இராஜாவும் குந்தி புத்திரனுமான தருமபுத்திரர் அநந்தவிஜயமென்னுஞ் சங்கத்தையும், நகுலன் சுகோஷமென்னுஞ் சங்கத்தையும், சகதேவன்

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗ್ರಂಥಾಲಯವು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ. ಓದುಗರು ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸದಸ್ಯತ್ವ ಶುಲ್ಕ ವಾರ್ಷಿಕ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಥವಾ ಹಾಳುಮಾಡಿದರೆ ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಪಾವತಿಸಬೇಕು. ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಸಮಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೯ ರಿಂದ ಸಂಜೆ ೬ ರವರೆಗೆ. ಭಾನುವಾರ ರಜೆ. (ಸದಸ್ಯತ್ವ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಗ್ರಂಥಪಾಲಕರಿಂದ ಪಡೆಯಿರಿ.)

ಅಧ್ಯಾಯ ೨೭ — ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು

ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಸಮೀಕರಣಗಳು ಮತ್ತು ಅಸಮೀಕರಣ

வ்ருகோதர:	செங்காய் வயிற்றைப்போல் வயிற்றை யுடையவனுமான பீமன்
பௌண்ட்ர:	பௌண்டரமென்னும்
மஹாசங்க:	பெரிதான சங்கத்தையும்
ராஜா	இராஜாவும்
குந்தீபுத்ர:	குந்தி என்பவளுடைய புத்திரனுமான
யுதிஷ்டிர:	யுதிஷ்டிரர் (தருமபுத்திரர்)
அநந்தவிஜய:	அநந்தவிஜயமென்னுஞ் சங்கத்தையும்
நகுல:	நகுலனும்
ஸஹதேவ:	சகதேவனும்
ஸுகோஷ:	சுகோஷமென்னுஞ் சங்கத்தையும்
மணிபுஷ்பகௌ	மணிபுஷ்பகமென்னுஞ் சங்கத்தையும்
வாத்யேஷ்வாஸ:	சிரேஷ்டமான வில்லையுடைய
காஸ்யஸ்ச	காசி ராஜனும்
மஹாரதி:	மகாரதிகனான
சிகண்டீ	சிகண்டி என்பவனும்
த்ருஷ்டத்யும்ன:	திருஷ்டத்யும்னனும்
விராட:	விராடதேசத்தரசனும்
அபராஜித:	அபஜய மடையாதவனான
சாத்யகி:	சாத்யகி என்பவனும்
த்ருபத:	திருபத ராஜனும்
த்ரௌபதேயா:	பிரதிவிந்தியன் முதலிய திரௌபதியின் குமாரர்களும்
மஹாபாஹு:	தோள் வலிமையுடைய
ஸௌபத்ர:	சுபத்திரை குமாரன் அபிமந்யுவும்
ஸர்வ:	இவர்களெல்லோருமாக
ப்ருதக்ப்ருதக்	தனித்தனியாய்
சங்கான்	சங்கங்களை
தத்மு:	ஊதினர்கள்.

ஓ! திருதராஷ்டர மகாராஜாவே! (கேளும்,) கிருஷ்ண சுவாமியானவர் பாஞ்சஜன்னியமென்னுஞ் சங்கத்தை யூதினர், அர்சுனன் தேவதத்தமென்னுஞ் சங்கத்தையும், பயங்கரமான காரியத்தை யுடையவனும் செங்காய் வயிற்றைப்போல் வயிற்றை யுடையவனுமான பீமசேனன் பௌண்டரமென்னும் பெரிய சங்கத்தையும், இராஜாவும் குந்தி புத்திரனுமான தருமபுத்திரர் அநந்தவிஜயமென்னுஞ் சங்கத்தையும், நகுலன் சுகோஷமென்னுஞ் சங்கத்தையும், சகதேவன்

மணிபுஷ்பகமென்னுஞ் சங்கத்தையும், சிரேஷ்டமானவில்லையுடைய காசி ராஜனும், மகாரதிகளை சிகண்டியும், திருஷ்டதும்னனும், விராடராஜனும், அபராஜய மடையாதவனை சாத்யகியும், துருபத மகாராஜனும், துரௌபதை குமாரர்களும், தோள் வலியுள்ள வபி மந்யுவும் இவர்களெல்லோருமாக தனித்தனியாய் (அவரவர்களு டைய) சங்கங்களை யூதிஷ்டிரர்கள். (கரு-ககூ-கள-கஅ)

ககக. ஸவைஶ்சாதார்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயானிவ்யதாரயத்।
நபஶ்சபூமிஞ்சைவ தும்முலோவ்யனுநாதயன்॥

தும்முலம்	எங்கும்பரவின
ஸஃவைஶ்சாஃ	அந்தச்சத்தமானது
நபஶ்ச	ஆகாசத்தையும்
பூமிஞ்சைவ	பூமியையும்
வ்யனுநாதயன்	எதிரொலி கொடுப்பித்துக்கொண்டு
தார்தராஷ்ட்ராணாம்	திருதராஷ்டரன் குமாரர்களுடைய
ஹ்ருதயானி	நெஞ்சுகளை
வ்யதாரயத்	பிளந்தது.

எங்கும் பரவின அந்த (சங்கங்களுடைய) சத்தமானது ஆகா சத்தையும் பூமியையு மெதிரொலி கொடுக்கும்படி செய்தது மல்லா மல், திருதராஷ்டரனுடைய (துரியோதனன் முதலான நூறு) பிள் ளைகளுடைய நெஞ்சுகளைப் பிளந்தது (பிளந்ததுபோல் அவரவர்கள் பயந்தார்களென்று கருத்து) (ககூ)

உ0. அதவ்யவஸ்திதான்தார்தராஷ்ட்ரான்கபித்வஜஃ।
ப்ரவ்ருத்தேஶஸ்த்ரஸம்பாதே தனுருத்யம்யபாண்டவஃ॥

உக. ஹ்ருஷீகேஶன்ததோவாக்யம் மஹீபதேமஹாபதே।

மஹாபதே	ஓ! திருதராஷ்டர மகாராஜாவே!
அத	பிற்பாடு
ஶஸ்த்ரஸம்பாதே	ஆயுதப்பிரயோகம்
ப்ரவ்ருத்தே	துடங்கினபோது
கபித்வஜஃ*	குரங்குக்கொடியோனாகிய

---

* (ஹா) பீமசேனனுடைய பிரார்த்தனையின்பேரில் அனுமானானவர், பாரத யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுக்கு ஜயமுண்டாகும்பொருட்டு அர்சுனன் இரதத்தின் கொடியில் வந்திருப்பதாக வரங்கொடுத்திருந்த பிரகாரம், அர்சுனனுடைய விரதத்

فہرست مضامین

فہرست اشکال

فہرست جداول

فہرست تصاویر

فہرست نقشہ جات

فہرست مشکل الفاظ

فہرست اعلام

کتابیات

ضمیمہ جات

۱ ۔ ۔ ۔

கூ	பகவத்கீதை.
வாணவம்	பாண்டு புத்திரனை அர்ஜுனன்
வுவஸ்ரீதாஸு	உபத்ருவௌபய மித்தாயிருந்திற
யாதுராஷ்ட்ராஸு	திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரர்களை
ஹத்வா	பார்த்து
ந	
பதர்ம்	சிஸ்ஹ
ஸ்யாவு	உபாலனத்து
தஹா	அப்போது
ஹ்ருஷீகேசம்	திருஷ்ணை சகாயனை (கோபாலனை)
ஸ்ரீம் வாக்ய மித்தம்	இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறார்.

ஓ ! திருதராஷ்டிரா ராஜனே! பிறரு ஆயுதங்களை விலக்கத் தடங்கலாக போகாமலிருக்கையில் அர்ஜுனன் புத்ருக்களாயிருக்கிற தாயிகளாகிய திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரர்களை பார்த்து விஸ்ஹ உபாலனத்துக்காகவும் திருஷ்ணை சகாயனை கோபாலனை நோக்கி இந்த (அழகிய) வார்த்தைகளை சொல்லுகிறார். (20—21)

அர்ஜுன.

ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேऽச்யுத	
யாவதேதான்நிரீக்ஷேऽஹம் யோத்துகாமானவஸ்திதான்	22.
கைர்மயா ஸஹ யோத்தவ்யமஸ்மின் ரணஸமுத்யமே	
யோத்ஸ்யமானானவேக்ஷேऽஹம் ய ஏதேऽத்ர ஸமாகதா:	23.
தார்தராஷ்ட்ரஸ்ய துர்புத்தேர்யுத்தே ப்ரியசிகீர்ஷவ:	
ஏவமுக்தோ ஹ்ருஷீகேசோ குடாகேசேந பாரத	
ஸேநயோருபயோர்மத்யே ஸ்தாபயித்வா ரதோத்தமம்	24.
பீஷ்மத்ரோணப்ரமுகத: ஸர்வேஷாஞ்ச மஹீக்ஷிதாம்	
உவாச பார்த பச்யைதான் ஸமவேதான் குரூநிதி	25.

அர்ஜுனன் சொல்லுவது

ஓ! திருஷ்ணை!

கெட்ட புத்தியையுடைய

திருதராஷ்ட்ர புத்திரனுக்கு

உபத்ரவத்தில்

{ பிரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று போர்

இச்சையுள்ள

தின் வாழ்வில் அனைவர் வந்திருப்பதால் துரியோதனன் சேனைகளை பார்த்து (மஹா பாரதம், ஆரண்யபர்வத்தில் விதுரனுடைய நீதியையும் மந்தாத புத்தியும் கொண்டிருப்பதும் காண்க.)

* (ஹ்ரு) ஸ்வருட சாமர்த்தியத்திற்கு மனதில்லாமலிருந்தால் ஒன்றும் செய்ய முடியாதென்பதாலும் அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான்.

(ஹ்ருஷீகேசாக்ஷயம் உகாரம் பின்னால் வந்தது)

யனெ ர எந்த இந்த ஜனங்கள்

அ ரு இந்த யுத்தகளத்தில

வலாமதாச் வந்திருக்கிறார்களா

அனிந்து இந்த

ரணலெ-வுெ உடுத்துக்கொண்டிருக்கிற

ெய என்ன

ெகெ் பரலோக

வலை சட்டை (எதிர்த்து)

வளாவெ் உடுத்துக்கொள்ளாமலிருக்கிற

அலாவி இவனிடத்தில்

வளாவுகளாெ யுத்தஞ்செய்ய விசுவாசிக்கிற

ெனகாெ இந்த ஜனங்களை

அலறெ கர்த்தர்

யாவெ எதிராளியை

ரிரீவெ பாய்ந்திறங்கி

வளாவுெ்ெ ாெ யுத்தஞ்செய்யப் போதிறவர்களை

அலறெ கர்த்தர்

யாவெ எதிராளியை

ரவ்வாவெ பாய்ந்திறங்கி

(ஆவெ) ஆதிராளியில்

உவெ்வளாெ் வெகுவளாெ் இரண்டு கோத்திரத்தாரும்

ெவ்ெ் (இஸ்ரவேல்)

(ஜ எதிரியை

மெ் மனுஷர்

வளாவெ் உடுத்துக்கொள்ளாமல்

வளாவுகளாெ யுத்தஞ்செய்ய

அ ரு கர்த்தர்

فہرست مضامین

مقدمہ ۱۱

مقدمہ طبع اول ۱۵

مقدمہ طبع دوم ۲۱

مقدمہ طبع سوم ۲۵

مقدمہ طبع چہارم ۲۹

مقدمہ طبع پنجم ۳۳

مقدمہ طبع ششم ۳۷

مقدمہ طبع ہفتم ۴۱

مقدمہ طبع ہشتم ۴۵

مقدمہ طبع نہم ۴۹

مقدمہ طبع دہم ۵۳

مقدمہ طبع یازدہم ۵۷

مقدمہ طبع دوازدہم ۶۱

مقدمہ طبع سیزدہم ۶۵

مقدمہ طبع چہاردہم ۶۹

مقدمہ طبع پانزدہم ۷۳

مقدمہ طبع شانزدہم ۷۷

مقدمہ طبع ہفدہم ۸۱

مقدمہ طبع ہجدہم ۸۵

مقدمہ طبع نوزدہم ۸۹

مقدمہ طبع بیستم ۹۳

مقدمہ طبع بیست و یکم ۹۷

مقدمہ طبع بیست و دوم ۱۰۱

مقدمہ طبع بیست و سوم ۱۰۵

مقدمہ طبع بیست و چہارم ۱۰۹

مقدمہ طبع بیست و پنجم ۱۱۳

مقدمہ طبع بیست و ششم ۱۱۷

مقدمہ طبع بیست و ہفتم ۱۲۱

مقدمہ طبع بیست و ہشتم ۱۲۵

مقدمہ طبع بیست و نہم ۱۲۹

مقدمہ طبع سی ام ۱۳۳

مقدمہ طبع سی و یکم ۱۳۷

مقدمہ طبع سی و دوم ۱۴۱

مقدمہ طبع سی و سوم ۱۴۵

مقدمہ طبع سی و چہارم ۱۴۹

مقدمہ طبع سی و پنجم ۱۵۳

مقدمہ طبع سی و ششم ۱۵۷

مقدمہ طبع سی و ہفتم ۱۶۱

مقدمہ طبع سی و ہشتم ۱۶۵

مقدمہ طبع سی و نہم ۱۶۹

مقدمہ طبع چہلم ۱۷۳

مقدمہ طبع چہل و یکم ۱۷۷

مقدمہ طبع چہل و دوم ۱۸۱

مقدمہ طبع چہل و سوم ۱۸۵

مقدمہ طبع چہل و چہارم ۱۸۹

مقدمہ طبع چہل و پنجم ۱۹۳

مقدمہ طبع چہل و ششم ۱۹۷

مقدمہ طبع چہل و ہفتم ۲۰۱

مقدمہ طبع چہل و ہشتم ۲۰۵

مقدمہ طبع چہل و نہم ۲۰۹

مقدمہ طبع پنجاہم ۲۱۳

مقدمہ طبع پنجاہ و یکم ۲۱۷

مقدمہ طبع پنجاہ و دوم ۲۲۱

مقدمہ طبع پنجاہ و سوم ۲۲۵

مقدمہ طبع پنجاہ و چہارم ۲۲۹

مقدمہ طبع پنجاہ و پنجم ۲۳۳

مقدمہ طبع پنجاہ و ششم ۲۳۷

مقدمہ طبع پنجاہ و ہفتم ۲۴۱

مقدمہ طبع پنجاہ و ہشتم ۲۴۵

مقدمہ طبع پنجاہ و نہم ۲۴۹

مقدمہ طبع شصتم ۲۵۳

مقدمہ طبع شصت و یکم ۲۵۷

مقدمہ طبع شصت و دوم ۲۶۱

مقدمہ طبع شصت و سوم ۲۶۵

مقدمہ طبع شصت و چہارم ۲۶۹

مقدمہ طبع شصت و پنجم ۲۷۳

مقدمہ طبع شصت و ششم ۲۷۷

مقدمہ طبع شصت و ہفتم ۲۸۱

مقدمہ طبع شصت و ہشتم ۲۸۵

مقدمہ طبع شصت و نہم ۲۸۹

مقدمہ طبع ہفتادم ۲۹۳

مقدمہ طبع ہفتاد و یکم ۲۹۷

مقدمہ طبع ہفتاد و دوم ۳۰۱

مقدمہ طبع ہفتاد و سوم ۳۰۵

مقدمہ طبع ہفتاد و چہارم ۳۰۹

مقدمہ طبع ہفتاد و پنجم ۳۱۳

مقدمہ طبع ہفتاد و ششم ۳۱۷

مقدمہ طبع ہفتاد و ہفتم ۳۲۱

مقدمہ طبع ہفتاد و ہشتم ۳۲۵

مقدمہ طبع ہفتاد و نہم ۳۲۹

مقدمہ طبع ہشتادم ۳۳۳

مقدمہ طبع ہشتاد و یکم ۳۳۷

مقدمہ طبع ہشتاد و دوم ۳۴۱

مقدمہ طبع ہشتاد و سوم ۳۴۵

مقدمہ طبع ہشتاد و چہارم ۳۴۹

مقدمہ طبع ہشتاد و پنجم ۳۵۳

مقدمہ طبع ہشتاد و ششم ۳۵۷

مقدمہ طبع ہشتاد و ہفتم ۳۶۱

مقدمہ طبع ہشتاد و ہشتم ۳۶۵

مقدمہ طبع ہشتاد و نہم ۳۶۹

مقدمہ طبع نودم ۳۷۳

مقدمہ طبع نود و یکم ۳۷۷

مقدمہ طبع نود و دوم ۳۸۱

مقدمہ طبع نود و سوم ۳۸۵

مقدمہ طبع نود و چہارم ۳۸۹

مقدمہ طبع نود و پنجم ۳۹۳

مقدمہ طبع نود و ششم ۳۹۷

مقدمہ طبع نود و ہفتم ۴۰۱

مقدمہ طبع نود و ہشتم ۴۰۵

مقدمہ طبع نود و نہم ۴۰۹

مقدمہ طبع صدم ۴۱۳

مقدمہ طبع صد و یکم ۴۱۷

مقدمہ طبع صد و دوم ۴۲۱

مقدمہ طبع صد و سوم ۴۲۵

مقدمہ طبع صد و چہارم ۴۲۹

مقدمہ طبع صد و پنجم ۴۳۳

مقدمہ طبع صد و ششم ۴۳۷

مقدمہ طبع صد و ہفتم ۴۴۱

مقدمہ طبع صد و ہشتم ۴۴۵

مقدمہ طبع صد و نہم ۴۴۹

مقدمہ طبع صد و دہم ۴۵۳

مقدمہ طبع صد و یازدہم ۴۵۷

مقدمہ طبع صد و دوازدہم ۴۶۱

مقدمہ طبع صد و سیزدہم ۴۶۵

مقدمہ طبع صد و چہاردہم ۴۶۹

مقدمہ طبع صد و پانزدہم ۴۷۳

مقدمہ طبع صد و شانزدہم ۴۷۷

مقدمہ طبع صد و ہفدہم ۴۸۱

مقدمہ طبع صد و ہجدہم ۴۸۵

مقدمہ طبع صد و نوزدہم ۴۸۹

مقدمہ طبع صد و بیستم ۴۹۳

مقدمہ طبع صد و بیست و یکم ۴۹۷

مقدمہ طبع صد و بیست و دوم ۵۰۱

مقدمہ طبع صد و بیست و سوم ۵۰۵

مقدمہ طبع صد و بیست و چہارم ۵۰۹

مقدمہ طبع صد و بیست و پنجم ۵۱۳

مقدمہ طبع صد و بیست و ششم ۵۱۷

مقدمہ طبع صد و بیست و ہفتم ۵۲۱

مقدمہ طبع صد و بیست و ہشتم ۵۲۵

مقدمہ طبع صد و بیست و نہم ۵۲۹

مقدمہ طبع صد و سی ام ۵۳۳

مقدمہ طبع صد و سی و یکم ۵۳۷

مقدمہ طبع صد و سی و دوم ۵۴۱

مقدمہ طبع صد و سی و سوم ۵۴۵

مقدمہ طبع صد و سی و چہارم ۵۴۹

مقدمہ طبع صد و سی و پنجم ۵۵۳

مقدمہ طبع صد و سی و ششم ۵۵۷

مقدمہ طبع صد و سی و ہفتم ۵۶۱

مقدمہ طبع صد و سی و ہشتم ۵۶۵

مقدمہ طبع صد و سی و نہم ۵۶۹

مقدمہ طبع صد و چہلم ۵۷۳

مقدمہ طبع صد و چہل و یکم ۵۷۷

مقدمہ طبع صد و چہل و دوم ۵۸۱

مقدمہ طبع صد و چہل و سوم ۵۸۵

مقدمہ طبع صد و چہل و چہارم ۵۸۹

مقدمہ طبع صد و چہل و پنجم ۵۹۳

مقدمہ طبع صد و چہل و ششم ۵۹۷

مقدمہ طبع صد و چہل و ہفتم ۶۰۱

مقدمہ طبع صد و چہل و ہشتم ۶۰۵

مقدمہ طبع صد و چہل و نہم ۶۰۹

مقدمہ طبع صد و پنجاہم ۶۱۳

مقدمہ طبع صد و پنجاہ و یکم ۶۱۷

مقدمہ طبع صد و پنجاہ و دوم ۶۲۱

مقدمہ طبع صد و پنجاہ و سوم ۶۲۵

مقدمہ طبع صد و پنجاہ و چہارم ۶۲۹

مقدمہ طبع صد و پنجاہ و پنجم ۶۳۳

مقدمہ طبع صد و پنجاہ و ششم ۶۳۷

مقدمہ طبع صد و پنجاہ و ہفتم ۶۴۱

مقدمہ طبع صد و پنجاہ و ہشتم ۶۴۵

مقدمہ طبع صد و پنجاہ و نہم ۶۴۹

مقدمہ طبع صد و شصتم ۶۵۳

مقدمہ طبع صد و شصت و یکم ۶۵۷

مقدمہ طبع صد و شصت و دوم ۶۶۱

مقدمہ طبع صد و شصت و سوم ۶۶۵

مقدمہ طبع صد و شصت و چہارم ۶۶۹

مقدمہ طبع صد و شصت و پنجم ۶۷۳

مقدمہ طبع صد و شصت و ششم ۶۷۷

مقدمہ طبع صد و شصت و ہفتم ۶۸۱

مقدمہ طبع صد و شصت و ہشتم ۶۸۵

مقدمہ طبع صد و شصت و نہم ۶۸۹

مقدمہ طبع صد و ہفتادم ۶۹۳

مقدمہ طبع صد و ہفتاد و یکم ۶۹۷

مقدمہ طبع صد و ہفتاد و دوم ۷۰۱

مقدمہ طبع صد و ہفتاد و سوم ۷۰۵

مقدمہ طبع صد و ہفتاد و چہارم ۷۰۹

مقدمہ طبع صد و ہفتاد و پنجم ۷۱۳

مقدمہ طبع صد و ہفتاد و ششم ۷۱۷

مقدمہ طبع صد و ہفتاد و ہفتم ۷۲۱

مقدمہ طبع صد و ہفتاد و ہشتم ۷۲۵

مقدمہ طبع صد و ہفتاد و نہم ۷۲۹

مقدمہ طبع صد و ہشتادم ۷۳۳

مقدمہ طبع صد و ہشتاد و یکم ۷۳۷

مقدمہ طبع صد و ہشتاد و دوم ۷۴۱

مقدمہ طبع صد و ہشتاد و سوم ۷۴۵

مقدمہ طبع صد و ہشتاد و چہارم ۷۴۹

مقدمہ طبع صد و ہشتاد و پنجم ۷۵۳

مقدمہ طبع صد و ہشتاد و ششم ۷۵۷

مقدمہ طبع صد و ہشتاد و ہفتم ۷۶۱

مقدمہ طبع صد و ہشتاد و ہشتم ۷۶۵

مقدمہ طبع صد و ہشتاد و نہم ۷۶۹

مقدمہ طبع صد و نودم ۷۷۳

مقدمہ طبع صد و نود و یکم ۷۷۷

مقدمہ طبع صد و نود و دوم ۷۸۱

مقدمہ طبع صد و نود و سوم ۷۸۵

مقدمہ طبع صد و نود و چہارم ۷۸۹

مقدمہ طبع صد و نود و پنجم ۷۹۳

مقدمہ طبع صد و نود و ششم ۷۹۷

مقدمہ طبع صد و نود و ہفتم ۸۰۱

مقدمہ طبع صد و نود و ہشتم ۸۰۵

مقدمہ طبع صد و نود و نہم ۸۰۹

مقدمہ طبع دویستم ۸۱۳

مقدمہ طبع دویست و یکم ۸۱۷

مقدمہ طبع دویست و دوم ۸۲۱

مقدمہ طبع دویست و سوم ۸۲۵

مقدمہ طبع دویست و چہارم ۸۲۹

مقدمہ طبع دویست و پنجم ۸۳۳

مقدمہ طبع دویست و ششم ۸۳۷

مقدمہ طبع دویست و ہفتم ۸۴۱

مقدمہ طبع دویست و ہشتم ۸۴۵

مقدمہ طبع دویست و نہم ۸۴۹

مقدمہ طبع دویست و دہم ۸۵۳

مقدمہ طبع دویست و یازدہم ۸۵۷

مقدمہ طبع دویست و دوازدہم ۸۶۱

مقدمہ طبع دویست و سیزدہم ۸۶۵

مقدمہ طبع دویست و چہاردہم ۸۶۹

مقدمہ طبع دویست و پانزدہم ۸۷۳

مقدمہ طبع دویست و شانزدہم ۸۷۷

مقدمہ طبع دویست و ہفدہم ۸۸۱

مقدمہ طبع دویست و ہجدہم ۸۸۵

مقدمہ طبع دویست و نوزدہم ۸۸۹

مقدمہ طبع دویست و بیستم ۸۹۳

مقدمہ طبع دویست و بیست و یکم ۸۹۷

مقدمہ طبع دویست و بیست و دوم ۹۰۱

مقدمہ طبع دویست و بیست و سوم ۹۰۵

مقدمہ طبع دویست و بیست و چہارم ۹۰۹

مقدمہ طبع دویست و بیست و پنجم ۹۱۳

مقدمہ طبع دویست و بیست و ششم ۹۱۷

مقدمہ طبع دویست و بیست و ہفتم ۹۲۱

مقدمہ طبع دویست و بیست و ہشتم ۹۲۵

مقدمہ طبع دویست و بیست و نہم ۹۲۹

مقدمہ طبع دویست و سی ام ۹۳۳

مقدمہ طبع دویست و سی و یکم ۹۳۷

مقدمہ طبع دویست و سی و دوم ۹۴۱

مقدمہ طبع دویست و سی و سوم ۹۴۵

مقدمہ طبع دویست و سی و چہارم ۹۴۹

مقدمہ طبع دویست و سی و پنجم ۹۵۳

مقدمہ طبع دویست و سی و ششم ۹۵۷

مقدمہ طبع دویست و سی و ہفتم ۹۶۱

مقدمہ طبع دویست و سی و ہشتم ۹۶۵

مقدمہ طبع دویست و سی و نہم ۹۶۹

مقدمہ طبع دویست و چہلم ۹۷۳

مقدمہ طبع دویست و چہل و یکم ۹۷۷

مقدمہ طبع دویست و چہل و دوم ۹۸۱

مقدمہ طبع دویست و چہل و سوم ۹۸۵

مقدمہ طبع دویست و چہل و چہارم ۹۸۹

مقدمہ طبع دویست و چہل و پنجم ۹۹۳

مقدمہ طبع دویست و چہل و ششم ۹۹۷

مقدمہ طبع دویست و چہل و ہفتم ۱۰۰۱

مقدمہ طبع دویست و چہل و ہشتم ۱۰۰۵

مقدمہ طبع دویست و چہل و نہم ۱۰۰۹

مقدمہ طبع دویست و پنجاہم ۱۰۱۳

مقدمہ طبع دویست و پنجاہ و یکم ۱۰۱۷

مقدمہ طبع دویست و پنجاہ و دوم ۱۰۲۱

مقدمہ طبع دویست و پنجاہ و سوم ۱۰۲۵

مقدمہ طبع دویست و پنجاہ و چہارم ۱۰۲۹

مقدمہ طبع دویست و پنجاہ و پنجم ۱۰۳۳

مقدمہ طبع دویست و پنجاہ و ششم ۱۰۳۷

مقدمہ طبع دویست و پنجاہ و ہفتم ۱۰۴۱

مقدمہ طبع دویست و پنجاہ و ہشتم ۱۰۴۵

مقدمہ طبع دویست و پنجاہ و نہم ۱۰۴۹

مقدمہ طبع دویست و شصتم ۱۰۵۳

مقدمہ طبع دویست و شصت و یکم ۱۰۵۷

مقدمہ طبع دویست و شصت و دوم ۱۰۶۱

مقدمہ طبع دویست و شصت و سوم ۱۰۶۵

مقدمہ طبع دویست و شصت و چہارم ۱۰۶۹

مقدمہ طبع دویست و شصت و پنجم ۱۰۷۳

مقدمہ طبع دویست و شصت و ششم ۱۰۷۷

مقدمہ طبع دویست و شصت و ہفتم ۱۰۸۱

مقدمہ طبع دویست و شصت و ہشتم ۱۰۸۵

مقدمہ طبع دویست و شصت و نہم ۱۰۸۹

مقدمہ طبع دویست و ہفتادم ۱۰۹۳

مقدمہ طبع دویست و ہفتاد و یکم ۱۰۹۷

مقدمہ طبع دویست و ہفتاد و دوم ۱۱۰۱

مقدمہ طبع دویست و ہفتاد و سوم ۱۱۰۵

مقدمہ طبع دویست و ہفتاد و چہارم ۱۱۰۹

مقدمہ طبع دویست و ہفتاد و پنجم ۱۱۱۳

مقدمہ طبع دویست و ہفتاد و ششم ۱۱۱۷

مقدمہ طبع دویست و ہفتاد و ہفتم ۱۱۲۱

مقدمہ طبع دویست و ہفتاد و ہشتم ۱۱۲۵

مقدمہ طبع دویست و ہفتاد و نہم ۱۱۲۹

مقدمہ طبع دویست و ہشتادم ۱۱۳۳

مقدمہ طبع دویست و ہشتاد و یکم ۱۱۳۷

مقدمہ طبع دویست و ہشتاد و دوم ۱۱۴۱

مقدمہ طبع دویست و ہشتاد و سوم ۱۱۴۵

مقدمہ طبع دویست و ہشتاد و چہارم ۱۱۴۹

مقدمہ طبع دویست و ہشتاد و پنجم ۱۱۵۳

مقدمہ طبع دویست و ہشتاد و ششم ۱۱۵۷

مقدمہ طبع دویست و ہشتاد و ہفتم ۱۱۶۱

مقدمہ طبع دویست و ہشتاد و ہشتم ۱۱۶۵

مقدمہ طبع دویست و ہشتاد و نہم ۱۱۶۹

مقدمہ طبع دویست و نودم ۱۱۷۳

مقدمہ طبع دویست و نود و یکم ۱۱۷۷

مقدمہ طبع دویست و نود و دوم ۱۱۸۱

مقدمہ طبع دویست و نود و سوم ۱۱۸۵

مقدمہ طبع دویست و نود و چہارم ۱۱۸۹

مقدمہ طبع دویست و نود و پنجم ۱۱۹۳

مقدمہ طبع دویست و نود و ششم ۱۱۹۷

مقدمہ طبع دویست و نود و ہفتم ۱۲۰۱

مقدمہ طبع دویست و نود و ہشتم ۱۲۰۵

مقدمہ طبع دویست و نود و نہم ۱۲۰۹

مقدمہ طبع سیصدم ۱۲۱۳

مقدمہ طبع سیصد و یکم ۱۲۱۷

مقدمہ طبع سیصد و دوم ۱۲۲۱

مقدمہ طبع سیصد و سوم ۱۲۲۵

مقدمہ طبع سیصد و چہارم ۱۲۲۹

مقدمہ طبع سیصد و پنجم ۱۲۳۳

مقدمہ طبع سیصد و ششم ۱۲۳۷

مقدمہ طبع سیصد و ہفتم ۱۲۴۱

مقدمہ طبع سیصد و ہشتم ۱۲۴۵

مقدمہ طبع سیصد و نہم ۱۲۴۹

مقدمہ طبع سیصد و دہم ۱۲۵۳

مقدمہ طبع سیصد و یازدہم ۱۲۵۷

مقدمہ طبع سیصد و دوازدہم ۱۲۶۱

مقدمہ طبع سیصد و سیزدہم ۱۲۶۵

مقدمہ طبع سیصد و چہاردہم ۱۲۶۹

مقدمہ طبع سیصد و پانزدہم ۱۲۷۳

مقدمہ طبع سیصد و شانزدہم ۱۲۷۷

مقدمہ طبع سیصد و ہفدہم ۱۲۸۱

مقدمہ طبع سیصد و ہجدہم ۱۲۸۵

مقدمہ طبع سیصد و نوزدہم ۱۲۸۹

مقدمہ طبع سیصد و بیستم ۱۲۹۳

مقدمہ طبع سیصد و بیست و یکم ۱۲۹۷

مقدمہ طبع سیصد و بیست و دوم ۱۳۰۱

مقدمہ طبع سیصد و بیست و سوم ۱۳۰۵

مقدمہ طبع سیصد و بیست و چہارم ۱۳۰۹

مقدمہ طبع سیصد و بیست و پنجم ۱۳۱۳

مقدمہ طبع سیصد و بیست و ششم ۱۳۱۷

مقدمہ طبع سیصد و بیست و ہفتم ۱۳۲۱

مقدمہ طبع سیصد و بیست و ہشتم ۱۳۲۵

مقدمہ طبع سیصد و بیست و نہم ۱۳۲۹

مقدمہ طبع سیصد و سی ام ۱۳۳۳

مقدمہ طبع سیصد و سی و یکم ۱۳۳۷

مقدمہ طبع سیصد و سی و دوم ۱۳۴۱

مقدمہ طبع سیصد و سی و سوم ۱۳۴۵

مقدمہ طبع سیصد و سی و چہارم ۱۳۴۹

مقدمہ طبع سیصد و سی و پنجم ۱۳۵۳

مقدمہ طبع سیصد و سی و ششم ۱۳۵۷

مقدمہ طبع سیصد و سی و ہفتم ۱۳۶۱

مقدمہ طبع سیصد و سی و ہشتم ۱۳۶۵

مقدمہ طبع سیصد و سی و نہم ۱۳۶۹

مقدمہ طبع سیصد و چہلم ۱۳۷۳

مقدمہ طبع سیصد و چہل و یکم ۱۳۷۷

مقدمہ طبع سیصد و چہل و دوم ۱۳۸۱

مقدمہ طبع سیصد و چہل و سوم ۱۳۸۵

مقدمہ طبع سیصد و چہل و چہارم ۱۳۸۹

مقدمہ طبع سیصد و چہل و پنجم ۱۳۹۳

مقدمہ طبع سیصد و چہل و ششم ۱۳۹۷

مقدمہ طبع سیصد و چہل و ہفتم ۱۴۰۱

مقدمہ طبع سیصد و چہل و ہشتم ۱۴۰۵

مقدمہ طبع سیصد و چہل و نہم ۱۴۰۹

مقدمہ طبع سیصد و پنجاہم ۱۴۱۳

مقدمہ طبع سیصد و پنجاہ و یکم ۱۴۱۷

مقدمہ طبع سیصد و پنجاہ و دوم ۱۴۲۱

مقدمہ طبع سیصد و پنجاہ و سوم ۱۴۲۵

مقدمہ طبع سیصد و پنجاہ و چہارم ۱۴۲۹

مقدمہ طبع سیصد و پنجاہ و پنجم ۱۴۳۳

مقدمہ طبع سیصد و پنجاہ و ششم ۱۴۳۷

مقدمہ طبع سیصد و پنجاہ و ہفتم ۱۴۴۱

مقدمہ طبع سیصد و پنجاہ و ہشتم ۱۴۴۵

مقدمہ طبع سیصد و پنجاہ و نہم ۱۴۴۹

مقدمہ طبع سیصد و شصتم ۱۴۵۳

مقدمہ طبع سیصد و شصت و یکم ۱۴۵۷

مقدمہ طبع سیصد و شصت و دوم ۱۴۶۱

مقدمہ طبع سیصد و شصت و سوم ۱۴۶۵

مقدمہ طبع سیصد و شصت و چہارم ۱۴۶۹

مقدمہ طبع سیصد و شصت و پنجم ۱۴۷۳

مقدمہ طبع سیصد و شصت و ششم ۱۴۷۷

مقدمہ طبع سیصد و شصت و ہفتم ۱۴۸۱

مقدمہ طبع سیصد و شصت و ہشتم ۱۴۸۵

مقدمہ طبع سیصد و شصت و نہم ۱۴۸۹

مقدمہ طبع سیصد و ہفتادم ۱۴۹۳

مقدمہ طبع سیصد و ہفتاد و یکم ۱۴۹۷

مقدمہ طبع سیصد و ہفتاد و دوم ۱۵۰۱

مقدمہ طبع سیصد و ہفتاد و سوم ۱۵۰۵

مقدمہ طبع سیصد و ہفتاد و چہارم ۱۵۰۹

مقدمہ طبع سیصد و ہفتاد و پنجم ۱۵۱۳

مقدمہ طبع سیصد و ہفتاد و ششم ۱۵۱۷

مقدمہ طبع سیصد و ہفتاد و ہفتم ۱۵۲۱

مقدمہ طبع سیصد و ہفتاد و ہشتم ۱۵۲۵

مقدمہ طبع سیصد و ہفتاد و نہم ۱۵۲۹

مقدمہ طبع سیصد و ہشتادم ۱۵۳۳

مقدمہ طبع سیصد و ہشتاد و یکم ۱۵۳۷

مقدمہ طبع سیصد و ہشتاد و دوم ۱۵۴۱

مقدمہ طبع سیصد و ہشتاد و سوم ۱۵۴۵

مقدمہ طبع سیصد و ہشتاد و چہارم ۱۵۴۹

مقدمہ طبع سیصد و ہشتاد و پنجم ۱۵۵۳

مقدمہ طبع سیصد و ہشتاد و ششم ۱۵۵۷

مقدمہ طبع سیصد و ہشتاد و ہفتم ۱۵۶۱

مقدمہ طبع سیصد و ہشتاد و ہشتم ۱۵۶۵

مقدمہ طبع سیصد و ہشتاد و نہم ۱۵۶۹

مقدمہ طبع سیصد و نودم ۱۵۷۳

مقدمہ طبع سیصد و نود و یکم ۱۵۷۷

مقدمہ طبع سیصد و نود و دوم ۱۵۸۱

مقدمہ طبع سیصد و نود و سوم ۱۵۸۵

مقدمہ طبع سیصد و نود و چہارم ۱۵۸۹

مقدمہ طبع سیصد و نود و پنجم ۱۵۹۳

مقدمہ طبع سیصد و نود و ششم ۱۵۹۷

مقدمہ طبع سیصد و نود و ہفتم ۱۶۰۱

مقدمہ طبع سیصد و نود و ہشتم ۱۶۰۵

مقدمہ طبع سیصد و نود و نہم ۱۶۰۹

مقدمہ طبع چہارصدم ۱۶۱۳

مقدمہ طبع چہارصد و یکم ۱۶۱۷

مقدمہ طبع چہارصد و دوم ۱۶۲۱

مقدمہ طبع چہارصد و سوم ۱۶۲۵

مقدمہ طبع چہارصد و چہارم ۱۶۲۹

مقدمہ طبع چہارصد و پنجم ۱۶۳۳

مقدمہ طبع چہارصد و ششم ۱۶۳۷

مقدمہ طبع چہارصد و ہفتم ۱۶۴۱

مقدمہ طبع چہارصد و ہشتم ۱۶۴۵

مقدمہ طبع چہارصد و نہم ۱۶۴۹

مقدمہ طبع چہارصد و دہم ۱۶۵۳

مقدمہ طبع چہارصد و یازدہم ۱۶۵۷

مقدمہ طبع چہارصد و دوازدہم ۱۶۶۱

مقدمہ طبع چہارصد و سیزدہم ۱۶۶۵

مقدمہ طبع چہارصد و چہاردہم ۱۶۶۹

مقدمہ طبع چہارصد و پانزدہم ۱۶۷۳

مقدمہ طبع چہارصد و شانزدہم ۱۶۷۷

مقدمہ طبع چہارصد و ہفدہم ۱۶۸۱

مقدمہ طبع چہارصد و ہجدہم ۱۶۸۵

مقدمہ طبع چہارصد و نوزدہم ۱۶۸۹

مقدمہ طبع چہارصد و بیستم ۱۶۹۳

مقدمہ طبع چہارصد و بیست و یکم ۱۶۹۷

مقدمہ طبع چہارصد و بیست و دوم ۱۷۰۱

مقدمہ طبع چہارصد و بیست و سوم ۱۷۰۵

مقدمہ طبع چہارصد و بیست و چہارم ۱۷۰۹

مقدمہ طبع چہارصد و بیست و پنجم ۱۷۱۳

مقدمہ طبع چہارصد و بیست و ششم ۱۷۱۷

مقدمہ طبع چہارصد و بیست و ہفتم ۱۷۲۱

مقدمہ طبع چہارصد و بیست و ہشتم ۱۷۲۵

مقدمہ طبع چہارصد و بیست و نہم ۱۷۲۹

مقدمہ طبع چہارصد و سی ام ۱۷۳۳

مقدمہ طبع چہارصد و سی و یکم ۱۷۳۷

مقدمہ طبع چہارصد و سی و دوم ۱۷۴۱

مقدمہ طبع چہارصد و سی و سوم ۱۷۴۵

مقدمہ طبع چہارصد و سی و چہارم ۱۷۴۹

مقدمہ طبع چہارصد و سی و پنجم ۱۷۵۳

مقدمہ طبع چہارصد و سی و ششم ۱۷۵۷

مقدمہ طبع چہارصد و سی و ہفتم ۱۷۶۱

مقدمہ طبع چہارصد و سی و ہشتم ۱۷۶۵

مقدمہ طبع چہارصد و سی و نہم ۱۷۶۹

مقدمہ طبع چہارصد و چہلم ۱۷۷۳

مقدمہ طبع چہارصد و چہل و یکم ۱۷۷۷

مقدمہ طبع چہارصد و چہل و دوم ۱۷۸۱

مقدمہ طبع چہارصد و چہل و سوم ۱۷۸۵

مقدمہ طبع چہارصد و چہل و چہارم ۱۷۸۹

مقدمہ طبع چہارصد و چہل و پنجم ۱۷۹۳

مقدمہ طبع چہارصد و چہل و ششم ۱۷۹۷

مقدمہ طبع چہارصد و چہل و ہفتم ۱۸۰۱

مقدمہ طبع چہارصد و چہل و ہشتم ۱۸۰۵

مقدمہ طبع چہارصد و چہل و نہم ۱۸۰۹

مقدمہ طبع چہارصد و پنجاہم ۱۸۱۳

مقدمہ طبع چہارصد و پنجاہ و یکم ۱۸۱۷

مقدمہ طبع چہارصد و پنجاہ و دوم ۱۸۲۱

مقدمہ طبع چہارصد و پنجاہ و سوم ۱۸۲۵

مقدمہ طبع چہارصد و پنجاہ و چہارم ۱۸۲۹

مقدمہ طبع چہارصد و پنجاہ و پنجم ۱۸۳۳

مقدمہ طبع چہارصد و پنجاہ و ششم ۱۸۳۷

مقدمہ طبع چہارصد و پنجاہ و ہفتم ۱۸۴۱

مقدمہ طبع چہارصد و پنجاہ و ہشتم ۱۸۴۵

مقدمہ طبع چہارصد و پنجاہ و نہم ۱۸۴۹

مقدمہ طبع چہارصد و شصتم ۱۸۵۳

مقدمہ طبع چہارصد و شصت و یکم ۱۸۵۷

مقدمہ طبع چہارصد و شصت و دوم ۱۸۶۱

مقدمہ طبع چہارصد و شصت و سوم ۱۸۶۵

مقدمہ طبع چہارصد و شصت و چہارم ۱۸۶۹

مقدمہ طبع چہارصد و شصت و پنجم ۱۸۷۳

مقدمہ طبع چہارصد و شصت و ششم ۱۸۷۷

مقدمہ طبع چہارصد و شصت و ہفتم ۱۸۸۱

مقدمہ طبع چہارصد و شصت و ہشتم ۱۸۸۵

مقدمہ طبع چہارصد و شصت و نہم ۱۸۸۹

مقدمہ طبع چہارصد و ہفتادم ۱۸۹۳

مقدمہ طبع چہارصد و ہفتاد و یکم ۱۸۹۷

مقدمہ طبع چہارصد و ہفتاد و دوم ۱۹۰۱

مقدمہ طبع چہارصد و ہفتاد و سوم ۱۹۰۵

مقدمہ طبع چہارصد و ہفتاد و چہارم ۱۹۰۹

مقدمہ طبع چہارصد و ہفتاد و پنجم ۱۹۱۳

مقدمہ طبع چہارصد و ہفتاد و ششم ۱۹۱۷

مقدمہ طبع چہارصد و ہفتاد و ہفتم ۱۹۲۱

مقدمہ طبع چہارصد و ہفتاد و ہشتم ۱۹۲۵

مقدمہ طبع چہارصد و ہفتاد و نہم ۱۹۲۹

مقدمہ طبع چہارصد و ہشتادم ۱۹۳۳

مقدمہ طبع چہارصد و ہشتاد و یکم ۱۹۳۷

مقدمہ طبع چہارصد و ہشتاد و دوم ۱۹۴۱

مقدمہ طبع چہارصد و ہشتاد و سوم ۱۹۴۵

مقدمہ طبع چہارصد و ہشتاد و چہارم ۱۹۴۹

مقدمہ طبع چہارصد و ہشتاد و پنجم ۱۹۵۳

مقدمہ طبع چہارصد و ہشتاد و ششم ۱۹۵۷

مقدمہ طبع چہارصد و ہشتاد و ہفتم ۱۹۶۱

مقدمہ طبع چہارصد و ہشتاد و ہشتم ۱۹۶۵

مقدمہ طبع چہارصد و ہشتاد و نہم ۱۹۶۹

مقدمہ طبع چہارصد و نودم ۱۹۷۳

مقدمہ طبع چہارصد و نود و یکم ۱۹۷۷

مقدمہ طبع چہارصد و نود و دوم ۱۹۸۱

مقدمہ طبع چہارصد و نود و سوم ۱۹۸۵

مقدمہ طبع چہارصد و نود و چہارم ۱۹۸۹

مقدمہ طبع چہارصد و نود و پنجم ۱۹۹۳

مقدمہ طبع چہارصد و نود و ششم ۱۹۹۷

مقدمہ طبع چہارصد و نود و ہفتم ۲۰۰۱

مقدمہ طبع چہارصد و نود و ہشتم ۲۰۰۵

مقدمہ طبع چہارصد و نود و نہم ۲۰۰۹

مقدمہ طبع پانصدم ۲۰۱۳

مقدمہ طبع پانصد و یکم ۲۰۱۷

مقدمہ طبع پانصد و دوم ۲۰۲۱

مقدمہ طبع پانصد و سوم ۲۰۲۵

مقدمہ طبع پانصد و چہارم ۲۰۲۹

مقدمہ طبع پانصد و پنجم ۲۰۳۳

مقدمہ طبع پانصد و ششم ۲۰۳۷

مقدمہ طبع پانصد و ہفتم ۲۰۴۱

مقدمہ طبع پانصد و ہشتم ۲۰۴۵

مقدمہ طبع پانصد و نہم ۲۰۴۹

مقدمہ طبع پانصد و دہم ۲۰۵۳

مقدمہ طبع پانصد و یازدہم ۲۰۵۷

مقدمہ طبع پانصد و دوازدہم ۲۰۶۱

مقدمہ طبع پانصد و سیزدہم ۲۰۶۵

مقدمہ طبع پانصد و چہاردہم ۲۰۶۹

مقدمہ طبع پانصد و پانزدہم ۲۰۷۳

مقدمہ طبع پانصد و شانزدہم ۲۰۷۷

مقدمہ طبع پانصد و ہفدہم ۲۰۸۱

مقدمہ طبع پانصد و ہجدہم ۲۰۸۵

مقدمہ طبع پانصد و نوزدہم ۲۰۸۹

مقدمہ طبع پانصد و بیستم ۲۰۹۳

مقدمہ طبع پانصد و بیست و یکم ۲۰۹۷

مقدمہ طبع پانصد و بیست و دوم ۲۱۰۱

مقدمہ طبع پانصد و بیست و سوم ۲۱۰۵

مقدمہ طبع پانصد و بیست و چہارم ۲۱۰۹

مقدمہ طبع پانصد و بیست و پنجم ۲۱۱۳

مقدمہ طبع پانصد و بیست و ششم ۲۱۱۷

مقدمہ طبع پانصد و بیست و ہفتم ۲۱۲۱

مقدمہ طبع پانصد و بیست و ہشتم ۲۱۲۵

مقدمہ طبع پانصد و بیست و نہم ۲۱۲۹

مقدمہ طبع پانصد و سی ام ۲۱۳۳

مقدمہ طبع پانصد و سی و یکم ۲۱۳۷

مقدمہ طبع پانصد و سی و دوم ۲۱۴۱

مقدمہ طبع پانصد و سی و سوم ۲۱۴۵

مقدمہ طبع پانصد و سی و چہارم ۲۱۴۹

مقدمہ طبع پانصد و سی و پنجم ۲۱۵۳

مقدمہ طبع پانصد و سی و ششم ۲۱۵۷

مقدمہ طبع پانصد و سی و ہفتم ۲۱۶۱

مقدمہ طبع پانصد و سی و ہشتم ۲۱۶۵

مقدمہ طبع پانصد و سی و نہم ۲۱۶۹

مقدمہ طبع پانصد و چہلم ۲۱۷۳

مقدمہ طبع پانصد و چہل و یکم ۲۱۷۷

مقدمہ طبع پانصد و چہل و دوم ۲۱۸۱

مقدمہ طبع پانصد و چہل و سوم ۲۱۸۵

مقدمہ طبع پانصد و چہل و چہارم ۲۱۸۹

مقدمہ طبع پانصد و چہل و پنجم ۲۱۹۳

مقدمہ طبع پانصد و چہل و ششم ۲۱۹۷

مقدمہ طبع پانصد و چہل و ہفتم ۲۲۰۱

مقدمہ طبع پانصد و چہل و ہشتم ۲۲۰۵

مقدمہ طبع پانصد و چ

ಕಲ್ಯಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಕಾಲದ ಕನ್ನಡ ಶಾಸನಗಳು

ಡಾ. ಎಂ. ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ

ಕಲ್ಯಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಕಾಲದ ಶಾಸನಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಕಾಲದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕಲ್ಯಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯರ

ವಾಣ್ಡವ:	பாண்டு புத்திரனை அர்சுனன்
ಪ್ರಯುದ್ಯತಾನ್	உயுத்தஞ்செய்ய சித்தமாயிருக்கிற
ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾನ್	திருதராஷ்டரனுடைய புத்திரர்களை
ದೃಷ್ಟ್ವಾ	பார்த்து
ಧನು:	வில்லை
ಉದ್ಯಮ್ಯ	உயரவெடுத்து
ತದಾ	அப்போது
ಹೃಷೀಕೇಶಂ	கிருஷ்ண சுவாமியை (நோக்கி)
ಇದಂ ವಾಕ್ಯಂ ಉವಾಚ	இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறான்.

ஓ ! திருதராஷ்டர ராஜாவே! பிறகு ஆயுதங்களை பிரயோகிக்கத் தொடங்கினபோது குரங்குக்கொடியோனாகிய அர்சுனன் யுத்தஞ்செய்ய சித்தமாயிருக்கிற துரியோதனாதிகளைப் பார்த்து வில்லை யுயரவெடுத்துக்கொண்டு கிருஷ்ண சுவாமியை நோக்கி இந்த (அடியிற் சொல்லப்போகிற) வார்த்தையை சொல்லுகிறான். (೭೦-೭೦೭)

ಕಾಙ್ಕ್ಷತೇ.

ಹೃದಯೌರ್ದೌರ್ಬಲ್ಯಂ ಯಚ್ಛೌಕ್ಲೀಬ್ಯಮಿತಿ ಚೋಚ್ಯತೇ ॥

೭೭. ಯಾವದೇತಾನ್ನಿರೀಕ್ಷೇಽಹಂ ಯೋದ್ಧುಕಾಮಾನವಸ್ಥಿತಾನ್।
ಕೈರ್ಮಯಾ ಸಹ ಯೋದ್ಧವ್ಯಮಸ್ಮಿನ್ರಣಸಮುದ್ಯಮೇ।

೭೮. ಯೋತ್ಸ್ಯಮಾನಾನವೇಕ್ಷೇಽಹಂ ಯ ಏತೇಽತ್ರ ಸಮಾಗತಾಃ।
ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಸ್ಯ ದುರ್ಬುದ್ಧೇರ್ದುರ್ಯುದ್ಧೇ ಪ್ರಿಯಚಿಕೀರ್ಷವಃ॥

ಕಾಙ್ಕ್ಷತೇ	அர்சுனன் சொல்வது
ಹೃಷೀಕೇಶ*	ஓ! கிருஷ்ண!
ದುರ್ಬುದ್ಧೇ	கெட்ட புத்தியையுடைய
ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಸ್ಯ	திருதராஷ்டர புத்திரனுக்கு
ಯುದ್ಧೇ	உயுத்தத்தில்
ಪ್ರಿಯಚಿಕೀರ್ಷವಃ	{ பிரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற இச்சையுள்ள

தின் கொடியில் அனுமார் வந்திருப்பதால் குரங்குக்கொடியோனென்று சொல்லப்பட்டது (மகா பாரதம் ஆரண்ணிய பருவத்தில் கருக-வது அத்தியாயத்தில் பீமன் மந்தார புஷ்டபம் கொண்டுவருங் கதையைப்பார்க்க.)

* (ஹா) ஸ்வரூப சாமர்த்தியத்திற்கு நாசமில்லாதவனாதலும் தன் ஸ்தானத்திலிருந்து சலிக்காதவனாகையாலும் அச்சுதனென்று பெயர் வந்தது.
(ஊஹாநாமஹாஷ்யம் உ-வது பக்கம் பார்க்க.)

யனெத	எந்த இந்த ஜனங்கள்
சுது	இந்த யுத்தகளத்திலே
வசாமதாஂ	வந்திருக்கிறார்களோ
சுவிந்து	இந்த
ஈணலசி-ஷுவி	உயுத்தத்துடக்கத்தில்
ஜயா	என்னுலே
மெகூஂ	யாரோடு
வஹ	கூட (எதிர்த்து)
யொஜவுஂ	உயுத்தஞ் செய்யப்படவேண்டியதோ
சுவஸிதாநு	இவ்விடத்திலிருக்கிற
யொஜ-ஷாமோநு	யுத்தஞ்செய்ய விச்சையுள்ள
வநதாநு	இந்த ஜனங்களை
சாஹம	நான்
யாவச	எதுவரையில்
நிரீகூஷ	பார்க்கிறேனே
யொசுவுஷோநாநு	யுத்தஞ்செய்யப் போகிறவர்களை
சாஹம	நான்
யாவச	எதுவரையில்
சுவெகூஷ	பார்க்கிறேனே
(தாவச)	அதுவரையில்
உஹயோஃ லஸநயோஃ	இரண்டு சேனைகளுடைய
ஜஜ்வு	நடுவில்
(ஜ	என்னுடைய
ரயம	இரதத்தை
ஸ்தாபய	நிறுத்தும்.

அர்ஜுனன் கிருஷ்ண சுவாமியை நோக்கி, ஓ! நாசமற்றவனே! கெட்ட புத்தியையுடைய திருதராஷ்டர புத்திரனகிய துரியோதனனுக்கு யுத்தத்தில் பிரியத்தைச்செய்ய எண்ணங்கொண்டு எந்த ஜனங்கள் யுத்தகளத்தில் வந்திருக்கிறார்களோ, இந்த யுத்தத்துடக்கத்தில் நான் யாரோடு யுத்தஞ் செய்யவேண்டியதோ (அப்படிப்பட்டவர்களாய்) இவ்விடத்திலுள்ள யுத்தஞ்செய்ய விச்சையுள்ள இந்த ஜனங்களை நான் எதுவரையில் பார்க்கிறேனே (மேற் சொல்லப்பட்டவர்களில் சேராதமற்ற) யுத்தஞ்செய்யப் போகிறவர்களை நானெதுவரையில் பார்க்கிறேனே அதுவரையிலிரண்டு சேனைகளுடைய நடுவில் இரதத்தை நிறுத்தும் என்றான். (உக-உஉ-உங)

ஸஞ்ஜயம்.

உச. வாவசே–துர்யோதனஸ்ததா பாண்டவானீகமுதீக்ஷ்ய வ்யூடம்
ஆசார்யமுபஸங்கம்ய ராஜா வசனமப்ரவீத்॥

உந. பஸ்யைதாம் பாண்டுபுத்ராணாமாசார்ய மஹதீம் சமூம்।
வ்யூடாம் த்ருபதபுத்ரேண தவ சிஷ்யேண தீமதா॥

ஸஞ்ஜயஉவாச சஞ்சயன் சொல்வது

ததா பாரத வம்சத்தில் பிறந்த திருதராஷ்டிரனே!

துர்யோதனஸ் நித்திரையை ஜயித்த அர்சுனனாலே

ராஜா இவ்விதமாய்

உதீக்ஷ்ய சொல்லப்படலான

பாண்டவானீகம் ஹ்ருஷீகேசரும்

வ்யூடம் இருஷ்ண சுவாமியானவர்

ஆசார்யம் இரு சேனைகளுடைய

உபஸங்கம்ய நடுவில்

வசனம் }

அப்ரவீத் } எல்லா ராஜாக்களுடையவும்

பஸ்ய பீஷ்ம துரோணருடையவும் எதிராக

ஏதாம் சிரேஷ்டமான ரதத்தை

பாண்டுபுத்ராணாம் நிறுத்தி

ஆசார்ய ஓ! அர்ஜுன!

மஹதீம் சேர்ந்திருக்கிற

சமூம் }

வ்யூடாம் } இந்த (துர்யோதனன் முதலிய) கௌரவர்களை

த்ருபதபுத்ரேண பார்

தவ

சிஷ்யேண என்பதாய்

தீமதா சொன்னர்.

சஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனை நோக்கிச்சொல்வது - நித்திரையை ஜயித்தவனை அர்சுனனாலே இவ்விதமாய் சொல்லப்படலான கிருஷ்ணசுவாமி யானவர் இருசேனைகளுடைய நடுவிலும், எல்லாராஜாக்கள், பீஷ்மர், துரோணர், இவர்களுக்கு எதிரிலும், சிரேஷ்டமான ரதத்தை நிறுத்தி, ஓ! அர்சுன! சேர்ந்திருக்கிற இந்தக் கௌரவசேனையைப் பாரென்று சொன்னர்.

(உச-உந)

உசு. தத்ராபஸ்யத்ஸ்திதான்பார்தஃ பித்ரூனத பிதாமஹான்।
ஆசார்யான்மாதுலான்ப்ராதூன்புத்ரான்பௌத்ரான்ஸகீம்ஸ்ததா॥

உள. ஸஸுமாநுவஸுஹுஜுமிஸ்ரவ லெநயொஸுஹயொஸுவி,

சுயு	அதற்கு (கிருஷ்ணசுவாமி சொன்னதற்கு) பிறகு
வாயுஷ்ஃ	அர்ச்சுனன்
தது	அவ்விடத்தில்
உஹயொஃ லெநயொஸுவி	இருதரத்துச் சேனைகளிலும்
லிதாநு	இருக்கிற
விதுஜுநு	தகப்பன்மாரையும்
விதாஜுஹாநு	பாட்டன்மாரையும்
சூஹாஸுஜுநு	குருக்களையும்
மாதுஸுயாநு	அம்மான்மாரையும்
ஹுாதுஜுநு	சகோதரர்களையும்
வஸுதுஜுாநு	புத்திரர்களையும்
வளதுஜுாநு	பேரன்மாரையும்
லவீநு	சினேகிதர்களையும்
தயா	அப்படியே
ஸுஸுஹுஸுாநு	மாமனார்களையும்
வஸுவஜுஹுமிஸ்ரவ	பிரதிப் பிரயோஜநத்தை யெதிர்பாராத சினேகிதர்களையும்
சுவெஸுஜுசு	பார்த்தான்.

அதற்குப்பிறகு அர்ச்சுனன் அவ்விடத்தி லிருதரத்துச்சேனைகளி லுமிருக்கிற பூரிசிரவஸ்போலொத்த தகப்பன் முறைமையுள்ளவர் களையும், பீஷ்மனைப்போலொத்த பாட்டன்முறைமை யுள்ளவர்களை யும், துரோணாசாரியனைப் போலொத்த குருக்களையும், சல்லியன்போ லொத்த தாய்மாமன் முறைமை யுள்ளவர்களையும், தாரியோதனன் போலொத்த சகோதர முறைமை யுள்ளவர்களையும், தாரியோதனன் குமாரன் இலக்ஷ்மணன் போலொத்த புத்திர முறைமையுள்ளவர்களை யும், இலக்ஷ்மணன் முதலிய புத்திரர்களுடைய புத்திரர்களான பே ரன்முறைமை யுள்ளவர்களையும், கிருதவர்மாப்போலொத்த சினே கிதர்களையும், அப்படியே துருபதராஜன்போலொத்த பெண்கொடுத் த மாமனர்களையும், பிரயோசனத்தை யடையலாமென்கிற வெண்ணை த்தினல் சினேகஞ்செய்கிறவர்களைப்போலல்லாத சினேகிதர்களையும் பார்த்தான். (உசு-உசூ)

தாநுலக்ஷுவுலகுளதெய வஸுவுாநுயு-ஏநவஸுலிதாநு॥

உஅ. சூவெயாவொயாவிஷ்டா விஷீதந்நிதமிவாவீசு।

ஸஂ கணஞ்சயஂ	குந்தீபுத்திரனை அந்தஅர்சுனன்
சுவஸ்தி²தாந்	நிற்கிற
தாந்	அந்த
ஸமவேதாந்	எல்லா
யோத்⁴யகாந்	பந்துக்களை
ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
வோ(ஈ)யா	அதிகமான
கூ(ஈ)வயா	தயவுடன்
கூவிஷீ²ஂ	கூடினவனையும்
விஷீ²தந்	விசனமடைந்தவனையும்
இத³ம்	இதை (அடியில்வரும் வாக்கியத்தை)
கூ(ஈ)வாச	சொன்னான்.

அந்த அர்சுனனவன் யுத்தகளத்தில் நிற்கிற அந்த எல்லாப் பந்துக்களையும் பார்த்து, அதிகமான தயவுடன் கூடினவனையும், துக்கத்தை யடைந்தவனையும் அடியில்வரும் வாக்கியத்தைச்சொன்னான்.

கூஜு-ந உவாச.

உ(ஈ)ஷ்டவஂவுஜநஂகூ(ஈ)ஷ்ண யாயதஂவஸ²வோ(ஈ)வுஸி²தஂ॥

உக. வீ(ஈ)க்ஷிஸ²மாதா(ஈ)ணி ஸ²வேதுவாஸி(ஈ)ஸ²ஷ்ய தீ।
வெவய²ஷ்டுஸ²ஸீநெஷ² நொஸஹ ஷ²ஷ்டுஜாயி(ஈ)தஂ॥

கூ0. மாஞ்சீவஂவு ஂவஸி(ஈ)தஹஸ்தோ தஸ்தி(ஈ)கூவாஸி(ஈ)ஹரு(ஈ)தி(ஈ)।
நவஸமி கூஸ²ருவஷ்டாதஂ ஹ்ரு(ஈ)தீ(ஈ)வஸ²ஸ²நஂ॥

கூக. நிமித்தாநிவஸாமி விபரீதாந்கேஸவ।

கூஜு-நஉவாச	அர்சுனன் சொல்வது
ஹ்ருஷீகேஷ*	ஓ! கிருஷ்ண!
யாயதஂ	யுத்தஞ்செய்யு மிச்சையுடையவும்
ஸ²வஸ்தி²தஂ	வந்திருக்கிறவும்
இத³ஂ வசநஂ	இந்தப்பந்துக்களை
த்³ருஷ்ட்வா	பார்த்து
மம	என்னுடைய

---

* (ஹ்ரு) கூஷீ - பூமி, ந - சுகம், பூரூபமாயும் சுகரூபமாயு மிருப்பதால், கிருஷ்ண - நீருண்ட மேகம்போற்கருத்த வருணத்தை யுடையவனைதால் கிருஷ்ண (ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரம் உரு-வது பக்கம்பார்க்க.)

மாதூணி	ஆலயவெங்கள்
ஸீஉதி	சோர்வையடைகின்றன
உவெது	வாயும்
வரிஸ்வஷெயதி	மறைந்தோடுகின்றது
ஜெ	என்னுடைய
ஸஸீரெ	தேகத்தில்
வெவெய-வஸ	நடுக்கமும்
ரொஜஹஷ-ஷ்ஷ	பயிர்க்கூச்சலும்
ஜாயிெத	உண்டாகின்றது
மாணீவம்	என்னுடைய மனம் என்னுடையவசமில்லை வாது
ஹஸ்ஸாஸ	கையிலிருந்து
ஸ்ரஂஸிெத	நழுவுகின்றது
கூமிெகூவ	தேகத்தில் சோம்பேறி
வரிஜ்உறயிெத	தங்கியிருக்கிறது (எரிகிறது)
சுவஸ்ஸாதஂ	(இரத்தில்) இருக்கிறதற்கு
நஜஸமி ஸாதி	எந்தியும்வலையிருக்கிறேன்
ஜெ	என்னுடைய
உநம்	மனதாவது
ஸுஉதீவய	பிரயாணம்போகிறதில்லை
ஹெஹெசஸவ *	ஓ! சோமா!
விவரீதாதி திதி தாதிவ	அடிமுதல்முடிவரையும்
வஸவுாதி	எரிகிறேன்.

அர்ச்சுனன் கிருஷ்ணனைப்பார்த்து சொல்லுகிறது. ஓ! கிருஷ்ணா! யுத்தஞ்செய்யும் இச்சையுடன் வந்திருக்கிற இவர்களைப்பார்த்து என்னுடைய அவயவங்கள் சோர்வையடைகின்றன. வாயும் வறண்டு போகிறது. என்னுடைய தேகத்தில் விசனமுண்டாகின்றது. சலனம் உண்டாகிறது. என்னுடைய மனதில்லாமல் நழுவுகிறது. தேகத்தின் மேற்தோல் எரிகிறது. இரத்தத்திலிருக்கிறதற்கு சக்தியில்லாமலிருக்கிறேன். என்னுடைய மனதாவது பிரயாணம்போகிறதில்லை

---

* (ஹா) அதனால் மனிதனுடைய தேகத்தில் சோர்வுண்டாகும், சோர்வு என்கிற அசுரனைக் கொன்றவரே, சோம்பேறித்தனம், தூக்கம், ஆலஸ்யம், ஈசன்=உருத்திரன், இந்திரனைப்போல், மனதை நிறுத்தும் மேதாவியானதால் கேசவனென்றும், தூக்கம், சோம்பேறித்தனம், இவைகளை நிவர்த்தியாக்கும் காரியங்களில் பிரயோகத்திலிருப்பதால் கேசவனென்றும் பெயர் வந்தது. (விஷ்ணு புராணம் 3-ம் அம்சம், 17-வது அத்தியாயம்.)

ஸம் கஸதெயம்	குந்தீபுத்திரனை அந்தஅர்சுனன்
சுவஸ்தி தாநு	நிற்கிற
தாநு	அந்த
ஸவ்வாநு	எல்லா
பாயநு	பந்துக்களை
ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
பரயா	அதிகமான
கூபயா	தயவுடன்
கூவிஷ்டம்	கூடினவனையும்
விஷீதந்து	விசனமடைந்தவனையும்
இதம்	இதை (அடியில்வரும் வாக்கியத்தை)
சுப்ரு வீசு	சொன்னன்.

அந்த அர்சுனனனவன் யுத்தகளத்தில் நிற்கிற அந்த எல்லாப் பந்துக்களையும் பார்த்து, அதிகமான தயவுடன் கூடினவனையும், துக்கத்தை யடைந்தவனையும் அடியில்வரும் வாக்கியத்தைச்சொன்னன்.

சுஜ்ருநந உவாச.

ஊஷ்டஶம்வுஜநம்கூஷ்ண யாயதாம்வஸிதம்॥

உக. ஸீதந்திஸமாதாணி முகவதுவாஶுஷ்யதி।
வேபதுஶ்சஶரீரேமே ரோமஹர்ஷஶ்சஜாயதே॥

உ0. காண்டீவம்ஸ்ரம்ஸதேஹாஸ்சா தக்வசைவபரிதஹ்யதே।
நசஶக்நோம்யவஸ்தாதும் ப்ரமதீவசமேமந:॥

உக. நிமித்தாநிசபஶ்யாமி விபரீதாநிகேஶவ।

சுஜ்ருநஉவாச	அர்சுனன் சொல்வது
ஹ்ருஷீகேஶ*	ஓ! கிருஷ்ண!
யாயதாம்	யுத்தஞ்செய்யு மிச்சையுடையவும்
வஸ்திதம்	வந்திருக்கிறவும்
இமம் வுஜநம்	இந்தப்பந்துக்களை
ஊஷ்ட்வா	பார்த்து
மம	என்னுடைய

---

* (வுர்) கூஷீ - பூமி, ந - சுகம், பூரூபமாயும் சுகரூபமாயு மிருப்பதால், கிருஷ்ண - நீருண்ட மேகம்போற்கருத்த வருணத்தை யுடையவனைதால் கிருஷ்ண (வஹாவுர்நாமஸஹாஸ்ரயம் உரு-வது பக்கம்பார்க்க.)

மாதூணி — அவயவங்கள்
வீஉதி — சோர்வையடைகின்றன
உவது — வாயும்
வாரிஸ்ஷுதி — வறண்டுபோகிறது
மெ — என்னுடைய
ஸரீரெ — தேகத்தில்
வெயஸ்ஸ — நடுக்கமும்
மொஹஹஷ்டுச்ச — மயிர்க்கூர்ச்சலும்
ஜாயதெ — உண்டாகிறது
மாணீவம் — } காண்டீவமென்கிற என்னுடையவில்லா
ஹஸ்தாத் — } னது
ஸ்ரஂஸதெ — கையிலிருந்து
கஹ்யதெ — நழுவுகிறது
சுவைவ சுவ — தேகத்தின் மேல்தோல்
வாரிஹ உறுதெ — தபிக்கிறது (எரிகிறது)
சுவஸ்தாதும் — (இரத்தில்) இருக்கிறதற்கு
நசஸ்ஸ சாதி — சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன்
மெ — என்னுடைய
மநஃ — மனதானது
ஹ்ரதீவ — பிரமையடைவதுபோலிருக்கின்றது
கேஸவ * — ஓ! கேசவ!
விஷீதாதி திதி தாதிவ — அபசகுனங்களையும்
பஸ்யாமி — காண்கிறேன்.

அர்ஜுனன் கிருஷ்ணசுவாமியை நோக்கிச் சொல்வது. ஓ! கிருஷ்ண! யுத்தருசெய்யும் இச்சையுடன் வந்திருக்கிற இந்தப்பந்துக்களைப் பார்த்து எனதுடைய அவயவங்கள் சோர்வையடைகின்றன. வாயும் வறண்டுபோகிறது. எனதுடைய தேகத்தில் நடுக்கமும் மயிர்க்கூர்ச்சலும் உண்டாகிறது. காண்டீவம் கையிலிருந்து நழுவுகிறது. தேகத்தின் மேற்தோல் எரிகிறது. இரத்திலிருக்கிறதற்கு சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன். எனதுடைய மனதானது பிரமையடைவதுபோ

---

* (வார) அழகான மயிர்க்கற்றையுடையவனானதால் கேசவனென்றும், கே-எனகிற அசுரனைக் கொன்றதினால், கேசவனென்றும், கஃ = பிரம்மா, சஃ = விஷ்ணு, வஃ = உருத்திரன், இம்மூவரையும், வ = சுவாதீனத்தில் வைத்திருப்பவனானதால் கேசவனென்றும், கஃ = பிரம்மா, வஃ = உருத்திரன், இவர்களை (சிருஷ்டியாதி காரியங்களில்) பிரவிருத்திக்கும்படி யேவுகிறவனானதால் கேசவனென்றும் பெயர் வந்தது. (விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்ரம், உ-உக-பக்கங்களைப்பார்க்க.)

லிருக்கிறது. ஓ! கேசவா! அபசகுனங்களையும் காண்கிறேன். (உ-ரை- உகூ-கூ0-கூ0ஒ.)

நஹிஶ்ரேயோ நுபஶ்யாமி ஹத்வா ஸ்வஜனமாஹவே।

கூ உ. நகாங்க்ஷே விஜயம்கிருஷ்ண நசராஜ்யம்ஸுகானிச।

கிம்நோ ராஜ்யேன கோவிந்த கிம்போகைர்ஜீவிதேன வா॥

கூ கூ. யேஷாமர்தே காங்க்ஷிதம் நோ ராஜ்யம்போகாஸ்ஸுகானிச।

தஇமேவஸ்தா யுத்தேப்ராணாம்ஸ்த்யக்த்வா தனானிச॥

கூ ஸ. ஆசார்யாஃபிதரஃபுத்ராஸ்ததைவச பிதாமஹாஃ।

மாதுலாஃஶ்வஶுராஃபௌத்ராஃஶ்யாலாஸ்ஸம்பந்தினஸ்ததா॥

ஏதான்னஹந்துமிச்சாமிக்னதோபிமதுசூதன।

அபித்ரைலோக்யராஜ்யஸ்யஹேதோஃகிம்நுமஹீக்ருதே॥

ஶ்ரேயஃ	நன்மை
ஸ்வஜனம்	சுற்றத்தார்களை
ஹத்வா	கொன்று
ஆஹவே	யுத்தத்தில்
நபஶ்யாமி	காண்கிறதிலேன்
ந	இல்லை
காங்க்ஷே	விரும்புகிறதிலேன்
விஜயம்	வெற்றியையாவது
ராஜ்யம்	இராச்சியத்தையாவது
ஸுகானி	சுகங்களையும்
ச	விரும்புகிறதிலேன்
கிம்நஃ	ஓ! கோவிந்தா!
ராஜ்யேன	என்ன ராச்சியத்தை
கிம்	என்னை? (பிரயோஜனமில்லை.)
போகைஃ	போகங்களினால்
ஜீவிதேன	உயிர் வாழ்வதினால்
கிம்	என்னை? (பிரயோஜனமில்லை.)
நஃ	என்ன ராச்சியத்தை

---

* (ஹ்ரீ) வராகருடமெடுத்து ஹிரண்யாக்ஷனை முடித்தவர், (ஸ்ரீ) லக்ஷ்மியை விஷ்ணுவின் மார்பில் அடைந்தவர் (என்றால் வெளிப்படுத்தினவர்) ஆகையால் (ஸ்ரீ) லக்ஷ்மிபதி என்பது பெயர், (விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமஸ்தோத்ரம் காண்க-வது பக்கம் பார்க்க.)

யவதாம சுயசு	யாவ்பொருட்டு
பாஜ்ரம்	இரவ்வியாமாவரை
சமாகுத்ரகம	விருப்பப்படி
சதாமாத்	தோகங்களுடன்
ஸ-ஸைனாதிபை	சகங்களுடன்
(யவதாதயிய சமாகுத்ரகாத்)	யாவ் பொருட்டு விருப்படித்தக்க வரைக தோள.
ஸத	ஆப்தோபசாரத்து
சுவயாபுரம்	ருருக்கள்
ஸ்ரீதாய்	சகப்பயன்மை
ஸ்ரீதாய்	புத்திரன்
சுவிதாவை	அப்பாடு
ஸ்ரீதாயம்	பாட்டனார்
ஸ்ரீதாயம்	அம்மாவின்
ஸ்ரீதாயம்	மாமனார்
ஸ்ரீதாயம்	தோழர்களின்
ஸ்ரீதாயம்	வாத்தியாரின்
சுவா	அப்பாடு
ஸ்ரீதாயம்	சாப்பாட்டின்
ஸ்ரீதாயம்	இவர்களின்றோல்லை
ஸ்ரீதாயம்	உயிர்களின்
ஸ்ரீதாயம்	தொழுகையின்
ஸ்ரீதாயம்	விரும்பி (விருப்பத்தோடு)
ஸ்ரீதாயம்	பிறந்தவர்கள்
ஸ்ரீதாயம்	பிறந்தவர்கள்.

பிறந்தவர்களின் சொத்தில் பிறந்த (பாலுள்ள) சகோதரர்களுக்கு சமபாகம். ஒரு தாயை! பிறந்தவர்களுக்கு சமபாகம். ஒரு தந்தை! சகோதரர்களுக்கு சமபாகம். ஒரு தந்தை! ஒரு தாயை சகோதரர்களுக்கு சமபாகம், ஒரு தாயை சகோதரர்களுக்கு சமபாகம் இல்லை. ஒரு தந்தை சகோதரர்களுக்கு சமபாகம் இல்லை.

லிருக்கிறது. ஓ! கேசவா! அபசகுனங்களையும் காண்கிறேன். (உஅ-உகூ-ஈ0-ஈ0உ.)

நவஸ்ரேயோ நுவஸ்ரஹாமி ஹத்வாஸ்வஜநமாஹவே॥

கஉ. நகாங்க்ஷே விஜயங்கிருஷ்ண நசராஜ்யங்சுகாநிச।
கிங்நோ ராஜ்யேந கோவிந்த கிங்போகைர்ஜீவிதேந வா॥

கஊ. யேஷாமர்தே காங்க்ஷிதங் நோ ராஜ்யங்போகாஸ்சுகாநிச।
தஇமேவஸ்தி தாயுக்தே யுத்தே ப்ராணாம்ஸ்த்யக்த்வா தநாநிச॥

கஎ. ஆசார்யாஃபிதரஃபுத்ரா ஸ்ததைவசபிதாமஹாஃ।
மாதுலாஃஸ்வஸுரஃபௌத்ராஃஸ்யாலாஃஸம்பந்திநஸ்ததா॥

ஆஹவே	யுத்தத்தில்
வஜநம்	சொந்தபந்துஜனங்களை
ஹத்வா	கொன்று
ஸுக	பின்பு
ஸ்ரேயஸ்	சுபபலத்தை
நவஸ்ரயாமி	நான் காண்கிறதில்லை
ஹ்ருஷீகேச	ஓ! கிருஷ்ண!
விஜயம்	வெற்றியையாவது
ராஜ்யது	இராச்சியத்தையாவது
நகாங்க்ஷே	நான்விரும்புகிறதில்லை
வ்ருவாநிச	சுகங்களையும்
ந	விரும்புகிறதில்லை
ஹ்ருஷீகேச*	ஓ! கோவிந்தா!
நஃ	எங்களுக்கு
ராஜ்ய	இராச்சியத்தினாலே
கிம்	என்ன? (பிரயோஜனம்)
ஹோகைஃ	போகங்களினாலாவது
ஜீவிதேந	உயிர்வாழ்வதினாலாவது
கிம்	என்ன? (பிரயோஜனம்)
நஃ	எங்களுக்கு

---

* (ஹ்ரு) வராகரூபமெடுத்து ஜலத்தில் மூழ்கியிருந்த, ஷி = பூமியை விஷ்=அடைந்தவர் (என்றுல் வெளிப்படுத்தினவர்) ஆனதால் கோவிந்தனென்று பெயர், (விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமாவ்யாயம் ஈஈ-வது பக்கம் பார்க்க.)

அத்தியாயம் - க.

யெஷாம கூயெ-ஃ	யார் பொருட்டு
ஸாஜவ்ம	இராச்சியமானது
கூாம்கூதி_தம	விரும்பப்படத்தக்கதே
ஹொஹாஂ	போகங்களும்
ஸ-ஹொநிஇ	சுகங்களும்
(யெஷாஉழு கூாம்கூதி_தாநி)	யார் பொருட்டு விரும்பத்தக்கனவோ.
தெ	அப்போர்க்களத்து
கூஹாஸ்வாஂ	குருக்கள்
வி_தாஂ	ஆசார்யர்கள்
பி_தரஂ	பாட்டன்மார்
ஜா_த-ஹாஂ	அம்மான்மார்
ஷ்வஶு-ரா:	மாமனார்கள்
பௌத்ரா:	பேரன்மார்
ஸ்யாலாஂ	மைத்துனன்மார்
_தயா	அப்படியே
ஸம்பந்தி_நஂ	சம்பந்திகள்
ஏதான்	இவர்களெல்லோரையும்
ந ஹந்தும்	உயிர்க்கொலை புரிய
ந_நாநிஇ	பொருட்டல்லாமல்
_தி ஷ்ணா	மிக (மிகப்பெரிய)
ஹ்ய	
ப-ஹெ	பூமிக்காகவே
கிமு நஹவஹி_தாஂ	நிச்சயமாக.

யுத்தத்தில் எனக்குப் பங்குகொள்ள [illegible]
சுபபலத்தை நான் விரும்பவில்லை. ஓ! கிருஷ்ண!
இராச்சியத்தை யாவது நான் விரும்புகிறேன். [illegible]
களுக்கு இராச்சியத்தினாலாவது போகங்களினாலோ,
வதினாலாவது, என்னபயன்? யாருக்காக
போகங்களும் சுகங்களும் [illegible]
னோ அப்போர்க்களத்து குருக்கள் [illegible]
படியே பாட்டன்மார் அம்மான்மார் [illegible]
தனன்மார், அப்படியே சம்பந்திகள், [illegible]
னையும் பொருள்களையும் விட்டுவிட [illegible]
கிறார்கள்.

விருக்கிறது. ஓ! கேசவா! அபசகுனங்களையும் காண்கிறேன். (உஅ-உக-ஈ0-ஈ0ஒ.)

நவஶ்ரேயோ நுவஶ்யாமி ஹத்வாஸ்வஜநமாஹவே॥

ஈஉ. நகாங்க்ஷே விஜயம்க்ருஷ்ண நசராஜ்யம்ஸுகாநிச।
கிம்நோராஜ்யேந கோவிந்த கிம்போகைர்ஜீவிதேந வா॥

ஈக. யேஷாமர்தேகாங்க்ஷிதம் நோராஜ்யம்போகாஸுகாநிச।
தஇமேவஸ்தீதாயுத்தே ப்ராணாம்ஸ்த்யக்த்வா தநாநிச॥

ஈச. ஆசார்யாஃபிதரஃபுத்ரா ஸ்தத்யைவசபிதாமஹாஃ।
மாதுலாஃஶ்வஶுராஃபௌத்ராஃஶ்யாலாஃஸம்பந்திநஸ்ததா॥

ஹத்வெ — யுத்தத்தில்
ஸ்வஜநம் — சொந்தபந்துஜனங்களை
ஹத்வா — கொன்று
நுந — பின்பு
ஶ்ரேயஶ்ச — சுபபலத்தை
நவஶ்யாமி — நான் காண்கிறதில்லை
ஹ்ருஷீகேஶ — ஓ! கிருஷ்ண!
விஜயம் — வெற்றியையாவது
ராஜ்யம் — இராச்சியத்தையாவது
நகாங்க்ஷே — நான்விரும்புகிறதில்லை
ஸுகாநிச — சுகங்களையும்
ந — விரும்புகிறதில்லை
ஹ்ருஷீகேஶ * — ஓ! கோவிந்தா!
நஃ — எங்களுக்கு
ராஜ்யேந — இராச்சியத்தினாலே
கிம் — என்ன? (பிரயோஜனம்)
போகைஃ — போகங்களினாலாவது
ஜீவிதேந வா — உயிர்வாழ்வதினாலாவது
கிம் — என்ன? (பிரயோஜனம்)
நஃ — எங்களுக்கு

---

* (ஹரி) வராகரூபமெடுத்து ஜலத்தில் மூழ்கியிருந்த, மோ = பூமியை வி = அடைந்தவர் (என்றால் வெளிப்படுத்தினவர்) ஆனதால் கோவிந்தனென்று பெயர், (விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமஸ்தோத்ரம் நஉ-வது பக்கம் பார்க்க.)

யெஷாம் கூயெ	யார்பொருட்டு
ஈராஜ்யம்	இராச்சியமானது
காம்க்ஷிதம்	விரும்பப்படத்தக்கதோ
ஹோகாம்	போகங்களும்
ஜீவிதேன	சுகங்களும்
(யெஷாமர்தே காம்க்ஷிதாநி)	யார் பொருட்டு விரும்பத்தக்க வைகளோ.
தே	அப்பேர்க்கொத்த
குவாசார்யாஃ	குருக்கள்
பிதரஃ	தகப்பன்மார்
புத்ராஃ	புத்திரர்கள்
தாதாஃ	அப்படியே
பிதாமஹாஃ	பாட்டன்மார்
மாதுலாஃ	அம்மான்மார்
ஷ்வஶுராஃ	மாமனர்கள்
பௌத்ராஃ	பேரன்மார்
ஜ்யாலாஃ	மைத்துனன்மார்
ததா	அப்படியே
ஸம்பந்திநஃ	சம்பந்திகள்
ஏதே	இவர்களெல்லோரும்
ப்ராணாந்	உயிர்களையும்
த்யக்த்வா	பொருள்களையும்
தனானி	விட்டு (விடத்துணிந்து)
யுத்தே	யுத்தகளத்தில்
அவஸ்தி²தாஃ	நிற்கிறார்கள்.

யுத்தத்தில் சொந்தப் பந்துக்களைக்கொன்று பின்பு (யாதொரு) சுபபலத்தை நான் காண்கிறதில்லை. ஓ!கிருஷ்ண! வெற்றியை யாவது இராச்சியத்தை யாவது நான் விரும்புகிறதில்லை. ஓ! கோவிந்தா! எங்களுக்கு இராச்சியத்தினாலாவது போகங்களினாலாவது, உயிர்வாழ்வதினாலாவது, என்னப்பிரயோஜனம்? எங்களுக்கு இராச்சியமும் போகங்களும் சுகங்களும் யாரின்பொருட்டு விரும்பத்தக்கவைகளோ அப்பேர்க்கொத்த குருக்கள் தகப்பன்மார் புத்திரர்கள் அப்படியே பாட்டன்மார் அம்மான்மார் மாமனர்கள் பேரன்மார் மைத்துனன்மார், அப்படியே சம்பந்திகள், இவர்களெல்லோரும் பிராணனையும் பொருள்களையும் விட்டுவிடத்துணிந்து யுத்தகளத்தில் நிற்கிறார்கள்.

(க-க2-க4-க5)

நகு. ஹதாநுஹந்தும்நாஹமிச்சாமி க்நதோபியமதுஸூதன।
அபிமைத்ரைலோக்யராஜ்யஸ்ய ஹேதோஃகிந்நுமஹீக்ருதே॥

ஹேமதுஸூதன*	ஓ! கிருஷ்ணா!
க்நதோபி	(என்னை) கொல்லுகிறவர்களா யிருந்த போதிலும்
ஹதாந்	இவர்களை
த்ரைலோக்யராஜ்யஸ்ய	மூன்றுலகத்தின் ராஜ்ஜியாதிபத்தியத்தி னுடைய
ஹேதோஃ	நிமித்தியத்திலும்
ஹந்தும்	கொல்வதின் பொருட்டு
நாஹமிச்சாமி	நான் விரும்புகிறதில்லை
மஹீக்ருதே	பூமிக்காக
கிந்நு	என்ன?

ஓ! மதுசூதனா! என்னைக் கொல்லுகிறவர்களா யிருந்தபோதிலும் இவர்களை மூன்றுலகத்தின் ராஜ்ஜியாதிபத்தியத்தினுடைய இலாபத் தின் பொருட்டானாலுங்கூட கொல்வதின் பொருட்டு நான் விரும்பு கிறதில்லை. இந்த பூமிக்காக வென்ன? என்றால் இந்த அற்ப ராஜ்ஜி யத்தின்பொருட்டா அவர்களை நான் கொல்லவிரும்புவேன்? என்பது தாத்பரியம். (நகு)

நகூ. நிஹத்யைதாதாததாயிநஃ பாபமேவாச்ரயேதஸ்மான்நாஹ்வயாம்ஸ்வபாந்தவாந்ஸ்வதுஷ்டாஸ்மாஹிகதம்ஹத்வாஸுகினஃஸ்யாமமாதவ॥

ஹேமாதவ†	ஓ! ஜகார்த்தனா!
ஏதாதாததாயிநஃ	திருதராஷ்டிரனுடையபுத்திரர்களை
நிஹத்ய	கொன்று
நஃ	எங்களுக்கு
பாபமேவாச்ரயேத்	என்னசந்தோஷமாகப்போகிறது?

---

* (வா) மதுவென்கிற ராக்ஷதனைக் கொன்றவனானதால் மதுசூதனன் (விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரம் பக்கம்-உஎ-பார்க்க.)

† (வா) துஷ்டநிக்கிரகம் செய்வதினால் ஜகார்த்தனனென்றும் இகத்தி லும் பரத்திலும் சௌக்கியங்களைக்கொடுக்கும் பொருட்டு ஜனங்களால் யாசிக்கப் படுகிறவனானதினால் ஜகார்த்தனனென்றும் பெயர்வந்தது (ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரம் நஎ-வது பக்கம்பார்க்க.)

சூததாயிநம் * (சுவி)	ஆததாயிகளாலும்
வாதாரு	இவர்களை
ஹகூவா	கொன்றால்
சுவுயாரு	எங்களை
வாவச்சிவ	பாபமே
சூரூயெசு	அடையும்.

ஓ! ஜகார்த்தன! திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரர்களைக்கொன்று எங்களுக்கென்ன சந்தோஷமாகப்போகிறது? ஆததாயிகளாலும் (ஆததாயிகளானவர்களைக் கொல்லும் விஷயத்தில் தோஷங்கிடையாதென்று சொல்லக்கூடுமான போதிலும்) இவர்களைக் கொன்றால் எங்களைப் பாபமேயடையும். (கூசு)

கூஎ. தஸ்மாந்நார்ஹா வயம்ஹந்தும் யாதராஷ்ட்ரான்ஸ்வபாந்தவான்।
ஸ்வஜனம்ஹிகத்வாகதம் மன்யேவிநஸ்யேமஹிமாதவ॥

நார்ஹாவ	ஓ! மாதவா!
தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
வயம்	நாங்கள்
ஸபாந்தவான்	பந்துக்களோடுகூடிய
யாதராஷ்ட்ரான்	திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரர்களை
ஹந்தும்	கொல்வதற்கு

---

* (ஸ்ரீ) (மொ) சுஸ்திதொமாதயொவ
ஸவா பாணினிய-நாமதேஹ।
கீ
கௌடீ ஷாராதயொஹரிவ
ஷிதெகதாயிந॥

சூததாயிதமாயாஜ்ஞ
ஹரிவாதெவாவிமாயாரு।
நாத தாயிவயெதொஹெத
ஹரஹ-வர்வகிசுமாந॥

(வீட்டுக்கு) நெருப்பு வைத்தவன் - (அன்னத்தில்) விஷங்கலந்தவன், ஆயுதத்தினால் கொல்லவந்தவன் - பொருளையபகரித்தவன் பூமியை யபகரித்தவன், மனைவியை யபகரித்தவன் இவ்வாறு பெயரும் ஆததாயிகளென்றுசொல்லப்படுவார்கள்.

எதிர்ப்பட்ட ஆததாயிகளை விசாரிக்காமலே கொல்லவேண்டியது. ஆததாயிகளைக்கொன்றவனுக்கு யாதொரு தோஷமுமில்லை.

(ஸா வை) இந்த முதற்சுலோகத்திற் சொன்ன ஆறுவிதச்செய்கைகளும் துரியோதனாதிகளால் பாண்டவர்கள் விஷயத்திற் செய்யப்பட்டன (மகாபாரதம் ஆதிபருவம் கூஉ - கசஅ - சபாபர்வம் எசு - அத்தியாயங்களைப்பார்க்க) ஆனதால் ஆததாயிகளென்று சொல்லப்பட்டார்கள்.

நாஹமஸ்மி	யோக்கியர்களல்ல
ஹத்வா	பந்துக்களை
ஹகுவா	கொன்று
கதம்	எப்படி
ஸுகிநஃ	சுகத்தையுடையவர்களாய்
ஸ்யாமஹே	ஆகுவோம்.

ஓ! மாதவா! ஆகையால் பந்துக்களோடு கூடிய திருதராஷ்டர புத்திரர்களைக் கொல்வதற்கு நாங்கள் யோக்கியர்கள் அல்ல. பந்து ஜனங்களைக் கொன்று எப்படி சுகத்தையுடையவர்களா யாகுவோம்?

நஅ. யதபிபஷ்யந்தி நலோபோபஹதசேதஸஃ।
குலக்ஷயகுதம்தோஷம் மித்ரத்ரோஹேபாதகம்॥

நக. கதம்நஜ்ஞேயமஸ்மாபிஃ பாபாதஸ்மான்நிவர்திதும்।
குலக்ஷயகுதம்தோஷம் ப்ரபச்யத்பிர்ஜனார்தன॥

லோபோபஹதசேதஸஃ — ஆசையினல் விவேகமற்றுப்போ யிருக்கிற மனதையுடைய

ஏதே — இவர்கள் (துரியோதனாதிகள்)

குலக்ஷயகுதம்தோஷம் — குலநாசத்தினலுண்டாகும்தோஷத்தையும்

மித்ரத்ரோஹே — மித்திரதுரோகத்தில்

பாதகத்தையும்

யதபி நலோபோபஹதசேதஸஃ — தெரிந்துகொள்ளாமற் போனபோதிலும்

குலக்ஷயகுதம் — குலநாசத்தினல் லுண்டாகும்

தோஷம் — பாபத்தை

ப்ரபச்யத்பிஃ — அறிகிற

அஸ்மாபிஃ — எங்களினல்

அஸ்மாத் பாபாத் — இந்தப்பாவத்தினின்றும்

நிவர்திதும் — நிவிர்த்தித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு

ஜனார்தன — ஓ! ஜநார்த்தன!

கதம் — எப்படி

நஜ்ஞேயம் — தெரிந்துக்கொள்ளாமற்போகக்கூடும்.

(இராஜ்ஜிய) ஆசையினல் விவேகமற்றுப்போயிருக்கிற மனதை யுடைய துரியோதனாதிகள், குலநாசத்தினல் லுண்டாகும் பாபத்தை யும் மித்திர துரோகத்தினல் லுண்டாகும் பாதகத்தையும் தெரிந்து கொள்ளாமற் போனபோதிலும், குலநாசத்தினல் லுண்டாகும் பாவத்

தையறிந்திருக்கிற எங்களிலிலிந்தப் பாவத்திலிருந்து நிவிர்த்தித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு ஓ!ஜநார்த்தன!எப்படித் தெரிந்துக்கொள்ளா மற்போகக்கூடும்? (கஅ-கக)

சஅ. கூடுமகூஷியெவ்ரணஸ்ருஜி கூடுமயசூலுநாதநாம்;
யசெசுநஷெகூடுமம்கூதுஸ்ரு யயசெசுாஹிஹவதிர்ுடத॥

சக. கூயசூாஹிஹவாசுக்ரூஷ்ண வ்ரு ஊடஷிருஜிகூடுமவ்ரஸ்தி யம்;
ஸ்ரீது ஷடஊடஷ்டாலுடவாஷ்ணெயு ஜாயதெதவணசுலுஸம்கரம்॥

சஉ. லுஸம்கரொநாரகாயெவ கூடுமலுாநாம்கூடுமலுருவ;
வதஜ்ஞிவிதரொஹெருஷாம் மூடுதவிஜ்ஞொஉகுர்ய்யாம்॥

சங. தொஷிரொஷிதம்கூடுவுாநாம வணசுலுஸம்கரகாரஷிகெம்;
உத்ஸாதுஜெஜாதியசுாம் கூடுமயசூசுாஸ்ருஸாஸ்ருதாம்॥

சசு. உத்ஸந்நகூடுமயசூாணாம உநடஷிருாணாம்ஜநாஉசுந;
நரகெநியதம்வாவெஸ்ா ஹவதீதிருநடஸ்ருடஸ்ருடஷ॥

கூடுமகூஷியெ	குலநாசமடைந்தால்
லுநாதநாம்	அநிதியாயிருக்கிற
கூடுமயசூாம்	குலாசாரங்கள்
வ்ரணஸ்ருஜி	முழுதும் நாசமடையும்
யசெசுநஷெ	ஆசாரம் நசித்தால்
கூதுஸ்ரு ம்கூடுமம்	குலமுழுமையையும்
கூயசூாம்	அநுசாரமானது
கூஹிஹவதி	வியாபிக்கும்
ஹெகூஷ்ண	ஓ! கிருஷ்ண!
கூயசூாஹிஹவாசு	அநுசாரம் வியாபித்தால்
கூடுமஸ்ரீது யம்	குலஸ்திரீகள்
வ்ரஊடஷிருஜி	பழிப்படைவார்கள்
ஸ்ரீது ஷடஊடஷ்டாலுட	பெண்கள் பழிப்படைந்தால்
வணசுலுஸம்கரம் ஜாயதெ	ஒருஜாதியுடன் மற்றொருஜாதியின் கலப்பானது உண்டாகும்.
ஹெவாஷ்ணெயு*	ஓ! கிருஷ்ண!

---

* (வ்ரு) வசுதேவருடைய குலமாகிய விருஷ்ணிகுலத்தி லவதரித்தடியால வார்ஷ்ணேய வென்று பெயர்வந்தது.

ஸங்கரஃ	ஜாதிசேர்க்கையானது
கு-லக்⁻நாம்	குலநாசஞ் செய்தவர்களுக்கும்
கு-லஸ்ய	குலத்திற்கும்
நரகாயைவ	நரகஹேதுவேயாகும்
பதந்தி	இக்குலநாசம்செய்தவர்களுடைய
பித்ரஃ	பிதுருக்கள்
ஹ்⁻ரஸ்தபிண்டோதகக்ரியாஃ	பிண்டோதகக் கிரியைகளை இழந்து
பதந்தி	(நரகத்தில்) விழுவார்கள்
தோஷைரேதை꞉	ஜாதிச்சேர்க்கை யுண்டாகும்படிசெய்த
குலக்⁻நாம்	குலத்தைக் கெடுத்தவர்களுடைய
வர்ணஸங்கரகாரகை꞉	இந்த
உத்ஸாத்⁻யந்தே	பாபங்களினலே
ஜாதிதர்மாஃ	அனுதியாகவிருக்கிற
குலதர்மாஶ்ச	ஜாதியாசாரங்களும்
நஸ்⁻யந்தி	குலாசாரங்களும்
உத்ஸன்னகுலதர்மாணாம்	அழிந்துபோய்விடும்
மனுஷ்⁻யாணாம்	ஓ! ஜனார்த்தன!
நரகே	குலாசாரங்களையிழந்த
நியதம்	மனிதர்களுக்கு
வாஸஃ	நரகத்தில்
பவதீதி	எப்பவும்
அனுஶுஶ்ரும	வாசமானது
	உண்டாகுமென்று
	கேட்டிருக்கிறோம்.

குலநாசமடைந்தால் அனுதியாயிருக்கிற குலாசாரங்கள் முழுதும் நாசமடையும். ஆசாரம்நசித்தால் குலமுழுமையையும் அனாசாரமானது வியாபிக்கும். ஓ! கிருஷ்ண! அநாசாரம் வியாபித்தால் குலஸ்திரீகள் பழிப்படைவார்கள். பெண்கள் பழிப்படைந்தால் ஜாதிகலப்புண்டாகும். ஓ! கிருஷ்ண! ஜாதிசேர்க்கையானது குலநாசஞ்செய்தவர்களுக்கும் குலத்திற்கும் நரகஹேதுவேயாகும். குலத்தைக்கெடுத்தவர்களுடைய பிதுருக்கள் (தங்களுக்காக அந்தக் குடும்பத்தாரால் செய்யப்படும்) பிண்ட (அன்னத்திறற் செய்யப்படுமுருண்டை) த்திலுலேயும் (உதக) ஜலத்திலுலேயும் செய்யப்படும் (சிராத்த தர்ப்பணாதி) கிரியைகளினலுண்டாகும் பிரயோஜனத்தை இழந்து நரகத்தில் தள்ளப்படுவார்கள். ஜாதிசேர்க்கை யுண்டாகும்படிச் செய்த குலத்தைக் கெடுத்தவர்களுடைய இந்தப் பாவங்களினலே

அநாதியாயிருக்கிற ஜாதியாசாரங்களும் குலாசாரங்களு மழிந்துபோய்விடும். ஓ! ஜநார்த்தன! குலாசாரங்களை யிழந்த மனிதர்களுக்கு நரகத்திலெப்பவும் வாசமான துண்டாகுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். (ச0-ச஧-ச஢-ச஫-சச.)

சஅ. கூஹொவைதமஹஸுவாவம் கூத-ும்வ்ருவஸ்தாவய:।
யதூ ராஜ்ருஸு-வம்ஸொஹந ஹந்து-ுஷ்ஜநமே-ுத்ருதாம்॥

யஸு	எந்தக்காரணத்திலே
வயம்	நாம்
ராஜ்ருஸு-வம்ஸொஹந	இராஜ்ஜிய சுக விருப்பத்தில்
ஷ்ஜநம்	பந்துஜனங்களை
ஹந்து-ும்	கொல்லுகைக்கு
உத்ருதாம்	துணிந்தோமோ
(தஸு)	அந்தக்காரணத்திலே
மஹஸு வாவம்	மகாபாபத்தை
கூத-ும்	செய்ய
வ்ருவஸ்தாம்	நிச்சயித்தோம்
கூஹொ	ஆச்சரியம்!
வைத	கஷ்டம்!

எந்தக் காரணத்திலே நாம் ராஜ்ஜிய சுக விருப்பத்தில் பந்து ஜநங்களைக் கொல்லத் துணிந்தோமோ அந்தக்காரணத்திலே மகாபாபத்தைச்செய்ய நிச்சயித்தோம். (இதென்ன) ஆச்சரியம்! (மகா) கஷ்டம்!. (சஅ)

சஆ. யதி3மாமஹ-ுதீகார ஶஸ்த்ரம் ஶஸ்த்ரம் வாணய:।
யார்தராஷ்ட்ரா ரணே ஹந்யு-ுஸ்தந்மே க்ஷேமதரம் ப4வேத்॥

ஶஸ்த்ரம் வாணய:	ஆயுதங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற
யார்தராஷ்ட்ரா:	திருதராஷ்டரனுடைய புத்திரர்கள்
அஶஸ்த்ரம்	ஆயுதத்தையுடைத்தாயிராதவும்
அப்ரதீகாரம்	எதிர்க்காதவுமான
மாம்	என்னை
ரணே	யுத்தத்தில்
ஹந்யு-ுர்-ுக்ருத:	கொல்வார்களானால்
தத்	அதானது

மே	எனக்கு
க்ஷேமதரம்	அதிகக்ஷேமமாக
பவேத்	ஆகும்.

ஆயுதங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற திருதராஷ்டர புத்திரர்கள் ஆயுதமில்லாமலு மெதிர்க்காமலும் இருக்கிற என்னைக் கொல்வார்க ளானல் அதானது எனக்கு அதிக க்ஷேமமாகும். (சுசு)

ஸஞ்ஜய உவாச.

சன. வசனக்ரமம்: ராஜன்ஸ்வே ரயோவஸ்துவாவிஸத்
விஷாதஸம்வாதம் மோகஸம்விக்நோ நஸம்॥

ஸஞ்ஜயஉவாச	சஞ்சயன்சொல்வது
ராஜன்தம்	அர்சுனனவன்
வசன	இந்தப்பிரகாரம்
உக்த்வா	சொல்லி
மோகஸம்விக்நோ	துக்கத்திலே துடிக்கிற மனதுடைய வனாய்
ஸரம்	பாணத்தோடுகூடிய
சாபம்	வில்லை
விஸ்ருஜ்ய	எறிந்து
ஸங்க்யே	யுத்தகளத்தில்
ரதோபஸ்த	இரதத்தில் (தேர்தட்டில்)
உபாவிஸத்	உட்கார்ந்தான்.

சஞ்சயன் திருதராஷ்டரனை நோக்கிச் சொல்வதாவது: — அர் சுனன் இவ்விதமாய்ச்சொல்லித் துக்கத்திலே துடிக்கிற மனதை யுடையவனாய் பாணத்தோடுகூடிய வில்லை யெறிந்துவிட்டு யுத்தக ளத்தில் இரதத்தில் உட்கார்ந்தான்.

ஹரிஃ ஓமவதீதா வசோவநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்
யோகஸாஸ்த்ரே ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதே
அர்ஜுந விஷாதயோகோ நாம
ப்ரதமோத்யாயஃ.

அர்சுனன் விஷாதயோகமென்கிற முதலாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஹரி.

த்விதீயாத்யாயம்.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஸஞ்ஜயஉவாச.

க. தந்தயாகூபயாவிஷ்ட மஶ்ரூபூர்ணாகுலேக்ஷணம்,
விஷீதந்தமிதம்வாக்ய முவாசமது₄ஸூத₃ன:॥

ஸஞ்ஜயஉவாச	சஞ்சயன்சொல்வது
மது₄ஸூத₃ன:	கிருஷ்ணசுவாமியானவர்
கூபயா	தயவுடனே
பூர்ணம்	கூடியிருக்கிறவனும்
அஶ்ரூபூர்ணாகுலேக்ஷணம்	கண்ணீர் பெருகுகிறவும், விகாரத்தை யடைந்திருக்கிறவுமானகண்களோடு கூடினவனும்
தயா	அப்படியே
விஷீத₃ந்தம்	துக்கத்தையுடையவனுமான
இத₃ம்	அவனை (அர்சுனனைநோக்கி)
உவாச	இவ்வாறு சொன்னார்.

சஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்வது—கிருஷ்ணசுவாமியானவர் தயவுடன் கூடியிருக்கிறவனும் கண்ணீர் பெருகுகின்றனவும் விகாரத்தை யடைந்திருக்கின்றனவுமான கண்களோடு கூடினவனுமப்படியேத் துக்கத்தையுடையவனுமான அர்சுனனைநோக்கியினிச்சொல்லப்போகிறவாறு சொன்னார். (க)

ஸ்ரீ ப₄க₃வான்-உவாச.

உ. குதஸ்த்வாகஶ்மலமித₃ம் விஷமேஸமுபஸ்தி₂தம்,
அநார்யஜுஷ்டமஸ்வர்க்₃யம் அகீர்திகரமர்ஜுன॥

ஸ்ரீ ப₄க₃வான்-உவாச	கிருஷ்ணசுவாமி சொல்வது
அர்ஜுன	ஓ! அர்சுன!
அநார்யஜுஷ்டம்	அக்கியானிகளா லடையத்தக்கதும்
அஸ்வர்க்₃யம்	பரலோகத்திற் கானியானதும்
அகீர்திகரம்	அபகீர்த்தியை உண்டாக்கத்தக்கதுமான
இத₃ம் கஶ்மல*	இந்தக் குழப்பமானது

---

* (ஸ்ரீ-கீ;வி) மோகம்.

கஸ்த்வா	எந்த காரணத்தினாலே
விஷமே	அகாலத்தில்
இதம்	உன்னை
அநார்யஜுஷ்டம்	அடைந்தது.

திருஷ்ணசுவாமி யானவர் அர்சுனனை நோக்கிச் சொல்வது :— ஓ! அர்சுன! அஞ்ஞானிகளுக் குண்டாகக் கூடியதும் பரலோகத்திற் குக் கெடுதியானதும் அபகீர்த்தியை யுண்டாக்கத் தக்கதுமான இந் தக் குழப்பமானது என்னகாரணத்தினாலிந்த அகாலத்தில் (இந்த யுத்தகாலத்தில்) உனக்குண்டாச்சுது. (உ)

க. க்லைப்யம்மாஸ்மகமஃ பார்தநைதத்த்வய்யுபபத்யதே।
க்ஷுத்ரம்ஹ்ருதயதௌர்பல்யம் த்யக்த்வோத்திஷ்டபரந்தப॥

க்லைப்யம்	ஓ! அர்சுன!
மாஸ்மகமஃ	பயத்தை
பார்த	அடையாதே
நைதத்	உன்னிடத்தில்
த்வய்யுபபத்யதே	இதானது (இந்தக் குழப்பமானது)
க்ஷுத்ரம்	தகுந்ததல்ல
ஹ்ருதயதௌர்பல்யம்	ஓ! சத்துருவை தபிப்பிக்கிறவனே!
த்யக்த்வா	இழிவான
உத்திஷ்ட	மன அதைரியத்தை
பரந்தப	விட்டு
	எழுந்திரு.

ஓ! அர்சுன! பயத்தை அடையாதே. இதுனக்குத் தகுந்ததல்ல. சத்துருவை தபிப்பிக்கிறவனே! இழிவான மன அதைரியத்தை விட்டு எழுந்திரு. (ஊ)

அர்ஜுந உவாச.

சு. கதம்பீஷ்மமஹம்ஸங்க்யே த்ரோணஞ்ச மதுசூதந।
இஷுபிஃப்ரதியோத்ஸ்யாமி பூஜார்ஹாவரிஸூதந॥

அர்ஜுந உவாச	அர்சுனன் சொல்வது
மதுசூதந	பகைவனைக்கொல்லும்
கதம்	மதுசூதன!
பீஷ்மம்	பூஜிக்கத்தகுந்தவர்களான
அஹம்	பீஷ்மாசாரியனையும்

ஹோணஹு	துரோணசாரியரையும்
ஸம்ஹரு	யுத்தத்தில்
சஹம்	நான்
ஏஷுபிஃ	பாணங்களால்
கயம்	எப்படி
ப்ரதியொத்ஸ்யாமி	எதிர்த்துப் போர்செய்வேன்.

அர்சுனன் சொல்வது—ஓ! பகைவனைக்கொல்லும் மதுசூதன! பூஜிக்கத் தகுந்தவர்களான பீஷ்மாசாரியர் துரோணசாரிய ரிவர் களை நான் யுத்தத்திலெதிர்த்து பாணங்களா லெப்படிப் போர்செ ய்வேன் (எனக்குப் பாட்டனரான பீஷ்மர்பேரிலும் எனக்கு வில் வித்தையைக் கற்பித்த துரோணசாரியர் பேரிலேயும் பாணங்க ளைப் பிரயோகிக்க மனது துணியவில்லை யென்பது கருத்து.)

நு. மாஹநஹகுரூந்ஹித்வாஹிஸ்ரேயொபோக்தும்பைக்ஷ்யமபீஹலோகே। ஹத்வார்த்தகாமாம்ஸ்து குரூனிஹைவ புஞ்ஜீயபோகான்ருதிரப்ரதிக்தான்॥

மஹாநுபாவான்	வெகு மாகூமைதங்கிய
குரூன்	ஆசாரியர்களை
அஹத்வா	கொல்லாமல்
இஹலோகே	இந்த உலகத்தில்
பைக்ஷ்யம்	பிச்சை யன்னத்தை
போக்தும்	உண்பதாவது
ஸ்ரேய:	மேலானது
அர்தகாமான்	பொருளாசையுள்ள
குரூன்	ஆசாரியர்களை
ஹத்வா து	கொன்றால்
இஹைவ	இவ்விடத்திற்றானே
ருதிரப்ரதிக்தான்	உதிரத்திலூறிய
போகான்	போகங்களை
புஞ்ஜீய	உண்கிறவனாவேன்.

வெகு மாகூமைதங்கிய ஆசாரியர்களைக் கொல்லாமல் (கொல் வதைப்பார்க்கிலும்) பிச்சையெடுத்துண்பதானது இந்த உலகத்தில் மேலானது. பொருளாசையுள்ள வாசாரியர்களைக்கொன்று இந்த உலகத்தில் நான் அனுபவிக்கும் போகங்களெல்லாம் (அவர்களு டைய) இரத்தத்தி லூறியதேயாகும்.

(தி,வி) உஹாந—ஹாவாஸு—ஹரிபக்திமுதலிய குணங்களையுடை யவர்களாகிய இப்படிப்பட்ட பெரியோர்கள் இராஜ்ஜியந் தங்களுக் கு நிலைக்கவேண்டுமென்கிற ஆசைகொண்டு யுத்தத்திற்கு வந்தி ருக்கிறார்கள். நான் அவர்க ளென்ன கேட்டபோதிலும் கொடுத்து அவர்களைப் பூஜிக்கவேண்டியவனு யிருக்க அப்படிப் பட்டவர்க ளைச்சிக்குமிந்த•ராஜ்ஜியத்தை அவர்களைக் கொன்றுவிட்டு நா னனு பவிப்பது தர்மமல்லவென்று அர்சுனன் எண்ணினதாகத் தாற்பரி யம்.

(வா) உதிரத்திலுறிய போகங்களை யுண்கிறவனுவேன். என் றால், இரக்கத்திலுறிய உணவுக்குரிய பதார்த்தங்கள் எப்படி காமுண்பதற்கு யோக்கியமல்லவோ அப்படியே குருமுதலிய பெரி யோரைக் கொன்று அந்தப் பெரியோர்களுடைய ரத்தச் சிதறுதலா லடையத்தகுந்த இந்த ராஜ்ஜியபோகங்களை காமனுபவிப்பது யோக் கியமான தல்லவென்பது கருத்து. (நு)

சு. நவெதத்3வித்3ம: கதரன்னோ கரியோ யத்3வாஜயேயுர்யதி3வா நோ ஜயேயு: । யானேவ ஹத்வா ந ஜிஜீவிஷாம ஸ்தேவஸ்தி2தா: ப்ரமுகே தா4ர்தராஷ்ட்ரா: ॥

வயம்	நாம்
ஜயேம யதி3வா	ஜயிப்போமோ
யாதே4ர்தராஷ்ட்ரா:	துரியோதனாதிகள்
நா:	எங்களை
ஜயேயு:யுதி4	வெல்லுவார்களோ
(வதயோ:)	இவ்விரண்டில்
நா:	எங்களுக்கு
கதரத்	எதானது
கரீயோ:	சிலாக்கியமானது
வதத:	என்பதை
நவித்3ம:	அறியோம்
யானேவ	எவர்களை
ஹத்வா	கொன்று
நஜிஜீவிஷாம:	உயிர்வாழ விரும்போமோ
தே	அவர்கள்
அவஸ்தி2தா:	எதிரில்
ப்ரமுகே	இருக்கிறார்கள்.

நாம் (துரியோதனுதிகளை) ஜயிப்போமோ துரியோதனுதிகள் எங்களை வெல்லுவார்களோ இவ்விரண்டு லெங்களுக் கெதானது சிலாக்கியமான தென்பதை யறியோம், எவர்களைக்கொன் றுயிர்வாழ விரும்போமோ அவர்க ளெதிரி லிருக்கிறார்கள்.

(வுரை) நெருங்கிய பந்துக்களான இவ்விருகக்ஷியி லுள்ளவர்களை முயிருடனிருந்து இராஜ்ஜியபோகங்களை யனுபவிப்பது தான் மிகு ந்த சிலாக்கியமானதேயன்றி சகல பந்துக்களையுங் கொன்றுவிட்டுப் பிறகு மிஞ்சின சிலர்மாத்திரமிருந்து இராஜ்ஜியபோகங்களை யனுப விப்பது சிலாக்கியமுஞ் சுகமுமல்ல வென்பதும், பிறகு காம்மட் டும் பிழைத்திருக்க விச்சிக்கமாட்டோ மென்பதும் முக்கியக்கரு த்து. (சு)

எ. கூவொணுவொஷொவவஹ தவ்வுஹாவம் வூஹ ராதிகூாம்யஉுவம
உகுஷிவெதாம் । யவெ ஹ்ரு யஸ்வாநிஷ்டி தம்வை குஹி தநுஷிஷு
வெஹம் ஸாயிஜாம்கூாம்வை வநந்ந॥

கூவொணுவொஷொ * வஹ தவ்வுஹாவம்	கார்ப்பண்ணியம், தோஷம் இவைகளில் நசித்துப்போன சுபாவத்தையுடைய
சுஹம்	நான்
யஉுவம்உகுஷிவெதாம்	தருமத்தில் சந்தேகித்த மனதையுடையவனுய்
கூாம்	உம்மை
வூஹ ராதி	வினவுகிறேன்
நிஷ்டி தம்	நிச்சயிக்கப்பட்ட
யத்	எதானது
மெ	எனக்கு
ஸ்ரேயஃ	சுகமாக
ஸ்யாத்	ஆகுமோ
தத்	அதை
ப்ரூஹி	சொல்லும்

---

* (ஸ்ரீ-தீ-வி) அர்சுனன் குருமுதலியவர்களைக் கொன்று நாமுயிர்வாழ்வது யோக்கியமல்லவென்று படும் விசனமானது கார்ப்பண்ணியமென்று மப்படிப்பட்டவர்களைக் கொல்வதினு லுண்டாகும் பாபமே தோஷமென்றும் தன்னுடையதற் காலநிலைமை (அதாவது) சவுரியநிலைமையைச் சுபாவமென்றுஞ் சொன்னதாக தாற்பரியம்.

தெ	உமக்கு
(கூஹம்)	நான்
ஸ்ஷவ்ஂ	மாணக்கன்
கூம	உம்மை
வுவந்ஂ	சரணமாகவடைந்த
உம	என்னை
ஸாயி	தெளிவுறச்செய்யும்.

கார்ப்பண்ணியம், தோஷ மிவைகளினுல் நசித்துப்போன சுபாவத்தையும், தருமத்தில் சந்தேகித்த மனதையுமுடைய நான் உம்மை வினவுகிறேன். எதானதெனக்குச் சுகமாகுமோ அதைச் சொல்லும். உமக்குநான் மாணக்கனல்லவா. உம்மைச் சரணமாக வடைந்த வென்னைத் தெளிவையடையும்படி செய்யும். (எ)

அ. நஹ்யுவ்ருதிஜ்ஞாவந்யுச்சோகமுச்சோஷணமிந்ரி
யாணாம் । அவாப்யபூமவஸபத்நமிருத்தம் ராஜ்யம்வ்ருாணா
மபிசாயிவதம்॥

பூ-ஹ்ருள	பூமியில்
அஸபத்நம்	நிகரற்ற அல்லது எதிரியற்ற
ருத்தம்	விருத்தியைடைந்திருக்கிற
ராஜ்யம்	இராஜ்ஜியத்தையும்
வ்ருாணாமபிசாயிவதம்ஹ	தேவேந்திரப்பதவியையும்
அவாப்யவாபி	அடைந்தபோதிலும்
இந்ரியாணாம்	இந்திரியங்களுக்கு
உச்சோஷணம்	வறகூஷியை உண்டாக்கிற
ம	என்னுடைய
சோகம்	விசனத்தை
யத்	எதானது
அபநுத்யாத்	போக்கடிக்குமோ
தத்	அதை
நஹி பஸ்யாமி	நான்காணவில்லை.

இவ்வுலகத்தில் நிகரற்ற (செல்வத்தில்) விருத்தியடைந்திருக்கி ற இராஜ்ஜியத்தையும் தேவேந்திரபதவியையு மடைந்தபோதிலும் இந்திரியங்களுக்கு வறகூஷியை யுண்டாக்கிற வென்னுடைய விசனத்தை எதானது போக்கடிக்குமோ அதை நான் காணவில்லை. (அ)

ஸஂஜயஉவாச.

சுக. வனவஶ்ருத்வா ஹ்ருஷீகேஶம் மஹாகேஶம்வாதவ்ரதம்।
நயோத்ஸ்ய இதிகோவிந்த உக்த்வா தூஷ்ணீம்பபூவஹ॥

சுo தமுவாசஹ்ருஷீகேஶம் ப்ரஹஸன்னிவபாரத।
ஸேநயோருபயோர்மத்யே விஷீதந்தமிதம்வசஃ॥

ஸஂஜயஉவாச	சஞ்சயன்சொல்வது
வாஂதவஂ	சத்துருக்களைத்தபிப்பிக்கிற
மஹாகேஶஂ*	அர்சுனனெனவன்
ஹ்ருஷீகேஶம்	கிருஷ்ணசுவாமியைக்குறித்து
வசஂ	இந்தப்பிரகாரம்
உக்த்வா (வக்த்வா)	சொல்லி
கோவிந்தஂ (ப்ரதி)	மறுபடியும்
நயோத்ஸ்ய இதி	கிருஷ்ணசுவாமியைநோக்கி
உக்த்வா	யுத்தஞ்செய்யமாட்டேனென்று
தூஷ்ணீம் பபூவஹ†	சொல்லி
பாரத	மௌனமாயிருந்தான்
ஹேபாரத	ஓ! திருதராஷ்ட்ர ராஜாவே!
உபயோஃ	இருசேனைகளின்மத்தியில்
ஸேநயோரஂ உபயோ	துக்கத்தையடைந்திருக்கிற
விஷீதந்தஂ	அவனை (அர்சுனனை நோக்கி)
தஂ	கிருஷ்ணசுவாமியானவர்
ஹ்ருஷீகேஶம்	புன்சிரிப்புள்ளவனைப்போல
ப்ரஹஸன்னிவ	இந்தவாக்கியத்தை
இதஂவசஂ	சொன்னர்.
உவாச	

சஞ்சயன் திருதராஷ்ட்ரமகாராஜாவைப்பார்த்துச்சொல்லுவது— சத்துருக்களைத் தபிப்பிப்பவனை அர்சுனனெனவன் கிருஷ்ணசுவாமியைக் குறித்து இந்தப்பிரகாரம் சொல்லி மறுபடியும் கிருஷ்ணசுவாமியைநோக்கி யுத்தஞ்செய்ய மாட்டேனென்று சொல்லி மௌனமாயிருந்தான். ஓ ! திருதராஷ்ட்ரமகாராஜாவே ! இருகக்ஷி சேனைகளின் மத்தியில் துக்கத்தை யடைந்திருக்கிற அர்சுனனைநோக்கி

---

* (வ்ஹா) நித்திரையைச் செயித்தவன்.

† (பீ,வி) இந்த - ஹ=என்பதானது அதிக தைரியமும் பலமுமுள்ளவர் சனனுக்குங்கூட. அதைரியமுண்டானதைப்பற்றி சஞ்சயனுச்சரியப் பட்டானென்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

கிருஷ்ணசுவாமியானவர் புன்சிரிப்புள்ளவனைப் போல இந்தவாக்கி யத்தை (இனிச்சொல்லப்போகிறதை)ச் சொன்னர். (கூ-கo)

ஸ்ரீ ஹரவாந-வாய.

கக. சுலொகவ்யாந நுலொகவ்யம் வ்ரஜ்ஞாவாதாம்ஸ்ச பாஷஸே।
மதாவ-ந மதாவ-ம்ஸ்ச நாந-ுலொகவந்திவணி தாம்॥

ஸ்ரீ ஹரவாந-வாய	கிருஷ்ணசுவாமிசொல்வது
(ஹெசுஜ்-ுந)	ஓ! அர்சுன!
கூம்	நீ
சுலொகவ்யாந நந-ு	துக்கப்படத்தகாதவர்களைக்குறித்து
சுலொகம்	துக்கப்படுகிறாய்
வ்ரஜ்ஞாவாதாம்ஸ்ச*	விவேகிகளுடைய வார்த்தைகளைப் போலொத்த வார்த்தைகளையும்
பாஷஸே	சொல்லுகிறாய்
மதாவ-ந†	இறந்தவர்களைக்குறித்தும்
சுமதாவ-ம்ஸ்ச‡	உயிருடனிருப்பவர்களைக்குறித்தும்
வணி தாம்	வித்துவான்கள்
நாந-ுலொகவந்தி	துக்கிக்கமாட்டார்கள்.

கிருஷ்ணசுவாமியானவர் சொல்வது. ஓ! அர்சுன! நீ துக்கப்பட த் தகாதவர்களைக் குறித்துத் துக்கப்படுகிறாய். விவேகிகளுடைய வார்த்தைகளைப்போல் வார்த்தைகளையுஞ்சொல்லுகிறாய். இறந்தவர் களைக்குறித்தும் உயிருடனிருப்பவர்களைக் குறித்தும் வித்துவான் கள் (ஞானிகள்) துக்கிக்கமாட்டார்கள்.

(வா) இந்தசுலோகத்தின் கருத்தின்னதென்பதில் பாஷியக் காரர்களுக்குள்ளும் வியாக்கியாதாக்களுக் குள்ளும் விசேஷபேத மில்லை. எந்தப்பதத்திற்குப் பேதமான அர்த்தஞ் செய்யப்பட்டி க்கிறதோ அதை இதனடியிற்கண்ட குறிப்பிற்காணலாம். பேதமற்ற கருத்தானது ஆத்மா அழிவற்றதென்பதும் தேக நிலையற்றதென் பதும் உயிருடனிருப்பவனைக் குறித்து விசனப்படுவது எப்படி சுவபாவமல்லவோ அப்படியே இறந்தவனைக் குறித்து விசனப்படுவ து ஆத்மவிவேக ஞானமுள்ளவனுக்குச் சுபாவமல்ல வென்பதுமே()

---

* (உ-மீ,வி) உன்புத்திக்குத்தோணினவார்த்தைகளை (மீ,வி) அல்லது வ்ரஜ்ஞ = ஞானிகள், சுவாதாம்ஸ்ச = சொல்லத்தகாதவார்த்தைகளை (ா) தேகமே ஆத்மாவென் கிறபுத்தியை யுடையவன் பேசும் வார்த்தைகளை.

† (ா) தேகங்களைக்குறித்தும்.

‡ (ா) ஆத்மாக்களைக்குறித்தும்.

கஉ. நகெவாஹம்ஜாத-ாஸவம் நகும்நெஜநாயிவாம்,
நமெவ நஹவிஷ்யாமி ஹுவெ-ுவயமிதம்வாம்॥

கஹம்	நான்
ஜாத-ா	ஒருக்காலத்திலாவது
நாஸம் (ஊதி) த-ாமெவ	இல்லாமலிருக்கவேயில்லை
கவது	நீயும்
(நாஸீரிதி) ந	இல்லாமலிருக்கவேயில்லை
ஈஜெ ஜநாயிவாஹு	(யுத்தகளத்திலிருக்கிற) இந்த ராஜாக்களும்
(நாஸநூஉதி) ந	இல்லாதிருந்ததில்லை
வயம் ஸவெ-ு	நாமெல்லோரும்
சுதம்வாம்	தேகமழிந்தபின்னும்
நபவிஷ்யாமஃ (ஊதி) ந	இருப்பதில்லையென்பதில்லை.

நானும், நீயும், இந்த(யுத்தகளத்திலுள்ள) ராஜாக்களும் நாமெல்லோரும் ஒருக்காலத்திலாவது இல்லாமலிருக்கவில்லை. தேகமழிந்தபின்பு நாமில்லாமலிருப்போமென்பதுமில்லை.

(ஸம்) (ஸ்ரீ) இந்த சுலோகத்தில் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறவெகு வசனப்பதங்கள் தேகத்தைப் பற்றியவைகளேயன்றி ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்தமானவையல்ல; பலதேகங்களிலுமுள்ள ஆத்மா வொன்றுதான்.

(ஸா) சுஹம்=சர்வேசுவராகிய நான், ஜாத-ா = அநாதிகாலமுதலித்துவரா யெக்காலங்களிலேயும். நாஸதி-ந = இருக்கவில்லையென்பதில்லை, ஈஜெ - ஜநாயிவாம்=நீமுதலிய விந்தச்சகலராஜாக்களும் (என்றால், என்னுக்கினக்குட்பட்டு நடக்கப்பட்ட ஜீவர்கள்) நாஸ-நி-ந = இருக்கவில்லையென்பதுமில்லை, ஸவெ-ுவயம்=நான்-நீ-இவர்களெல்லோரும், சுதம்வாம்=இனிமேலும், நபவெவநபவிஷ்யாமஃ=இருப்பதில்லையென்பதுமில்லை, (என்றால் எப்பவுமிருக்கிறோம்) இந்த சுலோகத்தின் தாற்பரிய மென்னவென்றால், சர்வேசுவராகிய நான் (கிருஷ்ணசுவாமி) எப்படி நித்தியனென்பதிற் சந்தேகமில்லையோ அப்படியே ஜீவாத்மாக்களாகிய நீங்களும் நித்தியமாயிருக்கிறவர்களென்றறியவேண்டியது. இவ்விதமாய்ப் பரமாத்மாவாகிய சர்வேசுவரனிடத்திலிருந்து ஜீவாத்மாக்களிலொவ்வொருவருக்கும் பரஸ்பரபேதமானது வாஸ்தவமென்று கிருஷ்ணசுவாமியிலேயே சொல்லப்பட்டிருப்பதாகக் காண்கிறது. மோகமடைந்திருக்கிற அர்சுனனுக்கு ஆத்மசுவரூப நிச்சயமாகிய தத்துவத்தை யுபதேசிக்கிற இந்தச்சமயத்தில் நீ-நான் இந்த ராஜாக்களை

ன்றும், நாமெல்லோருமென்றும், பகவான் சொல்லியிருப்பதுலே யே, இவ்வித பேதமானது வாஸ்தவமாகத்தா னிருக்கவேண்டும். "இந்த ஆத்மபேதமானது பொய், உபாதியிணற் கற்பிக்கப்பட்டது" என்னும் பக்ஷத்தில் வாஸ்தவமாக ஆத்மதத்துவோபதேச காலத்தி ல், பகவானை கிருஷ்ணசுவாமியானவர், பொய்யானதா யிருக்கிற பேதஞானத்தை யுபதேசிப்பானென்பது அசம்பாவிதமா யிருக்கி றது. மேலு மிப்படிப்பட்டபேதமானது எப்பவு முள்ளதென்றே "நிதெரூநிதெரூநாம் வெதநஷ்டூதநாநாம் வனகோவைஹ-ஏநாம் யொ விஷயாதிகாரோஸு=நித்தியனையும் சேதனனையும் ஒருவனையுமிருக்கிற எங் தசுவாமியானவர் நித்தியாளாயு மநேகர்களாயுமிருக்கிற சேதனளான ஜீவர்களுக்கு அவரவர்களுடைய இஷ்டங்களைக் கொடுக்கிறாரோ" என்கிற இந்தச் சுருதிவாக்கியத்திலும் வெளியாகிறது. ஜீவேசு வர பேதமானது அக்கியானத்திலே கற்பிதமானதென்னும் பக்ஷத் தில் சர்வேசுவரராகவும் சுத்தநித்திய சுவரூபராகவும் சுவரூபசாக்ஷா த்காரத்திலேயே, அக்கியானம், அக்கியானத்திலுண்டாகுங் கா ரியமிவைக ளற்றவராகவுமிருக்கிற கிருஷ்ணபகவானுக்கு, நீ-நான்-அவன்என்கிற பேதஞானம் இப்படிப்பட்ட தத்துவோப தேசகாலத் தி லிருக்கக்கூடாது. பகவானை கிருஷ்ணசுவாமிக்கு அக்கியானமு மதன் காரியமு மில்லாவிட்டாலும் தீப்பட்டு வெந்துபோன துணி பிறகு, உபயோகத்திற்கு யோக்கியமில்லாவிட்டாலும் பார்வைக்குத் துணிபோற் காணப்படுவதுபோல, அக்கியான மதன்காரிய மிவைக ளுடைய வாசனையிலல் பகவானுபதேசித்தாரென்னும் பக்ஷத்தில் அதுவும் அசம்பாவிதமே. பரமாத்மாவாகிய கிருஷ்ணசுவாமிக்கு அக்கியானமாவது அதின்காரியமாவது, அவைகளின் வாசனையாவது எப்பவும் கிடையாது. ஆகையால் கிருஷ்ணசுவாமியானவர், தன்னை த்தவிர வேறேவஸ்துக்களொன்று மில்லையென்பதும் இப்போது காணப்படுவதாயு மிருப்பதாயும்சொல்வது அக்கியானத்திலல் கற்பி தமான தென்பதும், வாஸ்தவமாக விருக்கும்பக்ஷத்தில் தத்துவோ பதேசகாலத்தில் அபேதத்தைச்சொல்லாமல் நீ-நான்-அவனென்கிற பேதத்தைச் சொல்வாரென்பது பின்னு மசம்பாவிதமா யிருக்கிறது. அக்கியானம் அதின்காரியங்க ளிவைகளற்றிருக்கிற பகவானுக்கு அ வைகளின் வாசனைமட்டும் வெந்துபோன துணிபோலிருக்குமென்ப தும் சரியல்ல. பகவானவர் சர்வக்கியமென்றும் ஞானத்தையே சுவ ரூபமாகவுடையவர், மாயாதீதமென்றும், சுருதிப் பிரமாணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தாகையால் பகவானை கிருஷ்ணசுவாமிக்கு அக்கியாந மிருந்ததென்று சொல்லவிடமில்லை. தன்னைத்தவிர வே றேயாதொரு வஸ்துவுமில்லையென்றே யெண்ணி யிருப்பாரானல், தன்னுடைய பிரதிபிம்பத்தைப்போ லிருக்கிற அர்சுனனுக்கு உப

தேசிப்பதெப்படி? கண்ணுடியிற் காணப்படும் தன்னுடைய ரூப மான பிரதிபிம்பமானது தன்னைவிட அன்னியமல்லவென்கிற நிச்சய ஞாநமுடையவன், கண்ணுடியிலுள்ள தன்னுடைய அந்த பிரதி பிம் பத்திற்கு உபதேசஞ் செய்தானென்று சொல்லக்கூடுமோ? பகவா னைத்தவிர அர்சுனன் வேறல்லவென்றால், ஞாநாநந்த சொரூபியான பகவான் உபதேசஞ்செய்யக் காரணமேயில்லை. அர்சுனனைப்போல் பகவானு மக்கியானியானால், ஒரு அக்கியானிக்கு மற்றொரு அக்கி யானி யுபதேசஞ்செய்தல் பிரையோசனமற்றதாகையால், உபதே சமு முபதேசம் பெறுவதும் வீணே! ஆகையினாலே, இந்தச்சுலோ கத்தின் தாத்பரியமானது ஜீவேசுவர பேதத்தையே தெளிவாய் வெ ளிப்படுத்துகிறது.

(ஜீ-வி தாத்பரியத்தின் சுருக்கம்.) அர்சுனன் மோகத்தினால் பந்துக்களை யெப்படிக் கொல்லுகிறதென்கிறதாய் துக்கப்படுகிறு னல்லவா! அந்தத் துக்கத்தைப் போக்கடிக்க முந்திய சுலோகம் முதல் தத்துவோபதேசஞ் செய்யப்படுகிறது. நீ துக்கப் படுவது, எதைப்பற்றி? தேகத்தைப்பற்றியா? ஆத்மாவைப்பற்றியா? அல் லது தேகமே ஆத்மாவென்பதைப் பற்றியா? தேகம்போய் விடுகி றதேயென்று விசனமுண்டா யிருந்தால், "ஏஹிநாஹிநுயயாஏ ஹை-வாஸாம்ஸிஜீணாநியயாவிஹாய" என்கிற சுலோகங்களிற் சொ ல்லியபடிக்கு ஒரு தேகம்போகவும் மற்றொன்று வரவுமாகவே யிரு க்கிறபடியால், ஜடமாகியதேகம் ஒருநாள் அழிவது நிச்சயம். நிச் சயமாயழியுஞ் சுபாவத்தையே யுடைய தேகமானது நீ விதனப்படு வதினால் அழியாமலிருக்குமோ? ஆகையால் ஜடமான தேகத்தைக் குறித்து நீ விசனப்படக்காரணமில்லை. ஆத்மா போய்விடுகிறதென் பதைப்பற்றி விசனப்படுவதானால், இந்தச் சுலோகத்தினாலும் பின் னுற் சொல்லப்படும் பல சுலோகங்களினாலும் "நித்யாநித்யாநாம்" என்கிற சுருதிவாக்கியத்தினாலும் பரமாத்மா வெப்படி நித்தியனை அப்படியே ஜீவனும் நித்தியனென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அழிவற்ற சுபாவத்தையுடைய வாத்மாவைக்குறித்து விசனப்படக் காரணமே யில்லை. தேகமே ஆத்மாவென்பதைப் பற்றியதானால் "ஏஹிநாஹினு। வாஸாம்ஸிஜீணாநி" முதலிய சுலோகங்களினா லும் வேறையுள்ள சுருதிப்பிரமாணங்களாலும் தேகத்தை அடைவ தும் விடுவதும் ஜீவனுடைய காரியமே. தேகமுஞ் சீவனுமொன் றினால் தேகம்போனால் ஜீவனும் போய்விடவேண்டியதல்லவா? ஒரு தேகத்தை விடுவதும் வேறுதேகத்தை யடைவதும் ஜீவனுடைய காரியமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், தேகமே ஆத்மாவல்ல. ஆகையால் நீ துக்கிப்பதற்குக் காரணமில்லையென்பது தாத்பரியம். இதினால் பகவானைப்போலவே ஜீவனும் அநாதி நித்தியனென்று ஏற் படுகிறது.

ஈ ஈ. தேஹிநோஸ்மிந்யதாதேஹே கௌமாரம்யௌவநம்ஜரா
ததாதேஹாந்தரப்ராப்திர்தீரஸ்தத்ரநமுஹ்யதி॥

தேஹிநஃ	தேகாபிமானமுள்ளஜீவனுக்கு
அஸ்மின் தேஹே	இந்ததேகத்தில்
கௌமாரம்	வாலிபமும்
யௌவநம்	பருவமும்
ஜரா	விருத்தாப்பியமும் (கிழத்தனம்)
யதா	எப்படியோ
ததா	அப்படியே
தேஹாந்தரப்ராப்திஃ	மற்றொருதேகத்தையடைவதுமாகிறது
தத்ர	இப்படியிருப்பதில்
தீரஃ	ஞானியானவன்
நமுஹ்யதி	மோகத்தையடைகிறதில்லை.

தேகாபிமானமுள்ள ஜீவனுக்கு இந்தத்தேகத்தில் வாலிபமும், யௌவனமும், கிழத்தனமும், எப்படியோ (என்றால், எப்படி யொன்றின்பின்னொன்றாக வந்துக்கொண்டிருக்கிறதோ) அப்படியே ஒரு தேகம் போவதும் மற்றொருதேகம் வருவதுமாயிருக்கிறது. இவ்விதமாய் (தேகம் நிலையற்றதென்பதையும் ஆத்மா தேகமல்ல வென்பதையும்) அறிந்திருக்கிற ஞானிகள் (அர்சுனனைப்போல்) மோகத்தை யடைகிறதில்லை. (கஈ)

ஈ ச. மாத்ராஸ்பர்சாஸ்துகௌந்தேய ஸீதோஷ்ணஸுகதுக்கதாஃ
ஆகமாபாயினோநித்யாஸ்தாம்ஸ்திதிக்ஷஸ்வபாரத॥

கௌந்தேய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
மாத்ராஸ்பர்சாஸ்து	இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களோடுசம்பந்தங்கள்
ஸீதோஷ்ணஸுகதுக்கதாஃ	சீதம், உஷ்ணம், சுகம், துக்கமிவைகளை உண்டு செய்கின்றனவாயும்
ஆகமாபாயினஃ	வரத்துப்போக்குள்ளனவாயும்
அநித்யாஃ	நிலையற்றனவாயுமிருக்கின்றன
(அதஃ)	ஆகையினாலே
தாந்	அச்சீதோஷ்ணாதிகளை
பாரத	ஓ! பரதவம்சத்தில்பிறந்தவனே!
திதிக்ஷஸ்வ	பொறுத்துக்கொள்.

ஓ! அர்சுன! செவிமுதலிய இந்திரியங்கள் சப்தாதிவிஷயங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டால், அந்தச் சம்பந்தத்தால் சீதம், உஷ்ணம்,

சுகம், துக்கம், இவைகளுண்டாகின்றன. வருகிறதும் போகிறதுமாய் நிலையற்றவைகளா யிருப்பதினாலே சீதோஷ்ணாதிகளை ஓ! பரதவம்சத்திலுதித்தவனே! பொறுத்துக்கொள்.

(ஸீ,வி) இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களோடு சம்பந்தமானது சுவபாவமாய் சீதோஷ்ண சுகதுக்காதிகளை யுண்டுபண்ண மாட்டாது. ஆனல் விஷயங்களில் அபிமானத்தோடுகூடிய சம்பந்தந்தான் சீதோஷ்ண சுகதுக்காதிகளை யுண்டுபண்ணுகிறது. ஆகையினாலே - தாங்= அப்படிப்பட்ட வபிமானத்தோடுகூடிய விஷயேந்திரிய சம்பந்தங்களை திதிக்ஷஸ்வ=விட்டுவிடு.

(வ்ரா) இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களோடு சம்பந்தமுண்டானல் அதிலிருந்து சீதோஷ்ண சுகதுக்காதிகளுண்டாகின்றனவென்று சொல்லப்பட்டதல்லவா? அதெப்படி யென்றால், இந்திரியங்களிலொன்றான கண்ணானது நிர்மலமான ஜலமுள்ள ஒரு தடாகத்தையும் அதை யடுத்திருக்கிற ஒரு சிங்காரத்தோட்டத்தையும் பார்த்துச் சந்தோஷத்தை யடைவதாகிய சுகமானது, கண்ணிந்திரியம் ஜலமுதலிய வஸ்துக்களாகிய விஷயங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டதனலுண்டானதென்று அறியத்தக்கது. மற்றவைகளும் இப்படியே. இந்தச்சுலோகத்திலுற் சொல்ல உத்தேசிக்கப்பட்ட தென்னவெனில், சுகதுக்காதிக ளாத்மாவுக்கு கிடையாது. இந்திரியங்களுடைய வியாபாரங்களா யிருக்கின்றன. ஆத்மாவாகிய உனக்குச் சம்பந்தமற்றதாகிய துக்காதிகளை நீயேனிப்போது அவலம்பிக்கிறு யென்பதுதான். (கச)

கரு. யம்ஹி நவ்யயம்தெ ரு்ஷபம்வ்ரு்ஷர்ஷபு।
வஹந்-ப்வேவ-வ்யஸ்ரம் வொஜ்ஜ தக்வாயகூவ்ஹ தெ॥

வ்ரு்ஷர்ஷபு	ஓ! புருஷசிரேஷ்டனே!
வனெ தெ	இவைகள்
வஹந்-ப்வேவ-வம்	சுகம்துக்கமிவைகளைச் சமமாயெண்ணி யிருக்கிற
யஸ்ரம்	விவேகியான, அல்லது, தைரியமுள்ள
யம்வ்ரு்ஷம்	எந்தபுருஷனை
நவ்யயந்தி ஹி	பாதிக்கமாட்டாவோ
வம்	அவன்
வோஜ்ஜ தக்வாய	மோக்ஷத்திற்கு
கூவ்ஹ தெ	தகுந்தவனுயிருக்கிறான்.

ஓ! புருஷசிரேஷ்டனை அர்சுன! இவைகள் (இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களோடுண்டாகிற சம்பந்தங்கள்) சுகந்துக்கமிவைகளைச்சமமா யெண்ணி யிருக்கிறவும் விவேகமல்லது தைரியமுள்ளவு

மான எந்தப்புருஷனே பாதிக்கமாட்டாவோ அந்தப்புருஷன் மோக்ஷ மடைவதற்குத் தகுந்தவனு யிருக்கிறான்.

(வுரா) சுகமுண்டானகாலத்தில் அதிகசந்தோஷமும் துக்கம் வந்தகாலத்தில் அதிக வருத்தமுமடைவது விவேகிகளுடைய சுபாவமல்ல வென்றும், சுகதுக்காதிகளெவ்வளவுநேரிட்டாலும் அவைகளை யலக்ஷியஞ் செய்தவன்றான் மோக்ஷத்திற்கு யோக்கியனுவனேயன்றி அதிலல் பாதிக்கப்படுகிறவனுக்கு மோக்ஷம் கிடைக்கமாட்டாதென்றும் இந்தச் சுலோகம் வற்புறுத்துகிறது. (கரு)

கசூ. நாஸதோவித்யதெஹாவோ நாஹாவோவித்யதஸதஃ।
உபயோரபிதிர்ஷ்டோந்த ஸ்த்வநயோஸ்தத்த்வதர்ஷிபிஃ॥

சுஸதஃ	இல்லாததற்கு
ஹாவஃ	இருப்பு
நவித்யதெ	கிடையாது
ஸதஃ	இருக்கிறதற்கு
சுஹாவஃ	இல்லாமை
நவித்யதெ	கிடையாது
சுநயோஃ உபயோரபி	இவ்விரண்டினுடையவும்
சுதத்ஸ்த்வ	நிச்சயமானது
தர்சுதர்ஷிபிஃ	உண்மையறிந்தவர்களால்
த்ருஷ்டஃ	தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

இல்லாததற்கு இருப்புக்கிடையாது, இருப்பதற்கு இல்லாமை கிடையாது. இவ்விரண்டினுடைய நிச்சயமானது ஞானிகளாற் றெரிந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

(வுரா) "நாஸதோவித்யதெஹாவஃ" என்பதற்கு, வாமாத்மா தவிர மற்றசகலமும் மாயையினுற் ரோற்றப்படுகிறதேயன்றி வாஸ்தவமில்லை யாகையால் பொய்யான சரீரோத்பத்திகளுக்கு இருப்பில்லையென்று, சங்கராசாரியாரும், அவை யாத்மாவைச் சார்ந்தனவல்ல வாகையால் அவைகளுக் கிருப்பில்லையென்று ஸ்ரீதரரும், அசேதனங்களாகிய தேகாதிகளுக்கு அவிஞசிசுவபாவம் (நாசமடையாதிருத்தல்) இல்லையென்று, இராமானுஜாசாரியரும், பிரகிருதிக்கு இல்லாமை யில்லையென்று மத்துவாசாரியரும், துஷ்கருமத்தினல் சுகமுண்டாக மாட்டாதென்று இராக வேந்திரரும். "நாஹாவோவித்யதெஸதஃ" என்பதற்கு, ஆத்மாவுக்கு இல்லாமை இல்லையென்று, சங்கராசாரியரும் ஸ்ரீதரரும், ஜீவேசுவரருக்கு நாசமடையும் சுவபாவமில்லையென்று இராமானுஜரும், பிரம்மத்துக்கு இல்லா

மை இல்லையென்று மற்றவர்களாலும், [illegible]
டாக மாட்டாரென்று இராகவேந்திர [illegible]
கிறார்கள்.

கள. சுவிநாயகி தடகஜியி யெதலைவிநிலை [illegible]
விநாயகிவுயவுளாவுவு [illegible]

ஸவ-ம் ஹ-ம்* இதல்லாம்.

யெந† எந்தவொன்றுமில்லை

தத-ம் யியாபிக்கப்பட்டிருப்பது

தசு அதை

சுவிநாயகி-ட [illegible]

விஜி அதனி

சுவுயவுளவு [illegible]

சுவுளவு இதற்கு

விநாயம் [illegible]

கூத-ம்-ம் வெளியிலிருப்பது

கூஜிசு ஒருவனால்

நாஹ-த்தி எந்தவொன்றால்.

இதெல்லாம் (இந்தவுலகமெல்லாம்) [illegible]
பிரம்மத்தால்) வியாபிக்கப்பட்டிருப்பதை [illegible]
சர்வவியாபியான பிரம்மத்தை) [illegible]
தை யுன்டுபண்ணின வொருவனும் [illegible]

கஎ. சுதந்தவதை விலெடுவா [illegible]
சுநாயகிவி நாடவு வியவளவு [illegible]

-தி-தவுளவு‡ திருத்தியாயும்.

சுநாயகி-ம் § [illegible]

சுவுவுயவுளவு¶ [illegible]

---

* (ஊ) இடமான சுவலைவல்லவர்கள்.

† (ஊ) எந்தச்சேதனாசேதனமும் அதனை [illegible]
ஈசுவரனால்.

‡ (ஸ்ரீ) விகனாயகர்களை.

§ (ஸ்ரீ) தேவகம் நாசமடைந்து [illegible]

¶ (ஸ்ரீ) பிரதியகஷம், அநுமானம், [illegible]
அநுபவலப்தி, ஆகிய இந்த ஆறுப்பிரமாணங்களாலும் [illegible]
ம்,தேசம், ஸ்வரூபமிவைகளினாலும் [illegible]

ஸரீரிணஂ	தேகத்தையுடைத்தானவனுடைய(ஆத்மா)
ஈமே தெஹாஂ*	இந்ததேகங்கள்
நித்யஸ்யோக்தாஃ	முடிவையுடைத்தானவைகளாக
உதீரிதாஃ	சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
அநகாபாரத	ஓ! பரதவம்சத்திற்பிறந்தவனே!
தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
யுத்யஸ்வ	யுத்தஞ்செய்.

நித்தியனையும் நாசமற்றவனையும் அறியப்படாதவனையுமுள்ள தேகத்தை யுடைத்தானவனை ஆத்மாவினுடைய இந்தத்தேகங்கள் முடிவை யுடைத்தானவைகளாக (ஞானிகளால்) சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஓ! பரதவம்சத்திற்பிறந்த அர்சுனை! ஆகையினாலே யுத்தஞ் செய்.

(வா) தேகத்தையுடையவன் என்றதினால் அத்துவைத சித்தாந்தப்படிக்கு வியவகாரதசையில் ஜீவனாகவும், பரமார்த்தத் தசையில் பிரம்மமாகவும் சொல்லத்தக்கது. (கஅ)

கக. யஸ்னநம்வெத்திஹந்தாரம் யஸ்சைனம்மந்யதெஹதம்।
உபௌதௌநவிஜாநீதோ நாயம்ஹந்திநஹந்யதெ॥

யஃ	யாவனொருவன்
ஏனம்	இவனை
ஹந்தாரம்	கொல்லுகிறவனாக
வெத்தி	அறிகிறானே
யஃ	எவன்
ஏனம்	இவனை
ஹதம்	கொல்லப்பட்டவனாக
மந்யதெ	அறிகிறானே
தாவுபௌ	அவ்விருவரும்
நவிஜாநீதஃ	வாஸ்தவத்தை யறிந்தவர்களல்ல
நாயம்	இவன்

றவனேயன்றி தேகாதிகளைப்போல அறியப்படுகிறவனல்ல. (மீ-வி) சர்வவியாபகமுள்ள ஈசுவரனுக்குச் சமானமான ரூபம் முதலியவையுள்ளவன்.

* (மீ,வி) இந்தத் தேகமென்று குறித்துச் சொல்லப்பட்டதினாலே இந்தத் தேகமழிவுள்ளதென்றும், அழிவற்ற ஒருதேகம் ஜீவனுக்கு முக்திதசையி லுண்டென்றும் அருத்தஞ் செய்யவேண்டும்.

நஹந்தி — கொல்லுகிறதுமில்லை
நஹந்யதே — கொல்லப்படுகிறதுமில்லை.

யாவனொருவன் (தான்) இவனை (மற்றொருவனை) கொல்லுகிறதாக அறிகிறானே, எவனிவனை (மற்றொருவனை) கொல்லப்பட்டவனாக அறிகிறானே, அவ்விருவரும் யாதொன்றையும் அறிந்தவர்களல்லர், இவன் கொல்லுகிறதுமில்லை. கொல்லப்படுகிறதுமில்லை.

(ரூ°) அவிவேகிகள் இவன் அவனைக் கொன்றவனென்றும் இவனால் அவன் கொல்லப்பட்டானென்றும் நினைக்கிறார்கள். அப்படியல்ல. அழிவற்றவனுமாகையால் அந்த ஆத்மா ஒருவனையும் கொல்லத்தக்கவனல்ல வென்பது கருத்து. (உடை)

உ0. நஜாயதே ம்ரியதே வாகதாசின்நாயம் பூத்வாபவிதாவாந பூயஃ । அஜோநித்யஃ ஶாஶ்வதோ(அ)யம் புராணோ ந ஹந்யதே ஹந்யமாநே ஶரீரே ॥ *

அயம்	இவன் (ஆத்மா)
அஜஃ	பிறப்பற்றவன்
நித்யஃ	நாசமற்றவன்
ஶாஶ்வதஃ	ஒரேவிதமாயிருக்கிறவன்
புராணஃ	முன்னேயுள்ளவன்
(தஶாஃ)	ஆகையினாலே
ஶரீரே	தேகமானது
ஹந்யமாநே	கொல்லப்பட்டாலும்
அயம்	இவன் (ஆத்மா)
அகாதஃ	ஒருபோதும்
நஹந்யதே	கொல்லப்படுகிறதில்லை
நஜாயதே	பிறக்கிறதுமில்லை
நம்ரியதே	இறக்கிறதுமில்லை
அகஸ்மா	உண்டாயில்லை
அயம்	மறுபடி
அபவிதா	இருக்கப்போகிறதுமில்லை.

ஆத்மா பிறப்பற்றவன், நாசமற்றவன், ஒரேவிதமாயிருக்கிறவன், முன்னேயுள்ளவன், ஆகையினாலே தேகமானது கொல்லப்பட்டாலும், ஆத்மா ஒருபோதும் கொல்லப்படுகிறதில்லை, பிறக்கிறதுமில்லை, இறக்கிறதுமில்லை, உண்டாய் மறுபடி யிருக்கப்போகிறதுமில்லை.

---

* (ஹ்வா) கடோபநிஷத் உ - வது வல்லி, ஈது - வது மந்திரம் இந்த சுலோகத்துக்குச் சரியானது.

ஸரீரிணஃ	தேகத்தையுடைத்தானவனுடைய(ஆத்மா)
�இமெ தெஹாஃ*	இந்ததேகங்கள்
நித்யஸ்யோக்தாஃ	முடிவையுடைத்தானவைகளாக
உக்தாஃ	சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
தஸ்மாத்	ஓ! பரதவம்சத்திற்பிறந்தவனே!
தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
யுத்யஸ்வ	யுத்தஞ்செய்.

நித்தியனும் நாசமற்றவனும் அறியப்படாதவனுமுள்ள தேகத்தை யுடைத்தானவனை ஆத்மாவினுடைய இந்தத்தேகங்கள் முடிவை யுடைத்தானவைகளாக (ஞானிகளால்) சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஓ! பரதவம்சத்திற்பிறந்த அர்சுன! ஆகையினாலே யுத்தஞ் செய்.

(வ்யா) தேகத்தையுடையவன் என்றதினால் அத்துவைத சித்தாந்தப்படிக்கு வியவகாரதசையில் ஜீவனாகவும், பரமார்த்தத் தசையில் பிரம்மமாகவும் சொல்லத்தக்கது. (கஅ)

கக. யஸ்தநம்வெத்திஹந்தாரம் யஸ்சைநம்மந்யதெஹதம்,	
உபௌதௌநவிஜாநீதோ நாயம்ஹந்திநஹந்யதெ॥	
யஃ	யாவனொருவன்
ஏநம்	இவனை
ஹந்தாரம்	கொல்லுகிறவனாக
வெத்தி	அறிகிறானே
யஃ	எவன்
ஏநம்	இவனை
ஹதம்	கொல்லப்பட்டவனாக
மந்யதெ	அறிகிறானே
தாவுபௌ	அவ்விருவரும்
நவிஜாநீதஃ	வாஸ்தவத்தை யறிந்தவர்களல்ல
அயம்	இவன்

றவனேயன்றி தேகாதிகளைப்போல அறியப்படுகிறவனல்ல. (மீ-வி) சர்வவியாபகமுள்ள ஈசுவரனுக்குச் சமானமான ரூபம் முதலியவையுள்ளவன்.

* (மீ,வி) இந்தத் தேகமென்று குறித்துச் சொல்லப்பட்டதினாலே இந்தத் தேகமழிவுள்ளதென்றும், அழிவற்ற ஒருதேகம் ஜீவனுக்கு முக்திதசையி லுண்டென்றும் அருத்தஞ் செய்யவேண்டும்.

ந஑ஹதி	கொல்லுகிறதுமில்லை
ந஑ஹந்யதெ	கொல்லப்படுகிறதுமில்லை.

யாவனொருவன் (தான்) இவனை (மற்றொருவனை) கொல்லுகிறதாக அறிகிறானே, எவனிவனை (மற்றொருவனை) கொல்லப் பட்டவனாக அறிகிறானே, அவ்விருவரும் வாஸ்தவத்தை யறிந்தவர்களல்ல, இவன் கொல்லுகிறதுமில்லை. கொல்லப்படுகிறதுமில்லை.

(ஸு) அவிவேகிகள் இவன் அவனைக் கொன்றானென்றும் அவனாலிவன் கொல்லப்பட்டானென்றும் நினைக்கிறார்கள். ஆத்மாவித்தியனும் அழிவற்றவனுமாகையால் அந்த ஆத்மா ஒருவனைக் கொல்லப்படத்தக்கவனல்ல வென்பது கருத்து. (ஙஂ)

உ0. ந஑ாயதெ ந்ரியதெ வா஑ூதா஑ி நாயம் ஂ-ஹூ஑ூ ஂவி தாவா ந஑ஹ-யம் । ஊஜோ நித்ய꞉ ஶாஶ்வதோ(அ)யம் புராணோ ந஑ஹ்யதெ ஹந்யமாநெ ஶரீரெ ॥ *

ஊயம்	இவன் (ஆத்மா)
ஊஜஂ	பிறப்பற்றவன்
நித்யஂ	நாசமற்றவன்
ஶாஶ்வதஂ	ஓரேவிதமாயிருக்கிறவன்
புராணஂ	முன்னானை
(தஹ்யாஊ)	ஆகையினாலே
ஶரீரெ	தேகமானது
ஹந்யமாநெ	கொல்லப்பட்டாலும்
ஊயம்	இவன் (ஆத்மா)
ந஑ூ	ஒருபோதும்
ந஑ஹ்யதெ	கொல்லப்படுகிறதில்லை
ந஑ாயதெ	பிறக்கிறதுமில்லை
ந்ரியதெ வா	இறக்கிறதுமில்லை
ஂ-ஹூ஑ூ	உண்டாகி
ஂ-ஹூயஂ	மறுபடி
ஂவி தாவாந	இருக்கப்போகிறதுமில்லை.

ஆத்மா பிறப்பற்றவன், நாசமற்றவன், ஓரேவிதமாயிருக்கிறவன், முன்னானை, ஆகையினாலே தேகமானது கொல்லப்பட்ட போதிலும், ஆத்மா ஒருபோதுங் கொல்லப்படுவதில்லை, பிறக்கிறது மில்லை, இறக்கிறதுமில்லை, உண்டாய் மறுபடியிருக்கப்போகிறதுமில்லை.

---

* (வ்வா) கடோபநிஷத் உ-வதுவல்லி, கஅ-வது வாக்கியம் இந்தச் சுலோகத்துக்குச் சரியானது.

(ஸ்ரீ) தேகங்களுக்குள்ள ஆறுவிகாரங்களும், ஆத்மாவுக் கில்லையென்பது சொல்லப்பட்டது. ஆறுவிகாரங்களாவன.

க.	ஜாயதே	பிறப்பு
உ.	அஸ்தி	இருப்பு
ங.	வர்தூதே	வளர்தல்
ச.	விபரிணமதே	திரிதல் (மற்றொன்றுப்மாறுதல்)
ஞ.	அபக்ஷீயதே	குறுகுதல்
ட.	நச்யதி	நசித்தல்.

(தீ-வி) ஈசுவரனைப்போல ஜீவனும் பிறப்பிறப்பு முதலியவைக ளற்றவன். ஈசுவர சுவரூபத்தைப்போல சமமான ரூபமுள்ளவனைச் சொல்லப்படுகிறான். ஆனால் பிறப்பிறப்புள்ளவனைச் சொல்லப்படு கிறானே யென்றாலோ ; தேகத்தை யடைகிறதும் விடுகிறதுமாயிருப் பதால் அக்கியானிகள் பிறக்கிறானிறக்கிறானென்று வியவகரிக்கி றார்கள். (உ0)

உக. வெத்தாவிநாசிநம்நித்யம் யஏனமஜமவ்யயம்।
கத்யம்ஸவை-புருஷம்பார்த கம்காதயதிஹந்திகம்॥

வெத்தாயம்	ஓ! அர்சுன !
யம்	எவன்
ஏனம்	இவனை (ஆத்மாவை)
அஜம்	பிறப்பற்றவனாகவும்
அவ்யயம்	குறைதலற்றவனாகவும்
அவிநாசிநம்*	நாசமற்றவனாகவும்
நித்யம்†	உயருதலற்றவனாகவும்
வெத்த	அறிகிறானே
புருஷம்	அந்தப்புருஷனவன்
கத்யம்	எப்படி
கம்	யாரை
காதயதி	கொல்லுவிக்கிறான்
கம்	யாரை
ஹந்தி	கொல்லுகிறான்.

ஓ! அர்சுன! எவன் ஆத்மாவைப் பிறப்பற்றவன், குறைதலற்ற வன், நாசமற்றவன், உயருதலற்றவன், என்பதாக அறிகிறானே அந்

---

* (உ) நைமித்திக நாசமில்லாதவன்.

† (ஸ்ரீ) விகார மற்றவன். (உ) சுவாபாவிக நாசமற்றவன்,

தப் புருஷனவன் யாரையாவது கொல்லவாவது கொல்லுவிக்கவாவது எப்படிக்கூடும்.?

(மீ,வி) இந்தச்சுலோகத்திற்கு பரப்பிரம்ம பரமாயும் ஒருஅர்த்தமுண்டு. அதாவது ஓ!அர்சுன! வநஂ=பரமாத்மாவை, சுஜஂ=பிறப்பற்றவன், சுவ்யஂ=விகாரமற்றவன், சுவிநாஶிநஂ = தேகநாசமற்றவன், நித஼ஂ=சுவரூபநாசமற்றவன், என்று, யஂ=எவன், வெஜ=அறிகிறானே (மற்றவைகளுக்கு முன்சொல்லிய அர்த்தந்தான்.) இப்படி பிரம்மத்தை யெவன் றெரிந்திருக்கிறானே, அவன்தான் கர்த்தாவல்ல, சர்வத்திற்குங் கர்த்தா ஈசுவரன்றான், என்கிற ஞாநமுடையவனுயிருப்பானைதால், அவனைருவனைக் கொல்லவாவது கொல்லுவிக்கவாவது மாட்டானென்பது தாத்பரியம். (உக)

உஉ. வாஸாஂஸிஜீணாநி யதா விஹாய நவாநி க்ருஹ்ணாதி நரோ(அ)
பராணி । ததா ஶரீராணி விஹாயஜீணாந்ய ந்யாநி ஸஂயாதி
நவாநிதெஹீ॥

நரஃ	மனிதன்
யதா	எப்படி
ஜீணாநி	பழய (கந்தலாயிருக்கிற)
வாஸாஂஸி	துணிகளை
விஹாய	விட்டுவிட்டு
நவாநி	புதிய
அபராணி	வேறு
(வாஸாஂஸி)	துணிகளை
க்ருஹ்ணாதி	கரகிக்கிறானே
ததா	அப்படியே
தெஹீ	தேகத்தையுடையவன் (ஆத்மா)
ஜீணாநி	பழய (சிதிலப்பட்ட)
ஶரீராணி	தேகங்களை
விஹாய	விட்டுவிட்டு
நவாநி	புதிய
(அந்ய்ாநி)	வேறு
(ஶரீராணி)	தேகங்களை
ஸஂயாதி	அடைகிறான்.

மனிதன் எப்படி பழயதுணிகளை விட்டு விட்டு வேறு புதிய துணிகளைக் கரகிக்கிறானே, அப்படியே ஆத்மாவானவன் பழய உடல்களைவிட்டுவிட்டு வேறு புதிய உடல்களையடைகிறான். (உஉ)

உங. நைநம்சிந்ததிசஸ்த்ராணி நைநம்தஹதிபாவகஃ।
நசைநம்கேதயந்த்யாபோ நசோஷயதிமாருதஃ॥

சஸ்த்ராணி	ஆயுதங்கள்
வநம்	இவனை (ஆத்மாவை)
நசிந்ததி	வெட்டுகிறதில்லை
பாவகஃ	நெருப்பானது
வநம்	இவனை (ஆத்மாவை)
நதஹதி	சுடுகிறதில்லை
ஆபஃ	ஜலங்கள்
வநம்	இவனை (ஆத்மாவை)
நகேதயந்தி	நனைக்கிறதில்லை
மாருதஃ	வாயு
வநம்	இவனை (ஆத்மாவை)
நசோஷயதி	வறளச்செய்கிறதில்லை.

ஆத்மாவை ஆயுதங்கள் வெட்டுகிறதில்லை, நெருப்பு எரிக்கிறதில்லை, தண்ணீர் நனைக்கிறதில்லை, காற்று உலர்த்துகிறதில்லை.(உங)

உச. அச்சேத்யோயமதாஹ்யோயமக்லேத்யோஶோஷ்ய ஏவச।
நித்யஃஸர்வகதஃஸ்தாணுரசலோயம்ஸநாதநஃ॥

அயம்	இவன் (ஆத்மா)
அச்சேத்யஃ	வெட்டப்படத்தக்கவனல்ல
அயம்	இவன் (ஆத்மா)
அதாஹ்யஃ	எரிக்கப்படத்தகுந்தவனல்ல
அக்லேத்யஃ	நனைக்கப்படத்தகுந்தவனல்ல
அஶோஷ்ய ஏவச	உலர்த்தப்படத்தகுந்தவனுமல்ல
நித்யஃ	நித்தியமானவன் (மூக்காலத்திலு மூள்ளவன்)
ஸர்வகதஃ*	எங்குநிறைந்தவன்
ஸ்தாணுஃ†	ஸ்திரமானசுபாவமுள்ளவன்
அசலஃ	சலிக்காதவன்
அயம்	இவன் (ஆத்மா)
ஸநாதநஃ	அநாதியானவன்.

---

* † (உ) (மீ,வி) எப்பவு மெங்கும் வியாபித்திருக்கிற பிரம்மத்தினுடைய ஆதாரத்தின்பேரிலும் அணுவாயுமிருக்கிறவன்.

ஆத்மா வெட்டப்படத்தக்கவனுமல்ல, எரிக்கப்படத் தக்கவனுமல்ல, நனைக்கப்படத் தக்கவனுமல்ல, உலர்த்தப்படத் தக்கவனுமல்ல, நித்தியனும், எங்குநிறைந்தவனும், ஸ்திர சுவபாவமுள்ளவனும், சலிக்காதவனும், அநாதியாயு மிருக்கின்றவன்.

(ஈ) இந்தச் சுலோகத்திற்கும் முந்திய சுலோகத்திற்கும் பேதமென்னவென்றால், முந்தியசுலோகத்தில் ஆத்மாவை வெட்டுகிறது, எரிக்கிறதுமுதலானவைகளைச் செய்யும் சக்தி ஆயுதம் முதலானவைகளுக்கு இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது. ஏன் ஆயுதம் முதலியவைகளுக்குச் சத்தியில்லை யென்றாலோ, ஆத்மா ஸ்திரஸ்வபாவ முதலியவைகளை யுடையவனானதால் அவன் வெட்டப்பட எரிக்கப்படத் தகுந்தவ னல்லவென்பது இதிற் சொல்லப்பட்டது. (உச)

உஙு. சுவுதெதாயஜவிஂதெவுாய ஜவிகாயெஹாயஜ-ஃவுதெ।
தஷ்ணாதெஜவஂவிஜிஜெகூநம் நாந-ஹொஹாவித-ஃஜஹுஷி॥

சுயம்	இவன் (ஆத்மா)
சுவுதஂ	காணத்தக்கவனன்று
சுயம்	இவன்
சுவிகாஹுஂ*	கைமுதலியஉறுப்புகளாலொன்றுஞ் செய்யப்படத்தக்கவனு மன்று
(ஊ தி)	என்பதாக
உவுதெத	சொல்லப்படுகிறான்
தஷ்ணாச	ஆகையினாலே
வனவம்	இவ்விதமாய்
வனநம்	இவனை (ஆத்மாவை)
விதிசுவா	அறிந்து
சுந-ஹொஹாவித-ஂ	துக்கிக்கிறதற்கு
நாஹஜுஷி	நீயோக்கியனல்ல.

ஆத்மா காணத்தக்கவனன்று, நினைப்புக்கெட்டினவனன்று, கைமுதலிய அவயவங்களினாலெதுவுஞ் செய்யப்படத்தக்கவனன்று என்பதாகச் சொல்லப்படுகிறான். ஆகையினாலே யிவ்விதமாயாத்மாவையறிந்து துக்கிக்காதே. (இவ்விதமானவன் ஆத்மாவென்று நீயறிந்துக்கொள்வாயாகில் விசனப்படக்காரண மிருக்கமாட்டாதென்பது தாத்பரியம்.)

---

* (ஸ்ம)(ஈ)(ஸீ,வி) விகாரமடையாதவன்.

(தீ,வி) இந்தச் சுலோகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விசேஷங் களையுடைய ஈசுவரன் ஸர்வஸ்வதந்திரன், ஈனவனுடைய அதீனனுய் யுத்தஞ்செய்து அவனுக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டியவனென்பதாக நினைத்தால் உனக்குத் துக்கத்திற் கேதுவேயிருக்கமாட்டாதென்பது தாத்பரியம். (உரு)

உசு. கூயமெஷநம்நிதரஜாதம் நிதரம்வாஉரவெஜ்ஜதம்।
தயாவிகுடஹாவோஹொ மெநநம்மொஷிதடஹடுஷி॥

கூயஷ*	ஒருக்கால்
ஷநம்	இவனை (ஆத்மாவை)
நிதரஜாதம்	எப்போதும் பிறப்புள்ளவனுகவும்
நிதரம்	எப்போதும்
ஜதம்வா	இறப்புள்ளவனுகவும்
உரவெ தயாவி	எண்ணினபோதிலும்
ஹெஹஹாவோஹொ	ஓ! தோள்வலியுடைய அர்சுன!
கும்	நீ
ஷநம்	இவனை (ஆத்மாவை)க்குறித்து
மொஷிதடம்	விசனப்பட
நாஹடுஷி	யோக்கியனல்ல.

ஒருக்கால் ஆத்மாவை யெப்போதும் பிறப்பிறப் புடையவனுக எண்ணினபோதிலும், ஓ! அர்சுன! நீ ஆத்மாவைக்குறித்து விசனப் படுகைக்கு யோக்கியனல்ல. (உசு)

உஎ. ஜாதஷரஹியுடவொஜதரடம் யுடவம்ஜநஜதஷரவ।
தஷ்மாஅபரிஹாயெடுயெடு நகுமம்மொஷிதடஹடுஷி॥

ஜாதஷரஹி	பிறந்தவனுக்கோ
ஜதரடம்	மரணம்
யுடவம்	நிச்சயம்
ஜதஷரவ	இறந்தவனுக்கோ
ஜநஜ	பிறப்பு
யுடவம்	நிச்சயம்
தஷ்மாசு	ஆகையினுலே
கூபரிஹாயெடுயெடு	பரிகாரஞ் செய்யக்கூடாத (இந்த)விஷயத்தில்

---

* (ரா) தேகமே ஆத்மாவென்று ஒருக்கால் நினைத்தபோதிலும்.

கூம	நீ
ஸொஹிதம்	துக்கப்படுகைக்கு
நாஹமுஹி	யோக்கியனல்ல.

பிறந்தவனுக்கு மரணமும், இறந்தவனுக்குப் பிறப்பும் நிச்சயமாகையால் பரிகாரஞ் செய்யக்கூடாத இவ்விஷயத்தைக்குறித்து நீ துக்கப்படுகைக்கு யோக்கியனல்ல. (உ.எ)

உஅ. சுவ்ருதூஷீநிஹ்ருதாநி வ்ருத்யுர்நிஹ்ராஸத:
சுவ்ருதூநியநாநிவ்ருவ தத்ரகாவைர்விஜ்ஞாயதாம்॥

ஹேஹ்ராஸத	ஓ! அர்சுன!
ஹ்ருதாநி	தேகாதிகள்
சுவ்ருதூஷீநி*	மாயையிலிருந்துண்டாய்
வ்ருத்யுர்நி	மத்தியகாலத்திற் காணப்பட்டு
சுவ்ருதூநியநாநிவ்ருவ†	மாயையில்தானே லயிக்கின்றன
தத்ர	இந்தவிஷயத்தில்
கா	என்ன
பரிதேவநா‡	விசனம்.

ஓ! அர்சுன! தேகாதிகள் மாயையிலிருந்துண்டாய் மத்தியகாலத்திற் காணப்பட்டு மாயையில் லயமடைகின்றன; இந்த விஷயத்தில் ஏன் விசனப்படவேண்டும்?

(வ்யா) காணப்படுவ தெதுண்டோ அதெல்லாமழிவது நிச்சயமென்பது இதன்கருத்து. (உஅ)

உக. கஸ்சித்யேநமாஸ்சர்யவத்பஸ்யதி
கஸ்சிதேநமாஸ்சர்யவத்வததி
கஸ்சிதேநமன்ய:ஸ்ருணோதி
ஸ்ருத்வாப்யேநம்வேதநசைவகஸ்சித்॥

கஸ்சித்	ஒருவன்
ஏநம்	இவனை (ஆத்மாவை)
ஆஸ்சர்யவத்	ஆச்சரிய வஸ்துவைப்போல
பஸ்யதி	பார்க்கிறான்
ததைவ	அப்படியே

---

* (ஸ்ம) (ஈ) பிறவிக்கு முன் காணப்படாதது.
† (ஸ்ம) (ஈ) மரணத்திற்குப்பின் காணப்படாதது.
‡ பரிவேதநா, என்று சிலபாடமிருக்கிறது.

கூநஷ்ட	மற்றொருவன்
வநः	இவனை (ஆத்மாவை)
கூஷ்யவத்	ஆச்சரிய வஸ்துவைப்போல
வததி	சொல்லுகிறான்
கூநஷ்ட	மற்றொருவன்
வநः	இவனை (ஆத்மாவை)
கூஷ்யவத்	ஆச்சரியவஸ்துவைப்போல
ஷ்ருணோதி	கேட்கிறான்
ஷ்ருத்வாபீய கூசித்	கேட்ட, சொன்ன, பார்த்தபோதிலும் வர்களி லொருவனும்
நைநவிவத	அறியவேயில்லை.

ஆத்மாவை யொருவ ஞ்சரிய வஸ்துவைப்போற் பார்க்கிறான்; அப்படியே மற்றொருவ ஞ்சரியவஸ்துவைப்போற் சொல்லுகிறான்; மற்றொருவ ஞ்சரிய வஸ்துவைப்போற் கேட்கிறான். அப்படிக் கேட்டு, சொல்லி, பார்த்து இருந்தபோதிலும் அவர்களி லொருவனு மறியவேயில்லை.

(ஸ்ரீ) சாஸ்திரம் ஆசாரியோபதேச மிவைகளினால் அடைந்த யோகத்தினாலே ஆத்மாவைப் பார்க்கிற ஒருவன், ஸர்வ வியாபக முள்ளவனையும் ஞாநாநந்த ஸ்வரூபனையும் உலக விலக்ஷணனையும் தன்னிலைப்பவும் பார்க்கப்பட் டிராதவனையும் இருப்பதினாலே ஆச்சரியப்படுகிறான். மற்றொருவன் சாஸ்திராதிகளால் ஆத்மா மேற் சொன்னவிதமான ஸ்வரூப முடையவனென்று தான் தெரிந்துக் கொண்டதை யொருவனுக்குச் சொல்லுகிறான். அப்படிச் சொல்லும்போது தான் றெரிந்துசொல்லுகிற அந்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை நினைத்து ஆச்சரியப்படுகிறான். இப்படிச் சொல்வதைக் கேட்டவன் இப்படிப்பட்ட வஸ்துவுண்டாவென்று, கேட்டவுடனே ஆச்சரியப்படுகிறான். இப்படிப் பார்த்தவனுவது சொன்னவனுவது கேட்டவனுவது நித்தியாநந்தஸ்வரூபமான ஆத்மாவைப் பூரணமா யறிந்தவ னல்லனென்பது தாத்பரியம். (உகூ)

கூo. ஹெஹீ நிதயமவத்யாயா ஹெஹவவுஷ்வுஹாரத,
தஷ்மாத்ஸர்வாணிபூதாநி நத்வம்ஶோசிதுமர்ஹஸி॥

ஹெஹாரத	ஓ! அர்சுன !
ஸவ்வுஷ்ய	எல்லாருடைய
ஹெஹெ	தேகமானது
(வத்யமாநெ)	கொல்லப்பட்டபோதிலும்
கூயம் ஹெஹீ	இந்தத்தேகத்தையுடைய ஆத்மாவானவன்
நிதயம்	ஒருபோதும்

சுவயுஃ	கொல்லப்படத்தக்கவனல்ல
தஹாசு	ஆகையினாலே
கும்	நீ
ஸவ-ூணி ஹ-ுதாநி	சகலபிராணிகளைக்குறித்தும்
ஸொஹித-ம்	துக்கப்படுகைக்கு
நாஹ-ுஹி	தகுந்தவனல்ல.

ஓ! அர்சுண! எல்லாருடைய தேகமானது கொல்லப்பட்டபோதிலு மாத்மாவானவன் ஒருபோதுங் கொல்லப்படத் தக்கவனல்ல, ஆகையினாலே நீ சகல பிராணிகளைக் குறித்தும் துக்கப்படுவதற்குத் தகுந்தவனல்ல. (கo)

நக. வ்யஃ-ுஃவிவாவெகஷ் ய நவிகும்வித-ஃஹ-ுஹி।
யஃ-ுவாஜிய-ஜாஹ்ரு யொநுஸ க்ஷத்ரியஸ்ய நவித்யதெ॥

சுவிஃ	மேலும்
வ்யஃ-ும்	உன் வருணத்தாருக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற தருமத்தை
சுவெகஷ்ய	தெரிந்து
விகும்வித-ம்	நடுங்க அல்லது சலிக்க
நாஹ-ுஹி	யோக்கியனல்ல
க்ஷத்ரியஸ்ய*	க்ஷத்ரியனுக்கு
யஃ-ுவாஸ	தருமத்துக்கடுத்த
ய-ுத்தாஸ	யுத்தத்தைக்காட்டிலும்
சுநுஸ	வேறே
ஸ்ரேயஃ	மேலானது (சிரேஷ்டமானது)
நவித்யதெ	இல்லை.

மேலும் உன் வருணத்தாருக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற (அதாவது க்ஷத்திரியனுக்கு யுத்தஞ்செய்வது ஸ்வதருமமானதாலந்த) தருமத்தைத்தெரிந்து நடுக்கங்கொள்ள நீ யோக்கியனல்ல, (ஏனென்றால்) க்ஷத்திரியனுக்குத் தருமத்தோடு கூடின யுத்தத்தைக் காட்டிலும் மேலானது வேறேயில்லை.

(ஸா) அக்கினிஷ்டோமாதி யாகங்களில் பசுஹிம்சை எப்படித்தருமமானதோ, அப்படியே க்ஷத்திரியனுகிய உனக்குத் தருமமாயுண்டாயிருக்கிற இந்த யுத்தம் ஸ்வதருமமானதால் அதினால் தோஷம் உண்டாகாது. யுத்தஞ்செய்யென்பது தாத்பரியம். (நக)

---

*(ஹ்ரு) க்ஷத்திரியனுடைய ஸ்வதருமமின்னதென்பதை இதின் கஅ-வது அத்தியாயம் சஙூ - வது சுலோகத்தில் காணலாம்.

நஉ. யஜ்ஞ யாவ்வாவ்வ நம் ஸ்மருஷாஜவாவ்ய தம்,
ஸ்வர்விதம்க்ஷத்ரியாம்வாயு முஹம்தய ஜீஜ்ய ஸம்॥

ஹவ்வாயு	ஓ! அர்சுன!
யஜ்ஞ யா	தாணகவே
உவ்வ நம்	நேரிட்டிருக்கிறதும்
கவ்வாவ்ய தம்	திறந்திருக்கிற
ஸ்மருஷாஜ துவ	சுவர்க்கவாசலானதுமான
ர்ஷாஜ்ய ஸம்	இப்படிப்பட்ட
ய ஜம்	யுத்தத்தை
(யெ) க்ஷத்ரியாம்	எந்த க்ஷத்திரியர்கள்
முஹம்தெ	அடைகிறார்களோ
தெ	அவர்கள்
ஸ்வர்விதம்	சுகிகள்.

ஓ! அர்சுன! தாணகவே நேரிட்டிருக்கிறதும், திறந்திருக்கிற சுவர்க்க வாசலானதுமான இப்படிப்பட்ட யுத்தத்தைச்செய்கிற க்ஷத்திரியர்கள் சுகிகள்; என்றால், தருமயுத்தத்தி லிறந்தவர்களுக்குச் சுவர்க்கவாசல் திறந்திருக்கிற தென்பது தாத்பரியம்.

(மீ,வி) யுத்தத்தி லிறந்தவர்கள் சீக்கிரமாய்ச் சுவர்க்கத்தை யடைவார்களென்கிற விதி இதனாற் சொல்லப்பட்டது. (நஉ)

நந. கூயவெ(க்ஷ்வே)தத்வயஜ்ருஷிம் ஸம்ஹராம்நக்ஷரிஷ்யஸி,
தததர்மயஜ்ஞம்கீர்திம்(ஸ்வ) துஹ்வாவாவஜ்ஞவாப்ஸ்யஸி॥

கூயு	(ஸ்வர்க்கப் பிரயோஜனத்தை யிழப்பது மாத்திரம்) அல்லாமல்
கூம்	நீ
யஜ்ரும்	தருமத்திற்கடுத்த
ஜ்ஜம்	இந்த
ஸம்ஹராம்	யுத்தத்தை
நக்ஷரிஷ்யஸிசெ	செய்யாமற் போவாயாகில்
தததீம்	அதினாலே
ர்வயஜ்ரும்	உன்னுடைய சுவதருமத்தையும்
கீர்திம்(ஸ்வ)துஹ்வா*	புகழ்ச்சியையும்

---

* (ஸ்வ) மகாதேவர் முதலானவர்களுடன் யுத்தஞ்செய்து அடைந்திருக்கிற கீர்த்தியையும்.

ஹிக்வா — இழந்து
வாவம்* — பாவத்தையும்
சுவாஹுவஹி — அடைவாய்.

ஸ்வர்க்கப் பிரயோஜனத்தை இழப்பது மாத்திரமல்லாமல் நீ தருமத்தோ கூடின இந்த யுத்தத்தைச் செய்யாமற் போவாயாகி லதினாலே உன்னுடைய (கூத்திரிய தருமமாகிய) சுவதருமத்தை யும் புகழ்ச் சியையுமிழந்து பாபத்தையுமடைவாய். (ருக)

ருச. காகீ திர்ஹதோவிஹ-ருதாநி கூயபிஷ்யந்திதவ்யாம்
ஸம்ஹாவிதஸ்யசாகீர்திர்மரணாதிரிச்யதே॥

சுவிஹ — மேலும்
ஹ-ருதாநி — (பிராணிகள்) ஜனங்கள்
சுவ்யாம் — சாசுவதமான (நீண்டகாலம்)
தே — உன்னுடைய
சாகீர்திர்து — அபகீர்த்தியையும்
கூயபிஷ்யந்தி — சொல்லுவார்கள்
ஸம்ஹாவிதஸ்ய — நன்குமதிக்கப்பட்டிருக்கிறவனுக்கு
சாகீர்திர்ஃ — அபகீர்த்தியானது
மரணாத் — மரணத்தைவிட
அதிரிச்யதே — அதிகமாம்.

மேலும், ஜனங்கள் நீண்டகாலம் உன்னுடைய அபகீர்த்தியை யுந்து சொல்லுவார்கள். நன்குமதிக்கப்பட்டிருக்கிறவனுக்கு அபகீர் த்தியானது மரணத்தைவிட வதிகமானது. (ருச)

ருக. பயாத்ரணாத்-உபரதம் மம்ஸ்யந்தேத்வாம்மஹாரதாஃ।
யேஷாம்த்வம்பஹு-மதோ பூத்வா யாஸ்யஸிலாகவம்॥

கூம் — நீ
யேஷாம் — எவர்களுக்கு
பஹு-மதஃ (சன்) — நன்குமதிக்கப்பட்டவனாகவிருந்தாயோ
(தே) மஹாரதாஃ — அந்தமகாரதிகர்கள்
த்வாம் — உன்னை
பயாத் — பயத்தினாலே
ரணாத் — யுத்தத்தினின்றும்

---

* (வா வ) ஸ்வதருமமான கருமத்தைச் செய்யாமல் விட்டதினாலுண்டாகும் பாபத்தையும்.

உவாச	பின்னடைந்தவனுக
ஏவயுதை	நினைப்பார்கள்
ஹ்ருஷிகேச	(ஆகையால் நன்குமதிக்கப்பட்டு) இருந்தும்
மாவவ	இழிவை
பாவயுஜி	அடைவாய்.

நீ யாரால் நன்கு மதிக்கப்பட்டிருந்தாயோ, அந்த மகாரதிகள் உன்னை பயத்தினாலே யுத்தத்திலிருந்துப் பின்னடைந்தவனுக நினைப்பார்கள், ஆகையால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவனுக விருந்தும் இழிவை யடைவாய். (நசு)

நச. சுவாவயுவாதாம்ஸ்துவஹ தஷிஷயுந்தி தவாஹிதாம்
நிந்தந்தஸ்தவஸாமர்யயும் ததோதுக்கதரம் நுநு கிம்॥

தவ	உன்னுடைய
சுஹிதாம்	சத்துருக்கள்
தவ	உன்னுடைய
ஸாமர்யயும்	சாமர்த்தியத்தை
நிந்தந்தம்	நிந்திக்கிறவர்களாக
பஹுநி	அநேகமான
சுவாவயுவாதாம்ஸ்து	சொல்லத்தகாதவார்த்தைகளையும்
வதிஷயுந்தி	சொல்லுவார்கள்
ததம்	அதைப்பார்க்கிலும்
துக்கதரம்	அதிகதுக்கம்
கிந்நு	என்னவிருக்கிறது.

உன்னுடைய சத்துருக்கள் உன்னுடைய சாமர்த்தியத்தை நிந்தித்து, சொல்லத்தகாத அநேக வார்த்தைகளையுஞ் சொல்லுவார்கள்; அதைப்பார்க்கிலு மதிகதுக்க மென்னவிருக்கிறது? (நசு)

நள. ஹதோவாப்ரோஷ்யஸி ஸ்வர்கம் ஜித்வாவாபோக்ஷ்யஸி மஹீம்,
தஸ்மாதுத்திஷ்ட கௌந்தேய யுத்தாயக்ருதநிஸ்சயம்॥

கௌந்தேய	ஓ! அர்சுன!
ஹதோவா	கொல்லப்பட்டாலோ
ஸ்வர்கம்	சுவர்க்கத்தை
ப்ராப்ஸ்யஸி*	அடைவாய்

* ப்ராப்ஸ்யஸி என்று (ஸ்ரீ) பாடம், அர்த்தத்தில் பேதமில்லை.

ஜிகூவா	ஜயித்தாலோ
உஹீம்	இராஜ்ஜியத்தை
ஹொகூஷுலெ	அநுபவிப்பாய்
தஷாசு	ஆகையிணலே
யுஜாய	யுத்தத்தின்பொருட்டு
கூதநிஶ்சயம்	நிச்சயித்தவணுக
உதிஷ்ட	எழுந்திரு.

ஓ! அர்சுண! நீ கொல்லப்பட்டாலோ! ஸ்வர்க்கத்தை யடைவாய், ஜயித்தாலோ! இராஜ்ஜியத்தை யனுபவிப்பாய்; ஆகையிணலே, யுத்தத்தின்பொருட்டு நிச்சயஞ் செய்துக்கொண்டெழுந்திரு. (ருஎ)

ருஅ. ஸுஹ்ருத்ஸ்வஜநாகூகூ மாஹாமாஹளஜயாஜயள।
ததாயுஜாயயுஜ்யஸ்வ நைவம்பாவஷவாப்ஸ்யஸி॥

ஸுஹ்ருத்ஸ்வே	சுகதுக்கங்களை
ஸமே	சமமாக
கூகூ	செய்து
மாஹாமாஹள	லாபநஷ்டங்களையும்
ஜயாஜயள	ஜயாபஜயங்களையும்
(ஸமளகூகூ)	சமமாகச்செய்து
ததஃ	அதற்குப்பிறகு
யுஜாய	யுத்தத்திற்கு
யுஜ்யஸ்வ	சித்தணுக்கடவாய்
ணவம் (னைசு)	இப்படிப்பட்ட நிச்சயமுடையவணுல்
பாவம்	பாபத்தை
ராவாப்ஸ்யஸி	அடையமாட்டாய்.

சுகதுக்கங்களையு மிலாப நஷ்டங்களையும், ஜயாப ஜயங்களையும் சமமாகச்செய்து (நினைத்து) க்கொண்டு பிறகு யுத்தத்திற்குச் சித்தணுக்கடவாய். இப்படிப்பட்ட நிச்சயமுள்ளவணுகவாணல் பாபத்தை அடையமாட்டாய்.

(ஸ்ரீ) சுக துக்கம், இலாப நஷ்டம், ஜயாபஜய மென்கிற பதார்த்தங்கள் காரணகாரியங்களாக விருக்கின்றன. சுகதுக்கத்திற்குக் காரணம் இலாப நஷ்டம். இலாப நஷ்டத்திற்குக் காரணம் ஜயாப ஜயங்கள்; ஆகையால், காரணங்காரிய மிரண்டையும் விட்டுவிட வேண்டுமென்பது தாத்பரியம். (ருஅ)

நிசு. ஸுஷ்ருதெ ஹெ ஹி தாஸாம்வெ வுத்தியெபுரமெத்திரோம்ஜுணு
வுத்தெயா புத்தெயாவாயு சுமுவும்யம்வுத ஹாவுயுஸி॥

ஹெவாயு	ஓ ! அர்சுன !
யாம்வெ*	ஆத்மதத்துவத்தில்
ஸாஷ்ய வுத்தி:	இந்தப்புத்தியானது
தெ	உனக்கு
சுஹிஹிதா	சொல்லப்பட்டது
யயா வுத்தியா	எப்படிப்பட்ட புத்தியோடு
யுக்தோ	கூடினவனனல்
கர்மபந்தம்	{ கருமபெந்தம் அல்லது கருமத்திலுண்டான பெந்தத்தை
ப்ரஹாயுஸ்யஸி	விடுவாயோ
(தாம்)	அப்படிப்பட்ட
யொகெ தம்†	யோகவிஷயத்தில்
இமாம்	{ இதை (இப்போது சொல்லப்போகிற புத்தியை)
ஸ்ருணு	கேள்.

ஓ! அர்சுன! ஆத்மதத்துவ விஷயத்திலிந்தப் புத்தியானது உனக்கு (இதுவரையில்) சொல்லப்பட்டது. எப்படிப்பட்ட புத்தியோடு கூடினவனனல் கரும பெந்தத்தை விடுவித்துக்கொள்ளுவாயோ அப்படிப்பட்ட (கரும) யோகவிஷயமான புத்தியைச் சொல்லுகிறேன். கேள்.

(ஸா) (ஈ) இந்த அத்தியாயம் கஉ-வது சுலோகம் முதல் கூ0-வது சுலோகம் வரையில் ஆத்ம தத்துவத்தை விளக்குவதாகிய யோகமானது சொல்லப்பட்டது. கூக-வது சுலோகம் முதல் கூஅ-வது சுலோகம் வரையில், உலகவிஷயமான ஞானஞ் சொல்லப்பட்டது. ச0-வது சுலோகம் முதல் நிக-வது சுலோகம் வரையில் எதானது கருமபெந்தத்தை நிவிர்த்தித்து மோக்ஷத்தைக்கொடுக்குமோ, அப்படிப்பட்ட கரும யோகமானது சொல்லப்படும்.

(பீ,வி) ச0-வது சுலோகம் முதல் சச-வது சுலோகம் வரையில் காம்மிய (பலன் வேண்டுமென்கிற ஆசையுடன் கூடின) கருமம் நிந்திக்கப்படுகிறது.

(கூக)

---

* (ஹா) ஜீவாத்மா பரமாத்மாக்களுடைய தத்துவத்தைப்பற்றிய விஷயத்தில்.

† (ஸா) (ஈ) (பீ,வி) ஆத்மதத்துவ ஞானத்திற்குக் காரணமான கரும யோகத்தில்.

சுo. நெஹாஹிகூஉநாஸ்ஸாஹ்ஸி வ்ருதவ்ருவாயொநவிஜ்ருதெ;
வ்ஹ்ஹுஉவ்ருவ்ஸ்ருயஉ-ருவ்ஸ்ரு தூாயதெதஉஹதெதாஹயாசஃ॥

ஊஹ	பலாபேக்ஷயின்றி ஈசுவரார்ப்பணமாய் செய்யப்படுங் கருமயோகத்தில்
சுஹிகூஉநாஸ்ஸம் நாஹ்ஸி	தொடங்குவது வீணுகாது
வ்ருதவ்ருவாயம்	தோஷமானது
நவிஜ்ருதெ	கிடையாது
சுவ்ஸ்ரு யஉ-ருவ்ஸ்ரு	இந்த நிஷ்காம கருமமாகிய தருமத்திலுடைய
வ்ஹ்ஹுஉவி	சிறியபாகமுங்கூட
உஹதம்	மிகப்பெரிதான
ஹயாசஃ	ஜநநமரணமாகிய பயத்திலிருந்து
தூாயதெத	விடுவிக்கும்.

பலாபேக்ஷயின்றி ஈசுவரார்ப்பணமாய் செய்யப்படுவதாகிய (நிஷ்காம) கருமயோகத்தில் தொடங்குவது வீணுகாது. (பூர்த்தியாகாவிட்டாலுங்கூட) தோஷமானது கிடையாது. இந்த நிஷ்காம கருமமாகிய தருமத்திலுடைய சிறிய பாகமுங்கூட மிகப்பெரிதான ஜநநமரண பயத்திலிருந்து விடுவிக்கும்.

(ஶ்ரீ) வியவசாயமுதலிய கருமங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்து நடுவில் விட்டுவிடுவதிலுல் அல்லது இடையூறு நேரிட்டு அதிலுல் நடத்தக்கூடாமையாவதிலுல் எப்படியுந்தப்பயிர் பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்காமல் வீணுய் போய்விடுமோ அப்படி நிஷ்காம கருமம் வீணுகாது. செய்தவனையில் மோக்ஷ சாதனமாகிய பெரிய பிரயோஜனமுண்டாகுமென்பது தாத்பரியம். (சo)

சுக. வ்ருவஸ்யாதிகாவ-ஜி ரெகெஹக-ர-நந்ந।
வெஹ-ஶாவொஹ்ருநம்தாஶ்ரு வை-ஜியொவ்ருவஸ்யிநாஃ॥

ரெஹக-ர-நந்ந	ஓ! குருவம்சத்திற்பிறந்தவனே!
ஊஹ*	இந்த நிஷ்காம கருமயோகத்தில்
வ்ருவஸ்யாதிகா†	நிச்சயஸ்வரூபமான

---

* (ஈ) சாஸ்த்ரோக்தமான கருமத்தில்.

† (ஶ்ரீ) ஈசுவர பக்தியினுலே நான் சம்சாரமாகிய சமுத்திரத்தைத் தாண்டுவேன் என்கிற நிச்சயமான (ஈ) பரமாத்மாவைத் தெரிந்து நான் செய்யப்பட்ட வேதோக்தமான சகல கருமங்களையும் அந்த பரமாத்மாவுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்து அதினுலேயே நான் கடைத்தேறுகிறேனென்கிற நிச்சயமான (மீ.வி) சாஸ்திரப் பிரமாணங்களினுல் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பரமார்த்தமானது மீசுவர விஷயமானதுமான.

வ்யவஸாயாத்மிகா	நிச்சயபுத்தியுள்ளதாயும்
பு3த்3தி4ரேகே	புத்தியானது
ஏகாக்3ரம்*	ஒன்றே
அவ்யவஸாயினாம்†	நிச்சயபுத்தியில்லாதவர்களுடைய
பு3த்3தயஃ	புத்திகள்
பஹுஶாகா2ஹ்யனந்தாஶ்ச	பலபிரிவுள்ளவைகளாயும்
	அநேகங்களாயுமிருக்கின்றன.

ஓ! அர்சுன! இந்தக் கருமயோகத்தில் நிச்சய ஸ்வரூபமான புத்தியானது ஒன்றே, நிச்சய புத்தியில்லாதவர்களுடைய புத்திகள் பல பிரிவுள்ளவைகளாயு மநேகங்களாயு மிருக்கின்றன.

(ஸ்ரீ) நிச்சயபுத்தி யொன்றேயென்றும், அநிச்சயபுத்தி பல வென்றும் இதிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விரண்டு புத்திக ளும் கருமவிஷயத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்டன, அதெப்படியென்றால், ஸ்வர்க்கமடைய இச்சையுள்ளவன் ஜ்யோதிஷ்டோமமென்கிற யாக த்தையும், பசுக்கள் அதிகமாய் வேண்டுமென்கிற இச்சையுள்ளவன் சித்ரயாகத்தையும், செய்யவேண்டியதென்றும், இப்படியே ஒவ் வொரு கருமத்திற்கு மொவ்வொரு பலன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப்பலன் தனக்குக்கிடைக்க வேண்டுமென்கிற விச்சையுடைய வன், எந்தக்கருமத்திற்கு விசேஷ பலனும் கருமஞ்செய்வதில் பிர யாசை சொற்பமுமுள்ளதென்பதைத் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு அதைப்பற்றிய விதியை யறிந்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு அதைச்செய்ய இடம், பொருள், ஏவல் இவைகளைத்தேடவேண்டும். இவைகளெல்லா மநுகூலமாய் யக்கியாதி கருமங்களை யாரம்பித்தால் அதில் யாதொரு இடையூறில்லாமல் முடியவேண்டும். யாதொரு இடையூறு நேரிட்டால் செய்த காரியம் பிரயோஜனமற்றுப்போவது மாத்திரமல்ல, பாவமுமுண்டாகும், காம்மியகருமமாகிய விதில் இவ் வளவு நிர்ப்பந்தமிருப்பதால், இதைச்செய்பவனுக்குப் பலபிரிவுள்ள அநேக புத்திகளென்று சொல்லப்பட்டது. இவ்வளவு பிரயாசைப் பட்டுச் செய்வதற்குப் பலன்கொடுக்கும் தேவதையாவது ஒன்றே வென்றால், அப்படியுமில்லை. இந்திரன், அக்கினி, வாயு முதலான பல தேவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களாற் கொடுக்கப்படும் பல னை, சுவர்க்கமு மதற்குத் தாழ்ந்தவைகளுமேயன்றி யதைவிடச் சிரேஷ்டமானதுமல்ல, பலனுமொன்றல்ல, சுவர்க்கமுதலியவைகளை யனுபவிப்பவன் குறித்த காலம்வரையில் அவ்விடமிருந்து பிறகு ஜன்மமெடுக்க வேண்டியதேயாகிறது. ஜநமரணங்களிவனைவிட்டு

---

* (ஸ்ரீ) ஒன்றே, என்றால் மோக்ஷமாகிய பலனுமொன்றே, அதற்குச் சாத னமு மொன்றேயென்று தாத்பரியம்.

† (ஸ்ரீ) பக்தியற்ற காம்மிய கருமிகள்.

நீங்கவேயில்லை. ஆகையாலொரு நிச்சயமில்லாத பல புத்திகளை யுடையவனுக்கு இப்படிப்பட்ட பலன்றான் கிடைக்கும். இதே கருமங்களை பலைகளுக்குள்ள பலன்களை யிச்சிக்காமல் ஈசுவரார்ப்பணமாகச் செய்வாரிகில், அவனுக்கெந்த கருமத்திற்கு என்னபலன் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதுமில்லை. பிரயாசை யதிகமா, சுலபமாவென்பதை விசாரிக்க வேண்டியதுமில்லை. இடம், பொருள், ஏவல் கிடைக்கவில்லையேயென்கிற விசாரமுமில்லை. தொடங்கின கருமம் முடிவுபெறுவிட்டால் பாவம் வருமென்கிற பயமுமில்லை. யாதொரு விசாரமுமில்லாமல் தன்னியன்றமாத்திரம் சற்கருமங்களைச்செய்து ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்துவிட்டால் ஈசுவரனைவர் சித்த சுத்தியையும் ஞானத்தையு முண்டாக்கி ஜநமரணதுக்கத்தைப் போக்கடித்து நித்தியாநந்தமான மோக்ஷத்தை யடைவிக்கிறார். இப்படிப்பட்ட கருமயோகிக்கு, தான்செய்கிற கருமம் எப்படிப்பட்டது? அதை யெப்படிச் செய்கிறது? என்னென்ன வஸ்துக்கள் வேண்டியது? என்பது முதலிய பல புத்திகளுக்கு இடமன்றி சத்கருமங்களைச்செய்து ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்ய வேண்டியதென்கிற ஒரே புத்திதான். அதற் கீசுவரனை யடைகிறதாகிய மோக்ஷமொன்றேதான் பலன். ஆகையாலிவன், ஒரே நிச்சயபுத்தியுடையவனைச் சொல்லப்பட்டான்.

ஒருவன் கருமத்தின் பலனை யபேக்ஷிக்கவுமில்லை, செய்கிற கருமத்தை ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்ச் செய்யவுமில்லை. அப்படிப்பட்ட கருமத்திற்கு என்ன பலனென்கிறகேள்வி யிதிலிருந்துண்டாகிறது. தனக்காவது பிறருக்காவது பிரயோஜனமற்றதாகிய காரியஞ்செய்வது எப்படி வீணனோ அப்படி வீணனென்று தாணுத்தரஞ் சொல்லவேண்டும். (சக)

சஉ. யாதிஶாம்வ்ருஷ்டிராம்வாயம் ப்ரவர்தயதிவர்ஷிதம்।
வெதவாஹ்ரராம்வாயூ நாநரூபாஸ்தீவாதிநம்॥

சந. காமோதாநஸ்ரமப்ரவாரா ஜநகூடாஸ்தவப்ரஜா।
க்ரியாவிஶேஷபஹுலாம் ஹொதெஶ்வர்யபுமதிம்ப்ரதி॥

சஎ. ஹொதெஶ்வர்யபுப்ர ஸகாநாம் தயாவஹ்ரதவெதவா।
வ்ருவஸ்யாதிகாவ்ருஜி ஸ்யாள நவியீயதெத॥

வெதவாயூ — ஓ! அர்சுண!

வெதவாஹ்ரராம் — { வேதத்திற் பலத்தைச்சொல்லுகிற வாக்கியங்களில் (அர்த்தவாதத்தில்) பிரீதியையுடையவும்

தாமுதாஹ்ருத்ய வாசம்*
{(சுவர்க்கத்தைக்காட்டிலும்) வேறே விசேஷபலன்கள் இல்லையென்று சொல்லுகிறவும்

காமாத்மாநஃ
{(புத்திர மித்திர களத்திராதிகளில்) ஆசையை அல்லது ஆசையிலை நிறைந்த மனதையுடையவும்

ஸ்வர்கபரா
{ஸ்வர்க்கமே சகலத்திலு மேலான பிராபோஜனமென் றெண்ணி யிருக்கிறவுமான

அவிவேகிநஃ
அவிவேகிகள்

புஷ்பிதாம்
{போகைசுவரியங்களை வதற்காக

கிரியாவிஶேஷபஹுலாம்
{அநேக கருமபேதங்களை யுரைப்பதும்

போகைஶ்வர்யகதிம்
{ஜநத்தையும் கருமத்தையும் கருமப்பலன்களையுங்கொடுப்பதும்

வாசம்
{(பலமில்லாத) புஷ்பத்தையுடைய மரங்களைப்போல்விளங்குவதுமான இப்படிப்பட்ட

யாம் வாசம்
எந்த வார்த்தையை

ப்ரவதந்தி
சொல்லுகிறார்களோ

பார்த
அந்த வார்த்தையிலே

வேதவாதரதாஃ
{அபகரிக்கப்பட்ட மனதுகளையுடையவர்களாயும்

நாந்யதஸ்தீதி
{போகைசுவரியங்களில் ஆசையையுடையவர்களாயு மிருக்கிறவர்களுக்கு

வாதிநஃ
நிச்சயசுவரூபமான புத்தியானது

ப்ரவதந்தி
மனதில்

பாபிகாம்
உண்டாகவேமாட்டாது.

ஓ! அர்சுன! வேதத்திற் பலனைச்சொல்லுகிற வாக்கியங்களாகிய அர்த்தவாதத்தில் பிரீதியை யுடையவர்களும் சுவர்க்கத்தைக்

---

* (உ) வேதங்கள் முழுவதும் பகவானைப்பற்றியே சொல்லுகிறதென்றறியாதவர்களாயும் (ஹீ,வி) ஈசுவரனுவது மோக்ஷமாவது இல்லையென்று வாதிப்பவர்களாயும்.

† (உ) (ஹீ,வி) புஷ்பமாகிய சுவர்க்காதிகளையே பலனைகச்சொல்லுகிற,

‡ (ஸா) (ஈ) அந்தக்காரணத்தில் (ஸ்ரீ) யோக ஸமாதியில் (உ) ஈசுவரத்தியானவிஷயத்தில் (ஹீ,வி) பகவானிடத்தில்.

காட்டிலும் வேறே விசேஷ பலன்களில்லையென்று சொல்லுகிறவர்களும், புத்திரமித்திர களத்திராதிகளி லாசையுடையவர்களும், சுவர்க்கமே மேலான பிரயோஜனமென்று எண்ணி யிருக்கிறவர்களுமாகிய அவிவேகிகள் போகைசுவரியங்களை அடைவதற்காக அநேக கருமபேதங்களைச் சொல்லுகிறவும் ஜநநத்தையும் கருமத்தையும் கருமப்பலன்களையுங் கொடுக்கிறவும் பலனில்லாத புஷ்பத்தையுடைய மரங்களைப்போல் விளங்குகிறவுமான விப்பமடிப்பட்ட எந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார்களோ அந்த வார்த்தைகளிலே பயகரிக்கப்பட்ட மனதையுடையவர்களாயும், போகைசுவரியங்களில் ஆசையுடையவர்களாயு மிருக்கிறவர்களுக்கு நிச்சய சுவரூபமான புத்தியான தண்டாகவேமாட்டாது.

(வா) எக்கியம் முதலிய கருமங்களுக்குச் சிரேஷ்டமான பலன் ஸ்வர்க்காதிகளென்றும் புத்திரமித்திர களத்திர தனதான்னிய வஸ்துவாகுதி பலன்களு முண்டாகுமென்றும் வேதங்களிற் பலன்களைச் சொல்லுகிற அர்த்தவாதங்களைக் கேட்டுப் போகைசுவரியாதிகளில் ஆசைகொண்டு அவைகளிடத்தி விழுக்கப்பட் டிருக்கிறவனுக்கு ஆத்ம ஸ்வரூப ஞானத்தில் பிரவிர்த்தியே யுண்டாகமாட்டாதென்பது இந்தச் சுலோகங்களின் கருத்து. (சூ-சங-சா.)

சுரு. மெதுமூணுவிஷயாவெதா நிஸ்தைகுணோ ஹவார்ஜுந,
நிஹுந்தொ நிதுவலகுவெதா நியெதாமசுகதுகூ தவாநு॥

வெதசுஜுந	ஓ ! அர்சுன !
வெதாஃ	வேதங்கள்
மெதுமூணுவிஷயாஃ*	(சத்துவாதி) முக்குணங்களை விஷயமாகவுடையன
நிஸ்தைகுணோ	நீ
நிஸ்தைகுணோஃ†	ஆசையற்றவனாகவும்
நிஹுந்தொஃ‡	(சுகம் துக்க மிலாப நஷ்ட முதலான) துவந்துவங்களற்றவனாகவும்

---

* (ஸ்ரீ) முக்குணங்களினால் உண்டாக்கப்பட்ட சம்சாரசுவரூபத்தைத் தெரிவிக்கின்றன (தீ,வி) ஸ்வர்க்காதிகளைத் தெரிவிக்கின்றன.

† (தீ,வி) முக்குணங்களை விட்டவனாகவும். என்றால், முக்குணங்களால் உண்டாகுங் காரியங்களை விடுவதென்று தாத்பரியம். (வா) ஸத்துவாதி முக்குணங்களுடைய ஸ்வரூபம் அவைகளின் காரிய மிவைகளினின் க-வது அத்தியாயத்திற் சொல்லப்படுகின்றன.

‡ (வா) சுகம் துக்கம், இலாபம் நஷ்டம், ஜயம் அபஜயம், நன்மை தீமை, இப்படிப்பட்ட வொன்றுக்கொன்று விரோதமான விஷயங்கள் துவந்துவமென்று சொல்லப்படும்.

நிதர்வலகுவஸ்ம்*
நியொகாமகேஷம்†
சுத்தவாநு(ஷ)‡
ஹவ

நித்திய சத்துவநிலையை யுடையவனுகவும்
யோககேஷமங்க ளற்றவனுகவும்
அப்பிரமத்தனுகவும் (ஊக்கமுள்ளவன்)
ஆகக்கடவாய்.

ஓ! அர்சுன! வேதங்கள் சத்துவாதி முக்குணங்களை விஷயமாக வுடையன (என்றல், காம்மியகருமிகளுக்காக ஏற்பட்டன) நீயாசை யற்றவனுகவும், துவந்துவங்க ளற்றவனுகவும், நித்தியசத்துவ நிலை யை யுடையவனுகவும், யோககேஷமங்க ளற்றவனுகவும், அப்பிரமத் தனுகவு மாகக்கடவாய்.

(ஸ்ரீ) (ஈ) முக்குணங்களையுடைய வதிகாரிகளுக்கு அவரவர்க ளுடைய கருமங்களினு லுண்டாகும்பல னிதிற் சொல்லப்பட்டது.

(ஸ்ரீ,வி) இந்தச் சுலோகம் முதல் சு-வது அத்தியாயம் முடியும் வரையில் நிஷ்காம கருமயோக முபதேசிக்கப்படுகிறது. ஆனல் சிலசுலோகங்களில் வேறேசங்கதிகள் சொல்லப்படுகின்றனவேயென் றல், அவை மத்தியிலுண்டான கேள்விக்கு உத்தரமாகவிருக்கும்.()

சஉ. யாவாநயாநுஉவாதெந ஸவாதஸ்வாதகே।
தாவாநுஸவிவாஷாவிதெஷாவிஜாநதஃ॥

உவாதெந	ஸ்நாநபாநம் முதலிய காரியங்களுக்குச் சொற்பஜலமுள்ள கிணறுமுதலிய வைகளில்
யாவாநயாந்	எவ்வளவு பிரயோஜனமோ
தாவாநு	அவ்வளவு
ஸவாதஸ்வாதகே	நாலுபக்கங்களிலிருந்தும் வந்துசேருகி ற விஸ்தாரமான ஜலமுள்ள வரி யில்
(ஸவதி யயா)	உண்டாவதுபோல

---

* (ஸ்ரீ) எப்போதும் தைரியத்தை யுடையவனுகவும் (ஸ) (ஈ) எப்போ துஞ் சுத்தசத்துவ குணத்தையே ஆசிரயித்தவனுகவும் (ஸ்ரீ,வி) எப்பவும் ஹரித்தியா னத்தையே யுடையவனுகவும்.

† (ஸ) (ஸ்ரீ) (ஈ) (ஸ்ரீ,வி) தனக்கில்லாத வஸ்துவையடைவது (யொமஃ) யோகம். தனக்குள்ள வஸ்துக்களைப் போக்கடித்துக்கொள்ளாம லிரகூதிக்கிறது (கெஷஃ) கேஷமம், இவைகள் நிஃ = அற்றவனுகவும்.

‡ (ஈ) ஆத்ம ஞானியாகவும், (ஸ்ரீ,வி) ஹரியே சுவாமியென்கிற நம்பிக்கை யுடையவனுகவும்.

ஸவெஷ்டா வெதெஷ்டா (யாவாநயஷ்டீ) (தாவாநயஷ்டீ) விஜாநதீ ப்ராஹ்மணஸ்ய ஹவதீ

வேதோக்தமான சகலகருமங்களிலேயும் எவ்வளவு பிரயோஜனமோ அவ்வளவு பிரயோஜனமும் ஆத்மதத்துவ சுவரூப நிச்சயமுள்ள பிரம்மநிஷ்டனுக்கு உண்டாகும்.

ஸ்நாநபாநாதிகளுக்குச் சொற்பத் தண்ணீருள்ள கிணறுமுத லியவைகளில் எவ்வளவு பிரயோஜனமோ அவ்வளவு பிரயோஜனம் நாலு பக்கங்களிலிருந்தும் வந்து சேருகிற விஸ்தாரமான ஜலமுள்ள ஏரியில் உண்டாவது போல் வேதோக்தமான சகல கருமங்களிலேயும் எவ்வளவு பிரயோஜனமோ அவ்வளவு பிரயோஜனமும் ஆத்ம ஸ்வரூப நிச்சயமுள்ள பிரம்மநிஷ்டனுக் குண்டாகும்.

(ஈ) பல திக்கிலிருந்தும் வருகிற வதிக ஜலமுள்ள ஏரி முத லியவைகளில் தாகத்திற்குத் தண்ணீர் குடிக்கப்போனவன் தனக் கெவ்வளவு வேண்டியதோ அவ்வளவு உபயோகம் செய்வதுபோல் வேதங்கள் எவ்வளவு விரிவாகவிருந்தாலும் வேதோக்த கருமானுஷ் டானமுள்ள வேதார்த்தங்களை யறிந்தவன் றனக்கு வேதத்திலிருந் துபயோகஞ் செய்துகொள்ள வேண்டிய தெவ்வளவோ அவ்வள வுமட்டுந்தா னுபயோகஞ் செய்துகொள்ளுவானென்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ,வி) (முதலில் அன்வயஞ்செய்து எழுதப்பட்டிருக்கிற அர்த் தத்தையே சொல்லி மறுபடி யடியிற்கண்டவிதமாய் வேறொரு அர் த்தஞ் செய்திருக்கிறார். எப்படியென்றால்) ஸவஷ்டாவஸ்ய-தெஷ கே = பிரளய ஜலத்திலிருக்கிற, உஷவாநே = உஷ = உத்தமனும், சுவ = ஒருவராலு மிரக்ஷிக்கப்படாதவனும், சுநே = சகல பிரபஞ் சங்களையும் நடத்துகிறவனுமிருக்கிற பரமாத்மாவே (ப்ரஸ்ந வதீ) பிரசன்னனாகி, ஸவெஷ்டுஷ்-வெதெஷ்ட - யாவாநயஷ்டீ = கா ம்யங்களான கருமங்களைச் செய்பவனுக்கு வேதங்களிற் சொல்லியிருக்கிற பலன்க ளெவ்வளவுண்டோ, தாவாந் = அவ்வளவும், விஜாநதீ = சா ஸ்திராசார்யோபதேசத்தினால் பிரம்மத்தை யறிந்தவனும், ப்ரா ஹ்மணஸ்ய = பிரம்மத்தை நேராய்ப்பார்த்தவனுமிருக்கிறவனுக்கு, (ஹவதீ) உண்டாகும்.

(ஸ்ரீ) ஸ்வல்ப ஜலமிருக்கிற கிணறு குட்டைமுதலியதை யா சிரயம் பண்ணுகிறவனுக்குண்டாகும் பிரயோஜனம் மிகவுஞ் சொற் பமாகவேதானிருக்கும். பெரிய ஏரி நதி முதலியவைகளை ஆசிர யிக்கிறவனுக்குக் கிணறு குட்டை முதலியவைகளினாலுண்டாகும் பிரயோஜநத்தைவிட அநேகமடங் கதிகமாயிருக்கும். எப்படியெ

ன்றால், கிணற்றின் றண்ணீர் சில வற்ப காரியங்களுக் காகுமேய ன்றி நஞ்சைவயலுக்குப் பாச்சலாமா? எந்த வேலைக்கு முபயோக மாய் நிரந்தரமா யுபயோகிக்கத்தான் கூடுமோ? நதி யேரிகளோ, இப்படிப்பட்ட சகல காரியங்களுக்கு முபயோகமாகும். அந்த உப யோகத்தில் கிணறுகளி னுபயோகங்கூட அடங்கியே யிருக்கிறது. அப்படிப்போல பிரம்மஞானிக்குப் பெரிதானதும் நித்திய சுகமா னதுமான மோக்ஷபலமானது, வேதங்களிற் சொல்லப்பட் டிருக் கிற ஸ்வர்க்காதி பலன்களைவிட எவ்வளவோ மேலான தாகையால் அதைவிட்டு அற்பமாகிய காம்மிய கருமபலனை பிரம்மஞானி விரும் பமாட்டான். பிரம்மாநந்தமான மோக்ஷமானது அற்பமான ஸ்வ ர்க்காதிபலனை யடக்கிக்கொண்டிருக்கிற தென்பதுதான் கருத்து. (ஸ்ரீ) (ஸு) இவர்களுடைய வபிப்பிராய மிந்த தாத்பரியத்தை யா தரிக்கிறது. (சசு)

சன. கஉஞணைவவாயிகாஸ்தை ஶஹமெஷ்கூஹாவந।
ஶகஉஞஹமஹெத்ஹஞ்ஞ உஞிதவஸ்மொஷ்கஉஞணி॥

தை	உனக்கு	
கஉஞணைவ	கருமஞ் செய்வதிற்றானே	
காயிகாஸ்ஃ	அதிகாரமிருக்கிறது	
கூஹாவந	ஒருபோதும்	
ஹமெஷ்ட	பலன்களிலே	
(காயிகாஸ்ஃ)	அதிகாரமானது	
ஶா	இல்லை	
கஉஞஹமஹெத்ஃ	} *	கருமபலனுக்குப்பாத்திரனாகாதே
ஶஹஞ்ஃ		
கஉகஉஞணி		கருமஞ்செய்யாமலிருப்பதில்
தை		உனக்கு
ஸங்கஃ		ஆசையானது
ஶாஷ்ட		கூடாது.

(அர்சுன!) உனக்கு கருமஞ் செய்வதிற்றானே யதிகாரமிருக்கி றது (ஆனால்) ஒருபோதும் (கரும) பலனிலிச்சைவைக்காதே. (ஜநமரணத்திற்கு ஏதுவாகிய) கருமபலத்திற்குப் பாத்திரனாகா தே. கருமஞ் செய்யாமலிருப்பதில் ஆசைவைக்காதே.

(ஸா) கருமத்தை ஈசுவராதீனமாக நீ செய்யவேண்டியவன். அதின்பலனை யபேக்ஷிக்காமலும், கர்த்துருத்துவாபிமான மில்லாம

---

* (ஸ்ரீ) கருமபலனிலிச்சையாய் பிரவிர்த்திக்காதவனாகாதே.

லும், கருமத்தைச் செய்வாயாலல், அதின்பலனை யடையாமல் மோ க்ஷபலனை யடைவாய். கருமத்தை விட்டுவிட உனக்கதிகாரமில்லை. ஏனென்றால், ஈசுவராதீனஞகச் செய்யவேண்டியவன் என்பது தாத் பரியம்.

(ஸீ,வி) கருமஞ்செய்வதி லுனக்கு அதிகாரமென்று சொன்னதி லல் கருமபலனை யடைவதிற்கூட வதிகாரமுண்டென்று நினைக்கா தே. நீ செய்த கருமத்திற்குப் பலன்கொடுப்பது என்னுடைய விச் சையாக விருக்கிறது. நீ ஞாநியாகிறவனையில் கருமங்களை விடாம லே செய்யவேண்டும். ஞாநியுங்கூட பலாபேக்ஷையன்றி கருமஞ் செய்தால், அப்படிச்செய்த கருமம் சத்கருமமாலல், மோக்ஷத்தி லதிக ஆனந்தமுண்டாகும். ஆகையால் ஞாநிகூடச் செய்யவேண் டியதா யிருக்கிற கருமத்தை நீ செய்யாமல் விட்டுவிட யோக்கிய னல்ல. ஆனற் பலனைமட்டு மபேக்ஷிக்காதே, பலனையடைய நீ சுவ தந்திரனென்று மெண்ணுதே, ஈசுவர னெஜமானனென்றும் நீ தாச னென்று மெண்ணி அயிக்கிய பாவத்தைவிட்டு ஈசுவராராதனை ரூப மாக கருமங்களைச் செய்யென்பது தாத்பரியம். (சுள)

சுஅ. யொமஸ்ஸம்க-ர-கசி-ஞாணி ஸம்மம்தர்க்ஷ ாயநம்ஜய।
ஸித்3தி4ம்ரிஷெ3ர்யாஸ்ஹ-ஏகூவா ஸமக்ஷம்யொமஉச்யதெ॥

ஹெயநம்ஜய	ஓ! பொருளாசையற்ற அர்சுண!
கூவம்	நீ
யொமஸ்ஸம்*	பகவன் னிஷ்டையிலிருந்துக்கொண்டு
வஸம்மா தர்க்ஷ ா †	(தன்னுடையதென்கிற) அபிமானத்தை விட்டு
ஸித்3தி4ம்ரிஷெ3ர்யாம் ‡	பலனுகிய ஞானசித்தியை யடைந்தாலு மடையாவிட்டாலு மதில்
ஸமம் ஹ-ஏகூவா	சமமா யிருந்துக்கொண்டு
கூ-ஞாணி§	கருமங்களை
கூ-ர-ர	செய்

---

* (ஸீ,வி) கருமயோகம் அதாவது ஞாநோபாயம்.

† (ஸ்ரீ) ஈசுவரன் திருப்தியடைய வேண்டுமென்கிற வெண்ணத்தைவிட்டு (ரா) இராஜ்ஜியம், பந்துக்கள், புத்திரமித்திர களத்திராதிகளில் அபிமானம்விட்டு (ஸீ,வி) பலாபேக்ஷையைவிட்டு.

‡ (ரா) யுத்தத்திற் ஜயம்வந்தாலும் அபஜயம் வந்தாலும்.

§ (ரா) யுத்தம் முதலிய கருமங்கள்.

வாசிகம் { (சித்தியை யடைந்தாலு மடையாவிட்டாலும்) அதிற் சமமாயிருப்பது

யொமஉதயுவுதெ யோகமென்று சொல்லப்படுகிறது.

ஓ! பொருளாசையற்றவனே! நீ பகவன்னிஷ்டையி லிருந்துக் கொண்டு அபிமானத்தைவிட்டு கருமபலனுகிய ஞானசித்தியையடைந்தாலு மடையாவிட்டாலு மதில் சமமாயிருந்துக்கொண்டு (என்றூல், ஞானசித்தியை யடைந்துவிட்டோமென்று சந்தோஷத்திறற் கருவப்படாமலும் சித்தியை யடையவில்லையேயென்று துக்கத்திறல் மயங்கிப்போகாமலும்) கருமங்களைச்செய். சித்தியசித்திகளில் சமமாயிருப்பது யோகமென்று சொல்லப்படும். (சஅ)

சக. உருணஹுவாஂசுஹு வுஹியொமாஉநஂஜய।
வுஉளஸாணஉஙிஉ கூவணாஂஹமஹெதவஂ॥

ஹெயநஂஜய ஓ! அர்சுன!

வுஹியொமாசு { நிச்சய சுவரூப புத்தியிலுலே செய்யப்படுகிற நிஷ்காம கருமயோகத்தைப் பார்க்கிலும்

கூஹு { பலவிச்சையிலுலே செய்யப்படுங் காம்மிய கருமமானது

உருணெ
சுவாஂஹி { மிகவுமிழிவானது

சுதஂ ஆகையிலுலே

வுஉளஃ நிச்சய சுவரூபபுத்தியிலே

ஸாணஂ காரணமான நிஷ்காம கருமயோகத்தை

சுஙிஉ ஆசிரயிக்கக்கடவாய்

ஹமஹெதவஂ பலனை யிச்சிக்கிறவர்கள்

கூவணாஂ§ துக்கத்தை யடைவார்கள்.

---

* (ஸா) வுஉள = நிஷ்காம கருமயோகத்தில் அல்லது சாங்கியபுத்தியில், ஸாணஃ=ஆசிரயத்தை, சுஙிஉ=விரும்பு, என்றூல், பரமார்த்த ஞானத்தை சரணமடையக்கடவாய். (ஸ்ரீ) வுஉள = ஞானத்தின்பொருட்டு, ஸாணஂ=காரணமாகிய கருமயோகத்தை அல்லது இரகூஸ்கிக்கிற ஈசுவரனை, சுஙிஉ = ஆசிரயிக்கக்கடவாய். (ஈ) காம்மிய கருமமானது ஜநமரணத்திற் கேதுவானதென்றும் நிஷ்காம கருமமானது மோகூஷத்திற் கேதுவானதென்றும் அறிவை யடையக்கடவாய், (உ) (ஸ்ரீ,வி) வுஉள = ஞானத்திற்குக் காரணமான நிஷ்காம கருமயோகத்தில்.

§ (ஸஂ) (ஈ) ஜநமரண துக்கத்தை யடைவார்கள். ஹமஹெதவஃ கூவணாஃ (ஸ்ரீ,வி) ஈசுவர ஐக்கிய ஞாநத்தை யிச்சிக்கிறவர்கள் அந்தகாரத்தை யடைவார்கள்.

ஓ! அர்சுனை! நிச்சய சுவரூப புத்தியினாலே செய்யப்படுகிற நிஷ்காம கரும யோகத்தைப்பார்க்கிலும் பலவிச்சையினால் செய்யப் படுங் காம்மிய கருமமானது மிகவுமிழிவானது. ஆகையினாலே, நிச் சய சுவரூப புத்திக்காக நிஷ்காம கருமயோகத்தை ஆசிரயிக்கக்கட வாய். பலனை யிச்சிக்கிறவர்கள் துக்கத்தை யடைவார்கள். (சகூ)

சுo. வைஷ்யஸ்தூஜஹாதீஹ உபேஉபாதஷ்டுதே,
தஸ்மாத்யோகாயயுஜ்யஸ்வ யோகஃகர்மஸுகௌசலம்॥

வைஷ்யஸ்தூம் *	(சுகதுக்காதிகளிற்சம) புத்தியுடையவன்
உபே வாஷ்டுதஷ்டுதே †	புண்ணியபாவங்க ளிரண்டையும்
இஹ	இந்தலோகத்திலேயல்லது, இந்த ஜன்ம த்திலேயே
ஜஹாதி	விலக்கிக்கொள்ளுகிறான்
தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
யோகாய‡	(சமபுத்தி) யோகத்தின்பொருட்டு
யுஜ்யஸ்வ	முயற்சிசெய்
கர்மஸு§	கருமங்களிலேயுள்ள
கௌசலம்¶	சாமர்த்தியமானது
யோகஃ	யோகமென்று சொல்லப்படுகிறது.

---

* (மீ,வி) பகவத் ஞானத்துடன் கூடினவன்.

† வாக்கியம் (உ) புண்ணியமுங்கூடப் பாபத்தைப்போலவே மறுபடி ஜனன மரணத்தை யுண்டாக்கப்பட்டதாகையால் ஞானியானவன் பாபங்களின் பலனை எப்படி யபேக்ஷிக்கமாட்டானோ வப்படியே புண்ணியபலனையு மபேக்ஷிக்கமாட் டான். புண்ணியபலனை விடலாகாதென்று சொல்லுவார்கள், அப்படிச் சொல்லு கிறவர்க ளவிவேகிகள் (மீ,வி) புண்ணிய கரும பலன்களுக்குள்ளே மறுபடி ஜனனத் தை யுண்டாக்கப்பட்ட புண்ணிய கருமங்களுடைய பலன்களை விட்டுவிட வேண்டும். மோக்ஷத்தி லானந்தத்தை விருத்திசெய்கிற புண்ணிய கருமங்களுடைய பலன்களை விடக்கூடாது.

‡ (மீ,வி) ஞானோபாயமாகிற நிஷ்காம கருமயோகத்தின்பொருட்டு.

§ (ஸ) ஸ்வதருமமான கருமங்களிலேயுள்ள.

¶ (ஸ) சமத்துவ புத்தியினாலே பந்த சுவபாவமுள்ள கருமத்திலிருந்து நிவிர்த்திக்கிற சாமர்த்தியம்.

§ ¶ (மீ,வி) கருமங்களுக்குள் சிரேஷ்டமானது.

சுகதுக்கங்களில் சமபுத்தி யுடையவன் புண்ணியபாவங்க ளிரண்டையு மிந்த லோகத்திலே யல்லது இந்த ஜன்மத்திலேயே விலக்கிக்கொள்ளுகிறான். ஆகையினாலே, சமபுத்தி யோகத்தின்பொருட்டு முயற்சிசெய். கருமங்களிலுள்ள சாமர்த்தியமானது யோகமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(ஸ்ரீ) "கருமங்களிலுள்ள சாமர்த்தியமானது" என்றால், கருமங்களுடைய சுவபாவமானது பந்தத்தைக் கொடுக்கப்பட்ட தானபோதிலும் அந்தக் கருமத்தையே பலாபேக்ஷையின்றி ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்ச்செய்து அதையே மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமாய்ச் செய்துகொள்ளுவதுதான்.

(ஸா) "யொகஃகர்மஸு கௌஶலம்" = கருமஞ்செய்யும் விஷயத்தில் சமத்துவ புத்தியானது பிரயாசையிலு லடையத்தகுந்ததென்று தாற்பரியம். (நo)

நுக. பு³த்³தி⁴யுக்தோ ஜஹாதீஹ உபே ஸுக்ருதது³ஷ்க்ருதே।
தஸ்மாத்³யோகா³ய யுஜ்யஸ்வ யோக³꞉ கர்மஸு கௌஶலம்॥

பு³த்³தி⁴யுக்தோ*	(சுகதுக்காதிகளில் சமத்துவ) புத்தியுடன் கூடினவர்கள்
ஸுக்ருதது³ஷ்க்ருதே†	கருமத்திலுண்டாகிற
உபே	பயனை
தஸ்மாத்	ஒழித்து
ஜஹாதி (வர்தமா)	ஞானமுடையவர்களாகி
பு³த்³தி⁴யுக்தோ‡	பிறவித்துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டு
கௌஶலம் §	துன்பமற்ற
யோக³꞉	பதவியை (ஸ்தானத்தை)
கர்மஸு	அடைகிறார்களென்பது
ஹி	பிரசித்தம்.

---

* (ஸா) சுகதுக்காதிகளில் சமத்துவ புத்தியுடையவர் அல்லது பரமாத்மதத்துவ ஞானமுடையவர்.

† (ஸ்ரீ,வி) ஸுக்ருʼதம் ச து³꞉க்ருʼதம் = கருமங்களினாலுண்டாகிற பலன்களையும் விஷய வாசனையையும்விட்டு.

‡ (ஸா) ஜீவன் முத்தனாக.

§ (ஆ) சுவர்க்காதிகளுக் கழிவுண்டு என்பதையும், மோக்ஷத்திற் கழிவில்லை, அதை யடைந்தால் துக்கமில்லையென்பதையும் குறித்துக்காட்டும்பொருட்டு (கௌஶலம்) என்கிற விந்தபதம் பிரயோகிக்கப்பட்டதாக விருக்கிறது.

துக்க சுகாதிகளில் சமத்துவ புத்தியுடையவர்கள் எதுவுண்டாகிற பயனையொழித்து தூரதிருஷ்டியர்களாயிருப்பதற்கு பத்தி லிருந்து விடுபட்டுத் துன்பமற்ற பதவியை (மோக்ஷத்தை) அடைகிறார்களென்பது பிரசித்தம்.

நிஉ. யதாதிதிஜாஜ்ஞாகரணீயம் வைதேவிவத்ரிக்ரியாவிஸ்தாரஸ்தாவதேவோபலப்தவ்யம் விருத்தாவஸ்தாயாம்

யதா	எப்போது
தத	உன்னுடைய
வைதேஹீம்	புத்தியானது
ஜோஹரணீயம்	(தேகமே ஆத்மாவென்கிற) அஜ்ஞானமாகிய சேற்றை
வ்யதிதரிஷ்யதி	கடந்துபோய் அப்பால்
ததா	அப்போது
ஸ்ரோதவ்யஸ்ய	கேட்கவேண்டிய வேதாந்தத்தின்
ஸ்ருதஸ்ய	கேட்ட வேதாந்தத்தின்
நிர்வேதம்	வைராக்கியத்தை அல்லது வேண்டாமை
கந்தாஸி	அடைவாய்.

எப்போ துன்னுடைய புத்தியானது தேகமே ஆத்மாவென்கிற அக்ஞானமாகிய சேற்றைக் கடந்துபோய் அப்பால் கேட்ட வேதாந்தத்தின் மேலும் கேளாத வேதாந்தத்தின் மேலும் வைராக்கியத்தை யடைவாய்.

(ஸ்ரீ) இதனாலையில் செய்தருளின வேதாந்தத்தை இனிச் செய்யவேண்டிய வேதாந்த விசாரத்தை உபதேசிக்கை வெறுப்புண்டாகக் கூடாது. எப்படியெனில், நீ துர்விசாரத்தி லிருக்கிறபடியால் வேதாந்தத்தின்மேல் பற்று வேண்டியவனாக விருக்கிறாய். குருவுபதேசத்தி லிவரத்தையும் சொல்லுகிறபடியால் வேதவாக்கியத்தை வது பிரம்மஞானிக்குந் தருமாதலால் நீயும் தகுந்தவனாயிருப்பாய். ஆகையால் வருத்தமில்லையென்று தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ) எப்போதுன் புத்தியானது அசேதனமோ அப்போது காணுதலையில் எதையும் யதைச்சொல்லப் போகிறதேது அமையாமல் யடைவாய்.

சுகதுக்கங்களில் சமபுத்தி யுடையவன் புண்ணியபாவங்க ளிரண்டையு மிந்த லோகத்திலே யல்லது இந்த ஜன்மத்திலேயே விலக்கிக்கொள்ளுகிறான். ஆகையினாலே, சமபுத்தி யோகத்தின்பொருட்டு முயற்சிசெய். கருமங்களிலுள்ள சாமர்த்தியமானது யோகமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(ஸ்ரீ) "கருமங்களிலுள்ள சாமர்த்தியமானது" என்றால், கருமங்களுடைய சுவபாவமானது பந்தத்தைக் கொடுக்கப்பட்ட தானபோதிலும் அந்தக் கருமத்தையே பலாபேக்ஷையின்றி ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்ச்செய்து அதையே மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமாய்ச் செய்துகொள்ளுவதுதான்.

(ஈ) "யொகஃகர்மஸு கௌஶலம்" = கருமஞ்செய்யும் விஷயத்தில் சமத்துவ புத்தியானது பிரயாசையிலை லடையத்தகுந்ததென்று தாற்பரியம். (நo)

நக. தூரேண ஹ்யவரம் கர்ம புத்தியோகாத்தனஞ்ஜய
புத்தௌ சரணமன்விச்ச கிருபணாஃ பலஹேதவஃ॥

தூரேண	வெகுதூரத்தில்
ஹி	நிச்சயமாக
அவரம்	தாழ்ந்ததாகிய
கர்ம	கருமமானது
புத்தியோகாத்	புத்தியோகத்தைக் காட்டிலும்
தனஞ்ஜய	தனஞ்ஜயனே
புத்தௌ	புத்தியோகத்தில்
சரணம்	ரக்ஷணையை
அன்விச்ச	அடைவாயாக
கிருபணாஃ	கிருபணர்கள்
பலஹேதவஃ	பலனையே நோக்கமாகக் கொண்டவர்கள்

நக. தூரேண ஹ்யவரம் கர்ம புத்தியோகாத்தனஞ்ஜய
புத்தௌ சரணமன்விச்ச கிருபணாஃ பலஹேதவஃ॥

வெகுதூரம்*	{(சுகதுக்காதிகளில் சமத்துவ) புத்தியுடன் கூடினவர்கள்
கர்மஜம்†	கருமத்தினாலுண்டாகிற
பலம்	பயனை
தியக்த்வா	ஒழித்து
மநீஷிணஃ (ஜ்ஞாநிஃ)	ஞானமுடையவர்களாகி
ஜந்மபந்தவிநிர்முக்தாஃ‡	பிறவித்துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டு
அநாமயம் §	துன்பமற்ற
பதம்	பதவியை (ஸ்தானத்தை)
கச்சந்தி	அடைகிறார்களென்பது
ஹி	பிரசித்தம்.

---

* (ஸா) சுகதுக்காதிகளில் சமத்துவ புத்தியுடையவர் அல்லது பரமாத்மதத்துவ ஞானமுடையவர்.

† (ஸ்ரீ,வி) கர்மஜம் பலம் த்யக்த்வா = கருமங்களினாலுண்டாகிற பலன்களையும் விஷய வாசனையையும்விட்டு.

‡ (ஸா) ஜீவன் முத்தாளாக.

§ (ஆனந்) சுவர்க்காதிகளுக் கழிவுண்டு என்பதையும், மோக்ஷத்திற் கழிவில்லை, அதை யடைந்தால் துக்கமில்லையென்பதையும் குறித்துக்காட்டும்பொருட்டு (அநாமயம்) என்கிற விந்தபதம் பிரயோகிக்கப்பட்டதாக விருக்கிறது.

துக்க சுகாதிகளில் சமத்துவ புத்தியுடையவர்கள் கருமத்தினலுண்டாகிற பயனேயொழித்து ஞானமுடையவர்களாகிப் பிறவித்துன்பத்தி லிருந்து விடுபட்டுத் துன்பமற்ற பதவியை (மோக்ஷத்தை) அடைகிறார்களென்பது பிரசித்தம். (நுக)

நுஉ. யதா தே மோஹகலிலம் புத்திர்வ்யதிதரிஷ்யதி।
ததா கந்தாஸி நிர்வேதம் ஸ்ரோதவ்யஸ்ய ஸ்ருதஸ்ய ச॥

யதா	எப்போது
தே	உன்னுடைய
புத்திர்	புத்தியானது
மோஹகலிலம்	(தேகமே ஆத்மாவென்கிற) அக்கியான மாகிய தோஷத்தை
வ்யதிதரிஷ்யதி	கடக்குமோ அல்லது தாண்டுமோ
ததா	அப்போது
ஸ்ரோதவ்யஸ்ய	கேட்கவேண்டிய வேதார்த்தத்திலும்
ஸ்ருதஸ்ய	கேட்ட வேதார்த்தத்திலும்
நிர்வேதம்	வைராக்கியத்தை அல்லது வெறுப்பை
கந்தாஸி	அடைவாய்.

எப்போ துன்னுடைய புத்தியானது தேகமே ஆத்மாவென்கிற அக்கியானமாகிய தோஷத்தைக் கடக்குமோ அப்போ திதுவரையிற் கேட்ட வேதார்த்தத்திலாவது இனிக் கேட்கப்போகிற வேதார்த்தத்திலாவது வெறுப்பை யடைவாய்.

(ஸ°) இதுவரையில் செய்திருக்கிற வேதாந்தவிசாரத்திலாவது இனிச் செய்யவேண்டிய வேதாந்த சிரவணத்திலாவது உனக்கு வெறுப்புண்டாகக் கூடாது. ஏனென்றால், நீ அக்கியாந நிலைமையிலிருக்கிறபடியால் வேதார்த்தங்களை யறிந்து அதின்படிநடக்க வேண்டியவனாக விருக்கிறாய். கருமத்தையு மதைச்செய்யவேண்டிய விவரத்தையும் சொல்வதாகிய வேதவாக்கியங்களில் வெறுப்படைவது பிரம்மஞானிக்குத் தகுமானாலும் நீயப்படி வெறுப்படையத் தக்கவனாகமாட்டாய். உனக்கு ஞானதிகாரமின்னும் வரவில்லையென்று தாத்பரியம்.

(ஸா) எப்போதுன் புத்தியானது அக்கியானத்தைக் கடக்குமோ அப்போது ஞானிதுவரையில் எதைவிடச்சொன்னேனே இனியெதைச்சொல்லப் போகிறேனே அவைகளில் வைராக்கியத்தை யடைவாய்.

(தீ,வி) எப்போ துன்னுடைய புத்தியானது விபரீத ஞாநமாகிற தோஷத்தைத் தாண்டிநிற்குமோ வப்போது இதுவரையிற் பெரியோர்களாற் கேட்டதற்கும் கேட்கப்போகிறதற்கும் பலனையடைவாய். நிஷ்காம கருமயோகத்திலு லுண்டாகிறவும் மோக்ஷஹேதுவானவும் ஞானத்தையடைவாயென்பது தாத்பரியம். (நஉ)

நந. ஶ்ரு-திவிப்ரதிபந்நாதே யதா ஸ்தாஸ்யதி நிஶ்சலா।
ஸமாதாவசலாபு-த்தி ஸ்ததா யோகமவாப்ஸ்யஸி॥

ஶ்ரு-திவிப்ரதிபந்நா	அநேக அர்த்தங்களைக் கேட்டதிலல் கலங்கியிருக்கிற
தே	உன்னுடைய
பு-த்தி:	புத்தியல்லது அந்தக்கரணமானது
யதா	எப்போது
நிஶ்சலா	கலங்காத அல்லது சலிக்காததாய்
ஸமாதௌ	பரமாத்மாவிடத்தில் அல்ல திடைவிடாத தியானத்தில்
அசலா*	நிலையாய்
ஸ்தாஸ்யதி	நிற்குமோ
ததா	அப்போது
யோகம்	(கருமயோகத்திற்குப் பலனை தத்துவ ஞாந) யோகத்தை
அவாப்ஸ்யஸி	அடைவாய்.

அநேக (வைதிக லவுகிக விஷயங்களான) அர்த்தங்களைக் கேட்டதிலல் கலக்கங்கொண்டிருக்கிற உன்னுடைய புத்தியானது கலக்கமற்று எப்போது இடைவிடாமல் பிரம்மநிஷ்டையில் நிலையாய் நிற்குமோ வப்போது கருமயோக பலனுகிய தத்துவஞ் ஞாநயோகத்தையடைவாய்.

(ஈா) ஶ்ரு-தி=நாமிதுவரையிற் சொல்லிவந்த சாஸ்திரார்த்தத்தை நீ கேட்பதிலல், வி=விசேஷமாய், ப்ரதிபந்நா=ஆத்மாவை, பிரபஞ்சத்தைக் காட்டிலும் விலக்ஷணனென்றும் நித்தியனென்றும் நிரதிசயனென்றும் சூக்ஷ்மனென்றும் கிரகித்திருக்கிற, தே=உன்னுடைய, பு-த்தி:=புத்தியானது, யதா=எப்போது, ஸமாதௌ=கருமாநுஷ்டானத்திலுற் சுத்தியையடைந்திருக்கிற மனசில், நிஶ்சலா=சலிக்காமல், அசலா=ஓரோவிதமாய், ஸ்தாஸ்யதி=நிற்குமோ, ததா=அப்போது, யோகம் = ஞாநயோகமாகிற ஆத்ம தெரிசனத்தை, அவாப்ஸ்யஸி=அடைவாய். (நஙட)

---

* (ஸ்ரீ) விகல்பமற்ற.

கூஜ்ஹ உவாச.

(நிசு.) ஹ்ரீதவ்ய ஜ்ஞஸ்யகாஹாஷா ஸமாயிஹ்யஸ்ஸ்யகெஹவ!
ஹ்ரீதயீம்கிம்வ்ய ஹாஷெத கிமாஸீ தவ்ய ஜெத கிம்॥

கூஜ்ஹ்ஹ உவாச	அர்சுனன் சொல்வது
மெஹகெஹவ	ஓ! கேசவா!
ஸமாயிஹ்யஸ்ஸ்ய	சமாதியிலிருக்கிற
ஹ்ரீதவ்ய ஜ்ஞஸ்ய*	நிலைத்த ஞானமடைந்தவனுடைய
ஹாஷா	லக்ஷணம்
கா	எப்படிப்பட்டது
ஹ்ரீதயீம்	நிலைத்தஞானமுடையவன்
கிம்	எப்படி
வ்ரஜ ஹாஷெத†	பேசுவான்
கிம்‡	எப்படி
கூஸீத‡	இருப்பான் (என்னத்தைச்செய்துக்கொண்டிருப்பான்)
கிம்§	எப்படி
வ்ரஜெத§	நடத்தை அல்லது செய்கை எப்படிப்பட்டது.

அர்சுனன் கிருஷ்ணசுவாமியை நோக்கிச் சொல்வது.

ஓ! கேசவா! சமாதியிலிருக்கிற நிலைத் தஞ்ஞானமடைந்தவனுடைய லக்ஷணமெப்படிப்பட்டது? நிலைத் தஞ்ஞானமுடையவனெப்படிப்பேசுவான்? எப்படியிருப்பான்? எப்படி நடப்பான்?

(ஹா) இதில் நான்கு கேள்விகள் அடங்கியிருப்பதாகச் சொல்லலாம்; அல்லது இலக்ஷணமென்பதைப் பொதுவான கேள்வியாகவும் மற்ற மூன்றையு மதற்கு விவரமாயும் சொல்லலாம். நான்கு கேள்விகளாக பாஷியக்காரர்களும் வியாக்கியாதாக்களு மபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்கள். (நிசு)

---

* (ஸ்ம) தானே பிரம்மமென்கிற ஞானத்தை யுடையவனுடைய.

† (ஸ்ர) வாசிகம் (வாயினல் பேசுவதுமுதலியன) எப்படியிருக்கும்.

‡ (ஸ்ர) மானசிகம் (மனேவிருத்தி) எப்படியிருக்கும். (மீ,வி) எங்கேயிருப்பான்.

§ (ஸ்ர) காயிகம் (தேகத்தினற் செய்யுஞ்செய்கை) எப்படிப்பட்டதாயிருக்கும். (ஜ) நடப்பது, செய்வது, எப்படியிருக்கும். (மீ,வி) செய்கை எப்படியிருக்கும்.

ஸ்ரீ ஹமவாந-வாச.

நுநு. வ்ருஜஹாதியதூகூரோநு லவ-ாநுவாய-ுசிநாமதாநு।
கூத்தெநுவாத்தநாத-ஷ்டஃ ஸ்ரிதவ்ருஜூஹொவ்ருசெத॥

ஸ்ரீ ஹமவாந-வாச	கிருஷ்ணபகவான் சொல்வது
ஹெவாய-ு	ஓ ! அர்சுன !
யதூ	எப்போது
சிநாமதாநு	மனதிலிருக்கிற
லவ-ாநு	சகலமான
காமாநு*	விருப்பங்களை
வ்ருஜஹாதி	முழுதும் விட்டொழிக்கிறானே
கூத்தெநுவ†	ஆத்மாவினிடத்திலேயே
கூத்தநா‡	தன்னிலே
த-ஷ்டஃ	சந்துஷ்டி யுள்ளவனாக
(ஹவதி)	ஆகிறானே
ததூ	அப்போது
ஸ்ரிதவ்ருஜ்ஞஃ (ஹதி) உச்யதெ	நிலைத் தஞ்ஞானியென்று சொல்லப்படுகிறான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்சுனனைநோக்கிச் சொல்வது.

ஓ ! பார்த்தா ! எப்போது மனதிலிருக்கிற சகல விருப்பங்களையும் முழுதும் விட்டொழிந்து, ஆத்மாவி னிடத்திலேயே தன்னிலே சந்துஷ்டியுள்ளவனாக வாகிறானே வப்போது நிலைத் தஞ்ஞானியென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(வா) இதினால் ஆத்மசந்துஷ்டிதான் இலக்ஷணமென்று சொன்னதாக ஆச்சுது. (நுநு)

நுசு. உ-ஃவெஷ-ாஸ்ரிநா வ்ருவெஷ-விம தவ்ருஜஹ்ஃ।
வீதராகபயக்ரோதஃ ஸ்ரிததீஃ-ாநி-வ்ருச்யதெ॥

உ-ஃவெஷ-	துக்கம்வந்தாலும்
அந-ஸ்ரிஹ்ருநாஃ	துடிக்காதமனதை யுடையவனையும்
வ்ருவெஷ-	சுகம்வந்தாலும்

---

* (ஸ்ரீ,வி) காமக்குரோதம் முதலியவைகளை.

† (ஸ்ரீ) தன்னுடைய ஸ்வரூபானந்தத்திலேயே. (ஸ்ரீ) (ஸ) (ஆ) பிரத்யகாத்ம ஸ்வரூபத்திலேயே.

‡ (ஸ) மனதினுலே. (ஆ) (ஸ்ரீ,வி) பரமாத்துமாவினுடைய பிரசாதத்தினுலே.

விமதஷ்யஹம்	பற்றற்றவனையும்
வீதராகபயக்ரோதஃ	விருப்பம், பயம், கோபமற்றவனாகவு மிருக்கிற
உச்யதே*	மௌனி அல்லது சந்நியாசியானவன்
ஸ்திததீஃ	நிலைத் தஞ்ஞானியாக
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறான்.

துக்கம்வந்தாலும் துடிக்காத மனதை யுடையவனையும் சுகம் வந்தாலு மதிற்பற்றற்றவனையும், விருப்பம், பயம், கோபமில்லாதவனையு மிருக்கிற முனியானவன் நிலைத் தஞ்ஞானியாகச் சொல்லப்படுகிறான்.

(ஸ்ரீ) இந்தச் சுலோகத்தினாலு மிதற்கு முந்திய சுலோகத்தினாலும் முதலாவது கேள்வியான நிலைத் தஞ்ஞானியி னிலக்ஷணஞ் சொல்லப்பட்டது.

(ஈ) முந்திய சுலோகத்தி லெவனைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டதோ, அவன் முதல் அந்தஸ்திலுள்ளவன். பிரபஞ்சவாசனை முற்றிலுமற்றவன். இதிற் சொல்லப்பட்டவனை இரண்டாவ தந்தஸ்துள்ளவன், பிரபஞ்சவாசனை முற்றிலு மற்றுப்போகாமல் சில பற்றுதலுடனிருப்பவன். (நக)

நள. யஸ்ஸர்வத்ராநபிஸ்நேஹ ஸ்தத்ஸுப்ராப்ய சுபாசுபம்।
நாபிநந்தி நதிவேஷ்டி தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா॥

யஃ	எவன்
ஸர்வத்ர†	சகலத்திலும்
அநபிஸ்நேஹஃ‡	அபிமானமற்றவனை
தத்தத் ப்ராப்ய சுபாசுபம்	அந்தந்த இஷ்டானிஷ்டங்களை
ப்ராப்ய	அடைந்தாலும்
நாபிநந்தி	சந்தோஷப்படுகிறதில்லையோ
நதிவேஷ்டி	வெறுப்படைகிறதில்லையோ
தஸ்ய	அவனுடைய
ப்ரஜ்ஞா	ஞானமானது
ப்ரதிஷ்டிதா	நிலைத்தது.

---

* (ஈ) ஆத்மத் தியானமுள்ளவன்.

† (ஸ்ம) தேகம், பிராணன் முதலியவைகளில் (ஸ்ரீ) புத்திரமித்திராதிகளில் (ஈ) இஷ்டமான வஸ்துக்களில்.

‡ (ஈ) உதாசீனன்

எவன் சகலத்திலு மபிமானமற்றவனுயு மந்தந்த இஷ்டாநிஷ்டங்களை யடைந்தாலும் சந்தோஷப்படாதவனுயும், வெறுப்பு அல்லது துவேஷ மற்றவனுயுமிருக்கிறானே வவனுடைய ஞானமானது நிலைத்ததென்று சொல்லப்படும்.

(ஸ்ரீ) இதிற் சொல்லப்பட்டவன் உஹாலீநஸ = அலக்ஷியமாயிருப்பவன், எப்படியென்றால், துக்கமுண்டானால் துக்கப்படாமலிதில் எனக்கென்ன சம்பந்தமென்றும், சுகமுண்டானலதில் சந்தோஷப்படாமல் இந்தப்பிரபஞ்சத்தின் சுகம் சுகமாகுமா? இது எனக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டாக்கமாட்டா தென்றும், சொல்லுவான். இதானது ருச-வது சுலோகத்திலுள்ள விரண்டாவது கேள்வியான எப்படிப்பேசுவான் என்பதற்கு உத்தரஞ்சொல்லப்பட்டதாயிருக்கிறது.

(ஈ) இதிற் சொல்லப்பட்டவன் மூன்றுவதுவகுப்பில் சேர்ந்தவன். பிரபஞ்சவிஷயத்தில் மனப்பிரவிர்த்தி யுள்ளவனையும், ஆனல் அப்படிப்பட்ட பிரவிர்த்தியினலுண்டாகும் சுகதுக்காதிகளில் தான் சம்பந்தமற்றவனென்றுதாசீனனையு மிருப்பவன். (ருஎ)

ருஅ. யதாஸம்ஹரதேசாயம் கூர்மோங்காநீவஸர்வசஃ।
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்தேப்ய ஸ்தஸ்யப்ரஜ்ஞாப்ரதிஷ்டிதா॥

கூர்ம: *	இவன் (நிலைத்த ஞானமுடைய யோகியானவன்)
கூர்மஃ	ஆமையானது
கூங்காநீவ	அவயவங்களை (உள்ளுக் கிழுத்துக்கொள்வது) ப்போல
ஸர்வசஃ	சகலமான
இந்த்ரியார்தேப்யஃ	விஷயங்களிலிருந்து
இந்த்ரியாணி	இந்திரியங்களை
யதா	எப்போது
ஸம்ஹரதே	இழுத்துக்கொள்ளுகிறானே
(ததா)	அப்போது
தஸ்ய	அவனுடைய
ப்ரஜ்ஞா	ஞானமானது
ப்ரதிஷ்டிதா	நிலைத்தது.

---

* (ஸ்ரீ) ஞான நிஷ்டையிற் பிரவிர்த்தித்திருக்கிற யதியானவன் (ஸ்ரீ,வி) ஞானியானவன்.

நிலைத்த ஞானமுடைய யோகியானவன் ஆமையானது (வெளியிற் பிரவிர்த்திக்கவிட்ட தன்னுடைய) அவயவங்களை யுள்ளுக்கிழுத்துக்கொள்வதுபோல, சகலவிஷயங்களிலிருந்தும் இந்திரியங்களையெப்போ திழுத்துக்கொள்ளுகிறானே வப்போ தவனுடைய ஞானமானது நிலைத்ததென்று சொல்லப்படும்.

(ஸ்ரீ) ஆமை தன்னவயவங்களை வருத்தமன்றி யிழுத்துக்கொள்வதுபோல இவனும் விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தித்திருக்கிற விந்திரியங்களை வருத்தமன்றிச் சுவாதீனஞ் செய்துகொள்ளுவா னென்பதைச்சுட்டிக்காட்ட ஆமையானது உதாரணமாய்ச் சொல்லப்பட்டது.

(ஸா) இவன் இந்திரியங்களை விஷயங்களிலிருந்து இழுப்பதும் மறுபடி விடுவதுமாய் இந்திரியங்களைத் தன்சுவாதீனமாக வைத்துக்கொண்டு முயற்சிசெய்துக்கொண்டிருப்பவன், ஆகையால் நான்காவது வகுப்பில் சேர்ந்தவன். (நஅ)

நிகூ. விஷயாவிநிவர்தந்தே நிராஹாரஸ்யதெஹிநஃ।
ரஸவர்ஜம்ரஸோப்யஸ்ய பரம்த்ருஷ்ட்வாநிவர்தந்தே॥

நிராஹாரஸ்ய*	இந்திரியங்கள் மூலமாய் விஷயங்களைக் கிரகிக்காமலிருக்கிற
தெஹிநஃ†	ஆத்மாவுக்கு
ரஸவர்ஜம்	இச்சையைத்தவிர
விஷயாஃ‡	விஷயானுபவங்கள்
விநிவர்தந்தே	நிவிர்த்தியாய்விடும்
அஸ்ய	இந்த ஸ்திதப்பிரஞ்ஞனுக்கு
ரஸோபி	(விஷய) இச்சையுங்கூட
பரம்¶	பரமாத்மாவை

---

* (ஸா) ஆகாரஞ்செய்யாத (சாப்பிடாத)

† (ஸா) தேகத்தை யுடையவனென்று பொதுவான அர்த்தம். தேகத்தை யுடையவன் யாரொன்றுல், ஜீவனென்று துவைதிகளுடையவும் விசிஷ்டாத்துவைதிகளுடையவும் அர்த்தம். அத்துவைதிகளுக்கு அவித்தையுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறவனையில் ஜீவனென்று வியவகாரமேயன்றி வாஸ்தவத்தில் ஜீவன்வேறே பரமாத்மா வேறேயல்லவென் றர்த்தம். ஆத்மாவென்பது ஜீவாத்மா பரமாத்மா இருவருக்கும் பொதுவானபதம். சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தபடி யர்த்தஞ்செய்ய வேண்டும்.

‡ (ஸ) இந்திரியங்கள்.

¶ (ஸ) தன்னையே பரமாத்மாவாக (ஸா) விஷயங்களைப் பார்க்கிலும் அன்னியமாகவும் சுகஸ்வரூபமாகவு மிருக்கிற ஆத்மஸ்வரூபத்தை.

ஊஷ்ணா* பார்த்து

சிவத்தித நிவிர்த்தியாகிறது.

இந்திரியங்கள் மூலமாய் விஷயங்களைக் கிரகிக்காமலிருக்கிற வாத்மாவுக் கிச்சைதவிர விஷயானுபவங்கள் நிவிர்த்தியாய்விடும். ஸ்திதப்பிரஜ்ஞனுக்கு இச்சையுங்கூடப் பரமாத்மாவைப் பார்த்தால் நிவிர்த்தியாய் விடும்.

(ஹா) இந்திரியங்கள் வெளியிலுள்ள விஷயங்களாகிய வஸ்துக்களையே யெப்போதும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற படியால் இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களாகாரமாயிருக்கின்றன. ஆகையால், முதலில் இந்திரியங்களை யடக்கவேண்டும். இந்திரியங்களை யடக்கினாலும் இச்சாஸ்வரூபமான மனதடங்காது. பரமாத்ம தெரிசனத்தினால் அந்த மனதினுடைய விச்சையும் அடங்கிவிடுமென்பதாரு அர்த்தம். மற்றொரு அர்த்தமாவது, ஆகாரமில்லாமலிருக்கிறவனுக்குப் பசியினால் வருத்தப்படும்போது தேகபலங்குறைந்து கண் வாய் முதலிய விந்திரியங்கள் சோர்வடைந்து இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்காமல் விஷயங்களைவிட்டு இந்திரியங்கள் பிரிந்துவிடக் கூடுமானாலும், மனதிலுள்ள வாசையாகிய விச்சை பிரியமாட்டாது. இப்படிப்பட்ட விந்திரிய நிக்கிரகமானது மனதிலுள்ள வாசையை நிவிர்த்திக்கவாவது பரமாத்ம தெரிசனத்திற்காவது யோக்கியமாகாதில்லை. ஞானியோ இந்திரியங்களை சுயேச்சையாய் அடக்கி மனதைப் பரமாத்மாவிடத்திற் செலுத்துகிறபடியால் பரமாத்ம தெரிசனத்திற்கு யோக்கியனாயிருக்கிறான். இந்த அர்த்தத்தையும் (ஸ்ரீ) ஆதரிக்கிறார்.

(நகூ)

சுரூ. யததோஹ்யவிகளம்தெய வாஸ்ஷவ்விவஸ்சிதம்।
இந்த்ரியாணிப்ரமாதீனி ஹரந்திப்ரஸபம்மனஹ॥

கௌகளம்தெய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
யததம்	(மோக்ஷமடைய) பிரயத்தினஞ்செய்கிற
விவஸ்சிதம்	விவேகியான
வாஸ்ஷவ்	புருஷனுடைய
மனாவி	மனதையுங்கூட
ப்ரமாதீனி	கலங்கச்செய்கிற
இந்த்ரியாணி	இந்திரியங்கள்
ப்ரஸபம்	வலுமையாக (பலவந்தமாக)
ஹரந்திஹி	இழுத்துக்கொண்டு போகின்றன.

---

* (ஸ்ரீ) அறிந்து (மீ,வி) கண்ணுற்பார்த்து.

மோக்ஷமடையப் பிரயத்தினஞ்செய்கிற விவேகியான புருஷனுடைய மனதையுங்கூடக் கலங்கும்படிச் செய்கிற விந்திரியங்கள் (அந்தமனதை) பலவந்தமா யிழுத்துக்கொண்டு போகின்றன.

(ஸீ,வி) இந்திரியங்களை வைராக்கியத்தினாலடக்கினால் மனதும் சுவாதீனமாய் பிரம்மதெரிசனத்திற் கநுகூலமாகுமேயன்றி (முந்திய சுலோகத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடி) ஆகாரஞ் செய்யாத்தினால் இந்திரியங்கள் அடங்கி யிருக்கிறவனுக்கு மனது சுவாதீனமாகவாவது பரமாத்ம தெரிசனமாகவாவது சாத்தியமானதே யல்லவென்பது தாத்பரியம்.

(ஹா) விவேகிகளின் மனதையுங்கூட விந்திரியங்கள் பலவந்தமா யிழுத்துக்கொண்டு போகுமென்றதினால், அவிவேகிகளுடைய மனதை இழுத்துக்கொண்டு போகிறது ஆச்சரியமல்ல வென்கிற அர்த்தம் துவனிக்கிறது. (கூ0)

கூக. தாநிஸவாணிஸம்யமய யுக்த ஆஸீத மத்பர:।
வஸே ஹியஸ்யேந்த்ரியாணி தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா॥

தாநி ஸவாணி	அவைகளை (இந்திரியங்களை) எல்லாம்
ஸம்யம்ய	அடக்கிக்கொண்டு
யுக்த:	மனநிலை யுள்ளவனையும்
ஆஸீத*	{என்னையே பரமானதெய்வமென்றெண்ணினவனையும்
மத்பர:	இருக்கவேண்டியது
யஸ்ய	எவனுடைய
வஸே ஹி	சுவாதீனத்திலேயே
இந்த்ரியாணி	இந்திரியங்கள்
(வதர்ம்ம்ித)	இருக்கின்றனவோ
தஸ்ய	அவனுடைய
ப்ரஜ்ஞா	ஞானமானது
ப்ரதிஷ்டிதா	நிலையுள்ளதாயிருக்கிறது.

அந்த (முன்சொன்ன) இந்திரியங்களையெல்லா மடக்கிக்கொண்டு மனநிலை யுள்ளவனையு மென்னையே பரமானதெய்வமென்றெண்ணினவனையு மிருக்கவேண்டியது. எவனுடைய சுவாதீனத்தி லிந்

---

* (ஸ0) பரமாத்மா தான்றானென்று நினைத்தவனையும் (ஈ) என்னிடத்தில் மனதுவைத்தவனையும்.

† (ஸீ,வி) ஞானசமாதியி லிருக்கவேண்டியது.

திரியங்க ளிருக்கின்றனவோ அவனுடைய ஞாநமானது நிலையுள்ள தென்று சொல்லப்படும்.

(ஸ்ரீ) அர்சுனனுடைய மூன்றுவது கேள்வியான "கிமாசீத= எப்படியிருப்பான்" என்பதற்கு உத்தரஞ் சொல்லப்பட்டது.

(வ்லா) இந்திரியங்களைச் சுலபமாய்ச் சுவாதீனப்படும்படிச் செய்துக்கொள்ளவேண்டு மென்பதை நுஅ - வது சுலோகத்திலும், ஆனை லந்த விந்திரியங்கள் விவேகியின் மனதைக்கூடக் கலங்கச்செய்திழுத்துக்கொண்டுபோகும் சத்தியுள்ளன வென்பதை நுக - சுo - வது சுலோகங்களிலும் அவ்விதமான விந்திரியங்களை யடக்குவதற்கு மனநிலையும் பரமாத்மாவினிடத்தில் நம்பிக்கையும் காரணமாயிருக்கின்றனவென்று இந்தச் சுலோகத்திலுஞ் சொல்லப்பட்டதாகவிருக்கிறது. (சுக)

சுஉ. யூாயதி தாவிஷயாந்ூ-ாம்வ ஸ்ம்மஸ்வெஷ-ுவஜாயதி।
ஸ்மாசுஸ்ம்ஜாயதி தகாமீ காமாசுகூ்ரோயொஹிஜாயதி॥

சுங. கூ்ரோயாசுஹவதிவம்மோஹ ஸ்ம்மோஹாசுஸ்மிருதிவிஹ்ரமீ।
ஸ்மிருதிஹ்ரம்ஸாதூ்-ுத்தி நாசொா வூ-ுத்தி நாசாசுப்ரணஸ்யதி॥

விஷயாந்ு	(உலகத்திலுள்ள) வஸ்துக்களை
யூாயதீ	சிந்திக்கிற
வூ-ாம்ஸீ	புருஷனுக்கு
தெஷூ	அவைகளில்
ஸ்ம்ஸீ	பற்றுதல் (பிரியம்)
உவஜாயதெ	உண்டாகிறது
ஸ்ம்மாசு	பற்றுதலிலிருந்து
காமீ	ஆசையானது
ஸ்ம்ஜாயதெ	உண்டாகிறது
காமாசு*	ஆசையிலிருந்து
கூ்ரோயீ	கோபமானது
கூஹிஜாயதெ	உண்டாகிறது
கூ்ரோயாசு	கோபத்திலிருந்து
ஸ்ம்மோஹீ†	அறிவின்மை
ஹவதி	உண்டாகிறது

---

* (ஸ்ரீ) (மீ,வி) ஆசைப்பட்ட வஸ்துவை யடைவதில் தடையுண்டானலதிலிருந்து.

† (3) (மீ,வி) பாபகாரியத்திலிச்சையானது.

ஸம்மோஹாத்
ஸ்ம்ருதிவிப்ரமः*
(ஹவதி)
ஸ்ம்ருதிப்ரம்ஶாத்
பு³த்³தி⁴நாஶः†
(ஹவதி)
பு³த்³தி⁴நாஶாத்

அறிவின்மையிலிருந்து
நினைவின்மை
உண்டாகிறது
நினைவின்மையிலிருந்து
புத்திக்கேடானது
உண்டாகிறது
புத்திக்கேடினால்

ப்ரணஶ்யதி‡ { முழுதுங் கெட்டவனாவான், அதாவது, உபயோகமற்ற புருஷனாவான்.

விஷயங்களைச் சிந்திக்கிற (உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களிலெப் போதும் நினைப்புள்ள) புருஷனுக்கந்த வஸ்துக்களில் பற்றுதலுண்டாகிறது. பற்றுதலினாலாசையும், ஆசையினாற் கோபமும், கோபத்தினாலறிவின்மையும், அறிவின்மையால் நினைவின்மையும், நினைவின்மையினாற் புத்திநாசமு முண்டாகி, புத்திநாசத்தால் முழுதுங்கெட்டவனாகிறான்.

(ஶ்ரீ) விஷய சிந்தையிலிருந்துண்டாகிற பிரமாதங்கள் இதிற் சொல்லப்பட்டன. என்னத்திற்காகவென்றால், இந்திரியங்களை விஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்கவிடாமல் அடக்கவேண்டியது முக்கியமென்பதற்காகவும், அப்படியே மனதையும் அடக்கவேண்டுமென்பதற்காகவுந்தான். (கூஉ, கூஙு)

கூசு. ராக³த்³வேஷவியுக்தைஸ்து விஷயானிந்த்³ரியைஶ்சரன்,
ஆத்மவஶ்யைர்விதே⁴யாத்மா ப்ரஸாத³மதி⁴க³ச்ச²தி॥

ராக³த்³வேஷவியுக்தை꞉ விருப்பு வெறுப்பற்றும்
ஆத்மவஶ்யை꞉ தனக்கு ஸ்வாதீனங்களாயுமிருக்கிற
இந்த்³ரியைஶ்¶ இந்திரியங்களினாலே
விஷயான் அன்னபானாதிவிஷயங்களை

---

* (ஶ்ரீ) (ஸ்ம்ருதி) (உ) சாஸ்திரம் ஆசாரியோபதேசமிவைகளினால் தெரிந்துக்கொண்ட அர்த்தத்தை மறந்துபோகிறது.

† (ஶ்ரீ) காரியாகாரிய விவேகத்திற்கு யோக்கியமான வந்தக்கரணம் மலினமடைதல்.

‡ (ஶ்ரீ) புருஷார்த்தத்திற்கு அயோக்கியனாகிறான். (ஈ) சமூசாரத்தையடைகிறான் (உ) (ஜீ,வி) நரகத்தை யடைகிறான்.

¶ (ஜீ,வி) வெளியிந்திரியங்களினால்.

ஸுஸ்ஹ்ரு*	அனுபவிக்கிறவனுலும்
வியெயாத்மா	சுவாதீனமான மனதையுடையவன்
ப்ரஸாதம்	மனச்சமாதானத்தை (தெளிவை)
சுயிமதி	அடைகிறான்.

விருப்பு வெறுப்பற்று தனக்கு சுவாதீனமா யிருக்கிற விந்திரி யங்களினுலே அன்னபானாதி விஷயங்களை யனுபவிக்கிறவனுலும் சுவாதீனமான மனதை யுடையவன் மனச்சமாதானத்தை யடைகி றான்.

(ஸ்ரீ) முந்திய விரண்டு சுலோகங்களு மிந்தச் சுலோகத்திற் குச் சம்பந்தப்பட்டவைகள் தான், விஷயங்களைவிட வேண்டுமெ ன்று முன் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அவசியமானவனையில் விஷ யங்களை யநுபவிக்கிறதினுல் பாதக மடையாவென்பது இதிற் சொ ல்லப்பட்டது. இதானது அர்ஜுனனுடைய நான்காவது கேள்வி யான "ஸ்திதப்ரஜ்ஞஸ்ய கிம்=எப்படி நடப்பான் அல்லது செய்கை யெப் படியிருக்கும்" என்கிறதற்கு உத்தரமாக விருக்கிறது.

(ஸ்ரீ) ஞானியானவ னிந்திரியங்களையும் மனதையும் விஷயங்க ளிற் பிரவேசிக்கவிடாமல் தடுக்கவேண்டுமென்று முன்னுலே சொ ல்லப்பட்டதல்லவா? அப்படியிருந்தாலு மிடைவிடாமல் பிரம்மத் தியானஞ் செய்பவனுங் கூடத் தேகத்தைக் காப்பாற்றுமல் போ னுல் பிரம்மத்தியானத்திற் கிடையூறுண்டாகும், ஆகையால், தேக சம்ரக்ஷணார்த்தமாக அவசிய மெவ்வளவுவேண்டியதோ அவ்வளவு வையி லன்னதிகளைச் சம்பாதிக்கவிஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்கலாம். அப்படிப் பிரவிர்த்திப்பதினுலே இந்திரியங்கள் மனது இவைகளைச் சுவாதீனப் படுத்திக் கொண்டவனுக்கு அன்னபானாதிகளின் நிமித் தமுண்டான விஷயாநுபவமானது தியானத்திற்குத் தடையாகமா ட்டாதென்பது தாத்பரியம். (சுச)

சுருு. ப்ரஸாதெஸர்வது:கா்நாம் ஹாநிரஸ்யோபஜாயதெ,
ப்ரஸந்நசெதஸோஹ்யாஸு புத்தி:பர்யவதிஷ்டதி॥

ப்ரஸாதெ (ஸதி)	மனச்சமாதானமானபின்பு
அஸ்ய	இவனுக்கு
ஸர்வது:கா்நாம்	சகலதுக்கங்களுடைய
ஹாநி:	நாசமானது
உபஜாயதெ ஹி	உண்டாகிறது

---

* (ஸ) சுத்தமாய் விட்டுவிட்டவன்.

வுஸநவெதவஂ*	சமாதானமான மனதை யுடையவனுக்கு
கூஶ	சீக்கிரம்
வெஜிஂ†	புத்தியானது
வெயஃவதிஷ்டதி†	ஸ்திரமாய் நிற்கும்.

மனச்சமாதானம் (தெளிவு அல்லது அமரிக்கை) உண்டானவனுக் கெல்லாத் துக்கங்களும் நாசமடையும். சமாதானமான மனதையுடையவனுடைய புத்தியானது சீக்கிரமாய் ஸ்திரத்தை யடையும்.

சுசு. நாஸ்திவெஜிதய(த்)தஸ்ய நஸ்தய(த்)தஸ்யஃகுத: ஸுகம்॥

சுயத்தஸ்ய‡	இந்திரிய சுவாதீனமற்றவனுக்கு
வெஜிஂ§	ஆத்மஸ்வரூபஞானமானது
நாஸ்தி	இல்லை
சுயத்தஸ்ய	இந்திரிய சுவாதீனமற்றவனுக்கு
ஃகுத:	ஆத்மத்தியானமும்
நஃ	இல்லை
சுஃகவ்ஂ+	ஆத்மத்தியான மற்றவனுக்கு
ஃகுதஃ நஃ ‖	ஆத்மாவினிடத்தில் மன நிலையுமில்லை
சுஃகுதஸ்ய÷	நிலையற்ற மனதை யுடையவனுக்கு

---

* (ஃக) சுத்தாந்தக் காரணமுடையவனுக்கு (ஈ) ஆத்ம தெரிசனத்துக்கு விரோதமான தோஷங்களை நிவர்த்தித்த மனதை யுடையவனுக்கு.

† (ஃஃ) புத்தியானது அகண்ட பிரம்மாகாரமாய் நிற்கும். அதாவது, பிரம்மமந்தவிர வேறொன்றும் தோன்றாது. (ஈ) (ஸ்ரீ,வி) வெஜிஂ=ஆத்ம தெரிசனமானது வெயஃவதிஷ்டதி=உண்டாகும். (ஸ்ரீ) வெயஃவதிஷ்டதெ, யென்றுபாடம். இதுதான் சரியானபாடமென்று தோற்றுகிறது.

‡ (ஃஃ) மனச்சமாதான மற்றவனுக்கு (ஈ) என்னிடத்தில் மனது வைக்காமலே யிந்திரிய சுவாதீனஞ்செய்ய முயல்பவனுக்கு.

§ (ஈ) பிரகிருதியிலிருந்து விடுபட்ட ஆத்மஸ்வரூப ஞானமானது.

¶ (ஃஃ) ஆத்மஞானத்திற் பிரீதியும் (ஈ) ஆத்மஸ்வரூபத்தை யாராய்ந் தறிதலானது.

+ (ஈ) ஆத்மஸ்வரூபத்தை யாராய்ந் தறியாதவனுக்கு.

‖ (ஈ) விஷய ஆசையற்றுப் போகுதலில்லை.

÷ (ஈ) விஷய ஆசை நிவிர்த்தி ஆகாதவனுக்கு.

வைவம்
கூதம் } * சுகமேது.

இந்திரிய சுவாதீன மற்றவனுக்கு ஆத்மஸ்வரூப ஞானமாவது ஆத்மத்தியான மாவதில்லை. ஆத்மத்தியான மற்றவனுக்கு ஆத்மாவிடத்தில் மனது நிலைக்கிறதுமில்லை. நிலையற்ற மனதையுடையவனுக்குச் சுகமேது?

(தீ,வி.) சுயுக்தஸ்ய மனோ நிக்கிரக மில்லாதவனுக்கு
ஹாவதாநாஸ்தி தியானமில்லை
சுஹாவயதம் } தியான மற்றவனுக்கு அபோகூக ஞான
வைஜ்ஞம் ந } மில்லை
சுஷ்டெஜ்ஞம் } அபோகூக ஞானமில்லாதவனுக்கு மோ
ஸாந்திம் ந } கூகமில்லை
சுஸாந்தஸ்ய } மோகூக மடையாதவனுக்குச் சுகமேது.
வைவம் கூதம் } (சுசு)

சுன. இந்த்ரியாணாம்ஹிசரதாம் யந்மநோநுவிதீயதே.
ததஸ்யஹரதிப்ரஜ்ஞாம் வாயுர்நாவமிவாம்ஹஸி॥

சரதாம் (விஷயங்களில்) பிரவேசிக்கிற
இந்த்ரியாணாம் இந்திரியங்களை
யத் யாதொரு
மந மனதானது
அநுவிதீயதே அநுசரித்துப்போகிறதோ
தத் அந்தமனதானது
அஸ்ய இவ்வுடைய (புருஷனுடைய)
ப்ரஜ்ஞாம் விவேகத்தை
அம்ஹஸி (ஸமுத்திர) ஜலத்தில்
நாவம் கப்பலை
வாயுர் காற்றுப்போல
ஹரதி இழுத்துக்கொண்டு போகிறது.

விஷயங்களிற் பிரவேசிக்கிற இந்திரியங்களை யாதொரு மனதான தநுசரித்துப்போகிறதோ வந்தமனதானது புருஷனுடைய

---

* (ஸ) இந்திரிய நிக்கிரகசுகம் இல்லை. என்றால், இந்திரியங்களை விஷயங்களிற் பிரவர்த்திக்கும்படி விட்டிருக்கிறவனையிற் சுகமே யிருக்கமாட்டாதென்பதே (ர) மோகூகாகந்தமேது.

† கரிஷ்யஸி அல்லது கரோஷி.

விவேகத்தைச் சமுத்திரத்திற் கப்பலைக் காற்று (எப்படி இழுத்துக்கொண்டுபோகுமோ வப்படி)ப்போல இழுத்துக்கொண்டு போகிறது.

(ஸ்ரீ) வாதாம் = விஷயங்களிற் பிரவேசிக்கிற இந்திரியாணாம்= இந்திரியங்களுடைய மத்தியில் (என்ற லிந்திரியங்களுக்குள்ளே) யத்=எந்த விந்திரியத்தை மநம்=மனதானது அநுவிதீயதே=அநுசரித்துப்போகிறதோ தத்=அந்த ஒரே இந்திரியமானது அஸ்ய=இப்புருஷனுடைய, ப்ரஜ்ஞாம்=விவேகத்தை ஹரதி=சமுத்திரத்தில் நாவம்= கப்பலை வாயுர்=காற்றுப்போல ஹரதி=அபகரிக்கிறது.

(சுஎ)

சுஅ. தஸ்மாத்³யஸ்ய மஹாபா³ஹோ நிக்³ருஹீதானி ஸர்வஸ꞉।
இந்த்³ரியாணீந்த்³ரியார்தே²ப்⁴ய꞉ தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டி²தா॥

மஹாபா³ஹோ	ஓ! தோள்வலிமையுடைய வர்சுண!
தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
யஸ்ய	எவனுடைய
இந்த்³ரியாணி	இந்திரியங்கள்
ஸர்வஸ꞉	சகலமான
இந்த்³ரியார்தே²ப்⁴ய꞉	விஷயங்களிலிருந்து
நிக்³ருஹீதானி	விடுவிக்கப் படுகின்றனவோ
தஸ்ய	அவனுடைய
ப்ரஜ்ஞா	ஞானமானது
ப்ரதிஷ்டி²தா	நிலைத்திருக்கிறது.

ஓ! அர்சுண! (இந்திரியங்கள் மனதை இழுத்துக்கொண்டுபோகும் சக்தியையுடைத்தாயிருக்கின்றன) ஆகையினாலே, யெவனுடைய விந்திரியங்கள் சகலமான விஷயங்களிலிருந்து விடுவிக்கப்படுகின்றனவோ அவனுடைய ஞானமானது நிலைத்திருக்கிறதென்று சொல்லப்படும்.

(சுஅ)

சுக. யா நிஸா ஸர்வபூ⁴தானாம் தஸ்யாம் ஜாக³ர்தி ஸம்யமீ।
யஸ்யாம் ஜாக்³ரதி பூ⁴தானி ஸா நிஸா பஸ்யதோ முநே꞉॥

ஸர்வபூ⁴தானாம்	எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்
யா	எது (எந்தப் பிரம்மநிஷ்டையானது)
நிஸா	இராத்திரியோ (இரவுபோலவோ)
தஸ்யாம்	அதில் (அந்தப்பிரம்மநிஷ்டையில்)

ஸ:யேீ	இந்திரியங்களையடக்கிய விவேகியானவன்
ஜாமதி-ு	விழித்துக்கொண்டிருக்கிறான்
யஸ்யாம	எதில் (எந்தவஞ்ஞானதசையில்)
ஹ-ுதாதி	பிராணிகள்
ஜாக்ரதி	விழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ
ஸா	அது (அந்தவஞ்ஞானாவஸ்தையானது)
வஸ்யதோ	ஆத்மஞானியான
உ-ுநேர்	முனிக்கு
நிஸா	இரவு (இராத்திரிபோல).

எல்லாப் பிராணிகளுக்கு மெந்தப் பிரம்மநிஷ்டையானது இரவோ வந்தப் பிரம்மநிஷ்டையில் இந்திரியங்களை யடக்கிய விவேகியானவன் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறான். எந்த வஞ்ஞானா வஸ்தையில் பிராணிகள் விழித்துக்கொண் டிருக்கிறார்களோ வந்த வஞ்ஞானவஸ்தையானது ஆத்மஞானியான முனிக்கு இரவா யிருக்கிறது.

(ஸா) இந்திரியங்களை யடக்கிய வாத்மஞானிக் குலக விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தியே யிருக்கமாட்டா தாகையால், அவனுக் குலகவிஷயங்களிரவுபோலவும், பிரம்மதெரிசனம் பகல்போலவு மிருக்கும். இந்திரியங்களை யடக்காத வஞ்ஞானிக்கு பிரம்மநிஷ்டையில் பிரவிர்த்தி யிருக்கமாட்டா தாகையால் அவனுக்குப் பிரம்மநிஷ்டை இரவுபோலவும் உலக விஷயங்களுடைய தெரிசனம் பகல்போலவு மிருக்கிறதென்பது தாத்பரியம். (சுக)

எ0. ஆபூ-யமாணமசலப்ர திஷ்ட ஸமுத்ரமாபஃப்ர விசந்தியத்வ
தவ்ததாகாமாஃப்ர விசந்திஸர்வே ஸஶாந்திமாப்நோதி நகாமகாமீ॥

ஆபூ-யமாணம்	ஜலங்களினாலே பூர்ணமாய்நிறைந்தவும்
அசலப்ரதிஷ்டம்	கலைகடக்காத, அல்லது, ஸ்திரமான இருப்பையுடையவுமான
ஸமுத்ரம்	சமுத்திரத்தை
ஆபஃ	(நதிமுதலியவைகளின்) ஜலங்கள்
யத்வத்	எப்படி
ப்ரவிசந்தி*	பிரவேசிக்கின்றனவோ
தத்வத்	அப்படியே
ஸர்வே காமாஃ	சமஸ்தவிஷயங்களும்
யம்	எந்தப்பிரம்மநிஷ்டனை

---

* (ஸ்ம) லயித்துப்போகின்றனவோ.

ஸ விஶ்வம்தி	பிரவேசிக்கின்றனவோ
ஸம்	அவன்
ஶாந்திம்	மோக்ஷத்தை
ரூஷ்ணோதி	அடைகிறான்
காமகாமீ	விஷய ஆசையுள்ளவன்
ந	மோக்ஷமடைகிறதில்லை.

ஜலங்களினால் பூர்ணமாய் நிறைந்தவும், ஸ்திரமான இருப்பை யுடையவுமாகிய சமுத்திரத்தை நதிமுதலிய ஜலங்கள் எப்படிப் போயடையுமோ (அப்படி அடைந்ததினால் சமுத்திரம் கைகடக் கவாவது யாதொரு விகாரத்தை யடையவாவது மாட்டாதோ) அப்படியே சகலவிஷயங் (இச்சை அல்லது ஆசை) களும் பிரம்மநி ஷ்டனைப்போய் அடைந்தபோதிலும் அவன் (அதினால் விகாரமடை யாமல்) மோக்ஷத்தை அடைவான். விஷய இச்சை (யில்பற்று) உள்ளவன் மோக்ஷமடைகிறதில்லை. (எ0)

எக. விஹாயகாமாந்ய꞉ ஸர்வாந் புமாꣳஶ்சரதி நி꞉ஸ்ப்ருஹ꞉।
நிர்மமோ நிரஹம்கார꞉ ஸ ஶாந்திமதிகச்சதி॥

ய꞉ புமாந்	எந்த (பிரம்மநிஷ்டனை) புருஷன்
ஸர்வாந் காமாந்	சமஸ்தவிஷயங்களையும்
விஹாய	விட்டு
நி꞉ஸ்ப்ருஹ꞉	சகலத்திலுமாசையற்றும்
நிர்மம꞉*	(தன்னுடையதென்கிற) மமதையற்றும்
நிரஹம்கார꞉†	(தானென்கிற) அகங்காரமற்றும்
சரதி‡	(எவ்விடத்திலும்) சஞ்சரிக்கிறானே
ஸ꞉	அவன்
ஶாந்திம்¶	(சகல துக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு) சுகத்தை அல்லது மோக்ஷத்தை
அதிகச்சதி	அடைகிறான்.

---

* (ஶ0) தன்னுடைய தேகமாவது, தன்தேக சம்ரக்ஷணைக்காகக் கரகிக் கிற பதார்த்தமாவது, தன்னுடையதென்று எண்ணமில்லாதவன்.

† (ஶா) நான் பிரம்மநிஷ்டை செய்கிறேன், மற்றவர்களால் இப்படிச்செ ய்யக்கூடுமோ வென்கிறது முதலிய அகங்காரங் கொள்ளாதவன். (ரா) தேகமே ஆத்மாவென்று எண்ணம லிருப்பவன்.

‡ (ஶ0) தேக சம்ரக்ஷணைக்காகமட்டுஞ் சஞ்சரிக்கிறவன் (ஸ்ரீ) பிராரப் தத்தினால் வந்ததை அனுபவிப்பவன்.

¶ (ஶ0) (மேல்சொன்ன அர்த்தமுமல்லாமல்) பிரம்ம சுவரூபத்தை.

எந்தப் பிரம்மநிஷ்டனைபுருஷன் சமஸ்தவிஷயங்களையும் விட்டு சகலத்திலும் ஆசை, மமதை, அகங்காரங்களற்று எவ்விடத்திலும் சஞ்சரிக்கிறானே அவன் சகல துக்கங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு மோக்ஷத்தை யடைகிறான்.

(மீ,வி) எந்தப் பிரம்ம நிஷ்டையுள்ள புருஷன் நிஷித்தமான கருமத்தி லாசையற்றும், மமதையற்றும், அகங்காரமற்று மிருந்து சகல விஷயங்களிலும் பற்றற்று சஞ்சரிக்கிறானே அவன் சாந்தியை அடைவான்.

(வா) இந்த அத்தியாயம் நுசு-வது சுலோகத்திலுள்ள கடைசிக்கேள்வியான "எப்படிநடப்பான்" என்பதற்கு-வாதி-என்பதிலை உத்தரமாகலாம். (எக)

எஉ. வஷாவ்ராஹ்ஸ்ரிதிஃவாயு மெநாம்ராவ்ரவிசஹ்ரதி।
ஸ்ரிகுவாஸ்ரஜகாமெவி ப்ரஹ்மநிவாணம்ரச்ச தி॥

ஹெவாயு	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ப்ராஹ்ம் ஸ்திதிஃ *	பிரம்மஞானநிஷ்டையானது
வஷா	இதுவரைச் சொல்லிவந்ததாக விருக்கிறது
வநாம	இந்த (பிரம்மஞானநிஷ்டையை)
ப்ராவ்ய	அடைந்து
நவிசஹ்ரதி	சமுசாரமோகத்தையடைகிறதில்லை
சுஸ்யாம	இந்தபிரம்மஞானநிஷ்டையில்
சுஜகாமெ †	மரணகாலத்தில்
ஸ்ரிகுவாவி	இருந்தபோதிலும்
ப்ரஹ்மநிவாணம் ‡	பிரம்மத்தில் லயத்தை
ரச்சதி	அடைகிறான்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! பிரம்மஞானநிஷ்டையானது இதுவரை சொல்லிவந்ததாகவிருக்கிறது. இந்த பிரம்மஞான நிஷ்டையை அடை

---

* (ஸ்ரீ) பிரம்ம சுவரூபமாகவே யிருக்கிறதானது (ரா) வஷாஸ்ரிதிஃ = ஆத்ம சுவரூப நிச்சயத்தோடு கூடின கரும யோகஸ்திதியானது - ப்ராஹ்ம் = பிரம்மத்தை அடைவிப்பிக்கப்பட்டது.

† (மீ,வி) அந்தியகாலத்திலுங் கூட. (வா) அத் - எ - சு - ஹ்ம - அத் அ - சு - உ - ந - பார்க்க.

‡ (ரா) ஆநந்தரூபமான பிரம்மத்தை, (மீ,வி) பிராகிருத சரீரமற்ற பிரம்மத்தை.

ந்து (பிறகு) சமுசாரமோகத்தை அடைகிறதில்லை. இந்த பிரம்ம ஞான நிஷ்டையில் மரணகாலத்தி லிருந்தபோதிலும் பிரம்மத்தில் லயத்தை அடைகிறான்.

(ஙா) ஜனனகாலம்முதல் மரணகாலம்வரையில் பிரம்மஞான நிஷ்டையி லிருந்தால்தான் மோக்ஷம் கிடைக்குமென்பது (ஸீ.வி) அபிப்பிராயம். மற்றவர்களுடைய அபிப்பிராயமானது, மரணகால த்திலாவது பிரம்மநிஷ்டையி லிருந்தபோதிலும் மோக்ஷம் கிடை க்குமென்பதே. (எஉ)

இதிஸ்ரீ மஹவஸிஷ்டா லகுயோகநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்

யோகஸாஸ்த்ரே ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதே

ஸாம்ய யோகோ நாம

த்வி தீயோத்யாயஃ.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணயஜுர்வேதே ப்ரஹ்மணே நமஃ.

ஸாங்கிய யோகமென்கிற இரண்டாவது அத்தியாயம்

மு ற் று:

ஸ்ரீ ஈஷ்ட.

த்ருதீயோ அத்யாயஃ.

மூன்றுவது அத்தியாயம்.

அர்சுந உவாச.

க. ஜ்யாயஸீ சேத்கர்மணஸ்தே மதா புத்திர்ஜநார்தந।
தத்கிம் கர்மணி கோரே மாம் நியோஜயஸி கேசவ॥

அர்சுநஉவாச	அர்சுனன் சொல்வது
ஹேஜநார்தந	ஓ! ஜனர்த்தன!
கர்மணஃ	கருமத்தைப்பார்க்கிலும்
புத்திஃ	ஞானமானது
ஜ்யாயஸீ	சிரேஷ்டமென்பது
தே	உமக்கு
மதாசேத்	சம்மதமானால்
தத்	அப்போது
ஹேகேசவ	ஓ! கேசவா!
கிம்	என்னகாரணத்தால்
கோரே	பயங்கரமான அல்லது பிராணி ஹிம்சாகரமான
கர்மணி	கருமத்தில்
மாம்	என்னை
நியோஜயஸி	பிரவிருத்திக்கும்படிசெய்கிறீர்.

அர்சுனன் ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியை நோக்கிச்சொல்வது. ஓ! ஜனர்த்தன! கருமத்தைப்பார்க்கிலும், ஞானம் சிரேஷ்டமென்பது உம்முடைய அபிப்பிராயமானால், அப்போது, ஓ! கேசவா! எந்தக் காரணத்தால் பயங்கரமான கருமத்தில் என்னை பிரவிருத்திக்கும்படி செய்கிறீர்.

(ஸா) பிரவிருத்தி புத்தி, நிவிருத்தி புத்தி, என்று இரண்டுள்ளது. "வ்யாமிச்ரேணேவ வாக்யேந" (இதின் உ-வது அத்தியாயம் நரு-வதுசுலோகம்) என்பது முதல் "வஸிஷ்ட²ஸ்ய ஹ்ரீதிர்மாயு" (இதின் உ-வது அத்தியாயம் எஉ-வது சுலோகம்) என்பதுவரையில் சாங்கியமாகிய நிவிருத்தி புத்தி, அதாவது, கருமசந்நியாஸத்திலே கிருதார்த்தனகலாமென்று சொல்லப்பட்டது. "கர்மணை வாயிகாரணத்வே—சாதஸ்மாத்கர்மணி" (இதின் உ-வது அத்தியாயம், சஎ-வது சுலோகம்.) என்பதிலல், கருமத்தையே செய்யவேண்

டுமென்கிற பிரவிருத்தி புத்தியினல் கிருதார்த்தனுவாய் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இவ்விரண்டினுலேயும் கிருதார்த்தனுகக் கூடு மானுல், சுலபமானதாகிய நிவிருத்தி மார்க்கமான சாங்கியபுத்தியை விட்டு கஷ்டசாத்தியமானதும், பிரவிர்த்திபுத்தியையுடையதுமான கருமத்தில் பிரவேசிக்கும்படி, என் என்னை ஏவுகிறீர் என்பது அர் சுனனுடைய கேள்வியாக விருக்கிறது.

சிலர் மோக்ஷமடைவதற்கு ஞானம், கருமம், (ஸ்ரீ) இரண் டும் வேண்டியதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதுதான் கிருதார்த்தை யென்கிறார்கள். இந்த அபிப்பிராயம் தப்பானது. சுருதி ஸ்மிருதி களிலே சகல ஆசிரமிகளுக்கும் (சங்கியாஸி, வானபிரஸ்தன், பிர ம்மசாரி, கிரகஸ்தன் இவர்களுக்கு) கரும ஸங்கியாசம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அஸங்கியாசிக்குமட்டுந்தான் கருமம் செய்யவே ண்டியதாயுந் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மோக்ஷ இச்சையுள்ள ஞான நிஷ்டனுக்கு கருமம் அவசியமில்லை யென்பதற்கு அநேக பிர மாணங்களுண்டு. ஆகையால், ஞானம், கருமம், இரண்டும் ஒரு வனே செய்யவேண்டியதென்று சொல்லப்பட்டதாக நினைக்கக்கூ டாது. ஒவ்வொரு அதிகாரிக்கு ஒவ்வொன்று சொல்லப்பட்டதாக நினைக்கவேண்டியது. இரண்டு மொருவனுக்குச் சொல்லப்பட்ட தல்ல வாகையால், மோக்ஷமடைய ஞானம் காரணமேயன்றி, ஞா னம் கருமமிரண்டுங் காரணமல்ல, என்பது தாத்பரியம். (அத்- கஅ-சு-சுசு-ல் இந்த தாத்பரியம் விஸ்தாரமாய் சொல்லப்பட்டிரு க்கிறது.)

(ஸா) இந்திரியங்களை யடக்கிக்கொண்டு செய்வதாகிய ஆத்ம ஞான நிஷ்டையும் சொன்னீர். இந்திரியங்களை விஷயங்களில் பிரவி ருத்தி செய்துக்கொண்டு செய்யப்படுவதாகிய நிஷ்காம கருமமானது ஞானத்திற்குக் காரணமானதென்றுஞ்சொன்னீர். ஞானநிஷ்டைக்கு விரோதமானதும் இந்திரியங்களை விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கச் செய்வதுமாகிய பயங்கரமான கருமத்தை ஏன் என்னைச் செய்யச் சொல்லுகிறீர் என்பது, அர்சுனன் தாத்பரியம்.

(ஸீ,வி) கருமத்தைப்பார்க்கிலும் புத்தி யோகமாகிய ஞானம் விசேஷமானதென்று (உ-வது அத்தியாயம் சஷ-வது சுலோகத் தில்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சுவர்க்காதி பிராப்தியை அடைவிக் கும்படியான காம்மிய கருமத்தைச் செய்யும்படி (ஷை அத்தியாயம் ஈஎ-வது சுலோகத்தில்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கடைத்தேற வேண்டுமென்று கேட்ட வெனக்கு காம்மிய கருமத்தைச் செய்யச் சொல்லியது, என்னை சமூசாரத்தில்கொண்டுவந்துவிடுகிறதாக விரு க்கிறது. (மேற்படி அத்தியாயத்தின் ஈஷ-வது சுலோகத்தில்) நிஷ் காம கருமயோகமே சகல பந்தங்களை நிவர்த்தித்து மோக்ஷத்தை

யடைய எதுவென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பலவித மாய் சொன்னதிலல் கலக்கமுற்றிருக்கிறேன். நிஷ்காம கருமம் மோக்ஷ எதுவா? ஆத்மஞானநிஷ்டை மோக்ஷ எதுவா? என்று சந் தேகப்பட்டு அர்சுனன் கேட்கிறான். (க)

உ. வ்யாமிச்ரேணைவவாக்யேந பு-த்திம்மோஹயஸீவமே,
ததேகம்வத3நிஶ்சித்ய யேநஶ்ரேயோஹமாப்நுயாம்॥

வ்யாமிச்ரேணைவ*	சமுசயத்தையுண்டாக்குகிறதுபோ லுள்ள
வாக்யேந	வாக்கியத்திலே
மே	என்னுடைய
பு-த்திம்	புத்தியை
மோஹயஸீவ	மோகிக்கச்செய்கிறவர்போல் காண்கிறீர்
யேந	எதிலே
ஶ்ரேயம்	மோக்ஷத்தை
அஹம்	நான்
ஆப்நுயாம்	அடைவேனே
ததேகம்	அவ்வொன்றையே
நிஶ்சித்ய	நிச்சயித்து
வத3	சொல்லும்.

சமுசயத்தை யுண்டாக்கிறதுபோ லுள்ள வாக்கியத்திலே என்னுடைய புத்தியை மோகிக்கச் செய்கிறவர்போல் காண்கிறீர். எதிலே மோக்ஷத்தை நான் அடைவேனே அவ்வொன்றையே நிச்சயித்துச் சொல்லும். (உ)

ஶ்ரீ ப4க3வாநு-வாச.

ந. லோகே(ஸ்மிந்3த்3விவிதா நிஷ்டா பு-ராப்ரோக்தா மயாநக4,
ஜ்ஞாநயோகே3ந ஸாங்க்2யாநாம் கர்ம்மயோகே3ந யோகி3நாம்॥

ஶ்ரீ ப4க3வாநு-வாச	ஶ்ரீகிருஷ்ணசுவாமிசொல்வது
அநக4	ஓ! பாபமற்றவனே!
பு-ரா†	முந்திய அத்தியாயத்திலே

---

* (ஈ) (ஶ்ரீ,வி) "வ்யாமிச்ரேணைவ" என்றுபாடம், சமுசயத்தையே யுண்டாக்குகிற, என்பது அர்த்தம். இது விஷயம் (ஸ) பாஷியத்தில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

† (ஹ்வ) இந்தப் பதத்திற்கு, 'முன்னுலே' என்பது சுபாவமான அர்த்தம். (ஶ்ரீ) முன்னுலேயென்றால், முந்திய அத்தியாயத்தில், என்று அர்த்தம் செய்தார். (ஸ) முன்னுலே யென்றால், சிருஷ்டிகாலத்தில், என்று அர்த்தம் செய்தார்.

கூஷிஙு லொகெ	இந்தஉலகத்தில்
லொஃவ்ருாநாம	(ஞான யோகத்தோடு பிரம்ம நிஷ்டை செய்ய முயற்சி யுள்ளவர்களான) சாங்கியர்களுக்கு
ஜ்ஞாநயொமெந	(ஞானம் சித்திக்கும்பொருட்டுச் செய்ய வேண்டிய தியானமாகிய) ஞான யோகத்திலேயும்
யொகிநாம	(கருமஞ்செய்து அதிலில் சித்தசுத்தி யாய் பிறகு சாங்கியத்தில் பிரவேசிக்க இச்சிப்பவர்களான) கரும யோகிகளுக்கு
கர்மயொமெந	(நிஷ்காம) கருமயோகத்திலேயும்
த்விவிதா	இரண்டுவிதமான
நிஷ்டா *	நிஷ்டையானது
மயா	என்னாலே
ப்ரோக்தா	சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமியானவர் அர்சுனனைநோக்கிச் சொல்வது. ஓ ! பாபமற்றவனே ! மூந்திய அத்தியாயத்தில் இந்த உலகத்திலே ஞானயோகமானது சாங்கியர்களுக்கும், கருமயோகமானது கரும யோகிகளுக்குமாக இரண்டுவிதமான நிஷ்டை என்னாற் சொல்லப் பட்டது. (ஈ)

சு. நகர்மணாமநாரம்஭ான்நைஷ்கர்ம்யம்புருஷோஶ்நுதே।
நசஸந்ந்யஸநாதேவ ஸித்திம்ஸமதிகச்சதி॥

புருஷம்	புருஷனானவன்
அநர்மணாம் †	கருமங்களுடைய
அநாரம்஭ாத்	அநுஷ்டானமில்லாமையால்
நைஷ்கர்ம்யம் ‡	ஞானத்தை

---

* (ஸ்ரீ) (ச) இருப்பானது.

† (ஸ்ரீ) சகல பாபங்களையும் போக்கடிக்கத் தக்கவைகளாயும், சித்தசுத்தியை உண்டாக்கத் தக்கவைகளாயும், ஞான நிஷ்டைக்கு ஏதுக்களாயு மிருக்கிற கருமங்களுடைய. (ஸ்ரீ) நிஷ்காம கருமங்களுடைய. (ஈ) நிஷ்காமமாய் கோவிந்தனுடைய ஆராதனை ரூபமாயிருப்பதும், அநாதிகால பாபத்தைப் போக்கடிக்கிறதுமான கருமங்களுடைய.

‡ (ஸ்ரீ) ஞான நிஷ்டையிலு லுண்டாகும் நிஷ்கருமமாகிய ஆத்ம சுவரூபமா யிருக்குதலே. (ஈ) ஞானநிஷ்டையை (ச) ஞானத்திலுலுண்டாகும் மோக்ஷத்தை.

நாஸ்தி அடைகிறதுமில்லை
லப்⁴யதே கருமத்தைவிட்டுவிடுவதினாலேதானே
ஸித்³தி⁴ம்† மோக்ஷத்தை
நவாப்னோதி அடைகிறதுமில்லை.

புருஷனவன் கருமங்களுடைய அனுஷ்டாந மில்லாமையால் ஞானத்தை அடைகிறதுமில்லை; கருமத்தை விட்டுவிடுவதினாலே தானே மோக்ஷத்தை அடைகிறதுமில்லை.

(ஸ°) ஞானமடைவதற்குக் கருமாநுஷ்டானம் காரணமாயிருக்கிறது. எப்படியென்றால் கருமங்களை பலாபேக்ஷையன்றி ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய் செய்துவந்தால் அதினால் சித்த சுத்தியும், சித்த சுத்தியினால் ஞானமும், அந்த ஞானத்தினால் மோக்ஷமும் அடைய வேண்டுமேயன்றி கருமங்களைச் செய்யாமலே விட்டுவிடுவதினால் ஞானமாவது, அதினால் நிஷ்கருமமான ஆத்ம சுவரூபமாயிருக்கிறதாவது உண்டாகிறதில்லை என்பது தாத்பரியம். (சு)

(நு) நஹி கஸ்சித்க்ஷணமபி ஜாது திஷ்ட²த்யகர்மக்ருத்.
கார்யதே ஹ்யவஸ: கர்ம ஸர்வ: ப்ரக்ருதிஜைர்கு³ணை:॥

ஜாது ஒருகாலத்திலும்
க்ஷணமபி நிமிஷமாவது
கஸ்சித் ஒருவனும்
அகர்மக்ருத் கருமம்செய்யாதவனாக
நஹி திஷ்ட²தி இருக்கிறதில்லை
ஹி ஏனென்றால்
அவஸ: ‡ பாதீனமாயிருக்கிற
ஸர்வ: (ஜனங்கள்) எல்லோரும்
ப்ரக்ருதிஜைர்§ சுபாவத்திலிருந்துண்டான

---

* (ஸ°) ஞானமுண்டாகிறதற்கு முந்தியே கருமத்தை விட்டுவிடுவதினாலேயே (ஸ்ரீ) (மீ,வி) ஞான மில்லாத சந்நியாசத்தினாலேதானே, (ர) அநுஷ்டிக்கத் தகுந்ததாயும் சாஸ்திரோக்தமானதாயுமிருப்பதை விட்டுவிடுவதினாலே தானே.

† (ர) ஞான நிஷ்டையை.

‡ (ஹ்ரீ) அத் - சு - சு - சச - அத் - கஅ - சு - சு0 - பார்க்க.

§ (ஸ°) மாயையிலிருந்துண்டான. (ர) பிரகிருதியிலிருந்துண்டான.

மு-ஃனைஃ* { (ஆசை துவேஷம் முதலிய) குணங்களி னுலே

கூஃ-ஃ கருமத்தை

கூாய-ஃதெ செய்யப்பலவந்தஞ் செய்யப்படுகிறார்கள்.

ஒரு காலத்திலும் நிமிஷமாவது ஒருவனும் கருமம் செய்யாத வனுக விருக்கிறதில்லை; ஏனென்றால், பராதீனமாயிருக்கிற ஜனங்க ளெல்லோரும் சுபாவத்தி லிருந்துண்டான ஆசை துவேஷம் முத லிய குணங்களினுலே கருமத்தைச் செய்யப் பலவந்தஞ் செய்யப்ப டுகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ,வி) ஜாத-ஃ=ஜாக்கிர சுவப்ந சுஷு-ப்தி அவஸ்தைகளிலும், கூஶ்சி=ஞானியானலும் அக்கியானியானலும் - கூணஷவி=ஒருகூ ணங்கூட - ஸகூஃ-ஃகூ=கருமம் செய்யாமல்-நஹிதிஷ்ட-தி=சும்மாயிரு க்கிறதில்லை. ஸவஶஂ=விஷ்ணுவின் ஆதீனமான-லவ-ஃஂ=(லவெஃண) சகல ஜனங்களால், ப்ரகூ-திஜைஃ-ஃனைஃ=பிரகிருதியி லிருந் துண்டான சத்துவாதி குணங்களினுலே - கூஃ = கருமமானது கூாய-ஃதெ=செய்யப்படுகிறது. (ரு)

கூ. கூஃ-ஃஂஜ்ரியாணிலஂயஃய யகூலெஃநலாலாரு,
இஂஜ்ரியார்தா-ஃஜாலுவிஃ-ஞாதா தியுராவாரஃலஉயுதெ॥

கூஃ-ஃஂஜ்ரியாணி+ கருமேந்திரியங்களை

லஂயஃய அடக்கி

யஃ எவன்

உநலா மனசினுலே

இஂஜ்ரியார்தா-ஃன் விஷயங்களை

லாரு கூவெதெ நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறானே

விஃ-ஞாதா விவேகசூன்னியனை

லஃ அவன்

தியுராவாரஃ‡ உயுதெ { பொய்யா சாரமுடையவனுகச் சொல் லப்படுகிறான்.

---

* (ஸ்ரீ) சத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்களால். (ரா) பிராசீன கருமானு சார மாய் விருத்தியடைந்திருக்கிற சத்துவாதி குணங்களினுலே.

† (ஸ்ரீ,வி) ஞானேந்திரிய கருமேந்திரியங்களை (லா) காது - கண்-நாக்கு-மூக்கு - துவக்கு - இவைகளைந்தும் ஞானேந்திரியங்கள். வாய் - கை - கால் - பாயு-உபஸ்தம், இவ்வைந்தும் கருமேந்திரியங்கள். மனசையுங்கூட இந்திரியமாகச்சொ ல்வது முண்டு.

‡ (ஸ்ரீ) டம்பாசாரி. (ரா) கருமபிரஷ்டன்.

கருமேந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு எவன் மனசிலுலே விஷயங்களை தியானித்துக் கொண்டிருக்கிறானே விவேகமற்ற (மூடனை) அவன் கள்ளாசார முடையவனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(வுரை) கருமேந்திரியங்களை யடக்கி மனசை விஷயத்தில் பிரவிருத்திக்கச் செய்கிறவன் மூடனென்றும் கள்ளாசார முடையவனென்றுந்தான் இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலுல் கருமேந்திரியங்களுடன் ஞானேந்திரியங்களையு மடக்கி மனதைமட்டும் விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கச் செய்கிறவன் முந்தியவனை விட சிரேஷ்டனாக விருக்கிறதாக தோற்றுகிறது. ஏனென்றால் கருமேந்திரியங்களான கை வாய் முதலியவைகளை அடக்குவது எவனுக்கும் அதி சுலபம், ஞானேந்திரியமான காது, சப்தத்தைக் கேளாமலும், கண், ரூபத்தைப் பாராமலும், துவக்கு, ஸ்பரிசத்தை யுணராமலும், நாக்கு, ருசியை அறியாமலும், மூக்கு, வாசனையை கிரகியாமலும், அடக்குகிறவன் பிரம்மநிஷ்டா யோக்கியதைக்கு அதி சமீபமாய் வந்திருக்கிறான். மனதைமட்டும் அடக்கவேண்டியதுதான் மீதியிருக்கிறது. இந்திரியங்கள் மனசைக்கூட விஷயங்களில் இழுத்துக்கொண்டு போய்விட்டுவிடத்தக்க அவ்வளவு வலிமையை யுடையனவென்றும், அந்த இந்திரியங்களை வைராக்கியத்தி லடக்கவேண்டிய தென்றும், இதின் உ-வது அத்தியாயம் சுo-சுக-வது சுலோகங்களில் தெரியவருகிறது. ஆகையால், ஞானேந்திரியங்களை யடக்கினவன் இந்தசுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற "மூடன், கள்ளாசாரன்" என்கிற வகுப்பில் சேர்க்கக் கூடாதவனென்று தோற்றுகிறது. (சு)

எ. யஸ்த்விந்த்ரியாணி மநஸா நியம்யாரபதேர்ஜுந,
கர்மேந்த்ரியை: கர்மயோகமஸக்த: ஸவிஸிஷ்யதே॥

யஸ்து	எவன்
இந்த்ரியாணி	ஞானேந்திரியங்களை
மநஸா*	மனதினுல்
நியம்ய†	அடக்கி
கர்மேந்த்ரியை:	கருமேந்திரியங்களினுலே
கர்மயோகம்‡	கருமயோகத்தை
அஸக்த: து	பலாபேக்ஷையன்றியில்

---

* (ஈ) ஆத்மாவையறிய பிரவிருத்தித்த மனதினுல்.

† (ஸ்ரீ) ஈசுவரவிஷயமாய் செய்து.

‡ (உ) (ஸ்ரீ,வி) வருணசிரம யுக்தமானதும் ஞானசாதனமானதுமான கருமத்தை.

கூ஬ஹித	ஆரம்பிக்கிறானே
ஹெகுஜ்ஃந	ஓ! அர்சுன!
ஸ்ஃ	அவன்
விசிஷ்யதெ*	சிரேஷ்டனாயிருக்கிறான்.

எவன் ஞானேந்திரியங்களை மனதினாலடக்கி கருமேந்திரியங்களினாலே கருமயோகத்தை பலாபேக்ஷையன்றி செய்கிறானே ஓ! அர்சுன! அவன் சிரேஷ்டனாயிருக்கிறான். (எ)

அ. நியதம்குரு கர்ம ஜ்யாயோஹ்யகர்மண:
ஶரீரயாத்ராபிசதெ ந ப்ரஸித்யேத்அகர்மண:॥

நியதம்†	நித்தியமாய் செய்யத்தக்க
கர்ம	கருமத்தை
குரு	நீ
குரு	செய்
அகர்மண:	கருமஞ்செய்யாததைப்பார்க்கிலும்
கர்ம	கருமஞ்செய்வது
ஜ்யாயோஹி	சிரேஷ்டமானது
அகர்மண: ‡	கருமஞ்செய்யாதிருக்கிற
தெ	உன்னுடைய
ஶரீரயாத்ராபி	சரீரசம்ரக்ஷணையுங்கூட
ப்ரஸித்யேத்அ	சித்தியடையாது (நடவாது.)

நித்தியமாய் செய்யத்தக்க கருமத்தை நீசெய். கருமம் செய்யாததைப் பார்க்கிலும் கருமஞ்செய்வது சிரேஷ்டமானது. கருமஞ் செய்யாதிருப்பாயானால் உன்னுடைய சரீர சம்ரக்ஷணையுங்கூட நடவாது.

(ஈ) ஒவ்வொருவனும் தான் நியாயமான விஷயமாய் சம்பாதித்த திரவியாதிகளைச் செலவுசெய்து யக்ஞியம் முதலிய சத்கருமங்களை நடத்தி யக்ஞியசேஷத்தை புஜிப்பதினால் சித்த சுத்தியும், சித்த சுத்தியினால் ஞானமும் மடையவேண்டியது. இந்த ஞானமானது கருமத்தினாலுண்டாகிறபடியால் கருமம் சிரேஷ்டமென்று சொல்லப்பட்டது. ஞானமானது சகலத்திலும் சிரேஷ்டமென்ற வாக்கி

---

* (ஸ்ரீ) பொய்யாசார முடையவனைவிட சிரேஷ்டன் (ஸ்ரீ) ஞானவானாகிறான்.

† (உ) (ஸ்ரீ,வி) வருணாசிரமங்களுக்குத் தகுந்த கருமங்கள்.

‡ (ஸ்ரீ) கருமஞ்செய்யாமலிருப்பதினால்.

யம் ஞானதிகாரிவிஷயத்தில் சொல்லப்பட்டதே யன்றி ஞானமடை யாதவன் விஷயமாய் சொல்லப்பட்டதல்ல. அப்படி ஞானநிஷ் டையை யுடைய ஞானதிகாரியுங்கூட ஞானநிஷ்டைக் கனுகூலமான தேகம் நிலைத்திருப்பதின் பொருட்டு அவசியமான கருமங்களைச் செய்யவேண்டியவனாகவிருக்கிறான்; ஆகையால், கருமமானது ஞான நிஷ்டைக்கு முந்திய சாதனமாயிருப்பதால் கருமம் சிரேஷ்டமென்று சொல்லப்பட்டது.

(லூ) உண்பது, உடுப்பது, உறங்குவது, முதலியவைகளும் கருமமல்லவா? அவைகளைச் செய்யாமலிருந்தால் தேகம் நிலைக்குமோ? தேகம் நிலைக்காவிட்டால் எந்தகாரியமும் மில்லை. ஆகையால் கருமங்களைச் செய்யாமலிருக்க ஒருவனலும் கூடாது. இதற்காகத் தான் நித்திய கருமமானது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது உண்பதற்கு முந்தி ஸ்நானம், சந்தியாவந்தனம் முதலிய ஆன்னிகங்களும் தேவ, பிதுரு, அதிதி, பூஜை, சுவாமி நைவேத்தியம், அக்கினி ஹோத்திரம், பலிகரணம் முதலியவைகளுமே. இவைகளை விதித்த உத்தேசமென்னவென்றால், தினமும் இப்படிப்பட்ட நித்திய கருமங்களைச்செய்து அவைகளின் பலனை இச்சிக்காமல் ஈசுவரார்ப் பணஞ்செய்து விடுவானகில் சித்தம் சுத்தியாய் ஞானமடைந்து அதி சீக்கிரத்தில் மோக்ஷமடைவானென்பதே. ஆகாராதி அவசியமான கருமங்களைத் தவிர மற்றவைகளை விட்டுவிடுவது, ஞானிக்குத் தகுமானாலும் முமுக்ஷுவுக்குத் தகுதியல்ல. அக்கியானிவிஷயத்தில் சொல்லவும் வேண்டுமோ? (அ)

கூ. யஜ்ஞார்த்தாத்கர்மணோ(அ)ன்யத்ர லோகோ(அ)யம்கர்மபந்தநஃ।
ததர்தம்கர்மகௌந்தேய முக்தஸங்கஸமாசர॥

யஜ்ஞார்த்தாத்	விஷ்ணு வாராதனை ரூபமான
கர்மணஃ	கருமத்தைக்காட்டிலும்
அன்யத்ர	மற்ற காம்மியகருமத்திலே
(ஏவ)தஃ)	பிரவிருத்தித்திருக்கிற
அயம் லோகஃ	இந்த ஜனங்கள்
கர்மபந்தநஃ	கருமத்தினல் கட்டப்பட்டவர்களாகிறார்கள்
ததர்தம்	அந்தவிஷ்ணு வாராதனமாக
கர்ம	கருமத்தை
கௌந்தேய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
முக்தஸங்கஃ	பலாபேக்ஷையைவிட்டு
ஸமாசர	செவ்வையாகச்செய்.

விஷ்ணு வாராதனரூபமான கருமத்தைக் காட்டிலும் மற்றகாம்மிய கருமத்திலே பிரவிருத்திக்கிற இந்த ஜனங்கள் கருமத்திலல் கட்டப்பட்டவர்க ளாகிறார்கள். (ஆகையிலாலே) அந்தவிஷ்ணு வாராதனமாக கருமத்தை, ஓ! குந்திபுத்திரா! பலாபேக்ஷையை விட்டுச் செவ்வையாகச்செய்.

(ஶ்ரீ) (ஶ்ரீ) கருமமானது புநர் ஜனனத்தையும் சமூசாரத்தையு முண்டாக்கத்தக்க தாகையால் கருமஞ்செய்யக் கூடாதென்று சிலர் சொல்லும் ஆக்ஷேபனையை நிவர்த்திக்க பகவானனவர், யக்கியமென்பது விஷ்ணுவாகையாலும் யக்கியஞ்செய்வது விஷ்ணு ஆராதனை யாகிறதாகையாலும் யக்கியாதிகருமங்களைச்செய்து பலனை ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்வதிலல் பந்த ஏதுவாகாதென்பதை இதில் விவரித்ததாக தாத்பரியம்.

(ஈ) யஜ்ஞார்த்தாத்கர்மணோ= யக்கியஞ் செய்யும்பொருட்டு திரவியம் சம்பாதிப்பது முதலிய கருமங்களைக் காட்டிலும் அந்நியமானதாகிய தேகசம்ரக்ஷணை முதலியவைகளுக்காக திரவியஞ் சம்பாதிப்பது முதலிய கருமங்கள் பந்த ஹேதுவாகையால் - முக்தஸங்கஃ= தனக்குவேண்டுமென்கிற அபிமானங்களை விட்டுக் கருமம்செய்யவேண்டிய தென்பது தாத்பரியம். (கூ)

கo. ஸஹயஜ்ஞாஃப்ரஜாஸ்ருஷ்ட்வா புரோவாசப்ரஜாபதிஃ।
அநேநப்ரஸவிஷ்யத்வமேஷவோஸ்த்விஷ்டகாமதுக்॥

ப்ரஜாபதிஃ*	பிரம்மாவானவர்
ஸஹயஜ்ஞாஃ†	யக்கியத்தோடுகூடின
ப்ரஜாஃ‡	ஜனங்களை
புரா	ஆதிகாலத்தில்
ஸ்ருஷ்ட்வா	சிருஷ்டித்து
அநேந	இந்தயக்கியத்திலாலே
ப்ரஸவிஷ்யத்வம்	விருத்தியடையுங்கள்

---

* (ஈ) பிரம்மா முதலான சகல பிரஜைகளுக்கும் அதிபதியான விஷ்ணு.

† (ஈ) ஸஹயஜ்ஞாஃ, என்று பாடம், யக்கியங்களோடு, என்று அர்த்தம்.

‡ (ஈ) அநாதிகாலமா யுண்டான பிரகிருதி, சம்பந்தத்திலாலே பராதீனர்களாயும், புருஷார்த்தங்களைச் சாதித்துக்கொள்ள சக்தியற்றவர்களாயும், ஜடத்திற்கு சமாலளாயும் நாமரூபங்க ளில்லாதவர்களாயும், பிரளயகாலத்தில் தன்னிடத்தி லடங்கியிருந்தவர்களாயு மிருந்த ஜீவர்களை.

ஹஷ்ஂ	இந்தயக்கியமானது
வ்ஂ	உங்களுக்கு
இஷ்டகாமதுக்*தான்	இஷ்டமானபோகத்தைத் தரப்பட்டதாக
சுவ்ரு	ஆகட்டும்
(இதி)	என்று
உவாச†	சொன்னர்.

பிரம்மாவானவர், யக்கியத்தோடுகூடின ஜனங்களை ஆதிகாலத்தில் சிருஷ்டித்து, இந்தயக்கியத்திலே விருத்தியடையுங்கள்; இந்த யக்கியமானது உங்களுக்கு இஷ்டமான போகத்தைத் தரப்பட்ட தாகட்டுமென்று சொன்னர்.

(வ்ரு) இந்த சுலோகத்தில் காம்மிய கருமங்களையுங்கூடச் செய்யவேண்டியதற்காகவே யக்கியங்களை சிருஷ்டித்ததாக அர்த்தமாகிறது, ஏனென்றால் "விருத்தியடையுங்கள்" "இஷ்டமானபோகங்களைத் தரத்தக்கதாகட்டும்"என்கிற வாக்கியங்கள் காம்மியபலனைக் குறிக்கின்றனவாகக்கொள்ளவேண்டியதாயிருக்கிறது. மும்தியசுலோகத்தில் காம்மியகருமங்கள் பந்தத்தையுண்டுபண்ணுமாகையால் நிஷ்காமகருமம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. இவைகள் பரஸ்பர விரோதமாகத் தோற்றப்பட்டாலும் விரோதமல்ல. எப்படியென்றால், யக்கியாதி கருமங்கள் அவைகளுக்குள்ள பலனை அபேக்ஷித்துச்செய்தால் பந்த ஏதுவான போகத்தைக்கொடுக்கும். பலாபேக்ஷையின்றி ஈசுவரார்ப்பணமாகச் செய்தால் மோக்ஷ ஏதுவான ஞானத்தைக் கொடுக்கும். ஒரே கருமமானது ஒருவிதமாய் செய்தால் பந்த ஹேதுவாகவும், மற்றொருவிதமாய்செய்தால் மோக்ஷ ஹேதுவாகவு மாகிறபடியால் செய்கிறவனுடைய எண்ணப்படி பலன் சித்தியாகட்டுமென்கிற உத்தேசத்துடன் யக்கியம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. அந்த யக்கியமானது போகத்தைக்கொடாமல் ஞானத்தைமட்டும் கொடுக்கும்படி ஏன் பிரம்மாவானவர் விதிக்கக்கூடாதென்றாலோ, ஞானமாத்திர மதற்குப்பலனுகவிருந்தால் அந்தப்பலனையடைய இச்சிக்கும் ஜனங்கள் வெகுசிலராய்தா னிருப்பார்கள். ஞானத்திலிச்சையில்லாதவும் சுவர்க்காதிபோகங்களை யனுபவிக்க விச்சிக்கிறவுமான மற்றவர்கள் யக்கியத்திலுண்டாகும் பிரயோஜனமடைய ஏதுவிராது. சுவர்க்காதிபோகம் பந்த ஹேதுவாயிருக்க அதையேன் அடைய முயலவேண்டுமென்றாலோ, அது கிரமக்கிரமமாய் மோக்ஷ ஹேதுவாகும். எப்படி என்றால், சுவர்க்காதிபோகத்தை யனுபவிப்

---

* (ஈ) மோக்ஷ பிரயோஜனத்தையும் அதற் கனுகுணமான மற்ற பிரயோஜனத்தையும், கொடுக்கப்பட்டதாக.

† (ஈ) ஜீவர்களைப்பார்த்துக் கருணையினால் சொன்னர்.

பவன் அப்படி அனுபவிக்கும்காலத்தில் அந்த சுவர்க்க தேவர்
லுள்ளவர்கள், அந்த சுவர்க்காதிகளை முழுமனசுடன் வரவேற்கி
யிருக்கிறார்களா? அல்லது அதைவிட விசேஷ சுகானுபவத்தை எதிர்
ணி அதை யடைய முயலுகிறார்களா? என்பதைப் பரிசோதனை செய்
ப்போது இந்த சுவர்க்காதிகளை விட விசேஷ சுகத்தை
கத் தெரிந்தால் அந்த விசேஷ சுகத்தை அடைய முயற்சி செய்
மென்கிற வெண்ணை முன்னாடியிருக்கும். மேலும் அவர்களை
யபலனுக்குக் குறித்துகாலம் முழுத்துவிட்டதே "அபிவாயாமி
உதவுமொகூவிஸமாதி" என்கிற வாக்கியப்படியும் அவர்களை
தவுடன் பூலோகத்திற்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள். அதை
அவன் என்ன நினைக்கிறானென்றால், நான் அதிக
செய்ததினால் அற்பபலனான சுவர்க்காதிகளை
பூலோகத்தில் ஜனனமெடுக்க வேண்டியதாயிற்று.
யக்கியம் செய்வோரையில் சோமதேவனை
பேதைகளற்ற நிஷ்காம கருமம்
சில ஜன்மங்களுக்குப் பிறகு அவர்களை
ஆகையால் ஜனங்களிடத்தில்
யத்தை ஜனங்கள் கற்கதி யடைவதில்
ன்பதில் சந்தேகமில்லை.

கக. ஹவாகூஹாவயதாவ
வயஸ்ஸாஹாவயதாவ

சுஹந

ஹவாகு*

ஹாவயத

ஹ தஹவாஂ

வஂ

ஹாவயதேவ

வயஸ்ஸாவ ஹாவயதேஂ

வயம

மேயஂ†

சுவாஹாபுய

---

* (ஈ) என்ற சரீர சேர்க்கையை நீக்கவும்.

† (ஶ்ரீ) (ஈ) (ஸ்ரீ, வி) வேண்டுமென்று (ஈ) சேர்க்கவும்.

வஷஂ	இந்தயக்கியமானது
வஂ	உங்களுக்கு
இஷ்டகாமதுக்*	இஷ்டமானபோகத்தைத் தரப்பட்டதாக
கல்பதாம்	ஆகட்டும்
(இதி)	என்று
உவாச†	சொன்னர்.

பிரம்மாவானவர், யக்கியத்தோடுகூடின ஜனங்களை ஆதிகாலத்தில் சிருஷ்டித்து, இந்தயக்கியத்திலே விருத்தியடையுங்கள்; இந்த யக்கியமானது உங்களுக்கு இஷ்டமான போகத்தைத் தரப்பட்ட தாகட்டுமென்று சொன்னர்.

(வா) இந்த சுலோகத்தில் காம்மிய கருமங்களையுங்கூடச் செய்யவேண்டியதற்காகவே யக்கியங்களை சிருஷ்டித்ததாக அர்த்தமாகிறது, எனென்றால் "விருத்தியடையுங்கள்" "இஷ்டமானபோகங்களைத் தரத்தக்கதாகட்டும்" என்கிற வாக்கியங்கள் காம்மியபலனைக் குறிக்கின்றனவாகக்கொள்ளவேண்டியதாயிருக்கிறது. மும்தியசுலோகத்தில் காம்மியகருமங்கள் பந்தத்தையுண்டுபண்ணுமாகையால் நிஷ்காமகருமம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. இவைகள் பரஸ்பர விரோதமாகத் தோற்றப்பட்டாலும் விரோதமல்ல. எப்படியென்றால், யக்கியாதி கருமங்கள் அவைகளுக்குள்ள பலனை ஆசேகூஷித்துச்செய்தால் பந்த ஏதுவான போகத்தைக்கொடுக்கும். பலாபேகூயின்றி ஈசுவராரர்ப்பணமாகச் செய்தால் மோகூ ஏதுவான ஞானத்தைக் கொடுக்கும். ஒரே கருமமானது ஒருவிதமாய் செய்தால் பந்த ஹேதுவாகவும், மற்றொரு விதமாய்செய்தால் மோகூ ஹேதுவாகவு மாகிறபடியால் செய்கிறவனுடைய எண்ணப்படி பலன் சித்தியாகட்டுமென்கிற உத்தேசத்துடன் யக்கியம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. அந்தயக்கியமானது போகத்தைக்கொடாமல் ஞானத்தைமட்டும் கொடுக்கும்படி என் பிரம்மாவானவர் விதிக்கக்கூடாதென்றாலோ, ஞானமாத்திரமதற்குப்பலனாகவிருந்தால் அந்தப்பலனையடைய இச்சிக்கும் ஜனங்கள் வெகுசிலராய்தானிருப்பார்கள். ஞானத்திலிச்சையில்லாததும் சுவர்க்காதிபோகங்களை யனுபவிக்க விச்சிக்கிறவுமான மற்றவர்கள் யக்கியத்திலுண்டாகும் பிரயோஜனமடைய ஏதுவிராது. சுவர்க்காதிபோகம் பந்த ஹேதுவாயிருக்க அதையேன் அடைய முயலவேண்டுமென்றாலோ, அது கிரமக்கிரமமாய்ப் மோகூ ஹேதுவாகும். எப்படி என்றால், சுவர்க்காதிபோகத்தை யனுபவிப்

---

* (ஈ) மோகூ பிரயோஜனத்தையும் அதற் கனுகுணமான மற்ற பிரயோஜனத்தையும், கொடுக்கப்பட்டதாக.

† (ஈ) ஜீவர்களைப்பார்த்துக் கருணையினால் சொன்னர்.

பவன் அப்படி அனுபவிக்கும்காலத்தில் அந்த சுவர்க்காதிலோகத்தி லுள்ளவர்கள், அந்த சுவர்க்காதிகளே முடிவான சுகமென்றெண்ணி யிருக்கிறார்களா? அல்லது அதைவிட விசேஷ சுகமிருப்பதாக எண் ணி அதை யடைய முயலுகிறார்களா? என்பதை உணருவான். அ ப்போது இந்த சுவர்க்காதிகளை விட சிரேஷ்டமான சுகமிருப்பதா கத் தெரிந்தால் அந்த சிரேஷ்டமான சுகத்தை யடையவேண்டு மென்கிற வெண்ணை முண்டாகும். மேலும் தன்னுடைய புண்ணி யபலனுக்குத் குறித்தகாலம் முடிந்தவுடனே "ஃகீணைவ-ணைவு ஆகுலொஃவிமமதி" என்கிற வாக்கியப்படிக்குப் புண்ணியம் நசித் தவுடன் பூலோகத்திற்குத் தள்ளப்படுவதை யறிகிறான். அப்போது அவன் என்ன நினைக்கிறானென்றால், கான் காம்மியமாய் யக்கியம் செய்தநிலை அப்படலமான சுவர்க்காதிகளை அடைந்து மறுபடி பூலோகத்தில் ஜனனமெடுக்க வேண்டியதாச்சது. நிஷ்காமமாய் யக்கியம் செய்வோமாகில் மோக்ஷமடையலாமென்றெண்ணி பல பேரைசேதயற்ற நிஷ்காம கருமம் செய்யத் துடங்குவான். இப்படிச் சில ஜன்மங்களுக்குப் பிறகு அவனுக்கது மோக்ஷ மதுவாகும். ஆகையால் ஜனங்களிடத்தில் கருணையுள்ள பிரம்மாவானவர் யக்கி யத்தை ஜனங்கள் கற்கதி யடையும் படியாகப் பண்ணி வைத்தா ரென்பதில் சந்தேகமில்லை. (கo)

ஃக. ஹெவாஹுஹாவய தாஹெ ஹ ஹுஹெஹாஹாவயதே-வஹீ|
வயஹாஹாவயதே ஸ்வ யஜ்ஞைரமேவாதை வுயா||

ஸுஹுத	இந்தயக்கியத்தினாலே
ஹெவாஹு*	தேவர்களை
ஹாவயத	} ஆராதியுங்கள், அல்லது, அபிப்பிராயத்தி னால் விருத்தி யடையச்செய்யுங்கள்
ஹ தே ஹெவாஃ	அந்தத் தேவர்கள்
வஃ	உங்களை
ஹாவயதே-ஹ	} ஆராதிக்கட்டும். அல்லது, இஷ்டங்களை த்தெரிவித்து விருத்தியடையச் செய்யட்டும்
வயஹாஹாவயதேஃ	} ஒருவரையொருவர் அபிவிருத்தி செய் துக்கொண்டு
வரம்	சிரேஷ்டமான
ஸ்ரேயஃ†	சிரேயஸை
ஸவாஸ்யத	அடைகிறவர்களாவீர்கள்.

---

* (ஈர) என்பதற்கு தேவர்களென்று தேவதைகளை.
† (ஸ்ரo) (ஈர) (தீ,வி) மோக்ஷத்தை, (ஸ்ரo) அல்லது சுவர்க்கத்தை.

இந்த (முன்சொன்ன) யக்கியத்திலல் தேவதைகளை ஆராதியுங்கள். அந்தத்தேவதைக ளுங்களை இரகூஷிக்கட்டும். (இப்படி நீங்கள் தேவதைகளையும், தேவதைக ளுங்களையும்) ஒருவனையொருவர் அபிவிருத்தி செய்துக்கொண்டு சிரேஷ்டமான சிரேயஸை யடைகிறவர்க ளாவீர்கள்.

(வுரா) இதில் தேவதைகள், மனுஷியாள், இருவகையாருக்கும் அபி விருத்தியும் சிரேயஸும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தேவதைகள் தங்களை அவிர்ப்பாகம் முதலியவைகளில் திருப்திசெய்த மனிதர்களுக்கு அவர்கள் அபேகூஷிக்கிற போகாதிகளைக் கொடுப்பதில் அந்த மனிதர்களுக்கு சிரேயஸாக சொல்லலாம்; மனிதர்களால் கொடுக்கப்படும் அவிர்ப்பாகாதிகளில் தேவதைகளுக்கு சிரேயஸ் உண்டாகிறதென்பது எப்படிப்பட்ட தென்கிற சங்கையை அடியில்கண்ட விதமாய் பரிகரிக்கலாம். யக்கியாதி கருமங்களைச் செய்பவர்களுக்கு அந்தந்தக் கருமங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற பலன்களைக் கொடுக்கவும் மனிதர்களுக்கு வேண்டிய மழை வெய்யில் காற்று முதலியவைகளைக் காலங்களில் உதவவும் தேவதைகள் பரமாத்மாவினல் நியமிக்கப்பட் டிருக்கிறார்கள். பரமாத்மாவினுடைய ஆக்கினையை சரியாய் நிறைவேற்றுவதில் தேவதைகள் சிரேயஸை அடைகிறார்கள். அல்லது தேவதைகள் அமிருதபானம் செய்தவர்களாலலும் மனிதர்களால் செய்யப்படுகிற யக்கியாதி கிரதுக்களின் மூலமாய் கொடுக்கப்படும் அவிர்ப்பாகத்தில் தேவதைகள் திருப்தி அடைகிறார்களென்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரணியகசிபு, பலிசக்கரவர்த்தி, சூரபத்மா முதலிய அசுரர்கள் தேவதைகளுக்கு மனிதர்கள் அவிர்ப்பாகம் கொடுப்பதைத் தடுத்துவிட்டகாலத்தில் தேவதைகள் பசியால் வருந்தினதாக புராணங்களில் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. ஆகையால் தேவதைகள் யக்கியாதி கிரதுக்களில் கொடுக்கப்படும் அவிர்ப்பாகத்தை ஆகாரமாயடைந்து தேகபுஷ்டி யுண்டாய், அதினல் போகங்களை யனுபவிக்கிறார்கள். இவைகள்தான் அந்தத் தேவதைகளுக்கு சிரேயஸென்று சொல்லலாம். (கக)

கஉ. உஷாநுஹோமாநுஹிவொஹவா ஊஹுதெயஜூஹாவிதாஃ।
மெதஉ்தாநவுஜூஷெயெஹுர யொஹ—ெஉவுநவவஃ॥

யஜூஹாவிதாஃ	யக்கியங்களினலே ஆராதிக்கப்பட்ட
ெஉவாஃ	தேவதைகள்
வஃ	உங்களுக்கு
உஷாநு	இஷ்டங்களான

ஹொமாநு	போகங்களை
ஔவ்ருந்தெஹி	கொடுப்பார்கள்
ஸ்தெதம்	அந்தத்தேவதைகளிலுலே
ஔதாநு	கொடுக்கப்படும் (அன்னதி) அவைகளை
ஸஹ்ரும்	இந்தத்தேவதைகளின்பொருட்டு
சுவ்ரஔய	கொடுக்காமல்
யம்	எவன்
ஹ்வேஔ	(தான்) அனுபவிக்கிறுலே
ஸம்	அவன்
ஸ்வெநவ	திருடனே.

(பிரம்மாவானவர் பின்னும் ஜனங்களைப்பார்த்துச் சொல்வதா வது) யக்கியங்களிலுலே ஆராதிக்கப்பட்ட தேவதைக ளுங்களுக் கிஷ்டமான போகங்களைக் கொடுப்பார்கள்; அப்படித் தேவதைக ளால் கொடுக்கப்படுபவைகளை அந்தத் தேவதைகளுக்கு (மறுபடி) கொடாமல் எவன்தானே யனுபவிக்கிறுலே அவன் திருடனே.

(வ்யா) ஒருவன் யக்கியாதி கிரதுக்கள் மூலமாய் தேவதைகளு க்குக் கொடுத்த அவிர்ப்பாகத்திற்கு பிரதியாய் தேவதைகள் அவ னுக்குக் கொடுத்ததை அவன் மறுபடி தேவதைகளுக்குக் கொடா மல் அனுபவித்ததிலுல் இவனைத் திருடனை எப்படிச் சொல்லலா மென்றுலோ, இவன் கொடுக்கும் அவிர்ப்பாகத்திற்கு அநேகமட ங்கு அதிகமான போகங்களைத் தேவதைகள் இவனுக்குக் கொடுக்கி றுர்கள். அப்படி அதிகமாய் கொடுக்கக் காரண மென்னவென்றுல், இவனுல் பின்னும் செவ்வையாய் யக்கியாதிகளிலுல் ஆராதிக்கப் படு வோமென்பதே. இதிலுல்தான் சாஸ்திரங்களில் ஒருவன் அனுபவி க்கும் போகங்களில் இவ்வளவு பாகம் தேவதைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் தேவதைக ளுக்குள்ள பாகத்தைக் கொடாமல்தானே அனுபவிப்பவன் திருட னென்று சொல்லப்பட்டது. (கஉ)

கங. யஜ்ஞஶிஷ்டாஶிநஸ்ஸந்தோ முச்யந்தெ ஸர்வகில்பிஷை:।
தெ த்வகம்ஸம்முதம் பாபா யெ பசந்த்யாத்மகாரணாத்॥

யஜ்ஞஶிஷ்டாஶிநஸ்ஸந்தஃ — யக்கியத்தில் ஈசுவராதிகளுக்கு அர்ப் பணம்செய்து மிச்சமான அன்னத் தைபுஜிக்கிற சத்புருஷர்கள்

ஸர்வகில்பிஷை: — (பஞ்சசூநாமுதலிய) சகலபாபங்களிலி ருந்தும்

---

* (ஈ) அநுதிகாலமாய் வந்திருக்கிற சகல பாபங்களிலிருந்து, (தீ,வி) சக ல பாபங்களிலிருந்து.

உவ்யந்தெ	விடுபடுகிறார்கள்
யெ	யார்
கூதகாரணாசு	தங்களுக்காகவே
வவஞ்சி	பாகம்செய் (சமயல்செய்து புஜிக்) கிறார்களோ
தெ வாவாஂ	அந்தபாபிகள்
சுவம் து	பாபத்தையே
ஹுஂஜதெ	புஜிக்கிறார்கள்.

யக்கியத்தில் ஈசுவராதிகளுக்கு தத்தஞ்செய்து மிச்சமான அன்னத்தை புஜிக்கிற சத்புருஷர்கள் பஞ்ச சூநாமுதலிய சகலபாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறார்கள். யார் (ஈசுவரார்ப்பணம் செய்யாமல்) தங்களுக்காகவே பாகம் செய்து புஜிக்கிறார்களோ அந்தபாபிகள் பாபத்தையே புஜிக்கிறார்கள்.

(வுா) இந்த சுலோகத்தில் யக்கியத்தில் மிச்சமான அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவன் சகல பாபத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறான் என்கிற வாக்கியங்கள் மிகுந்த வியாக்கியானத்தை வேண்டுகின்றன. "யக்கியத்தில் மிச்சமான அன்னம்" என்கிற பொதுவான வாக்கியம் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வித யக்கியமென்பது தெளிவாய் சொல்லப்படவில்லை. (ஸ்ரு) தேவயக்கிய மிச்சாந்தமென்றும், (ஸ்ரீ) வைசுவதேவமுதலிய யக்கிய மிச்சாந்தமென்றும் (ஸ்ரா) பகவந்நி வேதனமான பிரசாதமென்றும் (ஸ்ரீ,வி) விஷ்ணுவுக்கும் இதரதேவதைகளுக்கும் நிவேதனம்செய்த அந்தமென்றும், அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார்கள். இதிலல் ஜோதிஷ்டோமாதி யக்கியங்கள் மாத்திரமல்ல; மனிதன் தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய, வைஸ்வதேவ முக்கியமென்பதையும் சொன்னதாகக் காணுகிறது. எனென்றால், "வைஸ்வதேவம்" என்கிற பதத்திற்கு பஞ்சசூநா என்கிற பாபங்கள் என்று அர்த்தஞ்செய்ததுமல்லாமல் அந்த பாபங்களின் விபரமும் (ஸ்ரு) (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ,வி) இவர்களால் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் பஞ்சயக்கியத்தில் மிச்சமான அந்தமென்றும் நினைக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. பஞ்சயக்கியங்கள் எவையென்றால், (ஸ்ரு.) "கூயாவேதம் "வைஹாயஜ்ஞஂ வித்யாயஜ்ஞஸ்தவோணம், ஹொமொஹெவொவைஸ்ரௌள "தொ நுயஜ்ஞாதியிவெஜநம், வம்மெதாநுயொஹவாயஜ்ஞ நஹா "வயதிஸ்தித்தஂ, ஸ்ரூஹெவிவஸந்நிதௌ வஸ்நாஹொமெஷநுஸி "வுதெ॥ = வேதமோதலாகிய பிரம்மயக்கியம் ஜலதர்ப்பணத்தில் பிதுருக்களைத்திருப்திசெய்வதாகிய பிதுருயக்கியம், தேவதைகளைக்குறித்து அக்கினியி லோமம்செய்வதாகிய தேவயக்கியம், வா

"யஜபலி முதலியவை வைப்பதாகிய பூதயக்கியம், அதிதிகளுக்குச்
"சாப்பாடு போடுவதாகிய மாநுடயக்கியம் இந்த அஞ்சு மகாயக்கிய
"ங்களையும் தன் சக்திக்குத்தக்கபடி எவன் செய்கிறானே அவன் கிர
"கஸ்தாசிரமத்தி லிருந்தபோதிலும் பஞ்சசூநா என்கிற ஐந்து பிரா
"ணிஹிம்சை யாகிய தோஷத்திலிருந்து விடப்படுகிறான்" (மனுஸ்
மிருதி மூன்றுவது அத்தியாயம், எ0-எக-சுலோகங்களைப் பார்க்க.)
பஞ்சசூநாதோஷமென்ப தெதுவென்றால், (ஸ்ரீ.) ..வைவஸ்வதா
"ஸ்ரஜ்வஸ்வ-ஸ்ரீவிஷ்ணவ-வஹ்ரூம் । கும்பீவொஷ்ட-ம்ஸ்ரூவெயு
..தியாஸ்வ-வாஹயந்து । தாஸ்வாம்ஸ்ரஜினவஸ்வ-ஸ்ரீவாம் தீஷ்ஸ்ரதயும்
..ஷஹஷி-ஸ்ரீம் । வஜ்ஞஸ்ரவாஜஹாயஜ்ஞாம் வ்ரதயுஷம்ஸ்ரஜவெயிநாம் =
" * கிரகஸ்தனுக்கு விறகு முதலியவைகளை எரிக்கிறதிலும், அம்மி,
"எந்திரமுதலியவைகளில் அரைக்கிறதிலும், உலக்கை முதலியவை
"களிலால் குத்துகிற அல்லது இடிக்கிறதிலும், குடத்தில் தண்ணீர்
"கொண்டுவந்து அந்தத்தண்ணீரை உபயோகிப்பதிலும், பெருக்குவ
"து அல்லது மெழுகுவதிலும் ஜந்துக்கள் கொல்லப்படுகிறதோஷம்
"வருகிறபடியால் இந்த அஞ்சுவித பாபங்களையும் போக்குவதற்காக
"மகரிஷிகளால் கிரகஸ்தாசிரமத்தி லிருப்பவனுக்குக் கிரமமாக ஐந்
"து மகாயக்கியங்கள் விதிக்கப்பட் டிருக்கின்றன" (மநுஸ்மிருதி,
ஈ-வது அத்தியாயம் சுஅ-சுக சுலோகங்களைப்பார்க்க.) ஆகையால்
கிரகஸ்தன் தினந்தோறு முண்டாகுமிந்த பாபங்களை நிவர்த்தித்துக்
கொள்ள மேல்சொன்ன யக்கியங்களைச்செய்து ஈசுவரார்ப்பணஞ்செ
ய்துவிட்டு மிச்சமான அந்தத்தைப் புஜியாமல் தன்வயிறு நிறையும்
பொருட்டே சமயல்செய்து புஜிப்பானானால் பாபத்தைப் புஜிக்கிறா
ன். என்றால், பாப சுவரூபமான அந்தத்தைப் புஜிக்கிறானென்பது
தாத்பரியம். ஆனால் தங்களுக்காகவே பாகம்செய்து புஜிக்கிறவர்கள்
பாபியாகிறதற்கு (ஸ்ரீ) சொல்லுகிற காரண மென்னவென்றால், ஈசு
வரன் தன்னை ஆராதிப்பதற்காக மனிதர்களுக்குக் கொடுத்த ஆகா
ராதி வஸ்துக்களை அந்த ஈசுவரனுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்யாமல் தன
க்காகவே பாகம்செய்து புஜிப்பவர்கள்பாபத்தைப் புஜிப்பவர்களென்
பதே (சு-வது அத்தியாயம் ஈக-வது சுலோகத்தைப்பார்க்க.) (கஈ)

கசு. ஸ்ரூநா ஹவஸ்தி ஹ-ஸ்ரீ தாநி வஜ-ந்ரூ ஹ-ந்ரூ ஹ்ஸ்ரூவம்।
யஜ்ரூ ஹவதிவஜ-ந்ரெ ஹ யஜ்ரூ ஃகஃ-ஹ்ஸ்ரூ ஹ-ஹ்ரூவம்॥

---

* (ஸ்ரூ0) பாடம். "கஃ-ட்ட நீவெஷ்ணீவ-ஸ்ரீ உஃக-ம்ஸ்ரீவஜாஜ்ஞ்நீ । வம்ஸ்ரூ
"ஹ்ஸ்ரீ தாஹ்ஸ்ரூஹவஸ்ரூஹ்ஸ்ரூ தாஹ்ஸ்ரீவஹ்ஸ்ரூம்நமஸ்ரூ ஹ்ஸ்ரீ॥—குத்துகிறது, அரைக்கிறது, எரிக்கிற
"து, தண்ணீர்கொண்டுவருகிறது, பெருக்கிறது இந்த ஐந்துவிதங்களினால் உண்டா
"கும்ஜீவஹிம்சைகளால், கிரகஸ்தன் சுவர்க்கத்தை யடையமாட்டான்."

கநு. கூடீ-ஹ்ரு ஹ்ரொ ஹ்ரூவம்விஜி ஹ்ரு ஹ்ரூ ஹ்ரூவஷீ-ர ஹ்ரூவம்।
தஹ்ரா ஹ்ரூவ-ஹ்ரூமதம்ஹ்ரு ஹ்ரூ நிதர்யஜ்ஞ ஹ்ரு ர்திஷ்டிதம்॥

கசு. வனவம்ஹ்ரு வதி-ஹ்ரூதம்வகூர்ம நாந-ர்வத-ஹ்ரூயதீஹயம்।
கூவாய-ர்ஸிஞ்ஜ்ரு யாஸ்ரூஷொ மொவம்வாய-ஹ்ரூலஜீவதி॥

கூநாசு — {அன்னத்திலிருந்து (அன்னரஸத்திலுண்டாகும் வீரியத்திலுல்)
ஹ்ரூதாநி — (ஜீவனுக்கு) சரீரங்கள்
ஹவதி — உண்டாகின்றன
வஜ்ரூநர்ஸு — மேகத்திலிருந்து (மழையிலிருந்து)
கூநவம்ஹவம் — {(ஆகாரத்திற்கு வேண்டிய) அந்நமுண்டாகிறது
யஜ்ஞாசு — யக்கியத்திலே
வஜ்ரூநர்ஸ்ம் — {மேகமானது (மேகத்தின் மூலமாய் மழையானது)
ஹவதி — உண்டாகிறது
யஜ்ஞ்ஸ் — யக்கியமானது
கூடீ-ஹவஷீ-ர ஹ்ரூவம் — செய்கையிலுலுண்டாகிறது
கூடீ-ஹ்ரு — செய்கையானது
ஹ்ரொ ஹ்ரூவம் — வேதத்திலுலுண்டாகிறது
ஹ்ரு ஹ்ரூ — வேதமானது
கூகூர்ஷவஷீ-ர ஹ்ரூவம் — பரப்பிரம்மத்திலிருந்துண்டாகிறது
வவ-ஹ்ரூமதம் — எங்கும்வியாபித்திருக்கிற
ஹ்ரு ஹ்ரூ* — (அந்த) பரப்பிரம்மமானது
நிதர்யம் — எப்போதும்
யஜ்ஞே† — யக்கியத்தில்
ர்திஷ்டிதம் — நிலையாயிருக்கிறது
தஹ்ரூஸு — ஆகையிலுலே
வனவம் — இவ்விதமாய்
ர்வதி-ஹ்ரூதம் — {(பிரம்மத்திலுல்) உண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிற
உகூர்ம் — {(கருமம்முதலிய கூட்டமாகிய) சக்கரத்தை
இஹ — இந்தலோகத்தில்
யஸ் — எவன்
நாந-வத-ஹ்ரூயதி — அநுசரிக்கிறதில்லையோ

---

* † (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) ஹ்ரு ஹ்ரூ = வேதமானது, யஜ்ஞே ர்திஷ்டிதம் = யக்கியத்தை விசேஷமாய் சொல்லுகிறது.

சுவாயுஷம்	பாபசுவரூபமான ஆயுசையுடையவும்
இந்திரியாராதம்	இந்திரியங்கள் மூலமாய் விஷயங்களை எப்போதுமனுபவிக்கிறவும்
ஸம்	அவன்
மெஹவாயுரு	ஓ! குந்திபுத்திரா!
சோவம்	விருதாவாய்
ஜீவதி (உதி)	ஜீவிக்கிறானென்று
விஜி	அறி.

அந்தத்திறற் சரீரங்களும், மழையிறலன்னமும், யக்கியத்திலல் மழையும், கருமத்திறல் யக்கியமும், வேதத்திறல் கருமமும், பிரம்மத்திறல் வேதமும் உண்டாகின்றன. எங்கும் வியாபித்திருக்கிற அந்த பிரம்மமானது எப்போதும் யக்கியத்தில் நிலையாயிருக்கிறது, (என்றால் யக்கியத்திறல் பிரம்மத்தை யடையலாமென்பது தாத்பரியம்.) ஆகையிறலே இவ்விதமாய் பிரம்மத்திற லுண்டுசெய்யப்பட்டிருக்கிற கருமம் முதலியகூட்டங்களடங்கிய சக்கிரத்தை இந்த லோகத்தில் (ஜனங்களில்) எவனனுசரிக்கிற தில்லையோ (யக்கியாதிகருமம் ஈசுவர சுவரூபமானது, ஈசுவராராதனை யானதென்றுந் தெரிந்துக்கொண்டு செய்கிறதில்லையோ) பாபசுவரூபமான ஆயுசையுடையவும் இந்திரியங்கள் மூலமாய் விஷயங்களை யெப்போதுமனுபவிக்கிறவுமான அவன், ஓ! குந்திபுத்திரா! விருதாவாய் ஜீவிக்கிறானென்றறி.

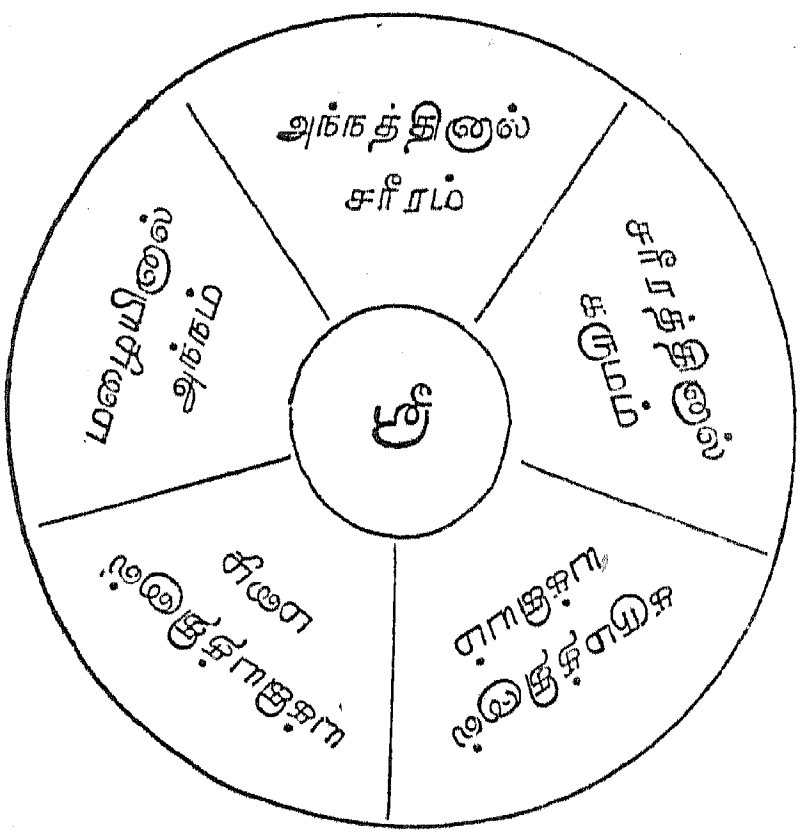
இந்த அர்த்தத்திலிருந்து (ரா) (உ) (ஸீ,வி) இவர்கள் வேறுபட்டிருக்கிற பாகம்வரையில் அவர்களுடைய அர்த்தம் தனித் தனியாய் அடியில் விவரிக்கப்படுகிறது.

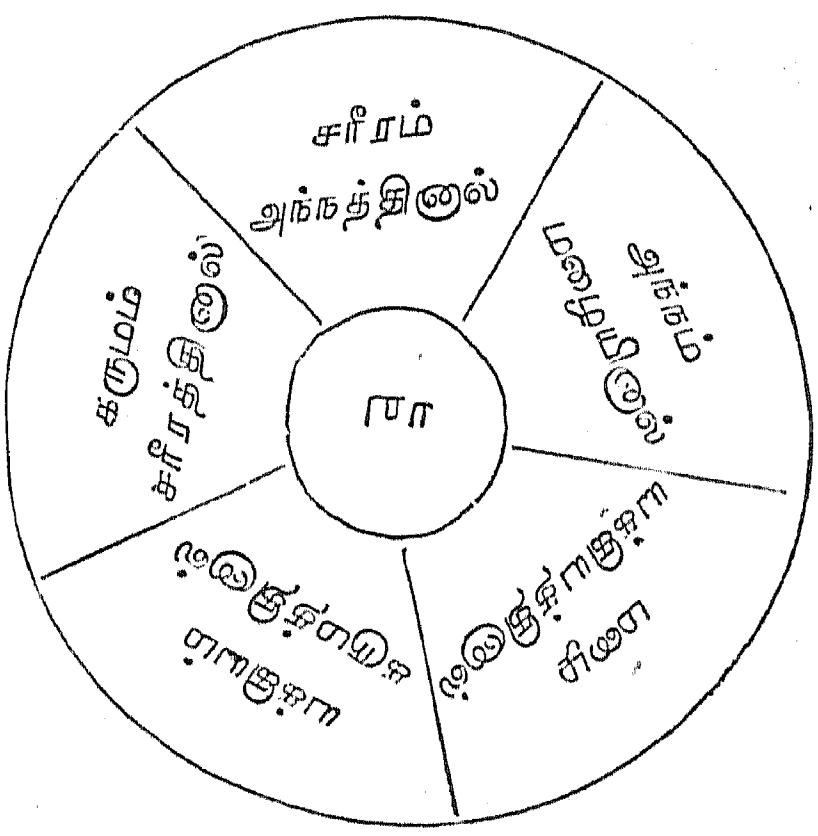
(ரா) கூஷ்ருஹோ ஜவம் = கருமமானது பிரகிருதி விகாரமான தேகத்திலிருந்துண்டாகிறது. ருஹ = தேகமானது, சுக்ஷாலஷ்ண ஜவம் = ஜீவறலேயுண்டாகிறது, எப்படி என்றால், ஜீவன் புசித்த அன்னாதிகளினல் விருத்தி யடைந்தபடியால் ஜீவறலே தேகமுண்டாச்சு தென்பது தாத்பரியம். லவ்மதம் = சகலஜீவன்களையும் அடைந்திருக்கிற, ருஹ = தேகமானது, நித்யம் = எப்பவும், யஜ்ஞ ருதிஷ்டிதம் = யக்கியத்திற்கு மூலமா யிருக்கிறது. சுவாயுஷ்ம் = பாபத்திறலுண்டான ஆயுசு, அல்லது பாபத்திற்கு ஏதுவான ஆயுசுடையவன்.

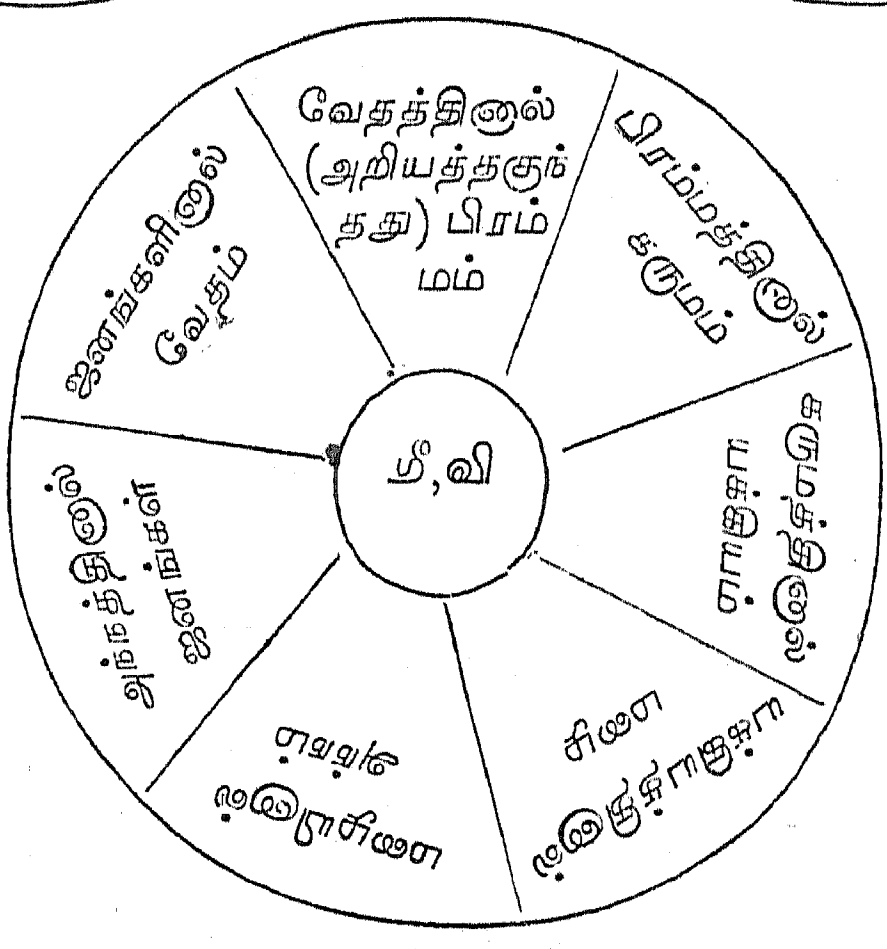
(உ) (ஸீ,வி) கூஷ்ருஹோ ஜவம் = கருமமானது பரப்பிரம்மத்திலிருந்துண்டானது, ருஹ = பரப்பிரம்மமானது, சுக்ஷாலஷ்ண

ஹவம் = வேதத்தினை லறியப்படத்தகுந்தது. லவ-ுமதம்=சர்வவியாபகமான, ஸுஹ்ருத் = பரப்பிரம்மமானது, நிதயம் = எப்போதும், யஜ்ஞ = யக்கியத்தில், வ்யவஸ்திதம் = இருக்கிறது. யக்கியம் விஷ்ணுவென்று சுருதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் யக்கியமானது விஷ்ணுவுக்கு அதிப்பிரியமானதாலும் யக்கியத்தில் பரப்பிரம்மமானது எப்போது மிருக்கிறதென்று சொல்லப்பட்டது.

(வா) இந்த சுலோகங்களில் தேகாதிகள ஒன்றிலிருந்து ஒன்றுண்டாவதாகச்சொல்லி கடைசியில் "ஹவம்வ்ரவதி-ுதம்வஜ்ர=இவ்விதமா யுண்டாயிருக்கிற சக்கிரத்தை" என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அந்தச்சக்கிர மின்னவிதமான தென்பது, (ஸ்ரீ) (ுர) (ஸ்ரீ,வி) இவர்கள் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியங்கள அனுசரித்துச் சக்கிரங்களாக வரைந்து இதனடியில் காட்டப்படும்.

(ஸ்ரீ) (ரா) இவர்களுடைய வாசகப்படியெழுதிய சக்கிரங்கள் வாசகத்தில் வேறுபட்டிருந்தாலும் சங்கதிகளில் வித்தியாசமில்லை. ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுண்டாய்கொண்டு ஒரு முடிவையடையாமல் சுத்திக்கொண்டே வருகிறபடியாலும், சுத்திவருகிற சக்கிரம்போலிருப்பதாலுந் சக்கிரமென்று சொல்லப்பட்டது. இந்தச் சக்கிரத்தைப் பார்த்தால் அதில் கண்டவைகளில் எது முதலிலுண்டானதென்று அறியக்கூடுகிறதில்லை, வீஜாம்கூரநியாயம் போலிருக்கிறது. அதாவது, விளை முதலிலுண்டாச்சுதா? மரம் முதலிலுண்டாச்சுதா? என்று கேட்கும்பக்கத்தில், விளையின்றி மரமுமில்லை, மரமின்றி விளையுமில்லை, ஆகையால் முந்தியுண்டானதெதுவென்று சொல்லக்கூடாததுபோலவே.

(ஸ்ரீ.வி) (மற்றொரு அபிப்பிராயமும் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது,) இந்தச்சக்கிரத்தை அநுசரிக்கவேண்டியது கிரகஸ்தாசிரமிக்குமட்டுமென்று நினைக்கக்கூடுமானாலும், சந்நியாசி, வானப்பிரஸ்தன், பிரம்மசாரி, இந்த ஆசிரமிகள் விலக்கப்பட்டிருப்பதாக நினைக்கக்கூடாது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கும் மோக்ஷவாக்கு, காயங்களில் செய்யத்தக்க பல கருமங்களுண்டு. ஆகையால் அவர்களும் இந்தச் சக்கிரத்தை அநுசரிக்கவேண்டியதே. (கச-கரு-ககூ.)

கள. யஸ்ய ஸ்ருதிரேவஸ்ய ஸ்ருதிரேவ
சுருதிரேவஸ்ய-ஷ ஸ்ருதிரேவகாயஂ நவித்யதே॥

யஸ்ய ஸ்ருதிரேவ	எந்தமனிதன்
சுருதிரேவ	ஆத்மாவினிடத்திலேயே பிரீதியுடையவனும்
சுருதிரேவ	ஆத்மாவினிடத்திலேயே திருப்தியடைந்தவனும்
சுருதிரேவ	ஆத்மாவினிடத்திலேயே
ஸ்ருதி	சந்தோஷமடைந்தவனும்
ஏவ	ஆகிறதே
தஸ்ய	அவனுக்கு
காயஂ	கருமமானது
நவித்யதே	இல்லை.

எந்தமனிதன் ஆத்மாவினிடத்திலேயே பிரியம், திருப்தி, சந்தோஷமடைந்தவனாகிறதே அவனுக்குக் கருமமானதில்லை, (என்றால், அவனுக்குக் கருமம் செய்வதினால் அடையவேண்டிய பலனென்றுமில்லை என்பது கருத்து.)

(ஸ்ரீ) இந்த அத்தியாயத்தின் ச-வது சுலோகம் முதல் ககூ-வது சுலோகம் வரையில் அக்கியானி, அந்தக்கரண சுத்தியின்பொருட்டு கருமங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. இந்த சுலோகத்திலும், அடுத்த சுலோகத்திலும், பிரம்மஞானிக்கு கருமத்தில் பிரயோஜனமில்லை என்பது சொல்லப்படுகிறது.

(ஸ்ரீ) (கள-கஅ-ககூ, இம்மூன்று சுலோகங்களுக்கு ஒரே அந்வயமாகையால் அந்த சுலோகங்களின் தாத்பரியமும் சுருக்கி இவ்விடத்திலேயே எழுதப்படுகிறது.) யாதொரு சாதனமன்றியில் பிரம்மதெரிசன மடைந்திருப்பவர்களாயும், நித்தியமுக்தர்களாயுமிருக்கிற (நித்தியசூரிகள்) வர்களுக்குக் கருமம் வேண்டியதில்லை. சாதனங்களால் முக்தியடையும் பிரம்மஞானிகளுக்குச் சொற்ப கருமமாவதுண்டாகையால் அவர்களுக்குக் கருமம் கிடையாதென்று சொல்லக்கூடாது. ஆகையால், அர்சுன! நீ பலாபேக்ஷையன்றி கருமம் செய் என்பது கருத்து.

(ஸ்ரீ) இந்த சுலோகத்தில் "ஆத்மாவிடத்திலேயே" என்கிற வாக்கியத்திற்கு அத்துவைதபக்ஷத்தில் தனக்குள்ளேயே என்றும், துவைதபக்ஷத்தில் பரப்பிரம்மத்தினிடத்திலேயே என்றும் அர்த்தம். (கள)

கஅ. மெநவதஸ்ருகூததநாயூ நாகூததெநஹகுஸ்ருந,
நஸாஸ்ருஸவஸ்ருஹுதெதஷு கூஸ்ருஜயூஸ்ருவாஸ்ரயஃ॥

தஸ்ரு	அவனுக்கு (ஆத்மாவிடத்திலேயே திருப்தி முதலியவை அடைந்தவனுக்கு)
ஹஹ	இந்த லோகத்தில்
கூதத	கருமத்திலே
சுயஃ	பிரயோஜனம்
மெநவ	கிடையாது
சுகூதத	கருமம் செய்யாததிலே
கூஸ்ருந (ஹோஷஃ)	யாதொருதோஷமும்
ந	இல்லை
சுஸ்ரு	இவனுக்கு
ஸவஸ்ருஹுதெதஷு	பிரம்மாமுதலுள்ள எல்லா பூதங்களிடத்திலே
கூஸ்ருஜ சுயஃஸ்ருவாஸ்ரயஃ நஸ	பிரயோஜனத்திற்காக ஆசிரயிக்கவேண்டிய தொன்றுமில்லை.

ஆத்மாவிடத்திலேயே திருப்தி முதலியவைகளை அடைந்த பிரம்மஞானிக்கு இந்த லோகத்தில் கருமத்தினால் பிரயோஜனங் கிடை

யாது, கருமஞ் செய்யாததினல் யாதொரு தோஷமுமில்லை. இவ னுக்கு (பிரம்மநிஷ்டனுக்கு) எல்லா பூதங்களையும் ஆசிரயித்து அ டையவேண்டிய பிரயோஜன மொன்றுமில்லை.

(கீ,வி) பிரம்மத்தைத்தவிர வேறே யாதொன்றையும் நினைக் காதவனுகிய அஸம்பிரக்கியாத சமாதியிலிருக்கிறவன் தேவதைகள் குரு முதலியவர்களுக்கு வணங்கவேண்டிய காலங்களில் வணங்கா விட்டாலும் அவனுக்கு யாதொரு பாதகமுமில்லை. அவனுக்கு ஒரு வாலு மாகவேண்டிய பிரயோஜன மொன்றுமில்லை. (கஅ)

ⳇⳇ. தஸ்மாத³ஸக்தஸ்ததம் கார்யம்கர்ம ஸமாசர।
அஸக்தோ ஹ்யாசரன்கர்ம பரமாப்நோதி பூருஷ:॥

தஸ்மாத்	ஆகையினுலே
அஸக்தம்	பலாபேக்ஷையைவிட்டு
ஸததம்	எப்பவும்
கார்யம்	செய்யவேண்டிய
கர்ம	கருமத்தை
ஸமாசர	செய்
ஹி	ஏனென்றுல்
அஸக்தம்	பலாபேக்ஷையைவிட்டு
கர்ம	கருமத்தை
ஆசரன்	அநுஷ்டித்துவருகிற
பூருஷ:	புருஷனனவன்
பரம்	உத்தமமானதை
ஆப்நோதி	அடைகிறுன்.

(அக்கியானி கருமம் செய்யவேண்டியவன், பிரம்மஞானிக்கு கருமத்தினுல் பிரயோஜனமில்லையென்று சொல்லப்பட்டது.) ஆகை யினுலே கருமபலனி லாசையைவிட்டு எப்பவுஞ் செய்யவேண்டிய கருமத்தைச்செய். எனென்றுல், அப்படிச்செய்கிற புருஷனனவன் உத்தமமானதை (என்றுல், சித்தசுத்தியையும், ஞானத்தையு மடை ந்து மோக்ஷத்தை) அடைகிறுன்.

(கீ,வி) அஸம்பிரக்கியாத சமாதியிலில்லாதவும் (மோக்ஷ இச் சை யுடையவனுகிய) முமுக்ஷுவுமான நீ கருமம் செய்தே தீரவே ண்டுமென்பது கருத்து. (ⳇⳇ)

2ⳁ. கர்மணைவஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்தி தாஜநகாத³ய:।
லோகஸங்க்³ரஹமேவாபி ஸம்பஸ்யன்கர்துமர்ஹஸி॥

ஜநகாதயோ	ஜனகன் முதலானவர்கள்
கர்மணைவஹி	(நிஷ்காம) கருமத்திலேதானே
ஸம்ஸித்திம்	ஞானத்தை
ஆஸ்தி தாம்	அடைந்தார்கள்
லோகஸம் க்ரஹமேவா பி ஸம்பச்யன்	ஜனங்களுடைய பிரயோஜனத்தை யுத் தேசித்தாவது
கர்துமர்ஹஸி	(கருமத்தை) செய்வதற்கு
கர்மதவி	போக்கியலகவிருக்கிறாய்.

ஜனகமகாராஜா முதலானவர்கள் நிஷ்காம கருமத்திலேயே ஞானத்தை யடைந்தார்கள். ஜனங்களுடைய பிரயோஜனத்தை யுத் தேசித்தாவது நீ கருமத்தைச் செய்யவேண்டியவலக விருக்கிறாய்.

(ஸ்ரீ) நீ, உனக்கு ஞானமுண்டாய்விட்டது, கருமம் செ ய்யவேண்டிய தில்லையென்று எண்ணிலுங்கூட ஞானத்தில் பிர விருத்தியற்றவும், கருமத்திலேயே அதிகாரமுள்ளவும், அக்கியானத் திலிருக்கிறவுமாகிய ஜனங்கள் சத்கருமங்களைச் செய்ய இச்சையை யடையவும், துஷ்கருமங்களில் பிரவிருத்திக்காமலிருக்கவும், வேண் டியதின்பொருட்டு பெரியவர்களா யிருப்பவர்கள் தங்களுக்குக் கரு மம்செய்து ஆகவேண்டிய தொன்றுமில்லாவிட்டாலும் லோக ஜனங் களுக்காக சத்கருமங்களைச்செய்து காட்டவேண்டியது. (ஸ்ரீ) ஏ னென்றால், உலக ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்பவனிடத்தி லீசுவரப் பிரீதி யுண்டாகிறது, என்பது தாத்பரியம். ஜனகராஜனை திருஷ்டா ந்தமாகச்சொன்ன உத்தேச மென்னவென்றால், "அர்சுன! உன்னைப் போல் இராஜாவா யிருந்ததுமாத்திரமல்ல, மகா ஞானியாயுமிருந்த ஜனகமகாராஜனே கருமம்செய்திருக்க உனக்குக் கருமம் வேண்டிய தில்லையென்று நீ எண்ணுவதாலல் அது பிசகு" என்பதைத் தெரிவி க்கும் பொருட்டுத்தான்.

(ஸ்ரீ,வி) முக்தியில் ஆநந்தம் அதிகமா யுண்டாகும்பொருட்டு பிரம்மஞானிகள்கூட நிஷ்காம கருமஞ்செய்கிறார்கள். (20)

உக. யத்யதாசரதி ச்ரேஷ்ட ஸ்தத்ததேவேதரோ ஜநஃ।
ஸயத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ்தத நுவர்ததே॥

ச்ரேஷ்ட ஃ	பெரியவனனவன்
யத்யத்	எந்தெந்தக் கருமத்தை
ஆசரதி	செய்கிறனே
தத்ததேவ	அதனையே
இதரஃ ஜநஃ	அந்நியமனிதனும்

(சுவாமி)	செய்கிறான்
ஸம்	அந்தப்பெரியவன்
யஸ்ய ப்ரமாணம் குர்வதே	எதை (எந்த சாஸ்திராதிகளை) பிரமாணமாக வெண்ணுகிறானே
லோகம்	உலகம் (உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள்)
தத்	அதையே
அநுவர்ததே	அனுசரிக்கும்.

(வயது, யோக்கியதை, ஆசாரம் முதலியவைகளில்) பெரியவனானவன் எந்தக் கருமத்தைச் செய்கிறானே, அதையே மற்றவனும் செய்கிறான். அந்தப்பெரியவன் எந்த சாஸ்திராதிகளை பிரமாணமாக வெண்ணிச் (அதின்படி) செய்கிறானே, உலக மதை அனுசரிக்கும். (உக)

உஉ. நமேவாயம்ஜ்ஞாநிகுதம்வ்ரும் த்ரிஷ்வலோகேஷ்வகிம்வந।
நாநவாப்தமவாப்தவ்யம் வர்தஎவசகர்மணி॥

ஹேவாயம்	ஓ! குந்திபுத்திரா!
மே*	எனக்கு
குதம்வ்ரும்	செய்யவேண்டியது
நாஸ்தி	கிடையாது
த்ரிஷ்வலோகேஷ்வ	மூன்றுலோகங்களிலே
அநவாப்தம்	அடையாதது
அவாப்தவ்யம்	அடையவேண்டியதாய்
கிஞ்சந	யாதொன்றும்
நாஸ்தி	கிடையாது
(அயாபி) ச	அப்படியிருந்தாலும்
கர்மணி	கருமத்தில்
வர்தஎ	பிரவிருத்தித்தே யிருக்கிறேன்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! எனக்குச் செய்யவேண்டியது (ஒன்றும்) கிடையாது, மூன்றுலோகங்களிலேயும் நான் அடையாதது அடையவேண்டியதாய் யாதொன்றுங் கிடையாது, அப்படியிருந்தும் கருமம் செய்கிறதில் பிரவிருத்தித்தே யிருக்கிறேன். (உஉ)

---

* (ஈ) சர்வேசுவரனும், சர்வக்கியனும், மூன்றுலோகங்களில் தேவ மனுஷிய ரூபங்களாய் அவதாரஞ் செய்பவனும், என்னிடத்திலில்லாத தொன்று மில்லையாகையால் அடையவேண்டிய தொன்றுமில்லாதவனுமுள்ள எனக்கு.

உக. யதிஹ்ருஹம்நவதிதுயம் ஜாதரூபேணுதம்ஜ்ரதம்।
ஜீவத்தூநரவதிதுஜெ உநரஷ்ரோம்வாயுரவதுஸ்ஸம்॥

ஹெவாயு	ஓ! குந்திபுத்திரா!
சுஹம்	நான்
ஜாதரூ	ஒருகாலத்திலாவது
சுதம்ஜ்ரதம்	ஜாக்கிரதையாய்
சுபுணி	கருமஞ்செய்வதில்
நவதிதுயம் யதி	பிரவிருத்திக்காமல் போனேனேயாகில்
உநரஷ்ரோம்	மனிதர்கள்
ரவதுஸ்ஸம்	எல்லாவிதத்திலும்
ஜீ	என்னுடைய
வர்த்து	மார்க்கத்தையே
சுநரவதிதும்திதஹி	அனுசரிப்பார்கள்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! நான் ஒரு காலத்திலாவது ஜாக்கிரதையாய் (சாஸ்திர விதியைவிட்டுப் பிசகாமல்) கருமஞ்செய்வதில் பிரவிருத்திக்காமல் போனேனேயாகில் மனிதர்கள் எல்லாவிதத்திலும் என்னுடைய மார்க்கத்தை (நான் எப்படி நடக்கிறேனே அவ்விதமாய்) அனுசரிப்பார்கள்.

(வ்யா) மனிதர்கள் ஏன் என்னுடைய மார்க்கத்தை யனுசரிப்பார்களென்றால், நான் பரமபுருஷனென்று அறியாதவும், அக்கியானிகளுமான ஜனங்கள் உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்தவனும், சக்தி, சாமர்த்தியம், கீர்த்தி முதலியவைகளினால் பெரியவனென்றெண்ணப்படுகிறவனுமான நானே கருமஞ்செய்யாமலிருப்பேனானால் அதைப்பார்த்து கிருஷ்ணனே கருமம் செய்யாததினால் நாம் என் செய்யவேண்டுமென்று கருமத்தை விட்டுவிடுவார்களென்பது தாத்பரியம். (உக)

உச. உத்ஸீதெயுரிமெலோகா நகுர்யாம்குசுதெஹம்।
ஸம்கரஸ்யகர்தாரஸ்யா முபஹந்யாமிமாம்ப்ரஜாம்॥

சுஹம்	நான்
குசு	கருமத்தை
நகுர்யாம் சேது	செய்யாமற்போனால்
இமெலோகாம்	இந்தஜனங்கள்
உத்ஸீதெயுர்	(கருமலோபத்தினால்) கெட்டுப்போவார்கள்

வர்ணாஸ்ரமம்* (ஜாதி) சேர்க்கையை
கர்த்தா செய்தவனுக
அஹம் ஆவேன்
இமாஃ ப்ரஜாஃ இந்த ஜனங்களை
உபஹந்யாம் கொன்றவனுவேன்.

நான் கருமத்தைச் செய்யாமற்போனு லிந்த ஜனங்கள் கெட்டுப் போவார்கள். ஜாதியின் சேர்க்கைக்குக் காரணமாவேன். இந்த ஜனங்களைக் கொன்றவனுகவு மாவேன்.

(ஈ) பிரஜைகளை அநுக்கிரகிக்க பிரவிருத்தித்திருக்கிற எனக்கு ஜனங்கள் கெட்டுப்போகும்படியான இப்படிப்பட்ட காரியம் செய்வது தகுந்ததல்லவென்பது கருத்து.

(ஙா) அர்சுனன் இதின் முதலத்தியாயத்தில் குலஸ்திரீகள் கெட்டுப்போனுல் ஜாதிசேர்க்கை யுண்டாகுமென்று சொன்னன். அதினுல் மாத்திரம் ஜாதிசேர்க்கை யுண்டாகிறதாக நினைக்கவேண்டாம், வருணசிரம தர்ம்மமில்லாமல் போவதினுலும் ஜாதிசேர்க்கை யுண்டாகுமென்று சொன்னதாகவும் கொள்ளலாம். (உசு)

உஞ. ஹந்தாகலு-ணவிஜ்ஞாம்ஹோ யஜ்ஞாக-வ-ருதிஹாஸ-த।
க-ர்ணாதிஜ்ஞாம்ஹ்யஜ்ஞாவஸ தூ ஜ்ரிகீஷ-ந்-லெ-நாகவஸம்ஹ்ரஜ ஹம்॥

ஹேஹாஸ-த ஓ! பரதவம்சத்திற்பிறந்தவனே!
அவிஜ்ஞாம்ஸஃ ஆத்மஞானமில்லாதவர்கள்
கலு-ணி கருமத்திலே (கருமத்தை)
ஹந்தாஃ பலவிருப்ப முள்ளவர்களாய்
யஜ்ஞா எப்படி
க-ர்வ-ருதி செய்கிறூர்களோ
தஜ்ஞா அப்படியே
விஜ்ஞாந ஆத்மஞானமுள்ளவன்
அஸக்தஃ பலனை யிச்சிக்காதவனுய்
லோகவஸம்ஹ்ரஹம் ஜனங்களுடைய பிரயோஜனத்தை
சிகீஷ-ந்-ஃ செய்ய இச்சித்தவனுய்
க-ர்யா-ரஸ செய்யவேண்டியது.

---

* (தீ,வி) கருமத்தினுல் வருணசிரம தர்ம்மங்கள் நிலைத்திருக்கிறபடியால் கருமம் செய்யாவிட்டால் வருணசிரம தர்ம்மம்கெட்டு அதினுல் ஜாதிசேர்க்கை யுண்டாகும்.

ஓ! பாரதா! ஆத்மஞான மில்லாதவர்கள் கருமத்தை பலவிரு ப்பமுள்ளவர்களாய் எப்படி செய்கிறார்களோ, அப்படியே ஆத்மஞா னமுள்ளவனும் பலனே யிச்சிக்காமல் ஜனங்களுடைய பிரயோஜனத் தை யிச்சித்து (கருமத்தை)ச்செய்யவேண்டியது.

(ஈ) (இந்த சுலோகமும் அடுத்த சுலோகமும் சேர்த்து ஓரே அன்வயமாய் செய்திருப்பதால் அந்த இரண்டு சுலோகங்களின் அர்த் தமு மிதிலேயே விவரிக்கப்படுகிறது.)

ஆத்மா வலோகன மில்லாதவர்களாயும், மோகூஹாபைகூஹ யுள் ளவர்களாயும், கருமத்தில் சிரத்தையுள்ளவர்களாயும், கருமத்தைச் செய்துக்கொண்டே யிருக்கிறவர்களாயு முள்ள ஜனங்களுக்குக் கரு மத்தைக்காட்டிலும் ஆத்மாவலோகனத்திற்கு வேறே சாதன மிருப் பதாகத் தோற்றுவித்து புத்தி பேதத்தை யுண்டாக்கக் கூடாது. புத்திபேத முண்டாகக் காரண மென்னவென்றாலோ, ஆத்மா வலோகன சக்தனைவனுக்குக் கருமஞ் செய்வதிற் பிரயோஜன மொன்றுமில்லை. அதினல் இவன் கருமஞ்செய்கிறதில்லை. அக்கி யானியானவன், ஆத்மாவலோகனமுள்ளவன் கருமத்தை விட்டகா ரண மின்னதென்று தெரியாமல் தானுங் கருமத்தை விட்டுவிடுகி றான். ஆத்மா வலோகன முண்டாகவுமில்லை, கருமஞ் செய்வதி லுண்டாகும் பிரயோஜனமுமில்லை. இரண்டுங் கெட்டவனாக ஆய் விடுவான். ஆகையால் ஞானிகள் இப்படிப்பட்ட அவிவேகிகள் கெ ட்டுப்போகாமலிருக்கும் பொருட்டு கருமத்தில் பற்றுள்ள அவர்கள் கருமத்தையாவது கிரமமாய் செய்து வருவதற்காக தாங்கள் செய் தும், செய்வித்தும் காட்டவேண்டுமென்பது தாத்பரியம். (உஞ)

உசு. நவை-ஜிஹஜ நயெ ஜ்ஞா நாகூ-ஹஸ்மி நா।
ஜோஷயெத்ஸ-கூஸ-ஞாணி விஆநய-க்ருஸோவயுக்தஸ்।
விஆநு ஆத்மஞானமுள்ளவன்
கூஸ-ஹஸ்மி நாம் கருமத்தில்விருப்பமுள்ள
ஜ்ஞா நாம் அக்கியானிகளுக்கு
நவ-ஜிஹஜ புத்திபேதத்தை
நஜ நயெத் உண்டாக்கக்கூடாது.
ய-க்ருத் கிரமமாய்
விஆநு (தான்) கருமத்தைச்செய்பவனுய்
ஸவ-கூஸ-ஞாணி சகலகருமங்களையும்
ஜோஷயெத் செய்விக்க(வும்)வேண்டியது.

ஆத்மஞானமுள்ளவன், கருமத்தில் விருப்பமுள்ள அக்கியானி களுக்கு புத்திபேதத்தை யுண்டாக்கக்கூடாது. கிரமமாய், தான்

கருமத்தைச்செய்யவும் சகலகருமங்களையும்

டியது.

(ஸ்ம) பலாபேக்ஷையுடன் (காம்ய) கருமங்களை

லேயே விருப்பமுள்ள ஆவிகளினால் அந்தக்கருமத்

வரும்படி செய்யவேண்டியதின் பொருட்டே

கருமஞ்செய்துகொண்டும் செய்வித்துக்கொண்டும்

ன்பது கருத்து.

உஎ. ஹரிதீர்த்தயாத்திரை

சுஹ்ருத்ஸம்வித்-ப்ரஹாணார்த்த

ஹரிதீர்த்தம்

ஸரஸ்வதீ*

வஸுஸ்தலம்

த்ருயாமுனாதீர்த்தம்

சுஹ்ருத்ஸம்வித்-ப்ரஹாணார்த்த †

சுஹ்ருத் தர்சநார்த்தம்

உநவிம்சதி

மாயையினால் ஆவரிக்கப்பட்டிருக்கும்

விதமாய் செய்யப்படுகிறதாகும்

ங்காரத்தினால் விசேஷமாகும்.

(ஸ்ரீ) ஹரிதீர்த்தம்

குணங்களைக் கொண்டது, ஹரி

ணம் = குணங்களை, ரஸ்யதை

மிச்ரகுணங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது,

ஸ்ரணம் = இச்சை சக்தி முதலிய குணங்

விதமாய் அர்த்தம் செய்கிறது.

மம், மிச்ரகுணமய, அர்த்தமுள்ள.

அர்த்தமே.)

உஅ. சுஹ்ருத்ஸம்வித்

ஸ்ரணார்த்தமான

---

* (ஈ) சரஸ்வதி முதலிய

† சுஹ்ருத்ஸம்வித் (ஈ)

ஓ! பாரதா! ஆத்மஞான மில்லாதவர்கள் கருமத்தை பலவிரு ப்பமுள்ளவர்களாய் எப்படி செய்கிறார்களோ, அப்படியே ஆத்மஞா னமுள்ளவனும் பலனை யிச்சிக்காமல் ஜனங்களுடைய பிரயோஜனத் தை யிச்சித்து (கருமத்தை)ச்செய்யவேண்டியது.

(ரூ) (இந்த சுலோகமும் அடுத்த சுலோகமும் சேர்த்து ஓரே அன்வயமாய் செய்திருப்பதால் அந்த இரண்டு சுலோகங்களின் அர்த் தமு மிதிலேயே விவரிக்கப்படுகிறது.)

ஆத்மா வலோகன மில்லாதவர்களாயும், மோகூதாபைகூ யுள் ளவர்களாயும், கருமத்தில் சிரத்தையுள்ளவர்களாயும், கருமத்தைச் செய்துக்கொண்டே யிருக்கிறவர்களாயு முள்ள ஜனங்களுக்குக் கரு மத்தைக்காட்டிலும் ஆத்மாவலோகனத்திற்கு வேறே சாதன மிருப் பதாகத் தோற்றுவித்து புத்தி பேதத்தை யுண்டாக்கக் கூடாது. புத்திபேத முண்டாகக் காரண மென்னவென்றாலோ, ஆத்மா வலோகன சக்தனனவனுக்குக் கருமஞ் செய்வதிற் பிரயோஜன மொன்றுமில்லை. அதினால் இவன் கருமஞ்செய்கிறதில்லை. அக்கி யானியானவன், ஆத்மாவலோகனமுள்ளவன் கருமத்தை விட்டகா ரண மின்னதென்று தெரியாமல் தானுங் கருமத்தை விட்டுவிடுகி றன். ஆத்மா வலோகன முண்டாகவுமில்லை, கருமஞ் செய்வதினை லுண்டாகும் பிரயோஜனமுமில்லை. இரண்டுங் கெட்டவனாக ஆய் விடுவான். ஆகையால் ஞானிகள் இப்படிப்பட்ட அவிவேகிகள் கெ ட்டுப்போகாமலிருக்கும் பொருட்டு கருமத்தில் பற்றுள்ள அவர்கள் கருமத்தையாவது கிரமமாய் செய்து வருவதற்காக தாங்கள் செய் தும், செய்வித்தும் காட்டவேண்டுமென்பது தாத்பரியம். (உரு)

உசு. நவை-ஙிலெஹஂஜநயெ ஜூஜ்ஜூ நாஂகூஜு-ஹுஸஂமி நாஂ।
ஜொஷயெத்ஸவ-ுகூஜ-ுாணி விஆநுய-ுத்ஸ கூஸொவாஸநு॥

விஆநு	ஆத்மஞானமுள்ளவன்
கூஜ-ுஹுஸஂமி நாஂ	கருமத்தில்விருப்பமுள்ள
கூஜ்ஜூ நாஂ	அக்கியானிகளுக்கு
வை-ுஙிலெஹஂ	புத்திபேதத்தை
நஜ நயெகூ	உண்டாக்கக்கூடாது.
ய-ுத்ஸஂ	கிரமமாய்
கூஸொவாஸநு	(தான்) கருமத்தைச்செய்பவனுய்
கூவ-ுகூஜ-ுாணி	சகலகருமங்களையும்
ஜொஷயெகூ	செய்விக்க(வும்)வேண்டியது.

ஆத்மஞானமுள்ளவன், கருமத்தில் விருப்பமுள்ள அக்கியானி களுக்கு புத்திபேதத்தை யுண்டாக்கக்கூடாது. கிரமமாய், தான்

கருமத்தைச்செய்யவும் சகலகருமங்களையுந் செய்விக்கவும் வேண்டியது.

(ஸ்ம) பலாபேக்ஷையுடன் (காம்மிய) கருமங்களைச் செய்வதிலேயே விருப்பமுள்ள அவிவேகிகளை அந்தக்கருமத்தைச் செய்துவரும்படி செய்யவேண்டியதின் பொருட்டு ஞானிகள் தாங்களுஞ் கருமஞ்செய்துகொண்டும் செய்வித்துக்கொண்டும் வரவேண்டுமென்பது கருத்து. (உசு)

உஎ. யதஃ ப்ரவ்ருத்திர்பூதானாம் யேன ஸர்வமிதம் ததம்।
ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்ய ஸித்திம் விந்ததி மாநவஃ॥

யதஃ	பிரகிருதியல்லதுமாயையினுடைய
ப்ரவ்ருத்திஃ	குணங்களாகிய இந்திரியங்களினுலே
பூதானாம்	ஆகாசாதிபூதமாய்
யேன	செய்யப்படுகிற
ஸர்வம்	கருமங்களை
இதம்	} அகங்காரத்தினல் விவேகமற்ற மனதை யுடையவன்
ததம்	நான் செய்கிறேனென்று
மாநவஃ	நினைக்கிறன்.

மாயையினுடைய குணங்களாகிய இந்திரியங்களினுலே ஆகாசாதிபூதமாய் செய்யப்படுகிறகருமங்களை நான் செய்கிறேனென்று அகங்காரத்தினல் விவேகமற்ற மனதையுடையவன் நினைக்கிறன்.

(ஸ்ரீ) ப்ரக்ருதேஃ = மாயையினுடைய, பூதானாம் = சத்வாதி குணங்களின் (உடன்), ப்ரக்ருதேஃ = ஜீவ சுபாவத்தினுடைய, பூதானி = குணங்களை, ஸர்வம் = ஸகலமான, கர்மாணி, ஸர்வஸ: = ஸகலவிதமாய், ப்ரகிருதி = பரமாத்மாவுடைய, குணான் = குணங்களினுலே, ப்ரக்ருதேஃ = பரமாத்மாவுடைய, பூதானி = ஸ்தூல சரீரமுதலிய குணங்களினுலே (இப்படி மூன்று விதமாய் அர்த்தம் செய்திருக்கிறர். கருமங்களென்றல், சாதுகருமம், மிசிரகருமம், அசாதுகருமம். மற்றவைகளுக்கு மேற்கண்டவாறே.) (உஎ)

உஅ. தத்வவித்து மஹாபாஹோ குணகர்மவிபாகயோஃ।
குணா குணேஷு வர்தந்த இதி மத்வா ந ஸஜ்ஜதே॥

---

* (ஸ்ர) சத்வாதி குணங்களினுலே.

† வேறுகோள் (ஸ்ர) தேஹமே நானென்கிற அகங்காரம்.

ஹெஃஹாஹோமிஹா	ஓ! பெரியகைகளையுடையவனே!
ம-ணகுஃ-ுவிஹாமயொஃ்	குணங்களுடையவும் கருமங்களுடையவும் விபாகத்தினுடைய
தக்ஷவித்து-ா	யதார்த்தத்தைத்தெரிந்தவன்
ம-ணாஃ்	இந்திரியங்கள்
ம-ணெஷு-ா	(சப்தாதி) விஷயங்களில்
வத-ுஂதெ ஜதி	பிரவிருத்திக்கின்றனவென்று
உக்ஷா	தெரிந்து
நஷஜ்ஜதெ	அபிமானம்வைக்கிறதில்லை.

ஓ! அர்சுன! குணகருமங்களுடைய விபாகத்தின் யதார்த்தத்தைத் தெரிந்தவன் இந்திரியங்கள் விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கின்றனவென்று தெரிந்து (கருமத்தில்) அபிமானம் வைக்கிறதில்லை.

(ஸ்ரீ) குணகருமங்களுடைய விபாகத்தின் வாஸ்தவத்தை யறிந்தவனென்றால், சத்வம், ரஜஸ், தமஸ், என்கிற குணங்கள் தன்னுடையவையல்ல, ஆத்மாவாகிய தான் அந்தகுணங்களுமல்ல, கருமம் தன்னுடையது மல்ல, தான் கருமங்களைச் செய்கிறவனுமல்ல, குணங்கள், கருமங்கள் இவைகளுக்குத்தான் வேறானவன் என்பதைத் தெரிந்தவன்தான் குணகருமவிபாகங்களைத் தெரிந்தவன், என்று தாத்பரியம்.

(ஸீ,வி) ம-ணகுஃ-ுவிஹாமயொஃ், ம-ணாநாஂ = பகவானுடைய இச்சைமுதலிய குணங்களுக்கும், பிரகிருதியின் சத்வாதிகுணங்களுக்கும், பிரகிருதி விகாரமான தேகேந்திரிய மனசுகளுக்கும் பரஸ்பரபேதத்தையும், கு-ுணாஂ = பகவத்சிருஷ்டிமுதலிய கருமங்களுக்கும், பகவத் அதீனமாகிய ஜீவனால் செய்யப்படும் கருமங்களுக்கும் பரஸ்பரபேதத்தையும், தக்ஷவித்து-ா = யதார்த்தமாயறிந்தவன், ம-ணாஂ = பகவத் இச்சாதிகுணங்கள், ம-ணெஷு-ா = ஜீவசுவபாவ கருமாதிகளிலும், ம-ணாஂ = இந்திரியங்கள் பகவத் இச்சானுசாரமாய், ம-ணெஷு-ா = சப்தாதிவிஷயங்களிலேயும், வத-ுஂதெ = பிரவிருத்திக்கின்றன. (உஅ)

உக. வுகூ்ணதம-ு-ணவஂஶ-ுஷா ஹஜ்ஜதெ ம-ணகுஃ-ுவ-ா।
தாநகூ்ணத்ஹு விதொஶநாநு கூ்ணத்ஹு விந்நவிஷாமயெஶு॥

வுகூ்ணதஃ்	மாயையினுடைய குணங்களினாலேமூடர்களாயிருக்கிறவர்கள்
ம-ணவஂஶ-ுஷாஃ்	
யெ	

மாணகூசி ஃவ	இந்திரியங்களுடையவியாபாரங்களில்
வஜ்ஜ ஂதி த	அபிமானம்வைக்கிறார்களோ
சுகூத்ஹ்தவிஃப்	ஒன்றுந்தெரியாத
ஂஹாநு	அறிவீனர்களாகிய
தாநு	அவர்களை
கூத்ஹ்தவிசு	ஆத்மஞானி
நவிசாலயெசு	மாறிநடக்கும்படிசெய்யக்கூடாது.

மாயையினுடைய குணங்களிலேலே மூடர்களாயிருக்கிற எவர்கள் இந்திரியங்களுடைய வியாபாரங்களில் அபிமானம் வைக்கிறார்களோ, ஒன்றுந்தெரியாத அறிவீனர்களாகிய அவர்களை ஆத்மஞானியானவன் (கருமத்தைவிட்டு) மாறிநடக்கும்படி செய்யக்கூடாது.

(ரா) கூத்ஹ்தவிசு = சகலகருமமும், பிரகிருதிகாரியமென்றறிந்த ஞானியானவன், ஆத்மாநாத்ம ஞானமில்லாத மூடர்களுக்குக் கருமத்தைவிட்டு ஞானமார்க்கத்தில் பிரவிருத்திக்கும்படி போதிக்கக்கூடாது. ஏனென்றால், மூடனும், அவிவேகியுமான அவனுக்கு ஞானமார்க்கம் சித்திக்கவேமாட்டாது. இந்தஞானியானவன் கருமத்தில் பிரயோஜனமில்லையென்று சொன்னவாக்கியத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு மூடன்கருமத்தை மட்டும் விட்டுவிடுவான். அதிறற் கருமபலனுண்டாக எதுவுமில்லை; ஞானசித்திக்கு யோக்கியனுமன்று; இரண்டுங்கெட்டவனுவான். ஆகையால், ஞானியானவன், கருமமானது ஆத்மதரிசனத்திற்குச் சாதனமானதென்றும் அதைவிட்டால் உனக்கு வேறே பிரயோஜனங்கிடைக்கமாட்டாதென்றும் சொல்லிதான் கருமத்தைச்செய்தும், செய்வித்தும் காட்டவேண்டுமென்பது தாத்பரியம்.

(உ) இந்திரியங்கள், சப்தாதிவிஷயங்கள், சத்வஇராஜஸ்தமஸ்கள், மூக்கியமல்லாதவைகளெவையோ அவைகள், இவை முதலியவைகளுக்கெல்லாம், மாணாம் என்று பெயருண்டு. (உக)

ஈ0. ஃயிவவாணிகூசிாணி வந்நுவவாஜ்யாத்துவெதவா।
நிராஶீர்நிர்மமோபூத்வா யுத்யஸ்வவிகதஜ்வராஃ॥

வவாணி கூசிாணி சகலகருமங்களையும்
ஃயி* என்னிடத்தில்

---

* (ரா) பரமாத்மாவாகிய என்னிடத்தில்.

ஹநவுஹு* ஒப்பித்து

கூஜ்ஞாதுவெதஹா† நான் பரமாத்மாவினுடைய ஏவற்காரகை சகலகருமத்தையும் செய்து பரமாத்மாவுக் கொப்பிக்கவேண்டியவனென்கிற எண்ணத்துடன்.

நிராஶீ: பலாபேக்ஷையன்றியும்

நிர்மமோ (தன்னுடைய தென்கிற) மமதையைவிட்டும்

விகதஜ்வரஃ ஸுகோவ தாபத்தை (விசனத்தை) விட்டவனையிருந்துக்கொண்டும்

யுத்யஸ்வ யுத்தத்தைச்செய்.

ஓ! அர்சுன! நீ, சகலகருமங்களையு மென்னிடத்தி லொப்பித்து (கருமங்களின் பலன்களை எனக்கு அர்ப்பணஞ்செய்து) நான் பரமாத்மாவினுடைய ஏவற்காரகை சகலகருமங்களையுஞ் செய்து பரமாத்மாவுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டியவனென்கிற எண்ணத்துடன் பலாபேக்ஷையன்றியும், மமதையைவிட்டும், விசனத்தை விட்டவனையிருந்துக்கொண்டும் யுத்தத்தைச்செய். (கூ0)

கக. யெஅஉதஇஂநித்யு உநூதிஷ்டஂதிஶாநவாஃ।
ஶ்ரத்தாவதோ(அ)நஸூயந்தோ முச்யந்தெ தெ(அ)பிகர்மபிஃ॥

யெ(அ) நவாஃ	எந்தமனிதர்கள்
ஶ்ரத்தாவந்தஃ	(என்வாக்கியத்தில்) விசுவாசமுள்ளவர்களாயும்
அநஸூயந்தஃ	(என்னிடத்தில்) துவேஷமற்றவர்களாயும்
மெ	என்னுடைய
இதஂ மதம்	இந்த அபிப்பிராயத்தை (சித்தாந்தத்தை)
நித்யஂ	எப்போதும்
அநுதிஷ்ட்டந்தி	அநுசரித்து நடக்கிறார்களோ
தெ(அ)பி	அவர்களுங்கூட
கர்மபிஃ	(பாபபுண்ணிய) கருமங்களினலே
முச்யந்தெ	விடுபடுகிறார்கள்.

எந்தமனிதர்கள் என்னுடைய வாக்கியத்தில் விசுவாசம்வைத்தும், என்னை துவேஷிக்காமலும், என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை

---

* (தீ.வி) பகவானே என்னுடைய இருதயத்திலிருந்து செய்கிறானென்கிற எண்ணத்துடன் செய்து அவருக்கு ஒப்பித்து.

† (உ) (தீ,வி) கிருஷ்ணசுவாமியானவர் சர்வோத்தமனையிருக்கிற பரமாத்மாவென்கிற புத்தியினலே.

அத்தியாயம் - ஈ.

யநுசரித்து நடக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு [illegible]
களிலல் (கருமபந்துந்திலிருந்து) விடுபடுகிறார்கள்.

(ஈ) "ஏதவீ=அவர்களுக்கு" என்பது [illegible]
னுந் சிலரைச் சேர்ப்பதற்காக உபயோகம் [illegible]
அவர்களாலென்றால், சாஸ்திரத் [illegible]
(இந்தச் சாஸ்திரம்) தான் சாஸ்திரத்தில் [illegible]
படி அநுஷ்டிக்கிறார்களோ அவர்களும், [illegible]
இந்த சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தெரிந்து [illegible]
ர்களோ அவர்களும், பரிசுத்தமான [illegible]
தரத்தை நிச்சயமாயிருக்கிறார்களோ அவர்களும்,
திருக்கிற சகலகருமங்களினின்றும் [illegible]
மிருப்பதே.

ஈ உ. [illegible]
வஷட்கார ஸஹித ஸ்வாஹாந்த [illegible]

யத்	[illegible]
ஜ	[illegible]
வஷட் ஹுதம்*	ஹுத. (ஹோமம் [illegible]
ஸுஹுவ-யஜ்ஞர்த்தீ	[illegible]
நாந-தீக்ஷித	[illegible]
ஸுஹுதவஶ்	[illegible]
வஷட்கார ஸஹித ஸ்வாஹாந்த	[illegible]
தாந்	அவர்களை
நஷ்டாந்	[illegible]
விஜி	அறி.

எவர்கள் என்னுடைய [illegible]
றவர்களாய் [illegible] அதால் [illegible],

---

* (ஈ) சகல வேள்விகளுக்கு [illegible]
ஆதாரமாயுடையனென்றும், [illegible]
ஏவப்படுகிறவை யென்றுமுள்ள [illegible].

அத்தியாயம் - ஈ.

யநுசரித்து நடக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு [illegible]
களிலல் (கருமபந்துந்திலிருந்து) விடுபடுகிறார்கள்.

(ஈ) "ஏதவீ=அவர்களுக்கு" என்பது [illegible]
னுந் சிலரைச் சேர்ப்பதற்காக உபயோகம் [illegible]
அவர்களாலென்றால், சாஸ்திரத் [illegible]
(இந்தச் சாஸ்திரம்) தான் சாஸ்திரத்தில் [illegible]
படி அநுஷ்டிக்கிறார்களோ அவர்களும், [illegible]
இந்த சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தெரிந்து [illegible]
ர்களோ அவர்களும், பரிசுத்தமான [illegible]
தரத்தை நிச்சயமாயிருக்கிறார்களோ அவர்களும்,
திருக்கிற சகலகருமங்களினின்றும் [illegible]
மிருப்பதே.

ஈ உ. [illegible]
வஷட்கார ஸஹித ஸ்வாஹாந்த [illegible]

யத்	[illegible]
ஜ	[illegible]
வஷட் ஹுதம்*	ஹுத. (ஹோமம் [illegible]
ஸுஹுவ-யஜ்ஞர்த்தீ	[illegible]
நாந-தீக்ஷித	[illegible]
ஸுஹுதவஶ்	[illegible]
வஷட்கார ஸஹித ஸ்வாஹாந்த	[illegible]
தாந்	அவர்களை
நஷ்டாந்	[illegible]
விஜி	அறி.

எவர்கள் என்னுடைய [illegible]
றவர்களாய் [illegible] அதால் [illegible],

---

* (ஈ) சகல வேள்விகளுக்கு [illegible]
ஆதாரமாயுடையனென்றும், [illegible]
ஏவப்படுகிறவை யென்றுமுள்ள [illegible].

பதுசரித்து நடக்கிறார்களோ அவர்களுங்கூட பாபபுண்ணியகருமங் களிலுல் (கருமபந்தத்திலிருந்து) விடுபடுகிறார்கள்.

(ரா) ''மதவி=அவர்களுங்கூட'' என்கிற வாக்கியமானது பின் னுஞ் சிலரைச் சேர்ப்பதற்காக உபயோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களாலொன்றுல், சாஸ்திராதி காரிகளாகிய எந்தமனிதர்கள் இது (இந்தகீதாசாஸ்திரம்) தான் சாஸ்திரார்த்தமென்று தெரிந்து அதின் படி அநுஷ்டிக்கிறார்களோ அவர்களும், அநுஷ்டிக்காவிட்டாலும் இந்த சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தெரிந்து அதில் பக்தி சிரத்தைவைக்கி றார்களோ அவர்களும், பக்திசிரத்தை யில்லாவிட்டாலு மிந்தசாஸ் திரத்தை நிந்திக்காமலிருக்கிறார்களோ அவர்களும், அனுதியாய் வந் திருக்கிற சகலகருமங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறார்கள்.

(ஸா) ''ஹஂமித=இந்த அபிப்பிராயம்'' என்பது இதற்குமுந் திய சுலோகத்தில் சொன்ன அபிப்பிராயமென்று தோற்றுகிறது. அ தாவது கருமங்களை ஈசுவரார்ப்பணமாகச்செய்து பலனை யீசுவரனுக் கொப்பித்துவிட்டு தான் பலனைக்கோறுமலும், அபிமானமில்லாமலு மிருப்பதே. (கக)

கக. யெமெகுதஹஹ்ருஸுயமெதொ நாநுதிஷ்டந்திமெமதம்।
ஸர்வுஜ்ஞாநவிமூடாம்ஸ்தாந்வித்தி நஷ்டாநசெதஸஃ॥

யெ	எவர்கள்
மெ	என்னுடைய
மத	இந்த (மேல்சொன்ன) அபிப்பிராயத்தை
ஸஹ்ருஸுயந்த	துவேஷிக்கிறவர்களாய்
நாநுதிஷ்டந்தி	அநுசரித்து நடக்கிறதில்லையோ
சுசெதஸஃ	அவிவேகிகளாயும்
ஸர்வுஜ்ஞாநவிமூடாந்	{பிரம்மவிஷயமாயும் சகலகருமவிஷயமா யுமுள்ள ஞானத்தில் மூடர்களாயு மிருக்கிற
தாந்	அவர்களை
நஷ்டாந்	கெட்டுப்போனவர்களாக
வித்தி	அறி.

எவர்கள் என்னுடைய இந்த அபிப்பிராயத்தைத் துவேஷிக்கி றவர்களாய்க் கொண்டு அநுசரிக்கிறதில்லையோ, அவிவேகிகளாயும்,

---

* (ரா) சகல வஸ்துக்களு மென்னுடைய சரீரமானபடியால் என்னையே ஆதாரமாயுடையனவென்றும், என்னுடைய சேஷபூதங்களென்றும், என்னுலேயே ஏவப்படுகிறவை யென்றுமுள்ள என்மதத்தை.

பிரம்மவிஷயமாயும் சகலகருமவிஷயமாயுமுள்ள ஞானமில்லாதமூடர்களாயுமிருக்கிற அவர்களைக் கெட்டுப்போனவர்களாயறி. (கஉ)

கஉ. வஜ்ஜாவெஷ்டதவ்வவ்ஜாம் பூர்வதஜ்ஞாநவாநவி।
பூர்வதிம்யாஜிஹ்ரதாநி நிக்ரஹஃகிம்கரிஷ்யதி॥

ஜ்ஞாநவாநவி	ஆத்மஞானியுங்கூட
ஸ்வவ்ஜாம்	சொந்தமான
பூர்வதிம்	பூர்வகருமசேஷத்திற்கு
வஜ்ஜாவெ	அநுகூலமாய்தானே
வெஷ்டதெ	(பிரகிருதிவிஷயங்களில், அல்லது, உலகவியாபாரங்களில்) பிரவிருத்திக்கிறான்
ஹ்ரதாநி	பிராணிகள்
பூர்வதிம்	கருமசேஷத்தை
யாஜி	அடைகிறார்கள்
நிக்ரஹஃ*	இந்திரியநிக்கிரகமானது
கிம்கரிஷ்யதி	(இவர்களுக்கு) என்னசெய்யப்போகிறது.

ஆத்மஞானியுங்கூட சொந்தமான கருமசேஷத்திற்கு அநுகூலமாகவே பிரகிருதி விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கிறான். பிராணிகள் கருமசேஷத்தை யடைகிறார்கள். இந்திரிய நிக்கிரகம் (அடக்குதல்) ஆனது இவர்களுக்கு என்னசெய்யப்போகிறது. (என்றால் பூர்வகருமசேஷத்திலில் இவர்கள் பலவந்தமாய் விஷயங்களில் இழுக்கப்படுகையில் இந்திரியங்களை யடக்குவதிலில் பிரயோஜனமில்லை யென்பது கருத்து.)

(வ்லா) பூர்வதிம்-என்கிற பதத்திற்கு (ஸ) (ஜீ,வி) பூர்வகருமஸம்ஸ்காரமென்றும் (ர) பூர்வகருமவாசனை யென்றும் (ஸ்ரீ) பூர்வகரும ஸம்ஸ்காரத்திற்குள்பட்ட சுபாவமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்வயார்த்தத்தில் பூர்வகருமசேஷமென்று போட்டிருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் ஒன்றையேதான் குறிக்கிறது. அவைகளில் ஒன்றுக்குச் சொல்லுமர்த்தந்தான் எல்லாத்திற்கும் சொன்னதாகும், பூர்வஜன்மத்தில் ஒருவன்செய்த புண்ணியகருமங்களுக்காக சுவர்க்காதி லோகங்களில் சுகபலனையும், பாபங்களுக்காக நரகாதிலோகங்களில் துக்கபலனையு மடைகிறான். அப்படி சுவர்க்கநரகாதிலோகங்களை யடைந்தவன் அந்த லோகங்களில் சுகதுக்கங்களை அனுபவித்து

---

* (ஸ) (ர) சாஸ்திர நிஷேதமானது, (ஜீ,வி) மனை நிக்கிரகமானது, அல்லது தெண்டிப்பதானது.

மிச்சமுள்ள கருமமானது, பாபமோ, புண்ணியமோ, அததற்குத்த குந்தபடி இந்த மனுஷியலோகத்திலாவது, அல்லது, அதைவிட உயர்ந்த, அல்லது, தாழ்ந்த, லோகத்திலாவது ஜன்மத்தையடைகிறான். அந்த மிச்சம்தான் கருமசேஷம், கருமவாசனை, சம்ஸ்காரமென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தமிச்சமென்பது எப்படிப்பட்டதென்றால், கஸ்தூரி, புனுகு, முதலிய வாசனையுள்ளவஸ்துக்கள் வைக்கப்பட்டிருந்த பெட்டிமுதலானவைகளில் அந்தவஸ்துக்கள் முழுதும் செலவழிந்துவிட்டாலும் பெட்டிமுதலானவைகளில் வாசனைமட்டும் எப்படிப்போகாமலிருக்குமோ; எண்ணெய்வைத்திருந்த பாத்திரத்தில் எண்ணெய்செலவழிந்தபிறகு எண்ணெயின் பற்றுதல் எப்படியிருக்குமோ அப்படி புண்ணிய, பாபகருமங்களுக்குப் பலனநுபவித்தபின்னுங்கூட அந்தக்கருமங்களின் வாசனை அவனைத்தொடர்ந்தே அதற்குத்தக்கபடி ஜன்மங்களையும் பிரவிருத்தியையு முண்டாக்கிறதென்பதே. பிரம்மசூத்திரம் ஈ - வது அத்தியாயம் முதல்பாதம் எட்டாவது சூத்திரத்திற்கு (ஸ்ரீ) செய்திருக்கிற பாஷியம்பார்க்க. (ஈஈ)

ஈச. இந்த்ரியஸ்யேந்த்ரியஸ்யார்தே ராகத்வேஷௌ வ்யவஸ்தி தௌ।
தயோர்ன வஶமாகச்சேத் தௌ ஹ்யஸ்ய பரிபந்தி நௌ॥

இந்த்ரியஸ்ய இந்த்ரியஸ்ய	அந்தந்த இந்திரியத்தினுடைய
அர்தே	சப்தாதிவிஷயத்தில்
ராகத்வேஷௌ	ஆசைதுவேஷங்கள்
வ்யவஸ்தி தௌ	இருக்கின்றன
தயோர்	அவைகளுடைய (ஆசை துவேஷங்களுடைய)
வஶம்	சுவாதீனத்தை
நாகச்சேத்	அடையக்கூடாது
தௌ	அவைகள் (ஆசைதுவேஷங்கள்)
ஹி	இவனுக்கு (ஞானிக்கு)
பரிபந்தி நௌ	சத்துருக்களாகவிருக்கின்றன.

அந்தந்த இந்திரியத்தினுடைய விஷயத்தில் ஆசையும், துவேஷமுமிருக்கின்றன. அவைகளுடைய சுவாதீனத்தை யடையக்கூடாது. அவைகள் ஞானிக்குச் சத்துருக்களா யிருக்கின்றன.

(ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) ஆசை துவேஷங்களுக்குச் சுவாதீனமாகாமலிருக்க வேண்டுமானால் சாஸ்திரார்த்தங்களை அறிந்து, அநுஷ்டித்து (ஸ்ரீ. ஈசுவராபஜனைசெய்து), வரவேண்டியது முக்கியமானது.

(உ) கருமவாசனையிலை விழுக்கப்படுகிறவனுக்கு இந்திரிய நிக்கிரகத்திலல் பிரயோஜன மில்லையென்று முன்னுலே சொல்லப்பட்டது. காமக்குரோதங்களுக்குச் சுவாதீனமாகக்கூடாதென்று இதில் சொல்லப்பட்டது. இதிலல் கிரமக்கிரமமாய் இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்துவந்தால் (பிறகு காமக்குரோதங்களையுமடக்கி) காலாந் தரத்தில் பிரயோஜன மடையலாமென்பது கருத்து.

(வூ) ஸ்ரீதரசுவாமிகளுடைய அபிப்பிராயமானது சொற்பம் விவரித்துச் சொல்லப்படுகிறது. இந்திரியங்கள் உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களைப்பார்ப்பது, கேட்பது முதலியவைகளிலல், ஆசையும், கோபமல்லது துவேஷமுமுண்டாகின்றன. எப்படியென்றால், இன்பமுண்டாகத்தக்கதான ஒருவஸ்துவைக் கண்பார்த்தவுடன் அந்த வஸ்துவினிடத்தில் ஆசையுண்டாகிறது. ஆசைப்பட்ட வஸ்துகிடைக்கயாதொரு தடைசெய்யப்பட்டால் அந்தத்தடையாராலுண்டாச்சுதோ அவனிடத்தில் கோபமல்லது துவேஷமுண்டாகிறது. ஆகையால் தான் ஆசையும் துவேஷமும் விஷயங்களாகிய வஸ்துக்களிலிருப்பதாகச்சொல்லப்பட்டது. ஞானியானவன் வஸ்துக்களில் விருப்புவைப்பானாகில் அதிலிருந்து ஆசையும், கோபமு முண்டாய் ஞானத்தில் பிரவிருத்தியைக்கெடுத்து விடும். ஆகையால் ஞானிக்குச் சத்துருவென்று சொல்லப்பட்டது. சாஸ்திரார்த்த விசாரமானது பரமேசுவர பஜனையையுண்டாக்கிறது. பரமேசுவரபஜனையானது ராகதுவேஷங்களுக்குட்படாமல் கார்க்கிறது. (கூச)

கூஙு. ஸ்ரேயாந்வஸ்வதர்மோவிகுணஃ பரதர்மாத் ஸ்வநுஷ்டிதாத்।
வஸ்வதர்மே நிதநம்ஸ்ரேயஃ பரதர்மோ பயாவஹஃ॥

ஸ்வநுஷ்டிதாத்	செவ்வையாயநுஷ்டிக்கப்பட்ட
பரதர்மாத்*	பிறருடைய தருமத்தைக்காட்டிலும்
விகுணஃ†	குணமில்லாத
ஸ்வதர்மஃ‡	தன்னுடைய தருமமானது
ஸ்ரேயாந்§	சிரேஷ்டமாகும்
ஸ்வதர்மே	தன்னுடைய தருமத்தில்
(ஹிதவது)	இருக்கிறவனுக்கு

---

* (ஈ) ஞானயோகத்தைக் காட்டிலும்.

† (ஸ்ரீ) (ஹீ,வி) சுமஹீநம், (என்றால், பரிபூர்ணமாகாதகருமம்.)

‡ (ஹீ,வி) தன்னுடைய வருணாசிரமத்துக்கு யோக்கியமான தருமம் (ஈ) கருமயோகமானது.

§ (ஸ்ரீ) சுவர்க்காதி பிராப்தியைக் கொடுக்கும்,

நியநம் மரணமானது
ஸ்ரேயஸ் சிரேஷ்டமாகும்
வாயஜ்ஜ்* பிறருடைய தருமமானது
ஹயாவஹம் கரகடயத்தையுண்டாக்கும்.

செல்லையா யநுஷ்டிக்கப்பட்ட பிறருடைய தருமத்தைக்காட்டிலும் குணமில்லாத தன்னுடைய தருமமானது சிரேஷ்டமாகும். தன்னுடைய தருமத்திலிருக்கிறவனுக்கு மரணமானது சிரேஷ்டமானது. பிறருடைய தருமமானது கரகடயத்தையுண்டாக்கும்.

(ஸ்ரீ) அர்ஜுன! கருமத்திற்கு மாத்திர மதிகாரியான நீ, சிரேஷ்டமான க்ஷத்திரியகுலமென்று எண்ணி யுத்தஞ்செய்வதை விட்டு விலையாகில் கரகமடையாயென்பது பகவானுடைய தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ) ஒவ்வொருவனும் அவனவனுக்கு எந்த (கருமம்) தருமம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதை யநுஷ்டிக்கிறது சிரேஷ்டமேயல்லாது தன்னுடைய தருமத்தைவிட பிறருடைய தருமம் சிரேஷ்டமாய் தோற்றினாலும் அந்தப்பிறருடைய தருமத்தை அநுஷ்டிக்கிறவன் கரகமடையானென்பது கருத்து. உதாரணம், வைசியன் அவனுடைய கருமங்களாகிய பயிரிடுதல், கோசம்ரக்ஷணை, வியாபாரம் இவைகளைவிட்டு யாகாதி தர்மங்களைச்செய்வது, யக்ஞத்தில் ரித்விக்காக விருப்பது போலவும் பிராமண தருமத்தையும், பிராமணன் பயிரிடுவது முதலிய வைசியதருமத்தையும் அநுஷ்டிப்பானில் கரகம் நினைக்கும். தன்னுடைய கருமம் குறைவுள்ளதென்று தோற்றினாலும் அதையே யநுஷ்டிப்பதால் நற்கதியடைவானென்பது கருத்து. இதினால், கூ - வது அத்தியாயம் ஸ - வது சுலோகம்பார்க்க.

(கூஞ)

அஜுர்ஜு நலுவாவ.

கூ-ஞ. சுயமெ ஜுபுயஸ்மி ஜுனாயம் பவபெவோ ஜிவெ ஞுர்ஷ்ஜ்,
சுஜீஜு ஜுவிவாவெஜ்யு பவொஜிவஜ்ஜியொஜ்ஜ் ஞ்ஜ்ஜ்॥

அஜுர்ஜு நலுவாவ ஆர்ஜுனன்சொல்லுது
ஜிறவாவெஜ்யு ஓ! மிருத்யுஸம்சயத்தில் ஜநித்தவனே!
சுயெ அப்படியாயல்
சுயம் பெஞுர்ஷ்ஜ் இந்தப்புருஷனென்

---

* (ஜீ,வி) அன்னியருடைய வருணாசிரமத்திற்கு யோக்கியமான தருமமா

சுநிஷ்டதவி*	(பாபஞ்செய்ய) இச்சையில்லாதிருந்தாலும்
வலாத்	பலவந்தமாய்
நியோஜிதஇவ	ஏவப்பட்டவனைப்போல
கேந	எதினாலே
ப்ரயுக்தோ	ஏவப்பட்டவனாக
பாபம்†	பாபத்தை
சரதி	செய்கிறான்.

அர்சுனன் சொல்வது ஓ! விருஷ்ணிவம்சத்தில் ஜனித்த கிருஷ்ண சுவாமியே! அப்படியானால் இந்தப் புருஷனானவன் பாபஞ் செய்ய விச்சையில்லாதிருந்தாலும் பலவந்தமாய் ஏவப்பட்டவனைப் போல் எந்தக் காரணத்தினாலே பாபத்தைச் செய்கிறான்.?

(உ) காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம், மதம், மாச்சரியமாகிய இந்த (சஷிஷ்வமும்) ஆறுகளில் பிரதானமானவை காமக்குரோதங்கள். இந்த விரண்டினுடைய சுவாதீனத்தை யடையக்கூடாதென்று முந்தி (உச-வது சுலோகத்தில்) சொல்லப்பட்டது. அந்த இரண்டில் பாபத்திலேவுவது, எது என்பது அர்சுனன்கேள்வி.(உசு)

ஸ்ரீ ஹமவாந-வாவ.

உ.எ. காஉவனஷிகோ்யவனஷ ரஜோம-ணஸமு-ப ஹ்வம்,
உஹாஸுநாஉஹாவாஒ்வா விஜ்ய நிஹ மெவிஷ்ணம்॥

ஸ்ரீ ஹமவாந-வாவ‡	ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்சொல்வது
வனஷம்	நீ கேட்டகாரணமானது
ரஜோம-ணஸமு-ப ஹ்வம்	இரஜோகுணத்தினாலுண்டானை

---

* (ரா) விஷயானுபவத்தி லிச்சையில்லாதிருந்தாலும்.

† (ரா) விஷயானுபவரூபமான பாபத்தை.

‡ ஹமவாந (ஸம) (ஸ்ரீ) வொஸ்யுச்யுவாஸமோ்ரவாந வீயுச்யுயஸ்வஸ்ரீ யுக்1 ஜ்ஞாநவைராகயொஸ்ரீவ ஷண்ணாம்ஹமஹ தீரணா॥= சம்பூர்ணமான ஐசுவரியம், வீரியம், கீர்த்தி, சம்பத்து, ஞானம், வைராக்கியம் இவ்வாறும் "பக" என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஆறும் வாசுதேவனிடத்திலே தடையில்லாமல் சேர்க்கையாயிருப்பதினாலே அவருக்கு பகவானென்று பெயர்வந்தது. (ஸ்ரீ) உத்திம்ப்ரலயம்வெவ ஹ்யதாநாஞாதிம்மதிம்1 வெத்திவித்யாஞவித்யாம்ச ஸவாவெ்யாஹமவாநிதி॥= பூதங்களுடைய உற்பத்தி, நாசம், போக்கு, வரவு, வித்தை, அவித்தை, இவைகளை அறிந்தவராரோ அவர் பகவானென்று சொல்லப்படுகிறார்.

கூஅஂ (வன)	ஆசைதான்
வஷஂ	இந்த ஆசையானது
கெஜாயஂ	கோபமாகிறது
ஜஹாஸுநஂ*	அநுபவிக்கத்தக்க அநேக வஸ்துக்களுக் குஸாதுவாகிறது
ஜஹாவாஉ	மகாபாபங்களுக்குக் காரணமாகிறது
வஜ்ரம்	இனது (ஆசையை)
ஜஹ†	இதில் (மோசகமாய்க்கத்தில்)
விவரிணம்	சத்துருவாக
விஜி	அறி.

கிருஷ்ணபகவான் சொல்லுது, இந்த காமகுணமது வென்றால் (பாபத்தைச்செய்ய எதிரில் எப்படிருக்கின்றவென்றால்) இரஜோ குணத்திலிருந்து தன்னிடமான ஆசையிலுற்றவன். அந்த ஆசையானது கோபமாகவும், அநுபவிக்கத்தக்க அநேகவஸ்துக்களுடைய எதிர்வாகவும், மகாபாபங்களுக்குக் காரணமாகவும், ஆகிறது. மோசகத்துக்குச் சத்துருவுமாகிறதாக அறி. (கூஎ)

கூஅ. யகுரிகாவிதயிகவதி டகுயாதுரிபஸுாஇலெநவ
யிபாலெவ நாவுலெகாமதை-ந வெபாலெ நகுரிஜாவுதகா॥

வதஹிஂ	கொல்படாவது
யகுரிஜ	புகைபிடிக்கிலையும்
குஹுஸுஂ	கண்ணாடிபடாவது
இலெநவ	அழுக்கிலையும்
யயா	எப்படி.
குவியயிஜ	{முடிப்பட்டிருக்கிறதோ, அல்லது, குழம் பட்டிருக்கிறதோ
முஹுஂ	யாதொருவஸ்துவினிருக்கிற நிசமானது
உதவெநவ	கொடுப்படாயிலெயும்
யயா	எப்படி
குவுதஂ	முடிப்பட்டிருக்கிறதோ
தயா	அப்படியே
ஜஹஂ†	இந்தபுரிவாகனை

---

* (ஹீ) (ஸ) திருப்தியடையாதது. (ர) சத்துரு.

† (ஸ) தேகபரனைவாகிய சரீரத்தில், (ர) ஞானயோகத்தில், (ஹீ,வி) இதைபரபுருஷனாய்த்த வினையத்தில்.

‡ (ர) பிரகிருதிகள் (ஹீ,வி) ஈஸ்வரன், ஜீவன், அந்தக்கரணம்.

தேஹ அதிலுலே (அந்தஆசையிலுலே)
குஹ்யதே மூடப்பட்டிருக்கிறது.

அக்கினிபுகையிலுலேயும், கண்ணடி அழுக்கிலுலேயும், வயிற்றி லிருக்கிற சிசு (குழந்தை) வானது கருப்பையிலுலேயும் எப்படி மூடப்பட்டிருக்கிறதோ, அப்படியே ஞானமானது ஆசையிலுலே மூடப்பட்டிருக்கிறது.

(ஏ) (பீ,வி) சுவயம் பிரகாசமுள்ள அக்கினியானது பார்ப்பவர் களுக்குப் புகையிலுல் மறைக்கப்பட்டிருப்பதுபோல சர்வக்கியனை ஈசுவரன் ஜீவனுக்குக் காமத்திலுல் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறுன். அதி லுல், ஈசுவரன் ஜீவலுலறியப்படுகிறதில்லை. கண்ணடியானது அழு க்கிலுல் மறைபட்டிருப்பதுபோல் அந்தக் காரணமானது காமத்தி லுல் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியென்றுல், அந்தக்காரணம் காமத்திலுல் மூடப்பட்டதாய்கொண்டு ஈசுவரன், ஜீவன் இவர்களை காண்பிக்கிறதில்லை. சிசுவானது கருப்பையிலிருக்கையில் எப்படி பொரு காரியமும் செய்ய சக்தியற்றிருக்கிறதோ அப்படிப்போல காமத்திலுல் மூடப்பட்டிருக்கிற ஜீவன் பிரம்மத்தையாவது, ஞான முதலியதையாவது அடையக்கூடாதவனு யிருக்கிறுன்.

(ஹா) இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற புகை, அழுக்கு, கருப் பை, இந்த மூன்று திருஷ்டாந்தங்களால் ஆசையிலுல் சூழப்பட்ட அந்தக்காரணத்தையுடைய மூன்றுவகை ஜனங்களைக் குறிப்பிட்டதாக காணுகிறது. அதாவது, ஆசையாகிய புகையிலுல் ஆத்மஞானமாகிய அக்கினி மூடப்பட்டிருப்பதென்பது ஒருவகை ஜனங்கள். இவர்க ளெப்படிப்பட்டவர்களென்றுல், ஆத்மஞானமுள்ளவர்களே, ஆலல் நிஷ்களங்கமாய், ஆத்மஞானத்திலேயே நிலையாயில்லாமலும் விஷ யப்பற்று தலைமுழுதும் விடாமலு மிருப்பவர்கள். இவர்கள் அதிசீ க்கிரத்தில் ஆத்மஞானமடைவார்கள். அதெப்படிப் போலென்றுல், அக்கினியைச் சூழ்ந்திருக்கிற புகையானது எவ்வளவு வியாபகமாணு லும் அக்கினியின் அடிபாகமும், காற்றுமுதலானதிலுல் புகைவிலக் கப்பட்ட வேறு சிலபாகமும் காணக்கூடியதாகவே யிருக்கும். மே லும் அக்கினி செவ்வையாய் பிரகாசிக்கத் தொடங்கினவுடன் புகை யிருந்தவிடந் தெரியாமற் போய்விடும். அப்படிப்போல இவன் கூடி ய சிக்கிரத்தில் அப்பியாசத்திலுலே ஆத்மஞானமடைவான். ஆகை யாலிவன் முதல்வகுப்பில் சேர்ந்தவன்.

அழுக்கிலுல் மூடப்பட்ட கண்ணடியில் பார்ப்பவனுக்குத் தன் முகமானது பிரகாசமாயும், சுத்தமாயும் தெரியாவிட்டாலும் எகதே சம் தெரியும். ஆலல் முகம் பிரகாசமாய் தெரியவேண்டுமென்கிற எண்ணமட்டு மிருக்கிறது. அழுக்கை நீக்கிவிட்டால் கண்ணடிப்பிர

காசிக்குமென்கிற ஞானமட்டுமில்லை. அப்படிப்போல ஆத்ம ஞானம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்கிற அபேக்ஷையிருக்கிறது, ஆனால் ஆசையை ஒழித்தாற் றான் ஆத்மஞான மடையலாமென்கிற நிச்சயத்தையடையாமல் கலங்கி நிற்கிறான். இவன் இரண்டாவது வகுப்பிற்சேர்ந்தவன்.

கருப்பைக்குள்ளிருக்கும் சிசுவானது எப்படித் தாஜக அந்தப்பையை விட்டு வெளிப்பட சக்தியற்றிருக்கிறதோ, அப்படிப்போல ஆத்மஞான மில்லாதவன் ஆத்மா இன்னதென்பதையே அறியாமலும் ஆசையாகிற வலையிலால் கட்டப்பட்டு மிருப்பாஜகையால் ஆசையை நிவர்த்திக்க சக்தியற்றவனையிருக்கிற இவன் மூன்றாவது வகுப்பில் சேர்ந்தவன். இம்மூன்று வகுப்பாருக்கு முள்ள தாரதம்மியத்தை விளக்கும்பொருட்டு மூன்று திருஷ்டாந்தங்கள் சொல்லப்பட்டனவென்று காணுகிறது. (கூஅ)

கூக. ஸுவ்ருதம்ஜாநமித்ருநாநித்ருவிஸிணா
காமரூவேணகுளேய துப்பூரேணாநலேநஹ॥

மேதாவிநம்	ஓ! குந்திபுத்திரா!
துப்பூரேண	நிரம்பாததும்
அநலேநச*	திருப்தியற்றதும்
காமரூவேண†	ஆசாசுவரூபமானதும்
ஜாநிநம் ஸ்ருதவிஸிணா	ஞானிக்குளப்போதும் சத்துருவாயிருக்கிறதுமான
ஏநிதந	இந்த (காமம்) ஆசையிஞலே
ஜாநம் ஸ்ருவ்ருதம்	ஆத்மஞானமானது மூடப்பட்டிருக்கிறது.

ஓ! அர்சுஞ! நிரம்பாததும், திருப்தியற்றதும், ஆசாசுவ ரூபமானதும், ஞானிக்கெப்போதுஞ் சத்துருவாயிருக்கிறதுமான இந்த ஆசையிஞலே ஞானம் மூடப்பட்டிருக்கிறது.

(வ�ா) காமமானது ஞானிக்கு எப்போதுஞ் சத்துருவென்பதினால் அஞ்ஞானிக்கு ஏதோவொரு காலத்தில் மட்டும் சத்துருவெ

---

* (ஸீ,ஈ) அக்கினியானதுபோலென்றால், தன்னிடத்தில் "இவ்வளவு விறகுபோடுகிறவனையிற் றான்அவைகளை எரிப்பேன், பின்னும் விறகுபோட்டால் நான் எரிக்கமாட்டேன்" என்று எப்படி திருப்தியடைகிறதில்லையோ, அப்படிப்போல திருப்தியடையாத தென்பது தாற்பரியம்.

† (ஈ) காமரூபேணை=மோகத்தை யுண்டாக்கிறது என்று அர்த்தம், (ஸீ,வி) காமமென்ற பெயரையுடையது.

ன்று நினைக்கக்கூடியதாக விருக்கிறது. அஞ்ஞானிக்கு ஒருகாலத் தில் சத்துருவாயிருக்கிற காமமானது ஞானிக்கு எப்போதும் சத்து ருவாகவிருப்ப தெப்படியென்றால், அஞ்ஞானி ஒரு காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்குகையில் அதிலுலுண்டாகும் விரோதம் அல்லது விபரீதத்தைத் தெரியாமல் அந்தக்காரியத்தைச் செய்கிறான். அதி லுல் துன்பத்தை யடைந்தபின் இந்தக்காரியம் தனக்குச் சத்துருவெ ன்று நினைக்கிறான். ஞானியோவென்றால், பூர்வகருமவசத்திலுல் தன் னிச்சையன்றியிலேயே ஒரு காரியத்தைச்செய்யப் பலவந்தமாய் இச் சைகொள்ளும்படி செய்யப்படுகிறான். அதெப்படி யென்றால், ஜட பரதரென்று மறுபெயரையடைந்த பரதர் என்பவர் மகாதபசியா ய் பிரம்ம நிஷ்டையிலிருந்துவிட்டு நதியில் ஸ்நானத்திற்குப் போ னபோது, பூரணகருப்பமாயிருந்த ஒருமானது, சிங்கநாதபயத்தி லுல் அதின் கருப்பத்திலிருந்து குட்டிநதிக்கரையில் விழுந்தவுடன் (அந்த தாய்மான்) நதியில் விழுந்து இறந்துபோனதைப் பார்த்தார். "இந்தக்குட்டியை யார் காப்பாற்றுவார்? இவ்விடத்தில்ஒருவருமில்லை யே! நாம் காப்பாற்றுமற் போலுல் இந்தக்குட்டியு மிறக்கும்" என் கிற பரிதாபமுண்டாச்சுது. அந்தக்குட்டியைத் தானிருக்குமிடத்தி ற்குக் கொண்டுவந்து வளர்க்கத் தொடங்கினர். அப்படிச் சிலகாலம் சம்ரக்ஷணைசெய்து வருகையில் அவருக்கு மரணகாலம் சமீபித்தது. அந்தக்காலத்தில் இந்தமானை யார் இனி சம்ரக்ஷணை செய்யப்போ கிறார்களென்று மனவருத்தத்துடனிறந்தார். மரணகாலத்தில் மானை ஸ்மரித்தபடியால் மானுக அடுத்த ஜன்மமடைந்தார். (பாகவதம் நு-வது ஸ்கந்தம், அ-வது அத்தியாயத்தைப்பார்க்க) இவருக்கு மா ன்குட்டியை முதலிலெடுக்கும் போதும், தன்னிருப்பிடத்திற்குக் கொண்டுவந்த போதும், அதை சம்ரக்ஷிக்கும்போதும் இதிலுலுண் டாகும் துன்பமின்னதென்று தெரிந்திருந்தும், இது தன்னுடைய ஞானநிஷ்டைக்குச் சத்துருவென்று தெரிந்திருந்தும் பூர்வகரும சே ஷமானது அவருடைய நிஷ்டையைக்கெடுத்தது. ஆகையால் ஞானி க்கு எப்போதும் சத்துருவென்று சொல்லப்பட்டது. (கூக)

சஅ. இந்த்ரியாணிமநோபுத்³தி ரஸ்யாதிஷ்டா²நமுச்யதே।
ஏதைர்விமோஹயத்யேஷ ஜ்ஞாநமாவ்ருத்ய தே³ஹிநம்॥

இந்த்ரியாணி	இந்திரியங்கள்
மநஃ	மனசு
புத்தி	புத்தி
அஸ்ய	இந்தகாமத்திற்கு (ஆசைக்கு)
அதிஷ்டா²நம்	இருப்பிடமாக
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறது

வஷ்ஃ இந்தக் காமமானது
வஹ்ரெ_தஃ இந்திரியாதிகளிலுலே
ஜ்ஞாநம் ஆத்மஞானத்தை
க்ருத்வா மறைத்து
தேஹிநம் தேகத்தையுடையவனை (ஜீவனை)
விமோஹயதி மயக்குகிறது.

இந்திரியங்கள், மனசு, புத்தி, இவைகள் காமத்திற்கு இருப்பிடமாகச் சொல்லப்படுகின்றன, இந்தக் காமமானது இந்திரியம், மனசு, புத்தி இவைகளிலுலே ஞானத்தை மறைத்து ஜீவனை மயக்குகிறது.

(வ்யா) காமத்திற்கு இந்திரியங்கள், மனசு, புத்திஇவைகள் இருப்பிடமாகச் சொல்லப்பட்டன. எனென்றால், சப்தாதிவிஷயங்களை இந்திரியங்கள் கிரகித்து மனசில் சேர்ப்பிக்கின்றன. மனசு, தான் விஷயங்களை கிரகித்தவுடனே புத்தியினிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறது, புத்தி, ஆத்மாவிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறது. நிஷ்களங்கமான ஆத்மாவிடத்தில் விஷயங்களாகிற அழுக்குகளை (அதாவது காமத்தை) சேர்ப்பித்தவை, இந்திரியங்கள், மனசு, புத்தி, இவைகளாகையால் அவைகள் காமத்திற்கு இருப்பிடமாகச் சொல்லப்பட்டன. காமமாகிற அழுக்கை அடைந்த ஆத்மா, அசுத்தலுய் விட்டபடியால் தன்னுடைய நிஷ்களங்கமான ஆத்மஞானம் மறைபட்டு மயங்குகிறுன். (ஸ்ரீ) இந்த தாத்பரியத்தைச் சுருக்கமாய் சொல்லியிருக்கிறுர். (சு0)

சுக. தஸ்மாத்த்வமிந்த்ரியாண்யாதௌ நியம்ய ஹ்யேநம் பாப்மாநம்
ப்ரஜஹி ஹ்யேநம் ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநநாஸ்நம்॥

தஸ்மாத் ஓ! பரதவம்சசிரேஷ்டனே!
த்வம் ஆகையிலுலே
ஆதௌ நீ
இந்த்ரியாணி முதலில்
நியம்ய இந்திரியங்களை
ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநநாஸ்நம்† அடக்கி
ஹ்யேநம் ஞானவிக்கியானங்களைப்போக்கடிக்கிற

---

* (ஈ) மோக்ஷோபாயாரம்ப சமயத்தில், (ஞானத்திற்குக் காரணமான கருமயோக ஆரம்பசமயத்தில்.)

† ஜ்ஞாநம், (ஸ0) (ஸ்ரீ) சாஸ்திரங்களிலுலும், ஆசாரியோபதேசத்திலுலும், அறிந்துக்கொள்ளுகிற ஆத்மஞானம், (ஈ) ஆத்மசுவரூபஞானம், விஜ்ஞாநம் (ஸ0) (ஸ்ரீ) சாஸ்திராசாரியோப தேசத்திலுலறிந்ததை அதின்படி அனுபவிப்பது (ஈ) ஆத்மசுவரூப விவரஞானம்.

வாவாநம்	பாபகாரணமான
ஏனம்	இந்தக்காமத்தை (ஆசையை)
ப்ரஜஹிஹி	விட்டுவிடு.

ஓ! பரதசிரேஷ்டனே! (காம மிவ்வளவுஅநர்த்தத்தை யுண்டா க்கிறது) ஆகையால் நீ முதலில் இந்திரியங்கள், மனசு, புத்தி, இவை களை யடக்கி ஞானவிக்கியானங்களைப் போக்கடிக்கிற பாபசுவரூபமா ன இந்தக்காமத்தை விட்டுவிடு. (சுக)

சுஉ. இந்த்ரியாணிவராணாஹுரிந்த்ரியேப்யஃபரம்மநஃ।
மநஸஸ்துபராபுத்திர்யோபுத்தேஃபரதஸ்துஸஃ॥

இந்த்ரியாணி	(தேகாதிகளைக்காட்டிலும்) இந்திரியங்கள்
பராணி	சிரேஷ்டமானவை
இந்த்ரியேப்யஃ	இந்திரியங்களைக்காட்டிலும்
பரம்ஃ	மனசு
பரம்	சிரேஷ்டமானது
மநஸஸ்து	மனதைக்காட்டிலும்
புத்திஃ	புத்தியானது
பரா	சிரேஷ்டமென்று
ஹுஃ	சொல்லுகிறார்கள்
யஸ்து	எவன்
புத்தேஃ	புத்தியைக்காட்டிலும்
பரதஃ	சிரேஷ்டனையும், சாக்ஷியாயுமிருக்கிறானே
ஸஃ*	அவனே (ச0-வது சுலோகத்தில் சொல் லியிருக்கிற ஆத்மா.)

தேகாதிகளைக்காட்டிலும் இந்திரியங்களும், இந்திரியங்களைக்கா ட்டிலும் மனசும், மனசைக்காட்டிலும் புத்தியும் சிரேஷ்டமான தென்று சொல்லுகிறார்கள். எவன் புத்தியைக்காட்டிலும் சிரேஷ்ட னையும் சாக்ஷியாயு மிருக்கிறானே அவனே ஜீவாத்மா.

(ஸு) ஆத்ம சுவரூபத்தை யாசிரயித்தால் (ஆத்மநிஷ்டையை யடைந்தால்) காமத்தை ஜயிக்கலாமென்பது இதினால் சொல்லப்படு கிறது.

(ரா) ஞானத்திற்கு முக்கியவிரோதி இந்திரியங்கள், அவை களைவிட அதிக விரோதி மனசு, அதைவிட அதிகவிரோதி புத்தி,

---

* (ஸு0) (மீ,வி) பரமாத்மா, (ரா) காமம், (ஸ்ரீ) புத்திக்கு சாக்ஷியாயும் ஸர்வாந்தரனையுமிருக்கிற தேகத்தையுடைய ஆத்மா.

அதைவிட மேலானவும் அதிகமானவும் விரோதி காமம், என்று தாத்பரியம்.

(ஸீ,வி) இந்திரியங்கள் எதைக்காட்டிலும் பெரியவை என்றால், "தேகத்தைக்காட்டிலும்" என்பதைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்திரியங்களுக்கு அபிமானி தேவதைகளான சந்திரன், குபேரன், சூரியன், வருணன், அசுவினீ தேவதைகள், அக்கினி, இந்திரன், ஜயந்தன், யமன், தக்ஷன் இவர்களைக்காட்டிலும் விஷயாபிமானி தேவதைகளான ஸளவணி, வாரணி, வாவந்தி இவர்கள் சிரேஷ்டமானவர்கள். இவர்களைக்காட்டிலும் மனோபிமானி தேவதைகளான கருடன், சேஷன், ருத்திரன், இவர்கள் சிரேஷ்டமானவர்கள். இவர்களைக்காட்டிலும் புத்தி அபிமானி தேவதையான சரஸ்வதி சிரேஷ்டமானவள், இவளைக்காட்டிலும் மகத்தத்துவாபிமானியாகிய பிரம்மா சிரேஷ்டர், இந்தப்பிரம்மாவைக்காட்டிலும் பிரகிருதி அபிமானிதேவதையான இலக்ஷ்மி சிரேஷ்டமானவள், இலக்ஷ்மியைக்காட்டிலும் சகலகுண பரிபூர்ணரான விஷ்ணு சிரேஷ்டமானவர். இவருக்குப் பெரியவர் ஒருவருமில்லை, அவர்தான் அடையத்தகுந்தவர். (வுஸ) இந்த வியாக்கியானத்திற் காதாரமாய் கடோபநிஷத்வாக்கியத்தையும், அதின்பாஷியத்தையும் குறிப்பிடுகிறார், கடோபநிஷத், ஈ-வது வல்லி கo-கக - வாக்கியங்கள், இந்த்ரியேப்யஃபராஹ்யர்தா அர்தேப்யஶ்ச பரம் மநஃ । தஸ்மாத்பராபுத்திராத்மா மஹாந்பரஃ ॥ மஹதஃபரமவ்யக்தமவ்யக்தாத்புருஷஃபரஃ । புருஷாந்நபரம்கிஞ்சித்ஸாகாஷ்டாஸாபராகதிஃ ॥ (சுஉ)

சுஈ. வஸவம்பேஜோவாயம்பேயோ வஸ்துஹ்ரதாநஶாதநா।
ஜஹிபதுஷம்ஹாவோஹிஹா காரேவம்ஹோவாஸஹ்ம॥

ஹிஹாவோஹிஹா	ஓ! பெரிதான கைகளையுடையவனே!
வஸவம்	இவ்விதமாய்
பேஜோ வாயம்*	புத்தியைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமான
(சூதாநம்)	ஆத்மாவை
பேஜோ	அறிந்து
சூதாநா	நிச்சயபுத்தியினாலே
சூதாநம்	மனசை

---

* (ஈ) புத்தியைக்காட்டிலும் முக்கியமானதாகிய காமத்தை. (உ) புத்தியைவிட சிரேஷ்டமான பரமாத்மாவை.

ஸம்ஸ்தம்ப	நிறுத்தி
ஸ்தாபயேத்	தடுக்கக்கூடாத
காமரூபம் ரிபும்	காமரூபமானசத்துருவை
ஜஹி	நிவர்த்தி.

ஓ! அர்சுன! இவ்விதமாய் புத்தியைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமான ஆத்மாவை யறிந்து நிச்சயபுத்தியினாலே மனசைநிறுத்தித் தடுக்கக் கூடாத காமரூபமான சத்துருவை நிவர்த்தி. (கொல்லு என்று தாத்பரியம்)

(ஸ்ரீ) விஷயேந்திரியங்களினாலுண்டாகிற காமாதி விகாரங்கள், புத்திவரையிலுள்ள தத்துவங்களைச் சேர்ந்தன. ஆத்மாவுக்குச் சேர்ந்தனவல்லவென்பது தாத்பரியம். (சாங)

இதிஸ்ரீ மஹாபாரதே ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதே

கர்மயோகோநாம

த்ருதீயோத்யாயஃ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

கருமயோகமென்கிற மூன்றுவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஹரி.

வ தக்ஷிணாயன புராண ம் ஹ்ரீ.

நான்காவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ஹமவான உவாச.

க. இமம்விவஸ்வதெ யொகம் ப்ரொக்தவான அஹமவ்யயம்
விவஸ்வான மநவெ ப்ராஹ மநுர் இக்ஷ்வாகவெ ப்ரவீத்.

ஸ்ரீ ஹமவான உவாச	பகவான் சொல்வது
அவ்யயம்	நாசமற்ற பலனைக்கொடுக்கிறதற்கு ஏது வான
இமம் யொகம்*	இந்த யோகத்தை
அஹம்	நான்
(ப்ர)	ஆதிகாலத்தில்
விவஸ்வதெ	சூரியனுக்கு
ப்ரொக்தவான்	சொன்னேன்
விவஸ்வான்	சூரியன்
மநவெ	(தன்குமாரனை வைவசுவத) மநுவுக்கு
ப்ராஹ	சொன்னார்
மநு:	மநுவானவர்
இக்ஷ்வாகவெ	(தன் குமாரனை) இக்ஷ்வாகுவுக்கு
அப்ரவீத்	சொன்னார்.

பகவானை கிருஷ்ணசுவாமியானவர் அர்சுனனை நோக்கிப் பின்னும் சொல்வது.—நாசமற்ற பலனைக்கொடுக்கிறதற்கு ஹேதுவான இந்த (ஞானகரும) யோகத்தை நான் ஆதிகாலத்தில் சூரியனுக்குச் சொன்னேன். சூரியன் மநுவுக்கும், மநு இக்ஷ்வாகுவுக்கும் சொன்னார்கள்.

(ப்ர) நீ யுத்தஞ்செய்ய வேண்டியதின் பொருட்டு இந்தக்கரும யோகத்தை உனக்குச்சொன்னதாக நினைக்கவேண்டாம். மநுவந்தர ஆதியிலேயே நான் சூரியனுக்குச் சொல்லி யிருக்கிறேன். (க)

உ. ஏவம்பரம்பராப்ராப்தம் இமம்ராஜர்ஷயொவிது:
ஸகாலெநெஹமஹதா யொகொ நஷ்டஃபரந்தப.

---

* (உ) (ஸ்ரீ,வி) இந்தக்கருமயோகத்தை.

ஹெவுஂதவ	ஓ! சத்துருவைத் தபிக்கச்செய்கிறவனே!
ஸவம்	இவ்விதமாய்
பரம்பராவாப்தம்	பரம்பரையாய்வந்த
இமம்	இந்தயோகத்தை
ராஜர்ஷயஃ*	இராஜரிஷிகள்
விதுஃ (ஸு)	அறிந்திருந்தார்கள்
மஹதா காலேந	வெகுகாலமாய்விட்டதினாலே
ஸ யோமஃ	அந்தயோகமானது
இஹ	இந்தலோகத்தில்
நஷ்டஃ†	நஷ்டமாய்விட்டது.

ஓ! பரந்தப! இவ்விதமாய் பரம்பரையாய் (சொல்லப்பட்டு) வந்த இந்தயோகத்தை இராஜரிஷிகளறிந்திருந்தார்கள். வெகுகாலமாய் விட்டதினாலே அந்த யோகமானது நஷ்டமாய்விட்டது.

(ஸ) (ஸ்ரீ) (ரா) ஏன் நஷ்டமாய்விட்டதென்றால், காலம் செல்லச்செல்ல உபதேசிக்கிறவர்களும், அந்த உபதேசத்தைக்கேட்டு அறிந்துக்கொள்ளுகிற புத்தியுள்ளவர்களும், விசேஷமாயில்லாமற் போய்விட்டதினால். (உ)

ந. ஸஏவாயம்மயாதேஉத்³ய யோகஃப்ரோக்ஷ்யஃபுராதநஃ।
ப⁴க்தோஸிமேஸகா²சேதி ரஹஸ்யம்ஹ்யேதது³த்தமம்॥

மே	என்னுடைய
ப⁴க்தஃ	பக்தனாகவும்
ஸகா²	தோழனாகவும்
சாஸி இதி	இருக்கிறாயாகையினாலே
புராதநஃ	பழமையான
ஸஏவாயம் யோகஃ	அதேயோகமானது
மயா	என்னாலே
அத்³ய	இப்போது
தே	உனக்கு
ப்ரோக்தஃ	சொல்லப்பட்டது
ஹ்யேதத்	இதானது
ரஹஸ்யம்	இரகசியமும்
உத்தமம் ஹி	சிரேஷ்டமுமானது.

---

* (நீ,வி) இராஜாக்களும், ரிஷிகளும், அல்லது இராஜரிஷிகள்.

† (ரா) நஷ்டமானது போலாச்சுது.

நீ என்னுடைய பக்தனும், தோழனுமிருக்கிறாயாகையினாலே, பழமையான அதே (சூரியனுக்குச்சொன்ன) யோகமானது என்னாலே இப்போதுனக்குச் சொல்லப்பட்டது. இதானது இரகசியமும் சிரேஷ்டமுமானது. (கூ)

ஸ்ரீ-ப-ந உவாச.

ச. ஸுவா₁ம்ஹவ(தாஜ-ந வா₁ம்ஜ-நவிவஸ்வ-தம்।
கயம்ஹ-தச்சீஜா-நீயாம் கூம்ஹாஸ்ன(வ்ரு-தூவா-நிதி॥

ஸ்ரீ-ப-நஉவாச	அர்சுனன் சொல்வது
ஹவ-தம்	உம்முடைய
ஜ-ந ஆ	பிறவியானது
ஸுவா₁ம்*	இப்போதுண்டானது
விவஸ்வ-தம்	சூரியனுடைய
ஜ-ந ஆ	பிறவியானது
வா₁ம்	மூந்தியது
கூம்	நீர்
சூஸ்ன	ஆதிகாலத்தில்
வ்ரு-தூவாந் இதி-ருதஸ்	சொன்னீரென்பதை
கயம்	எப்படி
விஜா-நீயாம்	அறிவேன்.

அர்சுனன் கிருஷ்ணசுவாமியை நோக்கிச்சொல்வது.—உம்முடைய பிறவியானது இப்பால் (நான்பிறந்தகாலத்தில்) உண்டானது. சூரியனுடைய பிறவியானது மூந்தியது. நீர் ஆதிகாலத்தில் (சூரியனுக்கு) சொன்னீரென்பதை யெப்படி யறியக்கூடும்? (நம்பக்கூடும்.)

(ஸ₀) அர்சுனன் கிருஷ்ணசுவாமியை பரப்பிரம்மமென்றறிந்திருந்தபோதிலும் இவர் பிரம்ம மென்பதைத் தெரியச்செய்யும் பொருட்டு இந்தக் கேள்விகேட்டதாக தாத்பரியம்.

(ஸா) இருபத்தெட்டு சதுர்யுகத்திற்கு மூந்திப்பிறந்த சூரியனுக்கு இப்போது! சொற்பகாலத்திற்கு மூந்திப்பிறந்த நீர் எப்படிச் சொல்லியிருக்கக்கூடு மென்பது கருத்து. (சு)

ஸ்ரீ ஹ₄வா-ந-வாச.

ந. வஹ₄-ந நிஜ₄வ்ரு-தீதா-நி ஜ-ந்ஹா-நி தவார்ஜு-ந।
தா-நஹ₄ம்வேத₃ஸர்வ-ராணி ந த்வம்வேத₂ பரந்தப॥

---

* (ஸா) கூவா₀ - என்று பாடம், அர்த்தமொன்றே.

ஸ்ரீபகவாநுவாச	கிருஷ்ணசுவாமிசொல்வது.
ஹேகுந்தீபுத்ர	ஓ! அர்சுன!
மே	என்னுடையவும்
தவ	உன்னுடையவும்
பஹூநி	அநேகங்களான
ஜந்மாநி*	ஜன்மங்கள்
வ்யதீதாநி	சென்றுபோயின
தாநிஅஹம்வேத்ஸ	அவை யெல்லாவற்றையும்
ஸர்வாணி	நான்
நத்வம்	அறிவேன்
பரந்தப	சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்பவனே!
ந	நீ
வேத்த	அறியமாட்டாய்.

கிருஷ்ணசுவாமி அர்சுனனைநோக்கிச் சொல்வது—என்னுடையவும், உன்னுடையவு மநேகங்களான ஜன்மங்கள் சென்று போயின. அவையெல்லாவற்றையும் நானறிவேன். நீ யறியமாட்டாய்.

(ஸ) ஸர்வம்வேத்த—நித்திய சுத்த, புத்த, முத்த, ஸ்வபாவமுடைய வனைதாலும், என்னுடைய ஞானமானது எப்பவும், எதிலேயும், மறைக்கப்படத்தக்கதல்ல வாகையாலும், நான் அறிவேன், என்பது தாத்பரியம்.

(ஸா) உனக்கும், எனக்கும், அநேக ஜன்மங்களாயினவென்று சொன்னதிலேலே இந்த ஜன்மங்களெல்லாம் வாஸ்தவமென்று சொன்னதாகிறது.

(ஹி,வி) சுவாமியானவர் தன்னுடைய ஜன்மத்தைக்குறித்து மட்டும் பதில்சொல்லவேண்டியதாயிருக்க, அர்சுனனுடைய ஜன்மத்தையும் சொல்லி "நான் அறிவேன், நீ அறியமாட்டா" யென்று சொன்னதின் உத்தேசமென்னவென்றால், நான் பரப்பிரம்மம், நீ ஜீவன், பரப்பிரம்மம் சகலத்தையும் அறியும், ஜீவன் சகலத்தையுமறியமாட்டான், ஆகையால் ஜீவன் வேறே, பரப்பிரம்மம் வேறேயென்கிற பேதத்தைக்காட்டும் பொருட்டு பகவானவர் அர்சுனனையும் சேர்த்து உத்தரஞ் சொன்னதாக தாத்பரியம். (ஞ)

சு. ஸஜோவிஷ்நவ்யயாத்மா ஸந்நபி ஸந்நீச்வரோவிஷ்ணு,
ப்ரக்ருதிம்ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா॥

---

* (ஹ,வ) கிருஷ்ணசுவாமி விஷயத்தில் ஜன்மங்களென்பவை அவதாரங்கள்.

சுஜாவிலஸு பிறப்பற்றவனுலும்
சுவ்யாதூா (சுவிலஸு) நாசமற்றசுபாவமுடையவனுலும்
ஹ-ஏ-தா-நாம் பிராணிகளுக்கு
ஸம்ஸ்ரவிலஸு ஈசுவரணயிருந்தாலும்
ஸ்வாம் சொந்தமான
ப்ரகூ-தீம் சத்துவாம்சமாயையை
சுயிஷ்ஹாய சுவீகரித்து
சூ-தூஜாயயா சுவரூபசக்தியிலே
ஸம்ஹவாமி அவதாரஞ்செய்கிறேன்.

(நான்) பிறப்பற்றவனுலும், நாசமற்ற சுவபாவமுள்ளவனுலும், பிராணிகளுக்கீசனு யிருந்தாலும், சொந்தமான சத்துவாம்சமாயையை சுவீகரித்து, சுவரூபசக்தியிலே அவதாரஞ்செய்கிறேன்.

(ஸம) சூ-தூஜாயயா = என்னுடைய அதீனமாயும், முக்குணங்களோடுகூடியுமிருக்கிற மாயையிலே, ஸம்ஹவாமி (ஜவ) பிறந்தவனைப்போல (காணப்படுகிறேன்.)

(ரா) ஸ்வாம்ப்ரகூ-திமயிஷ்ஹாய = என்னுடைய சுவகீயமான சுவபாவத்தோடுகூடி, சூ-தூஜாயயா=என்னுடைய ஆத்மஞானமாகிற சங்கல்பத்திலே, ஸம்ஹவாமி= தேவமனுஷியாதி ரூபங்களாய் * அப்பிராகிருத சரீரத்துடன் அவதரிக்கிறேன்.

(இ) (ஈ,வி) சுவ்யாதூா = நாசமற்ற சுவபாவத்தையும் தேகத்தையுமுடையவனுலும், ஸ்வாம்=சொந்தமான, என்றால், என்னுலுண்டாக்கப்பட்ட, ப்ரகூ-தீம்=வாஸ்-தேவாதி தேகங்களை, சுயிஷ்ஹாய=பிரவேசித்து, சூ-தூஜாயயா=சுவேச்சையிலே அல்லது, சுவரூபானத்திலே, ஸம்ஹவாமி=உண்டானவனைப்போல காணுகிறேன். ()

எ. யஹாயஹா ஹியதா-ஸுவ்ருத்தி-ர்பவதிபாரத।
அப்யுத்தா-நமதர்மஸ்யததா-தா-நம்ஸ்ருஜாம்யஹம்॥

யஹாயஹா ஹி எந்தெந்தக்காலங்களில்
யதா-ஸுவ்ருத்தி† தருமத்திற்கு

---

* (ஸ்வ) அப்பிராகிருத மென்றால் உலகத்தில் காணப்படுகிறதைப்போல்லாத உலகவிலக்ஷணமானது.

† (ரா) என்னையே ஆசிரயித்துக்கொண்டும், என்தெரிசனத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டும், தன்னுடைய தேகசம்ரக்ஷணையிலாசையைவிட்டும், என்னைப்பா

கஉஅ	பகவத்கீதை:
ழுாநிஂ	குறைவும்
கூயஜுஃயு	அதருமத்திற்கு
கூஹு—ஃஸாதம்	அபிவிருத்தியும்
ஹவதி	உண்டாகிறதோ
தஹா	அப்போது
கூதாநம்	என்னை
கூஹம்	நான்
ஃஜாமி	சிருஷ்டித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஓ! அர்சுன! எந்தெந்தக்காலங்களில் (வருணசிரம) தருமத்திற்குக்கெடுதியும், அதருமத்திற்கு அபிவிருத்தியு முண்டாகிறதோ, அப்பொழுது, என்னை நான் சிருஷ்டித்துக் கொள்ளுகிறேன். (அதாவது நான் ஒரு ரூபத்துடன் வெளிப்படுகிறேன். அல்லது அவதாரஞ்செய்கிறேன்.)

(எ)

அ. வினாஶாயசாது—ூநாம் விநாஶாயசது—ஷ்க்ருதாம்।
யஜுஃஸம்ஸ்தாபநார்யாய ஸம்பவாமி—யுகே—யுகே॥

சாது—ூநாம்	சாதுக்களுடைய
வினாஶாய*	இரக்ஷணைக்காகவும்
து—ஷ்க்ருதாம்†	துஷ்டர்களுடைய
விநாஶாயச	நாசத்திற்காகவும்
யஜுஃஸம்ஸ்தாபநார்யாய‡	} தருமத்தை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டும்
யு—கே—யு§	அந்தந்தயுகத்தில்
ஸம்பவாமி	அவதாரஞ்செய்கிறேன்.

ராத க்ஷணகாலத்தை அநேக கல்பங்களாக வெண்ணியும், தேகேந்திரியங்களை யடக்கியு மிருக்கிற வைஷ்ணவசிரேஷ்டாளுக்கு.

* (ஈ) என்னுடைய சுவரூபதெரிசனம், லீலாவிசேஷங்கள், இவைகளைக் காண்பிப்பதினுலேயும் என்னுடைய சம்பாஷணையை அவர்களடையும்படி செய்வதினுலேயும் சம்ரக்ஷிக்கிறதற்காகவும்.

† (ஈ) மேற்சொன்ன சாதுக்களல்லாதவர்களுடைய.

‡ (ஈ) வேதோக்தமாயும் என்னுடைய ஆராதனரூபமாயுமுள்ள தருமத்தைக் கார்ப்பதின் பொருட்டும்.

§ (ஸ்ரீ) அந்தந்தக்காலத்தில்.

சாதுக்களுடைய ரக்ஷணைக்காகவும், துஷ்டர்களுடைய நாசத்திற்காகவும் (என்றால், அவர்களை சிக்ஷித்து நல்ல மார்க்கத்தில் கொண்டுவருகிறதற்காக) தருமத்தை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டு மந்தயுகத்தில் அவதாரஞ் செய்கிறேன். (அ)

ஙஉ. ஜந்ஹஷுவஹிஷ்வு லெவம்யொவெத்தி தக்ஷதம்।
கிவ்ஹாலெஹ்வொநஜுந்ஹ லெநதிஹாலெதிலொஜுநா॥

ஹெக்ஷஜுந	ஓ! அர்சுன!
திவ்யம்*	திவ்வியமான
மெ	என்னுடைய
ஜந்ஹ	அவதாரத்தையும்
ஷுவ	செய்கையையும்
யஃ	எவன்
வெத்தி தக்ஷதம்	இவ்விதமாய் உண்மையாக
தத்வத	அறிகிறானே
ஸஃ	அவன்
தெஹம்†	தேகத்தை
புனர்ஜந்ம	மறுபடியும்
நைதி	அடைகிறதில்லை
மாம்	என்னை
ஏதி	அடைகிறான்.

ஓ! அர்சுன! திவ்வியமான என்னுடைய அவதாரத்தையும், செய்கையையு மெவன் இவ்விதமாய் உண்மையாகவறிகிறானே, அவன் தேகத்தை விட்டு மறுபடியும் பிறப்பை யடைகிறதில்லை. என்னை யடைகிறான்.

(ஈ) மெ= மூக்குணங்களோடு கூடிய பிரகிருதி சம்பந்தமான ஜநமற்றவனையும், சர்வேசுவரத்துவ, சர்வக்கியத்துவ, சத்திய ஸங்கல்பத்துவாதி அநந்த கல்லியாண குணங்களுடன் கூடினவனையுமிருக்கிற என்னுடைய - ஜந்ஹ= அவதாரத்தையும், கூஷுவ=சாதுக்களு

---

* (ஸா) அப்பிராகிருதம், ஐசுவரம், (ஸ்ரீ) தெய்வசம்பந்தமான. (ஈ) அப்பிராகிருதமான (பிரகிருதி சம்பந்தமில்லாத.)

† (ஸ்ரீ) தேகாபிமானத்தை.

‡ (ஸ்ரீ) சரீரத்தை.

டைய சம்ரக்ஷணார்த்த மாகவும் என்னை யாசிரயித்து ஜனங்கள் கடைத் தேறட்டுமென்றும் நான்செய்த அவதார சரித்திரத்தையும், திவ்ய = அப்பிராகிருதமென்பதாக உண்மையாய் எவனறிகிறானே.

(உ) (ஸ்ரீ,வி) என்னுடைய அவதாரமகிமை, சரித்திரமகிமை இவைகளின் தத்துவத்தை யறிந்து, அதினல் முக்தியடையத் தகுந்த ஜீவனெவனே அப்படிப்பட்ட ஜீவன் முக்தியடையும் விஷயத்தை நிரூபித்துக்காட்ட இந்த சுலோக முண்டானதாக அறியத்தக்கது. ()

கo. வீதராகபயக்ரோதா மந்மயா மாமுபாச்ரிதாः।
பஹவோ ஜ்ஞானதபஸா பூதா மத்பாவமாகதாः॥

வீதராகபயக்ரோதாः	ஆசை, கோபம், பயமிவைகளற்ற
மந்மயாः*	மனசையென்னிடத்தில் வைத்திருக்கிற
மாம்	என்னையே
உபாச்ரிதாः†	உபாசித்துக்கொண்டிருக்கிற
பஹவः	அநேகர்
ஜ்ஞானதபஸா‡	ஞானமாகிறதபசினலே
பூதாः	பரிசுத்தர்களாய்
மத்பாவம்§	என்னுடைய ஸாயுச்சியத்தை
ஆகதாः	அடைந்தார்கள்.

ஆசை, கோபம், பயமிவைகளற்றும், மனசை யென்னிடத்தில் வைத்து மென்னையே யுபாசித்தும், அநேகர் ஞானமாகிற தபசினலே பரிசுத்தர்களாய்ப் என்னுடைய ஸாயுச்சியத்தை யடைந்தார்கள். (என்றால், ஐக்கிய முக்தியை யடைந்தார்களென்று தாத்பரியம்.)

(வ்யா) மத்பாவ; இதற்கு (ஸ்ரீ) அர்த்தஞ்சொல்லவில்லை. ஆனல் அ - வது அத்தியாயம், நு - வது சுலோகத்தில் இந்தப் பதத்திற்கு,

---

* (ஸ்ரீ) தானே ஈசுவரனென்று அறிந்தவர்களா யிருக்கிற. (உ) என்னைத்தவிர மற்ற வஸ்துக்களில் திருஷ்டியில்லாத. (ஸ்ரீ,வி) நானே சர்வோத்தம னென்றும், சகலஜகத்திற்கும் முக்கிய காரணனென்று மறிந்திருக்கிற.

† (ஸ்ரீ) ஞானநிஷ்டையினலறிகிற (ஸ்ரீ,வி) என்னையே சரணுகெதியடைந்திருக்கிற.

‡ (ஸ்ரீ) ஞானத்தினலும், தபசினலும், (ஸ்ரீ) என்னுடைய ஜந்ம கருமத்தினுடைய தத்துவத்தை யறிகிற ஞானமாகிய தபசினலே, (ஸ்ரீ,வி) ஞானமாகிற தபசினலே அல்லது, ஞானத்தினலேயும் தபசினலேயும்.

§ (ஸ்ரீ) மோக்ஷத்தை, (ஸ்ரீ,வி) ஸாயுச்சியத்தை, (பிரம்மத்தினுடைய சமீபத்திலிருப்பதானது, ஸாயுச்சியமென்று சொல்லப்படும்.)

"என்னை எந்த ஆகாரமாய் ஸ்மரிக்கிறீரே அந்த சுவரூபம்" என்றும், ககசு - வது அத்தியாயம், ககூ - உ0 - சுலோகங்களில் "ஆத்மாநுபவத்தை" என்றும் அர்த்தஞ்செய்திருப்பதால் அதிலொன்றை இவ்விடத்தில் சொன்னதாகக்கொள்ளத்தக்கது. (க0)

ககூ. யெயாஸாம்பூவதூஸ்தெ தாம்ஸ்மியெவஹஜாஸுஹம்।
ஜீவதூநாநவதூஸ்தெ ஹநஷ்யாம்யாயூஷ்யவஸ்ஸ்ம்॥

ஹைபாயூ	ஓ! அர்ஜுன!
யெ	எவர்கள்
யயா*	எவ்விதமாய்
ஸாம்	என்னை
பரவதூயிதெ	உபாசிக்கிறார்களோ
தாது	அவர்களை
தமியெவ	அவ்விதமாகவே
அஹம்	நான்
ஹஜாமி†	அநுக்கிரகிக்கிறேன்
ஹநஷ்யாம்	மனிதர்கள்
ஜீ	என்னுடைய
வர்த்மா‡	மார்க்கத்தை
வயஷ்யம் §	சகலவிதத்திலேயும்
அநுவர்தந்தெ மநுஷ்யா	அநுசரிக்கிறார்கள்.

ஓ! அர்ஜுன! எவர்களெவ்விதமாயென்னை யுபாசிக்கிறார்களோ அவர்களை யவ்விதமாகவே நான் அநுக்கிரகிக்கிறேன். மனிதர்கள், என்னுடைய மார்க்கத்தை சகலவிதத்திலேயும் அநுசரிக்கிறார்கள்.

---

* (ஸர்வ) பலனைக்கோறியாவது, பலனைக்கோராமலாவது.

† (ஸர்வ) இத்தப்பதத்திற்கு பஜிக்கிறேன், உபாசிக்கிறேன், என்னுமர்த்தம் தான் சாதாரணமாய் சொல்லக்கூடுமானாலும் இது பரமாத்மாவாகிய கிருஷ்ண சுவாமிவாக்கியமானையால் பாஷியக்காரர்கள் அநுக்கிரகிக்கிறேனென்று அர்த்தஞ்செய்தார்கள்.

‡ (ஸர்வ) பூஜாரூபமான மார்க்கத்தை (ஸ்ரீ) பஜனமார்க்கத்தை, (ஈ) சுவபாவத்தை.

§ (ஸர்வ) சுத்தகருமத்திலாவது ஞானத்திலாவது, கீர்த்தனத்திலாவது, மற்றெப்படியாவது.

(ஸ்ரீ) என்னையே யுபாசிப்பவர்களுக்கு ஸாயுச்சியபதவியைக் கொடுப்பதாக முந்திச்சொல்லப்பட்டதினால், மற்ற இந்திராதிதேவதைகளை யுபாசிப்பவர்களுக்குப் பலனைக்கொடுப்பதில்லை யென்றாகிறது. இதினால் ஈசுவரனிடத்தில் பக்ஷபாதமிருப்பதாக காணப்படுகிறதே யென்றாலோ, அப்படி பக்ஷபாதமில்லையென்பதை யிந்த சுலோகத்திலும் பகவான் வெளிப்படுத்துகிறார். எப்படியென்றால் "யஜ்ஞா = எவ்விதமாய்" என்கிறபதத்தினாலே, பலனை இச்சித்தாவது, இச்சிக்காமலாவது, என்னை நேராயாவது, இந்திராதி தேவதாசுவரூபமான என்னை அந்ததேவதைகளாகவாவது உபாசிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு அவரவர்கள் கோறிக்கையை யநுசரித்து நானே பலனைக்கொடுக்கிறேன் என்றாகிறது.

(ஹ்ரா) மேற்கண்ட அர்த்தத்தை (ஸ்ரீ)ஆதரிக்கிறார். ஆனால் தேவதைகளைப்பற்றி மேற்சொல்லப்பட்டிருக்கிற பாகங்களைக்குறிக்கவில்லை. (உ) யக்கியத்தினாலாராதிக்கிற இந்திராதி தேவதாநாமங்கள் என்னுடைய நாமங்களே யாகையால் அந்த நாமங்களினாலாராதிக்கப்படுகிறவனும் நானே ஆகிறேன், என்பதுதவிர மற்றவிஷயத்தில் மேற்சொல்லப்பட்டிருக்கிற தாத்பரியந்தான். (ஈரா) என்னை ஆசரயிக்கிறவனைமட்டும் அநுக்கிரகிக்கிறேனென்பதல்ல, என்னை ஆசரயிக்கமனமுள்ளவனுய் எவ்விதபலனைக் கோறியாவது உபாசிப்பவனையுங்கூட அநுக்கிரகித்து தரிசனமும் கொடுக்கிறேனென்பது தாத்பரியமென்கிறார்.

(கக)

கஉ. காம்க்ஷந்த꞉கர்மணாம் ஸித்திம்யஜந்த இஹதேவதா꞉।
க்ஷிப்ரம்ஹிமானுஷே லோகே ஸித்திர்பவதிகர்மஜா॥

இஹ	இந்தலோகத்தில்
கர்மணாம்	கருமங்களுடைய
ஸித்திம்	பலனை
காம்க்ஷந்த꞉	அபேக்ஷிக்கிறவர்கள்
தேவதா꞉	இந்திராதிதேவதைகளை
யஜந்த	ஆராதிக்கிறார்கள்
ஹி	ஏனென்றால்
மானுஷே லோகே	மனுஷ்யலோகத்தில்
கர்மஜா	கருமத்தினாலுண்டாகிற
ஸித்திர்	பலனது
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
பவதி	உண்டாகிறது.

இந்தலோகத்தில் கருமங்களுடைய பலனை யபேக்ஷிக்கிறவர்க ளிந்திராதி தேவதைகளை யாராதிக்கிறார்கள். ஏனென்றால், மனுஷி யலோகத்தில் கருமபலனைது சீக்கிரமாயுண்டாகிறது.

(ரா) கூஉ-ஜா=கருமத்திலுண்டாகிற, ஸித்₃தி:=பலனைது, உஹலோக-ஷைலொகே=இந்த மனுஷிய லோகத்திலேயும், சுவர்க்க லோகத்திலேயும், ஹி=யாதொரு காரணத்திலே கூஷிவ்ர:=சீக் கிரமாக ஹவதி=உண்டாகிறதோ, (கூதம்) அந்தக்காரணத்திலே, கூஉ-ஜாணாம்ஸித்₃தி:=கருமத்திலுண்டாகிற பசு, புத்திர, சுவர்க்காதிப லனை, கா:க்ஷந்தி=அபேக்ஷிக்கிறவர்கள், தெவதா:=தேவதைகளை, யஜந்தெ=ஆராதிக்கிறார்கள், இதின் தாத்பரிய மென்னவென்றால், தேவதைகளை ஆராதிப்பவர்களுக்குச் சீக்கிரமாய் பலன்கிடைக்கிற தென்று சொன்னதிலேயே என்னை யாராதிப்பவர்களுக்குச் சீக் கிரம் பலன்கிடைக்க மாட்டாதென்று சொன்னதாகிறதாகையால், நித்தியசுகமான மோக்ஷபலன் சீக்கிரம் கிடைக்கமாட்டாதென்பது ம் இந்தமோக்ஷபலனை அபேக்ஷிக்கிறவர்கள், வெகுசிலரென்பதுமே.

(மீ,வி) எந்ததேவதைகளை யாராதித்தாலும் அந்ததேவதாந் ர்யாமியாயிருக்கிற நானே பலனைக்கொடுக்கிறேன். (கஉ)

கக. யாந்தி தெவவ்ரதா பித்₃ருந்யாந்தி பித்₃ருவ்ரதா:
பூதானி யாந்தி பூதெஜ்யா யாந்தி மத்₃யாஜினோபி மாம்॥

யாந்தி தெவவ்ரதா*	நாலுவருணங்களும்
பித்₃ரூந்	என்னிலே
பித்₃ருவ்ரதா:	குணகருமங்களைப் பாகஞ்செய்வதிலே
பூதானி	உண்டுபண்ணப்பட்டன
பூதெஜ்யா:	{ அதற்கு (அந்தக்குண கருமபாகமாகிய சிருஷ்டிகளுக்கு)
மத்₃யாஜின:	{ கருத்தா (உண்டுசெய்தவன்) வானெபோ திலும்
அபி	என்னை
மாம்	பற்றுதலற்றவனென்றும்
மத்₃பக்தா:	உண்டுசெய்தவனல்லவென்றும்
மாம்	அறி.

---

* (ரா) நாலு வருணங்களை முக்கியமாயுடைய பிரம்மாமுதல் ஸ்தம்பம் வரையிலுள்ள ஜகத்.

† (ரா) ஸ்திதி சங்காரமுமடங்கி யிருக்கிறது.

(பிரம்ம, கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திரராகிய) நாலுவருணங்களு மென்னல் குணங்கள், கருமங்கள், இவைகளைப் பாகஞ்செய்வதினாலே யுண்டாக்கப்பட்டன. அந்தக்குணகருமபாகமாகிய சிருஷ்டிகளுக்கு நானே கருத்தாவானாலும் என்னைப் பற்றற்றவனாகவும் (அல்லது சிரமமற்றவனாகவும்) கருத்தாவல்லவென்பதாகவுமறி.

(இந்தசுலோகத்தில் முதலில் சிருஷ்டிக்குக் கருத்தா தானென்றும், பிந்தி சிருஷ்டிக்குத் தான் கருத்தாவல்லவென்றும் சொல்லப்பட்டது. இதொன்றுக்கொன்று விரோதம்போல் காணப்பட்டாலும் விரோதமல்லவென்பதை யடியில்கண்டபாஷியக்காரர்களும் வியாக்கியாதாக்களும் நிரூபித்திருக்கிறார்கள். எப்படியென்றால்) (ஸ) மாயையை சுவீகரித்து சிருஷ்டிகளைச் செய்கிறபடியால் கருத்தாவாகச் சொல்லப்பட்டபோதிலும் பாரமார்த்திகத்தில் கருத்தாவல்ல. (ஹீ) (ஹீ,வி) சிருஷ்டி விஷயத்தில் நான் கருத்தாவானாலும், பலாபேக்ஷையாவது பற்றுதலாவது எனக்கில்லாததினால் அந்தசிருஷ்டி கருமபலன்னென்னை ஒட்டுகிறதில்லை யாகையால் நான் கருத்தாவல்ல. (உ) எனக்கு ஒன்றை சிருஷ்டிசெய்வதில் யாதொருபிரயாசமுமில்லை. மற்றவர்கள் ஒன்றை யுண்டாக்கவேண்டுமானால் அதிகபிரயாசைப்படவேண்டும். நான் நினைத்தமாத்திரத்தில் சிருஷ்டியாய்விடுமாகையால் நான்கருத்தாவல்ல. (ஹீ,வி) சகலசிருஷ்டிக்கும் நான் கருத்தாவானாலும் எனக்குக்கருத்தாவில்லை யாகையால், நான் (அகருத்தா) கருத்தாவுடையவனல்ல. என் அகருத்தா வென்பதற்குக் காரணம் அடுத்த சுலோகத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

(ஹா) இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வருணங்கள் என்பது பிராமணாதி நாலுஜாதிகள். குணங்களென்பது, மூன்றுவகைப்படும், அவையாவன, சத்துவ (உத்தமமான) குணம், இரஜோ (மத்தியமான) குணம், தமோ (அதமமான) குணம். கருமமென்பது பிரம்ம, கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருப்பதும் இதின், கஅ - வது அத்தியாயம், சஉ - சஙூ - சசு - இந்த சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பவைகளுந்தான். அந்த சுலோகங்களில் முறையே கருமவிபாகஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. குணவிபாகம் மட்டும் பாஷியக்காரர்களும் வியாக்கியாதாக்களும் சொல்லியிருக்கிறபடி அடியில் விவரிக்கப்படும்.

பிராமணனுக்கு
- (ஸ ஹீ) சத்துவகுணமதிகம்.
- (உ) சத்துவகுணமுடையவன்பிராமணன்.
- (ஹீ,வி) சத்துவகுணமதிகம், இரஜோகுணம் குறைச்சல்.

சூத்திரனுக்கு
(முன்றி) உற்றாரைப் பேணுவதில், ...
வதில்.
(பூரீ) உற்றார் உறவினர்களில் ...
(ஐ) உற்றார் உறவினர்களை ...
தில்லை.

வைசியனுக்கு
(முன்) ஐ ... பேணுவதில், ...
தில்.
(பூரீ) ஐ ... உறவினர்களில் ...
(ஐ) ஐ ... உறவினர்களை ...
தில்லை.

சூத்திரனுக்கு
(முன்) ஐ ...
(பூரீ) ...
(ஐ) ...
(றி) ...
...

இங்ஙனந் தருமபரிபாலனஞ் செய்து
ரு வருணத்தாரும் முன்னுள்ள
சிலரிடத்தி லதிகமும் சிலரிடத்
லும் குறித்துள்ளவாறு உபாதி
டுக்குங் காலத்தில் அவர்களை
சிறுத்தடுக்கப்பட்டவை. எப்படி
சமதருமம் முதலிய தருமங்
ஜாருணைரிதரவேண்டு
சூத்திரனுக்கும், உற்றா
கப்பட்டதாக தருமபரி
வீகம், இராஜனுக்கில்
என்பதாய் பகிர்ந்து
றைபடும் எடுத்துக்கொண்ட
டியதாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

கசு. ஐ...
ஐ...

ஶாம	என்னை
கூஜூாணி	கருமங்கள்
நலிம்வெஞ்தி	ஒட்டுகிறதில்லை
மெ	எனக்கு
கூஜூஹமெ	கருமபலத்தில்
வுபூஹா	ஆசையானது
நு	இல்லை
ஐதி	இவ்விதமாய்
ஶாம	என்னை
யம்	எவன்
கூஹிஜாநாதி	தெரிந்துக்கொள்ளுகிறானே
வம்	அவன்
கூஜூஹிம்	கருமங்களினாலே
நவையுதெ	கட்டப்படுகிறதில்லை.

என்னைக் கருமங்களொட்டுகிறதில்லை. எனக்குக் கருமபலனிலாசையில்லை. இவ்விதமாயென்னை யெவன் தெரிந்துக்கொள்ளுகிறானே, அவன் கருமங்களினாலே கட்டப்படுகிறதில்லை. (கருமங்களுக்குக் காரணமான அகங்காரம் கூறினிக்கிறதினாலேதான்).

(ஶா) என் கருமபலன் பகவானையொட்டுகிறதில்லையென்றால், அகங்காரமாவது, பலாபேக்ஷையாவது அவருக்கில்லாததினால்தான். தானே பிரம்மமென்பதையும், ஒரு கருமத்திற்கும் தான் கர்த்தாவல்லவென்பதையும் அறிந்தும், அகங்காரம், மமகாரம், ஆசை முதலியவைகளில்லாமலு மிருக்கிறவனையும், கருமங்கள் கட்டுப்படுத்துகிறதில்லை.

(ஶா) என்னைக் கருமபலன் என் ஒட்டுகிறதில்லையென்றால், அந்தந்தப் பிராணிகளுடைய பிராசீனகருமங்களுக்குத் தக்கபடி, தேவ, மனுஷ்ய, பசு, பக்ஷியாதி தேகங்களாய் சிருஷ்டிக்கிறேனேயன்றியில் யாதொரு வைஷம்மியத்தினால் நான் அப்படி சிருஷ்டிசெய்கிறதில்லை. அந்தந்தப்பிராணிகளுடைய தேகத்திற்குக்காரணம் அவரவர்களுடைய பிராசீனகருமமாகையால் நான் யாதொரு பக்ஷபாதஞ் செய்தவனாகிறதுமில்லை. யாதொருதோஷமென்னையொட்டவு மாட்டாது. அப்படியே பிராசீனகருமத்திற்குத் தக்கபடி அவர்களுக்குப் புசிக்கத்தகுந்தவஸ்துக்களையும் சிருஷ்டிக்கிறேன். அந்தப்பலனில் எனக்கு யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை. ஆகையால் பலனுமென்னையொட்டுகிறதில்லை. சிருஷ்டிக்குக் காரணம் அவரவர்களுடைய பிராசீனகருமமே, நான் நிமித்தியகாரணமாய் மட்டுமிருக்கி

றேன். இப்படி எண்ணை வியாபாரியாகிய ஒரு
மயோகத்திற்கு விரோதியாக இருக்கிறான்
திலுவையென்பது ஆராய்ச்சியாம்.

(உ) பசுகோபாதம் (வைசியம்) இருக்
ட்டுகிறதில்லை. ஆனையில்லாத இடத்தில் மணி
பது கருத்து.

(ஊ,வி) ஜீவனோபாயம் கண்டுபிடிக்க
செய்கிறதில்லை. ஆகையால், ஒருவன்
கட்டுப்படுத்துகிறதில்லை. அப்படி
பதுசரித்து இருப்பதினால்தான்
பசுகோபாதமென்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. இ
ணுக்குப் பெற்றதில்லை. ஆகையால்
பெற்றிருப்பதினால் ''ஒருவன்
வாக்கியத்தினால் ஒரு இருபிறப்பாளனை
றவன் ஜீவன், அறிவுடையவனால்
விசுதமாகிறபடியால் ஒரு வைசனை
(ஸா) கருமங்களையாவது
ஓட்டுகிறதில்லை பெயரை
கூடும். அப்படியிருந்தும்
கிறதில்லையென்றது
அனுசியையென்றது
சக்தி, மகிமை,
று தெரிந்தால்
பார். அப்படி

மாய் பெற்றால் பிராமணன்

கரு. ஸ்வாமி சுவாமி

ஸ்வ-ப-ஸ்வ-ஸ்வ

ஸ்வாம

ஜ்ஞாகூவா
ஸ்
ஸ்வ-ஸ்வ-ஸ்வ

ஸ்வ-ஸ்வ-ஸ்வ-ஸ்வ சுவ

ஸ்வ-ஸ்வ

ஸ்வ-தம்

ஸ்வாஸ
ஸ்

வருவெழும்	முன்னோர்களாலே
கூதம்	செய்யப்பட்டதும்
வருவழுதரும்	நீடித்துவந்ததுமான
கருமெழுவ	கருமத்தையே
கூம்	நீ
கரரு	செய்.

(அகங்காரம், கருத்திருத்துவமுதலியவைக ளில்லாமல் செய்யும் கருமங்கள் பெந்த எதுவல்ல.) இவ்விதமாய் தெரிந்து முன்னோர்களும், மோகூத இச்சையுள்ளவர்களுமான ஜங்காதிகளினாலேயுங்கூட கருமஞ் செய்யப்பட்டதாகையினாலே முன்னோர்களாலே செய்யப்பட்டதும் நீடித்துவந்ததுமானகருமத்தையே நீ செய். (மகாஞானிகளான ஜனகன் முதலானவர்கள்கூட கருமஞ்செய்துவந்தார்கள். ஆகையால் நீ கருமஞ் செய்யமாட்டேனென்று சொல்ல யோக்கியனல்லவென்பதும், கருமத்தைச்செய்து பலனை ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்தால், அதினால் சித்தசுத்தியும் ஞானமுமடைந்து ஞானத்தினால் மோகூகமடையலாமென்பதும் கருத்து.) (கரு)

கசஊ. கிம்கரிகிகரெரதி கவயொவெதூசொஹிதாம்।
தெத்தகரிஷ்வரவகூஷ்வாதி பகஜ்ஜாகவாமிசாகூஷ்வலெரஹாகூ॥

கரி கிம்	கருமமெப்படிப்பட்டது
கரகரி கிம்	அகருமமெப்படிப்பட்டது
ரதிதூ	என்கிற இந்தவிஷயத்தில்
கவயொவி	பண்டிதர்களுங்கூட
மொஹிதாம்	மோகித்திருக்கிறார்கள்
யகூ	எதை
ஜ்ஜாகவா	தெரிந்து அல்லது, அநுஷ்டித்து
ஷ்வ	சமுசாரபெந்தமான பாபத்திலிருந்து
மொகூஷ்வலெ	விடுபடுவாயோ
தகரி (தரகரி)	அந்தக்கருமாகருமங்களை
தெ	உனக்கு
ரவகூஷ்வாதி	சொல்லுகிறேன்.

கருமமெப்படிப்பட்டது? அகருமமெப்படிப்பட்டது? என்கிற விஷயத்தில் பண்டிதர்களுங்கூட மோகித் திருக்கிறார்கள். எதைத் தெரிந்து, அல்லது அநுஷ்டித்து சம்சாரபெந்தத்திலிருந்து விடுபடுவாயோ, அந்தக்கருமாகருமங்களை உனக்குச் சொல்லுகிறேன்.

(வுரை) இந்த சுலோகத்தின் முன்பாதியானது பாதத்தில், கஜ - என்கிற வார்த்தையாலே யானைகளைச் சொல்லுகிறது. இரண்டாம் பதங்களை (தீ, வி) சேர்த்துக்கொண்டு, என்று முடிவில் சேர்த்தால், கஜ = அந்த - யானைகளுடையது, என்று அர்த்தமாகிறது. கருமத்தை யானைகள் செய்வதால் அதனுடைய அகருமத்தைத் தானையின்மேலிட்டுச் சொல்லப்பட்டது. அதாவது சுலோகத்தில் முன்னாலே சொல்லப்பட்ட யுங்கூடச் சொல்லுகிறபடியாலே இங்கே சொல்லவேண்டும். அதைப்போல, அந்தக் கருமமானது, ஸமோபாத்துவென்பது. (தீ) கள். (வி) சேர்த்தால் முடிவில் மெய்ப்படுகிறது. அதைப்போல் ப்படுகிற கருத்தாவினாலே செய்யப்பட்டது, என்கிற விஷயத்தில், இந்திரனுடைய சேனையைப் மென்பது, கருமம் சொல்லுகிறபடியாலே தென்று தெரிந்துகொள்ளுகிறபடி, அந்த வாக்யம் யம்.)

கள. சுஜி-துலைவதுதெரிவிக்கிறது

சுஜி-துலைவதுதெரிவிக்கிறது

சுஜி-துணை*

(தகும்)

வொஜவும்

விசுஜி-துணைவிம (தகும்)†

வொஜவும்

சுசுஜி-துணைஸ்ரு‡

---

* (ஸ்ரு) (தீ) (வி) சாதனைகளுடைய.

† (ஸ்ரு) (தீ) திக்கப்பட்டதினித்துவருகிற, (வி) களுக்குக் காரணமான திரவிய

‡ (ஸ்ரு) (தீ) (வி) ங்கியிருக்கிற அவயவியினிடத்தில்

(தகும்)	சுவரூபமும்
வைஜவ்ய*	அறிந்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியது
ஹி	ஏனென்றால்
கர்மணஃ	{ கருமம், விகருமம், அகருமம், இவைகளுடைய
மதிஃ	சுவரூபத்தினுண்மையானது
மஹாத்மா	தெரிந்துக்கொள்ளுவதற்குக்கடனமானது.

கருமம், விகருமம், அகருமம், இவைகளினுடைய சுவரூபமானது அறிந்துக்கொள்ளப்படவேண்டியது. ஏனென்றால், அவைகளினுடைய சுவரூபத்தின் உண்மையானது தெரிந்துக்கொள்ளுவதற்குக் கடனமானது.

(கள)

க அ. கர்மணோ ஹ்யபி போத்தவ்யம் போத்தவ்யஞ்ச விகர்மணஃ
அகர்மணஶ்ச போத்தவ்யம் கஹனா கர்மணோ கதிஃ॥

கர்மணி	கருமத்தில்
அகர்மயஃ	அகருமத்தை
யஃ	எவன்
பஶ்யேத்	பார்க்கிறானே
அகர்மணி	அகருமத்தில்
கர்ம	கருமத்தை
யஃ	எவன்
(பஶ்யேத்)	பார்க்கிறானே
ஸஃ	அவன்
மனுஷ்யேஷு	மனிதர்களில்
புத்திமான்	விவேகமுள்ளவன்
யுக்தஃ	மனச்சமாதானமுள்ளயோகி
ஸஃ	அவன்
க்ருத்ஸ்நகர்மக்ருத்	{ சகலமான கருமங்களையும் செய்தவனாகிறான்.

---

* (ஈ) விகருமத்திலறியவேண்டியதாவது—நித்திய, நைமித்திக, காம்மிய, திரவியார்ஜனாதி கருமங்களில் பலபேதத்தைவிட்டு மோக்ஷமே பலமென்றும், கருமங்களுடைய சுவபாவமொன்றென்றும் அநுசந்தானம், (நீ,வி) கர்மணஃ = நஃ = நமக்கு, கர்ம = கருமமானது உத்தமமானது. விகர்மணஃ = நஃ = நமக்கு, விகர்ம = விகருமமானது நிஷித்தமானது. அகர்மணஃ = நஃ = நமக்கு, அகர்ம = சகலகருமமும் ஈசுவராதினமாயுள்ளது, என்று அறிவது.

கருமத்தில் அகருமத்தையும், அகருமத்தில் கருமத்தையும் எவன் பார்க்கிறானே அவன் மனிதர்களில் விவேகமுள்ளவனையும், மனச்சமாதானமுள்ள யோகியாயும், சகலமான கருமங்களையும் செய்தவனுமாகிறான்.

(ரம) தேகம், மனம், இந்திரியங்கள் இவைகளுடைய விபரீதம் அல்லது, செய்கை கருமமென்றும், தேகாதிகளிலந்தச் செய்கை அல்லது, விபரீதமாய் செய்யப்படுகிறதில்லையோ, அந்தச் செய்யுமை அகருமமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆத்மாவுக்குச் செய்வதும், செய்யாமலிருப்பதுமான இவை கருமங்களில்லை. அவிவேகிகள் கருமை கருமங்களை ஆத்மாவிடத்தில் யோசித்து, அகங்காரமமகாரங்களினால் கர்வம் செய்கிறார்கள், நான் செய்யாமலிருக்கிறேன், என்ற வியாகுலமிகுந்திருப்பார்கள். அதிலால் ஆத்மா கருமஞ்செய்வது தேகாதிகளென்றும், ஆத்மா கருமஞ்செய்வதில்லை யென்றும் எவன் அறிகிறானோ அவன் கருமத்தில் அகருமத்தைப் பார்க்கிறான். அதெப்படியெனில், நதியில் ஓடத்திற் சேனையாய் ஏறுவன் போகிறான். அந்நதிக் கரையிலுள்ள மரங்கள் சேனையாய் போவதுபோல அவனுக்குக் காணப்படுகின்றன. சேனையாய்போவதற்காதியான செய்கை ஓடத்திலிருக்கிற அவனிடத்திலிருக்க, செய்கையற்றவைகளான மரங்களில் செய்கையைப் பார்க்கிறான். அதுபோல தேகாதிகள் செய்யுஞ் கருமத்தை ஆத்மா செய்வதாகப்பார்க்கிறான். மரங்களிற் கருமை (செய்கை) இல்லாதது போல ஆத்மாவிலும் கருமமில்லையென்று பார்க்கிறவன் கருமத்தில் அகருமத்தைப் பார்க்கிறான்.

செய்யாத விருப்பையுடைய (அகருமம்) ஆத்மாவத்திலோ ஞானமாயிருக்க அதைத்தான் (ஆத்மா செய்யாமலிருப்பதென்ற ஞானத்தை) விபரீதமாகிறார்கள். எப்படியெனில், நான் அதைச் செய்யவில்லை, அதிலால் சுகியாயிருக்கிறேன் என்கிறான். அந்தச் செய்யாமலிருப்பதாகிய அகருமத்தில் "அதை நான் செய்யவில்லை அதினால் சுகமாயிருக்கிறேன்" என்பதாகிய அகங்காரத்தினால் கருமமிருக்கிறது. இதைத்தான் விவேகி அகருமத்தில் கருமத்தைப் பார்க்கிறான். (அதாவது, செய்யாத விருப்பதிலுள்ள கருமம் அகங்கார மிருக்கிறதென்ற விவேகியானவன் அறிந்திருக்கிறதாகும்.)

(ஞ) (கர்மயோகி) [illegible] (அவனிடமிருந்து) கருமத்தின் சுவை தான் கட்டப்படுகிறான். எவனுடைய [illegible] (அவனிடமிருந்து) கருமத்தின் சுவை போவதோ அவனுடைய ஞானம் நிலைபெற்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவன் தனது ஞானத்தைக் கொடுப்பதாகிய கருமமே, மனதேயோகத்தினாலும், மனதினாலும், மனதை ஆத்மாவிடத்தில் நிறுத்தி, சுவையற்றவனாய் செய்பவனை

க்குத் தன்சுபாவமான பெந்தத்தைக்கொடாமல் பிராசீன கருமபெந் தத்தையுங்கூட நிவர்த்தித்து மோக்ஷபிரயோஜனத்தை யுண்டாக்கி றது. ஆகையால், பெந்தரூபமான கருமத்தில் பெந்த நிவிர்த்தியான அகருமத்தைப் பார்க்கிறன். அதாவது, செய்கிற கருமமே அகரும மாய் விடுகிறது.

சோம்பலினலாவது, தோஷபுத்தியினலாவது சத்கருமங்களை விட்டுவிடுகிறன். சத்கருமங்களைச்செய்யாமல் விடுவதே தோஷத்தை யும், பெந்தத்தையு முண்டுபண்ணுவதாக விருக்கிறது. ஆனதால் கருமத்தை விடுகிறதாகிய அகருமத்தில் தோஷமாகிய பெந்தத்தைக் கொடுக்கிற கருமமடங்கி யிருப்பதாகவும், கருமத்தை விட்டுவிடா மல் செய்யவேண்டியதென்றும் தெரிகிறவன் அகருமத்தில் கருமத் தைப்பார்க்கிறன்.

(ஈ) தன்னுடைய ஆத்மசுவரூபாநு சந்தானத்தோடு கூடிச்செ ய்யப்படும் கருமத்தில் ஆத்மசுவரூபஞான மடங்கியிருப்பதாக அறி கிறவன், கருமத்தில் ஞானமாகிற அகருமத்தைப்பார்க்கிறன். அகரு மமாகிற தன்னுடைய ஆத்ம சுவரூபஞானத்தோடு செய்யப்படும் கருமமானது, ஞானத்துடன் கலந்தபடியால் ஞானமாகிற அகருமத் தில் கருமத்தைப்பார்க்கிறன். இவ்விதமாய் ஞானம், கருமமிரண்டு மொன்றுடனென்று சேர்ந்திருப்பதால் ஞானம் கருமாகாரமாயும், கருமம் ஞாநாகாரமாயுமாகிற தென்பதை அறிந்தவன், விவேகி யென்பது தாத்பரியம்.

(உ) கூஜ் = செய்கை அல்லது கிரியை, கூகூஜ் = கூ = விஷ்ணு, கூஜ் = செய்கை, விஷ்ணுவினுடையசெய்கை, அல்லது விஷ்ணுவைச்சேர்ந்தசெய்கை, தான் கருமம் செய்தாலும் அந்தக்கருமத்திற்குக் கருத்தாவும் கருமத்தைச்செய்விப்பவரும் விஷ்ணுவாகையால், தான் கருத்தாவல்லவென்றும், கருமம் விஷ்ணுவைச் சேர்ந்ததென்றும் எவன் அறிகிறனே அவன் கருமத்தில் அகருமத்தைப்பார்க்கிறன். ஜீவன் கருமம் செய்யாதகாலமாகிய நித்திரைகாலத்திலுண்டாகும் சுவப்னவஸ்தையில் அநேககருமங்களைத்தான் செய்ததுபோல் காணு கிறன். சுவப்னவஸ்தையில் காணும் சகலகாரியங்களும் ஈசுவராதிரு ஷ்டியா யிருந்தாலும் தான் செய்ததுபோல சுவப்னத்தில் காணு கிறன். சுவப்னவஸ்தையில் தான் யாதொரு கருமமும் செய்யாத அகருமாவாக விருக்கையில் காணப்படும் செய்கையெல்லாம் ஈசுவர சிருஷ்டியென்று எவனறிகிறனே, அவன் அகருமத்தில் கருமத்தை ப் பார்க்கிறன்.

(ஊ) (இவர் பிரயோகித்திருக்கிற வாக்கியங்கள் வேறேயாரு லும் தாத்பரியம், (உ) தாத்பரியத்தை அனுசரித்தே ஒருவித அர்த்

தம் சொல்லிவிட்டு பின்னும் ஒரு அர்த்தஞ் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது, கருமம் பெந்தமானதாகையாலும், ஜீவன் பெந்தத்தி லகப்பட்டிருந்கிறுணுகையாலும் கருமம் என்றுல், ஜீவன். அவனிடத் தில் கருத்திருத்துவமில்லை என்று அறிகிறவன் கருமத்தில் அகருமத் தைப்பார்க்கிறுன். கருமபெந்தனல்ல வாகையால் அகருமா ஈசுவ ரன். அவனிடத்தில் பிரபஞ்சசிருஷ்டி முதலிய கருமமிருக்கிறதாக எவன் அறிகிறுனே அவன் அகருமத்தில் கருமத்தைப்பார்க்கிறுன்.

(வா) கருமமென்பது பிரபஞ்சசிருஷ்டி. அகருமமென்பது பரப்பிரம்மம். சிருஷ்டிகருமத்தில் சிருஷ்டிக்குக் கருத்தா பரப் பிரம்மமல்ல. அவருடைய சங்நிதிமாத்திரத்தில் சகலபிரபஞ்ச சிரு ஷ்டிகளாகின்றன. ஆகையால் சிருஷ்டிகாரியத்தில் பரப்பிரம்மம் (அகருத்தாவாகிய) அகருமம், என்று பார்க்கிறவனும், அப்படிப் பட்ட அகருமாவாகிய பிரம்மத்தையன்றி பிரபஞ்சசிருஷ்டிகாரியம் செய்ய சக்தியுள்ள வேறேயொருவருமில்லை ஆகையால், அகருமா வாகிய பிரம்மத்தில் சிருஷ்டியாகிய கருமத்தைப்பார்க்கிறவனும் மனிதர்களுக்குள்ளே விவேகியாயும் யோகியாயும் சகலகருமங்களை யும் செய்துவருபவனுமாகிறுன். இதின் தாத்பரிய மென்னவென்றுல், பிரம்மத்தின் சக்தியன்றி சிருஷ்டியாகவில்லை. ஆனல் அந்தப் பிரம் மமானது குசவன்பானைசெய்வதுபோல் பிரபஞ்சங்களை சிருஷ்டிக்க வில்லை. அவர் இச்சித்தமாத்திரத்திலும், அவர் சங்நிதிமாத்திரத்தி லும் சகல சிருஷ்டியுமாய்விடுகிறதென்பதே. இந்த அர்த்தத்தைத் தான் பகவானை கிருஷ்ணசுவாமியானவர், இந்த அத்தியாயத்தின், கூ-வது சுலோகத்தில் "சிருஷ்டிக்கு நான் கருத்தாவானலும் நான் கருத்தாவல்லவென்று அறி" யென்பதாக அர்சுனனுக்குச் சொல்லி யிருப்பதாகத் தோற்றுகிறது.

இப்படி பிரம்மத்தையறிவதினல் என்னபிரயோஜனமென்றுல், பிரம்மசுவரூபம், சக்தி, மகிமை, இவைகளைத் தெரிவதே மோக்ஷ சாதனமாயும் அப்படிப்பட்ட பிரம்மத்தை ஆசிரயித்து பக்திசெய் தால் பெந்தநிவர்த்தி அடையலாமென்கிற திருடமுண்டாக எதுவா கவுமிருக்கிறது. (கஅ)

கூகூ. யஸ்ய ஸர்வே ஸமாரம்பா: காமஸங்கல்ப வர்ஜிதா:,
ஜ்ஞானாக்நிதக்தகர்மாணம் தமாஹு: பண்டிதம் புதா:॥

யஸ்ய	எவனுடைய
ஸர்வே	சகல
ஸமாரம்பா:	கருமங்கள்

காங்க்ஷந்தஃ வஜ்ஞாதாஃ*	ஆசை, சங்கல்பம், இவைகளற்றதாயிருக்குமோ
ஜ்ஞாநாக்நிதக்தகர்மாணம்†	ஞானமாகிற அக்கினியால் எரிக்கப்பட்ட கருமத்தையுடைய
தம்	அவனை
பண்டிதாஃ	ஞானிகள்
பண்டிதம்	விவேகியாக
ஆஹுஃ	சொல்லுகிறார்கள்.

எவனுடைய சகலகருமங்கள், ஆசையும் (இன்னதை அடைய வேண்டுமென்கிற இச்சையாகிற) சங்கல்பமு மில்லாததாயிருக்கிறதோ, ஞானமாகிற அக்கினி (நெருப்பு) யினல் எரிக்கப்பட்ட கருமத்தையுடைய அவனை, ஞானிகள் விவேகியாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

(வா) ஆசையும், சங்கல்பமுமில்லாமல் ஈசுவரார்ப்பணபுத்தியாய் கருமம்செய்துவந்தால், சித்தசுத்தியாய் பிறகு ஞாநிஷ்டையமாகும். அப்படி உதயமான ஞானமானது, அக்கினி குப்பை முதலியவைகளை யெப்படி யெரித்துவிடுமோ, அப்படி ஸஞ்சிதம் ‡ முதலிய கருமபெந்தங்களை யெரித்துவிடுமென்பது கருத்து. (கசு)

---

* (ஸீ,வி) பலவிச்சை, கருமத்தினுல் சுவர்க்கத்தையடைவேனென்கிற உத்தேசம், இவைகளற்றிருக்குமோ, (ஸ்ரீ) பல விச்சையற்றதாயிருக்கிறதோ, (ரா) பலவிச்சை யில்லாதவர்களும், பிரகிருதி விமுக்த ஆத்ம சுவரூபாநுசந்தான முள்ளவர்களுமா யிருக்கிற.

† (ரா) கருமத்திலடங்கியிருக்கிற தன்னுடைய சுவரூபஞானமாகிற அக்கினியினு லெரிக்கப்பட்ட பூர்வகருமத்தையுடைய (ஸீ,வி) தான்கருத்தாவல்ல, சகலத்திற்கும் கருத்தா விஷ்ணுவென்று தெரிந்த ஞானியாகிற, (ஸ்ரீ) (ஸ) கருமம், அகருமமாகிற தென்பது தாத்பரியம்.

‡ (வ்ரா) கருமங்கள் ஸஞ்சிதம், பிராரப்தம், ஆகாமிஎன மூவ்வகைப்படும். "ஆயுதஃக்ஷணாத்ப்ரஷ்டாஃ கர்மாணிநியதேநதா । ஸ்ரீராவாராணாஃதெஹாநாம் காரணாநிகதொதுயம் । கர்மஃகர்மக்ஷயாந்நாந்தி: கூதஸ்வவஹவிஷ்யதி॥ = தேகத்தையுடைய(ஜீவன்) வனுடைய பதிஞன்காவது வயது துவக்கத்தின் முதல்நாள்முதல் "செய்த கருமகங்க ளொவ்வொன்றும் பத்து (க0) ஜன்மங்களைக்கொடுத்து அப்ப "டிக்கொடுக்கும் ஜன்மங்களில் அதின்பலனை யனுபவிக்கச் செய்வதாயுமிருக்கிறது. "இவ்விதமாய் பல ஜன்மங்களில் செய்த பலகருமங்களின் பலனை யனுபவித்து "முடிவுண்டாவதும், மோக்ஷமடைவதுமேது?" இதுதான் ஸஞ்சிதகருமமென்பது. பிராரப்த கருமமெது வென்றலோ, கூட்டங் கூட்டமாய் சேர்ந்திருக்கிற ஸஞ்சித கருமங்களின் எந்தப்பாகத்தை யனுபவிக்கும்பொருட்டு இந்ததேகம் வந்திருக்கிறதோ, இந்ததேகத்தையுடைய இந்த ஜன்மத்தில் எதின்பலனுகிய சுகதுக்காதிகள்

20. தவுகூாகூ-ஹைலாஸம்மம் நிதவுத்யுவொநிஷாஸ்ரயம்।
கூ-ஹணவுஹிவ்ய வ்யுத்தாவி மெநவகிம்வி த்தஸ்ரொதிஸம்॥

கூ-ஹைலாஸம்மம்	{ கருமத்தில் நான்செய்கிறேனென்கிற அபிமானம், பலனிலாசை இவைகளை
தவுகூாா	விட்டு.
நிதவுத்யுத்தம்*	{ எப்போது மாத்மாநந்தத்தில் திருப்தியடைந்தவனையும்
நிஷாஸ்ரயம்†	{ ஒருவனையும் ஆசிரயிக்காதவனையுமிருக்கிறவன்
கூ-ஹணி	கருமத்தில்
கூஹிவ்ய வ்யுத்தாவி	பிரவிருத்தித்திருந்தபோதிலும்
ஸம்	அவன்
கிம்சித்‡	ஒருகருமத்தையும்
நகுருதெவ §	செய்யவேயில்லை.

கருமத்திலபிமானமும், பலனிலாசையும், விட்டு எப்போதும் ஆத்மாநந்தத்தில் திருப்தியடைந்தவனையும், ஒருவனையுமாசிரயிக்காதவனையு மிருக்கிறவன், கருமத்தில் பிரவிருத்தித் திருந்தபோதிலும் அவன் ஒருகருமத்தையும் செய்யவேயில்லை. (கருமம்செய்தபோதிலும் கருமத்திலை பெந்தமுண்டாகிறதில்லைனன்பதுகருத்து.) (20)

---

21. நிராஸீயகூதவி தாத்மா தவுகூவவகூபரிஹ்ரஹம்।
ஸாரீரம்கேவலம்கர்ம கூர்வகூந்நாவ்நொதிகில்விஷம்॥

நிராஸீ	ஆசையற்றும்
யதவி தாத்மா¶	{ மனசு, இந்திரியங்களிவைகளை யடக்கியும்

அனுபவிக்கப்படுகின்றனவோ, அதானது பிராரப்த கருமமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகாமியென்பதோ, இந்த ஜன்மத்தில், கச-வது வயதுமுதல் செய்கிறதர்யும் ஸஞ்சித கருமத்துடன் சேரத்தக்கதாயுமுள்ள கருமந்தான்.

* (ரா) தன்னுடைய ஆத்ம சுவரூபத்திலேயே திருப்தியுள்ளவனையும்.

† (ரா) ஸ்திரமற்ற பிரகிருதியிடத்திலாசிரயபுத்தி யில்லாதவனையும்.

‡-§ (ரா) கருமஞ் செய்தாலும் ஞானப்பியாசத்தையே செய்கிறன். கருமஞ்செய்தவனேகான்.

¶ (ரா) (உ) (கீ,வி) சித்தம், மனசு, இவைகளை சுவாதீனஞ் செய்துக்கொண்டிருப்பவன்.

தர்த்தவ்யமிதி யத் கர்ம* — பொருளீட்டுதலே அல்லது, சகலவிதமான சம்பாத்தியத்தைவிட்டு

ஸ்ரீரம் கேவலம் யத் — சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்குள்ள (ஆஹாராதி நிமித்தியமான) கருமத்தைமட்டும்.

குர்வந்நு — செய்கிறவன்

கில்பிஷம் நாப்னோதி † — பாபத்தை யடைகிறதில்லை.

ஆசையற்றும், மனசு, இந்திரியங்களையடக்கியும் சகலவிதசம்பாத்தியத்தைவிட்டும் சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்குள்ள ஆஹார நிமித்தமாய்ச் செய்யவேண்டியகருமமெவ்வளவோ அவ்வளவுமட்டுந் செய்கிறவன், பாவத்தை யடைகிறதில்லை.

(ஸ) மூந்தியசுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டவன் கருமயோகநிஷ்டன்; இவன் ஆருருகூ, என்றுஞ் சொல்லப்படுகிறான். இந்தசுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டவனை அவனைவிட மேலந்தஸ்திலிருக்கிற பிரம்மஞானநிஷ்டன்; இவன் ஆரூடனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(உக)

உஉ. யதூச்சாலாபஸந்துஷ்டோ த்வந்த்வாதீதோ விமத்ஸரஃ,
ஸமஸ்ஸித்தாவஸித்தௌச க்ருத்வாபி ந நிபத்யதே॥

யதூச்சாலாபஸந்துஷ்டஃ‡ — விரும்பாமல் கிடைத்த லாபத்தில் திருப்தியடைந்தவனையும்

த்வந்த்வாதீதஃ — சீதோஷ்ண சுகதுக்காதிகளில் விருப்பு வெறுப்பற்றவனையும்

விமத்ஸரஃ — மாச்சரியமில்லாதவனையும்

ஸித்தாவஸித்தௌ§ — (ஆகாராதிகள்) கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும்

ஸமஃ — சந்தோஷமாவது, விசனமாவது இல்லாமல் சமமாயுமிருக்கிறவன்

---

* (ஈ) ஆத்மாவையே முக்கியப்பிரயோஜனமாய் எண்ணி பிரகிருதி, பிரகிருதியினு லுண்டானவஸ்துக்கள், இவைகளில் மமதையற்றவன், (உ) (ஸீ,வி) தேகேந்திரியாதிகளில் அபிமானத்தை விட்டவன்.

† (ஸ்ரு) (ஈ) பாபபுண்ணியங்களின் பலனை சமூசாரத்தை அடைகிறதில்லை. (ஈ) என்றுல் கருமயோகத்திலேயே ஆத்மாவைப் பார்க்கிறனென்பது தாத்பரியம்.

‡ (ஈ) விரும்பாமல் சரீரசம்ரக்ஷணைக்காக கிடைத்தவையில் திருப்தியடைந்தவன்.

§ (ஈ) கருமம் சித்தித்தாலும் சித்திக்காவிட்டாலும்.

கூகுவாவி* (கருமங்களை) செய்தபோதிலும்
நநிவைஜுலித கருமவிடம்துக்ளை யடைகிறதில்லை.

விரும்பாமல் கொடுத்த லாபத்திலும் திருப்தியடைந்தவனையும், சேதாஷ்ணை கருதுக்காதிலனில் விருப்பு வெறுப்பற்றவனையும், மாச்சரியமற்றவனையும், கொடுத்தலும் கொடாவிட்டாலும் சந்தோஷம் விசனமில்லாமல் சமமாய் விருப்பிறனின் கருமங்கள் (பிசுதாடமாதிகள்) செய்தபோதிலும் கருமவிடம்துக்ளை யடைகிறதில்லை. (உஉ)

உக. மதலைமலைபுபேஷலை) ஜராகாவெளிகலெதலைவி
யூராயாவய குங்கிக் வைமுதெ விளியலெகா

மதலைமலைபுபேஷலை† அபிராவெளிகலெதம்

உஷ்தூலை‡ வாலைபுபேஷலைவிதம்

ஜராகாவெளிகலெகாவம் } ஒவைத்திலேபே ஸ்திராவாலனைஜுலை
வாலைபுபேஷலை

யஜராடி கூலைவிதம்புலைபுபேஷலை

கூவர்தம் செய்திலைபுபேஷலை

கூடி கருமவாலை

வஜிரா¶ வாலை வாலை

ரவிலியலெ விதம்புபேஷலை.

அபிராவாலைவி, வாலைபுபேஷலைவி ஜராகாவெளிகலெவி ஒ ராலைவிஷ்டியிலேபே ஸ்திராவாலனைஜுலை வாலைபுபேஷலை கூவர்தம் செய்திலைபுபேஷலை கருமவாலை வாலை. விதம்துபேஷலை. (எல்லாம் கருமவாலை, கருமவாலை விளக்கம் பெறுப்படுத்தலாட்டாது, ராலைவிஷ்டியை யறிந்து செய்வதுதான் கர்மயோகம்). (உக)

உஷ. லைஜனவைஷ்ரலை லைவி லைஷ்ரா ஸ்ரலைலை ஜனராலை-லைஷ்ர।
லைலிலைவி கூலைவிலை† லை வைஷ்ரா-லைலைவிதம்॥

---

* (ஊ) ராலைவிஷ்டியிலைவி கருமத்திலைவி செய்தபோதிலும்.

† (இ) (இ,வி) வாலைபுபேஷலை.

‡ (இ) (இ,வி) விதம்துபேஷலை விட்டலை.

§ (ஊஉ) (ஆ) கொள்கையில் பிரியமுள்ளவனும் உள்ளதிருப்தி ராலைவிகள் செய்கிறவர்களாகிறார்கள். (எல்லா பிரபுவிலைவி ராலைவிஷ்டியை இருக்கிறார்கள்.)

¶ (ஊ) பிரகிலைவியால் ராலைவிஷ்டி.

கடபுணம்*	யக்கியத்தில் நெய்யை எதிலுலெடுத்து அக்கிநியில் விடப்படுகிறதோ அந்த வஸ்துவும்
ப்ரஹ்ம	பிரம்மமே
ஹவிர்	அந்நம், நெய்முதலியவையும்
ப்ரஹ்ம	பிரம்மமே
ப்ரஹ்மாக்நௌ	பிரம்மமாகிற அக்கிநியில்
ப்ரஹ்மணா	யக்கியகருத்தாவாகிறபிரம்மத்திலுலே
ஹுதம்	(செய்யப்படுகிற) ஹோமமும்
(ப்ரஹ்ம)	பிரம்மமே
தேந	அந்த
ப்ரஹ்மகர்மஸமாதிநா	பிரம்மமாகிற (இந்தயக்கிய) கருமத்தில் நிலையுள்ளமனதையுடையவனுலே
கந்தவ்யம்	அடையப்படுவதும்
ப்ரஹ்மைவ	பிரம்மமே.

யக்கியத்தில் எந்தவஸ்துவிலுல் நெய்யையெடுத்து அக்கிநியில் ஹோமம் செய்யப்படுகிறதோ அந்தவஸ்துவும் பிரம்மமே. ஆகுதி செய்யப்படுகிற அந்நம், நெய், முதலியவைகளும் பிரம்மமே. பிரம்மமாகிற அக்கிநியில் யக்கிய கருத்தாவாகிற பிரம்மத்திலுலே செய்யப்படுகிற ஹோமமும் பிரம்மமே. அந்தப் பிரம்மமாகிற இந்த யக்கியகருமத்தில் நிலையுள்ள மனதையுடையவனுலே யடையப்படுவதும் பிரம்மமே.

(ஷா) மூந்திய சுலோகத்தில், யஜ்ஞாய = என்கிற பதத்திற்கு ஞானிகள் ஜனங்களின் பிரயோசனத்தை யுத்தேசித்து யக்கியஞ்செய்கிறார்களென்று (ஸ்ரீ-ஸ்ரீ) அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார்களல்லவா? அந்த அர்த்தத்தை யனுசரித்தே அவர்கள் இந்தச் சுலோகத்திற்கும் அப்படிப்பட்ட ஞானிகள் செய்யும் யக்கியத்தில் உபயோகிக்கப்படும் சகலவஸ்துக்களும், யக்கியத்தைச் செய்விக்கிற ரித்துவிக்குகள் முதலாயுள்ள சகலமும் பரப்பிரம்மமென்கிற அநுசந்தானத்தோடு செய்கிறபடியால் அவர்கள் பிரம்மமாய் விடுகிறார்களென்று அர்த்தஞ்செய் திருக்கிறார்கள்.

---

* (ஸ்ரீ) ஸ்ருக், ஸ்ருவ:, (ஸ்ருக்.) 'சுருக்' என்றுல், யக்கியத்தில் ஹோமம் செய்யவேண்டிய அந்நாதிகள் எதிலுலெடுத்து ஹோமம் செய்யப்படுகிறதோ அந்த மரத்தினுற் செய்யப்பட்டிருக்கிற பாத்திரம். (ஸ்ருவம்) சுருவம் என்றுல், மேல்கண்டபடி ஹோமம் செய்ய நெய் முதலியன எடுக்கும் பாத்திரம். (நாம் அந்நம், நெய்களை ஹோமம்செய்ய பிலாசிலை உபயோகிப்பதுபோல்.)

(ரா) கருமமானது, அதற்குசாதனமான சகல வஸ்துக்களும் பிரம்மமென்கிற அநுசந்தானத்துடன் செய்யப்படுகிறபடியால் ஞானகாரமாக ஆகிறது. இந்தக்கருமத்திலுல் பரப்பிரம்மத்தை ஆத்மாவாகவுடைத்தான ஆத்மசுவரூபத்தை யடைகிறானென்பது தாத்பரியம்.

(உ) (ஸீ,வி) யக்கியசாதனமான சகலமும் பரப்பிரம்மத்தின் அதீனமாகையால், அவைகளையும் பிரம்மமென்றே சொல்லப்பட்டது. (ஸீ,வி) அல்லது சகலத்திற்கும் பிரம்மம் சுவாமியாகையால், எல்லாம் பிரம்மமென்று சொல்லப்பட்டது. இதிலுல் அபிமானதியாகம் சொல்லப்பட்டதாகிறது.

(ஸ்ரா) "ஸவ்வம்வலிதம்ப்ரஹ்ம = எல்லாம் பிரம்மசுவரூபமே" என்றிருக்கிறதாகையால், தான் செய்கிற ஒவ்வொருகருமத்திலும், காணப்படும் சகலமானவஸ்துக்களிலும் பிரம்மம் நிறைந்திருப்பதாக அநுசந்தானம் செய்துக்கொண்டு எவன் தான் செய்யுமொவ்வொரு கருமத்தையும், அதின் சாதனங்களையும், பிரம்மமென்றே அறிகிறானே, அவன் பிரம்மமாவானென்பது இச் சுலோகத்தின் கருத்தாகக் காணுகிறது (உச)

உநி. மெஹவிஹாவமெயஜ்ஞ யொகிநஃவெய்ஷ்யந்தி।
ப்ரஹ்மாஹுதிப்ரஹ்மமெநவொவஜ்ஹுதி॥

சுவமெ யொகிநஃ	சிலகருமயோகிகள்
மெஹவம்*	இந்திராதிதேவதைகளை உத்தேசித்ததான
யஜ்ஞமெவ	யக்கியத்தையே
வெய்ஷ்யந்தி	செய்வையாயுபாசிக்கிறார்கள்
சுவமெ†	சிலஞானயோகிகள்
யமெஜ்ஞமெநவ	பிரம்மார்ப்பணமானயக்கியத்திலேயே
யஜ்ஞ	ஆத்மாவை
ப்ரஹ்மாஹுதி	பிரம்மமாகிற அக்கிநியில்
உவஜ்ஹுவதி	ஹோமம்செய்கிறார்கள்.

கருமயோகிகள் இந்திராதி தேவதைகளை உத்தேசித்ததாகிய யக்கியத்தையே செய்கிறார்கள். சிலஞானயோகிகள் மூந்திய சுலோகத்தில் சொன்னவிதமான பிரம்மார்ப்பணமான யக்கியத்திலேயே ஆத்மாவை பிரம்மமாகிற அக்கிநியில் ஹோமம் செய்கிறார்கள்.

---

* (ரா) தேவதார்ச்சனரூபமான.

(ஸ:) யஜ்ஞெனைவ = தன்னுலேயே, யஜ்ஞ ம் = தன்னை, ப்ரஹ்மாக்னௌ = பிரம்மமாகிற அக்கினியில், உபஜுஹ்வதி = ஹோமம்செய்கிறார்கள். இதின் தாத்பரிய மென்னவென்றால், நெய்யானது அக்கிநியில் எப்படி சேர்க்கப்படுகிறதோ அப்படிபோல உபாதியுடைய ஆத்மாவை நிருபாதிகனை பரமாத்மாவிடத்தில் ஐக்கியம் செய்வது. அல்லது சேர்ப்பதென்பதே.

(ஸா) இந்த சுலோகம் முதல் கருமயோகம் பலவித மென்பதைச் சொல்லப்படுகிறது.

† சுவபரே = பின்னும் சிலகருமயோகிகள், ப்ரஹ்மாக்னௌ = அக்கிநியையே பிரம்மமாக வெண்ணி, யஜ்ஞெனைவ = சுருக், சுருவம் முதலியவைகளினாலே, யஜ்ஞ ம் = அவிசை, உபஜுஹ்வதி = ஹோமம் செய்கிறார்கள்.

(உ) சுவபரெயொகிநஃ = சிலஞானிகள், வைஷ்ணவெவ = பகவானையே, யஜ்ஞ ம் = ஆராதித்து, பர்யுபாஸதெ = உபாசனைசெய்கிறார்கள், சுவபரே = சிலஞானிகள் - யஜ்ஞெனைவ = யக்கியமாகிய பசுவிலாலே - யஜ்ஞ ம் = விஷ்ணுவைக்குறித்து, ப்ரஹ்மாக்னௌ = பிரம்மத்தை அக்கிநியாகபாவித்து அந்த அக்கிநியில், உபஜுஹ்வதி = ஹோமம் செய்கிறார்கள். "விஷ்ணுர்யஜ்ஞ நவஸ்ரநாப்ரஹ்மாஜஜ்ஞெநவஸ்ரநா । சுயஜ்ஞாநவெயஜ்ஞ விதாரம்ப்ரவிதாஜஹ:" (மேல்கண்ட தாத்பரியத்திற்கு ஆதாரமாய் இந்தவாக்கியங்களைக் குறிக்கிறார்) இந்த சுலோகத்தின் பிந்தியபாகமானது மானஸயக்கியமென்று அறியத்தக்கது.

(தீ,வி) தெவம் = விஷ்ணு, ஆகையால் விஷ்ணு உபாசனையாகிய யக்கியம் செய்கிறார்கள். யஜ்ஞெனைவ = பகவானை நிமித்தியமாகக்கொண்டு, ப்ரஹ்மாக்னௌ = சுவாநந்தமான அவிஸைபுஜிக்கிறபடியால் அக்கிநியாக சொல்லப்பட்ட பிரம்மத்தினிடத்தில், உபஜுஹ்வதி = சமர்ப்பிக்கிறார்கள்.

(ஹா) இந்த அத்தியாயத்தின், உஞ - முதல், உசு - வரையிலுள்ள சுலோகங்களில் சொல்லிய விஷயங்கள் மனுஸ்மிருதி, ச-வது அத்தியாயம், உஉ-உங-உச-சுலோகங்களில் காண்க. (உஞ)

உசு. ஸ்ரொதாஜீநீந்த்ரியாணயெநெ ஸம்யாசாக்நிஷுஜுஹ்வதி।
ஸப்தாதீநுவிஷயாநெநெ இந்த்ரியாக்நிஷுஜுஹ்வதி॥

கெநெ சிலர்
ஸ்ரொதாதீநி காதுமுதலிய

ஜ்ஞியாணி	இந்திரியங்களை
ஸம்யகாஹுதி	அடக்குவது, அல்லது விஷயங்களிலிருந்து இழுத்துக்கொள்ளுவதாகியஅக்கிநியில்
ஜுஹ்வதி	ஹோமம்செய்கிறார்கள்
சுஸ்வ*	பின்னும்சிலர்
ஸ்ஹோத்ரு	சப்தம்முதலிய
விஷயாந்ரு	விஷயங்களை
ஜ்ஞியாஹுதி	இந்திரியங்களாகிற அக்கிநியில்
ஜுஹ்வதி	ஹோமம்செய்கிறார்கள்.

சிலர் காதுமுதலிய இந்திரியங்களை யடக்கிறதாகிய அக்கிநியில் ஹோமம்செய்கிறார்கள். சிலர் சப்தமுதலிய விஷயங்களை இந்திரியங்களாகிற அக்கிநியில் ஹோமம் செய்கிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) நைஷ்டிக பிரம்மசாரிக்கு, இந்திரியங்களை யடக்குவதே யக்கியமாகிறது. எப்படியென்றால், யக்கியத்தில் பலவஸ்துக்கள் அக்கிநியில் ஆகுதி செய்யப்படுகின்றன. அக்கிநியில் போடப்பட்ட அந்தவஸ்துக்கள் நசித்து (வஸ்துக்களின் ரூபந்தெரியாமல்)ப் போகின்றன. அப்படிப்போல, இந்திரியங்களுடைய வியாபாரத்தை அவைகள் போகிற வழிகளைத்தடுத்து நிறுத்துவதே அக்கிநி; அந்த அக்கிநியில் இந்திரியங்களுடைய வியாபாரத்தை ஹோமம் செய்துவிட்டால், அந்த வியாபாரம் நசித்துப்போகிறது.

கிரகஸ்தாசிரமத்திலிருப்பவனுக்கு விஷயங்களில் பற்றுதலை விடுவதே யக்கியமாகிறது. எப்படியென்றால், அவன் சப்தாதிவிஷயங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தாலும், அந்த விஷயங்களிலுள்ள பற்றுதலை அவிசாகவும், இந்திரியங்களை அக்கிநியாகவும் பாவித்து அந்த விஷயபற்றுதலாகிய அவிசை இந்திரியங்களாகிற அக்கிநியில் ஹோமம் செய்கிறான். அந்தந்த இந்திரியங்கள் எந்தவஸ்துவை கிரகித்தபோதிலும் அந்த வஸ்துவினிடத்திலுண்டாகிற பற்றுதலை நசிக்கச்செய்கிறதுதான் ஹோமம்.

(ஹா) நைஷ்டிக பிரம்மசாரி, கிரகஸ்தன் என்று பிரித்துச் சொல்லாமல், அவிருத்தமான விஷயக்கிரகணங்களை ஹோமம்செய்கிறானென்று (ஸ்ம) சொல்லியிருக்கிறார். மற்றவிஷயத்திலிவருடைய தாத்பரியம் மேல்கண்ட அர்த்தத்தோடொத்திருக்கின்றது.

(ஹீ,வி) விஷயபோகங்களை அனுபவித்தாலும் அப்படி அனுபவிக்கிற விஷயங்களை ஈசுவராராதனமாக எண்ணுவதே, ஹோமம்.

---

* (ஸ்ம) சுஹ்வ்வி = என்று பாடமுமுண்டு.

(இத்தபேதம் தவிர மற்றவைகள் மேல்கண்ட அர்த்தத்தோ டொத்திருக்கின்றன.) (உசூ)

உன. வைஶ்ரவணஶ்ச யமஶ்ச வருணஶ்சாக்னிராவஹ:।
ஸ்துவந்ஸ்துதிபிரோஜஸ்வீ ஜ்ஞாநதீப்திரிதி ஸ்ம ஹ॥

சுவடி — சிலர் (ஞானநிஷ்டர்கள்)

வைஶ்ரவணி, யமஶ்ச } ஞானேந்திரிய * கருமேந்திரிய † வியாபாரங்களையும்

வருணஶ்சாக்னிராவஹ } பிராணவாயு முதலிய பத்துவாயுக்களுடைய ‡ வியாபாரங்களையும்

---

* (வ்யா) ஞானேந்திரியங்களாவன, கண், காது, மூக்கு, நாக்கு, துவக்கு (தேகத்தின் மேல்தோல்) இப்படி ஐந்தாம். அவைகளுடைய செய்கையாவன—முறையே பார்ப்பது, கேட்பது, வாசனையறிவது, உருசியறிவது, உணர்வது, இவ்வைந்தாம்.

† (வ்யா) கருமேந்திரியங்களாவன, வாய், கை, கால், பாயு, உபஸ்தம், என ஐந்தாம். அவைகளுடைய செய்கையாவன—முறையே, பேசுதல், எடுத்தல், நடத்தல், மலம் விடுதல், இந்திரியமனுபவித்தல், என ஐந்தாம்.

‡ (ஸ்ரீ) பத்துவாயுக்களாவன, வாயுக்களின் செய்கையாவன.

க. பிராணன்.	தேகத்திற்குள் விருந்துக்கொண்டு ஞானேந்திரியங்கள் மூலமாய் சிலபாகம் வெளியிற்போவதும் வருவதுமாயிருப்பது.
உ. அபானன்.	அபானத்தின் வழியாய் சிலபாகம் வெளியில்போவதும் வருவதுமாயிருப்பது.
ங. வியானன்.	தேகம்முழுதும் சுற்றிக்கொண்டேயிருப்பது. (இந்தவாயுசுத்துகிறதினால்தான், இரத்தத்தை தேகம் முழுவதும் ஓடும்படி செய்கிறது.)
ச. உதானன்.	தேகத்திற்குள் நாபியிலிருந்து தலையுச்சிவரையில் போய் வருகிறதாக விருப்பது.
ஞ. சமானன்.	ஆகாராதிகளை ஜீரணஞ்செய்வித்து ஆகாரத்தின் சத்துக்களை அவைபோய்ச் சேரவேண்டிய இடத்தில் சேர்த்து அசத்தை, மலஜலமூலமாய் வெளிப்படும்படிசெய்கிறது.
ட. நாகன்.	வாந்தியை யுண்டுபண்ணுகிறது.
ண. கூர்மன்.	கண்களை மலரச்செய்கிறது.
அ. கிருகரன்.	தும்மலை யுண்டாக்கிறது.
ஈ. தேவதத்தன்.	கொட்டாவியை யுண்டாக்கிறது.
ஊ. தனஞ்சயன்.	தேகத்தில் பிராணனிருக்கையிலும், பிராணன் போனபிறகும், தேகத்திலிருக்கிறது.

ஜாநதீவிதச* பிரம்மஞானத்திலுல் பிரகாசிக்கிற

சூத்வலம்பசியொமாஹுள { பிரம்மஞானநிஷ்டையில் மனசைநிறுத்
தலாகிய யோகமென்கிற அக்கிநி
யில்

ஜாஹுதி ஹோமம்செய்கிறார்கள்.

சிலர் ஞானேந்திரிய கருமேந்திரியங்களுடையவும், பிராணவா யுமுதலிய பத்துவாயுக்களுடையவும் வியாபாரங்களைப் பிரம்மஞான த்திலுல் பிரகாசிக்கிற பிரம்மஞான நிஷ்டையில் மனசை நிறுத்த லாகிய யோகமென்கிற அக்கிநியில் ஹோமம் செய்கிறார்கள். (இந் திரியங்களுடைய வியாபாரத்திலாவது, பிராணன் முதலியவாயுக்க ளுடைய வியாபாரத்திலாவது மனதைச் செல்லவொட்டாமல் தடுப் பதுதான் ஹோமமென்பது (ஈ) தாத்பரியம்.) (உஎ)

உஅ. ஊவுயஜ்ஞாஹுவொயஜ்ஞ யொமயஜ்ஞஸ்யாவரே।
ஸ்வாயுயாயஜ்ஞநயஜ்ஞஸ்ய தயஸ்ஹுஸ்ஹிதவ்ரதாஃ॥

சுவரே சிலர்

ஊவுயஜ்ஞாஃ† { திரவியதானத்தை யக்கியமாகச் செய்கி
றார்கள்

(சுவரே) சிலர்

தவொயஜ்ஞாஃ‡ தபசை யக்கியமாகச்செய்கிறார்கள்

(சுவரே) சிலர்

---

* (ஸ்ரீ) விவேகத்திலுற் பிரகாசிக்கிற.

† (ஸ்ரீ) திரவியங்களை (பொருள்களை) நல்ல க்ஷேத்திரம், தீர்த்தமுள்ள விடங்களில் சத்பாத்திரத்தில் தானஞ்செய்வதையே யக்கியமாக வெண்ணுகிறார் கள். (ஈ) ஞாயமாய் சம்பாதித்தபொருளை சுவாமிபூஜை, யாகங்கள், நியமமாய் செய்கிற ஹோமம், தானம், முதலிய விஷயங்களுக்காக செலவிடுவதையே யக்கிய மாக வெண்ணுகிறார்கள். (உ) ஆத்மஸம்ய மயோகாக்கிநியில் அவிசுமுதலிய திரவி யங்களை ஹோமம் செய்கிறது. அல்லது, பொருளை யோக்கியர்களுக்கு தானஞ் செய்வது. (ஸ்ரீ,வி) பகவதர்ப்பணமாக திரவியத்தைச் செலவிடுவது.

‡ (ஸ்ரீ) தபசுசெய்வதையே யக்கியமாக வெண்ணுகிறார்கள் (ஸ்ரீ) (ஈ) (ஸ்ரீ,வி) கிருச்சர சாந்தராயணவிருதம், உபவாசாதி. (உ) தான்செய்யும் தபஸை பிரம் மார்ப்பணஞ்செய்வது. (இந்த அர்த்தத்தையும் (ஸ்ரீ,வி) ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்.)

பொயஜ்ஞ்* கு (கவெ)	யோகத்தையே யக்கியமாகச் செய்கிறார் கள்
தரை	சிலர்
வரை	அப்படியே
வாசுயாஜ்ஞாதயஜ்ஞாஶ்†	வேதசாஸ்திரங்களைப் பாராயணஞ்செய் து, அவைகளின் அர்த்தவிசாரஞ் செய்வது, இவைகளையே யக்கிய மாகச்செய்கிறார்கள்
யதயஃ‡	இவ்விதமான யக்கியங்களைச் செய்பவர் கள்
ஸம்சிதவ்ரதாஃ§	தீக்ஷ்ணமான, அல்லது கடினமான வி ருதத்தை யுடையவர்களா யிருக்கி றார்கள்.

சிலர் திரவியதானத்தையும், சிலர்தபஸையும், சிலர் யோகத் தையும், சிலர் வேதமோதல் வேதார்த்த விசாரம்செய்தல் இவை களையும், யக்கியங்களாகச் செய்கிறார்கள். இவ்வித யக்கியங்களைச் செய்கிறவர்கள் கடினமான விருதத்தை யுடையவர்களா யிருக்கி றார்கள்.

(உஅ)

உக. கவாநஜ்ஹதிவ்ராணம் வ்ராணைவாநம்தயாவரை,
வ்ராணாவாநமதீரவ்ரா வ்ராணாயாஜவாராயணாஃ॥

---

* (ஸா) பிராணயாம பிரத்தியாஹாராதி அஷ்டாங்கயோகம், (ஸ்ரீ) மன தை சமாதானமாக ஓரேயிடத்தில் நிறுத்துவது. (கா) புண்ணியக்ஷேத்திரம், புண் ணியதீர்த்தமுள்ள இடத்தில் வாசம்செய்வது. (கீ,வி) பகவத்தியானமாகிற யக்கியம்.

† (ஸா) (ஸ்ரீ) (கா) (கீ,வி) ஸ்வாத்⁴யாயயஜ்ஞ = வேதாதிபாராயணம். ஜ்ஞாந யஜ்ஞ = வேதார்த்த விசாரம் செய்தறியும் ஜ்ஞாந. (ஸ்ரீ) அல்லது, வேதார்த்த விசாரத்திலில் சம்பாதிக்கிற ஜ்ஞாநமே யக்கியம்.

‡ (ஸா) (கா) (கீ,வி) யதயஸ்தீவ்ராஃ. (ஸ்ரீ) ப்ரயதநஸ்தீவ்ராஃ (இந்த இரண்டு வாக்கியங்களுடைய அர்த்தமொன்றுதான். அதாவது பிரயத்தினம், அல்லது முய ற்சிசெய்கிறவர்கள்.)

§ (கா) திருடமான நிச்சயமுள்ளவர்கள். (ஸ்வா) தினம் ஆயிரம் சிவலிங்க ம்செய்து பூஜைசெய்தாலன்றி, சாப்பிடுகிறதில்லை. திரவியஞ் சம்பாதித்து இந்தக் கோவிலைக் கட்டுகிறவரையில் அரிகண்டம் போட்டுக்கொள்ளுகிறேன். திருப்பதிக்கு அங்கப்பிரதக்ஷணஞ் செய்துக்கொண்டு போகிறேன். என்பவைகளைப்போலொத்த கடினவிருதங்கள் செய்துக்கொண்டு அவ்விதமாய் நடக்கிறவர்கள்.

ஶ்ராணாயாஅ வாயணாஂ சுவரே	பிராணயாமம் செய்கிறவர்களாயிருக்கிற பின்னும்சிலர்	
ஶ்ராணாவாந முதீர-ஜாவ சுவாந	பிராணபான வாயுக்களுடைய வழியைத்தடுத்து	கும்பகம்.
ஶ்ராணம் தயா	அபானவாயுவில் பிராண வாயுவையும் அப்படியே	பூரகம்.
ஶ்ராணே சுவாநம் ஜ-ஹுதி	பிராண வாயுவில் அபானவாயுவையும் ஹோமம்செய்கிறார்கள்.	ரேசகம்.

பிராணயாமஞ் செய்கிறவர்களாயிருக்கிற பின்னும் சிலர், பிராணபான வாயுக்களுடைய வழியைத்தடுத்து, அபானவாயுவில் பிராணவாயுவையும், அப்படியே பிராணவாயுவில் அபானவாயுவையும், ஹோமஞ் செய்கிறார்கள்.

(ஶ்ரீ) பூரகமென்றால், மூக்கினல் சுவாசத்தை உள்ளுக்கிழுப்பது. கும்பகமென்றால், மூக்கினல் உள்ளுக்கிழுத்த சுவாசத்தை உள்ளேயே நிறுத்துவது. ரேசகமென்றால், நிறுத்தப்பட்ட சுவாசத்தில் சொற்பபாகம் வெளியில்விடுவது. பூரககாலத்தில் ஒருமூக்கினல் சுவாசமிழுக்கப்படுகிறது. ரேசகாலத்தில் மற்றொருமூக்கினல் சுவாசம் விடப்படுகிறது. இப்படி சுவாசத்தை இழுக்கையிலும், விடுகையிலும், ஹம்ஸஃவெஹாஹம், என்று ரேராகவும் தலைகீழாகவும் பிரகாசிக்கிற, (சுஜவாஅ சூ०) அஜபாமந்திரத்தினல், "தக்ஷவஸி" என்கிற இடத்தில் சொல்லப்படுகிற ஜீவபிரம்ம ஐக்கியத்தை மறுபடியும், மறுபடியும் சிந்திக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். (இதற் காதாரமாய் அடியில் ஒரு சுலோகம் குறிக்கிறார்.) "ஸஹாரணவைஹியஃதி ஹகாரணவிஸர்கஃ ப்ரகீர்தி: । ப்ராணஸ்ய வஸவாவாஹம் ஹம்ஸஜ்ஞாநஃ ஸ விஜ்ஞெயஃ॥"

(ஸா) (இந்த சுலோகமும், அடுத்த சுலோகத்தின்முதல் அரைபாகமும் சேர்த்து ஒரே அன்வயமாய்ச் செய்திருக்கிறார்) சில கருமயோகிகள் பிராணயாமங்களில் பூரக, கும்பக, ரேசக, மென்கிற பேதத்தினல், மூன்றுவித பிராணயாம நிஷ்டைகள் செய்கிறார்கள். பிராணயாமபரார்களாயிருக்கிற இம்மூவருக்கும் மிதமான ஆகாரமென்ப பதத்தை விசேஷணமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். (உக)

க.0. சுவரே நியதாஹாராஸ் ஶ்ராணாந்வ்ராணஷ-ஜ-ஹுதி।
ஸர்வெ-மெவெ(தெ)தயஜ்ஞவிதோ யஜ்ஞக்ஷபிதகல்மஷாஃ॥

கவிெ	சிலர்
தியதாஹாஂரா (வஜ்ஞ)	மிதமான ஆகாரஞ் செய்துக்கொண்டு
வ்ராணாந்*	இந்திரியங்களுடைய வியாபாரங்களை
வ்ராணெஷு†	வசமான இந்திரியங்களிலேயே
ஜுஹ்வதி	ஹோமம்செய்கிறார்கள்
ஸர்வெ ஸ்யெவுவி	(உரு-வது சுலோகம்முத லிதுவரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற) இவர்களெல்லோரும்
யஜ்ஞவிதோ	யக்கியத்தையறிந்தவர்கள். அல்லது யக்கியத்தைச் செய்தவர்கள்
யஜ்ஞக்ஷபித கல்மஷாஂ	யக்கியத்தினல் தங்கள்பாபத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டவர்கள்.

சிலர் மிதமான ஆகாரஞ் செய்துக்கொண்டு இந்திரியங்களுடைய வியாபாரங்களை, வசமான இந்திரியங்களிலேயே ஹோமம் செய்கிறார்கள். (சேர்க்கிறார்கள்.) இவர்களெல்லோரும் யக்கியம் செய்து அதினல் தங்கள் பாபங்களைப் போக்கடித்துக்கொண்டவர்களாகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) மிதமான ஆகார மென்பது, ஒருவன் தன் வயிற்றை நிரப்ப எவ்வளவு ஆகாரம் வேண்டியதோ, அந்த அளவை நாலுபங்காக்கி, இரண்டு பங்கை அந்நாதிகளாலும், ஒருபங்கை ஜலத்தினலும் நிரப்பி மற்றொரு பாகத்தை நிரப்பாமல் விட்டுவைக்கவேண்டியது. (ஏனென்றல், வாயுக்கள் சஞ்சாரஞ் செய்யவேண்டியதற்காகத்தான்.) இப்படி புஜிப்பதுதான் மிதமான ஆகாரம். ‡

(வ்யா) இந்திரிய வியாபாரங்களை இந்திரியங்களிலே யடக்குவதென்று (ஸ்ரீ)ம், பிராணன்முதலிய வாயுக்களை பிராணன் முதலிய வாயுக்களிலே யடக்குவதென்று (ஸ்ரீ)ம், சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திரியங்களாலும், அல்லது வாயுக்களாலும் ஒன்றையொன்றி லடக்குவதெப்படி யென்றலோ, யோகாப்பியாசஞ் செய்கிறவர்கள் இந்திரியங்கள், வாயுக்களிவைகளை அவைகளின் விஷயங்களில் பிரவேசிக்காம லடக்கவேண்டியது அவசியம். எல்லாஇந்திரியங்களையாவது, அல்லது வாயுக்களையாவது ஓரோகாலத்தி லடக்கிவிடுவது, ஆர

---

* (ஸ்ரீ) பிராணன் முதலிய வாயுக்களை.

† (ஸ்ரீ) பிராணன்முதலிய வாயுக்களிலே, அதாவது எந்தெந்தவாயு அடக்கப்படுகின்றதோ அதில் மற்றவாயுக்களை.

‡ இந்த அர்த்தத்தைக்கொடுக்கிற சுலோகத்தை சு-வது அத்தியாயம் கசு-வது சுலோகத்தின் வியாக்கியானத்தில் காண்க.

ம்பத்தில் சாத்தியமில்லவாகையால், ஒவ்வொன்றும் அடக்கவேண்டும்; முதலிலெது அடக்கப்படுகிறதோ அதோடு அடக்கப்படாமலிருப்பவைகளை ஒவ்வொன்றுகச் சேர்ப்பதுதான் ஒன்றில் மற்றொன்றைச் சேர்ப்பது, அல்லது ஹோமம்செய்வது. இப்படி யடக்கிக்கொண்டேவந்து கடைசியில் எல்லாமடங்கினால், பிறகு மனசுசலிக்காமல் ஒரேநிலையில் நிற்கும். (கூ0)

கூ.க. யஜூஷிஷ்டாஜ்யதஹுதோ யாதிவை ஹவிஸ்தாத நः।
நாயமலோகோஸ்தியஜ்ஞஸ்ய குதோந்யः குருஸத்தம!!

யஜூஷிஷ்டாஜ்யதஹுதம்	நித்தியம், நைமித்திகம்முதலிய யக்கியங்கள்செய்து மிச்சமாகிற அமிர்தமாகிய அன்னத்தைப் புஜிக்கிறவர்கள்
ஸநாதநம் ப்ரஹ்ம	சாசுவதமானபிரம்மத்தை
யாந்தி	அடைகிறார்கள்
குருஸத்தம	ஓ! குருவம்ச சிரேஷ்டனே!
அயஜ்ஞஸ்ய	யக்கியஞ் செய்யாதவனுக்கு
அயம் லோகம்	(அற்பசுகமுள்ள தருமார்த்த காமாபவம்) இந்தலோகம்
நாஸ்தி	கிடையாது
பரஸ்ய	(சுவர்க்காதி) மற்றது
குதஸ்ய	ஏது ?

நித்திய நைமித்திகங்களான யக்கியங்களைச்செய்து (ஹோமாதிகள், வைசுவதேவம், பலிகரணம், சுவாமி நிவேதனம், அதிதிபூஜை முதலியவைசெய்து) மிச்சமான அந்நம் அமிருதமானது. அதை சாப்பிடுகிற (யக்கியஞ்செய்த) வர்கள் சாசுவதமான பிரம்மத்தை யடைகிறார்கள். ஓ! அர்சுன! யக்கியஞ் செய்யாதவனுக்கு இந்தலோகத்திலாவது, சுவர்க்காதி பரலோகத்திலாவது பிரயோஜனம் கிடையாது.

(ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) திரவியயக்கியம், தபோயக்கிய முதலிய யக்கியங்கள் முந்திச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவல்லவா? அந்த யக்கியங்களில் அந்நமேது? மிச்சந்தானேது? என்றாலோ, எந்தெந்த யக்கியத்தில் அந்நமிச்சமுண்டோ, அவைகளின் விஷயத்தில் அந்நமிச்சமென்றும், அந்த சம்பந்தமில்லாத யக்கியவிஷயத்தில், யக்கியஞ் செய்தகாலம்போக மிச்சமானகாலத்தில் விதிப்படி புஜிக்கத்தக்க சுத்தமான யாதொரு அந்நமென்றும் தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ) சுயஜ்ஞஸ்ய = மகாயக்கியத்துடன் நித்தியநைமித்திக யக்கியஞ் செய்யாதவனுக்கு, சுயம்லோகஃ = சுவர்க்காதி லோகங்களில்

தருமார்த்த காமங்களுடைய அநுபவமாவது, சுநஃ = மோக்ஷமாவது, சுதஃ = ஏது? நாஸ்தி = கிடைக்கமாட்டாது.

(வுரை) இந்த சுலோகத்தினுடைய அர்த்தத்திற் கொத்ததாகிய இதின் மூன்றுவதத்தியாயம், கஉ - வது சுலோகத்தைப் பார்க்க. ()

கஉ. வஸவம்வைஹ-வியாஜ்ஞா விததாஃபுர்ஹுணைஃ-ஃவை।
கர்மஜாந்வித்தி தாந்ஸர்வான்-ஏவம்ஜ்ஞாத்வாவிமோக்ஷ்யஸே॥

வஸவம்	இப்படிப்பட்ட
வைஹ-வியாஃ	அநேகவிதங்களான
யஜ்ஞாஃ	யக்கியங்கள்
புர்ஹுணைஃ ச-வை	வேதத்தினுடையமுகத்தில் (வேதத்தில்)
விததாஃ	விவரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ஸர்வான் தான்	அந்த சமஸ்த யக்கியங்களையும்
கர்மஜான்	{(மனஸ், வாக், தேகங்களின் செய்கையாகிய) கருமத்தினாலுண்டானதாக
வித்தி	அறி
ஏவம்	இவ்விதமாய்
ஜ்ஞாத்வா	அறிந்து "(ஞானநிஷ்டையை)
விமோக்ஷ்யஸே	கருமபந்தத்திலிருந்துவிடுபடுவாய்.

(மேலே சொல்லிவந்த) இப்படிப்பட்ட அநேகவிதமான யக்கியங்கள் வேதத்தில் விவரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன; அந்த சமஸ்தயக்கியங்களையும், மனசு, வாக்கு, தேகம், இவைகளின் செய்கையாகிய கருமத்தினாலுண்டானதாக, அறி. இவ்விதமாயறிந்து (ஞான நிஷ்டையை யடைந்தால்) கருமபந்தத்திலிருந்து விடுபடுவாய்.

(ஸு) "இவ்விதமாயறிந்து கருமபந்தத்திலிருந்து விடுபடுவாய்" என்று சொன்னதின் தாத்பரிய மென்னவென்றால், யக்கியம் முதலிய கருமங்கள் ஆத்மாவைச்சேர்ந்ததல்ல, மனஸ், வாக், தேகங்களுடைய செய்கையென்றறிந்து, ஆத்மஞானநிஷ்டையிலேயே யிருப்பாஞகில் கருமம் இவனை தொடராதென்பதுதான்.

(ஸா) வஸவம் வைஹ-வியாஃ=இப்படிப்பட்ட அநேகவிதமான, யஜ்ஞாஃ,=கருமயோகங்கள், புர்ஹுணைஃ-வைவிததாஃ= ஆத்ம சுவரூப நிச்சயமடைவதற்குக் காரணங்களாயிருக்கின்றன; வஸ-ர்வாந்தான்கர்ஜான்=மேல்சொன்ன சகல கருமயோகங்கள், தினம், தான்

அநுஷ்டிக்கிற நித்திய நைமித்திக கருமங்களாலுண்டான தென்று, விஜி = அறி. வனவம் = இவ்விதமாய், ஜ்ஞாகூவா = தெரிந்தும், அநுஷ்டித்தும் வந்தால், விமோகூஷ்யஸே = மோகூஷமடைவாய்.

(உ) (மீ,வி) ப்ரஹ்மணோ முகே விததாஃ = யக்கியபோக்தா பிரம்ம மானதிலுல் பிரம்மத்தின் முகத்தில் யக்கியங்கள் விசாலமாயிருக்கின்றன. ஸவ்ரூநு தாநுகூஃ ஜ்ஞாநுவிஜி = இந்த யக்கியங்களெல்லாம் மநோவாக்காயங்களுடைய கருமங்களாலுண்டானனென்று அறி. (மற்றவைவித்தியாசமில்லை.) (கூஉ)

கூகூ. ஸ்ரேயாநுத்ரவ்யாத்ஜ்ஞாத் ஜ்ஞாநயஜ்ஞஃபரந்தப।
ஸர்வம்கூஃமாவிலம்பார்த்ஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே॥

ஹேபரம்தப	ஓ! சத்துருவை தபிப்பிவிக்கிறவனே!
த்ரவ்யாத்	திரவியத்திலுல் செய்யக்கூடிய
யஜ்ஞாத்	யக்கியத்தைப்பார்க்கிலும்
ஜ்ஞாநயஜ்ஞஃ	ஞானமாகிற யக்கியமானது
ஸ்ரேயாநு	சிரேஷ்டமாகும்
ஹேபார்த	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ஸர்வம் கூஃ	{ஈசுவரார்ப்பணமாகச் செய்யப்படும் சகலகருமமும்
கூவிலம்	பலன்களுடன்
ஜ்ஞாநே	(பிரம்ம) ஞானத்திலே
பரிஸமாப்யதே	அடங்கியிருக்கிறது.

ஓ! அர்சுனை! திரவியங்களால் (பணம், அல்லது யக்கியத்திலுபயோகிக்கவேண்டிய வஸ்துக்களால்) செய்யக்கூடிய யக்கியத்தைப் பார்க்கிலும், ஞானமாகிற யக்கியமானது சிரேஷ்டமாகும். ஓ! குந்திபுத்திரா! ஈசுவரார்ப்பணமாகச் செய்யப்படும் சகல கருமமும் அதின்பலனுடன் பிரம்மஞானத்தில் அடங்கி யிருக்கிறது. (ஞானத்தைவிட கருமபலன் மிகவும் அற்பமானதென்று கருத்து.)

(ஸா) திரவியம் முதலியவைகளால் செய்யப்படுகிற (கருமமாகிய) யக்கியத்தில் ஞானமடங்கியிருக்கிறது, எப்படியென்றால் யக்கியரூபமான ஒவ்வொரு கருமத்திலும், ஒரு பாகம் கருமமாயும், மற்றொருபாகம் ஞானமாயுமிருக்கிறது, கருமபாகத்தைக் காட்டிலும் ஞானபாகம் சிரேஷ்டமானது. ஓ! அர்சுனை! சகல கருமமும், கூவிலம் = அந்தக் கருமத்திற் குபயோகமான சகலவஸ்துக்களும், ஞான

த்தில் முடிவையடையும், என்றும், இப்படி கருமம் செய்துவந்தால், அந்தக்கருமமே ஞானகாரமாய் விடுமென்பது கருத்து.

(ச) (மீ,வி) கூவிறுஸவஷுஸுஷு = பூரணமாய் (குறைவன்றி) செய்யப்படும் கருமம், ஞானத்தை பலனகவுடையதாக வாகிறது.

கச. தவிவி஢ணிவாதெ஢ந வரிவ஢ரெழுநலெவயா।
உவதெகூஷுஞ்தீதெ஢ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிநஸ்தத்வதர்ஶிந:॥

கஞ. யஜ்ஞாகூாநவ஢நதெஷுாஹ தெவம்யாஸ்யஸிவாண்ணவ।
யெநபூதாந்யஶெஷெண த்ரகூஷ்யஸ்யாத்மந்யதோமயி॥

தெ஢வாம்ஸவ	ஓ! பாண்டவா!
தகூஷுஞ்நம்	(ஆத்ம) தத்துவத்தையறிந்த
ஜ்ஞாநிநம்	பிரம்மஞானிகள்
யத் ஜ்ஞாநம்	எந்தபிரம்மஞானத்தை
தெ	உனக்கு
உவதெகூஷ்யந்தி	உபதேசஞ்செய்வார்களோ
(யத்) ஜ்ஞாகூா	எந்தஞானத்தையடைந்து
வ஢நம்	மறுபடியும்
வஸவம் தோஹம்	இவ்வித (பெந்துவதமாகிற தென்கிற) மோகத்தை
நயாஸ்யஸி	அடையமாட்டாயோ
யெந	எதிஞலே (எந்தஞானத்திஞலே)
பூதாநி அஶெஷெண	சகலப்பிராணிகளையும்
ஆதநி	உன்னிடத்திலும்
அயோ	அப்படியே
மயி (ச)	என்னிடத்திலும்
த்ரகூஷ்யஸி	பார்ப்பாயோ
தத	அந்தஞானத்தை
வ஢ணிவாதெ஢ந	சாஷ்டாங்கநமஸ்காரத்திஞலேயும்
வரிவ஢ரெழுந	சேவ்வையாய்க்கேட்பதிஞலேயும்
லெவயா	குருவணக்கத்திஞலேயும்
விதி	அறிந்துக்கொள்.

ஓ! அர்சுஞ! ஆத்மதத்துவமறிந்த பிரம்மஞானிகள் எந்தப் பிரம்மஞானத்தை யுனக் குபதேசஞ்செய்வார்களோ, எந்த ஞானத்தையடைந்தால் மறுபடி இவ்வித (பெந்துவைக் கொல்லுகிறதாகிய யுத்

தத்தைச் செய்யமாட்டேன் என்கிற) மோகத்தை யடையமாட்டா யோ, எந்தஞானத்திலுல் சகலப்பிராணிகளையும் உன்னிடத்திலு மப்படியே என்னிட-த்திலும் பார்ப்பாயோ, அந்த ஞானத்தை, சாஷ் டாங்கநமஸ்காரம், செவ்வையாய் கேட்பது, குருசேவைசெய்வது இவைகளினுலே யறிந்துக்கொள்.

(ஸ்ரீ) சகலபூதங்களையு முன்னிடத்தில் அபேதமாய் பார்த்து, பிறகு உன்னையும் என்னிடத்தில் அபேதமாய் பார்ப்பாய் என்பது தாத்பரியம்.

(ஈச-வது—சுலோகத்திற்குத் தனியாயும், ஈரு-வது சுலோ கத்திற்குத் தனியாயும், (ஈா) (ஸீ,வி) இவர்கள் வியாக்கியானஞ் செய் திருப்பதால், அவைகள் தனித்தனியாகவே அடியி லெழுதப்படு கின்றன.)

ஈச-வது.—

(ஈா) "சுவிநாஶித-ஈதஜிஜ்" (அத்-உ. சு-கள)முதல், "வஷா தெஹிஹ்ரி தாவாம்வெ;" (அத்-உ. சு-ஈக.) வரையிலுள்ள சுலோகங் களினுல் ஆத்மவிஷயத்தை உனக்கு நான் சொல்லியிருக்கிறேன்; இப்போது நான் சொல்லிவந்தவிதமாய் கருமயோகத்தை, நீ அநுஷ் டித்து வந்தால் கருமயோகத்தினுடைய சித்தியுண்டாகும். அப்படி கருமயோகசித்தி யுனக்குண்டாகும் காலத்தில், பெரியோர்களைய டைந்து சேவைசெய்வாயாகில் அவர்களுனக்கு ஞானத்தை யுபதே சிப்பார்களென்பது கருத்து.

(ஸீ,வி) "நஹெவாஹம்ஜாத-ஈநாஸம்" (அத்-உ-சு-கஉ.)முதலுள் ள சுலோகங்களினுல் ஆத்மஞானம் சுருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்டது. "ஜாநம்தெ ஹம்வெவிஜ்ஞாநம்" (அத் - எ. சு-உ) முதலுள்ள சுலோக ங்களினுல் அந்த ஆத்மஞானம் இனி உபதேசஞ் செய்யவும் படுகிற து. அர்சுனனுக்கு ஞாநோபதேசஞ் செய்யும் பொருட்டே இந்த கீதை ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகையால், "உவதெக்ஷ்யந்தி—உபதேசஞ் செய்வார்கள்" என்றதால், நாம் (பகவான்) உபதேசிக்கிறோமென்று தாத்பரியம்.

(வ்வா) பிரம்மஞானமானது குரு உபதேசத்தினுல் அடைய வேண்டிய தென்பதையும், ஞாநோபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள விச் சிக்கிறவன் உபதேசிக்கும் குருவுக்குச் சுசுரூஷை வணக்கமுதலிய வை செய்யவேண்டிய தென்பதையும், பிரம்ம ஞாநோபதேசம் செ ய்ய பிரம்மஞானிகளே தகுந்தவர்களென்பதையும், பகவானுனவர் வெளிப்படுத்தின தாகவும் சொல்லலாம்.

ஈரு-வது.—

(ஈா) எந்த ஞானத்தை யடைந்தால் தேகாதிகளில் ஆத்மாபி மானமும், அதினுலுண்டான, மமதை முதலியவைகளுமாகிய மோ

கத்தை யடைய மாட்டாயோ, எந்தஞானத்தை யடைந்தால், தேவ மனுஷிய மிருகாதி ஆகாரத்தோடிருக்கிற சகலபூதங்களையும், உன்னி டத்தில் பார்ப்பாயோ, என்றால், பிரகிருதியிலிருந்து விடுபட்ட ஜீவாத்ம சுவரூபமெல்லாம் ஓரேமாதிரியாய் உன் ஆத்மசுவரூபம் போலவே ஞாஜகார சுவரூபமென்று பார்ப்பாயோ, என்பது தாத் பரியம். இந்த அர்த்தமானது "நிஜ்ஞாஷம்ஹிஸகலம்ப்ரஹ்மஸ்வரூ ஹணிதஷ்டிதாம்" (அத்-ரு - சு-ககூ) என்கிற இடத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியே என்னிடத்தில் சகலப்பிராணிகளையும் பார்ப்பாயோ, என்றால், பிரகிருதிவி முக்தமான சகல ஜீவசுவரூபத் தையும் என்னுடைய சுவரூபத்திற்கு சமமென்று பார்ப்பாயோ, என்பது தாத்பரியம். இந்த அர்த்தத்தை "ஜஜ்ஞாநஜ்வாரிதவ ஜஜ்ஞாயஜ்ருசாமதாம்" (அத்-கச, சு-உ) என்கிறவிடத்திலும் "தஜ்ஞாவி ஜ்ஞாநவ்ருணுவாவெ வியத்யதிரஜ்நம்வ ஸஜ்ஞாயஜ்ருச்மிவைதி" என்கிற சுருதிவாக்கியத்திலும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இப் படிப்பட்ட வாக்கியங்களிலே சகல ஜீவாத்ம சுவரூபமும் மொன் றோடொன்று சமமானதென்றும், அப்படியே சகல ஜீவாத்ம சுவரூ பமும் பரமாத்ம சுவரூபத்திற்குச் சமமானதென்றும் பார்ப்பாய். என்பது தாத்பரியம்.

(உ) நீ ஞானமடைந்தால், சகல பூதங்களையும் என்னிடத்திலும், உன்னிடத்தில் என்னையும் பார்ப்பாய், என்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ,வி) நீ ஞானமடைந்தால், சூத்ரி=அந்தர்யாமியாயிருக்கிற, யி=என்னிடத்தில், அல்லது சூத்ரி=சர்வவியாபகமான, யி=என் னிடத்தில், சகலப் பிரபஞ்சமும் இருப்பதாக பார்ப்பாய். என்பது தாத்பரியம். (கூச-கூரு)

கூச. சுவிவெஹவிவாவெஹ ஸவெஹ்ருஹ்யஂவாவகூத்தஂ।
ஸவ்ருஂஜ்ஞாநவ்ருவெதெநவ வ்ருஜிநஂஸஜ்ஞாஷ்யஸி॥

ஸவெஹ்ருஹ்யஂ வாவெஹ்யஂ சகலமானபாபிகளைப்பார்க்கிலும்

(கூம்)

வாவகூத்தஂ நீ

சுவிவெஹவி } அதிகபாபம் செய்தவனாகவிருந்தபோ
திலும்

ஸவ்ருஂ } சகலபாபத்தையும் (சகலபாபங்களாகிற
வ்ருஜிந சமூஹத்தை)

ஜ்ஞாநவ்ருவெதெநவ ஞானமாகிறஓடத்திலே

ஸஜ்ஞாஷ்யஸி தாண்டிவிடுவாய்.

(மூந்திச்சொல்லியபடி ஞானமடைந்தாயாகில்) சகலமானபாபங்களைச் செய்திருக்கிற பாபிகளைப்பார்க்கிலும், நீபாதிகபாபஞ்செய்திருந்தபோதிலும் அந்தபாபங்களாகிற சமுத்திரத்தை ஞானமாகிற ஓடத்தினால் தாண்டிவிடுவாய்.

(வுலா) "ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணி=கருமபெந்தமாவது ஞானமாகிற அக்கிநியினால் எரிக்கப்படுகிறது" என்று (அத்-சு, சு-ககூ) சொல்லப்பட்டிருப்பதை, இந்த சுலோகத்துடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்க. இந்த அர்த்தம் அடுத்த சுலோகத்திலேயும் சொல்லப்படுகிறது. (கூசு)

கூன. யதைதாம்ஸிஸமித்தோக்நிர் பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுந।
ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதேததா॥

ஹேகுந்தேய	ஓ! அர்சுன!
ஸமித்3தோ4	நன்றாய் சுவலித்துக்கொண்டிருக்கிற அக்கிநியானது
அக்3நி:	
யதா2	எப்படி
ஏதாம்ஸி	விறகுகளை
பஸ்மஸாத்	எரித்துச்சாம்பலாக்குமோ
குருதே	
ததா2	அப்படி
ஜ்ஞாநாக்நி:	ஞானமாகிற அக்கிநியானது
ஸர்வகர்மாணி*	சகலகருமங்களையும்
பஸ்மஸாத்	சாம்பலாக்கிவிடும். (நசிக்கச்செய்யும்)
குருதே	

ஓ! அர்சுன! நன்றாய் சுவலித்துக்கொண்டிருக்கிற அக்கிநியானது (அதை படுத்திருக்கிற) விறகுகளை எப்படியெரித்துச் சாம்பலாக்குமோ (என்றால், விறகின் ரூபந்தெரியாமல் நசிக்கச்செய்யுமோ) அப்படிப்போல ஞானமாகிற அக்கிநியானது, அதை யடுத்திருக்கிற சகலகருமங்களையும் (அவைகளின் பலனுடன்) நசிக்கச்செய்துவிடும். (கூஎ)

---

* (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ,வி) பிராரப்தகருமம் தவிர மற்ற சகலகருமங்களையும். (ஸா) அநாதியாய்த் துடர்ந்து வந்திருக்கிற கருமங்களுடைய அநேககூட்டத்தை. (வுலா) தேகமுள்ளவரையில் பிராரப்தம் அநுபவித்தே தீரவேண்டுமாகையால் (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ,வி) பிராரப்தத்தை விலக்கி யிருக்கிறார்கள்.

ஈ-அ. நஹிஜ ாநெந ஸத்³ருʼஶம் பவித்ர-மிஹவித்³யதெ।
தத்ஸ்வயம்யொக³ஸம்ஸித்³த⁴: காலெனாத்மநிவிந்த³தி॥

ஈஹ	இந்த உலகத்தில், அல்லது மேற்சொன்ன யக்கியாதிகளில்
ஜ ாநெந	ஞானத்தோடு
ஸத்³ருʼஶம்	சமானமாயுள்ள
பவித்ரம்	பரிசுத்தமானது, அல்லது பாபத்தைப் போக்கடிக்கத்தக்கது
நஹிவித்³யதெ	கிடையாது.
யொக³ஸம்ஸித்³த⁴:	கருமயோகசித்தியை யடைந்தவன்
காலெந	வெகுகாலத்திற்குப்பிறகு
ஆத்மநி*	தன்னிடத்தில்
தத்†	அந்தஞானத்தை
ஸ்வயம்	தானுகவே
விந்த³தி	அடைகிறான்.

இந்த லோகத்தில், அல்லது மேற்சொன்ன யக்கியாதிகளில் ஞானத்திற்குச் சமானமான பரிசுத்தமுள்ளது கிடையாது. கருமயோக சித்தியை (கருமயோகம் செய்து சித்தசுத்தியை) அடைந்தவன், வெகு காலத்திற்குப் பிறகு தன்னிடத்தி லந்த ஞானத்தை தானுகவே யடைகிறான். (ஈஅ)

ஈஉ. ஸ்ரத்³தா⁴வாம்ல்லபதே ஜ்ஞாநம் தத்பர: ஸம்யதேந்த்³ரிய:।
ஜ்ஞாநம்லப்³த்⁴வா பராம்ஶாந்திமசிரெணாதி⁴க³ச்ச²தி॥

ஸ்ரத்³தா⁴வாந்‡	குருபதேசித்த அர்த்தத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவனையும்
தத்பர:§	ஞானம் சம்பாதிப்பதிலேயே முயற்சியுள்ளவனையும்
ஸம்யதேந்த்³ரிய:	இந்திரியங்களை யடக்கினவனையுமிருக்கிறவன்
ஜ்ஞாநம்	பிரம்மஞானத்தை
லப⁴தெ	அடைகிறான்
ஜ்ஞாநம்	ஞானத்தை

---

*-† (ஸ்ரீ) ஆத்மநிதத்=ஆத்மசுவரூப ஞானத்தை.

‡ (மீ,வி) ஆஸ்திகபுத்தியுடையவன். (தெய்வமுண்டென்று நம்புகிறவன்.)

§ (மீ,வி) என்னிடத்தில் நிஷ்டையுடையவன்.

ஙவொ
ய்வ
வாரம்
ஸாதிம்
சுவிரொண
சுயிமதி — அடைந்து, உத்தமமானதாகியமோக்ஷத்தை, சீக்கிரமாக அடைகிறான்.

எந்தப்பிரம்மஞானம், குருவினை லுபதேசிக்கப் படுகிறதோ, அதில் நம்பிக்கையும், ஞானம் சம்பாதிப்பதிலேயே முயற்சியு முள்ளவனுய் இந்திரியங்களையடக்கி யிருக்கிறவன், ஞானத்தை யடைந்து சீக்கிரமாக மோக்ஷத்தை யடைகிறான். (கக)

சக. சுஜ்ஞாஸ்ரத்யாநஸ்ச ஸம்ஸயாத்மாவிநஸ்யதி।
நாயம்லொகோஸ்திநபரோ நஸுகம்ஸம்ஸயாத்மந:॥

சுஜ் ஞ — (குரு உபதேசித்ததை) தெரிந்துக்கொள்ளாதவனும்
சுஸ்ரத்யாநஸ்ச — (குருசொன்ன அர்த்தத்தில்) நம்பிக்கையில்லாதவனும்
ஸம்ஸயாத்மா — (குரு உபதேசித்தவிஷயத்தில்) பலனுண்டாமோ, உண்டாகாதோ, என்கிற சமுசயமுடையவனும்
விநஸ்யதி* — கெட்டுப்போவான்
ஸம்ஸயாத்மந: — சமுசயமனதையுடையவனுக்கு
அயம்லொக: — இந்த உலகப்பிரயோசனமும்
நாஸ்தி — இல்லை
பர — பரலோகப்பிரயோசனமும்
ந — இல்லை.
ஸுகம் — சுகமும்
ந — இல்லை.

குரு உபதேசித்ததைத் தெரிந்துக்கொள்ளாதவனும், அதில் நம்பிக்கை யில்லாதவனும், அதிலில் பலனுண்டாமோ ஆகாதோவென்கிற சமுசயமுடையவனும், கெட்டுப்போவான். சமுசயமுடையவனுக்கு இந்த உலகத்திலாவது, சுவர்க்காதி உலகத்திலாவது, பிரயோஜனமுமில்லை, சுகமுமில்லை. (சக)

சஉ. யொகஸந்ந்யஸ்தகர்மாணம் ஜ்ஞாநஸஞ்சிந்நஸம்ஸயம்।
ஆத்மவந்தம் நகர்மாணி நிபத்நந்தி தநஞ்ஜய॥

---

* (மீ,வி) நாசத்தையடைவான்.

ஹெய நஂஜய	ஓ! பொருளாசையற்றவனே!
யொமஹ நூஹுசூ-ஹாணஂ*	பலாபேக்ஷையைவிட்டு ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்ச் செய்கிற கருமயோகியாயும்
ஜ்ஞாநஸஂஹி நூஸஂஸுயஂ†	பிரம்மஞானத்திலல்சகலசமுசயங்களையும் போக்கடித்துக் கொண்டவனையும்
சூத்தவஂதஂ‡	பிரம்மநிஷ்டையுமிருப்பவனை
கூசி-ஹாணி	கருமங்கள்
நநிவையூஹி	கட்டுப்படுத்தமாட்டாது.

ஓ! அர்சுன! பலாபேக்ஷையைவிட்டு ஈசுவரார்ப்பணபுத்தியாய் கருமஞ்செய்கிற நிஷ்காம கருமயோகியாயும், பிரம்மஞானத்திலல் சகலசமுசயங்களையும் போக்கடித்துக்கொண்டவனையும், பிரம்மநிஷ்டையுமிருப்பவனைக் கருமங்கள் கட்டுப்படுத்தமாட்டாது. (சக)

சுஉ. தஜ்ஞாஉஜ்ஞாநஸஂஹ-ஏதஂ ஹ்ருத்ஸ்தஂஜ்ஞாநாஸிநாத்மநஃ।
ச்சிதைநஂஸஂஸயஂயொம ஆதிஷ்டோத்திஷ்டபாரத॥

ஹெஹாரத ஓ! பரதவம்சத்தி லுதித்தவனே!
தஜ்ஞாசு§ ஆகையினலே
சூத்மநஃ உன்னுடைய
ஹ்ருத்ஸ்தஂ¶ புத்தியிலிருக்கிறவும்
சுஜ்ஞாநஸஂஹ-ஏதஂ அக்கியானத்திலுண்டாயிருக்கிறவும்
சூ
வநஂ
ஸஂஸயஂ } இந்தசமுசயத்தை

---

* (ஸ) ஞானயோகத்திலல் சகலகருமங்களையும் விட்டவனையும். (ர) ஞானகாரமான கருமத்தை யுடையவனையும்.

† (ர) குருவினு லுபதேசிக்கப்பட்ட ஞானத்திலல் ஆத்மாவினிடத்தில் சகலசமுசயத்தையும் போக்கடித்துக்கொண்டவனையும்.

‡ (ர) உபதேசிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தில் திருடமானமனசையுடையவனையும். (மீ,வி) பரமாத்மபக்தனையும். (ஸ) (ஸ்ரீ) தவராதவனை.

§ (ஸ) கருமயோகானுஷ்டானத்திலல் சித்தசுத்திமூலமாய் ஞானமடைந்தவனையும், சமுசயத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டவனையுமிருக்கிறவன், சமுசாரத்தில் கட்டுப்படமாட்டான். சமுசயமுள்ளவனுக்கு இஹபரம்கெடும், ஆகையினலே.

¶ (ர) ஆத்மவிஷயமான.

ஜ்ஞாநாவிஜ்ஞாநஹிக்வா	ஞானமாகிற கத்தியினாலே
யொகம்	ஞானயோகசாதனமான கருமயோகத்தை
கூதிஷ்ட	அநுஷ்டானஞ்செய்
உதிஷ்ட	(யுத்தத்திற்கு) எழுந்திரு.

ஓ! அர்ஜுன! (இதுவரையில் கேட்ட என்னுடைய உபதேசத்தினால் உனக்கு மோகம்நீங்கியிருக்கலாம்) ஆகையினாலே உன்னுடைய புத்தியிலிருக்கிறவும், அக்கியானத்தினாலுண்டானவுமான (பெந்துழுதலானவர்களை கொல்லலாமா என்கிற) இந்தச் சமுசயத்தை, ஞானமாகிற கத்தியினால் வெட்டி, ஞானயோக சாதனமான கருமயோகத்தை அநுஷ்டானம் செய்; யுத்தஞ்செய்ய எழுந்திரு. (சுஉ)

உதிஷ்ட ஹநுவந்தா வ்யவஸிதாஹ் பார்தஹ்
யொகயுக்தொ பூர்வைராஜ்ஞாதஹ் நவஹ்வாஹ
தஸ்மாத்
ஜ்ஞாநயொகமிதம் நாஸ
வக்ஷ்யேயுகாயுகாயம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாயவாஸுதேவாயநமஹ்.

ஞானயோகமென்கிற மான்காவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஈஷ.

வேதாந்தபரமார்த்தம்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுந உவாச.

க. ஸந்ந்யாஸம் கர்மணாம் கிருஷ்ண புநர்யோகம் ச ஸம்ஸஸி,
யச்ரேய ஏதயோரேகம் தந்மே ப்ரூஹி ஸுநிஸ்சிதம்॥

அர்ஜுந உவாச	அர்சுனன் சொல்வது
ஹ்ருஷீகேச	ஓ! கிருஷ்ணசுவாமியே!
கிருஷ்ணா	கருமங்களை
ஸந்ந்யாஸம்	விட்டுவிடுதலையும்
புநர்யோகம்	மறுபடியும்
ச	கருமயோகத்தையும்
ஸம்ஸஸி	சொல்லுகிறீர்
தத்தயோர்	இவைகளில்
யத்	எதானது
ச்ரேய	சிரேஷ்டமோ
ஸுநிஸ்சிதம்	செவ்வையாய் நிச்சயிக்கப்பட்ட அதான்
தத்	றையே
மே	எனக்கு
ப்ரூஹி	சொல்லும்.

அர்சுனன், கிருஷ்ணசுவாமியைநோக்கிச் சொல்வது—கருமங்களை விட்டுவிடும்படியாயும், மறுபடி கருமயோகத்தைச் செய்யும்படியாயும் சொல்லுகிறீர். இவ்விரண்டிலெது சிரேஷ்டமானதோ, செவ்வையாய் நிச்சயிக்கப்பட்ட அதான்றையே எனக்குச்சொல்லும்.

(ஸ்ரீ) "யஸ்மாத்ரதிரேவவ்யாக" (அத்-க, சு-க எ) "வவ்ருக்ஷோரவிமம்வாயு" (அத்-ச, சு-கக) இவை முதலியவைகளினால் ஞானிக்கு கருமஸந்ந்யாசம் (கருமத்தை விட்டுவிடுதல்) சொல்லப்பட்டது. "ஹிரண்யகர்பஸம்ஸயம்யோக ஆதிஷ்டோதிஷ்டஹாரத" (அத்-ச, சு-சஉ) என்கிறதினால் கருமத்தைச் செய்யும்படியாய்ச் சொல்லப்பட்டது. இவ்விரண்டையும் ஒருகாலத்தில் ஒருமனிதன் அநுஷ்டிக்கிறது சாத்தியமல்ல வாகையால் இவைகளில் சிரேஷ்டமானதொன்றைச் சொல்லுமென்பது தாத்பரியம்.

(ஸா) சாஸ்திரோக்தமானதும் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதுமான கருமங்களைச் செய்யும்படியாய் ஒரு இடத்திலும் விடும்படியாய் மற்றோரிடத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, கருமாநுஷ்டானஞ் செய்யவேண்டியதாக இதின் (அத் - உ, சு-கஅ-ஙக-சள-சஅ; அத்-ங, சு-அ-கூ; அத் - ச, சு - சஉ) இவைமுதலிய சுலோகங்களிலும், விட்டுவிடும்படியாக (அத்-ச, சு-கஅ-ககூ-உக-உஉ-உச-ஙஉ-ஙங-ஙள-சக) இவைமுதலிய சுலோகங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. * இதிலெது சிரேஷ்டமானதோ நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறதைச் சொல்லுமென்பது அர்சுனனுடைய கேள்வி.

(ஹா) ச-வது அத்தியாயத்தில் கருமயோகத்தில் ஞானம் அடங்கியிருக்கிறபடியால் கருமம் செய்துவந்தால் அந்தக்கருமமே ஞானகாரமாகிறதாகவும், அந்த ஞானம்தான் சிரேஷ்டமானதென்றும் சொல்லப்பட்டது. ங-வது அத்தியாயத்தில் ஞானதிகாரிக்குங்கூட கருமயோகத்தில் ஞானமடங்கியிருப்பதிலுலேயும், சுலபமாயிருப்பதிலுலேயும் "சுவ்ரூஹ்ம் (தப்பிதமில்லாதது)" ஆயிருப்பதிலுலேயும் கருமயோகம் சிரேஷ்டமென்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது ஞானநிஷ்டையைக் காட்டிலும் கருமயோகமானது ஆத்ம பிராப்தியை சீக்கிரமுண்டாக்குமென்பதையும், கருமயோகத்தில், தான் கருத்தாவல்லவென்கிற ஆத்மாநு சந்தானமும், ஆத்மசுவரூபத்தை யறிகிறதற்குக் காரணமான ஞானத்தின்விவரமும் இந்த அத்தியாயத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

இந்த சுலோகத்தின் தாத்பரியமென்னவென்றால், சந்நியாசமென்கிற ஞானயோகத்தையும், மறுபடி கருமயோகத்தையும் சொன்னதாகக்காணுகிறது. அதெப்படியென்றால், உ-வது அத்தியாயத்தில், முமுக்ஷுக்களுக்கு முதலில் கருமயோகம்தான் செய்யவேண்டுமென்பதையும், கருமயோகத்தினல் அந்தக்கரண சுத்தியை யடைந்தவனுக்கு ஞானயோகத்தினல் ஆத்மதரிசனமாகிறதென்பதையும் சொல்லி, மறுபடி ங-வது அத்தியாயத்திலும், ச-வது அத்தியாயத்திலும், ஞானயோகாதிகாரி களுக்குங்கூட கருமயோகமே சிரேஷ்டமென்றும், என்னத்தினலென்றால், அந்தக் கருமயோகமானது ஞானயோகத்தை அபேக்ஷிக்காமலே, ஆத்மபிராப்தியை யுண்டு பண்ணுகிறதென்றும் சொல்லியிருக்கிறீர். இந்தக் கருமயோகம், ஞானயோக மிவைகளிரண்டில், எது சுலபமாயும் சீக்கிரமாயும் ஆத்ம பிராப்தியை யுண்டாக்குமோ அதைச் சொல்லுமென்பது தாத்பரியம்.

---

* (வா) இந்தப்பாஷியத்தில் சுலோகங்களின்முதல் வாக்கியங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

(ஸ்ரீ,வி) "யொமஜ்ஞம்கூ-ர-கூஜி-ர்ணி" (அத்-உ, சு-சஅ) என்கிற திலல் கருமங்கள் செய்யவேண்டிய தென்பது. பொதுவாய் சொல்லப்பட்டது. அந்தக் கருமங்களை பலாபேக்ஷையன்றி ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்ச் செய்யவேண்டுமென்பது கூ-வது அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டது. மேலாகச்சொன்ன கருமயோகமே இந்த அத்தியாயத்தில் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்தச்சுலோகத்தின் தாத்பரியமென்ன வென்றால், (உ) (ஸ்ரீ,வி) "யஜ்ஞார்தாத்கர்மணோ-ன்யத்ர" (அத்-ச, சு-உஉ) என்கிற சுலோகத்தினால், கருமாதிகளை விட்டுவிடுவதாகிய சந்நியாசமும், "கௌந்தெ-ய மோக்ஷதர்த்தம்" (அத்-ச, சு-கரு) என்கிற சுலோகத்தினால், ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்ச்செய்கிறதும் வருணாசிரம தருமத்திற்கு யோக்கியமானதுமான கருமயோகமும் சொல்லப்பட்டன. இவைகளில் எது சிரேஷ்டமோ, அதை நிச்சயித்துச்சொல்லுமென்பது தாத்பரியம். (க)

ஸ்ரீ ஹரவாக்-யம்.

உ. ஸந்ந்யாஸம்கூ-ர்யொகஞ்ச நிஸ்ரேயஸகராவ-ாபி।
தயொஸ்து-கூஜி-ர்ஸந்ந்யாஸாத் கூ-ர்யொவிஸிஷ்யதெ॥

ஸ்ரீ ஹரவாக்-யம்	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்சொல்வது
ஸந்ந்யாஸம்*	கருமத்தைவிடுவதும்
கூ-ர்யொகஞ்ச	ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய் கருமஞ்செய்வதுமாகிய
உபெ	இவ்விரண்டும்
நிஸ்ரேயஸகராள	மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கத்தக்கவை
தயொஸ்து-தி	அவைகளில்
கூ-ர்ஸந்ந்யாஸாத்†	கருமத்தை விடுவதைக்காட்டிலும்
கூ-ர்யொகஃ	பலாபேக்ஷையன்றி ஈசுவரார்ப்பணபுத்தியாய்ச் செய்யப்படும் கருமயோகம்
விஸிஷ்யதெ	சிரேஷ்டமானது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அர்சுனனைநோக்கிச் சொல்வது—கருமத்தைவிடுவதும், ஈசுவரார்ப்பணபுத்தியாய் கருமஞ் செய்வதுமாகிய

---

* (ஸா) (ஸ்ரீ) ஞானியானவன் கருமத்தைவிடுவதும். (ஈ) ஞானயோகமும். (ஸ்ரீ,வி) காமக்குரோதாதி துவந்துவங்களை விடுவதும்.

† (ஈ) ஞானநிஷ்டையைக்காட்டிலும். (ஸ்ரீ,வி) கருமாநுஷ்டான விஷயத்தில் காமாதி வர்ஜ ரூபமான சந்நியாசத்தைக்காட்டிலும்.

இவ்விரண்டும் மோகூத்தைத் தொடுக்கத்தக்கவைகள் ; அவைகளில் கருமத்தை விவேகத்தாட்டிலும் டலாபேகூயன்றி ஈசுவரார்ப் பணபுத்தியாய்ச் செய்யப்படும் கருமயோகம் சிரேஷ்டமானது.

(ழ்ம) (ஸ்ரீ) கருமயோகமானது நேராய் மோகூத்திற்குக் காரணமாகா விட்டாலும் ஞானத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிறது. அந்தஞானமானது மோகூத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிறது. ஞானிக ருமத்தை விடக்கூடுமாலும் அதிகாரிவிஷயமாய்ப் பார்க்கையில் உன்னப்போலொத்தவன் கருமத்தை விடக்கூடாது. (உ)

ரு. ஜூயஸ்தூவஸ்தூராஸீ யொநமேஷ்டிநகாம்கூதீ।
நிஷும்பொஹவிஹஹாவைஹொவ்வம்வைம்யாசுவ ஸுவுதே॥

ஹேஹஹாவைஹொ	ஓ ! பரிதானைகளையுடையவனே !
யம்	எவன் (எந்த கருமயோகி)
நமேஷ்டி	தூவேஷிக்கிறதில்லையோ
நகாம்கூதீ*	விரும்புகிறதில்லையோ
நிஷும்பொஹவி	சுகதுக்கமுதலிய இருமைகளற்றவனை
ஸம்	அவன்
நிஸ்தூவஸ்தூராஸீ (ஹதீ) ஜ்ஞேயம்	† நித்தியசந்நியாசியாக அறியத்தக்கவன்
(ஸம்)	அவன்
வம்வம்	பிரயாசையன்றி
வைம்யாசும்	கருமபந்தத்திலிருந்து
முச்யதே	விடுபடுவான்.

ஓ ! அர்ஜுன ! எவன் விருப்பு வெறுப்பற்ற சுகதுக்கமுதலிய இருமைகளை கடந்திருக்கிறானோ, அவனை நித்திய சந்நியாசியாக அறியத் தக்கது. அவன் பிரயாசையன்றி கருமபந்தத்திலிருந்து விடுபடுவான். (ஊ)

சு. ஸாங்க்யயொகௌ ப்ருதக்பாலாஃ ப்ரவதந்தி நபண்டிதாஃ।
ஏகமப்யாஸ்திதஃ ஸம்யக் உபயோர்விந்ததே பலம்॥

---

* (ஈ) கருமத்திற் குள்ளடங்கியிருக்கிற ஆத்மாநுபவத்தில் திருப்தியடைந்திருக்கிறதினால் அதைத்தவிர மற்றதில் விருப்படற்றவன்.

† (ஈ) எப்போதும் ஞானநிஷ்டையிலிருப்பவனை வறியத்தக்கவன், (ஸ்ரீ,வி) யதி முதலிய ஸந்நியாஸி விஷயமல்ல. காம்மியகருமங்களை விட்டவனை அறியத் தக்கவன்.

கஅஉ	பகவத்கீதை.
ஸாவ்யுயோஶள	ஞான, கரும, யோகங்களை
ஹுயக் (ஹதி)	பலன்வெவ்வேறென்று
வோஹாஂ	அவிவேகிகள்
ஹுவதந்தி	சொல்லுகிறார்கள்
வஜ்ஞிதாஂ	விவேகிகள்
ந	(அப்படி) சொல்லுகிறதில்லை
(யதஂ)	ஏனென்றால்
உஹயோஂ	இரண்டில்
ஸகஉவி	ஒன்றையாவது
ஸம்யக்	செவ்வையாய்
ஆஸ்தி தஂ	அநுஷ்டித்தவன்
(உஹயோஂ)	இரண்டினுடைய
ஃலம்	பலத்தை (மோக்ஷத்தை)
வாஉதெ	அடைகிறான்.

ஞானயோகபலன் வேறே, கருமயோகபலன் வேறே, என்று அவிவேகிகள் சொல்லுகிறார்கள். விவேகிகள் சொல்லுகிறதில்லை. ஏனென்றால், இரண்டி லொன்றையாவது செவ்வையா யநுஷ்டித் தவ னிரண்டினுடைய பலமாகிய மோக்ஷத்தை யடைகிறான்.

(பீ,வி) ஞானத்திற்குப் பலன் வேறே, கருமத்திற்குப் பலன் வேறேயாகையால், ஞானத்திற்குக் கருமம் சாதனமல்லவென்று அவிவேகிகள் சொல்லுகிறார்கள். விவேகிகள், ஞானத்திற்குக் கரு மம் சாதனமாயும் முடிவில் மோக்ஷபலனைக் கொடுக்கத்தக்கதாயு மிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள்.

(ஶா) (ஶ்ரீ) கருமசந்நியாசம், கருமயோகம், இவைகளி லெது சிரேஷ்டமென்கிற அர்சுனனுடைய கேள்விக்குப்பதிலாய் சாங்கிய யோகத்தையும் கருமயோகத்தையும் சொல்லவேண்டிய தென்ன வென்றாலோ; சாங்கியமென்பது, ஞானம். ஞானமே கருமஸந்நி யாசமாகிறது. எப்படியென்றால், ஞானநிஷ்டை யுள்ளவனுக்குக் கருமம் விட்டுப்போகிறது. ஆகையால் சந்நியாசத்திற்குப் பிரதிப தமாக ஞானமாகிற சாங்கியமென்கிறபதம் இதில் பிரயோகிக்கப் பட் டிருக்கிறது.

(ஈ) கருமயோகத்திற்குப் பலன் ஞானயோகமென்றும், ஞா னயோகத்திற்குப் பலன் ஆத்ம தரிசனமென்றும், ஆகையா லிரண் டுக்கும் பலன் வெவ்வேறே யென்று அவிவேகிகள் சொல்லுகிறார் கள். விவேகிகள் அப்படிச் சொல்லுகிறதில்லை. ஏனென்றால், ஞான யோகம், கருமயோக மிரண்டிற்கும் ஆத்ம தரிசனமாகிய ஒரே பலனைதில்லைதான்.

(ஸுஎ) ஞானயோகமானது மோக்ஷத்திற்குக் காரணமென்றும், கருமயோகமானது ஞானத்திற்குக் காரணமென்றும், ஞானயோகமே சிரேஷ்டமென்றும் முந்திச்சொல்லப்பட்டுமிருக்கிறது, இனி சொல்லவும் படுகிறது. இவ்விரண்டுமொன்றே இரண்டுக்கும் பலன் ஒன்றே, யென்று சொன்னது எப்படிபொருந்துமென்றாலோ!— ஞானநிஷ்டைக்கு யோக்கியதை யில்லாமலும் கருமயோகத்திற்கு அதிகாரியாயுமிருக்கிறவனைக்குறித்து, ஞானநிஷ்டையே சிரேஷ்டமானது, அதைத்தான் நீ அநுஷ்டிக்கவேண்டியதென்று சொல்லும் பக்ஷத்தில், ஞானநிஷ்டைசெய்ய சக்தியற்ற அவன் கருமத்திலும் சிரத்தையற்று இரண்டுங்கெட்டவனாய் விடுவானையால், கருமத்தை சிலாகித்ததாகக் கொள்ளவேண்டும். (ச)

ரு. யதாம்வைஃபராவ்ருதஸ்தூநம்ததோவாம்மநஸீமஸ்ருதே।
வாங்மநோவ்வ்யோமநஸ்யம்வஸ்ருதிஸ்வஸ்ருதி॥

வாம்வைஃ	ஞானநிஷ்டாளானை சங்கியாசிகளிலேலே
யஸ் / ஸ்தூநம் *	எந்தஸ்தான (மோக்ஷம்) மானது
பராவ்ருதே	அடையப்படுமோ
தஸ்	அந்தஸ்தானமானது
யோம்மநஸீ	கருமயோகிகளாலேயும்
மஸ்ருதே	அடையப்படும்
வாம்வ்யஸ்	சாங்கிய யோகத்தையும்
யோமநஸ்	கருமயோகத்தையும்
வாம்	ஓரேபலனுள்ளதாக
யஃ	எவன்
பஸ்யதி	அறிகிறானே
ஸஃ	அவன்
பஸ்யதி	அறிகிறான்.

ஞானநிஷ்டாளானை சங்கியாசிகளிலேலே எந்தஸ்தானமானது அடையப்படுமோ, அந்தஸ்தானமானது கருமயோகிகளிலேயுமடையப்படும். சாங்கியயோகத்தையும் கருமயோகத்தையும் ஓரேபலனுள்ளதாக எவன் அறிகிறானே, அவன் அறிந்தவன்.

(ஸுஅ) முந்தி கருமயோகம் சிரேஷ்டமென்று சொல்லிவிட்டு இப்போது ஞானயோகம், கருமயோக மிரண்டும் ஒன்றென்றும், ஓரேபலனுள்ளதென்றும், எப்படிச் சொல்லலாமென்றால், கரும

---

* (ஈ) ஆத்மதரிசனம்.

யோகம் ஞானத்தை யுண்டாக்கி, முடிவில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறது. ஞானமும் மோக்ஷத்தைத்தான் கொடுக்கிறது. முடிவான பலன் இரண்டுக்கு மொன்றே; ஆகையா லிரண்டு மொன்றென்று சொல்லப்பட்டது. ஞானயோகத்தைவிட கருமயோகம் ஒரு படி தாழ்ந்ததாகவிருக்க, கருமயோகம் சிரேஷ்டமென்று எப்படிச்சொல்லலாமென்றால், கருமம் செய்யாமல் விடுவதாகிய சந்நியாசம் சிரேஷ்டமா? கருமயோகம் சிரேஷ்டமா? என்று நீ கேட்டபடியாலும், நீ இப்போது கருமாதிகாரியா யிருப்பதாலும் உனக்குக் கருமயோகம் சிரேஷ்டமென்று சொன்னேம். வாஸ்தவத்தில் ஞானயோகம்தான் சிரேஷ்டமானது.

(பி.வி) ஸாங்கியமென்பது ஞானம்; யோகமென்பது நிஷ்காமகருமம்; ஞானத்திற்குபலன் மோக்ஷம். நிஷ்காம கருமத்திற்கு பலன் ஞானம். இவ்விரண்டும்ஒரே பலனை எப்படி யாகுமென்றால், ஞானம் உடனே மோக்ஷபலனைக் கொடுப்பதாலும், நிஷ்காம கருமமும் சொற்பகால விளம்பத்தின் பேரில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கு மாகையாலும், பலன் ஒன்றென்று சொல்லப்பட்டது. மேலும் ஞானகருமங்கள் காரியகாரண ரூபமாய் ஒன்றுகவே யிருக்கின்றன. (இதற்கு இவர் மற்றொருவிதமாயு மர்த்தஞ்செய்திருக்கிறார். அதாவது) யதியாகியஞானி, மோக்ஷத்திலாசந்த விருத்திக்காக கருமஞ் செய்யவேண்டும்; கிரகஸ்தனை கருமயோகி மோக்ஷமடைவதற்காக ஞானத்துடன் கருமஞ்செய்யவேண்டும்; ஆகையால் அதிகார கிரமமாய்பார்த்தால் ஞானிக்கு கருமமும், கருமயோகிக்கு ஞானமும்வேண்டியிருப்பதால் ஞானமும் கருமமும் ஒன்றுகச்சொல்லப்பட்டதாகத் தாத்பரியம். (கு)

சு. ஸந்ந்யாஸஸ்து மஹாபாஹோ துஃக்மாப்தும யோகத꞉।
யோகயுக்தோ முனிர்ப்ரஹ்ம நசிரேணாதிகச்சதி॥

ஹேமஹாபாஹோ	ஓ! அர்சுன!
ஸந்ந்யாஸஸ்து*	பரமார்த்த சந்நியாசமானது
துயோகதஃ	கருமயோகியல்லாதவனுல்
துஃக்கம்	அடைகிறது
துஃக்கம்	பிரயாசையாயிருக்கிறது
யோகயுக்தஃ	கருமயோகத்துடன்கூடின

---

* (ஸ) (ஸ்ரீ) பரமார்த்த சந்நியாசம். அதாவது, ஞானநிஷ்டையை நிலையா யடைந்தவனுக்குக் கருமம் தானுகவேவிட்டுப்போகிறதுதான். (ர) ஞானயோகமானது.

உபநீ	மநநசீலன் (தியானஞ்செய்கிறவன்)
ப்ரஹ்ம*	பிரம்மத்தை
நவிரேண	சீக்கிரமாக
சயிமஹ்ஹதி	அடைகிறான்.

ஓ! அர்சுன! பரமார்த்தசந்நியாசத்தை கருமயோகியல்லாதவனடைகிறது பிரயாசையாயிருக்கிறது. கருமயோகத்திலிருக்கிறவன் பிரம்மத்தியானம்செய்து, பிரம்மத்தை சீக்கிரமாயடைகிறான்.

(ரா) உபநீ = சுவரூபாநுசந்தானத்துடனிருக்கிற, யொமயோக்தீ=கருமயோகியானவன், ப்ரஹ்ம=தன்னுடைய பிரகிருதிவிழுக்த ஆத்மசுவரூபத்தை, நவிரேண=சீக்கிரமாக, சயிமஹ்ஹதி=அடைகிறான். ஞானியானவன் பிரயாசையுடன் ஞானயோகத்தைச் சாதிக்கிறபடியால் அவனுக் கதிககாலஞ் செல்லும்.

(உ) சந்நியாசமென்பது - காமக்குரோதாதிகளை விடுவதுதான். யோகமென்பது - பலாபேக்ஷையன்றி ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்ச் செய்கிறதாகிய நிஷ்காமகருமம்தான். ஒருவன் காமக்குரோதாதிகளை விட்டதிலேயே பிரம்மத்தை யடையமாட்டான். காமக்குரோதாதிகளை விட்டு நிஷ்காம கருமயோகஞ் செய்துவந்தால், சீக்கிரமாகப் பிரம்மத்தை படைவான். ஆகையிலால் காமக்குரோதாதிகளை விடுவதாகிய சந்நியாசத்தைப்பார்க்கிலும் கருமயோகம் சிரேஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டது. காமக்குரோதாதிகளை விடுவதிலே சித்தசுத்திமுதலிய பலனுண்டாகுமேயென்றால், அவை அற்பபலமாகையால் அது இவ்விடத்தில் உத்தேசிக்கப் படவில்லை என்பது தாத்பரியம்.

(ஸீ,வி) காமக்குரோதாதித்தியாகம் (விடுவது) அன்றியில் கருமயோகமாத்திரமாவது, கருமயோகமன்றியில் காமக்குரோதாதித்தியாக மாத்திரமாவது மோக்ஷத்தை ஏதுவாகாது. தியாகமும், கருமயோகமும் சேர்ந்தால், சீக்கிரமாக மோக்ஷம் கிடைக்குமென்பது தாத்பரியம். (கூ)

எ. யொமயோவிஸுத்தாத்மா விஜிதாத்மாஜிதேந்த்ரியஃ।
ஸர்வபூதாத்மபூதாத்மா குர்வன்னபி ந லிப்யதே॥

யொமயுக்தஃ	கருமயோகத்துடன்கூடினவனும்
விஸுத்தாத்மா	பரிசுத்தமானமனசையுடையவனும்
விஜிதாத்மா	தேகசுவாதீனமுள்ளவனும்
ஜிதேந்த்ரியஃ	இந்திரியங்களையடக்கினவனும்

---

* (ஸ்ல) பரமார்த்த சந்நியாசத்தை. அதாவது, பரமாத்மநிஷ்டையை.

வஸுஹிதாத்மா / ஹிதாத்மா } * { சகல பூதங்களிலுள்ள பரமாத்மாவையும் தன் ஆத்மாவையு மொன்றாய நிந்தவனையு மிருக்கிறவன்

கரவுந்நவி / நமிவ்ருதெ கருமங்களைச்செய்தாலும் (கருமபெந்தம்) ஒட்டுகிறதில்லை.

கருமயோகியாயும், பரிசுத்தமான மனதை யுடையவனையும், தேகேந்திரியங்களை அடக்கினவனையும், சகல பூதங்களிலுள்ள பரமாத்மாவும் தன் ஆத்மாவும் ஒன்றென்று தெரிந்து மிருக்கிறவன், (லோகசங்கிரகத்துக்காக) கருமங்களைச் செய்தாலும் கரும பெந்தமனை யொட்டுகிறதில்லை. (எ)

அ. மெநவகிஜ்ஞிகுரொசீதி யஃதூஅநெரு தகுவிசு।
வசுரஂஜுணுவ்ரயஸுஜிவ்ர நஸுநுமஜு நுவுவஂஜு வநு॥

கூ. வ்ரமவநுவிவ்ரஜநுஸ்ரஜுண நஃநிஷ நிதிஷ நவி।
இஂத்ரியாணீஂத்ரியார்தெபுஷ வதுஜுஜ்ஞதியாரயநு॥

யஃதூஂ தகுவிசு — கருமயோகியானவன் ஆத்ம தத்துவத்தை யறிந்தவனை

வசுரநு — பார்த்தவன் (கண்களின் செய்கை)

ஸ்ரஜுணநு — கேட்டவன் (காதுகளின் செய்கை)

வ்ரஸ்ரஸுநு — தொட்டவன் (துவக்கின் செய்கை)

ஜிவ்ரநு — முகர்ந்தவன் (மூக்கின் செய்கை)

சுஸ்தூநு — புஜித்தவன் (நாக்கின் செய்கை)

கமநு — நடந்தவன் (கால்களின் செய்கை)

வஸுவநு — தூங்கினவன் (புத்தியின் செய்கை)

ஸுவஸுநு — சுவாசம் விட்டவன் (பிராணவாயுவின் செய்கை)

வ்ரமவநு — பேசினவன் (வாயின் செய்கை)

விவ்ரஜநு — (மலஜலம்) விட்டவன் (பாயு-உபஸ்தங்களின் செய்கை)

ஸ்ரஹநு — எடுத்தவன் (கைகளின் செய்கை)

உந்மிஷநு, நிமிஷநு — கண்களைவிழித்தவன் மூடினவன் — (கூர்மனென்கிறவாயுவின்செய்கை)

---

* (ஈ) தேவாதி சகலபூதங்களுக்கும் ஆத்மாவாயிருக்கிற சுவரூபத்தையே தனக்கும் ஆத்மாவாக அறிகிறவன். என்றால், ஞானகாரத்தினால் ஆத்மாக்கள் சமானமானவர்களென்று அறிகிறவன். (உ) (ஸ,வி) பிரம்மாமுதலாயுள்ள சகலப்பிரபஞ்சத்திற்கும் ஈசுவரனெவனோ அவனே தனக்கும் ஈசுவரனென்று அறிகிறவன்.

சுவி ஆயிருந்தபோதிலும்
ஐஜ்ரியாணி இந்திரியங்கள்
ஐஜ்ரியாயெஷு-ஈ சப்தாதிவிஷயங்களில்
வதஜுஜ்ஜதி பிரவிருத்தித் திருக்கின்றனவென்று
யாஈயஜ நிச்சயித்துக்கொண்டவுடன்
கிஞ்சிசு ஒரு காரியத்தையாவது
நைவகரோமீதி நான்செய்யவில்லையென்று
மந்யேத அறிகிறான்.

கருமயோகியானவன் ஆத்ம தத்துவத்தை யறிந்து, பார்த்த, கேட்ட, தொட்ட, முகர்ந்த, புஜித்த, நடந்த, தூங்கின, சுவாசம் விட்ட, பேசின, மலஜலம்விட்ட, எடுத்த, கண்களைவிழித்த, மூடினதாகிய செய்கைகளைச் செய்துவரு மிருந்தபோதிலு மிந்திரியங்கள் அவைகளின் காரியமாகிய விஷயங்களில் பிரவிருத்தித் திருக்கின்றனவென்று நிச்சயித்துக்கொண்டவுடன் ஒரு காரியத்தையாவது நான் செய்யவில்லையென் றறிகிறான். (பஶ்ய-முதலிய பதங்கள் நிகழ்காலத்தைக் குறித்தவைகளானாலும் பொருந்தும்பொருட்டு இறந்தகாலமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.)

(ஸா) இதில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறவனே ஞானநிகாரியாக அறியத்தக்கது. (அ-கை)

கஂ. வை ஹ்ரணஸ்யாயகூ-ஸ்ரணி லஸ்ம தஸ்ய கரோமீத்யஂ,
மன்யேத தர்ஹவை வை ஹ்ரணோ வஸ்வை தத்ரிவாஂஹவா॥

யஂ எவன்
கூ-ஸ்ரணி கருமங்களை
வை ஹ்ரணி* பரமாத்மாவிடத்தில்
க்ஷயாய ஒப்பிவித்து (அர்ப்பணஞ்செய்து)
வஸஂஸ்தஂ† பலனில் ஆசையை
தர்ஹ்யா விட்டு
கரோமீதி செய்கிறதேயில்லை
ஸஂ அவன்
ஸ்ரஂஹவா ஜலத்திலுள்ள
வை ஹ்ரணஸ்தரிவ தாமரையிலையானது போல
வாவைதா பாபபுண்ணியங்களினால்
நலிவ்யதே ஒட்டப்படுகிறதில்லை.

---

* (ஸா) பிரகிருதியினிடத்தில்.

† (ஸ்ரீ) மோக்ஷபலனில்கூட இச்சையை.

எவன் கருமங்களைப் பரமாத்மாவிடத்தில் ஒப்பிவித்து (ஈச வரார்ப்பண புத்தியாய்ச்செய்து) பலாபேக்ஷையை விட்டுச் செய் கிறானே, அவன் தாமரையிலையானது, எப்படி ஜலத்தினு லொட் டப்படுகிறதில்லையோ, அப்படிப்போல புண்ணிய பாபங்களினு லொட்டப்படுகிறதில்லை.

(வ்லா) இதில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறவனைக் கருமாதி காரியாக அறியத்தக்கது. (க0)

கக. காயைநஉநவாவை-ஐர்ா கெவலைரிஞ்ஜியொஏயி।
யொஜிநஂகூஉ-ுக-வ-ுஞ்ஜி லஂமஹ்ருக்ஷாதுஷ-ஐயை॥

யொஜிநஂ	கருமயோகிகள்
லஂமஂ	பலாபேக்ஷையை
தியக்ஷ்வா	விட்டு
ஹ்ருதுஷ-ஐயை	மனசுத்திக்காக
காயைந	தேகத்திலேயும்
உநவா	மனசிலேயும்
வை-ஐர்ா	புத்தியிலேயும்
கெவலைஃ	} அபிமானமற்றிருக்கிற இந்திரியங்களிலே யும்
இஂஜ்ரியைரபி	
கஉ-ு	கருமத்தை
க-வ-ுஞ்ஜி	செய்கிறார்கள்.

கருமயோகிகள் பலாபேக்ஷையைவிட்டு மனசுத்திக்காக தேகம், மனசு, புத்தி, அபிமானமற்றிருக்கிற இந்திரியங்களிலே கருமத்தைச் செய்கிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) தேகத்தினல் செய்யப்பட்டது வ்ராதாதிகள். மனதினல் செய்யப்பட்டது தியானதிகள். புத்தியினல் செய்யப்பட்டது தத்துவநிச்சயம். இந்திரியங்களினல் செய்யப்பட்டது சிரவண கீர்த்தனதிகள்.

(வ்லா) "அபிமானமற்றிருக்கிற இந்திரியங்களிலே" என்பது தான் செய்யும் கருமத்தில் இந்திரியங்களால் கிரகிக்கப்படும் வஸ்துக்களில் விருப்பு வெறுப்பு வைக்காமலென்று கருத்து. (கக)

கஉ. யஸ்த்வஂக்ருதஆத்மஂதயக்ஷ்வா ஸாதநஃஸைவொதிகெநஷிஂ।
கயஸ்த்வஂகாகிகாரெண வகெவஹெ தூாநிவைஜயதெ॥

யாகும்*	கருமயோகியானவன் (நிஷ்காமகருமி)
கரிஷ்யம்	} கருமத்தில் பலாபேக்ஷையைவிட்டு
தியக்ஷ்வா	
நைஷ்கர்ம்யாம்	ஆத்ம நிஷ்டையிலுண்டாகிற
ஸாத்திம்†	மோக்ஷத்தை
ஸம்யோதி	அடைகிறான்
காமகாரேண	ஆசையிலே லேவப்பட்டு
பலே	பலனில்
லுப்தம்	ஆசையையுடைய
கர்மயாம்‡	கருமயோகியானவன் (காம்மியகருமி)
நிபத்நாதி	(பெந்தத்தில்) கட்டுப்படுகிறான்.

கருமத்தில் பலாபேக்ஷையை விட்டிருக்கிற கருமயோகியானவன், ஆத்ம நிஷ்டையிலில் அடையத்தகுந்த மோக்ஷத்தை யடைகிறான். ஆசையிலேலேவப்பட்டு பலனிலிச்சையுடைய கருமயோகியானவன், பெந்தத்தில் கட்டுப்படுகிறான். (கஉ)

கஙு. ஸர்வகர்மாணிமநஸா ஸந்ந்யஸ்யாஸ்தேஸுகம்வஸீ।
நவத்வாரேபுரேதேஹீ நைவகுர்வன்னகாரயன்॥

வஸீ	} இந்திரியங்கள், மனசு, இவைகளை சுவாதீனமாயுடையவன்
ஸர்வகர்மாணி	சகலகருமங்களையும்
மநஸா	(விவேகத்தையுடைத்தான) மனசிலே
ஸந்ந்யஸ்ய	விட்டுவிட்டு
நவத்வாரே	ஒன்பதுவாயில்களையுடைய
புரே	} பட்டணத்தைப்போலிருக்கிற
(ஸ)	
தேஹீ‡	தேகத்தில்

---

* (ஸ்ரீ) ஈசுவரப்பிரீதியாய்ச் செய்கிறேனென்கிற மனச் சமாதானத்தையடைந்திருக்கிறவன். (ஸ்ரீ) பரமேசுவரநிஷ்டையில் நிலைத்திருக்கிறவன். (ஸ) ஆத்ம பிரயோஜனத்திலேயே திருஷ்டியுள்ளவன்.

† (ஸ) ஆத்மாநுபவசுகத்தை.

‡ (ஸ்ரீ) (ஸ) (ஸீ,வி) தேஹீ - என்று பாடம். தேகத்தையுடைய ஆத்மாவென்று அர்த்தம். (இந்த அர்த்தம் - புரே என்பதுடன் பொருந்தும்பொருட்டு, புரே=தேகத்தில் தேஹீ=தேகத்தையுடைய ஆத்மாவானவன், என்று அர்த்தஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.)

நைவகிஞ்சித்கரோமீதி	(ஒன்றும்) செய்யாமலும்
நகாரயேதி	செய்விக்காமலும்
ஸுகம்	ஆனந்தமாக
ஆஸ்தே	இருக்கிறான்.

இந்திரியங்கள், மனசு, இவைகளை சுவாதீனமாயுடையவன் சகல கருமங்களையும், விவேகத்தை யுடைத்தான மனசிலே விட்டுவிட்டு ஒன்பது வாயில்களையுடைய பட்டணத்தைப்போலிருக்கிற தேகத்தில் ஒன்றும் செய்யாமலும், செய்விக்காமலும் ஆனந்தமாயிருக்கிறான்.

(ரஂ) இவன் இதின் அ-கை-சுலோகங்களில் குறிப்பிடப்பட்டவனே.

(ஹா) தேகம், ஒன்பது துவாரங்களையுடையதாகையால், அந்தத் தேகத்தை ஒன்பது வாயில்களையுடைய பட்டணத்திற்குச் சமானமாக வருணிக்கப்பட்டது. தேகத்திலொன்பது வாயில்களெவையென்றால், கண்-உ, காது-உ, மூக்கு-உ, வாய்-க, பாயு-க, உபஸ்தம்-க, ஆக ஒன்பது. பட்டணத்தையுடமானமாகச் சொன்னதின் கருத்தென்னவென்றால்; ஒன்பது வாயில்களையுடைய ஒரு கோட்டையிலிருந்துக்கொண்டு தாஞகவும், தன் மந்திரிமுதலிய பரிவாரங்கள்மூலமாகவும் பலவிஷயங்களில் பிரவிருத்தித்து பல செய்கைகளைச் செய்துக்கொண்டும், செய்வித்துக்கொண்டும், நெடுங்காலம் இராஜ்ஜியதந்திரம் நடத்திவந்த ஒரு அரசன், இராஜ்ஜியாதிகாரத்தில் வெறுப்புற்று அந்த அதிகாரத்தை வேறொருவர் வசம் செய்துவிட்டு அந்தப்பட்டணத்திலேயே வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவன் அந்தப்பட்டணத்திற் குள்ளேயே வாசமாயிருந்தாலும், இராஜ்ஜிய தந்திரத்திலுண்டாகும் சகல கவலையும் அவ்வரசனை விட்டுநீங்கி கவலையற்று அந்த அரசன் எப்படிச் சுகமாகவிருப்பானே, அப்படிப்போல தேகமாகிற கோட்டைக்குள் விருந்துக்கொண்டு, இந்திரியங்கள், மனசு, புத்தி, அகங்காரம், தேகம் இவைகளாற்செய்யப்படும் சகலகருமங்களையும் தானே செய்வதாகவும், இந்திரியாதிகளைக்கொண்டு தான்செய்விப்பதாகவும், பிரமையடைந்து அதிலுல் சுகதுக்கங்கள் தன்னுடையதாகப் பாவித்துவந்த இந்த ஆத்மாவானவன் ஞானமடைந்து தான் அநுபவித்து வந்த துக்கசுகாதிகள் தன்னுடையது மல்ல; தேகேந்திரியாதிகளின் செய்கைக்குத் தான் கருத்தாவு மல்லவென்று அறிவானுகில், அப்படித் தெரிந்தபிறகு தேகாதிகளால் அவைகளின் வியாபாரம் நடந்துக்கொண்டிருந்த போதிலும், அவைகளின் சம்பந்தத்தைவிட்டு தேகத்திற்குள் சுகமாயிருப்பான்; என்பதை விளக்கும்பொருட்டு, பட்டணம் திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லப்பட்டது. (கஈ)

கசு. நகுதர்ஜகும நகுஜ்ஞாணி லொகஸ்வரூபஜ்ஞானீ
நகுஜ்ஞமொஹஸம்பியோகம ஸஹாவஸ்தாபரவதர்ஜிதர்.

வ ஹர்*	ஈசுவரன்
லொகஸ்வரூ	ஜனங்களுக்கு
கதர்ஜகும்	கருத்திருத்துவ (சுவதந்தரம்) த்தை
நஸ்ஜ்ஞதி	உண்டாகின்றதில்லை
கஜ்ஞாணி	கருமங்களை
ந	உண்டாகின்றதில்லை
கஜ்ஞமொஹஸம்பியோக	கருமபலனில்படற்றதலை
ந	உண்டாகின்றதில்லை
ஸஹாவஸ்தா	மாயையானது
வ தர் பரவதர்ஜித	பிரகிருத்திருக்கிறது.

ஈசுவரன் ஜனங்களுக்காக கருத்திருத்துவத்தையாவது, கருமங்களையாவது, கருமபலனிற் படற்றதலையாவது உண்டாகின்றதில்லை. மாயையானது பிரகிருத்தித் திருக்கிறது. (கருத்திருத்துவாதி மாயையின் குணத்துவஞ்சாடனை விதன்று தள்ளபடியது.)

(ரா) லொகஸ்வரூ = தேவ, மநுஷ்ய, பச, பக்ஷி, ஸ்தாவராதி ரூபங்களானதும், பிரகிருதி சம்பந்தத்தோடு கூடியிக்கிறதுமான இந்த லோகத்திற்கு-கதர்ஜ = தேவாதிஷ்டாதாவாயிருக்கிறதில்லை. அவரவர்களுக்குத் தனித்தனி கருத்திருத்துவத்தையும், கஜ்ஞாணி = அவரவர்களுக்குத் தனித்தனி கருமங்களையும், கஜ்ஞமொஹஸம்பியோக = அந்தந்த கருமங்களாலுண்டாகின்ற பலன்களினில் அவரவர்களுக்குத் தனித்தனி சம்பந்தத்தையும், வ ஹர் = கருமபலன்களிலிருந்து தன்னை தன்னுடைய தேவாதிஷ்டாதாவாயிருக்கிறதில்லை, ஸஹாவஸ் = பிரகிருதி மாயையானது அவரவர்களுக்கும் தூண்டி வந்து தூண்டி வகருமங்களாலுண்டான தேவாதிஷ்டாதாவாயிருக்கிறது. ஆகாரங்களான பிரகிருதி சம்பந்தத்திலும் அவரவர்களுக்குண்டான கர்மபலன்களாலும் தேவாதிஷ்டாதாவாயிருக்கிறது; வரவதர்ஜித = உண்மை பண்ணுகிறது. கருத்திருத்துவாதி, சுயபாவத்தினாலுண்டானதென்றும் ஆத்மாவுக்குக் கருத்திருத்துவ மில்லை யென்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ,வி) வ ஹர் = ஜடஸ்துக்களோடுகூடியிருந்தும் சுமர்த்தனான ஜீவனானவன், லொகஸ்வரூ = ஜனங்களுக்காவது, தனக்காவது - கதர்ஜகும் = கருத்திருத்துவத்தையாவது, கஜ்ஞாணி = கருமங்களையாவது,

---

* (ஸ்ரீ) ஆத்மா அல்லது தேவ.

கூடுஹமவஸம்யோகம் = கருமபலனேயாவது, நஸ்வாதீ=சுவதந்தரனுண்டுபண்ணவாவது, தானடையவாவதுசக்தனல்ல. வஸுஹாவஸ்து=சுதந்தரனுய் சகலத்தையு முண்டுபண்ணுகிறவனாகிய ஈசுவரன், வுவதர்தெ=சுதந்தரனுண்டுபண்ணுகிறார்; அல்லது, வுஹுஃ=ஈசுவரன், மொகஸ்வு = ஜீவர்களுக்கு, கதர்ஜ்ஞம்=கருதிருத்துவம், கூர்ணி=கருமங்கள், கூடுஹமவஸம்யோகஸ்து = கருமபல சம்பந்தம், இவைகளில்-நஸ்வாதீ=சுவாதந்திரியம் கொடுக்கிறதில்லை. (கச)

கரு. நாதத்தஸ்வுவிபுவாவம் நசெவவஸ்துகஂவிஹஃ,
அஜ்ஞானெநாவ்ருதஂஜ்ஞானம் தெநமுஹ்யந்திஜந்தவஃ॥

விஹஃ	ஈசுவரன்
கஸ்யசித்	ஒருவனுடைய
பாவம்	பாபத்தையும்
நாதத்தே	கிரகிக்கிறதில்லை
வஸுக்ருதம்	புண்ணியத்தையும்
செவ	கிரகிக்கிறதில்லை
அஜ்ஞானெந	அக்கியானத்தினலே
ஆவ்ருதம்	விவேகமானது
அஜ்ஞானம்	மூடப்பட்டிருக்கிறது
தெந	அதினலே
ஜந்தவஃ	மனிதர்கள்
முஹ்யந்தி	மோகித்திருக்கிறார்கள்.

ஈசுவரன் ஒருவனுடைய பாபத்தையாவது, புண்ணியத்தையாவது கிரகிக்கிறதில்லை. அக்கியானத்தினலே விவேகமானது மூடப்பட்டிருப்பதினலே, மனிதர்கள் மோகித்திருக்கிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) ஈசுவரன் சர்வத்திரசமமாயிருக்கிறானென்கிற ஞானமானது; தண்டனையும்கூட அநுக்கிரகம் தானென்று அறியாமையாகிய அக்கியானத்தினல் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதினல் தங்கள் பூர்வகருமாநு சாரமாய்த் துக்கத்தை அனுபவிக்கும்போது, பகவான் பக்ஷபாதியென்று எண்ணுகிறார்கள்.

(ஸா) நான் செய்கிறேன், செய்விக்கிறேன், புஜிக்கிறேன், புஜிப்பிக்கிறேன், என்று மோகித்திருக்கிறார்கள்.

(ஸா) விஹஃ=ஆத்மா (ஜீவன்) வானவன், கஸ்யசித்=புத்திரமித்திராநுடைய - பாபம்=பாபபலனாகிய துக்கத்தை, நாதத்தே=போக்கடிக்கிறதில்லை. அதாவது தன்னுடையவனென்கிற அபிமான

த்தால் அந்தப் பாபத்திற்குப் பரிகாரஞ்செய்யவாவது, அந்தப் பாப த்தைத் தான் நிரகித்துக்கொள்ளவாவது ஏற்படுகிறதில்லை. கூவு விசு=சத்துருவாகிய ஒருவனுடைய, வுகூஜ்ஜதம்=புண்ணியபலமாகிய சுகத்தை, நாஜூதித்த = போக்கடிக்கிற தில்லை. (அதாவது முன்சொன்ன அர்த்தந்தான்) எனென்றால், விஹ-ம் = குறித்த ஒருதேசத்திலிருக்கிறவனல்ல; அதாவது எங்கும் வியாபித்தவன், இவனுக்கு புத்திரமித்திரனென்பது மில்லை. துவேஷியுமில்லை. ஆகையால், ஒருவனுடைய பாபபுண்ணியங்களைப் போக்கடிக்கக் காரணமேயில்லை. ஆனால் உலகத்தில் துவேஷி, பெந்து, என்று வியவகரிக்கப்படுகிறதே யென்றால், அந்த வியவகாரம் பூர்வ கருமவாசனையினாலுண்டானது. எப்படியெனில், ஜ்ஞாநெநாவ்ருதஞ்ஜ்ஞாநம் = சுவசுவரூபஞானமானது அக்கியானத்தினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதினால் பெந்து, துவேஷி, என்கிற அபிமான முண்டாகிறது.

(மீ,வி) விஹ-ம் = ஜீவனானவன், கூவுவிசுவாவம்நாஜூதித = ஒரு துஷ்கருமத்தினுடைய பலனாகிய பாபத்தைச் சுவதந்திரமாயடையவாவது, கூவுவிசு - வுகூஜ்ஜதம் = ஒரு ஸத்கருமத்தினுடைய பலனாகிய புண்ணியத்தை சுவதந்திரமாயடையவாவது சக்தனல்ல. ஈசுவரன் தான் அந்தக்கருமபலன்களைக்கொடுக்க சக்தன். அல்லது, விஹ-ம் = ஈசுவரனுக்கு—பாபகருமமாவது, புண்ணியகருமமாவது ஒன்றுமில்லாததினாலே அந்தக் கருமபலனும் அவனுக்கில்லை. பாப புண்ணியபலன்களற்ற ஈசுவரன் ஒருவனிருப்பானாகில், என் காணப்படுகிறதில்லை யென்றால், ஜீவனுடைய ஞானமானது அக்கியானத்தினால் மறைக்கப்பட்டிருப்பதால், ஈசுவரனை யறியவில்லை. (கரு)

ககஙக. ஜ்ஞாநெநாவ்ருதஞ்ஜ்ஞாநம் யெஷாம்நாஶிதமாத்மநஃ।
தேஷாமாதித்யவச்ஜ்ஞாநம் ப்ரகாஶயதி தத்பரம்॥

ஆத்மநஃ ஜ்ஞாநெநாவ்ருத	} *	பிரம்மஞானத்தினாலே
யெஷாம்		யாருடைய
தஜ்ஜ்ஞாநம்		அந்தஅக்கியானமானது
நாஶிதம்		நசிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தேஷாம்		அவர்களுக்கு
ஜ்ஞாநம்		ஞானமானது

---

* (ஈ) ஆத்மநாம்=என்றுபாடம், (ஆத்மாக்களுடைய என்று அர்த்தம்.)

சூரியவச் சூரியனைப்போல
தத்வம் பரப்பிரம்மசுவரூபத்தை
வ்யகாசயதி பிரகாசிப்பிக்கிறது.

பிரம்ம ஞானத்திலில் யாருடைய அக்கியானமானது நசிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு ஞானமானது சூரியனைப்போல பரப்பிரம்ம சுவரூபத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது. (எப்படியென்றால், சூரியனுடைய பிரகாசமானது இருட்டைப்போக்கடித்து வஸ்துக்களைப் பிரகாசிப்பிக்கிறதுபோல.)

(ஈ) யேஷாம்து நாம = பிரகிருதியிலிருந்து விடுபட்டிருக்கிற ஆத்மாக்களுடைய, சுஜ்ஞாநம் = அநாதிகாலமாய் பிரவிருத்தித்திருக்கிற கருமகூட்டங்களாகிய அக்கியானமானது, ஜ்ஞாநேந = எந்த ஞானத்தினாலே, அதாவது ஆத்மசுவரூபவிஷய பரிபூர்ணஞானத்தினாலே-நாசிதம் = நசிப்பிக்கப்பட்டதோ, தேஷாம் = அந்த அக்கியானம் நீங்கினவர்களுடைய, தத்பரம், ஜ்ஞாநம்=பரிபூர்ணமானதும் சுபாவமானது மாகிய அந்த ஞானமானது, சூரிதவச=சூரியனுடைய பிரகாசம்போல், வ்யகாசயதி=சகலத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறது. எவர்களுடைய அக்கியானம் நாசமடைந்ததோ, தேஷாம் = அவர்களுடைய என்கிற இந்த பெகுவசனமானது ஜீவசுவரூபம் பலவென்பதைக் காண்பிவிக்கிறது. அவித்தையிலில் பலவாகத் தோற்றுகிற தேயன்றியில் வாஸ்தவத்திலொன்று தானென்னும் பக்ஷம் சரியல்ல. ஏனென்றால், அவித்தை நாசமடைந்தபிறகும், பலவென்கிற அர்த்தமிதில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஜீவன்கள் பலவென்பதும், ஜீவேசுவரபேதமென்பதும் ஏற்படுகிறது. (ககச)

கஎ. தத்³பு³த்³தயஸ்தத்³ஆத்மாந தந்நிஷ்டாஸ்தத்பராயணாஃ।
கு³ச்ச²ந்த்யபுநராவ்ருத்திம் ஜ்ஞாநநிர்தூ⁴தகல்மஷாஃ॥

தத்³பு³த்³தயஃ* { நிச்சயமான பிரம்மஞானத்தையுடையவர்களாயும்
தத்³ஆத்மாநஃ† { பிரம்மத்தினிடத்தில் நிலைத்த மனதையுடையவர்களாயும்

---

* (ஈ) தன்னுடைய ஆத்மசுவரூப தெரிசனத்தில் நிச்சயஞானமுள்ளவர்களாயும்.

† (ஊ) பிரம்மமே தன் ஆத்மாவாகவுடையவர்கள் (என்றால்) தானேபிரம்மமென்கிற நிச்சயமுடையவர்கள். (ஈ) ஆத்மசுவரூப தெரிசனத்தில் மனதைச் செலுத்துகிறவர்கள். (ஸீ,வி) தனக்கு பரமாத்மாவே யஜமானனென்று எண்ணுகிறவர்கள்.

தந்திஷ்டாம்* பிரம்மநிஷ்டையுடையவர்களாயும்

தத்பராயணாம்† பிரம்மத்தையே ஆசிரயித்தவர்களாயும்

ஜ்ஞாநநிர்தூதகல்மஷாம் ‡ { ஞானத்தினாலேசகலபாபங்களையும்போக்கடித்துக்கொண்டவர்களாயுமிருக்கிறவர்கள்

அபுநராவ்ருத்திம்§ { திரும்பவும்சமுசாரத்திற்குவராத ஸ்தானத்தை (மோக்ஷத்தை)

கச்சந்தி அடைகிறார்கள்.

நிச்சயமான பிரம்மஞானத்தையும், பிரம்மத்தினிடத்தில் நிலைத்தமனதையும், பிரம்மநிஷ்டையையும் உடையவர்களாயும், பிரம்மத்தையே ஆசிரயித்தவர்களாயும், ஞானத்தினால் சகல பாபங்களையும் போக்கடித்துக்கொண்டவர்களாயுமிருக்கிறவர்கள், திரும்பவும் சமுசாரத்திற்கு வராத ஸ்தானமாகிய மோக்ஷத்தை யடைகிறார்கள்.

கஅ. விद्याविनयसम्पन्ने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि।
शुनि चैव श्वपाके च पण्डिताः समदर्शिनः॥

विद्याविनयसम्पन्ने¶ கல்வியும், வணக்கமுமுள்ள

ब्राह्मणे பிராமணனிடத்திலும்

गवि பசுவினிடத்திலும்

हस्तिनि யானையினிடத்திலும்

शुनि நாயினிடத்திலும்

श्वपाके च நாயை சமயல்செய்து தின்கிறவனிடத்திலும்

पण्डिताः समदर्शिनः பிரம்மத்தை சமமாய்ப்பார்ப்பவர்கள்

वन्दितारः ஞானிகளென்று சொல்லப்படுகிறார்கள்.

கல்வியும், வணக்கமுமுள்ள பிராமணனிடத்திலும், பசுவினிடத்திலும், யானையினிடத்திலும், நாயினிடத்திலும், நாய் மாமிசம்

---

* (ஸ) ஆத்மசுவரூபத்தில் எப்போதும் அப்பியாசமுள்ளவர்கள். (ஸ்ரீ, வி) அசஞ்சலமாய் பிரம்மநிஷ்டையை யுடையவர்கள்.

† (ஸ) தன்னுடைய ஆத்மசுவரூபத்தை யறிகிறதே பரமப் பிரயோஜனமாக எண்ணினவர்கள்.

‡ (ஸ்ரீ) பகவத் பிரசாதத்தினாலுண்டான ஞானத்தினாலே சகலபாபங்களுமற்றவர்கள்.

§ (ஸ) புநர்ஜநமில்லாத தன்னுடைய முக்தசுவரூபத்தை.

¶ (ஸ்ரீ) விநயம்=உபசமம்.

புஜிப்பவனிடத்திலும், பிரம்மத்தைச் சமமாய்ப்பார்ப்பவர்கள் ஞானிகளென்று சொல்லப்படுகிறார்கள்.

(ஈ) வாபிதாஂ = பிரகிருதி விமுக்த ஆத்ம சுவரூபத்தையறிந்தவர்கள், லபிஷுஂ = சகலஜீவ சுவரூபமும், ஞாநைகாரமாய் சமமானதென்று அறிகிறார்கள்.

(தீ.வி) லபிஷுஂ=உத்தம, மத்தியம, நிகிர்ஷ்டப் பிராணிகளிடத்தில் சகலகுணபரிபூர்ணரான பரமாத்துமாவானவர், அந்தரியாமியாய்ச் சமமாயிருக்கிறாரென்று அறிகிறவர்கள். என்றால், உத்தமமானவஸ்துவில் பரமாத்மா பூர்ணமாயும், நிகிர்ஷ்டமான வஸ்துவில் சொற்பமாயு மிருக்கிறதாக அக்கியானிகள் நினைப்பார்கள்; விவேகிகள் எங்கும் பரமாத்மா சமமாயிருப்பதாகப் பார்க்கிறார்களென்பது தாத்பரியம். (கஅ)

கக. ஹிஹ்வவிதஜ்ஞுதஸ்யுமுா யெஷாஂஸாஂஜ்ஞுஸிதஂஜநஂ।
நிஜ்ஞுாஷஂஹிவஸஂஜ்ஞுஹ தஸ்ஸாஜ்ஞுஹணிதஸ்ஜ்ஞுதாஂ॥

யெஷாஂ	எவர்களுடைய
உதஂ	மனசானது
ஸாஜ்ஞுஸ்ய*	பிரம்மம் சர்வத்திலும் சமமென்கிற விஷயத்தில்
ஸ்ஜ்ஞுதா	ஸ்திரமாயிருக்கிறதோ
ஜ்ஞுதஂ	அவர்களாலே
ஹிஹ்வ	இந்தத்தேகத்துட னிருக்கையிலேயே
ஸஹ்ஂ	ஜனனமரணமானது
ஜிதஂ	ஜயிக்கப்பட்டது
நிஜ்ஞுாஷஂ	குற்றமற்ற
ஹ்ஜ்ஞுஹ	பிரம்மமானது
ஸஂஹி	சர்வத்திலும் சமமானதல்லவா
தஸ்ஸாத்	ஆகையினாலே
ஹ்ஜ்ஞுஹணி	பிரம்மத்தினிடத்தில்
தெ	அவர்கள்
ஸ்ஜ்ஞுதாஂ	(நிஷ்டையையடைந்து) இருக்கிறார்கள்.

எவர்களுடைய மனசானது பிரம்மம் சகலத்திலும் சமமென்கிற விஷயத்தில் ஸ்திரமாயிருக்கிறதோ அவர்களாலே இந்தத்தேகத்

---

* (தீ,வி) கல்வியாணகுணங்கள், தோஷமினமை இவைகளில் சமமாயிருக்கிற.

துடனிருக்கையிலேயே ஜனன மரணமானது ஜயிக்கப்பட்டது. குற்றமற்ற பிரம்மமானது சர்வத்திலும் சமமானதல்லவா? ஆகையினாலே பிரம்மத்தினிடத்தில் அவர்களிருக்கிறார்கள் (பிரம்மசுவரூபத்தை யடைகிறார்களென்பது கருத்து.)

(ஸ்ரீ) யோக்கியாயோக்கியர்களிடத்தில் சமமாயிருக்கத்தகாது. தாரதம்மிய ஞானமிருக்கவேண்டியது. அப்படித் தாரதம்மியமில்லாமல் இருவனையும் சரியாய் எண்ணி நடக்கிறவனுக்கு இந்தலோகத்திலும், பரலோகத்திலும் நித்தனேயே யுண்டாகிறதென்று மௌதஹஷ்கி-ரு, சொல்லியிருக்கிறாரே! அப்படியிருக்க சகலத்தையும் சமமாய் எப்படிப் பார்க்கலாமென்றாலோ, ஆத்மசுவரூபஞான மெவனுக்குண்டாகவில்லையோ அவனுக்குத் தாரதம்மிய ஞானம் சொல்லப்பட்டதேயன்றி ஆத்ம சுவரூப ஞானமுடையவனுக்குத் தாரதம்மிய ஞானஞ் சொல்லப்படவில்லை.

(ஈ) வாஜெ3 = பிரகிருதி விமுக்த ஆத்ம சுவரூபமெல்லாம் சமமானதென்கிற விஷயத்தில், யேஷாஂநி3ர்ஜ்ஞிதா:=எவர்களுடைய மனசானது ஸ்திரமாயிருக்கிறதோ, தேஷ் = அவர்களாலே, இஹைவ=சாதனாநுஷ்டான சமயத்திலேயே, ஜிதஂ=ஜனன மரணமானது ஜயிக்கப்பட்டது. நிர்தோ3ஷம் = பிரகிருதி சம்பந்த தோஷமற்றதும், ஹி = சகலத்திலும் ஞான சுவரூபமாகவேயிருக்கிறதுந்தான் ஆத்மவஸ்து. அதுதான், ப்3ரஹ்ம=பிரம்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது. தே = அந்த பிரகிருதி விமுக்த ஆத்மசுவரூபிகள், ப்3ரஹ்மணிஜ்ஞிதா: = ஞானகார சுவரூபத்தோடிருக்கிறார்கள். (ககூ)

உ0. நவ ப்3ரஹ்மஷிபி4ஸ் ஸ்ரியம்பராவஸு ரோநிதி4ஜஸ் வராவஸுவா ஸ்ரியம், ஸ்ரிரவை-ஜிரஸம்பி4-ருமொ ப்3ரஹ்மவிதுர்ப்3ரஹ்மணிஜ்ஞிதா:॥

ஸ்ரிரவை-ஜிம்	} பிரம்மத்தினிடத்தில் ஸ்திரமான புத்தியை யுடையவனையும்
ஸுஸம்பி4-ருஷ்ம்*	மூற்றிலுமோகமற்றவனையும்
ப்3ரஹ்மணிஜ்ஞிதா:	பிரம்மநிஷ்டையையுடையவனையுமிருக்கிற
ப்3ரஹ்மவிது:†	பிரம்மஞானியானவன்
ஸ்ரியம்	} இஷ்டமானதையடைந்தும்
ஸ்ராவை	

---

* (ஈ) தேகமே ஆத்மாவென்று நினையாதவன். (ஸ்ரீ,வி) தான் சுவதந்திரனென்கிற அக்கியானமில்லாதவன்.

† (ஸ்ரீ,வி) பரமாத்மாவே சுவதந்திரனென்று அறிந்தவன்.

நஹ ஹ்ருஷ்யே சந்தோஷிக்கிறதில்லை
ஸ்ரீய அநிஷ்டமானதை யடைந்தும்
ந்ராவ்ருச விசனப்படுகிறதில்லை.

பிரம்மத்தினிடத்தில் ஸ்திரமான புத்தியை யுடையவனும், மூற்றிலும் மோகமற்றவனும், பிரம்மநிஷ்டையை யுடையவனுமிருக்கிற பிரம்மஞானியானவன் இஷ்டமானதை யடைந்ததினால் சந்தோஷமாவது, அநிஷ்டமான்தை யடைந்ததினால் விசனமாவது படுகிறதில்லை.

(ஈ) (முந்திய சுலோகத்தில் செய்ததுபோலவே இந்தச் சுலோகத்திலும், மேலாக பிரம்ம பரமாகசொல்லியிருப்பவைகளையெல்லாம் ஆத்மபரமாக அர்த்தஞ்செய்திருப்பதுதான் வித்தியாசம், மற்றவைகள் வித்தியாசமில்லை.)

(ஊ) இப்படிப்பட்ட பிரம்மநிஷ்டனுக்கு இஷ்டாநிஷ்டமெப்படியுண்டாகுமென்றாலோ, அவனுக்கு இஷ்டமானதும், அநிஷ்டமானதுமில்லை, யென்பது நிச்சயமே. ஆனால், பிராரப்தகருமமானது அவனை இந்தத்தேகமுள்ளவரையில் விடாது. அதை அவன் அநுபவித்தே தீரவேண்டும். அப்படி அநுபவிக்கும் விஷயத்தில் அந்தத்தேகத்திற்குண்டாகிற இஷ்டாநிஷ்டங்களை அவன் அனுபவிப்பதேயில்லை. ஆனால், அவன் அநுபவிப்பதுபோல் பிறருக்குக் காணப்படும்.

(உ0)

உக. யோ ஹ்யேவம்ஸோ(அ)ந்தஸ்தா விந்தரா(அ)த்மந்யேவ
யோ ந்ஹ்யேதாமஸ்ப்ருஹ(அ)ந்தஸ்தா யதீச்சயாசரீரா(அ)தி॥

யோ ஹ்யேவம்ஸோ(அ)ந்தஸ்தா உலகத்திலுள்ளவஸ்துக்களில்
ஸ்ப்ருஹ ஆசையற்றமனசையுடையவன்
(அ)ந்தஸ்தா தன்னிடஅந்தக்கரணத்தில்
யத் *
ஈச்சயா † எந்தச்சுகமுண்டோ!
(தத்
ஈச்சயா) அந்தச்சுகத்தை
ஆப்நோதி அடைகிறான்

---

* (ஈ) தன்னுடைய ஆத்மசுவரூபத்தில்.

† (ஈ) யத்ஈச்சயா - என்றுபாடம், யஃ=எவன், ஈச்சயா = சுகத்தை. ஆப்நோதி=அடைகிறானே - ஸஃ=அவன் என்று அன்வயம்.

ப்ரஹ்மயோமய-க்ருʼத்ʼ	{ பிரம்மத்தியானத்தில் மனதையுடையவன் (ஆகில்)
வஸ்	அவன்
சுக்ஷயம்	நாசமற்ற
வ-ஸ்வம்	சுகத்தை
சுஸ்ரு-தே	அடைகிறான்.

உலகத்திலுள்ள விஷயங்களில் ஆசையற்ற மனதையுடையவன் தன்னிட அந்தக்காரணத்தில் எந்தச்சுகமுண்டோ அந்தச்சுகத்தையடைகிறான். பிரம்மத்தியானத்தில் மனசையுடையவனால், அவன் நாசமற்ற சுகத்தையடைகிறான். என்றால் விஷயங்களிலாசையுள்ளவனுக்கு எப்பவும் மனதில் கவலையுண்டாய்க்கொண்டேயிருக்கும். ஆசையற்ற மனதையுடையவனுகவானால் கவலையற்ற அந்தக்காரணத்தை படைகிறான். அப்படிக் கவலையற்றிருப்பதே சுகமல்லவா? ஆனலிது அற்பசுகமே. கவலையற்ற அந்த அந்தக்காரணம் பிரம்மத்தியானத்தில் நின்றுவிட்டால் நாசமற்ற மோக்ஷசுகம் கிடைக்குமென்பது கருத்து. (உக)

உஉ. யெஹிலஂஷ்வ-ஜாஹோமா உ-ஂவெயோநயஹனவதி,
சூஉ)ஹவஹ்ஂளெய நதிதஷ-ரஜதி தவை-யஂ॥

யெஹிளஂதெய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
லஂஷ்வ-ஜாஂ*	விஷயங்களிலுலுண்டான
ஹோமாஂ	போகங்கள், அல்லது சுகங்கள்
யெ	எவையோ
தெ	அவை
உ-ஂவெயோநயஹனவ	துக்கத்திற்குக்காரணமானவைகளே
ஹி	எனென்றால்
சூஉ)ஂதவஂதஂ	{ உண்டாவதும், அழிவதுமாகவேயிருக்கின்றன
தெதஷ-ர	அவைகளில்
வை-யஂ	உண்மைதெரிந்தவிவேகியானவன்
நாஉதெ	சந்தோஷிக்கிறதில்லை.

ஓ! அர்சுன! விஷயங்களிலுலுண்டான சுகங்கள் எவையோ அவை துக்கத்திற்குக் காரணமானவைகளே. ஏனென்றால், உண்டாவதும், அழிவதுமாயிருக்கின்றன. (நிலையற்றதுகள்) அவைகளில், உண்மைதெரிந்த விவேகியானவன் சந்தோஷமடைகிறதில்லை. (உஉ)

---

* (ரா) விஷயேந்திரிய சம்பந்தத்திலுலுண்டான. (ஹ்வா) இதின் உ-வது அத்தியாயம். கசு-வது சுலோகத்திலுள்ள "ஸோதராஹ்வ ஸுஹ்ருʼத்ʼ" - பார்க்க.

உ. ஸந்தாதீஹைவயஸ்யாம் வ்ருஜ்ஜ ஶரீரவிஸோக்ஷணாத்।
காமக்ரோதொத்பவம்வேகம் ஸயுக்தஸ்ஸுகீநரஃ॥

காமக்ரோதொத்பவம் } ஆசை, கோபம் இவைகளினுலுண்டா
} கும்
வேகம் மனத்துடிப்பை
ஈஹைவ உடனேக்குடனே (இந்தஜன்மத்தில்தானே)
ஶரீரவிஸோக்ஷணாத் } * சரீரத்தை விடுவதற்குமுந்தியே
வ்ருத்
யஃ சகிக்கிறதற்கு
ஸஃ } எந்தமனிதனவன்
நரஃ }
ஸந்தாதீ சக்தியுடையவனே
ஸஃ அவன்
யுக்தஃ மனச்சமாதானமுள்ளயோகி
ஸஃ அவன்
ஸுகீ † சுகமுள்ளவன்.

ஆசை, கோபமிவைகளாலுண்டாகும் மனத்துடிப்பை (அது ண்டானை) உடனேக்குடனே (சகித்து, அப்படியே) சரீரமுள்ளவரையில் சகிக்கிறதற்கு, எந்தப் புருஷன் சக்தியுடையவனே, அவனே மனச்சமாதானமுள்ளயோகி. அவனே சுகி.

(ஶ்ரீ) பிராணவியோகமான பிறகு ஸ்திரீகள் ஆலிங்கனஞ்செய்வதினுலும், புத்திரன் தகனஞ்செய்வதினுலும், எப்படி மனுஷிகாரமுண்டாகிறதில்லையோ, அதுபோல உயிரோடிருக்கையிலேயே தன் தேகவிஷயமாயுண்டாகும் சுகதுக்கங்களிலும் விகாரமடையாமலிருக்கவேண்டுமென்பது கருத்து. (இதற்கு ஞானவாசிஷ்ட சுலோகத்தை உதாகரிக்கிறார். அதாவது) "வ்ராணைமதயாஹ்ருஃ ஸுவஹ்ருஃவைநவிம் உதி। தயாவெஸுவ்ராணயஃ தூவிஸவைஸுவமுராயொஸுவெஸு॥"

(ஶு) இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, காம = ஆசை, இதெப்படிப்பட்டதென்றுல், தனக்கு எது சுகமென்று காணப்படுகிறதோ, அந்த வஸ்துக்களைப் பார்ப்பது கேட்பது முதலியவைகளாலுண்டாகும் விருப்பம். க்ரோத = கோபம், இதெப்படிப்பட்டதென்றுல், தனக்கு எது துக்கத்தை யுண்டாக்கிறதோ அந்தவஸ்துக்களைப் பார்ப்பது கேட்பது, நினைப்பது முதலியவைகளாலுண்டாகும் வெறுப்

* (ஈ) சாதனுநுஷ்டான சமயத்தில்.

† (ஈ) ஆத்மாநுபவத்தினுலுண்டாகும்சுகத்தை யடைந்தவனுகிறன்.

றுப்பு; வெமம் = மனத்துடிப்பு; இதுகாமத்தினால் உண்டானது, கோபத்தினாலுண்டானதென்று இருவகைப்படும். காமத்தினாலுண்டாவது-மயிர்க்கூர்ச்செறிகிறது, கண்கள் முகம் இவைகளில் மலர்ச்சியுண்டாகிறது, கண்களில் ஆநந்தபாஷ்பமுண்டாகிறது, புன்சிரிப்புண்டாகிறது, இப்படிப்பட்டவைகளினால் மனதிலுண்டாகும் பரபரப்பு. குரோதத்தினாலுண்டாவது-தேகப்படபடப்பு, வேர்வை, உதட்டைக்கடித்தல், கண்கள் செவப்பது, வாய்குளறல், இவைகளில் மனதிலுண்டாகும் பரபரப்பு. லொபம் = சகிப்பது; எப்படிப்பட்டதென்றால், மேல்கண்ட காமக்குரோதங்களினாலுண்டாகும் மனத்துடிப்பை அதுண்டானவுடனே, அதற்குள்ளாகாமல் விவேகத்தினால் அடக்குவதுதான்.

(உ) (மீ,வி) பசு பகுதிமுதலிய தேகத்தையடைந்தால் காமக்குரோதாதிகளை யடக்குவது சாத்தியமல்ல. ஆகையால், இந்தமனுஷிய தேகத்திலிருக்கையிலேயே அடக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. (உக)

உசு. யொதெஹ வொதாராஶ ஸ்யாதஜோ ஜ்யோதிரோவயம்।
வயொதீர்வ ஹநிவாணம் ப்ர ஹஹாதி தாயிமஹ்ஹ தீ॥

ஶுதஸ்ய வம்	{ தன் ஆத்மாவிடத்திலேயே சுகமுடைய வனையும்
ஶுதாராஶீம்*	{ தன் ஆத்மாவிடத்திலேயே கிரீடையுடையவனையும்
யம்	எவனிருக்கிறானே
தயா	அப்படியே
ஶுதஜோ ஜ்யோதிரோவ†	{ தன் ஆத்மாவிடத்திலேயே பிரகாசமுடையவனை
யம்	எவனிருக்கிறானே
வம் யொ மீ	{ அந்தப் பிரம்மனிஷ்டனை யோகியானவன்

---

* (ஸ்ரீ) தன், விளையாடல் ஆத்மாவிடத்திலேயே யன்றி வெளிவஸ்துக்களிடத்திலுண்டாவதில்லை. (உ) ஶுத = பரமாத்மதெரிசனம், ஸ்பரிசனம், சல்லாபம் முதலிய பலவிதமாயுண்டாகப்பட்ட, ஆராஶ = சுகமுடையவன். (மீ,வி) பகவத்தெரிசனத்தினாலுண்டான சுகத்தையுடையவன்.

† (மீ,வி) தனக்குள்ளே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற பகவானுகிற ஜோதிஸையுடையவன்.

ப்ரஹ்மபூதஃ* { ஜீவன்முக்தனுய், அல்லது பிரம்மசுவரூபமாய்

ப்ரஹ்மநிர்வாணம்† { பிரம்மத்தில் லயத்தை, அல்லது பிரம்மாநந்தத்தை

ப்ரஸன்னாத்மா பூர்ணமாயடைகிறான்.

தன் ஆத்மாவிடத்திலேயே சுகத்தையும், கிரீடையையும், அப்படியே பிரகாசத்தையும், அடைந்திருப்பவனெவனே, அந்தயோகியானவன் பிரம்மசுவரூபமாய் பிரம்மத்தில் லயத்தையடைகிறான்.()

---

೭೫. லபந்தெப்ரஹ்மநிர்வாண ம்ருஷயஃக்ஷீணகல்மஷாஃ।
சிந்நத்வைதாயதாத்மான ஸர்வபூதஹிதேரதாஃ॥

க்ஷீணகல்மஷாஃ { பாபங்களைப் போக்கடித்துக்கொண்டிருக்கிற

சிந்நத்வைதாஃ‡ சமுசயம், அக்கியான மிவைகளற்றிருக்கிற

யதாத்மானஃ { இந்திரியங்கள், மனசு இவைகளைச் சுவாதீனமாய் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற

ஸர்வபூதஹிதேரதாஃ { சகலப் பிராணிகளுக்கும் நன்மையைக் கோறிக்கொண்டிருக்கிற

ரிஷிகள் (ஞானிகள்)

ப்ரஹ்மநிர்வாணம்¶ { பிரம்மத்தில் லயத்தை, அல்லது மோக்ஷத்தை, அல்லது பிரம்மாநந்தத்தை

லபந்தெ அடைகிறார்கள்.

பாபங்களையும், சமுசயத்தையும், அக்கியானத்தையும், நிவர்த்தித்துக்கொண்டும், இந்திரியங்கள், மனசு, இவைகளை சுவாதீனத்

---

* (மீ,வி) பிரம்மத்தினிடத்தில் நிஷ்டையை யுடையவனுய்.

† (ஈ) தன்னுடைய ஆத்மாநுபவசுகத்தை.

‡ (ஈ) சிதோஷ்ணதிதுவந்துவங்க ளற்றவர்கள். (உ) (மீ,வி) சிந்நத்வைதாயதாத்மானஃ, சிந்நத்வைதாஃ=சமுசயம், விபரீதஞான மிவைகளற்றவர்களாயும், யதாத்மானஃ = விசாலமானம னதையுடையவர்களாயு மிருக்கிறவர்கள். (மீ,வி) மனசுவாதினமுடையவர்கள்.

§ (ஈ) ஆத்மதெரிசன முள்ளவர்கள்.

¶ (ஈ) தன்னுடைய ஆத்மாநுபவசுகத்தை. (உ) பிரம்மத்திலுல் கொடுக்கப்பட்ட சுகத்தை. (மீ,வி) பிராகிருத சரீரமில்லாத பிரம்மத்தை.

தில் வைத்துக்கொண்டும் சகல பிராணிகளுக்கு கண்மையையே கோறிக்கொண்டுமிருக்கிற ஞானிகள் பிரம்மத்தை யடைகிறார்கள். (ஜீவன் முக்தர்களாகிறார்கள்.) (௨ரு)

௨சு. காஶகோயவிய-தூநாம யதீநாம்யதவெதவஸாம்।
ஸுஹிதாவ்ருஹநிவ-ூணம் வத-ுதவிதி-தாதூநாம்॥

காஶகோயவிய-தூநாம்	ஆசை கோபங்களிலிருந்து விடுபட்டும்
யதவெதஸாம்	மனதை யடக்கியும்
விதி-தாதூநாம்*	ஆத்ம தத்துவத்தை யறிந்துமிருக்கிற
யதீநாம்†	யதி (சகலகருமத்தையும்விட்ட பிரம்ம நிஷ்டர்) களுக்கு
ப்ருஹ்மநிவ-ூணம்‡	பிரம்மத்தில் லயம், அல்லது மோக்ஷம், அல்லது பிரம்மாநந்தம்
ஸுஹிதம்§	இருபக்கத்திலும் (தேகத்தோடிருக்கையிலும், தேகம்போன பின்பும்)
வத-ுதெ	இருக்கிறது.

ஆசை கோபங்களிலிருந்து விடுபட்டும், மனதை யடக்கியும், ஆத்மதத்துவத்தை யறிந்தும் சகல கருமங்களும் விட்டுப்போயிருக்கிற பிரம்ம நிஷ்டர்களான யதிகளுக்கு பிரம்மாநந்த மெவ்விடத்திலு மிருக்கின்றது. (௨சு)

௨ள. ஸுஶ-ூஷுர்ஸுக்ஷா வைஹிவை-ூஹஸ்ரம் ஸுகஷ-ம்மிஸ்ரவா தெரு ஹ்ர-மிவாம்। ப்ராணாவாநளஸளகஸுக்ஷா நாஸாஹ்ருதெரவா ரிணைள॥

௨அ. யதிதம்ஜ்ரயமிநாவை-ஷி ஒ-ு-நிதெ-ூாகூஷவாயணம்।
விமிதஜ்ஹாஹயதெக்ரோயொ யஸ்ஹாதி-தூவனவஸம்॥

வாஹ்ருஸ்ரு	(தேகத்திற்கு) வெளியிலுள்ள விஷயங்கள
வெஸ்ரு	

---

* (ரா) விஜிதாதூநாம் - என்றுபாடம் = மனதைஜெயித்தவர்கள்.

† (ரா) (மீ,வி) முயற்சிசெய்கிறவர்களுக்கு.

‡ (ரா) தன்னுடைய ஆத்மாநுபவசுகம்.

§ (ஸ்ரு) கைக்குள்ளேயே (உ) எவ்விடத்திலும் (மீ,வி) எந்தக்காலத்திலும், இடத்திலும். (ஸ்ரா) சீக்கிரமாய், தக்ஷணமே, ஸமீபத்தில்.

பஹிஃ கூகா	} வெளியில்தள்ளியும்
சக்ஷுஃ	கண்களை
ப்ரூவோஃ மத்⁻யே	} * புருவங்களின் மத்தியிலேயே
கூகா	வைத்து
ப்ராணாபாநௌ	பிராணபான வாயுக்களை
நாஸாப்⁻யந்தரசாரிணௌ	மூக்குக்குள்ளாக சஞ்சரிக்கும்படியாய்
ஸமௌ கூகா	} சமமாகச்செய்து
யதேந்த்⁻ரியமநோபு⁻த்⁻தி:	† இந்திரியங்கள், மனசு, புத்தி இவைகளை யடக்கி
விகதேச்ச²ாபயக்ரோத:	ஆசை, பயம், கோபம் இவைகளைவிட்டு
யோக்ஷபராயணஃ	மோக்ஷத்தையே யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
முநிஃ யஃ	} ‡ மௌனத்தோடு கூடிய யோகி யெவனே
ஸதா³	அவன்
முக்தஏவ§	எப்போதும்
ஸ யுக்தஏவ¶	முக்தனே.

தேகத்திற்கு வெளியிலிருப்பதாகிய சப்தாதி விஷயங்களைத் தேகத்திற்குள் சேரவொட்டாமல் வெளியில் தள்ளியும், கண்களைப் புருவங்களின் மத்தியில்வைத்தும், பிராணபானவாயுக்களை மூக்குக்

---

* (ஈ) நாஸிகாக்³ரே. (வ்ரூ) மூக்குநுனி=நுனி என்பது புருவத்திற்குச் சமீபத்தில் சிறுத்திருக்கிற பாகமென்றும், அல்லது இதை அடியாகவைத்துக்கொண்டால், மற்றெருமூனையா யிருப்பதை நுனி என்றும் சொல்லலாம். ஆனல் புருவத்தின் மத்தியென்று இந்தச் சுலோகத்தி லிருப்பதாலும் அதற்கே-நாஸிகாக்³ரே-என்று (ஈ) அர்த்தஞ் செய்திருப்பதாலும், மூக்கு நுனி புருவத்திற்கு சமீபத்தில் சிறுத்திருக்கிற பாகமென்று தான் அர்த்தமாகிறது. சு-வது அத்தி. கஉ-அ-வது அத்தியாயம் க0 - இந்தச் சுலோகங்களையும் பார்க்க.

† (ஈ) ஆத்மதெரிசனத்தின் பொருட்டு இந்திரிய மனசு புத்திகளை யடக்கி.

‡ (ஈ) ஆத்மதெரிசனத்திலேயே யிருப்பவன்.

§ (ஈ) சாதகாநுஷ்டான சமயத்திலும்.

¶ (ஶ்ரீ,வி) முக்தன்போலுள்ளவனே. அதாவது காமக்ரோதாதிகளிலிருந்து விடுபட்டவனைதிலே முக்தனுக்கு சமானமானவன்.

குள்ளாகச் சமமாய் சஞ்சரிக்கும்படி (கும்பகம்) செய்தும், இந்திரியம் மனசு புத்திகளையடக்கியும், ஆசை பயம் கோபங்களை விட்டும், மோக்ஷத்தையே யெதிர் பார்த்துக்கொண்டு மிருக்கிற மௌனத்தோடுகூடிய யோகியெவனே, அவன் எப்போதும் முக்தனே. (என்றால், சகல துக்கங்களிலுமிருந்து விடுபட்டவனே என்பது தாத்பரியம்.)

(வ்லா) ஸ்ரீதரசுவாமிகளுடைய வியாக்கியானத்தை ஆதாரமாய்க்கொண்டு இந்தச் சுலோகங்களிலுள்ள அடியில் விவரித்த பதங்களுக்கு விரிவாய் அர்த்த மெழுதப்படுகிறது. "வெளியி லுள்ள விஷயங்களை வெளியில்தள்ளி" என்றால், இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படுவதாகிய சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கெந்தங்களும், இவைகளையுடைய வஸ்துக்களுந்தான், விஷயங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. இந்த விஷயங்களை இந்திரியங்கள் கிரகித்துக்கொண்டுபோய் மனதினிடத்தில் சேர்க்கின்றன. மனசு அந்தவிஷயங்களை புத்தியினிடத்தில் சேர்க்கிறது. புத்தியானது அந்த விஷயங்களை தன் சமீபத்திலிருக்கிற ஆத்மாவிடத்தில்சேர்க்கிறது. ஆத்மா அந்தவிஷயங்களைக் கிரகித்தாலால் அந்தவிஷயங்களினால் உண்டாகிற சுகதுக்கங்களை ஆத்மா அடைகிறான் ; அந்த சுகதுக்கங்களை ஆத்மா கிரகித்துக்கொண்டிருக்கிறவனையிலும் நிஷ்டைசெய்ய யோக்கிய மகமாட்டான். ஆகையினாலே தேகத்திற்குவெளியிலிருப்பதாகிய விஷயங்களை வெளியிலிருந்து தன்னிடத்திற்குக் கொண்டுவந்து சேர்க்க இடம் கொடாமல், வெளியிலே தள்ளிவிடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. தன் சமீபமாகவந்துவிட்ட விஷயங்களை யநுபவிக்காமலே தள்ளிவிடுவதற்கு கல்ல ஞானி தகுந்தவனாலும் யோகாப்பியாசி தகுந்தவனல்ல. ஆகையாலவனுக்குபாயம் இந்தச் சுலோகத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது விஷயங்களை எதெது தன்னிடம் கொண்டுவந்து சேர்க்கிறதோ அந்தப்புத்தி, மனசு, இந்திரியங்களை அடக்குவதுதான். இவைகளில் முதலிலடக்கவேண்டியது இந்திரியங்கள்தான். ஏனென்றால், அவைகள்தான் முதலில் விஷயங்களைக் கிரகிக்கின்றன. அப்பியாசத்தினால் முதலில் இந்திரியங்களையும் பிறகு மனதையும் பிறகு புத்தியையும் கிரமமாயடக்கவேண்டும். இவைகளடங்கிவிட்டால் சுகதுக்காதிகள் ஆத்மாவுக்குண்டாகவேதுவேயில்லை. இந்திரியங்களில் பிரதான இந்திரியங்களாகிய கண் மூக்கு வாய்களை அடக்கும் மார்க்கமும், இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியென்றால், கண்களை மூடிக்கொண்டால் தூக்கம்வரும். திறந்திருந்தால் விஷயங்களைக் கிரகிக்குமாகையால் அனைக்கண்கள் மூடியும், அனைக்கண்கள் திறந்து மிருக்கும்படி செய்து அவைகளின் பார்வையை புருவங்களின் மத்தியில் நிறுத்தும்படிக்கும், பிராணபான வாயுக்கள்மூலமாய் மூக்கு வாசனை முதலியவை

களைக் கிரகிக்கிறபடியால் அந்தவாயுக்களை வெளியிலும், உள்ளேயும் அதிகமாய் சஞ்சரிக்கவிடாமல் மூக்குக்குள்ளாகவே அடக்கும்படிக்கும் (ஏனென்றால், அப்படி வாயுக்களை முழுதுமடக்கி விட்டால் பிராணன் நிற்கமாட்டா தாகையாலும், முழுதும் விட்டும், இழுத்தும்வந்தால் வாசனை முதலியவைகளைக் கிரகித்துக் கொண்டுவருமாகையாலும் தான்.) மௌநம்=மௌனமானது - வாக்கு, நாக்கு, இவைகளின் பிரவிருத்தியை தடுக்குமாகையால் மௌனத்திலல் வாக்கை நிறுத்தும்படிக்கும் சொல்லப்பட்டது. (உஎ-உஅ)

உக. ஹொத்தாரம்யஜ்ஞ தபஸாம் ஸர்வலொகமஹேஸ்வரம்।
ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதானாம் ஜ்ஞாத்வாமாம்ருச்ச தி॥

யஜ்ஞ தபஸாம்	யக்கியம், தபசு, இவைகளின்பலன்களை
ஹொத்தாரம்*	அனுபவிக்கிற, அல்லது இரகூஷிக்கிறவும்
ஸர்வலொகமஹேஸ்வரம்	சகல லோகங்களுக்கும் மகேசுவரனாயிருக்கிறவும்
ஸர்வபூதானாம் ஸுஹ்ருதம்	சகலபிராணிகளுக்கு முபகாரியாகவிருக்கிறவும்
மாம்	என்னை
ஜ்ஞாத்வா	(யோகநிஷ்டையால்) அறிந்து
ஸாந்திம்	மோகூத்தை
ருச்ச தி	அடைகிறான்.

யக்கியம், தபசு, இவைகளின் பலன்களை அனுபவிக்கிறவனையும் அல்லது இரகூஷிக்கிற (பலன்களைக்கொடுத்து சம்ரகூணை செய்கிற) வனையும், சகலலோகங்களுக்கு ஈசன் (யஜமான்அல்லது பிரபு) ஆயும், சகலபிராணிகளுக்கு முபகாரியாயுமிருக்கிற என்னையெவன் அறிகிறானே, அவன் மோகூத்தை யடைகிறான்.

(ஈ) நான் சகலலோகத்திற்கும் ஈசனென்றும், சகலப் பிராணிகளுக்கும் சுகிருத்தென்றும் அறிந்து கருமயோகம் செய்வதிலேயே சுகத்தை யடைகிறான்.

(ஸ்ரா) யக்கியம், தபசு இவைகளின் பலனைத்தான் அனுபவிக்கிறதாக பகவான் சொன்னதின்கருத்தானது (உ) சொல்லியிருக்கிற வபிப்பிராயத்தை யனுசரித்து விவரமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது, சர்வப்பிராணிகளுக்கு மீசனை பரமாத்துமாவானவர், அவரதீனளாகிய ஜீவர்கள்செய்கிற யக்கியதபசுகளின் பூர்ணமானபலன்களி

---

* (ஸ்ரீ) கருத்தாவாகவும், தேவதாரூபியாகவு மிருந்து புஜிக்கிற.

ல் அந்தந்த ஜீவசுபாவத்திற்குத் தகுந்தபடி அவர்களுக்கு எவ்வளவு கிடைக்கத்தகுமோ அவ்வளவை அவர்களுக்குக் கொடுத்து மிச்சத்தை ஈசுவரனே யனுபவிக்கிறார். அதெப்படியென்றால், இராஜாவிலல் அந்நியதேசத்திற்கு யுத்தத்தின் பொருட்டு அனுப்பப்பட்ட சேனாத்தலைவன் அவ்விதமாகப்போய்ப் பிறதேசத்தை ஜயித்து சம்பாதித்துவந்த பொருள்களை முழுதும் அந்த இராஜாவே புஜிக்கிறான். ஆனல் அந்த சேனாதிபதிமுதலியவர்களில் அவரவர்களின் யோக்கியதானுசாரமாய் அந்தப்பொருளில் சிலபாகம் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல ஜீவனுக்குச் சொற்பபலனை ஈசுவரன் கொடுக்கிறானென்பது கருத்து. (೭೫)

ஹரிஃ ஓம் தத் ஸத் இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபனிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்
யோகஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதே
கர்மஸந்ந்யாஸயோகோ நாம
பஞ்சமோத்யாயஃ.

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

கருமசந்நியாஸயோகமென்கிற ஐந்தாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஈஷ.

ஷ ஷெ ஷ ஜ்ஞ ர யஂ.

ஆறுவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ஹமவாந-வாச.

க. கநாஸ்ரி தஂகுர்-ஹமும் காய-ஂகுர்-குரொதியஂ।
ஸஸந்யாஹீசயொகீச நநிர ஸ்ரிந-ுவாக்ரியஂ॥

ஸ்ரீ ஹமவாந-வாச	ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்வது	
குர்-ஹமும்	} கருமபலனை அபேகூியாதவனுய்	
கநாஸ்ரி தஂ		
காய-ஂ	செய்யவேண்டிய	
குர்-	கருமத்தை	
யஂ	எவன்	
குரொதி	செய்கிறானே	
ஸஂ	அவனே	
ஸந்யாஹீச	சந்நியாசியும்	
யொகீச	யோகியும்	
(ஹவதி)	ஆகிறான்	
நிர ஸ்ரிஂ	அக்கிநியைவிட்டவனும்	
ந	அல்ல	
குக்ரியர்ஹ	கிரியையைவிட்டவனும்	
ந	அல்ல.	

கருமபலனில் அபேகூை வைக்காதவனுய்ச் செய்யவேண்டிய (நித்திய நைமித்திக) கருமத்தை எவன் செய்கிறானே, அவனே சந்நியாசி. அவனே யோகி. அக்கிநியை விட்டவன் (அக்கிநியில் செய்யத்தக்கதாகிய ஆகுதி, ஹோமம் முதலியவைகளை விட்டவன்.) சந்நியாசியாகவும் மாட்டான். கிரியைகளை விட்டவன் (யாதொரு கருமத்தையும் செய்யாமலிருப்பவன்) யோகியாகவுமாட்டான். (அல்லது அக்கிநி கிரியை இவைகளைவிட்டவன் சந்நியாசியுமல்ல, யோகியுமல்ல.)

(ஸ்ரீ) அக்கிநியையும் கிரியைகளையும் விட்டு உலகத்தில் பிரசித்தமாயிருக்கிற சந்நியாஸாசிரமத்தை நிஷேதிக்கும்பொருட்டுச் சொல்லப்பட்டதல்ல. பலாபேகூையைவிட்டுக் கருமங்களைச்செய்து ஈசுவரார்ப்பணம் செய்யும் கருமயோகியுங்கூட சந்நியாசி யாகிறானென்பதைச் சொல்லியிருப்பதாக தாத்பரியம்.

(வா) ஞான மடைகிறதற்குமுந்தி அக்கினிஹோத்திரம், வைசுவதேவம் முதலிய கிரியைகளை விடக்கூடாது. ஏனென்றால், பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அவைக ளவசியமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. "க்ஷத்ரியஸ்யவாஜிஜாதீயஸ்ய ஸ-நீயஸ்ய்ஹ்யேவதத்" "ரதிர்ஹவ்யவாஹஸ்ய ஸாமஸ்ய ஸவ-ந்துரஸ்யஹ்ரி-ந்ய:॥ = துவிஜர்களுக்கு "(பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு)த் தெய்வமக்கினியில், மூனிக "ளுக்குத் தெய்வம் ஹிருதயத்தில், அக்கியானிகளுக்குத் தெய்வம் "பிரதிமைகளில், சமதிருஷ்டியுள்ளவர்களுக்கு எங்கும் தெய்வம்." உத்தரகீதை பார்க்க. ஆகையால், துவிஜர்கள் ஞான மடைவதற்கு முந்தி அக்கினிமூலமாய்ச் செய்யத்தக்க கிரியைகளைவிட்டால், அதில் கெடுதியடைவார்களேயன்றி சந்நியாசியாகமாட்டார்கள். (க)

உ. யாஸ்ஸர்வாஸிதிவ்ராஹ்ம தெளாகம்தம்விஜீவாணுவ।
நஹ்யஸ்யகர்மஸவ்ம்க்ஷெ யொகீஹவதிகுஞ்சந॥

ஹெவாணுவ	ஓ ! அர்சுண !
யம்	எதை
ஸர்வாஸிதி*	சந்நியாசமென்று
ப்ராஹ்மம்	சொல்லுகிறார்களோ
தம்	அதை
யொகம் (ஜ்ஞானம்)†	யோகமென்று
விஜி	அறி
ஹி	ஏனென்றால்
ஸுஸ்ய(ந்ய)ஸம்க்ஷெ ம்	சகலவிருப்பத்தையும்விடாத
கஸ்ச ந	ஒருவனும்
யொகீ	கருமயோகியாக
நஹவதி	ஆகிறதில்லை.

ஓ ! அர்சுண ! எதைச் சந்நியாசமென்று சொல்லுகிறார்களோ அதைக் கருமயோகமென்றறி. ஏனென்றால், சகல விருப்பத்தையும் விடாத வொருவனும் கருமயோகியாக வாகிறதில்லை.

(ஸ்ம) பரமார்த்த சந்நியாசியையும், நிஷ்காம கருமயோகியையும் எப்படிச் சமமாய்ச் சொல்லலாமென்றால், பலனிச்சையைவிட்டவிஷயத்திலிருவரும் சமமானையால் அப்படிச்சொல்லப்பட்டது.

---

* (ஈ) "ஸந்ந்யாஸஇதி" என்று பாடம். ஞானயோகமென்று அர்த்தம். (தீ,வி) காமக்குரோதாதிகளை விடுவது.

† (தீ,வி) தியானயோகத்திற்குக் காரணமானவும் காமக்குரோதாதிகளை விட்டுச் செய்யப்படுகிறவுமான கருமயோகத்தில் அடங்கியிருக்கிறதாக.

க. ஞானயோகவ்யவஸ்தியாகர்மயோகம் கதிகாரணத்வேந விதி.

யோகாரூடஸ்யதஸ்யைவ சமஸ்திகாரணத்வேந விதி॥

யோகம்*	ஞானயோகத்தை
ஆரூடஸ்ய	அடையவிச்சிக்கிற
தஸ்ய	யோகிக்கு
கர்ம	கருமயோகமானது
காரணம்	காரணமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது
உச்யதே	
யோகாரூடஸ்ய	ஞானயோகத்தை யடைந்திருக்கிறவனுக்கு
தஸ்ய	
சமஸ்தவ†	மனசைநிறுத்தலே
காரணம்	அகண்ட தியானத்திற்குக் காரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது.
உச்யதே	

ஞானயோகமடைய விச்சிக்கிற யோகிக்குக் கருமயோகம் காரணமாயும், ஞானயோக மடைந்திருக்கிறவனுக்கு மனசைநிறுத்தலே அகண்ட தியானத்திற்குக் காரணமாயும் சொல்லப்படுகிறது.

(ஸா) (ஸ்ரீ) நிஷ்காம கருமமானது ஞானத்திற்குக் காரணமாயும், ஞான மடைந்தவனுக்கு மனசை நிறுத்துதலானது நிலைத்த தியானத்திற்குக் காரணமாயுமிருக்கிறது.

(ஸா) சமஸ்தி=கருமத்தை விட்டுவிடுவது, காரணத்வேந=காரணமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் ஆத்மாவலோகனம் வரையில்தான் கருமம் செய்யவேண்டியது. தன் ஆத்மசுவரூப தரிசனமாகிய மோக்ஷத்தை யடைகிறவன், பிறகு கருமத்தை விட்டுவிடலாமென்பது தாத்பரியம். (க)

ச. யதாஹிநேந்த்ரியார்தேஷு நகர்மஸ்வநுஷஜ்ஜதே,

ஸர்வஸங்கல்பஸந்ந்யாஸீ யோகாரூடஸ்ததோச்யதே॥

யதாஹி	எப்போது
இந்த்ரியார்தேஷு	விஷயங்களில்
நாநுஷஜ்ஜதே	இச்சைவைக்கிறதில்லையோ

---

* (ஸா) தன்னுடைய ஆத்ம சுவரூபதரிசனம்.

† (உ) (ஸ்ரீ வி) சமஃ = பகவத்ஞானத்தில் எப்பவும் நிஷ்டையும், ஸ்தோத்திரம், கீர்த்தனம், நமஸ்காரம், அர்ச்சனை முதலியனவும், காரணம் = மோக்ஷத்திக்கு உபாயமாக, உச்யதெ = சொல்லப்படுகின்றன.

கூ்வ⊸ நு	} கருமங்களைச்செய்கிறதிலிச்சைவைக்கிற தில்லையோ
தஜா	அப்போது
ஸவ்வஸம்கூவு ஸந்யாஸீ*	} சகலமான அபேக்ஷையையும் விட்டவ னை அவன்
யோமாஹ்⊸குஂ	யோகாரூடனென்று
உச்யதெ	சொல்லப்படுகிறான்.

எப்போது விஷயங்களி லிச்சை வைக்கிறதில்லையோ, கருமங்களைச் செய்கிறதில்லையோ, அப்போது சகலமான அபேக்ஷையையும் விட்டவனாகிய அவன் யோகாரூடனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(ஸம்) யதா ஹி இந்த்ரியார்தே்⊸ஷு⊸ - என்றுபாடம். யதா ஹி = எப்போது, இந்த்ரியார்தே்⊸ஷு⊸ = விஷயங்களிலேயும், கூ்வ⊸ = கருமங்களிலேயும், நாநு⊸ஷஜ்ஜதெ = இச்சை வைக்கிறதில்லையோ, தஜா = அப்போது (மற்றவைகளில் வித்தியாசமில்லை.) (ச)

(நு). உத்³ த⁴ரேதா்த்மநாத்மாநம் நாத்மாநமவஸாத³யேத்।
ஆத்மைவ ஹ்யாத்மநோ ப³ந்து⁴ராத்மைவ ரிபுராத்மந:॥

ஆத்மநா†	} தன்னாலேஅல்லது விவேகமுள்ளமனசி னாலே
ஆத்மாநம்	தன்னை
உத்³த⁴ரேத்	கரையேற்றிக்கொள்ளவேண்டியது
ஆத்மாநம்	தன்னை
நாவஸாத³யேத்	கெடுத்துக்கொள்ளலாகாது
ஹி	ஏனென்றால்
ஆத்மந:	தனக்கு
ஆத்மைவ‡	தானேஅல்லது மனதே
ப³ந்து⁴:§	பெந்து

---

* (மீ,வி) சகல கருமங்களையும் விடுகிறவன். என்றால், தன்னுடைய பிரயத்தினமன்றி கிடைத்த வஸ்துக்களிலும்கூட அபிமானத்தைவிட்டவனென்பது கருத்து.

† (மீ,வி) மனதினாலே அல்லது பரமாத்மாவினாலே.

‡ - § (ஸம்) உலகத்திலுள்ள பெந்துக்கள் சினேகபாசத்திற்கு இடமாவார்களேயன்றி மோக்ஷத்திற்கு அவர்கள் விரோதிகளே. ஆகையாலவர்கள் பெந்துக்களல்ல. தானேதனக்குப் பெந்துவாகவும் சுகிருத்தாகவு மாகவேண்டும். (ரா) தன் மனசே தனக்குப்பெந்து. எப்படிப்பட்ட மனசென்றால், விஷயத்தில் பற்றுத

கூதஂ	தனக்கு
குவைதவ*	தானேஅல்லதுமனதே
ஸ்வை-ஂத்	சத்துரு.

தன்னுலே அல்லது விவேகமுள்ள மனசிலுலே தன்னை (சமுசாரமாகிய சமுத்திரத்திலிருந்து) கரையேற்றிக்கொள்ள வேண்டியது. தன்னை (சமுசாரதுக்கத்தில் அல்லது நரகத்தில் விழும்படியாய்) கெடுத்துக்கொள்ளலாகாது. ஏனென்றால், தனக்குத்தானே அல்லது மனதேபெந்து. தனக்குத்தானே அல்லது மனதே சத்துரு.

(வா) ஒவ்வொருவனும் மோகூகம் அல்லது நரகமாவது, சுகம் அல்லது துக்கமாவது அடைவதற்கு அவனுடைய சுவ பிரயத்தினம் காரணமென்று குறித்துக் காட்டப்பட்டது. (ரு)

கூ. வையை-ஈாதாத்மநஸ்ஸ யெநாமெத்வாத்மநாஜிதஂ।
கூநாத்மநஸ்து-ஶத்ரு-கெவ வதெ-ஃதாமெத்வஶத்ரு-வச॥

யெமெநவாத்மநா	எந்தஆத்மாவிலேயே
கூதா	மனசானது
ஜிதஂ	ஜயிக்கப்பட்டதோ
தஸ்யாத்மநஂ	அந்தஆத்மாவுக்கு
கூதா	மனசானது
வைய-ஂ	பெந்து
கூநாத்மநஸ்து-	மனசை ஜயிக்காதவனுக்கு
கூதா	மனசானது
ஶத்ரு-வச	சத்துருவைப்போல
ஶத்ரு-கெவனவ	அபகாரத்திலேயே
வதெ-ஃத	இருக்கும் (பிரவிருத்தித்திருக்கும்.)

எவனுலே மனசானது ஜயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவனுக்கு மனசானது உபகாரத்தைச் செய்கிறது. மனதை ஜயிக்காதவனுக்கு மனதானது சத்துருவைப்போல அபகாரத்தைச் செய்கிறது.

லற்ற மனசு. (ஸ்ரீ,வி) மனதேபெந்து. அல்லது பரமாத்மாவே பெந்து. ஏனென்றால், அவரிடத்தில் பக்திசெய்தால் பெந்துவைப்போலாகிறார் என்பதே.

* - † (ஶ) தன் ஆத்மாவே பிறனை சத்துருவாக எண்ணக் காரணமாயிருப்பதால் தனக்குத்தன் ஆத்மாவே சத்துருவாகிறது, (ஈ) தன்மனசே தனக்குச்சத்துரு, எப்படிப்பட்டமனசென்றால், விஷயத்தில் பற்றுதலையுடைய மனசு. (ஸ்ரீ,வி) மனதே - அல்லது பரமாத்மாவே. ஏனென்றால், பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தி செய்யாவிட்டால் பரமாத்மா இவனை சத்துருவைப்போல் எண்ணுகிறார் என்பதே.

(மீ,வி) எந்த ஜீவனுலே பரமாத்மாவானவர் ஜயிக்கப்பட்டாரோ, என்றால், பக்தியினல் சுவாதீனம் செய்துகொள்ளப்பட்டவராஞரோ, அந்த ஜீவனுக்கு அந்த பரமாத்மா பெந்து, பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தி செய்யாதவனுக்கு அந்தப் பரமாத்மாவே சத்துருவைப்போல அபகாரஞ்செய்கிறார். (சு)

எ. ஜிதாத்மநஃப்ரமாத்மாவ வாஶாத்மாஸஶாஹிதஃ।
ஶீதோஷ்ணஸுகதுஃகேஷு தயாஶாநாவஶாநயோஃ॥

ஜிதாத்மநஃ	மனதை ஜயித்தவனையும்
ப்ரஶாந்தஸ்ய	காமக்குரோதாதிகளை யடக்கினவனையு மிருக்கிறவனுடைய
கூதா	மனசானது
ஶீதோஷ்ணஸுகதுஃகே- ஷ்வே-	சீதம், உஷ்ணம், சுகம், துக்கங்களைய டைந்தாலும்
தயா	அப்படியே
ஶாநாவஶாநயோஃ	மானவமானங்களையடைந்தாலும்
வாஃ	அதிகமாய்
ஸஶாஹிதஃ	தன்ஆத்மாவில் நிஷ்டையையுடையதா கவேயிருக்கும்.

மனதை ஜயித்தும் காமக்குரோதாதிகளை யடக்கியுமிருக்கிறவனுடைய மனதானது சீதோஷ்ண சுகதுக்கங்களையும் அப்படியே மானவமானங்களையு மடைந்தாலும் அதிகமாய் தன் ஆத்மாவில் நிஷ்டையை யுடையதாகவே யிருக்கும்.

(ஶ்ரீ) (ஶ்ரீ) சீதோஷ்ண சுகதுக்கங்களிலும், மானவமானங்களிலும் சமமாயிருந்தும், காமக்குரோதங்களை யடக்கியும், மனசு இந்திரியங்களை ஜயித்து மிருக்கிறவனுடைய இருதயத்தில், வாஶாத்தா, ஸஶாஹிதஃ=பரமாத்மா பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

(ஶா) வாஶாத்தா ஸஶாஹிதஃ = கூத்தா = தன்னுடைய சுவரூபமானது, ஸஶாஹிதஃ = பிரகாசிக்கிறது; இப்படிப்பட்ட ஆத்ம சுவரூபமானது பிரகிருதி பெந்தத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டு சுத்தமாயிருப்பதால், வாஶாத்தா = பரமாத்மாவென்று சொல்லப்பட்டது. அல்லது, கூத்தா=ஆத்மாவானது, வாஃ=அதிகமாய், ஸஶாஹிதஃ=பிரகாசிக்கிறது. (எ)

அ. ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநத்ருப்தாத்மா கூடஸ்தோவிஜிதேந்த்ரியஃ।
யுக்த இத்யுச்யதேயோகீ ஸமலோஷ்டாஶ்மகாஞ்சநஃ॥

ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநத்ருப்தாத்மா *	அறிவு, அறிந்தபடி அனுபவம் இவைகளினால் திருப்தியானமனதையுடையவனும்
கூடஸ்தஃ†	மாறுவிகாரமற்றவனும்
விஜிதேந்த்ரியஃ	இந்திரியங்களைச் செவ்வையாய் ஜயித்தவனும்
ஸமலோஷ்டாஶ்மகாஞ்சநஃ ‡	மண்கட்டி, கல்லு, தங்கம், இவைகளை சமமாய் நினைக்கிறவனையுமிருக்கிற
யோகீ§	ஞானயோகியானவன்
யுக்த இத்யுச்யதே ¶	யோகாரூடனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

---

* (ஈ) ஞானமென்பது ஆத்மசுவரூப ஞானமே. விஞ்ஞானமென்பது சகல கிரியைகளையும் நடத்துகிறது பிரகிருதியேயன்றி ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்தமில்லையென்று தெரிகிறதுதான். இப்படிப்பட்ட ஞானத்தினால் திருப்தியடைந்த மனதையுடையவனும். (உ) ஞானமென்பது பகவத்சுவரூபத்தை யறிகிற ஞானம். அல்லது பகவத்விஷயமான சிரவணமனனாதிகளாலுண்டாவது. விஞ்ஞானமென்பது பகவத்மகிமைகளை விசேஷமாயறிவது. அல்லது சிரவணாதிகளாலுண்டான ஞானத்தினால் கிடைக்கும் பகவத்தரிசனம். (மீ,வி) பகவான் சர்வோத்தமனென்பதை வேதங்களினாலறிவதுதான் ஞானம். பகவத்மகிமைகளை வேதத்தினால் அறிவது விஞ்ஞானம்.

† (ஈ) தேவமனுஷ்யாதி தேகங்களிலிருந்தாலும் ஞானகாரமான ஆத்மசுவரூபத்துடனிருப்பவன் (உ) (மீ,வி) சீதோஷ்ணாதிகளால் விகாரமடையாதவன்.

‡ (உ) மண் முதலிய சகலவஸ்துக்களையும் அதனுடைய சுவபாவமெப்படியோ அப்படியே சரியாய் அறிவது. (என்றால், இந்தமத சித்தாந்தப்படிக்கு ஐந்து விதபேதஞானம் மோக்ஷ ஏதுவானது. அதாவது, (க) ஜீவேசுவரபேதம். (உ) ஜீவபரஸ்பரபேதம். (ங) ஜீவஜடபேதம். (ச) ஜடபரஸ்பரபேதம். (ஞ) ஜடேசுவரபேதம். இந்த நான்காவது வகுப்பில் இந்தமண், கல், தங்கம் முதலியவை சேருகின்றன. தங்கத்தைத் தங்கமாகவும் கல்லைக் கல்லாகவும் மண்ணை மண்ணாகவும் இப்படியே மற்றுமுள்ள ஜடவஸ்துக்களை அதனின் சுபாவப்படி அறிவதுதான் சமமான ஞானம். அப்படியன்றி மண்ணைக் கல்லாகவும் கல்லைத் தங்கமாகவும் இப்படிப்போல ஒன்றை வேறொன்றாக அறிவதுதான் விபரீதஞானம்.)

§ (ஈ) கருமயோகி. (உ) ஞானயோகி.

¶ (ஈ) சுவசுவரூபத்தை யறிகிற யோகாப்பியாசத்திற்குத் தகுந்தவனென்று சொல்லப்படுகிறான். (மீ,வி) சம்பூர்ணமான யோகத்தையுடையவனாகச் சொல்லப்படுகிறான்.

அறிவு, அறிந்தபடி யனுபவம் இவைகளினல் திருப்தியான மனதை யுடையவனையும், மனோவிகார மற்றவனையும், இந்திரியங்களைச் செவ்வையாய் ஜயித்தவனையும், மண்கட்டி, கல்லு, தங்கமிவைகளைச் சமமாய் நினைத்திருக்கிறவனையு மிருக்கிற ஞானயோகி யானவன் யோகாரூடனென்று சொல்லப்படுகிறான். (அ)

க. வை-ஹ்ருந்நித்ராய-ஸ்-ஸர்வே ஸுஹ்ருன்மித்ரார்யுதாஸீன மத்யஸ்த த்வேஷ்ய பந்து ஷு-ஷ்।
வாய-ஷ்வஸாதுஷ்வபி சபாபேஷு ஸமபுத்திர்விஷிஷ்யதே॥

வை-ஹ்ருந்நித்ராய-ஸ்-ஸர்வே ஸுஹ்ருன்மித்ரார்யுதாஸீன மத்யஸ்த த்வேஷ்ய பந்து ஷு-	சுகிருத், மித்திரன், அரி, உதாசீநன், மத்தியஸ்தன், துவேஷி, பெந்து, இவர்களிடத்திலும்
வாய-ஷ்வஸாதுஷ்வபி	சாத்வீககுண முள்ளவர்களிடத்திலும்
சபாபேஷு	பாபிகளிடத்திலும்
ஸமபுத்திர்	சமமானபுத்தியை யுடையவன்
விஷிஷ்யதே	சிரேஷ்டனாயிருக்கிறான்.

சுகிருத் (பிரதிப்பிரயோசனத்தை யெதிர்பாராமல் உபகாரஞ் செய்கிற சிநேகிதன்தான் சுகிருத்), மித்திரன் (ஒரு பிரதிப்பிரயோசன உத்தேசத்துடன் சிநேகஞ் செய்கிறவன் மித்திரன்), அரி (அபகாரஞ்செய்கிறவன்), உதாசீநன் (விவாதப்படுகிற இருகக்ஷிக்காரர்களுக்கும் சாதகம் அல்லது பாதகம் செய்யவேண்டியவனைவிருந்தும் அப்படிச்செய்யாமலொதுங்கியிருப்பவன்), மத்தியஸ்தன் (விவாதப்படுகிற இருகக்ஷியாரையும் சமாதானஞ்செய்கிறவன்), துவேஷி (வெறுக்கத்தக்கவன்), பெந்து (தன்னிடத்தில் விசுவாசமுள்ள உறவின் முறையான்), இவர்களிடத்திலும், சாதுக்களிடத்திலும், பாவிகளிடத்திலும் சமானமானபுத்தியையுடையவன் சிரேஷ்டனாயிருக்கிறான்.

(ரா) ஸ-ஹ்ருந்நி=வயொவிஸ்வாநுகூலரண ஸஹிதெதஷிணம்=சுகிருத் என்றால் வயதின்விசேஷத்தை கவனியாமலே தனக்கு எவன் உபகாரஞ் செய்கிறானே அவன்தான் சுகிருத். மித்ர=தனக்குச் சமவயதுள்ளவனையும், தனக்குபகாரஞ் செய்கிறவனையு மிருப்பவன்தான் மித்திரன், சத்ரு=ஒரு நிமித்தியத்தைக்கொண்டு தனக்கபகாரஞ் செய்பவன் அரி. உதாஸீநம்=உபகார அபகாரங்களுக்கு நிமித்திய மில்லாததினல் உபகார அபகாரங்கள் செய்யாமலிருப்பவன் உதாசீநன். மத்யஸ்த=பிறவியிலேயே உபகார அபகாரங்கள் செய்யாதவன். த்வேஷ்ய=பிறவியிலேயே தீங்கு நினைக்கிறவன். பாந்த=பிறவியிலேயே நன்மையைக் கோறுகிறவன். ஸாது=ஷ்வபி=தருமத்தை யுடையவர்களிடத்திலும், பாபேஷு=அதருமம் செய்கிறவர்களிடத்திலும்.

(ச) (மீ,வி) மித்ரம்=தன் சிநேகிதனுக்கு இன்ன கார்யத்தைச் செய்தால் கெடுதி யுண்டாகுமென்றுசொல்லி அதிலிருந்து ரக்ஷிக்கிறவன் மித்திரன். உதாஸீநம்=அபகார உபகாரங்கள் செய்வதற்கு நிமித்தியமிருந்தும் செய்யாதவன். மத்யஸ்தம்=உபகாரம் அபகாரமிரண்டும் செய்கிறவன். பந்தும்=பிரதிப்பிரயோசனத்தை யெதிர்பார்த்து உபகாரஞ் செய்கிறவன், த்வேஷ்யம்=சுகிருதத்துவம், மித்திரத்துவம் முதலியவைகள் அந்தக்கரணத்திலு முண்டானவையே யன்றி ஜீவ சுவரூபத்திற் கில்லையென்றும் எல்லா ஜீவ சுவரூபமும் சைதன்னியாம்சத்தில் ஓரோமாதிரியாய் சமமாயிருக்கிறதென்றும் தெரிகிறவன். (கூ)

கo. யொகீ யுஞ்ஜீதவதத ஆத்மா நம்ரஹஸ்யஸ்தம்,
ஏகாகீ யதசித்தாத்மா நிராஸீரபரிக்ரஹ:॥

யதசித்தாத்மா	மனசு, தேகம், இந்திரியங்கள் இவைகளைச் சுவாதீனப்படுத்திக் கொண்டவனும்
நிராஸீ:*	ஆசையற்றவனும்
பரிக்ரஹ:†	தனக்கு வேண்டுமென்று எந்தவஸ்துக்களையும் வைத்துக்கொள்ளாதவனுமிருக்கிற
யொகீ‡	யோகியானவன்
ரஹஸி	ஏகாந்தமானவிடத்தில்
ஏகாகீ	ஒருவனுகவே
ஸ்தி தம்	ஸ்திரமாயிருந்துக்கொண்டு
ஆத்மா நம்§	மனதை
ஸததம்¶	எப்போதும்
யுஞ்ஜீத‖	நிறுத்தவேண்டியது.

---

* (ஈ) ஆத்மாவைத்தவிர மற்றவஸ்துக்களி லிச்சையற்றவன்.

† (ஈ) ஆத்மாவைத்தவிர மற்றவஸ்துக்களில் அபிமானமற்றவன்.

‡ (ஈ) கருமயோகநிஷ்டன். (மீ,வி) ஞானைபாயத்தை அனுஷ்டிக்கிறவன்.

§ (ஈ) தன்னை.

¶ (ஈ) யோகாப்பியாச காலம் முழுதும்.

‖ (ஈ) தன்னுடைய ஆத்மதரிசன நிஷ்டையை யுடையவனுகச் செய்துக்கொள்ள வேண்டியது. (மீ,வி) அகண்ட தியானத்தில் நிறுத்தவேண்டியது.

மனசு, தேகம், இந்திரியங்கள் இவைகளைச் சுவாதீனப் படுத்திக் கொண்டவனையும், ஆசையற்றவனையும், தனக்கு வேண்டுமென்று யா தொரு வஸ்துக்களையும் வைத்துக்கொள்ளாதவனையுமிருக்கிற யோகி யானவன் ஏகாந்தமானவிடத்தில் ஒருவனுகவே ஸ்திரமா யிருந்து கொண்டு மனதை எப்போதும் நிறுத்தவேண்டியது. (கo)

கக. ஶுசௌதேஶேஸ்தாபய ஸ்திராஸனமாத்மந:।
நாத்யுச்ரிதம்நாதிநீசம் சைலாஜினகுஶோத்தரம்॥

கஉ. தத்ரைகாக்ரம்மந:க்ருத்வா யதசித்தேந்த்ரியக்ரிய:।
உபவிஶ்யாஸனேயுஞ்ஜ்யாத் யோகமாத்மவிஶுத்தயே॥

ஶுசௌ	பரிசுத்தமான
தேஶே	இடத்தில்
நாத்யுச்ரிதம்	அதிகஉயரமல்லாமலும்
நாதிநீசம்	அதிகத்தாழ்மையல்லாமலும்
சைலாஜின- குஶோத்தரம்	தருப்பை, மான்தோல், வஸ்திரம், இவைகள் முறையே ஒன்றின்பேரிலொன்றுயிப் போடப்பட்ட
ஸ்திரம்*	ஸ்திரமான
ஆஸனம்	ஆஸனத்தை
ஆத்மந:	தனக்காக
ஸ்தாபய	செய்துகொண்டு
தத்ர	அந்த ஆஸனத்தில்
ஆஸனே	
உபவிஶ்ய	உட்கார்ந்து
மந:	மனதை
ஏகாக்ரம்	ஒரே நிலையாக
க்ருத்வா	செய்து
யதசித்தேந்த்ரியக்ரிய:	மனசு, இந்திரியங்கள், இவைகளுடைய செய்கைகளை யடக்கினவனுய்
ஆத்மவிஶுத்தயே†	மனச்சுத்திக்காக
யோகம் ‡	பிரம்மத்தியானத்தை
யுஞ்ஜ்யாத்	செய்யவேண்டியது.

---

* (ரா) மரத்தினல் செய்யப்பட்ட.

† (ரா) பெற்ற நிவிர்த்திக்காக.

‡ (ரா) ஆத்மாவலோகனத்தை.

பரிசுத்தமானவிடத்தில் அதிக வுயரமும், அதிகத் தாழ்மையு மன்றி தருப்பை, மான்தோல் அல்லது புலித்தோல், வஸ்திரம் இவைகள் முறையே ஒன்றின்மேலொன்றுய்ப் போடப்பட்ட ஸ்திர மான ஆசனத்தைத் தனக்காகச் செய்துகொண்டு அந்த ஆசனத்தி லுட்கார்ந்து, மனதை யொரே நிலையாகச்செய்தும், மனசு, இந்திரி யங்கள் இவைகளுடைய செய்கைகளை யடக்கியும், மனச் சுவாதீனத் திற்காக பிரம்மத்தியானத்தைச் செய்யவேண்டியது. (கக-கஉ)

கஈ. ஸமංகாயஶிரொக்³ரீவம் தா⁴ரயந்நசலம்ஸ்தி²ரஃ।
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய நாஸிகாக்³ரம்ஸ்வம் தி³ஶஶ்சானவலோகயந்॥

கஉ. ப்ரஶாந்தாத்மாவிக³தபீ⁴ர் ப்³ரஹ்மசாரிவ்ரதே ஸ்தி²தஃ।
மநஃஸம்யம்ய மச்சித்தோ யுக்த ஆஸீத மத்பரஃ॥

யுக்தஃ	யோகியானவன்
காயஶிரொக்³ரீவம்	தேகம், கழுத்து, தலை இவைகளை
சலம்	அசங்காமல்
ஸமம்	சமமாய்
தா⁴ரயந்	வைத்துக்கொண்டும்
ஸ்தி²ரஃ	ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டும்
ஸ்வம்	தன்னுடைய
நாஸிகாக்³ரம்*	மூக்குநுனியை
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய	பார்த்துக்கொண்டும்
தி³ஶஃ	திக்குகளை
அநவலோகயந்	பாராதவனாக
ப்ரஶாந்தாத்மா	மனச்சமாதானத்தை யடைந்தவனாய்
விக³தபீ⁴ஃ	பயங்களைவிட்டு
ப்³ரஹ்மசாரிவ்ரதே†	பிரம்மசாரிவிருதத்தில்
ஸ்தி²தஃ	இருந்துகொண்டும்
மநஃ	மனதை

---

* (ஹா) மூக்குநுனியென்பது புருவங்களுக்கடுத்தும், சிறுத்துமிருக்கிற மூக் கின் பாகமென்று அர்த்தம். நு - வது அத்தியாயம், உள - வது சுலோகத்தினுடைய குறிப்பையும் பார்க்க.

† (ஹா) ஸ்ரீ களைப்பற்றி சிந்திக்காமை, பிறரையெடுத்தவன்னத்தைப் புஜி ப்பது, குருசுசுரூஷை செய்வது, வேதாத்தியயனஞ் செய்வது, பிரம்மவிசாரஞ் செய்வது, இவைகள் பிரம்மசாரி விருதங்கள்.

வஸயேவ் விஷயங்களில் போகாமல்திருப்பி

ஜுஹ்வதஃ் என்னிடத்தில் சித்தத்தை வைத்தவனையும்

ஏதத்ரயம் { என்னையே நம்பினவனை அல்லது என்னையே தியானஞ் செய்துகொண்டவனையும்

குர்யாத் இருக்கவேண்டியது.

போகியானவன், தேகம், கழுத்து, தலை இவைகளை அசங்காமல் சமமாய் வைத்துக்கொண்டும், ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டும், தன்னுடைய மூக்குநுனியைப் பார்த்துக்கொண்டும், திக்குகளைப்பாராமல் மனச் சமாதானத்தை யடைந்தவனாய், பயங்களைவிட்டுப் பிரம்மசாரி விருதத்திலிருந்துகொண்டும், மனதை விஷயங்களில் போகாமல் திருப்பி யென்னிடத்தில் சித்தத்தைவைத்து என்னையே நம்பினவனை யிருக்கவேண்டியது ; அல்லது என்னையே தியானஞ் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டியது. (கூ-கச)

கஞ. யுஞ்ஜன்நேவம்ஸதா தானம் யோகீநியதமானஸஃ।
ஸாந்திம்நிர்வாணபரமாம் மத்ஸம்ஸ்தாமதிகச்சதி॥

நியதமானஸஃ விஷயங்களிலிருந்து இழுக்கப்பட்டிருக்கிறமனதையுடைய

யோகீ போகியானவன்

ஸதா எப்போதும்

ஏவம் மேலாகச்சொல்லிவந்தவிதமாய்

ஆத்மானம்* மனதை

யுஞ்ஜன்† நிறுத்தினவனாய்

நிர்வாணபரமாம்‡ மோக்ஷத்தையேயிங்கடையாகவுடையதும்

மத்ஸம்ஸ்தாம் § என்னுடைய அதீனமானதுமாகிய

அதிகச்சதி { துக்கத்தின்முடிவை அல்லது பிறப்பிறப்புகளின்முடிவை

ஸாந்திம் அடைகிறான்.

மனதை நிக்கிரகமுடையபோகியானவன், எப்போதும் மேல்சொன்னவிதமாய் மனதை நிறுத்தினால், மோக்ஷத்தையே நிஷ்டை

---

* (ஸ்ரீ,வி) பரமாத்மாவை.

† (ஸ்ரீ,வி) தியானஞ்செய்பவனாய்.

‡ (ஸ்ரீ) அடையத்தகுந்ததாயிருக்கிற மோக்ஷத்தையுடையது. (ஈ) சுகத்தை முடிவானதாயுடைந்தாயிருக்கிற. (உ) (ஸ்ரீ,வி) சரீரம் போனவுடனே.

§ (ஸ்ரீ) என்னுடைய சுவரூபமாக விருத்தலாகிய. (ஈ) (உ) என்னிடத்திலிருப்பை.

யாகவுடையதும், என்னுடைய அதீனமானதுமாகிய பிறப்பிறப்புக
ளின் முடிவை யடைகிறான். (கரு)

கசு. நாத்யஶ்நதஸ்-தியோமோஹி நயெகாந்தஉநஶ்நத:।
நசாதிஸ்வப்நஶீலஸ்ய ஜாக்ரதோநைவசார்ஜுந॥

ஹெகார்ஜுந	ஓ! அர்சுன!
யோகம்	தியானயோகமானது
அத்யஶ்நதஸ்*	அதிகமாயுண்பவனுக்கும்
நசைகாந்தம்	இல்லை
அநஶ்நதஸ்ச	சுத்தமாய் உணவற்றவனுக்கும்
நை	இல்லை
அதிஸ்வப்நஶீலஸ்ய	அதிகத்தூக்கமுள்ளவனுக்கும்
நச	இல்லை
ஜாக்ரதஸ்ச	எப்போதும் விழித்திருக்கிறவனுக்கும்
நைவ	இல்லை.

ஓ! அர்சுன! தியானயோகமானது, அதிகமாய் உண்பவன், சுத்தமாயுணவைவிட்டவன், அதிகத்தூக்கமுள்ளவன், சுத்தமாய்த் தூக்கமற்றவன் இவர்களுக்கில்லை. (சித்திக்கமாட்டாது).

(ரூ) சுயுஂஜ்வயோகமாத்மாநம் ரஹஸிஸ்தித:। ஏகாகீயதசித்தாத்மா நிராஶீரபரிக்ரஹ:॥ (யோகஸ்தோ)

(ஶ்ரீ) யெளஹாமளவ-ஸ்ரீயெஷ்டெந்த்ரெ வெளியெஷிநகும்வ வ-ஆ ஸ்ரீயெசு। ஸார்-தவ்ருவ்ரஹாஸ்யஂ வத-யஜ்ஜீவமிஷ்யெசு. (யோகசாஸ்திரம்) (இந்த இரண்டு சுலோகங்களின் அர்த்தமுமொன்றே. அந்த அர்த்தம் ச - வது அத்தியாயம் கூ0 - வது சுலோகத்தினடியில் காண்க.)

(உ) நிஶாஸநஹயஸ்ரீவ வெஷ்டாதஂஶாஜிவஜ்ஜநம்। கூகுவாநீதி தாகூஷ்ஷ்ட்ர- ஸமிகூயுர்யாயங்வ்ரவியுதி॥ (நாஸீயவ-ஸ்ரீணம்) சக்தியுள்ளவன், நித்திரை, உணவு, பயம், சுவாசம், சேஷ்டை, சோம்பல் முதலியவைகளை விட்டு கண்களை மூடிக்கொண்டு யோகம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (ஆனால் இந்த கீதா

---

* (ஸ்ரீ) இந்த ஆகாரவிஷயமாய், ச - வது அத்தியாயம், கூ0 - வது சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதையும், இந்தச் சுலோகத்தின் அடியில் வரும் சுலோகத்தையும் பார்க்க.

சுலோகமானது, ஆகாரம் முதலியவைகளை முற்றிலும்விட சக்தியற்ற யோகிவிஷயமாய்ச் சொல்லப்பட்டதாக வறியவேண்டியது.) ()

கள. யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தசேஷ்டஸ்ய கர்மஸு।
யுக்தஸ்வப்னாவபோதஸ்ய யோகோ பவதி துஃகஹா॥

யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய	மிதமான உணவுநடை யுடையவனையும்
கர்மஸு	கிரியைகளை அவசியமானவளையில் செய்கிறவனையும்
யுக்தசேஷ்டஸ்ய	
யுக்தஸ்வப்னாவ- போதஸ்ய	மிதமானதூக்கம், விழிப்புடையவனையும் முள்ளவனுக்கு
துஃகஹா*	துக்கத்தைப்போக்கிறதாகிய
யோகஃ	தியானயோகமானது
பவதி	உண்டாகிறது.

மிதமான உணவும், மிதமான நடையும், (தேகசம்ரக்ஷணார்த்தம் எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வளவுவளையில் ஆகாராதிகள் சம்பாதிக்கச் செய்யவேண்டிய) கிரியைகளைச் செய்தலும், மிதமான தூக்கமும், மிதமானவிழிப்புமுள்ளவனுக்குத் துக்கத்தைப் போக்கடிக்கிறதாகிய தியானயோகம் நிறைவேறும். (தியானயோகம் செய்ய முயல்பவன், இவ்விதமாயிருந்து அப்பியாசஞ் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.) (கள)

கஅ. யதா விநியதம் சித்தமாத்மன்யேவாவதிஷ்டதே।
நிஸ்ப்ருஹஸ்ஸர்வகாமேப்யோ யுக்த இத்யுச்யதே tததா॥

யதா	எப்போது
சித்தம்	மனசானது
விநியதம்	சுவாதீனப்பட்டு
ஆத்மன்யேவ†	பரப்பிரம்மசுவரூபத்திற்றானே
அவதிஷ்டதே	நிறுத்தப்பட்டிருக்குமோ
(யதா)	எப்போது
ஸர்வகாமேப்யஃ	சகலவிஷயங்களிலிருந்து முண்டாகும் ஆசையை விட்டிருப்பானே
நிஸ்ப்ருஹஃ	
ததா	அப்போது

---

* (உ) சம்சார துக்கமென்னும் பிறவித்துன்பத்தைப் போக்கிறதாகிய.

† (ஙஙு) தன்னுடைய ஆத்ம சுவரூபத்திலேயே.

யுக்தஆதி* யோகசித்தியையடைந்தவனென்று
உச்யதெ சொல்லப்படுகிறான்.

எப்போது மனதானது சுவாதீனப்பட்டு பிரம்மத்தியானத்திற் றானே நிறுத்தப்பட்டிருக்குமோ, எப்போது சகலவிஷயங்களிலிரு ந்துண்டாகுமாசையை விட்டிருப்பானே, அப்போது யோகசித்தி யை யடைந்தவனென்று சொல்லப்படுகிறான். (கஅ)

ககக. யத்ராஉபரமதெ சித்தம் நிருத்தம் யோகசெவயா
யத்ர சைவாத்மனாத்மானம் பச்யன்னாத்மனி துஷ்யதி॥

சுத்தம் } ஆத்மத்தியானத்தை
யோகம்
யுக்தம் அப்பியாசஞ்செய்கிற
யதவித்தஸ்ய சுவாதீனமானமனைதயுடைய
யோகிநம் யோகிக்கு
நிவாதஸ்தம் காற்றில்லாதவிடத்திலிருக்கிற
தீபம் விளக்கானது (தீபமானது)
யத்ர எப்படி
நிஸ்சலதெ அசையாமலிருக்குமோ
சித்தம் அது
உபரம திருஷ்டாந்தமாக
செவயா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பரமாத்மத்தியானத்தை அப்பியாசஞ் செய்கிற சுவாதீனமான மனைதயுடைய யோகிக்கு, காற்றில்லாத விடத்திலிருக்கிற விளக் கானது எப்படி அசையாமலிருக்குமோ, அது திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ஸ்ரீ) காற்றில்லாதவிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற தீபமான து அசைவன்றி யெப்படி ஓரேநிலையாய் நிற்குமோ, அப்படிப்போல யோகியானவன், மனசு தேகேந்திரியாதிகளைச் சலிக்கவொட்டா மல் ஓரேநிலையாயிருந்து யோகநிஷ்டை செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.

(ஸ்ரீ) யதவித்தஸ்ய = மன சுவாதீனமுடைய, யோகிநஃ = யோகியினுடைய, யொகமப்யுஞ்ஜதஃ = யோகத்தைச்செய்கிற, சுத்த நஃ = ஆத்ம சுவரூபத்திற்கு. (மற்றவை சரி) (ககக)

---

* (ஸ்ரீ) யோகஞ்செய்ய அருகனென்று.

உ0. யதோவாஷ்டிதவித்தம் நிரூ-ஃதம்யொமவெவயா।
யதுமெவாத்மநாத்மாநம் பஷ்யந்நாத்மநி துஷ்யதி॥

உக. யுஞ்ஜதோயோகமாத்மாநம் ஸதாயோகீவிகல்மஷஃ।
ஸுகேநப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஸமத்யந்தம்ஸுகமஸ்நுதே॥

உஉ. யம்லப்த்வாசாபரம்லாபம் மந்யதேநாதிகம்தத:।
யஸ்மிந்ஸ்திதோநதுக்கேந குருணாபிவிசால்யதே॥

உங. தம்வித்யாத்துக்கஸம்யோகவியோகம்யோகஸம்ஜ்ஞிதம்।
ஸநிஷ்சயேநயோக்தவ்யோயோகோநிர்விண்ணசேதஸா॥

யொகமவெவயா	யோகாப்பியாசஞ்செய்வதிலே
நிரூ-ஃதம்	விஷயங்களிலிருந்திழுக்கப்பட்ட
விதம்	மனசானது
யதர*	எந்தயோகத்தில்
உவாஷ்டித	நிற்குமோ
யதர† (ஸ்திதம்)	எந்தயோகத்திலிருக்கிறவன்
கூதநா‡	மனதிலே
கூதாநம்§	ஆத்மாவை
பஷ்யந்நு¶	பார்த்து
கூதநிவுவ‖	தன்னிடத்திலேயே
தூ-ஷ்யதி+	சந்தோஷமடைகிறானே
யதர	எந்தயோகத்தில்
ஸ்திதம்	ஸ்திரமாயிருக்கிற
கூயம்	இந்த யோகியானவன்
கதீந்த்ரியம்	இந்திரியங்களுக்குப்புலப்படாததும்
பூ-ஜ்யராஹ்யம்	புத்தியிலேயேயறியத்தக்கவும்
யத்து	அளவிறந்தவும்
கூதர்தகம்	அந்தமில்லாதவுமான
பவ-தம்	சுகத்தை
வெத்தி	அறிகிறானே (அநுபவிக்கிறானே)

---

* † (ஸ்ரீ) எந்த அவஸ்தையில்.

‡ § ¶ ‖ + (உ) (ஸ்ரீ,வி) கூதநெவ=தன்னுடையதேகத்திலேயேயிருக்கிற, கூதாநம் = பரமாத்மாவை, கூதநா = மனசிலே, பஷ்யந்நு = பார்த்து, தூ-ஷ்யதி = சந்தோஷிக்கிறானே.

தகூ₂தம்*	(எந்த) சுகானுபவத்திலிருந்து
மெநவயதி	பிரிகிறதேயில்லையோ
யம்†	எதை
லப்₂வா	அடைந்து
₂தபரம்	அதைக்காட்டிலும்
சுவாபரம்	மற்றொன்றை
சுயிகம்	} அதிகப்பிரயோசனமாக
லாபம்	
நசுநயதெ	எண்ணுகிறதில்லையோ
யஸ்மிந்	} எந்தயோகத்திலிருக்கிறவன்
ஸ்தி₂தம்	
கு₂ரேணா	விசேஷமான
து₂ம்வெநாவி	துக்கத்தினாலுங்கூட
நவிசாயதெ	சலிப்பிக்கப்படுகிறதில்லையோ
து₂ம்வஸம்யொகவியொகம்	} சகல துக்கங்களுடைய சம்பந்தத்தைப் போக்கடிக்கிற
தம்	அதை
யொகஸஞ்ஜ்ஞிதம்	யோகமென்கிற பெயரையுடையதாக
விது₃ராத்	அறியவேண்டியது
நிஸ்சயெந	நிச்சயத்துடன் அல்லது உறுதியுடன்
சுநிர்விண்ணசெதஸா§	சலிக்காதமனதை யுடையவனாலே
ஸம்	அப்படிப்பட்ட
யொகம்	யோகமானது
யொக்தவ்₂யம்¶	அடையத்தகுந்தது.

அப்பியாசஞ் செய்வதினால் விஷயங்களிலிருந்து இழுக்கப்பட்ட மனசானது, எந்தயோகத்தில் நிற்குமோ, எந்தயோகத்திலிருக்கிறவன் மனசினாலே ஆத்மாவைப்பார்த்துத் தன்னிடத்திலேயே சந்தோஷமடைகிறானே, எந்தயோகத்தில் ஸ்திரமாயிருக்கிறயோ

---

* (ஸ) (ஸ்ரீ) ஆத்ம சுவரூபத்திலிருந்து. (இ) (மீ,வி) பகவானுடைய ரூபத்திலிருந்து.

† (ஸ) (ஸ்ரீ) எந்த ஆத்மலாபத்தை. (ஈ) (இ) எந்தயோகத்தை.

‡ (மீ,வி) விது₃ராத் = என்றுபாடம். அர்த்தமொன்றே.

§ (மீ,வி) நிர்விண்ணசெதஸா = விஷயவைராக்கியத்தை யடைந்தமனதை யுடையவனாலே.

¶ (மீ,வி) அநுஷ்டிக்கத்தகுந்தது.

கியானவன், இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாதவும், புத்தியினுலேயே யறியத்தக்கவும், அளவிறந்தவும், அந்தமில்லாதவுமான சுகத்தை யநுபவிக்கிறுனே, எந்த சுகாநுபவத்திலிருந்தும் பிரிகிறதில்லையோ, எதை யடைந்து (பிறகு) அதைக்காட்டிலும் மற்றென்றை யதிகப் பிரயோசனமாக வெண்ணுகிற தில்லையோ, எந்தயோகத்திலிருக்கி றவன் விசேஷமான துக்கத்தினுலுங் கூடச் சலிப்பிக்கப் படுகிறதில் லையோ, சகல துக்கங்களுடைய சம்பந்தத்தைப் போக்கடிக்கிற அதை (அந்த யோகநிஷ்டா நிலைமையை) யோகமென்கிற பெயரை யுடையதாக வறியவேண்டியது. உறுதியுடன் சலிக்காமலிருக்கிற மனதையுடையவனுலே அப்படிப்பட்ட யோகமானது, அடையத் தகுந்தது. (௨0-௨க-௨௨-௨ங.)

உசு. ஸங்கல்பப்ரபவான்காமாம்ஸ்த்யக்த்வாஸர்வான–சேஷத:।
மநஸைவேந்த்ரியக்ராமம் விநியம்யஸமந்தத:॥

உஞ. ஸநை:ஸநைருபரமேத்புத்த்யாதிருதிருஹீதயா।
ஆத்மஸம்ஸ்தம்மந:க்ருத்வா நகிம்சிதபிசிந்தயேத்॥

ஸங்கல்பப்ரபவான்	சங்கற்பத்திலுண்டாகிற
ஸர்வான்	சகலமான
காமான்*	காமங்களை (விஷயஆசைகளை)
அசேஷத:	முற்றிலும்
த்யக்த்வா	விட்டு
மநஸைவ	மனதிலேயே
இந்த்ரியக்ராமம்	சகலமான இந்திரியங்களை
ஸர்வதஸ்	சகலவிஷயங்களினின்றும்
விநியம்ய	திருப்பி
த்ருதிருஹீதயா†	தைரியத்தில் ஸ்வாதீனஞ் செய்து கொள்ளப்பட்ட

---

* (ஈ) காமங்கள், சங்கற்பத்தி லுண்டாவது, ஸ்பரிசத்தி லுண்டா வது என விருவகைப்படும். சங்கற்பமென்பது - இன்னகாரியத்தைச் செய்யவேண் டும், அதிலுலிவ்விதபலனை யடையலாமென்று மனதிலுண்டாகும் தோற்றம், அல்லது மனதிலுலுத்தேசிப்பது; இதிலுலுண்டாவது புத்திராதிகள். ஸ்பரிசமென் பது-ஞானேந்திரிய கருமேந்திரியங்கள் விஷயங்களில் சம்பந்தப்படுவது; இதிலு லுண்டாவது சீதோஷ்ணாதிகள். இவ்விரண்டுவிதமாய்த்தான் காமங்களுண்டாகின் றன. முந்தியதை விட்டுவிடவேண்டும். பிந்தியதை முழுதும் விடுவது அசாத்தியமா னதால் அதின் மூலமா யுண்டாகும் சுகதுக்கத்தை விடவேண்டியது.

† (ஈ) விவேகத்தோடுகூடின.

வொஐ்யா	புத்தியிலே
உநம்	மனதை
சூத்வஸ்ஸ்தம்*	ஆத்மாவிடத்திலே யிருக்கும்படி
சூகூவா	செய்து
ஸ்மிநம்ஸ்மிநம்	மெள்ள மெள்ள (சிறுகச்சிறுக)
உவாரமேசு	(மனதை) நிறுத்தவேண்டும்
கிஞ்சிதபி ந - விசிந்தயேசு	ஒன்றையுஞ் சிந்திக்காமலிருக்க வேண்டியது.

சங்கற்பத்தினாலுண்டாகிற சகலமானவிஷய ஆசைகளை முற்றிலும் விட்டு, மனதினாலேயே சகலமான விந்திரியங்களைச் சகலவிஷயங்களினின்றும் திருப்பி, தைரியத்தினால் சுவாதீனஞ் செய்துக் கொள்ளப்பட்ட புத்தியிலே மனதை ஆத்மாவிடத்திலிருக்கும்படிசெய்து, மெள்ள மெள்ள மனதை நிறுத்தவேண்டும். (அப்படி நிறுத்தியபின்பு பிரம்மத்தைத் தவிர வேறே) ஒன்றையுஞ் சிந்திக்காமலிருக்கவேண்டியது. (உசு-உநு)

உசூ. யதோயதோநிஸ்சரதி மநஸ்சஞ்சலமஸ்திரம்।
தததஸ்ததோநியம்யைதத் ஆத்மந்யேவவசம்நயேசூ॥

சூஸ்திரம்	நிலையற்றதும்
சஞ்சலம்	சஞ்சலசுபாவமுள்ளதுமான
மநம்	மனதானது
யதோயதஃ	எந்தெந்தவிஷயங்களில்
நிஸ்சரதி	பிரவேசிக்கிறதோ
ததஸ்ததஃ	அந்தந்தவிஷயங்களிலிருந்து
தத	இந்தமனதை
நியம்ய	திருப்பி (இழுத்து)
ஆத்மந்யேவ	பரமாத்மாவிடத்தில் அல்லது தன் ஆத்மசுவரூபத்திற்றானே
வசம் நயேசு	நிற்கும்படி செய்யவேண்டியது.

நிலையற்றதும், சஞ்சல சுபாவமுள்ளதுமான மனதானது, எந்தெந்த விஷயங்களில் பிரவேசிக்கிறதோ அந்தந்த விஷயங்களிலிருந்து இந்த மனதைத் திருப்பி, பரமாத்மாவிடத்திலேயே நிற்கும்படிச் செய்யவேண்டியது. (உசூ)

---

* (உ) (மீ,வி) பரமாத்மாவிடத்திலிருக்கும்படி

உஎ. வ்ரஹ்மாத்மநமஹம்ஹ்ருதம் யொகிநம்ஸுவேத்தமம்।
உவைதிஸாதுரஜஸம் ப்ரஹ்மநிதகல்மஷம்॥

வ்ரஹ்மாத்மநம்	சாந்தமானமனதையுடைய
ஸாதுரஜஸம்	இராஜோகுணமற்றிருக்கிற
ப்ரஹ்மநிதம்*	ஜீவன்முக்தனாயிருக்கிற
நிகல்மஷம்	பாபமற்றவனாயிருக்கிற
வை.நம்	இப்படிப்பட்ட
யொகிநம்	யோகியை
உத்தமம்	சிரேஷ்டமான
ஸுகம்	சுகமானது
உவைதி	{ அடைகிறதென்பது வேதத்தில் பிரசித்தமாயிருக்கிறது.
ஹி	

சாந்தமான மனதையுடையவும், இராஜோகுணமற்றிருக்கிறவும், ஜீவன் முக்தனாயிருக்கிறவும், பாபமற்றவும் யோகியை சிரேஷ்டமான சுகமானது, அடைகிற தென்பதில் சந்தேகமில்லை.(உஎ)

உஅ. யுஞ்ஜந்நேவம்ஸதாத்மாநம் யொகீவிகதகல்மஷ:।
ஸுகேந ப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஸமத்யந்தம்ஸுகமஸ்நுதே॥

ஏவம்	{ இவ்விதமாய் (மேற்சொல்லிவந்த விதமாய்)
ஸதா	எப்போதும்
ஆத்மாநம்†	மனதை
யுஞ்ஜந்‡	சுவாதீனஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற
விகதகல்மஷ:§	பாபங்களற்ற
யொகீ	யோகியானவன்
ஸுகேந	பிரயாசையன்றி
ப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஸம்¶	பிரம்மதரிசனமாகிய

---

* (ஹா) ஜீவன்முக்தன் என்றால், இறந்தபிறகு அடையும் மோக்ஷசுகத்தை இந்த தேகமிருக்கையிலேயே அடைந்திருக்கிறவன். (ரா) பிரகிருதி சம்பந்தமற்று தன் சுவரூபத்துடனிருக்கிற. (மீ,வி) பிரம்மத்தியானத்தில் நிலைத்திருக்கிற.

† (மீ,வி) பரமாத்மாவை.

‡ (மீ,வி) தியானிக்கிற.

§ (ரா) சகலமான பிராசீனகருமங்களையும் போக்கடித்துக் கொண்டிருக்கிற. (மீ,வி) காமக்குரோதங்களைப் போக்கடித்துக்கொண்டிருக்கிற.

¶ (ஸ்ரீ) பிரம்மைக்கியமாகிய. (ரா) பிரம்மானுபவ ரூபமான. (மீ,வி) பகவானை யடைந்தபிறகு தனக்குண்டாகும்.

சுதர்ஷ்டம் வஸ்துவம் சுஸ்தித } சிரேஷ்டமான சுகத்தை அடைகிறான்.

மேற்சொல்லிவந்த விதமாய், எப்போதும் மனதை சுவாதீனஞ் செய்துகொண்டிருக்கிற பாபங்களற்ற யோகியானவன், பிரயாசையன்றி பிரம்ம தெரிசனமாகிற சிரேஷ்டமான சுகத்தை யடைகிறான். (உஅ)

உக. ஸர்வபூதஸ்தமாத்மானம் ஸர்வபூதானி சாத்மனி।
ஈக்ஷதே யோகயுக்தாத்மா ஸர்வத்ர ஸமதர்ஷனः॥

வஸர்வத்ர } (பிரம்மாமுதல் ஸ்தம்பபரியந்தமுள்ள) சகலவஸ்துக்களிலேயும்

ஸமதர்ஷனः சமமாய் பிரம்மத்தைப்பார்க்கிற

யோகயுக்தாத்மா } தியானயோகத்திலேயே மனதையுடைய யோகியானவன்

ஆத்மானம் தன்னை

ஸர்வபூதஸ்தம் சகலவஸ்துக்களிலுமிருக்கிறதாகவும்

ஆத்மனி தன்னிடத்திலே

ஸர்வபூதானி சகலவஸ்துக்களுமிருக்கிறதாகவும்

ஈக்ஷதே பார்க்கிறான்.

பிரம்மாதி ஸ்தம்ப பரியந்தமுள்ள சகல வஸ்துக்களிலேயும் சமமாய் பிரம்மத்தைப் பார்க்கிற தியானயோகத்திலேயே மனதையுடைய யோகியானவன், தன்னைச் சகல வஸ்துக்களிலுமிருக்கிறதாகவும், தன்னிடத்திலே சகல வஸ்துக்களுமிருக்கிறதாகவும் பார்க்கிறான்.

(ஸ) சகல பூதங்களிலுமுள்ள ஆத்மா தானே என்பதாயும், தன்னிடத்தில் சகல பூதங்களைச் சமமாயும் (என்றுல்) ஆத்மா ஒன்றே என்பதாயும், பார்க்கிறவன்தான் யோகி என்பது தாத்பரியம்.

(ஸா) பிரகிருதியிலிருந்து விடுபட்ட (பிரகிருதிவிமுக்தமான) மற்ற ஜீவசுவரூபமும், பிரகிருதி விமுக்தமான தன்னுடைய ஜீவ சுவரூபமும் சமமானதென்பதாகவும், பிரகிருதி விமுக்தமான தன்னுடைய ஜீவ சுவரூபமானது, பிரகிருதி விமுக்தமான மற்ற ஜீவ சுவரூபத்திற்குச் சமமான தென்பதாகவும் பார்க்கிறவன் யோகி. (என்றுல்) தன்னுடைய பிரகிருதி விமுக்த சுவரூபத்தைப்பார்க்கிறவன், மற்றவர்களும் பிரகிருதி விமுக்தர்களாலுல் தன்னுடைய விமுக்த சுவரூபத்திற்குச் சமானமானவர்களென்று நிச்சயங்கொள்ளு

கிறவன் என்பது தாத்பரியம். இந்த அர்த்தமானது, நு - வது அத்தியாயம், கஅ - இந்த அத்தியாயம் கூக - சுலோகங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(இ) (பீ,வி) பிரபஞ்சத்திலுள்ள சகல வஸ்துக்களிலும், பிரம்மமானது ஓரேவிதமாய் இருப்பதாகவும், சகல வஸ்துக்களும் பிரம்மத்தினிடத்தில் விருக்கிறதாகவும் அறிகிறவன் யோகி என்பது தாத்பரியம்.

(ஹா) இந்த சுலோகத்தில் வாக்கியத்தைதே சொல்லுகிற சுருதிகள் அடியில் குறிக்கப்படுகின்றன.

"யஸ்மின்ஸர்வாணிபூதான்யாத்மைவாபூத்விஜானதஃ । ஸர்வத்ரகதேசோகஃ கஸ்ஏகத்வமனுபஸ்யதஃ" (ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்; சு-வது மந்திரம்.) "ஸர்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலானிதி । ஸர்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலானிதி சாந்தஉபாஸீத" (சாந்தோக்யோபநிஷத்.) (உக)

கூ0. யோமாம்பஶ்யதிஸர்வத்ர ஸர்வம்சமயிபஶ்யதி।
தஸ்யாஹம்நப்ரணஶ்யாமி ஸமேநப்ரணஶ்யதி॥

யஃ	எவனொருவன்
மாம்	என்னை
பஶ்யதி	பார்க்கிறானோ
ஸர்வத்ர	எங்கெங்கும்
ச	என்னை
ஸர்வம்	எல்லாம்
மயி	என்னிடத்தில்
பஶ்யதி	பார்க்கிறானோ
தஸ்ய	அவனுக்கு
அஹம்	நான்
நப்ரணஶ்யாமி	கண்ணுக்குப் போகிறதில்லை
ஸ	அவனும்
மே	எனக்கு
நப்ரணஶ்யதி	கண்ணுக்குப் போகிறதில்லை.

எவன் சகல வஸ்துக்களிடத்திலும் (பரமாத்மாவாகிய) என்னையும், என்னிடத்தில் சகல வஸ்துக்களையும் பார்க்கிறானோ, அவனுக்கு நான் கண்ணுக்குப் போகிறதுமில்லை. எனக்கு அவன் கண்ணுக்குப் போகிறதுமில்லை.

(ஸஅ) "நான் அவனுக்கும், அவன் எனக்கும் கண்ணுக்குப் போகிறதில்லை" என்றால், நானே அவன். அவனே நானென்றால் விதேஹமுக்தியென்பது தாத்பரியம்.

(ஈ) ஸவ-பூத=பிரகிருதி விமுக்தாளாயிருக்கிற சகலப்பிராணிகளுடைய சுவரூபங்களுக்கு, ஸாம=சமமான சுவரூபத்தை யுடையவனுக எனனை, யம் = எவன், பஶ்யதி = பார்க்கிறானே அல்லது அறிகிறானே, மயி=என்னுடைய சுவரூபத்திற்கு சமமான சுவரூபமுடையதாக, ஸவ-பூத = பிரகிருதி விமுக்தமான சகல ஆத்ம சுவரூபத்தையும், யம்=எவன், பஶ்யதி=பார்க்கிறானே, தஸ்ய= அப்படிப்பட்ட ஆத்மதரிசனமுள்ள யோகிக்கு, அஹம் = நான், ப்ரத்யக்ஷஸ்ய=பிரத்தியக்ஷமாகவே யிருக்கிறேன். ஸ.ஸ=அவனும், மே=எனக்கு, ப்ரத்யக்ஷஸ்ய=பிரத்தியக்ஷமாகவே யிருக்கிறான்.

(உ) என்னிடத்தில் சகலபூதங்களையும், சகலபூதங்களில் என்னையும் பார்க்கிறவனுடைய, ப்ரத்யக்ஷஸ்ய=யோகக்ஷேமங்களுக்கு நான் பாத்தியப்படாமல் போகிறதில்லை, அவனும் என்னுடைய, ப்ரத்யக்ஷஸ்ய=பக்தனுகாமல் போகிறதில்லை.

(ஊ,வி) ஸவ-பூதஸ்தமாத்மானம்=சகலமான பூதங்களும் என்னுடைய அதீனமானதென்று பார்க்கிறானே, (மற்றவை(உ)போலவே.)

ஈக. ஸவ-பூத-ஸ்தம்யோமாம் பஜத்யேகத்வமாஸ்தித:।
ஸர்வதா வர்தமானோபி ஸயோகீமயிவர்ததே॥

ஸவ-பூத-ஸ்தம்	சகலப்பிராணிகளிடத்திலுமிருக்கிற
மாம்	என்னை
ஏகத்வம் ஆஸ்தித:	} *	அபேதத்தையாசிரயித்து
யம்	எவன்
பஜதி	பஜிக்கிறானே
ஸயோகீ	அந்தயோகியானவன்
ஸர்வதா வர்தமான:	†	எந்தமார்க்கத்தில் பிரவிருத்தித்திருந்தபோதிலும்
மயி வர்ததே	‡	என்னிடத்திலேயேயிருக்கிறான்.

---

* (ஈ) பூர்ணமான ஞானுகாரமாய் ஓவிதமாயிருக்கிற.

† (ஈ) எந்தகாலத்திலும். என்றால், தியானகாலத்திலும் தியானம்விட்டு எழுந்திருந்தகாலத்திலும். (ஊ,வி) நன்மைதீமைகளைச் செய்தபோதிலும்.

‡ (ஸ) வைஷ்ணவ வைஷ்ணவேதர வர்தமானோபி = விஷ்ணு சம்பந்தமாகிய உத்தமபதத்திலிருக்கிற நித்தியமுக்தனுக விருக்கிறான். (ஸ்ரீ) முக்தியை யடைகிறான். (ஈ) தன்னையும், மற்றப்பிராணிகளையும் என்றபத்

சகலப் பிராணிகளிடத்திலு மிருக்கிற என்னை அபேதத்தை யாசிரயித்து (ஒன்றுகவே அபேதமாக அறிந்து) எவன் பஜிக்கிறுனே, அந்த யோகியானவன் எந்த மார்க்கத்தில் பிரவிருத்தித்திருந்தபோதிலும் என்னிடத்திலேயே யிருக்கிறுன். (நக)

நஉ. சூத்ளவமெரு நஸவஃது ஸமம்வஸுதியொஜஃந।
ஸ—வம்வாயஜிவாஹ—ஃம் ஸயொஜீவாஹொஜதஃ॥

ஹெசுஜஃந	ஓ! அர்சுன!
ஸவஃது	எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும்
ஸ—வம்வா	சுகத்தையாவது
யஜிவாஹ—ஃம்	துக்கத்தையாவது
சூத்ளவமெரு நா	தன்னிடத்தில்போல்
ஸமம	சமமாக
யஃ	எவன்
பஸுதி	பார்க்கிறுனே
ஸயொஜீ	அந்தயோகியானவன்
வாஜஃ	சிரேஷ்டனென்று (என்னல்) நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறுன்.
உதஃ	

ஓ! அர்சுன! எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் சுகத்தையாவது, அல்லது துக்கத்தையாவது, தன்னிடத்தில்போல் சமமாக எவன் பார்க்கிறுனே, அந்த யோகியானவன் சிரேஷ்டனென்பது என்னுடைய மதம்.

(ஸ்ம) (ஸ்ரீ) (ஜீ,வி) தனக்கு சுகத்தில் விருப்பும், துக்கத்தில் வெறுப்பும் எப்படியோ அப்படிப்போல், மற்ற பிராணிகளுக்கும் சுகமுண்டாகவும், துக்கமுண்டாகாம லிருக்கவும், கோறி அவ்விதமாய் நடக்கிறவ னெவனே, அவன் சமமாய்ப்பார்க்கிற யோகியாயும், சிரேஷ்டனையு மிருக்கிறுனென்பது கருத்து.

(ஈஈ) பிரகிருதி விமுக்தமான தன்னுடைய ஆத்மசுவரூபத்தில் பிரகிருதி சம்பந்தமான சுகதுக்கங்கள் எப்படி யொட்டுகிறதில்லையோ, அப்படிப்போல, மற்றப் பிராணிகளுடையப் பிரகிருதி விமுக்த ஆத்மசுவரூபத்தில் சுகதுக்கங்க ளொட்டுகிறதில்லை யென்று அறிகிறவன் சிரேஷ்டன். அல்லது பிறருக்குண்டாகும் சுகதுக்கங்களில் எப்படி தான் விருப்புவெறுப்புகளை யடைகிறதில்லையோ, அப்

திற்குச் சமமான ரூபமுடையவர்களாய்ப் பார்க்கிறுன். (உ) (ஜீ,வி) மோக்ஷத்திலிருக்கிறுன்.

படிப்போலவே, தனக்குண்டாகும் சுகதுக்கங்களிலில் தான் விருப்பு வெறுப்புகளை யடையாம லிருக்கிறவன் சிரேஷ்டனென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். (உஉ)

சுஜ்ஞ-நவாச.

உஉ. யொயம்யொமஸ்யாவ்ருத்தஸ்வாமய்யபஸ்ருத.
வ்யதஸ்யாஹம்நவேஷ்யாமி வத்துமுக்வாசஸ்ருணுஷ்வதத்.

சுஜ்ஞ-நவாச	அர்சுனன் சொல்வது
மய்யபஸ்ருத	ஓ! மதுசூதன! (கிருஷ்ணசுவாமியே)
முக்வா	உம்மாலே
ஸாம்யேந	சாம்மியமாகிய (சமமாயறிவதாகிய)
யொயம்	யாதொருயோகமானது
யொயம்	
ப்ரோக்தம்	சொல்லப்பட்டதோ
வ்யதஸ்ய	இந்தயோகத்தினுடைய
ஸ்திராம்	நிலையான அல்லது ஸ்திரமான
ஸ்திதிம்	இருப்பை
வத்துமுக்வாச	(மனது) சஞ்சலமுள்ளதாகையால்
அஹம்	நான்
நவேஷ்யாமி	பார்க்கவில்லை (தெரிந்துக்கொள்ளவில்லை.)

ஓ! மதுசூதன! உம்மாலே, சமமா யறிவதாகிய யாதொரு யோகமானது சொல்லப்பட்டதோ, அந்த யோகத்தினுடைய ஸ்திரமான இருப்பை, மனது சஞ்சலமுள்ளதாகையால், நான் தெரிந்துகொள்ளவில்லை.

(ஙம) சகல வஸ்துக்களையும், பிரம்மமாகவும், பிரம்மத்தை சகல வஸ்துக்களாகவும் சமமா யறியவேண்டுமென்பதாய்ச் சொன்னீர். மனது சஞ்சலமானதால் அப்படிப்பட்ட அபேதபுத்தி ஸ்திரமாயுண்டாவது மிகுந்த பிரயாசையென்பது அர்சுனன் தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ) பிரம்மத்தியானத்தில் சலிக்காமலும் ஸ்திரமாயும் மனசைநிறுத்தவேண்டுமென்று சொன்னது அசாத்தியமானதென்பது அர்சுனன் தாத்பரியம்.

(ஸா) (உஉ-உச-சுலோகங்களைச் சேர்த்து பாஷியம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது) பிரகிருதி சம்பந்தத்தினால் தேவதைகள் வேறே, மனிதர்கள் வேறே, மற்ற ஜந்துக்கள் வேறே என்று தோற்றுகிறது. பிரகிருதிசம்பந்தம் நீங்கினால் எல்லா ஆத்மசுவரூ

பங்களும் ஞானகாரங்க ளானதிலே தேவமனுஷியாதி பேதமில் லாமல் சமமாகவே யிருக்கும். அப்படி பிரகிருதிசம்பந்தம் நீங்கிய ஞானகாரமாயிருக்கிற ஆத்மாவும், பரமாத்மாவும் பேதமுள்ளவர்க ளானலும், பரமாத்மாவுக்கு எப்படி பிரகிருதி சம்பந்தமும், கருமா திகளு மில்லையோ, அப்படிப்போல பிரகிருதி விமுக்த ஆத்மாக்களு க்கு மில்லை. ஆகையால் ஜீவேசுவர ஆகாராபேதமான சமத்துவம் சொல்லப்பட்டது. அதை யறிகிறது தான் சம தெரிசனயோக மென்பதாகவும் சொன்னீர். இது அசாத்தியமா யெனக்குத் தோற்றுகிற து. ஏனென்றால், ஜீவனுடைய கருமவாசனையிலே அவனுடைய மனதானது வெகுகாலமாய் எப்போதும் விஷயங்களில் முழுகி, அந் தவிஷயங்களிலுங்கூட ஒருநிலையை யடையாமல் சஞ்சலமாகவே யி ருக்கிறது. இப்படி வெகுகாலப் பழக்கத்திலே வையிரமேறி யிருக் கிற இந்த மனதை என்றைக்கும் காணுததும், கேட்காததும், நினைக் காததுமாகியப் பிரகிருதி விமுக்த ஆத்ம சுவரூபசாம்மிய தரிசனமா கிற தியானயோகத்தில் நிலையாய் வைத்திருக்கவேண்டுமென்றால், எப்படி சாத்தியமாகும். பெருங்காற்றைத் தடுத்து நிறுத்துவது எப்படி அசாத்தியமோ அப்படிப்போல தடுக்கக்கூடாததாயும், பல வந்தமாய் தன்னிச்சைப்படிப் பிரவேசிக்கிறதாயு மிருக்கிறமனதை நிறுத்துவது அசாத்தியமென்பது அர்சுனன் தாத்பரியம்.

(மீ,வி) சகலப் பிராணிகளிடத்திலும் பரமாத்மாவை ஓரோவி தமாய்ப் பார்க்கிறதாகிய சம தெரிசனயோகமும், சுகதுக்கங்களில் தன்னைப்போலவே சகலப் பிராணிகளையும் பார்க்கிறதாகிய சமதெ ரிசனயோகமும் சொன்னீர். அதில் மனசு நிலைத்திருப்பது அசாத்தி யமென்பது அர்சுனன் தாத்பரியம். (௫௫)

௬௰. வத்யுயம் ஹிஶ நம்கூஜ்ஞ ஏரசாயிலையவஜ்ஜ்ஞ।
தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யே வாயோரிவஸுதுஷ்கரம்॥

ஹெகூஜ்ஞ	ஓ ! கிருஷ்ணசுவாமியே !
உநம்	மனசானது
வத்துயம்	(சுவபாவமாகவே) சஞ்சலமுள்ளதாயும்
ஏரசாயி	{(தேகேந்திரியங்களை) புரட்டுகிற அல்லது கலங்கச்செய்கிறதாயும்
வலவசு	அடங்காததாயும்
ஊஜ்ஹி	{(விஷயங்களில்) கெட்டியாய்ப்பற்றுதலுடையதாயுமிருக்கிறது.
தஸ்ய	அந்த மனதினுடைய (அந்தமனதை)
நிக்ரஹம்	அடக்குவதை

வாயொரிவ	காற்றைப் (அடக்குவது) போல
ஸுதுஷ்கரம்*	மிகவும் அசாத்தியமாக
சுஹம்	நான்
மெநு	எண்ணுகிறேன்.

ஓ! கிருஷ்ணசுவாமியே! மனசானது, சுவபாவமாகவே சஞ்சலமுள்ளதாகவும், தேகேந்திரியங்களைக் கலங்கச்செய்கிறதாகவும், அடங்காததாகவும், விஷயங்களில் கெட்டியாய்ப் பற்றுதலை யுடையதாகவுமிருக்கிறது. அந்த மனதினுடைய அடக்குதலானது, காற்றைப் (பிடித்து கரகத்திலடக்குவது) போல் மிகவும் அசாத்தியமாக நான் எண்ணுகிறேன். (உசு)

ஸ்ரீ ஹவாந-வாச.

உஞ. சுஸம்ஸயம்மஹாபாஹோமநோது-நிக்ரஹம்சலம்।
சுஹ்ருமெநதது-சுளெய மெவாமெருணவ்ருஹ்யதெ॥

ஹவாந-வாச	கிருஷ்ணபகவான் சொல்வது
மஹாபாஹோ	புஜபலமுள்ள
மெகுளம்தெய	ஓ! அர்சுன!
மநோ	மனதானது
து-நிக்ரஹம்	அடக்குவதற்கு மிகவும்பிரயாசையானது
சலம்	சஞ்சலமுள்ளது
(ஹதுது)	என்பதில்
சுஸம்ஸயம்	சமுசயமில்லை
(தயாவி)	அப்படியிருந்தபோதிலும்
சுஹ்ருமெநதது-†	பழக்கத்திலேயும்
மெவாமெருணவ‡	(விஷயங்களை) வெறுப்பதிலேயும்
ருஹ்யதெ	அடக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சொல்வது. புஜபலமுள்ள ஓ! அர்சுன! மனதானது அடக்குவதற்கு மிகவும் பிரயாசமான தென்பதிலும், சஞ்சலமுள்ளதென்பதிலுஞ் சந்தேகமில்லை. அப்படி யிருந்தபோதிலும் பழக்கத்திலேயும், விஷயங்களில் வைராக்கிய மடைவதிலேயும் அடக்கப்படுகிறது.

---

* (வுா) மிகவும் பிரயாசை, மிகவும் வருத்தமானது, என்றும் அர்த்தமுண்டு.

† (ரா) ஆத்மாவானவன் சத்குணகாரமென்கிற அப்பியாசத்திலுண்டாகிற பிரியம்.

‡ (ரா) விஷயங்கள் தோஷாகாரமானவையென்று அப்பியாசத்திலே தெரிந்து விஷயங்களைவிட்டு மனசு விலகுவதுதான் வைராக்கியம்.

(ஸ்ரீ) (ஸ்ரீமா.) "உநலொவுதீஸுநுலவு ஹுஹாகாதயாஷ்டீ:। "யாலம்வுஜூதநாசாலள லசாயிஹியீயதே॥ = பிரவிருத்தியற்ற "மனதினுடைய பிரம்ம சுவரூபமாயிருக்கிற ஸ்திதியெதுவோ வது "சுலம்வுஜூதசமாதியென்று சொல்லப்படுகிறது." (யோகசாஸ்திரம்.) (உரு)

உசூ. சுலம்யதாத்நாயொமொ உஷ்ஹுாவஹுதிஜெதீ:।
வஸுாத்நாதயததா ஸகெவுாவாவ்ஷிவாயதீ:॥

சுலம்யதாத்நா	அடக்கப்படாதமனதையுடையவனுலே
யொமீ*	யோகமானது
உஷ்ஹுாவஹுதி	அடையக்கூடியதல்லவென்பது
மெ	என்னுடைய
உதீ:	நிச்சயம்
வஸுாத்நா	அடக்கப்பட்டமனதையுடையவனுய்
யததாத:	முயற்சிசெய்பவனுலே
உவாயதீ:†	(அப்பியாசம், வைராக்கிய மிந்த) உபாயத்தினுலே
சுவாவ்ஷ:	அடைகிறதற்கு
ஸகுவீ:	ஸாத்தியமானது.

அடக்கப்படாத மனசையுடையவனுலே யோகமானது அடையக்கூடியதல்ல வென்பது என்னுடைய நிச்சயம். அடக்கப்பட்ட மனசை யுடையவனுய் முயற்சி செய்பவனுலே அப்பியாசம், வைராக்கிய மிந்த வுபாயங்களினு லடைகிறதற்குச் சாத்தியமானது. ()

சுஜ்ஜுநவாச.

உக. சுயதிஸ்ரூ ஜயொவெதா யொமாச்சுலீதசாநஸீ:।
சுஷ்ரூாவவுயொமவஸம்ஹிஜிம் சுாம்மதிம்சுஷ்ஹுண்ஹு தீ॥

சுஜ்ஜுநவாச	அர்சுனன்சொல்வது
ஹெசுஷ்ண‡	ஓ! கிருஷ்ணசுவாமியே!

---

* (ஈா) சமதெரிசன யோகமானது.

† (ஈா) முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிற என்னுடைய ஆராதனுரூபமானதும் ஞானத்தை யடக்கிக்கொண் டிருக்கிறதுமான கருமயோகமாகிற உபாயத்தினுல்.

‡ (ஹ்வா) முதலத்தியாயம், உஅ-வது சுலோகத்தினடியில் அர்த்தமெழுதப் பட்டிருக்கிறது. பக்தர்களுடைய பயங்களைப் போக்கடிக்கிறதினுல் கிருஷ்ணனென்கிற பெயர்வந்தது.

ஸ்ரத்தயா உபெதஃ	நம்பிக்கையுடன்கூடியோகத்தில்பிரவேசித்து
அயதிஃ	(பூர்ணஞ்செய்ய) முயற்சி யில்லாதவனுய்
யொகாத	யோகத்திலிருந்து
சலித்தாநஸஃ	நழுவி விஷயத்தில்பிரவேசித்த மனதையுடையவன்
யொகஸம்ஸித்திம்	யோகத்தினுலுண்டாகும்பலனை
அவாப்நொதி	அடையாமல்
காம்	என்னகெதியையடைகிறுன்.
கதிம்	
கஹ்ண	

அர்சுனன் சொல்வது. ஓ! கிருஷ்ணசுவாமியே! நம்பிக்கையுடன்கூடி யோகத்தில் பிரவேசித்து (ஆனல்) பூர்ணமாய்ச் செய்ய முயற்சி செய்யாததினல், யோகத்தைவிட்டு நழுவி விஷயங்களில் பிரவேசித்த மனதையுடையவன் (யோகபிரஷ்டனென்று இவன் சொல்லப்படுகிறுன்.) யோகத்தினுலுண்டாகும் பலனை படையாமலென்ன கெதியை யடைகிறுன்.? (கஎ)

கஅ. கச்சின்நாபயவிப்ரஷ்ட ஸ்சின்நாப்ரஹ்மணஃபதி।
அப்ரதிஷ்டொமஹாபாஹொ விமூடொ ப்ரஹ்மணஃபதி॥

மஹாபாஹொ	ஓ! புஜபலமுடையவனே!
உபயவிப்ரஷ்டஃ	(கருமமார்க்கம், யோகமார்க்கம்) இரண்டுங்கெட்டு
அப்ரதிஷ்டஃ	ஆசிரய (பிடிப்பு) மற்று
ப்ரஹ்மணஃபதி	பிரம்மத்தையடையு முபாயத்தில்
விமூடஃ	ஞானமில்லாதவன்
சின்நாப்ர	சிதறிப்போன மேகம்போல
நஸ்யதிகச்சித்	நாசமடைய மாட்டானு.

ஓ! புஜபலமுடைய கிருஷ்ணசுவாமியே! கருமமார்க்கம், யோகமார்க்க மிரண்டுங்கெட்டு ஆசிரயமற்று பிரம்மத்தை யடையு முபாயத்தில் ஞானமில்லாதவன், சிதறிப்போன மேகம்போல நாசமடைவானு? அல்லது ஒருபோது மடையமாட்டானு?

(ஸ்ரீ) எப்படி இரண்டுங் கெட்டவனுகிறுனென்றுல், யோகத்தில் பிரவேசித்ததினல், இப்போது கருமாநுஷ்டானமுமில்லை. முன் செய்த கருமங்களினுடைய பலனை ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்துவிட்டானுகையால், கருமங்களுடைய பலனுகிய சுவர்க்காதி சுகபலனு

மில்லை. அப்பியாசம், வைராக்கியமுதலிய சாதனங்களிலே முயற்சி யின்மையால் ஞானயோக சித்தியையடைந்து மோக்ஷபலனையடைய வேதுவுமில்லை யென்பதே.

"ஆசிரயமற்ற" என்றால், கருமத்தில் பிடிப்புமில்லை. ஞானமடையும் வழியான யோகத்தில் பிடிப்புமில்லை யென்பதே.

"பிரம்மத்தை யடையுமுபாயம்" என்பது - மனோநிக்கிரகம், இந்திரியநிக்கிரகம், சமதமாதிகள், விடாமுயற்சி, வைராக்கிய முதலியவைகளே.

"சிதறிப்போன மேகம்போல நாசமடைவது" என்றால், கூட்டமாய்ச் சேர்ந்திருக்கிற மேகங்கள் காற்றினால் பிரிக்கப்பட்டு பல பிரிவுகளாய் விடுகின்றன. அப்படி பிரிந்த (சிதறின) மேகமானது, தானெதிலிருந்து பிரிந்ததோ அந்த மேகத்துடன் மறுபடிபோய்ச் சேராமலும், அல்லது வேறே மேகங்களுடன் சேராமலும், அதின் சுவரூபம் காணப்படாமலே நாசத்தையடையும். ஆகையாலிதைத் தியானத்திலிருந்து நழுவின யோகப்பிரஷ்டனுக்கு திருஷ்டாந்தமாய்ச் சொல்லப்பட்டது.

(ஈ) உஹயவிஹ்ரஷ்டஃ = இரண்டுங்கெட்டவன். எப்படியென்றால், கூஹ்ரதிஷ்டஃ= சுவர்க்காதி பிராப்திக்கு ஏதுவான கருமபலனைத் தியாகம் செய்வதினாலே சுவர்க்காதிகள் கிடைக்கும்படிச் செய்துக் கொள்ளாதவன். விசலிஹொஹ்ரஹணஃ வர்த்மி = பிரம்மத்தை யடையத் தகுந்த யோகமார்க்கத்தை விட்ட அக்கியானி.

(ஸீ,வி) உஹயவிஹ்ரஷ்டஃ = சுவர்க்கமுமில்லை. மோக்ஷமுமில்லை. அல்லது சுவர்க்கப்பிராப்திக்குச் சாதனமான காம்மியகருமமுமில்லை. மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமான பூர்ணமானத் தியாகயோகமுமில்லை. அல்லது இந்த உலக சுகமுமில்லை. பரலோக சுகமுமில்லை. ஆகையாலிரண்டுங் கெட்டவனென்று சொல்லப்பட்டது. (ஈஅ)

ஈ.சூ. ஹ தம்ஜிஹ்ஸம்ஸயம்கூஷ ஹெத்ஃ-ஜிஹ்ஸிதம்।
கூஹ நர்வ்ஹ்ஸம்ஸயஸ்யாஸ்ய ஹெத்தா நஹ்ய்-உபபத்யதெ॥

ஹெ! கூஷ!	ஓ! கிருஷ்ண சுவாமியே!
ஜெ	என்னுடைய
ஹ தம்	} இந்தச் சந்தேகத்தை
ஸம்ஸயம்	
கூஸிதம்	முழுவதும்
ஹெத்ஃ-ம்	நிவர்த்திக்க
சஹ்ஸி	அருகராயிருக்கிறீர்

சுஸ்வ ஸாஸ்யஸ்ய	} இந்தச் சங்தேகத்தினுடைய
ஸர்வதா	நிவர்த்தியைச்செய்கிறவன்
கஸ்ய	உம்மைத்தவிரவேறுருவன்
நஹ்யுபபத்யதே	கிடையாது.

ஓ! கிருஷ்ணசுவாமியே! என்னுடைய இந்தச் சங்தேகத்தை முழுதும் நிவர்த்திக்க அருகராயிருக்கிறீர். இந்தச் சங்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்ய உம்மைத்தவிரத் தகுந்த மற்றொருவன் கிடையாது. (உக)

ஸ்ரீ ஹரவாநுவாச.

சஅ. வாயுர்யமக்நிரம்ருதம் ப்ரஜாபதிஸ்த்வம்ப்ரபிதாமஹஸ்ச
நமோநமஸ்தேஸ்துஸஹஸ்ரக்ருத்வஸ்புனஸ்சபூயோபிநமோநமஸ்தே॥

ஸ்ரீ ஹரவாநுவாச	பகவான்சொல்வது
தாத	அப்பா! அல்லது குழந்தாய்!
ஹேவாயோ	ஓ! அர்சுன!
தஸ்ய	அவனுக்கு (யோகப்பிரஷ்டனுக்கு)
இஹ	இந்தலோகத்திலும்
விநாஸ்ஃ*	நாசமானது
நைவவித்யதே	உண்டாகிறதேயில்லை
ந	பரலோகத்திலும்
ந	நாசமானதுண்டாகிறதேயில்லை
கஸ்சித் கல்யாணக்ருத்	} † சத்கருமத்தைச்செய்கிற ஒருவனும்
துர்கதிம்	கெதியை
தாத நஹிகச்சதி	அடைகிறதில்லை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சொல்வது—குழந்தாய்! அர்சுன! யோகப்பிரஷ்டனுக்கு இந்தலோகத்திலாவது, பரலோகத்திலாவது கெதியுண்டாகிறதேயில்லை. சத்கருமத்தைச்செய்த ஒருவனும் கெதியை யடைகிறதில்லை. (சஅ)

---

* (ஸா) பூர்வஜன்மத்தைப்பார்க்கிலும் தாழ்ந்த ஜன்மமானது. (ஸ்ரீ) தோஷமாவது, நரகப்பிராப்தியாவது. (ஸ) சுவர்க்காதி அனுபவம், பிரம்ம பிராப்தி இவைகளில் தான் கோறினது கிடைக்காமல் போகிறதாகிய விநாசம். அல்லது ஆரம்பித்தகாரியத்தை மத்தியில் விட்டுவிட்டதினாலுண்டானதோஷம். (ஸ்ரீ,வி) இந்தலோகத்தில் மிருகாதி ஜன்மங்களாவது, பரலோகத்தில் நரகமாவது.

† (ஸ்ரீ,வி) ஆஸ்திகபுத்தியுடன் கொஞ்சகாலமாவது, ஈசுவராராதனை செய்த ஒருவனும்.

சக. வுாவவுவ-ணவுகூதாம்மொகா ந-ஷிகுவாஸுாஸுதீஷ்வுஹோ,
ஸுஷீநாம்ஸ்ரீஉதாம்மெஹெ யொமஹுஷ்டாஹிஜாயதித॥

யொமஹுஷ்டிம்	(யோகஞ்செய்தும் பூர்ணமாய்ச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டவனுகிய) யோகப்பிரஷ்டன்.
வ-ணவுகூதாம்	புண்ணியஞ்செய்தவர்களுடைய
மொகாநு	உலகங்களை
வுாவவு	அடைந்து
ஸாஸுதீம் வுஷோம்	வெகுகாலம்
உஷிகுவா	சுகமாயிருந்து
ஸுஷீநாம	சதாசாரமுள்ள
ஸ்ரீஉதாம	ஐசுவரியவான்களுடைய
மெஹெ	வீட்டில்
கூஹிஜாயதித	பிறக்கிறுன்.

யோகப் பிரஷ்டனுனவன் (அசுவமேதாதி கிருதுக்கள் செய்த) புண்ணியமுடையவர்கள் எந்தலோகத்தை யடைவார்களோ அந்தலோகங்களை யடைந்து வெகுகாலம் சுகமாயிருந்து (பிறகு) சதாசாரமுள்ள ஐசுவரியவான்களுடைய வீட்டில் பிறக்கிறுன்.

(ஸா) எந்தவிஷயானுபவத்தை யிச்சித்து யோகத்தை விட்டுவிட்டானே, அந்த விஷயானுபவத்தைப் புண்ணிய லோகங்களில் தனக்கிஷ்டமான காலம்வரையிலனுபவித்து, பிறகு இந்த லோகத்தில் சுத்தமும், ஐசுவரியமுமுள்ள யோகத்திற்கு யோக்கியமான குலத்தில் பிறக்கிறுன். (சக)

சஉ. அதவாயொகிநாமெவ கூலெஹவதியீத்ருசாம்,
வதத்ருசிதரமுஹதாம் மொகெஜந்மயதீத்ருஸம்॥

அதவா	அல்லது
யீத்ருசாம்	ஞானிகளான
யொகிநாம்*	யோகாப்பியாசஞ்செய்கிறவர்களுடைய
கூலவதவ†	குலத்திலேயே
ஹவதி	ஜனிக்கிறுன்
மொகெ	இந்தலோகத்தில்
ஈத்ருஸம்	இப்படிப்பட்ட
ஜந்ம	பிறவியானது

---

* - † (ஸா) யோகிகளான தரித்திராளுடைய குலத்திலே.

யசு	எதுவோ
வைதசி	இதானது
ஊமுஹதரம்	மிகதுர்லபமானது. (மிகஅரிது)

அல்லது ஞானிகளான யோகாப்பியாசஞ்செய்கிறவர்களுடைய குலத்திலேயே ஜநிக்கிறான். இந்த லோகத்தில் இப்படிப்பட்ட பிறவியானது, அதிக துர்லபமானது.

(ரா) முந்திய சுலோகத்தில் குறிக்கப்பட்டவன், சொற்பகாலம் யோகாப்பியாசஞ்செய்து பிறகு விட்டுவிட்டவன். இந்தச் சுலோகத்தில் குறிக்கப்பட்டவனே, வெகுகாலம் யோகம் செய்துவந்து சித்தியடையும் சமயத்தில் விட்டுவிட்டவன். வைதசி = இதானது, என்றால், முந்திய சுலோகத்தில் சொன்னபிறவியும், இந்தச் சுலோகத்தில் சொன்னபிறவியும். (சஉ)

சஎ. ததர தம்வை-ஜிலம்யொமம் யஹி தவளவ-ுமிஹெஹிகம்।
யததி தவ தமிதாஹ-ுய ஹ்ஸைஜளக-ார-நந்த நா॥

ஹெக-ார-நந்த	ஓ! குருவம்சத்தில் ஜனித்தவனே!
தத	அதில் (அப்படிஜனிக்கும் ஜன்மத்தில்)
வளவ-ுமிஹெஹிகம்	பூர்வதேகவாசனையிலுள்ளவனாகுன்டான
தம்	அப்படிப்பட்ட
வை-ஜிலம்யொமம்	புத்திசம்பந்தத்தை
யஹித	அடைகிறான்
ததம்	அதற்குப்பிறகு
ஹ-ுயம்*	மறுபடியும்
ஹ்ஸைஜள	{(பூர்வஜன்மத்தில் விட்டுப்போன யோக) சித்தியையடைவதிலே
யதமிதவ	பிரயத்தினஞ்செய்கிறான்.

ஓ! அர்சுன! அதில் (மேல்கண்டவிதமாய் கல்லாலத்தில் ஜனித்த ஜன்மத்தில்) பூர்வதேகவாசனை (முன்ஜன்மத்தில் செய்து நிறைவேறாமல்போன யோகமாகிய வாசனை)யினால் தனக்குன்டான அப்படிப்பட்ட (யோகஞ்செய்ய முயற்சியுள்ள) புத்தி சம்பந்தத்தை யடைகிறான். அதன்பிறகு பூர்வஜன்மத்தில் விட்டுப்போன அந்த யோக சித்தியை அடைவதில் மறுபடி பிரயத்தினஞ் செய்கிறான்.

(ஙா) ஸ்ரீ இராமாநுஜர் தவிர மற்ற பாஷியக்காரர்களும், வியாக்கியாதாக்களும், சஎ-வது சுலோகத்தின் முந்திய அரைச் சுலோ

---

* (ஙா) (ஸ்ரீ,வி) அதிகமாய்.

கத்தை, இந்தச் சுலோகத்துடன் சேர்த்து அன்வயம் செய்திராவிட்டாலும், இந்தச் சுலோகத்துடன் சேர்ந்ததாகவே அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார்கள். மேலும், பிந்திய அரை சுலோகத்திற்குச் செய்திருக்கிற அர்த்தமானது, இந்த சஉ-வது சுலோகத்திற் குறிக்கப்பட்டவனைக்குறிக்காமல் வேறே தனியானை ஜீஜ்ஞாஸுவைக்குறிக்கிறது. (ரா) அடுத்தச் சுலோகத்தின் முந்தியபாகத்தை இத்துடன் சேர்த்து அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார். (சஉ)

சஎ. யமவாப்நோதி யத்கிஞ்சித் தத்கிருத்வா விஸுத்யதி।
ஜிஜ்ஞாஸுரபியோகஸ்ய ஸப்3ரஹ்மாதிவர்ததே॥

யத்கிஞ்சித்	அந்தபூர்வ (ஜன்ம) அப்பியாசத்தினாலே தானே
யமவாப்நோதி	பரதானையும்
தத்கிருத்வா	அவன் (பூர்வ ஜன்மத்தில் யோகப்பிரஷ்டனானவன்)
விஸுத்யதி	(விஷயங்களிலிருந்து யோகத்திற்கு) இழுக்கப்படுகிறான்
ஜிஜ்ஞாஸுரபியோகஸ்ய	யோகத்தையப்பியசிக்க வேண்டுமென்கிற இச்சையுள்ளவனுக்கூட
ஸப்3ரஹ்மாதிவர்ததே	வேதோக்த கருமபலத்தை
	அதிக்கிரமிக்கிறான். (தானே யோகத்திற்குப் பாத்திரமாகிறான்.)

அந்த பூர்வ ஜன்மாப்பியாசத்தினாலேதானே பரதானையும் அவன் (பூர்வஜன்ம யோகப்பிரஷ்டன்) யோகத்திற்கு இழுக்கப்படுகிறான். யோகத்தையப்பியசிக்க வேண்டுமென்கிற விச்சையுள்ளவனுக்கூட (அவன் அடுத்த ஜன்மத்தில் அந்தவிச்சையாகிய பூர்வஜன்ம யாசனையினாலே) வேதோக்தமான கருமபலனை அதிக்கிரமிக்கிறான். (என்றால், வேதத்தில் கருமங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற சுவர்க்காதிபலனை யபேக்ஷிக்காமல் யோகநிஷ்டையையே யிச்சித்து அதில் பிரவிருத்திக்கிறான்.)

(சஎ) (ஸ்ரீ)ஜிஜ்ஞாஸு-ரபி = யோகத்தை யறியவேண்டுமென்றிச்சித்து, அதில் பிரவிருத்தித்த சங்கியாசியுங்கூட, என்று தாத்பரியம்.

முந்திச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற யோகப்பிரஷ்டனைக் காட்டிலும் இவனுக்கு முக்தியடையுங்காலம் கீழ்த்தாகும்.

ஸப்3ரஹ்மாதிவர்ததே = வேதோக்த கருமங்களுடைய பலனைக்காட்டிலும், அதிகபலனை யடைகிறானென்பது தாத்பரியம்.

ஸெஉ-தீகூநுாயம - என்று கிரகிக்கத்தக்கது (அதாவது, ஜீஜூ ஸ-வுக்கு இந்தப்பலனுஞல் மூந்தியவனுடைய பலனின்னதென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? என்பதே.

(ஈா) (இந்தச் சுலோகத்தின் பிந்திய அரை சுலோகத்திற்கு), யொமஸு = யோகத்தை, ஜீஜூாஸ-ஃ = தெரிந்துகொள்ளவேண்டு மென்கிற விச்சையுள்ளவன், அந்த ஜன்மத்திற் தெரிந்துகொள்ளா விட்டால், அடுத்த ஜன்மத்தில் தெரிந்து, அநுஷ்டித்து, ஞானியாய், ஸஷ்ஹ = தேவ, மனுஷிய, பூமி, சுவர்க்காதி சப்தங்களால் (பெயர்க ளால்) சொல்லத்தகுந்த, ஸ்ரஹ்ம = பிரகிருதியை, சுதிவத-ுதெ = அதிக்கிரமிக்கிறான். என்றால், ஞானமந்த சுவரூபமான ஆத்ம சுவரூ பத்தை யடைகிறான்.

(உ) ஸஷ்ஹஸ்ரஹ்ம = பரமாத்மாவை, சுதிவத-ுதெ = கிரமக் கிரமமாய் அடைகிறான். எப்படிக் கிரமக்கிரமமா யடைகிறானென் பது அடுத்த சுலோகத்திலுல் சொல்லப்படுகிறது.

(ஸீ.வி) ஸஷ்ஹஸ்ரஹ்ம=வேதத்திலுள்ளவிதி நிஷேதங்களை, சுதி வத-ுதெ=அதிக்கிரமிக்கிறான். என்றால், முக்தனய்விடுகிறானென் பது தாத்பரியம். இது (ஸெஉ-தீகூநுாயம்) கைமுத்திக நியாயம்.()

சஞ. வுயதூஹு்தசா நஸ-ு யொஸீவஸ்ஸ-ுஜகிஷ்வுஷ்ஃ
சுநெகஜந்மஸம்ஸிஜ்ஜ ஸ்ஸெதாயாதிவாாம்மதிம்॥

வுயதூஹு்	முயற்சியிலை
யதசா நஸ-ு	யோகாப்பியாசஞ்செய்கிற
யொஸீ	யோகியானவன்
ஸஸ்ஸ-ுஜகிஷ்வுஷ்ஃ	பாபத்திலிருந்துவிடுபட்டவனும்
சுநெகஜந்மஸம்ஸிஜ்ஜ	அநேகஜன்மங்களில் (ஞான) சித்தியை யடைந்தவனும்
ததஃ	அதற்குப்பிறகு
வாாம் மதிம் யாதி	உத்தமமானகதியை (மோக்ஷத்தை) அடைகிறான்.

முயற்சியிலை யோகாப்பியாசஞ் செய்கிற யோகியானவன், பாபத்திலிருந்து விடுபட்டு அநேக ஜன்மங்களில் செய்தயோகத்தி னலை ஞானசித்தியை யடைந்து, பிறகு மோக்ஷத்தை யடைகிறான். (இந்த யோகியானவன், முந்திய சுலோகத்தின் முதல்பாகத்தில் சொல்லியிருக்கிற யோகியே. ஜீஜூாஸ-ு, அல்ல.)

(ஸா) சுவெநகூஜந்ஹ=அநேக ஜன்மங்களில் சம்பாதித்த புண்ணிய கருமங்களால், வம்ஸ்ரூபகில்விஷம் = பாபங்களைப் போக்கடித்துக் கொண்டவனையும், வம்ஹிஜம் = சித்தியை யடைந்தவனையும், பூய் தாசுயதஜாநஸ்ரூ = மறுபடியும் யோகத்தில் பிரயத்தினஞ் செய்கிற வனுமிருக்கிற, யொகீ = யோகியானவன், யோகத்திலிருந்து சலித்தபோதிலும், தத்ம்=யோகாப்பியாச மகிமையிலே, பராம்கதிம் யாதி=மோசகத்தை யடைகிறான்.

(உ) (ஸீ,வி) முந்திய சுலோகத்தில் குறிக்கப்பட்ட ஜ்ஞாவஸ்ரூ, விஷயமாய் இந்தச்சுலோகம் பிரவிருத்தித்ததாக அறியத்தக்கது. ()

சுசஙூ. தவஸிஹவுர்உயிகொயொகீ ஜ்ஞாநிஹவுர்அதிகஸ்தாயிகஸ்ம்
கர்மிப்யஸ்சாயிகொயொகீ தஸ்மாத்யோகீபவார்ஜுந!!

யொகீ	தியானயோகியானவன்
தவஸிஹவுர்*	தபசுசெய்கிறவர்களைப்பார்க்கிலும்
அதிகஸ்தாயிகஸ்ம்	அதிகமானவன்
ஜ்ஞாநிஹவுர்	சாஸ்திரஞானமுள்ளவர்களைப்பார்க்கிலும்
அதிகஸ்தாயிகஸ்ம்	அதிகமானவன்
யொகீ	தியானயோகியானவன்
கர்மிப்யஸ் (ஐதி)	கருமங்களைச்செய்பவர்களைப்பார்க்கிலும்
சாயிகஸ்ம் (ஐதி)	அதிகமானவனென்று
மதம்	எண்ணப்பட்டிருக்கிறான்
தஸ்மாத்	ஆகையால்
தவொர்ஜுந	ஓ! அர்சுன!
யொகீபவ	யோகியாகக்கடவாய்.

தபசுசெய்கிறவர்கள், சாஸ்திரஞானமுள்ளவர்கள், கருமஞ்செய்பவர்கள், இவர்களைப்பார்க்கிலும், தியானயோகி சிரேஷ்டனென்பது என்னுடையமதம். ஆகையினாலே, ஓ! அர்சுன! யோகியாகக்கடவாய்.

(ஸா) தபசு, சாஸ்திரஞானம், கருமமிவைகளைக் காட்டிலும் யோகமெப்படி சிரேஷ்டமென்றால், இம்மூன்றும் தியானயோகியினிடத்திலேயே யிருக்கின்றன; அத்துடன் தியானயோகமுஞ் சேர்ந்திருப்பதினால் தியானயோகி சிரேஷ்டனே. எனென்றால், இவன் இராகத்துவேஷாதிகளற்றவனாகிறானதினால் தான். (சுசூ)

---

* (ஸ்ரீ) (ஸீ,வி) கிருச்சிர சாந்திராயணாதி விரதங்கள். அதாவது, தேகபலஞ்குறைக்கச்செய்யப்படும் விரதங்கள். இந்த விரதங்களுடன், மந்திரங்களை உருவேற்றுகிறதுமுண்டு. இதுதான் தபசு.

சன. யொகிநாஉவிஸவெ-ுஷாம உூதெதநாஹூாதுநா,
ஸ்ரூஜாவாநுஹஜிதயொஉம ஸவெயாகுதஹொஉதம்॥

ஸவெ-ுஷாஉவி யொகிநாம (உஜெவ)	} சகலவிதமானயோகிகளுக்குள்ளேயும்
யம்	எவன்
உூதெதந சுஹாஹூாதுநா	} என்னிடத்தில்நிறுத்தப்பட்டமனசிலில்
ஸ்ரூஜாவாநு	பக்தியோடுகூடியவனை
உாம ஹஜித	} என்னை பஜிக்கிறானே
ஸம் யாகுதஉம் (ஐதி)	} அவன்சிரேஷ்டமானயோகியாக
மெ மதம்	} எனக்கு சம்மதனையிருக்கிறான்.

சகலவிதயோகிகளுக்குள்ளே, எவன் என்னிடத்தில் நிறுத்தப் பட்ட மனதிலில் பக்தியோடு என்னைப் பஜிக்கிறானே, அவன் சிரேஷ்டமானயோகி என்று எனக்கு சம்மதனையிருக்கிறான்.

(ஈா) உூதெதநாஹூாதுநா = எனக்குப்பிரியமுள்ளசெய்கிறதைத் தவிர மற்றசகலவியாபாரங்களையும் விட்டிருக்கிறமனதிலுலே, என் ஸ்ரூல், பாகியாந்தர (வெளியுள்) விருத்தியிரண்டிலும் என்னையே யதிகப் பிரியமான வஸ்துவென்று அதித்து என்னைவிட்டொரு சுகனங் கூடப் பிரியாமலும், என்னைவிட்டுப் பிரிந்திருந்தால் கரித்துப்போ வோமென்கிற எண்ணங்கொண்டதாயு மிருக்கிற மனசிலுலே, ஸ்ரூஜா வாநு = என்னைச் சீக்கிரமாக வடையவேண்டுமென்பதில் அதிக பரபரப்போடு கூடியிருக்கிறான். ஆகையால்தான் இவன் மேலாகச் சொல்லிவந்த நான்குவித யோகிகளைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டன்.

(ஊா) "யொகிநாஉவிஸவெ-ுஷாம=யோகிகளுக்குள்ளே" சிரேஷ்டனுக விவனைச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்படிப்பட்ட யோகிகளுக்குள்ளே சிரேஷ்டனென்கிற கேள்வியுண்டாகிறது. இதுவிஷயமாய் (ஸ்ரீ) வியக்தமாய்ச்சொல்லாவிட்டாலும் இதின் சு-வது அத்உரு-முதல் ஈ0-வரையிலுள்ள சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, யக்கியமென்கிற பெயரிலுல் அழைக்கப்படும் பதினேருவகை கருமங்களைச்செய்யும் கருமயோகிகளுக்குள்ளே சிரேஷ்டராய் ஈசுவரபக்தி செய்து ஈசுவரனையே பஜிக்கிற தியானயோகி சிரேஷ்டனென்று அபிப்பிராயப் பட்டதாகக் காணுகிறது. (ஈா) இந்த வத்தியாயம். உசு-வது சுலோகத்தில் குறித்தயோகியைவிட, ஈ0-வது சுலோகத்தில் குறித்த யோகி சிரேஷ்டன். இவனைவிட, ஈக - வது சுலோ

கத்தில் குறித்தயோகி சிரேஷ்டன். இவனைவிட, கூஉ-வது சுலோ கத்தில் குறித்தயோகி சிரேஷ்டனென்று அந்தந்த சுலோகத்தின் அவதாரிகையில் சொல்லியிருப்பது மல்லாமல், அந்த நால்வகை யோகிகளைக் காட்டிலும், இவன் சிரேஷ்டனென்று இதிலும் சொல் லியிருக்கிறார். (தீ,வி) ஞானயோகி, பக்தியோகி, இவர்களுக்குள் ளே பக்தியோகி சிரேஷ்டன். எனென்றால், பக்தியோடு பகவானை சேவிக்கிறவனுக்குஎளிதான். என்று சொல்லி யிருக்கிறார். (ஸ்ரீ) சில யோகிகள், யோகசமாதியில், தியானத்திற்கு விஷயமாக, ருத்தி ரன், இந்திரன், சூரியன், சுப்பிரமணியன், கணபதி, முதலிய தேவ தைகளில் ஒன்றைக் குறித்துத்தியானஞ்செய்கிறார்கள். சிலயோகிகள், தியானத்திற்கு விஷயமாக பரமாத்மாவையே குறித்துக்கொண்டு அதிக பக்தி விசுவாசத்துடன் தியானஞ் செய்கிறார்கள். இவர்களுக் குள்ளே, பரமாத்மாவையறிந்த யோகியே சிரேஷ்டன் என்று சொல்லுகிறார். இந்த அர்த்தத்தை நினைத்து ஏழாவது அத்தி யாயம், உகூ-வது சுலோகமாகிய "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீ தேகமேவாத்விதீயம் தத்தை கஸ்மின்னஸதோ மனஸ்யாத்ஸர்வாணி பூதானி மனோமயானி" இதுமுதலிய வாக்கியங்கள் ஆதரிக்கின்றன. (சஎ)

ஸ்ரீமத் ராமானுஜ மஹாதேசிக ஸ்வாமினே நமஹ.

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நமஹ.

ஸ்ரீ வேதவ்யாஸ ஸ்வாமினே நமஹ.

ஸ்ரீ ஸர்வ ஸ்வாமினே நமஹ.

ஆண்டாளைப் போலாகுமாறு ஆரூரனது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஈஷ.

ஷ ஷ் ஷெ ஈ ஷ ஷ்ரு ஈ ய ஃ.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ஹமவா ந-வாச.

க. மயாஸக்தமநாஃபார்த யோகம்யஞ்ஜந்மதாஸ்ரயஃ
அஸம்ஸயம்ஸமக்ரம்மாம் யதாஜ்ஞாஸ்யஸிதச்ருணு॥

ஹமவா ந-வாச	கிருஷ்ணசுவாமிசொல்வது
ஹேபார்த	ஓ! குந்திபுத்திரா!
மயி	(பரமாத்மாவாகிய) என்னிடத்தில்
ஸக்தமநாஃ	பற்றுள்ளமனைதயுடையவனையும்
யோகம்	யோகத்தை
யஞ்ஜந்து	செய்கிறவனையும்
மதாஸ்ரயஃ	என்னையேசரணகதியடைந்தவனையும்
(ஸந்து)	இருந்துகொண்டு
ஸமக்ர*	பூர்ணமாயிருக்கிற
மாம்	என்னை
யதா	எவ்விதமாய்
அஸம்ஸயம்	சமுசயமில்லாமல்
ஜ்ஞாஸ்யஸி	அறிவாயோ
தச்ருணு	அதை
ஸ்ருணு	கேள்.

கிருஷ்ணசுவாமி சொல்வது, ஓ! பார்த்தா! என்னிடத்தில் மனதைவைத்து, யோகத்தைச் செய்கிறவனையும், என்னையே சரணமடைந்தவனையு மிருந்துகொண்டு, பூர்ணனையிருக்கிற என்னை யெவ்விதமாய் சமுசயமன்றி யறிவாயோ அதைக் (சொல்லுகிறேன்) கேள்.

(ஸ்ரீ) இதுவரையில் ஆத்ம தத்துவத்தைச்சொல்லி இனியுபாசிக்க யோக்கியமான ரூபத்தைச் சொல்லப்போகிறார்.

(ஈர) முதலாறு அத்தியாயங்களால், பரமாத்மாவாகிய நாராயணனை யடைவதற்குக் காரணமாகிய உபாசனையைச் சொல்லுவதின் பொருட்டு, தன்னுடைய (ஜீவனுடைய) ஆத்ம சுவரூப நிச்

---

* (ஸம) (ஸ்ரீ) சகல விபூதி, பலம், சக்தி, ஐசுவரியம் முதலிய குணசம்பன்னராயிருக்கிற.

சயத்துடன் கூடிய கருமாநுஷ்டானஞ் சொல்லப்பட்டது. இதுமுதல், ஆறு அத்தியாயங்களால், பரமாத்ம சுவரூபமும், பரமாத்மாவை யடைகிறதற்குக் காரணமாகிய உபாசனையென்று சொல்லப்படுகிற பக்தியும், சொல்லப்படும்.

இந்த ஏழாவதத்தியாயத்தில், பரமாத்ம சுவரூப நிச்சயமும், பிரகிருதியிலுல் பரமாத்ம சுவரூபமானது ஜீவனுக்கு மறைபட்டிருக்கிற விதமும், பிரகிருதியைப் போக்கடித்துக் கொள்ளுவதற்குச் செய்யவேண்டிய சரணுகதியின் விவரமும், சரணுகதி செய்யப்பட்டவர்களுக்குள் பேதமும், ஞானம் சிரேஷ்டமென்பதும் சொல்லப்படுகின்றன.

இந்த சுலோகத்தி னர்த்தமாவது-மயாஸக்தமநாஃ=என்னை யெதிர்பார்த்தும், என்னிடத்தில் பிரியம்வைத்தும், என்னுடைய சுவரூபம், குணம், செய்கை, மகிமை, இவைகளி லெப்பவும் பற்றியுமிருக்கிற மனசையுடையவனையும், மதாஶ்ரயஃ=என்னையே ஆதாரமாயுடையவனையும், யோகம் = என்விஷயமான யோகத்தை, யுஞ்ஜன்= ஆரம்பஞ் செய்கிறவனையுமிருக்கிற நீ, அஸம்ஶயம் = சந்தேகமில்லாமல், ஸமக்ரம் = பூர்ணமாயிருக்கிற, மாம் = என்னை, யதா = எப்படி, ஜ்ஞாஸ்யஸி=அறிவையோ, தச்ச்ருணு=அதைக்கேள்.

(உ) (தீ,வி) மயாஸக்தமநாஃ=என்னிடத்தில் பிரீதிவைத்த மனதை யுடையவும், மதாஶ்ரயஃ=''பகவானே என்னைக்கொண்டு சகலத்தையும் செய்விக்கிறார். எனக்கு அவரே சரணமடையத்தகுந்தவர். சகலத்திற்கும் கருத்தா அவரே'' என்கிற நிச்சய முடையவும், யோகம்யுஞ்ஜன்=யோகத்தில் பிரவேசிக்கிறவனும் (மற்றதில் வித்தியாச மில்லை.) (க)

உ. ஜ்ஞாநமேதேঽஹமவிஜ்ஞாநமிதம்வக்ஷ்யாம்யஶேஷதஃ।
யஜ்ஜ்ஞாத்வேஹநாந்யஜ்ஞாதவ்யமவஶிஷ்யதே॥

யத்	எதை
ஜ்ஞாத்வா	அறிந்து
இஹ*	இதில்(மோக்ஷமார்க்கத்தில்)
அந்யத்	மறுபடியும்
அந்யத்	வேறொன்று
ஜ்ஞாதவ்யம்	தெரியவேண்டியதாய்
நாவஶிஷ்யதே	மிச்சமிருக்கமாட்டாதோ

---

* (ஈ) மயி = என்னிடத்தில்.

ஸவிஜ்ஞாநம்*	அநுபவஞானத்தோடுகூடின
ஜ்ஞாநம் †	இந்தஞானத்தை
கு ஸ்ரீஷ்யதம்	குறைவன்றியில்
கு அஹம்	நான்
தெ	உனக்கு
வக்ஷ்யாமி	சொல்லுகிறேன்.

எதையறிந்து, மோக்ஷமார்க்கத்தில் மறுபடி வேறொன்று தெரியவேண்டியதாய் மிச்சமிருக்கமாட்டாதோ, அநுபவஞானத்தோடு கூடின அந்த ஞானத்தைக் குறைவன்றி நானுனக்குச் சொல்லுகிறேன்.. (உ)

க. மநுஷ்யாணாம்ஸஹஸ்ரேஷு கஶ்சித்யததிஸித்தயே।
யததாமபிவிஸிஜ்ஞாநாம் கஶ்சிந்மாம்வேத்தி தத்த்வதம்॥

மநுஷ்யாணாம்‡	மனிதர்களுடைய (மனிதர்களுக்குள்ளே)
ஸஹஸ்ரேஷு§	ஆயிரங்களில் (ஆயிரத்தில்)
கஶ்சித்	ஒருவன்
ஸித்தயே	ஞானமடையும்பொருட்டு
யததி	முயற்சிசெய்கிறான்
யததாமபி	முயற்சிசெய்கிற
ஸிஜ்ஞாநாம்	ஞானிகளுடைய (ஞானிகளுக்குள்ளே)
(ஸஹஸ்ரேஷு)	ஆயிரங்களில் (ஆயிரத்தில்)
கஶ்சித்	ஒருவன்
மாம்	என்னை
தத்த்வதஃ	உண்மையாய்
வெத்தி	அறிகிறான்.

அநேக மனிதர்களில் ஒருவன், ஞானமடையும் பொருட்டு, முயற்சி செய்கிறான். முயற்சிசெய்கிற அநேக ஞானிகளுக்குள்ளே ஒருவனென்னை யுண்மையா யறிகிறான். (ஈ)

---

* (ஈ) ஜீவஜடங்களுக்கு விலக்ஷணமான பகவானுடைய மகிமைகளையும், குணதிசயங்களையும் அறிகிற ஞானத்தோடு கூடின. (உ) (மீ,வி) பகவானுடைய விசேஷமாகாத்மியஞானத்தோடு கூடின.

† (ஈ) பகவத் ஸ்வரூபஞானம். (உ) என் விஷயமான ஞானம். (மீ,வி) சாமான்னிய மாகாத்மியஞானம்.

‡ - § (ஈ) சாஸ்திராதிகாரிகளான ஆயிரம் பெயர்களில்.

சு. ஹஞ்தீராவொநமொவாயஂ வம்ஶநாஷஂகிலவ।
சுஹஜ்ஞாஸுதீயம்ஶே ஹிந்தாவுகூதிராஷ்டயா॥

ஶே	என்னுடைய
உயம்	(சக்தியான) இந்தமாயைதானே
வுகூதிலவ	
ஹஞ்தீம்*	பூமி
சுவம்†	ஜலம்
சுநலம்‡	அக்கிநி
வாயஂம்§	காற்று
வம்¶	ஆகாசம்
உநம்॥	மனசு
ஷஂகீம்+	புத்தி
சுஹம்காராம்÷	அகங்காரம்
உதி	இப்படி யெட்டுவிதமாய்
சுஷ்டயா ×	
ஹிந்தா	பிரிந்திருக்கிறது.

---

* ¶ (ஸ்ரீ) பூமி, ஜலம், அக்கிநி, காற்று ஆகாயம், இந்த பூதங்களுடைய சூட்சுமமாகிய தன்மாத்திரைகள், அல்லது ஸ்தூலசூட்சும பூதங்கள். (ஸ) பூத தன்மாத்திரைகள். ஸ்தூலமல்ல.

|| (ஸ) (ஸ்ரீ) மனதுக்குக்காரணமான அகங்காரதத்துவம். (ஸ்ரீ) அல்லது பிரதானம். (ர) மனசு முதலிய இந்திரியங்கள்.

+ (ஸ) அகங்கார தத்துவத்திற்குக் காரணமான மகத்தத்துவம். (ஸ்ரீ) (ர) மகத்தத்துவம்.

÷ (ஸ) அவித்தையுடன் கூடிய அவ்வியக்தம். (ஸ்ரீ) அவித்தை அல்லது அகங்காரமும், இந்திரியங்களும். (இ) (ஸ்ரீ,வி) அகங்கார தத்துவமும், மகத்தத்துவமும். அகங்காரதத்துவத்தில் மகத்தத்துவம் அடங்கியேயிருப்பதினால், மகத்தத்துவம் பிரத்தியேகமாய்ச் சொல்லப்படவில்லை.

× (வ்வா) இதில் பிரகிருதி (தத்துவம்) எட்டுவிதமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சில புராணங்களில், தத்துவங்கள் கள - என்றும், உந - என்றும், உச - என்றும், நசு - என்றும், சுசு-என்றும் இப்படிப் பலவிதங்களாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அப்படிச்சொன்னது பிசகானதென்றெண்ண விடமில்லை. ஏனென்றால், இந்தச்சுலோகத்தின் அர்த்தத்திலேயே (ஸ்ரீ) சொல்லியிருக்கிறபடிக்கு இதின் கந - வது அத்தியாயம், சு-வது சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, உச-தத்துவங்களைச் சுருக்கி இதில் எட்டாகச் சொல்லப்பட்டதுபோல், சுருக்கியும், விவரித்தும் சொல்வதினால், புராணங்களில் அப்படி வித்தியாசம்தோற்றப்படுகிறது. இந்த பூததத்துவங்களினுற்பத்திக்கிரமத்தைக்குறித்து, விஷ்ணுபுராணம் முதலா

என்னுடைய பிரகிருதியே, பூமி, ஜலம், அக்கிநி, காற்று, ஆகாசம், மனசு, புத்தி, அகங்காரம், இப்படி எட்டுவிதமாய்ப் பிரிந்திருக்கிறது. (ச)

நு. சுவரூயகி தவுநூம் பூகூ தாம்விதிஜெவாரூம்,
ஜீவஹ-ஏ தாம்ஹாவோஹோ யமெஜ்யாரூ தஜமசூ॥

ஹெஹோவோஹோ ஓ! புஜபலமுள்ளவனே!

உயா { இது (மேற்குறித்த எட்டுவிதமான பிரகிருதி)

சுவரூ நிகிருஷ்டமானது (தாழ்ந்தது)

வது அம்சம், உ - வது அத்தியாயத்திலும், பாகவதம் உ - வது ஸ்கந்தம் நு - வது அத்தியாயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதானது, சுருக்கமாய் அடியில் விவரிக்கப்படுகிறது. அவ்வியக்தம், பிரதானம், மூலப்பிரகிருதி என்கிற பெயர்களாற் சொல்லப்படுவதாகிய மாயையிலிருந்து, சத்துவ, ரஜஸ், தமஸ்களாகியவை ஷம்மிய ரூபமான மகத்தத்துவமுண்டாச்சுது. அந்த மகத்தத்துவத்திலிருந்து, வைகாரிகம், தைஜஸம், பூதாதி என்ற மூன்று விதமான அகங்காரதத்துவம் பிறந்தது. வைகாரிக அகங்காரமானது சாத்துவீகமென்றும், தைஜஸ அகங்காரமானது இராஜஸமென்றும், பூதாதி அகங்காரமானது தாமஸமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. பூதாதியென்றுசொல்லப்படுகிற தாமஸாகங்காரம் விகாரப்பட்டு சப்ததன்மாத்திரையை யுண்டாக்கிற்று. அந்தச் சப்ததன்மாத்திரையிலிருந்து ஆகாசமுண்டாயிற்று. அந்த ஆகாசத்திற்குச் சப்தமே குணமாகவாச்சுது. அந்த ஆகாசம் விகாரப்பட்டு ஸ்பரிசதன்மாத்திரையையுண்டாக்கிற்று. அந்த ஸ்பரிசத்திலிருந்து வாயுவுண்டாயிற்று. அந்தவாயுவுக்கு சப்தம், ஸ்பரிசமிரண்டும் குணங்களாயின. அந்தவாயு விகாரப்பட்டு ரூபதன்மாத்திரையை யுண்டாக்கிற்று. ரூபத்திலிருந்து, தேஜஸ் (அக்கிநி) உண்டாயிற்று. தேஜஸுக்கு, ரூபம், ஸ்பரிசம், சப்தம், இம்மூன்றும் குணங்களாயின. தேஜஸ் விகாரப்பட்டு, இரஸதன்மாத்திரையை யுண்டாக்கிற்று. இந்த இரஸத்திலிருந்து அப்பு (ஜலம்) உண்டாயிற்று. அந்த அப்புவுக்கு இரஸம், ரூபம், ஸ்பரிசம், சப்தம், இந்தான்கும் குணங்களாயின. அந்த அப்பு விகாரப்பட்டு, கந்ததன்மாத்திரையை யுண்டாக்கிற்று. அந்தக் கெந்தத்திலிருந்து பிருதிவி (பூமி) உண்டாயிற்று. பிருதிவிக்கு, கந்தம், இரஸம், ரூபம், ஸ்பரிசம், சப்தம் இவ்வைந்தும் குணங்களாயின. ஆனல், ஆகாசத்திற்கு சப்தமும், வாயுவுக்கு ஸ்பரிசமும், தேஜஸுக்கு ரூபமும், அப்புவுக்கு இரஸமும், பிருதிவிக்கு கந்தமும் பிரதானகுணமாம். சப்தாதி தன்மாத்திரைகள் அந்தந்தபூதங்களின் சூக்ஷமமென்று சொல்லப்படும்.

மேற்சொன்ன வைகாரிகமென்கிற சாத்துவீகாகங்காரத்திலிருந்து, மனதும், அதின் அபிமான தேவதையான சந்திரனுமுண்டானார்கள், அப்படியே திக்குகள், வாயு, சூரியன், வருணன், அசுவனிதேவதைகள், அக்கிநி, இந்திரன், உபேந்திரன், மித்திரன், பிரஜாபதி, இந்தப் பத்து அபிமானதேவதைக ளுண்டானார்கள்.

தைஜஸமென்கிற இராஜஸாகங்காரத்திலிருந்து ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், கருமேந்திரியங்கள் ஐந்து மூண்டாயின. மேற்கண்ட பத்துதேவதைகளும் பத்து இந்திரியங்களுக்கு அபிமானதேவதைகளானார்கள். அப்படியே ஞானசக்தியான புத்தியும், கிரியாசக்தியான பிராணனும், தைஜஸாகங்காரத்திலிருந்துண்டாயின.

உதஸ்ரு	இதைப்பார்க்கிலும்
சுநரூம	வேறுனதும்
யயா	எந்தப்பிரகிருதியிலுலே
ஜூம்	இந்தப்பிரபஞ்சமானது
ஜமசு	
யாயஷுதெ	தரிக்க அல்லது தாங்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தாம்	அப்படிப்பட்டதும்
ஜீவஹுதாம்	ஜீவசுவரூபமானதும்
ஜெ	என்னுடைய ஆத்மசுவரூபமான அல்லது என்னுடைய ஆதீனமானது மான
ஷுகூதிம்	பிரகிருதியை
வாரம்	சிரேஷ்டமென்று
விஜி	அறி.

ஓ! புஜபலமுடையவனே, (அர்சுன) மேற்குறித்த எட்டுவிதமான பிரகிருதி, நிகிருஷ்டமானது. இதைப்பார்க்கிலும் வேறுனதும், எந்தப் பிரகிருதியிலுலே இந்தப்பிரபஞ்சமானது தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அப்படிப்பட்டதும், ஜீவசுவரூபமானதும் (பிராணனைத் தரிக்கிறதற்கு எதுவானதும்) என்னுடைய சுவரூபமான (அம்சபூதமான) துமான அந்தப்பிரகிருதியை சிரேஷ்டமென்று அறி.*

(ஸம்) (ரா) என்னுடைய ஜடப்பிரகிருதியை என்னுடையசேதன பிரகிருதியானது தரித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

(உ) (பீ.வி) சேதனபிரகிருதியான இலக்ஷ்மியிலுலே ஜடப்பிரகிருதியான இந்தப் பிரபஞ்சமானது தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிராணன்களை தரிக்கிறதிலுலும், எப்போதும், எவ்விடத்திலும் வியாபித்திருப்பதிலுலும், இந்த இலக்ஷ்மி ஜீவபூதமென்று சொல்லப்பட்டது. (நு)

சுர. வததஜ்ஞாநீநிஹுதாநி லவஷுாணீதவுவயாரூய।
சுஹுங்கூதுஹ்ஸுஜமதம் வுஹவம்வு ஜயஹ்ஸுயா॥

லவஷுாணி	சகலமான
ஹுதாநி	பூதங்களை
வததஜ்ஞாநீநி	இவ் விருவகையான பிரகிருதியிலுண்டானவைகளாக
ஜதி	தெரிந்துகொள்
உவயாரூய	அவைகளின்மூலமாய்
தயா	

---

* (ஷ்ரா) அத் - சு, சு - சு, அத் - கஙு, சு - சு, பார்க்க.

கூதஸ்வ
ஜகத்
} சகலமானஜகத்திற்கு

வரவம் உற்பத்திகாரணமும்
வரயம் லயத்திற்குக்காரணமும்
சஹம் நானே.

சகல பூதங்களையும், இந்த (ஜட, சேதன) இருவகை பிரகிருதியிலேயுண்டானவைகளாகத் தெரிந்துகொள். அவைகளின்மூலமாய் சகல ஜகத்திற்கும், உற்பத்திலயங்களுக்குக்காரணம், நானே.*

எ. மத்தஃபரதரம்நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி தநம்ஜய।
மயிஸர்வமிதம்ப்ரோதம் ஸூத்ரேமணிகணாஇவ॥

மத்த நம்ஜய ஓ! தனத்தைஜயித்தவனே!
மத்தஃ என்னைப்பார்க்கிலும்
பரதரம் மகாசிரேஷ்டமானது
அந்யத் வேறே
கிஞ்சித் ஒன்றும்
நாஸ்தி கிடையாது
ஸூத்ரே நூற்சரட்டில்
மணிகணாஇவ மணிகளைப்போல
மயி என்னிடத்தில்
இதம் இந்தச் சகலப்பிரபஞ்சமும்
ஸர்வம் }
ப்ரோதம் கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. (ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கிறது.)

ஓ! அர்சுன! என்னைவிட சிரேஷ்டமானது, வேறே யாதொன்றுங்கிடையாது. ஆனால், காணப்படுகிற பிரபஞ்சமெல்லாம், நூலில் மணிகள் கோர்க்கப்பட்டிருப்பவைபோல, என்னிடத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(ரூ) "மகாசிரேஷ்டமானது" எப்படியென்றால், பரமாத்மா ஜட சேதனங்களுக்கு † சேஷியாயும், அவைகளுக்குக் காரணமாயு

---

* (ஷ்ரீ) அத் - கஉ, சு - உள பார்க்க.

† (ஷ்ரீ) சேஷி, என்பது எப்படியென்றால், ஜீவன்சேஷி. அவனுக்குத் தேகேந்திரியங்களும், சப்தாதிவிஷயங்களும், மற்றுமுள்ளவஸ்துக்களும், போக்கியவஸ்துக்களாயிருப்பதால், இவைகள் சேஷம். இப்படிப்போலவே, பரமாத்மாசேஷி. ஜீவனும், மற்ற சகல அசேதனப்பிரபஞ்சமும், பரமாத்மாவுக்கு போக்கியமானதால், அந்தச் சேதனசேதனங்கள் சேஷம்.

மிருப்பதிணலேயும், ஞானம், சக்தி, பலம், முதலியகுணங்களுடன் கூடியிருப்பதிணலேயும், நிரோஷ்டமாகச்சொல்லப்பட்டது. "நூலில் மணிகள்போல், என்னிடத்தில், சகல பிரபஞ்சமும், கோர்க்கப் பட்டிருக்கிறது" எப்படியென்றால், காரியகாரண அவஸ்தைகளோ டுகூடியிருக்கிற, இந்த ஜடசேதன ரூபமான, சகலபிரபஞ்சமும், எனக்கு சரீரம், சகலத்திற்கும் ஆத்மாவான (சரீரியான) என்னிட த்தில், சகலபிரபஞ்ச மும் ஆதாரித்திருக்கிறதென்பது தாத்பரியம். இந்த அர்த்தமானது, "யஸ்யபிருதிவீசரீரம் । யஸ்ருத்தாசரீரம் । வஷவஸ்ஹுஸ்ருதாசரீரா । அக்ஷரசரீரோஹிரண்யவர்ணோஹரிஸ்ருக்" நாராயணஉபநி" இந்த சுருதிவாக்கியங்களினாலும் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. (எ)

அ. ரவொஹரேஷ-காளவிஜய ஏ தாளவிரமயிவை-குயஃபியோர்,
ஏ ஹ ஏ
ஏ ணவொவவை-ரவெவ்ஷ-ஏ மஜைம்பிலைளாஃ-ஷ-ஏ நூஷ-ா॥
ஹ ஏ

ஹெகளம்-கிய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
கூவை-ா ஹ	ஜலங்களில்
ரவம்	ரூபியம்
மமிவை-குயஃபியோர்	சந்திரசூரியர்களிடத்தில்
ஏ ஹா	சகல தேஜஸ்களும் ஒளியும்
வவை-ஃவெவ்ஷ-ஏ	சகல வேதங்களுக்கும்
ஏணவம்	பிரணவமென்கிற ஓங்காரமும்
ஹெ	ஆகாசத்தில்
மஜைம் ஃ	சப்தமும்
நூஷ-ா	மனிதர்களிடத்தில்
ளாஃ-ஷ-ம்	மானிடத்தன்மை அல்லது புருஷ சுபாவமும்
கூஹம்	காண்கிறேன்.
கூவை ஃ	

ஓ! குந்திபுத்திரா! ஜலங்களில் ருசியும், சந்திர சூரியர்களிட த்தில் ஒளியும், சகலவேதங்களில் பிரணவமும், ஆகாசத்தில் சப்த மும், மனிதர்களிடத்தில் மானிடத்தன்மையும் காணை.

(ஸா) இதுமுதல் கடவது வரையிலுள்ள சுலோகங்களுக்கு வியாக்கியானம், கடவது சுலோகத்தின் மேலில் காண்க. (அ)

க. ஏஹிணஸுராமயஃவைபுயிவஸுராஸு ஸிதஜுஸாஸிவிஹாவவஸள।
ஜீவநஸுவைஷுஸுரை-குஸிதஷ-ா தவைஸுராஸ்ஸு தவைஹிஷ-ா॥
ஜ

ப்ருதிவ்யாம்	பூமியில்
சைவ	நல்லவாசனையும்
தேஜஶ்ச	
விபாவஸௌ	அக்கினியிடத்தில்
தேஜஸ்	பிரகாசமும்
தஸ்மி	(நானே) இருக்கிறேன்
ஸர்வபூதேஷு	சகலபிராணிகளிடத்திலேயும்
ஜீவநம்	ஆயிசு அல்லது பிராணனைதரிப்பதும்
தபஸ்விஷு	தபசுசெய்கிறவர்களிடத்தில்
தபஶ்ச	தபசும்
அஸ்மி	(நானே) இருக்கிறேன்.

பூமியில் நல்லவாசனையும், அக்கினியின் பிரகாசமும், பிராணிகளின் ஆயிசும், தபசு செய்கிறவர்களின் தபசும், நானே. (கூ)

கூ0. பீஜம்மாம்வித்திதாம் வித்திவாய்த்வநாதநம்।
புத்திர்புத்திமதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்விநாமஹம்॥

ஹேபார்த்த	ஓ! குந்திபுத்திரா!
மாம்	நித்தியனை
பீஜம்	என்னை
வித்தி	சகலபூதங்களுக்கும்
சனாதனம்	விற்முக
புத்திர்	அறி
புத்திமதாம்	புத்திசாலிகளுடைய
அஹம்	நிச்சயஞானமும்
தேஜஸ்விநாம்	தேஜஸ்விகளுடைய
தேஜஸ்	தேஜஸும்
அஸ்மி	நானேயிருக்கிறேன்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! நித்தியனை என்னை சகல பூதங்களுக்கும் விதையாகவறி. புத்திசாலிகளுடைய நிச்சய ஞானமும், தேஜஸ்விகளுடைய தேஜஸும் நானே. (க0)

கக. பலம்பலவதாம்சாஹம் காமராகவிவர்ஜிதம்।
தர்மாவிருத்தோபூதேஷு காமோஸ்மிபரதர்ஷபா॥

---

* (ஸ்ரீ) ப்ராஹ்மீ = மஞ்ஞைதரியம்.

ஹெஹாபதஷ்டஹ	ஓ! பரதகுல சிரேஷ்டனே!
பலவதாம்	பெலவான்களுடைய
காமராகவிவர்ஜிதம்	பிரியமும், அபேக்ஷையுமற்ற
பலம்	பெலமும் (தேகவலிமை)
பூதேஷு	பிராணிகளுடைய
யஸ்தாவிரோதோ	தருமத்திற்குவிரோதமில்லாத
காமோ	ஆசையும்
அஸ்மி	நானிருக்கிறேன்.
பரதர்ஷபே	

ஓ! பரதகுல சிரேஷ்டனே! பெலவான்களுடைய, பிரியமும் அபேக்ஷையு மற்ற தேகபெலமும், பிராணிகளுடைய, தருமத்திற்கு விரோதமில்லாத ஆசையும், நானே.

(இந்த அத்தியாயம், அ-வது சுலோகம் முதல், இந்த-கக-வது சுலோகம் வரையிலுள்ள, சுலோகங்களில், சொல்லப்பட்டிருக்கிற "ஜலத்திலுள்ள இரஸம்" முதல், "தருமத்திற்கு விரோதமில்லாத ஆசை" என்பது வரையிலுள்ள, இரஸம் முதலியவைகள், நானேயென்று பகவான் சொன்னதின் தாத்பரியமும், சில பதங்களுக்குத் தாத்பரியமும், பாஷியக்காரர்களும், வியாக்கியாதாக்களும், சொல்லியிருக்கிறபடி, அடியில் விவரிக்கப்படுகிறது.)

(ரூ) எ-வது, சுலோகத்தில், நூலில் மணிபோல, பிரபஞ்சம், என்னிடத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லப்பட்டதல்லவா? அதெப்படியென்பது அ-முதல் கக-வரையிலுள்ள சுலோகங்களில் விவரிக்கப்படுகிறது. ஜலத்தில் இரஸாம்ச மெதுவோ, அது என்னுடைய சுவரூபம். அந்தரஸமான என்னுடைய சுவரூபமாகிற நூலில் மணியாகிற ஜலமானது, கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், இரஸமே நானென்று சொல்லப்பட்டது. மற்ற சந்திர சூரியர் முதலிய விஷயங்களிலும், இதுபோலவே அர்த்தங்கிரகிக்க வேண்டியது.

"வேணைவாமம்யஃ" = நற்கெந்தமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. துர்கெந்தத்தில் ஈசுவராம்சமில்லையோ வென்றால், இல்லை யென்று சொல்லும்பொருட்டு, இவ்விடத்தில், "புண்ணியகெந்தம்" என்று சொன்னதாக தாத்பரியமல்ல. பூமியிலும், மற்ற வஸ்துக்களிலு முள்ளவைகளெல்லாம் நற்கெந்தமே. ஆனால், மற்றதத்துவங்களுடைய சேர்க்கையினால், நற்கெந்தம், துர்கெந்தமாகிறதே யன்றி யில், சுவபாவமல்ல. அதெப்படியென்றால், சுத்தமும், ஞானப்பிரகாசமுமுள்ள ஜீவசுவரூபமானது, அவித்தையினுடைய சம்பந்தத்தால், அசுத்தத்தையும், அக்கியானத்தையு மடைந்திருப்பதுபோல.

காமம் = அடையப்படாத வஸ்துக்களை யடையவேண்டுமென்கிற விருப்பம். ராகம் = தானபேக்ஷித்து, அதிலில் கிடைத்த வஸ்துக்களிடத்தில் பிரியம். த்வேஷாத்காமாத் = தேகசம்ரக்ஷணத்திற்காகவே அந்தபாணதிகளிலிச்சை.

(ஸ்ரீ) இரஸத்தின் சூக்ஷ்மபாகம் என்னுடைய அம்சம். அந்த அம்சமானது, விபூதி யென்றுஞ் சொல்லப்படும். அந்த என்னுடைய அம்சமாகிய இரஸத்திற்கு, நானிருப்பிடமாகையால், "ஜலத்திலுள்ள இரஸம் நான்" என்று சொல்லப்பட்டது. மற்றவைகளுமிதேயர்த்தத்தில் கிரகிக்கப்படவேண்டும். ராகம் = கிடைத்தது போதாது; பின்னும் வேண்டுமென்கிற அபேக்ஷை. (வைராக்யவதாக்ஷி, என்று இவர்பாடம்,) த்வேஷாத் - காமாத் = சுவஸ்திரி விஷயத்திலுண்டாகும் காமவிஷயத்திலுங் கூட, தருமத்திற்கு விரோதமாயிருக்கக்கூடாது.

(ரா) இரஸமுதலியவைகள் என்னைவிட வேறானதாகிலும் அவைகள் என்னாலுண்டாக்கப்பட்டவைகள். என்னாலுண்டானவைகளாயும், என்னை ஆசிரயித்தவைகளாயும், என்னுடைய சரீரமாயும், என்னுடைய சேஷபூதமாயும், நான், அவைகளுக்குச் சேஷியாயுமிருப்பதால், அவைகள் நானென்று சொல்லப்பட்டன. மற்றவைகளுமிப்படியே கிரகிக்கத் தக்கவைகள்.

(உ) சகல வஸ்துக்களும் ஈசுவராதீனமாயும், ஈசுவரனை ஆதாரமாயுடையனவாயுமிருப்பதால், எந்தவஸ்து எவனுடைய அதீனமாயிருக்கிறதோ, அந்தவஸ்து, அவனுகவே சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால், தன்னுடைய அதீனமான இரஸம் முதலியவைகள், தானே யென்று பகவான் சொன்னார்.

ஜலம் முதலியவைகளில், இரஸம் முதலியவைகள் எப்படிசிரேஷ்டமோ, அப்படியே, நான் எல்லாவிடத்திலும் சிரேஷ்டனை விருக்கிறேன்.

(ஸ்ரீ,வி) ஜலத்திலுள்ள இரசம் முதலானவைகளை, அதிலிருக்கும்பரமாத்மாவுக்குப் பிரதிமையாகப் பாவித்து, உபாசிக்கிற ஞானிகளுண்டு. ஆகையால், இரஸ முதலியவை நானே என்று பகவான் அபேதமாகச் சொன்னார்.

"நாஸ்ரோஹிததௌவாஸ்ரோஹி" முதலிய சுருதிவாக்கியங்களில், உபாஸனஸ்தலங்களில், பிரதிமையான நாமங்களையும், உபாசிக்கப்பட்ட பிரம்மத்தையும் அபேதமாய்ச் சொல்லியிருப்பதுபோல இவ்விடத்திலும், அபேதமாய்ச்சொன்னதாக வறியவேண்டியது. அல்லது, ஜல முதலானவைகளின் அபிமான தேவதைகளிடத்திலுள்

ள பரமாத்ம சுவரூபத்தை உபாசனை செய்யும்பொருட்டு, அபேத மாய்ச் சொன்னதாகவாவது கிரகிக்கவேண்டியது. (கக)

கஉ. யெவெவஸாகுகிகாஹாவா ராஜஸாஸ்தாஸஸாஶ்சயெ।
உத்தவனவெதிதாநுவிஜி நகுஹம்தெஷுதெதயி॥

ஸாகுகிகாவனவ*	சத்துவகுணத்திலேயேயுண்டான
ஹாவாஃ	வஸ்துக்கள்
யெ	எவையோ
ராஜஸாஶ்ச†	இரஜோகுணத்திலுண்டானவும்
தாஸஸாஶ்ச‡	தமோகுணத்திலுண்டானவும்
(ஹாவாஃ)	வஸ்துக்கள்
யெ	எவையோ
தாநு	அவைகளை
உத்தவனவெதி	என்னிலேயேயுண்டானவையென்று
விஜி	அறி
தெஷுந§	அவைகளில்
நாஹம்¶	நான்
ந‖	இல்லை
தெ+	அவைகள்
மயி÷	என்னிடத்தில்
(வர்த்தே)	இருக்கின்றன.

சத்துவ, ரஜஸ் தமோகுணங்களினாலுண்டான வஸ்துக்களெவையோ, அவைகளென்னிலேயேயுண்டானவை யென்றும், நான் அவைகளில்லை என்னிடத்தில் அவைகளிருக்கின்றனவென்றும் அறி. (கஉ)

---

* (ஶ்ரீ) சத்துவகுணத்திலுண்டான ஶரீரதாரிகள்.

† (ஶ்ரீ) இரஜோகுணத்திலுண்டான, ஹர்ஷசேஷ்டாதிகள்.

‡ (ஶ்ரீ) தமோகுணத்திலுண்டான ஶோகமோஹாதிகள்.

§-¶-‖ (ஶ்ரீ) அவைகளுக்கு நான் (அதீனம்) சுவாதீனமன்று. (ஈ) (உ) (கீ,வி) என்னுடைய இருப்பானது அவைகளுடைய அதீனமல்ல.

+ -÷ (ஶ்ரீ) (உ) (கீ,வி) அவைகள் எனக்கு அதீனமானவைகள். (ஈ) அவைகள் எனக்கு சரீரமாய் என்னையாசிரயித்திருக்கின்றன. இதின் தாத்பரியமென்னவென்றால், ஆத்மாவன்றியில் சரீரமிருக்கமாட்டாது. ஆத்மா தேகத்தை விட்டுமிருப்பான். அவன் தேகத்தினால், போகவிஷயமாய் உபகாரமடைகிறான். எனக்கோ, தேகத்தினாலாகவேண்டியதொன்றுமில்லை. லீலையின்பொருட்டு தேகத்தை கிரகித்திருக்கிறேன் என்பதே.

க.க. த்ரிபிர்-கு-ணமயைர்-பாவை ரேபிர்ஹ்வ-யிதஃ ஜகத்।
மோஹிதம் நாபிஜா நாதி மாமேப்ய ஃபரமவ்யயம்॥

த்ரிபிஃ*	மூன்றுவிதமான
கு-ணமயைஃ	குணவிகாரங்களாயுள்ள
பாவை	இந்தவஸ்துக்களிலுலே
பாரமெஃ	
மோஹிதம்†	மோகத்தையடைந்த
யயம்-பம்	இந்தச் சகலமான (பிராணிகளும்) பிரபஞ்சமும்
இதம்	
ஜகத்	
நாபிர்ஜ்ஞம்	இவைகளினின்றும்
பரம்‡	வேறுயிருக்கிற
அவ்யயம்	நாசமற்ற
மாம்§	என்னை
நாபிஜா நாதி	அறிகிறதில்லை.

(சத்துவ-ரஜஸ்-தமஸ்) குணவிகாரங்களாயும், மூன்றுவிதங்களாயுமுள்ள இந்த (சமதமாதி, இராகதுவேஷாதி, சோகமோகாதி சுவரூபமாயிருக்கிற) வஸ்துக்களிலுலே, மோகத்தையுடைய சகல பிராணிகளும், இந்தவஸ்துக்களி னின்றும் வேறுயிருக்கிற, நாசமமற்ற என்னையறிகிறதில்லை.

(ஸ்ரீ) "வஸ்துக்களி னின்றும் வேறுயிருக்கிற" "நாசமற்ற" என்கிற இந்த விசேஷணங்களிலுல், காணப்படுகிற சகலப்பிரபஞ்ச சுவரூபத்தைவிட பிரம்ம சுவரூபம் அந்நியமானதென்றும், காணப்படுகிற இந்த சகல பிரபஞ்சமும் நாசத்தை யடையுமென்றும், பிரம்ம சுவரூபமானது நாசமடையாததென்றும், இந்த சகல வஸ்துக்களிலுமிருக்கிற பிரம்மம், "ஸாக்ஷீசெதாகெவலொநிர்-கு-ணஶ்ச" என்கிற வேதவாக்கியப்படிக்கு, அந்த வஸ்துக்களில் ஒட்டாமல் சாக்ஷியாய்மட்டுமிருக்கிறதேயன்றி, வஸ்து சுவரூபமா யில்லாமையால், வஸ்

---

* (ஈ) தேகம், இந்திரியங்கள், போக்கிய சுவரூபமானவஸ்துக்கள் என மூன்று விதம்.

† (உ) (ஸ்ரீ,வி) குண சுவரூபத்துடனிருக்கிற ஜீவர்கள் தங்களைப்போல், பரமாத்மாவும், குணசுவரூபத்துடனிருப்பதாக மோகத்தையுடையவர்களா யிருக்கிறார்கள்.

‡ (ஈ) சிரேஷ்டமாயிருக்கிற.

§ (உ) (ஸ்ரீ,வி) அப்பிராகிருத தேகத்தையுடைய என்னை.

து நாசத்திலுல் பிரம்மத்திற்கு நாசமில்லை யென்றும், எற்படு
கிறது. (கூ)

கச. மெஹவீஹெவுஷாமாணையீ ஜஜாயாஊர்தவ்யா।
ஸாஜவயெவவஹவுஜெ ஸாயாஜெதாம்தாஞ்ஜிதே॥

மெஹவீ	தெய்வசம்பந்தமான
மாணையீ	குணத்திரயரூபமான (மூக்குணரூபமான)
வஷா	இந்த
ஜஜ	என்னுடைய
ஸாயா	பிரகிருதியானது
ஊர்தவ்யா	தாண்டக்கூடாதது
ஸாஜவ*	என்னையே
யெ	எவர்கள்
வவஹவுந்தெ	சரணமடைகிறார்களோ
தெ	அவர்கள்
வாதாம்	இந்தமாயையை
ஸாயாம்	
தாஞ்ஜிஹி	தாண்டுகிறார்கள். (நிவர்த்தித்துக்கொள் ளுகிறார்கள்.)

தெய்வசம்பந்தமானதும், குணத்திரய மானதுமாகிய இந்த வெ
ன்னுடைய மாயையைத் தாண்டுவ தரிது. என்னையே எவர்கள் ச ர
ணமடைகிறார்களோ, அவர்க ளிந்தமாயையைத் தாண்டுகிறார்கள்.

(ரா) மாயையானது, மூக்குணங்களுடன் கூடினது. அது
ஈசுவரனுல் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. அது (மாயை) மித்தை (பொய்)
என்பது சரியல்ல. அது சத்தியமானது. எப்படியென்றுல், மந்திரங்
கள், (வெடி) மருந்துகள், மூதலியவைகளினுல், பலவிசித்திரங்களை
க் காண்பிவிக்கிறவர்கள் மாயாவிகளென்று சொல்லப்படுகிறார்கள்.
இப்படிப்பட்ட இந்திரஜாலம் மூதலியவித்தைகளினுல், காணப்ப
டும் விசித்திரங்கள் மித்தையானாலும், அந்த இந்திரஜாலம் மூதலிய
வித்தைகளில் காணப்படுகிற விசித்திரங்கள் எதினாலோ, அந்தக்
கருவியாகிய மந்திராதிகள் மித்தையல்ல. இந்தச் சத்தியமாகிய மா
யையைத்தான், "ஸாயாஹ்யேஷா தைவீ" என்கிற சுருதியில்
ஈசுவரமாயை என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதெப்படி உலகத்தை
மோகிப்பிக்கிற தென்றுல், ஈசுவர சுவரூபத்தை மறைத்து, விஷய
ங்களில் பற்றுதலை யுண்டாக்கிறது. இது அந்த மாயையினுடைய சக்

---

* (ரா) சகலதருமங்களையும் விட்டுவிட்டு ஆத்மாவாயிருக்கிற என்னையே.

தி, இந்தச்சக்தியும், அந்த மாயையும், சத்தியமானவையே யன்றி மித்தையல்ல. இந்த மாயையைத் தாண்டுகிறதென்றல், மாயையைப் போக்கடித்துக் கொள்ளுவதல்ல. மாயையினா லுண்டாகும் துன்பங்களை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளுவதே.

(ஜீ,வி) மாயையென்பவள், விஷ்ணுவினுடைய ஒரு ஸ்திரீயான துர்க்கை. இவள், உலகத்தை மோகிப்பிக்கிற சக்தியை யுடையவள். அவளாலுண்டாகும் துன்பத்தை நிவர்த்தித்துக் கொள்ளுவது கடினமென்பது தாத்பரியம்.

(ஹா) "என்னையே சரணமடைந்தவர்கள்" என்பது பிரபஞ்ச வாசனையற்று, பிரம்மத்தைத்தவிர வேறொன்றையும் சிந்திக்காமலிருக்கிற பிரம்ம நிஷ்டர்களென்று தாத்பரியம். (கச)

கரு. நராஃஷ்யதிநாதி-ஞாஂ வ்ரவஹ்ருஂதி நராயஶாஂ।
ஶாயயாவஹ்ரதஜ்ஞாநா ஸ்வ-ரூஂஹாவஶாஸ்ரிதாஂ॥

ஷ்ஷ்யதிநஂ	பாபிகளாயும்
ஞாஂ	மூடர்களாயும்
ஶாயயா	{ மாயையினா லபகரிக்கப்பட்ட ஞானமுள்ளவர்களாயும் (ஆத்மஞானமற்றவர்கள்)
ஸ்வரூஂ ஹாவ ஂ } *	அசுரசுவபாவத்தை
ஸ்ரிதாஂ	ஆசிரயித்திருக்கிறவர்களாயும்
நராயஶாஂ	மனிதரில் கடையோராயு மிருக்கிறவர்கள்
ஶாஂ	என்னை
நவ்ரவஹ்ருஂதி	{ சரண மடைகிறதில்லை. (உபாசிக்கிறதில்லை.)

பாபிகளாயும், மூடர்களாயும், ஆத்மசுவரூப ஞானமற்றவர்களாயும், அசுரசுவபாவத்தை யுடையவர்களாயும், மனிதரில் கடையோராயு மிருக்கிறவர்கள், என்னை சரணமடைகிறதில்லை.

---

* (ஸ்ரீ) பரஹிம்சையும், அசத்தியமுமுள்ள சுவபாவமுடையவர்கள். (ஸ்ரீ) "ஓஂஹொஹ்வொஹாதிஹாநஸ்ர" என்கிற (இதின், கசு - வது அத்தியாயம், ச - வது) சுலோகத்தில் சொல்லியிருக்கிறவர்கள். (ஜீ,வி) தேகேந்திரிய பிராணன்களை இரகஸ்யமாகிக்கிறதில் திருஷ்டியுள்ளவர்கள் அசுரர்கள். அவ்வித சுவபாவமுள்ளவர்கள் அசுரசுவபாவமுள்ளவர்களென்று சொல்லப்பட்டது.

(ஈ) பாபிகள் கர்வைகப்பட்டவர்கள். அவர்களாவன்;—

க. மூடர்கள்.—ஒன்றை மற்றொன்றாக நிரூபிக்கிற விபரீதஞான முள்ளவர்கள். அதாவது ஈசுவரனுக்கே சேஷமாயிருக்க வேண்டிய (ஜீவ) ஆத்மாவையும், போகத்திற்குபயோக மான லௌகத்திலுள்ள வஸ்துக்களையும், தன்னுடைய சேஷமாக நினைக்கிறவர்கள்.

உ. காரகமில்லாதவர்கள்.—சரீரமில்லாமலாய் ஈசுவர சுவரூபஞானமிருந்தாலும், அதிலேயே பிடிவாதம் வைக்க யோக்கியதையில்லாதவர்கள்.

ங. மாயையிலுள்ளடங்கப்பட்ட ஞானமுடையவர்கள்.—ஈசுவரனுடைய சுவரூபஞானம், ஜகவியபய மதிமை முதலிய தோஷம், இவைகளை முதிர்க்கங்களினால் அசம்பாவிதமென்றெண்ணுகிறவர்கள்.

ச. அசுர சுபாவமுடையவர்கள்.— ஈசுவரனுடைய மகிமை ஜகவியபய முதலியவைகளைத் தெரிந்தும், அந்த மகிமை முதலியவைகளைத் தானெடுத்து ஈசுவரனிடத்தில் தோஷமாக்கு கிறவர்கள்.

இப்படி, முறையே ஒருவனைவிட ஒருவர் அதிகபாபிகளென்று தாத்பரியம். (ஙஞ)

ஙஞ. வருவிபரோதஜனனமெனும் ஜாலவாகுரிநராதமரு
ரூபிகுடாதீந ஸவாபயபாயத்ரு ஜாத்வஹரு தவத்ருஹி॥
ரு ரு

வைஹரு தவத்ருவ
சுஜ்ருபர } ஓ ! பாதகுலநிரோத்மனை அர்சுன !
சூதஃ* வியபாதிபுதலியதுஷ்பத்தை யடைந்தவன்
ஜீஜாஸுஃ† சுவரூபஞானமெனுமையவிச்சையுள்ளவன்
சுயஃயீ‡ போகுலோக்கோபாதியுள்ளவன்
ஜ்ஞாநீ§ பிரம்மஞானி

---

* (ஈ) போக்யத்துக்கென்ன ஜகவியத்தை மறுபடி கோருகிறவன்.

‡ (ஈ) தானித்தியத்திலிருந்து பாக்கியத்தைக் கோருகிறவன், } இவ்விருவரும் ஒரே அதிகாரிகள்.

† (ஈ) பிரதிபந்தி விலக்குமான தன்னுடைய சுவரூபத்தை யடைய விச்சிக்கிறவன்.

§ (ஈ) இந்த அத்தியாயம், ஙஞ - வது சுலோகம் முதல் சொல்லிவந்திருக்கிறபடி, பகவானுக்குச் சேஷமாயிருக்கிற தன்னுடைய ஆத்ம சுவரூபத்தைத் தெரி

(உதி) வத-வி-யாஂ	} இங்நான்குவித
வ-கூதி-நஂ	புண்ணியசாலிகளான
ஜநாஂ	ஜனங்கள்
ஶாம	என்னை
ஹஜம்தெ	பஜிக்கிறார்கள்.

பரதகுல சிரேஷ்டனை, ஓ! அர்சுன! வியாதி முதலிய துன்பத்தை யடைந்தவன், (ஆத்ம) சுவரூபஞானமடைய விச்சையுள்ளவன், பொருளைக் கோறுகிறவன், பிரம்மஞானி, இப்படிப்பட்ட நான்குவித புண்ணியசாலிகளான ஜனங்கள் என்னைப்பஜிக்கிறார்கள்.

கஎ. தெஷாஂஜ்ஞாநீநித்யயு-க்த ஏகபக்திர்விஶிஷ்யதெ।
ப்ரியொஹிஜ்ஞாநிநொத்யர்த-மஹஂஸசஜஸ்யப்ரியஃ॥

தெஷாஂ	இவர்களில் (மேல்சொன்னநால்வர்களில்)
நித்யயு-க்தஃ *	நிலையானயோகத்தையும், என்னொருவனிடத்திலேயே பக்தியையுமுடைய
ஏகபக்திஃ †	
ஜ்ஞாநீ	ஞானியானவன்
விஶிஷ்யதெ	சிரேஷ்டனாகிறான்
ஜ்ஞாநிநஃ	அந்தஞானிக்கு
அஹம்	நான்
அத்யர்த-ஂ‡	மிகவும்
ப்ரியஃ	பிரியமுள்ளவன்
ஸ	அவனும்
மம	எனக்கு
ப்ரியொஹி	பிரியமுள்ளவனே.

ந்து, தன்னுலடையவேண்டியவர் பரமாத்மாவென்று அறிகிறவன். (ஹா) இவன் ஆத்மஞானி, சு - வது அத்தியாயம், சசு - வது சுலோகத்தில் சொன்ன ஞானியல்ல. மூன்று அதிகாரிகளென்பது (ரா) அபிப்பிராயம்.

* (ரா) ஒருகாரியமாகிறவனையில் என்னிடத்தில் மற்றவர்கள் பக்திசெய்வார்கள். இவன் நித்தியமாய் ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கிறவன்.

† (ஶ) பரமாத்மாவைத்தவிர வேறே வஸ்து இல்லாததினால் ஓர் பக்தியுடையவன். (ரா) என்னிடத்திலேயே பக்தியுடையவன்.

‡ (ஹா) விஷயங்களைவிட. அதாவது, உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களைப் பார்க்கிலும், அஹஂ=நான், ப்ரியஃ=இஷ்டன், என்றும் அர்த்தமாகலாம்.

இவர்களில், நிலையான யோகத்தையும், என் ஒருவனிடத்திலேயே பக்தியையு முடைய ஞானியானவன், சிரேஷ்டனாகிறான். அந்த ஞானிக்கு, நான் மிகவும் பிரியமுள்ளவன், அவனும், எனக்குப் பிரியமுள்ளவனே. (கள)

கஅ. உதாரா ஹ்யவ-ஹ்வனமெவெதே ஜ்ஞானீத்வாமே தூவதே³தம்।
யுக்தாத்மா ஸ்வே-தூ³ர்மாமேவானுத்தமாம்॥

வனே-த	இந்தசகலரும் (மேல்சொன்னநால்வரும்)
வவெ-ஹ்	
உதாரா:	சிலாக்கியமானவர்களே
வனவ	
ஜ்ஞானீத்வ	ஞானியோ
மேவே-தூவ	நானே
(இதி)	என்பதாக
மே	என்னுடைய
மதம்	நிச்சயம் (அபிப்பிராயம்)
ஸ்தி	எனென்றால்
ஸ:	அவன்
யுக்தாத்மா	என்னிடத்தில் மனதை நிலையாய் நிறுத்தினவன்
மாமேவ	என்னையே
அநுத்தமாம்	சர்வோத்தமமான
கதிம்	கெதியாக
ஆஸ்தி²தம்	நம்பியிருக்கிறான்.

மேலே சொன்ன நால்வரும் சிலாக்கியமானவர்களே ! (அவர்களுக்குள்ளே) ஞானியோ, நானே ; யென்பது, என்னுடைய நிச்சயம். எனென்றால், அவன் (அந்தஞானி) என்னிடத்தில் மனதை நிலையாய் நிறுத்தினவனையும், என்னையே சர்வோத்தமமான கெதியாக நம்பினவனாகவுமிருக்கிறான்.

(ஈ) என்னையன்றியில், அந்த ஞானிக்குப் பிராண தாரணையில்லை யாகையால், எனக்கு அந்த ஞானியைத்தவிர, ஆத்மதாரணையில்லை என்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ,வி) ஞானீத்வ=நானே யென்றதினால், அதிகப் பிரியத்தினால், ஒருவனைக்குறித்துப் பேசும்போது, "அவன் நானே"யென்று சொல்லப்படுகிறதுபோல, பகவான் ஞானிகளிடத்திலுள்ள பிரியத்தினால், "நானே"யென்று சொன்னதாக கிரகிக்கவேண்டும். அல்லது

சூஷிதம்=முயற்சிசெய்து, மாமேவ=என்னையே, சூத்தா=அடைந்திருக்கிறான். என்றுவது அர்த்தஞ்செய்யலாம். (கஅ)

கக. வேஹ-ஏநாஂஜந்துநாமிதெ ஜ்ஞாநவாநுமாஂப்ரபத்யதெ।
வாஸு-தெவஸ்ஸுவ-ூதிதி ஸமஹாத்தாஸு-ூ-ுது-ுஹம்॥

வேஹ-ஏநாம்	} வெகு ஜென்மங்களெடுத்தபின்
ஜந்துநாம்	
சூம்தெ	
ஸவ-ும்	சகலமும்
வாஸு-தெவஹி	வாசுதேவ சுவரூபமென்று
ஜ்ஞாநவாநு சூ	ஞானமடைந்தவனுய்
மாம்	என்னை
ப்ரபத்யதெ	பஜிக்கிறான்
ஸமஹாத்தா	அப்படிப்பட்ட நல்லமனதை யுடையவன்
ஸு-ூது-ுஹம்	மிகவும் துர்லபமானவன்.

வெகு ஜன்மங்க ளெடுத்தபின், சகலமும் வாசுதேவ சுவரூபமென்று ஞானமடைந்து என்னை பஜிக்கிறான். அப்படிப்பட்ட நல்லமனதையுடையவன் மிகவுமரிது. (இப்படிப்பட்டவன் கிடைப்பது அரிது என்பது கருத்து.)

(ரா) ஜ்ஞாநவாநு சூ=வாசுதேவனுக்கு, "நான் சேஷபூதன் என்னுடைய ஸ்வரூபத்தினிருப்பு, பிரவிருத்தி, இவைகள் அவருடைய அதீனமானவை, அவர் சகல கல்லியாணகுணங்களால் சிரேஷ்டர்" என்று ஞானமடைந்தவனுய், 'வாஸு-தெவஸ்ஸுவ-ூதிதி=நானடையத்தகுந்த சிரேஷ்டமானவஸ்து வாசுதேவன்தான்" என்றும், "என்னை படைவிப்பது மவர்தான்" என்றும், "என் மனசிலுள்ள சகல கோறிக்கைகளும் அவர்தான்" என்றும், ப்ரபத்யதெ=என்னை யுபாசிக்கிறவன். இந்த அர்த்தத்திற்கு ஆதாரம், இந்த வத்தியாயம். ச - நு - சு - ன - கஉ - கன - கஎ, சுலோகங்கள்.

(உ) வாஸு-தெவஸ்ஸுவ-ூதிதி = சகலமும் வாசுதேவாதீனம். (பீ,வி) சகலப் பிரபஞ்சத்தினிருப்புமுதலானது வாசுதேவாதீனம். அல்லது, ஸவ-ும்=பூர்ணமான வஸ்துவானது, வாஸு-தெவம்=வாசுதேவனே.

(ஷா) சகலத்திலும் தான் வசிக்கிறபடியினலும், சகலத்தையும் தன்னிடத்தில் வசிக்கும்படி செய்வதினலும், சகலத்தையும்

மறைக்கிறதிலேயும், வாசு என்கிறபெயர் ; மோக்ஷமடைய விரும்பும் முமுக்ஷுக்களாலே பிரார்த்திக்கப்படுகிறவனையும், சர்வ சுதந்தரனையு மிருப்பதால் தேவனென்கிறபெயர் ; ஆகையால், வாசுதேவன் என்று (ஸ்ம) ஸஹஸ்ர நாம பாஷியத்தில் அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார். (ககூ)

உ0. கூவெஜெவெஸ்வெவெஸ்வ ஹ்ருதஜ்ஞாநாம் வ்ரவஜ்ரூவெஜெநூவெஜெவ தாம் । தஜ்ஞம்நியஜ்ஞாஸ்ஸாய வ்ரகூதவ்ாநியதாஸ்ஸ்வா॥

ஸ்வா	தங்களுடைய
வ்ரகூதவ்ா	சுவபாவத்திலே (பூர்வஜந்ம கருமவாசனையிலே)
நியதாம்	ஏவப்பட்டவர்களாய்
யெதயெஸ்ம்	(எதெதுகளிலிச்சையோ) அந்தந்த
கூவெஜெம்	விஷயங்களிலே
ஹ்ருதஜ்ஞாநாம்*	ஞானமற்றிருக்கிறஜனங்கள்
தஜ்ஞம்நியஜ்ம்	அந்தந்தநியமத்தை
ஸ்ருஸ்ஸாய	ஆசிரயித்து
ஸுநூவெஜெவதாம்†	இதரதேவதைகளை
வ்ரவஜ்ரூவ்ம்தி	பஜிக்கிறார்கள்.

தங்களுடைய பூர்வஜந்ம கருமவாசனையிலே கட்டுப்பட்டும், எதெதுகளிலிச்சையோ, அந்தந்த விஷயங்களிலே ஞானமற்றுமிருக்கிற ஜனங்கள் (எந்தெந்த தேவதைகளைக்குறித்து என்னென்ன விரதாதிகள் செய்யவேண்டுமோ) அந்தந்த நியமங்களைச்செய்து, இதர தேவதைகளைப் பஜிக்கிறார்கள்.

(ஸ்வா) தேவதைகளைப் பஜிப்பதற்கு, நியமத்தோடு கூடியயக்கியாதிகளைச் செய்யவேண்டியதல்லவா; அந்த யக்கியாதிகளுக்கு, வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட நியமங்களிலற்பமாவது பிசகாமல் செய்யவேண்டியது. பிசகினால், பலன் கெடுவது மாத்திரமல்ல அதினால் தோஷங்களுமுண்டாகும். அந்த யக்கியாதிகளுக்குப் பலனை, அற்பமானது. ஈசுவரனைப் பஜிக்கிற விஷயத்தில், அப்படிப்பட்ட யாதொரு நியமமும மவசியமில்லை. இந்திரியங்கள், மனது இவைகளை விஷயங்களில் பிரவேசிக்கவொட்டாமல் தடுத்து ஈசு

---

* (ஸ்ர) என்னுடைய சுவரூப ஞானமற்றவர்கள்.

† (ஸ்ம) தன்னுடைய ஆத்ம சுவரூபியான பிரம்மத்தைவிட்டு இதர தேவதைகளை. (ஸ்ரீ) பூதப்பிரேத பிசாசம் முதலிய அற்பதேவதைகளை. (ஸ்ர) இந்திராதி தேவதைகள் என்னுடைய சரீரமென்று தெரியாமல் அவர்களை.

வரனிடத்தில் மனதைவைத்துத் தியானஞ் செய்தல், பிரயோஜன கரமாயும், சுலபமானதாயு மிருக்கிறது. எப்படி சுலபமென்றால், யக்கியாதிகளைச் செய்ய எவ்வளவு வஸ்துக்களும், மனுஷிய சகாயமும், திரவியங்களும் வேண்டுமோ, எவ்வளவு தேகப்பிரயாசையும், இந்திரியங்கள், மனது முதலியவைகளுக்கு வருத்தமுண்டோ, அவ்வளவு வருத்தம் பிரம்மத்தியானத்திலில்லை. இதுவுமல்லாமல், பிரம்மத்தியானம், சொற்பஞ் செய்துவிட்டு விட்டாலும் செய்தவனையில் பலனுண்டேயன்றி தோஷமுண்டாகாது. (யோகப்பிரஷ்டன் விஷயத்தில், சு - வது அத்தியாயம், சஅ-வது சுலோகம்முதல், சச-வது சுலோகம்வரையில் பார்க்க.) பூர்ணமாய்த் தியானஞ்செய்தாலோ, நாசமற்ற பலன் கிடைக்கும். (உ0)

உக. யொயொயாம்யாதெந-ம்ஹ க்ஷீம் ஸ்ரஜ்யாவிது-தீஷ்ஹ திl
தவ்ய தவ்யாவயாம்ஸ்ரஜ்யாம் தாமெவவிஷ்யாம்யஹம்ll

யீம் } *
யீம் } எந்தெந்தபக்தன்
ஹ்க்ஷீம்
யாம்யாம் } எந்தெந்த தேவசரீரத்தை
தநு-ம்
ஸ்ரஜ்யா விசுவாசத்துடனே
சுவிது-தம் பூஜிக்கிறதற்கு
இஷ்தி இச்சிக்கிறனே
தவ்ய தவ்ய அந்தந்த பக்தனுடைய
தாம் } அந்த விசுவாசத்தை
ஸ்ரஜ்யாம் }
சுவயாமெவ ஸ்திரமானதாகவே
சுஹம் நான்
விஷ்யாமி செய்கிறேன்.

எந்தெந்த பக்தன் எந்தெந்த தேவசரீரத்தை விசுவாசத்துடன் பூஜிக்கிறதற்கு இச்சிக்கிறனே, அந்தந்த பக்தனுடைய அந்த விசுவாசத்தை ஸ்திரமா யிருக்கும்படியே நான் செய்கிறேன்.

(ரா) யாம்யாம்_தநு-ம்==என்னுடைய சரீரமாகிய எந்தெந்த இந்திராதி தேவதையை என்பது தாத்பரியம். எனென்றால், "யஸ்ய

---

* (ரா) இந்திராதி தேவதைகள் என்னுடைய சரீரமென்று தெரியாத எந்தெந்த தேவதாபக்தன்.

சூதாஸரீரம்" "ப்ரவ்ருத்தஸ்ரீரம்" முதலிய சுருதி வாக்கியங்களால் சகலமான தேவதைகளும் ஈசுவரனுடைய சரீர மென்று ஏற்படுகிறது. எந்த தேவதையைப்பூஜித்தாலும் ஈசுவரதேகத்தைப் பூஜித்ததாகவே யாகிறது. அப்படிப் பூஜிப்பதை ஈசுவரன், தன்னைப் பூஜித்ததாகவே கிரகித்து அதற்குள்ள பலனைக்கொடுக்கிறார். ஆகையால், இப்படிப்பட்ட ஆராதனம், ஈசுவராராதனமே என்பது தாத்பரியம். (உக)

உஉ. ஸதயாஸ்ரத்தயாயுக்தஸ் தஸ்யாராதநமீஹதே।
லபதேசததஸ்காமாந் மயைவவிஹிதாந்ஹிதாந்॥

ஸஃ	அவன் (மேல்சொன்னபக்தன்)
தயா	அப்படிப்பட்ட (ஸ்திரப்படுத்தப்பட்ட)
ஸ்ரத்தயா	விசுவாசத்துடன்
யுக்தஃ	கூடினவனுய்
தஸ்ய	} அந்த தேவதையுடைய ஆராதனத்தை
ஆராதநம்	
ஈஹதே	செய்ய இச்சிக்கிறான்
மயைவ*	என்னாலேயே
விஹிதாந்†	ஏற்படுத்தப்பட்ட
தாந்	} அந்த இஷ்டமான வஸ்துக்களை
காமாந்	
தத:‡	அந்த தேவதையிலை
லபதே தஹி	அடைகிறான்.

மேல்சொன்ன பக்தன், ஸ்திரமான விசுவாசத்துடன் கூடினவனுயந்ததேவதையுடைய ஆராதனத்தைச்செய்ய இச்சிக்கிறான். என்னாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்த இச்சித்த விஷயங்களாகிய பலன்களை அந்த தேவதையிலேயேயடைகிறான். (என்றால், தேவதைகளைக்குறித்துச் செய்யுமாராதனைக்குப் பலனின்னதென்று என்னாலேயேற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதை, தேவதைகள் அந்த ஆராதனை செய்தவனுக்குக் கொடுக்கிறார்களென்பது கருத்து.)

(ஸு) "ஹிதாந்காமாந்"=ஹிதமான காமங்களை (இஷ்டமான வஸ்துக்களை) என்று சிலர் அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. ஏனென்றால், காமம் ஒருவனுக்கும் ஹிதமானதல்ல. (உஉ)

---

* (பீ,வி) தேவதைகளுக்குள்ளிருக்கிற என்னாலேயே.

† (ஸா) கொடுக்கப்பட்ட.

‡ (ஸா) என்னுடைய ஆராதனமானபடியினாலே.

உங. சுதேவத்ரு-ஹமம்தெஷாம் தூவதாவுபெயஸ்ஸாம்,
தெவாந்தெவயஜோயாந்தி மத்தூக்தாயாந்திமாமபி॥

தெவயஜோ	தேவதைகளைப் பூஜிக்கிறவர்கள்
தெவாந்து	தேவதைகளை
யாந்தி	அடைகிறார்கள்
சுத்வ பெயஸ்ஸாம் *	அற்ப புத்தியுள்ள
தெஷாம்	அவர்களுடைய
தத்பலம்	அந்த தேவதா பூஜையினு லுண்டாகும் பலன்.
சுதேவத்ரு-†	முடிவையுடையதாகவே
பவதி	ஆகிறது
மத்பக்தாயாந்தி	என்னுடைய பக்தர்களோவென்றால்
மாம்	என்னை
யாந்தி	அடைகிறார்கள்.

தேவதைகளைப் (யக்கியாதி கிருதுக்களினால்) பூஜிக்கிறவர்கள் தேவதைகளை யடைகிறார்கள். அற்பபுத்தியுள்ள அவர்களுடைய அந்த தேவதா பூஜையினால் அடையப்படும்பலன் முடிவையுடைய தாகவே ஆகிறது. என்னுடைய பக்தர்களோவென்றால், (அவர்கள் நேராய் என்னையே பூஜிக்கிறபடியால்) என்னையே யடைகிறார்கள்.

(மீ,வி) மாமபி=என்னையும், யாந்தி=அடைகிறார்கள். என்றால், அந்தந்த தேவதைகளைக் கிரமக்கிரமமாயடைந்து, கடைசியில் என்னையும் அடைகிறார்க ளென்பது தாத்பரியம்.

(ஹா) எந்தெந்த தேவதையைப் பூஜிக்கிறார்களோ, அந்தந்த தேவதையின் லோகத்தையும், அந்தலோகத்தின் சுக மெதுவோ, அந்த சுகத்தையும் அடைகிறார்கள். அந்த லோகமும் சுகமும் முடிவையுடையன. என்றால், சாசுவதமானவையல்ல. என்னை யடைதல் சாசுவதமான பலன் என்பது கருத்து. (உங)

---

* (ஈ) இந்திராதி தேவதைகள் பரமாத்மாவுக்குச் சரீரமென்கிற ஞான மில்லாமல், அந்த இந்திராதி தேவதைகளைப் பூஜிக்கிறவர்கள் அற்பபுத்தி யுள்ளவர்கள். (மீ,வி) அற்பமானபலனில் புத்தியுள்ள.

† (ஸ்ரீ) தேவதைகளுக்கே முடிவுண்டாகையால், அவர்களை யடைந்தவர்களுக்கும் முடிவுண்டென்பது தாத்பரியம். (ஈ) முடிவை யுடையது. அல்லது, அற்பகாலமுள்ளது.

உசு. சுவயஞ்சுவயந்திரோவதநாம் உநயந்திதசோவைஷயம்,
வரஸ்ஹாவஜ்ஞாநலேதா ஜீவயுகதாத்மம்॥ *

சுவயம்	நாசமற்றவும்
சுநாதநம்	சர்வோத்தமமும்
வரம்	உலக விலக்ஷணமுமான
ஜ்ஹாவம்	என்னுடைய சுவரூபத்தை
அஜ்ஞாநதஃ	அறியாத
சுவைஷயம்	அவிவேகிகள்
சுவயந்தம்	காணப்படாத
ஜாம்	என்னை
வயந்தி	} காணப்படுதலே (மனுஷ்யாதிரூபத்தை)
சுவதநு	அடைந்தவரை
உநயந்தி	நினைக்கிறார்கள்.

நாசமற்றவும் சர்வோத்தமமும் உலக விலக்ஷணமுமான என்னுடைய சுவரூபத்தையறியாத அவிவேகிகள் காணப்படாத என்னை, மனுஷ்யாதிரூபமாய்க் காணப்படுகிறவரை நினைக்கிறார்கள்.

(ஙா) சுவயந்தம்=சுவரையும், மாயையை சுவாதீனத்தில் வைத்திருக்கிறவரையுமுள்ள, ஜாம்=என்னை, வயந்திஜாவதநாம்=மாயைக்குள்பட்ட சாதாரண மனிதரை, உநயந்திதா=எண்ணுகிறார்கள்.

(ஙீ) சுவயந்தம்=பிரபஞ்சாதீதரையும், ஜாம் = ஜகத்ரக்ஷணார்த்தம் லீலையிலேயே பிரகாசிக்கிற பலவித ரூபமுடையவரையும், சுத்த சத்துவ சுவரூபரையுமிருக்கிற என்னை, வயந்திஜாவதநாம்=கருமத்திரண்டான பாஞ்சபௌதிக தேகத்தையுடையவரையும் தேவதைகளுக்குச் சமானரையும், உநயந்திதா=நினைக்கிறார்கள்.

(ஙா) என்னுடைய அநந்த கல்யாண குணங்களையும், சுவரூபத்தையும், லோகசம்ரக்ஷணார்த்தம் அவதாரஞ்செய்திருக்கிறேனென்பதையும், அறியாதவர்கள் உலகத்திலுள்ள ராஜகுமாரர்களில் ஒருவரை என்னை யெண்ணுகிறார்கள்.

(ஙி) சச்சிதாநந்த தேகத்தையுடையவரை யென்னை, அவிவேகிகள், குணத்ரயங்களிரண்டான தேகத்தையுடையவரை யெண்ணுகிறார்கள்.

(ஙீ,வி) சுவயந்தம்=ஒருவருக்கும் தெரியாத மகாமகிமையோடு கூடிய, ஜாம்=என்னை, வயந்திஜாவதநாம் = இப்போது நான் பிரகாசிப்பி

---

* (ஙா) அத் - சு, சு - கக - பார்க்க.

விக்கிற அற்பமான மகிமையை மாத்திரந்தா னுடையவனென்று, உருதெ=நினைக்கிறார்கள். (உச)

உரு. நாஹம்வ்ருகாஸஸவ-ஸ்ருவ் யொமஸாயாஸமாவ்ருதஃ।
உலோயம்நாஹிஜாநாதி மொகொமாமஜமவ்யயம்॥

யொமஸாயாஸமாவ்ருதஃ*	யோகமாயையினலே மறைக்கப்பட்டிருக்கிற
கஹம்	நான்
ஸவ-ஸ்ருவ்	எல்லாருக்கும்
வ்ருகாஸஃ நர	பிரத்தியகூடமன்று (காணப்படுகிறதில்லை)
கதஸவ	ஆனபடியினலேதான்
உலோகஃ	விவேகமற்ற
கயம் மொகஃ	இந்தஜனங்கள்
மாம்	என்னை
கஜம்	பிறப்பற்றவனாகவும்
கவ்யயம்	நாசமற்றவனாகவும்
நாஹிஜாநாதி	அறிகிறதில்லை.

யோகமாயையினல் மறைக்கப்பட்டிருக்கிற நான் எல்லாருக்குங் காணப்படுகிறதில்லை. ஆகையால், அவிவேகிகளான விந்தஜனங்கள், என்னைப் பிறப்பற்றவனாகவும், நாசமற்றவனாகவும், அறிகிறதில்லை. (உரு)

உசு. வெதாஹம்ஸமதீதாநி வர்தமாநாநிசார்ஜுந।
ஸவிஷ்யாணிசாஹந்தாநி மாந்துவெதநகஸ்சந॥

ஹெகார்ஜுந	ஓ! அர்சுன!
ஸமதீதாநி	சென்றுபோனவும் (அழிந்துபோன)

---

* (ஸ்ரீ) மனிதனலுண்டாக்கத்தக்கதல்லாததும், இன்னவிதமா யுண்டாக்கலாமென்று மனிதன் மனதினல் நினைக்கத்தகாததுமாகிய விசித்திரமான சிருஷ்டியாதி சக்தி. (ஸ்ரீ) குணங்களுடைய சேர்க்கையாகிய மாயை. அல்லது, ஹமவஸ்துதாஹமோயாநம என்பது யோகம். அதினலுண்டானது மாயை. (ஸ்ரீ) ஜீவனடையத்தகுந்த மனுஷியதேகமடைவது யோகம். அதுதான் மாயை. இப்போது நானந்தேகத்தை யடைந்திருப்பதினல், யோகமாயையினல் மறைந்திருக்கிறேனென்பது தாத்பரியம். (உ) (ஸ்ரீ,வி) யோகசாமர்த்தியமாகிய வோருபாயம். அதினலும், மாயையினலும், ஸமாவ்ருதஃ = சூழப்பட்டிருக்கிறேன்.

வதுஸோநாநிஇ	இருக்கிறவும் (இப்போது காணப்படுகிற)
ஹவிஷ்ஏாணி'இ	வரப்போகிறவும் (உண்டாகப்போகிற)
ஹ்ருதாநி	பிரபஞ்சங்களை
சுஹம்	நான்
வெத	அறிவேன்
மாஜுந	என்னையோ
கூசுந	ஒருவனும்
நவெத*	அறியமாட்டான்.

ஓ! அர்சுன! சென்றுபோன, இருக்கிற, வரப்போகிற பிரபஞ்சங்களை நானறிவேன். என்னையோ ஒருவனு மறியமாட்டான்.

(ஙம) என்னை யொருவனு மறியமாட்டானென்றால், என்னைச் சரணமாக வடைந்திருக்கிற பக்தன்தவிர, மற்றவர்கள் அறியமாட்டார்களென்பது தாத்பரியம். (உசு)

உஎ. ஊசூாமெஷஸஹுசைந ஐஂஅமிஸாவெஹநஹாஈத,
ஸவபுஹுதாநிஸம்மிஸாஹம் ஸமுபுயாஜ்ஜிவாஜ்ஜவ॥

ஹெஹாஈத	ஓ! பரதகுலத்திற்பிறந்தவனே!
ஹெவாஜ்ஜவ	ஓ! சத்துருக்களை தபிப்பிப்பவனே!
ஸமுபு	தேகத்தையடையும்போதே
ஊசூாமெஷஸஹுசைந ஐஂ	காமக்குரோதங்களினு லுண்டாயிருக்கிற
அமிஸாவெஹந	சுகதுக்கங்களினு லுண்டானஅவிவேகத் திணுலே
ஸவபுஹுதாநி	சகலப்பிராணிகளும்
ஸம்மிஸாஹம்	விஷயாபிமானத்தை
யாஜ்ஜி	அடைகிறார்கள்.

ஓ! பரதகுலத்திற் பிறந்தவனே! சத்துருக்களைத் தபிப்பிப்பவனே! தேகத்தை யடையும்போதே காமக்குரோதங்களினு லுண்டான சுகதுக்கங்களினு லுண்டாயிருக்கிற அவிவேகத்தினுலே சகலப் பிராணிகளும் விஷயாபிமானத்தை யடைகிறார்கள்.

(ஙா) விஷயாபிமானமென்பது - உலகத்திலுள்ள ரூப, ரஸ, கெந்தாதி ஸ்வரூபமான வஸ்துக்களிலுண்டாகும் பற்றுதல். அப்படிப்பட்ட பற்றுதலுக்குக் காரணம் சுகதுக்கங்கள். சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணம் விருப்பு வெறுப்பு. இவைகள் தேகத்தை யடை

---

* (ஈா) லோகோபகாரமாக கிருஷ்ணுவதாரஞ் செய்திருக்கிறதாக வறியவில்லை. (உ) தன்சுவசக்தியினுலறியமாட்டான்.

யும்போதே பூர்வஜந்ம கருமவாசனைக்குத் தகுந்தபடி புண்டாகின்
றன. ஆத்மாவுக்குச் சுகதுக்காதிகள் வாஸ்தவத்தில் சம்பந்தப்பட்ட
வையல்ல. (உஎ)

உஅ. யெஷாந்தகதமம்பாபம் ஜநாநாம்புண்யகர்மணாம்।
தெ த்வந்த்வமோஹநிர்முக்தா பஜந்தே மாம்த்ருடவ்ரதாः॥

புண்யகர்மணாம்*	புண்ணியசாலிகளான
யெஷாம் / ஜநாநாம்	எந்தஜனங்களுடைய
பாபம்ஹ	பாபமானது
சுகதமம்	நசித்ததோ அல்லதுநாசமடைந்ததோ
தெ	அந்தஜனங்கள்
த்வந்த்வமோஹநிர்முக்தாः	துவந்துவமோகத்திலிருந்துவிடுபட்டு
த்ருடவ்ரதாः†	திருடமானவிரதத்தையுடையவர்களாய்
மாம்	என்னை
பஜந்தே	பஜிக்கிறார்கள்.

புண்ணியசாலிகளான எந்தஜனங்களுடைய பாபமானது நசித்
ததோ, அந்தஜனங்கள் துவந்துவமோகத்திலிருந்து விடுபட்டு திரு
டமான விரதத்தை யுடையவர்களாய் என்னைப் பஜிக்கிறார்கள். ()

உக. ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தியெ
தெ ப்ரஹ்ம தத்விதுः க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்ம சாகிலம்॥

யெ	யார்
மாம் / ஶ்ரித்ய	என்னை யாசிரயித்து
ஜராமரணமோக்ஷாய‡	வார்த்தகத்தையும் (கிழத்தனத்தையும்) மரணத்தையும் போக்கடித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு

---

* (ஈ) வுண்யகர்மணா - என்றுபாடம்=புண்ணியகருமங்களால்.

† (ஙூ) பரமாத்ம தத்துவ நிச்சயமுடையவர்கள். (ஈ) திருடஸங்கற்ப
முடையவர்கள்.

‡ (ஈ) பிரகிருதி விமுக்த ஆத்ம சுவரூபதெரிசனத்தின் பொருட்டு. (இவ
ன்தான் ஜிஜ்ஞாஸு) (உ) (ஸீ,வி) பக்தர்களில் உத்தம, மத்தியம, அதம, என மூன்று
விதபக்தர்களுண்டு. அவர்களில் உத்தமபக்தன் யாவன்றும், ஸ்ரீ நாராயணனு
டைய சரணாரவிந்தபக்தியைத்தவிர, மோக்ஷமுதலிய வொன்றிலும் அபேக்ஷையே

யதம்தி	முயலுகிறார்களோ
தெ	அவர்கள்
சுவிலம்	சகலகருமத்தையும்
கஜுஉ	
கூதம்	சகலவிதமான
சுஜ்ஞதம்	அத்தியாத்மத்தையும்
தசு	அந்த பிரம்மத்தையும்
வ்ரஹ	
விதாம்	அறிகிறார்கள்.

யார் என்னை யாசிரயித்து, வார்த்தகத்தையும், மரணத்தையும், போக்கடித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு முயலுகிறார்களோ, அவர்கள் சகல கருமத்தையும், சகலவித அத்தியாத்மத்தையும், அந்தபிரம் மத்தையும் அறிகிறார்கள். (உக)

உ0. ஸாயிஹ-ததாயிதெவம்சாம் ஸாயியஜ்ஞவெவிதாம்,
வ்ரயாணகாலவிதசாம் தெவிதாயந்தசேதஸ:॥

யெ	எவர்கள்
ஸாயிஹ-ததாயிதெவம்	அதிபூத அதிதெய்வங்களுடன் கூடினவுகவும்
ஸாயியஜ்ஞ ஞ	அதியக்கியத்துடன் கூடினவுகவும்
சாம்	என்னை
விதாம்	அறிகிறார்களோ
தெ	அவர்கள்
வ்ரயாணகாலவிதச	மரணகாலத்திலும்
யந்தசேதஸ:	என்னிடத்தில் மனதவைத்தவர்களாய்
சாம்	என்னை
விதாம்	அறிகிறார்கள்.

எவர்கள் அதிபூத, அதிதெய்வங்களுடன் கூடினவும், அதியக் கியத்துடன் கூடினவுமான வென்னை யறிகிறார்களோ, அவர்கள் மர ணகாலத்திலும், என்னிடத்தில் மனதைவத்தவர்களாய், என்னை யறிகிறார்கள்.

(ஸா) "ஜ்ஞாஜ்ஞசாகூய=பிரகிருதி விமுக்த ஆத்மதரிசன த்தின்பொருட்டு" முயலுகிறவர்கள் என்று முந்திய சுலோகத்தில்

யில்லாதவன். மத்தியமபக்தன் யாரென்றால், மோகூஷாபேகூஷயுடையவன். அதம பக்தனென்றால், சுவர்க்காதிபலனை யபேகூஷிப்பவன். இம்மூவரில் இவனை மத்திய மபக்தனுகச் சொல்லலாம்.

சொல்லப்பட்டிருக்கிறவர்கள், கருமம், அத்தியாத்மம், பிரம்மம், இவைகளையறிய முயலுகிறார்கள். சிலர் ஐசுவரியத்தை யடையும் பொருட்டு (லாயிலெளகம்) ஸாதிபூதனும் (லாயிலெளவம்) ஸாதிதெய்வனுமான என்னை அறியமுயலுகிறார்கள். இந்த இருவகையாரும், ஞானியும் (லாயியஜ்ஞம்) ஸாதியக்கியமாகிய நாராயணனை யுபாசிக்கிறவர்களா யிருக்கிறார்கள். இம்மூவகையாரும், மரணகாலத்தில், எவ்விதமான வென்னுடைய ரூபத்தை யடைய விரும்புகிறார்களோ, அவ்விதமா யவரவர்கள் கோறும் ரூபத்தை, யவரவர்கள் கோறிய படி யறிகிறார்கள். (பார்க்கிறார்கள்).

(லா) மூந்திய சுலோகத்திலு மிந்தச்சுலோகத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற கருமம், அத்தியாத்மம், பிரம்மம், அதிபூதம், அதிதைவம், அதியக்கியம், பிரயாணகாலம், இவைகள் இப்படிப்பட்டனவென்பது பகவானுல் எட்டாவது அத்தியாயத்தில் விவரிக்கப்படுகிற தாகையால் அவைகளுக்கு அர்த்தம் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படவில்லை. (கூ0)

ஊதிஸ்ரீ ஹமவத்தீதா ஸுபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்
யொகஸாஸ்த்ரே ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதே
விஜ்ஞாநயொகொ நாம
ஸப்தமொத்யாயஃ.
ஸ்ரீகிருஷ்ணபரப்ரஹ்மணெநமஃ.

விஞ்ஞானயோகமென்கிற ஏழாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஈஷோ.

சுஷ்டி ஜ ர ஐ ர ய ம்.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

சுஜுர்ந உவாச.

க. கிம் தத்³ ப்³ரஹ்மகிம் அத்⁴யாத்மம் கிம் கர்ம புருஷோத்தம!
அதி⁴பூதம் கிம் உக்தம் அதி⁴தை³வம் கிம் உச்யதே॥

சுஜுர்ந உவாச	அர்சுனன் சொல்வது
ஹே புருஷோத்தம	ஓ! புருஷர்களிலுத்தமனே!
தத்	அந்த (முன்சொன்ன)
ப்³ரஹ்ம	பிரம்மமென்பது
கிம்	யாது?
அத்⁴யாத்மம்	அத்தியாத்மமென்பது
கிம்	யாது?
கர்ம	கருமமென்பது
கிம்	யாது?
அதி⁴பூதம்	அதிபூதமென்று
ப்ரோக்தம்	சொல்லப்பட்டதும்
கிம்	யாது?
அதி⁴தை³வம்	அதிதெய்வமென்பது
கிம்	எதாக
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறது.

அர்சுனன் சொல்வது. ஓ! புருஷோத்தமா! முன்சொன்ன பிரம்மமென்பதும், அத்தியாத்மமென்பதும், கருமமென்பதும், அதிபூதமென்பதும், அதிதெய்வமென்பதும் யாது?

(ரா) (இந்த சுலோகமும், அடுத்த இரண்டாவது சுலோகமும் சேர்த்து பாஷியம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, எப்படியென்றால்)

பிரகிருதி விமுக்தாத்ம தரிசனத்தின் பொருட்டு முயலுகிறவர்கள், அறியவேண்டிய பிரம்மம், அத்தியாத்மம், கருமம், இவைகள் எப்படிப்பட்டவை?

ஐசுவரியாதிகளைக் கோறுகிறவர்கள் அறிய முயலுகிற, அதிபூதம், அதிதெய்வம், எப்படிப்பட்டவை? (அத் - எ, சு - கூ0-ல்

குறிக்கப்பட்டருக்கிற) மூவகையாரும், அறியவேண்டிய, அதியக்கிய சப்தத்திற்கு விஷயமானவர் யார்? அவர் சுவபாவ மெப்படிப்பட்டது? இம்மூவகையாராலும், மரணகாலத்தில் நீர் எப்படி யறியப்படவேண்டியவர்? என்பது கேழ்வையின் கருத்து. (க)

உ. கூயியஜ்ஃகூயம்கொத ஜெஹெஹ்ஸிநுயஃவஃஜநா
வ்யாணகாலெவகூயம் ஜ்ஞ்யொவிநியதாத்மஹிஃ॥

ஹெஹியஃவஃஜந	ஓ! மதுசூதன!
கொத கூஸிநு ஜெஹெ	} இந்தச்சரீரத்தில்
கூயியஜ்ஃ	} அதியக்கியம் (இருக்கிறவனும், எவுகிறவனும், பலனைக் கொடுப்பவனும்)
கஃ	யார்
கூயம்	எப்படிப்பட்டவர்
வ்யாணகாலெவ	மரணகாலத்தில்
நியதாத்மஹிஃ	மனதையடக்கினவர்களாலே
கூயம்	எப்படி
ஜ்ஞ்யஃ சூஸி	} தெரிந்துகொள்ளத்தக்கவராகிறீர்.

ஓ! மதுசூதன! இந்தச் சரீரத்திலிருக்கிறவரும், பலனைக்கொடுக்கிறவரும், எவுகிறவருமான அதியக்கியன் யார்? எப்படிப்பட்டவர்? மரணகாலத்தில், மனதை யடக்கினவர்களாலே யெப்படித் தெரிந்துகொள்ளத்தக்கவ ராகிறீர்?

(தீ,வி) கூயியஜ்ஃ = அதியக்கியன், கஃ = யார்? கூயியஜ்ஃ = அதியக்கியன், கூயம் = எப்படிப்பட்டவன். இவ்விரண்டிற்கு சேர்ந்து, எட்டுவிதக் கேழ்வியாகிறது. முதல் சுலோகம் சுவரூபத்தைப்பற்றிய கேழ்வி. இந்தச்சுலோகம் தருமத்தைப்பற்றிய கேழ்வி. (உ)

ஸ்ரீ ஹமவாந-வாச.

ந. சுகூஸ்ரம்வை ஹவாஶம் வ்ஸஹாவிவாயவ்யாத்மஃவ்யுதி.
ஹ-ஏதஹாவொ ஹ்வகூலோ விவஸ்மஃகூஃ-ஹ்வப்ரவீத்மநு.

ஹமவாந-வாச	ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்சொல்வது
வாஶம்	உத்தமமான
சுகூஸ்ரம்	} நாசமற்றது அல்லது உலகத்திற்கு மூல காரணமானது

ஸுஹ்ம	பிரம்மம்
ஸுஹாவம்	ஜீவஸ்வபாவமானது
சுஜ்ஞாத்மம்	அத்தியாத்மமென்று
உச்யதெ	சொல்லப்படுகிறது
ஹ்ருதஹாவொத்பவகரம்	பூதங்களாகிற வஸ்துக்களுக்கு உற்பத்தியையுண்டாக்கிற
விஸர்க்கம்	யக்கியத்தில் ஓமம்செய்தல்
கர்மஸம்ஜ்ஞிதம்	கருமமென்கிறபெயரையுடையது.

கிருஷ்ணபகவான் சொல்வது. உத்தமமானவும், நாசமற்றவும் வஸ்துவே பிரம்மம். ஜீவஸ்வபாவமானது அத்தியாத்மம். பூதங்களாகிற வஸ்துக்களுக்கு உற்பத்தியையுண்டாக்கிற, யக்கியத்தில் ஓமம்செய்தல், கருமமென்கிற பெயரையுடையது.

(ஶ) ஸுஹாவம்=பிரம்மத்தினுடைய இருப்பு. அதாவது—பிரம்மமானது தேகத்தினிடத்தில் ஜீவஸ்வரூபமாய் விளங்குவதே. அப்படி விளங்கும் ஜீவஸ்வரூபமே அத்தியாத்மம். அத்தியாத்மமென்றால், தேகத்தை யிருப்பிடமாயுடைத்தான தெதுவோ அந்த ஜீவஸ்வபாவம்.

(ஶ்ரீ) ஸுஹாவம் = தேகத்தை யாசிரயித்து அல்லது அனுசரித்துக்கொண்டும், நான் செய்கிறேன்; நானனுபவிக்கிறேன்; என்பது முதலிய அபிமானத்தைக் கொண்டும், விளங்குகிற பிரம்மத்தினுடைய அம்சமாகிய ஜீவஸ்வரூபமானது சுவபாவம். அந்தச் சுவபாவந்தான் அத்தியாத்மம். ஹ்ருதஹாவொத்பவகரம் = ஹ்ருதம் = வஸ்துக்களுக்கு, ஹாவ=உற்பத்தி, உத்பவ = விருத்தி, கரம் = உண்டுபண்ணுகிற, விஸர்க்கம் = தேவதைகளை யுத்தேசித்து மந்திரபூர்வமாய் யக்கியத்தில் கொடுக்கப்படும் ஆகுதிதான், கருமம்.

(ஶஶ) சுக்ஷரம் = நாசமற்ற சூக்ஷ்மத்திரக்கியசமஷ்டி ரூபமான, பாவம் = பிரகிருதி விமுக்தாத்மஸ்வரூபமானது, ஸுஹ்ம = பிரம்மமென்று சொல்லப்படுகிறது. (அதாவது முக்தஜீவஸ்வரூபம்,)

ஸுஹாவம் = பிரகிருதி. அதாவது, ஆத்மாவல்லாதவும், ஆத்மாவை யொட்டியு மிருக்கிற பூதசூக்ஷ்மாதிகள். இதுதான் அத்தியாத்மம்.

ஹ்ருதஹாவொத்பவகரொ விஸர்க்கஸம்ஜ்ஞிதம் = ஹ்ருதஹாவ = மனுஷ்ய, பசு, பக்ஷியாதிகளுடைய, உத்பவகரம் = உற்பத்தியைச் செய்கிற, விஸர்க்கம் = புருஷ சம்பந்தத்தினாலுண்டாகிற சேதஸ்ஸ்கலனமானது, கர்மஸம்ஜ்ஞிதம்=கருமமென்று சொல்லப்படு

கிறது. இம்மூன்றும் முமுக்ஷுக்களறிந்துகொள்ளும்பொருட்டு சொல்லப்பட்டது. எனென்றால் முதலிற்சொன்ன முக்த ஜீவசுவரூபத்தை யடையவும், பிந்திச்சொன்ன இரண்டையும் விடவும் வேண்டியதென்பதை முமுக்ஷுக்களறிய வேண்டியவர்களா யிருக்கிறார்கள்.

(உ) (மீ,வி) உத்தமமானவும் நாசமற்றவுமான விஷ்ணுவே பிரம்மம்.

ஜீவனுக்குச் சேர்ந்த வஸ்துவானது, ஸ்வபாவம் = அதாவது, அவனுக்குபகாரமான தேகேந்திரியாந்தக்கரண முதலியவைகள். இதுதான் அத்தியாத்மமென்று சொல்லப்படுகிறது. அல்லது ஜீவனுடைய நிலையான இருப்பே. ஸ்வபாவம் = அதுதான் அத்தியாத்மம்.

ஸ்தாவரஜங்கமாநாம் ஸர்வேஷாம் ஸம்ப்ரவர்தநம் = ஸ்தாவர = ஜீவர்களுக்கும், ஜங்கம = ஜடபதார்த்தங்களுக்கும், உத்பத்தியை, கரம் = செய்கிற, விஸர்க = ஈசுவரசிருஷ்டியானது, கர்ம ஸம்ஜ்ஞிதம் = கருமமென்று சொல்லப்படுகிறது. (ஊ)

ச. அதிபூதம்மாதிதைவம் புருஷோஹமேவாத்ர யஜ்ஞாத்மயஜ்ஞவாதாந் வரிஷ்டனாவனே!

அதிபூதம்	*	நாசமடையத்தக்கவஸ்துக்கள்
அதிதைவதம்	†	அதிபூதம் என்று சொல்லப்படுகின்றன
புருஷோ	‡	விராட்புருஷன்
அதிதைவதம்	§	அதிதெய்வதமாகச் சொல்லப்படுகிறான்

---

* - † (ஸ) (மீ,வி) பிறப்பு இறப்புள்ள வஸ்துக்களெல்லாம், அதிபூதம். (ஸ்ரீ) நாசமடையத்தக்க தேகாதிகள் அதிபூதம். (ர) ஐசுவரியத்தைக் கோறுகிற ஜனங்களினால் அறியவேண்டியதாய்ச் சொல்லப்பட்ட அதிபூதமானது அழியத்தக்கதாயும், பஞ்சமகாபூதங்களிலிருக்கிறதாயும், பஞ்சமகாபூதங்களினாலுண்டானதாயுமுள்ள, ஸ்தூல சப்த ஸ்பரிசாதிகள். (உ) நாசமடையத்தக்க சகல வஸ்துக்களும் அதிபூதமென்று சொல்லப்படுகின்றன. ஏனென்றால், அந்தச் சகலவஸ்துக்களும் ஜீவனைச்சேர்ந்தவைகளே. ஜீவனுக்குபயோகமில்லாத வஸ்துக்களொன்றுமில்லை என்பது தாத்பரியம்.

‡ - § (ஸ) சூரியமண்டலத்திலிருக்கிறவனையும், இந்திராதிகளைப் பிரேரேபிக்கப்பட்டவனையு முள்ள இரண்ணியகர்ப்பனே அதிதெய்வதம். (ஸ்ரீ) சூரியமண்ட

சுதஜெஹ* { இந்தத் தேகத்தில் (அந்தர்யாமியாய் இருக்கிற)

சுஹஜிவ† நானே

சுயிபஜூ‡ அதிடக்கியன்.

ஓ! அர்ஜுன! சரீரமையுடைய ஜீவர்களுக்கு அதிபூதமென்றும், விராட்புருஷனே அதிதெய்வமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த தேகத்தில் அந்தர்யாமியாயிருக்கிற நானே அதியக்கியன்.

(ஸ்ரீ) இந்த்ரலோகத்திலும், மற்ற சூலோகத்திலுமிருக்கிற, சிலதத்வங்களுக்கு பாதிபத்யகாரர்களும், வியாக்கியாதாக்களும் செய்திருக்கிற அர்த்தத்தின் சருக்கமாவது.

ஜுஹ்வ = (மம)(ஸ்ரீ)(இ)(ஈ,வி) பரப்பிரம்மம். (ஸா) பிரகிருதி விருத்தாந்த (ஜீவ) சுவரூபம்.

சுஜ்ஞாநூ = (மம)(ஸ்ரீ)(இ)(ஈ,வி) ஜீவசுவபாவம். (ஸா) ஜீவனுக்குச் சரதகமாயிருக்கிற குணதோஷ தூதங்கள். (இ)(ஈ,வி) அல்லது தேகேந்திரிய அந்தக்கரணதிகள்.

சுஜ = தினை.

சுபிஹுதம = சரத்தை யுடையதாக, அல்லது பிறப்பிறப்பை யுடைய (அதேதனம்) வஸ்துவே.

சுபிதெவம்தா = (மம) (ஸ்ரீ) (இ) (ஈ,வி) பிரம்மா. (இவர் இரண்ணிய கர்ப்பன், விராட்புருஷன், சிருஷ்டிகர்த்தா, ஆதிப

லத்தி லிருக்கிறவனும், சுவர்லோகாதி அம்சங்களான தேவதைகளுக்கு அதிபதியாயிருக்கிறவனுமான (பிரம்மா) விராட்புருஷனே அதிதெய்வதம். (ஸா) பிரம்மாதி தேவதைகளுக்கு சேர்ந்த வையும், அவர்களையடையிக்கிற விஷயங்களைவிட விசேஷமான விஷயங்களை யடையிக்கிறவையுமுள்ள புருஷனே. (இ) (ஈ,வி) தேவேந்திரன் முதலான தேவதைகளுக்கு அதிபதியான பிரம்மாவே அதிதெய்வதம். அல்லது ஜீவாபிமானியான சங்கர்ஷணனே சூர்த்தியே அதிதெய்வதம்.

* - † - ‡ (மம) தேவர்களினுலே கடைந்தப்படுகிற யக்ஞயங்களுக்கு அபிமானியான விஷ்ணு, அதியக்ஞயம், அவனே நான் (ஸ்ரீ) தேகத்திலே அந்தரியாமியாயிருந்துகொண்டு யக்ஞயத்தில் பிரவிருத்திக்கும்படி எவனிறவனையும் பலனைக்கொடுப்பவனையும் இருக்கிற நானே அதியக்ஞயன், (ஸா) இந்திராதி தேவதைகளுக்குச் சரீரியானவும் சுவயம்பிரகாசனாயிருப்பவும் ஆராதிக்கப்படுகிறவுமான நானே அதியக்ஞயன், (இ) (ஈ,வி) எல்லா தேகத்திலும் அந்தரியாமியாயிருக்கிற நான் யக்ஞயபலனைப் புஜிக்கிறவனுகையால் நானே அதியக்ஞயன். இவன்ருன், சங்கர்ஷணபரமாத்மா, (ஈ,வி) அதியக்ஞயன் எப்படிப்பட்டவன், அவன் யார்? என்றகேள்விகளுக்கு இதிலும் பதில் சொல்லப்பட்டதாக நினைக்கவேண்டியது.

ருஷன், இந்திரன் சந்திரன் சூரியன்முதலிய தேவதைகளுக்கு நியாமகனானதினல் தேவேசன், முதலிய பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறார். சிருஷ்டிசெய்து சகல லோகங்களையும் பிரகாசிப்பிவிக்கிற அவரே அதிதெய்வம். இவைகளைப் பிரம்மத்தினுடைய வியாபகரூபமென்றும் சொல்லலாம். (ரா) பிரம்மாதி தேவதைகளுக்கு மேற்பட்ட புருஷன் அதிதெய்வமென்றார். இன்னொன்று சொல்லவில்லை. ஆனல் சுத்தஜீவசமஷ்டி ரூபமென்பது கருத்து.)

சுயியஜ்ஞ: = பக்கியாபிமானியான விஷ்ணு. (சு)

(நி). சுதேகாலெவசரிவெ ஸரீரபாகலைவரம்,
யம்ப்ரயாதிஸஜ்ஞாவம் யாதிநாஸ்தெ தவஸம்ஸயம்॥

யம்	எவன்
சுதேகாலெவ*	(மரண) அந்தியகாலத்திலும்
சரிவெ†	என்னையே
ஸரீரம்	ஸ்மரிக்கிற அல்லது நினைக்கிறவனும்
கலெவரம்	சரீரத்தை
உத்ஸ்ருஜ்ய	விட்டு
ப்ரயாதி‡	போகிறானே
ஸம்	அவன்
மத்பாவம்	என்னுடையஸ்வரூபத்தை
யாதி	அடைகிறான்
சுத்ர	இந்தவிஷயத்தில்
ஸம்ஸயம்	சந்தேகம்
நாஸ்தி§	இடையாது.

எவன்பிராணந்தியகாலத்தில் என்னையே ஸ்மரித்து சரீரத்தை விட்டுப்போகிறானே அவன் என்னுடைய சுவரூபத்தை யடைகிறான். இந்தவிஷயத்தில் சந்தேகம் இடையாது. (நி)

---

* (ஸ்ரீ) உ-வது அந்தியாயம், எஉ - வது சுலோகத்திலுள்ளதைப்பார்க்க.

† (ஸ்ரீ) அந்தரியாமி ரூபமாயிருக்கிற பரமேசுவரனுடைய என்னையே. (ஸ்ரீ) பரமேசுவரனையும் விஷ்ணுவாயு மிருக்கப்பட்ட என்னையே.

‡ (ஸ்ரீ) அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் போகிறன்.

§ (ஸ்ரீ) ஸெவதவ்யதிரிக்தம் = வியாபகமான விஷ்ணு சுவரூபத்தை. (ரா) என்னையெவ்விதமாகாரமாய் ஸ்மரிக்கிறானே அவனைத்போலொத்தவாகாரத்தை. (உ) (ஸ்ரீ,வி) என்னிடத்தில் நித்தியாநந்தமான இருப்பு.

சுர. யம்யம்வாவிஷ்ணுஹாவம் தஜதஜெகுலைவோம்,
ததெவிவெதிகுளெஜெய ஸஹாத ஹ்ரூவஹாவிதம்॥

ஹெகுளம்தெய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
(யம்)	எவன்
சுமித	அந்தியகாலத்தில்
யம்	
யம்வாவி	எந்தெந்தரூபத்தை
ஹாவம்	
ஸ்மரந்து	ஸ்மரிக்கிறவனுய்
சுலைவோம்	தேகத்தை
தஜதி	விடுகிறானே
(ஸம்)	அவன்
ஸஹா	எப்போதும்
தத்ரூவஹாவிதம்	அந்தந்த ரூபத்தின் ஸ்மரணையோடு கூடினவனுய்
தம்	அந்தந்தரூபத்தையே
தம்	
வனவ (ஹாவம்)	
வனதி	அடைகிறான்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! எவன், அந்தியகாலத்தில் எந்தெந்த ரூபத்தை ஸ்மரித்தவனுய்த் தேகத்தை விடுகிறானே, அவன் எப்போதும் அந்தந்த ரூபத்தின் ஸ்மரணையோடு கூடினவனுய் (இருந்தபடியினலே) அந்தந்த ரூபத்தையே யடைகிறான்.

(ஸ்ரீ) எவன், மரணகாலத்தில், ஈசுவரத்தியானமன்றியில் தேவதைகள், (மனுஷியாள், மிருகங்கள்,) முதலிய எந்தரூபத்தில் மனதை வைக்கிறானே; அல்லது, மனதிலே எந்தரூபத்தை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறானே; அந்தமாதிரியான தேகந்தான் அடுத்த ஜன்மத்திலுண்டாகுமென்பது கருத்து. இந்த அபிப்பிராயத்தை (ஸ்ரீ,வி) ஆதரிக்கிறார்.

(வ்யா) மரணகாலத்தில் மானை ஸ்மரித்த ஜடபரதருக்கு மான் ஜன்மம் வந்ததை இதற்கு திருஷ்டாந்தமாய்க் கொள்ளலாம். (விஷ்ணுபுராணம் இரண்டாவது அம்சம், கஉ - வது அத்தியாயம், கூ-கூ-சுலோகங்களைப்பார்க்க) பரமாத்ம ஸ்மரணையாவது தேவதா

---

* (ஸம்) எந்தெந்ததேவதையை.

ஸ்மரணையாவது ஒருவனுக்கு அந்தியகாலத்தி லுண்டாகவேண்டு மானால், எந்தக்காலத்திலும் ஸ்மரணைசெய்து அப்பியாசப்பட்டிருந் தாலன்றியி லுண்டாகமாட்டாது. அந்தியகாலத்தில் பரமாத்ம ஸ்ம ரண எவனுக்குண்டாகிறதோ அவனுக்கு மறுபடி ஜனனமென்பது கிடையாதாகையால், முமுக்ஷுவான ஒவ்வொருவனும் எப்போதும் பரமாத்மாவை பஜித்துக்கொண்டே யிருக்கவேண்டியது அவசியம்.

எ. தஸ்மாத்ஸர்வேஷுகாலேஷு மாமநுஸ்மர யுத்ய
சமயிர்பிதமநோபுத்திர்மாமேவைஷ்யஸ்யஸம்ஸயம்॥

தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
ஸர்வேஷு காலேஷு	எல்லாக்காலங்களிலும்
மாம்	என்னை
அநுஸ்மர	நினை, அல்லது ஸ்மரித்துக்கொண்டிரு
யுத்ய*	யுத்தத்தையுஞ்செய்
மயி	என்னிடத்தில்
அர்பிதமநோபுத்திர்	மனசு புத்தி இவைகளை வைத்தவனாக
மாமேவ	என்னையே
ஏஷ்யஸி	அடைவாய்
அஸம்ஸயம்†	சந்தேகமில்லை.

(என்னிடத்தில் எப்போதும் மனதை வைத்துக்கொண்டிருப் பவன் மரணகாலத்திலும் என்னிடத்திலே மனதுள்ளவனாகவிருப் பான்) ஆகையினாலே எல்லாக்காலங்களிலும் என்னை ஸ்மரித்துக் கொண்டிரு. யுத்தத்தையுஞ்செய். என்னிடத்தில் மனசு புத்தி இவைகளை வைத்தவனாகவானால், என்னையே யடைவாய். சந்தே கமில்லை.

(ஈ) எக்காலத்திலு மென்னையே ஸ்மரித்துக் கொண்டிருவென்று பகவானால் சொல்லப்பட்டது. பகவானிடத்தில் எப்போதும் மனதைவைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டிய தானதினால், இனி யுத்தஞ்செய்ய வேண்டியதில்லையென்பதாக அர்ஜுனன் எண்ணுவானென்றுணர்ந்து, நீயென்னை ஸ்மரித்துக்கொண்டே யுத்தத்தைச் செய்யென்று பகவான் சொன்னார். எப்படியும்மை ஸ்மரித்துக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்கிறதென்று கேட்பாயானால், யுத்தம்முதலிய செய்கையினை

---

* (ஈ) யுத்தத்தையும், நித்தியநைமித்திக கருமங்களையுஞ்செய்.

† (மீ,வி) அஸம்ஸயம = என்று பாடம். அர்த்தபேதமில்லை.

லுண்டாகும் ஜயாபஜயத்தில் மனதைவைக்காமல், ஈசுவர கைங்கரியமாக ஸ்மரித்துக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்யென்பது கருத்து. (எ)

அ. சுஹ்ருல்லயாமய-மே க்ருத வெதலா நாநு மாதி நா।
வாஜ்வெ-ய-ஷ்டிவ்ய யாதிவாய-ஹ்ருத-விஜயாய॥

ஹெவாய-ந்	ஓ ! பார்த்தா !
சுஹ்ருல்லயாமய-மே க்ருத*	அப்பியாசமாகிற பாபத்தோடு கூடியிருக்கிற
நாநு மாதி நா	வேறுவிஷயங்களில் பிரவேசமற்ற
வெதலா	மனதிலே
திவ்ய†	பிரகாசரூபமான
வாஜ்ம் ‡	பரமபுருஷனை
வெ-ய-ஷ்ட	தியானிக்கிறவன்
க்ருத-விஜயாய	அவனையே (அந்தப் பரமபுருஷனையே)
(தஜ்ஜ)	அடைகிறான்.
யாதி	

ஓ! பார்த்தா ! அப்பியாசமாகிற பாபத்தோடு கூடியவும், வேறுவிஷயங்களில் பிரவேசமற்றவனான மனதிலே பிரகாசரூபமான பரமபுருஷனை (பிரம்மத்தை) தியானிக்கிறவன், அந்தப் பிரம்மத்தையே யடைகிறான்.

(ஸா) இந்தச் சுலோகத்தை முந்திய சுலோகத்துடன் ஒட்டிப் பொருள்செய்தால், மனதை ஈசுவரத்தியானத்தில் நிறுத்தப்பழகினவன், வேறுவிஷயங்களில் பிரவேசித்துபோதிலும், மனது ஈசுவரத்தியானத்திலேயே யிருக்குமென்கிற அர்த்தங்கிடைக்கிறது. (அ)

---

* (ஸ்ரீ) (ஆ) முதலில் எந்தவஸ்துவை தியானஞ்செய்யத் தொடங்கினானே, அதையே விடாமல் தியானிப்பதுதான் அப்பியாசம். இதுவே யடைகிறதற்கு, அதையே விடாமல் தியானிப்பதுதான் அப்பியாசம். இதுவே யடைகிறதற்கு காரணமாகிறது. (ஈ) மற்ற கைமித்திக கர்மானுஷ்டானங்களுக்கு விரோதமில்லாதகாலங்களில், தான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற மூர்த்தியை தியானஞ் செய்யுமனதைப்பழக்குவது அப்பியாசம். அந்த மூர்த்தித்தியானமே யோகம். (ஸா) அத்ய, சு-ஸ, பார்த்த.

† (ஸ்ரீ) தூரியமண்டல மத்தியத்திலிருப்பவராகிய.

‡ (ஈ) காரணபூதமான என்னை, சுஹ்ருல்லயாம=அந்தியகாலத்தில் ஸ்மரிக்கிறவன், எனக்கு சமானமானரூபத்தை, யாதி=அடைகிறான்.

க. கவிம்வொரண உந்ஶாவிதாந உணொரணீயாம் வஉந்வ
ரெஉர்ஃ । வவ்வுயாதாந உவ்கெர்ரஃவெ ஶாந்திதுவண்ணும்
தஉவஸ்ஃவொரஸ்துவாசு॥

கo. டுரயாணகாமெ உநவாஉவமெ நஹகூர்யஃவிகூர் யொமவெமெ
நமெவ। ஹ்ரஃவொஉஃமெஜு டுராணஉாவெவஸுவஸவுக் வெதம
வாம் வஃரஃஷஉஃமெவெதிஜிவுஃ॥

சுஉவெந
உநவா } சஞ்சலமற்றமனேதாடம்

ஹகூர்யா பக்தியோடம்

யொமவெமெ நமெவ தியானெபலத்தோடம்

யஃகூம் கூடியிருக்கிற

யஃ எவன்

டுராணகாமெ ஆந்தியகாலத்தில்

டுராணம் பிராணவாயுவை

ஹ்ரஃவொம்* டுருவங்களின்

உமெஜு† மத்தியில்

வஉவுக் ‡ செவ்வையாக

சுவெஸுவு நிறுத்தி (பிரவேசிப்பித்து)

சுவிம் சர்வக்ஞியனும்

வெரணம் அநாதிகாலமாயிருக்கிறவனும்

கூந்ஶாஸிதாரம்§ சகலத்திற்கும்பிரகாசனும்

சுணொம் அணுவைப்பார்க்கிலும்

சுணீயாம்வம்¶ அணுவாயிருக்கிறவனும்

வவ்வுவு‖ சகலப்பிரபஞ்சத்திற்கும்

யாதாரம்+ ஆதாரத்தனும்

சுவிம்தர்ய்குவம்÷ சிந்திக்கக்கூடாத ரூபமுடையவனும்

---

* - † (ஹ்ரா) அத்-ரு, சு-உன, அத்-சு, சு-கட, பார்க்க.

‡ (ஸம்) ஜாக்கிரதையாய்.

§ (ஸம்) (ஃபீ,வி) சகலலோக நியாமகன்.

¶ (ஈர) ஜீவனைப்பார்க்கிலும் அணுவாயிருக்கிறவன்.

‖ - + (ஸம்) சகல கருமங்களின் பலன்களையும் பாகித்துக்கொடுப்பவன். (ஈர) சகலப் பிரபஞ்சங்களையும் சிருஷ்டிக்கிறவன். (ஃபீ,வி) சகலப் பிரபஞ்சங்களையும் தரிக்கிறவும், போஷிக்கிறவுமானவன்.

÷ (ஈர) பிரபஞ்ச விலக்ஷணரூபமுடையவன்.

சூரிதர்வண-ர்ம*		சூரியனைப்போல் பிரகாசமுடையவனும்
தமஸ:	} †	} மாயையல்லது அந்தகாரத்தைக் கடந்
பரஸ்தாத்		தவனுமாகிய
பாரு-ஷம்‡		புருஷனை (பரமாத்மாவை)
சந-ஸ்மரன்		இடைவிடாமல் ஸ்மரிக்கிறானே
ஸ:		அவன்
திவ்ய:		திவ்வியமான
தம்	} §	அந்தப் பரமாத்மாவை
பரம்		
உபைதி¶		அடைகிறான்.

சஞ்சலமற்ற மனதோடும், பக்தியோடும், தியான பலத்தோடும், கூடினவனுய் அந்தியகாலத்தில் பிராணவாயுவை, புருவங்களின் மத்தியில் செவ்வையாய் நிறுத்தி, சர்வக்கியனும், புராதனனும், சகலத்திற்கும் பிரேரகனும், அணுவிலுமணுவாயும், சகலப் பிரபஞ்சத்திற்கும் இரக்ஷகனையும், சிந்திக்கக்கூடாத ரூபமுடையவனையும், சூரியனைப்போல் பிரகாசமுடையவனையும், மாயையைக் கடந்தவனையுமிருக்கிறவனுமான பரமபுருஷனை, எவன் இடைவிடாமல் ஸ்மரிக்கிறானே, அல்லது தியானிக்கிறானே, அவன் திவ்வியமான அந்தப் பரமாத்மாவை யடைகிறான்.

(ஸா) இந்தச் சுலோகங்களினல் பரப்பிரம்மத்தைத் தியானிக்கத் துடங்குகையில் இன்னவிதமாய்த் தியானிக்கவேண்டுமென்பது விவரிக்கப்பட்டது. ஒரு குறிப்பானரூபம் பரமாத்மாவுக்குச் சொல்லக் கூடாதாகையாலும், விஷ்ணுவாதிரூபம் ஆரம்பத்தில் மனதில் உதயமாவது வருத்தமாகையாலும், பிரம்மத்தினுடைய மேற்சொல்லப்பட்ட குணங்களை மனதினல் தியானிக்கவேண்டுமென்பது தாத்பரியம். (கூ-க0)

ககு. யதக்ஷரம் வேதவிதோவதந்தி விஸந்தியதோ தயோவீதராகா:।
யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம்சரந்தி தத்தே பதம் ஸங்க்ரஹேண ப்ரவக்ஷ்யே॥

---

* (ஈ) அப்பிராகிருத, சுவாபாவிக, அசாதாரண திவ்வியரூபமுடையவன்.

† (ஸ0) மோகாந்தகாரமற்றவன். (தீ,வி) மாயையை அல்லது மிருத்தியுவைக்கடந்தவன்.

‡ - § - ¶ பாவபாவஷடவைதி (ஈ) பரமபுருஷனுடைய ஐசுவரியத்திற்குச் சமமான ஐசுவரியத்தை யுடைத்தான ஆகாரத்தை யடைகிறான்.

வெதவிதோ	வேதார்த்தங்களை யறிந்தவர்கள்
யசு	எதை
சுக்ஷ்மம்*	நாசமற்றதாக
வதந்தி	சொல்லுகிறார்களோ
வீதராகா:	காமக்குரோதங்களை விட்டிருக்கிற
யதயோ	சந்நியாசிகள்
யசு	எதை
விசந்தி	அடைகிறார்களோ
யசு	எதை
இச்சந்தோ	அறியவிரும்புவோர்
ப்ரஹ்மசர்யம்†	பிரம்மசாரி விரதத்தை
சரந்தி	அனுஷ்டிக்கிறார்களோ
தசு வதோ	அந்தஸ்தானத்தை
வக்ஷ்யெ	சுருக்கமாய்
தெ	உனக்கு
ப்ரவக்ஷ்யெ	சொல்லுகிறேன்.

வேதார்த்தங்களை யறிந்தவர்கள் எதை நாசரஹிதமானதென்று சொல்லுகிறார்களோ காமக்குரோதங்களை விட்டிருக்கிற சந்நியாசிகள் எதை யடைகிறார்களோ, எதையறிய விரும்பி பிரம்மசாரி விரதத்தை யநுஷ்டிக்கிறார்களோ அந்தஸ்தானத்தை (அடைதற்படிப்பட்டதென்பதை) சுருக்கமா யுனக்குச் சொல்லுகிறேன். (கக)

கஉ. யவதுசாரணிலம்யசி ஸமிதாஹ்ருதிநிர்வ்ருத:।
ஸ்ருண்வந்ருசாயாயாதஸ்மைதாரண சாஹ்ருதே தாயோமயாரணா॥

கங. ஏதிதேவுகாக்ஷரம்ப்ரஹ்ம வ்யாஹரந்மாமநுஸ்மரந்।
யஸ்ப்ரயாதிதஜந்தேஹம் யயாதிநாஸ்திசாம்சயம்॥

யஸ்	எவன்
சுதஸ்ய	தன்னுடைய

---

* (ஸ) ஸ்தூல சூக்ஷ்மமுதலிய ரூபங்களற்றதாக.

† (ஹ்ரு) இதின் சு - வது அத்தியாயம், கச - வது சுலோகத்தில் இந்தப் பதத்திற்குச் செய்திருக்கு மர்த்தத்தைப்பார்க்க.

‡ (ஸ) மனசிலுலே யறியத்தகுந்தான என் சுவரூபத்தை. (இ) என்னுடைய சுவரூபத்தை.

வவூஆரீணி*		சகலஇந்திரிய துவாரங்களை
வம்யமி		அடக்கி
உநம்		மனதை
ஹ்ருதி†		இருதயத்தில்
நிருத்ய		நிறுத்தி
உஷ்யூர்த்வம்‡		சிரசில் (தலையிலுச்சியில்)
ப்ராணம்		பிராணவாயுவை
ஆஸ்தாய		வைத்து
யொகதாரணாம்§		ஸ்திரமான யோகநிலையை
ஆஸ்தித:		அடைந்தவனாய்
ப்ரஹ்ம		பிரமத்தைச்சொல்லுகிற
ஒமித்யேகாக்ஷரம்¶		ஓமென்கிற வொருஅக்ஷரத்தை
வ்யாஹரந்		உச்சரிக்கிறவனையும்
மாம்		என்னை
அநுஸ்மரந்		இடைவிடாமல் ஸ்மரிக்கிறவனையும்
தெஹம்		தேகத்தை
த்யஜந்		விடுகிறவனையும்
ப்ரயாதி		போகிறானே (மரணமடைகிறானே)
ஸ:		அவன்
பரமாம்	} ‖	சிரேஷ்டமான
கதிம்		
யாதி		அடைகிறான்.

எவன் தன்னுடைய சகலஇந்திரிய துவாரங்களையு மடக்கி மனதை இருதயத்தில் நிறுத்தி, சிரசில் பிராண வாயுவைவைத்து, ஸ்திரமான யோகாப்பியாசத்தை யடைந்து, பிரம்மத்தைச் சொல்லுகிறதாகிய ஓம் என்கிற ஒரு அக்ஷரத்தை யுச்சரித்து, என்னை (பிரம்மத்தை) இடைவிடாமல் ஸ்மரித்து தேகத்தை விடுகிறானே, அவன் சிரேஷ்டமான கதியை யடைகிறான். (கஉ-கஈ)

---

* (ஸ) ஞானேந்திரியங்களை. (மீ,வி) சுஷும்ணாநாடி தவிர மற்ற நாடிகளை.

† (ஸ) (இ) (மீ,வி) இருதயத்திலிருக்கிற என்னிடத்தில்.

‡ (ஸ்ரீ) புருவங்களின் மத்தியில். (மீ,வி) பிரம்மரந்திரத்தில்.

§ (ஸ) (மீ,வி) யோகமாகிய தாரணை. அதாவது அகண்டத்தியானம்.

¶ (ஹ்ரு) கள - வது அத்தியாயம் உஈ - வது சுலோகம்பார்க்க.

‖ (ஸ) பிரகிருதி விமுக்தமானவும், எனக்கு சமானமான ஆகாரமுடையவும், புநர் ஜனனமற்றவுமான ஆத்மாவை.

கச. கூநநவுவெதாவ்ஹுததம் யொஓம்வ்ஸ்ரீதிநிதவ்ஸ்ஸ்ஃ।
தவ்ஸ்ரீஹஹம்வ்ஸ்ரீமஹ்ஃவாயஃ நிதவ்ய்ரீதூவ்ஸ்ரீவுயொமிநஃ॥

ஹெவாயஃ	ஓ ! அர்சுண !
வததம்*	எப்போதும்
கூநநவுவெதாஃ	வேறுபற்றில்லாநவனுய்
யஃ	எவன்
ஓம்	என்னை
நிதவ்ஸ்ஸ்ஃ†	பிரதிதினமும்
வ்ரீதி	ஸ்மரிக்கிறானே (சிந்திக்கிறானே)
ஸ்	அப்படிப்பட்ட
தவ்ஸ்ரீவு	ஸ்திரமான மனைதயுடைய
நிதவ்ய்ரீதூவ்ஸ்ரீவுஃ‡	யோகிக்கு
யொமிநஃ	நான்
கூஹம்	சுலபன் (பிரயாசையன்றி யடையத்தகு ந்தவனேன்.)
வ்ரீமஹ்ஃ	

ஓ! அர்சுண! எப்போதும் வேறு (விஷயங்களில்) பற்றில்லாமல், எவன் என்னைப் பிரதிதினமும் ஸ்மரிக்கிறானே, அப்படிப்பட்ட ஸ்திரமான மனைதயுடைய யோகிக்கு, நான் சுலபன்.

(ரா) இதுவரையில் ஐசுவரியத்தை கோறப்பட்டவர்களும், விமுக்தாத்ம சுவரூபத்தை யடையப்பட்டவர்களும், உபாசிக்கும் மார்க்கத்தைச்சொல்லி, இப்போது (இந்தச் சுலோகத்தில்) ரா னியைப்பற்றிச் சொல்லுகிறார். (கச)

கரு. ஆஅவ்ரீவெதவ்ரீவ்ரீநஜ்நந ஃபவ்ரீவாலயஅஸாஸ்வதம்।
நாவ்ரீவ்ரீவதிஅஹோதாந வாவ்ஸ்ரீஹிம்வ்ரீபரமாம்கதாம்॥

வ்ரீபரம்	சிரேஷ்டமான
வாவ்ஸ்ரீஹிம்	மோக்ஷத்தை
கதாம்	அடைந்த
அஹோதாநம்	மகாத்துமாக்கள் (யோகிகள்)
ஆம்	என்னை அடைந்து
உவெதவு	

---

* (ரா) இடைவிடாமல்.

† (ரா) நிர்க்கதிகாலம். அதாவது, மரணம் வராயில்.

‡ (ரா) ஸ்திரமாய் என்னை யடையவேண்டுமென்கிற ஆசையுடன்கூடி யிருக்கிற.

வாநம்	மறுபடியும்
ஊர்வோயம்	துக்கங்களுக்கிருப்பிடமும்
சுஸாஸ்வதம்	அநித்தியமுமான
ஜந்து	பிறப்பை
நாஷ்நுவந்தி	அடைகிறதில்லை.

சிரேஷ்டமான மோக்ஷத்தை யடைந்த மகாத்மாக்கள் (அப்படி) என்ன யடைந்தபின்பு, துக்கங்களுக் கிருப்பிடமும் அநித்திய முமான பிறப்பை யடைகிறதில்லை.

(ஸ்லோ) இந்தச் சுலோகத்தில் மோக்ஷமடைந்த மகாத்மாக்கள், "என்ன யடைந்து பிறப்பையடைகிறதில்லை" யென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறதிலை மோக்ஷம் என்கிறது வேறையாயும் என்ன யென்கிறது வேறையாயும் தோற்றுகிறது. அப்படி வேறையல்ல பிரம்மத்தை யடைவதுதான் மோக்ஷமடைவது, மோக்ஷமடைவது தான் பிரம்மத்தையடைவது, இதில் யாதொரு பேதமுமில்லை யென்பதைக் காண்பிக்கும் பொருட்டு, "மோக்ஷமடைந்தவன் என்ன யடைந்துவிடுகிறான்" என்று சொன்னதாகக் கொள்ளவேண்டியது. பாஷ்யக்காரர்களும், வியாக்கியாதாக்களும், "என்னையடைந்தபின் பிறப்பையடைகிறதில்லை. எனென்றால், சிரேஷ்டமான மோக்ஷமடைந்தவர்களானதினால்தான்," என்று, அர்த்தஞ் செய்திருக்கிறார்கள். இதினாலேயும், முந்திய அத்தியாயம் முதலானவைகளினாலேயும், பிரம்மம்தான் மோக்ஷமென்று தெளிவாயிருக்கிறது.()

கஷ. ஸுவ்ரஹ்மண்யோ ஹோதர்ஸுவ்ரஹ்மண்யோ த்வர்யுர்ஸுவ்ரஹ்மண்ய
ஆக்நீத்ரஸுவ்ரஹ்மண்ய உந்நேதர்ஸுவ்ரஹ்மண்யம் ப்ரதிஹர்தர்ஸுவ்ரஹ்மண்ய
ஸுப்ரஹ்மண்யோ யஜமானஸுவ்ரஹ்மண்ய ஏதேந வை ஸுவ்ரஹ்மண்யேந
ஸுவ்ரஹ்மண்யாம் ஸுவ்ரஹ்மண்யயா யஜந்தே ஸுவ்ரஹ்மண்யாம் ஸுவ்ரஹ்மண்யயா
யஜமானாய ஸுவ்ரஹ்மண்யாம் ஸுவ்ரஹ்மண்யயா ப்ரஹரந்தி ஸுவ்ரஹ்மண்யாம்
ஸுவ்ரஹ்மண்யயா ப்ரதிஹரந்தி ஸுவ்ரஹ்மண்யாம் ஸுவ்ரஹ்மண்யயா நிததாதி
ஸுவ்ரஹ்மண்யாம் ஸுவ்ரஹ்மண்யயா ப்ரதிதிஷ்டதி ஸுவ்ரஹ்மண்யாம்
ஸுவ்ரஹ்மண்யயா ஸுவ்ரஹ்மண்யம் ஸுவ்ரஹ்மண்யயா ஸுவ்ரஹ்மண்யாம்
ஸுவ்ரஹ்மண்யயா ஸுவ்ரஹ்மண்யா

ஓ! அர்சுன! பிரம்மலோகம் முதலுள்ள சகலலோகங்களும் மறுபடி உற்பத்தியை யுடையன. ஓ! குந்திபுத்திரா! என்னை யடைந்தாலோ, மறுபிறப்பானது கிடையாது.

(சீ) பிரம்மலோகத்தை முக்திக்குப்போகிற வழியாகமாத்திரமுடைய கிரமமுக்தி யடையப்பட்டவர்களுக்கு மறுபிறப்புக் கிடையாது. அவர்களுக்குப் புநர் ஜநம் சொன்னதாக வெண்ணக் கூடாது.

(சீ,வி) "பிரம்மலோகமுதலுள்ள" என்றதில், பிரம்மலோகத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட சகல லோகங்களுக்கும், அவ்விடத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கும், புநர் ஜனனமுண்டு என்பது தாத்பரியம். இப்படிச் சொன்னதினால், பிரம்மலோகத்திலிருக்கிறவர்களுக்குப் புநர் ஜனன மில்லை யென்றாகிறது. "என்னை அடைந்தவர்களுக்குப் புநர் ஜன்ம மில்லை" யென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதினால், பிரம்மலோகத்திலுள்ளவர்களுக்கு மறுபிறப்புண்டென்று தேறன்றுகிறது. இப்படி ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாகத் தேறன்றுகிறதே யென்றால், "பிரம்மலோகத்திலிருக்கிற என்னை யுபாசித்துக்கொண்டு இருக்கிறவர்களுக்கு மறுபிறப்பில்லை" "என்பது தான் என்னை யடைந்தவர்களுக்கு" என்பதின் தாத்பரியம். மற்றவர்களுக்கு அப்படமான ஜனனமுண்டு.

(வா) பிரம்மலோகம் முதலுள்ள சகலலோகங்களும் மறுபிறப்புடையன வென்பதற்கு, பிரம்மலோகமும், அதற்குத்தாழ்ந்ததாகவுள்ளலோகங்களும் என்றாலது, பிரம்மலோகம் வரையிலென்றாலது அர்த்தமாகலாம், புநர் ஜன்மமடைவிப்பது லோகங்களா என்றாலோ, அதின் தாத்பரியம் அப்படியல்ல. கிரமமுக்திக்கு யோக்கியர்களல்லாதவர்கள், பிரம்மலோகத்தையாவது அல்லது மற்றெந்தலோகத்தையாவது அடைந்தால், மறுபடியும் ஜன்மத்தையடைவார்கள். மேலுமந்த லோகமுங்கூட நாசமடையத்தக்கதே புருஷோத்தமாக வென்னை அடைந்தவர்களும் நாசமடையத்தக்கவர்களே. ஆகையால், மேற்கூறுமடைந்தாலன்றியில் புநர் ஜன்மமிடாதென்று தாத்பரியம். (கக

கள. வஹவுயாமவயுகெ ஐவடுஹ ஹெணாவிடீ
ஸாதிரயாமஹவஹாஹாஹாம தெஹவாஸாதுவிடீஜநீ॥

வெஹணீ	பிரம்மாவுக்கு
யசு	எந்த
சுஹம்	பகலை

ஸஹஸ்ரயுகம் - பர்யந்தம்	ஆயிரம்யுகங்களை முடிவாயுடையதாகவும்
ராத்ரிம்	இரவை
யே(அ)ஹஸ்ராத்ராம்	ஆயிரம் யுகங்களை முடிவாயுடையதாகவும்
(யெ) ஜநாஃ	எந்தஜநங்கள்
விதுஃ	அறிந்திருக்கிறார்களோ
தெ	அவர்கள்
அஹோராத்ரவிதஃ	பகலிரவை யறிந்தவர்கள்.

பிரம்மாவுக்கு ஆயிரம்யுகங்கள் பகலென்றும், ஆயிரம் யுகங்கள் இரவென்றும் எந்தஜனங்க ளறிந்தவர்களோ அவர்களே இராப்பக லறிந்தவர்கள்.

(ஶ்ரீ) பிரம்மலோகமானது வெகுகாலம் நீடித்திருக்கிறதென்ப தையும், சிரேஷ்டமான தென்பதையும் காண்பிவிக்கும் பொருட்டு இந்தச்சுலோகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆயிரம் யுகங்களென்றால், ஆயிரம் சதுர்யுகங்களென் றர்த்தம்.

(ஶ்ரீ) பிரம்மலோகங்கூட காலஅளவை யுடையதா யிருப்பதி னாலே காலஅளவுள்ள லோகங்களெல்லாம் அழியத்தக்கவை என்ப தைக் காண்பிவிக்கும்பொருட்டு இந்தச்சுலோகம் ஆரம்பிக்கப்பட் டது.

(உ) (ஶ்ரீ,வி) ப்ரஹ்மணஃ = பரப்பிரம்மத்தினுடைய, ஸஹஸ்ர யுகபர்யந்தம், யுகஸஹஸ்ராந்தாம் = அநேக ஆயிர யுகங்களை, என்றாலிரண்டு பரார்த்தமல்லது சதுர்முகபிரம்மாவினுயுள அள வாகவுடையகாலமாக. பரப்பிரம்மத்துக்கு இப்படிப்பட்ட வனேக ஆயிரம் சதுர்யுகங்களை ஒரு பகலாகவும் அநேக ஆயிரம் சதுர்யு கங்களை ஒரு இரவாகவும் அறிந்தவர்கள் இராப்பகலை யறிந்தவர் கள். என்றால், பிரம்மலோகம் முதல் அதற்குக் கீழ்ப்பட்டசகல லோகங்களும் பிரளயத்தில் முழுகும் காலமாகிய மகா விஷ்ணு வினுடைய யோகநித்திரைகாலத்தை இரவாகவும், சகலப்பிரபஞ் சங்களும் சிருஷ்டியாகும் காலத்தைப் பகலாகவும் உபசாரமாகச் சொன்னதென்று கிரகிக்கவேண்டியது.

(ஊ) மனிதவருஷம் (உருருஉ0000000) இருபத்தையாயிர த்து ஐநூற்றைம்பத்திரண்டு கோடிகொண்டது, பிரம்மாவுக்கு ஆயுஸ். ஒரு பிரம்மாவினுடைய ஆயுசு (சகாப்தம்) க்குள்ளாக, இந் தப் பிரபஞ்சங்கள் (ஈசு000) முப்பத்தாறுயிரம் தடவை அழிந்து மறுபடி யுண்டாகின்றன. அதெப்படியென்றால்,

கரு	கண்ணிமைப்பொழுது கொண்டது		காஷ்டை	க
ஈ0	காஷ்டை	,,	கலை	க
ஈ0	கலை	,,	முகூர்த்தம்	க
ஈ0	முகூர்த்தம்	,, இராப்பகலுள்ளநாள்		க
கரு	நாள்	,,	பக்ஷம்	க
உ	பக்ஷம்	,,	மாதம்	க
உ	மாதம்	,,	இருது	க
ஈ	இருது	,,	அயனம்	க
உ	அயனம்	,,	வருஷம்	க
க	மனிதவருஷம்	,,	தேவநாள்	க*
ஈசூ0	தேவநாள்கள்	,,	தேவவருஷம்	க
சஅ00	தேவவருஷங்கள் அல்லது, கஎஉஅ000-மனிதவருஷங்கள் கொண்டது கிருதயுகம்			க
			திரேதாயுகம்	க
ஈசூ00	,,	கஉகூசூ000 ,,	துவாபரயுகம்	க
உச00	,,	அசூச000 ,,	கலியுகம்	க
கஉ00	,,	சஈஉ000 ,,		

இப்படிப்பட்ட நாலுயுகங்கள் சேர்ந்தது, அதாவது தேவவருஷங்கள் பன்னிரண்டாயிரம், மனுஷியவருஷங்கள் சஈஉ0000-கொண்டது சதுர்யுகம் - க. இப்படிப்பட்ட சதுர்யுகம் - க000, கொண்டது சதுர்முகப்பிரம்மாவினுடைய ஒருபகல். அப்படிப்பட்ட சதுர்யுகம்-க000, கொண்டது, பிரம்மாவினுடைய ஒரு இரவு. இப்படிப்பட்ட பகல் இரவு சேர்ந்தநாள் - ஈசூ0, கொண்டது பிரம்மாவினுடைய ஒருவருஷம். இப்படிப்பட்ட க00 - வருஷம் கொண்டது ஒருபிரம்மாவினுடைய ஆயுஸ். இந்த ஆயுஸ்காலமானது பரமென்று சொல்லப்படுகிறது.

மேலேசொன்ன கிருதயுகத்தில் அ00 - வருஷங்களும், திரேதாயுகத்தில், சூ00 - வருஷங்களும், துவாபரயுகத்தில் ச00 - வருஷங்களும், கலியுகத்தில், உ00 - வருஷங்களும், சந்தியென்று சொல்லப்படும். இந்த ஒவ்வொரு சந்தி வருஷங்களிலும், பாதி பூர்வசந்தியென்றும் மற்றொருபாதி உத்தரசந்தியென்றும் சொல்லப்படுகிறது. விஷ்ணுபுராணம் பிரதம அம்சம், ஈ - வது அத்தியாயம், பார்க்க.

மேற்சொன்ன சந்தியென்பது எப்படிப்பட்டதென்றால், முதல் யுகமாகிய கிருதயுகத்தின் கடைசியில், ச00 - வருஷமும், இரண்டாவது யுகமாகிய திரேதாயுகத்தின் துவக்கத்தில், ச00 - வருஷமும், சேர்ந்த அ00 - வருஷங்கள், முதல்யுகத்தின் சந்தி. அப்படியே இரண்டாவது யுகத்தின் கடைசியில் ஈ00-வருஷங்கள், மூன்

---

* உத்தராயணமாகிய சூ-மாதம்பகல், தெக்ஷிணையனமாகிய சூ-மாதம் இரவு.

முவது யுகத்தின் துவக்கத்தில் ஈ00 - வருஷங்கள் ஆக அறுநூறு வருஷங்கள் இரண்டாவது யுகத்தின் சந்தி. இப்படியே மற்ற யுகங் களுக்கும் சந்திவருஷங்களைக் கணக்கிடவேண்டியது. இப்படிப் பட்ட சந்திவருஷங்களின் பிரயோஜனமென்னவென்றால், கிருதயுக த்தின் கடைசியிலுள்ள, ச00 - வருஷங்களாகிய சந்தியிலேயே திரேதாயுகத்தின் தருமம் முதலிய குணங்கள் காணப்படும். திரே தாயுகத்தின் முதல் ச00 - வருஷங்களாகிய சந்தியில் கிருதயுகத் தின் தருமம் முதலிய குணங்களிருந்துக்கொண்டேயிருக்கும். அந்த ச்சந்திவருஷங்கள் முடிவான பிறகு அந்த யுகத்தின் சுபாவமான தரு மம் முதலிய குணங்கள்மாத்திரமிருக்கும். இந்தச் சந்திவருஷங்களைக் கழித்துமிச்சமுள்ளவருஷங்கள்தான் யுகமென்று சொல்லப்படு கின்றன. மற்ற யுகங்களுக்கும் இப்படியே சந்தி வருஷங்களையறிய வேண்டியது. (கன)

கஅ. சுவ்ருத்தாஅ்ருத்தயஸ்வஹ்ரம் ப்ரஹ்மணஹ
ராத்ர்யாமஸ்ய தத்ராதௌ ப்ரஸூதிஸ்தமஸோ(அ)வ்ருத்தௌ

சுஹ்ரம் ப்ரஹ்மண { (பிரம்மாவினுடைய) பகற்காலாரம்ப த்தில்

சுவ்ருத்தாத்* { காணப்படாததி(சூக்ஷ்மபிரகிருதி)லிருந்து

வஸ்ரம் { காணப்பட்டசகல (ஸ்தூல) பிரபஞ்சங் களும்

வ்ருத்தயஹ் உண்டாகின்றன

ராத்ர்யாமஸ்ய இரவுவரும்போது

சுவ்ருத்தௌ காணப்படாததென்று சொல்லப்பட்ட

தத்ராதௌ அந்தப்பிரகிருதியினிடத்திலேயே

ப்ரஸூதிஸ்தமஸ அடங்குகின்றன.

பிரம்மாவினுடைய பகற்காலாரம்பத்தில், காணப்படாமலிரு க்கிற சூக்ஷ்மபிரகிருதியிடத்திலிருந்து, காணப்படுகிற ஸ்தூல பிர பஞ்சங்களுண்டாகின்றன. இரவுவரும்போது, அந்தப் பிரகிருதி யிடத்திலேயே (இந்த ஸ்தூலபிரபஞ்சங்கள்) அடங்குகின்றன.

(ஸ்ரீ) மூந்திய சுலோகத்தில் "யசுஹ்ரஂ = எந்தப் பகலோ" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவா? இந்த இடத்தில் அந்தப் பிரம்மாவினுடைய பகலென்றும் இரவென்றும் கிரகித்துக்கொள்ள வேண்டியது. (கஅ)

---

* (ஸ00) பிரம்மாவினுடைய நித்திராவஸ்தை (மாயை)யிலிருந்து. (ஸ்ரீ)கா ரணத்திலிருந்து. (ர) சதுர்முக பிரம்மாவினுடைய தேகத்திலிருந்து. (இ) விஷ்ணு வினிடத்திலிருந்து.

ககூ. ஹ்ருதமரராக்ஷஹவனவாயா ஹ்ருகூவாஹ்ருகூவரமீயமித।
ஈாதரவாமமிஷவஸம்வாயஃ வரஹவதரஹாஈாமமிஷ॥

ஹெவாயஃ	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ஹ்ருதமரராக்ஷ்	பூதக்கூட்டமானது
சுவஸம்*	பராதீனமாய்
சுஹாஈாமமிஷ	பகலாரம்பத்தில்
வரஹவதி	உண்டாகிறது
ஈாதரவாமமிஷ	இரவுவருகையில்
வரமீயமித	அடங்குகிறது
வஹனவாயா	அதேபூதக்கூட்டம்
ஹ்ருகூவா ஹ்ருகூவா	பிறந்துபிறந்து
(வரமீயமித)	அடங்குகிறது.

ஓ! குந்திபுத்திரா! பூதக்கூட்டமானது பராதீனமாய் (பிரம்மா வினுடைய) பகலாரம்பத்திலுண்டாய், இரவாரம்பத்தில் அடங்கு கிறது. அந்தப் பூதக்கூட்டம் பிறந்து பிறந்து அடங்குகிறது. (என் றால், பிரபஞ்சங்கள் பிரளயகாலத்தில் சூக்ஷ்மமாயடங்கியிருந்து, சிருஷ்டிகாலத்தில் ஸ்தூலமாயுண்டாகின்றனவென்பது கருத்து.)

(ஈா) ஐசுவரியத்தைக்கோறி, பிரம்மலோகம் முதலிய லோக ங்களையடைந்தவர்கள், அவர்களடைந்த அந்த லோகமும் அந்த லோகத்திலுள்ள ஐசுவரியமும் நாசமடைகிற படியால், மறுபடி பூலோகத்தில் ஜநமடைவார்களென்பது இதினால் வெளியிடப்பட் டது.

(வுா) இந்த அத்தியாயம், ககூ-முதல் ககை-வரையிலுள்ள சுலோ கங்களினால், தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய தென்னவென்றால், சகல தேவதைகளுக்கும் முந்தியவரும், அவர்களுக்கு நியாமகருமான பிரம்மாவுக்குங்கூட காலவளவு ஏற்பட்டிருப்பதாலும், சிருஷ்டியி லடங்கிய சகலலோகத்திற்கும் மேலானதாகிய பிரம்மலோகமுங் கூட அழியத்தக்கதா யிருப்பதாலும், மற்றப் பிராணிகளுடையவும் மற்றலோகங்களுடையவும் கதி இப்படிப்பட்டதென்பதுதானுய் விளங்கும். ஆகையாலிப்படிப்பட்ட பிரபஞ்சத்தில் நித்தியமான அல்லது அழிவற்றப் பிரயோசனமில்லையென்று விரக்தியடை ந்து, சாசுவதமான மோக்ஷமடைய முயற்சிசெய்ய வேண்டுமென் பதே.

(ககை)

---

* (ஈா) கருமாதீனமாய். (ஹீ,வி) பகவததீனமாய். (வுா) அந்-ஈ, சு-நி, அந்-க, சு-அ, இவைகளைப்பார்க்க.

உ0. வாஸைவாதா ஹாவொநரா வுதூவுதூ தாஹ நாதநம்।
யஸவெஷ ஹுதஷ நஸுதூ நவிநஸுதி॥

யம்	எதானது
தஸாஸு சுவுதூஸு	(பிரகிருதி என்றுசொல்லப்பட்ட) அந்த அவ்வியக்தத்தைக் காட்டிலும்
சுநும்	விலக்ஷணமாயும் (வேறானதாயும்)
வாம்	உத்தமமாயும்
சுவுதூம்	காணப்படாததாயும்
ஸநாதநம்	அநாதியாயுமிருக்கிறதோ
ஸத	அந்தப்பிரம்மமானது
ஹாவம்	
ஸவெஷ	சகலபூதங்களும்
ஹுதஷ	
நஸுதூ	நாசமடைகிறபோதும்
நவிநஸுதி	நாசத்தையடைகிறதில்லை.

எதானது அவ்வியக்தத்தைக்காட்டிலும் வேறானதாயும், உத்தமமாயும், காணப்படாததாயும், அநாதியாயுமிருக்கிறதோ, அந்தப் பிரம்மமானது சகல பூதங்களும் (சகலப் பிரபஞ்சங்களும்) நாசமடைகிறபோதும் நாசமடைகிறதில்லை.

(ஸ0) முந்திய சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அவ்வியக்தமென்பது, பிரகிருதி யென்றும், இந்தச் சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அவ்வியக்தமென்பது, பரப்பிரம்ம மென்றும் அறியத்தக்கது. "தெதிதுவுசாகூபவைதூறு" என்ற சுலோகம் முதல், மூந்திய, (கஅ - வது) சுலோகம்வரையில், அகூஷரத்தை (பிரம்மத்தை)யடைய வுபாயம் சொல்லப்பட்டது. இது முதல், அகூஷரசுவரூபமிப்படிப்பட்டதென்பது சொல்லப்படுகிறது.

(ஸா) * தஸாதூவுதூஸு=அந்த அசேதன பிரகிருதியைக்காட்டிலும் (பிரம்மாவினுடைய தேகத்தைக்காட்டிலும்) வாம் = புருஷோத்தமனையா லுத்தமமாயும், சுநும் ஞானகாரத்தினாலே வேறாயும், சுவுதூம் = ஒரு பிரமாணத்தினாலும் தெரியக்கூடாததினாலே, காணப்படாததாயும், ஸநாதநம் = நித்தியமாயு மிருக்கிற, பம்ஹாவம்=ஸ்தவஸ்துவானது, வவெஷ-ஹுதஷ=காரியகாரணங்களுடன் கூடிய பஞ்சமகாபூதம் முதலியவை, நஸுதூ = நாசமடையுங்காலத்திலும், நவிநஸுதி = நாசமடைகிறதில்லையோ,

---

* சு-உ0, உக, இவ்விரண்டுக்கும் ஒரு அன்வயம்.

வம் = அந்த சேதன பிரகிருதியான புருஷன், சுகூரூஹதர்-ஷ்டூம் = அக்ஷரனென்று சொல்லப்படுகிறான். தம் = அவனை, வாஶாமதிம்= பிரகிருதி விமுக்தாத்ம ஸ்வரூபமாகிய பரமமான கதியென்று, சூஹ-ஷம் = வேதமறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். யம்=எந்தப் பிரகிருதி விமுக்தமான (ஜீவ) ஆத்மசுவரூபத்தை, வ்ராவ்ய = அடைந்து, நநிவதந்தி = திரும்புகிறதில்லையோ (புநர் ஜனனமடைகிறதில்லையோ) தத்=அந்த சுவரூபம், மம=எனக்கு, வாஶம்யாம = எவுதலுக்கு முக்கியமான பாத்திரமானது. அதாவது, மற்ற ஜடசேதனங்களும் என்னுடைய எவுதலுக்குப் பாத்திரமாயிலும், பிரகிருதி விமுக்தாத்மா, என்னுடைய எவுதலுக்கு முக்கியபாத்திர மென்பது கருத்து.

(மீ,வி) * தவ்ராவ்ய தீர = அந்த பூதக்கூட்டங்களைக்காட்டிலும், சுநர்ம் = விலக்ஷணையும், ஹாவம் = சுவதந்திரயும், வாம்= உத்தமயும், வநாதநம் = அநாதியாயு மிருக்கிற, யம் சுவ்ருத்தம் = எந்தபகவானவர், வவ்ரூஷ-வ - ஹ-ருரி தவ்ஷ-வ = சகலபூதங்களும் நஶ்வர்த்ஸ-வ = நசித்தபோதிலும், நவிநஶ்யதி = நாசமடைகிறதில்லையோ, வத-வ = அவன்தான், சுகூரூஹதர்-வத்தம் = அக்ஷரனென்று சொல்லப்படுகிறான், தம் = அவனை, வாஶாம - மதிம் = அடையவேண்டிய உத்தமமான ஸ்தானமென்று, சூஹ-ஷம் = முனிகள் சொல்லுகிறார்கள். யம் = எதை, வ்ராவ்ய = அடைந்து, நநிவதந்தி= திரும்புகிறதில்லையோ, தத் = அதானது, மம = என்னுடைய, வாஶம் - யாம=சிரேஷ்டமான ஸ்வரூபம். (உ0)

உக. சுவ்ருத்தூ சுகூரூஹதர்-வத்தூ ஸோஹ-ஷம்வாஶாமதிம்।
யம்வ்ராவ்ய நநிவதந்தே தத்தாமவாஶம்மம॥

யம்	எவர் (பரமாத்மா)
சுவ்ருத்தம்	காணப்படாதவனென்றும்
சுகூரம்	நாசரகிதனென்றும்
ஹி	
உத்தம்	(வேதத்தில்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறாரோ
தம்	அவனை
வாஶம்	பரம புருஷார்த்தமாக (மேலானப் பிரயோசனமாக)
மதிம்	
சூஹ-ஷம்	(வேதங்கள்) சொல்லுகின்றன

---

* உ0 - உக, சுலோகங்களுக்கு ஒரு அன்வயம்.

எனது
அடைந்து
திரும்புகிறதில்லையோ
அந்த
உத்தமமான
ஸ்வரூபம்
என்னுடையது.

எவர் காணப்படாதவரென்றும், காசரகிதரென்றும், வேதத்தில் சொல்லப்படுகிறாரோ, அவரை பரமபுருஷார்த்தமாக வேதங்கள் சொல்லுகின்றனை. எனதயடைந்து திரும்புகிறதில்லையோ, (மறுபடி ஜனனமடைகிறதில்லையோ) அந்த உத்தமமான சுவரூபமானது என்னுடையது. (உக)

உஉ. வொரவஷஸ்வொயஃ ஹ ஆதராஅஹவிஸ்வநரயா।
யஸ்யாஅதைஸ்வாதிஹகதாதி யெநஸ்வஃபூர்திஃததா॥

ஹெவாயஃ
ஹகதாதி
யஸ்ய
சுதைஸ்வாதி
யெந
ஸ்வஃ
ஜூ
வொரவஷஃ
சுநரயா*
ஆதரா
அஹவிஸ்ர

ஓ! பார்த்தா!
பிராணிகள்
} எவனுக்குள்ளேயிருக்கின்றனவோ
எவனிலே
} இந்த சகலப்பிரபஞ்சமும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ
} அந்த பரமபுருஷனவன்
வேறுபற்றில்லாத
பக்தியினாலே
அடையத்தக்கவன்.

ஓ! பார்த்தா! பிராணிகள் எவனுக்குள்ளே (அடங்கி) இருக்கின்றனவோ, எவனிலே யிந்த சகலப்பிரபஞ்சமும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அந்த பரமபுருஷன் வேறுபற்றில்லாத பக்தியினாலே அடையத்தக்கவன்.

(ஸ்வ) இந்தச் சுலோகத்திற்கு (ஸ) பரமாத்ம பரமாயும் மூன்றிய சுலோகத்திற்கு மூன்றாத்மபரமாயு மர்த்தமுரைசெய்திருக்கிறார்.()

---

* (ஸ்ரீ) ஆத்மவிஷயமான.

உக. யதஸ்காலமநாவ்ருத்தி மாவ்ருத்திஞ்சைவயோகிநஃ।
ப்ரயாதாயாந்தி தங்காலம் வக்ஷ்யாமிஹரதர்ஷபஹ॥

ஹேஹரதர்ஷபஹ	ஓ! அர்சுன!
யதஸ்காலமத*ஃ	எந்தக்காலத்தில்
ப்ரயாதாஃ	போன(தேகத்தைவிட்டு)
யோகிநஃ†	யோகிகள்
நாவ்ருத்திம்	அபுனர்ஜனனத்தையும் (ஜன்மமில்லாததையும்)
ச்சுவ்ருத்திஞ்சைவ	புனர்ஜனனத்தையும்
யாந்தி	அடைகிறார்களோ
தங்காலம்‡	அந்தக்காலத்தை
வக்ஷ்யாமி	சொல்லுகிறேன்.

ஓ! அர்சுன! எந்தக்காலத்தில் தேகத்தைவிட்டுப்போகிற யோகிகள் புனர் ஜன்மத்தை யடையார்களோ, (எந்தக்காலத்தில் தேகத்தை விட்டுப்போகிற யோகிகள்) புனர் ஜனனத்தை யடைவார்களோ, அந்தக்காலத்தைச் சொல்லுகிறேன் (கேள்). (உக)

உச. அக்நிர்ஜ்யோதிரஹஃசுக்ல ஷண்மாஸாஉத்தராயணம்।
தத்ரப்ரயாதாகச்சந்தி ப்ரஹ்மப்ரஹ்மவிதோஜநாஃ॥

அக்நிஃ§	அக்கினியபிமானிதேவதை
ஜ்யோதிஃ¶	பிரகாசத்திற்கு அபிமானிதேவதை
அஹஃ‖	பகற்காலத்திற்கு அபிமானிதேவதை
சுக்லஷண்மாஸஃ@	சுக்லபக்ஷத்திற்கு அபிமானிதேவதை

---

* (ஸ்ரீ) (ஈ) (உ) (ஸ்ரீ,வி) காலாபிமானி தேவதைகள் வாசகஞ்செய்யப்பட்ட உலகங்களின் மார்க்கமாய்.

† (ஸ) (ஸ்ரீ) (ஈ) ஞானயோகிகள், கருமயோகிகள்.

‡ (ஸ்ரீ) (ஈ) (உ) (ஸ்ரீ,வி) காலாபிமானி தேவதைகள் வாசகஞ் செய்யப்பட்ட உலகங்களின் மார்க்கத்தை.

§ - ¶ (ஸ்ரீ,வி) அர்ச்சிஸ் என்கிற தேவதை.

‖ (ஸ்ரீ,வி) அபிசித், தேவதை, அதாவது மத்தியானகாலத்திற்கு அபிமானி தேவதையுள்பட பகல்காலத்திற்கு அபிமானிதேவதை.

+ (ஸ்ரீ,வி) பௌர்ணமியின் அபிமானி தேவதை யுள்பட சுக்லபக்ஷாபிமானிதேவதை.

ஷணாவ்ருʼத்தாʼ உத்தராயணம் * — ஆறுமாதங்களடங்கிய உத்தராயணத்திற்கு அபிமானிதேவதை

தத்ர — அந்த தேவதைகளுடைய லோகங்களின் மார்க்கமாய்

வ்ரயாதாʼ — போன

ப்ரஹ்மவிதோ — பிரம்மஞானிகளான

ஜநாʼ — ஜனங்கள்

ப்ரஹ்ம — பரப்பிரம்மத்தை

மபி ஸம்பத்தி — அடைகிறார்கள்.

அக்கிநிக்கும், பிரகாசத்திற்கும், பகற்காலத்திற்கும், சுக்கில பக்ஷத்திற்கும், ஆறுமாதங்களடங்கிய உத்தராயணத்திற்கும், அபிமானிதேவதைகளுடைய லோகங்களின் மார்க்கமாய்ச் செல்லும் ஞானிகள் பரப்பிரம்மத்தை (கிரமமாய்) அடைகிறார்கள்.

(ஸ°) (ஸ்ரீ) உபாசகர்கள் கிரமக்கிரமமாய் அந்தந்த லோகங்களை யடைந்து, பிறகு பிரம்மத்தை யடைகிறார்கள். இவர்கள்தான் கிரமமுக்தியை யடையப்பட்டவர்கள். (உச)

உ.நு. யத்ரொபாதிஷ்யாக்ஷ்ண ஷ்ணாவ்ருʼதாத்மக்ஷிணாயநʼ
தத்ரசாʼஸ்ரமவ்ʼஜ்யோதி ரேவாʼபிநிவ்ருʼத்தம்

யத்ர° — புகைக்கு அபிமானிதேவதை

ரா°த்ரி° — இரவுக்கு அபிமானிதேவதை

தயா — அப்படியே

க்ருʼஷ்ண° — கிருஷ்ணபக்ஷாபிமானிதேவதை

ஷணாவ்ருʼத்தாʼ உக்ஷிணாயநʼ — ஆறுமாதங்களடங்கிய தெக்ஷிணாயனாபிமானிதேவதை

தத்ர — அந்த தேவதைகளுடைய லோகங்களின் மார்க்கமாய்

(வ்ரயாதி°) யோகீ — போன கருமயோகியானவன்

சாʼஸ்ரமவ்ʼஜ்யோதிʼ — சந்திரப்பிரகாசத்தோடு கூடின சுவர்க்கலோகத்தை

---

* (உ) (மீ,வி) உத்தராயணத்திலுள்ள ஆறுமாதங்களில் ஒவ்வொரு மாசாபிமானி தேவதைகளுடைய லோகத்தையும், பிறகு உத்தராயணாபிமானியான தேவதையின் லோகத்தையும். (மீ,வி) விஷ்ணவ - அபிமானி தேவதையுங்கூட இதில் சேர்ந்ததாக கிரஹிக்கத்தக்கது.

வாவு அடைந்து
நிவதுதித திரும்புகிறான்.

புகைக்கும், இரவுக்கும், கிருஷ்ணபக்ஷத்திற்கும், தக்ஷிணாயனத்திற்கும், அபிமானியான தேவதைகளுடைய லோகங்களின் மார்க்கமாய்ச் செல்லும் யோகியானவன், சந்திரப்பிரகாசமுள்ள சுவர்க்க லோகத்தை யடைந்து திரும்புகிறான். (புநர் ஜன்மத்தை யடைகிறான்).

(வுா) (வஹ்ஹாஹ-கி) சத்யோமுக்தி என்றால், இந்த தேகம் போனவுடனே ஆத்ம சுவரூபமாய் விடுவது. இந்த முக்தியை யடைகிறவர்கள் போகிறமார்க்கமென்பதே யில்லை. இருக்கிற இடத்திலேயே முக்தியடைந்து விடுகிறார்கள். (க்ரஹ-கி) கிரமமுக்தி யென்றால், நிஷ்காமகருமயோகிகள் மரித்தசுலோகத்தில் சொல்லியிருக்கிற அர்ச்சிராதிமார்க்கமாய்ச் சென்று, கடைசியாய் பிரம்ம லோகத்தில் போய், அந்தப்பிரம்மா அவ்விடமிருக்கிறவரையில் அவ்விடமிருந்து அந்தப்பிரம்மா முக்தியடையும்போது அவருடன்கூட முக்தியடைவது.

முக்தியையடைகிற இந்தயோகி ஒவ்வொரு லோகமாய்ப் போய், அந்தந்த லோகங்களில் சிற்சில காலம் கிரமக்கிரமமாயிருந்து போகிறபடியால், கிரமமுக்தியென்று பெயர்வந்தது. பலாபேக்ஷையுடன் புண்ணிய கருமங்களைச் செய்தவர்கள் இந்தச்சுலோகத்தில் சொன்ன தூமாதிமார்க்கமாய் சுவர்க்கம்வரையிலுள்ள உலகங்களில் சென்று, அவ்விடங்களிலுள்ள ஐசுவரியாதிகளை யநுபவித்து, புநர் ஜனனத்தை யடைகிறார்கள். பாபகருமங்களைச் செய்தவர்கள் நரகத்தை யடைந்து திரும்புகிறார்கள். சுவர்க்காதிலோகத்தையடையத்தகுந்த அவ்வளவு புண்ணியகருமங்களையாவது, நரகாதிகளையடையத்தகுந்த அவ்வளவு பாபகருமங்களையாவது செய்திராத (க்ஷ-ரூக்ஷி-ர்) க்ஷத்திரகருமங்களைச் செய்தவர்கள் சுவர்க்காதி லோகங்களையாவது, நரகாதி லோகங்களையாவது, அடைகிறதில்லை. அந்தந்த கருமபலனுக்குத்தக்கபடி இந்த உலகத்தில் மறுபடி மறுபடி பிறப்பையடைகிறார்கள்.

(ஸா) இந்த தூமாதிமார்க்கத்தில் பிதுருலோகாதிகளும் சேர்ந்ததாகக் கொள்ளவேண்டியது.

(ஸீ,வி) மூந்திய உச - வது சுலோகத்திற் சொன்ன அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் போகிறவன் யாரென்றால், அந்தியகாலத்தில் பிரம்மத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு தேகத்தை விடுகிற மோக்ஷமடையத்தகுந்தவனே. தூமாதிமார்க்கத்தில் போகிறவன் யாரென்றால், கருமயோகியாயிருந்து அந்தியகாலத்தில் பிரம்மத்தை ஸ்மரி

க்காமல் தேகத்தைவிடுகிறானோ அவனுக்கு மறுபடியும் தவனே. இவ்விடமான கர்மத்திலாவது, இவ்விடமான மரணத்திலாவது, பிரம்மலோகம் முதலிடமான லோகங்களில் எதாவதொன்றில் ஆசையுள்ளவனாயிருந்தால் அந்தந்த லோகங்களில் அவனுடைய மனத்தாலினால் உண்டாகின்ற மற்றவர்களிடம் இருக்கின்ற ர்கள் இந்த இரண்டு மார்க்கங்களில் எவனாவதொருவனே போகவேண்டு மென்பதனியமமில்லை. (உ॥)

உசு. ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ

வேத வ்யதீ	} இந்த இரண்டுமார்க்கங்களையும்
ஜாநநு	அறிகிற
கூஹ்ய யோகீ	} ஞானயோகியான ஒருவனும்
நஹ-ஹ்ரு தி*	மோகத்தையடைகிறதில்லை
தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
தவகுந-ந	ஓ ! அர்சுன !
ஸர்வ-ஷு-ந	} எல்லாக்காலங்களிலும்
காலேஷு-ந	
யோகயு-க்தோ†	ஞானயோகியாக
பவ	ஆகக்கடவாய்.

ஓ ! குந்திபுத்திரா ! (அர்ச்சிராதி தூமாதி) இவ்விரண்டு மார்க்கங்களையறிந்திருக்கிற ஞானயோகியான ஒருவனும் அக்கியானத்தையடைகிறதில்லை. ஆகையினாலே, ஓ ! அர்சுன ! எல்லாக்காலங்களிலும் ஞானயோகியாகக்கடவாய். (என்றால், புநர் ஜனனத்தைக் கொடுக்கும்படியான காம்மிய கருமத்தைச் செய்யாதே யென்பது தாத்பரியம்.) (உஎ)

உஅ. வேதேஷு-யஜ்ஞேஷு-ந தபஸ்-சைவ தா-நேஷு-யத்-புண்ய
பலம்ப்ரதிஷ்டம் । அத்யேதி தத்ஸர்வமிதம்விதித்வா யோகீபரம்
ஸ்தா-ந முபைதிசாத்3யம்॥

வேதேஷு-ந	வேதங்களிலேயும்
யஜ்ஞேஷு-ந	யக்கியங்களிலேயும்
தபஸ்ஸு-ந	தபசுகளிலேயும்
தா-நேஷு-யத்	தானங்களிலேயும்
யத்	எந்த
புண்ய பலம்	புண்ணியபலன்
ப்ரதிஷ்டம்	சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ
தத்ஸர்வம்	அந்த சகலபலனையும்

---

* (ஸ்ரீ) சுவர்க்காதி சுகங்களை யபேக்ஷிக்காமல் பரமேசுவரனிஷ்டனாகிறான். (தீ,வி) மரணகாலத்தில் பகவானை மறக்கிறதில்லை.

† (ஈ) அர்ச்சிராதி மார்க்கங்களில் போகவேண்டுமென்கிற எண்ணமாகிய யோகத்துடன் கூடினவனாக. (தீ,வி) பக்தியோடு ஞானகருமம் இரண்டையுமனுஷ்டிக்கிறவனாக.

யொகீ (ஞான) யோகியானவன்

கதது அதிக்கிரமிக்கிறான் (இதைவிட மேலானபலனை யடைகிறான் அல்லது இது அற்பபலமென்று நினைக்கிறான்)

(கிம்) ய பின்னும்

உஉம் விதிக்வா * இதைத்தெரிந்து

கூஉர்ம் மூலகாரணமான

வாஉம் ஸ்தாநம் † உத்தமமானஸ்தானத்தை

உவைதி அடைகிறான்.

வேதங்களிலேயும், யக்கியங்களிலேயும், தபசுகளிலேயும், தானங்களிலேயும், எந்தெந்தப் புண்ணியபலன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த சகலபலனையும் ஞானயோகியானவன் அற்பமாகநினைக்கிறான். பின்னுமிதைத் தெரிந்து, மூலகாரணமானவும், உத்தமமானவும் ஸ்தானத்தை யடைகிறான். (உஅ)

ஊதிஸ்ரீ ஹமவத்தா வஸுவநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்

யொகஸாஸ்த்ரே ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதே

கஷரபுருஷயோகோ நாம

கஷ்டமோத்யாயம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாஸுதேவார்ப்பணமஸ்து.

அக்ஷரபரப்பிரம்மயோகமென்கிற எட்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

---

* (ஸ) இந்த அத்தியாயத்தில், அர்சுனன் கேட்ட ஏழுகேள்விகளுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற உத்திரங்களைத் தெரிந்து அநுஷ்டித்து. (ஸ்ரீ) எட்டுகேள்விகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிற உத்திரங்களைத் தெரிந்து அந்தப்படி யநுஷ்டித்து ஞானியாய். (ர) (ஏழாவது - எட்டாவது) இரண்டத்தியாயங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பகவானுடைய மகிமைகளை யறிந்து. (மீ,வி) அத்தியாத்ம முதலியவைகளையும், சுக்கிலகிருஷ்ண மார்க்கங்களையும் அறிந்து.

† (ஸ) பிரம்மத்தை. (ஸ்ரீ) (மீ,வி) விஷ்ணுவினுடைய பரமபதமாகிய ஸ்தானத்தை.

ஸ்ரீ ஹரயே நம:

நவமோ த்யாய:

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ஹரிவாநுவாச.

க. ஐஷ்வர்யதம்ஸ்ஹிதம் வ்யவஸ்யாமிஸ்வநஸ்யேவ,
ஜ்ஞாநம்விஜ்ஞாநஸஹிதம் யஜ்ஜ்ஞாத்வாமோக்ஷ்யஸேஷுபாத்.

ஹரிவாநுவாச	பகவான்சொல்லுவது
யத்	எதை
ஜ்ஞாத்வா*	அறிந்து
மோக்ஷ்யஸே†	சம்சாரத்திலிருந்து
மோக்ஷ்யஸே	விடுபடுவாயோ
(தத்)	அப்படிப்பட்ட
மஹாதம்‡	அதிரகசியமான
விஜ்ஞாநஸஹிதம்§	உபாசனையோடுகூடின
ஜ்ஞாநம்	இந்தப்பிரம்மஞானத்தை
கு ஜ்ஞாநம் } ¶	
கு ஹநஸ்யேவ‖	அசூயையில்லாத (பொறுமையற்ற)

---

* (ஈ) அறிந்து அனுஷ்டித்து.

† (ஈ) என்னை யடைய விரோதமான சகல பாபங்களி லிருந்தும்.

‡ (ஸ்ரீ) மஹ்யம் = தருமஞானம், மஹாத்மம் = ஆத்மஸ்வரூபஞானம், மஹாதத்வம் = பரப்பிரம்மஞானம்.

§ (ஸ) அநுபவஞ் ஞானத்தோடுகூடின. (ஈ) உபாசனையிவ்விதமாய்ச்செய்யவேண்டுமென்பதை யறிவது விக்ஞியானம். அதோடுகூடின. (ஸ்ரீ,வி) விசேஷமாயறியவேண்டியதோடு கூடியிருக்கிற.

¶. (ஸ) இதுவரையில் சொல்லிவந்ததும், இனிச்சொல்லப்போகிறதுமாகிய ஞானத்தை. (ஈ) ஜ்ஞாநம் = பக்திரூபமான உபாசனையென்கிற பெயரையுடைய, கு ஜ்ஞாநம் = ஞானத்தை. (ஸ்ரீ,வி) இனி சொல்லப்போகிற ஞானத்தை.

‖ (ஸ்ரீ) அடிக்கடி தன்மகிமையையே கிருஷ்ணசுவாமி சொல்லிக்கொள்ளுகிறொன்று பொறுமைகொள்ளாத. (ஈ) பகவான் சொல்லுகிற அவருடைய மகிமைகள் அவ்வளவும் வாஸ்தவமென்று நம்பியிருக்கிற.

தெ	உன்பொருட்டு
ரவகூஷ்ராதீ	செவ்வையாய்ச்சொல்லுகிறேன்.

எதை யறிந்து] சம்சார (பந்த)த்தி லிருந்து விடுபடுவாயோ, அப்படிப்பட்ட அதிரகசியமானவும், உபாசனையோடு கூடினவுமான இந்தப் பிரம்மஞானத்தை, அசூயையற்ற உன்பொருட்டு செவ்வை யாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

(கீ,வி) ஏழாவது அத்தியாயத்தின் கடைசியில் சொன்ன, ஸ யிஹ-ஞ தம்ஸாயியஜ்ஞ ம - முதலிய பகவானுடைய மகிமைகள் இந்த அத்தியாயத்தில் விஸ்தரித்துச் சொல்லப்படுகின்றன. எட்டாவது அத்தியாயத்திலேயே எனவை சொல்லப்படவில்லை யென்றுலோ, அர்சுனன், ஸாயிஹ-ஞதம் ஸாயியஜ்ஞ ம, முதலியவை எவையென்று கேட்காமல், சுயிஹ-ஞதம, சுயியஜ்ஞ ம, முதலியவை எவை யென்று கேட்டதினால், அவைகளுக்குமட்டும் அந்த எட்டாவது அத்தியா யத்தில் உத்தரஞ் சொல்லப்பட்டது. (க)

உ. ராஜவித்யாராஜகு-ஹ்யம் வவித்ரமித³ முத்த³ம்।
ப்ரத்யக்ஷாவக³மம்ʼத⁴ர்ம்யꣳ ஸு-ஸு-கா²வ்யயம்॥

உத³ம்	இந்தஞானமானது
ராஜவித்யா	வித்தைகளுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டம்
ராஜகு-ஹ்யம்	இரகசியங்களுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டம்
உத்தமம்	உத்தமமானது!
பவித்ரம்	பரிசுத்தமானது
ப்ரத்யக்ஷாவக³மம்*	பிரத்தியக்ஷமாயறியத்தகுந்தது
த⁴ர்ம்யம்†	தருமமார்க்கத்தினின்று விலகாதது
கர்தும்	செய்கிறதற்கு (அநுஷ்டிப்பதற்கு)
ஸு-ஸு-கா²வம்	மிகவும் சுலபமானது
அவ்யயம்‡	அழிவற்றது.

(முந்திய சுலோகத்திற் சொன்ன அதிரகசியமான) இந்தஞான மானது, வித்தைகளுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டம். இரகசியங்களுக்கெல்

---

* (ஈ) (உ) பிரத்தியக்ஷமாய் என்னைக் காண்பிவிக்கத் தகுந்தது.

† (ஈ) மோக்ஷசாதனமானது. (உ) (கீ,வி) சகல ஜகத்தையும் தரிக்கிற தினாலே, (யஜுஃ) தருமம் பகவான். பகவத் விஷயமான ஞானமானதால்யஜு ஃ - என்று சொல்லப்பட்டது.

‡ (கீ,வி) அழிவற்ற பலத்தைக்கொடுப்பது.

லாம் சிரேஷ்டம்; உத்தமமானது; பரிசுத்தமானது; பிரத்தியகூ
மாயறியத்தக்கது; தருமத்தோடு கூடினது; அனுஷ்டிப்பதற்கு மிக
வும் சுலபமானது; அழிவற்றபலத்தைக் கொடுப்பது. (உ)

கூ. சுரூபூயாநாம்வபுஷா யஜ்ஞவ்ராவ்ருதை:
சுவ்ராவ்யாம்நிவதம்ஹே பூதவ்ருவம்வ்ராவதந்நி॥

ஹவ்ராதை:
சுவ்ருவ் } *
யஜ்ஞவ்ருவ்
சுரூபூயாநாம்†
வபுஷாம்
யாம்
சுவ்ராவ்யாம்
பூதவ்ருவம்வ்ராவதந்நி
நிவதம்ஹே

ஓ! அர்சுண!
{ பக்தியோடுகூடியிருக்கிற ஞானமாகிற தருமத்தை
நம்பாமலிருக்கிற
புருஷர்கள்
என்னை
அடையாமல்
{ ம்ருத்யுவுடன்கூடிய சம்சாரமார்க்கத்தில்
திரும்பிவருகிறார்கள்.

ஓ! அர்சுண! இந்த பக்தியோடுகூடிய ஞானமாகிற தருமத்தை நம்பாமலிருக்கிற புருஷர்கள் என்னையடையாமல், ம்ருத்யுவுடன் கூடிய சம்சாரமார்க்கத்தில் திரும்பிவருகிறார்கள். (என்றால், துக்கமாகிற சம்சாரத்தையடையும்பொருட்டே மறுபடி ஜனனமடைகிறார்கள்.) (கூ)

சு. யாததநீஹ்வவ்ம் ஜகதவ்ய்தஸ்ருஜ்தி:
உதாநிலவ்ஹுதாநி நவாஹ்ம்தஷ்வவ்ஸி:॥

ருு. நவஸ்ருதாநிஹ்தாநி வஸ்ருஜெயாமிஸ்ருஷ்வ:
ஹ்தஹ்யநவஹ்தஸ்ருஷ்வா ஜஸ்ருதாஹ்தஹாவஸ்ரும்॥

சுவ்ருஸ்ருஜ்தி:
யா‡
நிரியப்படாமலிருக்கிறரூபத்தையுடைய
என்னுலே

---

* (ஸ்ரீ) இந்த ஆத்மஞான சுவரூப விஷயத்திலேயும், அதினுடைய பலன் விஷயத்திலேயும், (ரா) இந்த உபாசனையாகிற தருமத்தில்.

† (ஸ்ரீ) (ரா) விசுவாச மற்றிருக்கிற. (மீ,வி) மோக்ஷ ஏதுவானதென்கிற விஷயத்தில் சிரத்தையற்றிருக்கிற.

‡ (ரா) அந்தரியாமியாயிருக்கிற என்னுலே. (ஸ்ரீ) ஜகத்காரணமாயிருக்கிற வென்னுலே.

ஐஶ்
ஸவ-ும்
ஜமஸ } *

இந்த சகலப்பிரபஞ்சமும்

தகம்

ஸவ-ுஹ-ெதாநி †

வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது

உதாநீ‡
ஷ்ணு

சகலபூதங்களும்

என்னிடத்திலிருக்கின்றன

சுஹம்§

நான்

தெஷ-ு¶

அவைகளிடத்திலே

நஸாவஸ்தி||

இருக்கிறதில்லை

ஹ-ெதாநி+

பூதங்கள்

உதாநீ
ஷ்ணு
நஸ } ×

என்னிடத்திலிருப்பவையல்ல

ெஜ

என்னுடைய

ஸைஶ்வரம்
ஸ்வ
யோகம் } ÷

அற்புதமானசக்தியை

பாஸ்

ஸூ
ஸூதா
ஜ } ∴

என்னுடையஸ்வரூபமானது

---

* (ஈ) (ஜீ,வி) சேதநை சேதனமான இந்த சகலப் பிரபஞ்சம்.

† (ஸ்ரீ) சேதநை சேதனமான சகலப் பிரபஞ்சங்கள்.

‡ (ஸ்ரீ) என்னை ஆத்மாவாக வுடைத்தா யிருக்கின்றன. (ஈ) அந்தரியாமி யான என்னுடைய அதீனமான ஸ்திதியை யுடைத்தாயிருக்கின்றன. (ஜீ,வி) என் னுடைய ஆதாரத்தின் பேரில் நிற்கின்றன.

§ - ¶ - || (ஸ்ரீ) நான் அவைகளிலே ஒட்டி யிருப்பதில்லை. எப்படி யென்றால், ஆகாசத்தைப்போல. (ஈ) நான் அவைகளுடைய அதீனமான ஸ்திதி யை யுடையவனல்ல. என்றால், என்னுடைய இருப்புக்கு அவைகள் ஆதாரமல்ல. (ஜீ,வி) லமான தும் பூமியை எப்படி ஆதாரமாகவுடையதோ, அப்படி என்னு டைய இருப்புக்கு ஆதாரம் வேண்டியதில்லை யென்பது கருத்து.

+ - × (ஈ) ஜலம் பூமியிலொட்டி யிருப்பதுபோல பூதங்கள் என்னிடத் திலொட்டி யிருப்பதில்லை. (ஜீ,வி) நான் அப்பிராகிருதமான வஸ்துக் களென்னை யொட்டமாட்டா. ஆகையால், பூதங்கள் என்னிடத்தி லொட்டியிருக்க வில்லை.

÷ (ஸ்ரீ) அசிந்தியமாகிய யோகமாயா வைபவம். அல்லது, (ஈ) (ஸ்ரீ) அசாதாரணமான (வேறொன்று மில்லாத) யோகத்தை.

∴ (ஈ) என்னுடைய சங்கற்பமானது. (ஜீ,வி) என்னுடைய தேகமானது.

ஹதஹ்ரு பூதங்களைத்தரிக்கிறதும் (தாங்குகிறது)

ஹதஹாவஹ் (சுவி) } * { பூதங்களை யுண்டாக்கிற அல்லது ரகூஷிக்கிறதுமானபோதிலும்

ஹதஸ்ஸ் நச } † பூதங்களிடத்திலிருப்பதன்று.

தெரியப்படாமலிருக்கிற ரூபத்தை யுடைய என்னாலே இந்த சகலப் பிரபஞ்சமும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சகலபூதங்களு மென்னிடத்திலிருக்கின்றன. நான் அவைகளிடத்திலே யிருக்கிறதில்லை. பூதங்களென்னிடத்திலிருப்பதில்லை. என்னுடைய அற்புதமான சக்தியைப்பார். என்னுடைய ஸ்வரூபமானது பூதங்களைத்தரிக்கிறதும், பூதங்களை யுண்டாக்கிற அல்லது இரகூஷிக்கிறதுமானபோதிலும், பூதங்களிடத்திலிருப்ப தன்று.

(ஹா) இந்தச் சுலோகங்களில் பாஸ்பர விரோதாபாசங் காணப்படும். எப்படியென்றால், பூதங்கள் என்னிடத்திலிருக்கின்றனவென்று ஒரு இடத்திலும், இல்லையென்று ஒரு இடத்திலும், நான் பூதங்களிலில்லையென்று ஒரு இடத்திலும், நான் பூதங்களைத் தரிக்கிறேனென்று ஒருவிடத்திலும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விரோதமல்ல. பிரம்மம் தனக்குச் சுவாதீனமான மாயாசக்தி மூலமாய் பிரபஞ்சங்களுடைய சிருஷ்டி, ஸ்திதி, லயாதிகளுக்குக் காரணமாயிருக்கிறபடியால், அந்தப் பிரபஞ்சங்களெல்லாம் பிரம்மத்துக்குள்ளாகவே யிருக்கின்றன. பரமார்த்தமாய்ப் பார்த்தால் அந்த நிர்குணமானதும், அசங்கமானதுமான பிரம்ம ஸ்வரூபத்துக்கும் மாயாகாரியங்களுக்கும் சம்பந்த மில்லாததினாலே வஸ்துக்கள் பிரம்மத்தினிடத்திலு மில்லை, பிரம்மம் வஸ்துக்களிடத்திலுமில்லையென்பது தாத்பரியம். (சு-நு)

சுர. யயாகாஶஸ்தி தாநி தீ வாயுர்யதா மஹாந்தி ஸர்வத்ரகோ நித்யமாகாஶஸ்தானீத்யுபதாரய॥

ஸர்வத்ரகம் ஸர்வவியாபியாயிருக்கிறதும்

மஹாந் நிறைந்திருக்கிறதுமான

வாயுஃ வாயுவானது

நித்யம் எப்போதும்

யதா எப்படி

---

* (ஈ) பூதங்களைத் தரிக்கிறதும், நியமிக்கிறதும்.

† (ஈ) பூதங்களின் ஆதாரத்தின்பேரில் நானிருக்கவில்லை. (ஜீ,வி) பூதங்களிலொட்டியிருக்கவில்லை.

சூகாஸஹஸ்ரிதம் } ஆகாசத்தி லிருக்கிறதோ (ஆகாசத்தி லொட்டாமலிருக்கிறதோ)

தயா அப்படியே

லவ-ஹாணி } சகலபூதங்களும்

ஹ-த-தாதி

உதாதி
ஹ்ரீ } * என்னிடத்திலிருப்பதாக

உபயாரய தெரிந்துகொள்.

சர்வவியாபகமாயும், நிறைந்து மிருக்கிற வாயுவானது எப்போதும் எப்படி யாகாசத்தில் (ஓட்டாமல்) இருக்கிறதோ அப்படி சகல பூதங்களும் என்னிடத்தி லொட்டாமலிருப்பதாகத் தெரிந்துகொள்.

(தீ,வி) எப்படி யொட்டாமலிருக்கலாமென்றாலோ, ஜலத்தின் சேஷ்டைகளை வாயு தரித்துவந்து நமக்கு சீதளத்தை யுண்டுபண்ணிலும், அந்த ஜலசேஷ்டைகள் வாயுவிலொட்டாதது போல. (கூ)

எ. லவடஹ-த-தாதிகளென்ன பிரகிருதியாதிகாரி?

கூ-ஷ்மயவ-ஹஸாதி கூ-ஷ்ரோணிவிஷயாதிகாரி ஹை॥

ஹரிஹரனம்திதய ஓ! ருத்திரபுத்திரா!

கூ-ஷ்மயவ-† பிரளயகாலத்தில்

லவ-ஹ-த-தாதி ‡ சகலபூதங்களும்

ஆதிகாம § }
பூ-ர்ணி ¶ } என்னுடைய மாயையை

யாதி ‖ அடைகின்றன

கூ-ஷ்ரோண நிருத்திகாலத்தில்

தாதி அவைகளை

பரதம் மறுபடியும்

---

* (ரா) காணப்படாத மூர்த்தியையுடைய என்னிடத்தி லிருப்பதாக.

† (ரா) சதுர்முகப் பிரம்மாவினுடைய மரிவுகாலத்தில்.

‡ (ரா) (தீ,வி) ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபங்களான சகல பூதங்கள்.

§ (ரா) என்னுடைய சரீரமான. (தீ,வி) என்னுடைய அதீனமான.

¶ (ரா) தமஸ் என்கிற பெயரையுடைய பிரகிருதியை. (தீ,வி) மூக்குணமயமான பிரகிருதியை.

‖ (ரா) என் சங்கற்பத்தா லடைகின்றன.

கூஹம் நான்

விஷ்ஜாமி* சிருஷ்டிக்கிறேன்.

ஓ! கௌந்தேயா! பிரளயகாலத்தில் சகலபூதங்களும் என்னுடைய மாயையை யடைகின்றன. (மாயையில் லயத்தை யடைகின்றன.) சிருஷ்டிகாலத்தில் மறுபடியும் அவைகளை நான் சிருஷ்டிக்கிறேன். (எ)

அ. ப்ரக்ருதிம்ஸ்வாமவஷ்டப்ய விஸ்ருஜாமிபுனர்புனः।
பூதக்ராமமிமம்க்ருத்ஸ்நமவசம்ப்ரக்ருதேர்வசாத்॥

ஸ்வாம்† என்னுடைய (சுவாதீனமான) தான

ப்ரக்ருதிம் மாயையை

அவஷ்டப்ய‡ ஆசிரயித்து (சுவீகரித்து)

அவசம்§ பிராசீனகருமாதீனமான

க்ருத்ஸ்நம் }
இமம் } சகலமான இந்த பூதக்கூட்டங்களை

பூதக்ராமம் }

புனர்புனः மறுபடிமறுபடி

ப்ரக்ருதேः } பிராசீன கருமசுவபாவத்தை யநுசரித்து

வசாத் }

விஸ்ருஜாமி சிருஷ்டிக்கிறேன்.

என்னுடையதான மாயையை சுவீகரித்து பிராசீன கருமாதீனமான சகலபூதங்களையும் அந்த பிராசீன கருமத்தை யநுசரித்தே மறுபடி மறுபடி சிருஷ்டிக்கிறேன்.

---

* (ஈ) சங்கற்பத்தினால் சிருஷ்டிக்கிறேன். (மீ,வி) பலவிதமாக சிருஷ்டிக்கிறேன்.

† (ஹ்வா) அத் - சு, கு - சு, பார்க்க.

‡ (உ) பிரகிருதியை யாசிரயித்து - ஆசிரயிக்காமலே சிருஷ்டிக்க நான் வல்லவனாலும், திருடமாயுள்ள ஒருவன் விளையாட்டினிமித்தியம் கையில் தடி பிடிப்பதுபோல். (மீ,வி) உபாதானகாரணமா யாசிரயித்து.

§ (ஸ) அவித்தை முதலிய தோஷங்களுக்கு வசப்பட்டிருப்பதினாலே அசுவதந்திரமான. (மீ,வி) பிரகிருதிக்கு சுவாதீனமானதால் பராதீனமான. அல்லது, கூ = விஷ்ணு, வஸ = சுவாதீனமாயிருக்கிற. என்றால், விஷ்ணுவினுடைய சுவாதீனமான பிரகிருதிக்கு சுவாதீனமாயிருப்பதினாலே விஷ்ணுவினுடைய சுவாதீனமாயிருக்கிற என்றும் அர்த்தம். (ஹ்வா) அத் - அ, சு - கூ, பார்க்க.

(ஸா) என்னுடைய சுவாதீனமானபிரகிருதியை, சுவஷ்ஹ்வ் = எட்டுவிதமாய் பரிணமிக்கச்செய்து, வுசூதெம்வஸாசு = பிரகிருதிக்கு சுவாதீனமா யிருக்கிறதினாலே, சுவஸ்ஸ் = பாதீனமாயிருக்கிற, ஹிம்சூத்ஹ்ஸ் = இந்த தேவ மனுஷிய திரியங் முதலிய சகலமான பூதங்களை மறுபடி மறுபடி சிருஷ்டிக்கிறேன். (அ)

கூ. நஷாதோ நிகூஷூணி நிவையூம்தியநம்ஜய।
உஹாவீ நவஹாவீ நஃ ஶஷ்வ தூம்தெஷு-கூஷு-ஹ்வ-ஃ॥

ஹெயநம்ஜய	ஓ! அர்சுன!
தாநி கூஷு-ஹ்ணி	} அந்த சிருஷ்டிகருமங்கள்
தெஷு-ஃ கூஷு-ஹ்வ-ஃ	} அந்தக்கருமங்களிலே
சுவஸ்ஸ்*	அபிமானமற்றும்
உஹாவீ நவசு சூவீ நஸ்து	} † சம்பந்தமற்றவனைப்போலவுமிருக்கிற
ஶாம்	என்னை
நநிவைஷ்ணந்தி	பெந்திக்கமாட்டா.

ஓ! அர்சுன! அந்த சிருஷ்டிகருமங்களில் அபிமான மற்றும், கருமங்களைச் செய்யாதவனைப்போலவும், அல்லது சம்பந்தமற்றவனைப்போலவும் இருக்கிற என்னையந்த சிருஷ்டிகருமங்கள் பெந்திக்கிறதில்லை.

(ஸா) மேல்சொன்ன பலவித சிருஷ்டியானது விஷமசிருஷ்டியாயிருப்பது (அதாவது சகலபிராணிகளைச் சமமாய் சிருஷ்டிக்காமல் தேவ மனுஷியாதி பலவிதங்களா யிருப்பது)லே எனக்குப் புண்ணிய பாபங்களை யாவது, தயவற்றவன், பக்ஷபாத மூள்ளவன், என்கிற அபவாதத்தை யாவ துண்டாக்கிறதில்லை. ஏனென்றால், அந்தந்தப் பிராணிகளுடைய பூர்வகருமத்திற்குத் தக்கபடி சிருஷ்டிப்பதினாலும், பலாபேக்ஷையாவது கர்த்திருத்வாபிமானமாவது இல்லாததினாலுந்தான். (கூ)

---

* (ஸ்ஸ) பெந்தத்திற்கு ஏதுவான கருமபலனில் அபேக்ஷையாவது கர்த்திருத்துவாபிமானமாவது இல்லாம லிருக்கிற.

† (ஜீ,வி) கருமங்கள் செய்தபோதிலும் கருமஞ்செய்யாதவனுக்கு எப்படிப் பலனில்லையோ, அப்படி எனக்குப் பலனில்லை ஆகையால், செய்யாதவனைப்போலிருக்கிற.

க0. யோயஂமெகூணவ்ரஂஜ்யோதி ர்ஹ்ருயிதவஸ்வராஹமம்।
ஹெதுநாநெநகூளதெய ஜமஸீவாரிவதுர்மித॥

ஹெகூளஂமிதய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
சுயோமெகூணஂ*	சாகூஷியாயிருக்கிற
யோ†	என்னுலே (என்னுடைய சங்நிதி நிமித்தியத்தினுலே)
வ்ரஜ்யோதிஂ‡	மாயையானது
ஸ்தாவராஹமம்	ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுடன்கூடின பிரபஞ்சத்தை
ஸ்ருயதெ	உண்டுபண்ணுகிறது
சுநெந	இந்த நிமித்தியத்தினுலே
ஹெதுநா	
ஜகத்	பிரபஞ்சமானது
விவாரிவதுர்மிதெ	திரும்பிக்கொண்டேயிருக்கிறது.

ஓ! குந்திபுத்திரா! சாகூஷியாயிருக்கிற என்னுடைய சங்நிதான விசேஷத்தினுலே மாயையானது ஸ்தாவர ஜங்கமத்தோடுகூடின இந்த பிரபஞ்சத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. இந்த (சங்நிதான விசேஷமாகிற) நிமித்தியத்தினுலே பிரபஞ்சமானது திரும்பிக்கொண்டேயிருக்கிறது. (க0)

கக. சுவஜாநந்திமாஂயோ மாநுஷீஂதநுமாஶ்ரிதஂ।
பரஂபாவமஜாநந்தோ மமபூதமஹேஶ்வரஂ॥

மம	என்னுடைய
பாவம் ஹாவம்	§ பரமதத்துவத்தை (சிலோக்டமான சுவரூபத்தை)
அஜாநந்தஂ	தெரியாத
பூதமஹேஶ்வரஂ	மூடர்கள்

---

* - † - ‡ (ரா) பிராணிகளுடைய பூர்வஜன்ம கருமத்தை யநுசரித்து சத்தியசங்கற்பத்தோடுகூடிய யென்னுல் பார்க்கப்பட்டப் பிரகிருதியானது. (மீ,வி) மூக்கியகருத்தாவா யிருக்கிற என்னுலேவப்பட்ட என் அதீனமான பிரகிருதியானது. அல்லது, (புருஷனுகிய) அதிபதியாகிய என்னுல் (ஸ்திரீயாகிய) பிரகிருதியானது, ஸ்தாவராஹமஹமியதெ = சராசர பிரபஞ்சத்தை பிரசவிக்கிறது. அதாவது பிரசவிக்கிறுள்.

§ (ரா) ஜனங்களுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்யும் பொருட்டு தயவுடன் நான் செய்திருக்கிற இந்த அவதாரத்தின் கருத்தை. (மீ,வி) என்னுடைய சிலோக்டமான உண்மையை.

ஹிதஜிஹ்வாம்	பூதங்களுக்கெல்லாம் மகாஈசனுயிருக்கிற
ஶாம்	என்னை
ஶாந-ஷீம்	மனுஷியதேகத்தை
தந-ம்	
சூரிதம்	ஆசிரயித்திருப்பவனுக (எண்ணி)
சுவஜாநதி*	அவமதிக்கிறார்கள்.

என்னுடைய பரமாத்ம தத்துவத்தை அறியாத மூடர்கள் பூதங்களுக்கெல்லாம் மகா ஈசனுயிருக்கிற என்னை, மனுஷியதேகத்தை யாசிரயித்திருப்பதாக அவமதிக்கிறார்கள்.

(வா) அவதாரரூபங்களை மனுஷியரூபங்களாக எண்ணுகிறவர்கள் மூடர்களென்பது கருத்து. (கக)

கஉ. ஶொவாஶாஶொவகூ-ஶாணா ஶொவஜ்ஞாநாவிவெதஸ்ஶ்
ராக்ஷஸீஶாவ-ஸீம்வெவ வஶ்யதிம்ஶொஹி-நீம்ஶ்ரி தாம்॥

ஶொவாஶாம்†	வீணைசையையுடைய
ஶொவகூ-ஶாணம்‡	வீணைகருமங்களையுடைய
ஶொவஜ்ஞாநாம்§	வீணைஞானங்களையுடைய
விவெதஸ்ம்¶	அவிவேகிகள்
ஶொஹி-நீம்॥	மோகிக்கச்செய்கிறதும்
ராக்ஷஸீம்+	இராக்ஷஸமாயும்

---

* (ரா) சாதாரண மனுஷியனுகவெண்ணி அவமதிக்கிறார்கள்.

† (ஸ்ரீ) அந்நியதேவதைகளை யாசிரயித்தால் சீக்கிரம் பலன் கிடைக்குமென்கிற வீணை ஆசை. (உ) தான் செய்கிற கருமமே தனக்குப்பலன் கொடுக்குமென்கிற ஆசை.

‡ (ஸ்ரீ) வீணைசையினுல் செய்கிற கருமமானது என்னுடைய ஆராதனையல்ல வாகையால் அது வீணைது.

§ (ஸ்ரீ) தான் கற்றறிந்த சாஸ்திராதி ஞானங்களை, குயுக்தி வாதங்களினுல் வீணுக்கிக்கொள்ளுகிறது. (ரா) என்னுடையதா யிருக்கிற (என்றுல், என்னுடைய சேஷபூதமாயும் சரீரமாயுமிருக்கிற) சகல சராசரப் பிரபஞ்சத்தில் விபரீத ஞானமுடைய.

¶ (ஸ்ரீ) (ஸீ,வி) கெட்டவழியில் பிரவிருத்தித்திருக்கிற மனதை யுடையவர்கள். (ரா) சகலத்திலும் யதார்த்த ஞானமற்றவர்கள்.

॥ (ஸ்ரீ) புத்தியைக்கெடுக்கிற. (ரா) மனுஷியாவதாரஞ் செய்திருக்கிற என்னுடைய பூர்ணகருணை, சர்வோத்தமத்வம், முதலியவைகளை மறைக்கிற.

+ (ஸ்ரீ) பிறருக்கு பத்திரவம் செய்ய எண்ணமுடையதான தாமச சுவபாவம். (ரா) என்னுடைய மகத்தான குணங்களை மறக்கடிக்கிற சுவபாவம்.

சூஸ-ஸீஜ்ஜ*	ஆசுரமாயுமிருக்கிற
வ்ருகூ்ருதிஜெவ	சுவபாவத்தையே
ஸ்ரீ்ருதாஂ	ஆசிரயித்தவர்களாய்(அவமதிக்கிறார்கள்).

வீணை ஆசையையும், வீணை கருமங்களையும், வீணை ஞானங்களையுமுடைய அவிவேகிகள் மோகிக்கச்செய்கிறதாகிய இராக்ஷஸ ஆசுர சுவபாவத்தையே ஆசிரயிக்கிறதிலைன்னை அவமதிக்கிறார்கள். (கஉ)

கங. ஜஹாதாநஸ்ரூசாம்வாயூ மெஹவீம்வ்ருகூ்ருதிஜாஸ்ரீ்ருதாஂ।
ஹஜ்ஞே நநுஜநவ்ரொ ஜ்ஞாகூவாஹ்ரு தாஹ்ரிஜவுயம்॥

மெஹவாயூ	ஓ! அர்சுண!
ஜஹாதாநஸ்ரூ	மகாத்மாக்களோ
மெஹவீம்	தேவதைகள் சம்பந்தமான சுவபாவத்தை (சாத்விக சுவபாவத்தை) யாசிரயித்தவர்களாய்
வ்ருகூ்ருதிம்	
சூஸ்ரீ்ருதாஂ	
ஹ்ரு தாஹ்ரிம்	பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமானவும்
சுவுயம்‡	நாசமற்றவுமான
உாம்	என்னை
ஜ்ஞாகூவா§	அறிந்து
கூ	
சுநநுஜநவஸ்ஂ	வேறிடத்தில் மனதை வைக்காதவர்களாய்
ஹஜ்ஞதி	பஜிக்கிறார்கள்.

ஓ! அர்சுன! மகாத்மாக்கள், சாத்துவிக சுவபாவத்தையேயாசிரயித்து, பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமானவும் நாசமற்றவுமான என்னையறிந்து, அன்னியதேவதைகளிடத்தில் மனதை வைக்காமல் என்னிடத்திலேயே மனதைவைத்து, (என்னையே)பஜிக்கிறார்கள்.()

---

* (ஸ்ரீ) அதிகாசை, அகங்காரம், கோபம் முதலிய குணங்களையுடைய ராஜஸ ஸ்வபாவம். (வ்ரு) (கூஸ்ரீ்ருவ) காசிய பட்டிராஜாபதிக்கு திதி என்பவளிடத்தி லுண்டானவர்கள் அசுரர். புலஸ்தியமகரிஷியின் சந்ததிகள் இராக்ஷஸர். என்று சொல்லப்படுகிறார்கள்.

† (ஸ்ரீ,வி) முக்தியோக்கியமாகிய உத்தமசுவபாவத்தை யாசிரயித்தவர்கள். (வ்ரு) இந்த தெய்வசம்பத்து விஷயம், அத் - கசு, பார்க்க.

‡ (ஈ) வாக்குமனசுகளுக் கெட்டாத நாமகருமங்களையுடைய.

§ (ஈ) பூர்ணதயவோடுகூடி சாதுக்களை இரக்ஷிக்கும்பொருட்டு மனுஷ்ய ரூபமாயவதாரஞ் செய்திருக்கிறே னென்றறிந்து.

கசு. வததம்கீதுயஜ்ஞாம் யதஜுஷ்டவ்ரதாம்।
நமஸ்யஜ்ஞாம்ஹரிம் நித்யயுக்தாமுபாஸதே॥

யதம்தம்*	இந்திரியநிக்கிரகம், சமம், தமம், தயை, முதலிய தருமங்களோடு கூடினவர்களாய்
வததம்	எப்போதும்
ஜ்ஞாம்	பிரம்மசுவரூபியான பகவானுகிய என்னை
கீதுயம்தஜ்ஞ†	கீர்த்தனஞ்செய்கிறவர்களாயும்
ஜுஷ்டவ்ரதாம்‡	சலிக்காத அல்லது ஸ்திரமான விரத முடையவர்களாயும்
நித்யயுக்தாம்§	ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாயும்
ஹரிம்	பக்தியினாலே
ஜ்ஞாம்	இருதயவாசியாகிய ஆத்மாவான என்னை
நமஸ்யஜ்ஞ	நமஸ்காரஞ்செய்கிறவர்களாயும்
உபாஸதே	உபாசிக்கிறார்கள்.

இந்திரியநிக்கிரகம், சமம், தமம், தயை, முதலிய தருமங்களோடு கூடினவர்களாய் எப்போதும் பிரம்ம சுவரூபியாகிய பகவானை என்னைக் கீர்த்தனஞ் செய்கிறவர்களாயும், சலிக்காத அல்லது ஸ்திரமான விரதமுடையவர்களாயும் ஜாக்கிரதை யுடையவர்களாயும், பக்தியினாலே என்னை நமஸ்காரஞ் செய்கிறவர்களாயும், உபாசிக்கிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) சிலர் ஈசுவரபூஜை முதலியவைகளில் பிரயத்தினஞ் செய்கிறவர்களாயும், திருடமான விரதத்தை யுடையவர்களாயும், சிலர் எப்போதும் என்னை ஜாக்கிரதையோடும் பக்தியோடும் கீர்த்தனஞ் செய்கிறவர்களாயும், சிலர் ஜாக்கிரதையோடு பக்தியினாலே எப்போதும் என்னை நமஸ்காரஞ் செய்கிறவர்களாயும் உபாசிக்கிறார்கள்.

(ஈ) வததம்கீதுயஜ்ஞாம் = எப்பொழுதும் என்னுடைய குணவிசேஷங்களைச் சொல்லுகிற என்னுடைய நாமங்களை ஸ்மரிக்கிறதினால் உண்டாகிற மயிர்க்கூர்ச்சம், தழதழத்த ஸ்வரம், இவைகளோடு கூடினவர்களாயும், நாராயண கிருஷ்ண வாசுதேவாதிநாம

---

* (உ) ஈசுவரனுடைய நிஜ சுவரூபத்தையறிய முயலுகிற.

† (ஸ்ரீ,வி) இராமகிருஷ்ணாதி நாமங்களைக் கீர்த்தனஞ்செய்கிறவர்களாகவும்.

‡ (ஸ்ரீ,வி) உபவாசாதி திருடவிரதங்க ளுடையவர்கள்.

§ (ஸ்ரீ,வி) எப்பவும் என்னிடத்தில் மனதுள்ளவர்களாயும்.

ங்களை யுச்சரிக்கிறவர்களாயும், ஊஜ்ஜ்வ தாம்ய தம் தம் = என்னுடைய ஆராதனைகளிலேயும், ஆராதனைக்குபயோகமாய்க்கோவில்கட்டுவது நந்தவனம் வைப்பது முதலிய காரியங்களிலேயும், திருடமான முயற்சி யுள்ளவர்களாயும், ஹ்ருஷாம் நஷவ்ருத்தம் = அதிகபக்தியால் வணக்க முடைய மனது, புத்தி, அகங்காரம், கால்கள், கைகள், சிரசு, இந்த எட்டு அங்கங்களினால் கல்லு, முள்ளு, புழுதி, முதலிய இடங்களென்று பாராமல் தெண்டாகாரமாய் நமஸ்காரஞ் செய்கிறவர்களாயும், மாம் = என்னை, நித்ய யுக்தாஃ = எப்போதும் என்னையடையவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு கூடியும், தங்களையும், தங்களைச் சேர்ந்த சகலவஸ்துக்களையும் பரமாத்மாவுக்கு அர்ப்பிதஞ் செய்கிறோமென்கிற நிச்சயத்தோடு கூடியும், உபாஸதே = உபாசிக்கிறார்கள். (கச)

கஞ. ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந சாப்யந்ய யஜந்தோ மாமுபாஸதே।
ஏகத்வேந ப்ருதக்த்வேந பஹுதா விஸ்வதோமுகம்॥

கேசிந்து	பின்னும் சிலர்
விஸ்வதோமுகம்*	சர்வாத்மகனை
மாம்	என்னை
ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந†	ஞானமாகிறயக்கியத்தினாலே
யஜந்தஃ	பூஜித்துக்கொண்டும்
ஏகத்வேந‡	அபேதபாவனையினாலும்
ப்ருதக்த்வேந§	பேதபாவனையினாலும்
பஹுதா¶	அனேகவிதமாய்
உபாஸதே	உபாசிக்கிறார்கள்.

---

* (ஸ்ரீ) விசுவரூபியான.

† (ஸ்ரீ) பகவத்விஷய ஞானமாகிற யக்கியத்தினாலே (ஸ்ரீ) சகலமும் பிரம்ம சுவரூபமென்கிற ஞானமாகிய யக்கியத்தினாலே.

‡ (ஸ்ரீ) பரமாத்மா ஒருவனே யென்கிற பரமார்த்த தெரிசனத்தினாலே. (ஆ-ர) தானே பிரம்மம்; பிரம்மமே தான்; என்கிற அபேதபாவனையினாலே.

§ (ஸ்ரீ) நான் ஈசுவரனுடைய தாசன் என்கிற பாவனையினாலே. (ஸ்ரீ) ஓர் விஷ்ணுவானவர், சூரிய, சந்திராதிதேவதா ரூபியாயிருக்கிறானென்கிற பாவனையினாலே.

¶ (ஸ்ரீ) பிரம்மருத்திராதி ரூபங்களாய்.

பின்னும் சிலர், சர்வாத்மகனை என்னை ஞானமாகிற யக்கியத் திலே பூஜித்துக்கொண்டும், சிலர், அபேத பாவனையிலேயும், சிலர், பேதபாவனையிலேயும், வெகுவிதமாய் உபாசிக்கிறார்கள். இதிலுள்ள, கூநை = சிலர்என்கிற பதத்தை, பிந்திய இடங்களி லும் அன்வயித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(ரா) சிலமகாத்மாக்கள் முந்திய சுலோகத்திற் சொல்லியபடி கீர்த்தந நமஸ்காராதிகளிலேயும், ஞானமாகிய யக்கியத்திலே யும், என்னை பஜித்து, உபாசிக்கிறார்கள். எப்படியென்றால், விஸ்வ தோமுகம் = ஜகதாகாரத்திலே, விஸ்வதோசக்ஷுவம் = சகலசக்ஷியான, மாம் = என்னை, பஹுதா = அநேகவிதமாய், வகுகெஹந = ஒன் றேயென்றறிந் துபாசிக்கிறார்கள். அதெப்படியென்றால், பகவா னை வாசுதேவன் நாமரூபங்களற்றிருந்த சூக்ஷ்மசிதசித் வஸ்துக்களை சரீரமாயுடைத்தாயிருந்து சத்திய சங்கற்பனை அவர்ஸ்தூலசித சித்வஸ்துக்களின்தேகியாகத் தாகை வேண்டுமென்று சங்கல்பித்த மாத்திரத்தில், தேவ - மனுஷிய - பசு - பக்ஷி - மிருக - ஸ்தாவரா தி வெவ்வேறு விசித்திரமான வஸ்துக்களை சரீரமாக உடைத்தான வராய் அவரொருவரே யிருக்கிறாரென்று அனுசந்தானஞ்செய்து உபாசிக்கிறார்கள்.

(உ) (பீ,வி) வகுகெஹந = எங்கும் நிறைந்திருக்கிற நாராயண ன் ஒருவர்தானென்று சிலரும், விஸ்வதோமுகம் = அந்த நாராயணன் சகலவஸ்துக்களைக் காட்டிலும் விலக்ஷணனென்று சிலரும், பஹு தா = அந்தநாராயணன் அனேகரூபங்களை யுடைத்தானவனென்று சிலரும், உபாசிக்கிறார்களென்பது இந்தச்சுலோகத்தின் கருத்து ()

கசு. சுஹம்க்ரது-ரஹம்யஜ்ஞை ஸ்வதாஹமஹமௌஷதம்,
மந்த்ரோஹமஹமேவாஜ்ய மஹமக்நி ரஹம்ஹுத-ம்॥

க்ரது-ம்	வேதோக்தமான அக்நிஷ்டோமாதிகள்
சுஹம்	நானே
யஜ்ஞை	ஸ்மிருதிகளில் விதிக்கப்பட்ட பஞ்ச மகாயக்கியங்கள்
சுஹம்	நானே
ஸ்வதா	பிதுருக்களை யுத்தேசித்துச் செய்யப்படும் சிராத்தாதிகள்
சுஹம்	நானே

ஔஷயம்*	மருந்து அல்லது தான்னியாதிகள்
சுஹம்	நானே
ஸ்ருச்†	வேதமந்திரம்
சுஹம்	நானே
க்ஷீரம்	நெய் (ஹோமத்திற்கு வேண்டிய திரவியங்கள்)
சுஹம்	நானே
சுதிச்	அக்கிநி (ஆகவநீயம், காருகபத்தியம், தெக்ஷிணாக்கிநி)
சுஹம்	நானே
ஹவ்யம்	ஹோமம்
சுஹவிஷ	நானே.

வேதோக்தமான அக்கிநிஷ்டோமாதிகளும், பஞ்சமகாயக்கியாதிகளும், சிராத்தாதிகளும், மருந்து அல்லது தானியாதிகளும், வேதமந்திரங்களும், யக்கியாதிகளிலுபயோகப்படும் நெய்யும், அக்கிநியும், ஹோமமும், நானே.

(பீ,வி) யஜ்ஞம் = முக்கிய தேவதையை யுத்தேசித்துச் செய்யப்பட்டப்பிரதான ஹோமம். இந்தச்சுலோகத்தில் "நிரது முதலியவைகள் நான்" என்று சொன்னதின் தாத்பரிய மென்னவென்றால், அவைகளுக்கு நான் நியாமகனையும், அவைகளின் அவிஸ்முதலியவைகளை புஜிப்பவனையு மிருப்பதினாலே, அவைகள் நானென்று அபேதமானது, உபசாரமாகச் சொல்லப்பட்டது. இதின் ஏழாவது அத்தியாயம், கக - வது, சுலோகத்தின் வியாக்கியானத்தைப் பார்க்க. (கசு)

கன. விதாஹுஹவ்யமிதா சாதாயாதாவிதாஹம்,
வேதைஸ்சவிதைரஹமேவவேத்யோ வேதாந்தக்ருத்வேதவிதேவசாஹம்॥

சுலவ் ஜநதம்	இந்த ஜகத்திற்கு
விதா	தகப்பனும்
சாதா‡	தாயும்

---

* (ஈ) ஹவிஸ்.

† (ஸ்ரு) தேவதிருக்களுக்கு ஹோமாதிகளால் அர்ப்பணஞ் செய்யப்படும்போது உச்சரிக்கப்படுவதாகிய மந்திரம்.

‡ (பீ,வி) ஜ்ஞாதா = அறிகிறவனும்.

விதாஅஹம்* பிதாமகனும்

யாதா† தரிக்கிறவனும்

வெதவ்யம்‡ அறியவேண்டியவஸ்துவும்

வவித்ரம் பரிசுத்தவஸ்துவும்

ஒங்காரம்§ ஓங்காரமும்

ஜக்¶ இருக்குவேதமும்

ஸாஅ|| சாமவேதமும்

யஜுர்வெதஅ+ யஜுர்வேதமும்

சுஹம் நானே.

இந்த ஜகத்திற்குத் தகப்பனும், தாயும், பிதாமகனும், தரிக்கிறவனும், அறியவேண்டிய வஸ்துவும், பரிசுத்தவஸ்துவும், ஓங்காரமும், இருக்குவேதமும், சாமவேதமும், யஜுர்வேதமும் நானே. ()

கஅ. மதிஹர்தர்ஹவ்ரஹ்ஸ்மாகூதீ நிவாஸஶ்ரணம்வஸ்ஹ்ருசு।
ப்ரபவம்ப்ரலயஸ்தானம் நிதானம்பீஜமவ்யயம்॥

மதிம்× அடையத்தகுந்தவனும்

ஹர்தர்ஹ ÷ போஷகனும்

ப்ரஹ்மம்V நியாமகனும் (ஏவுகிறவனும்)

ஸாகூதீ ∴ சாகூதியும்

நிவாஸம்$ இருப்பிடமும்

---

* (மீ,வி) பூஜ்ஜியனும்.

† (ஸ்ரீ) (மீ) வியாதா=கருமபலனை யுண்டாக்கிறவனும். (மீ,வி) இரகூதனும்.

‡ (ஈ) வேதத்தினுலறியவேண்டியதும்.

§ - ¶ - || - + (மீ,வி) இப்பதங்களினுல் சொல்லப்படுகிற வஸ்துவும்.

× (ஸ்ரீ) (மீ) கருமபலனும். (ஈ) அடையவேண்டிய ஸ்தானமும். (மீ,வி) முழுகூதைக்க ளறியத்தகுந்தது.

÷ (ஈ) தரிக்கிறவனும்.

V (ஸ்ரீ) சுவாமியும்.

∴ (ஸ்ரீ) (மீ) செய்வது செய்யாமல் விடுவது இவைகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவனும்.

$ (ஸ்ரீ) (ஈ) பிராணிகளுக்கிருப்பிடமும். (மீ,வி) ஆசிரயனும்.

ஶரணம்*		சரணமடையத்தகுந்தவனும்
ஸுஹ்ருத்†		பிரியத்தைச்செய்கிறவனும்
ப்ரபவம்		சிருஷ்டிகருத்தாவும்
ஸ்தானம்‡		ஸ்திதிகருத்தாவும்
ப்ரலயம்		நாசஞ்செய்கிறவனும்
நிதானம்§		இலயமடையும் ஸ்தானமும்
சுபாச்ரயா பீஜம்	} ¶	நாசமற்றவிதையும்(காரணமும்)
சாவ்யயம்		நானே.

அடையத்தகுந்தவனும், போஷகனும், நியாமகனும், சாக்ஷியும், இருப்பிடமும், சரணமடையத்தகுந்தவனும், பிரியத்தைச்செய்கிறவனும், சிருஷ்டி ஸ்திதிலய கருத்தாவும், லயமடையும் ஸ்தானமும், நாசமற்றவிதையும் நானே. (கஅ)

கக. தபாம்யஹமஹம்வர்ஷம் நிக்ருஹ்ணாம்யுத்ஸ்ருஜாமிச।
அம்ருதம்சைவ ம்ருத்யுஶ்ச ஸதஸச்சாஹமர்ஜுன॥

ஹேசுஜ்ஜுன ஓ! அர்சுன!

சாஹம் நான்

தபாமி‖ { தாபத்தை (வெப்பத்தை) உண்டாக்கி
நேன்

சாஹம் நான்

---

* (ஶ) துக்கத்தைப் போக்கடிக்கிறவனும். (ர) ஆசிரயிக்கத்தகுந்தவனும். (உ) ஆசிரயனும். (நீ,வி) சம்சாரபயத்தி லிருந்து இரக்ஷிப்பவனும்.

† (ஶ) (நீ,வி) பிரதிப்பிரயோசனத்தை யெதிர்பாராமல் உபகாரஞ் செய்கிறவனும்.

‡ (ர) ப்ரபவப்ரலயஸ்தானம் (என்றுபாடம்) = சிருஷ்டி பிரளயங்களுக்குஸ்தானமும். (நீ,வி) சர்வாதாரமானவனும்.

§ (ஶ) காலாந்தரத்தில் உபயோகமாகிற வஸ்துவாசையால், நிக்ஷேபம், (அதாவது, புதையலாயிருக்கிற தனம்போல.) (ர) சுபாச்ரயம்=உன்பெண்ணத்தக்க வஸ்துவும், உபஸம்ஹாரம் = சம்கரிக்கப்படுகிற வஸ்துவும். (உ) (நீ,வி) பிரளயகாலத்தில் சகலத்திற்கும் இருப்பிடமும்.

¶ (ஶ) சம்சாரமாகிய விருக்ஷத்திற்கு விளையும்.

‖ (ஶ) (ஸ்ரீ) சூரியனைவிருந்து வெப்பத்தை யுண்டாக்கிறேன். (ர) அக்கினி சூரியன், இந்த ரூபத்திலல் தபிப்பிக்கிறேன்.

வஷட்கரோமி* மழையை

உத்கஜாதி† வருஷிக்கிறேன் (பொழிகிறேன்)

நிக்ரஹாதிச‡ வருஷிக்காமலுந் தடுக்கிறேன்

அம்ருதஞ்§ ஜீவித்திருப்பதும் (உயிர்வாழ்வதும்)

ம்ருத்யுஸ்¶ நாசஹேதுவும்

வஸு ‖ } { ஸ்தூலமும் (காணப்படுகிறது) சூக்ஷ்ம
சுவஸு ÷ } { மும் (காணப்படாதது)

சுவஹவ நானே.

ஓ! அர்சுண! நாபத்தை யுண்டாக்கிறவனும் நானே. மழையை வருஷிக்கிறவனும், வருஷிக்காமல் தடுக்கிறவனும் நானே. உயிர்வாழ்வதும், நாசஹேதுவும், ஸ்தூலமும், சூக்ஷ்மமும் நானே. (ககூ)

உ0. த்ரைவித்யாமாம்ஸோமபாஃபூதபாபா யஜ்ஞைரிஷ்ட்வா ஸ்வர்கதிம்ப்ரார்தயந்தே । தே புண்யமாஸாத்ய ஸுரேந்த்ர லோகமச்நந்தி திவ்யான் திவிதேவபோகான்॥

த்ரைவித்யாஃ } இருக்கு, யஜுஸ், சாமமென்கிற மூன்று வேதங்களறிந்தவர்கள்

யஜ்ஞைஃ யக்கியங்களினாலே

மாம் என்னை

இஷ்ட்வா பூஜித்து

ஸோமபாஃ+ சோமபானஞ் செய்தவர்களாயும்

---

* - † - ‡ - (ஸா) சூரியனுகவிருந்து சில கிரணங்களினாலே மழையை வருஷிக்கிறேன். சில கிரணங்களினாலே மழையைத் தடுக்கிறேன்.

§ (ஸா) தேவதைகளுடைய அமிருதமும். (நா) உலகம் சீவிப்பதற்குக் காரணமானதும். (தீ,வி) மரணமின்றி செய்வதனால் அமிருதம்.

¶ (ஸா) மரணத்தையுடையவர்களுக்கு மிருத்தியுவும் (நா) நாசத்தையுண்டாக்கிறதும்.

‖ - ÷ - (ஸா) எந்தவஸ்துவினுடைய இருப்பானது மற்றொன்றின் அதீனமாயிருக்கிறதோ அது வஸு. அந்த மற்றொன்று சுவஸு. (நா) தற்காலத்திலிருக்கும் வஸ்துக்கள் வஸு. சென்றவைகளுமினி வரப்போகிறவைகளும் சுவஸு. (உ) (தீ,வி) (வஸு) காரியங்கள். (சுவஸு) காரணம். (வ்வா) அத் - கக, சு - கூக, அத் - காக, சு - காக, பார்க்க.

+ (ஸா) ஆட்டாங்கொடியிலிருந்து பிழிந்தெடுக்கப்படும் இரசத்தை வேதமந்திரங்களினாலே லோமம்செய்து மிச்சமானதை யஜமானன், ரித்துவிக்குகள் சாப்

சக

வேதவாவாம்
ஸுதிம்
வ
ராயுயம்தித
தித
வாணும்
ஸாரஸமுச்சயலொகும்
கூஹாதுவி
ஜிவி
ஜிவுாநு
தெவலொமாநு
சுமுஜி

ந

பாபமற்றவர்களாயும் சுவர்க்கலோகத்தை அபேகூஷிக்கிறார்கள் அவர்கள் புண்ணியபலனுகிய தேவேந்திரலோகத்தை அடைந்து சுவர்க்கத்தில் உத்தமமான தேவதைகளுக்குள்ள போகங்களை யனுபவிக்கிறார்கள்.

மூன்றுவேதங்களை யறிந்தவர்கள் யக்கியங்களினால் என்னைப் பூஜித்து, சோமபானத்தைச்செய்து, பாபமற்றவர்களாய், சுவர்க்கலோகத்தை யபேகூஷிக்கிறார்கள். அவர்கள் புண்ணியபலனுகிய தேவேந்திரலோகத்தை யடைந்து, சுவர்க்கத்தில் உத்தமமான தேவதைகளுக்குள்ள போகங்களை யனுபவிக்கிறார்கள்.

(ஶ்ரீ) சுவர்க்காதி அனுபவத்திலாசை யுள்ளவர்கள் வேதங்களில் சொல்லியிருக்கிற யக்கியங்களினாலே வசுவாதி தேவதாரூபனுயிருக்கிற என்னைப் பூஜிக்கிறார்கள். (மற்றவைகளுக்கு அன்வயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அர்த்தமே.)

(ஶ்ரீ) மூன்று வேதங்களையும் அத்தியயனம் செய்கிறவர்கள் அல்லது, அதின் அர்த்தவிசாரம் செய்கிறவர்கள் தினைவித்தியாள். என்றால், அந்த வேதங்களில் சொல்லியிருக்கிற விதமாய் யக்கியாதிகளை அனுஷ்டிக்கிறவர்கள் தேவதாஸ்வரூபமாய் கானிருக்கிறேனென்பதை யறியாமல் பூஜிக்கிறார்கள். (மற்றவைகளில் வித்தியாசமில்லை).

(ஶ்ரீ) வேதங்களை யறிந்தும், வேதார்த்தத்தை (பிரம்மவித்தையை) அறியாமல் வேதோக்தகருமங்களை யனுஷ்டித்து என்னை தேவதாசுவரூபமாயறியாமல் பூஜிக்கிறார்கள். வசுதவாவாம் = சுவர்க்கத்தை யடைய விரோதமான பாபமற்றவர்களாய். (மற்றது சரி).

(ஶ்ரீ,வி) மூன்றுவேதங்களை யறிந்தவர்கள் விஷ்ணுசர்வோத்தமனென்று தெரிந்திருந்தபோதிலும், வேதத்தில் மூதலெடுப்பில் சொ

பிடுகிறதுண்டு. அப்படிச் சாப்பிட்டவர்கள் சோமபானஞ் செய்தவர்களென்று சொல்லப்படுகிறார்கள்.

ல்லப்பட்டிருக்கிற சுவர்க்காதி பலனை உத்தேசித்து அங்கியதேவதை களை யஜிக்கவேண்டுமென்று தெரிந்து அனுஷ்டித்துக் கடைசியில் விஷ்ணுவாகிய எனக்கு சமர்ப்பணை செய்கிறார்கள். அவர்கள் சுவர்க் காதிகளையடைய என்னைப் பிரார்த்திக்கிறார்கள். (மற்றவை சரி). ()

உக. தெதம்ஹுகாஸ்வாலைமுலோகம்விஜாலம் க்ஷீணைவஃணைரதஃவ் லொகம்விஜம்தி। எனவம்தரயீயதர்மமநுப்ரபத்நா மதாமதம்காம காமாலபதெ॥

தெ	அவர்கள் (சுவர்க்கத்தை யடைந்தவர்கள்)
விஜாலம்	விஸ்தாரமான
தம்ஹமுலோகம்	அந்த சுவர்க்கலோகத்தை (சுவர்க்கலோக சுகத்தை)
ஹுகா	அனுபவித்து
வஃணைர	புண்ணியமான
க்ஷீணை (வதி)	கழித்தபின்
தஃவ்லோகம்	மனுஷ்யலோகத்தை
விஜந்தி	அடைகிறார்கள்
எனவம்	இந்தப்படி
தரயீயதர்மம்*	வேதோக்தகருமத்தை (புண்ணியத்தை)
அநுப்ரபத்நா	அனுசரித்தவர்களான
காமகாமா:	விஷயபோக இச்சையுள்ளவர்கள்
கதாகதம்	போக்குவரத்தை (பிறப்பிறப்பை)
லபந்தெ	அடைகிறார்கள்.

சுவர்க்கத்தை யடைந்தவர்கள் விஸ்தாரமான அந்த சுவர்க்க லோகத்தை யனுபவித்து புண்ணியம் கழித்த பின் மனுஷ்யலோக த்தை யடைகிறார்கள். இந்தப்படி வேதோக்த தருமத்தை யனுசரி த்த போக இச்சை யுள்ளவர்கள் பிறப்பிறப்புகளை யடைகிறார்கள்.

(வா) இதின் அந் - அ, சு - உ, ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, ய-ஜ = புகைமார்க்கத்தில் போகிறவன் இந்தச் சுலோகத்தில் குறி ப்பிடப்பட்டவனைக் காணப்படுகிறான். (உக)

உஉ. அநந்யாஶ்சிந்தயந்தோமாம் யெஜநாஃபர்யுபாஸதெ। தெஷாம்நித்யாபியுக்தானாம் யோகக்ஷேமம்வஹாம்யஹம்॥

---

* (ஶ) கேவலம் வேதோக்த கருமத்தை.

கூஉசு	பகவத்கீதை
யெஜ நாம்*	எந்தஜனங்கள்
கூநநரூம்†	அந்தியதேவதைகளை யுபாசிக்காமல்
ஶாம்‡	என்னையே
வீஜையஜ்ஞம்§	சிந்திக்கிறவர்களாய்க்கொண்டு
வயு-ூவாஸிதே	இடைவிடாமலுபாசிக்கிறார்களோ
நித்யாஹிய-ுக்தா நாம்¶	எப்போதுமென்னுடைய நிஷ்டையிலி ருக்கிற
தேஷாம்	அவர்களுடைய
யோகக்ஷேமம்‖	யோகக்ஷேமத்தை
வஹாம்யஹம்	நான்
வஹாமி	வஹிக்கிறேன்.

எந்த ஜனங்கள் அந்தியதேவதைகளை யுபாசிக்காமல், என்னையே சிந்தித்து இடைவிடாமல் உபாசிக்கிறார்களோ, எப்போதும் நிஷ்டையுள்ள அவர்களுடைய யோகக்ஷேமத்தை நானே வகித்துக்கொள்ளுகிறேன். (என்றால் அவர்களுக்கு வேண்டியதை நான் கொடுக்கிறேனென்பது கருத்து.) (உஉ)

உங. யெவுநயுஜ்ஜவதாஹ தூ யஜ்ஞைரு ஜயாங்கிதாம்† ÷
தேவீமாதெவகளெய யஜ்ஞயுவிபிவ-ுவஸுகம்॥

---

* (ரா) எந்த மகாத்மாக்கள்.

† - ‡ - § (ஶ்ரீ) என்னை அந்தியமாயென்னுமல் நானே அவர்களாத்மாவென்று சிந்தித்து. (ரா) என்னைத்தவிர வேறே யாதொரு பிரயோசனத்தை யிச்சிக்காமலென்னையே பரமப்பிரயோசனமாக எண்ணித் தியானித்து. (தீ,வி) வேறே சிந்தையற்று என்னையே சிந்தித்து.

¶ (ஶ்ரீ) மேல்கண்டப் பிரகாரமாய் பரமார்த்த தரிசனமுடையவர்கள். (ரா) எப்போதும் என்ன யடையவேண்டுமென்று கருதிக்கொண்டிருக்கிற. (தீ) சர்வகாலத்திலும், சர்வ அவஸ்தையிலும் என்ன மறவாமலிருக்கிற. (தீ,வி) சகல தேசகாலங்களிலும், மனோவாக் காயங்களினுலிடைவிடாமல் என்னுடைய சேவையிலிருக்கிற.

‖ (ஶ்ரீ) அடையாததை யடைகிறது யோகம். அடைந்ததை ரகஷிக்கிறது க்ஷேமம். (தீ) தனதிகளை யடைவது யோகம். அடைந்ததை ரகஷிப்பது க்ஷேமம். இப்படிப்பட்டதை அல்லது மோக்ஷத்தை. (ரா) என்னையடைவது யோகம். மறுபடி ஜனனமற்றுப்போவது க்ஷேமம். (தீ,வி) கிடையாதது கிடைத்தால் யோகம். அதை ரகஷிப்பது க்ஷேமம். அல்லது, மோக்ஷத்தில் சாசுவதமாயிருக்கிறது யோக க்ஷேமம். (வ்ரா) அத் - உ, சு - சரு, பார்க்க.

÷ (ரா) "யெகூநு" என்றுபாடம்.

ஹகுளம்தய	ஓ ! குந்திபுத்திரா !
யெவி	எந்த
ஹ தூம்	பக்தர்கள்
ஸுஜயா	விசுவாசத்துடன்கூடினவர்களாய்
கூந்தாம்	
கூநுவெவதாம்	அன்னியதேவதைகளை
யஜந்த	ஆராதிக்கிறார்களோ
தவி	அவர்களுந்தம்
கவியிவ-ஏவ-ஹம்*	நிரமமானமார்க்கந்தப்பி
சாஜவ	என்னையே
யஜந்தி	ஆராதிக்கிறார்கள்.

ஓ ! குந்திபுத்திரா ! எந்தபக்தர்கள் விசுவாசத்துடனே அந்நிய தேவதைகளை ஆராதிக்கிறார்களோ, அவர்களுந்தம் நிரமமான மார்க்கந் தப்பியென்னையே ஆராதித்தவர்களாகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) அன்னியதேவதைகளிடத்தில் பக்தியுள்ளயாதொரு ஜனங்கள் (பலன்கிடைக்கிறதென்கிற) நம்பிக்கையுடன்கூடி ஆராதிக்கிறார்களோ, அவர்களுந்தம் என்னையே ஆராதிக்கிறவர்களானாலும் அக்கியானமார்க்கமாய் ஆராதிக்கிறார்கள்.

(ரா) இந்திராதி தேவதைகளிடத்தில் பக்தி சிரத்தையோடு கூடினயாதொருஜனங்கள் அந்ததேவதைகளை ஆராதிக்கிறார்களோ, அவர்களுந்தமென்னையே ஆராதிக்கிறார்கள். எப்படியென்றால், இந்திராதி தேவதைகளென்றுசொல்லுகையாலும், இந்திராதிசப்தங்களுக்கு நாமரூபவிஷயங்களாகையாலும், அந்ததேவதாசரீர ஆராதனையானது சரீரியான என்னையாராதித்ததாகிறது. ஆனால், அவர்கள் சாஸ்திரோக்தமாக ஆத்மாவான என்னையாராதிக்கவுமில்லை ; அந்ததேவதைகள் என்றுசொல்லுகையும் சரீரமென்று தெரிந்து ஆராதிக்கவுமில்லை : ஆகையால், நிரமமான விதமாய் ஆராதிக்கவில்லையென்றுசொல்லப்பட்டது. (உக)

உசு. சுஹம்ஹிவஸவ-யஜ்ஞாநாம் ஹொதாஸ்வதா ஹமஹமௌஷத-
மந்த-ரமஹமேவாஜ்யமஹமக்நிரஹம்ஹுதம்வவதிஹி தம்॥

வஸவ-யஜ்ஞாநாம் ஹொதாஸ்வ } † { சகலயக்கியங்களைப் (அவிஸ்முதலிய வைகளை) புஜிக்கிறவனும்

---

* (ஹ்ரா) இதின், கசு - வது அத்தியாயம், கள - வது சுலோகம் பார்க்க.

† (ஸ்ரீ) சிலொளது, ஸ்மார்த்தயக்கியங்கள். (என்றால், சுருதியிலே விதிக்கப்பட்டயக்கியமும், ஸ்மிருதியிலே விதிக்கப்பட்டயக்கியமும்.)

வ்ரஹ்மா	} சுவாமியும் (யஜமானனும்) பலன்களைக் கொடுப்பவனும்
சுஹ்ருதம்	நானேயல்லவா
ஸ்ம	என்னை
தபஸ	} எதார்த்தமாக (ஜனங்கள்) அறிகிறதில்லை
நாபிஜானந்தி	
சுதஃ	ஆகையினாலே
தே	அவர்கள்
ச்யவந்தே	நழுவுகிறார்கள்.

சகல யக்ஞபலன்களை யனுபவிப்பவனும், பலனைக்கொடுக்கிற சுவாமியும், நானே. ஜனங்கள் என்னை யெதார்த்தமாக வறிகிறதில்லை. ஆகையால், (அன்னியதேவதைகளைப் பூஜிக்கிற) அவர்கள் நழுவுகிறார்கள். (என்றால், புனர்ஜன்மத்தை யடைகிறார்கள்.) (உசு)

உஅ. யாம்திதேவவ்ரதாதேவான் பித்ரூன்யாம்திபித்ரவ்ரதாஃ।
பூதானியாம்திபூதேஜ்யா யாம்திமத்யாஜினோபி மாம்॥

தேவவ்ரதாஃ	} தேவதைகளை யுத்தேசித்து விரதங்களைச்செய்கிறவர்கள்
தேவான்	தேவதைகளை
யாம்தி	அடைகிறார்கள்
பித்ரவ்ரதாஃ	} பிதுருக்களைக்குறித்து விரதத்தைசெய்கிறவர்கள்
பித்ரூன்	பிதுருக்களை
யாம்தி	அடைகிறார்கள்
பூதேஜ்யாஃ	(விநாயகாதி) பூதங்களைப் பூஜிக்கிறவர்கள்
பூதானி	பூதங்களை
யாம்தி	அடைகிறார்கள்
மத்யாஜினஃ *	என்னைப்பூஜிக்கிறவர்களோ
மாம் †	என்னையே
யாம்தி	அடைகிறார்கள்.

தேவதைகளை யுத்தேசித்து விரதங்களைச் செய்கிறவர்கள் தேவதைகளையும், பிதுருக்களைக்குறித்து விரதங்களைச் செய்கிறவர்கள்

---

* (ஸ்ரீ) வைஷ்ணவாஃ = விஷ்ணுபக்தர்கள்.

† (ஸ்ரீ) நாசமற்ற பரமாத்மஸ்வரூபமான நாராயணரூபிய என்னை.

பிதுருக்களையும், விநாயகாதி (பூதக்கூட்டங்களின் பெயர். விக்கினேசுவரரல்ல) பூதங்களைப் பூஜிப்பவர்கள் அந்த பூதங்களையுமடைகிறார்கள். என்னைப் பூஜிப்பவர்கள் என்னையே யடைகிறார்கள். தேவதை முதலியவர்களை யடைகிறார்களென்றால், அந்த தேவதைகள் முதலியவர்களுடைய லோகத்தை யடைகிறார்களென்பது தாத்பரியம். இதின்-ன, வது அத்தியாயம், உரூ-வது சுலோகம்பார்க்க.

(ரா) இந்திராதி தேவதைகளைக் குறித்து யக்கியஞ் செய்கிறேனென்று சங்கற்பம் செய்துகொண்டும், பிதுருக்களைக்குறித்து சிராத்தாதிசெய்கிறேனென்று சங்கற்பஞ் செய்துகொண்டும், யக்ஷராக்ஷஸாதி பூதங்களைப் பூஜிக்கிறேனென்று சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டும், தேவாதிசரீரியும், பரமாத்மாவும், வாசுதேவனும், பகவானுமான என்னை உபாசிக்கிறதாக சங்கற்பஞ் செய்துகொண்டும் இருக்கிறவர்களானை யுபாசிக்கிறார்களோ, அவர்களையே யடைகிறார்கள். (உஞ)

உசு. வதஃவஷ்மஃதாயம் யொஹஃ தேவயஜ்யதி।
தஸ்ஃஹஃ தேவஃவஹ்யதஃ பிதாதிவ்ரய யதாதஃநஃ॥

யஃ	எவன்
ஜ	என்பொருட்டு
ஹஃதேவ*	பக்தியோடு
வதஃம்	தளி முதலிய பத்திரத்தை
வஃஷ்ஃம்	புஷ்பத்தை
ஹஃம்	பழத்தை
தோயம்	ஜலத்தை
யயஜ்யதி	கொடுக்கிறானே (நிவேதனஞ்செய்கிறானே)
யயதாதஃநஃ (தஃவ)	† சுத்தமாயிருக்கிறமனதுள்ள அவனுடைய
ஹஃதேவஃவஹ்யதஃம்	பக்தியினால்கொடுக்கப்பட்ட
தஃ	அதை (பத்திரபுஷ்பாதிகளை)

---

* (ரா) எனக்கு அர்ப்பணஞ் செய்யாவிட்டால் தன்பிராணதாரணமாகமாட்டாதென்கிற எண்ணத்தோடு.

† (ரா) பகவானுக் கர்ப்பணஞ் செய்வதையே பரமபிரயோசனமாக வெண்ணியிருக்கிற சுத்தமானமனதையுடைய. (மீ,வி) வைராக்கியத்தையுடைய.

பகவத்கீதை.

சுஹம்*

சுஶ்ரூஷி†

நான்

சுவீகரிக்கிறேன்.

எவன் என்பொருட்டு பக்தியோடு பத்திரம், புஷ்பம், பழம், ஜலம், இவைகளை நிவேதனஞ் செய்கிறானே, சுத்தமாயிருக்கிற மனதையுடையவனுடைய பக்தியினாலே கொடுக்கப்பட்ட அவைகளை நான் ஸ்வீகரிக்கிறேன் (சாப்பிடுகிறேன்.)

(வுரா) பகவானைப் பூஜிக்க விசேஷதிரவியம் முதலானவைகள் சம்பாதிக்கவும், செலவுசெய்யவும், பிரயாசையுடையவும், அவசியமில்லை. பலாபேக்ஷையன்றி பக்திபூர்வமாய் சுத்தமான மனதுடன் ஒருபத்ரமல் கொடுக்கப்படும் வஸ்துக்கள் எவ்வளவு அற்பமானாலும், பகவான் அந்தவஸ்துக்களை அதிப்பிரியத்துடன் ஸ்வீகரிக்கிறானென்பது இதினால் வெளியிடப்பட்டது. விதுரர் அதிகப் பிரீதியுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குக் கஞ்சிகொடுத்த விஷயத்தில் பகவான் அடைந்த சந்தோஷத்தைப்பற்றி மகாபாரதம் உத்தியோக பருவத்தையும், லக்ஷ்யாசா - என்கிற மறுபெயருடைய குசேலர், அதிகப் பிரீதியுடன், கிருஷ்ணபகவானுக்கு அவல்கொடுத்த விஷயத்தில் பகவான் அடைந்த சந்தோஷத்தைப்பற்றி, பாகவதம் க0-வது, ஸ்கந்தம் அக - வது, அத்தியாயத்தையும் பார்க்க. (உசு)

உள. யத்கரோஷியத்ஶ்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷிததாஸியத்
யத்தபஸ்யஸிகௌந்தேய தத்குருஷ்வமதர்பணம்॥ ‡

ஹேகௌந்தேய	ஓ! குந்திபுத்ரா!
யத்	எதை
கரோஷி	செய்கிறாயோ
யத்	எதை
ஶ்நாஸி	புஜிக்கிறாயோ
யத்	எதை ஹோமஞ் செய்கிறாயோ
ஜுஹோஷி	

---

* - † (ரா) சர்வேசுவரனையும், யாதொரு அபேக்ஷையும் முதலியவை யற்றவனையு மிருந்தாலும், கிடைக்காதவஸ்து கிடைத்ததுபோல அங்கீகரிக்கிறேன். (இதற்கு ஆதாரம் மோக்ஷதருமத்திலுள்ள அடியில்கண்ட சுலோகம் "யாஞ்சியாஸ்யஸ்ய தாஸ்யஸ்தாஸ்யதோகாமதஸ்வயம்॥ தாஸ்யஸ்வஶ்ரியாஸ்யாதேவஸ்ததாஸ்யஸ்தாஸ்யதோவரம்" = ஏகாந்த பக்தியுள்ளவர்களால் (ஈசுவரன்பொருட்டு) எந்தக்கிரியைகள் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றனவோ, அவைகளை பகவான் சிரஞ்சீவலங்கீகரித்துக்கொள்ளுகிறார்.

‡ (வுரா) இதின் ங - வது அத்தியாயம் க0 - வது சுலோகம் பார்க்க.

யசு	எதை
ஊஹி	தானஞ்செய்கிறீயோ
யசு தவஸ்ருஹி	} எந்ததபசைச்செய்கிறீயோ
தசு	அதை
ஹவாணம்	எனக்கர்ப்பிதமாக
கரோஷ்வ	செய்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! எதைச்செய்தாலும், எதைப் புஜித்தாலும், எந்த ஹோமம் செய்தாலும், எதைதானஞ்செய்தாலும், எந்த தபசு செய்தாலும் அதை எனக்கு அர்ப்பணமாகச் செய்.

(ஸ்ரீ) மூந்திய சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற புஷ்பாதிக ளைச் சம்பாதிக்கச் சொற்பப்பிரயாசை யாவதுண்டு; அந்தபிரயாசை கூட அவசியமில்லை. எவனெவனுக்கு எதெது கிடைக்கிறதோ, எவனெதைச்செய்கிறானே, அதையெல்லாம் பகவானுக்கு அர்ப்ப ணமாய்ச் செய்யலாமென்பது கருத்து.

(ஸா) லௌகிக வைதிக மான சகல விஷயங்களிலும் செய்யப் படும் காரியமெல்லாவற்றையும் பகவானுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்யெ ன்பது கருத்து. (உஎ)

உஅ. ஸுஹாஸுஹைர்ஏவம் மோக்ஷ்யஸேகர்மபந்தனை:
ஸந்ந்யாஸயோகயுக்தாத்மா விமுக்தோமாமுபைஷ்யஸி॥

ஏவம்	இவ்விதமாய்
ஸந்ந்யாஸயோகயுக்தாத்மா *	கருமங்களையென்னிடத்தி லொப்பிவிக் கிறதாகிய சந்நியாசத்தோடு கூடி னவனுள்ள
ஸுஹாஸுஹைர்	சுபாசுபபலன்களுக்கு ஹேதுவான
கர்மபந்தனை:	கருமபந்தங்களிலிருந்து
மோக்ஷ்யஸே	விடுபடுவாய்
விமுக்த:	(அப்படி) விடுபட்ட (நீ)
மாம்	என்னை
உபைஷ்யஸி †	அடைவாய்.

---

* (ஸ்ரீ) இதின் சு - வது அத்தியாயம் - உ, கஅ - வது அத்தியாயம் - உ, இந்தச்சுலோகங்களினுள், ஸந்ந்யாஸம், என்பதின் அர்த்தம் விளக்கப்படுகிறது.

† (ஸ்ரீ) ஜீவன் முக்தனையிருந்து, இந்த தேகம் போன உடனே என்சுவ ரூபமாவாய்.

இவ்விதமாய்க் கருமங்களை என்னிடத்தி லொப்பிவிப்பாயானால், சுபாசுபபலன்களுக்கு ஹேதுவான (புண்ணியபாப) கருமபெந்தத்திலிருந்து விடுபட்டு என்னை யடைவாய்.

(ஈ) நீ என் சேஷபூதனென்றும், என்னால் ஏவப்படுகிறவனென்றும், தெரிந்து சகலகருமங்களும் பகவதாராதன மென்கிற அநுசந்தானத்தோடு வைதிக லௌகிக கருமங்களைச் செய்துகொண்டு வந்தால், பெந்த நிவிருத்தியடைந்து மோக்ஷமடைவாய் என்பது கருத்து. (உஅ)

உக. வமிஹாஹம்வஸவுஹ-ருதிதஷ-ா நமிஹிஷவ்ருத்தி நவிர்யம்,
யெஹஜதி த-ாம்ஹ தூர்வ யிமி தமி தஷ-ாவாவ்ருஹம்॥ *

சுஹம்	நான்
வஸவுஹ-ருதிதஷ-ா	சகலப்பிராணிகளிடத்திலேயும்
வஸிஃ	சமமாயிருக்கிறவன்
மெ	எனக்கு
மெஷ்வ்ருஃ	சத்துருவும்
ந	இல்லை
வ்ரியஸ்ச	இஷ்டனும்
நாஸ்தி	இல்லை
யெத-ா	யார்
துாம்	என்னை
ஹ தூர்வா	பக்தியினாலே
ஹஜந்தி	பஜிக்கிறார்களோ
தெ	அவர்கள்
மயி	என்னிடத்தில்
(வத-ுஂதி)	இருக்கிறார்கள்
சாஹமபி	நானும்
தேஷ-ா	அவர்களிடத்தில்
(வமி த-ு)	இருக்கிறேன்.

நான் சகலப்பிராணிகளிடத்திலும் சமமாயிருக்கிறேன். எனக்குச் சத்துருவுமில்லை. மித்திரனுமில்லை. யார் என்னை பக்தியினாலே பஜிக்கிறார்களோ அவர்கள் என்னிடத்திலிருக்கிறார்கள். நானும் அவர்களிடத்திலிருக்கிறேன்.

(ஙஂ) (ஸ்ரீ) சகலப்பிராணிகளுக்கும் சமமாயிருக்கிற ஈசுவரன் அவருடைய பக்தர்களுக்குமட்டும் பலனைக்கொடுப்பது பக்ஷபாத

---

* (வா) இதின் சு - வது அத், சு - கூ0, பார்க்க.

மல்லவோ என்றூல், அல்ல. அக்கினியானது சகலருக்கும் பொது வாலுலும், அதை அடுத்துப் போனவனுடைய குளிரைப் போக்கு கிறதும் அதை ஆசரயித்தவனுக்கு வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கிறதும் எப்படியோ, பொதுவான கற்பகவிருக்ஷமானது தன்னைவிரும்பி வந்தவனுக்குமட்டும் பலனைக்கொடுப்பது எப்படியோ, அப்படிப்போல பகவானுடைய மகிமையானது அவனையடுத்தவனை ரக்ஷிக்கும்.

(ரா) தேவ, மனுஷிய, பசு, பக்ஷிமுதலிய பிராணிகளில் நான் சமமாயிருக்கிறேன். அவர்களுடைய (சூகூரா) ஆகாரம், சுவபாவம், ஞானம், இவைகளிலுலே இவன் சிரேஷ்டனென்று ஒருவனைச்சேர்த்துக்கொள்ளுகிற தில்லை. நிகிருஷ்டனென்று ஒருவனை விலக்குகிறதுமில்லை. (இதின்தாத்பரிய மென்னவென்றூல், தேவதைகள் சிரேஷ்டர்கள் மனுஷியன் நிகிருஷ்டனென்பதும், மனுஷியன் சிரேஷ்டன் மிருகாதிகள் நிகிருஷ்டமென்பதும் பகவானுக்கில்லை யென்பதுதான்.)

(ஙி) (ஙீ,வி) அவரவர்களுடைய பக்தி, துவேஷ மிதுகளுக்குத் தக்கபடி பலனைக் கொடுப்பதால், நான் பக்ஷபாதியல்ல. "அவர்கள் என்னிடத்தி லிருக்கிறூர்கள்" என்றூல், அவர்கள் என்னுடைய அதீனமா யிருக்கிறூர்கள். "நான் அவர்களிடத்தி லிருக்கிறேன்" என்றூல், நான் அவர்களுக்கு இஷ்டனையும், பிரியனையு மிருக்கிறேன். அல்லது அதீனனுயிருக்கிறேன். (உக)

கூ0. சுவிவெதூஷுரூராவாரிரா ஹஜிதஜாதிநரஹாக் ॥
வாய-ரிரவஸிதேவ வுஸிரஹுவுவஸிதிதாஹிஸ்ஃ॥

வரூராவாரிராவி	அதிகதுராசாரமுடையவனுலும்
சுநரஹாக் *	அன்னியதேவதையைப் பஜிக்காதவனுய்
ஜாம்†	என்னை
ஹஜிதவெசு	பஜிப்பானுல்
ஸம்	அவன்
ஸஹுக் ‡	தெளிவான (சுத்தமான)
வுவஸிதாஹி§	மனநிச்சயமுள்ளவனுதால்

---

* (ஙூ) அன்னிய பக்தியற்றவனுய்.

† (ஸ்ரீ) நாராயணனுகிய என்னை.

‡ § (ஸ்ரீ) ஈசுவரபஜனை செய்வதிலுலேயே நான் கிருதார்த்த னுகவேண்டுமென்கிற நிச்சயமுடையவன்.

§ (ஙூ) சாதுநிச்சயமுள்ளவன். அதாவது, நல்ல நிச்சயம், அல்லது சாதுக்களுடைய நிச்சயமுள்ளவன்.

ஸஃ அவன்
ஸாய-ுரெவ* சிரேஷ்டனுகவே
ஐ்தவுஃ தெரிந்துகொள்ளத்தக்கவன்.

அதிக துராசாரமுடையவ னனலும் அன்னிய தேவதைகளை ப்பஜிக்காமல் என்னைப் பஜிப்பானனல் அவன் தெளிவான மனநிச் சய முள்ளவனனதால், சிரேஷ்டனுகவே தெரிந்துகொள்ளத்தக் கவன்.

(ஈா) வருணசிரம தருமங்களுக்கு விரோதமாய் நடக்கிறதா கிய துராசாரமுடையவ னனலும், பஜனை தவிர வேறே பிரயோ ஜனமில்லை யென்கிற நிச்சயத்துடன் என்னைப் பஜிப்பானனல், அவன் வைஷ்ணவ சிரேஷ்டன். (வஹ-ா) ஐதவுஃ=வெகுமானிக் கத் தகுந்தவன். முந்திய சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற மகாத்மாக்களில் சேர்ந்தவன். நல்ல நிச்சயத்தோடு கூடினவன். இதின் தாத்பரிய மென்னவென்றால், சகல ஜகத்காரணையும், பர மாத்மாவாயும், சராசர சகலப் பிரபஞ்சத்திற்கும் சுவாமியாயு மிரு க்கிற பகவானை நாராயணனைவர் எனக்கு ருரு சிகேகிதர் போ க்கிய வஸ்துக்கள், என்கிறது முதலிய நிச்சயத்துடனே என்னைப் பஜிக்கிறதினால் சிரேஷ்டன்.

(உ) (ஈ,வி) சதாசாரமுள்ள சந்திரசூரியாதி தேவதைகளி னம்சமான ரிஷிமுதலியவர்கள் தெய்வாதினமாய் அதிகப்புண்ணியங் களைப் போக்கடிக்கும்படியான துராசாரமுள்ளவர்களாய் விட்டா லும், வேறே தேவதைகளைப் பஜிக்காமல், என்னையே பஜிப்பார்க ளாகில் அவர்களே சிரேஷ்டர்கள். எனென்றால், பகவத்தத்துவ நிச் சயமுள்ளவர்கள்.

(கூ0)

கூக. கூஷிவ்ரஂஹவதியஶ்வ-ா்தா ஶஶ்வ ாஏந்ிநிமஹ ஹ தீி
களைஜெய்வ்ரதிஜாநீஹி நஹிஹ ஃஂவ்ரணஶ்ரு தீி॥

(ஸஃ) அவன்
கூஷிவ்ரம் சீக்கிரமாக
யஶ-ா்தா† தருமத்தில்மனமுடையவனுக
ஹவதி ஆகிறான்

---

* (ஶ0) சதாசாரமுடையவனுகவே.

† (ஈா) பஜனையிலேயே மனதுடையவனுக.

ஸஸ்ரீ* ஸ்திரமான
வ்ரு
ஸாம்தி† நிஷ்டையை (பிரம்மஞானத்தை)
நிமஜ்ஜ தி‡ அடைகிறான்
ஹெகுளம்தெய ஓ! குந்திபுத்திரா!
மெ என்னுடைய
ஜ க்தோ பக்தன்
நவ்ரணஸ்ரு தி§ கெட்டுப்போகிறதில்லை
(ஜதி) இவ்விதமாய்
ப்ரதிஜா நீஹி¶ ப்ரதிக்ஞைசெய்.

முன்சொன்ன பக்தனானவன் சீக்கிரமாக தருமத்தில் மனமுடையவனாகிறான். ஸ்திரமான ப்ரம்மநிஷ்டையை யடைகிறான். ஓ! குந்திபுத்திரா! என்னுடைய பக்தன் கெட்டுப் போகிறதில்லை, என்பதாய்ப் ப்ரதிக்ஞைசெய்.

(உ) (ஹீ,வி) இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பக்தன் தேவாம்சமுள்ளவன். (கக)

கூ. ஸாம்ஹிவாயம்வ்யபாஸ்ரித்ய யேபிஸ்யு:பாபயோநய:
ஸ்த்ரியோவைஸ்யாஸ்ததாஸூத்ராஸ்தேபியாம்திபராம்கதிம்॥

ஹெவாயம் ஓ! குந்திபுத்திரா!
ஸ்ரியம் ஸ்த்ரீகளும் (பெண்களும்)
வைஸ்யாம் வைசியர்களும்
ஸ்ததாசூத்ரா சூத்ரர்களும்
தயா அப்படியே
யே எவர்கள்
பாபயோநய:॥ நீசப்பிறவியாக
ஸ்யு:பவ் இருக்கிறார்களோ

---

* - † - ‡ (ஸ) சாசுவதமாயும், புனர் ஜனமமற்றதாயுமிருக்கிற, என்னுடையப்ராப்திக்குத் தடையாயுள்ள துராசாரத்திலிருந்து, நிவிருத்தியை அடைகிறான். (ஹீ,வி) சாசுவதமான மோக்ஷத்தை யடைகிறான்.

§ (ஸ) பரிபூர்ணமான பக்தியையுடையவனாகிறான். (ஹீ,வி) நரகம் முதலிய அநர்த்தத்தை யடைகிறதில்லை.

¶ (ஸ்ரீ) நிச்சயமான ப்ரதிக்ஞைசெய். (ஹீ) வாதஞ்செய்கிற சபையில் நகாரா அடித்துக்கொண்டும், கையை உயரவெடுத்துக்கொண்டும், துராசாரமுடையவனையும் என்பக்தன் கெட்டுப்போகிறதில்லை யென்று சத்தியஞ்செய்.

॥ (வ்ரு) உத்தம அதம ஜாதிகளின் சேர்க்கையாலுண்டானவர்களாக.

தேவி	அவர்களுங்கூட
ஶாம்	என்னை
வ்யபாஶ்ரித்ய	விசேஷமாகஸேவித்து (ஆராதித்து)
யாபி	உத்தமமான
ஹி	கதியை (பதவியை)
யாந்தி	நிச்சயமாடைகிறார்கள்.

ஓ! குந்திபுத்திரா! ஸ்திரிகளும், வைசியர்களும், சூத்திரர்களும், அப்படியே, எவர்கள் நீசப்பிறவியா யிருக்கிறார்களோ அவர்களுங்கூட என்னை ஆராதித்து உத்தமமான கதியை நிச்சயமாயடைகிறார்கள்.

(ஶ்ரீ) வேதாத்தி யயனமில்லாத ஸ்திரி சூத்திரர்களும் பயிர்த்தொழில்செய்யும் வைசியரும் என்பது தாத்பரியம்.

(ஶ்ம்) (ஶா) (ஶ்ரீ,வி) பாபயோநயஃ = பாப ஜன்மத்தையுடைய ஸ்திரிகளும், வைசியர்களும், சூத்திரர்களும், என்று தாத்பரியம். (இம்மூவருக்கும் பாபயோநயஃ என்பதை விசேஷணமாய் வைத்திருக்கிறார்கள்.) (கூஉ)

கூகூ. கிம்புநர்ப்ராஹ்மணாஃபுண்யா பக்தாராஜர்ஷயஸ்ததா।
அநித்யமஸுகம்லோகமிமம்ப்ராப்யபஜஸ்வமாம்॥

புண்யாஃ*	புண்ணியவான்களாயும்
பக்தாஃ	பக்தியுடையவர்களாயுமுள்ள
ப்ராஹ்மணாஃ	பிராமணர்களும்
ததா	அப்படியே
ராஜர்ஷயஃ	இராஜரிஷிகளும்
கிம்புநஃ (புநர்வா)	} உத்தம கதியையடைவார்க ளென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ
அநித்யம்	நிலையற்றவும்
அஸுகம்	சுகமற்றவுமான
இமம் லோகம்	} † இந்தஉலகத்தை அல்லது தேகத்தை
ப்ராப்ய	அடைந்து (அடைந்திருக்கிறாய்)
மாம்	என்னை
பஜஸ்வ	பஜிக்கக்கடவாய்.

---

* (ஶ்ம்) (ஶா) புண்ணியஜன்மங்களை யுடையவர்கள்.

† (ஶ்ம்) இந்த மனுஷியலோகத்தை. அதாவது, புருஷார்த்த சாதனமான மனுஷிய ஜன்மத்தை.

(ஸ்திரி, சூத்திராதிகளே நற்கெதியடைவார்களாகில்) புண்ணியவான்களாயும், பக்தியுடையவர்களாயு முள்ள பிராமணர்களும், அப்படியே இராஜரிஷிகளும், உத்தமகெதியை யடைவார்களென்று சொல்லவேண்டுமோ? நிலையற்றவும், சுகமற்றவுமான இந்த வுலகத்தை யடைந்திருக்கிற நீ என்னை பஜனைசெய்.

(கீ,வி) (இந்தச்சுலோகத்தை முந்திய சுலோகத்துடன் சேர்த்து அன்வயஞ் செய்திருக்கிறார். அதாவது) பாபத்திலுல் ஸ்திரி ஜன்மமடைந்த புருஷர்களும், வைசிய சூத்திர ஜன்மமடைந்த பிராமணர்களும், பகவத் பக்தியிலு லுத்தமகதியை யடைவார்கள். சுவபாவத்திலுல் சூத்திராதி தாழ்ந்தவருணத்தார்களே பகவத் பக்தியிலுல் பிராமண, க்ஷத்திரிய, ரிஷிமுதலிய, உயர்ந்த பிறப்பையடைந்து கதியடையும்பக்ஷத்தில் பாபத்திலுல் தாழ்ந்த ஜன்மமடைந்த, உயர்ந்த வருணத்தாராகிய பகவத் பக்தர்களுக்கு நற்கெதியில் சந்தேகமென்ன, "ஹீ யொவைஸ்யாஃ" என்கிறவிடத்தில் சுவபாவத்தில் புருஷன் முதலியவர்களா யிருந்து, பாவத்திலுல் ஸ்திரி முதலிய ஜன்மமடைந்தவர்கள் என்று அர்த்தமேயன்றி சுவபாவத்திலேயே ஸ்திரி முதலியவர்களென் றர்த்தமல்ல. "நஹீ யொயாம்திவ்ருஹ்ஸ்தே வஹாவாஹெவயாஹ்தி யஃ" என்ற பிரமாணத்திலுல் சுவபாவத்தில் ஸ்திரிகளுக்குப் புருஷஜன்மங் கிடையாது. (கூங)

கூச. உநுஹாஹவஉ ஹுஹ்தூ உஏராஜீஸாம்நஉஹ்வ்ரு।
ஸாஉஹிவெஷ்ருவியுவ்ஹெஹ்வ ஸாதூநம்உத்ராயணஃ॥

உநுஹாஃ	என்னிடத்தில்மனதைவைத்தவனும்
உஉஹுஃ	என்னிடத்தில்பக்தியுடையவனும்
உஏராஜீ	என்னையாராதிக்கிறவனும்
ஹவ	ஆகக்கடவாய்
ஸாம்	என்னை
நஉஹ்வ்ரு	நமஸ்காரஞ்செய்
வனவம்	இவ்விதமாய்
உத்ராயணஃ	என்னைச்சரணமடைந்தவனுய்
சூதாநம்	மனசை
(உயி)	என்னிடத்தில்
யுஹ்ரு	வைத்து
ஸாஉவ	என்னையே
வஷ்ருவி	அடைவாய்.

என்னிடத்தில் மனதை வைத்தவனுகவும், என்னிடத்தில் பக்தியை யுடையவனுகவும், என்னை யாராதிக்கிறவனுகவு மாகக்கடவாய். என்னை நமஸ்காரஞ்செய். இவ்விதமாய் சரணமடைந்தவனுய் மனசை என்னிடத்தில் வைத்தாயானல், என்னையே யடைவாய்.

(ஸம்) வனவம் = இவ்விதமாய், உத்ஸாயணம்=என்னைச் சரணமடைந்தவனுய், யுக்தா = சித்தத்தை நிற்கும்படிசெய்து, கத்தாநம்= (உன்)ஆத்மாவாகிய், மாமேவ=என்னையே, வஷ்யஸி=அடைவாய்.

(ஸா) உதாரம் = சர்வேசுவரன், குற்றமற்றவன், அநந்த கல்யாண குணமுடையவன், சர்வக்கியன், சத்தியசங்கற்பன், ஜகத்காரணன், பரப்பிரம்மம், புருஷோத்தமன், அரவிந்தாசனன், நீலமேகவண்ணன், ஓரேகாலத்தி லுதயமான அனேக சூரியர்களுடைய பிரகாசத்தைவிட அதிகப்பிரகாசமுள்ளவன், மகாஅழகுள்ளவன், சிரேஷ்டமான நான்குகைகளை யுடையவன், மின்னற்கொடிபோ லொத்த பீதாம்பரந் தரித்தவன், நிர்மலமான நவரத்தினங்களாலி ழைத்த கிரீடகுண்டல ஹார கேயூர கடகங்கள் முதலிய ஆபரணங்களைத் தரித்தவன், அபாரகாருண்ணியம், சௌந்தரியம், நன்னடை, மதுரவாக்கு, கெம்பீரம், உதாரத்துவம், பக்தவாத்சல்லியம், இது முதலிய அநேககுண சாகரன், சரணமடையத் தகுந்தவன், சர்வ சுதந்திரன் ஆகிய என்னிடத்தில் ஒருபாத்திரத்திலிருந்து மற்றொரு பாத்திரத்தில் எண்ணெயைவிட்டால் அந்த எண்ணெய்த் தாரை யானது இரண்டு பாத்திரத்திற்கும் மத்தியி லிடைவிடாமல் ஓர் தாரையா யிருப்பதுபோல மனசை வைத்தவனுய், மே-ப்ரீஹவ= எனக்கிஷ்டமான சகல வஸ்துக்களையு மெனக்கு ஒப்பிவித்து விடு. மாம்நமஸ்குரு = பரமாத்மாவாயும் சர்வேசுவரியாயுமிருக்கிற என்னிடத்தில் எப்போதும் அதிக வணக்கத்துடனிரு. உத்ஸாயணம் =என்னையே எப்போதும்ஆசிரயித்திரு. என்பதுதாத்பரியம்.(நச)

ஓம் தத்ஸதிதீஸ்ரீ மஹாபாரதே வ்யாஸபகவதீயே மோக்ஷதர்ம பர்வணி

யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந சம்வாதே

ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யயோகோநாம

நவமோத்யாயம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மனேநம:.

இராஜவித்யா இராஜகுஹ்யயோகமென்கிற

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஹரி.

உ ஸ ஹ ரா யு ர ர ம ஃ.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ஹமவா நுவாச.

க. ஹ-ருயவனவஹ்ரஹாவோஹெஹ ஸ்ரூண-ுஹெவாஹ்ஸ்வஹ்ம்,
யத்தஹம்வீ யஸ்ரணாய வக்ஷ்யாமி ஹித காம்யயா॥

ஹெஹ்ரஹாவோஹெஹ	ஓ! தோள்வலியுடையவனே!
வீ யஸ்ரணாய*	பிரீதியோடுகூடியிருக்கிற
தெ	உனக்கு
ஹித காம்யயா†	நன்மைசெய்யவேண்டுமென்றஉத்தேசத்தினால்
ஹ-ருயவனவ	மறுபடியும்
யச்	எந்தவாக்கியத்தை
வஹ்ம்	
அஹம்	நான்
வக்ஷ்யாமி	சொல்லப்போகிறேனே
தெ	என்னுடைய
ஹிதம்‡	சிரேஷ்டமான
(தச்சுவஹ்ம்)	அந்தவாக்கியத்தை
ஸ்ரூண-ு	கேள்.

ஓ! அர்சுனை! பிரீதியோடு கூடியிருக்கிற வுனக்கு நன்மையைக் கருதினவனுய், மறுபடியு மெந்தவாக்கியத்தை நான்சொல்லுகிறேனே, என்னுடைய சிரேஷ்டமான அந்தவாக்கியத்தைக்கேள். (க)

உ. நஹ்ரவிஹ-ுஸ்ர-ுர்மஹணாம் வ ஸ்ரவம்நஹ்ரஷ-ுர்யம்,
அஹமாதிஹி-ுதெவானாம் மஹர்ஷீ-ுணாஞ்சஸர்வ-ுஸ்ம்॥

---

* (ஸ்ரா) என்வார்த்தையைக்கேட்டு, அமிருதபானம் செய்தவன்போல் சந்தோஷிக்கிற. (ரா) என் மகிமைகளைக் கேட்டு, பிரீதியடைந்திருக்கிற.(உ) (ஸ்ரீ,வி) என்வார்த்தையைக்கேட்டு சந்தோஷித்திருக்கிற.

† (ரா) பக்தி அதிக விருத்தியாகிறதினுலே யுண்டாகும்பலனை நீ யடையவேண்டுமென்கிற இச்சையினுலே.

‡ (ஸ்ரா) பரமாத்ம சுவரூபத்தைப் பிரகாசிப்பிவிக்கிற. (ரா) என்னுடைய மகிமையை யதிகமாய்த் தெரிவிக்கிற.

சக

ஈஈஅ	
ஙெ	என்னுடைய
ஓ ஹவ°*	உத்தமமான அவதார மகிமையை
ஸ-ா ஈமணாஂ	தேவசமூகங்கள் (தேவக்கூட்டங்கள்)
நவிஹ-ாஂ	அறியவில்லை
உஹஷ-ுயஂ	மகரிஷிகளும்
ந (விஹ-ாஂ)	அறியவில்லை
ஹி	ஏனென்றால்
ஈஹம்	நான்
தெவாநாம்	தேவதைகளுக்கும்
உஹஷீ-ுணாஞ	மகரிஷிகளுக்கும்
ஸவ-ுஶஂ	எல்லாவிதங்களிலேல
ஆதி:	காரணமாயிருக்கிறேன்.

என்னுடைய உத்தமமான அவதார மகிமையை தேவதைகளும் மகரிஷிகளும் அறியவில்லை. ஏனென்றால், நான் அவர்களுக்கு எல்லாவிதத்திலும் காரணமாயிருக்கிறேன்.

(ஈ) தேவதைகளும் ரிஷிகளும் கண்ணுக்குக் காணுதவஸ்து க்களையும், சென்றகாலம் வரும் காலங்களில் நடந்து, நடக்குந் சங் கதிகளையும், அறிய சக்தியுள்ளவர்கள். அவர்களுடைய ஞானமும், சக்தியும் மற்றவர்களைவிட அதிகமானது. அப்படி யிருந்தும் அவ ர்கள் என்னுடைய நாம கரும சுவரூப சுவபாவாதி மகிமைக ளை அறியவில்லை. ஏனென்றால், அவர்களுக்கு நான் ஆதிகாரணமா யிரு க்கிறேன். என்னால் கொடுக்கப்பட்ட அவர்களுடைய ஞானதிகள் அற்பமானவை. என்னுடைய சகல மகிமைகளையு மறியப்போது மானவையல்ல, என்பது தாத்பரியம்.

ஈ. யொஸஜஜ நாஹிது வெத்தி லொகமஹேஶ்வரஂ।
அஸம்மூ-ோ ஸ மர்த்யேஷு ஸர்வ-ாபைர்விமுச்யதே॥

யஂ	எவன்
ஸாஂ	என்னை
அநாதிஂ†	ஆதியற்றவனென்றும்

---

* (ஸ°) (என்னுடைய) பிரபுசக்தியினதிசயம் அல்லது உற்பத்தியை.

† (ஈ) ஆதியற்றவனென்பது மல்லாமல், பிறப்பற்றுப்போன முக்தாளை ப்பார்க்கிலும் வேறுனவன். முக்தாளுக்குப் பிறப்பற்றுப்போனது, முக்தியை யடை ந்தபின்பேயன்றி அவர்கள் அநாதியாய்ப்பிறப்பற்றவர்களல்ல. (3) (ஹீ,வி) அநாதி=

ஜம்*	பிறப்பற்றவனென்றும்
லொகமெஹ்வராதும்†	சகலஉலகத்திற்குமீசனென்றும்
வெதி	அறிகிறேனே
வம்	அவன்
மிதருஷு	மனிதர்களிலே
ஸலம்மிறஜம்	அக்கியானமில்லாதவன்
ஸவபாவைஃ	சகலபாபங்களிலிருந்து
முச்யதெ	விடுபடுகிறான்.

எவன் என்னை ஆதியற்றவன், பிறப்பற்றவன், சகல உலகத்திற்குமீசன், என்று அறிகிறேனே, அவன் மனிதர்களிலே அக்கியானமில்லாதவன்; சகலபாபங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான். (என்றால், இவ்விதமாகத் தியானித்து வந்தால், கருமபந்தத்திலிருந்து விடுபடுவானென்பது கருத்து.) (௩)

சு. யோ அஜோ நாதமலம்லோகம் க்ருத்ஸ்னம் ப்ரவேத்ருஷீணாம்।
ஸ வை மூடேஷு மர்த்யேஷு ஸர்வபாபைஃ ப்ரமுச்யதே॥

ரு. ஸுஹ்ருன்னாஸத்ஸாதுக்ருத்யே ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞானமபோஹனம்।
ஸம்ப்ரதிபத்திர்விரதிர்னாம் ஸ்துதமனஸோ ஜயஸ்ய॥

வேதஃ† நன்மைதீமைகளி னறிவு
ஜ்ஞானம்§ ஆத்மசுவரூபஞானம்

---

௩ - க்ருத் - ௩=சகல லோகங்களையும் சேஷ்டிப்பிக்கிறவன். க்ருத்=சகல உலகங்களுக்கும் காரணன். (தீ,வி) அல்லது ௩ = முக்கியப் பிராணனுக்கும் (வாயுவுக்கும்) க்ருத் = காரணன்.

* (ஈ) பிறப்பற்றவனுமல்லாமல், உற்பத்தியையுடைய அசேதன வஸ்துக்கள், சமுசாரியான சேதனவஸ்துக்கள், இவைகளுக்கும் வேறானவன்.

† (ஈ) (பிரம்மா - இந்திரன் முதலிய) லோகாதி பதிகள் கருமங்களிலே ஒவ்வொரு காலங்களிலே ஒவ்வொரு லோகாதி பத்தியத்தை யடைந்தார்கள்; அப்படியே யோகிகள் அணிமாதி அஷ்ட ஐசுவரியங்களை அடைந்தார்கள். பகவானே, அநாதியாய் சகலலோகங்களுக்கும் அந்த லோகாதிபதிகளுக்கும் ஈசுவரன் என்றும்.

(ஸ்ரீ) சூக்ஷ்மவஸ்துக்களைக் கிரகிக்கிற அந்தக் காரணத்தினுடைய சாமர்த்தியம். (ஈ) மனதினுடைய நிரூபண சாமர்த்தியம் (இ) (தீ,வி) காரியாகாரியங்களை நிச்சயிக்கிறது.

§ (ஸ்ரீ) ஆத்மாமுதலிய வஸ்துக்களைத் தெரிந்துகொள்ளுகிற அறிவு. (ஈ) சித சித் - வஸ்துக்களுடைய நிச்சயம். (இ) அறிவு (தீ,வி) சாமான்னியஞானம்.

சுலம்மொஹம்*	மோகமின்மை
க்ஷமா†	பொறுமை
வதம்‡	சத்தியம் (உண்மை)
தமம்§	வெளியிந்திரியங்களையடக்கல்
மமம்¶	அந்தக்கரணத்தையடக்குதல்
வ்யவம்	சுகம்
தர்மம்	துக்கம்
பவம்+	உற்பத்தி
சபயம்×	நாசம்
பயமும்	பயமும்
சபயமபவ	பயநிவிருத்தியும்
சஹிம்ஸா	பிறருக்குத்துன்பஞ்செய்யாமை
வஸ்தா	{(சத்துரு மித்திராளிடத்தில்) சமமாயிருப்பது
தர்ஷம்$	(கிடைத்தவளையில்) சந்தோஷம்

---

* (ஸ்ரீ) தெரியவேண்டிய வஸ்துக்களைச் செவ்வையாய்த் தெரிந்துகொள்ளுதல். (ஈ) பிரமை நிவிருத்தி. (தீ,வி) காரியங்களி லிச்சையின்மை. அல்லது, மித்தியாக்கியானவின்மை.

† (ஸ்ரீ) (ஈ) அவமானம் நேரிட்டாலும், அதினால் மனசு விகாரப்படாமை. (தீ.வி) துவேஷமற்றிருப்பது மல்லாமல், அபகாரம் செய்தாலும் கூட உபகாரமே செய்வது.

‡ (ஸ்ரீ) (ஈ) தான் கேட்டு, பார்த்து, அனுபவித்திருக்கிறதைப் பிறருக்குச் சரியாய் சொல்வது (தீ,வி) உண்மையான ஞானத்துடன் அனுஷ்டானஞ்செய்வது. அல்லது, உண்மையானவசனம்.

§ (உ) (தீ,வி) இந்திரிய நிக்கிரகம்.

¶ (உ) (தீ,வி) பகவன்னிஷ்டை.

+ (ஈ) அநுகூலமான அநுபவத்தினால் உண்டாகிய மனநிலைமை.

× (ஈ) பிரதிகூலமான அநுபவத்தினால் உண்டாகிய மன ஓய்வு. (தீ,வி) ஹாவஃ=இருப்பு.

∴ (ஈ) இனி வரப்போகிற துக்கத்திற்கு ஏதுவான வஸ்துக்களைப் பார்ப்பதினால் உண்டாகும் துக்கம்.

$ (ஸ்ரீ) கிடைத்தவளையில் திருப்தி யடைதல். (ஈ) காணப்படும் சகல ஆத்மாக்களிடத்திலும் சந்தோஷப்படுதல்.

தவஂ*	தபசு
தானம்†	(ஸத்பாத்திரத்தில்) தானஞ்செய்தல்
யஶஂ‡	கீர்த்தி
அயஶஂ§	அபகீர்த்தி
வ்யபஜ்ஜியாஂ	நாலுவிதங்களான
ஜாவாஂ	(மேல்கண்ட புத்திமுதல் அபகீர்த்தி வரையிலுள்ள) வஸ்துக்கள்
ஜந்துதாநாம்	பிராணிகளுக்கு
உத்தஜவவ¶	என்னாலேயே
ஜவந்தி‖	உண்டாகின்றன.

புத்தி, ஞானம், மோகமின்மை, டொறுமை, சத்தியம், இந்திரியநிக்கிரகம், அந்தக்கரண நிக்கிரகம், சுகம், துக்கம், உற்பத்தி, நாசம், பயம், அபயம், துன்பஞ்செய்யாமை, சமமாயிருத்தல், சந்தோஷம், தபசு, தானம், கீர்த்தி, அபகீர்த்தி இவைகள் பிராணிகளுக்கு என்னாலேயே யுண்டாகின்றன. (சு-ரு)

சுர. மஹர்ஷயஸ்ஸப்த பூர்வே சத்வாரோ மநவஸ்ததா।
மத்பாவா மாநஸா ஜாதா யேஷாம்லோகஇமாஃப்ரஜாஃ॥

பூர்வே	பூர்வீகளான (முன்னோர்களான)
மஹர்ஷயஸ்ஸப்த	(பிருகுமுதலிய) ஏழுரிஷிகளும்
ததா	அப்படியே

---

* (ஶ்ரீ) இந்திரியங்களை யடக்கி தேகத்தை வருத்துகிற விரதங்களைச் செய்தல். (ஈ) ஏற்பட்டிருக்கிற போகங்களைக் குறைத்து சாஸ்திரப்படி விரதங்களில் தேகத்தை வருந்தச்செய்தல். (ஜீவி) பிரம்மசாரி விரதமுதலியவை.

† (ஶ்ரீ) தனக்குண்டாயிருக்கிற வஸ்துக்களில், தன்சக்திக் கியன்றமாத்திரம் தானஞ்செய்தல். (ஈ) தனக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கிறதாகிய தன் சொந்தமான வஸ்துக்களைப் பிறருக்குக் கொடுத்தல். (ஜீ.வி) தருமமாய் சம்பாதித்த வஸ்துக்களைப் பிறருக்குக்கொடுத்தல்.

‡ (ஶ்ரீ) புண்ணியத்தினாலுண்டான கீர்த்தி. (ஈ) பிறர் நல்லவனென்று சொல்லுதல்.

§ (ஶ்ரீ) பாபத்தினாலுண்டான அபகீர்த்தி (ஈ) பிறர் துஷ்டனென்று சொல்லுதல்.

¶ (ஈ) என் சங்கற்பத்தினாலேயே.

‖ (ஶ்ரீ) கருமானுசாரமாயுண்டாகின்றன.

வகூவாஞ் } (சாவர்ணிமுதலிய) நான்குமனுக்களும்
உநவம்

ஊநவஸாஜாதாம் } (என்னுடைய) மனச் சங்கற்பத்திலு
ண்டானவர்கள்

ஊஜூவாம் } என்னுடையத் தியானத்தை யுடையவர்
கள் அல்லது என்னுடைய விஷ்
ணுசம்பந்தமானசாமர்த்தியமுடை
யவர்கள்

மொகெ உலகத்திலே

ஹாம் } இந்தப் பிரஜைகளெல்லாம்
வரஜாம்

யெஷாம் } எவர்களுடையவர்களோ (எந்தரிஷிகள்
மனுக்களாலுண்டானவர்களோ.)

பூர்வீகாளான ஏழுரிஷிகளும் அப்படியே மனுக்களும் என்னுடைய மனச்சங்கற்பத்திலு லுண்டானவர்கள். என்னுடையத் தியானத்தை யுடையவர்கள். அல்லது, என்னுடைய விஷ்ணுசம்பந்தமான சாமர்த்தியமுடையவர்கள். அவர்களாலேயே இந்த உலகத்திலுள்ள சகலப் பிரஜைகளு முண்டானார்கள்.

(ஸ்ரீ) மொகெஹாம்வரஜாம் = உலகத்திலுள்ள பிரஜைகளெல்லாம், யெஷாம் = எவர்களுடைய சம்பந்தமாய், (எவர்களிடத்திலிருந்து,) ஜாதாவதர்ஹித = உண்டாயிருக்கிறார்களோ - தெ = அந்த ஸவ்ஹஹஷயம் = ஏழுரிஷிகளும், வைவஸ்வத = அவர்களுக்கு மூந்தியவர்களான, வகூவாஞ் = ஸநகாதிநால்வரும், தயா = அப்படியே, உநவம் = சுவாயம்புவர்முதலிய மனுக்களும், ஊஜூவாம் = என்னுடைய பிரபாவத்தை யுடையவர்களாய், ஊநவஸாஜாதாம் = இரண்ணிய கர்ப்பரூபனை என்மனச்சங்கற்பத்திலு லுண்டானவர்கள். இவர்கள் உலகங்களைப் புத்ர, பௌத்ர, சிஷ்யாதி மூலமாய் சிருஷ்டித்தார்கள் என்பது கருத்து.

(ரா) பூர்வீகர்களும், கடந்துபோன மன்வந்தரத்திலிருந்தவர்களுமான பிருகுமுதலான வேழுரிஷிகளை எப்போதும் சிருஷ்டிகடந்துவரவேண்டியதற்காக பிரம்மாவானவர் மனசிலே சிருஷ்டித்தார். சிருஷ்டியான பிரஜைகளின் சம்ரக்ஷணார்த்தம் நான்கு மனுக்களையும் பிரம்மாவானவர் மனசிலேயே சிருஷ்டித்தார். சிருஷ்டிகாலம் தொடங்கி பிரளயகாலம் வரையில் அந்த ஏழு ரிஷிகள் சிருஷ்டித்துக்கொண்டும், அந்த நான்கு மனுக்கள், சிருஷ்டியான பிரஜைகளை சம்ரக்ஷணை செய்துகொண்டும், வருகிறார்கள். ஊஜூவாம் = அவர்கள் என்னுடைய சங்கற்பத்தை யநுசரித்து நடப்பவர்கள்.

(உ) (மீ,வி) ஸஷ்டிஹேஷ-ுயம்வை-ஏவெ-் = பூர்வீகர்களான "ஸ்ரீ விஷ்ணு ரஹிதமிஷ்வை வைமஸ்ருஷ்டிவை வைமஹம்கார தத்வம் ஸ்ருஷ்டிஹேதவே ஜாம் வை-ஏவெ-ுஸஷ்டியஸ்ருதாம்" என்றபடி மரீசி, அத்திரி, அங்கிரஸ், புலஸ்தியர், புலகர் * கிரது, வசிஷ்டர், இந்த ஏழுரிஷிகளும், ஸ்வாயம்ப நவம்வை-ஏவெ-் = பூர்வீகர்களான சுவாயம்புவர், சுவாரோசிஷர், ைவதர், உத்தமர், இந்நான்கு மனுக்களும், மஜ்ஞாவாம் மாநஸா ஜாதாம்=என்னுடைய மனச்சங்கற்பத்தால் என்னிடத்திலிருந்து பிறந்தவர்கள். இவர்கள் சதுர்முகப்பிரம்மாவினிடத்திலிருந்து பிறந்ததாகச்சொல்லும் புராணதிகளுக்கு, பிரம்மாவினுடைய அந்தரியாமியான நான் பிரம்மா மூலமாயுண்டாக்கினே னென்பது தாத்பரியம்.

(ஙா) மனுக்கள் பதிணன்கு பெயர்கள். அவர்களில் நாலுபெயர்களைப்பற்றி மட்டும் மேலாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தாகையாலவர்களுடைய பெயர்களும் மற்றவர்களுடைய பெயர்களும் அடியில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. (க) சுவாயம்புவர், இவர் வெளியிட்ட ஸ்மிருதிதான் இந்நாள்வரை மனுஸ்மிருதி என்று பிரசித்தமாய் வழங்கிவருகிறது. (உ) சுவாரோசிஷர், (ஈ) உத்தமர், (ச) தாமஸர், (ஏ) ைவதர், (சு) சாக்ஷுஷர், (எ) ைவவசுவதர், இவருடைய மனுவந்தரம் தான் இப்போது நடக்கிறது. இனி வரப்போகிற மனுக்களாவன—(அ) சாவர்ணி, (சு) தக்ஷஸாவர்ணி, (க0) பிரம்மசாவர்ணி, (கக) தருமசாவர்ணி, (கஉ) ருத்திரசாவர்ணி, (கஈ) ரௌச்சியர், (கச) ஔளத்தியர். விஷ்ணுபுராணம் மூன்றுவது அம்சம், க - உ - அத்தியாயங்களைப் பார்க்க. (சு)

எ. வை தாம்விஹ-ஏதிம்யொமது ஜயொவெத்தி தக்ஷதம்।
வொவிக்ஷம்வை ந+யொமை ந யாஜ்யே தநாதுரஸம்ஸயம்॥

ஜ	என்னுடைய
வை தாம்	மேற்சொன்ன (பிருகுவாதி)
விஹ-ஏதிம்‡	விபூதிரூபத்தையும்

---

* (ஙா) விஷ்ணுபுராணம் முதலாவது அம்சம் எ - வது அத்தியாயத்தில் இந்தப் புலகனைச்சொல்லவில்லை மற்ற சு - பெயர்களையும் பிருகு, தக்ஷர், நாரதர், இம்மூவரையும் சேர்த்து ஒன்பது பெயர்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் நவப்பிரஜாபதிகளாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

† (ஈா) ஸவிக்ஷம்வை ந - என்றுபாடம். ஒருவராலும் அசைக்கக்கூடாத என்று அர்த்தம்.

‡ (ஸ்ரீ) விஸ்தாரம். (ஈா) சிருஷ்டிமுதலிய பிரவிருத்தி. (மீ,வி) அநேக விபூதிரூபங்கள்.

நாசாய யோகயுக்தோ* தக்ஷதம் யம் வைதி ஸம் சுவிகம்பைந யோமைந† யுக்ஜ்யுதே சுதர வஸ்யாயம் நரோ

} (சர்வக்கியத்துவம் முதலிய) யோகைசுவரியத்தையும்

வாஸ்தவமாக
எவன்
அறிகிறானே
அவன்
சலிக்காத அல்லது சமுசயமற்ற
தெளிவான ஞானத்தோடு
கூடினவனாகிறான்
இந்தவிஷயத்தில்
சந்தேகமானது
இல்லை.

என்னுடைய மேற்சொன்ன விபூதி ரூபத்தையும், யோகைசுவரியத்தையும் வாஸ்தவமாக எவன் அறிகிறானே, அவன் நிச்சயமான ஞானத்தோடு கூடினவனாகிறான். இந்த விஷயத்தில் சந்தேகமில்லை. (எ)

அ. சுஹம்ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்தஸ் ஸர்வம் ப்ரவர்ததே இதி மத்வா பஜந்தே மாம் புதா பாவஸமந்விதா:॥

சுஹம்‡
ஸர்வஸ்ய§
ப்ரபவ:¶
மத்த:
ஸர்வம்$

நான்
சகல ஜகத்திற்கும்
உற்பத்திகாரணம்
என்னிலேயே
சகலமும்

---

* (ஸா) யுக்தி, யோகைசுவரியசாமர்த்தியம், அல்லது, சர்வக்கியத்துவம். (ஈ) அநந்த கல்லியாண குணங்கள். (ஸ்ரீ,வி) புத்தி முதலியவைகளை சிருஷ்டிக்கும் சாமர்த்தியம்.

† (ஸா) மெய்ஞானத்தோடு. (ஈ) பக்தியோகத்தோடு. (ஸ்ரீ-வி) தியானம் செய்கிற உபாயத்தோடு.

‡ (ஸா) வாசுதேவனென்கிற பரபிரம்மமாகிய நான்.

§ (ஈ) விசித்திர சித் - அசித் - பிரபஞ்சங்களுக்கு.

¶ (ஸ்ரீ) பிருகு மநுமுதலியவர்கள் மூலமாயுற்பத்தி காரணம்.

$ (ஸா) ஸ்திதி, நாசம், கருமங்கள், கருமபலன்கள், அவைகளின் அநுபவம், முதலிய விகார மடைந்திருக்கிற ஜகத். (ஸ்ரீ) புத்திஞானம் அஸம்மோகம் முதலியன.

ஜவத—ூதெ	பிரவிருத்திக்கிறது
உதி	இவ்விதமாக
உகுவா*	தெரிந்து
ஃபாமி†	விவேகிகள்
ஹாவஸமந்விதாஃ‡	பிரீதியோடுகூடினவர்களாய்
ஹாம	என்னை
ஹஜந்தெ§	பஜிக்கிறார்கள்.

நான் சகல ஜகத்திற்கும் உற்பத்திகாரணம், என்னிலேயே சகலமும் பிரவிருத்திக்கிறது. இவ்விதமாகத்தெரிந்து, விவேகிகள் பிரீதியோடுகூடி என்னை பஜிக்கிறார்கள்.

(ஸீ,வி) இந்தச்சுலோகத்தின் முந்திய அரைசுலோகத்திலேயே, ஹாம (என்னை) என்கிற அர்த்தம் கிடைத்திருக்கையில், பிந்திய அரைசுலோகத்தில், ஹாம (என்னை) என்று பிரயோகித்ததின் உத்தேசமென்னவென்றால், ஜீவேசுவர பேதத்தைக் குறிப்பிடும் பொருட்டே. (அ)

---

௧0. மச்சித்தாமத்கதப்ராணா போதயந்தஃபரஸ்பரம்।
கதயந்தஸ்சமாம்நித்யம் துஷ்யந்திசரமந்திச॥

மச்சித்தாஃ	என்னிடத்தில்மனமுடையவர்களாயும்
மத்கதப்ராணாஃ	இந்திரியங்களை அல்லது பிராணன்களை என்னிடத்தில் வைத்தவர்களாயும்
மாம்	என்னை
பரஸ்பரம்	ஒருவருக்கொருவர்
போதயந்தஃ¶	போதிக்கிறவர்களாயும்
கதயந்தஸ்ச	கீர்த்தனஞ்செய்கிறவர்களாயும்
நித்யம்	எப்போதும்

---

* (ஈ) என்னுடைய அரிந்த கல்லியாண குணகண யோகத்தைத்தெரிந்து.

† (ஸ்ரீ) பரமார்த்ததத்துவத்தை யறிந்தவர்கள். (ஈ) (ஸீ, வி) ஞானிகள்.

‡ (ஸ்ரீ) பரமார்த்ததத்துவத்தில் அதிக ஆவலோடு கூடியவர்கள். (ஸீ, வி) பக்தியோடு கூடினவர்கள்.

§ (ஸீ, வி) அர்ச்சனை தியானம் முதலியவைகளினால் பஜிக்கிறார்கள்.

¶ (ஈ) தாங்கள் அநுபவித்த பகவானுடைய குணங்களைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறவர்கள்.

தஷ்டீவ*	சந்தோஷத்தையுமடைகிறார்கள்
ஈஷ்டீவ†	சுகத்தையுமடைகிறார்கள்.

(முந்திய சுலோகத்தில்சொன்ன விவேகிகள்) மனதையும் இந்திரியங்கள் அல்லது, பிராணன்களையும் என்னிடத்தில் வைத்தவர்களாயும், என்னை (குறித்து) ஒருவருக்கொருவர் போதித்துக்கொண்டு கீர்த்தனம் செய்கிறவர்களாயும், எப்போதும் சந்தோஷத்தையும் சுகத்தையுமடைகிறார்கள். (கூ)

கo. தேஷாம்ஸததயுக்தானாம் ஜதாம்ப்ரீதிபூர்வகம்।
ஓதாதிவைபுத்தியோகம்தம் யேநமாமுபயாம்திதே॥

யேந	எதிலேலே
தே	அவர்கள் (முன்சொன்னவிவேகிகள்)
மாம் உபயாம்தி ‡	என்னை அடைவார்களோ
தம்	அப்படிப்பட்ட
புத்தியோகம்§	புத்தியோகத்தை
ஸததயுக்தானாம்¶	எப்போதுமென்னிடத்தில் மனதையுடையவர்களாயும்
ப்ரீதிபூர்வகம்॥	ப்ரீதியோடு
ஜதாம்	பஜிக்கிறவர்களாயுமிருக்கிற
தேஷாம்+	அவர்களுக்கு
ஓதாதி×	கொடுக்கிறேன்.

---

* (ஈ) பகவத்குணங்களைச் சொல்வதிலும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். (தீ,வி) விஷயங்களிலிருந்து நிவிருத்தி யடைகிறார்கள்.

† (ஈ) பகவத்குணங்களைக் கேட்பதிலும் அதிகமான ப்ரீதியுடன் ஆனந்தமடைகிறார்கள்.

‡ (ஸ்ரீ) என்னை, தமதாத்மாவாக அறிகிறார்கள்.

§ (ஸ்ரீ) புத்தி = ஆத்மதத்துவ விஷயமான நிச்சயஞானம். யோகம்= அந்தஞானத்தில் பற்றுதல். (ஸ்ரீ) ஞானயோகத்தை. (ஈ) பரிபக்குவ தசையை அடைந்திருக்கிற புத்தியோகத்தை. (தீ,வி) ஞானரூபமாகிற முக்தியினுபாயத்தை.

¶ (ஈ) எப்போதும் என்னிடத்தில் சேர்ந்திருக்கவேண்டுமென்கிற கோறிக்கை யுடையவர்களாயும்.

॥ - + - × (ஈ) ப்ரீதி பூர்வகமாக நான் அவர்களுக்குப் புத்தி யோகத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

எதிலேலே விவேகிகள் என்னை யடைவார்களோ, அப்படிப்ப ட்ட புத்தியோகத்தை எப்போதும் என்னிடத்தில் மனமுடையவர் களாயும் பிரீதியோடு பஜிக்கிறவர்களாயு மிருக்கிறவர்களுக்குக்கொ டுக்கிறேன். (௧0)

---

௧௧. தேஷாமேவாநுகம்பார்த²மஹமஜ்ஞாநஜம்தம:
நாஶயாம்யாத்மபா⁴வஸ்தோ² ஜ்ஞாநதீபேந பா⁴ஸ்வதா॥

தேஷாம்	அவர்களுடைய (அந்தபக்தர்களுடைய)
அஜ்ஞாநஜம்*	அக்கியானத்திலுண்டாயிருக்கிற
தம:†	சமுசாரமாகிய அந்தகாரத்தை (இருட் டை)
பா⁴ஸ்வதா	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற
ஜ்ஞாநதீபேந‡	ஞானமாகிறதீபத்திலல்
அநுகம்பார்த²மேவ	அநுக்கிரகார்த்தமாகவே
அஹம்	நான்
ஆத்மபா⁴வஸ்தோ²§	அவர்களுடையபுத்தியிலிருந்துகொண்டு
நாஶயாமி	போக்கடிக்கிறேன்.

பக்தர்களுடைய அக்கியானத்திலலுண்டாயிருக்கிற சம்சார மாகிய அந்தகாரத்தை, பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஞானமாகிற தீபத்திலல், அநுக்கிரகார்த்தமாகவே நான் அவர்களுடைய புத்தி யிலிருந்துகொண்டு போக்கடிக்கிறேன். (௧௧)

---

* (ஈ) என்னுடைய ஞானமடைவதற்கு விரோதியான பிராசீன கருமரூப மாகிய அக்கியானத்திலலுண்டான.

† (ஸ்ரீ) அசத்தியத்தைச் சத்தியமாகநிரகிக்கிற தாகியமோகாந்த காரத்தை (ஈ) நெடுநாளாய் அநுசரித்துவந்த விஷயாபிமானமாகிற அக்கியானத்தை. (ஸ்ரீ,வி) சுகதுக்கரூபமான பெந்தத்தை.

‡ (ஸ்ரீ) ஞானதீப மெப்படிப்பட்டதென்றால், பக்தியாகிற எண்ணெய், தியானிக்கவேண்டுமென்கிற ஏவுதலாகிய (தீபத்தைவிளங்கச்செய்கிற) காற்று, பிர ம்மசரியம் முதலிய ஸாதன ஸம்ஸ்காரத்திலலுண்டான பிரஞ்ஞை (விவேகம்) யாகிற திரி (வர்த்தி அல்லது வத்தி), விரக்தியையுடைய அந்தக் கரணமாகிற பாத் திரம் (அகல் அல்லது தாளிபோலொத்தது), விஷயங்களில் பற்றுமல் இராகத்துவே ஷங்களற்றிருக்கிற சித்தமாகிற காற்றினால் அலைக்கப்படாத இடம், நிரந்தரமாயுள் ள தியானத்திலலுண்டாகிற நிச்சய ஞானமாகிற பிரகாசம், இவைகளையுடைய தீபம்.

§ (ஈ) அவர்களுடைய மனோவிருத்தியில் தியானத்திற்கு விஷயமாக விரு ந்துகொண்டும், என்னுடைய அநந்த கல்லியாணகுணங்களை பிரகாசிப்பித்துக்கொ ண்டும்.

ஸஜ்ஜுந உவாச.

கஉ. வரம்ப்ரஹ்மவரம்யாச விசித்ரம்வராஜம்ஹவாநு।
வபுஷ்மாம்ஸ்வாஸ்துகம்ஸிவ்ருஷ்ணிதவஜம்விஹம்॥

கஈ. ஸுஹ்ருத்ஸ்வாத்யஷயஸ்ஸவை ஜெவஷ்டிந்நாரஉத்தயா।
ஸுவிதாஜெவமொவ்ருவ ஸ்ஸயம்மெவவ்ரு வீஷிதெ॥

ஸஜ்ஜுந உவாச	அர்சுனன்சொல்வது
வரம்ப்ரஹ்ம*	பரபிரம்மமும்
வரம்யாச†	உத்தமமானஆசிரயமும்
வராஜம்விசித்ரம்‡	உத்தமமானபரிசுத்தவஸ்துவும்
ஹவாநு	(கிருஷ்ணசுவாமியான) நீரே
ஸுவாம்	உம்மை
ஸாஸ்வதம்§	நித்தியனுகவும்
திவ்யம்¶	பிரகாசசுவரூபியாகவும்
ஸுரிஜெவம்	தேவதைகளுக்காதியாகவும்
அஜம்	பிறப்பற்றவனுகவும்
விஹம்॥	சர்வவ்வியாபியாகவும்
வபுர்ஷம்+	புருஷனுகவும்
ஸர்வெ ஸீஷயம்×	சகலமானரிஷிகளும்
ஜெவர்ஷிம் நாரதம்்	தேவரிஷியானநாரதரும்

---

* (உ) (ஸீ,வி) பரிபூர்ணன்.

† (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) உத்தமமானதேஜஸ்.

‡ (ஸ்ரீ) ஸ்மரிக்கிறவர்களுடைய சகல பாபங்களையும் போக்கடிப்பவர்.

§ (ஸீ,வி) விகாரமற்றவர்.

¶ (ஸீ,வி) உலகவிலக்ஷணமானவர்.

॥ (ஸ்ரீ) விஹவநஸீலஃ = ஆளும் தன்மை யுடையவர். (உ) பலவிதரூப மாய் காண்கிறவர். (ஸீ,வி) விஸிஷ்டதயா விவியதயாவ ஹவநஹெதுத்வா விஹ ஸர்வவாஅுஓஹ்வாஃ = எல்லாவத்திலும் வியாபித்தும் வெவ்வேறுயு மிருக்கிறபடி யால் விஹ சப்தத்தினுல் சொல்லப்படத் தகுந்தவர்.

+ (ஸீ,வி) பூர்ணஷட்குணன். (பூர்ணமான ஐசுவரியம், வீரியம், கீர்த்தி, சம்பத், ஞானம், வைராக்கியம் அல்லது விக்கியானம் இவைகளை யுடையவன்.)

× (வ்ரு) சகலமான வேதங்களும்.

சுவி_தம்	அவிதனென்கிறரிஷியும்
தெவலம்	தேவலனென்கிறரிஷியும்
வ்யாஸம்	வேதவியாஸமகரிஷியும்
சூஹு-ம்	சொல்லியிருக்கிறார்கள்
தயா	அப்படியே
ஏயம்மெவ	நீரும்
மே	எனக்கு
ப்ரவீஷி	சொல்லுகிறீர்.

அர்சுனன் சொல்வது—பரபிரம்மமும், உத்தமமான ஆசிரயமும், உத்தமமான பரிசுத்தவஸ்துவும், நீரோ. உம்மை நித்தியனெகவும், பிரகாசசுவரூபியாகவும், தேவதைகளுக்காதியாகவும், பிறப்பற்றவனெகவும், சர்வவ்வியாபியாகவும், புருஷனெகவும், சகலமான ரிஷிகளும், தேவரிஷியான நாரதரும், அவிதர், தேவலர், வியாஸர், இந்த ரிஷிகளும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியே நீருமெனக்குச் சொல்லுகிறீர். (கூ-கூ)

கசு. ஸவ-மெதந்ரு தம்மெந ப்ரு யந்நாம்வதஸிகெஸவ!
நஹிதெ தகவ்யமவ்யக்திம் விது-ர்தெ-வா நதா நவாட்!!

ம்ஹகெஸவ	ஓ ! கேசவா !
யாம் (ஏ தி)	என்னைக்குறித்து
யந்	எதை
வதஸி	சொல்லுகிறீரோ
ஏ தந்	அந்த சகலத்தையும்
ஸ்ய-ம்	வாஸ்தவமென்று
ஜ்ஞாதம்	அறிகிறேன்
மெ ப்ரு	ஓ ! பகவானே !
தெ வ்யக்திம்	உம்முடைய (அவதாரமகிமையை) ஆகாரத்தை அல்லது அவதாரத்தை
தெவாஃ	தேவதைகள்
நவிது-ஃ	அறியவில்லை
தா நவாஃ	தானவர்களும்
நஹி	அறியவில்லை.

---

* (ஈ) நிரதிசயஞானம், சக்தி, பெலம், ஐசுவரியம், வீரியம், தேஜஸ் இவைகளுக் கிருப்பிடமானவரே!

ஓ!கேசவா! என்னைக் குறித்ததைதச் சொல்லுகிறீரோ, அந்த சகலத்தையும் வாஸ்தவமென்று அறிகிறேன். ஓ! பகவானே! உம்முடைய அவதாரமகிமையை தேவதைகளுமறியவில்லை. தானவர்களு மறியவில்லை. (என்றால், தங்களுடைய அனுக்கிரகத்தின்பொருட்டு நீர் அவதாரஞ்செய் திருப்பதாக தேவதைகளு மறியவில்லை; தங்களுடைய நாசத்தின்பொருட்டு நீர் அவதாரஞ் செய்திருப்பதாக அசுராளான தானவர்களு மறியவில்லை என்பது தாத்பரியம்.)

கநு. ஸுயமேவாத்மநாத்மாநம் வேத்தகுமபுருஷோத்தம।
பூதபாவந பூதேச தேவதேவ ஜகத்பதே॥

புருஷோத்தம	ஓ! புருஷர்களிலுத்தமனே!
பூதபாவந	பூதங்களையுண்டாக்கினவரே!
பூதேச	சகலப்பிராணிகளுடையநியாமகரே!
தேவதேவ	{ சூரியாதி தேவதைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கிறவரே!
ஜகத்பதே	{ சகலப் பிரபஞ்சத்தையும் பரிபாலனஞ் செய்கிறவரே!
ஸ்வயமேவ	நீராகவே
ஆத்மநா	உம்மை
ஆத்மாநம்	உம்மாலேயே
வேத்த	நீரே
புருஷோத்தம	அறிகிறீர்.

புருஷர்களி லுத்தமனும், பூதங்களை யுண்டாக்கினவரும், பிராணிகளுக்கு நியாமகரும், சூரியாதி தேவதைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கிறவரும், சகலப் பிரபஞ்சத்தையும் பரிபாலனஞ் செய்கிறவருமான நீர் உம்மாலேயே உம்மை நீராகவே அறிகிறீர்.

(ஸ்) உம்முடைய ஞானசௌரிய சக்தி சாமர்த்தியாதிகளைப் பூர்ணமாய் அறிய ஒருவரும் சக்தரல்ல, ஆகையாலும்மை நீர்தான் அறிந்தவர். என்பது கருத்து. (கநு)

கசு. வக்தும்ஹ்யர்ஹஸ்யசேஷேண திவ்யாஹ்யாத்மவிபூதயः।
யாபிர்விபூதிபிர்லோகாநிமாம்ஸ்த்வம்வ்யாப்யதிஷ்டஸி॥

ஆத்மவிபூதயः	உம்முடையவிபூதிரூபங்கள்
திவ்யாஹி	அதிகஅற்புதமானவையல்லவா?

யாஹிம் விஸ்துதிஹிம்	} *	எந்த விபூதிரூபங்களினூலே
ஜகாது லோகாது	}	இந்தஉலகங்களை
வ்யாப்ய		வியாபித்துக்கொண்டு
திஷ்டஸி		இருக்கிறீரோ
(தாம்)		அவைகளை
சர்வஷேண		முழுதும்
வக்தும்		சொல்வதற்கு
அர்ஹஸி		நீரே
சுரேஷ்டஹி		தகுந்தவராயிருக்கிறீர்.

உம்முடைய விபூதி ரூபங்கள் மிகவும் அற்புதமானவையல்லவா? எந்த விபூதி ரூபங்களினூலே இந்த உலகங்களை வியாபித்துக் கொண்டிருக்கிறீரோ, அவைகளை முழுதும் சொல்வதற்கு நீரே தகுந்தவரா யிருக்கிறீர். (கசு)

கன. கயம்வித்3யாம்அஹம்யோகின் † ஸ்தாம்கஹாவிஸ்வித்3மயாந்1

கேஷு-கேஷு-சபகவன்-விம்தவ்யோஸிமயாசிந்த்யோ

ஹேயோகின்	}	ஓ! சகலஜகத்ஸ்ருஷ்டிகர்த்தனான கிருஷ்ணசுவாமியே!
கயம்		எப்படி
அஹம்		நான்
சதா		எப்பவும்
விஸ்வித்3மயா		தியானிக்கிறவனாய்
தாம்		உம்மை
வித்3யாம்		அறிவேன்
ஹேபகவன்		ஓ! பகவானே!
கேஷு	}	எந்தெந்தவஸ்துக்களில்
கேஷுச		
மயாசிந்த்யஹ		
அஸி		என்னாலே

---

* (ஸ்ரீ) எந்த ஆத்மாவினுடைய மாகாத்மிய விஸ்தாரங்களினூலே. (ஸ்ரா) எந்த நியமன விசேஷங்களினூலே. (ஸ்ரீ,வி) இராமகிருஷ்ணாதி அநேக ரூபங்களினூலே, அல்லது, சந்நிதி மகத்துவத்தால் அந்தந்த வஸ்துக்களுக்கு யோக்கியதையைக் கொடுத்த விஷ்ணுரூபங்களினூலே.

† (ஸ்ரா) யோகீகாம் - என்று பாடம்.

வ்ம்தர்ஃ*	சிந்திக்க அல்லது தியானிக்கத்தகுந்தவராக
சுஹி	இருக்கிறீர்.

ஓ! சகலஐசுவரிய பூர்ணனான கிருஷ்ணசுவாமியே! எப்படி, நானெப்பவும் தியானித்து உம்மையறிவேன். ஓ! பகவானே! எந்தெந்தவஸ்துக்களி லென்னுலே தியானிக்கத் தகுந்தவராக விருக்கிறீர்.

(ஈ) யொகீ = பக்தியோக நிஷ்டனுய், கூம் = உம்மை, வஹா = எப்போதும், வரிவ்ம்தயந் = சிந்திக்கத்துடங்கி யிருக்கிற, சுஹம் = நான், கூம் = பரிபூர்ண ஐசுவரியம், அநந்தகல்லியாணகுணங்கள், இவைகளை யுடைத்தான உம்மை, கயம்விஜ்ஞாம் = எப்படியறிவேன், கெஷு மகெஷு ச மஹாவெஷு = மூந்தி நீர் சொன்னபுத்தி, ஞானம், அஸம்மோகம் முதலியவஸ்துக்களைக்காட்டிலு மந்தியங்களான வஸ்துக்களிலே எந்தெந்த வஸ்துக்களிடத்தில் எவ்விதமாயேவுகிறவனுய், மயா = என்னுலே, வ்ம்தர்ஃ = தியானிக்கத் தகுந்தவராக, சுஹி = இருக்கிறீர். (கள)

கஅ. விஸ்தரேணாத்மநோயோகம் விபூதிஞ்ச ஜநார்தந।
பூயஃகதயதோ ந்ருப்திர்ஹி ச்ருண்வதோ நாஸ்திமேঽம்ருதம்॥

ஜநார்தந†	ஓ! ஜகார்த்தகா!
ஆத்மநஃ	உம்முடைய
யோகம்‡	யோகத்தையும்
விபூதிஞ்ச§	விபூதியையும்
விஸ்தரேண	விரிவாக
பூயஃ	மறுபடியும்
கதய	சொல்லும்
ஹி	ஏனென்றுல்

---

* (ஸ்ரீ) எந்தெந்த விபூதி ரூபங்களாய் (என்னுலே) சிந்திக்கத்தக்கவராக.

† (ஸ) பிரஜைகளால் சுவர்க்க, மோக்ஷ, புருஷார்த்தங்களை யாசிக்கப்படுகிறவர்.

‡ (ஸ) யோக ஐசுவரியமாகிய சர்வசக்தி, சர்வக்கியத்துவம் முதலியவற்றையும். (ஈ) சிருஷ்டி சாமர்த்தியத்தை.

§ (ஸ) தியானம் செய்யவேண்டிய வஸ்துக்களின் விஸ்தாரத்தை. (அதாவது வஸ்துக்களின் அநேகக்கூட்டங்களை.) (ஈ) நியமனத்தை. (ஸ்ரீ,வி) வஸ்துக்களுக்கு யோக்கியதையைக் கொடுக்கிறதாயும், அநேகவிதமாய் யிருக்கிற பரமாத்ம சுவரூபத்தை.

ஸுஜ்ஞதம்*	(உம்முடையவாக்காகிய) அமிருதத்தை
ஸுஜ்ஞதம் ஸே	கேட்கிறவனுகிய எனக்கு
தூஷிம் தூத நாஹ்ஸி	திருப்தியானது கிடையாது.

ஓ! ஜகார்த்தனே! உம்முடைய யோகத்தையும், விபூதியையும், விரிவாக மறுபடியும் சொல்லும். ஏனென்றால், உம்முடைய வாக்கியமாகிற அமிருதத்தைக் கேட்கிறவனுகிய எனக்குத் திருப்தியானது கிடையாது. (௪௮)

ஸ்ரீ ஹமவாந-வாச.

௧௧. ஹந்த தே கத்யயிஷ்யாமி திவ்யா ஹ்யாத்மவிபூ-தயம்†।
ப்ராதான்யத: குரு-ரே-ஸ்ரேஷ்ட நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்யமே॥

ஸ்ரீ ஹமவாந-வாச	ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி சொல்வது
ஹந்த‡	தயவுக்குப்பாத்திரனை
தே	உனக்கு
திவ்யாம்	அற்புதங்களான
ஆத்மவிபூ-தயம்§	என்னுடைய விபூதிரூபங்கள் (எவைகளோ அவைகளில்)
ப்ராதான்யத:¶	முக்கியமானவைகளை
கத்யயிஷ்யாமி	சொல்லுகிறேன்
ஹி	ஏனென்றால்
மே	என்னுடைய
விஸ்தரஸ்ய	(விபூதிகளுடைய) விஸ்தாரத்திற்கு
அந்த:	முடிவானது
நாஸ்தி	கிடையாது.

---

* (ரா) உம்முடைய மாகாத்மியமாகிற அமிருதத்தை.

† (ரா) பாடம், ஹந்த தே கத்யயிஷ்யாமி விஸ்தரேணாத்மனோ யோகம் தயவுக்குப் பாத்திரனுகிய உனக்கு, மங்கள கரங்களான என்னுடைய நியாம்மிய ரூபங்களைச் (என் ஏவுதலுக்குரித்தான வஸ்துக்களை) சொல்லுகிறேன்.

‡ (ஸ்ரீ) இப்பொழுது. (ஸ்ரீ,வி) சந்தோஷம்.

§ (ஸ்ரீ.வி) வஸ்துக்களுக்கு மேன்மையைக் கொடுக்கத்தக்க என்னுடைய பலவித ரூபங்கள்.

¶ (ஸ்ரீ) எந்தெந்த வஸ்துக்களில் விசேஷமான விபூதி ரூபங்களெவைகளோ அவைகளை.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்வது—ஓ! குருகுல சிரேஷ்டனே! தயவுக்குப் பாத்திரனை உனக்கு அற்புதங்களான என்னுடைய விபூதிரூபங்களிலே முக்கியமானவைகளைச்சொல்லுகிறேன். ஏனென்றால், என்னுடைய விபூதிரூபங்களுடைய விஸ்தாரத்திற்கு முடிவானது கிடையாது. (கக)

உ0. ஸுஹ்ருத்தமமுவாசேதம் வசனம் ஹ்ருʼத்தாயஸ்தி²தம்।
ஸுஹ்ருʼத்ஸ்வயபி ச ஸ்தி²தாநாஸ்தே வனவசனம்॥

ஸ்ரீபகவாநுவாச	ஓ! நித்திரையை ஜயித்தவனே!
ஹ்ருʼத்தேஷு தி²ஷ்டதி*	சகலப்பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்தில் (எவனிறவனுய்) இருக்கிற
தூதா	பரமாத்மா
ஸுஹ்ருʼதே	நானே
ஸர்வபூதாநாம்	பூதங்களுக்கு
தூத்பத்தி	ஆதியும் (உற்பத்திகாரணனும்)
மத்யம்	ஸ்திதியும் (இரக்ஷிக்கிறவனும்)
தம்	முடிவும் (இலயகாரணனும்)
ஸுஹ்ருʼதே	நானே.

ஓ! அர்சுன! சகலப்பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்தில் எவனிறவனுயிருக்கிற பரமாத்மாவும் நானே. பூதங்களுக்கு ஆதி மத்திய முடிவும் நானே.

(ஸா) என்னுடைய சரீரமான சகலப்பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்தில் ஆத்மாவாயிருக்கிறேன். என்றால், சரீரமிருக்கிறதற்குச் சகலவிதத்திலும் ஆதாரமாயும் நியாமகனையும் சேஷியாயுமிருக்கிறேனென்பதே. இப்படியிருக்கிற நான் சகலப்பிராணிகளுக்கும் உற்பத்தி ஸ்திதி லயங்களுக்குக் காரணனுயிருக்கிறேன்.

(ஸ்ரு) ஹிருதயத்திலிருப்பவனை என்னைத்தியானம் செய்யவேண்டியது. அதற்குச் சக்தியற்றவன், சிருஷ்டி ஸ்திதி லயத்திற்குக் காரணமானவனென்று தியானிக்கலாமென்பது இதனல் வெளியிடப்பட்டது. (உ0)

உக. ஜ்ஞாதிர்யாநாமஹம்விஷ்ணு ர்ஜ்யோதிஷாம்ரவிரம்ஸுமாந்।
மரீசிர்மருதாமஸ்மி நக்ஷத்ராணாமஹம்ஸஸீ॥

---

* (ஜீ,வி) சகலப்பிராணிகளுடைய ஹிருதய குகையிலிருக்கப் பட்ட.

சூரிதராதா*
விஷ்ணோ
ஜ்யோதிஷாம்
ஸம்ஸ்பர்ஶநே
ரவிம்
நக்ஷத்ராணாம்
ஸஸீ
ஸஹம்

ஸப்தாம்†

ஸப்திம்
ஸஹம்
ஸஹ்யை

{ துவாத்ச (பன்னிரண்டு) ஆதித்தியர்க
ளுக்குள்ளே
விஷ்ணுவென்கிறசூரியனும்
பிரகாசமுள்ளவஸ்துக்களுக்குள்ளே
எங்கும்பரவிய கிரணங்களையுடைய
சூரியனும்
நக்ஷத்திரங்களுக்குள்ளே
சந்திரனும்
நானே
{ வாயுக்களுக்குள்ளே அல்லது, மருத்துக்
களென்கிற பெயரையுடைய ஏழு
தேவதைகளுக்குள்ளே
மரீசியென்கிறவனாக
} நானிருக்கிறேன்.

பன்னிரண்டு சூரியர்களுக்குள்ளே விஷ்ணுவென்கிற சூரியனும், பிரகாசமான வஸ்துக்களுக்குள்ளே எங்கும்பரவிய கிரணங்களையுடைய சூரியனும், நக்ஷத்திரங்களுக்குள்ளே சந்திரனும், வாயுவையுடைய சூரியனும், நக்ஷத்திரங்களுக்குள்ளே மரீசி என்கிற வாயு அல்லது அல்லது ஏழுமருத்துக்களுக்குள்ளே மரீசி என்கிற வாயு அல்லது மருத்தும் நானே.

(ஈ) ஆதித்தியர்களுக்குள்ளே உத்கிருஷ்டனை விஷ்ணு என்கிற ஆதித்தன் நானே. மற்றவைகளுக்கும் உத்கிருஷ்டம் என்கிறபதத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளத்தக்கது. நக்ஷத்திரங்களுக்கு (பதி) எஜமானனை சந்திரன் நானே.

(ஸ,வி) இந்த விபூதிரூபங்கள், காணப்படுகிற (பிரத்தியக்ஷ) ரூபமென்றும், காணப்படாம லிருந்துகொண்டு வஸ்துக்களுக்கு உத்கிருஷ்டத்தைக் (மேன்மையை) கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற ரூபமென்றும் இருவகைப்படும். விஷ்ணு, கபில, வியாச, வாசுதேவ,

---

* (ஹா) இந்த ஆதித்தர்கள் பன்னிரண்டு பெயர்கள் அவர்களுடைய பெயர்களாவன — யாதா - ஸயுஶா - ஶித்ரஃ - வாணஃ - ஐஂஶுஃ - விவஸ்வாந் - வஂஶ்வ - ஷா - வஜ்ஹ்நுஃ - ஸஂஶுஃ - ஶஃ - கூஷ்டா - விஷ்ணுஃ இவர்கள் மூறையே சித்திரைமாத முதல் பங்குனிமாதம் வரை ஒவ்வொருமாதத்திற்கு ஒவ்வொருவர் (விஷ்ணு புராணம் உ - வது அம்சம், க0 - அத்தியாயம் பார்க்க.)

† (ஸ்ரீ) ஏழு மருத்துக்களாவன—ஸுவஹஃ, ஸ்ரவஹஃ, விவஹஃ, வாவஹஃ, உஷஹஃ, ஸஂவஹஃ, வரிவஹஃ. (ஸ,வி) நாற்பத்தொன்பது பெயர்கள் மருத்துக்கள்.

என்று சிலபாடமுண்டு. அதன் அர்த்தமாவது-சூஉவ் = ஆதியான, தம்வ-ரூ-ஷமிவ = அந்தப்புருஷனையே, ரவஉவ் = சரணமடைந்து, ஊயதம் = அக்கியானநிவிருத்திமுதலிய யாவத்திற்கும் (காரணமான) வ-ரூணீவ்ரவ்ருத்திம் = முன்னோர்களுடைய சாதனானுஷ்டானமானது, ரவஸ்ருதா = பிரவிருத்தித்திருக்கிறது.

(உ) (மீ,வி) சுஉவ் = இந்த சமுசார விருக்ஷத்திற்கு, சூஜ்ம் = எவன் உற்பத்திகாரணனே, ஸம்ஹ்ருதிஷ்டா = எவன் ஸ்திதிகாரணனே, சுஹம் = எவன் நாசகாரணனே, சமுசாரவிருக்ஷத்தில் அநுப்பிரவேசித்திருக்கிற அந்த விஷ்ணுவினுடைய, ரூபம் = சுவரூபமானது, நொவலபுவ்தெ = அறியப்படுகிற தில்லை. (க-ச)

ரு. நிஉ-ூநமொஹா ஜ்தஸம்மதொஷா சுஐ்ர்ஹ்தநித்ர்வாவிநிவ்ருத்தி
காமாஃ | த்வந்தைர்விமுக்தா ஸ்-வேஉ-ஃவஸம்ஜ்ஞை ர்கச்ச்ந்த்யமூடா
உஷ்யயம் தத்பதமவ்யயம்தத்.

நிஉ-ூநமொஹாஃ	அகங்காரம்துரபிமானமிவைகளற்றவும்
ஜ்தஸம்மதொஷாஃ	புத்திரமித்திராதி அபிமானமாகிறதோஷமற்றவும்
சுஐ்ர்ஹ்தநித்ர்வாஃ	பிரம்மஞானநிஷ்டையுள்ளவும்
விநிவ்ருத்தகாமாஃ	ஆசையிலிருந்துநிவிருத்தியடைந்தவும்
ஸ்-வேஉ-ஃவஸம்ஜ்ஞை ர்ஃ	சுகதுக்கமென்கிறபெயரையுடைய
த்வந்தைஃ	இருமைகளால்
விஉ-முக்தாஃ	விடுபட்டவும்
சுஉ-ஷ்யஃ	அவித்தையைநிவர்த்தித்துக்கொண்டவுமானவர்கள்
தத்	முன்சொன்ன
சுஅவ்யயம்	நாசமற்ற
பதம்	ஸ்தானத்தை
ஹ்ர்ஷ்யந்தி	அடைகிறார்கள்.

அகங்காரம்துரபிமான மிவைகளற்றவும் புத்திரமித்திராபிமானதோஷமற்றவும் பிரம்மஞான நிஷ்டையுள்ளவும் ஆசையிலிருந்து நிவிருத்தியடைந்தவும் சுகதுக்கங்களென்ற பெயரையுடைய இருமைகளிலிருந்து விடுபட்டவும் அவித்தையை நிவர்த்தித்துக்கொண்டவுமானவர்கள், முன்சொன்ன நாசமற்ற ஸ்தானத்தை யடைகிறார்கள்.

(ஸா) இவ்விதமாய் என்ன சரணகதியடைந்து, அநாத்மா வான தேகாதிகளில் ஆத்மாபிமானமாகிய மோகத்தை விட்டவர் களாயும் குணமயங்களாகிய வஸ்துக்களில் போகாசக்தி என்கிற தோஷத்தை ஜயித்தவர்களாயும் ஆத்மஞான பரர்களாயும் ஆத்மா வைத்தவிர இதர வஸ்துக்களி லுள்ள ஆசையை விட்டவர்களா யும் ஆத்மாகாத்ம விவேக சுவரூபஞானத்தை உடைத்தானவர்க ளாயு மிருக்கிறவர்கள் பூர்ணமான ஞாலகாரமா யிருக்கிற சுவரூபத் தை அடைகிறார்கள். (ஙி)

சு. நத ஊலயிதவ-ஞியெஂா நமஸ்ாகொ நவாவகூஂ
யஂகுவா நிவதஂுதெ தஜாசவாஃஂசிஃ॥

யசு	எந்தஸ்தானத்தை
மகுவா	அடைந்து
நநிவதஂுஂித	மறுபடிதிரும்புகிறதில்லையோ
தசு	அந்தஸ்தானத்தை
வஞியுஂ	சூரியன்
நஹாவயதி	பிரகாசிப்பிக்கிறதில்லை
ஸஸாஂகூஂ	சந்திரன்
நந	பிரகாசிப்பிக்கிறதில்லை
பாவகூஂ	அக்கிநி
நந	பிரகாசிப்பிக்கிறதில்லை
தசு*	அந்தஸ்தானமானது
ஜஜ†	என்னுடைய
பாஜஂ‡	உத்தமமான
யாஜ§	சுவரூபம்.

எந்தஸ்தானத்தை அடைந்து மறுபடி திரும்புகிறதில்லையோ, அந்த ஸ்தானத்தை சூரியன் சந்திரன் அக்கிநி இவர்கள் பிரகாசிப் பிக்கிறதில்லை. அந்த ஸ்தானமானது என்னுடைய உத்தமமான சுவரூபம்.

(வூா) இந்தச் சுலோகத்திற் கொத்ததா யிருக்கிற கூொவதி ஷசு - இரண்டாவது அத்தியாயம், நு-வது வல்லி, கரு-வதும் - ஊ ணுகொவநிஷசு, இரண்டாவது அத்தியாயம், இரண்டாவது கண்

---

* - † - ‡ - § (ஙஂ) தேஜோரூபமானதும் உத்தமமானதுமான விஷ் ணுவாகிய என்னுடைய ஸ்தானம். (வூா) இதின் அத்-அ, சு-உக, பார்க்க.

டம், பதினேராவதுமான வாக்கியமானது அடியில் குறிக்கப்படுகிறது "நதத்ரஸூர்யோ பாஹாதி நசம்ரதாரகம் நேமாவித்யுந்மதா பாந்தியஹீம்; தமேவாந்தமநுபாதாத்யேவம் தஸ்யபாஸாஸர்வமிதம்விபாதி." (பிரம்மத்தை) சூரியன் பிரகாசிப்பிக்கமாட்டான். சந்திரநட்சத்திரங்கள் பிரகாசிப்பிக்கமாட்டா. மின்னல்களும் பிரகாசிப்பிக்கமாட்டா. இந்த அக்கினி எப்படிப் பிரகாசிப்பிக்கும்? தானேப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற (பிரம்மத்தை) அவனைப்பற்றி சகலமும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இவையாவும் அவருடைய காந்தியினால் விளங்குகின்றன. (சு)

எ. மமைவாம்ஸோஜீவலோகே ஜீவபூதஸ்ஸநாதநஃ।
மநஷஷ்டாநீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்தாநிகர்ஷதி॥

மமைவ	என்னுடைய அம்சமாகவும்
சாம்ஸஃ	
ஸநாதநஃ	அநாதியாகவும் (இருக்கிற)
ஜீவபூதஃ	ஜீவனானவன்
ப்ரக்ருதிஸ்தாநி	மாயையிலடங்கியிருக்கிற
மநஷஷ்டாநி	மனதை ஆறாவதாகவுடைய
இந்த்ரியாணி	இந்திரியங்களை
ஜீவலோகே	சமுசாரத்திலே போகாய்த்தமாக
கர்ஷதி	இழுக்கிறான்.

என்னுடைய அம்சமாகவும் அநாதியாகவும் இருக்கிற ஜீவனானவன், மாயையிலடங்கியிருக்கிறவும் மனதை யாறாவதாகவுடையனவுமான இந்திரியங்களை சமுசாரத்திலே போகாய்த்தமாயிழுக்கிறான்.

(ஸ்ரீ) பிரகிருதிபந்தத்தை நிவர்த்தித்துக் கொள்ளாதவர்கள், கருமசேஷங்களுடன் பிரளயகாலத்திலும் (சதைவப்தி) நித்தியகாலத்திலும் பிரகிருதியோடு கூடிய ஈசுவரனிடத்தில் (சமஷ்டிபிரம்மத்தினிடத்தில்) அடங்கியிருந்து, பிறகு திருஷ்டிகாலத்தில் திரும்பி விடுகிறார்களேயன்றி, கருமபந்தத்தை நிவர்த்தி செய்துகொண்டு சுத்த பிரம்மத்தை யடைந்தவர்கள் மறுபடி ஜனனத்தை யடைகிறதில்லை.

(ஸஅ) பரமாத்மாவாகிய என்னுடைய அம்சமான ஜீவன் என்னுடைய ஒருபாகமாயிருக்கிறான். என்னைவிட அவன் அந்நியனல்ல. ஆனால், அவன் அவித்தையென்கிற உபாதியினாலே சமுசாரத்தில், தான் கருத்தா தான் போக்தாவென்று வெருகாலமாய் பிரதிபந்தியடைந்திருக்கிறான். அந்த ஜீவன் ஆகண்டாகாரமாயும் ஏகரஸமாய்

வாயுமுள்ள என்னுடைய அம்சமாகவும் அந்நியனல்லாமலும் எப்படியிருக்கலா மென்றால், அதற்குதாரணம்—ஒன்றுனை சூரியன் ஜலத்தில் காணப்பட்டால், அப்படி ஜலத்தில் காணப்படும் சூரியன் ஆகாசமார்க்கத்தில் காணப்படுகிற சூரியனுடைய பிரதிபிம்பமேயல்லாது அந்நியமானதல்ல. ஆனால் ஜலமென்கிற உபாதியினால் வேறுபோல் காணப்படுகிறது. அந்த உபாதியான ஜலமில்லாவிட்டால் சூரியப்பிரதிபிம்பம் காணப்படுகிறதில்லை. எந்த ஜலத்தில் காணப்பட்டதோ அந்த ஜலத்தை நீக்கிப்பார்த்தால் ஒரே சூரியனேயன்றி ஆகாசத்திலொன்று ஜலத்திலொன்று என்று இரண்டல்ல. அப்படியே ஒரு பாத்திரத்தி லுள்ள ஆகாசமும் சர்வ வியாபகமான மகாகாசமும் ஒன்றுனைலும் பாத்திரமாகிய உபாதியினால் கடாகாசம் மகாகாசத்தைவிட வேறென்று தோற்றுகிறது. கடமுடைந்தால் மகாகாசத்தைவிட அந்நியமான கடாகாச மென்பதேயில்லை. இப்படிப்போல பிரம்மத்தினுடைய அம்சமானவும் பிரம்மத்தைவிட அந்நியமல்லாதவுமான ஜீவன் மாயாகாரியமான அவித்தையாகிய உபாதியினால் தேகாதிகளில் வேறுகக் காணப்பட்டபோதிலும், உபாதி நிவிருத்தியாலால் அந்த ஜீவன் எதினுடைய அம்சமோ அந்த அம்சியான பிரம்மமே. அம்சம் அம்சியை அடைந்தால் திரும்பி வருகிறதென்பதில்லை. ஜீவன் ஈசுவரனைவிட அந்நியன் அவன் கருத்தா போக்தா ஜனனமரண மடைகிறவன் என்கிற இப்படிப்பட்ட தோற்றமெல்லாம் அவித்தியா சுவரூபமான அக்கியானத்தினா லுண்டாயினவே. அவித்தை நீங்கினால் நிலைத்திருப்பது பிரம்ம சுவரூப மொன்றே இரண்டாவதில்லை.

(ஈ) அநாதியாயும் என்னுடைய அம்சமாயுமிருக்கிற வொரு ஜீவனனவன், அநாதி கருமரூபமான அவித்தையினால் சூழப்பட்டு ஞானசுவரியங்கள் குறைந்து ஜீவனென்கிற நாமம் பெற்று ஜீவர்கள் வசிக்கும் உலகங்களி லிருந்துகொண்டு பூர்வ கருமானுசாரமாய் பிரகிருதியிலிருந் துண்டான தேவ மனுஷியாதி தேகங்களிலிருக்கிற மனமுள்பட ஆறு இந்திரியங்களை விஷயங்களை அனுபவிக்கும் பொருட்டு இழுத்துக்கொள்ளுகிறான். மற்றொரு ஜீவன் மேலாகச்சொன்ன அவித்தையை நிவர்த்தித்துக்கொண்டு சுவசுவரூபத்தேதாடிருக்கிறான் (என்றால், பிரகிருதி விமுக்தாத்ம சுவரூபத்தையடைகிறான்.)

(ஸ,வி) ஜகத்விருக்ஷச் சேதம்செய்யும் விஷயத்திற்கு பிரம்மாமுதலியவர்களை ஆசிரயிக்கலாமே என்றால், அவர்களை ஆசிரயிப்பதினால் சாத்தியமாக மாட்டாதென்பதும் பகவானையே ஆசிரயிக்கவேண்டுமென்பதும் சொல்லப்படுகிறது. பிரம்மாதி தேகங்களிலிருக்கிற

ஜீவர்கள் என்னுடையஅம்சமே. அவர்கள் எனக்கு அன்னியராயிருந்தாலும் சூரியனுக்கு மின்மினிப் பூச்சிபோல் (சூரியனை எனக்கு ஜீவர்களான ஆபாசாம்சர்கள் மின்மினிப் பூச்சிக்கு சமானமானவர்கள்) என்னுடைய அம்சாபாசர்கள். ஆபாசாம்சர்களானபடியால் அவர்களுக்குக் கருத்திருத்துவ மில்லையோவென்றால், மனதுள்பட இந்திரியங்களை விஷயங்களில் இழுத்துக்கொள்ளுகிற விஷயத்தில் மட்டும் கருத்திருத்துவ முண்டு. இழுத்துக்கொள்ளுகிறதென்றால், விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கச்செய்கிறதென்பது தாத்பரியம்.

அ. ஸஸீரம்யதவாதொதி யதாவஶ்சரதீஶ்வரஃ।
க்ருஹீத்வைதானிஸம்யாதி வாயுர்கந்தாநிவாஶயாத்॥

ஸரம்ஸரஃ
யச்*
ஸஸீரம்
சுவாதொதி
யதாவீ
உதாஹரதி
சூர
சூஸயாசு
வாயுஃ
மம்யாநிவ்
வதாதி
க்ருஹீத்வா
வஸ்யாதி

தேதேகந்திரியங்களுக்கெஜமானனான ஜீவனானவன்,
} எந்தசரீரத்தை
அடைகிறானோ
} எந்தசரீரத்திலிருந்து வெளிப்படுகிறானோ
(அந்தசரீரத்திலிருந்து)
வாசனைக்கிருப்பிடமான புஷ்பத்திலிருந்து காற்றானது வாசனையை (கிரகித்துக்கொண்டுபோவதுப்போல, மேற்சொன்ன இந்திரியங்களைக் கிரகித்துக்கொண்டுபோகிறான்.

இந்திரியங்களுக்கெஜமானனான ஜீவனானவன், எந்தசரீரத்தையடைந்தாலும் எந்தசரீரத்திலிருந்து வெளிப்பட்டாலும் வாசனைக்கிருப்பிடமான புஷ்பத்திலிருந்து காற்றானது வாசனையை (கிரகித்துக்கொண்டுபோவதுப்போல, மேற்சொன்ன இந்திரியங்களைக் கிரகித்துக்கொண்டுபோகிறான்.

(ஶ்ரீ) ஜீவன் இந்திரியங்களைக் கிரகித்துக்கொண்டு போகிறதாக முந்திச்சொல்லப்பட்டது. இந்தச் சுலோகத்தில், அப்படி கிரகித்துக்கொண்டுபோகிற காலமின்னதென்று சொல்லப்படுகிறது.

(ஶா) இந்திரியங்களைக் கிரகித்துக்கொண்டு போகிறானென்பதற்கு இந்திரியங்களை பூதசூக்ஷ்மங்களோடு கிரகித்துக்கொண்டுபோகிறானென்பது தாத்பரியம்.

---

* (ஶ்ரீ) யச்ச = யதா=எப்போது.

(உ) ஜீவன் எப்போது ஒருசரீரத்தைவிட்டு வேறொரு சரீரத்தை யடைகிறதோ அப்போது, ஈசுவரனைவர் அவனுடன்கூடவே இந்திரியங்களை இழுத்துக்கொண்டு போகிறார். எனென்றால், கருமங்களுக்குப்பலன் கொடுப்பவர் ஈசுவரனைகையால் கருமபலனை யனுபவிக்கிறதற்காக அந்தஜீவனுக்குக்கொடுத்த புதிய தேகத்தின் மூலமாய் அனுபவிக்கவேண்டிய கருமபலனை அனுபவிக்க அனுகூலமாயிருக்கும்படியாய் இந்திரியங்களையும் ஈசுவரன் கிரகித்துக்கொண்டுபோகிறார். ஜீவனுக்கு கிரகித்துக்கொண்டு போக சுவதந்திரமில்லை. சர்வசுவதந்திரன் ஈசுவரன்.

(பி,வி) (மேல்கண்ட அர்த்தமுமல்லாமல்) ஈசுவரன் ஒருதேகத்தில் பிரவேசிக்கும்போதும் ஒருதேகத்தை விடும்போதும் ஜீவனையும் அவனைச்சேர்ந்த இந்திரியாதி சூக்ஷ்மங்களையும் கிரகித்துக்கொண்டு போகிறார். (அ)

கக. ரோத்ரஞ்சக்ஷுர்ஜிஹ்வாநாஸிகாத்வக்ச மநஸ்தாநீந்த்ரியாணி ஜீவஸ்யாயதநாநி விஷயாந்வேவஹந்தி॥

சுயம்	இந்தஜீவனானவன்
ரோத்ரம்	காதையும்
சக்ஷுர்	கண்ணையும்
ஜிஹ்வா	நாவுக்கையும்
நாஸிகா	நாக்கையும்
த்வக்	மூக்கையும்
மநஸ்	மனசையும்
சயிஷ்டாய	ஆசிரயித்து
விஷயாந்	விஷயங்களை
உபலபதே	அனுபவிக்கிறான்.

இந்த ஜீவனானவன் காது கண் நாவுக்கு நாக்கு மூக்கு மனசு இவைகளை ஆசிரயித்து விஷயங்களை யனுபவிக்கிறான். என்றால், இந்திரியங்களன்றி விஷயங்களை ஜீவன் அனுபவிக்க வதுவில்லை. கருமானுகுணமாய் விஷயானுபவத்திற் காகவே தேகம் வந்திருக்கிறது. அந்த விஷய போகார்த்தமாகவே இந்திரியங்களைக் கிரகித்துக்கொண்டு போகிறதாக முன் சொல்லப்பட்டது.

(பி,வி) இந்திரியங்களை விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கும்படி செய்து, அதிலுண்டாகும் பலனை ஈசுவரன் அனுபவிக்கிறார். ()

(ஸ்ரீ) கூநாஹிசு வாஂஸ்ரேஹ, என்றவிடத்தில் ஆதியற்றதென்
கிற அர்த்தமானது (கூநாஹி) அநாதி என்கிற பதத்திலேயே கிடை
த்திருக்கையில் (சு) மத் - என்பதற்குப் பிரயோஜன மில்லாவிடி
னும், சாந்தஸமானதால் (வேதத்தைப்போலொத்த தானதால்) இப்
படி என் பிரயோகிக்கப்பட்டதென்கிற கேள்வி கூடாது. அல்லது,
கூநாஹி = ஆதியற்ற, உத்தூஂ = சு = விஷ்ணுவாகிய சகுணனுடையி
கிற என்னுடைய, வாஂ = நிர்குண சுவரூபம், ஸ்ரேஹ = பிரம்மம்,
தசு = அது ஸகூநைநாவ்ருதெ = பிரமாணத்திலே விதிக்கப்படுகி
றதில்லை, நாஸகூ = பிரமாணதி விலக்கிலேலே விலக்கப்படுகிறது
மில்லை; எனென்றால், இந்திரிய கோசரமல்ல வாகையால்தான்.

(ஸ்ரீ) கூநாஹிசுவாஂஸ்ரேஹ, என்கிற வாக்கியத்தைச் சிலர்,
கூநாஹி = ஆதியற்ற, சு = கூஹ்ம்வாஸ்மெஹ்வாவ்ரா = வாசுதேவனை
நானே, வாஂ = வாஸஹ்தீஂ = உத்தமமான சக்தியாக, யஸ்ரு =
எதற் கிருக்கிறேனே, தசு = அது, ஸ்ரேஹ = பிரம்மமென்று அர்த்
தஞ் செய்திருக்கிறார்கள். இது சரியான அர்த்தத்தைக் கொடுக்கு
மாகில், இப்படிச் செய்ததுசரியே. அந்த அர்த்தத்திலும் வாசுதேவ
னாகிய என்னை உத்தமமான சக்தியாக உடைத்தாயிருப்பது பிரம்ம
மென்றாகிறது. அதாவது, சக்தியோடிருக்கிற சகுணத்தைச் சொன்
னதாகவாகிறது. இந்தச்சுலோகத்தில் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற
"நஸதத்தந்நாஸஹ்வுதெ" என்பதிலே நிர்குணப் பிரம்மம் குறிப்
பிடப் படுகிறதேயன்றி சகுணமல்ல. ஆகையாலந்த அர்த்தஞ்சரி
யல்ல. சு - என்பது சுலோகபூர்த்திக்காக சேர்க்கப்பட்டதேயன்றி
அதற்கு விசேஷமான அர்த்தமில்லையென்று அறியத்தக்கது. தெரிய
வேண்டிய பிரம்மமானது சத்துமல்ல, அசத்துமல்ல வென்று இந்த
ச்சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (சத் - என்றால், இருக்கி
றது. அசத் - என்றால், இல்லாதது) ஆகையாலிருக்கிறதும் பிரம்ம
மல்ல, இல்லாததும் பிரம்மமல்ல, என்று சொன்னதாக ஆகிறதே!
இது சரியானதென்று சொல்லலாமா வென்றாலோ, அடியில்கண்ட
சுருதிப் பிரமாணங்களைக்கொண்டு அப்படிச் சொல்லலாம். (அந்த
சுருதிகளை விரிவாக அடியில் குறித்து அதின் அர்த்தமும் எழுதப்படுகிறது.)

"ஸஹஸ்ரஂ நதிநதரூத்தா,
"கூஹ்யஹ்ரா நஹிஹ்யஹ்ருதெ, சு
"ஸ்ரீயுரா நஹிஸ்ரீயுதெ, கூஸ்ரம்
"மொ நஹிவஜ்ஜதெ, கூஸிதா

"அந்தஇந்த ஆத்மாவானவர் இ
"ல்லை இல்லையென்று சொல்லி உ
"பதேசிக்கத்தக்கவர். (ஏனெனில்)
"இந்திரியங்களுக்கு விஷயமல்லா
"தநிலை கிரகிக்கப்படத் தக்கவ

"ரன்று. நாசமற்ற வராகையால்
"நாசமடைவிக்கத் தக்கவரன்று.
"சங்கமற்றவராகையால் ஒன்றிலு
"ம் ஒட்டுகிறவரன்று. கட்டுக்குள்
"படாதநிலல் துன்பமடைகிறதி
"ல்லை. நசிக்கத்தக்கவரல்ல. இப்
"படியறிந்தவனே பாபபுண்ணிய
"ம் தடருகிறதில்லை".

(அந்தப்பிரம்மம்) "ஸ்தூலமு
"மல்ல, அணுவுமல்ல, குட்டையு
"மல்ல, நெட்டையுமல்ல, செகப்
"பல்ல, பசையுள்ளதல்ல (என்ரு
"ல், எண்ணெய்முதலிய திரவமு
"ள்ள வஸ்துவைப்போல ஒட்டத்
"தக்கதல்ல,) நிழலுள்ளதல்ல, இ
"ருட்டுமல்ல, வாயுவல்ல, ஆகா
"சமுமல்ல, ஒன்றுடன் சம்பந்த
"முள்ளதல்ல, இரஸமுள்ளதல்ல,
"வாசனையு முள்ளதல்ல, கண்ணு
"டையதல்ல, காதுடைய தல்ல,
"வாக்குடையதல்ல, மனதுடைய
"தல்ல, காந்தியுடையதல்ல, பிரா
"ணனை யுடையதல்ல, முகமுடை
"யதல்ல; பரிமாண முடையதல்
"ல, உள்ளேயிருப்பதுமல்ல, வெ
"ளியி லிருப்பது மல்ல, அதை
"ன்றையும் சாப்பிடுகிற தில்லை,
"அதை (ஒருபோதும்) ஒன்றும்
"சாப்பிடுகிறதுமில்லை".

"நவுயுதநரிஷவுதெவு தஉ-
"ஹெ வெவெதந தாத ஐதி"
(பிரக தாரண்ணியக உபநிஷத்
சு-வது அத்தியாயம், சு-வது பிரா
ம்மணம், உஉ-வது வாக்கியம்.)

"சுஷ்ஷ-ஹ உநண்ணஹரவுஷ்ஹீவ்-
"உமொஹித உஷ்ஷெஹஉஹ்ஹாயஉதஹ்ஹீ
"சுவாய்வுநாகாஸ ஔலம்ம ஹாவஸ்ஹீமம்
"ய ஔவக்ஷு-ஷ்ஷ ஔஸ்ரோது ஔவாத்
"சுஔநம் சுமிதஜ்ஹவுஸ்ஹி வராணஔஉ-வை
"ஔதர ஔநஞாஔவொஹவும் நதஔ-
"ஸ்ரோத் கிஞுந நதஔஸ்ரோதிக்ஷ்ரவ்ந"
(பிரக தாரண்ணியக உபநிஷத்,
நு-வது அத்தியாயம், அ-வது பி
ராம்மணம், அ-வது வாக்கியம்.)

இந்த சுருதிகளில், விஷய வஸ்துவையெனைவ நிஷ்-ருபி
தை = விசேஷங்களை விலக்குவதிலேயே பிரம்மம் நிரூபித்துக்
காட்டப்படுகிறது. எனென்றால், வாக்கு முதலியவைகளுக்கு பிரம்
மம் விஷயமல்ல வாகையால்தான். என்துவஸ்துவானது இருக்கிற
தோ, அது இருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. இருக்கிறதென்று
எது சொல்லப்படுகிறதில்லையோ, அது இல்லவே யில்லை. சகலவஸ்
துவும் இருக்கிறதென்பதையாவது, அல்லது, இல்லையென்பதையா
வது அனுசரித்தே யிருக்கிறது. அப்படி யிருக்க பிரம்மமானது

இருக்கிறதென்கிற புத்திக்கு (ஞானத்திற்கு) விஷயமானதா? அ
லது, இல்லையென்கிற புத்திக்கு(ஞானத்திற்கு) விஷயமானதா? எ
னும் பக்ஷத்தில், இந்திரியாதிகளுக்கு விஷயமாக வெப்போதா
திலிலையோ, அப்போது இந்த இரண்டுபுத்திக்கும் விஷயமானதல்
குடம் முதலிய வஸ்துக்கள் இருக்கிறதென்கிற புத்திக்கு விஷ
டாகிறது. இல்லையென்கிற புத்திக்கும் குடம் முதலியவைதா
விஷயம். (அதெப்படியென்றால், ஒருவஸ்துவை என்றைக்கும் ட
ாமலும் கேட்காமலுமிருக்கையில், இல்லையென்றுமாத்திர மெ
படி சொல்லக்கூடும். எந்தவஸ்துவை இந்திரியாதிகளால் அறிய
கூடுமோ, அதைத்தான் இல்லையென்றும் சொல்லக்கூடுமென்பதே
ஆகையால், அறிந்துகொள்ளவேண்டியதாகச் சொல்லப்பட்ட பர
ப்ரம்மமானது இந்திரியங்களுக்கு விஷய மல்லாதபடியால், சப்த
(வேத)த்திலேயே யறிபத்தகுந்தது. அதினால்தான் சத்துமல்ல
அசத்துமல்ல வென்று சொல்லப்பட்டது. (இப்படியே கேனோ
நிஷத் வாக்கியத்தில்) "கூநுஷெவதஜிஜ்தாஷூயொ கூவிஜ்தாஷுபி=
ப்ரம்மமானது தெரிந்தபொருளுக்கும், தெரியாதபொருளுக்கும்
அந்யமானது" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வஸ்துவைக்
குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டுமானால், ஜாதி, கிரியை, குணம், சம்
பந்தம், இவைகளை யொட்டித்தான் சொல்லவேண்டும். அதெப்படி
யென்றால், மாடு குதிரை முதலியபதங்கள் ஜாதியை ஒட்டியும், பாட
கன் சமயல் செய்கிறவன் முதலியபதங்கள், கிரியைகளை யொட்டி
யும், சிவப்பு கருப்பு முதலியபதங்கள், குணங்களை யொட்டியும்,
மிகச் செல்வமுடையவன், அதிகப் பசுக்களையுடையவன், முதலி
யன சம்பந்தத்தையொட்டியும் சொல்லப்படுகின்றன. உலகத்தி
லுள்ள சகல சொற்களும் இப்பெயர்க்கொத்த ஒருவகையை யொ
ட்டியேதானிருக்கின்றன. பிரம்மமோ, நிஷ்கியம் = கிரியையற்றது,
நிஷ்கலம் = அவயவமற்றது, ஶாந்தம் = சாந்தமானது, இதுமுதலா
ன சுருதிவாக்கியங்களிருப்பதினால், ஜாதிமுதலிய சம்பந்தத்தினால்
சொல்லத்தக்கதல்ல. இரண்டு வஸ்துக்களிருந்தாலல்லவா ஒன்று
டன் மற்றொன்றுக்கு சம்பந்தம் சொல்லக்கூடும். "வநகூஜெவாஜ்தீ
யம்ஸ்ரூஹ = பிரம்மமொன்றே இரண்டாவதில்லை" என்கிற சுருதிவா
க்கியப்படி பிரம்மத்தைத்தவிர வேறே வஸ்துக்களே கிடையாதா
கையால், பிரம்மத்திற்கு வேறொன்றுடன் சம்பந்தஞ் சொல்லக்கூ
டாது. ஆகையால், பிரம்மத்தை, சத் என்றுவது அசத் என்றுவது
சொல்லக்கூடாது. "யதோவாஜெஹநிவர்த்ந்தெ, கூஜ்ஞாஜெ ஜந
ஸ்ஸாஸஹ = வாக்கானது எதற்கு இலக்ஷணம் சொல்லமாட்டாமல்
மனதுடன் பின்னடைகிறதோ" என்கிற இந்த சுருதிவாக்கியத்தைப்

பார்க்க. அந்தப் பிரம்மம் தன்னுடைய ஆத்மாவானபடியினாலே, அதை ஒரு பிரமாணமும் குறித்துக்காட்டவும் மாட்டாது. (அத்தி- கஅ, சுலோகம்-நிo, பாஷியம்பார்க்க.)

(ஸா) ஜ்ஞயம்யசூ, ஜ்ஞேயமென்பது சூஜாநிக்வம் முதலியவைகளாலறியத் தகுந்ததாகிய பிரத்தியகாத்ம சுவரூபம் (ஜீவசுவரூபம்). யத்ஜ்ஞாக்வாஉஜ்ஜதிசூந்ஜதி = எந்தசுவரூபத்தையறிந்தால் ஜனனமரணம் முதலிய பிரகிருதி சம்பந்தத்திலிருந்து விடுபட்டு சுத்தாத்ம சுவரூபத்தை அடைவானோ, தசூ = அந்த ஜ்ஞய மென்கிற, அறியவேண்டிய முக்தாத்ம சுவரூபமானது, சூநாதீ=ஆதியற்றது. இதினால் (சூநம்தம்) அந்தமற்றதென்றும் கொள்ளவேண்டியது. "நஜாயதெ ம்ரியதெ" என்கிற சுருதியையும், இதன் அத்தியாயம்-உ, சுலோகம் - உo,யும் பார்க்க. உத்தூம் = என்னப்பரமான (உத்தமமான) தெய்வமாக வுடையது. ஜீவசுவரூபம் வேறே பரமாத்ம சுவரூபம் வேறே என்பதைச் சொல்லியிருக்கிற "சூவெஷாம்திதஷ்டதி" என்கிற (இதின் எ - வது அத்தியாயம், நி - வது சுலோகம் பார்க்க,) பிரத்தியகாத்மசுவரூபமானது பகவானுக்கு சரீரமாயும் சேஷபூதமாயுமிருக்கிறது. "யசூதாத்மாதிஷ்டந்யாத்மநோயமயம் சூத்ராநவஜ - யஸ்ய சூசாரீரம்" "ய ஆத்மனிதிஷ்டந்ஆத்மனோந்தரோயமாத்மாந்தர்யாமீ" இப்படிப்பட்ட சுருதிவாக்கியங்களினால், ஆத்மாவும் (ஜீவன்) ஜடவஸ்துக்களும் பரமாத்மாவுக்கு சரீரமென்றும், பரமாத்மா ஜீவாதிகளுக்கு சுவாமியென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "ஸ்ரஹ்ம" = ஸ்ரஹ்மதம் (அதாவது, மகத்தான அல்லது பூர்ணமான பரிமாணத்தை) உடையதும் சரீரத்தைவிட அன்னியமுமான சேஷத்வரக்கியதத்துவம். "ஸ்வாநம்தாயகூடிதெ" என்கிற சுருதியைப்பார்க்க. அந்த ஆத்மாவுக்குப் பல சரீரங்களுக்குள்ளடங்கிய குறைந்த அளவானது சுவபாவகருமத்தினால் வந்தது. கருமபெந்தத்திலிருந்து விடுபட்டவன் மகத்தான அளவையுடைய சுவரூபத்தையடைகிறான். ஆத்மா பூர்ணத்துவம் அல்லது மகத்துவமுடையவன் ஆகையால், ஆத்மாவுக்கு (ஸ்ரஹ்ம) பிரம்மம் என்கிற பதம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கே அப்படிப் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்றால், "ஸமாநாந ஸதீமிதெ தாந ஸ்ரஹ்மலயாயகூடிதெ" "ஸ்ரஹ்மணொஹிஸ்ரதிஷ்டாஹம் சூஜ்ஞதஸ்யாவ்யஸ்யச" (இதின் கச-வது அத்தியாயம், உசூ - உஎ - சுலோகங்கள்) "ஸ்ரஹ்மலதீம்ஸ்ரஸந்தாதா நமொஸ்துதி நகூாம்கூதீ। ஸதீஸ்ஸவெஷுஷாலதி தஷா உஜ்ஜீவமஹிதவாநாம்" (இதின் கஅ-வது அத்தியாயம், நிச-வது சுலோகம்) இவைகளில்தான். ஸசூ=காரி

யம், சுவஸ்=காரணம். ஜீவன் தனது பிரகிருதி விமுக்தாத்ம சுவரூ பத்தை யடைந்தால், அப்போது அவனைக் காரியமென்றுவது கார ணமென்றுவது சொல்லக்கூடாது. அவன் காரியாவஸ்தையிலிருக் கும்போது தேவ மனுஷியாதி ரூபத்தை யடைகிறபடியால், அப் போது, (வஸ்) காரியமென்று சொல்லப்படுகிறான். அவன் கார ணாவஸ்தையிலிருக்கும்போது தேவாதி நாமரூபமில்லையாகையால், அப்போது, (சுவஸ்) காரணமென்று சொல்லப்படுகிறான். "சுவ ஆஜஹ்ரசுவஸ்ய ததாவிவெலஜாயத" இத்தியாதி சுருதிகளைப் பார்க்க. இந்தக்காரிய காரண அவஸ்தையானது, கருமசுவரூபமான அவித்தையின் சம்பந்தத்தா லுண்டானதேயன்றி சுவபாவமல்ல. ஆகையால், வஸ் சுவஸ் சப்தங்களினால் ஆத்மசுவரூபம் சொல்லப் படுகிறதில்லை, "சுவஆஜஹ்ரசுவஸ்ய" என்கிற சுருதிவாக்கியத்தில், சகலத்திற்கும் காரணம் பிரம்மமென்று சொல்லியிருக்க, ஆத்மா வுக்குக் காரணத்துவ மெப்படி சொல்லலாமென்றாலோ, சர்வகார ணம் பிரம்ம மென்பது சரியே; சூக்ஷ்மசித்சித் வஸ்துக்களான கேஷ த்திர கேஷத்திரக்கியர்களும் பிரம்மத்தினுடைய சரீரமானபடியால், அந்தச் சரீரத்துடன் சேர்ந்த பிரம்மத்தினால் செய்யப்படும் காரியங் களைச் சரீரமும் செய்ததாகவே யாகிறது. ஆனதினால், சரீரமான கேஷத்திரம், கேஷத்திரக்கியன் இவ்விருவரும் காரணமாக சொல் லப்படுகிறார்கள்.

(ஹீ,வி) பிராகிருத தேஹேந்திரியாதிகளை யுடையது (க்ஷரஹ) ஆதிமத் என்று சொல்லப்படுகிறது. பிராகிருத தேஹேந்திரியாதி களையுடைய தல்லாதது (அநாஹிஹ) அனாதிமத் என்று சொல்லப் படுகிறது. தெரிந்துகொள்ளத்தக்கது அந்த பரமாத்மாவே. நஹ்த நாவஹ்ருவிதஹ = அந்த பரமாத்மா, நஹஸ் = காரியமாகிய பிர பஞ்சத்தில் சேர்ந்தவருமல்ல, நாவஸ்=காரணமான அவித்யாதி களில் சேர்ந்தவருமல்ல. இரண்டுக்கும் அந்தியமான படியினாலே அவனை, ஸத் - அஸத் என்று சொல்லக்கூடாது. அல்லது, மூர்த்த அமூர்த்தங்களுக்கு அதீதமானபடியினாலே, ஸத் - அஸத் என்று சொல்லக்கூடாது.

(வஹ) இந்தச் சுலோகத்தில் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற (வஸ்) ஸத் (சுவஸ்) அஸத் என்கிற பதங்கள் மூன்றிய கை-வது அத்தியாய ம், கஹ, கக-வது அத்தியாயம் - கூ, இந்தச் சுலோகங்களிலும் பிர யோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்படி கக-வது சுலோகத்தில் ஸத்தும் அஸத்தும் நான் என்று பகவான் சொல்லியிருக்கிறார். மேற்படி கூ-வது சுலோகத்தினால் அர்சுனன் ஸத் அஸத் இவை களுக்கு அந்தியமான அக்ஷரம் நீர்தானென்றுசொல்லியிருக்கிறான்.

இந்தச் சுலோகத்திலோ, பிரம்மத்தை சத்தென்றுவது அசத்தென்றுவது சொல்லக்கூடாதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பரஸ்பர விரோதமாய்க் காணப்படுகிறது. ஆனல் அப்படி விரோதமல்லவென்பதை அந்தந்தவிடங்களில் பாஷியக்காரர்களும் வியாக்கியாதாக்களும் பல திருஷ்டாந்தங்களுடன் காண்பித்திருக்கிறர்கள். (கஊ)

கச. ஸவ-ஂதம்வாணிவாஹ்ம்த தஸ்வ-ஂதாகூஷிஶிரோக்ரவ்ம்
ஸவ-ஂதஶ்ரோ-ஂதிஜிஹ்வாகெ ஸவ-ஂமாவ்ருத்ய திஷ்டதி॥

தசு	அந்த பிரம்மமானது
ஸவ-ஂதம்- வாணிவாஹ்ம்	எவ்விடத்திலேயும் கைகளையும் கால்களையுமுடையது
ஸவ-ஂதோதா- கூஷிஶிரோக்ரவ்ம்	எவ்விடத்திலேயும் கண்களையும் தலைகளையும் முகங்களையு முடையது
ஸவ-ஂதம்- ஶ்ரோ-ஂதிசு	எவ்விடதிலேயும் காதுகளையுடையது
லொகெ	உலகத்தில்
ஸவ-ஂம்	சகலமானதையும்
ஆவ்ருத்ய	வியாபித்துக்கொண்டு
திஷ்டதி	இருக்கிறது.

(அறியவேண்டியதாய் முன்சொன்ன) அந்த பிரம்ம மானது எவ்விடத்திலும் கைகளையும் கால்களையும் தலைகளையும் முகங்களையும் காதுகளையும் உடையது. உலகத்தில் சகலத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

(ஶ்ரீ) பிரம்மம் சத்துமல்ல அசத்துமல்லவென்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனில், உலகத்திலுள்ள சகலவஸ்துக்களும் சத்தாயாவது, அசத்தாயாவது இருக்கவேண்டுமே யன்றி வேறெயில்லையே; "ஸவ-ஂவல்விதமஸ்தி ஹ" "ஸ்ரவெஹ்மவெதம்ஸவ-ஂம்" இதுமுதலிய சுருதிகளில் சகலவஸ்துக்களும் பிரம்மமென்று சொல்லப்படுகிறதே! அதிலல் பிரம்மம் சத்தாகவாவது அசத்தாகவாவது இருக்கவேண்டுமென்றுகிறதே! என்றுலோ, "வாஸுஶக்தீ விவிம்யெவஸ்ரு-ய தெ" முதலிய சுருதிகளில் பிரம்மம் அசிந்திய சக்தியுடையதென்று பிரசித்தமாயிருப்பதால், பிரம்மமானது உபாதியிலல் சத்-அசத்-என்று சொல்லப்படுகிறதென்பது இதிலல் வெளியிடப்படுகிறது.

(ஶ்ரீ) பிரம்மம் சத்தென்பதற்கு விஷயமல்லவென்று சொல்லப்பட்டதாகையிலலே அசத்தென்று எண்ணப்படும். அப்படியெ

ண்ணுமலிருக்கும்பொருட்டு பிரம்மமானது சகலப்பிராணிகளுடை
ய தேகேந்திரியாதி காரணங்களாகிற உபாதிமூலமா யிருக்கிறதென்
பது சொல்லப்படுகிறது. அந்த உபாதி அத்தியாரோபிதம் (கல்
பிதம்). ஆகையால், அது (உபாதி) மித்தை (பொய்). அந்த உபாதி
யைநீக்கி சுத்தப்பிரம்மத்தைத் தெரிவிக்க இதாரம்பிக்கப்படுகிறது.

(ஈ) கைமுதல் காதுவரை சொல்லப்பட்டவைக ளெல்லாம்
பரிசுத்தாத்மாவுக் குண்டென்பதல்ல. எவ்விடத்திலும் கைகால்
முதலிய அவயவங்களிருந்தால், அந்த அவயவங்களினால் செய்து
கொள்ளவேண்டிய காரியங்கள் எப்படிச் செய்துகொள்ளக் கூடு
மோ, அப்படிப்போல, பிரகிருதிவிமுக்தாத்ம சுவரூபத்தை யடை
ந்த ஜீவனைவன், அவயவங்களில்லாமலே அவைகளைச்செய்துகொ
ள்ள சக்தியுள்ளவனென்பது தாத்பரியம். அந்த முக்தாத்மஜீவன்
சகலத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறான். "ஸர்வாணீந்த்ரியா
ணீந்த்ரியவர்ஜிதம்" = காலில்
லாமல் நடக்கிறவன், கையில்லாமல் கிரகிக்கிறவன் கண்ணில்லாமல்
பார்க்கிறவன். காது இல்லாமல் கேட்கிறவன்" என்கிற சுருதியிலே மேல்கண்டசக்தி பரமாத்மாவுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கையில், ஆத்மாவுக்கு எப்படி அவ்விதசக்திகளைச் சொல்லலாமென்றால், பிரகிருதி விமுக்த ஆத்மாவுக்கு பரமாத்மாவுடன் (ப்ரஹ்மணா) பரமசாம்மியம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால், அப்படிப்பட்ட சக்தியுண்டு. "நிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி" என்கிற சுருதிவாக்கியத்திலேயும், "ஜீவோ ப்ரஹ்மைவ நாபரஃ" என்கிற இந்த கீதாவாக்கியத்திலேயும், முக்தாத்மாவுக்குப் பரமாத்மாவுடன் பரமசாம்மியம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ஹ,வி) அந்த பகவானுடைய மகிமையே மறுபடியும் சொல்லப்படுகிறது. ஹரியானவர் ஜகத்விலக்ஷணராயிருக்கிறவர். எப்படியென்றால், தத் = அந்தபரமாத்ம வஸ்துவானது, ஸர்வதஃ = சகல அவயவங்களிலும், பாணிபாதம் = கைகால் முதலிய சக்தியுடையது. அதாவது ஒவ்வொரு அவயவமும் தனக் கன்னியமான ஒவ்வொரு அவயவத்தினுடைய சக்தியையுடையது என்பது கருத்து. அதெப்படிப்போலென்றால், வெளுப்பு கருப்புக் கோசங்களுடைய அதாரமாகிய பலராமன் கிருஷ்ணன் இவர்களிடத்தில் கைமுதலிய அவயவசக்தி காணப்படுவதுபோல. இவ்விதமாகவே ஸர்வதோக்ஷிஶிரோமுகம் = சகல அவயவங்களிலும் கண் சிரசு முகம் இவைகளுடைய சக்தியையுடையது, ஸர்வதஃஶ்ருதிமத் = சகல அவயவங்களிலேயும், சுரோத்திரேந்திரிய சக்தியையுடையது. இதின் கருத்தென்னவென்றால், சகல இந்திரியங்களுடைய விஷய

ங்களையும், கருமங்களையும், சகல இந்திரியங்களிலுலேயும் அறிகிறதும், செய்கிறதுமென்பதே; மொகெ = பிரபஞ்சத்திலே, ஸவ்ஃ= சகல வஸ்துக்களை, கூவ்யாதவ் = வியாபித்து, திஷ்டதி = இருக்கிறது. மற்றொரு அர்த்தம்—அந்த பரமாத்மாவானவர் சகல லோகங்களிலேயும் கண் தலை முகம் காது முதலியவையோடு சகலத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அதாவது, அந்த பரமாத்துமாவானவர் அணுவிலு மணுவான கை கால்முதலிய அவயவங்களோடு கூடிய அனேக ரூபங்களிலுலே எல்லாவிடத்திலு மிருந்துகொண்டு வியாபகரூபத்திலுலே சகலத்திலும் வியாபித்திருக்கிறு ரென்பது தாத்பரியம். (கச)

கஙி. ஸவெஂந்ரியகுணாஹாஸம் ஸவெஂந்ரியவிவர்ஜிதம்।
அஸக்தம்ஸர்வப்ருச்சைவ நிர்குணம்குணபோக்த்ரு ச॥

கசு. பஹிரந்தஶ்சபூதானா மசரம்சரமேவச।
ஸூக்ஷ்மத்வாத்தத³விஜ்ஞேயம் தூ³ரஸ்தம்சாந்திகே தச॥

கஎ. அவிபக்தஞ்சபூதேஷு விபக்தமிவசஸ்தி²தம்।
பூ⁴தபர்த்ருசதஜ்ஞேயம் க்³ரஸிஷ்ணுப்ரபவிஷ்ணுச॥

கஅ. ஜ்யோதிஷாமபி தஜ்ஜ்யோதி ஸ்தமஸஃபரமுச்யதே।
ஜ்ஞானம்ஜ்ஞேயம்ஜ்ஞானகம்யம் ஹ்ருதி³ஸர்வஸ்ய விஷ்டி²தம்॥

தசு ஜ்ஞேயம் } அந்த அறியத்தக்க வஸ்துவான பிரம்மமானது

ஸர்வேந்ரியகுணாபாஸம்* } சகல இந்திரியங்களுடைய விஷயாகாரமான விருத்திகளில், அந்தந்தவிஷயாகாரமாக விளங்குகிறதாயும், அல்லது சகல இந்திரியங்களையும் குணங்களையும் அததின் விஷயங்களையும் பிரகாசிப்பிவிக்கிறதாயும்

ஸவெஂந்ரியவிவர்ஜிதம்† சகலவிதஇந்திரியங்களற்றதாயும்

---

* (ஸ்ரீ) ஞானேந்திரிய கருமேந்திரியங்கள், மனசு, புத்தி இவைகளுடைய செய்கையாகிய நிச்சயம், உத்தேசம், சிரவணம் முதலானவைகளால் பிரவிருத்தித் திருப்பதுபோல, காணப்படுகிறது. (உ) (ஸ்ரீ,வி) பிரம்மமானது சகல இந்திரியங்களையும் விஷயங்களையும் பிரகாசிப்பிவிக்கிறது.

* — † (ஈ) முக்தாத்மா சகல இந்திரியங்களிலுலேயும் விஷயங்களையறிய சக்தியுள்ளவனுயும், இந்திரியங்களன்றியிலேயே விஷயங்களையறிய சக்தியுடையவனுயுமிருக்கிறான்.

† (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) இந்திரியமற்றது. (என்றால்), "ஸபாணிபாதோஜவனக்³ரஹீதா" என்கிற சுருதிவாக்கியத்திலுல் கை கால் முதலியவையில்லை என்றுகிறது;

ஒன்றிலு மொட்டாததாயும்
சகலத்திற்கும் ஆதாரமாயும்
சத்துவாதிகுணங்களற்றதாயும்
சத்துவாதிகுணங்களாரகூவிப்பதாயும்
சராசரவஸ்துக்களுடைய
வெளியிலும்
உள்ளேயும் (இருக்கிறதாயும்)
ஸ்தாவரமாயும்
ஜங்கமமாயும்
ரூபம் முதலியவைகளில்லாததினாலே
அறியக்கூடாததாயும்

சஎச

சுவ சூ* தி
வவுஹூவெவ†
நிமுணம்‡
முணஹொகூவ§
ஹுதாநாம்¶
பஹிஃ||
சுஞ்சூ+
சுவரூம்÷
சரஜெவவ×
ஸ்துகூகூவாச
சுவிஜ்ஜ் யம் } $
கு

கிரகிக்கிறது நடக்கிறது முதலிய செய்கை சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே, என்றாலோ, அந்த சுருதியானது, உபாதியை அனுசரித்துச் சொன்னதேயன்றியில் வாஸ்தவத்தில் கிரகிப்பது நடப்பது முதலிய செய்கை பிரம்மத்திற்கு இல்லை. (மீ,வி) பிராகிருதங்களாயும், பின்னங்களாயுமுள்ள இந்திரியங்களற்றது.

* (ஈ) சுவபாவத்தினால் தேவாதிதேக சம்பந்தமில்லாதது.

† (ஈ) தேவாதி தேகம் முதலிய சகலத்தையும் நிர்க்க சாமர்த்தியமுள்ளது.

‡-§ (ஸ்ரீ) சத்வாதி குணங்களற்றதாலும் அந்தக்குணங்களை யனுபவிப்பதுபோலுள்ளது. (ஈ) ‡-சுவரூபத்தினால் சத்வாதிகுணங்களற்றது. §-சத்வாதி குணங்களாலுண்டாகும் போகத்தை யனுபவிக்க வல்லமையுள்ளது. (மீ,வி) §-சகல கல்லியாண குணங்களுடையவன்.

¶-|| (ஈ) பிரகிருதி சம்பந்தமான பூதங்களைத் தியஜித்து, சரீரமில்லாமல் வெளியிலிருக்கிறதும்.

|| - + (ஸ்ரீ) உள்ளும், வெளியிலும், மத்தியிலுமிருக்கிறது. மத்தியிலிருக்கிறது சராசரமாகையால், மத்தியும் சேர்க்கப்பட்டது. (ஈ) +-சரீரத்திற்குள்ளேயிருக்கிறதும்.

÷ (ஈ) சுவபாவமாய் சஞ்சாரமில்லாதது. (மீ,வி) மாறுதலில்லாத சுவபாவமுடையது.

× (ஈ) தேகத்தையுடையதாலும் சஞ்சரிக்க சக்தியுள்ளது. (மீ,வி) எவ்விடத்திலும் சஞ்சரிக்கப்பட்டது.

$ (ஸ்ரீ) ஆகாசம்போல் சூக்ஷமமாயிருப்பதினாலே அக்கியானிகளுக்கறியப்படாததாயும். (ஈ) சுவரூபம் சூக்ஷமமானதால், சம்சாரியினால் தேகத்திற்கு அன்னியமானதென்று அறியப்படாததாயும். (மீ,வி) சூக்ஷமமானதால் இந்திரிய அகோசரமானது.

தசு
உருஸ்ரஸ்து } *
சுத்திசுவ

ஸ்ருதிதஷ்ண

தசு
சுவிஹ சுத்து } †

விஹ சுத்திவவ
ஸ்ரிதம் } ‡

ஸ்ருதஸ்ரதர்ஸ்ரவ §

ஸ்ருவிஷ்ணு ¶

ஸ்ருஹவிஷ்ணு ||

அந்தப் பிரம்மமானது (அதிவேகமாகச் செல்லுகிற மனமும்) அடைய முடியாதது (ஏனெனில் அது மனத்திற்கு முன்னால் சென்றுவிடுகிறது) (தூரமாகவும்) சமீபத்திலும் இருக்கிறது

ஸ்தாவரஜங்கமங்களாயுள்ளவற்றிற்குள்ளே

(காரணசைதன்யத்திலும்) அடங்கியிருப்பதும்

நமதாத்மாவும்

(காரியசைதன்யத்திலும்) நமக்குள்ளிருப்பதும்

நமதேயாம் (என்பதை அறிவதற்கு)

(சம்சாரத்தினால் கலக்கத்திலும்) நமக்குள்ளிருப்பதும்

ஸ்திரமுமாயிருக்கிறது

(பிரளயகாலத்திலும்) அழிவில்லாமலிருப்பதும்

ஸ்ருதிமாதாவாயிருக்கிறது

(சிருஷ்டிகாலத்திலும்) நமக்குள்ளிருப்பதும்

(நமதேயாம்) (என்பதை அறிவதற்கு)

---

* (ஸ்ரீ) அந்த பிரம்மமானது "சுகதுக்கமென்னும் அதி தீவிரமான அது அலகிறது, அது அலகிறதில்லை, (தியானமார்க்கங்களுக்கு) (தியானிப்பவர்களுக்கு) சமீபத்திலிருக்கிறது" (பாலபோதினி) என்கிற சுருதியிலிப்படிப்பட்டதாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (ஸ்ரீ) மா சுஹாநித்வாதிகுணங்களில்லாது அதியாசையினால், தூரத்திலிருப்பதாகவே எண்ணப்படாதிருக்கையால். அவிவேகிகளுக்கு சமீபத்திலுள்ளவனுக அறியப்படாதிருக்கையால். (ஸ்ரீ) பதினுலே தூரத்திலுமிருக்கிறது சமீபத்திலுமிருக்கிறது.

† - ‡ (ஸ்ரீ) சகலதூரங்களிலும் ஆகாயம் போல் அப்படிப்போல பிரிவடாமலொன்று மிருக்கிறது. தேஜஸ் திருப்பதுபோல் காணப்படுவது. (ஸ்ரீ) தேஜஸ் சுவரூபமானது ஓளவிதமாகையால், ரூபவிசேஷங்கள் தோற்றப்படுகிறது. அக்கியானிகளுக்கு தேஜஸ்தத்துவம் யிருக்கையில் பலவாகக்காணப்படுகிறது. (ஸ்ரீ, வி) யிருந்தாலும் அக்கியானிகளுக்குந் தனித்தனியாயிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

§ (ஸ்ரீ) பஞ்சமகாபூதங்களுடன்கூடிய தேஜஸ்தத்துவம்.

¶ (ஸ்ரீ) பூதசம்பந்தமான அக்ஞானியின் புத்தியிலிருக்கிறது.

|| (ஸ்ரீ) பூஜிக்கப்பட்ட அக்னி, வேறு பொருள்களை உற்பத்தி யாகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கிறதாயும்.

§ - ¶ - || (ஸ்ரீ) சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹாரங்களிலும் ஆகாயம் போல் பழுதையில் பாம்பு ஆரோபிக்கப்படுகிறதுபோல். (ஸ்ரீ)

ஜ்யோதிஷாஅவி*	(சூரியசந்திராதி) பிரகாசங்களுக்கும்கூட
தசு	அந்தப்பிரம்மமானது
ஜ்யோதிஃ	பிரகாசத்தைக்கொடுக்கிறதாயும்
தஅவம் வாஂ †	அக்கியானத்திற்குப் புறம்பானதாயும்
ஜ்ஞானம்‡	ஞான சுவரூபமானதாயும்
ஜ்ஞேயம்§	ஞானத்திற்கு விஷயமான தெதுவோ அந்த விஷய சுவரூபமாயும்
ஜ்ஞானகம்யம்¶	ஞானத்திலேயே யடையத்தகுந்தானமாயும்
ஸர்வஸ்ய‖	சகலப் பிராணிகளுடைய
ஹ்ருதி+	இருதயத்தில்
விஷ்டிதம்÷	விசேஷமாகவிருக்கிறதாயும்
உபதிஷ்ட	சொல்லப்படுகிறது.

பது உற்பத்திசெய்வது, இவைகள் ஜீவனற்ற தேகத்திற்கில்லை யாகையால் அவைகளுக்குஏது தேகமல்லவென்பது நிச்சயம். ஆகையால் ஆத்மாவே அவைகளுக்கு ஏது.

* (ஸ்ரீ) ‘‘யெநஸூர்யஸ்தபதி தேஜஸேத்3ஃ’’, ‘‘நதத்ர ஸூர்யோபா4தி’’, ‘‘ஆதி3த்யவர்ணந்தமஸஃபரஸ்தாத்’’ முதலிய சுருதிகளைப்பார்க்க. (ஈர) சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, மாணிக்கங்கள், இவைகளுக்குங்கூட பிரகாசத்தை யுண்டுபண்ணப்பட்டது. சூரியசந்திராதிகள் கண்களுக்கும் விஷயங்களுக்குமுண்டாகிற சம்பந்தத்தை மறைக்கிற இருளைமட்டும் போக்கடிக்கும்; ஆத்மாவோ, சூரிய சந்திராதி சகலவஸ்துக்களையும் பிரகாசிப்பிக்கும். என்றால், ஆத்மாவினுடைய பிரகாசரூபமான ஞானந்தான் சூரியாதிகளைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது.

† (ஈர) சூக்ஷ்மாவஸ்தையோடுகூடினப் பிரகிருதியைக்காட்டிலும் அக்கிய மென்று சொல்லப்படுகிறது.

‡ – § (ஸ்ரீ) சுகாதிகூம முதலியது ஞானம் ‘‘ஜ்ஞேயந்தத்ப்ரவக்ஷ்யாமி’’ என்று சொல்லப்படுவது ஜ்ஞேயம். (ஈர) ஆத்மாவானவன் ஞானத்தையே சுவரூபமாயுடையவனென்று அறிகிறது. (ஸீ,வி) பிரகாசசுவரூபமாயுள்ளது ஞானம். தன்னிலேயே தன்னை யறிகிற சுவயம்பிரகாச ரூபம், ஜ்ஞேயம்.

¶ (ஈர) அமாநித்வாதி ஞானசாதனங்களாலடையத்தகுந்தவன். (ஸீ,வி) அபரோக்ஷ ஞானத்திலுல் முக்தர்களாலறியத்தகுந்தவன்.

‖ (ஈர) தேவமனுஷ்யாதி சரீரங்களுடைய.

+ (ஈர) ஹிருதயப்பிரதேசத்தில்.

÷ (ஸ்ரீ) நியாமகனையிருக்கிறவென்ற பாடத்தில்,—ஏறியிருக்கிற.

அந்த அறியத்தக்க வஸ்துவான பிரம்மனைது, எல்லா இந்திரி
களுடைய விஷயகாரமான விருத்திகளில், அந்தந்த விஷயகார
மாக விளங்குகிறதாயும், அல்லது சகல இந்திரியங்களையும் தூண்
களையும் அததின் விஷயங்களையும் பிரகாசிப்பி
சகலவித இந்திரியங்களற்றதாயும், ஒன்றிலு
சகலத்திற்கும் ஆதாரமாயும், சத்துவாதி குணங்களை நடத்துவதாயும்,
வாதிகுணங்களை ரக்ஷிக்கிறதாயும், சராசர
லும் உள்ளு மிருக்கிறதாயும், ஸ்தாவரமாயும், ஜங்கமமாயும்,
தலியவை யில்லாததிலே (இந்திரியங்களால்) அறி
யும் அக்கியானிகளுக்குத் தூரத்திலிருந்திருதாயும்,
சமீபத்தி லிருக்கிறதாயும், ஸ்தாவர ஜங்கமங்களாயுள்ள
லே பிரிவற்றதாஞலும் பிரிந்ததுபோல் தோற்றுவிப்
களை ரக்ஷிக்கிறதாயும், சகலத்தையும் விழுங்குதலைதை
தையு முண்டுபண்ணுகிறதாயும், சூரிய
பிரகாசத்தைக் கொடுக்கிறதாயும், அக்கியானத்தை
தாயும், ஞானசுவரூபமாயும், ஞானத்தி
ஞானத்திலை லடையத்தகுந்ததாயும், சகலப்பிரமாணங்களை
தயத்தில் விசேஷமா யிருக்கிறதாயும் வெளிப்படுகிறது.

(வுஊ) இந்த கஅ-கஉ-கஎ-கஏ-கூலை கவே (ஊ) அர்த்தஞ் செய்திருப்பதாக அறிக்கை. (கஎ, கஏ)

கஉ. ஊதிகூஷ தூ ஂ தயாஜூ ஈ நம் ஜூ ஜூ ஜூ

ஜ்யோதிஷாமபி*		(சூரியசந்திராதி) பிரகாசங்களுக்கும்கூட
தத்		அந்தப்பிரம்மமானது
ஜ்யோதிஃ		பிரகாசத்தைக்கொடுக்கிறதாயும்
தமஸஃ	†	அக்ஞானத்திற்குப் புறம்பானதாயும்
பரம்		
ஜ்ஞானம்‡		ஞான சுவரூபமானதாயும்
ஜ்ஞேயம்§		ஞானத்திற்கு விஷயமான தெதுவோ அந்த விஷய சுவரூபமாயும்
ஜ்ஞானகம்யம்¶		ஞானத்தினாலேயே யடையத்தகுந்த ஸ்தானமாயும்
ஸர்வஸ்ய‖		சகலப் பிராணிகளுடைய
ஹ்ருதி+		இருதயத்தில்
விஷ்டிதம்÷		விசேஷமாகவிருக்கிறதாயும்
உபதிஷ்டம்		சொல்லப்படுகிறது.

பது உற்பத்திசெய்வது, இவைகள் ஜீவனற்ற தேகத்திற்கில்லை யாகையால் அவைகளுக்குளது தேகமல்லவென்பது நிச்சயம். ஆகையால் ஆத்மாவே அவைகளுக்குளது.

* (ஸ்ரீ) "யெதஸ்மியஸ்மாதிதஜ்ஜ்ஞேயே", "தத்ரயஸ்மியோஹ்யதி", "ஸூர்யதுவணஸ்தஸ்மைதோயதஸ்யாத்" முதலிய சுருதிகளோப்பார்க்க. (ஈர) சூரியன், சந்திரன், அக்நி, மாணிக்கங்கள், இவைகளுக்குங்கூட பிரகாசத்தை யுண்டுபண்ணப்பட்டது. சூரியசந்திராதிகள் கண்களுக்கும் விஷயங்களுக்குமுண்டாகிற சம்பந்தத்தை மறைக்கிற இருளைமட்டும் போக்கடிக்கும்; ஆத்மாவோ, சூரிய சந்திராதி சகலவஸ்துக்களையும் பிரகாசிப்பிக்கும். என்றால், ஆத்மாவினுடைய பிரகாசருபமான ஞானந்தான் சூரியாதிகளைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது.

† (ஈர) அஞ்ஞானமாவஸ்தையோடுகூடினப் பிரகிருதியைக்காட்டிலும் அன்னிய மென்று சொல்லப்படுகிறது.

‡ - § (ஸ்ரீ) சதாதிகூம முதலியது ஞானம் "ஜ்ஞேயந்தத்ப்ரவக்ஷ்யாமி" என்று சொல்லப்படுவது ஜ்ஞேயம். (ஈர) ஆத்மாவானவன் ஞானத்தையேயே சுவரூபமாயுடையவனென்று அறிகிறது. (ஹீ,வி) பிரகாசசுவரூபமாயுள்ளது ஞானம். தன்னிலேயே தன்னை யறிகிற சுவயம்பிரகாசருபம், ஜ்ஞேயம்.

¶ (ஈர) அமாநித்வாதி ஞானசாதனங்களாலடையத்தகுந்தவன். (ஹீ,வி) அபரோக்ஷ ஞானந்நிலை முக்தர்களாலறியத்தகுந்தவன்.

‖ (ஈர) தேவமனுஷ்யாதி சரீரங்களுடைய.

+ (ஈர) ஹிருதயப்பிரதேசத்தில்.

÷ (ஸ்ரீ) நியாமகனையிருக்கிறபடியால், விஷ்டிதம், என்ற பாடத்தில்,=வுறியிருக்கிற.

அந்த அறியத்தக்க வஸ்துவான பிரம்மானது, சகல இந்திரியங்களுடைய விஷயகாரமான விருத்திகளில், அந்தந்த விஷயாகாரமாக விளங்குகிறதாயும், அல்லது சகல இந்திரியங்களையும் குணங்களையும் அததின் விஷயங்களையும் பிரகாசிப்பி விக்கிறதாயும், சகலவித இந்திரியங்களற்றதாயும், ஒன்றிலு மொட்டாததாயும், சகலத்திற்கும் ஆதாரமாயும், சத்துவாதி குணங்களற்றதாயும், சத்துவாதிகுணங்களை ரக்ஷிக்கிறதாயும், சராசர வஸ்துக்களுக்கு வெளியிலும் உள்ளு மிருக்கிறதாயும், ஸ்தாவரமாயும், ஜங்கமமாயும், ரூபமுதலியவை யில்லாததினாலே (இந்திரியங்களால்) அறியக்கூடாததாயும் அக்கியானிகளுக்குத் தூரத்திலிருக்கிறதாயும், ஞானிகளுக்குச் சமீபத்திலிருக்கிறதாயும், ஸ்தாவர ஜங்கமங்களாயுள்ள பூதங்களிலே பிரிவற்றதாணலும் பிரிந்ததுபோல் தோற்றப்பட்டதாயும், பூதங்களை ரக்ஷிக்கிறதாயும், சகலத்தையும் விழுங்குகிறதாயும், சகலத்தையு முண்டுபண்ணுகிறதாயும், சூரிய சந்திராதிகளுக்குக் கூடப் பிரகாசத்தைக் கொடுக்கிறதாயும், அக்கியானத்திற்குப் புறம்பானதாயும், ஞானசுவரூபமாயும், ஞானத்தினலறியத்தகுந்ததாயும், ஞானத்தினலடையத்தகுந்ததாயும், சகலப் பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்தில் விசேஷமா யிருக்கிறதாயும் சொல்லப்படுகிறது.

(வுஆ) இந்த கரு-கசு-கள-கஅ-சுலோகங்களுக்கும் ஜீவபரமாகவே (ஊா) அர்த்தஞ் செய்திருப்பதாக அறியத்தக்கது. (கரு, கசு, கள, கஅ)

கஙூ. ஊதிக்ஷேத்ரம் தயாஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம்வோக்தம்ஸமாஸதः।
மத்பக்த ஏதத்விஜ்ஞாய மத்பாவாயோபபத்யதே॥

ஊதி } இவ்விதமாய்
க்ஷேத்ரம் }
தயா அப்படியே
ஜ்ஞாநம் ஞானமும்
ஜ்ஞேயது ஜ்ஞேயமும்
வஸமாஸதः சங்கிரகமாக
உக்தம் சொல்லப்பட்டது
மத்பக்த* என்னுடையபக்தனவன்

---

* (ஸஂ) பரமேசுவரனையும், பரமகுருவாயும், வாசுதேவனையும், சர்வக்கியனையுமிருக்கிற வென்னிடத்தில் கேட்டு, பார்த்து, அனுபவித்துவருகிற சகல காரியங்களையும் சமர்ப்பிவித்து, அவைகள் சர்வமும் வாசுதேவ சுவரூபமேயென்கிற உறுதியுடன் கூடினபக்தன்.

சுவேதாசுவதர உபநிஷத்து பகவத்கீதை.

வேதாஸ்* இதை

விஜாயே அறிந்து

ஹ்ருஷீகேச† என்னுடைய சுவரூபமாகிறதற்கு

ஹ்ருஷீகேச யோக்கியனாகிறான்.

இவ்விதமாய் சேகரித்திரமு மப்படியே ஞானமும் சேயமும் சங்கிரகமாக சொல்லப்பட்டது. என்னுடைய பக்தனைவனிதை யறிந்து, என்னுடைய (பிரம்ம) சுவரூபமாகிறதற்கு யோக்கிய னாகிறான்..

(ஸ்ரீ) "ஹரஹ்ருதாதி" முதல் "ஸ்ரீ" வரையில் சேகரித் திரத்தைப்பற்றியும், "சுரோத்ரம்" முதல், "தக்ஷுராதாயுரமுகம்" வரையில் ஞானத்தைப்பற்றியும், "சுராஷ்ட்ரபாலரை" முதல் "ஹரி ஸ்வரூபஸ்யிதம்" வரையில், சேரயத்தைப்பற்றியும் சொல்லப்பட் டது. (ஸ்ரீ) இவைகளைக்குறித்து வலிக்டாதிமகரிஷிகளால் விஸ்தா ரமாய் சொல்லப்பட்டிருப்பதை என்னால் சுருக்கமாய்ச் சொல்லப்ப ட்டது. இவைகளை முந்திய அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக் கிற பக்தன் அறிந்து பிரம்மசுவரூபமாகிறான். (கக)

உ0. ஹரஹ்ருதிஸ்வரஸ்தமஸ்மிஸ்வ விஜ்ஞாதாஹ்ருஷீகேசயி
விஜ்ஞாதாஸ்ரீமணாம்மிஸ்ரீவ விதிஹரஹ்ருதிவம்ஸாவாஹ்ருஷி

ஹரஹ்ருதிம்	பிரதிருதியையும்
ஸ்வரஸ்தமஸ்மிஸ்வ	பரமதேவையும்
ஹ்ருஷீகேசயி	இருஷிகளையுங்கூட
விஜ்ஞாதாஸ்ரீ	அகதிதனாக
விதி	அறி
விஜ்ஞாதாஸ்ரீ	தேதேகந்திரியாதிவிகாரங்களையும்
மணாம்மிஸ்ரீவ	சுகதுக்கமோகாதிகளையும்
ஹரஹ்ருதிவம்ஸாவாஹ்ரு	பிரகிருதியிலிருந்துவன்னானைவனாக
விதி	அறி.

---

* (ஸ) சேகரித்திர சுவரூபவிச்சயம், சேகரித்திரவிய சுவரூபவிச்சயம், சேக ரத்திரத்தைக்யாட்டிலு மன்னியமான (ஜீவ) ஆத்ம சுவரூபத்தை யடைதிறதற்கு வேண்டிய ஞானசாதனங்களுடைய நிச்சயம் இவைகளே.

† (ஸ) மோசத்திற்கு. (ஸ) என்னிடத்திலே அதிமுனாநிச்சய நம்மத் தை யடைய. (ஸ்ரீ,வி) என்னிடத்தி லிருப்பை அடைய.

பிரகிருதிபுருஷன் இருவரையுங்கூட அநாதிகளாக அறி. தேகே
ந்திரியாதி விகாரங்களையும், சுகதுக்க மோகாதிகளையும், பிரகிருதியி
லிருந் துண்டானவைகளாக அறி.

(ஸ்ரீ) பிரகிருதியும், புருஷனை ஜீவனும், அநாதிகளா யிருக்கி
வர்களே யன்றி, ஒருகாலத்தி லுண்டானவர்களல்ல. எது உண்
டானதாகச் சொல்லப்படுமோ, அதெல்லாம் பிரகிருதியிலு லுண்டா
னதே. அந்தப் பிரகிருதியையு முண்டானதாகவே சொல்லவொண்
ணுல், பிரகிருதியை யுண்டாக்க வேறெயொருப் பிரகிருதியல்லவொ
இருக்கவேண்டும்! அப்படியு மிருக்கிறதென்றுல், அந்தப் பிரகிருதி
யையுண்டாக்க மற்றுருப் பிரகிருதி யிருக்கவேண்டும். இப்படியே
ஒன்றுக்கொன்று தொடர்ந்து முடிவற்றதாக ஆய்விடும். ஆகையால்,
பிரகிருதி உண்டானதென்று சொல்லக்கூடாது. இப்படி யிருப்பதி
லேதான் பிரகிருதியானது ஆதியையுடைய தல்லவென்று சொ
லப்பட்டது. புருஷனே வென்றுல், அவன் பிரம்மத்தினாலை யா ஆ
சமாகையாலும் நித்தியனாகையாலும் அவனையும் ஆதியற்றவ
சொல்லலாயிற்று.

(ஶ) "ஹிநாவு கூதிராஷ்டயா" (அத் - எ, கு - ர,) என்கிறதி
லுல், மாயையானது ஈசுவரனுக்கு அபரப்பிரகிருதி என்றும், "மை
ரெயிதவ்வு நூம் பரகூதிம்விதிவொராம், ஜீவபூதாம்" (அத் - ய,
சு-நு,) என்கிறதிலுல் ஜீவன் ஈசுவரனுடைய பராப்பிரகிருதி என்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தமாயை ஜீவன் இவர்களை முறை
பிரகிருதி புருஷர்களாகவும் சேதநத்திர சேதநத்திரங்களாகவும்
சொன்னதுமல்லாமல், அநாதிகளாகவும் நித்தியர்களாகவும் இந்த ஆ
தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டது. ஈசுவரனை நித்தியராகவும் அநா
யாகவும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய நாம், அந்த ஈசுவரனை
பரப் பிரகிருதிகளான மாயை ஜீவன் இவர்களையும் நித்தியர்க
மறுதிகளாயு மொப்புக்கொள்ளவேண்டியதே. இந்த விஷயமில்
கிருதிகளிலுல், ஈசுவரனுக்கு சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரம் முத
காரணத்துவம் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரகிருதி புருஷர்
க்கு அநாதி நித்தியத்துவம் சொல்லக்கூடாதென்றுல், ஈசுவரத்
வம், ஜகத்காரணத்துவம், பிரம்மத்திற்குச் சொல்லக்கூடாது. பி
கிருதி புருஷர்களை யுடையவனெவனே, அவன்தான் ஈசுவரன். பி
தலுக்கு வஸ்துவில்லாவிட்டால், ஏவும் எஜமானத்வமென்பதில்
பிரகிருதி புருஷர்கள் அநாதியல்ல, உண்டானவர்களென்றுல்
த்தில் அவர்களுண்டாவதற்குமுன் ஈசுவரத்துவமில்லாதிருக்
ண்டும். புருஷனுக்கு அநாதியான கருமபந்த மென்பதுமி
கூடாது. மேலும் ஈசுவரன் ஒருஜீவனை சுயமாகவும் பரி
துக்கியாகவும் பூர்வகருமமாகிய காரணமின்றி சிருஷ்டிப்பதா

சுளகு படவத்தினை.

வரகுசு* இனை

விஜாய அறிந்து

ஜ உவாய† என்னுடைய சுவருடைமாதிறத்திற்கு

உவவுஞ்சுதி யோக்கியனாகிறான்.

இவ்விதமாய் சேகத்திரபுமைப்பழியே குதனைபும் சேரயமும் சங்கிரகமாக சொல்லப்பட்டது. என்னுடைய படத்துணைவனிதை யறிந்து, என்னுடைய (பிரம்ம) சுவருடைமாதிறத்திற்கு யோக்கியனாகிறான்.

(ரசo) (ஸ்ரீ) "ஐனாஜ-குதாநி" முதல் "பூதாநி" வரையில் சேகத்திரத்துணைப்பற்றியும், "சுஜாதிக்ஷ" முதல், "தக்ஷஜ ஜாயஜ-குசமுகம்" வரையில் குதனைத்துணைப்பற்றியும், "சுகராதிஜ ஜாஜஜ" முதல் "ஹஜ நிவஜ-குவஜிஜிகம்" வரையில், சேரயத்துணைப்பற்றியும் சொல்லப்பட்டது. (ஸ்ரீ) இவைகளைக்குறித்து வரவிக்கடாதிமகரிஷிகளால் விஸ்தாரமாய் சொல்லப்பட்டிருப்பதை என்னால் சுருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்டது. இவைகளை முந்திய அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற படத்தை அறிந்து பிரம்மசுவருடைமாதிறத்தை யடைகிறான். (ரசக)

உo. ஜரஜ்ஜிஜெசுஜ-குஜஸ்விஜிஜய விஜ்ஜு நஸ்ஜிஜுஸாஜஜெஜி விகாராஸ்ஜுஜ-குணாஸ்விஜிஜுஜய விஜிஜ்ஜரஜ்ஜிஜுஜஜாயஜ்ஜுஜ.

ஜரஜ்ஜிஜ்ஜ பிரகிருதியையும்

ஜெசுஜ-குஜஸ்விஜிஜய புருஷனையும்

உவாஜஜெஜி இருவரையுங்கூட

நஸ்ஜிஜ்ஜ அநாதியானவை

விஜி அறி

விகாராஸ்ஜுஜ சேஷ்டைகளையும் குணங்களையும்

ஸ்ஜுணாஸ்விஜிஜுஜய சகலபதார்த்தங்களையும்

ஜரஜ்ஜிஜுஜஸாஜஜாஜ பிரகிருதியிலிருந்துண்டாகையினால்

விஜி அறி.

---

* (ஸர) சேஷத்வ சுவரூபியும், சேஷத்வசக்தியும், சேஷத்வத்தைத்தானே யடிமையாகவுடைய (ஸ்ரீவை) அநந்த சுவரூபத்தை யடைவதற்கு வேண்டிய குணவைசுஷண்யாதிகளையுடைய நித்யமான ஜீவனாயிருக்கை.

† (ஸல) சேஷத்வத்திற்கு. (ஸர) எம்பெருமானுக்கு அடிமையாயிருக்கை தான்முற்றை யடைய. (ஸ்ரீ,வி) எம்பெருமானுக்கு விருப்பமுண்டாயிருக்க.

பிரகிருதிபுருஷன் இருவரையுங்கூட அநாதிகளாக அறி. மேலே
ந்திரியாதி விகாரங்களையும், சுகதுக்க மோகாதிகளையும், பிரகிருதியி
லிருந் துண்டானவைகளாக அறி.

(ஸ்ரீ) பிரகிருதியும், புருஷனை ஜீவனும், அநாதிகளா யிருக்கி
வர்களே யன்றி, ஒருகாலத்தி லுண்டானவர்களல்ல. எது உண்
டானதாகச் சொல்லப்படுமோ, அதெல்லாம் பிரகிருதியி லுண்டா
னதாகச் சொல்லப்படுமோ, அதெல்லாம் பிரகிருதியி லுண்டா
னதே. அந்தப் பிரகிருதியையு முண்டானதாகவே சொல்வோமென்
றால், பிரகிருதியை யுண்டாக்க வேறையொருப் பிரகிருதியில்லாம
லிருக்கவேண்டும்! அப்படியு மிருக்கிறதென்றால், அந்தப் பிரகிரு
தியையுண்டாக்க மற்றொருப் பிரகிருதி யிருக்கவேண்டும். இப்படியே
ஒன்றுக்கொன்று தொடர்ந்து முடிவற்றதாக ஆய்விடும். ஆகையால்,
பிரகிருதி உண்டானதென்று சொல்லக்கூடாது. இப்படி யிருப்பதி
லேதான் பிரகிருதியானது ஆதியையுடைய தல்லவென்று சொல்
லப்பட்டது. புருஷனே வென்றால், அவன் பிரம்மத்தினுடைய அம்
சமாகையாலும் நித்தியனாகையாலும் அவனையும் ஆதியற்றவனாகச்
சொல்லலாயிற்று.

(ஸ்ரீ) "ஹிநாவு கூதிரஷ்டா" (அத் - ன, சு - ர,) என்கிறதி
லால், மாயையானது ஈசுவரனுக்கு அபரப்பிரகிருதி என்றும், "அபர
யேதி தவுநராம் பரகூதிம்விதிவெஹராம், ஜீவபூதாம்" (அத் - ன,
சு-நு,) என்கிறதிலால் ஜீவன் ஈசுவரனுடைய பரப்பிரகிருதி என்றும்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தமாயை ஜீவன் இவர்களை முறையே
பிரகிருதி புருஷர்களாகவும் சேதநத்திர சேதநத்திரங்கியர்களாகவும்
சொன்னதுமல்லாமல், அநாதிகளாகவும்நித்தியர்களாகவும்இந்த அத்
தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டது. ஈசுவரனை நித்தியராகவும் அநா
தியாகவும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய நாம், அந்த ஈசுவரனுடைய
பரப் பிரகிருதிகளான மாயை ஜீவன் இவர்களையும் நித்தியர்களாய்
மதிகளாயு மொப்புக்கொள்ளவேண்டியதே. இந்த விஷயத்தை
கிருதிகளில், ஈசுவரனுக்கு சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரம் முத
காரணத்துவம் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரகிருதி புருஷர்களு
க்கு அநாதி நித்தியத்துவம் சொல்லக்கூடாதென்றால், ஈசுவரத்து
வம், ஜகத்காரணத்துவம், பிரம்மத்திற்குச் சொல்லக்கூடாது. பி
கிருதி புருஷர்களை யுடையவனேவனே, அவன்தான் ஈசுவரன். எ
தலுக்கு வஸ்துவில்லாவிட்டால், எவரும் ஈஜமானத்வமென்பதில்லை
பிரகிருதி புருஷர்கள் அநாதியல்ல, உண்டானவர்களென்னும் பக்ஷ
த்தில் அவர்களுண்டாவதற்குமுன் ஈசுவரத்துவமில்லாதிருக்கவே
ண்டும். புருஷனுக்கு அநாதியான கருமபந்தம் மென்படாதுவே
கூடாது. மேலு மீசுவரன் ஒருஜீவனை சுகியாகவும் மற்றொருவனை
துக்கியாகவும் பூர்வகருமமாகிய காரணமின்றி சிருஷ்டிக்கும் போது

தில் அவருக்கு பட்சபாதமும் தலையின்மையும் சம்பவிக்குமாகை யால், பெந்தமேயில்லை யென்றுரும். பெந்தமில்லாவிட்டால் மோகூ மேது? மோகூதிகளைச் சொல்லும் வாதத்தில் என்னபிரயோ ஜனம்? ஆகையால், பிரகிருதிபுருஷர்கள் அநாதிகளென்று சொன் னது சரியே.

(ரா) ஒருவருக்கொருவர் பற்றுதலுள்ள பிரகிருதி புருஷர் களை அநாதிகளாக அறி 'பெந்தத்திற்கு ஏதுவாகிய இச்சை, துவே ஷம், முதலிய விகாரங்களையும் மோகத்திற்கு ஏதுவாகிய சுகாதி சுவாதி குணங்களையும் பிரகிருதியிலிருந் தவன்டானவைகளாகத் தெரி ந்துகொள். அநாதியான இந்தப் பிரகிருதியானது அநாதியாய் புரு ஷனை சம்பந்தித்து, சேஷத்திராகாரமாய் பரிணமித்து, தன்னுடைய விகாரங்களாகிய இச்சை த்துவேஷம் முதலிய தோஷங்களால் புரு ஷனுக்கு பெந்த ஏதுவாகிறது. அமனித்துவாதி குணங்களால் மோகூ ஏதுவாகிறது.

(ரீ,வி) பிரகிருதி என்பது இருபத்தைந்து தத்துவங்கள், அல் லது, ஜகத்திற்குக் காரணமான பதார்த்தம். புருஷனென்றது ஜீவன். இவர்க ளநாதியென்று அறி. குணங்களும், விகாரங்களும், பிரகிரு திபிறை லண்டானவை என்று அறி. (உ0)

உக. காய-காரணகர்த்ருத்வ ஹேதுத்வத்ரய நிரூபணமுகத்தால் புருஷ ஸுக-துக்கஹேதுத்வ நிரூபணமுகமாக ஸம்ஸார ஹேதுத்வ நிரூபணம்.

காய-காரணகர்த்ருத்வ* { ஹேதுகர்த்ருத்வ விஷயத்தில் } மாயையானது

ஹேதுத்வம் காரணமாக

உபபாதிக்கப்படுகிறது

புருஷம் ஜீவன்

ஸுக-துக்கங்களுக்கு

போக்ருத்வ விஷயத்தில்

ஹேதுத்வம் காரணமாக

உபபாதிக்கப்படுகிறான்.

ஹேதுகர்த்ருத்வங்களை யென்கிற விஷயத்தில் மாயையா னது காரணமாக சொல்லப்படுகிறது. சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கிற விஷயத்தில் ஜீவன் காரணமாக சொல்லப்படுகிறான்.

---

* (ரரo) காய-காரணகர்த்ருத்வ - சரீரோத்பத்தி.

(ஸ்ரீ) பிரகிருதி ஜடமாகையால், அதெப்படி ஒன்றை யுண்டா க்கிறதாக சொல்லக்கூடும்? ஜீவ சுவபாவமோ விகாரத்தை யடைய த்தகுந்ததல்ல. ஜீவனுக்கு இந்திரியங்கள் மனம் நித்தம் அகங்கார ரம் முதலியவைகளும், பசி முதலியவைகளும் வஸ்துவத்நிலில்லை யாகையால், அவன் விகாரப்படக்காரணமேயில்லை. ஆனதினாலே, அவன் அனுபவிக்கிறதாக எப்படி சொல்லக்கூடும்? என்கிற இந்த விரண்டு கேள்விகளுண்டாகின்றன. முதலாவது கேள்வியைப்பற்றி யோ வென்றால், பிரகிருதி ஜடமாலும், ஜீவனையடைய அவித் தையின் காரியமான அனாதி கருமமாகிய அநிருஷ்டவசத்தினாலே அந்தப்பிரகிருதி விகாரப்பட்டு ஜீவனுக்குபயோகமாக தேகேந்திரி யாதிகளாக பரிணமிக்கிறது. அதெப்படி என்றால், ஜீவனை முதன் மை பிறந்த உடனே அதின் ஆகாரத்திற்காக ஜடமானபால் உண்ட டாகிறதுபோல, ஜீவனுக்குபயோகமாக ஜடபதார்த்தங்கள் பல வுண்டாகின்றன. அப்படி பலவஸ்துக்களாக பரிணமிக்கிறது பிர கிருதியே. ஆகையால், பிரகிருதி காரணமாக சொல்லப்பட்டது.

இரண்டாவது கேள்வியைப்பற்றியோவென்றால், ஜீவன் ஞான த்தையே சுவரூபமாகவுடையவன். அவனுடைய ஞானமானது அக துக்காதி சம்பந்தமான விஷயஞானமல்ல. ஆனாலும், தேகேந்தி யாதிகள் மூலமாய் விஷயஞானமுண்டாகிறது. அந்த தேகேந்தி யாதிகள் கருமத்தினாலுண்டாகின்றன. தேகமுண்டானபிறகு அக துக்கங்களை அறிகிறதாகிய விஷயஞானத்தை அனாதியாய் அவித் படி சுகதுக்காதி விஷயஞானத்தை அனாதியாய் அவித்தையினால் காதிகளை யனுபவிக்கிறதற்கு காரணமாக சொல்லப்படுகிறது. இந்த சன்னிதானத்தினால், பிரகிருதிக்கு கருத்தாவாகிறதும் சன்னிதி சம்யோகத்தினால் புருஷனுக்குப் போக்தாவாகிறதும் முன்னமே தென்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ) சரீரம் காரியம். இந்திரியங்கள் மனது புத்தி அகங்கா ரம் இப்பதின்மூன்றும் அதற்குக் காரணங்கள். அவைகளும் விஷயங்களும் காரியம். சத்துவாதி குணங்களும் காரணங்கள். காரணமான பிரகிருதியை அனாதியித்தினாலே குணங்கள் காரணமாக சொல்லப்பட்டன. இவ்விரு காரியகாரணங்களுக்கும் மூலம் மாயையாகையால், அந்த மாயையானது குணத்ரயம் என்று சொல்லப்பட்டது. காயட்சாபணைத்ரயம் - என்று பாடமுண்டு. அதற்கு மிதுவேதான் அர்த்தம். அல்லது, (பஞ்சீகரித சித்தாந்தப்படிக்கு மனதுள்பட பதினைந்து இந்திரியங்கள், பஞ்ச பூதங்கள் ஐந்து) பதினெறுவிகாரங்களும் காரியம். பிரகிருதி அகங்கா ரங்கள் (புத்தி, அகங்காரம், சூக்ஷ்மபூதங்கள் ஐந்து) ஏழும் காரணம். இவைகளுக்குக் காரணம் பிரகிருதியாகையால் பிரகிருதி

தியானது கருத்தாவாக சொல்லப்படுகிறது. சுகதுக்காதிகளை ஜீவன் அறிகிறவனையால், சுகதுக்காதிகளுக்கு அவன் போக்தாவாக சொல்லப்பட்டான். பிரகிருதியானது தேகேந்திரிய ரூபமாயும் சுகதுக்காதிரூபமாயும் பரிணமிக்காவிட்டால், ஜீவனுக்கு சமூசார மாகிய பெந்தமேயில்லையென்று சொல்லலாம். அவனுக்கு சமூசாரத்திற்குப் பிரகிருதியேகாரணமாயிருக்கிறது. ஆகையால், பிரகிருதி கருத்தாவாக சொல்லப்பட்டது, பிரகிருதிகாரியமாகிய தேகேந்திரியாதிகளிலும் சுகதுக்கங்களிலும் தான் தன்னுடையதென்கிற அபிமான அகங்காரங்களோடு கூடியபடியால், புருஷன் சமூசாரத்திற்கு எதுவாகிறன். ஆகையால், அவனை சமூசாரத்திற்கு எதுவாக சொல்லப்பட்டது.

(ஈ) காரியமென்றால், சரீரம். காரணமென்றால், ஞானேந்திரிய கருமேந்திரிய மனசுகள். கருத்திருத்துவமென்றால், தேகேந்திரியாதிகளின் செய்கை. காரியகாரணங்களுக்குக் கருத்திருத்துவத்தை யுண்டாக்குவது பிரகிருதியாகையால், காரியகாரணங்களுக்குக் கருத்தாபிரகிருதி என்று சொல்லப்பட்டது. எனென்றால், ஜீவனுக்கு போகசாதனமாயிருக்கிறகிரியைகளானவை, அவனுக்கிருப்பிடமாயும் தேகாதிரூபமாயுமுள்ளப் பிரகிருதியையாதாரமாயுடைத்தாயிருப்பதால் கிரியைகளுக்குக் கருத்தாப்பிரகிருதி என்று சொல்லப்பட்டது. பார்க்கிற கடக்கிற பேசுகிறதாகிய செய்கைகளுக்கு ஜீவன் கருத்தாவாக உலகத்தில் வியவகரிக்கப்படுகிறனென்றாலோ, அந்த கிரியைகளுக்குக் காரணமான தேகத்தை இருப்பிடமாக ஜீவன் உடைத்தாயிருப்பதினாலும், அந்த இருப்பை யடையப் பிரயத்தினஞ்செய்கிற நிமித்தியத்தாலும், ஜீவன் கருத்தாவென்று வியவகரிக்கப்படுகிறன். சுகதுக்காநுபவத்திற்கு ஆதாரமாயிருக்கிறபடியால், சுகதுக்காநுபவத்திற்கு ஜீவனை ஏதுவாக சொல்லப்பட்டது.

(உ) காரியமென்றது தேகம். காரணமென்றது இந்திரியங்கள். கருத்திருத்துவமென்றது கிரியை. பிரகிருதிகாணிம்மூன்று ரூபமாயிருக்கிறது. ஆகையால், இம்மூன்றுக்கும் பிரகிருதியை எதுவாக சொல்லுகிறார்கள். ஜீவன் ஞானசுவரூபியானதாலும் சுகதுக்கங்களை யறிகிறனைதாலும் சுகதுக்காநுபவத்திற்கு ஜீவனை ஏதுவாக சொல்லப்பட்டது.

(ஊ,வி) தேகேந்திரியங்களுடைய கருத்திருத்துவத்திற்குக் காரணம், சித்பிரகிருதி (இலசகூடி). ஜீவன் பிரகிருதி விகாரங்களான சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கிறதற்குப் புருஷனை பகவான் எதுவாக சொல்லப்படுகிறார். சர்வகருத்தாவான பகவானுக்கு தேகேந்திரியாதி கருத்திருத்துவ மிருந்தாலும், போகத்தைத்தடுக்கும்

அத்தியாயம் - கஊ.

விஷயத்தில் தேவிக்கு (இலக்ஷ்மிக்கு) எதுத்துவமிருந்தாலும் அக
துக்கபோகத்தைக் கொடுப்பதில் தேவிக்கு எதுந்துவம் அற்பம்.
காரியகாரண விஷயங்களில் எதுத்துவம் அதிகம். ஆகையால், தே
வியான பிரகிருதியைக் காரியகாரண கருத்திருத்துவ எதுவாக சொ
ல்லப்பட்டது. தேகேந்திரிய கருத்திருத்துவ பிரவிருத்தியைப் பார்
க்கிலும் பகவானுக்கு, போகத்தைக்கெடுக்கும் விஷயத்தில் பிரவிரு
த்தி அதிகமாகையால், அதில் பகவானையே வேறுவாக சொல்லப்
பட்டது. அல்லது, பிரகிருதி என்பது ஜடப்பிரகிருதி. புருஷனெ
ன்பது ஜீவன். தேகேந்திரிய வியாபாரத்திற்குக் காரணம் ஜடப்
பிரகிருதி என்று சொல்லப்படுகிறது. சுகதுக்க அனுபவத்திற்குக்
காரணம் ஜீவன் என்று சொல்லப்படுகிறான்.

(வா) இதின் கூ - வது அத்தியாயம் உன - வது சுலோகம்
பார்க்க.

உஉ. புருஷஂ ப்ரகृதிஸ்தோ ஹி பुங்க்தே ப्रகृதிஜாந்கुணாந்।
காரணं குணஸங்கோ(அ)ஸ்ய ஸதஸத்யோநிஜந்மஸு॥

புருஷஂ	பிரகிருதிகாரியமான தேகத்திலிருக்கிற
புருஷஂ	ஜீவன்
ப்ரகृதிஜாந்	தேகத்திலுண்டாகிற
குணாந்	சுகதுக்காதிகளை
ஹி பुங்க்தே	அனுபவிக்கிறான்
குணஸங்கஂ*	{(சுபாசுபகாரியங்களைச் செய்கிற) இந்தி யசம்பந்தமானது
அஸ்ய	இந்தஜீவனுக்கு
ஸதஸத்யோநிஜந்மஸு	{தேவ மிருக ஜாதிகளில் பிறப்பை டையது
காரணம்	காரணமாயிருக்கிறது.

பிரகிருதிகாரியமான தேகத்தில் (தேகமேதான் எப்போது அபி
மானத்தோடு) இருக்கிற ஜீவன், தேகத்திலுண்டாகிற சுகதுக்கா
திகளை யனுபவிக்கிறான். எது சுபாசுபகாரியங்களைச் செய்கிறதோ,
அந்த இந்திரியசம்பந்தமானது ஜீவனுக்கு (உத்தரோத்தரமான) தேவ மிருக ஜாதிகளில் பிறப்பையடையக் காரணமாயிரு
க்கிறது.

(ஸ) புருஷஂ = காரியகரணரூபமாயிருக்கிற அசித்தி
லக்ஷணமான பிரகிருதியை, தானென்று எண்ணுகிற, பரிசுத்த

---

* (பீ,வி) சத்துவாதிகுணசம்பந்தம்.

(சுகதுக்காதிகளை) அனுபவிக்கிற புருஷன் (ஜீவன்), ப்ரக்ருதிஜாந் = பிரகிருதியிலுண்டான, கு-ணாந் = சுகதுக்க மோகாகாரங்களாய் காணப்படுகிற குணங்களை, பு-ங்க்தே = அடைகிறான். கு-ணஸம்ஙம் = தான் தன்னுடையதென்கிற மமகார அகங்காரமாகிற குண சம்பந்தமானது, காரணம் = அனுபவிக்கிறவனுகிய இந்த ஜீவனுக்கு, ஸதஸத்3யோனிஜந்மஸு = தேவமனுஷிய பசுபக்ஷிமுதலிய ஜன்மங் களிலே, காரணம் = காரணமாக விருக்கிறது. இப்படிச்சொன்ன இந்தச் சுலோகத்தின் உத்தேசமென்னவெனில், இவைகளையெல்லா மறிந்து பந்தத்திலிருந்து விடுபட முயற்சி செய்யவேண்டுமென் பதே.

(ரா) பூர்வஜன்மகருமத்திலல் ஜீவனானவன் தேவமனுஷிய தேகாதிகளி லிருந்துகொண்டு அந்த தேகங்களின் மூலமாய் சத் துவாதிகுணங்களாலுண்டாகிற சுகதுக்காதிகளில் ஆசக்திகொண்டு தேகங்களையும் சுகதுக்காதிகளையும் அனுபவிக்கிறதற்குக் காரண மான புண்ணியபாவங்களைச் செய்வதில் பிரவிருத்தித்திருக்கிறான். அதினல் உத்தம அதம ஜன்மங்களை யடைந்து, அந்த ஜன்மங் களில் சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கிறது மல்லாமல், மறுபடி கருமங் களைச் செய்கிறான். அந்த கருமத்திற்குத் தக்கபடி தேகமும் சுகதுக் காதி அனுபவமும் அவனுக்குத் திரும்பித் திரும்பிவந்துகொண்டே யிருக்கிறது. அமானித்துவாதி குணங்களை யடைந்தாலன்றியில் ஜன னம் நீங்காது.

(மீ,வி) தேகத்தினலுண்டாகிற சுகதுக்காதிகளை ஜீவன் அனு பவிக்கிறானென்பது மித்தை (பொய்) அல்லவென்பதைத் தெரிவிக் கும்பொருட்டு "ஹி" என்கிற சப்தம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக் கிறது. (உஉ)

உங. உபத்3ரஷ்டாநுமந்தா ச பர்தா போ4க்தா மஹேஶ்வர꞉।
பரமாத்மேதி சாப்யுக்தோ தே3ஹேঽஸ்மிந்புருஷ꞉ பர꞉॥

பர꞉* ஜீவனானவன்
அஸ்மிந்தே3ஹே இந்த தேகத்திலிருந்தாலும்
பர꞉† (தேகத்தைத்தாண்டிலும்) அந்நியனையும்

---

* (மீ,வி) உபத்திரஷ்டாவாயிருத்தல் முதலிய ஹேதுக்களால் பரமாத்மா புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறார்.

† (ஸ்ரீ) குணசம்பந்தமற்றவராயும். (மீ,வி) தேகியைக்காட்டிலுமன்னியன்.

உவஊரஷா*
கநஉஂதாஎ†
ஹதஃா‡
ஹொகூா§
ழஹஷஸஸஂ¶
வஊஓதூதிஎ‖
உகூஂ
தி.

{ சமீபத்திலிருந்து பார்க்கிற மேய்ப்பனாயும்
ஊக்காரணுமாயும்
ஆமோதிக்கிறவனுமாயும்
தேகத்தைத்தரிக்கிறவனுமாயும்
சுகதுக்கங்களை அநுபவிக்கிறவனுமாயும்
பிரம்மாதிகளுக்கு எஜமானனுமாயும்
பரமாத்மாவாயும்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.

---

* (ஸ்ரீ) சமீபத்திலிருந்து பார்க்கிறவன். (ஸஅ) யசோதை நந்தனன் சித்துவிக்கு முதலியவர்களின் குணதோஷத்தில்லையென்பதை யறிந்து ரக்ஷிக்கிற அன்னியன்போல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவன். (ஈ) திக்கனுகூலமான சங்கல்பாதி ரூபத்தினாலேபார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவன். (ஸீ,வி) எல்லாவற்றிலும் பார்க்கிறவன்.

† (ஸ்ரீ) சந்நிதானமாத்திரத்தினால் ரக்ஷிக்கும் சுபாவமுள்ளவன்போலிருக்கிறவன். (ஸஅ) தேகேந்திரிய விஷயாதிகளில் பற்றவனுமாயும் பிரவிருத்தியுள்ளவனைப்போல் தோற்றுகிறவன். தேகேந்திரியாதிகளின் பிரவிருத்திக்கு சாக்ஷியாகியிருக்கிறவன். ஊச் செய்யவொட்டாமல் நடுக்காருவன். (ஈ) காரியங்களை யாமோதிக்கிறவன். (ஸீ) வேண்டிய காரியங்களில் ஆலோசனைபொல்லுகிறவன். அனுகூலமா யிருக்கிறவன்.

‡ (ஸ்ரீ) ஈசுவரரூபத்தினால் ஜகத்தைத்தரிக்கிறவன். (ஸஅ) தன் சுவரூபத்தினால், மிந்தையான தேகேந்திரிய மனசு புத்திகளை தரிக்கிறவன். (ஸீ,வி) இரகூஹகன்.

§ (ஸ்ரீ) பாலனஞ் செய்கிறவன். (ஸஅ) தேகேந்திரியாதிகளின் சுகதுக்கங்களில் சம்பந்தமற்றவனுமாயும், தேகேந்திரியாதிகளின் சுகதுக்காதிகளை அனுபவிக்கிறவன்போல் காணப்படுகிறவனுமாயும் (ஈ) தேகேந்திரியாதிகளின் பிரவிருத்தியிருக்குமென்னுமாறும் தோற்றுகிறவன். (ஸீ,வி) சர்வகருமபலசாரங்களையும் நிர்வஹிக்கிறவன்.

¶ (ஸஅ) சகலத்திற்கும் ஆத்மாவாயும் சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கிறவனாயும் தேகத்தை ஏவுகிறது, தரிக்கிறது, தேகத்திற்கு வேண்டியவைகளை தேகேந்திரிய மனசு முதலியவைகளுக்கு யதாயோக்கியமாய் ஏவுகிறவனாயும் (ஈ) சக்தியுள்ளவன்.

‖ (ஸ்ரீ) அந்தரியாமியாயும். (ஸஅ) அந்தர்யாமியாயும் காட்டிலும் அந்தியனுயும், "உதுஉவாஸதிஷ்டது"

(சுகதுக்காதிகளை) அனுபவிக்கிற புருஷன் (ஜீவன்), ப்ரகிருதிஜாந = பிரகிருதியிலுண்டான, குணாந் = சுகதுக்க மோகாகாரங்களா காணப்படுகிற குணங்களை, ஹி ஏவ = அனுபவிக்கிறவன். குணஸங்கஸ் = தான் தன்னுடையதென்கிற மமகார அகங்காரமாகிற குண சம்பந்தமானது, ஸதஸ = அனுபவிக்கிறவனுடைய இந்த ஜீவனுக்கு, யோநிஜந்ம = தேவமனுஷ்ய முதலிய பசுபக்ஷிமிருகமுதலிய ஜன்மங்களிலே, காரணம் = காரணமாக விருக்கிறது. இப்படிச் சொன்ன இந்தச் சுலோகத்தின் உத்தேசமென்னவெனில், ஜீவனைகளையெல்லா மறிந்து பந்தத்திலிருந்து விடபட முயற்சி செய்யவேண்டுமென்பதே.

(ஈ) பூர்வஜன்மகருமத்தினால் ஜீவனானவன் தேவமனுஷ்ய தேகாதிகளிலிருந்துகொண்டு அந்த தேகங்களின் மூலமாய் சத்துவாதிகுணங்களாலுண்டாகிற சுகதுக்காதிகளில் அபிமானித்துகொண்டு தேகங்களையும் சுகதுக்காதிகளையும் அனுபவிக்கிறதற்குக் காரணமான புண்ணியபாவங்களைச் செய்வதில் பிரவிருத்தித்திருக்கிறான். அதினால் உத்தம அதம ஜன்மங்களை யடைந்து, அந்த ஜன்மங்களில் சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கிறது மல்லாமல், மறுபடி கருமங்களைச் செய்கிறான். அந்த கருமத்திற்குத் தக்கபடி தேவமனுஷ்ய சுகதுக்காதி அனுபவமும் அவனுக்குத் திரும்பித் திரும்பிவந்துகொண்டேயிருக்கிறது. அமானித்துவாதி குணங்களை யடைந்தவனுக்கு இப்படி ஜனனம் நீங்காது.

(உ,வி) தேகத்தினுலுண்டாகிற சுகதுக்காதிகளை ஜீவன் அனுபவிக்கிறானென்பது மித்தை (பொய்). ஆகையினால் மனதை தெளிவாக்கும்படி பூட்டி "ஹரி" என்கிற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டுமென்கிறது. (உ

உங. உபத்ரஷ்டாநுமந்தாச பர்தாபோக்தாமஹேச்வர:
பரமாத்மேதிசாப்யுக்தோ தேஹேஸ்மிந்புருஷ: பர:

பர: புருஷ: * = ஜீவனைவன்
அஸ்மிந்தேஹே = இந்தத் தேகத்திலிருந்தாலும்
அபி = (தேகத்தைத்தாண்டினாலும்) அந்தியாயையும்

---

* (உ,வி) உபத்ரஷ்டாவாயிருத்தல் முதலிய தொழில்களால் பரமாத்மபுருஷனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

† (ஸ்ரீ) குணசம்பந்தமற்றவராயும். (உ,வி) தேகாபிமானமற்றவனாயிரு

உவஜ்ஞா* { சமீபத்திலிருந்து பார்க்கிற மேல்விசாரணைக்காரனையும்

கஉடீஅம்தாவ† ஆமோதிக்கிறவனையும்

ஹதஶா‡ தேகத்தைத்தரிக்கிறவனையும்

ஹொகூா§ சுகதுக்கங்களை அறிகிறவனையும்

உஹஶ்வஂ¶ பிரம்மாதிகளுக்கு எஜமானனையும்

வஈஸாதெத்துதிவ‖ பரமாத்மாவாயும்

உகூஂ தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.

---

* (ஸ்ரீ) சமீபத்திலிருந்து பார்க்கிறவன். (ஸ) யக்கியாதிகளில் யஜமானன் ரித்துவிக்கு முதலியவர்களின் குணதோஷக்கிரியைகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற அன்னியன்போல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவன். (ர) தேகப்பிரவிருத்திக்கனுகுணமான சங்கல்பாதி ரூபத்திலுலேபார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவன். (உ)சமீபத்திலிருந்து பார்க்கிறவன். (ஸ்ரீ,வி) எல்லாவத்திற்கும் மேலாக சர்வோத்தமனுயிருந்து பார்க்கிறவன்.

† (ஸ்ரீ) சந்நிதானமாத்திரத்திலுல் நடக்கும் காரியத்தை நடக்க சம்மதித்தவன்போலிருக்கிறவன். (ஸ) தேகேந்திரிய வியாபாரங்களில் தான் பிரவிருத்தியற்றவனுலும் பிரவிருத்தியுள்ளவனைப்போல் தோற்றப்பட்டவன். அல்லது அந்த தேகேந்திரியாதிகளின் பிரவிருத்திக்கு சாகூகியாயிருக்கிறவன். என்றுல், அவைகளைச் செய்யவொட்டாமல் தடுக்காதவன். (ர) தேகாதிகளால் செய்யப்படும் காரியங்களை பாமோதிக்கிறவன். (உ) செவ்வையாய் ஏவுகிறவன். (ஸ்ரீ,வி) செய்யவேண்டிய காரியங்களில் ஆலோசனைசொல்லுகிறவன். அல்லது, புத்தி பூர்வமாய் அனுகூலமாயிருக்கிறவன்.

‡ (ஸ்ரீ) ஈசுவரரூபத்திலுல் ஜகத்தைத்தரிக்கிறவன். (ஸ) சத்தியமான தன் சுவரூபத்திலுல், மித்தையான தேகேந்திரிய மனசு புத்திகளைத் தரிக்கிறவன். (ஸ்ரீ,வி) இரகூகன.

§ (ஸ்ரீ) பாலனஞ் செய்கிறவன். (ஸ) அனுபவிக்கிறவன். என்றுல், ஆத்மா சுகதுக்கங்களில் சம்பந்தமற்றவனுலும், தேகேந்திரியாதி சம்பந்தத்தால் சுகதுக்காதிகளை அனுபவிக்கிறவன்போல் காணப்படுவதாலப்படிச் சொல்லப்படுகிறன. (ர) தேகேந்திரியாதிகளின் பிரவிருத்தியிலுலுண்டாகும் சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கிறவன். (ஸ்ரீ,வி) சர்வகருமபலசாரங்களையும் கிரகிக்கிறவன்.

¶ (ஸ) சகலத்திற்கும் ஆத்மாவாயும் சுவதந்தரனுயு மிருக்கிறவன். (ர) தேகத்தை ஏவுகிறது, தரிக்கிறது, தேகத்திற்கு சேஷியாயிருக்கிறது, இவைகளிலுலே தேகேந்திரிய மனசு முதலியவைகளுக்கு யஜமானனு யிருக்கிறன். (ஸ்ரீ,வி) மகா சக்தியுள்ளவன்.

‖ (ஸ்ரீ) அந்தரியாமியாயும். (ஸ) அவித்தியாசம்பந்தமான தேகாதிகளைக் காட்டிலும் அந்தியனுயும், "உதஃவாஷ்வஸ்ரு:" (கரு-வது அத், கள-வது சு,)

ஜீவனானவன் இந்ததேகத்திலிருந்தாலும், தேகத்தைத்தாட்டி லு மன்னியனையும், சமீபத்திலிருந்துபார்க்கிற மேல்விசாரணக்காரனையும், ஆமோதிக்கிறவனையும், (என்றும், தேகேந்திரியாதிகளால் செய்யப்படுகிற காரியங்களுக்கு தன்னுடைய சம்மதம் கொடுக்கிறவன்) தேகத்தைத் தரிக்கிறவனையும், சுகதுக்கங்களை அறிகிறவனையும் பிரம்மாதிகளுக்கெஜமானனையும், பரமாத்துமாவாயும் சொல்லப்படுகிறான்.

(உக)

உசு. யஸாவம்விதிவபூஷம் புருஷம்தமபிணைஹ்ருத்
வஸ்யாவதுஜாதிநாவீ நஸ்ரஷ்டுயாதிஜ்ஞயதி ॥

யஸாவம்*	இவ்விதமாய்
வபூஷம்	புருஷனையும்
தம்பிணைஹ்ருத்	சுகதுக்கங்களோடு கூடியிருக்கிற
புருஷம்தம்	பிரகிருதியையும்
யம்	என்
விதி	அறிகிறானே
ஸம்	அவன்
யஸ்யா	} † { என்விதமாயிருந்தாலும் (விதியைக்கடந்து நடந்தாலும்)
வதபூஜாதிநாவீ	
ஹ்ருயம்	மறுபடியும்
நாஜிஜாயதி	பிறப்பையடைகிறதில்லை.

இவ்விதமாய் (மூன்றியசுலோகத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி) புருஷனையும் சுகதுக்கங்களோடு கூடியிருக்கிற பிரகிருதியையும் எவனறிகிறானே, அவன் விதியைக்கடந்து நடந்தாலும், மறுபடியும் பிறப்பையடைகிறதில்லை.

(ஸம) புருஷனுகிய பிரம்மம்தானென்றும், சுகதுக்கங்களோடுகூடிய பிரகிருதி தானத்தில் காரணமடைந்ததென்றும் என்அறிகிறானே, அந்தஞானி விதியைக்கடந்தவனாலும் பிறப்பையடைகிறதில்லையென்று சொல்லப்பட்டது. ஞானத்திற்கு முந்தி

என்கிறபடி உத்தமமான ஆத்மாவாயு மிருக்கிறவன். (ஈர) இந்த தேகேந்திரியாதிகளுக்கு பரமாத்மாவாகவிருக்கிறவன். அதாவது, தேகேந்திரிய சம்பந்தமாய்ப் பார்த்தால், அவைகளுக்கு அந்தியமான புருஷனையும், அவைகளுக்கு மகேசனையும், அவைகளுக்கு பரமாத்மாவாயு மிருக்கிறவன். (தீ,வி) உயர்ந்தசேதனன்.

* (ஈர) (தீ,வி) வனகம, என்று பாடம். இந்த என்று அர்த்தம்.

† (ஹூர) இதின் சர - வது அந்தியாயம், நக - வது சுலோகம் பார்க்க.

யும்பித்தியும்செய்த ஆகாமிசஞ்சித கருமங்கள் அவைகளின் பலனு கிய சுகதுக்காதிகளுடன்கூடிய ஜன்மங்களைக் கொடுக்கவேண்டிய தல்லவா? அவைகளெப்படி ஜன்மங்களைக் கொடுக்காமல் போய் விடும்? என்றாலோ, "ஜாநாதிஸ்வெ-ஹுஜு-ஹாணி ஹவ்வாத்-ரு-டித" (ச-வது அத், கன-வது-சு.) என்கிற வாக்கியத்தாலும் மற்றுமுள்ள சுருதிவாக்கியங்களாலும் ஞானமானது சகல கருமங்களையும் நாசப் படுத்திவிடுமென்று வெளியாகிற தாகையால், மறுபடி ஜனனத்திற் கு ஏதுவில்லையென்பது தாத்பரியம்.

(ரா) முன்சொன்ன சுவபாவத்தோடுகூடிய இந்த புருஷனையும், இனி சொல்லப்போகிற சுவபாவங்களையுடைய சத்துவாதி குணங் களுடன்கூடிய பிரகிருதியையும், எவன் விவேகத்தினாலறிகிறானே, அவன் தேவாதி சரீரங்களில் அதிகாபிமானத்தோடிருந்தபோதி லும் மறுபடியும் பெந்தத்தையடைகிறதில்லை. என்றால், இந்த தே கம்போனஉடனே பூர்ணஞானமுள்ளவும் சகலகருமங்களற்றவுமா னப் பிரகிருதி விமுக்தாத்ம சுவரூபத்தையடைகிறனென்பதே.

(உ) முன்சொன்னபடிக்கு எவன் பரமாத்மாவைப் பிரத்தியகூ மாயறிகிறானே அவன் பிறக்கிறதில்லை என்பதற்கு, எவன்தானே பிரம்மமென்று அறிகிறானே அவன் பிறக்கிறதில்லையென்று சிலர் அர்த்தஞ்செய்திருப்பது சரியல்ல.. புருஷனே நான் என்று சொல் லக்கூடாது. ஜனமேஜய மகாராஜாவுக்கும் வைசம்பாயனருக்கும் நடந்த உத்தரப்பிரதியுத்தரங்களானை மகாபாரதம் மோகூதர்ம மத்திலுள்ள அடியில்குறித்த வாக்கியங்களைப் பார்க்க.

"வெஹவம் வ-ரு-ஷாஸ்ரு ஹாநு
"உதாஹ்ரு வநுவநவ-த்-ரு। கௌ
"ஹ்ரு தரு வ-ரு-ஷஸ்ரு ஷ லம்ஹ
"வாநுவ க்-ரு ஹ-ரு-தி॥"

ஓய் பிராமணோத்தமரே! புரு ஷர்களைநோக்கா? அல்லது, ஒரு வரை? வெகுபெயராலல் அவர்க ளில் சிரேஷ்டமானவன் யார் அ வனை நீர் எனக்கு சொல்லவேண் டும்? *

"மெநதஹ்ரு தி வ-ரு-ஷ மே
"கம்க-ரு-ம க-ரு மொ ஹ்ரு வ। வெஹ-ரு
"நாம வ-ரு-ஷாணாம்ஹி யமியே
"கா யொநிர-ரு-வ்ரு தெ ॥ தம்தயா
"வ-ரு-ஷம்விஷ்ரு ஷாவ்ரு வாஸ்ரு தி
"ம-ரு ணாயிகம்॥"

புருஷர்களெல்லோரும் ஒன்று என்கிறமதத்தை ஞானிகள் ஒப்பு க்கொள்ளுகிறதில்லை. அநேக புரு ஷர்களில், சமஸ்தத்திற்கும் கார ணமாய் ஒருவன்தான் சொல்லப் படுகிறான், அப்படி சமஸ்தத்திற் கும் காரணனையும், அனேக குண

* (ரா) இந்த மொழிபெயர்ப்பு மத்துவமதக்கொள்கையை யநுசரித்தது.

ங்களுடன் கூடியுமிருக்கிற புருஷனை ஞானிகள் அங்கீகரிக்கிற பிரகாரம், காணுமக்குச் சொல்லுகிறேன்கேளும். *

(ஜீ,வி) ஜீவன், பரன், என்கிற இரண்டுவித புருஷர்களையும், ஜடம், அஜடம், (சித், அசித்) என்கிற இரண்டுப் பிரகிருதிகளையும், அவரவர்களுடைய குணங்களோடுகூட பிரத்தியக்ஷமாய் எனறிகிறேன்; அவன் அஜாக்கிரதையினல் கிரமம்தப்பி மடந்தபோதிலும் மறுபடி ஜனனமடைகிறதில்லை.

(வ்லா) பிரகிருதி புருஷர்களுடைய சுபாவலுணங்களை அறிவதினலே, புனர்ஜனன மற்றுப்போவதாக இந்த சுலோகத்தினலர்த்தமாகிறது. ஆனல் இதைமுந்திய சுலோகத்துடனே சேர்த்துப் பொருள்செய்தால், புருஷனனவன் சகல வியவகாரத்திற்கும் அங்கியனென்றும், சகல வியவகாரமும் பிரகிருதியின் குணமென்றும், தெரிந்து கொள்ளுவது மாத்திரமல்ல; அவ்விதமாய் தெரிந்து, தான் சகலத்திலுமிருந்து நிவர்த்தியடைந்து, அநுபோகியாயிருக்க வேண்டுமென்று கிரகிக்கவேண்டும். (உச)

உரு. யுாடெநநாதுநிவெஸுஞி கெஇஹாதுாநஸாதுநா।
கூடெநுவ்லாம்வெவுநயொமெந கூஜுயொமெநவாவெரெ॥

கூதாநம்	பரமாத்மாவை
கெஇகூ	சிலர்
யுாடெநந	தியானத்தினலேயும்
கூதுநீ	தேகத்திற்குள்ளே
கூதுநா	மனசினலேயும்
கூடெநு	மற்றுஞ்சிலர்
வ்லாம்வெவுந	சாங்கிய யோகத்தினலேயும்
யொமெந †	
கூவெரெவ	மற்றும் சிலர்
கூஜுயொமெந	கருமயோகத்தினலேயும்
வெஸுஞி	அறிகிறார்கள்.

---

* (வ்லா) இந்த மொழிபெயர்ப்பு மத்துவமதக்கொள்கையை அநுசரித்தது.

† (வ்லா) இதின் மூன்றுவதத்தியாயம், கூ-முதல் சு-வரையிலுள்ள சுலோகங்கள் பார்க்க.

பரமாத்மாவை சிலர் தியானத்திலேயும், தேகத்திற்குள்ளே மனதிலேயும், சிலர் சாங்கிய யோகத்திலேயும் (என்றால், சாங்கியம்=பிரகிருதிபுருஷர்களைப் பகுத்தறிதல். யோகமென்றால், அஷ்டாங்கயோகம்) சிலர் கருமயோகத்திலேயு மறிகிறார்கள்.

(ரு) ஆத்ம தெரிசனத்திற்குபாயமானத் தியாநதிகள் சொல்லப்படுகின்றன - சிலர் விஷயங்களிலிருந்து இந்திரியங்களை யிழுத்து மனதுடன்சேர்த்து அந்த மனதை ஆத்மாவிடத்தில் இடைவிடாமலும் சலிக்காமலும் நிறுத்தி புத்தியிலை தன்னை பரமாத்மாவாக அறிகிறார்கள். சிலர் சத்துவாதிகுணங்களுடைய காரியமாகிய வியாபாரங்களுக்குத்தான் சாக்ஷியே யன்றி அந்த வியாபாரங்கள் தன்னைச்சேர்ந்தனவல்ல, தான் அவைகளுக் கன்னியனென்று சிந்திக்கிறதாகிய சாங்கிய யோகத்திலே தன்னைத்தானே யறிகிறார்கள். சிலர் ஈசுவரார்ப்பணபுத்தியா யநுஷ்டிக்கிற கருமயோகத்திலே சித்த சுத்தியும் அதிலை ஞானமு மடைந்து தன்னைத்தானே அறிகிறார்கள்.

(ரா) யோகநிஷ்டையை யடைந்த சிலர், சரீரத்திலிருக்கிற ஆத்மாவை (ஜீவனை) மனசிலே தியானஞ் செய்து அறிகிறார்கள். யோகநிஷ்டையில் சித்தியடையாத சிலர், ஞானயோகத்திலை மனதை யோக்கியமாகச் செய்துகொண்டு பிறகு தியானயோகத்திற்கு முயன்று ஆத்மாவை யறிகிறார்கள். ஞானயோகத்தி லதிகாரமுள்ளவர்களும் அதிகாரமில்லாதவர்களும் சுலபமான உபாயத்தைத் தேடுகிறவர்களாய் சிலர் கருமயோகத்திலை அந்தக்கருமத்திற்குள்ளடங்கி யிருக்கிற ஞானத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு அந்த ஞானத்திலை ஆத்மாவை யறிகிறார்கள்.

(உ) கருமயோகிக்கு, கருமயோகம், சாங்கிய யோகம், தியான யோகம், இம்மூன்றும் அவசியம் வேண்டியது. சாங்கிய யோகியானவன், வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட ஈசுவர ரூபத்தை, கேட்டும், பார்த்தும், சிந்தித்தும், தியானித்தும், அறியவேண்டியது.

(ரீ,வி) சிலர் சிரவண மனனத்துடன் கூடினவர்களாய்த் தியானத்திலேயும், புத்தியிலேயும், பகவானே தேகத்திலே பார்க்கிறார்கள். சிலர் வேதோக்தமான பகவத்சுவரூப அபரோக்ஷ (நேராய்ப்பார்க்குதல்) ஞானத்திலேயும், தியானத்திலேயும், பார்க்கிறார்கள். சாதுகருமத்திலு ளுண்டாவது பகவத் பிரஸாதம். அந்த பகவத் பிரஸாதத்திலுண்டாகும் சிரவண மனன தியானங்களிலே பரமாத்மாவை யறிகிறார்கள். தியானத்திற்கு அசக்தாளானபின்னும் சிலர் சாங்கிய சம்பாதனத்திலே, தியானத்தை சம்பாதித்துக்கொண்டு பார்க்கிறார்கள். இதிலும் அசக்தாளானவர்கள், கரும

உபாயத்திலல் சிரவண முதலியவை சம்பாதித்து அதிலல் பரமாத்மாவைப் பார்க்கிறார்கள்.

(ஙா) இந்தச் சுலோகத்திலல் உபாசகர்களுடைய தாரதம்மியம் சொல்லப்பட்டது.

(உநி)

உசு. ஈதெநுவெவஜோநஞ்ஃ ஸுகூஷோதெநுஹுவுஉவாஸெதெ।
தெவிவாதிதாமெதெவ ஜுதெநு॒ஸுகூ॒திவாயணாஃ॥

வஸவம்	இவ்விதமாய்
ஈஜோநஞ்ஃ	தெரியாதவர்களாயிருக்கிற
ஈதெநுதூ॒	மற்றுஞ்சிலரோ
ஈதெநுஹுவுஃ	குருமுதலிய இதராளிடத்திலிருந்து
ஸுகூஷோ	(உபதேசிக்கப்பட்டு) கேட்டு
உவாஸெதெ	உபாசிக்கிறார்கள் (தியானிக்கிறார்கள்)
தெவிவ	அவர்களுங்கூட
ஸுகூதிவாயணாஃ*	{குருஉபதேசத்தையெப்படியுமாசையித்தவர்களாய்
ஜுதெநு॒	சமுசாரமென்னுஞ்சாகரத்தை
ஈதிதாமெதெவ	தாண்டுகிறார்கள்.

இவ்விதமாய் (ஆத்மா உபதிரஷ்டாமுதலிய சுவபாவமுடையவன் என்பதாய்) தெரியாதவர்களாயிருக்கிற மற்றுஞ் சிலரோ, குருமுதலியவர்களினல் உபதேசம் பெற்றுத் தியானிக்கிறார்கள். அவர்களுங்கூட குரு உபதேசத்தை யாசிரயித்துவந்து சமுசாரமென்னுஞ் சாகரத்தை நிவர்த்திக்கொள்ளுகிறார்கள்.

(ஙா) மேலாகசொன்ன சாங்கிய கருமயோகங்களில் அதிகாரமற்ற சிலர் ஞானிகளினலுபதேசம்பெற்று, கருமயோகாதிகளினல் ஆத்மாவை யுபாசிக்கிறார்கள். சுருதிமுதலியவைகளைக் கேட்டறிந்தும் கருமயோகங்களை யநுஷ்டித்தும் அதினல் பாபத்தைப்போக்கடித்துக்கொண்டு சாங்கியாதி யோகங்களினல் மிருத்தியுவை அதிக்கிரமிக்கிறார்கள்.

(உசு)

உஎ. யாவதஸ்ஞாயதிகிஞ்சி தஸுகூஷுஸாவரஜ்ஜுஸ்ஸு।
தெஸுதரெஸுகூரூஸுயோமா தஸுபிஜ்ஜவ தஸுஹா॥

---

* (ஙஅ) சாஸ்திரார்த்த உபதேசம்பெறுவதையே மோக்ஷத்திற்கு முக்கியசாதனமென்று நம்பியிருக்கிறவர்கள். (தீ,வி) அநேககாலம் சிரவணம் செய்து வந்து.

ஹொஹா தவ்ஷ்ஹ
ஸ்ஹாவஸ்ஜம்ஹஜம்
ய்ஹ
கிம்விசு
ஸுக்ஷம
யாவசு
ஸம்ஜாயதே தத
தசு
கேஷ்தரகேஷ்தரஜ்ஞஸம்-
யொமாசு
விஜி

ஓ! பரதகுல சிரேஷ்டா!
ஸ்தாவரஜங்கமமாயிருக்கிற
} யாதொரு வஸ்துவானது
உண்டாகிறதோ
அதை
} கேஷ்த்ர கேஷ்த்ரக்ஞர்களுடைய சம்பந்தத்தாலுண்டாகிறதாக
அறி.

ஓ! பரதகுல சிரேஷ்டா! ஸ்தாவரஜங்கமங்களாயிருக்கிற எந்த வஸ்துக்கள் உண்டாகின்றனவோ, அவையெல்லாவற்றையும், கேஷேத்ர கேஷேத்ரக்ஞாருடைய சம்பந்தத்திலே யுண்டாகிறவைகளாக அறி.

(ஸ்ரீ) அவிவேகத்திலுல் தேகாதிகளில் ஆத்மபுத்திதான் கேஷேத்ர கேஷேத்ரக்ஞாருடைய சம்பந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(ஸ்ரீ) (ஸம்யோகமென்பது (கூயுஜ்ஞம்) அத்தியாசமென்கிற சம்பந்தம். அதாவது, கேஷேத்ரத்திலுடைய சுவபாவமான தருமங்களை கேஷேத்ரக்ஞ னிடத்திலும், கேஷேத்ரக்ஞனுடைய சுவபாவமான தருமங்களை கேஷேத்ரத்தினிடத்திலும் ஆரோபிக்கிறது. இப்படி ஆரோபமென்கிற அத்தியாஸமானது அவிவேகத்திலு ண்டானது. எப்படி என்றால், தேகாதிகளின் காரியங்களான நடத்தல் பார்த்தல் முதலியவைகளை (ஆத்மாவான) தன்னுடைய காரியங்களாக தன்னிடத்திலும், தேகத்தைப்பார்த்து "நான் அறிகிறேன், நான் தெரிந்துகொண்டேன்" என்று தானே தேகம்போல் எண்ணுகிறபடியால், தன்னுடைய தருமங்களான ஞானம் முதலியவைகளை தேகத்தினிடத்திலும் ஆரோபிக்கிறது தான் அத்தியாஸம். இதற்கு எது அக்கியானமே. கயிற்றில் பாம்பும், கிளிஞ்சிலில் வெள்ளியும், எப்படிப் பிரமையிலு ண்டாகின்றனவோ அப்படிப்போல.

(ஸ்ரீ, வி) சகல ஜகத்தும் சித்பிரகிருதி (இலக்ஷ்மி) பரமாத்மா இவர்களுடைய சம்பந்தத்திலேயே யுண்டாகிறது. முக்கிய காரணம் பரமாத்மா என்பது தாத்பரியம். (உஎ)

உஅ. ஸர்வயோனிஷ்வ்ஹ கௌந்தேய மூர்தயஸ்ஸம்பவந்தியா:
தாஸாம்ப்ரஹ்ம மஹத்யோனிரஹம்பீஜப்ரதஸ்பிதா:॥

ஸ்தாவர ஜங்கமமான சகல பூதங்களிலேயும் சமமாய் இருக்கிற பரமேசுவரனை, அந்த பூதங்கள் நாசமடைந்தபோதிலும் நாசமடையாதவொன்று எவன் அறிகிறானே அவனே யறிந்தவன்.

(ஸு) அவித்தையை நிவர்த்திக்கத்தக்க ஆத்மசுவரூபஞானமானது முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், வேறே சப்தங்களினாலிப்போது சொல்லப்படுகிறது—தேகேந்திரியமனோபுத்தி அவ்வியக்தம் ஆத்மா இவைகளைக்காட்டிலும் விலக்ஷணராயும், நியந்தாவாயு மிருக்கிறதினால், பரமேசுவரனென்று சொல்லப்பட்டது. அவர் பிரம்மாமுதல் ஸ்தாவரம் வரையிலுள்ள சகலபூதங்களிலும் சமமாயிருப்பவர். காணப்பட்ட சகலமான வஸ்துக்களும் அந்தவஸ்துக்கள் எதினுடைய விகாரங்களோ அந்தமூலமும் நாசமடையப்பட்டவைகளே. அவைகள் நாசமடைந்தபோதிலும் பரமேசுவரன் நாசமடைகிறதில்லை. இப்படி சொன்னதினால், அந்தக்காணப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கும் அவைகளின் மூலத்திற்கும் பரமேசுவரன் விலக்ஷணமானவொன்று சொன்னதுபோலாச்சுது, இப்படிப்பட்ட பரமேசுவரனும் தானும் ஒன்றேயென்றும், ஆத்மா அநேகமல்லவென்றும், ஜீவேசுவரர்களை அபேதமாக எவன் அறிகிறானே அவன்தான் விஸ்தாரமாயறிந்தவன். பேதமாய்ப்பார்க்கிறவன் பார்க்கிறவனல்லவோ வென்றால், அவனும் பார்க்கிறவனே ; ஆனால் பேதபுத்தியாய்ப் பார்க்கிறவன், பரமேசுவரனை சகலத்திலும் சமமாய் பார்க்கிறவனல்ல. எப்படியென்றால், ஒருவனுடைய சந்திரனை ஒருசந்திரனாக ஒருவனும் இரண்டுசந்திரர்களிருப்பதுபோல் ஒருவனும் பார்க்கிறான். இருவரும் பார்க்கிறவர்களானாலும், ஒன்றாய் பார்த்தவன்தான் வாஸ்தவத்தை சரியாய் பார்த்தான். மற்றொருவனை அவன் கண்ணிலுள்ள தோஷத்தினால் ஒன்றையே யிரண்டாகப் பார்த்தான். அப்படி

ப்போலவே, அவித்தியா சம்பந்தத்திலு லுண்டானது பேததிரு ஷ்டியென்று தாத்பரியம்.

(ஈ) பிரகிருதி புருஷர்களா லுண்டாயிருக்கிற தேவமனுஷிய மிருகபக்ஷி முதலிய தேகங்களிலுள்ள ஜீவாத்மாக்கள் அவர்கள் எதுடன் சம்பந்தப்பட் டிருக்கின்றார்களோ, அந்த அவித்தையை நீக்கிபார்த்தால் வித்தியாசமன்றியில் ஞானகாரத்திலல் சமமாயிரு க்கிறார்கள். தேகேந்திரியமனசுபுத்திகளுக்கு அந்தியர்களாயும் அ வைகளுக் கெஜமானர்களாயு மிருப்பதால், பரமேசுவரராக விருக் கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தன்னை, தேகாதிகள் நாசமடைந்தாலும் நாசமடையாத சுவபாவமுடையவனென்று அறிந்தவன்தான் தன்னை சரியாய் அறிந்தவன். தேகாதிகள் பலவித்தியாசமாயிருப்பதுபோ ல் ஆத்மாவும் வித்தியாச முடையவனென்றும், தேகாதிகள் நாச மடைவதுபோல் ஆத்மா நாசமடையப்பட்டவனென்றும், அறிகிறவ ன் சரியாயறிந்தவனல்ல வாகையால் அவன் சமுசாரபெந்தத்திற்கு அருகலி யிருக்கிறான்.

(ஸ்,வி) உத்கிருஷ்ட நிகிருஷ்டமாயுள்ள சகலப்பிராணிகளிலு மிருக்கிற அசிந்தியசக்தியுள்ள பரமாத்மாவை, எல்லாவிடத்திலும் ஓவிதமா யிருக்கிறவராயும், ஜனனமரண துக்கதோஷங்களுடன் கூடினப் பிராணிகளிலிருக்கும் பரமாத்மாவுக்குப் பிராணிகளுடை யதோஷங்களில் சம்பந்தமில்லையென்றும் எவன் அறிகிறானே அவ ன்தான் யதார்த்தமான ஞானியா யிருக்கிறான். (உஅ)

உக. ஸமம்பஶ்யந்ஹிஸர்வத்ர ஸமவஸ்தி தமீஶ்வரம்।
நஹிநஸ்த்யாத்மநாத்மானம் ததோயாதிபராம்கதிம்॥

ஸர்வத்ர	சகலப்பிராணிகளிடத்திலேயும்
ஸமம்	சமமாய்
ஸமவஸ்திதம்	நாசமற்ற சுவரூபியாயிருக்கிற
ஈஶ்வரம்	ஈசுவரனை
பஶ்யந்	(அறிந்தவன்) பார்க்கிறவன்
ஆத்மநா	தன்னாலே
ஆத்மானம்	தன்னை
நஹிநஸ்தி	திங்குக்குள்ளாக்கிக்கொள்ளுகிறதில்லை
ததஃ	பிறகு
பராம்	(மோக்ஷத்தை) உத்தமமான
கதிம்	கதியை
யாதிஹி	அடைகிறான்.

சகலப்பிராணிகளிடத்திலேயும் சமமாய் நாசமற்ற சுவரூபியாயிருக்கிற ஈசுவரனை யறிந்தவன், தன்னாலே தன்னைக் கெடுத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. பிறகு மோக்ஷத்தை யடைகிறான்.

(ஸ்ரீ) எவனிவ்விதமா யறிகிறானே, அவன் சச்சிதானந்த சுவரூபியான தன்னைக் கெடுத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. அப்படி யறியாதவன் தேகமே யாத்மாவென் றறிந்தவனைகயால், அவன் தேகத்தைப்போல் ஆத்மாவையும் கெடுத்துக்கொள்ளுகிறான்.

(ஸஂ) நிஜமான தன் ஆத்ம சுவரூபத்தை யறியாமல் வேறேவிதமா யறிகிறவன், தன்னைத்தானே சமுசார பந்தத்திற்குள்ளாக்கிக்கொள்ளுகிறான்.

(ஸா) நஹிநஸ்தி=துரகஷித்துக்கொள்ளுகிறான். என்றால், பந்தத்திலிருந்து விடுவித்துக்கொள்ளுகிறான். கதம்=தன் சுவரூபத்தை யிவ்விதமா யறிவதினால், ஹதம=பந்தத்திலிருந்து விடுபட்ட, மதிம = தான் அடையத்தகுந்த சுவரூபத்தை, யாதி = அடைகிறான். இப்படி யறியாதவன் தன்னை சமுசாரத்தில் முழுகடித்துக்கொள்ளுகிறான்.

(ஹீ,வி) பரமாத்மாவை சமமாய் பார்க்கிறவன் தன்னை, நஹிநஸ்தி = நரகத்தில் விழும்படி செய்துகொள்ளுகிறதில்லை. (உக)

கூ0. ஹ்ருஷிகேசஹ்ருஷீகேஶ-ஞாநி இந்த்ரியஜ்ஞாநிஸ்வரன்-ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்.
யஂயோகீ யோகிநாம் நாத ஜகந்நாதஸ்ஸதாஶிவ:॥

ஸ்வயம்	தானே
ஜ்ஞாநி	அறிந்தவன்
ஹ்ருஷிகேஹ்ருஷீகேஶ	இந்த்ரியங்களுக்கு
ஹ்ருஷீகேஶ	ஈசுவரனாயிருக்கிறவன்
இதி	என்று
ஸஂ	(ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை)
ஸ்துதஹ*	துதிக்கப்பட்டவனாயிருக்கிறான்
நாத	ரக்ஷகனே
ஹ்ருதி	மனதில்
ஸ்தித	இருக்கிற
ஜகந்நாத	உலகத்துக்கு
ஸ்ரீக்ருஷ்ண	ஸ்ரீக்ருஷ்ணனே
யஂ	(அர்ஜுனனை)
ஸஂபோதயஸி	அறிவிக்கிறாயோ
தஂ	அவனை
ஸஂபோதயஸி	அறிவிக்கிறான்.

---

* (ஸஂ) ஸ்துத - என்றுபொருள், அப்போது துதி என்று அர்த்தம்.

பலவிதமான கருமங்கள் தேகேந்திரியாதி சுவரூபமாயிருக்கி றப் பிரகிருதியிலேயே செய்யப்படுகிற தென்றும், அப்படியே ஆத்மாவை கருமங்களுக்குக் கர்த்தாவல்லவென்றும் எவனறிகிரு னே, அவன் (செவ்வையாய்) அறிகிருன்.

(ஸ்ரீ) ஆத்மாவுக்கு கருத்திருத்துவம் தேகாபிமானத்திலே யேயன்றி சுவபாவத்தில் கருத்திருத்துவமில்லை.

(ஸ்ரு) மாயையானது தேகேந்திரியாதி ரூபமா யிருந்துகொ ண்டு கருமங்களைச் செய்கிறது; ஆத்மாவாகிய தான் கருமங்கள் செய்கிறதில்லை; தான் சுத்தனையும் நிர்குணனையு முள்ளவன். என்று எவன் எப்போது அறிகிருனே, அப்போதுதான் அவன் பரமாத் மாவை அறிந்தவனென்று சொல்லப்படுகிருன்.

(ஸா) "காயகாரணகதிஷ்வெவ தைதப்ரக்ருதிரவுதே" (இந்த அத்தியாயம் உகவது சுலோகம்) என்கிறபடி சகல காரியங் களையுஞ் செய்வது பிரகிருதியேயன்றி தானல்லவென்றும், தான் ஞானசுவரூபி யென்றும், தனக்குப் பிரகிருதி சம்பந்தமும் சரீரி யாய் பிரகிருதியினிடத்தி லிருப்பும் அது மூலமாய் சுகதுக்காதி அனுபவமும் கருமரூப அக்கியானத்தினலுண்டாயிருக்கின்றன வென்றும் அறிகிறவன் அறியவேண்டிய தன் ஆத்மாவை உள்ளபடி அறிந்தவன்.

(ஸீ,வி) ஹ்ருஷிகேசஸ்வ=ஹ்ருஷீகேச - வஸ்வ ம (ஸ்ரீமந்நாராயண) தான் செய்கிற சகல கருமங்களும் தன்னுடைய பூர்வகருமா னுசாரமாயே ஈசுவரன் செய்விக்கிருனென்றும், அந்த ஈசுவரனுக் குக் கருத்தா (யஜமானன்) வேறே யாருமில்லையென்றும் எவனறி கிருனே அவன் ஈசுவரனைக்காணுகிருன். ஈசுவரன் ஜீவனுடைய பூர் வகருமத்தை யனுசரித்து அந்தந்த கருமானுசாரமாய் கருமங்களைச் செய்விக்கிறபடியால் ஈசுவரனிடத்தில் வைஷம்மியம் (பக்ஷபாதம்) இல்லை. அல்லது, ஹ்ருஷீகேச = சித்பிரகிருதியிலேயும், வ = ஈசு வரனிலேயும் கருமங்கள் செய்விக்கப்படுகின்றன வென்றும், ஜீவன் தான் சுவதந்தரனல்ல வென்றும் எவன் பார்க்கிருனே அவன் வாஸ் தவமானதைப் பார்த்தவன். (கூ0)

கக. யதாஹ்ருஷீகேஷ்யஸ்ய ஹ்ருஷீகேசஸ்ய-வைஸ்வரூபீ।
ததஹ்ருஷீகேஷ்வரஸ்ய ஹ்ருஷீகேஷத்வமுச்யதே ததஹ்ரு॥

ஹ்ருஷீகேஷ்யஸ்ய ஹ்ருஷீகேசஸ்ய { பிரபஞ்சத்தின்வேற்றுமையை (நானை தேதங்களுள்ள பிரபஞ்சத்தை)

வகஷு:* { பிரகிருதியுடன் லயித்தொன்று யிருப்பதாகவும்

ததவன†வ அந்தப்பிரகிருதியிலிருந்தே

விஷ்டாரஷ்டி‡ { அதின் விரிவையும் (விரிவாயாகிறதாகவும்)

யதா எப்போது

சுந-வபஶ்யதி§ பார்க்கிறானே

ததா அப்போது

ப்ரஹ்ம பிரம்மத்தை

ஸம்பத்யதெ அடைகிறான்.

(பிரகிருதியிலிருந்துண்டான) நாலுவித பேதங்களுள்ள பிரபஞ்சத்தை (பிரளயகாலத்தில்) பிரகிருதியுடன் லயித்தொன்றுயிருக்கிறதாகவும், அந்தப் பிரகிருதியிலிருந்தே விரிவாயாகிறதாகவும், (சிருஷ்டிகாலத்தில் உற்பத்தியாகிறதாகவும்) எப்போது பார்க்கிறானே, அப்போது பிரம்மத்தை யடைகிறான். (என்றால், பிரம்மமாகவாகிறான்.)

(ஶம்) வகஷ்டிந-வபஶ்யதி = சாஸ்திராசாரியோபதேசத்தினாலே மனனம் செய்து, காணப்படும் வஸ்துக்களெல்லாம் ஆத்மாவே (தானே) என்று பிரத்தியக்ஷமாய் பார்க்கிறானே "ஸர்வமித்ம வெஷ்ஂவவஶிதி=இந்த சகலமும் ஆத்மாவே என்று" (சாந்தோக்கிய உபநிஷத் எ-அத்தியாயம், உரு-வது கண்டம் உ - வது வாக்கியம் பார்க்க) விஷ்டாரஷ்டு கந-வபஶ்யதி = சகல பிரபஞ்சமும் தன்னிடத்திலிருந்து துண்டானதாக எவன் பார்க்கிறானே "ஸ்தூலம் புராண "ஸூக்ஷ்ம ஸூக்ஷ்மதரம் நித்ய ஸுகாஶம் ஸுகதரஞ்ச ஸுக "ஸுவம் ஸுக்ஷ்ம ஸுவிஜ்ஞாய திரோஹாவள ஸுகதர லக்ஷணா "தொ நஜாதிதொ வயஜாதிதொ விஜ்ஞாநஜாதிதொ ஜ்ஞாநஜாதிஶ்ச "ந்தம் ஸுக்ஷ்மம் வஸ்துவ் ஸுக்ஷ்மதரஜ ஸுக்ஷ்மதராவாஸ் ஸுக்ஷ்மதரநாஜ "ஸுக்ஷ்மதரஜ்ஞம்தரம் ஸுக்ஷ்மம் ஸுஜ்ஞாணஜாத்ம தவஷ்வெஷ்ஂவவஜ்ஞ = ஆத் "மாவினிடத்திலிருந்துப் பிராணன் திக்குகள் இச்சை ஆகாசம் "பிரகாசம் ஜலம் உற்பத்தி நாசங்கள் பூமி அங்கம் பலம் பகுத்

---

* (ஶ்ரீ,வி) ஒருவராயிருக்கிற விஷ்ணுவிடத்தில் ஆஶ்ரயந் திருக்கிறதாகவும்.

† ‡ (ஶ்ரீ,வி) அந்த விஷ்ணுவிடத்திலேயேயிருந்து மறுபடி யுண்டாகிறதாகவும்.

§ (ஶ்ரீ,வி) ஜீவேஶ்வரபேதத்தையும் ஜீவர்களில் பரஸ்பர பேதத்தையும் தாரதம்மியமாய் பார்க்கிறானே.

"தறிவு தியானம் சித்தம் சங்கற்பம் மனசு வாக்கு பெயர் மந்திரங் "கள் கருமங்கள் மற்ற சகலமானவஸ்துக்கள் உண்டாயின" (ஷே உபநிஷத் எ - உசு - க) இவ்விதமாய் எப்போது அறிகிறனே, அப் போது பிரம்மமாகிறன்.

(ஈ) பிரகிருதி புருஷனிவர்களில் பிரகிருதியொன்றே தேவ மனுஷியாதி ரூபமா யிருக்கிறதென்றும் அந்தந்த தேகங்களிலுள்ள தேவத்துவம் மனுஷியத்துவம் வளர்தல் குறைதல் முதலிய தருமங் கள், தேகத்தைச் சார்ந்தவை ஆத்மாவைச்சார்ந்தனவல்ல வென்றும் பிரகிருதிரூபமான தேகங்களிலிருந்தே புத்திரபௌத்திராதி ரூபங் களாய்ப் பிரபஞ்சம் விஸ்தாரமடைகிறதென்றும் எப்போது எவன் அறிகிறனே, அப்போது அவன் பரிபூர்ண ஞானப்பிரகாசத்தோடு கூடினபிரகிருதி விமுக்தமானதன் நிஜசுவரூபத்தை யடைகிறன். ()

கஉ. கூநாஷிக்வாந்நிமு-ணைக்வா தூரோ-தூயசிவ்வுயம்।
ஸரீரஷ்வொவிகூளதெய நகூரொதி-நமிவ்வுதெ॥

ஹெகூளம்தெய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
கூநாஷிக்வாஸு	அநாதியானபடியிலேயும்
நிமு-ணைக்வாஸு*	நிர்குணரானபடியிலேயும்
கூவ்வுயம்	நாசமற்ற
கூயா வாஸுதூரா †	இந்தபரமாத்மாவானவர்
ஸரீரஷ்வொவி	தேகத்திலிருந்தபோதிலும்
நகூரொதி	ஒன்றுஞ்செய்கிறதில்லை
நமிவ்வுதெ‡	ஒன்றிலுமொட்டுகிறதுமில்லை.

ஓ! குந்திபுத்திரா! அநாதியானபடியிலேயும் நிர்குணரான படியிலேயும் நாசமற்ற இந்த பரமாத்மாவானவர் தேகத்திலிரு ந்த போதிலும் ஒன்றுஞ் செய்கிறதில்லை; ஒன்றிலு மொட்டுகிறது மில்லை.

(ஸ) கருமங்கள் செய்வதும் சுகதுக்காதிகளை யனுபவிப்பதும் யார்? ஜீவனே? அல்லது ஈசுவரனே? ஜீவனென்றால், அவன் ஈசு வரனைவிட அந்நியனே? அல்லது ஒன்றே? அந்நியனென்றால், அப் பொழுது அத்துவயிதமல்ல. ஒன்றென்றால், கருமம் செய்வதும்

---

* (ஈ) சத்துவாதி குணங்களில்லாதபடியிலேயும்.

† (ஈ) பிரகிருதி விமுக்தனை ஆத்மா (ஜீவன்).

‡ (ஈ) தேகதருமங்களில் ஒட்டுகிறதில்லை.

பலனை யனுபவிப்பதும் ஈசுவரனேயென்று சொல்லவேண்டியதா கிறது. ஆகையால், பரமாத்மா ஒன்றும் செய்கிறது மில்லை, ஒன் றில் ஒட்டுகிறதுமில்லை, என்று எப்படி சொல்லக்கூடும்? என்று லோ, "ஷஹாவஷ்டவ்ரவத்ஸுத" "ரகூரிதிதவுவஷகூஷ்ணிக்ரியஶா ணாநிஷவஷ்ஶம்" "கூஹ்ம்கார்விஜ்ஞாதா கதஷ்காஹஜிதிஜநுதித" முத லிய சுலோகங்களில் கருமங்கள் செய்வது பிரகிருதியே யன்றி ஆத் மாசெய்கிறதில்லையென்று சொல்லியிருப்பதால், கருமம் செய்வதும் சுகதுக்காதி பலன்களை யனுபவிப்பதும் ஆத்மாவல்ல, பிரகிருதி தானென்றும், அநாதி அவித்தையால் கருத்திருத்துவம் முதலியன ஆத்மாவிடத்தில் ஆரோபிதமென்றும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(தீ,வி) கவுயம் = நாசமற்ற - கூயம்வர்ஶாதா = இந்த விஷ்ணு வானவர் - ஸஸ்ரீரவ்ஷ்ணாவீ=தேகத்தில் சம்பந்தித்திருந்தாலும்-கூநா தீகவாசு=அநாதியானதாலும் - நிர்கு-ணத்வாசு=சத்துவாதி குணங்க ளற்றவரானதாலும் - நகரோதி = உலகத்தாரைப்போல் செய்கிற தில்லை. நலிவுதே=சிந்தைமுதலிய துக்கங்களை யடைகிறதில்லை. "ஸவ்ம் வஷ்ஷ்ம்ப்ரஹ்ம" "வ-ர்ம-ஷ வஸவஷ்ம்வஸவ்ம்" முதலிய சுருதிவாக்கியங்களால் பிரம்மத்திற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் அபேத ம் தோன்றுகிறதே யென்றாலோ, அந்த சுருதிகளினர்த்தத்தைச் சரி யாய் அறியாததினால் அபேதம் தோற்றுகிற தென்பது பகவானால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. எப்படி என்றால், கவுயம் = நாசமற்ற கூயாவர்ஶாதா=இந்த விஷ்ணுவானவர், கூநாதிகவாசு=தேகத்துடன் சேரவாவது அனதவிட்டுப் பிரியவாவது காரணமற்றவரானதா லும், நிர்கு-ணத்வாசு=சத்துவாதிகுணங்களற்றவ ரானதாலும், ஸஸ்ரீரவ்ஷ்ணாவீந = ஜீவனுக்கு கூடவாகமாட்டார்; அப்படி யிருக்க ஜட மாவானென்று எப்படி சொல்லக்கூடும்? கரோதி = செய்கிறவராயி ருக்கிறார், நலிவுதே=கருமத்தில் சம்பந்தப்படுகிறதில்லை, கூயம்= ஜீவனை-நாவயம்=தேகநாசத்தினால் நாசமுள்ளவன், ஸஸ்ரீரவ்ஷ்ம் = இந்தச்சரீரத்தையுடையவன், நகு-நாதிகவாசு=தேகசம்பந்தம்அதின்பி ரிவு இவைகளுக்குக் காரணமுடையவனானதாலும், நர்நிர்கு-ணத்வாசு =சத்துவாதிகுணமுடையவனானதாலும், நவர்ஶாதா = பரமாத்மா வல்ல, நகரோதவ்வி = சுவதந்திரனல்லாததினாலே செய்கிறதில் லையானாலும், லிவுதே = கருமபலத்தில் பற்றுதலை யடைகிறான். என்றால், பெந்தத்தை யடைகிறான். (கூஉ)

கூகூ. யஶாவஸவ்ஷ்மதம்வளக்ஷவ்ர ஶாகாஶம்நாவலிவுதே।
ஸவ்ஷ்தாவஷ்ஹிதாதிஷ்டதெ தயாதாநிநாவலிவுதே॥

ஸவ்மதம்
ஸுகாஸம்
ஸளக்ஷுஷ்ராஸு
யயா
நாவலிவ்ருதெ
தயா
ஸவ்தர
ஹெஹெ
ஸுவஹ்ஸிதம்
ஸூதா
நொவெலிவ்ருதெ

சகலவிடத்திலும் வியாபித்திருக்கிற
ஆகாசமானது
சூக்ஷ்மமாயிருக்கிறதிலுலே
எப்படி
ஒட்டுகிறதில்லையோ
அப்படியே
சகலதேகங்களிலும்
இருக்கிற
ஆத்மாவானவன்
ஒட்டுகிறதில்லை.

(சேறுமுதலிய) சகலவிடங்களிலும் வியாபித்திருக்கிற ஆகாசமானது, சூக்ஷ்மமாயிருப்பதிலுலே எப்படி (அந்த சேறுமுதலிய வைகளில்) ஒட்டுகிறதில்லையோ, அப்படியே சகல தேகங்களிலுமிருக்கிற ஆத்மாவானவன் ஒட்டுகிறதில்லை. (அந்த தேகாதிகளினுடைய குணங்களில் அல்லது விஷயங்களில் ஆத்மாவுக்குப் பற்றுதலில்லை யென்பது கருத்து).

(ஈா) ஸவ்தர = தேவமனுஷ்ய பசு பக்ஷி முதலிய, ஹெஹெ ஸுவஹ்ஸிதம் = தேகத்திலிருந்தபோதிலும், ஸூதா = ஜீவாத்மா வான, நொவெலிவ்ருதெ = ஒட்டுகிறதில்லை. என்றால், அந்தந்ததேகவன், ஸுவபாவமானது ஆத்மாவுக்கு ஒட்டுகிறதில்லை (பற்றுகிறதில்லை.)

(ஸ்ரீ) ஆத்மா சகலவஸ்துக்களிலு மிருக்கிறவனாலும் அந்தவஸ்துக்களுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் சம்பந்தமில்லாமலும் அந்தவஸ்துக்களுக்கந்தியாயும் ஆத்மாவிருக்கிறானென்பது ஆகாசதிருஷ்டாந்தத்திலால் காண்பிவிக்கப்பட்டது. (கஈ)

கஈ. யயாவ்ரகாஸயதெ்ருகஂ கூத்ஸ்நொகஸிஹஂஈவிஂ,
ஹெதுஹஂஹெதீ்ரதயாகூத்ஸ்நஂ வ்ரகாஸயதிஹாஈத॥

ஹெஹாஈத = ஓ! பரதவம்சத்திலுதித்தவனே!
ஸகஂ = ஒருவனாகிய
ஈவிஂ = சூரியனானவன்
கூத்ஸ்நஂ = சகலமான

---

* (ஸ்ரீ) உத்தமமான அல்லது, நீசமானதேகங்களி லிருந்தபோதிலும்.

ஹ்மெலோகம்	இந்தலோகத்தை
யதா	எப்படி
ப்ரகாஸயதி	பிரகாசிப்பிவிக்கிறதே
ததா	அப்படியே
க்ஷேத்ரீ	க்ஷேத்ரக்கியனானவன்
ஸர்வ்ஹ	சகலமான
க்ஷேத்ரம்	சரீரத்தை
ப்ரகாஸயதி	பிரகாசிப்பிவிக்கிறான்.

ஓ! பாரதா! ஒருவனிய சூரியனானவன் சகலமான இந்த லோகத்தை யெப்படிப் பிரகாசிப்பிக்கிறதே, அப்படியே க்ஷேத்ரக்கியன் சகல்மான சரீரத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறான்.

(ஸம்) ஒரே சூரியன் சகலலோகத்தையும், பிரகாசிப்பிவிக்கிறதுபோல், க்ஷேத்ரீ = பரமாத்மாவானவர், ஸர்வ்ஹ க்ஷேத்ரம் = சகலமான மாயாப்பிரபஞ்சத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறார் சூரியனுடைய பிரகாசம் எந்த வஸ்துவில் பட்ட போதிலும், அந்தவஸ்துவின் குணம் சூரியனை எப்படி யொட்டுகிறதில்லையோ, அப்படிப்போல் ஆத்மா எந்ததேகத்தி லிருந்தாலும் அந்த தேகசுவபாவ குணங்களாத்மாவை ஒட்டுகிறதில்லை யென்றும் ஒரே ஆத்மா சூரியனைப் போல சகலப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறானென்றும் திருஷ்டாந்தத்தினல் நிரூபிக்கத்தக்கது.

(ஸா) ஒரேசூரியன் சகல லோகத்தையும் பிரகாசிப்பிவிக்கிறதுபோல் ஆத்மாவானவன் தலை முதல் கால்வரையிலுள்ள தன்தேகத்தைத் தன்னுடைய ஞானத்தினல் உள்ளும் வெளியும் பிரகாசிப்பிக்கிறான். இதினல் சூரியப்பிரகாசத்தினல் பிரகாசிக்கிற வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் சூரியன் எப்படி உயர்ந்தோனே, அப்படி தேகத்தைக்காட்டிலும் தேகத்தைப் பிரகாசிப்பிவிக்கிற ஆத்மா (ஜீவன்) வேறேனன்று வெளியாகிறதென்பது தாத்பரியம். (கூச)

கூரு. க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோரெவ மந்தரம்ஜ்ஞானசக்ஷுஷா।
பூதப்ரக்ருதிமோக்ஷம் யெவிது-ர்யாந்திதெவரம்॥

ஜ்ஞானசக்ஷுஷா*	ஞானமாகிற கண்ணலே
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோ	க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரக்கியர்களுடைய
ரனவம்	இவ்வித

---

* (ஸம்) சாஸ்திராசாரி யோடதேசத்தினு லுண்டான சுவரூப ஞானமென்கிற கண்ணலே.

	பேதத்தையும்
சுதோ	பூதங்களுக்குக் காரணமானப் பிரகிருதி யிலிருந்து நிவிருத்திசெய்துகொள் ளுவதையும்
ஹிதவ்ருத்திசொக்ஷது*	
யெ	எவர்கள்
விதுஃ	அறிகிறார்களோ
தெ	அவர்கள்
பரம்	பரமபதத்தை
யாந்தி	அடைகிறார்கள்.

ஞானமாகிற கண்ணாலே சேதந்திர சேதந்திரக்கியர்களுடைய இவ்வித பேதத்தையும் பூதங்களுக்குக் காரணமான பிரகிருதியிலிருந்து நிவிருத்தி செய்துகொள்ளுவதையும் எவர்களறிகிறார்களோ, அவர்கள் பரமபதத்தை யடைகிறார்கள். (மறுபடி பிறக்கிறதில்லையென்பது தாத்பரியம்.)

(ஈ) சேதந்திர சேதந்திரக்கியாளுடைய விவேகஞானத்தில் அவர்களுடைய சுவரூபத்தை யறிந்து, பூதசுவரூபமாயிருக்கிற பிரகிருதி பெந்தத்தை விடுவித்துக்கொள்ளுவதற்கு உபாயமான அமானித்துவாதிகளை யார் அனுஷ்டிக்கிறார்களோ, அவர்கள் பெந்தத்தைப் போக்கடித்துக் கொண்டு பூர்ண ஞானகாரமான சுவரூபத்தை யடைகிறார்கள். (கூ)

ஒந்தத்ஸ்திதிரீ ஹமவதீதா வஸ்துவிநிஷ்டஸ்ய வாஸுதேவாத்மகம்
யொமஸாவெஸ்ரீகுணஸ்ரீகுணஸ்ய நஸம்வாதி.
கெஷாந்தகெஷாந்தஜ்ஞ விஹாமயொமஹாநாத
தயொஷிஸாயவாயம்.
ஸ்ரீகுணாய வாஸுதேவாயநமஃ.

சேதந்திர சேதந்திரக்கிய விபாகயோகமென்கிற
பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

---

* (உ) (மீ,வி) பூதங்களிலிருந்தும் பிரகிருதியிலிருந்தும் விடுவித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு அமானித்துவாதி உபாய ஞானத்தினாலே, அல்லது (மீ,வி) ஹிதாநாம் = ஜீவர்களுக்கு, வ்ருத்தி = அசேதனப் பிரகிருதியிலிருந்து, மொக்ஷம்=மோக்ஷத்தை.

ஸ்ரீ ஹரி.

வ தி ரு ஸ் ண ய ர ர ம ஹ:.

பதினென்காவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ஹரவா ந வாச.

க. வ ரம்ஹ குயம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜ்ஞா நா நாம்ஜ்ஞா நமு த்தமம்।
யஜ்ஞாத்வா முநய꞉ஸர்வெ பராம்ஸித்திமி தாமதாம்॥

ஸ்ரீ ஹரவா ந வாச	ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்வது
ய꞉	எந்த
ஜ்ஞாத்வா	அறிந்து
முநய꞉	சகலமுனிகளும்
இ மம்	இந்த
லோகம்	உலகத்திலிருந்து
முத்தாம்	(மோக்ஷத்தை) உத்தமமான
(ஸித்திம்)	சித்தியை
பராம்	அடைந்தார்களோ
	அப்படிப்பட்ட
ஸித்திம்	பரமாத்ம நிஷ்டமான (பிரம்மத்தைத் தெரிவிக்கிற)
ஜ்ஞா நா நாம்	பலவிதஞானங்களில்
உத்தமம்	சிரேஷ்டமான
ஜ்ஞா நம்*	ஞானத்தை
ப்ரவக்ஷ்யாமி	மறுபடியும்
	சொல்லுகிறேன்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்ஜுனனை நோக்கிப் பின்னும் சொல்வது— எதையறிந்து சகல ஞானிகளும் இந்த பெந்தத்திலிருந்து மோக்ஷத்தை யடைந்தார்களோ, அப்படிப்பட்ட பிரம்மத்தைத்தெரிவிக்கிறதும் பலஞானங்களில் சிரேஷ்டமான ஞானத்தை மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்.

(ஶ்ரீ) சேஷத்ரஜ்ஞ சேஷத்ரக்ரியா ஞ்ஞடைய சம்பந்தத்தால் சகலமு முண்டாவதாக சொல்லப்பட்டது. அதெப்படி யுண்டாகிறதென்பது இந்த அத்தியாயத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அல்லது,

* (ஶ்ரீ) பிரம்மோபதேசத்தை.

சாங்கிய நிரீசுவரவாதிகள் சொல்வதுபோல கேவுத்திர கேவுத்திரக் கியாளுக்கு சுவபாவமாய் ஜகத் காரணத்துவ மில்லையென்பதும், ஈசுவராதீனமாய் ஜகத் காரணத்துவ முண்டென்பதும், ஜீவனுக் குப் பிரகிருதியிலிருப்பும் குணங்களுடைய சம்பந்தமும், சமுசா ரத்திற்குக் காரணமாக சொல்லப்பட் டிருப்பதிலுலே, எந்தகுண த்திலுல் எப்படி சம்பந்தம்? அந்தகுணங்க ளெவை? அவைகள் ஜீவனே எப்படி பெந்திக்கின்றன? குணங்களி லிருந்து விடுபடுவ தெப்படி? விடுவித்துக் கொண்டவன் எப்படியிருப்பான்? அவ னுடைய லகூண மென்ன? என்பவைகளுக்குத்திரங்களு மிந்த அத்தியாயத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. "ஜ்ஞாநாந்ஜ்ஞாநமுத்தமம்" என்றதிலுல் அமானித்துவாதி ஞானங்களைவிட உத்தம மென்ப தல்ல. யக்கிய தான தபசு கருமங்கள் முதலிய ஞானங்களைவிட உத்தம மென்பது தாத்பரியம்.

(ரா) சம்யோகத்தை யுடைய பிரகிருதி புருஷர்களுடைய சுவரூப நிச்சயத்தைத் தெரிந்து, பகவத் பக்தியோடுகூடிய அமா னித்துவாதிகளால் பெந்தத்தைப் போக்கடித்துக்கொள்ள வேண்டு மென்பதும், "காரணம் முணவஸம்மோவஸ ஸஹாவெஸ்ரா நிஜ்ஜநவ" (அத்-கஈ-சு-உஉ.) என்றதிலுல் ஜீவனுக்கு பெந்த ஏதுவானது, பூர்வ கருமானுசாரமாய் சத்துவாதி குணமயமான சுகதுக்க சம்பந்த மென்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்த அத்தியாயத்தில் குணசம்பந்த மானது இன்னவிதமாய் ஆத்மாவுக்கு பெந்த ஹேதுவென்பதும், அந்த குணசம்பந்தத்தை இன்னவிதமாய்ப் போக்கடித்துக்கொள்ள வேண்டு மென்பதும், முன் சொன்னதற்கு வேறுனவும் பிரகிருதி புருஷர்களுக்குள்ளே யிருக்கிறவுமான சத்துவாதிகுணங்கள் விஷய மான ஞானமும் சொல்லப்படுகின்றன. முன் சொல்லியிருக்கிற பிரகிருதி புருஷர்கள் விஷயமான சகல ஞானங்களிலும் இது உத் தமமானது.

(மீ,வி) பெந்தத்தை நிவர்த்தித்துக்கொள்ள வேண்டுமாலுல் அந்த பெந்தம் வந்தவழியை அறியவேண்டியதாகையால், அந்த பெ ந்தமானது சத்துவாதிகுணங்களினாலுண்டாகிற தென்பதும், அதன் நிவிருதியி னுபாயமும் சொல்லப்படுகின்றன. "ஜ்ஞாநாந்ஜ்ஞாநமுத் தமம்" என்றுல், அறியவேண்டியவைகளில் சிரேஷ்டமானதைச் சொ ல்லுகிறதாக தாத்பரியம். (க)

உ. ஜ்ஞாநமுத்தமம்வாஸ்ரிதா ஸமாயமுபாகதாஃ।
ஸர்கேபிநோபஜாயந்தெ ப்ரலயெ ந வ்யதந்திச॥

ஜ்ஞாந } இந்த ஞானோபாயத்தை

நிசா	பகவத்கீதை.
உவாஸ்ரதவ	அநுஷ்டித்து
ஜ	என்னுடைய
ஸாயஜ்ஞம்*	சுவரூபத்தை
கூமதாம்	அடைந்தவர்கள்
ஸர்கே	சிருஷ்டிகாலத்தில்
நோவஜாயந்தே	பிறப்பையடைகிறதில்லை
ப்ரளயெவிச	பிரளயகாலத்திலும்
நவ்யந்தி	வருத்தமடைகிறதில்லை.

இந்த ஞானயோகத்தை யனுஷ்டித்து, என்னுடைய சுவரூபத்தை யடைந்தவர்கள் சிருஷ்டிகாலத்தில் பிறப்பை யடைகிறதுமில்லை. பிரளயகாலத்தில் வருத்தமடைகிறதுமில்லை. (என்றால், அவர்களுக்கு பிறப்பிறப்பில்லை யென்பது கருத்து.) (உ)

ங. ஜயொநிர்ஜ்ஹ ஜ்ஹ தவ்ஹிந்மஹ்யொஜ்ஞயாஜ்ஹ ஸ்ருஜ்ஹ।
ஸம்ஹவஸ்ஹவ்ஹ ஹ்ஹ தாநாம் தத்தாஹவதிஹாரதத்॥

ஹெஹாரத	ஓ! பாரதா!
உஹஜ	சகலதேசகாலங்களிலும் வியாபித்திருக்கிற
ஸ்ருஜ்ஹ	பிரகிருதியானது
ஜ	} எனக்கு கருப்பத்தை வைக்கிற ஸ்தான
யொநிர்	} மாயிருக்கிறது
தவ்ஹிந்	அதில்
மஹ்யம்	} கருப்பத்தை (ஜகத் விஸ்தாரத்தின் கார
	} ணத்தை)
ஸஹம்	நான்
தயாநி	வைக்கிறேன்
தத:	அதிலே
ஸவ்ஹ்ஹ தாநாம்	பிரம்மாமுதலியசகலப்பிராணிகளுடைய
ஸம்ஹவ:	உற்பத்தியானது
ஸவதி	உண்டாகிறது.

ஓ! பாரதா! சகலதேசகாலங்களிலும் வியாபித்திருக்கிற பிரகிருதியானது, எனக்கு கருப்பத்தைவைக்கிறதற்கு ஸ்தானமாயிருக்கிறது. அதில் கருப்பத்தை நான்வைக்கிறேன். அதிலே பிரம்மாமுதலிய சகலப்பிராணிகளுடைய உற்பத்தியானதுண்டாகிறது.

---

* (ஈ) சமத்துவத்தை (என்றால், எனக்குச் சமானமான ரூபாதிகளை)
(உ) (ஜீ.வி) சாருப்பிய முக்தியை.

(ஸ்ரீ) சகலப்பிரபஞ்சோற்பத்திக்குக் காரணமானதிலுல் பிரம்மமென்கிற பெயருள்ள பிரகிருதியானது கருப்பஸ்தானமா யிருக்கிறது. அவித்தை காமம் கருமங்கள் இவைகளோடு சம்பந்தித்துப் பிரளயகாலத்தில் என்னிடத்தி லடங்கியிருக்கிற சிதாபாசனுகிய க்ஷேத்திரக்கியனை, சிருஷ்டி சமயத்தில் அவனுக்கு போக்கியமாகிய பிரகிருதிரூபமான க்ஷேத்திரத்தில் (தேகத்தில்) சேர்ப்பிவிக்கிறேனென்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ) என்னுடைய அதீனமாகிய மாயையானது சகல பூதங்களுக்கும் காரணம்; அது காரியரூபமான பிரபஞ்சத்தைவிடப் பெரியதானதால் மகத்தென்றும் காரியவிருத்திக் கேதுவாகையால் பிரம்மமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதில் சகலபூத சிருஷ்டிக்குங் காரணமான ஹிரண்ணிய கருப்பனுடைய உற்பத்திக்குக் காரணமான விதையைப்போடுகிறேன். அதுதான் கருப்பத்தை வைக்கிறேன் என்பது. க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கியர்களாகிற இரண்டு சக்திகளையுடைய ஈசுவரனுகியநான் அவித்தை காமம் கருமம் இவைகளோடு ஒட்டியிருக்கிற க்ஷேத்திரக்கியனை க்ஷேத்திரத்துடன் சேர்ப்பிவிக்கிறேன். அந்த ஹிரண்ணியகருப்பன் மூலமாய் சகலப்பிராணிகளுமுற்பத்தியாகின்றன.

(ஸ்ரீ) "ஹ-குஹிரஸ்வொநமொவாயஃ" (அத்-எ-சு-ச) என்கிற விடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற எட்டுவிதமாயுள்ள பிரகிருதியானது மகதகங்காரங்களுக்குக் காரணமாகையால், மகத் என்றும் "தஸ்மாத்தத்வ ஹிரண்யகர்ப்ப ஸம்பூதம்" என்கிற சுருதியில் இந்தப் பிரகிருதியை பிரம்மமாகவே சொல்லியிருப்பதால் பிரம்மமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட அசேதனமான பிரகிருதியில் கருப்பத்தை வைக்கிறேன். என்றுல், "க்ஷேத்ரஜ்ஞ தஸ்ஸநாம்" (இதின் அத்-எ-சு-ரு) என்கிற இடத்தில் சொல்லியபடி சேதன சமூகமான (சேதனகூட்டம்) பரப் பிரகிருதியானது சகலப் பிராணிகளுக்கும் விதையா யிருப்பதிலுல், இந்த பரப் பிரகிருதி என்ற சேதனனை, அபரப்பிரகிருதி என்ற அசேதனப் பிரகிருதியுடன் கூட்டிவைக்கிறே னென்பது தாத்பரியம். என்சங்கற்பத்திலுண்டான இவ் விருவிதப் பிரகிருதியின் சேர்க்கையிலுல், பிரம்மாமுதல் ஸ்தம்பம் (ஸ்தம்பம் = புல்லு அல்லது மிகவும் சிறியதாகிய ஒரு பூச்சி) வரையிலுள்ள சகல பூதங்களுமுண்டாகின்றன.

(ச) மகத் பிரம்ம என்ற பதங்கள் சித்பிரகிருதியைக் குறிக்கின்றன. சித்பிரகிருதியென்றுல், ஸ்ரீதேவி பூதேவி துர்க்கை இவர்களே. அவர்களிடத்தில் நான் கருப்பத்தை யுண்டுபண்ணுகிறேன். அவர்களிடத்திலிருந்து சகலப்பிரபஞ்சங்களுமுற்பத்தியாகின்றன.

(மீ,வி) மகத் பிரம்ம என்ற சித்பிரகிருதியாகிய என்னுடைய பாரியையிடத்தில் இருபத்துநான்கு தத்துவங்களோடு கூடியிருக்கிறவும், என்வயிற்றிலடங்கி யிருக்கிறவுமாகிய ஜீவர்களை, போதஸ்ரூபமாக சித்பிரகிருதியின் கருப்பத்தில் வைக்கிறேன். அவளிடத்திலிருந்து சகலப்பிரபஞ்சங்களும் முண்டாகின்றன. (கூ)

சு. ஸவ-யொநிஷ-ுகளெய உ-த-யஸ்ஸுஹவதியாஃ।
தாஸாம்ப்ரஹ்மஹதொ-நி ரஹம்பீஜப்ரதஃபிதா॥

ஹெகுளம்தய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ஸவ-யொநிஷ-ு*	சகல ஜாதிகளிலும்
யாஃ உ-த-யஃ } †	எந்தஸ்தாவரஜங்கமமானவஸ்துக்கள்
ஸுஹவம்தி	உற்பத்தி யாகின்றனவோ
தாஸாம்	அவைகளுக்கு
உஹஉப்ரஹ்ம ‡	பிரகிருதியானது
யொநிஃ	தாயார்
அஹம்	நான்
பீஜப்ரதஃ } §	விதைபோட்டவனை நகப்பன்.
பிதா	

ஓ! குந்திபுத்திரா! சகல ஜாதிகளிலும் எந்த ஸ்தாவர ஜங்கமமான வஸ்துக்களுற்பத்தியாகின்றனவோ அவைகளுக்குப் பிரகிருதியானது தாயார். நான் விதைபோட்ட நகப்பன்.

(ஸா) கருப்பாதானத்திற்கிடமான ஜடப்பிரகிருதியில் பீஜமான (விதையான) சேதனப் பிரகிருதியை அதனுடைய சுகுமாரவுசாரமாய்ச் சேர்ப்பிவிக்கிறேன். ஆகையால், பிரகிருதி தாயார். (ச) நான் நகப்பன்.

---

* (ஸ்ரீ0) தேவ பிதுரு மனுவிய பசு பக்ஷி முதலிய ஜாதிகளிலும்-

† (ஸ்ரீ0) எந்த தேகங்கள்.

‡ (மீ,வி) மகாலக்ஷ்மி.

§ (ஸ்ரீ) சகல உற்பத்திக்கும் காரணன். முதலில் ஆகும் உற்பத்திக்குமாத்திரமென்பதல்ல, ஒவ்வொரு உற்பத்திக்குமென்பது கருத்து. (வ்யா) இதின் அத்-ஏ, சு - க0, பார்க்க.

ரு. ஸுக்ஷ்மரஜஸ்தமோமூலாம்ஸ்து தர்மாதர்மௌ
நிபந்தினௌ ஸத்வரஜஸ்தமாம்ஸி தத்கர்மஜாஃ ॥

ஸூக்ஷ்மரஜஸ்தமோ	ஓ! பரிதானகைகளை யுடையவனே!
மூலாம்ஸ்து தர்மாதர்மௌ	பிரகிருதியிலிருந்துண்டாயிருக்கிற
ஸத்வ, ரஜஸ், தமஸ்,	சத்துவம், இரஜஸ், தமஸ் என்கிற குணங்கள்
மூலாம்	தேகத்திலிருக்கிற
ஸ்வயம்	நாசமற்றவனை
நிபந்தினி	ஆத்மாவை
தத்கர்மஜாஃ	கட்டுகின்றன.

ஓ! பரிதான கைகளையுடையவனே! பிரகிருதியிலிருந்துண்டாயிருக்கிற சத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்கள் தேகத்தில் (தான் தன்னுடையதென்கிற அபிமானத்தோடுகூடி) இருக்கிற நாசமற்றவனை (தேகத்தையுடையவனுகிய) ஆத்மாவைக் கட்டுகின்றன. (தங்களுடைய காரியங்களான சுகதுக்க மோகாதிகளுடன் சேர்ப்பிக்கின்றன.)

(ஸு) ஆத்மா ஒன்றிலும் ஒட்டுகிறதில்லையென்று முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சுகதுக்கமோகாதிகளில் கட்டப்படுகிறனென்றதில் குணங்களிலும் அவைகளின் காரியங்களிலும் ஒட்டுகிறனென்றுகிறதேயென்றுலோ; ஆத்ம சுவபாவமானது ஒன்றிலும் பற்றுதலையுடையதே யல்ல; ஆனல், தேகசம்பந்தமுண்டான நிமித்தியத்தில் அவன் கட்டுப்படுகிறதுபோல் காணப்படுகிறன்.

(ஸீ,வி) சத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்களுக்கு முறையே அபிமானிதேவதைகளான இலக்ஷ்மி பூதேவி துர்க்கை யிவர்களும் ஜடப்பிரகிருதியிலுண்டான சத்துவாதி குணங்களும் ஜீவக்கூட்டங்களை சுகதுக்க மோகாதிகளில் கட்டுகிறர்கள். என்றல், சத்துவாபிமானியான லக்ஷ்மி தேவதைகளையும், இரஜோபிமானியான பூதேவி மனிதர்களையும், தமோபிமானியான துர்க்கை தைத்தியர்களையும் பெற்திக்கிறர்கள் என்பது. (ரு)

சு. தத்ரஸத்த்வம்நிர்மலத்வாத் ப்ரகாஶகமநாமயம்।
ஸுகஸங்கேன பத்நாதி ஜ்ஞாநஸங்கேன சாநக ॥

தத்ர	ஓ! பாபமற்றவனே!
ஸத்வ	அந்தசத்துவ ரஜஸ் தமஸ்களாகிய குணங்களுக்குள்ளே
நிர்மலத்வாத்	பரிசுத்தத்திலே

நிஅ

பகவத்கீதை.

வுகாஸகா (ஸ்படிகம்போல்) பிரகாசிக்கிறவும்
சுநாஜயா சாந்தமாயிருக்கிறவுமான
ஸகுவா சத்துவகுணமானது
ஸ-ுவேவஸ்மிந சுகத்திணைடையசம்பந்தத்திணலேயும்
ஜ்ஞாநஸ்மிந்நய ஞானத்திணைடையசம்பந்தத்திணலேயும்
கூ
வையாதி கட்டுகிறது.

ஓ! பாபமற்றவனே! அந்த சத்துவராஜஸ்தாமஸ குணங்களுக்குள்ளே பரிசுத்தத்திணலே ஸ்படிகம்போல் பிரகாசிக்கிறதாயும் சாந்தமாயுமிருக்கிற சத்துவகுணமானது சுகத்திணைடைய சம்பந்தத்திணலேயும் ஞானத்திணைடைய சம்பந்தத்திணலேயும் (ஆத்மாவை) பெந்திக்கிறது.

(ஸ்ம) சுகம் சேதத்திரசம்பந்தமானது, ஆத்மாவுக்குசம்பந்தமில்லை. அப்படியிருக்க, ஆத்மாவை, சுகம் தன்னுணைடையதுபோல பிரமிக்கச்செய்கிறது. ஞானமும் அப்படித்தான். இந்தஞானம் ஆத்மஸ்வரூப ஞானமல்ல. விருத்திஞானம். (ஆத்மஸ்வரூபமான ஞானமல்லாத மற்ற உலகவிஷயமான ஞானம்தான் விருத்திஞானமென்பது.)

(ஸ்ஸ) சத்துவம்ராஜஸ்தமஸ் என்கிற குணங்களுக்குள்ளே சத்துவ குணமானது பரிசுத்தத்திணல் ஆத்மாவுக்கு சுகத்தையும் ஞானத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறது. என்றால், வஸ்துக்களுணைடைய ஸ்வரூபங்களைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி செய்கிறது. சுபாஷயம்= உபாயங்களைத் தெரிவிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சத்துவகுணமானது ஆத்மாவை சுகசம்பந்தத்திணலேயும், ஞான சம்பந்தத்திணலேயும் பெந்திக்கிறது. என்றால், சுகம் ஞானம் இவைகளை சம்பாதிக்கவைதிக லௌகிக காரியங்களைச் செய்வித்து, அதினால் சுகம், ஞானம் இவைகளை யுண்டாக்கிறது. அந்தக் கருமானுசாரமாய் பலன்களையடைய மறுபடி ஜனனத்தைக் கொடுக்கிறது. இதினால்தான் பெந்திக்கிறதாக சொல்லப்பட்டது.

(ஸ்வ) சத்துவாபி மானியான இலகாதிபதியானவனால் சத்துவகுணத்துடன் சுகம் ஞானம் இவைகளினால் தேவதைகளை பெந்திக்கிறானென்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ஸா) இதில் கண்ட ஞானம் சுகம் இவைகள் பிரம்மஞானமல்ல. மோக்ஷ சுகமுமல்ல. விஷய ஞான சுகங்களே. (சு

ன. ரஜோராகாத்மகம்வித்தி த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம்
தந்நிபத்நாதிகௌந்தேய கர்மஸங்கேந தேஹிநம்॥

ஹொகுளெதெய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ரஜஂ	இரஜோகுணத்தை
ரூபாதகூ	ஆசாசுவரூபமானதாயும்
தூஷ்ணாலஂமஹஷ்ணூ ஹ்வம்	கிடைக்காத வஸ்துவில் ஆசையையும் கிடைத்த வஸ்துவில் அபிமானத் தையும் உண்டாக்கப்பட்டதாயும்
விதி	அறி
தசு	அந்த ரஜோகுணமானது
கூஷ்மஂமெந	கருமசம்பந்தத்தினால்
தெஹிநம்	தேகத்தையுடைத்தாயிருக்கிற ஆத்மாவை
நிபத்நாதி	கட்டுகிறது (பெந்திக்கிறது.)

ஓ! குந்திபுத்திரா! இரஜோகுணத்தை ஆசா சுவரூபமாயும் ஆசையையும் அபிமானத்தையு முண்டாக்கிறதாயும் அறி. அது கருமசம்பந்தத்தினால் ஆத்மாவை பெந்திக்கிறது. (என்றால், இக பர சாதனங்களான கருமங்களில் ஆத்மாவுக்குப் பற்றுதலை யுண்டாக்கிறது.)

(ரூ) ரூபஂ = ஸ்திரிபுருஷர்களுக்குள் பரஸ்பர ஆசை, தூஷ்ணா = வஸ்துக்களிலாசை, லஂபஂ = புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளிலாசை, கூஷ்மஂமெந = கருமஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையினால். என்றால், ஆசையினால் தான்(ஆத்மா) செய்கிற புண்ணியபாப கருமங்கள் அவைகளின் பலன்களை யனுபவிக்க ஜன்மங்களை யுண்டாக்கின்றன. இந்த இரஜோகுணமானது ரூப, தூஷ்ணா, லஂப, கூஷ்மஂப, இந்நான்குவித ஆசைக்கு மேதுவானதென்று அறியத்தக்கது.

(மீ,வி) இரஜோபிமானியான பூதேவி இரஜோகுணத்துடன் மனிதர்களைக் கருமத்தில் கட்டுப்படும்படி செய்கிறாள். (எ)

அ. தஷ்ஞாஜாநஜஂவித்தி ஹேதுநஂலவ்ருஹெஹிநாஂ।
பூதாஷாலவ்ருநிஷ்ஞாஹி லுந்நிபத்நாதிஹாரூதா॥

ஹெஹாரூத	ஓ! பாரதா!
தஷ்ஞா	தமோகுணத்தையோ
ஜாநஜஂ	அக்கியானத்திலிருந்துண்டானதாகவும்
லவ்ருஹெஹிநாஂ	சகலப்பிராணிகளுக்கும்
ஹேதுநஂ	மோகத்தை யுண்டாக்கப்பட்டதாகவும்
விதி	அறி

தஸ் — அந்தத்தமோகுணமானது

வ்ரஜாஜ்ஞானவஸ்ய — நிபுணாஹிம் — நிவைபூதி } அஜாக்ரணை சோம்படல் நித்திரை இவைகளால் கட்டுகிறது.

ஓ! பாரதா! தமோகுணத்தைதோ, அக்ஞானத்திலிருந்து ண்டானதாகவும் சகலப்பிராணிகளுக்கும் மோகத்தை யுண்டாக் கப்பட்டதாகவும் அறி. அது அஜாக்ரணை சோம்படல் நித்திரை இவைகளால் கட்டுகிறது. (என்றால், ஆத்மாவுக்கு அஜாக்ரணை மூதலியவைகளை யுண்டாக்கிறது.)

(மீ,வி) தமோகுணபிமானியான துர்க்கையானவள் தமோகு ணத்துடன் தைத்தியர்களைக் கட்டுகிறாள். (அ)

சுக. ஸத்வம்ஸுகே ஸஞ்ஜயதி ரஜஃகர்மணிபாரத।
ஜ்ஞானமாவ்ருத்ய துதுதஃ ப்ரமாதே ஸஞ்ஜயத்யுத॥

ஹேபாரத — ஓ! அர்ஜுன!
ஸத்வம் — சுத்தஸத்வகுணமானது
ஸுகே ஸ — சுகத்தில்
ஸஞ்ஜயதி — சேர்ப்பிக்கிறது
ரஜஃ — இரஜோகுணமானது
கர்மணி — கருமத்தில்
ஸஞ்ஜயதி — சேர்ப்பிக்கிறது (பிணிக்கிறது)
துதுஃ — தமோகுணமோ
ஜ்ஞானம் — ஞானத்தை
ஆவ்ருத்ய — மறைத்து
ப்ரமாதே — அஜாக்ரணை முதலியவைகளில்
உத — }
ஸஞ்ஜயதி — சேர்ப்பிக்கிறது.

ஓ! அர்ஜுன! சுத்தஸத்வகுணமானது சுகத்தில்லும் இரஜோகுணமா னது கருமத்திலும் தமோகுணமானது ஞானத்தை மறைத்து அஜா க்ரணை முதலியவைகளிலும் சேர்ப்பிக்கின்றனை. (என்றால், ஆத் மாவுக்கு அவைகளை யுண்டாக்கின்றனை.) (ஆ)

கர. ரஜஸ்தமஶ்சாபிபூய ஸத்வம்பவதிபாரத।
ரஜஃஸத்வம்தமஶ்சைவ தமஃஸத்வம்ரஜஸ்ததா॥

ஹேபாரத — ஓ! அர்ஜுன!
ஸத்வம் — சுத்தஸத்வகுணமானது
பவதி — ஆகிறது

ரஜஂ இரஜோகுணத்தையும்
தஜூ தமோகுணத்தையும்
ரஜஂ இரஜோகுணமானது
வகூம் சத்துவகுணத்தையும்
தஜூ தமோகுணத்தையும்
தயா அப்படியே
தஜஂ தமோகுணமானது
வகூ சத்துவகுணத்தையும்
ரஜமிஜூவ இரஜோகுணத்தையும்
சுஹிஹ-ய நிராகரித்து (அடக்கி)
ஹவதி உண்டாகிறது. (தலையெடுக்கிறது.)

ஓ! அர்சுன! சத்துவகுணமானது இரஜஸ் தமோகுணங்களை யும், இரஜோகுணமானது சத்துவதமோகுணங்களையும், அப்படியே தமோகுணமானது சத்துவரஜோகுணங்களையும் அடக்கித் தலையெ டுக்கின்றன.

(ஙஂ) (ஸ்ரீ) (ஈ) (ஜீ,வி) இந்தச் சுலோகத்தை முந்திய சுலோ கத்துடன் ஒட்டிப் பொருள் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொருபிராணி களிடத்திலும் சத்துவரஜஸ்தமோ குணங்கள் மூன்று முண்டு. அவை களில் எந்தகுணம் எந்தகாலத்தில் மேலிடுகிறதோ, அப்போது அந் தகுணமானது மற்றவிரண்டுகுணங்களையு மடக்கிவிட்டுத் தன் காரி யங்களையே அதிகமாய்ச் செய்விக்கும். எப்படியென்றால், சத்துவ குணம் மேலிட்டால் சுகத்தையும் ஞானத்தையு முண்டாக்கும். இரஜோகுணம் மேலிட்டால் கருமத்திலேயே அதிகப் பிரவிருத்தி யையுண்டாக்கும். தமோகுணம் மேலிட்டால் அஜாக்கிரதை சோ ம்பல் நித்திரை இவைகளை அதிகமாயுண்டாக்கும்.

(ஈ) பூர்வகருமானுசாரமாயும் ஆஹாராதி பேதத்திலேயும் இந்தகுணங்களி லொன்று மேலிடுகிறது.

(ஜீ,வி) மேலிடுதல் குணங்களுக்கேயன்றி தேவிகள் அதில் சம்பந்தப் படுகிறதில்லையென்று அறியவும். (கo)

கக. வவ-ுஹாரொஷ-ுதெஹெஹ்ஷிஜு வ்ருகாஸஉவஜாயதெ।
ஜாநம்யஹாதஹாவிஹ்ரா விவ்ருஜ்ம்வகூதிதவ்-ுத॥

கூஷிஜு
ஜெஹெ } இந்ததேகத்தில்

வவ-ுஹாரொஷ-ு காதுமுதலியசகலதுவாரங்களிலேயும்

ஜ்ஞாநம் ஞேயம் உபதேக்ஷ்யாமி*	ஞாநசப்தவாச்யமாகிய பரமாத்மவிஷயகமான ஜ்ஞாநமும்
யத்	எப்பொருளை
ஜ்ஞாத்வா	உணர்ந்தபிறகு
இஹ	இவ்வுலகத்தில்
பூய:	மறுபடியும்
அந்யத்	வேறாக
ஜ்ஞாதவ்யம்	அறியவேண்டியது
அவஸிஷ்யதே	மிகுதியாக இருக்கிறதில்லை

இந்த ச்லோகத்தில் காது முதலிய சகல இந்த்ரியங்களிலேயும், ஞானசப்தவாச்யமான பரமாத்மவிஷயகமான ஜ்ஞாநமும் ஜ்ஞேயமும் எப்பொருளை அறிந்தபிறகு இவ்வுலகத்தில் மறுபடியும் வேறாக அறியவேண்டியது இல்லையோ அந்த ஜ்ஞாநத்தையும் ஜ்ஞேயத்தையும் சொல்லுகிறேன் என்று அறியவேண்டியது.

(ஸா) இந்த ச்லோகத்தில் இந்த்ரியங்களினால் விஷயங்களின் ஸ்வரூபநிச்சயஞானமெப்பொழுது உண்டாகுமோ, அப்பொழுது, சத்துவகுணம் அபிவிருத்தியாயிருக்கிறதென்பதை அறிந்துகொள்ளவேண்டியது. (கக)

கஉ. மொஹம்வ்ருத்தீராரம்ஹ: க்ஷுத்ரணாஜ்ஜாயதே தம:।
ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபிஸ்தந்நிபத்நாதி பாரத॥

மோஹந தமஸ்து	ஓ! பரதகுலச்ரேஷ்டனே!
ப்ரமாத:	இரஜோகுணமானது
விவர்தே (ஸதி)	அபிவிருத்தியடைந்தால்
மோஹ:†	பொருளாசை
ப்ரவ்ருத்தீ:‡	காரியத்தில்முயற்சி
க்ஷுத்ரணம் ஆரம்ஹ: §	கருமங்களைத்துடங்குதல்

---

* (ஹ்வ) இந்தப் பதத்தைக்கொண்டு சுபம் என்னும் அர்த்தம் (ஸ்ரீ)செய்திருக்கிறார். ஆனால், அந்தப்பதம் அந்த அர்த்தத்தைக் கொடுக்காவிட்டாலும், உத, என்பது சேர்க்கை என்கிற அர்த்தத்தைக்கொடுக்கிறதாகையால் முன் சுலோகத்தில் சொன்ன, சுகத்தையும் இதில் சேர்த்தார்.

† (ஸா) பரத்ரவிய விஷயத்திலிச்சை. (ஸ) (ஸ்ரீ,வி) தன்னுடைய டெ ருவே சுத்தமாய் செலவுசெய்யாமையாகிய இருபணத்துவம். (ஸ்ரீ) பொருளாசை.

‡ (ஸா) காரியங்களில் பிரவிருத்தி. (ஸ) (ஸ்ரீ,வி) பிரயோஜனமுள்ள எதாவதொரு காரியத்தைச் செய்துகொண்டிருப்பது.

§ (ஸா) (ஸ்ரீ) எதாவதொருகாரியத்தைச் செய்யத்துடங்கிக்கொண்டே யிருத்தல். (ஸ) (ஸ்ரீ,வி) பலாபேக்ஷையுடன் கருமங்களைச் செய்தல்.

சுஷஜ்*	சித்தசமாதானமின்மை
ஷ்ரத்³ஹா†	இச்சை (விருப்பு)
ஹ்ரீதாங்கி	இவைகள்
ஜாயந்தே	உண்டாகின்றன.

ஓ! பரதசிரேஷ்டனே! இராஜோகுணமானது அபிவிருத்தியடைந்தால், பொருளாசை, காரியத்தில் முயற்சி, கருமங்களைத் துடங்குதல், சித்தசமாதானமின்மை, இச்சை, இவைக ளுண்டாகின்றன. (கஉ)

கங. தமஸ்த்வஜ்ஞானஜம்வித்தி மோஹனம்ஸர்வதேஹினாம்।
ப்ரமாதாலஸ்யநித்³ராபிஸ்தன்னிப³த்⁴நாதி பா⁴ரத॥

ஹேகுரு-நந்த	ஓ! அர்சுன!
தமஸி	தமோகுணமானது
வித்தி (ஸதி)	அபிவிருத்தியடைந்தால்
அஜ்ஞான*	அவிவேகம்
ப்ரமாத³ம்‡	காரியத்தில் முயற்சியின்மை
ப்ரமாத³§	அஜாக்கிரதை
மோஹனம்¶	{ஒன்றை மற்றொன்றுய்த் தெரிகிற விபரீதஞானம்
ஸர்வதேஹினாம்	இவைகள்
ஜாயந்தே	உண்டாகின்றன.

ஓ! அர்சுன! தமோகுணமானது அபிவிருத்தியடைந்தால், அவிவேகம், காரியத்தில் முயற்சியின்மை, அஜாக்கிரதை, விபரீதஞானம், இவைகளுண்டாகின்றன. (கங)

---

* (ஈ) இந்திரியங்களை யடக்காமை.

† (ஸ்ரீ) சர்வசாதாரணவஸ்துக்களில் ஆசை. (ஸ்ரீ) பார்த்தவஸ்துக்களெல்லாம் உத்தமமானதும் அதமமானதுமட் அவைகள் தனக்கு வேண்டுமென்கிற இச்சை. (ஈ) விஷயங்களிலிச்சை. (ஸ்ரீ,வி) கிடைக்காதவஸ்துவிலிச்சை.

‡ (ஈ) ஞானமே யுண்டாகாமை. (ஸ்ரீ,வி) காதுமுதலிய இந்திரியங்களுக்குள்ள ஞானமின்மை. (ஹ்ரீ) சத்துவ குணத்தின் காரியமான பகுத்தறிவு சுகம் இவைக ளில்லாமை.

§ (ஈ) மதித்திருத்தல். (ஸ்ரீ,வி) ஒருகாரியத்திலும் பிரயத்தின மன்றி யிருத்தல். (ஹ்ரீ) இராஜோ குணத்தினது காரியங்களில் முயற்சி முதலியவை யில்லாதிருத்தல்.

¶ (ஈ) அகாரியத்தில் கூட பிரவிருத்திக்கும்படியான அஜாக்கிரதை.

கச. யதாவலிகுவரவுயுஜ்ஜதே வரஜயோயாதிஜ்ஹரஜ்ஜ
தஜ்ஹாதுஜ்ஜவிஜ்ஹாம்லோகா நஜ்ஜிலாநுவர்த்திஜ்ஹுரிதி ॥

யதா	எந்தக்காலத்தில்
வலிகுவ	சத்துவகுணமானது
வரவுயுஜ்ஜதே	விருத்தியடைந்திருக்கையில்
ஜ்ஹரஜ்ஜ	தேகத்தையுடையவன் (ஜீவன்)
வரஜயம்	மரணத்தை
யாதி	அடைகிறானோ
ததா	அந்தக்காலத்தில்
உத்தமவிதாம்	உத்தமரானிகளுடைய
கஜிலாநு	பரிசுத்தங்களான
லோகாநு	உலகங்களை
வர்த்திஜ்ஹுரிதே	அடைகிறான்.

எப்போது சத்துவகுணமானது அபிவிருத்தியடைந்திருக்கிறதோ, அப்போது மரணத்தை யடைகிற ஜீவன், உத்தமரானிகளுடையத்தகுந்த பரிசுத்தங்களான உலகங்களை யடைகிறான்.

(ஸ்ரீ) ஹிரண்ணியகருப்பனை யுபாசிப்பவர்கள் அடையத்தகுந்தவும் பிரகாசமயமானவும் சுகானுபவத்திற்கு யோக்கியமானவுமாகிய லோகங்களை யடைகிறான்.

(ஸ்ரீ) பிரகிருதி தத்துவரானிகளுடையத்தகுந்த லோகங்களையடைகிறான்.

(ஸ்ரீ) ஆத்மசுவரூபத்தை யறிந்தவர்களுடைய பரிசுத்தமான கூட்டத்தில் சேருகிறான். என்றால், மரணத்திற்குப் பிறகு பிரம்மரானிகளுடைய லோகத்தில் பிறந்து, ஆத்மரானமடையத்தகுந்த புண்ணியகருமங்களைச் செய்ய அதிகாரமுடையவனாகிறான்.

(ஸ்ரீ,வி) விஷ்ணுரானிகளுடையத்தகுந்த நித்தியதாமமான தேகத்தை யடைகிறான். என்றால், உத்தமர்களுடையலோகத்தை யடைகிறான். (கச)

கஞ. ராஜவிவரலோயம்மக்ஷா கூஜ்ஹஸம்ஹிஷ்ஜோயதே।
தமாவரவ்ரீநுஷ்ஜவி ஜ்ஹுஜியாதிஷ்ஜோயதே ॥

ராஜவி	இராஜோகுணமானது
(வரவுயுஜ்ஜவிஜ்ஹி)	அபிவிருத்தியடைந்திருக்கிறகாலத்தில்
வரலோயம்	மரணத்தை

முஷா		அடைந்து
கூடுஷ்மிஷ்ட	*	கருமத்தில் விருப்பையுடைய மனிதவர்க்கத்தில் பிறக்கிறான்
ஜாயதே		
தயா		அப்படியே
தமஸி		தமோகுணமானது
(ப்ரவ்ருத்தெ)		அபிவிருத்தியடைந்தகாலத்தில்
ம்ருத்யுஃ		மரணமடைந்தவன்
உலூயொநிஷ்ட†		பசுமுதலிய ஜாதிகளில்
ஜாயதே		பிறப்பையடைகிறான்.

இரஜோகுணமானது அபிவிருத்தி யடைந்திருக்கிற காலத்தில் மரணமடைந்தால், கருமத்தில் விருப்பையுடைய மனிதவர்க்கத்தில் பிறக்கிறான். அப்படியே தமோகுணமானது அபிவிருத்தியடைந்தகாலத்தில் மரணமடைந்தவன், பசுமுதலிய ஜாதிகளில் பிறக்கிறான். (கந)

கசு. கூடுணேஷு கூதவ்ருத்தெ ஜ்ஞானம் ஸத்வஸம்ஜ்ஞம்।
ரஜஸஸ்து பலமுத்ருத்தெ லோப ஏவ ச॥

ஸத்வகூதவ்ருத்தெ		சாத்துவிகமான கருமத்திற்கு
கூடுணம்		
ஜ்ஞானம்		சத்துவகுணத்திலுண்டான
நிர்மலம்‡		பரிசுத்தமான சுகத்தை
பலமும்		பலனாகவும்
ரஜஸஸ்து		இரஜோகுணத்திலுண்டாகிற கருமத்திற்கு
உத்வம்§		துக்கத்தை

---

* (ஈ) பலாபேக்ஷையுடன் கருமங்கள் செய்கிறவர்களுடைய குலத்தில் பிறந்து, பலாபேக்ஷையுடன் கருமங்களைச்செய்துகொண்டு வருகிறான். (மீ,வி) காம்மியகருமங்களைச் செய்கிறவர்களுடைய குலத்தில் பிறக்கிறான்.

† (ஈ) நாய் பன்றி முதலிய ஜாதிகளில். அதாவது—தாமஸ காமமோக்ஷங்களாகிற புருஷார்த்தங்களுக்கு அயோக்கியனாகிறானென்பது தாத்பரியம். (மீ,வி) தைத்தியர்களுடைய குலத்தில்.

‡ (ஸ்ரீ) பிரகாசாதிக்கமுள்ள சுகத்தை.

§ (மீ,வி) சுகமிசிரமான துக்கத்தை (என்றால், சுகமும் துக்கமும் கலந்திருப்பது).

ஹலம் பலனுகவும்

தசிஹம் } தாமதகுணத்திலுண்டாகிறகருமத்திற்கு

சுஜ்ஞானம் } அக்கியானத்தை (மோகம் அல்லது மூடத்துனத்தை)

ஹலம் பலனுகவும்

சூஹம் சொல்லுகிறார்கள்.

சாத்துவிகமாயுள்ள கருமத்திற்கு சத்துவகுணத்திலுண்டான பரிசுத்தமான சுகத்தையும், இராஜாகுணத்திலுண்டாகிற கருமத்திற்கு துக்கத்தையும், தமோகுணத்திலுண்டான கருமத்திற்கு அக்கியானத்தையும் பலனுக (வித்வான்கள்) சொல்லுகிறார்கள். ()

கன. லகுவாதஜ்ஞாயதிதஜ்ஞானம் ரஜலொபொஹவனவவ
வுசாதஜொஹளதசிலொ ஹவதிதாதஜ்ஞானதிவவ॥

லகுவாச் ஞானம் சத்துவகுணத்திலிருந்து

ஜ்ஞானம்* ஞானமும்

ரஜலஹம் இராஜாகுணத்திலிருந்து

லொஹவனவவ† } எவ்வளவுதிடத்தாலும் பின்னும் வேண்டுமென்கிற இச்சையும்

லஜ்ஞாயதித உண்டாகிறது

தசிஹம் தமோகுணத்திலிருந்து

வுசாதஜொஹள அஜாக்கிரதையும் விபரீதக்கியானமும்

ஹவதிம் உண்டாகின்றன

தஜ்ஞானதிவவ அக்கியானமும்

(ஹவதி) உண்டாகிறது.

சத்துவகுணத்திலிருந்து ஞானமும், இராஜாகுணத்திலிருந்து ஆசையும், தமோகுணத்திலிருந்து அஜாக்கிரதை விபரீதஞானம் அக்கியானம் இவைகளுண்டாகின்றன.

(ரா) அபிவிருத்தியடைந்த சத்துவகுணத்திலிருந்து பிரகிருதி விமுக்தாத்ம தெரிசனமும், அபிவிருத்தியடைந்த ராஜாகுணத்திலிருந்து சுவர்க்காதி லோகங்களிலாசையும், அபிவிருத்தியடைந்த தமோகுணத்திலிருந்து ஆலசியமும் அதினால் அகாரியத்தில் பிரவிருத்தியும் விபரீதஞானமும் அதின்பிறகு அறிவின்மையு முண்டாகின்றன. (கன)

---

* (மீ,வி) பரமாத்மாவிஷயமானஞானம்.

† (மீ,வி) சுவர்க்காதிவிஷயமான ஆசை.

கஅ. உளுபும்மஹ்ம்திவுதலோ உயெவுதிஷ்ம்திராஜவாம்|
ஜவநுமாணவ்யதிலோ கூயொமஹ்ம்திதாஹவாம்||

வகவ்வாம்	சத்துவகுணத்தை யடைந்திருப்பவர்கள்
உளுபும்	மேல்லோகத்தை
மஹ்ம்தி	அடைகிறார்கள்
ராஜவாம்	இரஜோகுணமுடையவர்கள்
உயெவு	மனுஷியலோகத்தில்
திஷ்ம்தி	இருக்கிறார்கள்
ஜவநுமாணவ்யதிலாம்	நீசகுணத்தில்பிரவிருத்தியுடைய
தாஹவாம்	தமோகுணமுடையவர்கள்
கூயம்	கீழ்லோகத்தை அல்லது நரகத்தை
மஹ்ம்தி	அடைகிறார்கள்.

சத்துவகுணமுடையவர்கள் மேல்லோகத்தையும், இரஜோகுணமுடையவர்கள் மனுஷியலோகத்தையும், தமோகுணமுடையவர்கள் கீழ்லோகத்தையு மடைகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) சத்துவகுணம் அபிவிருத்தி யடைந்திருக்கிறபோது மரணமடைந்தவர்கள், ஒன்றுக்கொன்று நூறுமடங்கு அதிகமான ஆநந்தத்தையுடைய சத்தியலோகம்வரையிலுள்ள மேல்லோகங்களை (அவரவருடைய சத்துவாபிவிருத்திக்குத் தக்கபடி) அடைவார்கள். இரஜோகுண அபிவிருத்தி யடைந்தவர்கள் மனுஷிய லோகத்தில் மறுபடி மறுபடி பிறப்பை யடைந்துகொண்டே யிருப்பார்கள். தமோகுண அபிவிருத்தியடைந்தவர்கள் (அபிவிருத்திக்குத் தக்கபடி) மேன்மேலும் நரகத்தை யடைவார்கள்.

(ஸ்ம) தமோகுண அபிவிருத்தி யடைந்தவர்கள் பசுபக்ஷிமுதலிய ஜந்துக்களில் பிறப்பையடைகிறார்கள்.

(ராா) சத்துவகுண அபிவிருத்தி யடைந்தவர்கள் கிரமமாய் சமுசார பெந்தத்திலிருந்து மோக்ஷமடைகிறார்கள். இரஜோகுண அபிவிருத்தி யடைந்தவர்கள் இரஜோகுணத்திற்குப் பலனை சுவர்க்கத்தை யடையும்பொருட்டு கருமத்தை யநுஷ்டித்து, சுவர்க்கத்தை யடைகிறதும் மறுபடி பூமியில் ஜனிக்கிறதுமாக விருக்கிறார்கள். தமோகுண அபிவிருத்தியானவர்கள் முதலில் தாழ்ந்த ஜாதியிலும், பிறகு மிருகாதிஜாதிகளிலும், பிறகு புழுமுதலிய ஜந்துக்களிலும், பிறகு, விருக்ஷம் கொடி கல்லு மண் புல் முதலியவைகளிலும் பிறப்பையடைகிறார்கள்.

வன் என்னை அடைகிறான். "யஜாவஸ்யம் வஸுதே ரகுவணும் கதஸ்ரம்" என்கிற சுருதியில் ஈசுவரனைக் கருத்தாவாக சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், ஈசுவரன் கருத்தா அல்ல வென்று சொல்லக்கூடாது. ஆனால், ஈசுவரன் பரிணமிகருத்தாவல்ல.

(தீ.வி) முன் சொல்லியவைகளால் குணங்களே சர்வகருத்தா வென்று தோற்றப்படுமாகையால், அதை நிராகரித்து குணங்கள் பரிணமிகருத்தாவென்றும், சுவதந்திரகருத்தா ஈசுவரனென்றும், இதிலில் சொல்லப்படுகிறது. யதா = எப்போது, பஸ்யதி = பார்க்கிற புருஷனை ஜீவன், அன்யம் = குணங்களைக்காட்டிலும், குணேப்யஸ் கர்தாரம்=அந்தியனை ஈசுவரனைக் கருத்தாவாக, அனுபஸ்யதி = பார்க்கிறானே, யம் = எவன், அன்யத்து = குணங்களைக்காட்டிலும், பரம் = சுவதந்திரனை பரமாத்மாவை, வேத்தி= அறிகிறானே, தம் = அவன், மத்பாவம் = என்னிடத்திலிருப்பை, சுயி மதிகி = அடைகிறான். அல்லது, யதா = எப்போது, த்ரஷ்டா = ஜீவனைவன், அன்யம்=குணங்களைக்காட்டிலும், குணேப்யஸ் கர்தாரம் = அந்தியனை பரிணமிகருத்தாவை, நானுபஸ்யதி = பார்க்கிறதில்லையோ. (மற்றது முன் அர்த்தமே.) (கசு)

உ0. மத்ணாநதாநதீகயுதீரந்து தெஹீதெஹஸமுத்பவாந்,
ஜந்மம்ருத்யுஜராதுஃகைர்விமுக்தோ(அ)ம்ருதமஸ்நுதே॥

தெஹீ	தேகத்தையுடைய ஆத்மாவானவன்
தெஹஸமுத்பவாந்	தேகத்தையுண்டாக்கப்பட்ட
தீரந்	மூன்றான
வதாந்	} இந்தக்குணங்களை
மத்ணாந்	
அதீத்ய*	அதிக்கிரமித்து (கடந்து)
ஜந்மம்ருத்யுஜராதுஃகைர்- விமுக்தஃ	† பிறப்பிறப்புமூப்புதுக்கங்களினால்
விமுக்தஃ	விடப்பட்டவனாய்

சுவதந்திர கருத்தா. இப்படிப்போல் குணங்கள் பரிணமிகருத்தா. அந்த குணங்களைக்கொண்டு சிருஷ்டி காரியங்களைச் செய்கிற பகவான் சுவதந்திர கருத்தா.

* (ஈ) குணங்களைக்காட்டிலும் மன்னியாமையும் தான சுவரூபமாயுமிருக்கிற ஆத்மாவை அறிந்து.

† (ஹ்ரு) கஷ்டமது அற்ற, சகஷ்டமாக்க.

சுஜ்ஞதம்*	பிரம்மாநந்தத்தை
சுஷ்டுதெ	அடைகிறான்.

தேகத்தையுடைய ஆத்மாவானவன் தேகத்தை யுண்டாக்கப் பட்ட இந்த முக்குணங்களை யதிக்கிரமித்து பிறப்பிறப்பு மூப்பு துக் கங்களில் விடப்பட்டவனாய், பிரம்மாநந்தத்தை யடைகிறான். ()

சுஜ்ஞுநஉவாச.

உக. கைகேயீம்மெஸீநு மஹாநதா நதீதாஹவதிவ்ரஹொ।
கிஞாவாஸ்கயம்மெதாம் ஸ்ரீநுமஹாநதிவதஹுதெ॥

சுஜ்ஞுநஉவாச	அர்சுனன்சொல்வது
ஹொவ்ரஹொ	ஓ! பிரபுவே!
வதாநு தீரநு மஹாநு சுதீதம்	இந்த முக்குணங்களை அதிக்கிரமித்தவன்
கைகேம் மிம்மெம்	எந்த இலக்ஷணங்களோடு
ஹவதி	இருப்பான்
கிஞாவாரம்	எவ்வித ஆசாரமுடையவன்
கயஃவ†	எப்படி
வதாநு தீரநு மஹாநு	இந்த முக்குணங்களை
சுதிவதஹுதெ	அதிக்கிரமிக்கிறான்.

அர்சுனன்சொல்வது—ஓ! பிரபுவே! இந்த முக்குணங்களை அதிக்கிரமித்தவன் எந்த இலக்ஷணங்களோடிருப்பான்? எவ்வித ஆசாரமுடையவன்? எப்படி முக்குணங்களை அதிக்கிரமிக்கிறான்? (உக)

ஸ்ரீ ஹகவாந்உவாச.

உஉ. ப்ரகாஶம்சப்ரவ்ருத்திம்ச மொஹமேவசபாண்டவ।
நதெஷ்டிஸம்ப்ரவ்ருத்தாநி நநிவ்ருத்தாநிகாம்க்ஷதி॥

உங. உதாஸீநவதாஸீநொ கு்ணைர்யொநவிசால்யதெ।
குணாவதஹுஇதிதுவ யொவதிஷ்டதிநெம்கதெ॥

---

* (ஶ) என்னுடைய சுவரூபமாயிருப்பை. (ஈ) ஆத்மாநுபவத்தை. (இது தான் ஶ்ரீ ஹகவம் - என்பது) (ஸீ,வி) பரபிரம்மத்தை.

† (ஸீ,வி) எந்த உபாயத்தினாலே.

உச. வஹ்ஹ்வோவ்வ வஹ்வ வஹ்வ வஹ்வோவ்வ வஹ்வ வஹ்வ
தவ்வவ்ரியாவ்ரி யொயீர வ்தவ்வ்ரிந்தாவ்வஸ்வ்தீ॥

உந. ஸாதாவஸாநயொவ்வ்வ வ்தவ்மெயாதி நாராிவகூயொீ,
வவ்நாஸ்ஸம்ஹவ்ரிதாயீ ஸ்வ்ணாதீவ்வஹ்வஉவ்ரிதி॥

ஸ்ரீ ஹமவாந்வாஸ	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சொல்வது
ஹெவொம்ஹவ	ஓ! பார்த்திருடாரா!
யம்	எவன்
வ்யவஸாதி	{தன்னிச்சையாயுள்ளான (சுவபாவத்திலுள்ள)}
ப்ரகாசஞ்ச	பிரகாசத்தையும்
ப்ரவ்ருத்திஞ்ச	பிரவிருத்தியையும்
மொஹமேவ	மோகத்தையும்
நத்வேஷ்டி*	துவேஷிக்கிறதில்லையோ
நிவ்ருத்தாநி	நீங்கிப்போன அவைகளை
நகாங்க்ஷதி†	அபேக்ஷிக்கிறதில்லையோ
உதாஸீநவத்‡	(பக்கபாதமில்லாது) சாக்ஷியைப்போல
ஆஸீநம்§	இருந்துகொண்டு
கு-ணைர்¶	குணகாரியங்களாகிய சுகாதிகளால்
நவிசால்யதே॥	சலிப்பிக்கப்படுகிறதில்லையோ

---

* (ஸ்ம) துவேஷிக்கிறதில்லை. என்றால், தமோகுண காரியமான மோகத்தினால் மோகமடைந்தானென்றும், அக்கியானத்தினால் அவிவேகம் மடைந்தனென்றும், இரஜோகுண காரியமான கருமப் பிரவிருத்தியால் சுவதர்மாசரணைக்கு பாதக முள்ளாகும்படி கருமங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறானென்றும், சத்துவகுண காரியமாகிய பிரகாச முதலியவைகளால் சுவதர்மாசரணைக்கு பாதகமாய் விஷய சுகத்தில் பற்றுதலுள்ளவனாகிற படியால் அதுவும் பொய்த சுவதர்மமாயிருக்கிறதென்றும், எண்ணாமல் அவைகளைத் துவேஷிக்கிறதில்லையோ.

† (ஸ்ம) மேற்சொன்ன குணங்களுடைய காரியங்கள் தன்னைவிட்டு நீங்கிப் போயிருக்க அவைகள் மறுபடி வரவேண்டுமென்று அபேக்ஷிக்கிறதில்லையோ.

‡ § (ஈ) அந்மாவுக் கன்னியமான விஷயங்களில் பற்றுதலற்றிருக்கிறவனும். (ஹீ,வி) விஷ்ணு சம்பந்தமான காரியங்களைத்தவிர மற்றவைகளில் உதாசீனனாயிருக்கிறவனும்.

§ (ஸ்ம) குணங்களை நிவர்த்திக்கும் முயற்சியிலிருக்கிறவனும்.

¶ ॥ (ஹீ,வி) சத்துவாதி குணங்களால் என்பதான விகாரங்களை யடைகிறதில்லை.

‡ (வூா) இதின் சுருக்கம். அத்தியாயம், சுலோகம் பார்க்க.

முணாஹவ*
வதும்தெ
ஹி
யம்
சுவதிஷ்டி
(யம்)
நெமமெத†
வஜ்ரஹஸ்வேவம்‡
வ்ருக்§
வ்ருகோதுநம்¶
தயுர்ஹ்ரியாஹ்ரியம்
யோநம்+
தயுர்நிருத்தஸ்வப்னதீம்‖
ஸாநாவஸாநயோம்

குணங்கள் தானே
} பிரகிருத்திருக்கின்றனவென்று
எவன்
தெரிந்திருக்கிறானே
எவன்
{ சுவரூபநிஷ்டையிலிருந்து சலிக்கிறதில்லையோ
துக்கசுகங்களில் சமமாயும்
{ சுவரூபநிஷ்டையிலே சந்துஷ்டனாயிருக்கிறவனையும்
{ மண்கட்டி கல்லு சுவர்ணம் இவைகளில் சமமாயும்
இஷ்டாநிஷ்டங்களில் சமமாயும்
தைரியமுள்ளவனையும்
{ (தன்னை) நிந்தித்தாலும் ஸ்துதித்தாலும் சமமாயும்
மாநாவமானங்களில்

---

* (ஸ்ரீ,வி) சதுர்வாதி குணங்கள் சதுர்த்தாமாயத்தி பரிணாமத்தினாலேயே. (வ்ரு) ந-வது அத், உஅ-வது சு, பார்க்க.

† (ரா) குணங்களுடைய காரியத்தை யடுத்தறிந்து கொண்டிருக்கிறவன். (ஸ்ரீ,வி) விஷ்ணுசம்பந்தமான காரியங்களைச் செய்வதில் சலிக்கிறதில்லையோ.

‡ (ஸ்ரீ,வி) துக்கத்திற்கு சமமான விஷயசுகத்தையுடையவனும். (வ்ரு) அத் - ஸ, ச - ஸ, பார்க்க. துக்கத்திற்போல சுகத்திலுமபிலாஷையற்றவன். (வ்ரு) அத் - ஸ, ச - ஸ, பார்க்க.

§ (ரா) ஆத்மநிஷ்டையிலிருப்பவன். என்றும், பூத்தினபிறகு மரணவிஷயங்களில் சமமாயிருப்பவனையும். (ஸ்ரீ,வி) விகாரமற்றவனும்.

¶ (ஸ்ரீ,வி) சுவர்ணத்தை மண்கட்டி. கல்லுகளுக்கு சமானமாயிருப்பவனும். (வ்ரு) அத்-சு, சு-அ, பார்க்க.

+ (ரா) பிரகிருதி இப்படிப்பட்டது, ஆத்மா இப்படிப்பட்டவனென்கிற விவேகமுடையவனையும்.

‖ (ரா) நிந்தை ஸ்துதிகள் ஆத்மாவைச் சேர்ந்தவையல்ல, பிரகிருதியைச் சேர்ந்தவையென்று அறிகிறவனையும். மற்ற மானுஷமானாம் முதலியனைவிலும் இந்தத்தத்தில் நிரபேக்ஷத்தக்கது. (ஸ்ரீ,வி) ஆத்மஸ்துதியை நிந்தைக்கு சமமாகக் கருதுகிறவனையும். (வ்ரு) அத்-கஉ, சு-கக, பார்க்க.

ஔஹணம் — பரமாத்மாவுக்கு
ஔதிஷ்டா — பிரதிபிம்பம்
சுவயம்பு
சுஜ்ஞதவ்ய } — அழிவற்ற மோக்ஷத்திற்கும்
ஸாஸ்வதஸ்ய
யஜ்ஞஸ்ய } — சாசுவதமான தருமத்திற்கும்
வைகாம்திகஸ்ய
வ்ரதஸ்ய } — அகண்டமான சுகத்திற்கும்
(ஔதிஷ்டா) — ஆசிரயன்.

(குணங்களை அதிக்கிரமிக்க என்னை உபாசிக்க வேண்டியது) எனென்றால், நான் பரமாத்மாவுக்குப் பிரதிபிம்பம். அழிவற்ற மோக்ஷத்திற்கும் சாசுவதமான தருமத்திற்கும் அகண்டமான சுகத்திற்கும் ஆசிரயன்.

(ஸம்) சுவயம்பு = விகாரமற்றவும், சுஜ்ஞதஸ்ய = நாசமற்றவும், ஸாஸ்வதஸ்ய = நித்தியமானவும், யஜ்ஞஸ்ய = தானதீயாகமாதிதருமத்திலடையத்தருந்தவும், வ்ரதஸ்ய = ஆகந்துகவ்யாபாரமானவும், வைகாம்திகஸ்ய = மாறுதலவ்யாபாரமுள்ளவுமான, ஔஹணஸ்ய = பரிபூரணத்திற்கு, ஔதிஷ்டா = சுவரூபம், அஹம் = நான், ஔதிஷ்டா = ஆசிரயமாயிருக்கிறேன். ஸாஸ்வதஸ்ய = நித்தியமானவும், யஜ்ஞஸ்ய = தானதீயாகமாதிதருமத்திலடையத்தருந்தவும், வைகாம்திகஸ்ய = "வாஸ்வதிகதைவதிக" என்கிற விடத்தில் சான்ன ரூபனியிலடையத்தருந்த, வ்ரதஸ்ய = சுகத்திற்கும், ஔதிஷ்டா = ஆசிரயமாயிருக்கிறேன். "ஸ்வதஸ்வீஸ்வதா மணஸ்ய ஜஜ்ஞாயாஷ்டமுதயா। ஔஸ்வஸ்யவ்ய ஷ்டுவ ஷ்டித ஸ்யோஸ்ய

தாம்தாம்திமிதி॥" (அத் - எ, சு - கச,) முதலியவைகளினுல், குணங் களை யதிக்கிரமிக்கிறதற்கும், அசுரர ஐசுவரியத்திற்கும், பகவானை யடைகிறதற்கும் (வுவதீ்) பிரபத்தி என்கிற பகவானுடைய சர ணகதியே முக்கியகாரணமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் பிரம்மத்தைப்போ லாகிறதற்கும் முக்கியகாரணமென்று கொள்ள வேண்டியது.

(ஸீ,வி) குணதீதன் என்னை யடைகிறனென்றே சொல்லவே ண்டியது. இலக்ஷ்மியை அடைவதை என்சொல்லவேண்டும்? என் றால், இலக்ஷ்மி எப்போதும் என்னிடத்தி லிருப்பவளாகையால், அவளையடைந்தால் என்னை யடைந்ததாகவே யாகிறதென்பது இதி லல் சொல்லப்படுகிறது. சுஹம் = நான், வ்ரஹ்மணீ = சித்பிர கிருதியான இலக்ஷ்மிக்கும், சுவயுவஸ்ய சுத்தஸ்ய = முக்தர்களு டைய கூட்டங்களுக்கும், ஸாஸ்வதஸ்ய யதி⁻ஸ்ய = அக்ஷயமான பலத்தை யுண்டாக்கிற தருமத்திற்கும், வைகாந்திகஸ்ய ஸ⁻வஸ்ய = மோக்ஷசுகத்திற்கும், ப்ரதிஷ்டா = ஆதாரமா யிருக்கிறேன். (உள)

ஒம்தத்ஸதிஸ்ரீ ஹமவத்ஸீதா ஸ⁻மவநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்

யொமஸாஸ்த்ர ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜு⁻நஸம்வாதே

ம⁻ணத்ரயவிபாக யொமோநாம

வத⁻த்⁻யாயஸ்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணயவாவ்ரஹ்மணநஸ்.

குணத்ரய விபாகயோக மென்கிற

பதிணைன்காவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

நிகண்டு

பகவத்தொகை.

ஐயறிவுயிர்
ஐந்திந்திரியம்
சுவையுடலுயிர்
சுவைநாவுயிர்
மணமூக்குயிர்
பண்மூச்செவியுயிர்
வெளிகாட்சிக்கண்ணுயிர்
வன்மெய்யுயிர்
(ஐந்தின)

} ஆறிலொன்றாகத்திரியும்

} சாகலைநாலாகுறையும்

} அகல்வாடாவாகத்திரியும்

ஆகியவை.

(குணங்களை அதிகரிப்பிக்க எல்லை உபாதிக்க வொண்டாதலின்) எனவென்றால், நான் பரமாத்மாவெனுப் பிரதிபிம்பம். ஆறிலொன்றாகத்திரியும் சாகலைநாலாகக் குறையும் அகல்வாடாவாகத்திரியும் ஆகியவை.

(பம்) சுவையுடலுயிர் = விகாரமற்றவும், சுவைநாவுயிர் = காரமற்றவும், மணமூக்குயிர் = நித்தியமானவையும், பண்மூச்செவியுயிர் = ஒரு வெளிகாரத்திலிருந்துவரும், வெளிகாட்சிக்கண்ணுயிர் = மாறுகலவாமலுள்ளவை, ஐந்திணை = பரபிரம்மத்திற்கு, வன்மெய் = நான், ஐந்திந்திரியம் = சுவாருபமாயிருக்கிறவை. ஸாஸ்த்ரகவுரவுபசாரத்தால் ஜ்ஞானியிடத்தில் சொல்லை ருசாவினிடத்தில் லயப்படுத்துவது, வெளிகாட்சிக்கண்ணுயிர் = "வாஸுதேவஸர்வமிதி" என்கிற வாக்கியத்தில் சொல்லை ருசாவினிடத்தில் லயப்படுத்துவது, வன்மெய்யுயிர் = சுத்தத்திற்கும், ஐந்திந்திரியம் = ஆகியவையாயிருக்கிறவை. "ஸர்வம்கலுவிதம்ப்ரஹ்ம" என்கிற ஸ்ருதியினால் ஜீவனாயிருப்பதுபோல் ஜகத்தாயிருப்பதும் ப்ரஹ்மமே. ஆகையால் ஜீவனுக்கும் ஜகத்துக்கும் வேறுபில்லையானதைப்பற்றி

தாம்தாம்திமி தா" (அத் - எ, சு - கச,) முதலியவைகளினால், குணங்
களை யதிக்கிரமிக்கிறதற்கும், அகங்கார ஐசுவரியத்திற்கும், பகவானை
யடைகிறதற்கும் (வ்ரவதீ) பிரபத்தி என்கிற பகவானுடைய சர
ணாகதியே முக்கியகாரணமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான்
பிரம்மத்தைப்போ லாகிறதற்கும் முக்கியகாரணமென்று கொள்ள
வேண்டியது.

(பீ,வி) குணதீதன் என்னை யடைகிறானென்றே சொல்லவே
ண்டியது. இலக்ஷ்மியை அடைவதை ஏன்சொல்லவேண்டும்? என்
றால், இலக்ஷ்மி எப்போதும் என்னிடத்தி லிருப்பவளாகையால்,
அவளையடைந்தால் என்னை யடைந்ததாகவே யாகிறதென்பது இதி
லில் சொல்லப்படுகிறது. அஹம் = நான், ப்ரஹ்மணஂ = நித்ய
கிருதியான இலக்ஷ்மிக்கும், அவ்யயஸ்ய அம்ருதஸ்ய = முக்தர்க
டைய கூட்டங்களுக்கும், ஸாஸ்வதஸ்ய தர்மஸ்ய = அவிநாசமான
பலத்தை யுண்டாக்கிற தருமத்திற்கும், ஸுகாந்திகஸ்ய ஸுகஸ்ய =
மோக்ஷசுகத்திற்கும், ப்ரதிஷ்டா = ஆதாரமா யிருக்கிறேன். (உ-வி)

ஓம்தத்ஸதிதிஸ்ரீ ஹயக்ரீவ வரதராஜாய நம:

யோகக்ஷேமவஹ ஸ்ரீ கிருஷ்ணஜீயர் நவீனவாதி

மாணவகாயவிஹாக யோகிவர்யை

வதான்யஸ்ரீமத்ஸாயகாயம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணயஜுர்வேதாந்தி.

குணத்ரய விபாகயோக மென்கிற

பதினான்காவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ரமை.

வெங்கடாசலபதியாயநமஃ.

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ஹமவாந-வாச.

க. உளபுஃசுமஜயஸ்ரூவ கிரூகூஂவராஹ-ரூவ யுயா
ஹநாஂஸியஸ்யவணூநி யஸ்ஂவெஷுவெஷவிசா॥

ஸ்ரீ ஹமவாந-வாச	ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்சொல்வது
உளபுஃசுமம்	{மேலானபுருஷோத்தமனியநாராயண னேமூலமாயுடையதும்
கயஸ்ரூவம்	{கீழ்ப்பட்டபிரம்மாதிகளைக்கிளைகளாக உடையதுமாயிருக்கிற
கிரூகூஂ வ	{ஸ்திரமில்லாத சமுசாரமாகிய அரசமரத்தை
கவயம்	நாசமற்றதாக
வராஹ-ஃ	வேதங்கள் சொல்லுகின்றனர
ஹாஂநாஂஸி	வேதங்கள்
யஸ்ய	எந்தசமுசார விருக்ஷத்திற்கு
வணூநி	இலைகளோ
தஂ	அந்தவிருக்ஷத்தை
யஃ	எவன்
வெத	அறிகிறானே
ஸஃ	அவன்
வெதவிசு	வேதார்த்தத்தை யறிந்தவன்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்சுனனைநோக்கிச் சொல்வது—மேலா னபுருஷோத்தமனாகிய நாராயணனை மூலம் (வேர்) ஆகவும், கீழ்ப் பட்ட பிரம்மாதிகளைக் கிளைகளாகவுமுடையதா யிருக்கிற ஸ்திரமில் லாத சமுசாரவிருக்ஷத்தை (பிரவாகரூபத்தினால் *) நாசமற்றதாக

* (வா) பிரவாகரூபத்தினால் நாசமற்றதென்றால், நதிகளில் போகிற பிர வாகஜலம் பார்க்கையில் எப்போது மிருப்பதாகக்காணப்பட்டபோதிலும் ஒரு நிமி ஷத்திற்குமுன் பார்த்த ஜலம் இப்போது அவ்விடத்திலில்லையாதலும், நதியில் ஜலம் எப்போது மிருக்கிறதாகவே சொல்லப்படுகிறது. போக்கும்வரத்துமா யிருந்தாலும் நேற்றுபார்த்தஜல மின்றைக்கில்லையே யன்றி ஜலத்தொடர்ச்சி எப்படி அறிவற்ற தோ அப்படிப்போல் நேற்றிருந்த சமுசாரம் இன்றைக்கில்லாவிட்டாலும், ஒன்று போக மற்றொன்றுவர இப்படியே தொடர்ந்திருப்பதினாலே பிரவாகரூபமாய் நாச மற்றதென்று சொல்லப்பட்டது.

வேதங்கள் சொல்லுகின்றன. வேதங்கள் எந்தவிருக்ஷத்திற்கு இலை களோ அந்தவிருக்ஷத்தை எவன் அறிகிறானே அவன் வேதார்த்தத்தை யறிந்தவன்.

(ஸ்ரீ) "ஸம்வையோவ்ருஹிவாரெண" (அத்-கச, சு-உஎ,) என்கிற சுலோகத்திலில், எகாந்தபக்தியிலில் ஈசுவரனே பஜிப்பவன் ஞானத்திலில் பிரம்மபாவத்தை யடைகிறதாக சொல்லப்பட்டது. அந்தபக்தி ஞானம் இவைகள் சமுசாரத்தில் வைராக்கியம் (வெறுப்பு) அடையாதவனுக் குண்டாகமாட்டா. ஆகையாலந்த வைராக்கிய த்தை அர்சுனனுக் குபதேசிக்கும் பொருட்டு இரண்டனை சுலோகங்களிலில், சமுசாரத்தை விருக்ஷ (மரம்) ரூபமாகவருணித்து பகவான்சொல்லுகிறார். சுஸ்ருகும் = மாலையிருக்கப்பட்டதல்ல. அதாவது, சு = அல்ல, ஸ்ரும் = மாலைக்கு (அடுத்த நிமிஷத்திற்குங்கூட ச்சொல்லலாம்), ஸ்ரு-இருக்கிறது. "ஸ்ருபூ உத்பவாஹ வாக்ஸாவை வஷிஷ்டாஸ்ருகும் வநாதநம்" * இதுமுதலிய சுருதிவாக்கியங்களில் சமுசாரமானது அசுவத்தவிருக்ஷமாக வருணிக்கப்பட்டிருப்பதிலில், வ்ராஹ்மம் = என்றபதத்திற்கு வேதங்கள் சொல்லுகிறதாகப் பொருள் கூறப்பட்டது.

(ஸம்) கருமானுஷ்டான முள்ளவர்களுக்கும் ஞானிகளுக்கும் அவரவர்களுடைய அனுஷ்டானத்திலை லுண்டாகும் பலன் தன் அதீனமான தென்பதையும், பக்தியோகத்திலில் தன்னை பஜிக்கப் பட்டவன் தன்னுடைய பிரசாதத்திலால் கிரமக்கிரமமாய் பிரம்ம ஞானத்தை யடைந்து முக்தியடைகிறானென்பதையும் மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் பகவான் சொன்னார். அர்சுனன் கேட்காதிருந்தாலும் தன் நிஜசுவரூபத்தை அர்சுனனுக்குத்தெரிவிக்கக்கருதி, சமுசாரத்தில் விரக்தியடைந்தவன்தான் பிரம்ம ஞானத்திற்கு அதிகாரியாயிருக்கிறானையால், சமுசாரத்தில் விரக்தியுண்டாகும் பொருட்டு அந்த சமுசார சுவரூபத்தை விருக்ஷரூபமாய் பகவான் வர்ணித்துச் சொல்லுகிறார். ஊர்த்வ-மூலம் = காலத்திலில் சூக்ஷ்மமாயும், அல்லது காலத்தைக் காட்டிலும் சூக்ஷ்மமாயும் நித்தியமாயும் சகலத்திற்கும் காரணமாயும் அவ்விய க்த மென்கிற மாயையை சக்தியா யுடையதாயுமிருக்கிற பிரம்மமானது ஊர்த்வம், அப்படிப்பட்ட பிரம்மத்தை மூலமாகவுடைய சமுசார விருக்ஷமானது, அயஸ்வாம்=மகத்துவம் அகங்காரத்துவம் பஞ்சதூதங்கள் சப்தாதிவிஷயங்கள் இவைகளைக் கிளைகளாகவுடையது. இந்தசமுசாரமாயா சுவரூபமானது, அவ்யம் = காசமற்றது, எப்படி என்றால், மாயை அநாதியாகையால், அந்த மாயாமயமான சமுசாரமும் ஆதியும் அந்தமுமற்ற தொடர்ச்சியையுடையது.

---

* (ஹ்ரா வ) கடோபநிஷத் அத் - உ - வல்லி. சு - வாக்கியம் - க.

யஜு) = எந்தசமூசார விருக்ஷத்திற்கு, ஊர்த்வமூலமதஃ = மே
தங்கள் இலைகளைப்போலிருக்கின்றன. எப்படியென்றால், மரத்தை
யிலைகள் எப்படி வெய்யில் முதலியவைகளினிருந்து பாதுகாக்கி
ன்றனவோ அப்படிப்போல வேதங்கள் தருமாதருமங்களை வெளிப்
படுத்தி சுகத்தையடையவும் துக்கத்தை நிவர்த்திக்கவும் வழிகா
ட்டியாயிருப்பதினாலேயிலைகளாகச் சொல்லப்பட்டன. இப்படிப்
பட்ட சமூலமான சமூசாரவிருக்ஷத்தை எவனறிகிறானே, அவன்
வேதார்த்தத்தைப் பூர்ணமாயறிந்தவன். என்றால், பிரம்மமாகிய
மூலத்தையும் அதற்கன்னியமாகிய பிரபஞ்சத்தையும் அறிந்த சா
வக்கியனகிறான். மற்ற விருக்ஷங்களிலொன்றைக் குறிப்பிடாமல்,
அசுவத்த விருக்ஷமென்று சொல்லவேண்டிய தென்னவெனில், சுவ
ஶ்வ, என்றால், அடுத்த நிமிஷத்திலிருக்கிற தல்லவென்கிற அர்த்
தத்தைக் கொடுக்கிறபடியாலும் சமூசாரமும் அப்படிப்பட்ட சுவ
பாவமுள்ள தாகையாலும் அசுவத்தமென்று வருணித்துச்சொல்லப்
பட்டது. சமூசாரத்திற்கும் அசுவத்த விருக்ஷத்திற்கும் அநேக ஒத்
துமையுண்டென்பது அடியில் குறிக்கப்படுகிற சுருதிவாக்கியத்தி
லும் புராணசுலோகங்களிலுலும் விளக்கப்படுகிறது. (சுருதிவாக்கிய
மானது மேலாக (ஶ்ரீ)குறித்ததுதான்.) புராணமாவது, "சூவ
" ஹீ-ஒஉவ ஹவ ஸ்லெவ்வாந-ஹ்ரஹ்ரஹாஹி ஹீ । வை-ஹ்ஸிஸொஎஇய
" ஸ்ரெவ இஂஜ்ரயாம்தாகொடாஃ ॥ உஹாஹ-ஒ்தவிஶாவேஹ விஷ்டியெஃ
" வதுஶாவேவாஸு । யஜுாயஜுஹ-வெ-ஷ்ஸு வ-வேஜு-ஃவேவமொடியஃ
" சூஜீவ்ஹவ-ஹ-ஒ்தாநாம் ஐஹவ்யகூஹவ்ஸநாதஃ । வைதவ்ஹவ
" நம்மெவ ஐஹவ்யகூஹவ்வ் தவ்வ்தஸ் । (வ்ரஹாவாத் நிதுஶஃ
" என்று கல்கத்தாபாடம்) வைதஹிகூவா வஸதிகூவாவ ஊஎநதவாஉ
" ஸிநா । தஶ்வாதாத்ரிஂவ்ராவ்வ் யஜ்ஞாநாவ-துஃ-தவ-ஃநஃ=பிரம்ம
"மாகிற வேரிலிருந்துண்டானதாயும் அதனுடைய யோக்கியதை
"யால் வளர்ந்ததாயும் புத்தியாகிய கிளைகள் பிரிகிற இடமான அடி
"மரத்தினுடைய மேல்பாகத்தை யுடையதாயும் இந்திரியங்களா
"கிய பொந்துகளையுடையதாயும் மகாபூதங்களை அடிமரமாயுடைய
"தாயும் சப்தாதிவிஷயங்களைக் கிளைகளாகவும் இலைகளாகவும் மூடை
"யதாயும் தருமாதருமங்களைப் புஷ்பங்களாயுடையதாயும் சுகதுக்
"கங்களைப் பழங்களாயுடையதாயும் சகலபூதங்களும் ஜீவித்திருக்கிற
"தற்கு ஆதாரமாயும் பிரம்மத்திற் கிருப்பிடமாயுள்ளதாயும் அநாதி
"யாயுமிருக்கிற இந்த சமூசாரவிருக்ஷத்தினுடைய கூட்டத்தை மூர
"னமாகிற கத்தியினால் வெட்டிப்பிளந்து எதிலிருந்து திரும்பி (சமூ
"சாரத்திற்கு) வரமாட்டானோ (அப்படிப்பட்ட ஆத்மதத்தை யடை
கிறான்.)"

(ஈ) கேஷத்திர கேஷத்திரக்ஞர்களைக் குறித்துச்சொன்ன இதின் கரூ-வது அத்தியாயத்தில், பிரகிருதி புருஷாளுடைய சுவ ரூபத்தை விசாரித்து, பரிசுத்தனும் பரிபூர்ண ஞானகாரனுமான ஜீவனுக்குப் பிரகிருதி சம்பந்தமான குணத்ரயங்களுடைய பரம் பரா சம்பந்தத்திலுண்டான தேவமனுஷ்யாதி சரீரரூபமாயுள்ள பிரகிருதி சம்பந்தமானது, அநாதியென்று சொல்லப்பட்டது. கசு- வது அத்தியாயத்தில், அந்த ஜீவனுக்குக் காரியகாரண ரூபமாயுண் டான பிரகிருதி சம்பந்தமானது குணசம்பந்த மூலமாய் பகவானால் செய்யப்பட்டதென்பதும், அந்தக் குணசம்பந்த நிப்படிப்பட்டதென் பதை விவரித்துச்சொல்லி, அந்தக் குணநிவிருத்தியிலல் ஆத்ம நிஜ சுவரூபத்தை யடைய பகவத்பக்தி முக்கியமானதென்பதும் சொல் லப்பட்டன.

இந்த அத்தியாயத்திலோ, சுகாரனென்கிற பெத்தஜீவன் (சம் சாரி) அசுகாரனென்கிற முக்தஜீவன் இவர்கள் பகவானுடைய விபூதி ரூபங்களென்பதும், இந்த இருவனைக்காட்டிலும் விலக்ஷணராயிருக் கிற பகவானவர் நிர்தோஷியாயும் பரிபூர்ண கல்யாணகுணங்க ளுடன் கூடினவராயும் சர்வோத்தமராயு மிருக்கிறரென்பதும் சொல்லப்படுகின்றன.

இந்தச்சுலோகத்தில், அசங்கமென்கிற சுத்தியினல் சேதிக் கப்பட்ட பெந்தத்தைப் போக்கடித்துச்சொன்ன அசுகாரனென்- கிற விபூதியைச் சொல்லும்பொருட்டு சேதித்துச் சொன்னவை ண்டியதா யிருக்கிறதும், பிரகிருதி சம்பந்தரூபமாயும் பெந்தரூபமா யும் சுகாரனுக்கு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறதுமான சரீராத்தை அசு வத்த விருக்ஷரூபமாய் வர்ணிக்கிறர்.

மேலேழு லோகங்களில் நிரோஷ்டமான சத்தியலோகத்திலிரு க்கிற சதுர்முக பிரம்மாவினல், இந்தப்பிரபஞ்சம் நிருஷ்டிக்கப் பட் டபடியால் இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதிமுகபிரம்மா, ஊர்த்வ- மேலாகவிருக்கிற, மூலம் = காரணமாயிருக்கிறர். அந்த ஏழுலகங் களில் கீழானதாலோகத்திலிருக்கிற மனிதன் பசு பக்ஷி மிருக ஸ்தாவரம் முதலிய சகலமும், அதஸ்ஸாகம் = கீழாக விருக்கிறகிளை கள். ஞாலேதயமாகிறவனையில், சுருசாரம் தொடர்ந்திருப்பதால் பிர வாகரூபத்தினல், அவ்யயம்=நாசமற்றது. மந்த்ரவிதி—வாயவ்ய ‘‘தசாலஹித ஹஸ்திகாஜி’’ ‘‘வைஷ்ணவ்ய ர்சிகோஜ்ஸகவாலம் நிவ- வைஷ்ணவ்ய ஜாகாஜி’’ முதலிய வேதங்கள், யஸ்யவேத-ரூபி = என்ற யிருக்ஷத்திற்கு இலைகளோ, என்றும், நிலைகள் விருக்ஷங்களை எப்படி- வளரச் செய்கின்றனவோ, அப்படிப்போல காம்யிய கருமங்களைச் சொல்லுகிறவேதங்கள் சுருசாரமாகிய விருக்ஷத்தை வளரச்செய்

கின்றன. ஆகையால், அப்படிப்பட்ட வேதங்கள் இலைகளாக வருணிக்கப்பட்டன. இப்படி விருக்ஷத்தை யறிந்தவனெவனே, அவன்வேதத்தைத் தெரிந்தவன். என்றால், இந்த விருக்ஷத்தை முதலில் அறிந்து பிறகு அந்தவிருக்ஷத்தை வெட்டத்தகுந்த ஆயுதத்தைத் தேடவேண்டியது. சமுசாரமாகிற விருக்ஷத்தைத் தெரிந்தால், அதை நிவர்த்திக்கு மாயுதத்தைச்சொல்லுகிற வேதத்தையறிந்தவனாகிறனென்பது தாத்பரியம்.

(உ) சமுசார சுவரூபமும் அதை நிவர்த்திக்கிறதற்குள்ள சாதனங்களும் அவைகளுடைய ஞானமும் இந்த அத்தியாயத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. ஊர்த்வ-மூ-லம் = சர்வோத்தமமான விஷ்ணுவை மூலமாகவுடையது, சா-ர்வ-ஸா-கம் = விஷ்ணுவுக்குக்கீழ்ப்பட்ட சகலப்பிரபஞ்சங்களையும் கிளைகளாகவுடையது, சுஸ்வ-ரூபம் = ஒரே விதமாய்நாசமில்லாதது, அவ்யயம் = பிரவாகரூபமாய் நாசமில்லாதது, என்றால், முன் பிரம்மகல்பத்திலிருந்தப் பிரபஞ்சமே அதற்கல்பத்திலு முண்டாய்க்கொண்டே பிரதிசிருஷ்டியிலு மிருக்கிறபடியால், நாசமற்றதாக சொல்லப்பட்டது. உபநி-ஷதி-ய-வே-த-வே-தி = வேதங்கள் இலைகள், என்றால், இலைகளுண்டானபிறகுதான் காய்முதலியபலன்கள் உண்டாகின்றன. அப்படிப்போல் வேதங்களால் சுதிருத துஷ்கிருதபலன் (புண்ணியபாபபலன்) கள் உண்டாகின்றனவென்பது தாத்பரியம்.

(ஊ,வி) ஊர்த்வ-ம்=உத்தமமானவர்களும் மேலானலோகமான விஷ்ணுவையும் சித் அசித் பிரகிருதிகளையும், மூ-ல-ம்=மூலகாரணமாயுடையது, இவர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்ட பஞ்சமகாபூதங்கள், மகத்தத்துவம், அகங்காரதத்துவம், புத்தி, இவைகளையும் இலைகளுக்கு அபிமானி தேவதைகளையும் கிளைகளாக வுடையது, ஒரேரூபமாயிருக்கிறதல்ல, அல்லது சுத்தசலமாயிருக்கிற தாலகாயம், சுஸ்வ-ரூபம் என்கிற பெயரையுடையது, பிரவாகரூபமாய் நித்தியமானகையாலும், பூர்வகல்பத்திலிருந்தபடியிந்தக் கற்பத்திலு மிருக்கிறபடியாலும், அவ்யயம் = நாசமற்றது, உபநி-ஷதி-ய-வே-த-வே-தி = வேதங்களையும் வேதாபிமானி தேவதைகளையும் இலைகளாகவுடையது. இப்படிப்பட்ட சமுசார விருக்ஷத்தை யறிந்தவன் வேதத்தையறிந்தவன். விருக்ஷத்திற்கு பூமி எப்படி மூலமோ அப்படி ஜகத்விருக்ஷத்திற்கு விஷ்ணு தனிமையானமூலம், சத்துவாதிகுணமான அசித் பிரகிருதி பூமிபோல் பரிணாமமூலம், சித்பிரகிருதி அசித்பிரகிருதிக்கு அதிஷ்டாதா (என்றால், நியாமகத்துவத்தை யுடையது) என்று அறியவேண்டும்.

உ. சுயம்ஜ்ஞாயுஞ்ஞ வுஸ்யதாஷ்டஸ்வுஸ்ஸாவோ மஹணவ்யஜா வி
ஷயவ்யவாஹாஂ । சுயஜ்ஞசிஷ்ணா நவ்யக்ஸ்ஹதாந்நி கூஜ்ஹாந்ய
ப்யை நிஜந்ஷவ்யொகே॥

மஹணவ்யஜாஂ — சத்துவாதிகுணங்களிலேலே விருத்தியடைந்தும்

விஷயவ்யவாஹாஂ — சப்தாதிவிஷயங்களைத்துளிர்களாயுடைத்தாயுமிருக்கிற

தஸ்வு ஸ்ஸாவாஂ — அந்தசமூசார விருக்ஷத்தினுடையகிளைகள்

சுயஜ்ஞ உளபும்ப வ — கீழுலகங்களிலும்

வுஸ்யதாஂ — மேலுலகங்களிலும்

ஜநஷ்வுமொகே — பரவியிருக்கின்றன

கூஜ்ஹாநப்யை நி — மனுஷ்யலோகத்தில்

சுயஜ்ஞ உஷ்ணாநி — கருமசம்பந்தத்தையுண்டுபண்ணப்பட்ட

சுயஜ்ஞ ஸ்ஹதாந்நி — (அனுபவித்துமிச்சமானதாயிருக்கிற கருமசேஷமென்கிற) வேர்கள்

கீழ்மேலுலகங்களில்

எவ்விடத்திலும் பரவியிருக்கின்றன.

சத்துவாதிகுணங்களிலேலே விருத்தியடைந்தும் சப்தாதிவிஷயங்களைத் துளிர்களாயுடைத்தாயுமிருக்கிற அந்த சமூசார விருக்ஷத்தினுடைய கிளைகள் கீழ்மேலுலகங்களில் பரவியிருக்கின்றன. கீழ்மேலுலகங்களிலனுபவித்துமிச்சமானதாயிருக்கிற கருமசேஷமென்றவும் பூலோகத்தில் தமக்கிசைந்தபடி கருமங்களை நடப்பிக்கின்றவுமானவேர்கள் மேலுங்கீழும் பரவியிருக்கின்றன.

(ஸ்ரீ) சதுர்முக பிரம்மாவும், அவருக்குக் கீழ்ப்பட்ட சகலஜீவகோடிகளும், சமூசார விருக்ஷத்திற்குக் கிளைகளாக சொல்லப்பட்டார்கள். அந்த ஜீவகோடிகளில் பாபம் செய்தவர்கள்கீழ் (பூமி) லோகத்தில் பசு பக்ஷி முதலிய ஜன்மங்களையடைந்து பரவியிருக்கிறார்கள். புண்ணியஞ் செய்தவர்கள் மேலுலகத்தில் தேவதைமுதலிய ஜன்மங்களையடைந்து பரவியிருக்கிறார்கள். இப்படி கீழும்மேலுமாய்ப் பரவியிருக்கிறவர்கள் தான் இந்த சமூசாரமாகிற விருக்ஷத்திற்கு மேலுங் கீழுமாயுள்ள கிளைகள். இந்தக்கிளைகள் சத்துவாதிகுணங்களிலில் விருத்தியடைந்திருக்கின்றன. மரத்தின் கிளைகள் தண்ணீரால் விருத்தியடைவதுபோல, இந்த ஜீவர்களாகிய சமூசாரவிருக்ஷத்தின் கிளைகள் குணங்களிலில் விருத்தியடைந்திருக்கின்றன. அந்தக் கிளைகளுக்கு விஷயங்களாகிற சப்தாதிகள் துளிர்கள்.

அந்த விருக்ஷத்தினுடைய வேர்கள் கீழ்மேலுலகங்களில் பரவியிருக்கின்றன. அவைகளில் முக்கியமான ஆணிவேர் ஈசுவரன். மற்றப் பக்கவேர்களோ, ஜீவகோடிகள் கீழ்மேலுலகங்களி லனுபவித்தது போக மிச்சமான கருமவாசனைதான். அந்தக் கருமவாசனையானது தன்னுடைய பற்றுதலோடு பூலோகத்தில் ஜனனத்தை யுண்டாக்கித்தன் சுவபாவத்திற்குத்தக்கபடி கருமங்களைச் செய்விக்கிறது. கருமானுஷ்டானமானது பூலோகம் தவிர மற்ற எவ்விடத்திலு முண்டாவதில்லை யாகையால், இந்த பூலோகத்தில் கருமங்களைச் செய்விக்கிறதாகச் சொல்லப்பட்டது.

(ஸ்ம) ஞானகரும பலன்கள்தான் வியாபித்திருக்கிற கிளைகள். அந்தப்பலன்களில் சேர்ந்ததுதான் தேகம். அந்தேகமும் கிளையில் சேர்ந்ததுதான். அந்த தேகத்திலில் விருத்தியாகிற விஷயங்கள்தான் துளிர்கள். (மற்றது ஸ்ரீதரருடைய அர்த்தம்.)

(ஸா) மனுஷ்ய பசுபக்ஷி முதலியனவைகளைக் கிளைகளாகவுடைத்தான சமூசார விருக்ஷத்திற்குப் பின்னும் நிலகிளைகளுமுண்டு. அந்தக்கிளைகளெனவையென்றால், மனிதர்களால் செய்யப்பட்ட கருமங்களால் பின்னும் பின்னுமுண்டாகிறதும் கீழே வியாபித்திருக்கிறதுமான மனுஷ்ய பசு பக்ஷி முதலியருபங்களை. மேலே வியாபித்திருக்கிறகிளைகளெனவையென்றால், தேவ கந்தர்வ யக்ஷ கின்னராதி ரூபங்களை. இப்படிப்பட்ட கிளைகள்தான் குணங்களால் விருத்தியடைந்த விஷயங்களைத் துளிர்களையுடையன. பிரம்மனைவை மூலமாயும் மனுஷ்ய பசுவாதிகளைக் கிளைகளாயு முடைத்தான சமூசார விருக்ஷத்தினுடைய வேர்கள், கீழ்மேலுலகங்களில் வியாபித்திருக்கின்றன. புருஷனுக்கு பெந்தத்தை யுண்டுபண்ணுகிற கருமங்கள்தான் மூலமென்கிற வேர்கள். மனுஷ்யலோகத்தில் வியாபித்திருக்கிற வேர்களெனவையென்றால், மூன்று மனுஷ்ய ஜன்மாவிருக்கையில் செய்த கருமங்களால் பின்னும் கனக்குண்டாகும் மனுஷ்யாதிரூபங்களை. மேல்லோகத்தில் வியாபித்திருக்கிற வேர்களெனவையென்றால், மூன்று மனுஷ்யஜன்ம விருக்கையில் செய்தகருமங்களால் கனக்குண்டாகிற தேவகந்தர்வாதி ரூபங்களை.

(உ) கிளைகளாகிற பஞ்சமகாபூதங்கள், ஊட்டு—ஏது = மூன்றிய காரணப்பிரகிருதியில் சூக்ஷ்மமாயும், சுயம்—பிந்திய தேகாதிகாரியப்பிரகிருதியில் ஸ்தூலமாயும் வியாபித்திருக்கின்றன. பூதங்கள்தான் குணங்களினால் அபிவிருத்தியடைந்திருக்கின்றன. பாரம்பரியத்தில் சுகமாய் தோன்றுகிறபடியால் விஷயங்கள் துளிர்களாகச் சொல்லப்பட்டன. மேலானமூலமென்கிற வேர் விஷ்ணுரூபங்கள். கீழானமூலமென்கிற வேர் விஷ்ணுவினுடைய அவதாராதி ரூபங்கள்.

கூடூாந-டவைஃயீந்ி = ஜீவன்செய்கிற கருமங்களை யனுசரித்து பலன் கொடுக்கின்றன.

(மீ,வி) இந்த ஜகத் விருக்ஷத்திற்குக் கிளைகளுடைய ஸ்தானத்தில் சிதசித்ரூபங்களான மகதாதி எட்டு பதார்த்தங்கள், சத்துவாதி குணங்களாலபிவிருத்தியடைந்தும், சூக்ஷ்மரூபத்திலுள் ஆவியக்தத்திலும் ஸ்தூலரூபத்திலுள் தேகாதிகளிலும் வியாபித்திருக்கின்றன. தாத்காலிக சுக வதுவில் சாம்மியமிருப்பதால், சப்தாதி விஷயங்கள் துளிர்களென்று சொல்லப்பட்டன. விஷ்ணுருத்ரர்களும், சிதசித்பிரகிருதிகளும், சத்துவாதிகுணங்களும், ஜகத்விருக்ஷத்திலுடைய கீழ்பாகமாகிய மனுஷ்யலோகத்தில் கருமானுசாரமாய் பலனைக்கொடுக்கிறதாக மகதகங்காராதி சகல பதார்த்தங்களிலும் வியாபித்திருக்கின்றன. (உ)

க. நாஎவஉஹவுஹ தயொவயஹவுதநாஎனொநவாஇ நஃ
வஹஂவ்ரதிஷ்டா। கூழுஷுஎநம் வஃவிரஃயுஜிஃயு வொஂஷய
வுஎணை உஎவுஉநஉகிக்ஷா॥

ச. தத்ஂவஂதசு வரிஜாதி-ுதவும் யஷ்டிநதாநதிவசுஃதிலுஃயு
யம்। தவிவஷாஹும் வடிரஃஷஂவ்ர வதிஜ்ஞ யதீவ்ர வ்ரத்தீ
ரஹ்யதாவஃரணீ॥

உஉ	இந்தசரீராரத்திலிருக்கிற ஜனங்களிலே
சுஹவு	இந்த சரீராரவிருக்ஷத்திலுடைய
தயா	மேல்சொன்னவிதமாயுள்ள
ரஃவம்	சுவரூபமும்
நொவஉஹவுஎத	அறியப்படுகிறதில்லை
சூழிஂ நஅ	ஆதியும் (உற்பத்தியும்) அறியப்படுகிறதில்லை
சுஅஂ நஅ	முடிவும் (நாசமும்) அறியப்படுகிறதில்லை
வஂவ்ரதிஷ்டா நஉ	இருப்பும் (ஸ்திதி) அறியப்படுகிறதில்லை
வஃவிரஃயுஜிஃயுஅம்*	கெட்டியானமேல்கிளையுடைய
வஃநம் சூழுஷுஎம்	இந்த அசுவத்தவிருக்ஷத்தை

---

* (மீ,வி) விஷ்ணுருத்ரமுதலியவர்களை மூலமாயுடைய.

நாகரி	பகவத்கீதை.
ஊஹிந*	திருடமான (பலமான)
கூலம்மஸ்ஹ்ரணா†	வைராக்கியமாகிற ஆயுதத்தினால்
உத்கூர்ணா‡	வெட்டி
தத:	பிறகு
யத:	எந்தப்புருஷனிடத்திலிருந்து
வ்ருத்தாணீ	வெகுகாலமாய் தொடர்ந்துவந்திருக்கிற
ப்ரவ்ருத்தி:	சமுசார பிரவிருத்தியானது
ப்ரஸ்ருதா	பரவியிருக்கிறதோ
தமேவ	அந்த ஆதிபுருஷனையே
சாத்யம்	
வ்ருத்தம்	
ப்ரபத்யே	சரணமெந்தியடைகிறேனென்று (எகாந்த
(இதி)	பக்தியினால்)
யஸ்மிந்	எந்தஸ்தானத்தில் (ஸ்தானத்தை)
கதா:	அடைந்தவர்கள்
புநராம்	மறுபடியும்
நிவர்தந்தி	திரும்பி (சமுசாரத்திற்கு) வருகிறதில்லையோ
தத்	அந்த ஸ்தானமானது
வ்ரஜ§	
விஸோதிருதவ்யம்	தேடத்தக்கது.

சமுசாரத்திலிருக்கிற ஜனங்களினால் இந்த சமுசார விருக்ஷத்தினுடைய மேல்சொன்னவிதமாயுள்ள சுவரூபமானது, அறியப்படுகிறதுமில்லை. (அதினுடைய) ஆதி மத்தி அந்தம் அறியப்படுகிறதுமில்லை. கெட்டியான வேர்களையுடைய இந்த அசுவத்த விருக்ஷத்தைத் திருடமான வைராக்கியமாகிற ஆயுதத்தினால் வெட்டி அதன்

---

* (ஸ்ரீ) பரமாத்மாவையே நிச்சயமாய் நம்பி அந்த உறுதியோடு விவேகாப்பியாசமாகிற சாதனையில் நிட்டபட்டிருக்கிறது.

† (ஸ்ரீ) புத்திரமித்திர தாரவியாதிவஸ்துக்களிலுள்ள அபிமானத்தை விடுவது வைராக்கியம். இந்த வைராக்கியமென்கிற ஆயுதத்தினாலே. (தரீ) மமகார அகங்காரங்களை விடுதலென்கிற ஆயுதத்தினாலே. (ம) ஸங்கத்தை விட்டுவிடுவதுடன் கூடிய ஞானமாகிற ஆயுதத்தினாலே.

‡ (ஸ்ரீ) சமுசார விருக்ஷத்தை விதையுடனழித்து. (ஆ) சமுசாரத்தை நிப்பித்து.

§ (ஆ) (தீ,வி) தத:பதம் - என்று பாடம், பராபரதத்துவவிஷய விசாரணைக்குப் பிறகு என்று அர்த்தம்.

பிறகு எந்தப்புருஷனிடத்தினின்று வெகுகாலமாய்த் துடர்ந்துவந் திருக்கிற சமுசாரப் பிரவிருத்தியானது பரவியிருக்கிறதோ, அந்த ப்புருஷனையே சரணமடைகிறேன்னென்று ஏகாந்த பத்தியுடன் எந்த ஸ்தானத்தை யடைந்துவர்கள் மறுபடியும் சமுசாரத்திற்கு வருகிற தில்லையோ, அந்த ஸ்தானத்தைத் தேடவேண்டியது.

(ரா) சதுர்முக பிரம்மாவை ஆதியாக வுடையதாகையால் அவரை மேல்வோராகவும் சதுர்முக பிரம்மாவினுடைய புத்திரபௌ த்திர பரம்பரையையுடைய மனுஷியாதிகளைக் கீழான கிளைகளாக வும் மனுஷியஜன்மத்தில்செய்த கருமங்களாகிற மூலங்களாலுண்டா ன தேவபசுவாதி தேகங்களைக் கீழும்மேலும் பரவின கிளைகளாகவு முடைத்தானதாயிருக்கிற இவ்வித சமுசார விருக்ஷத்தினுடைய சுவரூபமானது மேலாக எவ்விதமாக சொல்லப்பட்டதோ, அவ் விதமாய் இந்த லோகத்திலிருக்கிற சமுசாரிகளால் அறியப்படு கிறதில்லை. என்றால், நான் அவனுக்குப் பிள்ளை, இவனுக்கு அவ ன் தகப்பன், இது என்னுடையது, அது அவனுடையது, என்ற மட்டும் (சமுசாரிகள்) அறிகிறார்களேயன்றி, சமுசார விருக்ஷத்தி னுடைய சுவரூபத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறதில்லையென்பது தாத் பரியம். அந்த சமுசாரவிருக்ஷத்தின் முடிவையுமறிகிறதில்லை. என் றால், திரிகுணத்மகமான விஷயபோகங்களில் பற்றுதலே விடுவதிலு லே முடிவை அறியலாமென்பதையும் தெரியவில்லை. சமுசாரவிரு க்ஷத்திற்கு ஆதியானது குணசம்பந்தத்தினால்தான் என்பதையும் அறிகிறதில்லை. அப்படியே, அதினுடைய இருப்பானது தேகமே ஆத்மாவென்கிற அஞ்ஞானத்தினு லென்பதையும் அறிகிறதில்லை. இவ்வித வேரூன்றியிருக்கிற அசுவத்த விருக்ஷமாகிற சமுசாரத்தை விவேக விருதாரனத்தினு லுண்டானவும் திருடமானவுமான விஷ யாபிமான மற்றிருப்பதாகிற ஆயுதத்தினல் வெட்டி விஷயாசக்தி யை விட்டபிறகு, எந்தஸ்தானத்தை யடைந்தவர்கள் திரும்பி வரு கிறதில்லையோ, அந்தஸ்தானத்தைத் தேடவேண்டியது.

அநாதியாய்த் துடர்ந்து வந்த முக்குணமயங்களான வஸ்துக் களில் போகாசக்தியும் அதினுலுண்டான விபரீதஞானமும் எப்படி நிவிருத்தியாகலா மென்பது (ச - வது சுலோகத்தின் பிந்திய பாகத் தில்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வாணீ=ஜீவனே வெகுகாலமாய்த் துடர்ந்துவந்த, ப்ரவ்ருத்தி= குணமயமான போகப்பிரவிருத்தியானது, யதஃ = எவனிடத்திலிரு ந்து, ப்ரஸ்ருதா=உண்டாயிருக்கிறதோ, தமேவாத்யம்வ்ருக்ஷம்= அந்த ஆதிபரமபுருஷனையே அஞ்ஞானநிவிருத்தியின் பொருட்டு, ப்ரபத்யே = சரணமடையவேண்டியது. ப்ரபத்யே யதஃ

சுஅ

(ஸ்ரீ) யெநகேநவிஹாஹ்ரு நோ யெநகேநவிஹாஸிதம், யதுசுஹ ஸாயீஸ்வரா தூம்ஹவாஹ்ரு ஹணம்விஷ்டோ॥ = தாரையற்கிடைத்தயெவ்விதமான வஸ்திராதிகளைத் தரிப்பதும், எது கிடைத்தேதா அதைப் புசிப்பதும், எந்தவிடத்தில் தூக்கம் வருகிறதேதா, (அந்த இடம் எப்படிப்பட்டதென்பதை கவனியாமலே) அந்த இடத்தில் படுக்கிறதுமாயிருக்கிறவ னெவனே, அவனை பிரம்மரூனி என்று சொல்லுவார்கள்.

(ஸா) "கமெஷ்டாஸவஸுஹ்ருதாநாம்" என்கிறவிடத்தில் சொல்லப்பட்டவனைவிட இந்தச் சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறவன் சமீபத்தில் கோரிட்ட துவேஷ முதலியனைகளினல் கலங்குகிறவனல்ல வென்பதைக் காண்பிக்க, இந்தச்சுலோகத்தில் மறுபடியும் சொல்லப்பட்டது. (கஅ,ககூ)

உ0. யெத-யஜ்ஞாஜ்ஞாதவிஹம் யயியாகூம்வய-ஃவாஹிதம்,
ஸ்ருஜ்ஞயாநாஃதுஸா ஸ்தாவைதீவஜ்ஞேயாம்॥

யயியாகூம்*	மேலாகச்சொல்லியிருக்கிற
ஜ்ஞம்	இந்த
யஜ்ஞாஜ்ஞாதம்†	சாஸ்திரத்தைவிட்டு விலகாத மோக்ஷ சாதனத்தை
ஸ்ருஜ்ஞயாநாம்	நம்பினவர்களாயும்
உதாஸாம்‡	என்னையே உத்தமனென்று அடைந்தவர்களாயும்
யெத-	எவர்கள்
வயஃவாஹிதம்	அநுஷ்டிக்கிறார்களோ

---

* (ஸ்ரீ) கமெஷ்டா, முதலுள்ள சுலோகங்களில் சொல்லிவந்தனைகள்.

† (ஸ்ரீ) யஜ்ஞாஜ்ஞாதம், என்றுபாடம். இந்தத் தருமமெதுவென்றால், இதின் கஉ-வது சுலோகம்முதல் ககூ-வது சுலோகம்வரையில் சொல்லிவந்தனைகளே. அந்தத் தருமங்கள் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமானதால், அமிருதமென்று சொல்லப்பட்டன. (ஸ்ரீ) தருமத்தோடு கூடினதாயும், மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாயுமிருப்பதால், யஜ்ஞாஜ்ஞாதம், என்று சொல்லப்பட்டது. (ஜ) (ஸ்ரீ,வி) யஜ்ஞ: = விஷ்ணு - விஷ்ணுவிஷயமானதாலிது, "யஜ்ஞ", என்றும், ஜ்ஞாதம் = மரணம் - மரணம்முதலிய சகலதுக்கங்களையும் போக்கழித்து முக்தியைக் கொடுக்கப்பட்டதாகையால், க்ஞாதம், என்றும் சொல்லப்பட்டது.

‡ (ஸ்ரீ) அக்ஷராத்மாவாகிய என்னையே உத்தமமான கெதியாக அறிந்தவர்கள். (ஸ்ரீ,வி) என்னை சர்வோத்தமனென்று அறிந்தவர்கள்.

தெ ஹ ஹூர்ம் } * அந்தபக்தர்கள்

ஜே எனக்கு

கதீவ மிகவும்

ரியர்ம் பிரியமானவர்கள்.

மேலாகச் சொல்லியிருக்கிற அந்துவேஷம் முதலிய இந்தத் தருமங்களாகிய மோக்ஷ சாதனங்களை நம்பினவர்களாயும், என்னையே உத்தமனென்றடைந்தவர்களாயும், எவர்கள் அனுஷ்டிக்கிறார்களோ, அந்த பக்தர்கள் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவர்கள். (உ0)

ஒதத்ஸிதிரீ ஹமவதீதாவஸ்ருவநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவிதயாம்

யொகஸாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே

ஹ்ருதியொமொநாம

ஆதஸொயதயாயம்.

ஸ்ரீக்ருஷ்ண ப்ரஹ்மணெநமஃ.

பக்தியோகமென்கிற

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

---

* (ஸா) உத்தமமான பரமார்த்த ஞானமாகிற பக்தியை யடைந்த அந்த பக்தர்கள்.

ஸ்ரீ ஸ்ரை.

தயாஜஸாயுாயவுாஸம ஹ:.

பதிமூன்றுவது அத்தியாயம்.

சஜ்-ந உவாச.

க. புருஷம்வாஸுதேவம்வை க்ஷேத்ரம்க்ஷேத்ரஜ்ஞமேவ
வாதம்வேதிதுமிச்சாமி ஜ்ஞானம்ஜ்ஞேயஞ்சகேஸவ॥

சஜ்-ந உவாச	அர்சுனன்சொல்வது
ஹெகேஸவ	ஓ! கேசவா!
புருஷம்	பிரகிருதியையும்
வாஸுதேவம்	புருஷனையும்
க்ஷேத்ரம்	க்ஷேத்திரத்தையும்
க்ஷேத்ரஜ்ஞமேவ	க்ஷேத்திரக்கியனையும்
ஜ்ஞானம்	ஞானத்தையும்
ஜ்ஞேயம்	அறியவேண்டியதையும்
வாதம்	இவைகளை
வேதிதும்	தெரிந்துகொள்ள
இச்சாமி	இச்சிக்கிறேன்.

அர்சுனன் கிருஷ்ணபகவானை நோக்கிச் சொல்வது - ஓ! கேசவா! பிரகிருதியையும், புருஷனையும், க்ஷேத்திரத்தையும், க்ஷேத்ரக்கியனையும், ஞானத்தையும், அறியவேண்டியதையும் தெரிந்துகொள்ள இச்சிக்கிறேன்.

(வுா) இந்தச் சுலோகமானது (ஈா) (ஸீ) (ஸீ,வி) இவர்களுடையவியாக்கியானங்களுள்ள புஸ்தகங்களிலாவது, பின்னும் சில பழய புஸ்தகங்களிலாவது கிடையாது. சென்னையில் திராவிடாசூதத்திலச்சிடப்பட்டிருக்கிற ஸாங்ர பாஷியமடங்கியிருக்கிற சில புஸ்தகளிலும் மூலமாத்திரமுள்ள சில புஸ்தகங்களிலும், பங்காளம் பெம்பாய்களில் தேவ நாகர அக்ஷரங்களில் அச்சிடப் பட்டிருக்கிற மூலம் மாத்திரமுள்ள சில புஸ்தகங்களிலும், கல்கத்தாவில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிற மகா பாரதத்திலும், இந்தச் சுலோகமானது, கஉ-வது அத்தியாயம் முதலாவது சுலோகமாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. (ஸா) பாஷிய பீடிகையில் (எ00) எழுநூறு சுலோகங்களாக இந்த கீதையானது வேதவியாச மகரிஷியால் செய்யப்பட்டதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சுலோகத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கிடும் பக்ஷத்தில் (எ0க) எழுநூற்றொரு சுலோகங்களாகின்

றன. ஒரு சுலோகம் அதிகமாயிருப்பதிலுலே, ஒன்று புதிதாய்ச் சே
ர்க்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அது இந்தச் சுலோகந்தா னென்று
பழயபுஸ்தகங்களைக்கொண்டு நிச்சயிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. (க)

ஸ்ரீ ஹமவாநுவாச.

உ. இதம்ஸரீரங்களதெய கௌந்தெயதிதம்வேதிதவ்யமித்யபிதீயதெ।
வேதவிதஸ்தமாஹுஃ க்ஷேத்ரஜ்ஞமபிதாதிஷ்டி॥

ஸ்ரீ ஹமவாநுவாச	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்சொல்வது
ஹெகௌந்தெய	ஓ! குந்திபுத்திரா!
இதம் ஸரீரம்	(போகத்திற்குக் காரணமான) இந்தச் சரீரமானது
க்ஷேத்ரமிதி	க்ஷேத்திரமென்பதாக
அபிதீயதெ	சொல்லப்படுகிறது
வேத்ஸ	இந்தக்ஷேத்திரத்தை
யம்	எவன்
வெதி	(தான், தன்னுடையது, என்று) என்னுகிறானே
தம்	அவனை
க்ஷேத்ரஜ்ஞ இதி*	க்ஷேத்திரக்கிய னென்பதாக
தத்விதஃ	க்ஷேத்ர க்ஷேத்திரக்கியர்களை யறிந்தவர்கள்
வதந்தி	சொல்லுகிறார்கள்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்வது-ஓ! கௌந்தேயா! போகத்திற்குக்காரணமான இந்தச் சரீரமானது க்ஷேத்திரமென்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த க்ஷேத்திரத்தை யெவன், தான், தன்னுடையது, என்று எண்ணுகிறானே, அவனை க்ஷேத்திரக்கிய னென்பதாக க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கியர்களை அறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) இதின் எ-வது அத்தியாயத்தில் (ச-று-சுலோகங்களில்) ஈசுவரனுடைய இரண்டு பிரகிருதிகள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளிலொன்று அபரப்பிரகிருதி. அதாவது - சமூசாரகாரணமாயிருக்கிறதும், எட்டுவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டதும், மூக்குணங்களையுடையதுந்தான். இதானது க்ஷேத்திரமென்று சொல்லப்படுகிறது. மற்றொன்று பரப்பிரகிருதி. அதாவது - ஜீவபாவத்தையடைந்த ஈசுவரனுடைய சுவரூபமாயிருக்கிறது. இந்த இரண்டுபிரகிருதிகளால், ஈசுவரன் ஜகத்தின்உற்பத்தி ஸ்திதி லயங்களுக்குக்

---

* (ஸ்ரீ) க்ஷேத்ரஜ்ஞிதி, என்று பாடபேதம். அர்த்தத்தில் பேதமில்லை.

காரணமாகிறார். கேஷத்திரம் கேஷத்திரக்கியன் என்கிற இந்த இரண்டு பிரகிருதிகளை யுடைத்தாயிருக்கிற ஈசுவரனுடைய தத்துவ நிச்சயத்தின் பொருட்டும், ஞானிகளைத்தத் தருமத்தை யனுஷ்டிக்கிறதினால் பகவானுக்குப் பிரியமானவராவார்களோ, அதைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டும், இந்த அத்தியாய மாரம்பிக்கப்படுகிறது. (இந்தச் சுலோகத்தி னர்த்தமென்னவென்றால்,) மூன்குணமுள்ளப் பிரகிருதியானது காரியகாரணரூபமாய்ப் பரிணமித்து தேதேகந்திரியாதி ஆகாரங்களாய் புருஷனுக்குப்போகம் மோக்ஷம் இவைகளுண்டாக வேண்டியதற்காக கேஷத்திரமாயாகிறது. அந்த கேஷத்திரமென்கிற தேகமானது குறைதல் முதலிய விகாரத்தை யடைகிறபடியினாலேயும், பூமி, பயிர் முதலிய பலனைக் கொடுப்பதுபோல் கருமபலனைக் கொடுப்பதினாலேயும், கேஷத்திரமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த கேஷத்திரத்தை எவனறிகிறானே, என்றால், சுவபாவஞானத்தினாலாவது உபதேஷ ஞானத்தினாலாவது பாதமுதல் சிரசுவரையிலிருக்கிற அந்தந்த அவயவங்களோடு கூடியிருக்கிற சரீரம் இப்படிப்பட்டதென்று எவன் அறிகிறானே, அவன் கேஷத்திரக்கியனென்று கேஷத்திர கேஷத்திரக்கியராஎத் தனித்தனியாய் அறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

(ஈ) இந்த அத்தியாயத்தில், தேகம் ஆத்மா (ஜீவன்) இவைகளுடைய சுவரூபமும், தேகத்தின் வாஸ்தவரூபமும், தேகத்தை விட்ட ஆத்மசுவரூபத்தை அடையவேண்டிய உபாயமும், விமுக்தாத்மாவின் சோதனையும், ஆத்மாவுக்குப் பிரகிருதி சம்பந்தமுண்டானதற்குக் காரணமும், இவைகளையறிந்து விவேகத்துடன் அநுசந்தானம் செய்யவேண்டிய விதமும் சொல்லப்படுகிறது. (இந்தச் சுலோகத்தின் தாத்பரியமென்னவென்றால்,) போகத்திற்குக் காரணமானது தேகம். போகத்தையனுபவிக்கிறவன் ஆத்மா (ஜீவன்). தேகமும் ஆத்மாவும் வெவ்வேறிலம், அங்கியானிகள், நான் தேவன், நான் மனிதன், நான் பெருத்திருக்கிறேன், நான் இளைத்திருக்கிறேன் என்று தேகத்தை ஜீவனுடன் சேர்த்து தேகமே ஆத்மாவென்று வியவகரிக்கிறார்கள்; ஆத்மாவேறே தேகம்வேறே யென்றறிந்தவர்கள், அந்ததேகத்தை கேஷத்திரமென்று சொல்லுகிறார்கள். எவன் அவயவங்களுடன் கூடிய இந்த தேகந் தன்னுடையதென்றும், தேகமே தானென்றும் அறிகிறானே; அவனே (அந்த ஆத்மாவை) தேகம் வேறே ஆத்மாவேறே யென்று அறிந்தவர்கள், கேஷத்திரக்கியனென்று சொல்லுகிறார்கள். ஜீவாத்ம சுவரூபமானது, இந்திரியங்களினால் அறியப்படாததாயும், மனதினால் தியானி

த்து அறியத்தகுந்ததாயு மிருக்கிறதினால், தியானித்து மனதிலை றி யசக்தியற்ற அவிவேகிகள் தேகமே ஆத்மாவென்று நினைக்கிறார் கள்.

(ஸ்ரீ.வி) மூந்திய பன்னிரண்டு அத்தியாயங்களில் சொல்லியிரு க்கிற சங்கதிகள் புத்தியில் பதியும்பொருட்டு சுருக்கி இந்த அத்தி யாயத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. "ஹ்ருதயபரீக்ஷம்" என்றதினால், இந்த சரீரத்திற்குக் காரணமாயுள்ள அவ்வியக்த மகதஹங்காராதிகள், என்று நிரகிக்கவேண்டியது. இந்த அவ்வியக்தாதிகள் சேத்ரத்ர மென்று சொல்லப்படுகின்றன. அவை (சேத்ரத்ரக்கியாராகிய) ப க வானுக் கிருப்பிடமாகையால், அவைகளுக்கு சேத்ரமென்கிற பெயர்வந்தது. இந்த சேத்ரமாகிய அவ்வியக்தாதிகளை அறி கிற (பகவான்) வர் சேத்ரக்ஞரென்றும், சேத்ரசேத்ரக்ஞர்களை யறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். (உ)

க. க்ஷேத்ரஜ்ஞம்சாபிமாம்வித்தி ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு பாரத.
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோர்ஜ்ஞானம் யத்தஜ்ஜ்ஞானம்மதம்மம.

ஹே பாரத	ஓ! பாரதகுலத்தில் உதித்தவனே!
ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு	சகல சேத்ரங்களிலேயும்
சாபி	என்னையே
க்ஷேத்ரஜ்ஞம்	சேத்ரக்ஞனாக
வித்தி	அறி
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோ:	தேகம் ஆத்மா இவைகளுடைய
யத்	விவேகஜ்ஞானமே
ஜ்ஞானம்	
தத்	அதே
ஜ்ஞானம் (இதி)	ஜ்ஞானமென்பது
மம	என்னுடைய
மத	மதம் (நிச்சயம்.)

ஓ! அர்ஜுன! சகல தேகங்களிலேயும் என்னையே சேத்ரக்ஞ யாக அறி. தேகம் ஆத்மா இவைகளுடைய விவேக ஜ்ஞானமே தோ, (ஆத்மா இப்படிப்பட்டவன், தேகமிப்படிப்பட்டது என் கிற பகுத்தறிவு) அதே ஜ்ஞானமென்பது என்னுடைய நிச்சயம்.

(ஸ்ரீ) தேகாத்ம விவேகஜ்ஞானத்தைத் தவிர மற்றஜ்ஞானம் ஜ்ஞா னமல்ல. எப்படி நிஷ்காமகர்மமே கர்மம், மற்ற ஸகாமகர்மம் கர்மமல்லவோ; அப்படிப்போல் மோக்ஷசாதனமான ஆத்மாத்ம

ஞானமே ஞானம். மற்ற ஞானமெல்லா மக்கியானமே. அந்த ஆத்மா யார் என்றால், "தத்துவமஸி" என்றவாக்கியத்தின் லக்ஷியார்த்த மான சித்சுவரூபமாயும், சகல தேகத்திலும் துடர்ச்சியாயு மிருக்கிற தெதோ அதுதான். இப்படிப்பட்ட அறிவுதான் ஞானம்.

(ஸ) க்ஷேத்திரக்கியன் நானென்று சொன்னதிலும், க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்கிய விவேகமே ஞானமென்று சொன்னதிலும், ஈசுவரன்தான் க்ஷேத்திரக்கியனென்றும், அந்த ஈசுவரன் இப்படிப் பட்டவன் க்ஷேத்திர மிப்படிப்பட்டது என்றறிகிறதே ஞானமென்றும் ஏற்படுகிறது. இதிலுலே, ஈசுவரனுக்கே சமூசாரபெந்தமு மோக்ஷமு மென்றுகிறது. சமூசார பெந்தத்தை யுடையவன் ஈசுவரனுகவும் மாட்டான். ஈசுவரனென்றால், அவனுக்கு சமூசார பெந்தமென்பது கூடாது. ஆகையால், ஈசுவரனே க்ஷேத்திரக் கியனென்று சொல்வது கூடாது, என்னும் ஆக்ஷேபனை சரியானதல்ல. ஈசுவரனுக்கு சமூசாரம் முதலியவை எப்பவும் கிடையாது. அவித்தையினால், ஈசுவரனிடத்தில் சமூசார முதலியன, ஆரோபிக்கப் படுகின்றன. அதெப்படி என்றால், கானலில் ஜலமும், கிளிஞ்சிலில் வெள்ளியும், பழுதையில் பாம்பும், அக்கியானத்தினால் எப்படி ஆரோபிதமோ, அப்படிப்போல. சுவபாவமாக சமூசாராதி பெந்தமுள்ள ஒருவஸ்து இருக்குமானால், அதற்கு நிவிருத்தி என்பதே கூடாது. நிவிருத்தி யுண்டென்னும் பக்ஷத்தில் அது சுவபாவமல்ல. ஆகந்துக மென்றே சொல்லவேண்டும். எப்படி என்றால், அக்கினிக்கு உஷ்ணம் சுவபாவம். உஷ்ணம் நீங்கி அக்கினிக்கு இருப்புண்டோ? இல்லை. ஜலத்திற்கு சீதளம் சுவபாவம். அக்கினி சம்பந்தப்பட்டால் சீதள சுவபாவம் மாறி அக்கினி சுவபாவமான உஷ்ணமாய் மாறுகிறது. அந்த உஷ்ணம் தணிந்தவுடன் மறுபடி சீதளமாய் விடுகிறது. ஜலத்திற்கு உஷ்ணம் ஆகந்துக மானதால், நிவிருத்தியுண்டு. ஆகையால், ஈசுவரனிடத்தில் சமூசாரம் ஆரோபிதம். அப்படி ஆரோபத்திற்குக் காரணம் அவித்தையாகிற அக்கியானமே. ஆத்மா வாஸ்தவத்தில் அவித்தையை யுடையவனல்ல. சந்திரன் இரண்டாகக் காணப்பட்டால், அப்படிக் காணப்படுவது தோஷமாகிய கண்ணின் உபாதியினுலேயே யன்றி வாஸ்தவமல்ல. கண்ணின் தோஷமாகிய உபாதியை நீக்கிப்பார்த்தால், சந்திரனிரண்டென்பது ஆரோபிதமேயென்று விளங்கும், அப்படிப்போல சமூசாரம் முதலிய பெந்தமும் மோக்ஷமும் வாஸ்தவத்தில் ஆத்மாவுக்கில்லை. ஆத்மா ஒன்றை விடவேண்டியது மில்லை; ஒன்றைப்போய் அடையவேண்டியது மில்லை. ஆகையால், ஆத்மாவாகிய ஈசுவரன் அவிக்கிரியன். அவித்தையினால், சமூசாரம் அவனிடத்தில் ஆரோபிக்கப் படுகிறது. சகலவிக்கிரியைகளும் அவித்தியா காரியம்; என்று அறிகிற ஞானமே ஞானமென்பது என்

மதம் என்பது கருத்து. (கஅ-வது அத்தியாயம் ரு0-வது சுலோகத் திற்கு இந்த பாஷியக்காரர் செய்திருக்கும் பாஷியத்தையும் பார்க்க.)

(ரா) கூஹத்திரக்கியன் ஜீவனென்று மூந்திய சுலோகத்தில் சொன்னதற்கு விரோதமாய் கூஹத்திரக்கியன் நானென்று இந்தச் சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே யென்றலோ, விரோத மல்ல. எப்படி என்றல், ஜீவன் பகவானுடைய சரீரம். ஜீவனுக்கு பகவான்சரீரி. ஆகையால், தன்சரீரமேதான் என்று சொல்லப்பட்ட து. அப்படிச் சொல்லலாமாவென்றல், ஜீவனும் பகவானும்வேறே யானலும், ஜீவனைவிட்டு பரமாத்மாவும் பரமாத்மாவைவிட்டு ஜீவனு ம் பிரியாதிருப்பதாகிய, (சுவ்யஅஹ ஐகும்) அபிருதக்சித்தத்துவத்தி லேயும், சரீரசரீரிபாவத்திலேயும், விசேஷண விசேஷிய பாவத் திலேயும் ஜீவனே நானென்றே பகவான் சொன்னர். எப்படிப்போ லென்றல், நான் தேவன், நான் மனுஷியன் என்று சொல்லப்படுகை யில் தேவமனுஷிய ஆகாரம் தேகத்தைப்பற்றியதே யன்றி ஆத்மா வைப்பற்றியதல்ல. தேகமும் ஆத்மாவும் வெவ்வேறாயிருக்க அந்த தேகத்தை நான் என்று சொல்லுகிறதுபோல் பகவானையும் ஜீவனை யும் அபேதமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால், பகவான் தானே கூஹத்திரக்கியனென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார். கூஹத்திரக்கிய ன்தானென்று எந்தக்காரணத்திலல் பகவான் சொன்னரோ, அதே காரணத்திலல் கூஹத்திரமும் தானென்று பகவான் சொன்னதாக இந்தச்சுலோகத்திலுள்ள அபி (சுவி) சப்தத்திலல் திரஹிக்கவேண் டியது. கூஹத்திர கூஹத்திரக்கியாளுடைய சுவரூபபேதத்தை யும், அவைகள் பரமாத்மாவை ஆத்மாவாக உடையனவென்பதை யும் அறிவதுதான் உத்தமமானதும் இந்தச் சுலோகத்தில் சொல்லி யதுமான ஞானம்.

(ஙீ,வி) ஜீவனுக்கு அற்பகூஹத்திர ஞானமிருப்பதிலல் அவனை கூஹத்திரக்கியனென்று சொல்லக்கூடாது. அவ்வியக்த மகதாதி சகல கூஹத்திரத்திலும் என்னை கூஹத்திரக்கியரை அறி என்பது தான் தாத்பரியம். கூஹத்திரக்கியன் ஜீவனல்ல. இப்படித் தெரி கிறதுதான் ஞானம்.

(கூ)

சு. தசுகூஹத்ரயவ்யாஜ்ஞ யதிகாரிய தஜ்ஜயசு
வாவயொயத்ர ஹாவஜ்ஞ தத்ஜ்ஞாவிலைநதிஜ்ஞாணா॥

தசு கேஷ்தரம்	} *	அந்தகேஷேத்திரமானது
யத்†		எவ்விதசுவரூபமுள்ளதோ
யாதூக்ஷ‡		எப்படிப்பட்டகுணங்களையுடையதோ
யத்விகாரி		எவ்விதவிகாரத்தையுடையதோ
யதஶ்ச யத்	} §	எதிலெதுண்டானதோ
யத்¶		அந்தகேஷேத்திரக்கியஞானம்
யத்		எவ்விதசுவரூபமுடையவளோ
யத்ப்ரபாவஶ்ச‖		எப்படிப்பட்ட மகிமைகளையுடையவளோ
தத்+		அதை
ஸமாஸேந		சம்க்ஷேபமாக (சுருக்கமாய்)
மே		என்னுடைய (வாக்கியத்தால்)
ஶ்ருணு		கேள்.

அந்த கேஷேத்திரமானது எவ்வித சுவரூப முள்ளதோ, எப்படிப் பட்ட குணங்களை யுடையதோ, எவ்வித விகாரத்தை யுடையதோ, எதிலுண்டானதோ, அந்த கேஷேத்திரக்கியஞ்ஞ எவ்விது சுவரூப முடையவளோ, எப்படிப்பட்ட மகிமைகளை யுடையவளோ, அவைகளை சம்க்ஷேபமாக (சுருக்கமாக) என்னிடத்திலிருந்து கேள். (சு)

ரு. ஜஷிபிர்-ப்ருதா-கீதம் ஸந்தோஹிர்-விவிதைஃ-ப்ருதக்।
ப்ரஹ்மஸூத்ரபதைஶ்சைவ ஹேது-மத்பிர்-விநிஶ்சிதைஃ॥

ப்ருதா-	வெகுவிதமாய்
ஜஷிபிஃ	இருஷிகளினாலேயும்
ப்ருதக்	பிரத்தியேகமாய்

---

* (பீ,வி) அவ்வியக்த மகதாதிகளானவை.

† (ஈ) எந்த வஸ்து.

‡ (ஈர்) எவைகளுக்கு ஆதிரயமானதோ.

§ (ஈ) யதஶ்ச = என்னப் பிரயோசனத்திற்காக வுண்டானது. யத்=எப் படிப்பட்ட சுவரூபமுள்ளதோ. (உ) (பீ,வி) எந்த புருஷனிலே நடந்துப்படுகிறதாக விருக்கிறதோ.

¶ (பீ,வி) அப்படி நடத்துகிறவன்.

‖ (ஸ்ரீ) எப்படிப்பட்ட உபாதி கிருதமான சக்திகளை யுடையவளோ.

+ (ஸ்ரீ) கேஷேத்திர கேஷேத்திரக்கியர்க ளுடைய சுவரூபத்தை.

விவிமெயீம் பலவிதங்களான
ஹம்ஹொஹீம் வேதங்களிலேயும்
ஹெதுஷீ ஸ்ரீம் யுக்திகளுடன்கூடின
விநிஷ்சிதைகீம் சம்பந்தமற்ற அர்த்தங்களை ஸ்தாபிக்கிற
ஹ்ரஹஸ்பத்ய- } * பிரம்மசூத்திரபதங்களிலேயும்
ஸ்தைஸ்சைவ
ஸ்ரீதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(சேஷத்திர சேஷத்திரக்கியர்களுடைய சுவரூபமானது) வெகு விதமாய் ரிஷிகளிலேயும், பிரத்தியேகமாய் பலவிதங்களான வேதங்களிலேயும், யுக்தியுடன்கூடினவும் ஸம்பந்தமின்றி அர்த்தங்களை ஸ்தாபிக்கிறவுமான பிரம்ம சூத்திரபதங்களிலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ஸ்ரீ) (சேஷத்திர சேஷத்திரக்கிய சுவரூபமுதலியன) வசிஷ்டாதி ரிஷிகளால் யோகசாஸ்திரத்தில் நியாயஞாயனம் முதலிய விஷயங்களுக்கு யோக்கியமானவைகளாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. (வைராஜ) விராட்ரூபம் முதலிய பலரூபங்களாயுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

"பலவிதமான வேதங்களிலே"=நித்தியகருமங்களைச் சொல்வது, நைமித்திக கருமங்களைச்சொல்வது, காம்மிய கருமங்களைச்சொல்வது முதலிய பலவிதவேதங்களிலே. "பிரத்தியேகமாயும்"=சேஷத்திரம் பலவிதகருமானுஷ்டானங்களுக்கு யோக்கியமானதாகவும், சேஷத்திரக்கியன், யக்கியாதி கருமானுஷ்டானங்களில் பலவித தேவதாரூபியாகவும் (சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன).

"பிரம்ம சூத்திரபதங்கள்" = பிரம்மசூத்திரமென்பது பிரம்மத்தின் சுவரூபத்தைக்காண்பிக்கிற உபநிஷத்துகளில் தடஸ்தலக்ஷணங்களாகிய, "யதோவா இமானி பூதானி ஜாயந்தே" - முதலிய வாக்கியங்கள். பதமென்பது ஸ்வரூபலக்ஷணங்களாகிய "ஸத்யம் ஜ்ஞானமநந்தம்" முதலியவாக்கியங்கள். அல்லது வேதவியாசர்செய்திருக்கிற வேதாந்த சூத்திரங்களிலுள்ள பதங்கள்.

இவைகளிலேயே சேஷத்திரக்கியனைப் பற்றி விவரவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதிலேயே நான் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேனென்கள். என்பது தாத்பரியம்.

(ஷா) ஸ்ரீதரவியாக்கியானத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தடஸ்தலக்ஷணமென்பது சிலகாலத்தில் விருப்பதும் சிலகாலத்தில் வில்

---

* (ஸ்ரீ) பிரம்மத்தைக் குறிப்பிடுகிற வாக்கியங்களாயும்.

லாம லிருப்பதுமாகிய சகுண பிரம்மலக்ஷணம். சுவரூப லக்ஷணமென்பது எப்பவும் மாறாம லிருப்பதாகிய நிர்குண பிரம்மலக்ஷணம்.

(ஈ) கேஷத்திர கேஷத்திரக்ஞ சுவரூபமானது பராசரர் முதலிய ரிஷிகளால் வெகுவிதமாய்ச் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. (விஷ்ணு புராணத்தில் உ-வது அம்சம் கக-வது அத்தியாயம் சுக-ஸ்லோ எ0உ - சுலோகங்கள்) "அரசனே! நாணும் கீயும் மற்றவர்களும் தேகங்களாய் மாறிநிற்கிற பிருதிவி முதலான பஞ்ச பூதங்களாலே சமக்கப் படுகிறோம். இந்தப் பூதவர்க்கமும், குணங்களின் பிரவாகத்திலே வீழ்ந்து அதன் வசத்திலே நடத்தல் முதலிய வியாபாரங்களைப் பெற்றிருக்கின்றது. சத்துவ முதலான அந்த குணங்களும் கருமங்களுக்கு வசப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கருமங்கள் அவித்தையிலே சம்பாதிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. அவ்வவித்தை சகலப் பிராணிகளிடத்திலு மிருக்கின்றது. ஆத்மாவோ சுத்தமாயும் நாசமில்லாததாயும் பசி முதலான ஷட்ர்மிகளு மற்றதாயும் சத்துவாதி குணரகிதமாயும் குணமயமானப்பிரகிருதியைக்காட் டிலும் வேறுதாயு மிருக்கின்றது". (ஷ அத்தியாயம் அக-வது சுலோகம்) "தேகமே ஆத்மா வென்றால், அந்தத் தேகம் தலை, கால், கை, முதலான அனேகவஸ்து ரூபமாகையால் எந்த அவயவத்திலே அந்தச்சொல்லைப் பிரயோகிக்கலாம்?". (ஷ அத்தியாயம் கo-வது சுலோகங்கள்) "நீயார்? சிரசா? கழுத்தா? வயிறு? அல்லது கால் முதலிய வற்றுள் ஏதாலுமா? சொல். இவ்வுடம்புக்கு நீயார்? உனக்கு இவ்வுடம்பு யாது? ஓ! ராஜாவே! இவ்விதமாய் சகலாவயவங்களுக்கும் வேறாய் நிற்கிற நீ நன்றாய் ஆலோசித்து, நான் யார் என்று சிந்தித்துக்கொள்." விஷ்ணு சகஸ்ர நாமத்தில் (கக-வது சுலோகம்) "ஹம்ஸ்யாணிஜலநாவஷ்டிம் வக்ஷம்தேஜோவபுர்தரம் | வாலகவாத்ஹநாஹஷ்டம் சேஷ்தரம்சேஷ்தரஜ்ஞவித்" என்றதினால் இந்திரியாதி சகலமும் வாசுதேவ சுவரூபமென்றும், சொல்லப்பட் டிருக்கிறது, இப்படி ரிஷிகளால் வெகுவிதமாய்ச் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது.

"வேதங்களினால் பிரத்தியேகமாயும், வெகுவிதமாயுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது" என்றால், இருக்-யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வணம், முதலிய வேதங்களால் கேஷத்திர கேஷத்திரக்ஞபதார்த்தரூபம் வெவ்வேறாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தைத்திரீயோபநிஷத்தில் ஆத்மாவிடத்திலிருந்து ஆகாசம்; ஆகாசத்திலிருந்து வாயு; வாயுவிலிருந்து அக்கினி; அக்கினியிலிருந்து ஜலம்; ஜலத்திலிருந்து பிருதிவி (பூமி); பூமியிலிருந்து பயிர்கள்; பயிரினால் அன்னம்; அன்னத்தினால் தேகம்; என்று கேஷத்திரமாகிற சரீரத்தைச்சொல்லி, இந்தசரீரத்தைக்காட்டிலும் அந்தியனாய் உள்ளேயிருக்கிறவன் பிராணமயன்; அவனுக்கு முள்ளேயிருக்கிறவன்; மநோமயன்; என்று சொல்லி

இவனைக்காட்டிலுமுள்ளே யிருக்கிறவன் விக்கியானமயன், இவன் தான் கூஷத்திரக்கியன், இவன்தான் ஜீவன், கூஷத்திரத்தைக்காட் டிலும் அந்தியனன் ஜீவனைக்காட்டிலும் அந்தியன் ஆநந்தமயன், இவன்தான் பரமாத்மா என்று கூஷத்திரக்கியனைப்பற்றி இவ்வித மாய் வேதாதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"பிரம்ம சூத்திரபதங்கள்" என்றால், "நவியஷ்ரூ-தேஃ" முத லியசூத்திரங்களால் கூஷத்திரசுவரூபமும், "ஜ்ஞாதஸ்து" முதலிய சூத்திரங்களால் கூஷத்திரக்கிய சுவரூபமும் சொல்லப்பட்டிருக்கி றது. "வ்ரூத்-தசுரூ-தேஃ" முதலிய சூத்திரங்களால் பகவானல் நியமனம் (ஏவல்) செய்யப்படுகிற நிமித்தத்திலே கூஷத்திரம் கூஷத்திரக்கியனிரண்டும் பகவத் சுவரூபமே யென்று சொல்லப்ப ட்டிருக்கிறது.

இவ்விதமாய் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை உன க்கு சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன் என்று பகவான் சொன்னதாக தாத்பரியம். (கூ)

சூ. ஜ்ஹாஸ்-தாநவ்ஹம்காரொ வை-ஜ்ஸவ்ய சூஜிவவ்
இந்த்ரியாணிஜ்ஹிமெகூம்வ வம்வவெந்த்ரியமொஹராஃ॥

எ. இச்ஹாதெஷஷ்ஸ்-வம்ஜ்-ஞ்வம் ஸம்ஹா தஸ்ரூ-தாயூ-திஃ
வ்ரூதசுகூஷ்ய சூஸ்ஹாவிஸ்ரூ-த வஸ்விகாரூஜ்-ஞ்ஹாவ்ரூ-தம்॥

ஜ்ஹாஸ்-தாதி	ஆகாசாதி பஞ்சமகாபூதங்கள்
கூஹம்காரஃ	அகங்காரதத்துவம்
வை-ஜ்ஸிஃ	மகத்தத்துவம்
சூவ்ய சூஜிவவ	மூலப்பிரகிருதியாகியமாயை
ஜ்ஸ	}
இந்த்ரியாணி	} தசேந்திரியங்கள் பத்து
வ்ஸகூத்து	மனதொன்று
வம்வவ	} இந்திரியங்களுடைய விஷயங்களாகிய சப்
இந்த்ரியமொஹராஃ	} தஸ்பரிச ரூபரஸகெந்தங்கள் ஐந்து
இச்ஹா	இச்சை (விருப்பு)
தெஷஷ்ஃ	துவேஷம் (வெறுப்பு)
ஸ்-வவ்ம்	சுகம்
ஜ்-ஞ்வம்	துக்கம்
ஸம்ஹாதஃ	சரீரம் அல்லது தத்துவக்கூட்டம்
தெதஸா	ஞானத்மகமான மனோவிருத்தி
யூதஃ	தைரியம்

(கூஅ)

கo. உசூராஜ்ஞ்ஞிதம்வாவி ஹ-ம்ஜாநம்வாமணாங்கிதம்வி
விஜ்ஞாநாந-வெஸவுஞ்சி வெஸவுஞ்சிஜ்ஞாநயஷ்-வெஷ்டிம்.

ஹிதம்	தேகத்திலேயேயிருக்கிறவும்
உதாஜ்ஞம்	ஒருதேகத்தைவிட்டு மற்றொரு தேகத்தை யடைகிறவும்
ஹ-ம்ஜாநம்வா	விஷயங்களை யநுபவிக்கிறவும்
மணாங்கிதம்வாவி	இந்திரியங்களுடன் சேர்ந்திருக்கிறவுமான ஜீவன்கள்
விஜ்ஞாம்	அறிவாளிகள்
நாந-வெஸவுஞ்சி	பார்க்கிறதில்லை
ஜ்ஞாநயஷ்-வெஷ்டம்	ஞானக்கண்ணுள்ளவர்கள்
வெஸவுஞ்சி	பார்க்கிறார்கள்.

(ஜீவன்) தேகத்திலேயிருக்கையிலும் வேறொரு தேகத்தை யடைகையிலும் விஷயங்களை யநுபவிக்கையிலும் இந்திரியங்களுடன் சேர்ந்திருக்கையிலும் அறிவாளிகள் காண்கிறதில்லை. ஞானக் கண்ணுள்ளவர்கள் காண்கிறார்கள். (ஞானிகள் தவிர மற்றவர்களுக் ஞ்ஜீவன் எந்த நிலையிலும் காணமுடியாதிருக்கிறது.)

(ஸம) மணாங்கிதம் = கூடியிருக்க. சொரூபத்தைவிட்டு அதாவது. இதில்லாமலிருப்பதே தேகங்களின் லக்ஷணம். ஸாதாரண ஜீவன், விஜ்ஞாம் = காணமுடியாது சேர்ந்திருப்பது முதலியவற்றுக்களில் ஸாதாரணமாய் விசேஷணங்கள், அறிகிறதில்லை.

(ஸா) ஞானங்களைப் பெறமுடியாத தேகத்தைவிட்டு ஜீவன்களாவது அந்த தேகத்தை விட்டுப் பிரிந்திருப்பதாவது அந்த தேகத்தி லிருப்பதாவது ஞானமுள்ளவர் விஷயங்களை யநுபவிப்பதாவது தேகமே ஆத்மாவென்கிற புத்தியுள்ளவர்களாய் முக்கிய, தேகத்தைவிட அங்கியமும் புத்தியுமாயுள்ள ஜீவன் தென்றோதும் காண்கிறதில்லை. தேகாத்ம விசேஷபுத்தி யுள்ளவர்கள் காணுகிறார்கள்.

(ஸீ,வி) தேகத்தைவிட்டுப் போதலையும் தேகத்திலிருப்ப தையும் விடயங்களை யநுபவிக்கிறதையும் ஆகிய ஞானங்களை யுடனிருக்கிற ஜீவனை, அறிவாளிகள் காண்கிறார்கள். ஞானிகள் காணுகிறார்கள்.

கக. யதந்தோயொகிநமிஷ்டூநம் வஷ்ருஜ்வாத்ஹநிவஷ்டிதம்।
யதந்தோவ்ருஷ்ருதாத்ஹாநோ நைநந்வஷ்ருஜ்வெதஸ்ம்॥

யதந்தம்	(தியாநிகளால்) முயற்சிசெய்கிற
யொகிநம்	ஞானிகள்
ஹ்ருத்நி	தேகத்தில்
ஹவஷ்டிதம்	இருக்கிற
வநம்	இந்தஜீவாத்மாவை
வஷ்ருந்தி	பார்க்கிறார்கள்
யதந்தொவிவ	(சாஸ்திராப்பியாசாதிகளால்) முயற்சி செய்துகொண்டிருந்தபோதிலும்
ஹ்ருத்ஹாத்மநம்	சித்தசுத்தியில்லாத
ஹவெதஸ்ம்	அற்பஞானிகள்
வநம்	இந்தஜீவாத்மாவை
நவஷ்ருஜ்தி	பார்க்கிறதில்லை.

தியாநிகளால் முயற்சிசெய்கிற ஞானிகள் தேகத்திலிருக்கிற ஜீவாத்மாவைப் பார்க்கிறார்கள். சாஸ்திராப்பியாசாதிகளால் முயற்சிசெய்துகொண்டிருந்தபோதிலும், சித்தசுத்தியில்லாத அற்பஞானிகள் ஆத்மாவைப் பார்க்கிறதில்லை.

(ஸ்ம) முயற்சிசெய்கிற மனச்சமாதானமுடைய சிலர், புத்தியில் தோற்றுகிற ஆத்மாவை, இவன்தான் நானென்று அறிகிறார்கள். தபசு முதலியவை செய்துக்கொண்டிருந்தாலும், காமக்குரோதங்களையடக்காமலும் நிஷித்த ஆசாரங்களை விடாமலு மிருக்கிற அசுத்த புத்தியுடன் கூடின அவிவேகிகள், ஆத்மாவைப் பார்க்கிறதில்லை.

(ஈா) என்னுடைய சரணாகதி பூர்வமாகக் கருமயோகாதிகளில் பிரயத்தினம் செய்துக்கொண்டிருக்கிற சித்தசுத்தமுடைய யோகிகள், யோகமென்கிற கண்களினால், சரீரத்தைக்காட்டிலும் அந்நியனாகவும், சுவசுவரூபத்தோடு கூடினவனாகவும் சரீரத்திலிருக்கிற ஜீவனைப்பார்க்கிறார்கள். என்னை சரணாகதி செய்யாமலும், அசுத்த மனதையுடையவும், ஆத்மாவைப்பார்க்க சக்தியுள்ள மனதில்லாமலு மிருக்கிற அவிவேகிகள் முயற்சிசெய்தாலும் பார்க்கிறதில்லை.

(ஸீ.வி) ஞானிகள் பரமாத்மாவைப் பார்க்கிறார்கள். அக்கியானிகள் பரமாத்மாவைப் பார்க்கிறதில்லை. (ககி)

கஉ. யதாதித்யகதம்தேஜோ ஜகத்பாஸயதேஉகிலம்।
யச்சந்த்ரமஸியச்சாக்னௌ தத்தேஜோவித்திமாமகம்॥

ஆதித்யகதம்	சூரியனிடத்திலிருக்கிற
யத்	எந்த
தேஜஃ	தேஜஸ்ஸும்
சாந்த்ரமஸி	சந்திரனிடத்திலிருக்கிற
யத்	எந்தத் தேஜஸ்ஸும்
சாக்னௌ	அக்கினியினிடத்திலிருக்கிற
யத்	எந்தத் தேஜஸ்ஸும்
சகிலம்	சகலமான
ஜகத்	ஜகத்தை
பாஸயதே	பிரகாசிப்பிக்கிறதோ
தத்	அந்த
தேஜஃ	தேஜஸ்யாவற்றையும்
மாமகம்	என்னுடையதாக.
வித்தி	அறி.

எந்தெந்தத் தேஜஸ்ஸானது சகலலோகத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறதோ, அந்த சூரியனிடத்திலுள்ளவும் சந்திரனிடத்திலுள்ளவும் அக்கினியினிடத்தி லுள்ளவுமான தேஜஸ்ஸை என்னுடைய தென்றுஅறி.

(ஸ்ரீ) பரமாத்ம சுவரூபமானது விசித்திரசக்தியோடு கூடின தென்பது, இதுமுதல் நாலு சுலோகங்களினால் சொல்லப்படுகிறது.

(ஸ்ரீ) "தத்ஸ்வரூபம்" என்றதினால் எந்த பகுதிச் சுவரூபம் சொல்லப்பட்டதோ, அது சர்வாத்மகத்துவமும் சர்வஜ்ஞத்துவமும் முழுடையதென்று இதுமுதல் நாலு சுலோகங்களினால் சொல்லப்படுகிறது.

சூரியன் சந்திரன் அக்கிநி இவைகளிலுள்ளதும் உலகத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறதுமான தேஜஸ் என்னுடையதென்று அறி. அல்லது சூரிய சந்திர அக்கிநிகளிடத்திலுள்ள சைதன்னியம் (ஆத்மசுவரூபம்) எதுவோ, அதுதான் சகலலோகத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறது; அந்த சைதன்னிய சுவரூபம் நானென்று அறி. சூரியன் சந்திரன் அக்கிநி இவைகளில் தவிர மற்றவைகளில் சைதன்னிய சுவரூபமில்லையோவென்றால், சகலவஸ்துக்களிலும் என்னுடைய சை

தன்னிய பிரகாச சுவரூப மிருந்தபோதிலும், சத்துவாம்சத்தை அதிகமாயுடைய சூரிய சந்திர அக்கிநிகளில் என் சைதன்னியப்பிர காச மதிகமென்று அறியத்தக்கது. அதெப்படியென்றால், மரம் சுவர் முதலியவைகளில் முகம் தெரியாவிட்டாலும் கண்ணாடியி லதின் தாரதம்மியப்படிக்கு முகம் தெரிகிறதுபோல.

(ரா) இந்திரியங்கள் விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கிறதற்கு பா தகமாயிருக்கிற அந்தகாரத்தை (இருட்டை)ப்போக்கடித்து இந்தி ரியங்களை விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கும்படி செய்கிறவும் அதி கப்பிரகாசத்தோடு கூடியவுமாகிய சூரியன் சந்திரன் அக்கிநி இவை களைப் பிரகாசிப்பிக்கிற ஞானமாகிய ஜோதி சுவரூபனையும் பிரகிரு தி விமுக்த (பிரகிருதியினின்று விடுபட்டவ) னையுமிருக்கிற ஆத்மா வும், பிரகிருதி சம்பந்தத்திலிருக்கிற ஆத்மாவும், பகவானுடைய விபூதிகள் என்கிறதாக "தஜாஉவாஉஂஜ" "ஔஔவாஂஶ்" முதலிய சுலோகங்களினால் சொல்லப்பட்டது. இப்போது பிரகிருதியினு லுண்டான பஞ்சமகா பூதங்களில்சேர்ந்த சூரியன் சந்திரன் அக்கிநி முதலியவைகளி லுள்ள ஜோதிஸ்ஸும்கூடத் தன்னுடைய விபூதி யென்பது சொல்லப்படுகிறது. சகல லோகத்தையும் பிரகாசிப் பிக்கிற சூரிய சந்திராதிகளிலுள்ள பிரகாசமானது, அந்த சூரிய சந்திராதிகளால் நான் ஆராதிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு என்னால் கொடுக்கப்பட்ட தென்றும் அந்தப் பிரகாசம் என்னுடைய விபூதி யென்றும் அறி.

(ரீ,வி) சூரியன் முதலியவைகளின் தேஜஸ்ஸானது, என்னு டைய அதீன மென்றறி. (கஉ)

கஈ. மாஶாவிஶ்ய ஹ-ஏ தாநி யாஈயாஶ்ய ஹமொஜஸ்வா।
வ-ஷ்ணாஶிஷளஷயீஸ்வ-ஶ்ர ஸ்ரொமொஹ-ஏகூவாஈஸ்வா தகூஂ॥

கஹம்	நான்
ஏஜஸ்வா	பலத்தினால்
ஶ்ரம்	பூமியை
கூவிஶ்ய	பிரவேசித்து
ஹ-ஏ தாநி	பிராணிகளை
யாஈயாஶிஷ	தரித்துக்கொண்டுமிருக்கிறேன்
ஈஸ்வா தகூஂ*	இரஸஸ்வரூபமான
ஸ்ரொஷீஂ	சந்திரனை

---

* (ரா) அமிருத ரஸ சுவரூபியான.

நசஅ பகவத்கீதை.

ஹகூவா இருந்துகொண்டு

ஸவஸ்ரீ சகலமான

ஒஷயீ பயிர்களை

வஷோணிஜ போஷித்துக்கொண்டு மிருக்கிறேன்.

நான் பெலத்தினால் பூமியைப் (பூமியில்) பிரவேசித்து, பிராணிகளை தரித்து (சுமந்து அல்லது தாங்கி) க்கொண்டிருக்கிறேன். இரஸசுவரூபமான சந்திரனாக விருந்துகொண்டு சகலமான பயிர்களைப் போஷித்துக்கொண்டு மிருக்கிறேன்.

(ஙம) பிராணிகளை தரிக்கிறேனென்றதினால் பிராணிகள் வசிக்கிறபூமியை சமுத்திரத்தில் அழுந்திப் போகாமலும் பிளந்துபோகாமலும் தரிக்கிறேன் என்றும், சந்திரகிரணங்களால் பயிர்கள் விருத்தியாகிறபடியால், சந்திர சுவரூபமாயிருந்து நான் விருத்தி செய்கிறேன் என்றும் கொள்ளவேண்டியது. (கூட)

கச. சஹம்வெஷ்வாநரோஹ-காமி பராணி-நாம்ஹ மஹோஷ்மி தீ
பராணாவா நஸமாய-க்தஃ பசாம்யன்ன-சதுர்வி-தம்.

சஹம் நான்

பராணி-நாம் பிராணிகளுடைய

தேஹம் தேகத்தை

ஆஸ்ரயித்துவனைய் ஆச்சிரயமாக

வைஷ்வாநரஃ வைஷ்வாநரனாகி

ஹ-காமி இருந்துகொண்டு

பராணாவா நஸமாய-க்தஃ { (அக்கினியை ஜாவலிக்கச் செய்கிற) பிராணனை வாயுக்களுடன் கூடியவனாய்

பசாம்யன்ன-சதுர்வி-தம்* நான்குவிதமான

சூநஃ† அன்னத்தை

பசாமி பக்குவம்செய்கிறேன்.

---

*-† (ஙம)(ஷீர)(ஹீ,வி)(ஈர) க. ஹகூஷ்யஃ வாஜ்யஃ } பற்களினால் கடித்துச்சாப்பிடுகிற வஸ்துக்கள். (காய்கிழங்குமுதலியன.)

(ஙம)(ஷீர)(ஹீ,வி)(ஈர) உ. ஹொஜ்யஃ சோஷ்யஃ } பற்களினால் கடிக்கவேண்டியதல்லாதும் நாக்கினால் மென்று விழுங்கும் வஸ்துக்கள். (அன்னம் முதலியன.)

(ஙம)(ஷீர)(ஹீ,வி)(ஈர) ஊ. லெஹ்யஃ } நாக்கினால் நக்கி விழுங்கத்தக்க வஸ்துக்கள். (துவையல் முதலியன.)

ஙான் பிராணிகளுடைய தேகத்தை ஆசிரயித்து, அக்கினியாக விருந்துகொண்டு அக்கினியை ஜீவலித்கச்செய்கிற பிராணபானவா யுக்களுடன் கூடியவனுய் ஙான்குவிதமான அன்னத்தைப் பக்குவம் செய்கிறேன். (ஜீர்ணம் செய்விக்கிறேன்.) * (கச)

கஙு. ஸவஃஸ்வாஹம் ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டா உதஸ்ருஜீஃபா நஃவொ ஹ நஞ்ஞு। வெதெஷ்ஞுஸர்வெஃ ஈஹரெவவெதெஷ்வா வேஹாஞ்ஞ கூரெ உவிதெஷவாஹம்॥

* ஸவஃஸ்வ	சகலப்பிராணிகளுடையவும்
ஹ்ருதி	இருதயத்தில்
ஸந்நிவிஷ்டஃ	அந்தரியாமிரூபமாயிருக்கிறேன்
உதஃ	என்னலேயே
ஸ்ருஜீஃ	நினைவும்
ஜ்ஞானம்	அறிவும்
சுவொஹந்ஞு	மறதியும்
(ஹவம்தி)	உண்டாகின்றன
ஸர்வெஃ	சகலமான
வெதெஷ்ஞு	வேதங்களினலேயும்
வெதவித்	அறியத்தகுந்தவன்
சுஹமேவ	ஙானே
வேதவித்	வேதார்த்தங்களையறிந்தவனும்
வேதாந்தகிருத் †	வேதாந்தசம்பிரதாயத்தைச்செய்தகுருவும்
சுஹமேவ	ஙானே.

சகலப் பிராணிகளுடையவும் ஹிருதயத்தில் ஙான் அந்தரியாமி யாயிருக்கிறேன். என்னலேயே (அந்தப் பிராணிகளுக்கு) நினைவு அறிவு மறதி இவை யுண்டாகின்றன. சகலமான வேதங்களினலே யும் அறியத்தகுந்தவன் ஙானே. வேதார்த்தங்களை யறிந்தவனும் வேதாந்த சம்பிரதாயத்தைச் செய்தகுருவும் ஙானே.

(ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) சு. வொஷ்யம் } வாயினல் ஊறிஞ்சி சாப்பிடத்தக்க வஸ்துக்
(ஙா)(ஜீ,வி) வெயம் } கள். (பழ இரஸம் முதலியன.)

* (ஹ்ரு) சுயதீந்ரியவெஷ்யாநமொயொயதீக்ஷ்ணவ்ராவஷ்டெ யெநெஷ நூம்வெ ஸ்ருதெ யதிஷ்டதி தெ। தவ்ரெஷ வொஷொஹவதியதெசுகுணஸ்ரவணீயாயஸ்ய ணொதி। ஹயதொசுகுஷ்டி நுஹவதி ஏநநாவொஷம்ஸ்ய ணொதி" வ்ய-எ,கூ.

† (ஜீ,வி) வேதவியாசருடனேயிருந்து பிரம்மசூத்திரங்களைச் செய்தவரும்.

(ஶ்ரீ) சகலப்பிராணிகளுடைய, ஹ்ருதி = புத்தியில், ஸ்தி²தம் = நான் ஆத்மாவாக, ஸந்நிவிஷ்டோ² = இருக்கிறேன்.

(ஈச) மூன்றிய சுலோகத்தில் சொன்ன சூரியன் சந்திரன் அக்கினி இவர்களுடையவும் சகலப்பிராணிகளுடையவும் இருதயத்தில், ஸந்நிவிஷ்டோ² = நியாமகனாகவிருக்கிறேன். இந்த அர்த்தமானது "ஈஶ்வரோ விஷ்டோ² ஶாஸ்தா ஜநாநாம்" முதலிய சுருதி வாக்கியங்களினாலும், "ஶாஸ்தாவிஷ்ணோ: ரமஶஷவ:" முதலிய ஸ்மிருதி வாக்கியங்களாலும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால், நான் நினைவு ஞானம் மறதி இவைகளை யுண்டுபண்ணுகிறேன். முன் அநுபவித்தவைகளை ஞாபகத்துக்குக் கொண்டுவருவது நினைவு - வஸ்துக்களின் சுவரூபத்தை எதார்த்தமா யறிவது ஞானம். கொடுகாலத்திற்கு முன் அறியப்பட்ட சங்கதியில் ஞாபகமில்லாதிருப்பதுமறதி. வேதங்களினாலே அறியத் தகுந்தவனென்றால், வேதங்களால் சொல்லப்படுகிற வாயு அக்கினி சந்திரன் சூரியன் இந்திரன் முதலியதேவதைகள், என்சரீரமாயும் அவர்களுக்கு நான் சரீரியாயும் இருப்பதால் என்னையே வேதங்கள் சொல்லுகின்றனவென்று தாத்பரியம். வேதாந்த்ருத் = வேதோக்த கருமங்களைச் செய்கிறவர்களுக்குப் பலனைக் கொடுக்கிறவன், ஸ்வயம் = நானே. இந்த அர்த்தமானது "யோயோயாம்யாம்" முதல் "ஸ்வயமேவாத்மநாத்மாநம்" வரையிலுள்ள சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி வேதார்த்தங்களை யறிந்தவனும் நானே. (ஈச)

கசு. ஶாஶ்வதாநாம்-ச-ஷாஶ்வதாயாம் க்ஷரம்ருʼதாக்ஷரயோ:।
க்ஷரம்ருʼத்வாத்மாநாம்-ஏ தாதி ந்ருʼடிலாயாக்ஷரஉச்யதே॥

ஶாஶ்வதாயாம்*	உலகத்தில்
க்ஷரம்ருʼத†	க்ஷரனென்றும்
அக்ஷரவாக்ஷரவதி	அக்ஷரனென்றும்
ஜீவ	} இவ்விருவகைப் புருஷர்களைம்
ஈஶ்வர	
ஶாஶ்வத-ஷிவ	

---

* (ஶ்ரீ) சுழற்சாரத்தில்.

† (ஶ்ரீ) நாசமடையத்தக்க. (ஈ) பிரகிருதி சம்பந்தத்திலிருக்கிற அழுகத்த ஜீவன். (உ) (மீ,வி) பிரம்மாதி ஜீவகோடிகள்.

வஷ்ணி
ஹ்ருதாதி
சூத்ரம்
க்ஷேத்ரஜ்ஞம்
சாக்ஷாத்
உச்யதே

} பிரம்மாதிதேகம்முதலாயுள்ள சகல அசேதனங்களும் சூத்ரமென்று சொல்லப்படுகின்றன சேதனன் அசூத்ரனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

உலகத்தில் சூத்ரன் அசூத்ரன் என இருவகைப் புருஷர்களுண்டு. பிரம்மாதிதேகம் முதலாயுள்ள சகல அசேதனங்களும் (ஜடபதார்த்தங்களும்) சூத்ரமென்றும், சேதனன் அசூத்ரனென்றும் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) கூடஸ்தரான ஜீவனைத்தான் அசூத்ரனென்று சொல்லியிருக்கிறது. எப்படியென்றால், கூடீ = கல்லுகளுடைய இராசிகள் அடங்கியதாகிய மலைபோல, ஸ்தஃ = இருக்கிறவன். என்றால், தேகமழிந்தாலும் இவன் அசையாமல் மலைபோலிருக்கிறவன் என்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ) "யதாஸ்திதஸ்ருதம்தத்" (இதின் கஉ - வது சூ,) முதல் உபாதியிலுண்டான ஈசுவரரான நாராயணனுடைய மகிமையின் சுருக்கம் சொல்லப்பட்டது. இப்போது சூத்ராசூத்ர உபாதியிலிருந்து பிரித்து, நிருபாதிகராகவும் கேவலராகவுமிருக்கிற அவருடைய தத்துவ நிச்சயத்தின் பொருட்டு ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இதின் மூன்றியும் பிந்தியுமுள்ள அத்தியாயங்களின் சமுதாயார்த்தத்தை மூன்று வகுப்புகளாகப் பிரித்து அவைகளிலிரண்டு வகுப்புகள் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. லொகே = ஸம்ஸாரத்தில், சூத்ரம் = நாசமடையத்தகுந்த வகுப்பென்றும், சாக்ஷாத் = பகவன் மாயாசக்தியான் நாசமடையாத வகுப்பென்று மிரண்டுவிதம். அந்த பகவன் மாயாசக்தி எப்படிப்பட்டதென்றால், சூத்ரபுருஷனுடைய உற்பத்திக்கு விதையாயும், அநேக சம்சாரிகளான பிராணிகளுடைய காமகருமங்கள் முதலியவைகளின் வாசனை (கருமசேஷம்) களுக்கு ஆசிரயமாயுமிருக்கிறதுதான்.

அந்தப் புருஷர்களின்னர் என்பதை பகவான் சொல்லுகிறார். விகாரமடையப்பட்ட பூதங்களெல்லாம் சூத்ரமென்று சொல்லப்படுகின்றன. கூடஸ்தஃ—கூடஃ = இராசி (குப்பல்) போல, ஸ்தஃ = ஸ்திதஃ = இருக்கப்பட்டவன், அல்லது, கூடஃ = மாயை, அதில் ஸ்தஃ = இருக்கிறவன். ஞானமின்றி ஸம்ஸாரபீஜம் நசிக்காமலிருப்பதிலே அசூத்ரனென்று சொல்லப்பட்டது.

(ஈ) பிரகிருதி சம்பந்தத்தி லிருக்கிறவன் அமுக்தஜீவன். அவன் சகாரனென்று சொல்லப்படுகிறான். பிரகிருதி சம்பந்தத்தினி ருந்து விடுபட்ட விமுக்தஜீவனுகிய சுத்தாத்மா சகாரனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(உ) (ஸீ,வி) பிரம்மாதிஜீவர்கள் சகாரம். எனென்றால், தேகம் நசிக்கிறபடியினாலே. இலகுதாமி அகாரம். இவள் விகாரமற்றிருப் பதாலும் புருஷனைப்போல சக்தியுடையளானபடியாலும் கூடஸ்த னென்ற புல்லிங்கபதத்தால் சொல்லப்பட்டான். (கஅ)

கன. உத்தீவரஷஸ்ரீயும் வாஸாதேதுஷாஸ்தீ
யொயொகதயாவிஶ்வ விஹதிஷ்வவ்யாஸ்மாயீ॥

ஈவ்யம்	நாசமற்ற
ஈஶ்வராய*	ஈசுவரனுகிய (எஜமானன்)
யம்	எந்த ஆத்மாவானவர்
லொகதயா†	மூன்றுலகங்களையும்
ஆவிஶ்ய‡	பிரவேசித்து
விஹதிஷு§	இரகூதிக்கிறாரோ
(ஸம்)	அப்படிப்பட்ட
உத்தீம்	} பரமபுருஷனானவர்
வரஷஸ்தாம்	
ஈதயம்¶	} சகாரசகாரங்களைப் பார்த்திரு பலவிய ராயும்
வாஸாதேதி	பரமாத்மாவாயும்
உதாஹரதி	வேதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

---

* (ஸ்ரீ) சர்வக்கியனனை நாராயண னென்கிற டையருள்ள கியாமகருவி. (ஈ) கியாமகத்துவமுடையவன்.

† (ஸ்ரீ) (ஸீ,வி) பூலோக புவர்லோக சுவர்லோகங்களினிலே. (ஈ) தேசனம் (இடம்) அத்துடன் சேர்த்திருக்கிற பெத்தஜீவன் முக்தஜீவன் இரண்டையும்.

‡ (ஸ்ரீ) தன்னுடைய டலசக்திகளிருலே பிரவேசித்து.

§ (ஸ்ரீ) (ஸீ,வி) தரிக்கிறோர.

¶ (ஈ) சகாரனுகிய பெத்தஜீவனையும், அசகாரனுகிய முக்தஜீவனையும் சக் டிலும் அங்கியாமியும். (ஸ்ரீ) சகாரசகாரோ பாதிகளின் சம்பந்தமற்ற கித்தியசுத் புத்தமுக்த சுவபாவ முள்ளவர்.

ரூசமற்ற ஈசுவரனுகிய எந்த ஆத்மாவானவர் மூன்று (சுவர்க் கமத்திய பாதாளம்) லகங்களிலேயும் பிரவேசித்து இரகூஷிக்கிறாரோ, அப்படிப்பட்ட பரம புருஷனைவர், கூரூகூரங்களைப் பார்க்கிலும் அந்தியராயும் பரமாத்மாவாயும் வேதங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார். (கஎ)

கஅ. யஸ்மாச்சூரூதீதோஹ மசூரூதபிவோத்தமஃ,
சுதோஸ்மிலொகெவெதெத வ்யுதிதஃவைரூஷோத்தமஃ॥

சூவம்	நான்
யஸ்மாத்	எதிலே
சூரூம்*	அசேதனத்தை
சூதீதஃ†	அதிக்கிரமித்தவனையும்
சூசூரூதபிஃ‡	சேதனத்தைக்காட்டிலும்
உத்தமஃ§	உத்தமனையுமிருக்கிறேனே
சூதஃ	அதிலே
லொகெ¶	பிரபஞ்சத்திலேயும்
வெதெ	வேதத்திலேயும்
வைரூஷோத்தமஃ (ஐதி)	புருஷோத்தமனென்று
வ்யுதிதஃ	பிரசித்தியடைந்தவனாய்
சூஸ்மி	இருக்கிறேன்.

நான் எதிலே, அசேதனத்தை யதிக்கிரமித்தவனையும் (அசேதனத்தைக்காட்டிலு மதிகனையும்) சேதனத்தைக்காட்டிலும் உத்தமனையுமிருக்கிறேனே, அதிலே, பிரபஞ்சத்திலேயும் வேதத்திலேயும் புருஷோத்தமனென்று பிரசித்தியடைந்தவனாயிருக்கிறேன்.()

---

* (ரூ०) அசுவத்தமென்று முன்சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஸம்ஸாரமாயாவிருக்ஷத்தை.

† (ஸீ,வி) கூரூகூரங்களை அதிக்கிரமித்தவனையும்.

‡ - § (ரூ०) ஸம்ஸார விருக்ஷத்திற்கு மூலமாயிருக்கிற மாயையைக்காட்டிலும் மேலாயிருப்பவன்.

¶ (ரூ०) பிரபஞ்சத்திலே ஜனங்களாலேயும், காவியாதிகளில் கவிகளிலேயும். (ஈர) (ஸீ,வி) ஸ்மிருதியிலேயும்.

ஹஹாரத	ஓ ! பாரதவம்சத்திலுதித்தவனே !
யம்	எவன்
சுவம்மி-குமீம்*	நிச்சயமுரானைத்தேறாதகூடியவனாய்
வவம	முன்சொன்னவிதமாய்
ஸாம	என்னை
வ-ர-ரஷொ-குமம்	பரமேசுவரத்தமனை
ஜாநாதி	அறிகிறானே
ஸம்	அவன்
ஸவ-புவிசு	சர்வத்தியன் (எல்லாவற்றையும் ! மறிந்தவன்)
ஸாம	என்னை
ஸவ-புஹாவெ-ந†	சகலவிருத்திணலையும்
ஹஜதி	ஆராதிக்கிறான்.

ஓ ! பாரதவம்சத்திலுதித்தவனே ! எவன் நிச்சயமுரானைத்தேறாது முன்சொன்னவிதமாய் என்னைட: பரமேசுவரத்தமனை அறிகிறானே, அவன் சர்வத்தியன் (சகலமும் தெரிந்தவன்). என்னை சகலவிருத்தி ணலையும் ஆராதிக்கிறான்.

(ஸம்) எவன் முன்சொன்னவிதமாக என்னைப் பரமேசுவரத்தமனென்று, சுவம்மி-குமீம்=மோசத்தைத விட்டவனாய், ஜாநாதி=என்னையே நானென்று அறிகிறானே, அவன் சர்வத்தியன். அப்படியென்னை, ஸவ-புஹாவெ-ந = சகலத்திற்கும் ஆத்மாவாக, ஹஜதி = தியானிக்கிறான்.

(ஸா) ஜாநாதி = என்னைப் பரமேசுவரத்தமனென்றும் சாசாரத்தனென்றும் சகுணாசகுணங்களைவிட அந்தியமென்றும் பிரபஞ்சத்தில் வியாபித்திருக்கிறவ னென்றும் அனைத்தும் தரிக்கிறவனென்றும் சுகதுக்கமறியாதவனென்றும் எவன் அறிகிறானே, அவன், ஸவ-புவிசு = சகலத்தையு மறிந்தவன். என்றால், என்னை அடைவதற்குள்ள சகல உபாயங்களையும் அறிந்தவன். ஸவ-புஹாவெ-நஹஜதி=என்னை யடையவேண்டியதற்கு எந்தெந்த விதமாய் பஜிக்கவேண்டுமோ, அந்தந்தவிதமாய் பஜிக்கிறான். இவ்விதமா யறிகிறதிணலையும் அறிந்தபடி பஜிக்கிறதிணலையும் எனக்கு உண்டாகிற இருவகைப் பிரீதிக்குள் அவன் பாத்திரனாகிறான். (சுசி)

---

* (ஸ்ரீ,வி) சர்வோத்தமத்துவமானது மித்தை (பொய்) என்கிற கொள்கையிலாதவன்.

† (ஹா) இதின் கழ-வது அத்தியாயம் கூ-வது சுலோகம் பார்க்க.

உ0. ஈதிமஹஹ்ருதம்ஸாஸ்த்ரே மிதமே ஸுப்ரஹ்மண்யாநவ।
வத ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸம்பந்நஸ்ஸ க்ருதக்ருத்யஸ்ஸ்ஜாயேத॥

ஹேஹாரத	ஓ! பாரதா!
ஈதி	இவ்விதமாய்
மஹஹ்ருதம்	அதிரகஸியமான
ஈதம்	இந்த (கீதா) சாஸ்திரமானது
ஸாஸ்த்ரம்	
மயா	என்னாலே
உக்தம்	சொல்லப்பட்டது
ஹேஸுநவ	ஓ! விசனமற்றவனே!
வத	இந்த (சம்பூர்ணமான) சாஸ்திரத்தை
ஜ்ஞாத்வா	அறிந்து
ஜ்ஞாநவாந்*	நல்லஞானத்தையுடையவனையும்
க்ருதக்ருத்யஸ்†	(மோக்ஷத்திற்காக) செய்யவேண்டிய சகலத்தையுஞ் செய்துகொண்டவனையும்
ஸ்யாத்	ஆவான்.

ஓ! பாரதா! இவ்விதமாக அதிரகஸியமான இந்த கீதாசாஸ்திரமானது என்னாலே சொல்லப்பட்டது. ஓ! விசனமற்றவனே! இந்த சம்பூர்ணமான சாஸ்திரத்தை அறிந்தவன் நல்லஞானமுடையவனையும் மோக்ஷத்திற்காகச் செய்யவேண்டிய சகலத்தையும் செய்துகொண்டவனையுமாவான். என்றால், நீ அவ்விதயோக்கியனாவையென்பதைச் சொல்லவேண்டியதில்லை என்பது தாத்பரியம்.

(ஸம) ஈதிஸாஸ்த்ரம் = இந்த அத்தியாயமானது. இதில் "யஜ்ஞம் வைதாஸிவைதாஸ்" "வேதைஸ்ஸர்வைரஹமேவவேத்யோ" இந்த சுலோகங்களினாலே சகலவேத சாஸ்திரார்த்தங்களும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இந்த அத்தியாயமே சாஸ்திரமென்று உபசாரமாகச் சொல்லப்பட்டது. அநக = பாபமற்றவனே! இந்த சாஸ்திரத்தை யறிந்தவன் ஞானியாவான். வேறொன்றினாலுமல்ல, க்ருதக்ருதஸ்ச = பிராமணகுலத்தில் உத்தமனாய்ப் பிறந்தவனால் செய்துகொள்ளவேண்டிய சகலத்தையும் செய்துகொண்டவனாகவும், ஸ்யாத் = ஆவான். மற்றொருவிதத்தினாலுமல்ல. இந்த அர்த்தம் "ஸவ்ம் க ஊஹவிமம்வாயஸ்" என்கிற சுலோகத்தினால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தெரிந்தவனுடைய ஜன்மம் தான் சிரேஷ்டமென்ப

---

* (மீ,வி) அபரோக்ஷஞானியாயும்.

† (மீ,வி) முக்தனாகவும்.

தாக "வேதவிஜ்ஞானவாம்ஶ்ச (ஜ்ஞானவாஹமும் - என்றும் பாடமுண்டு) ப்ராஹ்மணவ்யவிஶேஷதம். ப்ராவைவ தசாஸ்ய தசாஸ்ய தாவாதிதிவோ ஹவதிநாநயா" என்கிறசுலோகத்தில் (உத-ப்ரஸ்நோபநிஷத்-கூ, சு-கூஉ) மறுவும் சொல்லியிருக்கிறார். நீ இவைகளை யெல்லாம் என்னால் தெரிந்துகொண்டபடியால் கிருதகிருத்தியனாயிருக்கிறாய். (என்றால், செய்யவேண்டியதைச் செய்துகொண்டவனாயிருக்கிறாய்.)

(ரூ) இந்தப்படி நான் (கிருஷ்ணபகவான்) புருஷோத்தமனென்று சொல்லுகிறதும் இதகியங்களிலெல்லாம் மதிரகியமானதுமாகிய இந்த சாஸ்திரமானது நீ பாபமற்றவனாக்கியனென்று தெரிந்து என்னாலுனக்குச் சொல்லப்பட்டது. இதையறிந்தவன் குதனியாவான். என்றால், என்னை யடையவேண்டுமென்கிற இச்சையுள்ளவன் அவ்விதமாயடைவதற்கு வேண்டிய சகல சாஸ்திரங்களிலுண்டான ஞானத்தை யடைந்தவனாகிறான் - க்ருதக்ருத்ய = செய்துகொள்ளவேண்டிய சகலத்தையும் செய்துகொண்டவனாக மாகிறான். (உ0)

ஓம் தத்ஸதிதீஶ்ரீ ஹமவத்தீதாஸ்வபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்
யோகஶாஸ்த்ரே ஶ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதே.
ப்ரஹ்மவித்தாயாம் ப்ரகிருத்யாம்.
ப்ருருஷோத்தமப் ப்ராப்தியோகோநாம
பதிஹேநம்தாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஸ்ரை.

வைராக்கிய அத்தியாயம்.

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவாய நம:

க. க்லேசாவஹாஹிம்ஸாதிர் ஜ்ஞானயோகவிரோதிநீ,
தானம்ஸ்வீயஜநே ஸ்வார்த்தவிஹிதாக்ருஜ்ஜ்ஞம்.

உ. க்ருஹிணாஸ்தாத்ருசைர்யாக ஸ்வாத்மஸ்ரீநிவேதநம்,
யாஜ்ஞிகைர்விதிவத்ப்ரோக்தம் ஸாத்விகம்ஸ்ரீர்ஹிதாவஹம்.

க. தேஜ:க்ஷமாத்ருதிஸ்ஸௌச மத்ரோஹோநாதிமாநிதா,
பவந்திஸம்பதம்தைவீ மபிஜாதஸ்யபாரத.

க்லேசம்* பயமின்மை

விவேகம்† } மனநிர்மலம் அல்லது பிரசன்னமாயிருத்தல்

ஜ்ஞானயோகவ்யவஸ்திதி:‡ } ஆத்மஞான உபாயத்தை ஆராய்ந்து அந்த ஞானநிஷ்டையிலிருத்தல்

தானம் § தானஞ்செய்தல்

---

* (ஈ) இஷ்டமான வஸ்து நஷ்டமாவதற்கும் அநிஷ்ட முண்டாவதற்கும் ஏதுகாணப்படுகையிலுண்டாகிற துக்கம் பயம், அதில்லாமை. (மீ,வி) தன்னாலாவது பிறராலாவது நமக்குப்பயமுண்டாகாமலிருப்பது. "யஸ்மாந்நோத்விஜதே லோக:" (கஉ- வது அத்தி, கரு - வது சுலோகம்,) பார்க்க.

† (ஸ) வியவகாரங்களில் வஞ்சனை மோசம் பொய் இவைகளில்லாமலிருக்கிற மனசுத்தி. (ஈ) இரஜஸ் தமோகுணங்களின் காரியங்களை அந்தக்கரணத்தில் சேர்க்காமலிருக்கும் சுத்தி.

‡ (ஸ) சாஸ்திரங்களினாலும் ஆசாரியோபதேசத்தினாலும் ஆத்மாமுதலிய பதார்த்தங்களுடைய தத்துவங்களை அறிவதுஞானம்; அப்படியறிந்தஞானத்தை விஷயங்களிலிருந்து இழுத்து ஏகாக்ரமனமாகத் தன்னுடைய ஆத்மாவை அறிகிறவிஷயத்தில் உபயோகிப்பதுயோகம்; இந்த ஞானம் யோகம் இவைகளில் ஸ்திரமான நிஷ்டைதான் வியவஸ்திதி; இதுதான் தெய்வசம்பத்து. இந்த சம்பத்தையடைந்தவர்களுடைய சுபாவம்தான் சாத்துவிக சுபாவம். (ஈ) பிரகிருதிவிமுக்தாத்ம சுவரூபத்திலேயே நிலைத்திருப்பது. (மீ,வி) ஞானயோகத்தில் நிஷ்டையடைவது.

§ (ஸ) (ஸ்ரீ) சக்திக்குத்தக்கபடி அந்தவஸ்திராதிகளை தானம்செய்வது. (ஈ) ஞாயமாய் சம்பாதித்த திரவியத்தை சத்பாத்திரத்தில் கொடுப்பது.

உஜ்ஜு*	வெளியிற்திரியங்களையடக்குதல்
யஜ்ஜு†	தரிசபூர்ணமாசாதியக்கியத்துசெய்தல்
வ்யாயாமஃ‡	பிரம்மயக்கியமுதலியஜபயக்கியத்துசெய்தல்
தவஃ§	அதித்த அத்தியாயத்திற்சொல்லப்போகிறமூன்றுவிததபசுசெய்தல்.
சூஜவ்வம்¶	நேர்மை
சுஹிம்ஸா	பிறருக்குத்துன்பஞ்செய்யாமை
ஸத்யம்‖	பொய்யின்மை (உண்மை)
சுசெஜ்ஜாயஃ+	கோபமின்மை
தயாஃ÷	கொடை

---

* (ரா) மனசை விஷயங்களிலிருந்து நிவர்த்திப்பது. (தீ,வி) மரீசாதம்மத் தமன்றியிலிருப்பது.

† (ஸா) வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட அக்நிஹோத்ராதிகளையும் ஸ்மிருதியில் சொல்லப்பட்ட தேவபிதுருயக்கியாதிகளையுஞ்செய்தல். (ரா) பலாபேக்ஷையன்றி பகவதாராதனரூபமாய் யக்கியங்கள்செய்வது. (தீ,வி) தேவபிதுருயக்கியங்கள் அல்லது ஜோதிஷ்டோமாதி யக்கியங்கள் செய்வது.

‡ (ஸ்ரீ) இருக்வேதாதி அத்தியயனம். (ரா) சகலவேதங்களுஞ், சகல ஜபத்தையும் விபூதியாயுடைத்தாயிருக்கிற பகவானுடைய ஆராதனைப் பிரகாரத்தைச் சொல்லுகிறதாகத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு வேதாத்தியயனம் செய்வது. (தீ,வி) வேதாத்தியயனம்.

§ (ரா) பகவானுக்குப் பிரீதியையுண்டாக்கப்பட்ட இருமூன்று சாந்திராயண விரதங்கள் துவாதசி உபவாசம்முதலியவைகளை யநுஷ்டித்தல். (தீ,வி) பிரம்மசாரிவிரதம் முதலியன.

¶ (ரா) (தீ,வி) மனசு வாக்கு தேகம் இவைகளுடைய செய்கைகளை ஒரே விதமாய் செய்துகொள்ளுதல்.

‖ (ஸ்ரீ) பொய்யின்மையும் பிறருக்கு அப்பிரியமின்மையும். (ரா) கண்டது கண்டபடி ஹிதமாய்ச் சொல்லும் வாக்கியம்.

+ (ஸ்ரீ) துன்பப்படுத்தப்பட்டதினாலுண்டாகும் கோபத்தை யடக்குதல். (ரா) பிறரால் ஹிம்சிக்கப்பட்டாலும் மனசு விகாரமடையாமலிருப்பது. (தீ) தூஷிக்கப்பட்டாலும் மனங்கலங்காமலிருப்பது. (தீ,வி) பிறரை ஹிம்சிக்காமனாதி யுண்டாகும் துஷ்டதுஷ்டபாவவிட்டிருப்பது.

÷ (ஸ்ரீ) சங்கியாசம். முன்னாலேயே தானம் என்கிறபதம் வந்திருப்பதால், இதற்கு சங்கியாசமென்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டது. (ரா) ஆத்மாவினுடைய கைங்கரியத்திற்கு விரோதமானவஸ்துக்களைக் கரஸ்திக்காமலிருப்பது.

ஸாதிம்* மனதையடக்குதல்

சுமிவெஸுமம்† கோட்சொல்லாமை

ஹதிதஷ்ட பிராணிகளிடத்திலே

உயா‡ தயவாயிருத்தல்

சுமொஉகும்§ விஷயங்களிலாசையற்றிருத்தல்

ஸாஉவம்¶ குரூரமற்றதன்மை

ஹ்ரீம்‖ வெட்கம்

சுவாவலம்+ சபலமின்மை

தேதஜம்× பெரும்தன்மை

கூஷஸா$ பொறுமை

---

* (ஈா) விஷயங்களிலிருக்கிற இந்திரியங்களை இழுத்து சுவாதீனம் செய்து கொள்ளுவது. (ஸ்ரீ) சித்தசமாதானம். (ஸீ,வி) பகவன் நிஷ்டை.

† (ஸ்ரீ) ஒருவனுடைய குணதோஷங்களை வெளியிடாமை. (ஸ்ரீ) காணுத விடத்தில் பிறனை தூஷிக்காமை. (ஈா) ஜனங்களுக்கு அநர்த்தத்தை யுண்டாக்கத் தக்க வார்த்தைகளைச் சொல்லாமலிருத்தல்.

‡ (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) (ஈா) விசனமடைந்திருக்கிறவனிடத்தில் தயவாயிருத்தல். (ஸீ,வி) பிறருக்கு அநுகூலஞ்செய்வது, அல்லது பிறர்துக்கத்தை சகியாமை.

§ (ஸ்ரீ) (ஈா) சுமொஉவம் - என்றுபாடம். சுமொஉவகும - என்று சொல்லவேண்டியது. ஆனால் ரிவியினால் சொல்லப்பட்டதாகையால், வ - என்கிற அக்ஷரத்திலுள்ள, அகாரம் குறைந்து, சுமொஉவம் - என்றுவந்தது. இதின் அர்த்தம் அன்வயத்தில் சொன்னதுதான். (ஸ்ரீ) இந்திரியங்கள் விஷயங்களை சமீபத்திலுடைத்தாயிருக்கையிலும் விகாரமடையாதிருப்பது. (என்றால், மோகத்தையுண்டாக்கக் கூடியவஸ்துக்கள் சமீபத்திலிருக்கையிலும் கூட மனது சலிக்காமலிருப்பது.)

¶ (ஈா) சாதுஜன சங்கத்திற்கு யோக்கியமாயிருத்தல். (ஸீ,வி) தன்னைத் துன்பப்படுத்தினவனிடத்திலும் விரோதமற்றிருத்தல்.

‖ (ஸ்ரீ) (ஈா) (ஸீ,வி) செய்யக்கூடாதகாரியத்தைச் செய்வதில் இலச்சை அல்லது வெட்கம்.

+ (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) பிரயோஜனமற்ற காரியங்களைச் செய்யாமலிருத்தல். (ஈா) ஆசையையுண்டாக்கும் வஸ்து எதிரிலிருந்தாலும் அதிலாசையற்றிருத்தல். (ஸீ,வி) உறுதி.

× (ஈா) (ஸீ,வி) அயோக்கியர்களா லவமதிக்கப்படாமலிருத்தல்.

$ (ஸ்ரீ) அடிக்கப்பட்டாலும் துன்பம்செய்யப்பட்டாலும் மனதில் துடிப்பு அல்லது விகாரமடையாமலிருத்தல். (ஈா) பிறரால் துன்பம் செய்யப்பட்டாலும் மனம் கலங்காமலிருத்தல். (உ) அபகாரம் செய்தவனிடத்தில் கோபமும் பிர

கஅ. ஸஹஸ்ரார்ஜுந உவாச
ஏவம் ஸததயுக்தா யே பக்தாஸ்த்வாம் பர்யுபாஸதே
யே சாப்யக்ஷரமவ்யக்தம் தேஷாம் கே யோகவித்தமாஃ॥

கக. ஸ்ரீபகவாநுவாச
மய்யாவேஸ்ய மநோ யே மாம் நித்யயுக்தா உபாஸதே
ஸ்ரத்தயா பரயோபேதாஸ்தே மே யுக்ததமா மதாஃ॥

அர்ஜுநன் சொல்லுகிறான்:

இவ்விதமாக எப்பொழுதும் உம்மை வணங்கி வழிபடுகிறவர்களும், அழிவற்ற அவ்யக்தத்தை வழிபடுகிறவர்களும் இவ்விருவரில் யோகத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள் யார்?

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார்:

என்னிடத்தில் மனதை நிலைநிறுத்தி, எப்பொழுதும் என்னை வழிபடுகிறவர்களும், மிகவும் சிரத்தையுடன் என்னை வழிபடுகிறவர்களும் யோகத்தை நன்கு அறிந்தவர்களென்று நான் கருதுகிறேன்.

கக. ஸ்ரீபகவாநுவாச
மய்யாவேஸ்ய மநோ யே மாம் நித்யயுக்தா உபாஸதே
ஸ்ரத்தயா பரயோபேதாஸ்தே மே யுக்ததமா மதாஃ॥

கக. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார்:

என்னிடத்தில் மனதை நிலைநிறுத்தி, எப்பொழுதும் என்னை வழிபடுகிறவர்களும், மிகவும் சிரத்தையுடன் என்னை வழிபடுகிறவர்களும் யோகத்தை நன்கு அறிந்தவர்களென்று நான் கருதுகிறேன்.

கஉ. யே த்வக்ஷரமநிர்தேஸ்யமவ்யக்தம் பர்யுபாஸதே
ஸர்வத்ரகமசிந்த்யம் ச கூடஸ்தமசலம் த்ருவம்॥

கஉ. ஸம்நியம்யேந்த்ரியக்ராமம் ஸர்வத்ர ஸமபுத்தயஃ
தே ப்ராப்நுவந்தி மாமேவ ஸர்வபூதஹிதே ரதாஃ॥

கஉ. க்லேஸோ(அ)தி கதரஸ்தேஷாமவ்யக்தாஸக்தசேதஸாம்
அவ்யக்தா ஹி கதிர்துஃகம் தேஹவத்பிரவாப்யதே॥

அழிவற்ற அவ்யக்தத்தை வழிபடுகிறவர்களும், அழிவற்ற அவ்யக்தத்தை வழிபடுகிறவர்களும் இவ்விருவரில் யோகத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள் யார்?

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார்:

என்னிடத்தில் மனதை நிலைநிறுத்தி, எப்பொழுதும் என்னை வழிபடுகிறவர்களும், மிகவும் சிரத்தையுடன் என்னை வழிபடுகிறவர்களும் யோகத்தை நன்கு அறிந்தவர்களென்று நான் கருதுகிறேன்.

கஉ. யே த்வக்ஷரமநிர்தேஸ்யமவ்யக்தம் பர்யுபாஸதே
ஸர்வத்ரகமசிந்த்யம் ச கூடஸ்தமசலம் த்ருவம்॥

கஉ. ஸம்நியம்யேந்த்ரியக்ராமம் ஸர்வத்ர ஸமபுத்தயஃ
தே ப்ராப்நுவந்தி மாமேவ ஸர்வபூதஹிதே ரதாஃ॥

கஉ. க்லேஸோ(அ)தி கதரஸ்தேஷாமவ்யக்தாஸக்தசேதஸாம்
அவ்யக்தா ஹி கதிர்துஃகம் தேஹவத்பிரவாப்யதே॥

அர்ஜுநன் சொல்லுகிறான்:

இவ்விதமாக எப்பொழுதும் உம்மை வணங்கி வழிபடுகிறவர்களும், அழிவற்ற அவ்யக்தத்தை வழிபடுகிறவர்களும் இவ்விருவரில் யோகத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள் யார்?

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார்:

என்னிடத்தில் மனதை நிலைநிறுத்தி, எப்பொழுதும் என்னை வழிபடுகிறவர்களும், மிகவும் சிரத்தையுடன் என்னை வழிபடுகிறவர்களும் யோகத்தை நன்கு அறிந்தவர்களென்று நான் கருதுகிறேன்.

கஉ. யே த்வக்ஷரமநிர்தேஸ்யமவ்யக்தம் பர்யுபாஸதே
ஸர்வத்ரகமசிந்த்யம் ச கூடஸ்தமசலம் த்ருவம்॥

கஉ. ஸம்நியம்யேந்த்ரியக்ராமம் ஸர்வத்ர ஸமபுத்தயஃ
தே ப்ராப்நுவந்தி மாமேவ ஸர்வபூதஹிதே ரதாஃ॥

கஉ. க்லேஸோ(அ)தி கதரஸ்தேஷாமவ்யக்தாஸக்தசேதஸாம்
அவ்யக்தா ஹி கதிர்துஃகம் தேஹவத்பிரவாப்யதே॥

அர்ஜுநன் சொல்லுகிறான்:

இவ்விதமாக எப்பொழுதும் உம்மை வணங்கி வழிபடுகிறவர்களும், அழிவற்ற அவ்யக்தத்தை வழிபடுகிறவர்களும் இவ்விருவரில் யோகத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள் யார்?

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார்:

என்னிடத்தில் மனதை நிலைநிறுத்தி, எப்பொழுதும் என்னை வழிபடுகிறவர்களும், மிகவும் சிரத்தையுடன் என்னை வழிபடுகிறவர்களும் யோகத்தை நன்கு அறிந்தவர்களென்று நான் கருதுகிறேன்.

கஉ. யே த்வக்ஷரமநிர்தேஸ்யமவ்யக்தம் பர்யுபாஸதே
ஸர்வத்ரகமசிந்த்யம் ச கூடஸ்தமசலம் த்ருவம்॥

கஉ. ஸம்நியம்யேந்த்ரியக்ராமம் ஸர்வத்ர ஸமபுத்தயஃ
தே ப்ராப்நுவந்தி மாமேவ ஸர்வபூதஹிதே ரதாஃ॥

கஉ. க்லேஸோ(அ)தி கதரஸ்தேஷாமவ்யக்தாஸக்தசேதஸாம்
அவ்யக்தா ஹி கதிர்துஃகம் தேஹவத்பிரவாப்யதே॥

சுஹ்ருஸ்-குயகாம்*	அவதூறுசெய்கிறவர்களாயுமிருக்கிற
தெ	அவர்கள்
டூம்ஹெந†	டம்பத்திணல்
சுவியிவை-குவ-ுகும்	வேதவிதிப்படியல்லாமல்
நாமயஜ்ஞை‡	பெயருக்குமாத்திர மெக்கியமென்கிற கிரி
யஜந்தெ	யைகளைச் செய்கிறார்கள்
விஷ்தம்	துவேஷமுடையவர்களாயும்
க்ரூரரூபாந்	குரூரசுவபாவமுள்ளவர்களாயும்
சுபாஹாந்	அசுத்தமானவர்களாயும்
நராயசாந்	மனிதரில்கடையோர்களாயுமிருக்கிற
தாந்	அப்படிப்பட்டவர்களை
ஸம்ஸாரேஷு	ஜனனமரணமார்க்கங்களிலே
சுஆஸுரீஷு யொநிஷ்வ	அசுரயோனிகளிலேயே
சுஜஸ்ரம்	எப்பவும்
சுஹம்	நான்
க்ஷிபாமி	எறிகிறேன் (ஜனிப்பிக்கிறேன்).

§

தற்புகழுடையவர்களாயும், வணக்கமற்றவர்களாயும், பொருளினிணலுண்டான கர்வம் மதம் இவைகளுடன் கூடினவர்களாயும், அகங்காரம் பலம் இறுமாப்பு ஆசை கோபம் இவைகளை ஆசரயித்தவர்களாயும், தன்னுடையவும் பிறருடையவும் தேகத்திலே அந்தரியாமியாயிருக்கிற (பரமாத்மாவாகிய) என்னைத் துவேஷிக்கிறவர்களாயும், (என்னை) அவதூறு செய்கிறவர்களாயுமிருக்கிற அவர்கள் டம்பத்திணல் வேதவிதிப்படியல்லாத பெயருக்குமாத்திர மெக்கியமென்கிற கிரியைகளைச் செய்கிறார்கள். துவேஷமுடையவர்களாயும், குரூரசுவபாவமுள்ளவர்களாயும், அசுத்தமானவர்களாயும், மனிதரில் கடையோராயுமிருக்கிற அவர்களை ஜனனமரண மா

---

* (ஸ்ரீ) சன்மார்க்கத்திலிருக்கிற பெரியோர்களிடத்தில் தோஷம்சொல்லுகிறவர்கள். (ஸ்ரீ,வி) சுவாமியேயில்லை என்று வாதிக்கும் வாதமாகிய அசூயையுள்ளவர்கள். (ஸா) (ஸ்ரீ) அசூயைப்படுகிறவர்கள்.

† (ஸ்ரீ.வி) நான் எல்லாரைப்பார்க்கிலும் சிரேஷ்டனென்று காட்டிக்கொள்ளும் பொருட்டு.

‡ (ஸா) யக்கியம் செய்தானென்கிற பெயர் உண்டாகும் பொருட்டுச் செய்கிற யக்கியங்களிணலே.

§ (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) குரூரமான புலிமுதலிய ஜன்மங்களில். (ஸா) எனக்குப் பிரதிகூலமாயிருக்கிற, அதாவது என்னைத்துவேஷித்துக் கொண்டேயிருக்கிற ஜன்மங்களிலேயே.

ர்க்கங்களில் அசுரயோனிகளிலேயே எப்பொழும் தள்ளுகின்றேன். (க, ஸ, ஸ்ரீ.)

உ0. ஸுலபோயோகினாவை நா உபாஸதே நித்யயுக்தா
உபாஸனைவலனில்லாத ஸ்திராயாம்சுபோமதிம்.

லபுகளில்லாத	ஓ! ஸந்தோஷமான!
நித்யயுக்த	எல்லாருஜன்மத்திலேயும்
ஸுலபோயோகினாம்	அசுரஸ்வபாவமானவரிலல்லாமல்
ஸுலபாம்	அடைந்து
உபாஸதே	போய்
நாம்	என்னை
உபாஸனைவல-	அடையாமலிருக்க
தஸ்ய	அவனுக்கு
ஸ்திராம்	அசையாத
ஸுபாம்	} ‡ நல்லதான ஜன்மங்களை
மதிம்	
யாமி	அடைகிறார்கள்.

ஓ! ஸந்தோஷமான! எல்லாருஜன்மத்திலேயும் அசுரஸ்வபாவமானவரிலல்லாமல் அடைந்து போய், என்னை யடையாமலிருக்க அவனுக்கு (அசுர ஜன்மத்தைக்காட்டிலும்) நல்லதான (அசையாத) நல்ல ஜன்மங்களை யடைகிறார்கள். (ஸ, ஸ்ரீ)

உக. தீவிஷாமாஸுரீமேவயோநிமாபன்னாமூடாஜன்மனிஜன்மனி
மாமப்ராப்யைவதாஸ்ததோயாந்த்யதமாம்கதிம்.

மாம்	என்னை (ஆதை)
ஏவ	ஸேராதந்த (கோபம்)
தயா	அப்படியே
ஏவாம்	} ஸேராபம் (ஸ்ரீராமனை அடையாத நி
	ர்பாக்யனுடைய ஆசை)

---

* (ஸ) எனக்குப் பிரதிகூலமான தேஹத்தை. (ஸ்ரீதர ஸ்வாமிகளும் அப்படியே கூறுகிறார்.)

† (ஸ) நான் ஒருவனிருக்கிறேனென்கிற நினைவில்லாமலே.

‡ (ஸ்ரீ) இருமி இடரில்லாமலிருக்கிற. (ஸ்ரீ) நிர்விக்நமான. (ஸ்ரீ, வி) திவ்ய சரீரத்தை.

தீவியம் மூன்றுவிதமான
ஐஓம் இவைகள்
நாகஈவுவு நாகத்திற்கு
ஆரம்* வாசலாயும்
சூகுநம்† தனக்கு
நாமநம்‡ நாசத்தைக்கொடுக்கவதுவாயுமிருக்கின்றன
தவொசு ஆகையினாலே
வனதசு இந்தமூன்றையும்
சுயம் விட்டுவிடவேண்டும்.
தரஜஸ

ஆசை கோபம் உலோபம் என மூன்றுவிதமான இவைகள் நாகத்திற்கு வாசலாயும், தனக்கு நாசத்தை (கெடுதியை)க்கொடுக்கவேதுவாயுமிருக்கின்றன. ஆகையாலிந்த மூன்றையும் விட்டுவிடவேண்டும்.

(ஸ்ரீ) (மீ,வி) அசுர சுவபாவத்திற்குள்ள அகோக தோஷங்களில் முக்கியமான மூன்று தோஷங்கள் ஆத்மநாசத்திற்குக் காரணமாகையால், அவைகளை அவசியம் நீக்கவேண்டுமென்பது இதினால் வெளியிடப்பட்டது. (உக)

உஉ. வனெதவிஃசூஃகூஃகளெதைய தவொஈவெஸெஸி ஹிநூஈஃ
சுவாஃதவுாஃநநிஈஃயவெஸெநாயாதிவாஈஃமதி஫॥

வெகளனெதய ஓ! குந்திபுத்திரா!
தவொஈவெஸெஃ நாகத்திற்குக் காரணமான
வனெதஃ இந்தமூன்றுகளினாலே
தீஈஹீஃ விடப்பட்ட
விசூகூஃ மனுஷியன்
நாஈஃ தனக்கு
சூநநஃ கன்மமையச்செய்துகொள்ளுகிறான்
மெயஃ
சுவாஈதி

---

* (ஈா) ஏதுவாயும். (மீ,வி) சாதனமாயும்.

† - ‡ (ஈ஫) ஒருபுருஷார்த்தத்திற்கும் யோக்கியமில்லாமல் தன் ஆத்மாவைக் கெடுக்கின்றனவாயும். (ஈா) தன் சுவரூபத்தை யடையாமல் செய்கின்றனை. (மீ,வி) அர்த்தத்தை அடைவிக்கின்றனை.

§ (ஈா) சின்மயமான ஞானத்தை அடைந்து என்னை ஆராதிக்கிறதில் பிரியமுள்ளவனாகிறான். (மீ,வி) புருஷார்த்த சாதனத்தை அனுஷ்டிக்கிறான்.

நினை	படைத்தேன்.
நகம்	அறிவேன்
வாரம் * மதம் *	சோகத்தை
யாகி †	அடைகிறான்.

ஓ! ஒருவருக்கொருவர் கலகமாகவே இருந்த (வாலி சுக்ரீவ பகை) முன்னாளிலேயே விரோதியாய் இருந்தவன், தனக்கு நன்மையைச் செய்து வருகின்றான். அவனிலேயே கொஞ்சமும் படைக்கிறான். (உரை)

உங. யாரால் விரோதம் செய்து வருகிறானோ அவனிடத்தில் நல்ல மனமுள்ளவர்களின்

யம்	எவன்
மாலை விசம் †	தான்றிச் சொல்லுமாறு
உரை செய்	விட்டு
கலியாண குணம்	மேலுலகில்
வருகை	பிரபஞ்சத்தில்லாமை (வாழ்க்கை)
வம்	அவன்
விஜி §	நற்குணமுள்ள மனம்
நாயகி	அடைந்திருக்கிறான்
வடமை ¶	சுகத்தை
நு	அடைந்திருக்கிறான்
வாரம் மதி ||	சோகத்தை
நு	அடைந்திருக்கிறான்.

---

* – † (ஈச) எல்லை யடைந்திருக்கும்.

‡ (ஏ0) தான்றினாற்றினாலான விரோதமென்க. (ஈச) கொடுமையான எல்லையை.

§ (ஏ0) பிறருடைய நற்குணத்தைக் கொண்டாடுகின்றவனென்க. (ஈச) கொண்டாடும். (ஜீ,வி) பிறருடைய நற்குணத்தைக் கொண்டாடுகின்றவனென்க.

¶ (ஏ0) (ஜீ,வி) இந்த வார்த்தையில்லை.

|| (ஏ0) சாயுஜ்ய முக்தியடைந்தான் என்பதாம்.

எவன் சாஸ்திரோக்தமான தருமத்தைவிட்டு சுயேச்சையாய் பிரவிருத்திக்கிறானே, அவன் தத்துவஞானத்தையாவது சுகத்தை யாவது மோக்ஷத்தையாவது அடைகிறதில்லை. (உ௯)

உ௰. தஸ்மாத³ஸ²ஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்ய-வ்யவஸ்தி²தௌ।
ஜ்ஞாத்வா ஸ²ாஸ்த்ரவிதா⁴நோக்தம் கர்ம கர்துமிஹார்ஹஸி॥

தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
தே	உனக்கு
கார்யாகார்யவ்யவஸ்தி²தௌ	செய்யத்தருந்தது செய்யத்தகாதது என்கிற வியவஸ்தையில்
ஸ²ாஸ்த்ரம்	சாஸ்திரமானது
ப்ரமாணம்	பிரமாணமாயிருக்கிறது
ஸ²ாஸ்த்ரவிதா⁴நோக்தம்	சாஸ்திரவிதியில் சொல்லப்பட்டதை
ஜ்ஞாத்வா	அறிந்து
இஹ	இந்த உலகத்தில்
கர்ம	கருமத்தை
கர்துமு	செய்கிறதற்கு
அர்ஹஸி	யோக்கியனாயிருக்கிறாய்.

ஆகையினாலே, உனக்குச் செய்யத்தருந்தது, செய்யத்தகாதது, என்பதில் (ஸ்ருதி ஸ்மிருதி இதிஹாஸ * புராணங்களாகிய) சாஸ்திரமானது பிரமாணமாயிருக்கிறது. சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப் பட்டிருக்கிறதை அறிந்து, இந்த உலகத்தில் கருமத்தைச் செய்கிற தற்கு யோக்கியனாயிருக்கிறாய். (இந்த லோகத்தில் முமுக்ஷுக்கள் கருமத்தினாலேயே சித்த சுத்தியையும் ஞானத்தையும் ஞானத்தாலே மோக்ஷத்தையும் அடையவேண்டியவர்களானதினாலும், நீ கருமாதிகாரியாயிருப்பதினாலும், சாஸ்திரோக்தமான கருமத் தைத் தியாகம்பண்ணி செய்யவேண்டிய தென்பதாம் கருத்து). (உ௰)

ஹரி: ஓம் தத்ஸத்இதி ஸ்ரீமத்³பகவத்³கீதாஸு உபநிஷத்ஸு ப்³ரஹ்மவித்³யாயாம்
யோக³ஸ²ாஸ்த்ரே ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதே³
ஸாங்க²்யயோகோ³ நாம
த்³விதீயோঽத்⁴யாய:.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

ஸ்ரீமத்பகவத்கீதை ஸம்பந்தமாக யோகமென்கிற
பதினாறுவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

---

* (ஸ்மி) இதிஹாஸம், என்பது மஹா பாரதம்போலொத்தது.

மூன்றுவிதமான தென்றும், சாத்துவிகர்கள் தேவதைகளையும், இராஜஸர்கள் யக்ஷராக்ஷஸர்களையும், தாமஸர்கள் பிசாசாதிகளையும், சிரத்தையோடு பூஜிக்கிறார்களென்றும் பின்னல் சொல்லப்போகிற உத்தரம் சாஸ்திரவிதியை நிராகரித்தவன் விஷயத்திற்குப் பொருந்தாது. அசக்தியினாலாவது சோம்பலினாலாவது சாஸ்திரங்களைப் பாராமலும், அல்லது சாஸ்திரார்த்தங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமலும், வம்ச பரம்பரையாய் அனுஷ்டித்துவந்த ஆசாரத்தை (அல்லது சத் சுகவாசத்தை)க் கொண்டு, சிரத்தையோடு பூஜாதிகளைச் செய்கிறவன் விஷயமாய்த்தான் இந்தக் கேள்வி யுண்டாயிருக்க வேண்டும். இப்படிப் பட்டவனுடைய சிரத்தையோடு கூடின பூஜையானது, சாத்துவிகமா? அல்லது இராஜஸமா? அல்லது தாமஸமா?; சாத்துவிக மென்றால், இவன் ஞானத்தையடைய அதிகாரியாகிறான்; "நஷஸிஜ் ஜவாதெ நாதீ நஷ-டவம் நவ ரோமதிம்" (அத் - கசு - சு - உகூ.) என்றதினால், சாஸ்திரவிதியை விட்டவன் ஞானத்திற்கு அருகனல்ல வென்று ஏற்படுகிறது; இராஜஸம் அல்லது தாமஸமென்றால், இவன் எப்பவும் ஞானதிகாரியாகிறதில்லை சிரத்தையோடு பகவானைப் பூஜிக்கிறவன் (சாஸ்திரவிதி தெரியாத நிமித்தியத்தினாலே) யாதொரு நன்மையையும் அடையமார்க்க மில்லாவிட்டால், அந்தப் பூஜையானது பிரயோஜனமற்ற தாகிறதே, என்கிற சங்கதத்தைக்கொண்டு அர்சுனன் கேட்கிறான். (ஸ்ரீ) சிரத்தையின் சுவரூபம் சாத்துவிகமாலும், அசுத்தி அல்லது சோம்பலினல் சாஸ்திரவிதியைத் தெரிந்து கொள்ளாமையோடு கூடின சிரத்தையானது இராஜஸ தாமஸங்களில் சேருமோவென்கிற சங்கதத்தினல், மூன்றையும் சேர்த்துக் கேட்டதாகக் கொள்ளத்தக்கது.

(ரா) தேவ அசுர சுவபாவங்களைப்பற்றி விவரித்ததினல், மனுஷியன் அடையவேண்டிய தத்துவஞானமும், அதற்குவேண்டிய உபாயமும், சாஸ்திரத்தினலேயே அறியவேண்டிய தென்பது மும்திய அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டது. இந்த அத்தியாயத்தில் சாஸ்திரவிதியைவிட்டுச் செய்யும் யக்ஞாதி ஆராதனைகள் நிஷ்பலமென்பதும், பலத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதும் சாஸ்திரவிதியை அனுசரித்ததுமான ஆராதனை அனுஷ்டிக்கத் தக்கதென்பதும், சாஸ்திரோக்தமானயக்ஞாதி ஆராதனையுங்கூட குணங்களினல் மூன்றுவிதமான தென்பதும், சாஸ்திரவிதியின் லக்ஷணமும் சொல்லப்படுகின்றன. (இந்தசுலோகத்தின் தாத்பரியமாவது) சாஸ்திரவிதியைவிட்டுச்செய்கிறபூஜை நிஷ்பலமென்பதைத் தெரியாத அர்சுனன், சாஸ்திரோக்தமல்லாதவும் சிரத்தையோடு செய்யப்படுவனவுமாகிய யாகாதி ஆராதனைகளாலுண்டாகிறபலன் சாத்துவிகமா இராஜஸமா அல்லது தாமஸமா என்று கேட்கிறான்.

(3) (டீ,வி) சுருள்வது அத்தியாயத்தில் "சுருள் வெளிச்சுருள் சுருளம்" என்ற சுவேசுத்திலும் சொல்லப்பட்டபடி முளைகளினிடத்தும், அவைகளின் மீதில் சிறகுகளினிடத்தும், இந்த அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டபடி. (இந்த சுவேசுத்திலும் (எம) அத்தியாயத்திலும் முளைகளையும் சிறகுகளையும் சொல்லவில்லை.) (க)

ரீ வாகமாக சுவேசு.

உ. திருவிசாகையிருபது பேர் வாகவிசாகையிலிருந்து

வாகவிசாகர்களில்லாத அவர்களிடத்தில் திருவாகவிசாகர்

ரீ வாகமாக சுவேசு பிரமன் சொல்லுவது

திருவிசாகம்	திருவாகவிசாகர் (திருவாகவிசாகர்) வரத்தை வாங்கி
வாகவிசாகர்	திருவாகவிசாகர் என்று
வா ரீ வா	(திருவாகவிசாகர்) திருவாகவிசாகர்
வாகவிசாகர்	வாகவிசாகர்
வாகவிசாகர்	(3) வாகவிசாகர்
திருவிசாகர்	திருவாகவிசாகர்
திருவிசா	திருவாகவிசாகர்
வாகவி	(3) வாகவி
சுரம்	சுரம்
பரமேசு	சிவன்.

வாகவிசாகர்களில் திருவாகவிசாகர் வாகவிசாகர் திருவாகவிசாகர் வாகவிசாகர் திருவாகவிசாகர் (3) வாகவிசாகர் திருவாகவிசாகர் வாகவிசாகர் திருவாகவிசாகர் வாகவிசாகர்.

(ரீ) வாகவிசாகர் திருவாகவிசாகர் திருவாகவிசாகர் திருவ

சிரத்தை யென்பது உருசி அல்லது விசுவாசத்துடன் கூடிய பிரவிருத்தி. ஜன்மாந்தர ஸம்ஸ்காரத்திலல், அந்த சிரத்தையானது தேகம் இந்திரியங்கள் அந்தக்கரணம் விஷயங்கள் இவைகளினுல்லுண்டாக்கப் படுகிறது.

(வா) எவனுடைய பூர்வ கருமஸம்ஸ்காரம் (கருமசேஷம்) எப்படிப்பட்டதோ, அப்படிப்பட்ட சிரத்தை யவனுக்குண்டாகிறது. எப்படியென்றால், புண்ணிய கருமசேஷமாலல் சாத்துவிக சிரத்தையும், பாபகருமசேஷமாலல் தாமஸ சிரத்தையும், புண்ணிய பாப மிசிரகரும சேஷமாலல் இராஜஸ சிரத்தையுமா யிருக்கும். (உ)

க. வஸுவாந்-பூ-ஏவாவவ்-ஹஸ்ய ஸ்ரு ஜாஹவதீஹாபூ-த।
ஸ்ரு ஜாதியாயாம்ப-பூ-ப்ஷொ யொயது ஐஸ்வஹவஸ்ம்॥

வஹாபூ-த	ஓ ! அர்சுன !
வவ்-ஹஸ்ய	சகலப்பிராணிகளுக்கும்
வஸுவாந்-பூ-ஏவா	(அவரவர்) அந்தக்கரணத்தை அனுசரித்த
ஸ்ரு ஜாயா	சிரத்தையானது
ஹவதி	உண்டாகிறது
பாரத	இந்தப்புருஷனெவன்
ப்ரபூ-யஷ்மீ	
ஸ்ரு ஜாதயம்	சிரத்தையோடுகூடினவன்
யம்	எவன்
யத்ஸ்ரு ஜ்ஜ	எப்படிப்பட்ட சிரத்தையோடு கூடினவனோ
ஸ்ரு ஜ்ஜ	அவன்
ஏவ	அப்படிப்பட்டசிரத்தையுடையவனே.

ஓ! அர்சுன! சகலப்பிராணிகளுடைய அந்தக்கரணத்தை யனுசரித்து சிரத்தையான துண்டாகிறது. இந்த (சிரத்தையோடு பூஜிக்கிற சமூசாரியான ஜீவன்)ப் புருஷனெவன் சிரத்தையையே சுவரூபமாக உடையவன். எவன் எப்படிப்பட்ட சிரத்தையோடு கூடினவனோ, அவன் அப்படிப்பட்ட சிரத்தையை யுடையவனே. (என்னெவனோ, எவன் எவ்விதப்பூஜையில் சிரத்தை வைக்கிறானோ, அவனை ரால், எவன் எவ்விதப்பூஜையில் சிரத்தை வைக்கிறானோ, அவனை அவ்விதசிரத்தையுடையவனாக அறியவேண்டிய தென்பது தாத்பரியம். இதின் சு-வது சுலோகம்பார்க்க.)

(ஸ்ரீ) சாஸ்திரவிதியை யநுசரித்து நல்லாமல் முன்னோர்களுடைய சிஷ்டாசாரத்தை யநுசரித்து சிரத்தையோடு பூஜிக்கிறவனுடைய சிரத்தையானது முக்குணங்களோடு கூடினது. அக்குணங்

(۱۲۲) مسئلہ ذیل کے حل کرنے میں ہر ایک طالب علم کو اختیار ہے کہ اقلیدس کی کونسی کتاب کے مسئلوں سے چاہے حل کرے۔ مسئلہ یہ ہے کہ ایک مثلث کے ایک زاویہ کی تنصیف کرنے والا خط اور اس زاویہ کے مقابل کے ضلع کا عمود ایک ہی نقطہ پر ملتے ہیں۔ ثابت کرو کہ اس نقطہ سے مثلث کے تینوں ضلعوں پر جو عمود گرائے جائیں وہ برابر ہوتے ہیں۔

(۱۲۳) مسئلہ ذیل کے حل کرنے میں ہر ایک طالب علم کو اختیار ہے کہ اقلیدس کی کونسی کتاب کے مسئلوں سے چاہے حل کرے۔ مسئلہ یہ ہے کہ ایک مثلث کے ایک زاویہ کی تنصیف کرنے والا خط اور اس زاویہ کے مقابل کے ضلع کا عمود ایک ہی نقطہ پر ملتے ہیں۔ ثابت کرو کہ اس نقطہ سے مثلث کے تینوں ضلعوں پر جو عمود گرائے جائیں وہ برابر ہوتے ہیں۔

மாயிருக்கும். ஆனாலும் "வேஷ-நாஜநாஜ்மித ஜாநவாநுஸாம வரவஹ்மித" (அத்-ள, சு-கசு,) என்றவாக்கியப்படி, இவர்கள் பல ஜன்மங்களெடுத்துக்கிரமக்கிரமமாய் ஞானமடைந்து கடைசியாய் மோசத்தையே யடைவார்கள்.

நித்திய நரகயோக்கியர்களான ஜீவர்களுடைய சுவரூபமே தாமஸஜீவ சுவரூபம். இவர்களானின்றால், பகவானிடத்தில் துவேஷமும், சிஷ்டர்களிடத்தில் அசூயையும், வேதசாஸ்திராதிகளில் அவநம்பிக்கையுமுள்ளவர்களாய், பாபகிருத்தியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற ஜீவர்கள்தான். இவர்கள் வெகுஜன்மங்களில் பாபங்கள் செய்துகொண்டுவந்து அந்தப்பாபங்களும் பகவத்துவேஷமும் விருத்தியாய், கடைசியாய் நித்தியநரகத்தை அடைகிறார்கள். இப்படி நித்தியநரகத்தை யடைந்தவர்கள், மறுபடி வேறஜனனத்தை யடைகிறதில்லை. என்றென்றைக்கும் நரகத்திலேயே யிருக்கத்தக்கவர்கள். மேல்கண்ட இரண்டு வகுப்புகளிலும் சேராதவர்களை இராஜஸ சுவபாவமுள்ள ஜீவர்கள். இவர்கள் பூமியில்செய்த பாபபுண்ணியங்களுக்குத்தக்கபடி சுவர்க்கநரகங்களுக்குப்போய், அந்தந்த பாபபுண்ணியங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற காலம்வரையில், சுவர்க்கநரகங்களை அநுபவித்து "க்ஷீணெவ-ுணெ புண்யே மர்த்ய லோகம்விஶந்தி" என்கிறவாக்கியப்படிக்கு பூமியில் ஜனன மடைகிறார்கள். மறுபடியும் தானம் செய்யும் பாபபுண்ணியங்களுக்குத்தக்கபடி சுவர்க்கநரகங்களை அநுபவித்துக்கொண்டே திரும்பித்திரும்பி வருகிறார்கள். இவர்கள் மோசமடைகிறதுமில்லை. நித்திய நரகத்தை யடைகிறதுமில்லை. இவர்களை நித்தியசமுசாரிகளென்று சொல்லுவதுண்டு.

இப்படி ஜீவசுவரூபம் மூன்றுவிதமாயிருக்கிறதென்பதை மனதில்கொண்டு, இந்த சுலோகத்திற்குச் செய்திருக்கிற அர்த்தத்தை விசாரிக்கவேண்டும். அதாவது - வஷ்டி=சகலப் பிராணிகளுக்கும், ஸுஜா = உண்டாகும் சிருஷ்டையானது, வஷ்வா-ரூ-ஏவா = ஜீவசுவரூபமெதுவோ அதற்குத்தக்கதாய், ஹவதி=உண்டாகிறது. சுயம்வ-ரூ-வஷ்ம்=இந்த ஜீவனைவன், ஸுஜாமயம்=சிருஷ்டையை சுவரூபமாக வுடையவனாக விருக்கிறான். அதெப்படி என்றால், யம் = எந்தஜீவன், யது ஜம் = எப்படிப்பட்ட சிருஷ்டை யுடையவனை, வம்=அவன், வஷவ=அப்படிப்பட்டவன்தான். (கூ)

கூ. யஜிதைவாகுவிகாதிவாநு யகூரகூராஹிராஜவாம்।
வைதாநுஹ-ுதமணாஸுராதிநு யஜிதை தாதவாஜநாம்॥

வாகுவிகாம் சத்துவகுணமுடையவர்கள்
திவாநு தேவதைகளை

யஜந்தெ	பூஜிக்கிறார்கள்
ராஜஸாஃ	இராஜோகுணமுடையவர்கள்
யக்ஷரக்ஷாம்ஸி	யக்ஷ ராக்ஷஸர்களையும்
சமிநர	மற்றத் தமோகுணமுடைய ஜனங்கள்
தாமஸாஃ	
ஜநாஃ	
ஸ்ரெதாந்ஸ	பிரேதங்களையும்
ஸ்ரிதமணாம்ஸ்ச	பூதகணங்களையும்
யஜந்தெ	பூஜிக்கிறார்கள்.

சத்துவ குணமுடையவர்கள் தேவதைகளைப் பூஜிக்கிறார்கள். இரஜோகுணமுடையவர்கள் யக்ஷ ராக்ஷஸர்களையும், தமோகுணமுடைய ஜனங்கள் பிரேதபூதங்களையும் பூஜிக்கிறார்கள். எவரெவர்கள் எந்த வகுப்பாரைப் பூஜிக்கிறதில் சிரத்தையுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்களோ, அவரவர்களை அந்தந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாக அறிய வேண்டுமென்பது கருத்து.

(ஈ) சத்துவாதிகுண முடையவர்களென்றால், சத்துவகுணத்தைப் பிரதானமாயுடையவர்களென்றும், இரஜோகுணத்தைப் பிரதானமாயுடையவர்களென்றும், தமோகுணத்தைப் பிரதானமாயுடையவர்களென்றும் தாத்பரியம். தேவதைகளை சிரத்தையுடன் பூஜிப்பவர்கள் சிரேஷ்டமான சுகத்தையும், யக்ஷராக்ஷஸ்ஸுகளை சிரத்தையுடன் பூஜிப்பவர்கள் துக்கத்தையும் அற்பசுகத்தையும், பிரேதாதிகளை சிரத்தையுடன் பூஜிப்பவர்கள் மகாதுக்கத்தையும் அதி அற்பமான சுகத்தையும் அடைவார்கள்.

(உ,ஊ) சாஸ்திரவிதி தெரியாமல் சாத்துவிக சிரத்தையோடு மட்டும் பூஜிக்கிறவர்கள், பிரம்மாதி தேவதைகளுடைய அந்தரியாமியாயிருக்கிற நாராயணனைப் பூஜிக்கிறார்கள். அவர்கள் மோக்ஷமடைவார்கள். இராஜஸ சிரத்தையோடு பூஜிக்கிறவர்கள் அணிமாதிக்கும் யக்கியாதிகளில் யஜிக்கப்பட்டவர்கள் தேவதைகளையாலும், அவர்களுடைய அந்தரியாமியான நாராயணனைக் குறித்து யஜிக்காமல் அந்த தேவதைகளைக்குறித்தே யஜித்தபடியால், அவர்களுக்கு அந்த தேவதைகளுடைய பெயர்களைப்போல் பெயர்களையுடைய யக்ஷர்கள், கல்பிதமான சுவர்க்காதிபலனைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால், இந்தப்பூஜை ராஜஸமாகிறது. தாமஸசிரத்தையுடையவர்கள் சிவ பரிசாரகர்களான பூதபிசாசாதிகளைப் பூஜிக்கிறார்கள். அவர்களையே அடைகிறார்கள்.

(ச)

ரு. சுஶாஸ்த்ர விஹி தம்வொஶ் தவ்யுதெயெதவொஜ நாம்।
ஒம்ஹாஹம்காஶலம்யுக்தாம் காமரூபமைஶ்வர்யாம்॥

கூ. சுஶ்யுதஶ்ரீரஸ்தம் ஹ்ருததர்ஶயிவெதஸம்।
ஸாம்வெவாஜஶ்ரீரஸ்தம் தாம்ஸ்துவ்யாஹ்ருதிஸ்துயாஸ்॥

ஸரீரஸ்தம்	சரீரத்திலிருக்கிற
ஹ்ருததர்ஶம்*	பிருதிவிமுதலிய பூதக்கூட்டங்களையும்
காம்தம்ஸ்ரீரஸ்தம்†	சரீரத்தில் அந்தரியாமியாயிருக்கிற
ஸாம்வெவ‡	என்னையும்
சுஶ்யுதாம்தாம்§	துன்பஞ்செய்கிறவர்களாயும்
ஒம்ஹாஹம்காரலம்யுக்தாம்	டம்பாகங்காரங்களுடன் கூடினவர்களாயும்
காமரூபமைஶ்வர்யாம்¶	விஷயாபேக்ஷை, அபிமானம், பிடிவாதம், இவைகளையுடையவர்களாயும்
சுவெதஸம்	அவிவேகிகளாயுமிருக்கிற
யெ ஜநாம்	எந்தஜனங்கள்
சுஶாஸ்த்ர விஹி தம்	சாஸ்திரத்திலல் விதிக்கப்பட்ட தல்லாததாயும்
வொரம்$	குரூரமானதாயுமிருக்கிற
தவம்	தபசை
தவ்யுந்தி	செய்கிறார்களோ

* (ஸம்) இந்திரியக்கூட்டங்கள்.(ஸ்ரீ,வி) இந்திரியாபிமானிதேவதைகளாகிய இலக்ஷ்மி முதலியவர்கள்.

† - ‡ (ஸம்) கருமம், புத்தி இவைகளுக்கு சாக்ஷிபூதனு யிருக்கிற நாராயணனுகிய என்னையும். (ரா) என்னுடைய அம்சமாயிருக்கிற ஜீவனையும். (ஸ்ரீ,வி) அந்த அபிமானி தேவதைகளையும், அவர்களுக்கு நியாமகனுயிருக்கிற என்னையும்.

§ (ஸ்ரீ) (உ) (ஸ்ரீ,வி) சுஷ்யந்தஃ - என்றுபாடம் அர்த்தமொன்றே. (ஸம்) (ஸ்ரீ) இந்தப்பதத்தை இந்திரிய பூதக்கூட்டங்களுக்கு உபயோகப்படுத்துகையில் (சுஶோஷயந்தஃ) இளைக்கச்செய்கிறவர்களென்றும், பகவானுக்குபயோகிக்கையில் (சுதபஸாவாஹநாகாரணதெவ) ஆக்கினையை நிராகரிக்கிறவர்களென்றும் கொள்ள வேண்டியது.(ரா) வருத்துகிறார்கள். (ஸ்ரீ,வி) அற்பகுணமுள்ளவர்களாக நினைக்கிறார்கள்.

¶ (ஸம்) காமம் இராகம் இவைகளாலுண்டான பெலத்தோடுகூடினவர்களாயும்.

$ (ஸம்) தமக்கும் மற்றப்பிராணிகளுக்கும் துன்பத்தை யுண்டாக்கிற. (ஸ்ரீ,வி) மகாகஷ்டரூபமான.

நிஅசுஸ்	பகவத்கீதை.
தாரு	அவர்களை
சூஷுரதிஷ்டயாநு*	அகமகவடனவருள்ளவர்களென்று
விதி	அறி.

சரீரத்திலிருக்கிற பிருதிவி முதலிய பூதங்களிடங்களையும், சரீரத்தில் அந்தரியாமியாயிருக்கிற ஈசுவரனையும், அவனுடைய்ய வர்களாயும், டம்பம் அகங்காரம் விஷயாசையை முதலாயுள்ள வாதம் இவைகளை யுடையவர்களாயும், அவிவேகிகளாயும் இருக்கிற எவர்கள் சாஸ்திர விரோதமாயும் குருவாயுபதேசம் செய்கிறார்களோ, அவர்களை அசுர சுவபாவமுள்ளவர்களென்று அறி. ().

எ. சூஷுரராஜஸிவிஷய–ஷுயு தீயிவியாஷவிஷ்டியம்
யஜ்ஞைஷ்யாஜுரம் விதிதாஸ்ருஷ்டிஷ்யஷுயுஷ்டு॥
ருக்

ஷவஷுஷுத–ஷ	சகலமானவிடயங்களுக்கும்
ஷிஷயஃ	பிரியமான
சூஷுரராஜஸிஷ	அகாரமும் (உலோபம்)
தீயிவியஃ	முன்றுவிதமாய்
ஷவந்தி	இருக்கிறது
யஜ்ஞஃ ருக்	யக்கியமும்
தஷஃ	தபசும்
தாநம்	தானமும்
தயா	அப்படியே (முன்றுவிதமாயிருக்கின்றன)
விதிதம்	அவைகளுடைய
ஜிம்	இப்படிப்பட்ட
ஷிஷ்டம்	பேதத்தை
பஜுணஷ	கேள்.

சகலமானவிடயங்களுக்கும் பிரியமான அகாரமும், (அத்தியாகம், இராஜஸம், தாமஸமென்ற) முன்றுவிதமாயிருக்கிறது. யக்கியமும், தபசும், தானமும், அப்படியே முன்றுவிதமாயிருக்கின்றன. அவைகளுடைய இப்படிப்பட்ட பேதத்தை (சொல்லுகிறேன்) கேள்.

(ஸ) சாஸ்திரோக்தமான யக்கியமானது, பலத்தை விரும்பாமல் பேதமுள்ளவைகளென்பது சொல்லப்படுகிறது. அதாவது.—

---

* (ஸ) என்னுடைய ஆக்ஞையை மீறாமலிருப்பவர்களென்று. (ஷ) அத்-கசு-ச-கதி, பார்க்க.

சத்துவாதிகுணவிருத்திக்கு ஆகாரம் காரணமாயிருக்கிறது. எப்படியென்றால், மனதானது அந்தத்தினுடைய குணத்தையநுசரிக்கிறது. அந்தம் சுத்தமாயிருந்தால், மனதும் சுத்தமாகவேயிருக்கும். மனது சுத்தமாவதால் சத்துவகுணம் விருத்தியாகிறது. ஆகையால், ஆகாரமும் குணத்திலே பேதமாக சொல்லப்பட்டது. பிராணிகளுடைய குணத்திற்குத் தக்கபடி அந்தந்த ஆகாரத்தில் பிரியமுண்டாகிறது. யக்கியாதிகளும் அப்படித்தான். "சுநுஅயம்ஹிலொ உஉநம்" (என்கிற சாந்தோக்கிய உபநிஷது) பார்க்க. (எ)

அ. சுயவஸைக்வைஷாரிஸாஹு வஸ்வேதீதிவிவயஸுநாம்।
ஸவஸாஸிஸாஹிஸாஹுஸ்வா சூஹாஸாஹ்லாகுகுரியாம்॥

சுயவஸைக்வைஷாரிஸாஹு வஸ்வேதீதி விவயஸுநாம் } ஆயுசு உற்சாகம் பெலம் ஆரோக்கியம் சுகம் பிரீதி இவைகளை விருத்திசெய்கிறவைகளாயும்

ஸவஸாஸ்நிக்தா நிலுாம் } இரசமுள்ளவைகளாயும்

ஸிஸ்தாம் } பசையல்லது தைலமுள்ளவைகளாயும்

ஸிஸாம்¶ } ஸ்திரமாயுள்ளவைகளாயும்

ஸுஸ்வாம்$ } மனதிற்கின்பமானவைகளாயுமுள்ள

சூஹாரயாம் } ஆகாரங்கள் (தின்பண்டங்கள்)

வாகுவிகரியாம் } சாத்துவிக(புருஷ)ர்களுக்குப் பிரியமானவை.

ஆயுசு உற்சாகம் பெலம் ஆரோக்கியம் சுகம் பிரீதி இவைகளை விருத்திசெய்கிறவும் இரசமுள்ளவும் தைலமுள்ளவும் ஸ்திரமாயுள்ள வும் மனதிற்கின்பமானவையாயுமுள்ள ஆகாரங்கள் சாத்துவிகர்களுக்குப் பிரியமானவைகள். (அ)

---

* ஸுகம் (ஈ) ஞானம். (பீ,வி) சாதுர்த்துவம் அல்லது சித்தசுத்தி.

† (பீ,வி) ஒருகாலத்தில் அற்பம் சாப்பிட்டாலும் அதினாலுண்டாகிறவும் வெகுகாலமிருக்கிறவுமான சுகம்.

‡ (பீ,வி) சாப்பிடும்போதேயுண்டாகும் சுகம்.

§ (ஈ) திதிப்புள்ளது. (ஊ) மாம்பழம் முதலியனபோன்ற இரசமுள்ளவை.

¶ (ஸ்ரீ) (ஸ) (ஈ) தேகத்தில் அதிகாலம் நிலையாயிருப்பதாகிய சாரமுள்ளவை. (ஹ) கோதுமை ரவைபோலொத்தவை. (ஜ) சிலகாலத்திற்குப்பிறகு ஜீர்ணமாகத் தக்கவை.

$ (பீ,வி) பரிணாமமானவை, அதாவது - இன்னும் வேண்டுமென்கிற ஆசை விகாரத்தைத் தூண்டுகிறவை.

கூ. கூடஸ்தோ ஜவணாதர்-ஷ-ணே தீக்ஷண-ஸ்ரூகூஷவிஹாஹிநம்,
ரூஹராராராஜஸலஸ்ருஷ்டா உத்வேஸொகூயவ்ரூஹாம்॥

கூடஸ்தோ ஜவணாதர்-ஷ-ணே தீக்ஷண-ஸ்ரூகூஷவிஹாஹிநம்	அதிக, கசப்பு, புளிப்பு, உப்பு, சூடு, காரம், பசையின்மை அல்லது வறட்சி, தாகத்தை யுண்டுபண்ணுகை, இவைகளுள்ளவும்
உத்வே * ஸொகா † யப்ரூஹாம்	துக்கம் சோகம் ரோகம் இவைகளையுண்டாக்கத்தக்கவையாயுமிருக்கிற
ரூஹராராம்	ஆகாரங்கள்
ராஜஸஸ்ய	இராஜஸகுவபாவமுள்ளவனுக்கு
இஷ்டாம்	இஷ்டமானவை.

அதிகக் கசப்பு புளிப்பு உப்பு சூடு காரம் வரகூடி தாகத்தைக் கொடுத்தல் இவைகளுள்ளதாயும், துக்கம் சோகம்(விசனம்) ரோகம் (வியாதி) இவைகளை யுண்டாக்கத்தக்கவையாயுமிருக்கிற ஆகாரங்கள் இராஜஸகுவபாவமுள்ள (புருஷனுக்கு) வனுக்கு இஷ்டமானவை. (இப்படிப்பட்ட ஆகாரங்களையே அதிகப் பிரியமாய்ச் சாப்பிடப்பட்டவர்களை இராஜஸரானென்று தெரிந்து கொள்ளத்தக்கது. (ஸ்ரீ) (ஸ) இவர்களின் தாத்பரியப்படி இந்தக் கசப்பு முதலியவைகளை அதிகமாக சாப்பிடக்கூடாதென்பது கருத்து.) (கூ)

கo. யாதயாமம்கதரஸம் வ-குதீவயர்-ஷிதம்சயத்,
உச்சிஷ்டஜவிஹாபியஞ் ஹொஜநம்தாஜஸப்ரியம்॥

யாதயாம்‡	(சமயல்செய்து) ஒருஜாமநேரம்சென்றதாயும்
கதரஸம்	ஸாரமற்றுப்போனதாயும்
வ-குதீ	துர்வாசனையுள்ளதாயும்
வயர்-ஷிதத§	சமயல்செய்து ஒருஇராத்திரி வைத்திருந்ததாயும்

---

* (ஸ்ரீ) தந்காலத்தில் மனதிலுண்டாகும் விசனம். (ஸ்ரா) நேகத்திற்குண்டாகிற துன்பம் என்றும் சொல்லலாம்.

† (ஸ்ரீ) நீடித்தகாலம் மனதிலுள்ள விசனம். (ஸ்ரா) மனதிற்குண்டாகிற துன்பம் என்றுஞ் சொல்லலாம்.

‡ (ஸ) ரூஉவகூ o = நன்றாய் வேகாதது. (ரா) சமயலாய் வெகுகாலமானது. (ஸ்ரீ) ஆறிப்போனது.

§ (ரா) அதிககாலம் வைத்திருந்ததினால் அதற்குள்ள சுவபாவமான ருசி கெட்டு வேறே ருசியுண்டானது.

உஷ்டவி* (ஒருவன்) சாப்பிட்டு மிச்சம்விட்டதாயும்
சுயெவுஜு† அசுத்தமானதாயுமிருக்கிற
யசு } ஆகாரமெதுவோ
லெர்ஜநம்
(தசு) அதானது
தாஹவ்யியம் தாமஸனுக்குப் பிரியமானது.

(சமயல்செய்து) ஒரு ஜாமநேரம் சென்றதாயும், ஸாரமற்றுப் போனதாயும், துர்வாசனை யுள்ளதாயும், சமயல்செய்து ஓரிரவு வைத்திருந்ததாயும், ஒருவன் சாப்பிட்டு மிச்சம் விட்டதாயும், அசுத்தமானதாயு மிருக்கிற ஆகார மெதுவோ, அதானது தாமஸகுண முடையவனுக்குப் பிரியமானது. என்றால், தாமதகுண முடையவனிப்படிப்பட்ட ஆகாரங்களில் பிரியம் வைப்பானென்பது கருத்து.

கக. சுஹோமாகாம்க்ஷிஹியாஜ்ஞா விதிஷ்டாயஜ்ஞ மிதி
யஷ்டவ்யமெவேதி மநஃ ஸமாதாய ஸாத்விகம்॥

யஷ்டவ்யமெவேதி யக்கியஞ்செய்யவேண்டியதுதானென்று
மநஃ மனசை
ஸமாதாய ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டு
விதிஷ்டம்¶ சாஸ்திரத்திலுரைக்கப்பட்ட
யஜ்ஞ } எந்தயக்கியமானது
சுஹோமாகாம்க்ஷிபிஃ பலனிலிச்சையில்லாதவர்களால்
இஜ்யதெ அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ
யத் அந்தயக்கியமானது
ஸாத்விகம் சாத்துவிகமானது.

யக்கியஞ்ச செய்யவேண்டியதுதானென்று மனசை ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டு சாஸ்திரத்திலுரைக்கப்பட்ட எந்தயக்கியமானது பல

---

* (ஈ) குருமுதலியவர்கள் அன்றி மற்றவர்கள் புஜித்து மிச்சம் விட்ட ஆகாரம்.

† (ஸ்ரீ) யக்கியத்திற்கு யோக்கியமற்றது. (ஈ) வைசுவதேவம் முதலிய யக்கியம் செய்யாமல் புஜிக்கிறது அசுத்தமாகையால் அட்டடிப்பட்ட அசுத்தமுள்ளது.

‡ - § (ஈ) நான்செய்வது பகவதாராதனமாகவே பிரயோசனட்படவேண்டுமென்று மனதைச் சமாதானம்செய்துகொண்டு.

¶ (ஸ்ரீ) விதிஷ்டம் = விதிக்கப்பட்டதாயுள்ள.

٨٥٤. ٥٨٤ ٥٨٤ ٥٨٤

தாமஸமென்று
சொல்லுகிறார்கள்.

தாமஸம்
விசேஷமுள்ளது

விதியைவிட்டும், அங்கதானம் மந்திரம் தக்ஷிணை சிரத்தை இவைகளன்றியும், செய்யப்படுகிற யக்கியத்தை தாமஸமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

(வுஎ) இன்ன யக்கியத்திற்கு, இவ்வளவு அங்கதானம், இவ்வளவு தக்ஷிணை, இன்னின்ன பதார்த்தங்களைக் கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டியது என்பது முதலிய விதி, வேதத்திலும் ஸ்மிருதிகளிலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த விதியில், ஒன்றையாவது விட்டு யக்கியம் நடத்தினால், அந்த யக்கியம் பிரயோஜனமற்றுப் போகிறது மாத்திரமல்ல, தோஷமும் முண்டாகுமாகையால், இந்தவிதமான யக்கியம் தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டது. (கஉ)

கஅ. தெவதீஜமஂ ரூஂவ்ராஜூ வஂஜநஂஸளஹோஜுவம்।
ஶ்ரத்தயாயுதீஹிஂஸாவ ஸாஸீரதெவஉச்யுதெ॥

தெவதீஜமஂ ரூஂ வ்ராஜூ வஂஜநம் — தேவர்கள் பிராமணர்கள் குருக்கள் ஞானிகள் இவர்களைப் பூஜிப்பதும்
ஸளஹம்* — தேகசுத்தியும்
ஸூஜுவம்† — சீர்மையும்
ஶ்ரத்தயாயும்‡ — பிரம்மசரியமும்

---

* (ரா) தேகத்திற்கு ஸ்நாநாதிகளினால் செய்துகொள்ளும் சுத்தி. (மீ,வி) தேகத்தின் உள்ளும் புறம்புமான சுத்தி.

† (ரா) மனதையொத்த சரீரகடத்தை.

‡ (ரா) ஸ்திரிகளிடத்தில் போகஇச்சைகொண்டு அதற்குத் தகுந்தபார்வை முதலியவை யில்லாமலிருப்பது. (வுஆ) ஸ்ராணஂகீதநஂகெஹிஃ ப்ரெக்ஷணஂஸ்ரஹஸநம் । ஸஂகதெ ரத்யுவஹாயஸ்ய க்ரியாகிவ்ருத்திரவச । ஸ்ரதெநெயஸ்ரக ஷ்டாரஂம ப்ரவதந்திவிவஶ்ருதஃ । விபரீதஂஸ்ரத்தயஸ்ரக தத்விபரீதாரஂமகூஷணஂ॥

அடியில் சொல்லப்படும் மேற்கண்டவிதமான காரியங்களி லொன்றையாவது செய்தால் ஸ்திரிபோகம் செய்ததாகவே யாகிறதென்று ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள். (அவையாவன.)

(க) ஸ்திரியை நினைப்பது.
(உ) அவளுடையபெயரை வாயிலுலுச்சரிப்பது.
(ங) ஸ்திரியினிடத்தில் போகத்திற் கனுகூலமானவிதமாய் விளையாடுவது.
(ச) அவ்விதமானகருத்துடன் அவளைப் பார்ப்பது.
(ஞ) அவ்விதமான கருத்துடன் அவளிடத்தில் இரகசியமாய்ப் பேசுவது.
(ரு) அதுவிஷயமாய் இன்னின்னது செய்யவேண்டுமென் றுத்தேசிப்பது.
(சு) அதுவிஷயமாய் ஒருவிதமான நிச்சயம் கொள்வது.
(அ) அதுவிஷயத்தில் எண்ணங்கொண்டு காரியத்தை நிறைவேற்றுவது. இந்த எட்டுசெய்கைகளு மில்லாதிருப்பதுதான் பிரம்மசாரிவிரத மென்பது.

(۱) بحث	الكلام في الجوهر
الجوهر الفرد	في ان الجسم ليس بمركب من اجزاء لا تتجزأ
وجود الله	في ان الجسم لا بد له من محدث
قدمه	في ان محدثه قديم
عدم الجسم	في ان الاجسام كلها محدثة

(اعلم) ان الجسم لما كان مركبا كما يشاهد بالحس كان لا بد له من اجزاء يتركب منها وكل واحد من تلك الاجزاء اما ان يكون قابلا للانقسام او لا يكون فان كان الاول فالكلام فيه كالكلام في الجسم وان كان الثاني فهو الجوهر الفرد وهو الذي لا يقبل القسمة اصلا (ثم الجسم) اما ان يكون قديما او محدثا والاول باطل لانه لو كان قديما لكان اما ان يكون واجبا لذاته او لغيره والاول باطل لان كل ما كان واجبا لذاته كان واجبا من جميع الوجوه لان ما به الشيء هو به اولى والثاني باطل لان الواجب لذاته لا يقبل العدم. (۲۰۲)

---

(۱) بحث الجوهر الفرد

الجوهر الفرد	في ان الجسم ليس بمركب من اجزاء لا تتجزأ
وجود الله	في ان محدثه قديم
قدمه	في ان الاجسام كلها محدثة
عدم الجسم	في ان الجسم لا بد له من محدث

(اعلم) ان الجسم لما كان مركبا كما يشاهد بالحس كان لا بد له من اجزاء يتركب منها وكل واحد من تلك الاجزاء اما ان يكون قابلا للانقسام او لا يكون فان كان الاول فالكلام فيه كالكلام في الجسم وان كان الثاني فهو الجوهر الفرد وهو الذي لا يقبل القسمة اصلا (ثم الجسم) اما ان يكون قديما او محدثا والاول باطل لانه لو كان قديما لكان اما ان يكون واجبا لذاته او لغيره والاول باطل لان كل ما كان واجبا لذاته كان واجبا من جميع الوجوه لان ما به الشيء هو به اولى والثاني باطل لان الواجب لذاته لا يقبل العدم. (۲۰۲)

---

* (۱) اي في اثبات الجوهر الفرد ونفي التجزي.

† (۲) اي في اثبات الصانع.

‡ (۳) اي في اثبات حدوث الاجسام. منه غفر له.

கசு. உநம்ரவாஉஸ்ளஉர்கூம் ஔநஸாதுவிநிஜ்ரஹம்,
ஹாவஸம்ஸ-ஙிர்ஸிதர்த துவொஸாநஸ்உ-வுர்தெ॥

உநம்ரவாஉம்*	மனதுநல்லவிருத்தியில் நிலையாயிருப்பதும்
லௌஉர்கூம்†	குரூரமின்மையும்,
ஔநம்‡	(பகவானே) தியானஞ்செய்துகொண்டிருப்பதும்
தூதுவிநிஜ்ரம்§	மனதைவிஷயங்களிலிருந்து திருப்புவதும்
ஹாவஸம்ஸ-ஙிம்¶	கபடமின்மையும்
இதெர்தது	இதானது
ஸாநஸம்	மனதிலேசெய்யத்தக்க
தவம்	தபசென்று
உவுர்தெ	சொல்லப்படுகிறது.

மனது நல்லவிருத்தியில் நிலையாயிருப்பதும், குரூரமின்மையும், பகவானைத் தியானஞ்செய்துகொண்டிருப்பதும், மனதைவிஷயங்களிலிருந்து திருப்புவதும், கபடமின்மையும், மனதிலேசெய்யத்தக்க தபசென்று சொல்லப்படுகின்றன. (கசு)

கள. ஜ்ஞயாவாஸ்யாதத்வம் தவஸ்துதீர்த்ரவியாநமெவ,
கஷைராகாம்க்ஷிஹிய-ஙெதூ ஸ்ராத்விகாவாரிவக்ஷுதெ॥

---

* (ஸ்ம) மனதை சுத்தமாகவைத்துக்கொண்டிருப்பது. (ஸா) கோபமுதலியவையன்றி யிருப்பது.

† (ஸ்ம) முகசௌமியத்திலுல் அறிந்துகொள்ளத்தக்க அந்தக்கரணவிருத்தி அல்லது சாந்தமாயிருப்பது. (ஸா) பிறருக்கு நன்மைசெய்ய அநுகூலமா யிருப்பது.

‡ (ஸ்ம) பேசாமலிருப்பது. பேசாமலிருப்பது வாக்கின்செய்கை யாகையால் மனசின்செய்கையாக எப்படிச் சொல்லலாமென்றுல், மனதின் ஏவலால்தான் வாக்குப்பேசுகிறது; மனதுவாக்கை ஏவாமல்தான் அடங்கிநின்றுல், வாக்கும் நின்றுவிடுமாகையால், வாக்கைநிறுத்துவதாகிய மௌனமானது மனதின் செய்கையாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (ஸா) மனதைக்கொண்டு வாக்கைத்தடுப்பது.

§ (ஸா) தியானிக்கத்தகுந்த வஸ்துவினிடத்தில் மனதை நிறுத்துவது. (ஸ்ரீ,வி) பரமாத்மாவிடத்தில் மனதை ஸ்தாபிப்பது.

¶ (ஸ்ரீ) (ஸ்ம) பிறருடன் வியவகாரங்களை நடத்துவதில் மோசம் செய்யாமலிருப்பது. (ஸா) ஆத்மாவைத்தவிர இதரவிஷயங்களில் சிந்தையற்றிருப்பது. (ஸ்ரீ,வி) மனசுத்தியை யுண்டுபண்ணிக்கொள்ளுவது. அதாவது—இச்சையற்றிருப்பது.

ஆலைகளைச் சேர்ந்த	பல்வேறு தொழிற்சாலைகளைச் சார்ந்த
பாலில்	பாலினால்
நெய்	நெய்யாகும்
வெண்ணெய்	வெண்ணெயாகும்
மோர்	மோரும்
கொழுப்பு	கொழுப்பும்
கசடு	வெண்ணெய்க் கசடு
சீஸ்	பாலாடைக் கட்டி
வாசகம்	சார்புத் தொழிற்சாலை வாசகம்
பாரிஷாஷிகர	(பெரிசோனிகள்) பொருள் தெரிந்தவர்.

பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் (சோதனை விதைகளைக்கொண்டு செய்யப்பட்ட) நெய், வெண்ணெய், மோர், கொழுப்பு, சீஸ் ஆகியவற்றைப் பாலினால் செய்யப்பட்ட (சார்புள்ள வார்த்தைகளைக் கொண்ட) தொழிற்சாலைகளைப் பற்றிய பொருள் தெரிந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள்.

(எஸ்) இந்த சூத்திரத்தில் சார்-ஸ்-கர = சார்புள்ள தொழிற்சாலைகளில் சேர்ந்த, பல்வேறு தொழிற்சாலைகளைச் சார்ந்த, பாலினால் தயாரிக்கப்படுகிற, பாலைப் பற்றிய பொருள் தெரிந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். ()

க. அ. வைஸாலிக்கு அருகில் உள்ள மஹாவனத்தில் புத்தர் பகவானால் போதிக்கப்பட்டது

வைஸாலி-கூடாகார-சாலை † { வைஸாலிக்கு அருகில் இருந்த மஹாவனத்தில் இருந்த கூடாகார சாலை

---

*: (ஸ்ர) பாலைத் தருகிற மாடுகளைக் கொண்ட தொழிற்சாலைகளில் சேர்ந்த.
(ஜ்,வி) பாலைத் தருகிற மாடுகளைக் கொண்ட தொழிற்சாலைகளில் வேலை.

† (ஸ்ரீ) (ஸ்ர) இவற்றில் எங்கெங்கெல்லாம் வார்த்தைகளில் ஸ்ரீ வருகிறதோ அங்கெல்லாம் உடனே ஸ்ரீ வருகிறது, ஸ்ரீ வருகிற இடங்களில் ஸ்ரீ வரும். (ஸ்ரீ) என்பதில் ஸ்ரீ வருகிறது. (ஸ்ர) என்பதில் ஸ்ர வருகிறது. (ஸ்ர) (ஜ்,வி) என்பதில் ஸ்ர வருகிறது, ஸ்ரீ வரும், ஸ்ரீ வருகிற இடங்களில் ஸ்ர வரும், ஸ்ர வருகிற இடங்களில் ஸ்ரீ வரும்.

ஓவ்வொருவனும்* டம்பத்திணையும்
யசை எந்த
தவம் தபசானது
செய்யப்படுகிறதோ
வலம்† சுருசுலமானதும்
ஸ்திரமற்றதுமான
தசை ஆனது
ஓவ்வொரு இந்த உலகத்தில்
ராஜஸமானதென்று
வெளிப்படும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வாக்கினாலும் தேகத்தினாலும் மனதினாலும் பொருள் சம்பாதித்தலையும் உத்தேசித்தும், டம்பத்தினாலேயும், எந்தத் தபசானது செய்யப்படுகிறதோ, சுருசுலமானதும் ஸ்திரமற்றதுமான அந்தத் தபசானது, இந்த உலகத்தில் ராஜஸமானதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (கஅ)

கஉக. மூடக்ராஹேணாத்மநோ யத்பீடயாக்ரியதே தபஃ
பரஸ்யோத்ஸாதநார்தம்வா தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம்॥

மூடக்ராஹேண§ { அவிவேகத்தினாலுண்டாகும் துராக்கிரகத்தினாலேயாவது
ஆத்மநோ பீடயா ¶ { தன்னை வருத்தப்படுத்திக் கொள்வதினாலாவது
பரஸ்ய உத்ஸாதநார்தம்வா ஆந்தியதனையுடைய நாசத்தின்பொருட்டாவது
வா அல்லது
தபஃ தபசானது

---

* (ரு) நல்லபோக்கியமனுஷன் தான்செய்கிறது ஈசுவராப்பிரீதியாகவே வேறு மனுஷ்ய எண்ணத்துடன் எப்படி பயபக்திவிசுவாசத்துடன் கடப்பாடு, அப்படிப்போல பாவனைமட்டும் காட்டுவது.

† (ரூ) நியமமில்லாதது. (ரா) சுவர்க்காதிபலனைக் கொடுப்பதினால் நித்தியமல்லாதது.

‡ (ரம) ஏதோ ஒருகாலத்தில் பலனைகொடுக்கத்தக்கது.

§ (மீ,வி) அவிவேகத்துடன் கூடிய துராக்கிரகத்தினால்.

¶ (ரா) தன்சத்துருவை மாரணம்செய்வதினாலுண்டாகிற தன்னுடைய துக்கத்தினால். (மீ,வி) தன்போகத்தினைக்காக.

கியதெ செய்யப்படுகிறதோ
தசு அந்தத்தபசானது
தாமலம் தாமஸமென்று
உதாஹ்ருதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அவிவேகத்தினலுண்டான துராக்கிரகத்தினலாவது தன்தேகத்தை வருத்தப்படுத்திக் கொள்ளுவதினலாவது, அன்னியனுடைய நாசத்தின்பொருட்டு (அபிசார ரூபமான சூன்னியாதிகள் மூலமாய்) ஆவது எந்தத் தபசானது செய்யப்படுகிறதோ, அதானது தாமசமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (கசு)

உ0. தாதவ்யமிதியத்தானம் தீயதெ தநுவகாரிணெ।
தெ்சாமெவவாதெ்துவ தத்தானம்வ்ருதாம்ஸ்மிருதம்॥

தாதவ்யமிதி* கொடுக்கவேண்டுமென்கிற நிச்சயத்துடன்
யசு
தானம் } எந்ததானமானது
தெ்சவ† புண்ணியதேசத்திலேயும்
காலெவ‡ கிரகணதிபுண்ணியகாலத்திலேயும்
அநுவகாரிணெ§ பிரதியுபகாரம் செய்யத்தகாத
வாதெ்துவ¶ } வேதசாஸ்திர சம்பன்னனை பிராமணன்பொருட்டு
தீயதெ கொடுக்கப்படுகிறதோ
தசு
தானம் } அந்ததானமானது
ராதிகம்
ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

---

* (ஸ்ரீ) பகவதர்ப்பணமாக வேண்டுமென்கிற நிச்சயத்துடன். (தீ,வி) ஆஸ்திக புத்தியினலே.

† (ஸ்ரீ) (ஸு) குருக்ஷேத்திரமுதலிய புண்ணியதேசத்திலே.

‡ (ஸு) சங்கிராந்திமுதலிய புண்ணியகாலத்திலே.

§ (ஸு) பிரதியுபகாரஞ் செய்யத்தகாதவன் அல்லது பிரதியுபகாரம் செய்யத்தக்கவனெனலும் பிரதியுபகாரத்துக்காகத் தன்னல் எதிர்பார்க்கப் படாதவன். (ஹ்ரு) முன்தனக்குபகாரம் செய்தவன்பொருட்டு அல்லாமல்.

¶ (ஸு) வேதார்த்தங்களை யறிந்த பிரம்மஞானிகள் முதலியவர்களிடத்திலே. (தீ,வி) சத்பாத்திரத்தில். (ஸ்ரீ) இரகஸ்யஞ்சொல்லுகிறவன்பொருட்டு. எப்படியென்றால், தானங்கொடுத்தவனை ஆபத்திலிருந்து இரகஸ்யஞ்சொல்லுகிறவனலதினல்தான்.

கொடுக்கவேண்டு மென்கிற நிச்சயத்துடன், எந்த தானமானது புண்ணிய தேசத்திலேயும், கிரகணாதி புண்ணியகாலத்திலேயும், பிரதியுபகாரம் செய்யத்தகாத, வேதசாஸ்திர ஸம்பன்னனான பிராமணன்பொருட்டு கொடுக்கப்படுகிறதோ, அந்த தானமானது, சாத்துவிகமானதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (உ0)

உக. யத்தூவ்ரதிரூவகாரூயம் வஜ்ஜிஸ்ஸூவாவ்ருத்தம்।
தீயதிதவவஸ்திஷ்டம் தஜ்ஜாஜஸமுதாஹ்ருதம்॥

வ்ரதிரூவகாரூயம்* பிரதியுபகாரத்தையுத்தேசித்தாவது
வஜ்ஜம்
உத்திஸ்ஸூவா } (சுவர்க்காதி) பலனை யுத்தேசித்தாவது
வாரிதிஷ்டம்† மனவருத்தத்தோடுகூடிய
யத்தூ
வ்ருத்தம் } எந்ததானமனது
தீயதிதவ கொடுக்கப்படுகிறதோ
தத் அதானது
ராஜஸம் இராஜஸமென்று
உதாஹ்ருதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பிரதி யுபகாரத்தை யுத்தேசித்தாவது, சுவர்க்காதி பலனை யுத்தேசித்தாவது, மனவருத்தத்துட னாவது, எந்த தானமானது கொடுக்கப் படுகிறதோ, அது இராஜஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது (உக)

உஉ. அதேஸகாலமபாத்ரேப்யஸ்ச தத்தம்
அஸத்கிருதமவஜ்ஞாதம் தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம்॥

அதேஸகாலம்‡ } அசுத்தமான தேசத்திலேயும் காலத்திலேயும்
அபாத்ரேப்யஸ்ச§ அயோக்கியர்களின்பொருட்டும்

---

* (ஹா) முன்தனக்குச் செய்திருக்கிற உபகாரத்திற்கு பிரதிப்பிரயோஜனமாக.

† (ரா) அமங்களமான திரவியத்தையுடைய. (தீ,வி) அந்தியாயார் ஜித்தத்தையுடைய.

‡ அதேஸ (ஸா) மிலேச்சர்களுடையவும் அசுசிவியாபித்திருக்கிறவும் தேசத்தில், அகாலே - (ஸ0) சங்கிராந்திமுதலிய விசேஷங்களல்லாதகாலத்தில். (ஸ்ரீ) தான் அசுத்தியா யிருக்கிறகாலத்தில்.

§ (ஸ0) மூர்க்கர்கள் திருடர்கள் முதலியவர்களின்பொருட்டு. (ஸ்ரீ) நடனம்செய்பவன், விடன், பாடகன் முதலியவர்களின் பொருட்டு.

தெலுங்கு	பகவத்கீதை.
சுவேதாஶ்வம்	தூணைமுதலியவையில்லாமலிருப்பது.
சுவர்ணாதண்டு	அலங்காரமாகவுள்ளது.
பஸு	} எங்குமுள்ளது.
ஊர்த்வம்	
ஏகசக்ரம்	ஒருசக்கரமுள்ளது.
தஸ	அழகாயுள்ள.
தாஸிவம்	நாளைவரையிருப்பது.
உபாகூஜாதம்	பெரியோர்முன்பிறந்தது.

அஶ்வமான தெலுங்கில் வடமொழியில், பரிவாரத்தோடும், தூணை முதலியவையில்லாமலும், அலங்காரமாகவுள்ளதும் எங்குமுள்ளது என்னும் பொருளையுடைய ஒரே சொல்லைப்பற்றி நிற்கின்றது.

(ஸம) (ஸ்ரீ) தெலுங்கு வடமொழியிற்போல் தூணைமுதலியவையில்லாமலிருக்கிறது. செய்யும் நாளை, நாளையடையில்லை. (ஸ்ரீ)

உக. தொகுதியிலிருப்பதாகிய வடசொல்லுக்கு விசேஷணமாகிய
வேறொன்றென்று தெலுங்கு வடமொழியிலுள்ளது.

வேறொன்றே	பலவிதமான.
ஏழு	ஏழு
நூறு	நூறு
லக்ஷ	லக்ஷ
கோடி	} எல்லாவிதமான.
கோடிகோடி	
வேஶ*	(பலவிதமான) வேஷமுள்ளது.
ரூபு	அழகாயிருப்பது.
வேறேரூபு	பிரகாசமுள்ளது.
வெலாரூபு	வெளுப்பாயுள்ளது.
பலரூபு	பலவிதமாயுள்ளது.
ஏகரூபு	ஒன்றாயிருப்பது.
விவிதரூபி	பிரகாசமுள்ளது.

பலபிரகாரத்திற்கு ஏழு, நூறு, லக்ஷ, கோடி, கோடிகோடி என்பவைகள் தெலுங்கில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

---

* (ஸம) பிரகாசமுள்ளதாயும் வேஷமுள்ளதாயுமிருக்கிறது. (ஸ்ரீ) பிரகாசமாயும் வேஷமுள்ளதாயுமிருக்கிறது.

களிலேலே பிராமணர்களும் வேதங்களும் யக்கியங்களும் ஆதிகாலத்தில் சிருஷ்டிக்கப் பட்டார்கள்.

(ஸ்ரீ) ஓம் - என்பது பிரம்மத்தினுடைய நாமமென்று, உபநிஷத்தில் பலவிடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜகத்திற்குக் காரணமாயும், ஞானிகளினாலே பார்க்கப்பட்டதாயு மிருப்பதால், பரபிரம்மம் தத் என்று சொல்லப்படுகிறது. அழிவற்றவும், உண்மையானவும், உத்தமமானவும் வஸ்து எதுவோ, அது (பிரம்மம்) ஸத் - என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பெயர்களைக்கொண்டு பிரம்மாவினால், பிராமணர் வேதம் யக்கியம் இவர்கள் சிருஷ்டிக்கப் பட்டார்கள். அல்லது மேற்கண்ட மூன்று பெயர்களையுடைய பிரம்மத்தினாலே, பிராமணாதிகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டார்கள், அல்லது பரிசுத்தமாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள். ஆகையால் பிரம்மத்தினுடைய பெயர்களாக சொல்லப்படுகின்றன.

(ரா) வ்யாஹ்ருணாம் = வேதோக்தமான யக்கியாதி கருமத்திற்கு ஓம் தத் ஸத் என்கிற மூன்றுவிதமான சப்தங்களும், ஸ்ம்ருதம் = ஓட்டினதாக விருக்கின்றன. எப்படியென்றால், ஓம் என்கிற சப்தத்தை, யக்கியாதி கருமங்களுக்கு ஆங்கமாக முதலில் உச்சரிக்கும்படியாகவும், தத் ஸத் இவைகளை, அக் கருமங்களுக்கு யோக்கியதையை யுண்டாக்குகிறதற்காக, கருமத்தின் முடிவில் உச்சரிக்கும்படியாகவும், வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், ஓம் தத் ஸத் என்பவைகள் வேதோக்த கருமங்களை யொட்டினவை களாகசொல்லப்பட்டன. தஸ்மாத் = அந்த மூன்று சப்தங்களினாலே, ப்ரஹ்மணாம்=வேதாதிகாரிகளான மூன்று வருணத்தார்களும், வேத ஸ்ம்ருதாம்=வேதங்களும், யஜ்ஞ ஸ்ம்ருதய = யக்கியங்களும், உதாஹ்ருதா=ஆதியில், விஹிதாஸ்=சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள்.

(ஸ்ரீ,வி) ஓம் தத் ஸத் என்கிற மூன்றும், ப்ரஹ்மணஸ் = பிரம்மத்தினுடைய பெயர்கள். அந்தப் பெயர்களை என் பிரம்மத்திற்கு சொல்லவேண்டுமென்றால், சகல ஜகத்தையும் தரிக்கிறபடியினாலே ஓமென்றும், குணங்களால் வியாபித்திருக்கிற அல்லது ஞானிகளால் பார்க்கப்படுகிறபடியினாலே தத் - என்றும், நிர்தோஷமாயும், சுபகுண பூர்ணமாயு மிருக்கிறபடியினாலே ஸத் - என்றும், சுருதிகளில் சொல்லப்பட் டிருக்கிறதினால்தான். தஸ்மாத்=அந்த பிரம்மத்தினாலே, பிராமணர் வேதங்கள் யக்கியங்கள் இவை ஏற்படுத்தப்பட்டன.

(ஸ்ரீ) மதேஷ்வாக்காயங்களினால் செய்யப்படுகிற யக்கியதான தபசுகளாகிய கருமங்களில், இராஜஸ தாமஸ கருமங்களும் கூட, இந்த சுலோகத்தில் சொல்லியபடிக்கு பிரம்மத்தின் நாமங்க

ளான ஒம் தசு - ஸுசு - என்பவைகளை முடிவில் உச்சரித்து விட்டால், சாத்விகமாய் விடுமென்பது இந்த சுலோகத்திலில் காண்பிக்கப் பட்டதாக விருக்கிறது. இந்தத் தாத்பரியத்தை ஸ்ரீதர சுவாமியள் ஆதரிக்கிறார். (உசு)

உச. தஜ்ஞாஜ்ஞோதீ தூ-ஹாஹ்ரு தூ யஜ்ஞு தாநதவஂக்ரியாஂ।
ப்ரவத-ருத்தெவியாமிநா தூ ஸுத தஂப்ரு ஹ்மவாதி நாஂ॥

தஜ்ஞாசு	(ஓம் - தத் - ஸத் இம்மூன்றும் பரப்ரஹ்மத்தினுடைய நாமம்) ஆகையினாலே
ப்ரஹ்மவாதி நாஂ	வேதத்தைச் செவ்வையா யறிந்தவர்களுடைய
வியாமிநா தூஂ	சாஸ்திரோக்தங்களான
யஜ்ஞு தாநதவஂக்ரியாஂ	யக்கியதானதபசுகளாகியகிரியைகள்
ஒதீதி	ஓ மென்பதாக
உதாஹ்ரு தூ	உச்சரித்து
ஸுததம்	ஏப்போதும்
ப்ரவத-ருதீத	ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன.

ஓம் தத் ஸத் இவை பிரம்மத்தினுடைய நாமங்களாகையினாலே, வேதத்தைச் செவ்வையா யறிந்தவர்களுடைய சாஸ்திரோக்தங்களான யக்கியதான தபசுகளாகிய கிரியைகள், ஓ மென்பதாக உச்சரித்து எப்போதும் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன.

(ஸ்ரீ) (ஸீ,வி) யக்கியாதிக்கிரியைகளை ஆரம்பிக்கையில் ஓ மென்பதை உச்சரிப்பதினால், அந்தக் கிரியைகளில் மந்திர தந்த்ராதிகளுடைய குறைவினாலுண்டாகும் தோஷங்கள் நீங்கி அக்கிரியைகள் சாத்குண்ணிய மடைகின்றன (ஸபலமாகின்றன). (உச)

உஞ. தத்தி த்ய நபிஸஂந்தா ய பலஂயஜ்ஞ தபஃக்ரியாஃ।
தா நக்ரியாஶ்சவிவிதாஃ க்ரியந்தெ மோக்ஷகாங்க்ஷிபிஃ॥

மோக்ஷகாங்க்ஷிபிஃ	மோக்ஷாபேக்ஷை யுள்ளவர்களால்
தசு	தத் என்று உச்சரித்தும்
இதி	
(உதாஹ்ரு தூ)	
பலஂ	பலத்தை
அநபிஸஂந்தா ய	கோராமலும்

விவியாஂ	அநேகவிதங்களான
யஜ்ஞ தவஂக்ரியாஂ*	யக்கிய,தபஸுகளாகிய கிரியைகளும்
தாநக்ரியாஶ்ச	தானக்கிரியைகளும்
க்ரியம்த	செய்யப்படுகின்றன.

மோக்ஷாபேக்ஷ யுள்ளவர்களால், தத் என்று உச்சரித்தும், பலத்தைக் கோறுமலும் அநேகவிதங்களான யக்கிய தபஸு தானங்களாகிய கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றன. (உரு)

உசூ. ஸ ஓமித்யேவமாத்மாநம் யுஞ்ஜீத ஏவம்விதோ விஶாம்பதிஃ ஸதா யோகீ விநீதாத்மா நிர்வாணம் அதிகச்சதி॥

ஏவமாத்மாநம்	ஓ ! பார்த்தா !
ஸ ஓமித்யேவ†	உண்டென்னும்பொருளிலேயும்
ஏவம்விதோ விஶாம்பதிஃ‡	யோக்கியமென்னும்பொருளிலேயும்
ஸதா ஸ்ரீ ஸதஶ்ச	} ஸத் என்கிற இந்தப்பதமானது
ப்ரயுஜ்யதே	உபயோகிக்கப்படுகிறது
ததா	அப்படியே
ப்ரஶஸ்தே கர்மணி	} § மங்களகரமான விவாகாதிகாரியங்களிலும்
ஸச்சப்தஂ	ஸத்என்கிற சப்தமானது
யுஜ்யதே	பிரயோகிக்கப்படுகிறது.

ஓ ! பார்த்தா ! உண்டென்னும் பொருளிலேயும், யோக்கிய மென்னும் பொருளிலேயும், ஸத் என்கிற இந்தப்பதமானது உப

---

* (ஶ்ரீ,வி) யஜ்ஞ ம = அக்நிஹோத்திரம் முதலியன - தவஃ = சரீர வாக்கு மனசுகளினால் செய்யப்பட்டது.

† (ஶ்ரீ) (ஶாம) (உ) (ஶ்ரீ,வி) ஒருவனுக்கில்லாத வஸ்து உண்டானாலும், அல்லது கிடைத்தாலும், அப்படியுண்டான அல்லது கிடைத்த வஸ்துவானது ஸத் என்று சொல்லப்படுகிறது. எப்படியென்றால், பிள்ளையில்லாதவனுக்குப் பிள்ளையுண்டானால், அந்தப் பிள்ளையை ஸத் என்று சொல்வதுண்டு.

‡ (ஶாம) அயோக்கியன் யோக்கியனாய்விட்டால், அவனை ஸத் என்று சொல்லலாம். (ஈர) நல்லதென்கிற அர்த்தத்திலும். (உ) உத்தமமான வஸ்துவிலேயும்.

§ (ஈர) உலகத்தில் நல்ல காரியங்களிலேயும்.

யோகிக்கப்படுகிறது. அப்படியே மங்களகரமான விவாகாதி கார்யங்களிலும், ஸத் என்கிற சப்தமானது பிரயோகிக்கப்படுகிறது. ()

உஎ. யஜ்ஞே தபஸி தானே ச ஸ்திதிஃ ஸதிதி சோச்யதே
கர்ம சைவ ததர்தீயம் ஸதித்யேவாபிதீயதே ॥

யஜ்ஞ	யாக்கியத்திலும்
தபஸ்	தபசிலும்
தான	தானத்திலும்
ஸ்திதிஃ*	நிஷ்டையானது
ஸத் இதி உச்யதே †	ஸத் என்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது
ததர்தீயம் கர்ம கௌந்தேய ‡	பிரம்மோத்தேசமான பரமேச்வரார்த்தமான கர்மங்களும்
ஸத் இதி ஏவ அபிதீயதே	ஸத் என்பதாகவே
ச ஏவ	சொல்லப்படுகிறது.

யாக்கியத்திலும் தபசிலும் தானத்திலும் (இவையாவும் உபாதியாகவும் செய்வதாகிய) நிஷ்டையானது ஸத் என்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பிரம்மோத்தேசமான பரமேச்வரார்த்தமான அவனைக் குறித்தியான கர்மங்களுங்கூட ஸத் என்பதாகவே சொல்லப்படுகின்றன. (உஎ)

உஅ. அஸ்ரத்தயா ஹுதம் தத்தம் தபஸ்தப்தம் க்ருதம் ச யத்
அஸதித்யுச்யதே பார்த்த ந ச தத்ப்ரேத்ய நோ இஹ ॥

---

* (மீ.வி) நிஷ்டை. அதாவது, சொல்லப்படுகிற யாதொரு நிஷ்டையும் பிரமாணமாக வேண்டுமென்கிற சாஸ்திரம்.

† (ஸ்ரீ) ஞானிகளால் சொல்லப்படுகிறது.

‡ (ஸ்ரீ) (இ) யாக்கிய தான தபஸ்களுடன் கூடிய கர்மாக்களை எடுத்துச் சொல்லி பிரம்மத்திலுடைய ஆராதனையான கர்மாக்களை விதிக்கிறார். (ஸ்ரீ) வாக்கினாலும் செய்கிற ஜபோபதேசங்களும், தேவதாந்தர கோயில்களிலும் கோயிலில் பகவத் ஆராதனையும் மனிதர்களும் அதற்கு முதலியானதாகிய கோயில்களிலே நிவேதனத்துக்கு பதார்த்தங்கள் உண்டாகும்படியாகவும் வர்ஷாகாலங்களில் (ஈ) மூன்று வருணங்களுக்குட் அடுத்த கர்மங்களும்.

சுஸ்ரூஷயா
ஹரிதம்
உத்தம
தவம
தபஸ்ரு
ரூதம்ஹ
யஜ்ஞ
தக்ஷ
ஹவைர்யஜந்தே
சுவஸ்திதி
உபயுக்த
பைதரவ
ந
ஹவ
ஹோம

சிரத்தையிலை
ஹோமமாவது
தானமாவது
} செய்யப்பட்டதபசாவது
செய்யப்பட்ட மற்றகருமமாவது
எதோ
அதானது
ஓ ! பார்த்தா !
அஸத்தென்று
சொல்லப்படுகிறது
பரலோகத்திலும்
(அவைகளுக்கு பிரயோஜனம்) இல்லை
இந்தலோகத்திலும்
(பிரயோஜனம்) இல்லை.

சிரத்தையில்லாமல் செய்யப்பட்ட ஹோம (ஹவநம்) மாவது தானமாவது தபஸாவது மற்ற கருமமாவது எதோ, அதானது ஓ ! பார்த்தா ! அஸத்தென்று சொல்லப்படுகிறது. (அப்படிப்பட்ட தானதி கருமமானது) பரலோகத்திலும் இந்தலோகத்திலும் பிரயோஜனமில்லாமல் போகிறது.

(ஸ) என் அஸத்தென்றால், இந்தலோகத்திலாவது, பரலோகத்திலாவது பலனைக் கொடுக்காததினால் தான். (உஅ)

ஏம்தத்ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே ஸ்ரத்தாத்ரயவிபாகயோகோநாம
ஸப்ததஸோத்யாய:.
ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்பணமஸ்து.
சிரத்தாத்திரய விபாகயோகமென்கிற
பதினேழாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ரமோ.

கூஷ்ணாயயாயவ்யாஸம் ஹ்ரீ.

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

கூஜ்ஜுந உவாச.

க. ஸந்யாஸஸ்யமஹாபாஹோதத்வமிச்சாமிவேதிதும்
தியாகஸ்யசஹ்ருஷீகேச பிருக்தேசிநிஷூதந॥

கூஜ்ஜுந உவாச	அர்சுனன் சொல்வது
ஹ்ருஷீகேச	இந்திரியங்களுக்கு நியாமகனும்
கேசிநிஷூதந*	கேசி என்ற இராக்ஷதனைக் கொன்றவனு மானவனே
மஹாபாஹோ	ஓ! தோள்வலியுடையவனே!
ஸந்யாஸஸ்ய†	சந்யாசத்தினுடையவும்
தியாகஸ்ய‡	தியாகத்தினுடையவும்
தத்வம்	உண்மையை
பிருக்தக்	பிரத்தியேகமாய் (விவரமாய்)
வேதிதும்	தெரிந்துகொள்ளுகைக்கு
இச்சாமி	இச்சிக்கிறேன்.

அர்சுனன் கிருஷ்ணபகவானை நோக்கிச் சொல்வது-இந்திரியங்களுக்கு நியாமகனும், கேசியென்ற இராக்ஷதனைக் கொன்றவனுமான ஓ! தோள்வலியை யுடையவனே! ஸந்யாசத்தினுடையவும், தியாகத்தினுடையவும் உண்மையை (சுவபாவத்தை) பிரத்தியேகமாயறிய இச்சிக்கிறேன்.

(ஸ்ரீ) "ஸவ்ருகூ-ர்ணி உநஸா ஸந்ருஸ்ருராணே ஸ்-ஸ்வேவஸ்ரீ" (அத்-நு-சு-கஉ.) என்பதினல் சகலகருமங்களையும் மனசினல் விட்டவன் சுகமாயிருப்பானென்றும், "ஸந்ராஸமியாமய-ஸ்ரா-ஸ்ரா விச-மி ஸ்ராசாச-மிவெஷ்ருஸி" (அத்-கூ-சு-உஅ.) என்பதினல் சகல

---

* (ஸ்ரீ) குதிரைரூபமாயும் வாயைத்திறந்துகொண்டும் யுத்தத்திற்கு வந்த கேசி என்கிற இராக்ஷதனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அவன் வாயில் தன்கையை நீட்டி அந்தக்கையைப் பெரிதாய் வளரச்செய்ய அதினுலவன் வாய்பிளந்திறந்தாலுகையால் இந்தப் பெயர்வந்தது. அதினல்தான் மகாகைகளையுடையவனென்றும் சொல்லப்படுகிறார்.

† - ‡ (ஸ்ரீ) சந்யாசமென்கிற பதத்திற்கும் தியாகமென்கிற பதத்திற்கும், தத்வம் = சுவபாவமான அர்த்தத்தை.

கருமங்களையும் விட்டவன் மோக்ஷ மடைகிறானென்றும், "தஸ்ய
கரீ-ர மஸாலம்ப நிதர்தஸ்ய நிராமய:" (அத் - ச - சு - உ0)
"லவ-கரீ-ரமத ஸாம தாதீகரோ யதாத்வாந" (அத்-கஉ-சு-கக)
இவைகளினால் சகல கருமங்களுடைய பலனைத் தியாகஞ்செய்ய
வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. இதொன்றுக்கொ
ன்று விரோதமாய்க் காணப்படுகிறது. ஆகையால், அர்சுனன் சந்
தேகப்பட்டுக் கேழ்க்கிறான்.

(ஸ0) சகல வேதார்த்தமாகிய கீதார்த்த மெல்லாவற்றையும்,
சுருக்கி இந்த அத்தியாயத்தில் சொல்லுகிறார்.

(ஸா) இந்த அத்தியாயத்தில் மோக்ஷஸாதனமாகக் குறிக்கப்
பட்டிருக்கிற சந்நியாசம் தியாகம் இரண்டு மொன்றென்பதும், தியா
கத்தின் சுவரூபமும், சகல கருமத்திற்கும் கர்த்தா பகவானென்
கிற அநுசந்தானமும், சத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்கிற குணங்களை
வருணிப்பதினால் சத்துவத்தை அவசியம் கரிக்கவேண்டு மென்
பதும், அந்தந்த வருணத்தாருக்கு சுவபாவமாயுள்ள கருமத்தை
அனுஷ்டிப்பதினால் பரமபுருஷப் பிராப்திக்கு அது ஏதுவாயிருக்
கிறதென்பதும், சகல கீதாசாஸ்திரார்த்தஸாரமாகிய பக்தியோக
மும் சொல்லப்படுகின்றன. இந்த சுலோகத்திலோ, அடியில் குறி
த்த சுருதிகளில் மோக்ஷ ஹேதுவாகச் சொல்லப்படுகிற சந்நியாசம்
தியாக மிரண்டுமொன்றோ? அல்லது வெவ்வேறோ? என்பது கே
ட்கப்படுகிறது. "நகரீ-ணாந வுஜ்ஜாயதிநந தர்மமிதிநகே
சரீ-ரதகுஸாநஸரீ-ம்" "வெதாதவிஜாநந வஸ்நிர்ணிதாயர்-ா ஸ்நர்மாஸ
யொமா உர்தயர்ஸ்ரீ-ஜஸகுவாம், தெஸ்ரீ ஹமொகெத-ர வாதாகாமெ
வாஸ்ரீதா ஸ்ரீரீ-ரவ்ருத்திஸவெ-ர்" (தைத்திரீயோபநிஷத்து, சு-வது
பிரச்னம், க0-வது அனுவாகம், உக - உஉ - வாக்கியங்களைப்பா
ர்க்க.) (க)

ஸ்ரீ ஹமவாந-வாச.

உ. காரீர்யாநாங்கரீ-ர்ணாந்யாஸம் ஸந்ந்யாஸங்கவயொவிதர்-ம்,
ஸவ-ர்கரீ-ர்ஹமதர்யாமம் வ்ராஹர்-ஸ்ருர்யாமம்விவக்ஷணார்ம்॥

ஸ்ரீ ஹமவாந-வாச	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்சொல்வது	
காரீர்யாநாம்	}	காம்மியகருமங்களுடைய
கரீ-ர்ணாம்		
ந்யாஸம்		பரித்தியாகத்தை (விட்டுவிடுதலை)
ஸந்ந்யாஸம்		சந்நியாசமென்பதாய்
கவயம்		பண்டிதர்கள் (ஞானிகள்)

விசேஷமான புண்ணியபலன்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிற படியால், பலனுண்டென்றே கொள்ளவேண்டியது.

இப்படிச் சொன்னதினால் கருமம் செய்யவேண்டியது அவசிய மென்று ஏற்படுகிறது. "யஸ்தாத்மரதிரேவஸ்யா தாத்மதிருவமானவ:" (அத் - ங - சு - கஎ) என்கிறதினால் பரமாத்மாவிடத்தில் மனதைவைத்து, அந்த ஆத்மாவிடத்திலேயே திருப்தி யடைந்திருக்கிறவன் கருமம் செய்யவேண்டியதில்லை யென்றுகிறதே! இது பரஸ்பர விரோதமல்லவா என்றாலோ, ஆத்மாவிடத்திலேயே திருப்தியடைந்திருக்கிற ஆத்மதியான சமாதியிலிருப்பவனுக்குக் கருமம் தானாகவே விட்டுப்போகிறது. அப்படிப்பட்டவன் கருமம் செய்யவேண்டுமென்பதில்லை.

(ரு) அசுவமேதாதி காம்மிய கருமங்கள் அநுஷ்டிக்கவேண்டியதாய் நேரிட்டாலும் அநுஷ்டிக்காமல் விடுவதே சந்நியாசமென்று சிலரும், நித்திய நைமித்திகமான சகலகருமங்களையும் செய்து பலனை ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்வது தியாகமென்று சிலரும், சொல்லுகிறார்கள். காம்மியகருமத்தை விடுவதென்றுசொன்னாலும், கருமபலத்தை விடுவதென்று சொன்னாலும், இவ்விரண்டும் தியாகமென்கிற ஒரே சப்தார்த்தமாகின்றன. (வட - வட) கட, பட, சப்தங்கள்போல விஜாதீயமான அர்த்தமல்ல. நித்திய நைமித்திக கருமங்களுக்குப் பலனே யில்லையாகையால், பலனைத் தியாகஞ் செய்வது எப்படிப் பொருந்துமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அதுசரியல்ல, அவைகளுக்குப் பல னுண்டென்பதே பகவானுடைய அபிப்பிராயம், "கரிஷ்யஸீஷ்யஸீத்யேத - நதவஸ்யாஹிநாம்" (இந்த அத் - சு - கஉ) என்பதினால், பரமார்த்த சந்நியாசிக்குக் கருமபலன் ஒட்டமாட்டா தென்பதைக் காண்பித்துக்கொண்டு அசந்நியாசிக்குப் பலப்பிராப்தியுண்டென்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

(ரா) லவ-கூ-ஹேதாமம், என்றால், நித்திய நைமித்திக காம்மிய கருமபலத் தியாகமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். (மற்ற விஷயத்தில் (ரு) அர்த்தத்தை யொற்றிருக்கிறது.)

(உ) (ஸீ,வி) காஉ்யா நாம்கூ-ணாம்நியாஸம் வந்யாஸம் = ஹ்யாநி ஹ்யா, சுகாமினைநவா, காஉ்யகூ-நியாஸம் வந்யாஸம் = பலனி விச்சையை விடுவதினாலாவது, செய்யாம லிருப்பதினாலாவது காம்மிய கருமத்தை விடுவதுதான் சந்நியாசம்.

(உ) "தியாமஸ்ய-ஹேதாமஹனவ" = தியாக மென்பது பலத் தியாகமே. (ஸீ,வி) "லவ-காஉ்யகூ-ணாம் ஹ்மவத்ரீ தியநியஹேதாமம்" = பகவத்பிரீதி விஷயம் தவிர மற்ற விஷயத்தில் சகல காம்மிய கருமபலத்தைவிடுவதே தியாகம். (உ)

ஹேஹாபதவதஜ	ஓ! பரதகுலசிரோஷ்டனே!
தது தர்மம	மேற்சொன்னத்தியாகவிஷயத்தில்
மே	என்னுடைய
நிஶ்சயம்	நிச்சயத்தை
ஶ்ருணு	கேள்
ஹேபுருஷவ்யாக்ர	ஓ! புருஷசிரோஷ்டனே!
தர்மோஹி	தியாகமானது
த்ரிவிதம்*	மூன்றுவிதமாய்
ஸம்ப்ரகீர்திதம்	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஓ! பரதகுல சிரோஷ்டனே! மேற்சொன்னத் தியாக விஷயத்தில் என்னுடைய நிச்சயத்தைக்கேள். ஓ! புருஷசிரோஷ்டனே! தியாகமானது, மூன்றுவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ஶ்ரீ) தது=(தியாகம் சந்நியாசம்) இந்த விஷயத்தில், தர்மோஹி = தியாக சந்நியாச சப்தங்களுடைய அர்த்தமானது ஒன்றே. கருமாதிகாரிகளுக்கு சத்துவாதிகுண பேதத்தால் மூன்று விதமாய்ச் சொல்லப்பட் டிருக்கிறதேயன்றி பிரம்மஞானி விஷயமாய்ச் சொன்னதல்ல. இந்த அர்த்தமானது சாதாரணமாய்த் தெரிந்துகொள்ளக் கூடாததாதலால், அதுவிஷயமான என்னுடைய நிச்சயத்தைக்கேள் என்பது தாத்பரியம். (சு)

(ந). யஜ்ஞதானதபஃகர்ம நதர்யாஜ்யம்கார்யமேவதத்
யஜ்ஞோதானம்தபஶ்சைவ பாவனானிமனீஷிணாம்॥

யஜ்ஞதானதபஃகர்ம	யக்கியதான தபசுக ளாகிற கருமமானது
நதர்யாஜ்யம்	விடத்தகுந்ததல்ல
தத்	அதானது
கார்யமேவ	செய்யப்படவேண்டியதே
யஜ்ஞ:†	யக்கியமும்

---

* (ஶ்ரீ) சத்துவ ரஜஸ் தமோகுண பேதத்தினால் மூன்று விதம். (ஈ) (தீ.வி) பலத்தியாகம், அபிமானத்தியாகம், கருத்திருத்துவத்தியாயகம் என மூன்றுவிதம். விவிதாஶ்சாணிகரணாணி (அத் - ங, சுலோ - ங0.) பார்க்க. (தீ,வி) மேல் சொன்ன அர்த்தமு மல்லாமல், குணத்தினால் மூன்று விதமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

† (உ) நிரவியயக்கியாதிகள்.

எ

நிச்சயிக்கப்பட்ட
என்னுடைய
நேசத்திடமான
அபிப்பிராயம் (தாத்பரியம்).

ஓ! மாந்தர! இந்த யத்தியதான தடைகளாகிய குருமங்கள், அறிவையும் மனச்சாயும் விட்டுச் செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்யாது நிச்சயிக்கப்பட்ட என்னுடைய நேசத்திடமான அபிப்பிராயம்.

(கக) லஸ்துக்களையும் பலன்களையும் அபேக்ஷித்துச் செய்கிற யக்ஞ தான தடைகளாகிய குருமங்கள் பலத்தைக் கொடுக்கப்பட்டவைகளாயிருப்பதால், லஸ்துக்களையும் பலன்களையும் அபேக்ஷிக்காமல் முழுமுதற்கடமை அர்த்தமாகவே (கடவி) அர்ச்சுனன் செய்யவேண்டி மென்பதற்காக (கூவி) அர்ச்சுனன் சொல்லப்பட்ட நியமனி, அங்கியமான கருமங்களைச் செய்தும் பலன்களை யென்றே மென்பதில்லை. மேலும் நித்திய கருமங்களைச் செய்வதில் பலன்களையும் பலனிச்சையையும் நித்திய கருமங்களைப்பற்றிய அபிப்பிராயத்தில் செய்வதென்பது அசம்பாவிதமென்பதாலும், கூடவே, சாத்திரங்களும் யத்திய தான தடைகளாகிய கருமங்களைப்பற்றிய சாஸ்திரங்களும் லஸ்துக்களையும் பலன்களையும் விட்டுச் செய்யவேண்டுமென்றே யென்று அர்த்தஞ் செய்கிறார்கள். [illegible] "[illegible] வாகாதிருக்கிறாய்" (அத்-உ, க-உ) "[illegible] கருமங்கள் மனிதர்களை [illegible]" என்கிற இந்த வாக்கியத்திலே நித்திய கருமங்களைப்பற்றி பலனிச்சையே சொல்லப்பட்டது. மேலும், நித்திய கருமங்கள் பந்த வாதுவாகாமலிருப்பதாலும், நித்திய கருமங்களே விட்டுவிட்டு விசித்திரமான மற்ற கருமங்களைச் செய்வதென்பது சரியாகாதென்பதாலும் "[illegible]" (அத்-உ, க-சுவ) என்கிற [illegible] "யாகமாதிருக்கிறாய்" (அத்-உ, க-உ) "பிரமாணமாயிருக்கிறாய்" (அத்-உ, க-உ) "கூடினவனே [illegible]" (அத்-உ, க-உ0) "[illegible]" (அத்-உ, க-உ உ) இவைகளினாலே [illegible] பலன்களைப்பற்றிய [illegible] செய்கிறார்கள்.

(கஉ) [illegible] மேலும் பல யத்தியதான தடைகளும் லஸ்துக்களையும்

நிச்சயிக்கப்பட்ட
என்னுடைய
நேஷ்டமான
அறிப்பிராயம் (தாத்பரியம்).

ஓ! மாந்தர்காள்! இந்த யஜ்ஞாதான முதலான கருமங்கள், அவைகளைச் செய்யும் மனிதர்களால் விரும்பிச் செய்யவேண்டியவை என்பது நிச்சயிக்கப்பட்ட என்னுடைய நிஷ்டமான அபிப்பிராயம்.

(அ) யஜ்ஞதானதபஸ்ஸுகளாகிய கருமங்கள் பெருந்தோஷத்தைக் கொடுக்கப்பட்டவையாயிருந்தும், யஜ்ஞதானதபஸ்ஸுகளாகிய கருமங்களை முழுவதும் அநுஷ்டானஞ் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக (கூடி) அவற்றைச் செய்யப்பட்டே தீரவேண்டி, அவ்விதமான கருமங்களைச் செய்யத்தான் வேண்டுமென்பதில்லை. சில நித்தியகருமங்களைப் பரித்தியஜிப்பதினால் மனிதனுக்கு நித்தியகருமங்களைப் பரித்தியஜிப்பதால் யஜ்ஞதானதபஸ்ஸுகளாகிய கருமங்களுடன் சேர்ந்திருக்கும் தோஷமானது, அதாவது நித்தியகருமங்களைச் செய்யாமையினால் உண்டாகும் பாபமானது, யஜ்ஞதானதபஸ்ஸுகளாகிய கருமங்களைச் செய்வதினால் உண்டாகும் புண்ணியத்தைவிட மிகவும் அதிகமாயிருக்கும். "நித்தியகருமங்களை மனிதர்கள் பரித்தியஜிப்பதினால் அவர்களுக்கு ஏற்படும் பாவங்களைப் பற்றி முன்னமே சொல்லியிருக்கிறது. மேலும், நித்தியகருமங்களை விட்டுவிட்டு விசேஷமான ஒரு நிமித்தமாகவோ அல்லது ஒரு காம்யகருமத்தை நிமித்தமாகவோ செய்வது சரியான முறையல்ல" (அத் - உ, க - அசு) என்றும் "ஒருவன் நித்தியகருமங்களை அநுஷ்டிக்காமல் விட்டுவிடுவதாலும், "யாதொரு தோஷமுண்டாகுமோ" (அத்-உ, க-உ) "அந்தத் தோஷமானது" (அத்-உ, க-உ) "நித்தியகருமங்களை விட்டுவிடுவதினால்" (அத்-உ, க-உ) "கூடினால் அந்தத் தோஷமானது" (அத்-உ, க-உ) இவைகளினாலும், நித்தியகருமங்களைச் செய்யாமையினால் உண்டாகும் பாபமானது, யஜ்ஞதானதபஸ்ஸுகளாகிய கருமங்களைச் செய்வதினால் உண்டாகும் புண்ணியத்தைவிட அதிகமாயிருக்கும்.

மேலும் சொல்லப்பட்ட யஜ்ஞதானதபஸ்ஸுகளாகிய கருமங்களை

ஊதுக* தான முரண்

தவிர்வை தடைகோள்

இரீஇணாக† விரோதமுரைத்து

வாதாதி பிரதிகூலத்தினை யுண்டாக்கத்தக்கவை.

யாதியதான தடைகளாகிற சகுனமானது விரோதமுரைக்க, அது செய்யப்பட வேண்டியதாகிறது. யாதியதான தான முரண் தடைகோள், விரோதமுரைத்து பிரதிகூலத்தினை யுண்டாக்கத்தக்கவை.

(ரசு) யாதியதான தடை முதலிய கோதனத்து சகுனங்கள், முறைதவறினவாகிய ஒருவனிடத்திலுள் விரோதமுரைக்கவை யாம். தேதகுறைவானவரிடம் செய்யவேண்டியனவாகிய, வினைமுரண், அரசுக்கருமங்கள், இரீஇணாக — மனைவிமார் (அரசர்பத்தினிமார்) சகுனமுரண் பாரிசாத்தினை யுண்டாக்கியன. எனவுரை, சிரார்த்தமானது செய்கிற முறைதவறினவனை யுடையனாகிலும் விரோதியான சகுனங்களோடு கூடாதொழிந்தன.

(ரஅ) யாதியதான தடைகள் எவையானவைகளுமென் செய்யவேண்டியனவாகியன; யதிகளுக்கு வரவாயதான யாதியன. சிரார்த்தமானவை (அறிந்தவர்கள் செய்தவை) அரசர்பத்தினிமார் (அரசர்தானே. சிரார்த்தமானதை அரசர்பத்தினிமார். எனவுரை, சிரார்த்தமானது செய்யப்படுவதாகிய, விதிமுறை தவறாதிருத்தலாம் யாதியன. சகுனமானது தானம். உடையவரிடம் தடை. (ரக)

சுர. வரதாகுலி கூதுவாதி வைதருப்ப மனைவிமார்

கூதுவாதி சிரார்த்தமானது விரோதமுரைத்து

வைதருப்ப ஓர் பார்ப்பனர்

வரதாதி
கூதுவாதி
கூதுவாதி } இந்த யாதியதான தடைகளாகிய சகுனங்கள் செய்யவேண்டியனவாகியன

சுவிதை அரசர்கள்

வாதை } (தான தருத்தானவனிற) அரசனைத் தொடர்ந்த

வைதரிகை பலர்கள்கூடிய

சிரார்த்த சிரார்த்தம் (செய்யவேண்டியனவாகியன)

ஊதி செய்படுதல

---

* (இ) அடையுதலைமுன்னிட்ட.

† (ரசஅ) பலரோடுகூடிய விரோதஞ்செய்கிறவர்களான விரோதிகளுக்கு.

நிஶ்சிதம்	நிச்சயிக்கப்பட்ட
மெ	என்னுடைய
உத்தமம்	சிரேஷ்டமான
மதம்	அபிப்பிராயம் (தாத்பரியம்).

ஓ! பார்த்தா! இந்த யக்கியதான தபசுகளாகிய கருமங்கள், அபிமானத்தையும் பலன்களையும் விட்டுச் செய்யவேண்டியவைக ளென்பது நிச்சயிக்கப்பட்ட என்னுடைய சிரேஷ்டமான அபிப் பிராயம்.

(ஸ) ஸங்கத்தையும் பலனையும் அபேக்ஷித்துச் செய்கிற யக் கிய தான தபசுகளாகிய கருமங்கள் பெந்தத்தைக் கொடுக்கப்பட் டவையாதலும், ஸங்கத்தையும் பலனையும் அபேக்ஷிக்காமல் முழு ஹ்ருதயத்துவங்கூட அக்கருமங்களைச்செய்யவேண்டு மென்பதற்காக (சுவி) அபி சப்தம் சேர்க்கப்பட்டதேயன்றி, அங்ஙியமான கருமங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டு மென்பதற்கல்ல. சிலர் நித்தியகருமங் களுக்குப் பலனில்லையென்றும் பலனில்லாத நித்தியகருமங்களைப்ப லனையும் ஸங்கத்தையும்விட்டுச் செய்வதென்பது அசம்பாவிதமென் றும் ஆகையால், சுவி, சப்தத்திலில் யக்கிய தான தபசுகளாகிய கருமங்களும் காம்மிய கருமங்களுங்கூட ஸங்கத்தையும் பலனையும் விட்டுச் செய்யவேண்டியவை யென்று அர்த்தஞ் செய்கிறார்கள். அது சரியல்ல; "யஜ்ஞதானதபஸ்கர்ம வாவதாநிஷேவிணாம்" (இதின் சு - ரு) யக்கியதான தபசுகளாகிய கருமங்கள் மனிதர்க ளைப் பரிசுத்தி செய்கின்றன" என்கிற இந்த வசனத்திலேலே நித் திய கருமங்களுக்குப் பலனுண்டென்று முன்னமேயே சொல்ல ப்பட் டிருக்கிறது. மேலும், நித்தியகருமங்கள் பெந்த வேதுவா னவை யாகையால், நித்திய கருமங்களையே விட்டுவிட விச்சிக் கிற முழுஹ்ருதயத்துவ காம்மிய கருமத்தை யிச்சிப்பானென்பது சரியா னதல்ல. "ஏதான்யபி துகர்மாணி" (அத் - உ, சு - சக) என்று காம்மியகருமம் நிந்திக்கப்பட்டிருப்பதாலும், "யஜ்ஞார்த்தாத்கர்மணோ ந்யத்ர" (அத்-ங, சு-க) "தைதர்மகர்மவிஷயாவேதாஃ" (அத்-உ, சு - சரு) "தைத்ரிவித்யாமாம்ஸோமபாஃவாஃ" (அத்-க, சு-உ0) "க்ஷீணே புண்யேமர்த்யலோகம்விஶந்தி" (அத்-க, சு-உக) இவைகளிலேலே காம்மியகருமம் பெந்த ஏதுவென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், (சுவி) அபிசப்தத்திலில் காம்மியகருமம் சேர்க்கத்தகாது.

(ஸ) பிரம்மோபாசனையைப் போலவே யக்கியதான தபசுக் ளாகிய கருமாதிகளை ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய் ஸங்கத்தையும்

பலனையும்விட்டு தேகரோஷமையில்லாமல் சாந்தமாகவேண்டியது நிச்சயமானதும் உத்தமமானதுமான பலத்தை யுரிமைசெய்கிறது.

(பீ,வி) கருமங்களின் விடுகையானது வெளிவேஷமாகிய யஜ்ஞாதானாதி கருமத்தைவிட்டு வேறு வேதாந்தங்களில் சொல்லியிருக்கிறதுபற்றி, பிரமாணத்தில் தெரிந்த வேதாந்தங்களில், ஸங்கம், ஸங்கல்பம், கர்மபலன், தியாகம் என்பதாக மூன்று தத்துவங்களையுடைய தத்துவமானது உபதேசிக்கப்பட்டவர் சொல்லுகிறார். (உ)

எ. நியதஸ்ய து ஸந்ந்யாஸ: கர்மணோ நோபபத்யதே
மோஹாத்தஸ்ய பரித்யாக: தாமஸ: பரிகீர்த்தித:

நியதஸ்ய து	} அவசியமான வேதாந்தங்களால் விதிக்கப்பட்ட
கர்மணஃ	கருமத்தினுடைய
ஸந்ந்யாஸஃ	பரித்தியாகமானது
நோபபத்யதே	அடையாது
மோஹாத்	அஜ்ஞானத்தினால்
தஸ்ய	அந்த (கருமத்தினுடைய)
பரித்யாகஃ	பரித்தியாகமானது
தாமஸஃ	தாமஸமென்று
பரிகீர்த்திதஃ	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அவசியமான வேதாந்தங்களால் விதிக்கப்பட்ட கருமத்தினுடைய பரித்தியாகமானது அடையாது. அதை வேதாந்தங்களால் விதிக்கப்பட்ட கர்மபலனை வேண்டாமல் செய்யவேண்டிய கருமத்தை (சொல்லும், அவ்விதம் கருமத்தை விடுவது புத்தியுள்ளவர்களுக்கு தாமஸத்தியாகமென்றும், புருஷனுடைய அஜ்ஞானத்தால் விதிக்கப்பட்ட கருமத்தை விடுவது தாமஸத்தியாகமென்றும் சொல்லப்பட்டது. அப்படி விடுவது அதி வேதாந்தங்களை யநுஷ்டிக்கிறவர்களுக்கு தாமஸத்தியாகமாகையால், வேதாந்தங்களை விட்டவனுக்கு தாமஸமென்றே சொல்லப்பட்டது.)

(ஹ) நித்திய வைதிக கருமங்களையும் பரித்தியாகம் செய்வது கருமங்களை விடுகையாகும். அவைகளும், நித்திய கர்மங்கள் தேகத்தைப் பரிக்ஷயமாக்குகையால், அவ்வித கர்மபலனை வேண்டாமல் செய்வதில் தேகத்தைப் பரிக்ஷயமாக்குவதில் தேகத்தைப் பரிக்ஷயமாக்கு

டாகும். ஆகையால், நித்திய நைமித்திக கருமங்களை விடக்கூடாது. அப்படிவிட்டு விட்டால், அது தாமஸமே. எனென்றால், நித்திய நைமித்திக கருமங்களைச்செய்து அதில் மிச்சமான அந்தத்தைத் தவிர மற்றவிதமான அந்தத்தை புஜிப்பவன் பாபத்தை புஜிக்கிறனென்று முன்னமே (அத் - ஈ, சு - கஈ) சொல்லப்பட்டிருக்கிறதினால் தான். கருமம் பெந்தத்தை யுண்டாக்கிறதென்று எண்ணி அதைவிடுவது, அக்கியானத்தினால் விடுவதானதாலது தாமஸம்.

(கீ.வி) தியாகமென்பது பலத்தியாகமேயன்றி, கருமத்தியாகமல்ல என்பது மூன்று சுலோகங்களினால் சொல்லப்படுகிறது. நியதவஸ்து=வருணாசிரமங்களுக்கு யோக்கியமான, இந்தக் கருமங்களை விடக்கூடாது. சுவகருமங்களாகிய யக்கியாதிகளை விட்டால் நரகமடைவான். தியாகமென்பது பலத்தியாகமல்ல வென்றும் கருமசுவரூபத்தியாகமென்றும் அக்கியானத்தினால் எண்ணி எவனாவது கருமத்தை விட்டாலது தாமஸம். (எ)

அ. ஊம்வேதிதவ்யசுசோ காயக்லேஶபயாத்த்யஜேத்
ஸகரத்வாராஜஸம்த்யாகம் நைவத்யாகபலம்லபேத்॥

(யஃ)	எவன்
ஊம்வேதிதவ்ய	துக்கமுண்டாகுமென்றே
காயக்லேஶ	சரீரப்பிரயாசையின் பயத்தினால்
யத்	எந்த
கர்ம	கருமத்தை
த்யஜேத்	விடுகிறானே
ஸஃ	அவன்
ராஜஸம் த்யாகம்	இராஜஸத்தியாகத்தை
க்ருத்வா	செய்து
த்யாகபலம்*	தியாகபலத்தை
நைவலபேத்	அடைகிறதேயில்லை.

எவன் துக்கமுண்டாகுமென்றும் சரீரப்பிரயாசைக்குப் பயந்தும் எந்தக்கருமத்தை விடுகிறானே, அவன் இராஜஸமாகிய தியாகத்தைச் செய்து தியாகபலத்தை (தியாகத்தினுடைய பலனாகிய ஞானஸித்தியை) அடைகிறதே இல்லை.

---

* (கீ.வி) பகவத்ப்ரீதி ரூபமான பலத்தை.

(੧੭੭) ਫੇਰ ਓਹ ਬਾਣੀਏ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਤੇ ਓਸ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਥਾਂ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ. ਓਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੇਰੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਥਾਂ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤੇ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ. ਓਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਸੋਮਸ਼ਰਮਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਤੀਰਥ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ. ਓਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈਂ ਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਥਾਂ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਨਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈਂ. ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪ ਰਸੋਈ ਬਣਾ ਲੈ ਤੇ ਖਾ ਲੈ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਬਚੇ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੀਂ ਤੇ ਮੈਂ ਖਾ ਲਵਾਂਗਾ.

(੧੭੮) ਫੇਰ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਾਣੀਏ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਤੇ ਰਸੋਈ ਬਣਾ ਕੇ ਖਾਣ ਲੱਗਾ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਬਚਦਾ ਸੋ ਬਾਣੀਏ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਂਦਾ ਤੇ ਬਾਣੀਆ ਓਸ ਨੂੰ ਖਾ ਲੈਂਦਾ. ਇਸ ਤਰਾਂ ਕਈ ਦਿਨ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਬਾਣੀਏ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਓਹ ਭੁੱਖਾ ਮਰਨ ਲੱਗਾ. ਤਦ ਓਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤ੍ਰੀਮਤ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੁਣ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਅਸੀਂ ਭੁੱਖੇ ਮਰਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਚਲੀ ਜਾ ਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ. ਤ੍ਰੀਮਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਚਲਾ ਜਾ ਤੇ ਮੈਂ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗੀ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਭੋਗਾਂਗੀ. ਤਦ ਓਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ. ਤ੍ਰੀਮਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਚਲਾ ਜਾ ਤੇ ਮੈਂ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗੀ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਭੋਗਾਂਗੀ. ਤਦ ਓਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ. ਤ੍ਰੀਮਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਚਲਾ ਜਾ ਤੇ ਮੈਂ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗੀ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਭੋਗਾਂਗੀ. ਤਦ ਓਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ. ਤ੍ਰੀਮਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਚਲਾ ਜਾ ਤੇ ਮੈਂ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗੀ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਭੋਗਾਂਗੀ. ਤਦ ਓਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ. ਤ੍ਰੀਮਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਚਲਾ ਜਾ ਤੇ ਮੈਂ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗੀ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਭੋਗਾਂਗੀ. ਤਦ ਓਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ. ਤ੍ਰੀਮਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਚਲਾ ਜਾ ਤੇ ਮੈਂ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗੀ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਭੋਗਾਂਗੀ. ਤਦ ਓਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ. ਤ੍ਰੀਮਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਚਲਾ ਜਾ ਤੇ ਮੈਂ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗੀ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਭੋਗਾਂਗੀ. ਤਦ ਓਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ.

கிரியதே செய்யபடுகிறதோ
லஂ
தாமஂ } அந்தத்தியாகமானது
லாகூவிகஂ ஸாத்துவிகமானதென்று
ஊதஂ நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஓ! அர்சுனு! நித்தியமாய்ச் செய்யவேண்டியதாய் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற எந்தக் கருமமானது, செய்யப்படவேண்டியதென்று தெரிந்து, அபிமானத்தையும் பலனையும் விட்டுச் செய்யப்படுகிறதோ, அந்தத் (அபிமானம் பலன் இவைகளை விடுவதாகிய) தியாகமானது, சாத்துவிகமானதென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

(ஸ°) பகவத் வாக்கியத்திலேயே நித்தியகருமத்திற்குப் பலனுண்டென்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பலனில்லாமலிருந்தால், பலனைத்தியாகஞ்செய்ய வேண்டுமென்பது எப்படிப்பொருந்தும்? அக்கியர்கள் நித்திய கருமத்திற்கு பலன்சித்த சுத்தி அல்லது தோஷநிவிருத்தி யென்று கற்பிக்கிறார்கள். அப்படி கற்பிக்க அவசியமில்லை என்பதை இதிலில் பகவான் வெளிப்படுத்துகிறார்.

கருமத்தியாகம் மூன்றுவிதமானதென்று (இதின் ச-வது சுலோகம்பார்க்க) சொல்லப்பட்டது. தாமஸத்தியாக (இதின் எ-வது சுலோகம்பார்க்க) மும், இராஜஸத்தியாக (இதின் அ - வது சுலோகம்பார்க்க) மும் சொல்லியாய் விட்டது. அவ்விரண்டுத் தியாகமும் (கருமம் செய்யாமலே விட்டுவிடுவதாகிய) கரும சுவரூபத்தியாகமாயிருக்கிறது. இந்த சாத்துவிகத் தியாகமோ கருமத்தியாகமல்ல; கருமத்தினிடத்தில் அபிமானம் அதின் பலன் இவைகளைவிடுவதென்பதாக விருக்கிறது. ஆகையால், கருமத்தியாகம் மூன்றுவித மென்று சொல்ல ஆரம்பித்து மூன்றுவதாக பலத்தியாகத்தைச் சொன்னது எப்படிப் பொருந்துமென்றால், கருமத்தை விட்டுவிடுவதும், கருமத்தைச்செய்து பலனை விட்டுவிடுவதும் தியாகமென்கிற சப்தார்த்தத்தில் (விட்டுவிடுகிறதென்கிற அர்த்தத்தில்) இரண்டுமொன்றே.

(ஸா) நியதஂகூ—என்றதிலில் நித்திய நைமித்திகங்களான வருணாசிரமங்களுக்குத் தக்க கருமங்களை, ஸங்கத்தையும் பலத்தையும் விட்டு பகவதாராதன மென்றெண்ணியே செய்யவேண்டியது. இந்த பலத்தியாகமானது சாத்துவிகம். என்றால் சத்துவகுணத்திலுண்டானதென் றறியத்தக்கது. அப்படிப்பட்ட தியாகம்செய்கிறவன் சாஸ்திரார்த்தத்தைச் சரியாய்த் தெரிந்துகொண்டவனாகிறான். என்பது தாத்பரியம்.

(ஸீ,வி) அவசியஞ் செய்யவேண்டியதாயும், வருணாசிரமத்திற்குத் தகுந்ததாயுமுள்ள கருமத்தைச் செய்யாமல் விட்டால் தோஷ

١٠ ـ باب فضل الصدقة

(٥٧٥) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

(٥٧٦) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

(٥٧٧) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

(٥٧٨) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

(٥٧٩) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

(٥٨٠) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

(٥٨١) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

(٥٨٢) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

(٥٨٣) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

(٥٨٤) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

(٥٨٥) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

(٥٨٦) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

(٥٨٧) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

(٥٨٨) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

(٥٨٩) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

(٥٩٠) حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وأبو كريب قالا: حدثنا وكيع، عن سفيان، عن أبي حازم، عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ: «ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله».

செய்கிறவன் சித்தசுத்தியையும் சித்தசுத்தியிலல் ஞானத்தையும் ஞானத்திலல் மோக்ஷத்தையும் அடைகிறனென்பதே.

(ஈா) ஸகுவஸோவிஷ்டஂ = யதார்த்தஞானமுள்ளவன், தவாகீ= ஸங்கம் கருத்திருத்துவம் பலம் இவைகளை விட்டவன். சுகுஷுலுஂ= பாபகருமம். (மற்றபதங்களின் அர்த்தத்தில் பேதமில்லை.)

பிரம்மஞானியான இப்படிப்பட்டவனுக்கு அநிஷ்டங்களுண்டாகவேண்டிய தென்னவென்றால், அவனுக்கு புத்திபூர்வமாயுண்டாகாது. ஆனல், அவனுடையப் பிரயத்தினமன்றியில் அநிஷ்டங்களுண்டாகலாம். அப்படியுண்டானதைத் தனக்குக் கெடுதியானதென்று எண்ணமாட்டான்.

(ஸீ,வி) சுகுஷுலுஂ = தத்காலத்தில் சுகத்தைக்கொடுக்கப்பட்டதல்லாததாயும் தேகப்பிரயாசைமுதலிய துக்கத்தைக் கொடுக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற, கஜு = கருமத்தை, நஹெஷ்டி = துவேஷஞ்செய்கிறதுமில்லை, சுகுஷுலெ = பூர்வார்ஜிதமான புண்ணியகருமத்தின் பலத்தில், நாநுஷஜ்ஜதெ = இச்சைப்படுகிறதுமில்லை. ஸகுவஸோவிஷ்டஂ=சுத்தசத்துவகுணமுடையவன், மெயாவீ = பகவத்தத்துவஞானி, ஸிந்நலாஸயஂ = பராபர தத்துவவிஷயத்திலாவது பகவத்விஷயமான தருமங்களை யனுஷ்டிப்பதிலாவது சந்தேகமற்றவன், தவாகீ= சகலகருமங்களையும் பகவத்சமர்ப்பணம் செய்தவன். இவன்தான் சாத்துவிகத்தியாகியாகிறன். (கo)

கக. நஹிதெஹப்ருதாசுகுஂ தவ்யக்துஂகஜ்ஞானவிஸெஷதஂ।
யஸ்துகஜ்பலத்யாகீ வதவ்யாகீத்யபிதீயதெ॥

தெஹப்ருதா	தேகாபிமானத்தையுடையஜீவனல்
கஜ்ஞானி	கருமங்கள்
சுவிஸெஷதஂ	முழுமையும்
தவ்யக்தும்	விடுவதற்கு
நஹி	} அசாத்தியமானவை
ஸகுவ்ம்	
யஸ்து	எவன்
கஜ்பலத்யாகீ	கருமபலனைவிட்டவனை
ஸ:	அவன்
தவ்யாகீ	} தியாகியென்பதாக
இதி	
அபிதீயதெ	சொல்லப்படுகிறன்.

தேகாபிமானமுடைய ஜீவனுக்கு கருமங்களை முழுதையும் விடுவதற்கு அசாத்தியமானவை. எனவே கருமபலனை விட்டவனே, ஆன்மதியாகியென்பதாக சொல்லப்படுகிறான்.

(ஸ்ரீ) சகல கருமங்களின் பலனை விட்டவன் தான் முக்தியுத்தியாகி. கருமங்களை விட்டவன் தியாகியாகமாட்டான்.

(ஸ்ரீ) தேகாபிமான முடையவன் விஷயத்தில் இந்தத்தியாகம் முக்தியுத்தியாகமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேகாபிமான மற்ற வனுக்கோ சகல கருமங்களையும் விடுவது சாத்தியமாகாது.

(ஸ்ரீ) சகல கருமங்களையும் ஒருவன் விட்டுவிடுவது அசாத்தியமானது. எனெனில், ஆகாராதிகள் விஷயமான கருமங்கள் வெய்யாவிட்டால், தேகசுவாசத்தினை கடவாது. ஆகாராதி கருமங்களைத் தொடர்ந்து சகல கருமங்களும் செய்யவேண்டியதாயிற்றே. கரும பலத்தியாகம்தான் தியாகமென்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கருமபலத் தியாகமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், கருத்திருத்தலை ஆபிமானத்தியாகங்களுக்கும் சொல்லப்பட்டதனாலும் இரண்டுமென்றாகிறது.

(ஸ்ரீ,வி) தியாகமென்பது கருமபலத்தியாகமேயன்றி கருமத்தியாகமல்ல. இந்த அத்தியாயத்தின் முன்றாவது சுலோகத்தின் தாத்பரியத்திற்கு இந்த சுலோகமானது மாறுபட்டிருக்கிறது. (க)

கஉ. சாத்விக-தியாகத்தின் விஷயங்களும்-புனர்வசனமும்.

வாக்கியார்த்தம்-கருத்து-பதவிளக்கம்-கருத்து

சாத்விகம் — துக்கமானது (கர்மபந்தமுள்ளது)

ஹேயம் — கஷ்டமானது (கவர்க்கம் முதலியது)

திரும்ப — { கர்மத்துக்குக் கலப்படத்துக் காரணமான அது (மனுஷ்யஜன்மம் முதலியது)

திவிசம் — (இப்படி) முன்றுவிதமான

சகுணம் — { (புண்ணியகருமம், பாபகருமம், புண்ணியபாபமிச்சிரகருமம், என்று முன்றுவிதமாயிருக்கும்) கருமத்தினுடைய பலமானது

சுதாகிநாம் — { பலாபேக்ஷையுடன் கருமம்செய்கிறவனுக்கு

வைகவ — மரணத்திற்குப்பிறகு

ஹவதி — உண்டாகிறது

லஹூவாஸி நாஹூ { பலாபேக்ஷையன்றி கருமம் செய்பவர்களுக்கு
கூவிசூ ஒருபோதும்
ந உண்டாகிறதில்லை.

துக்ககரமான நரகஜன்மம், சுககரமான தேவஜன்மம், சுகதுக்கங்களிரண்டிற்கும் காரணமான மனுஷ்யாதிஜன்மம் இப்படி மூன்றுவிதமான புண்ணிய பாப மிசிரகருமத்தினுடைய பலனைத் பலாபேக்ஷையுடன் கருமம்செய்பவர்களுக்கு மரணத்திற்குப் பிறகுண்டாகிறது. பலாபேக்ஷையன்றி (ஈசுவரார்ப்பண புத்தியாய்) கருமம் செய்கிறவர்களுக்கு ஒருபோதும் (அந்த மூன்று பலன்களும்) உண்டாகிறதில்லை.

(ஸ்ரு) கூதஹாமி நாம் = அபரமார்த்த சந்நியாசிகளாகிய அக்நியானிகளுக்கு, லஹூஹாவஸி நாம்=பிரம்மநிஷ்டையிலேயே நிலைத்திருப்பவர்களான பரமார்த்த சந்நியாசிகளுக்கு. (மற்றபதங்களின் தாத்பரியத்தில் வித்தியாசமில்லை). ஏன் பரமார்த்தசந்நியாசிக்குப் பலனுண்டாகிறதில்லை என்றால், அந்த பிரம்ம ஞானத்தினால் சகல கருமங்களிலிருந்தும் அவன் விடுபட்டவனாயிருக்கிறானதினால் தான்.

(ஸ்ரா) கூநிஷ்டம் = நரகாதிபலன், ஊஷ்டம் = சுவர்க்காதிபலன், மிஸ்ரம் = புத்ர தன பசுவாதிபலன், கூதஹாமி நாம் = கருத்திருத்துவம் அபிமானம் பலன் இவைகளைத் தியாகம்செய்யாதவர்களுக்கு, ஹைதத் = கருமம்செய்தபிறகு, ஹவதி = உண்டாகும். லஹூஹாவஸி நாம் = கருத்திருத்துவாதிகளைத் தியாகம்செய்தவர்களுக்கு, கூவிசூ= ஒருபோதும், ந = உண்டாகமாட்டாது. ஆகையால், கருத்திருத்துவாதிபரித்தியாகமே சந்நியாசம். தியாகம் சந்நியாசமிரண்டுமொன்றுதான். இவர்களுக்கு மோக்ஷவிரோதியான பலனுண்டாகாது.

(ஸ்ரீ,வி) நியதகாம்மிய கருமம், அநியத காம்மியகருமம், என இரண்டுவிதம். நியதகாம்மிய கருமமென்பது பலோத்தேசமாகவே விதிக்கப்பட்டது. அநியதகாம்மியகருமமென்பது பலாபேக்ஷையுடன் செய்தால் காம்மியமாகமாறுகிற நித்தியகருமம்.

அநியதகாம்மியகருமத்தின் பலத்தியாகத்தையும், நியதகாம்மியகருமத்தின் சுவரூபத்தியாகத்தையுஞ் செய்தவர்களாகிய சந்நியாசிகளுக்கு இஷ்டாநிஷ்ட மிசிரபலன் (சுவர்க்க நரக மனுஷ்யாதி ஜன்மங்) களுண்டாகிறதில்லை. மேலும் முக்தியில் ஆநந்தாதிசயமுண்டென்று, த-என்னும் பதத்தால் குறிப்பிடப்படுகிறது. (கஉ)

கூகூ. பெரியதாகிய இலையையுடைய வாழையைப் போன்ற
வாழைத்தண்டுகளையுடைய [illegible]

வெறிவாலையிலை	ஒ! பெரிய வாழையிலை!
வகுகுகி-குணம்	[illegible]
விஜயை*	[illegible]
தூதாளெதி†	[illegible]
வாளெறிஞ‡	[illegible]
வெரூ தூதி	[illegible]
வதூ தூதி	[illegible]
பதை	[illegible]
தாபவனாதி	[illegible]
தே (வதூதாளை)	[illegible]
நிலைவாய	[illegible]

ஒ! பெரிதாகவாகைகளையுடையவளே! [illegible] நித்தியசிவபரம் [illegible] நின் பாற்றுக ஆசையுடையவனும் (உன்னை) விரும்பியவனுமாகிய சோதிக்கு எல்லாச் செல்வங்களையும் [illegible] கூர எல்லையையுடைய வாழ்நாளுக்கும் யாம் [illegible] எல்லாக் குணங்களிலும், தான் குறிப்பிட்ட ஆசை [illegible] நிறைந்த. ஆதலால். குறிப்பிட்டவன் [illegible] எல்லா ஆசி எய்தியதாம்.

(மூல) ஆத்மதத்துவ [illegible] விரும்பியவனுக்கு [illegible] விரிவினையுடைய கடலினாலே, தேசத்தில் ஆக்கப்பட்டிருக்கும் [illegible] வணங்கும் குணத்தையுடைய விரிவான கடலாலே சூழப்பட்டிருக்கும் [illegible] லப்படுகின்றது.

(கூ)

---

* (ஈர) உடையதினின்மொழி.

† (பரீ) (ஈர) நிலையற்றின். (வலம்புரற்றின்.)

‡ (பரீ) தூற்றவல்லவனை விளிக்கிற வாள்வலம்புரற்றின். (மூல) சோற்ற சாஸ்திரத்தில். (ஈர) சோற்றினை யுண்டவனுமாம். [illegible] டிராணன் ஜீவன் இவையிவற்றை தன்னையுடைய வாழ்வாங்குப்பு [illegible] உடைத்தான பரமாத்மாவே குறித்தவென்கிற நிலத்தில்லை. (ஈ.வி) வர்த்த னுஅதாரமாகிய கடிலர் செய்த வாழ்வியலாஸ்திரத்தில்.

கசு. சுயிஷ்டாநுதயாகுதஶ்ரா சுரணத்ரயஸ்ரியா,
விவியாஶ்ரயஸ்சேஷ்டா லெஹவம்லெவாதுரவதுரம்॥

சுயிஷ்டாநம்* சரீரமும்

தயா அப்படியே

கதஶ்ரா† { அகங்காரத்துடன் கூடியிருக்கிற ஆத்மாவும்

த்ரயஸ்ரியம் அநேகவிதமான

சுரணத்ரய‡ கண் வாய் முதலியவைகளும்

விவியாஃ பலவிதங்களாயும்

ரயஸ்ய வெவ்வேறுயுமிருக்கிற

லெஷ்டாஶ்ரய§ { பிராணபாணாதி செய்கைகளும் (காரணங்கள்)

சுதர இவைகளில் (ஐந்துகாரணங்களில்)

லெஹவம்லெஹ¶ { கண் வாய் முதலியவைகளுக்கு நியாமகர்களான சூரியாதிகள், அல்லது சர்வாந்தரியாமியான ஈசுவரன்

வம்ஹம் ஐந்தாவது (காரணம்).

சரீரமும், அப்படியே அகங்காரத்துடன் கூடியிருக்கிற ஆத்மா (ஜீவன்) வும், அநேகவிதமான கண் வாய் முதலிய உபகரணங்க

---

* (ஸ்ரீ) இச்சாத்துவேஷ சுகதுக்காதிகள் பிரகாசிப்பதற்கு ஆசிரயமானதேகம். (ஈ) ஜீவனுக்கிருப்பிடமான சரீரம். (தீ,வி) தேகம் பூமிமுதலியன.

† (ஸ்ரீ) உபாதிலக்ஷணபோக்தா. (ஈ) ஜீவன். கதஶ்ரா ரயஶ்வக்ரா, ஜ்ரா தனவ, என்கிற சூத்திரங்களினால் ஜீவனே கருத்தாவென்றும் அறிகிறவனென்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஜீவனென்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டது. (உ) ஜீவனுக்கு கருத்திருத்துவமில்லையென்று முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருப்பதால் கருத்தா விஷ்ணு. (தீ,வி) விஷ்ணு, அல்லது பராதீனகருத்தாவான ஜீவன்.

‡ (ஸ்ரீ) கண்முதலிய பன்னிரண்டு (அதாவது ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து கருமேந்திரியங்கள் ஐந்து புத்தி மனசு ஆகப்பன்னிரண்டு. (ஈ) கருமேந்திரியங்களும் மனசும். (உ)இந்திரியங்கள். (தீ,வி)ஞானேந்திரியங்கள் அல்லது ஹ்ருதீக ஹ்ருவாதிகள்.

§ (தீ,வி) கையினுடைய செய்கை, அல்லது மானஸகிரியையான தியானமும் மற்ற அவாந்தரகிரியைகளும்.

¶ (ஸ்ரீ) இந்திரியாதி நியாமகர்களான சூரியாதிகள். (ஈ) முக்கியகாரணமும் அந்தரியாமியுமான பரமாத்மா. அத் - கரு, சு-கரு, இந்த அத்தியாயம் சு-சுக பார்க்க. (உ) அதிருஷ்டமென்கிற புண்ணியபாபம். (தீ,வி) அதிருஷ்டம் அல்லது விஷ்ணு.

تمرين ٤. المعادلات التفاضلية الخطية من الرتبة الأولى. ليكن I مجالا من $\mathbb{R}$ و $a, b, c : I \to \mathbb{R}$ دوال مستمرة. نعتبر المعادلة التفاضلية

$$a(x)y' + b(x)y = c(x) \qquad (E)$$

حيث y مجهولة من الصنف $\mathcal{C}^1$ على I.

---

١. نفرض في هذا السؤال أن a لا تنعدم على I، أي $a(x) \neq 0$ لكل $x \in I$. نعرف على I الدالة A بـ $A(x) = \int_{x_0}^{x} \frac{b(t)}{a(t)}\,dt$ حيث $x_0 \in I$ ثابت.

(أ) بين أن y حل لـ (E) على I إذا وفقط إذا كان $z = ye^{A}$ حلا على I لمعادلة تفاضلية بسيطة يجب تحديدها.

(ب) استنتج أن مجموعة حلول (E) على I هي فضاء شعاعي من بعد 1 على $\mathbb{R}$، وحدد أساسا له.

(ج) بين أن لكل $(x_0, y_0) \in I \times \mathbb{R}$ يوجد حل وحيد y لـ (E) على I يحقق $y(x_0) = y_0$.

٢. نفرض في هذا السؤال أن a تنعدم على I، أي $a(x) = 0$ لكل $x \in I$.

(أ) بين أن (E) لا تقبل حلا على I إذا كان c لا تنعدم على I.

(ب) نفرض أن c تنعدم على I. بين أن مجموعة حلول (E) على I هي فضاء شعاعي من بعد 1 على $\mathbb{R}$، وحدد أساسا له.

(ج) نفرض أن b لا تنعدم على I. بين أن (E) تقبل حلا وحيدا على I إذا وفقط إذا كان $\frac{c}{b}$ دالة ثابتة على I.

---

٣. نفرض في هذا السؤال أن a لا تنعدم على I، أي $a(x) \neq 0$ لكل $x \in I$. نعرف على I الدالة A بـ $A(x) = \int_{x_0}^{x} \frac{b(t)}{a(t)}\,dt$ حيث $x_0 \in I$ ثابت.

(أ) بين أن y حل لـ (E) على I إذا وفقط إذا كان $z = ye^{A}$ حلا على I لمعادلة تفاضلية بسيطة يجب تحديدها.

(ب) استنتج أن مجموعة حلول (E) على I هي فضاء شعاعي من بعد 1 على $\mathbb{R}$، وحدد أساسا له.

(ج) بين أن لكل $(x_0, y_0) \in I \times \mathbb{R}$ يوجد حل وحيد y لـ (E) على I يحقق $y(x_0) = y_0$.

٤. نفرض في هذا السؤال أن a تنعدم على I، أي $a(x) = 0$ لكل $x \in I$.

(أ) بين أن (E) لا تقبل حلا على I إذا كان c لا تنعدم على I.

(ب) نفرض أن c تنعدم على I. بين أن مجموعة حلول (E) على I هي فضاء شعاعي من بعد 1 على $\mathbb{R}$، وحدد أساسا له.

(ج) نفرض أن b لا تنعدم على I. بين أن (E) تقبل حلا وحيدا على I إذا وفقط إذا كان $\frac{c}{b}$ دالة ثابتة على I.

வியன ஒன்றை கிரகிக்கமாட்டா. ஆகையால், மூக்கியங்களான மனது வாக்கு காயங்கள் இவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றவைகள் இந்த மூன்றுக்குள் அடங்கினவையாகையால், அவைகள் சொல்லப்படவில்லை. (மேற்படி பாஷியத்தை ஆதாரமாய்க்கொண்டு விரிவாய் எழுதப்பட்டதாக கிரகிக்கத்தக்கது.) (கரு)

கூர. தலைதூவலைதிகூதூரூ ஊதூநஂசுவமஂதூயீ।
வஸவுதவுதூதவைஷ்டிகுவா நூவாவஸவுதிஜூஉதீ॥

நூதூ	அந்தக்கருமவிஷயத்தில்
வாவஂவைதி	இவ்வைவந்து காரணங்களிருக்கையில்
சுவமஂ	நிருபாதிகயும் ஸங்கமற்றவையுமிருக்கிற
ஊதூநூதூஷ்ட	ஆத்மாவை
கூதூரூம	கருத்தாவாக
யீ	எவன்
வஸவுதி	அறிகிறானே
ஜூஉதீ	தூய்மையுடைய
வீ	அவன்
சுதூதவைஷ்டிகுவாச	விவேகமற்றபுத்தியையுடையவனை
நவஸவுதி	தால் அறிகிறதில்லை.

அந்தக் கருமவிஷயத்தி லிவ்வைவந்து காரணங்களிருக்கையில், நிருபாதிகயும் ஸங்கமற்றவையு மிருக்கிற ஆத்மாவைக் கருத்தாவாக எவனறிகிறானே, தூய்மையுடைய அவன் விவேகமற்றபுத்தியையுடையவனைதால் அறிகிறதில்லை.

(ரம) தேகம் வேறே ஆத்மா வேறே என்கிறஞானமில்லாமல் தேகமே ஆத்மாவென்கிற ஞானமுடையவனைதாலும், ஆத்மா வேறேயென்று அறிந்திருந்தாலும் கருத்தா ஐந்தாயிருக்கத் தான் கருத்தாவென்று நினைப்பதினாலும், நிந்திக்கத்தகுந்தவும் விபரீதமானவும் ஜனன மரணங்களுக்குக் காரணமானவுமான புத்தியையுடையவனைதால், வீ=தூய்மையுடையவனாக சொல்லப்பட்டான். அவன் சாஸ்திர ஞானமாவது ஆசாரியோபதேச ஞானமாவதில்லாதவனைதால், சுதவைஷீ = பயிற்சி செய்யப்பட்ட புத்தியையுடையவனல்ல. ஆகையால் அவன் கரும சுவரூபத்தையாவது ஆத்மசுவரூபத்தையாவது அறிகிறதில்லை.

(ரர) (ஸீ,வி) சகலகருமங்களையும், ஈசுவராதினைய்ச் செய்யத் தகுந்த ஜீவன், தானே கருத்தாவென்று நினைப்பதாலும், சாஸ்திர

(۱۲۳) وقتی که دو مثلث دارای یک زاویه مساوی باشند، نسبت مساحت آن دو مثلث برابر است با نسبت حاصل‌ضرب اضلاع آن زاویه در یکدیگر. (شکل ۱۰۱)

اثبات. اگر مساحت مثلث ABC را S و مساحت مثلث AMN را S' بنامیم، خواهیم داشت:

$$\frac{S}{S'} = \frac{AB \cdot AC}{AM \cdot AN}$$

تمرین. اثبات کنید که نسبت مساحت دو مثلث متشابه برابر است با مربع نسبت دو ضلع متناظر آن دو مثلث.

مساحت	۱۲۰
نسبت دو ضلع متناظر	۵
ضلع	؟

مساحت	۱۲۰
نسبت دو ضلع متناظر	۵
ضلع	؟

(۱۲۴) دو مثلث متشابه‌اند، نسبت مساحت آن دو مثلث برابر است با مربع نسبت دو ضلع متناظر آن دو مثلث.

கொன்றவன் அவன்தானென்று சொல்வது சாதாரணமானலும், ஆத்மாசுத்தன் கேவலன் சாக்ஷிமாத்திரன் செய்கை அவனுக்கில்லை செய்கைகள் தேகாதிகளைச் சேர்ந்தவை என்கிற ஆத்ம திருஷ்டியுடையவன் கொன்றதுபோல் ஆத்மதிருஷ்டியற்றவனுக்குக் காணப்பட்டபோதிலும் கொல்லுதலென்னும் செய்கை தேகாதிகளைச் சேர்ந்ததானதால் ஆத்மஞானிக்கு அந்தசெய்கையின் தோஷம் ஒட்டுகிறதில்லை.

கேவல ஆத்மாவுக்கு கருத்திருத்துவமில்லை யென்றதினால், தேகாதிகளுடன் சேர்ந்த ஆத்மாவுக்குக் கருத்திருத்துவமுண்டென்றாகிறதே, அப்படியிருக்க எப்படி கருத்திருத்துவமில்லை யென்று சொல்லலாமென்றாலோ, ஆத்மா அஸங்க சுவபாவனானதாலும் ஸங்கமென்பது ஆரோபிதமாகையாலும் கருத்திருத்துவம் சொல்ல இடமேயில்லை. அவித்தியா சம்பந்தத்தை ஒட்டி கருத்தாவாக சொல்லப்பட்டான். சுத்தாத்மாவுக்கு கருத்திருத்துவம் சொல்ல இடமுமில்லை. ஐந்து கருத்தாக்களில் அவனொருவனுமல்ல. அவனைக் கருமங்கள் தடருகிறதுமில்லை. "ஸவை தூயஇவிஜ்ஞாய ஸவிகாரோயாயம்" (அத்-உ, சு-உரு,) "ஸாரீரலொவிகளம்தெய நகரோதிநவிவருதெ" (அத்-கஉ-சு-உஉ) இவைகளில், இந்த அர்த்தம் முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவித்தியா சம்பந்தத்தினால், ஆத்மாவுக்கு கருத்திருத்துவம் எப்படி ஆரோபிதமென்றால், கிளிஞ்சிலில் வெள்ளியென்கிற பிரமை தோற்றுவதுபோல. கேவலமென்ற சுத்தாத்மஞானிக்குத்தான் சர்வ கருமசந்நியாசம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "யஷநம்வெதிஹம்தாஸம்" (அத் - உ - சு - ககூ.) "வெஷாவிநாஶிநம் நிதயம்" (அத்-உ-சு-உக.) இவைகளிலிருந்து, சுத்தாத்மாவான ஆத்மஞானிக்குச் சகல கருமத்தினுடைய சந்நியாசத்தை ஆரம்பித்து, பிறகு பலவிடங்களில் அதைப்பற்றி சொல்லி "நஹஞ்நிநி வையவதெ" என்கிற இந்தசுலோகத்திலுள்ள பதங்களினால் முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல, தேகாபிமானமுடைய அவிவேகிக்கு சகல கருமமும் முண்டென்பதையும் சொல்லி யிதினால் முடிக்கப்பட்டுமிருக்கிறது.

(ஸ) ஈசுவரன் சகல கருமங்களுக்கு முக்கிய கருத்தாவேயன்றி, தான் கருத்தாவல்ல வென்று எவன் அறிகிறானோ, அவன் கருமங்களினாலே கட்டப்படுகிறதில்லை. (இந்த யுத்தகளத்தில்) எதிராகவிருக்கிற பீஷ்மாதிகளை மாத்திரமல்ல, இன்னும் லோகத்திலுள்ள சகலமானபெயர்களையும் கொன்றாலும் உனக்குக் கொன்ற தோஷமில்லை யென்பது தாத்பரியம்.

الأعمال الكاملة

(لكل) ... ...

கரணம்* } கண்முதலிய இந்திரியங்களாகிற முக்கிய சாதனம்

கர்த்ருʼ† இஷ்டமானவஸ்து

கதாʼ‡ செய்கிறவன்

இதி
திரிவிதம் } என இப்படி மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது.

கருமத்தை நடப்பிவிக்க எதுவானது, அறிவு அறியத்தகுந்த வஸ்து அறிகிறவன் என மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது. கருமத்திற்காசிரயமானது, கண்முதலிய இந்திரியங்களாகிய முக்கியசாதனம், இஷ்டமான வஸ்து, செய்கிறவன், என இப்படி மூன்று விதமாயிருக்கிறது.

(பி.வி) கர்த்ருʼரித்யுʼதா=கருமங்களைச்செய்யும்படியுள்ள பகவதாக்கினை, திரிவிதா = மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது. அதாவது, ஜ்ஞாநம்= பகவதாக்கினை இப்படிப்பட்டதென்கிறஅறிவு, ஜ்ஞேயம்= புருஷப்பிரவிருத்தி தேகாதிகள் கருமபலன் இவைகள், பரிஜ்ஞாதா = பகவததீனனாஜீவன் இவர்களே. இவர்களை நிமித்தமாகக்கொண்டு பகவதாக்கினைப் பிரவிருத்திக்கிறது. நிமித்தம் மூன்றுவிதமாலும் பகவதாக்கியனையையும் மூன்றுவிதமென்று எப்படி சொல்லலாமென்றால், நிமித்தம் மூன்றுவிதமாயிருப்பதால் அந்த நிமித்தங்களையுடைய வினையும் மூன்றுவிதமென்று உபசாரமாக சொல்லப்பட்டது. வினையானது நைமித்திகமாயும், நானாதிமூன்றும் நிமித்தமாயு மிருக்கின்றன. எப்படி என்றால், வினையை யறிந்தபின்பு அதில் தான் பிரவிருத்திக்கவேண்டியதென்று பகவானுடைய போதனை யிருக்கிறதென்கிற அறிவுதான் ஞானம். அந்தஞானத்தினால் பிரவிருத்திதான் ஞேயம். கிரியைகளைச்செய்கிற ஜீவன்தான் பரிஜ்ஞாதா. இந்த மூன்றுகளை நிமித்தமாகக்கொண்டு விதி பிரவிருத்திப்பதால் வினையானது நைமித்திகமாக சொல்லப்பட்டது. கர்த்ருʼவ்யவஸ்தி = கருமங்களாகிற அதிஷ்டானம் முதலிய ஐந்துகளில் முக்கியமான மூன்றை சங்கிரகமாகச் சொன்னதாகக் கொள்ளவேண்டியது, கரணம் = இந்திரியங்கள், யக்கியத்தி லுபயோகிக்கிற பாத்திரங்கள் தர்ப்பைமுதலியவைகள், தேகம், இம்மூன்றும்,

---

* (ஸ்ரீ) காது முதலிய இந்திரியங்களும் புத்தியும். (ஆ) யக்கிய சாதன வஸ்துக்கள்.

† (ஸ்ரீ) தொழிலின் பயனுண்டாகு மிடம். (செயப்படுபொருள்). (ஆ) யாசகன்.

‡ (ஸ்ரீ) இந்திரியங்களுக்கு வியாபாரங்களை யுண்டு பண்ணுகிறவனுகிய ஜீவன்.

ஈஶ்வர = கருமேந்திரியங்களாகிய வாக்குமுதலியவைகளையுடைய தேவர்கள், கதந்த = பரமாத்மாவாகிய ஜீவனும், சைதந்ய சரீரத்தையுடைய பகவானும், ஜகதி = இவ்விராஜமாய் திருவிப் = முப்பரிச்சேதமாகிய. பரமாத்ம கருத்தாவான ஜீவன் கருமங்களோடு சம்பந்தப்படாதபடியால் எப்படி விருத்தப்படாமலிருக்கிறானோ, ஜீவன் செய்யப்படுகிற அதிஷ்டான வாஸனை முதலிய விருத்திகளோடு ஆத்மாவிற்கு விருத்தியில்லாமலிருக்கிறது. (அ-ஆ) பகவத்கீதை ஜீவன் கடமையான தலையில் பரமாத்மாவுக்கு செய்யப்படுகிறது.

கக. ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே
தே ப்ரஹ்ம தத்விதுஃ க்ருத்ஸ்னமத்யாத்மம் கர்ம சாகிலம்.

ஜராமரண மோக்ஷாய { முதுமை சாவுகளிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காக }
மாம் = என்னை
ஆஶ்ரித்ய = அடைந்து
யதந்தி = (நிரமமராக) முயல்வார்கள்
யே = எவர்கள்
தே = அவர்கள்
ப்ரஹ்ம = அகண்டவஸ்துவை
தத் = அதை
விதுஃ = அறிகிறார்கள்
க்ருத்ஸ்னம் = முழுவதையும்
அத்யாத்மம் = ஜீவனைப் பற்றியதும்
அகிலம் = எல்லாவிதமான
கர்ம = கர்மங்களையும்

முதுமை சாவுகளிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காக என்னை அடைந்து (நிரமமராக) முயல்வார்கள் அவர்கள் அகண்டவஸ்துவை அறிகிறார்கள். அதை ஜீவனைப் பற்றியதும் எல்லாவிதமான கர்மங்களையும் அறிகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ) இந்த சுலோகத்திலுள்ள வார்த்தைகளின் பதப்பிரிவினை முறையாக சுலோகத்திலுள்ள வரிசைப்படியே கொடுத்திருக்கிறோம். அதன் மூலம் சுலோகத்தின் விளக்கம் எளிதாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மோக்ஷம் என்ற பதத்திற்கு முன் ஜராமரண என்ற பதம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு ஜராமரண மோக்ஷாய என்ற பதம் ஏற்படுகிறது. ஜராமரண மோக்ஷாய என்பதற்கு முதுமை சாவுகளிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காக என்று பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஜராமரண மோக்ஷாய என்பதற்கு முதுமை சாவுகளிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காக என்று பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு ஜராமரண மோக்ஷாய என்பதற்கு முதுமை சாவுகளிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காக என்று பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு ஜராமரண மோக்ஷாய என்பதற்கு முதுமை சாவுகளிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காக என்று பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு ஜராமரண மோக்ஷாய என்பதற்கு முதுமை சாவுகளிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காக என்று பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

---

* (ஈ) ஸ்லோகத்தையே மாற்றியமைத்து வரைந்திருக்கிறேன்.

ங்கள் பலன்கள் இவை ஆத்மாவுக்கில்லை யென்று காண்பிக்கும் பொருட்டு அவைகளுக்கு மூக்குணங்களுடைய தன்மை சொல்லப் படுகிறது.

(ஸ்ரீ) ஸாணவுவ்ருதெந = கபிலரால் செய்யப் பட்டிருக்கிற சாங்கிய சாஸ்திரத்தில். இந்த சாஸ்திரமானது, ஜீவேசுவராபேத விஷயத்தில் விருத்தமாலுலும், குணங்களுடையவும் அதிலுலுண்டான காரியங்களுடையவும் நிரூபண விஷயத்தில் பிரமாண மென்பதாக பிரகிருதத்தி லெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. ஞானம், கிரியை, கருத்தா இம்மூன்றும் மூக்குணங்களுக் குள்பட்டவையே யன்றி வெளிப்பட்டவையல்லவென்பதைத்தெரிவிக்க - வுவ - என் கிற பதம் சேர்க்கப்பட்டதாக விருக்கிறது. (கூ)

உ0. வுவ-ுஹ-ஞிதஷ-ாயெஎெநகூம ஹாவசிவ்ருயீகூஷிதி
சுவிஹ தூஂவிஹிதூஷ-ா தஜ்ஜ்ஞாநஂவிவ்விவாகூவிகூ॥

விஹிதூஷ-ா	வெவ்வேறுயிருக்கிற
வுவ-ுஹ-ஞிதஷ-ா*	சகலவஸ்துக்களிலேயும்
சுவிஹ தூம்	இடைவிடாமல்துடர்ந்திருக்கிறதாயும்
வுநகூம	ஒன்றுயும்
சுவ்ருயா	விகாரமற்றதாயுமிருக்கிற
ஹாவம்	பரமாத்மசுவரூபத்தை
யெந	எதிலுல்
ஃஸம்கூஷிதி	பார்க்கிறுவே
தசு	அந்த
ஜ்ஞாநம்	ஞானத்தை
வாகூவிகூம்	சாத்துவிகமென்று
விதி	அறி.

வெவ்வேறுயிருக்கிற சகல வஸ்துக்களிலேயும் இடைவிடாமல் துடர்ந்திருக்கிறதாயும், ஒன்றுயும் விகார மற்றதாயு மிருக்கிற பரமாத்ம சுவரூபத்தை எதிலுல் பார்க்கிறுவே, அந்த ஞானத்தை சாத்துவிகமென்று அறி.

(ஸ்ரீ) ஒன்றுயிருக்கிற பரமாத்ம சுவரூபத்தை மாயைமுதல் ஸ்தாவரம்வரையிலுள்ள வெவ்வேறுன சகல வஸ்துக்களிலேயும் பேத மில்லாமலும், அதாவது—ஆகாசமானது சகல வஸ்துக்களி லும் நிறைந் திருக்கிறதுபோல் நிறைந்திருக்கிறதாகவும், சத்தியமா னவஸ்து பிரம்மமொன்றே என்பதாகவும், பிரம்மத்திற்காவது அதி

---

* (ஸ்ரீ) பிரம்மாமுதல் ஸ்தாவரம் வரையிலுள்ள சகல வஸ்துக்களிடத்திலே.

ஹரண பரமத்திரமானது விகார மில்லாமலிருப்பதாலும், வாக்கு மனசுக்கு எட்டாமலிருக்கிறதாலும், அந்த ஆனந்தமானது சாந்தஸ்வரூபமாயிருக்கிறது. இவ்விதம் அந்தப் பரமாத்மாவின் சொரூபத்தைச் சாந்தஸ்வரூபமென்று சாஸ்திரங்கள் சாதிக்கின்றன. அதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறது. அகலங்கமான ஸ்வரூபமென்பது அறிவுக்கு எட்டாதது.

(மக) விளக்கம்:—பிரமனை அடுத்திருந்த பிரம்மரிஷி வசிஷ்டர் இருகண்களும் முதலிய சேதனங்களையும், பலவித ரூபங்களையிருக்கிற சொத்தைக்கு சரீரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறவரை, வெளிப்படை—ஸ்ரீ சதஸ்—பிரமனிடத்திலிருந்து அப்படிப்பட்ட பிரமனை அடுத்திருந்த சேதனத்தை உண்டாக்கின வஸ்துக்களையும், வரம் = நித்தியர்கள் பலரிலிருந்து விருத்தியாக்கி ஆதிக்கத்தையும், ஆத்மா நித்தியர்களிடம் போல் யோசனை முதலிய முயற்சியை ஆசார முடையவனல்ல; ஒரே விதமாயிருக்கிறவ வஸ்துக்களையும், சுவயம் = நித்தியர்கள் சரீரமுடன் முக்தர்களாயிருப்பதில் ஆசையில்லாவன் ஆத்மா சரீரமுடன் முக்தர்களாக்க வஸ்துக்களையும், மற்ற நித்தியர்கள் விசாரமுடன் முக்தர்களாயிருப்பதில் ஆத்ம விசாரமுடன் முக்தர்களல்ல வஸ்துக்களையும், பிரபஞ்ச முதற்கொண்டு அதில் பலவஸ்துக்களும், எப்படி நித்தியர்கள் பரதிவஸ்துக்களோ, அப்படி ஆத்மா பரதிவஸ்துக்களல்ல வஸ்துக்களையும், எதனிடத்தில் காலமான சரீரசம்பந்தமில்லாமலிருக்கிறதோ அதில் எதுவோ, அந்த (மகாத்மாவை) அறிவதை சாஸ்திரங்களாலுண்டாகும்படி அறி. (அதில் முக்கிய வஸ்துவது ஜீவன் எப்படியிருப்பானென்பது).

(மஏ) விளக்கம்:— பிரம்ம பிரவாகமும் அசாதாரணமும் தேஜஸ்வியிருக்கிற, வைதரணி எனும் = சகலஜீவ ஜனனத்தையும் நித்தியத்தையும் சொல்லுகிறதாயிருக்கிறது, அது = அந்த ஆனந்தமானது, எதிலிருந்தோ அந்தவஸ்து அறிவதற்கு வாக்கு, அறிவற்றவையும், மனம் = எப்படியும் பிரமாணமுடையதும், விஷ்ணுவை எவனறிகிறானோ, அப்படி அதில் முக்கியமான சாஸ்திரமென்று அறி. (மக)

உக. வ்யஷ்டயஸ்ஜாதம் நாநாஹாவாந்வ்யவஸ்தியாந்
விதீஸர்வேஷ்வஹ்ஸுதேஷ்வ தஸ்ஜாதம்வித்தராஜஸம்॥

ஸர்வேஷ்வ
ஹ்ஸுதேஷ்வ } சகலதேகங்களிலேயுமிருக்கிற

ஹாவாந்
ஜீவர்களை

நாநா
சுவரூபத்திலே பலவென்றும்

வ்யவஸ்தியாந் } சுகதுக்காதி பேதங்களிலே வெவ்வே
று விதமானவர்களென்றும்

வ்யஷ்டயஸ்ஜாதம்
தனித்தனியாக

யத்
ஜ்ஞாநம் } எந்த ஞானம்
ஸ்து
வித்தி
தெரிகிறதோ

தத்
ஜ்ஞாநம் } அந்த ஞானத்தை
ஸ்து
ராஜஸம்
இராஜஸமென்று

வித்தி
அறி.

சகல பூதங்களிலேயு மிருக்கிற ஜீவர்களை சுபரூபத்திலே வெவ்வேறென்றும் சுகதுக்காதி பேதங்களிலே பலவிதமானவர்களென்றும் எந்தஞானம் தனித்தினியாகத் தெரிகிறதோ, அந்தஞானத்தை இராஜஸமென்றறி.

(ஸம்) ஸர்வேஷ்வஹ்ஸுதேஷ்வ = சகலமான சரீரங்களிலேயும், வ்யஷ்டயஸ்ஜாதம் = ஒவ்வொரு சரீரத்தில் ஒவ்வொரு ஜீவன் என்று பிரத்தியேகமாயிருப்பதால், ஹாவாந் = ஜீவர்களை, நாநா = பின்னபின்னராயிருக்கிறதாகவும், வ்யவஸ்தியாந் = பிரத்தியேகமான லக்ஷணங்களை யுடையவர்களாயிருக்கிறதாகவும், யத்ஜ்ஞாநம் = எந்த ஞானத்திலே, வித்தி = அறிகிறதே, தத்ஜ்ஞாநம் = அந்தஞானத்தை, ராஜஸம் = இராஜஸமானதென்று, வித்தி = அறி.

(ரா) ஹாவாந் = ஆத்மாக்களை, ஸர்வேஷ்வஹ்ஸுதேஷ்வ = பிராமணாதிகளில், வ்யஷ்டயஸ்ஜாதம் = பிராமணன் முதலியபிரத்தியேகமான ஆகாரத்துடன், நாநா = பின்னர்களாகவும், வ்யவஸ்தியாந் = வெளுப்பு கருப்பு உயரம் குட்டைமுதலியவைகளால் வேறுபட்டவர்களாகவும், கருமபலனையடைய யோக்கியர்களென்பதாகவும், சமூசாரத்திலிருக்கையில், யத்ஜ்ஞாநம் = எந்தஞானம், வித்தி = அறிகிறதோ, தத்ஜ்ஞாநம் = அந்தஞானத்தை, இராஜஸமென்று அறி.

(மீ, வி) வலிவுகெடவலிதாகிய வருத்தமில்லாத வடிவுடைய
சகல ஜீவஜாதங்களும் பரம்பரம் பிரிவாகிவிளங்கவைத்து இரட்சிப்பவரும்
ருமானவரே, அருளவேண்டும்-இக்காலமளவிலே பலவிதங்களாகிய ஜீவ
ஜாதங்களுடைய பதார்த்தங்களும்-வடிவுபெற்றவைகளும்-ஒன்றுகூடியவை
முள்ளவைகளாயும், தாம தம்பந்தமுள்ளவைகளாயும், பிரிவு
விஷ்ணுவைவிடாமலிருக்கிறவைகளாயும் பலவிதப்பிரகாரமாயும் அதனதன்
விஷ்ணுவிஷயத்திலும் சரீரமாகவும் அறிகிறவரே, அவரே
அன்று ருமானவரே, இராஜனென்றறி.

இதிலுள்ள, க-ம, சப்தத்திலுள்ள விபக்தி எல்லாவற்றுடனும் தனித்
தனியே கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.

ஈசுவர விஷயத்திலும் சரீரத பதார்த்தமுள்ள ஜீவ
ஜாதம் (2)

உ உ. யத்-சத்-சத் வடிவுகொண்டு காலத்தாலளவிடப்பட்ட
சத்தியஸ்வரூபத்தையுடைய ஈசுவரனுடைய

வாக்கினால் } பரவிதமான ஜீவஜாதங்களும் அவைகளுக்கு வேறான
விஷ்ணு

சத்-சத் என்கிற பிரிவில்லாத விஷ்ணுவைவிட்டு

ஜீவ(ன்)வஸ்து சகலமான (2)வஸ்துக்களும் இவ்வளவு
தான் என்கிற அறிவுக்கெட்டாத
(1) சுபாவமுள்ள

விஷ்ணு-சரீரம் பரமாத்மாவிலும் பரமாத்மாவுக்கு

சத்தியஸ்வரூபத்தையுடைய பரமாத்மாவினுடைய

ஸ்வ } ஆத்மாவாகவும் அவனுக்கு வேறாகவும்

ஸ்தூ } ருமானவரே

சக்ஷ ஆத்ம

க்ஷாலவம் தாமஸமென்று

உபாதேயம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு தேகத்தில் அல்லது பிரதேசத்தில் பரிபூர்ணமாகிறவனும்
(பரிபூர்ணனான ஆத்மாவில் பரிபூர்ணமென்று வழங்கிற வார்த்தைபோல)
ஜீவனுடைய சகலவஸ்துவும் இவ்வளவுதான் என்கிற அறிவுக்
கோசரமாதல் கூடாவென்றும் யத்தியும்முதல் உள்ளவைகளுக்கு
நிரூபகமாதலும் அறிவுக்கெட்டாதவனான ருமானவரே, அது தா
மஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ஸு) வனகூஹிநுகாயெ₂= தேகத்தில் ஜீவனும் வெளியிலிருக்கிற பிரதிமாதிகளில் ஈசுவரனும், சூத்ஹவசு = (ஸவ₂ஃவ்ஹ்ஸ்ரூஹ்) சகல வஸ்துக்களும் ஈசுவரன் என்கிற ஞானத்தைப்போல - ஸ்ஹ= தேகம் எவ்வளவோ அவ்வளவுதான் ஜீவனுமிருக்கிறன், பிரதிமாதி (விக்கிரகங்)கள் எவ்வளவோ அவ்வளவுதான் ஈசுவரனிருக்கிறார் என்கிற அபிப்பிராயத்தோடு கூடியும் சுலெஹத₂கூ = என் அப்படியிருக்கவேண்டுமென்கிற விஷயத்தில் யுக்தியில்லாமலும், கத கூவாயூ₂வசு = உண்மையல்லாத விஷயத்தையுடையவும் சூவ்ஹ= அற்பவிஷயமாயும் அற்ப பலனையுமிருக்கிற ஞானமெதுவோ, அது தாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. தாமஸஞானமுடையவனுக்கு உண்டாகப்பட்ட ஞானம் இப்படிப்பட்டது.

(ஸா) வனகூஹிநுகாயெ₂=பூதப் பிரேத பிசாசாதி ஆராதனரூபமான பூஜையென்கிற ஒரு கருமத்தில், சூத்ஹவசு= பூர்ணபலத்தைக் கொடுக்குமென்று, ஸ்ஹ = அபிமானத்தோடுகூடியும், சுலெஹத₂கூ (என்றுபாடம்) பூர்ணமானபலனைக்கொடுக்குமென்கிற விஷயத்தில் தகுந்தமுகாந்திரமற்றதாயும், கதகூவாயூ₂வசு = தான் (ஆத்மா) பிராமணன் முதலிய வருணங்களுடையவனில்லாவிட்டாலும் அவ்விதவருணமுதலியவை யுடையவனென்று அறிகிறவும், சூவ்ஹ= மிகவும் அற்பமான பலனைக் கொடுக்கத்தக்கதாயும், அற்பமான தேவதையை அறிகிறதாயுமிருக்கிற, யத்₂= எந்தஞானமுண்டோ, தசு = அது, தாஸஸ₂ஹ்ருதம் = தாமஸமானதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ஹீ,வி) சமுசாரியான ஜீவன், முக்தனாகச் செய்யப்படுவதிலே காரியமெனப்படுகிறன். காயெ₂ = ஜீவனுகியதன்னிடத்தில், சூத்ஹவசு=பரிபூர்ணமான பிரம்மமேதான் என்றறிகிறவும், பின்னும், சூத்ஹவசு=ஜகத்சுவரூபமேதான் என்றறிகிறவும், வனகூஹிநுவஸ்₂= ஒரே ஜீவன், அவனே பிரம்ம சுவரூபமென்றறிகிறவும், அவனே ஜகத் சுவரூபமென்றறிகிறவும், சுலெஹத₂கூ = யுக்திக்குப்பொருந்தாததும், கதகூவாயூ₂வசு = பொய்யானதும், சூவ்ஹ = அநேகங்களுடன்கூடியதாயுமிருக்கிற, ஜ்ஞாநம் = ஞானமானது, தாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. (உஉ)

உசுக. நியதஞ்ஸஸம்ஹரணஞ்ச பாதமிதமேகம்
ஸமஸிலெடதொபாகஜி யதிகாதிபேவரிகம்

நியதம்* நித்தியமாய்ச் செய்யவேண்டியதாகவும்

யஜ்ஞ
தான-ம் } யக்ஞத்தைத்தவிர

ஸஹஸ்ரெடதொபாக பலனபேக்ஷையில்லாதவனுடைய

ஸம்ஹரணஞ்ச (தன்னிடத்தினின்றும் வெளியில்) அடிக்கடி வரவிடாமலும்

சரீர யாத்ரா இவ்வுடம்பின் யாத்திரையும்

ஏகம் செய்யப்படவேண்டியதாகும்.

நித்தியமாய்ச் செய்யவேண்டியதாகிய கர்மத்தைத்தவிர பலனபேக்ஷையில்லாதவனுடைய அடிக்கடி வரவிடாமலும் இவ்வுடம்பின் யாத்திரையும் செய்யப்படவேண்டியதாகும், அர்ஜுனா பலனபேக்ஷையுடன் மற்றொன்றைச் செய்யவேண்டாம். (உக)

உசு. யஜ்ஞார்தாத்கர்மணோன்யத்ர லோகோயம்கர்மபந்தன:
ததர்தம்கர்மகௌந்தேய முக்தஸங்கஸமாசர

யஜ்ஞார்தாத் கர்ம பலனபேக்ஷையுடன் மற்றொன்றைச் செய்வதால்

லோகஸ்ஸ (தன்னிடத்தினின்றும் அடிக்கடி வரவிடாமல்) அடிக்கப்படுகிறவனாகிய

பந்தன: பந்தனமுடையவனாகிறான்

தத்கர்ம யக்ஞத்தைத்தவிர அந்தக்கர்மத்தை

முக்தஸங்க: பலனபேக்ஷையில்லாதவனாய்

ஸமாசர செய்யவேண்டும்.

---

* (ஈ) ஆவசியகமான வழக்கிலுள்ளதற்கு பெயர். (கூ,சி) ஸ்ரௌத ஸ்மார்தமான முறைகளில், அறிஞனாய் அதிகாரியானவன் செய்யப்படுகிறதும் வழக்கிலுள்ளதற்கு குறிப்பாயுள்ளது.

† (ஹீ) பந்தனமென்பதில்லை யிதனிலுண்டாவது, சரீரஞ்சம்பந்தமில்லாத ஜீவனுக்கு ஸுகதுக்கங்களுண்டாவதில்லை. (ஈ) (கூ,சி) பந்தனமென்பதும், அதிலிருந்து மாக்ஷமடைவதும் பின்னாலிருக்கும்.

‡ (ஹீ) (ஸஈ) எவனொருவர் சரீரத்தினிடத்தில் அபிமானமில்லாமல் இருக்கிறானோ அவனுக்கு. அவனாக பிரார்த்திப்பதில். நான் எதையுமடைய வேண்டுமென்ற ஆசையில்லாமல், நான் எதையும் நியமன (வேதத்தினாலாய செய்கையாய் செய்யவேண்டிய) மில்லாமல்.

§ (ஸ்ரா) இந்தப் பதம் ஸ்ரௌதத்திலில்லை செய்யப்படுகிறது (ஸஈ) சொல்லுகிறான். ஸ - ஸஈ அர்த்தமுள்ளதாயிருக்கையில், வேதஸ்மார்தமான அதிகப்பிரயாசத்துடனும் சென்று (கூ,சி) சொல்லுகிறார்.

வஹ-ஹாயாஸம்* அதிகப்பிரயாசத்துடன்கூடிய

யத்த
கரி-ர
க்ரியதே } எந்தக்கருமமானதுசெய்யப்படுகிறதோ

தஸ்ய அந்தக்கருமமானது

ராஜஸம் இராஜஸமென்று

உதாஹ்ருதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பலாபேக்ஷ யுடையவனலாவதுதான் கருத்தாவென்கிற அஹங்காரத்தை யுடையவனலாவது அதிகப்பிரயாசத்துடன் கூடிய எந்தக்கருமமானது செய்யப்படுகிறதோ, அந்தக்கருமமானது இராஜஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (உச)

உரு. சுநியம்கர்யம்ஹிம்ஸா மநவெக்ஷ்யவலம்-ச:
மோஹாதா-ரப்யதேகர்ம யத்தத்தாமஸமுச்-யதே॥

சுநியம் இனிவரும்சுபாசுபங்களையும்
கர்ய† திரவிய (பொருள்) நாசத்தையும்
ஹிம்ஸாம் பிறருக்குண்டாகுந்துன்பத்தையும்
வலம்-ஷது தன்னுடையசக்தியையும்
அநவெக்ஷ்ய‡ யோசிக்காமல்
மோஹாத்§ அக்கியானத்தினலே
யத் } எந்தக்கருமமானது
கர்ம
ஆரப்யதே துடங்கப்படுகிறதோ
தத் அந்தக்கருமமானது
தாமஸம் தாமஸமென்பதாக
உச்யதே¶ சொல்லப்படுகிறது.

---

* (ஈ) மற்றவனுல் செய்யப்படாததாகிய இந்தக் கருமத்தை அதிகப்பிரயாசையுடன் நான் செய்கிறேன், என்பதாகிய அகங்காரம்.

† (ஸ) சக்திக்குறைவையும் திரவிய நாசத்தையும்.

‡ (ஸ்ரீ) அநவெக்ஷ்ய = என்றுபாடம். (அர்த்தத்தில் பேதமில்லை). (ஸ) ஆரம்பித்த காரியத்தை முடிக்கக்கூடுமல்லது கூடாது என்கிறதை யோசிக்காமல்.

§ (ஈ) ஈசுவரன் முக்கிய கருத்தாவென்கிற ஞானமன்றியில். (தீ,வி) தான் கருத்தா என்கிற அக்கியானத்தினுல்.

¶ (ஸ்ரீ) உதாஹ்ருதம் - என்றுபாடம். (அர்த்தபேதமில்லை.)

இனிதனக்குவ்வாடாகப்போகிற கடைகடம்மகனையும் இளையாள் தனையனும் பிறருக்குவ்வாடாரும் ஆம்படியாளையும் தனக்குவ்வாளாயிருக்கையும் போகிக்காமல் அவியாளாத்தேவே எக்கருமமாகிலும் தொடங்கிப்போகிறதோ, அதுதாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. (மூ)

உசுர. இ-ற ஸுஸம்மிதாநறமவாதீ பூதகு-ர கா-றவலவேகி-ன்
வலிஜுவலிலெயுாகி-துவி துகாலபீ கதகு-ரானாகாலிஜுவாகு-ர்கெ ஆ

இ-ற ஸுஸம்மதீ — மன்னர் மதிக்கும்படியான

கா-றமவாதீ† — தான் கருத்தாவென்கிற எண்ணமுள்ள

பூதகு-ர கா-றவலவேகி-தீ§ — ஆரம்பித்த காரியத்தில் வைராக்கியமும் விடாமுயற்சியுமுள்ள

வலிஜுவலிலெயுாகீ¶ — தாண்டிவரவரிய நிஷ்டூரமான பேச்சுமுள்ள

தீவி-காரீ|| — சந்தோஷம் விசாரமற்றவனாயிருக்கிற

கதகு-ர — கருத்தாவானவன்

வா-தி-கீ — சாத்துவிகனென்ன

உபபாதி — சொல்லப்படுகிறான்.

பலாபேக்ஷை அறியாளை மிகவாசையோடு தொடங்கின காரியத்தையும் வைராக்கியத்தையும் உள்ளவனும் தாண்டிவரவரிய நிஷ்டூரமான பேச்சுமுள்ள நிஷ்டூரனும் சந்தோஷசாலியும் விசாரமற்றவனாயிருக்கிற கர்த்தாவானவன் சாத்துவிகனென்று சொல்லப்படுகிறான். (உக)

உஎ. ஸாதீக்-ஷையிவருதீ ய-ற்றிரா ஸாதீயை ஏவிகா பலாதீ
ஹேது-ரிபரமாகாதீ கீகே கு-ர ரஸாதீகாரிகீ-ர்தீ

---

‡ (ஊர) தான் கருத்தாவென்கிற அபிமானமுள்ள விஷயத்தில். (மூ) கர்த்தா பலமாவென்கிற விஷயத்திலும், தான் கருத்தாவென்ற அபிமானம் விடாமல்.

§ (ஊர) ஆரம்பித்த காரியத்தில், ஒரு தலைவலி பல்வலி முதலான சிறிய வியாதியையும். (டீ,வி) யுடனே யாகவாவது அல்லது தானே வருத்தியாவது.

¶ (ஸஅ) கருவாயன் கொடுத்தாலும் கொடாவிட்டாலும்.

|| (ஸஅ) சுகமில்லாத பிரமாதமுள்ள வியாதியாலும் கஷ்டமான வியாதியாலும் விருத்தியிழந்தாலும்.

ஈர்ஷீ*
கஅிஃமையுவ்ஹுஃ
ஔஃப்ஃ†
ஹிம்ஸாத்மகஃ‡
கஃஅஃவிஃ§
ஹஷ்ஃபொகாங்கிதஃ¶
கதஹ்ரா
ராஜஸமஃ
வர்ணிகீதிஃதஃ

அபிமானமுடையவனும்
கருமபலத்தில்ஆசையுள்ளவனும்
பிறர்சொத்திலிச்சையுள்ளவனும்
பரஹிம்சைசெய்யும் சுவபாவமுள்ளவனும்
சாஸ்திரோக்தமான ஆசாரமற்றவனும்
காரியசித்தியில் சந்தோஷமும் அசித்தியில்விசனமுமுள்ளவனுமிருக்கிற
கருத்தாவானவன்
இராஜஸனென்று
சொல்லப்பட்டிருக்கிறன்.

அபிமானம் கருமபலத்திலாசை பிறர்சொத்திலிச்சை பரஹிம்சைசெய்யும் சுவபாவம் இவைகளுள்ளவனும் ஆசாரமற்றவனும் சந்தோஷம் விசனமில்லாதவனுமிருக்கிற கருத்தாவானவன் தாமஸனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறன். (உன)

உஅ. கஅயஃகூஃவ்ராகூ்ரதவ்ருத்யஃ ஸ்ரொஎநைகூ்ரதிகொஅஃ|
விஷாதீதீவஃஸ்ருத்ரீவ கதஃாதாரிஸஉயுதே||

கஅயஃகூஃ‖ மனஸ்ஸமாதானமற்றவனும்
வ்ராகூ்ரதஃ† விவேகமற்றவனும்
ஹ்ஸ்ஃ× வணக்கமற்றவனும்

---

* (ஈ,வி) (ரா) கீர்த்தியைக் கோறுகிறவன்.

† (ஸ்ரீ) பிறர்சொத்தி லாசை அல்லது தன்னுடைய திரவியத்தை உத்தியோகிகளில் செலவழிக்க மனமில்லாதவன். (ரா) (ஈ,வி) கருமத்திற்கு வேண்டிய திரவியத்தைச் செலவழிக்க இஷ்டமில்லாதவன்.

‡ (ரா) பிறனைத் துன்பம்செய்தே கருமத்தைச் செய்துகொள்ளுகிறவன்.

§ (ஸ்ரீ) உள்ளும் புறம்பும் சுத்தியில்லாதவன். (ஈ,வி) திரவியசுத்தி யில்லாதவன்.

¶ (ஸ்ரீ) இஷ்டசித்தியில் சந்தோஷமும், அநிஷ்டப் பிராப்தியிலாவது இஷ்டசித்தி யாகாததினாலாவது விசனமுமுடையவன். (ரா) யுத்தத்தில் ஜயமுண்டானால் சந்தோஷமும் இல்லாவிட்டால் விசனமுமுடையவன்.

‖ (ரா) சாஸ்திரோக்தமான கருமத்திற்கு யோக்கியனல்லாதவன். (ஈ,வி) பகவதர்ப்பணம் செய்யாதவன்.

† (ரா) சாஸ்திரம் வாசிக்காதவன். (ஈ,வி) பக்தியினல் சிரேஷ்டத்துவமுடையாதவன்.

× (ரா) செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்யாமலிருக்கிறவன். (ஈ,வி) நற்குணமுள்ளவனுப் வணக்கமற்றவன்.

மடமை*	அறிவின்மை.
வெகுளாமை†	பிறரை யாதொன்றுஞ் சினவாமை.
விவேகம்‡	நன்மை தீமைகளை யாராய்தல்.
நிலை-தளை-ஒழி யாமை§	தான் எடுத்துக்கொண்ட காரியத்தை முடிக்கும் வரை விடாமை.
கடுஞ்சொல்	கடுமையான வார்த்தை.
தன்மேன்மை	தனக்குத் தானே புகழ்ந்து கொள்ளுதல்.
உலுப்பை¶	பிறர் பொருளை அபகரித்தல்.

மாசிலாமணியாரும் பிறரும் வந்து வணங்கி நின்றனர்.

---

* (பக) மடமை. (ஈக) நிலைதளை (நிலைகள்) கொண்டது என்பதற்கு என்பதாம். (ஙி,சி) வருமாறு.

† (கஅ) வெகுளாமை - பிறரைச் சினவாமை, (அடுத்தடுத்து நடக்க.) (ஈக) வருமாறு. (ஙி,சி) கொல்லாமை யாதெனின்.

‡ (ஈக) நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து (தெளிந்து) கொள்ளுதல் என்பதாம். (ஙி,சி) எவற்றிலும் நன்மை தீமைகளை.

§ (ஈக) நிலை தளை என்பதற்கு என்பதாம்.

¶ (ஈஅ) ஒருவனிடம் கொண்டவற்றை, மற்றொருவன் பலாத்காரமாக வாங்கிக் கொள்ளுதல். (ஈக) பிறர் பொருளை பிடுங்கிக் கொள்ளுதல் என்பதாம். (ஙி,சி) வேண்டுமென்றே பிறர் பொருளை பிடுங்கிக் கொள்ளுதல்.

ஹெய நம்ஜய	திக்விஜயத்தில் தனக்கு ஜயத்தை செய் ;
மூணதம்	சத்வாதிகுணங்களால்
த்ரவியம்	மூன்றுவிதமாயுள்ளவும்
கூஸ்ஹஷெண	பூர்ணமாகவும்
ப்ரயுக்த ந	தனித்தனியாகவும்
ஹ்யாஹ்வஸாநம்	சொல்லப்படப்போகிறவும்
வேதீ*	புத்தியினுடையவும்
ய்ருதிதிஸ்ரவ†	தைரியத்தினுடையவும்
ஹெதும்	பேதத்தை
ஸ்ருணு	கேள்.

ஓ! தனஞ்சயா! சத்வாதிகுணங்களால் மூன்றுவிதமாயுள்ளவும் பூர்ணமாகவும் தனித்தனியாகவும் சொல்லப்படப்போகிறவும் புத்தியினுடையவும் தைரியத்தினுடையவும் பேதத்தைக்கேள். (உக)

கூ0. ப்ரவ்ருத்திஞ்ச நிவ்ருத்திஞ்ச கார்யாகார்யே-பயாபயே
பந்தம்மோக்ஷஞ்சயாவெத்தி புத்திஹ்ஸாபார்த-ஸாத்விகீ॥

ஹெபார்த	ஓ! குந்திபுத்திரா!
ப்ரவ்ருத்திஞ்ச‡	தருமத்தில்பிரவிருத்தியையும்
நிவ்ருத்திஞ்ச§	அதருமத்திலிருந்துநிவிருத்தியையும்
கார்யாகார்யே	காரியாகாரியங்களையும்
பயாபயே	பயாபயங்களையும்
பந்தம்	பெந்தத்தையும்
மோக்ஷஞ்ச	மோக்ஷத்தையும்
யாபுத்தி	எந்தபுத்தியானது
வெத்தி	அறிகிறதோ
ஸா	அந்தபுத்தியானது
ஸாத்விகீ	சாத்துவிகமானது.

ஓ! குந்திபுத்திரா! தருமத்தில் (சாஸ்திரோக்தமான காரியத்தில்) பிரவிருத்தியையும் அதருமத்திலிருந்து (சாஸ்திரவிருத்த

---

* (ஈ) விவேக பூர்வகமான நிச்சய ஞானத்தினுடைய.

† (ஈ) ஆரம்பித்த கருமத்திற்குத் தடையுண்டானாலும் அப்படிப்பட்ட தடையை நிவர்த்தித்துக்கொண்டு, கருமத்தை நடத்தும் விடாமுயற்சியினுடைய.

‡ (மீ,வி) பெந்த காரணத்தையும். (ஹ்ரீ) கசு-வது அத்தியாயம்-எ-வது. சுலோகம் பார்க்க.

§ (மீ,வி) மோக்ஷ காரணத்தையும்.

மான காரியத்தில்) நிவிருத்தியையும் (தேசகாலங்களையறிந்து இன்னது செய்யத்தகும் இன்னது செய்யத்தகாதென்பதாகிய) காரிய காரியங்களையும் (இன்னகாரியத்தில் பயமுண்டாகும் இன்னகாரியத்தில் பயமில்லை என்கிற) பயாபயத்தையும் பெந்தரிப்படிப்பட்டதென்பதையும் (இன்னவிதமாய் நடந்தால்) மோகூதமடையுமென்பதையும் எந்தபுத்தியானது அறிகிறதோ, அதுதான் சாத்விகமானது.

(ஸ) பெந்த வதுவாகிய சாஸ்திரவிதிதமான கருமமாகிலும் மோகூத வதுவான சந்நியாசமாகிலுமதான் பிரவிருத்தி நிவிருத்தி என்பவை. இவைகளையும் அந்தந்ததேசகாலங்களில் திருஷ்டாதிருஷ்ட (இஹபர) பலன்களைக் கொடுக்கத்தக்க கருமங்களைச் செய்வதையும் செய்யாமல் விடுவதையும் பயத்திற்குக் காரணமான புலிமுதலியவைகளையும் பயமுண்டாக்காத வஸ்துக்களையும் பெந்தத்தையும் அதற்குக் காரணத்தையும் மோகூதத்தையும் அதற்குக் காரணத்தையும் அறிகிறபுத்தி சாத்விகமானதென்பது நாம்பரியம்.

(ஸா) சுவர்க்காதி பிரயோசனத்திற்கு அவசியமான கருமத்தையும் மோகூதகாரணமான தருமத்தையும் வருணசிரம தருமத்தையும் தேசகால அவஸ்தைகளை அநுசரித்துச்செய்யவேண்டியதையும் விடவேண்டியதையும் சாஸ்திரவிரோதமாய் நடந்தால் பயமுண்டாகும் சாஸ்திரோக்தமாய் நடந்தால் பயமுண்டாகாதென்பதையும் சமுசாரத்தினுண்மையையும் பெந்தத்தைத் தோக்கடித்துக்கொள்ளுவதாகிய மோகூத்தினுண்மையையும் அறிகிறபுத்தி சாத்விகமானது.

(கo)

கக. யயாயஜ்ஞயஜ்ஞம்ச காயஜ்ஞாகாயஜ்ஞவெள।
கூயாவதர்ஜாநாதி பைர்ஷிஸாவாயஜ்ஞாஸாஜ்ஞவீ॥

ஹவாயஜ்	ஓ! அர்ஜுன!
யயா	எந்தபுத்தியினலே
யஜ்ஞ*	தருமத்தையும்
கூயஜ்ஞ†	அதருமத்தையும்
காயஜ்ஞ	செய்யத்தருந்தையும்
கூகாயஜ்ஞவ	செய்யத்தகாதையும்
கூயாவத்‡	சம்தேகமாக, உள்ளபடியல்லி

---

* (ஸo) சாஸ்திரோக்தமான கருமம்.

† (ஸo) சாஸ்திர விருத்தமான கருமம்.

‡ (ஸo) ஒவ்வொரு கார்யத்திலும் நிச்சயபுத்தியன்றி. (தீ.வி) இதில் சொன்ன தருமாதிகளில் சிலதை சரியாகவும் சிலதை விபரீதமாயு மறிகிறது.

அத்தியாயம் - ४५.

ப்ரஜாநாதி	அறிகிறேன்
யா	அந்த
பும்ஸாம்	புத்தியானது
ராஜஸீ	இராஜஸமானது.

ஓ! அர்ஜுன! எந்தபுத்தியானது தர்மத்தையும் அதர்மத்தையும் கார்யத்தையும் அகார்யத்தையும் பயத்தையும் அபயத்தையும் பந்தத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அறிகிறதோ அந்த புத்தி ஸாத்விகமானது.

---

४६. யயா தர்மமதர்மம் ச கார்யம் சாகார்யமேவ ச
அயதாவத்ப்ரஜாநாதி புத்திஸ்ஸா பார்த ராஜஸீ

யயா	எந்தபுத்தியால்
தர்மம்	தர்மத்தை
அதர்மம்	அதர்மத்தை
ச	மேலும்
கார்யம்	கார்யத்தை
ச	மேலும்
அகார்யம்	அகார்யத்தை
ஏவ	நிச்சயமாக
அயதாவத்	தவறாக
ப்ரஜாநாதி	அறிகிறதோ
ஸா	அந்த
பார்த	புத்தி
ராஜஸீ	தாமஸமானது.

ஓ! குந்திபுத்திரா! எந்தபுத்தியானது அக்கியானத்தினால் மூடப்பட்டு, அதருமத்தைத் தருமமென்றும், சகலவஸ்துக்களையும் விபரீதங்களாகவும் (ஒன்றை மற்றொன்றாக) அறிகிறதோ, அந்த புத்தி தாமஸமானது.

(ஸ்ரீ) முந்திய இரண்டு சுலோகங்களிலும் திரிவித பேதமுள்ள புத்தியென்பது அந்தக்கரணம். ஞானமென்பது அந்தக்கரணத்தின் பாரம். (ய்ருதி) திருதியென்பதும் புத்தியின் விகாரமாகும். அதாவது புத்தியென்பது நிச்சயசுவரூபமான அந்தக்கரணவிகாரமே. தருமாதருமங்களுக்கு முக்கியசாதனம் புத்தியாதலால் திரிவித ளாகையால் அவைகளைப்பற்றி மட்டும் இவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்டி டது. அதிலும், இச்சைமுதலியவைகளையும் மூட்டுவதாகையால் ராஜஸ ளாக கிரகிக்கவேண்டியது.

(ஸ்ரீ) அக்கியானத்தினால் மூடப்பட்டிருத்தலால், தாமஸபுத்தி னது சகல வஸ்துக்களையும் விபரீதமாக அறிகிறது.

(١٠٢) ... ...

(١٠٣) ... ...

(١٠٤) ... ...

(١٠٥) ... ...

(١٠٦) ... ...

(١٠٧) ... ...

(١٠٨) ... ...

(١٠٩) ... ...

(١١٠) ... ...

(١١١) ... ...

(١١٢) ... ...

(١١٣) ... ...

(١١٤) ... ...

(١١٥) ... ...

(١١٦) ... ...

(١١٧) ... ...

(١١٨) ... ...

(١١٩) ... ...

(١٢٠) ... ...

(١٢١) ... ...

(١٢٢) ... ...

(١٢٣) ... ...

(١٢٤) ... ...

(١٢٥) ... ...

(١٢٦) ... ...

(١٢٧) ... ...

(١٢٨) ... ...

(١٢٩) ... ...

(١٣٠) ... ...

(١٣١) ... ...

(١٣٢) ... ...

(١٣٣) ... ...

(١٣٤) ... ...

(١٣٥) ... ...

(١٣٦) ... ...

(١٣٧) ... ...

(١٣٨) ... ...

(١٣٩) ... ...

(١٤٠) ... ...

(١٤١) ... ...

(١٤٢) ... ...

(١٤٣) ... ...

(١٤٤) ... ...

(١٤٥) ... ...

(١٤٦) ... ...

(١٤٧) ... ...

(١٤٨) ... ...

(١٤٩) ... ...

(١٥٠) ... ...

(١٥١) ... ...

(١٥٢) ... ...

(١٥٣) ... ...

(١٥٤) ... ...

(١٥٥) ... ...

(١٥٦) ... ...

(١٥٧) ... ...

(١٥٨) ... ...

(١٥٩) ... ...

(١٦٠) ... ...

(١٦١) ... ...

(١٦٢) ... ...

(١٦٣) ... ...

(١٦٤) ... ...

(١٦٥) ... ...

(١٦٦) ... ...

(١٦٧) ... ...

(١٦٨) ... ...

(١٦٩) ... ...

(١٧٠) ... ...

(١٧١) ... ...

(١٧٢) ... ...

(١٧٣) ... ...

(١٧٤) ... ...

(١٧٥) ... ...

(١٧٦) ... ...

(١٧٧) ... ...

(١٧٨) ... ...

(١٧٩) ... ...

(١٨٠) ... ...

(١٨١) ... ...

(١٨٢) ... ...

(١٨٣) ... ...

(١٨٤) ... ...

(١٨٥) ... ...

(١٨٦) ... ...

(١٨٧) ... ...

(١٨٨) ... ...

(١٨٩) ... ...

(١٩٠) ... ...

(١٩١) ... ...

(١٩٢) ... ...

(١٩٣) ... ...

(١٩٤) ... ...

(١٩٥) ... ...

(١٩٦) ... ...

(١٩٧) ... ...

(١٩٨) ... ...

(١٩٩) ... ...

(٢٠٠) ... ...

(٢٠١) ... ...

(٢٠٢) ... ...

(٢٠٣) ... ...

(٢٠٤) ... ...

(٢٠٥) ... ...

(٢٠٦) ... ...

(٢٠٧) ... ...

(٢٠٨) ... ...

(٢٠٩) ... ...

(٢١٠) ... ...

(٢١١) ... ...

(٢١٢) ... ...

(٢١٣) ... ...

(٢١٤) ... ...

(٢١٥) ... ...

(٢١٦) ... ...

(٢١٧) ... ...

(٢١٨) ... ...

(٢١٩) ... ...

(٢٢٠) ... ...

(٢٢١) ... ...

(٢٢٢) ... ...

(٢٢٣) ... ...

(٢٢٤) ... ...

(٢٢٥) ... ...

(٢٢٦) ... ...

(٢٢٧) ... ...

(٢٢٨) ... ...

(٢٢٩) ... ...

(٢٣٠) ... ...

(٢٣١) ... ...

(٢٣٢) ... ...

(٢٣٣) ... ...

(٢٣٤) ... ...

(٢٣٥) ... ...

(٢٣٦) ... ...

(٢٣٧) ... ...

(٢٣٨) ... ...

(٢٣٩) ... ...

(٢٤٠) ... ...

(٢٤١) ... ...

(٢٤٢) ... ...

(٢٤٣) ... ...

(٢٤٤) ... ...

(٢٤٥) ... ...

(٢٤٦) ... ...

(٢٤٧) ... ...

(٢٤٨) ... ...

(٢٤٩) ... ...

(٢٥٠) ... ...

(٢٥١) ... ...

(٢٥٢) ... ...

(٢٥٣) ... ...

(٢٥٤) ... ...

(٢٥٥) ... ...

(٢٥٦) ... ...

(٢٥٧) ... ...

(٢٥٨) ... ...

(٢٥٩) ... ...

(٢٦٠) ... ...

(٢٦١) ... ...

(٢٦٢) ... ...

(٢٦٣) ... ...

(٢٦٤) ... ...

(٢٦٥) ... ...

(٢٦٦) ... ...

(٢٦٧) ... ...

(٢٦٨) ... ...

(٢٦٩) ... ...

(٢٧٠) ... ...

(٢٧١) ... ...

(٢٧٢) ... ...

(٢٧٣) ... ...

(٢٧٤) ... ...

(٢٧٥) ... ...

(٢٧٦) ... ...

(٢٧٧) ... ...

(٢٧٨) ... ...

(٢٧٩) ... ...

(٢٨٠) ... ...

(٢٨١) ... ...

(٢٨٢) ... ...

(٢٨٣) ... ...

(٢٨٤) ... ...

(٢٨٥) ... ...

(٢٨٦) ... ...

(٢٨٧) ... ...

(٢٨٨) ... ...

(٢٨٩) ... ...

(٢٩٠) ... ...

(٢٩١) ... ...

(٢٩٢) ... ...

(٢٩٣) ... ...

(٢٩٤) ... ...

(٢٩٥) ... ...

(٢٩٦) ... ...

(٢٩٧) ... ...

(٢٩٨) ... ...

(٢٩٩) ... ...

(٣٠٠) ... ...

(٣٠١) ... ...

(٣٠٢) ... ...

(٣٠٣) ... ...

(٣٠٤) ... ...

(٣٠٥) ... ...

(٣٠٦) ... ...

(٣٠٧) ... ...

(٣٠٨) ... ...

(٣٠٩) ... ...

(٣١٠) ... ...

(٣١١) ... ...

(٣١٢) ... ...

(٣١٣) ... ...

(٣١٤) ... ...

(٣١٥) ... ...

(٣١٦) ... ...

(٣١٧) ... ...

(٣١٨) ... ...

(٣١٩) ... ...

(٣٢٠) ... ...

(٣٢١) ... ...

(٣٢٢) ... ...

(٣٢٣) ... ...

(٣٢٤) ... ...

(٣٢٥) ... ...

(٣٢٦) ... ...

(٣٢٧) ... ...

(٣٢٨) ... ...

(٣٢٩) ... ...

(٣٣٠) ... ...

(٣٣١) ... ...

(٣٣٢) ... ...

(٣٣٣) ... ...

(٣٣٤) ... ...

(٣٣٥) ... ...

(٣٣٦) ... ...

(٣٣٧) ... ...

(٣٣٨) ... ...

(٣٣٩) ... ...

(٣٤٠) ... ...

(٣٤١) ... ...

(٣٤٢) ... ...

(٣٤٣) ... ...

(٣٤٤) ... ...

(٣٤٥) ... ...

(٣٤٦) ... ...

(٣٤٧) ... ...

(٣٤٨) ... ...

(٣٤٩) ... ...

(٣٥٠) ... ...

(٣٥١) ... ...

(٣٥٢) ... ...

(٣٥٣) ... ...

(٣٥٤) ... ...

(٣٥٥) ... ...

(٣٥٦) ... ...

(٣٥٧) ... ...

(٣٥٨) ... ...

(٣٥٩) ... ...

(٣٦٠) ... ...

(٣٦١) ... ...

(٣٦٢) ... ...

(٣٦٣) ... ...

(٣٦٤) ... ...

(٣٦٥) ... ...

(٣٦٦) ... ...

(٣٦٧) ... ...

(٣٦٨) ... ...

(٣٦٩) ... ...

(٣٧٠) ... ...

(٣٧١) ... ...

(٣٧٢) ... ...

(٣٧٣) ... ...

(٣٧٤) ... ...

(٣٧٥) ... ...

(٣٧٦) ... ...

(٣٧٧) ... ...

(٣٧٨) ... ...

(٣٧٩) ... ...

(٣٨٠) ... ...

(٣٨١) ... ...

(٣٨٢) ... ...

(٣٨٣) ... ...

(٣٨٤) ... ...

(٣٨٥) ... ...

(٣٨٦) ... ...

(٣٨٧) ... ...

(٣٨٨) ... ...

(٣٨٩) ... ...

(٣٩٠) ... ...

(٣٩١) ... ...

(٣٩٢) ... ...

(٣٩٣) ... ...

(٣٩٤) ... ...

(٣٩٥) ... ...

(٣٩٦) ... ...

(٣٩٧) ... ...

(٣٩٨) ... ...

(٣٩٩) ... ...

(٤٠٠) ... ...

(٤٠١) ... ...

(٤٠٢) ... ...

(٤٠٣) ... ...

(٤٠٤) ... ...

(٤٠٥) ... ...

(٤٠٦) ... ...

(٤٠٧) ... ...

(٤٠٨) ... ...

(٤٠٩) ... ...

(٤١٠) ... ...

(٤١١) ... ...

(٤١٢) ... ...

(٤١٣) ... ...

(٤١٤) ... ...

(٤١٥) ... ...

(٤١٦) ... ...

(٤١٧) ... ...

(٤١٨) ... ...

(٤١٩) ... ...

(٤٢٠) ... ...

(٤٢١) ... ...

(٤٢٢) ... ...

(٤٢٣) ... ...

(٤٢٤) ... ...

(٤٢٥) ... ...

(٤٢٦) ... ...

(٤٢٧) ... ...

(٤٢٨) ... ...

(٤٢٩) ... ...

(٤٣٠) ... ...

(٤٣١) ... ...

(٤٣٢) ... ...

(٤٣٣) ... ...

(٤٣٤) ... ...

(٤٣٥) ... ...

(٤٣٦) ... ...

(٤٣٧) ... ...

(٤٣٨) ... ...

(٤٣٩) ... ...

(٤٤٠) ... ...

(٤٤١) ... ...

(٤٤٢) ... ...

(٤٤٣) ... ...

(٤٤٤) ... ...

(٤٤٥) ... ...

(٤٤٦) ... ...

(٤٤٧) ... ...

(٤٤٨) ... ...

(٤٤٩) ... ...

(٤٥٠) ... ...

(٤٥١) ... ...

(٤٥٢) ... ...

(٤٥٣) ... ...

(٤٥٤) ... ...

(٤٥٥) ... ...

(٤٥٦) ... ...

(٤٥٧) ... ...

(٤٥٨) ... ...

(٤٥٩) ... ...

(٤٦٠) ... ...

(٤٦١) ... ...

(٤٦٢) ... ...

(٤٦٣) ... ...

(٤٦٤) ... ...

(٤٦٥) ... ...

(٤٦٦) ... ...

(٤٦٧) ... ...

(٤٦٨) ... ...

(٤٦٩) ... ...

(٤٧٠) ... ...

(٤٧١) ... ...

(٤٧٢) ... ...

(٤٧٣) ... ...

(٤٧٤) ... ...

(٤٧٥) ... ...

(٤٧٦) ... ...

(٤٧٧) ... ...

(٤٧٨) ... ...

(٤٧٩) ... ...

(٤٨٠) ... ...

(٤٨١) ... ...

(٤٨٢) ... ...

(٤٨٣) ... ...

(٤٨٤) ... ...

(٤٨٥) ... ...

(٤٨٦) ... ...

(٤٨٧) ... ...

(٤٨٨) ... ...

(٤٨٩) ... ...

(٤٩٠) ... ...

(٤٩١) ... ...

(٤٩٢) ... ...

(٤٩٣) ... ...

(٤٩٤) ... ...

(٤٩٥) ... ...

(٤٩٦) ... ...

(٤٩٧) ... ...

(٤٩٨) ... ...

(٤٩٩) ... ...

(٥٠٠) ... ...

(٥٠١) ... ...

(٥٠٢) ... ...

(٥٠٣) ... ...

(٥٠٤) ... ...

(٥٠٥) ... ...

(٥٠٦) ... ...

(٥٠٧) ... ...

(٥٠٨) ... ...

(٥٠٩) ... ...

(٥١٠) ... ...

(٥١١) ... ...

(٥١٢) ... ...

(٥١٣) ... ...

(٥١٤) ... ...

(٥١٥) ... ...

(٥١٦) ... ...

(٥١٧) ... ...

(٥١٨) ... ...

(٥١٩) ... ...

(٥٢٠) ... ...

(٥٢١) ... ...

(٥٢٢) ... ...

(٥٢٣) ... ...

(٥٢٤) ... ...

(٥٢٥) ... ...

(٥٢٦) ... ...

(٥٢٧) ... ...

(٥٢٨) ... ...

(٥٢٩) ... ...

(٥٣٠) ... ...

(٥٣١) ... ...

(٥٣٢) ... ...

(٥٣٣) ... ...

(٥٣٤) ... ...

(٥٣٥) ... ...

(٥٣٦) ... ...

(٥٣٧) ... ...

(٥٣٨) ... ...

(٥٣٩) ... ...

(٥٤٠) ... ...

(٥٤١) ... ...

(٥٤٢) ... ...

(٥٤٣) ... ...

(٥٤٤) ... ...

(٥٤٥) ... ...

(٥٤٦) ... ...

(٥٤٧) ... ...

(٥٤٨) ... ...

(٥٤٩) ... ...

(٥٥٠) ... ...

(٥٥١) ... ...

(٥٥٢) ... ...

(٥٥٣) ... ...

(٥٥٤) ... ...

(٥٥٥) ... ...

(٥٥٦) ... ...

(٥٥٧) ... ...

(٥٥٨) ... ...

(٥٥٩) ... ...

(٥٦٠) ... ...

(٥٦١) ... ...

(٥٦٢) ... ...

(٥٦٣) ... ...

(٥٦٤) ... ...

(٥٦٥) ... ...

(٥٦٦) ... ...

(٥٦٧) ... ...

(٥٦٨) ... ...

(٥٦٩) ... ...

(٥٧٠) ... ...

(٥٧١) ... ...

(٥٧٢) ... ...

(٥٧٣) ... ...

(٥٧٤) ... ...

(٥٧٥) ... ...

(٥٧٦) ... ...

(٥٧٧) ... ...

(٥٧٨) ... ...

(٥٧٩) ... ...

(٥٨٠) ... ...

(٥٨١) ... ...

(٥٨٢) ... ...

(٥٨٣) ... ...

(٥٨٤) ... ...

(٥٨٥) ... ...

(٥٨٦) ... ...

(٥٨٧) ... ...

(٥٨٨) ... ...

(٥٨٩) ... ...

(٥٩٠) ... ...

(٥٩١) ... ...

(٥٩٢) ... ...

(٥٩٣) ... ...

(٥٩٤) ... ...

(٥٩٥) ... ...

(٥٩٦) ... ...

(٥٩٧) ... ...

(٥٩٨) ... ...

(٥٩٩) ... ...

(٦٠٠) ... ...

(٦٠١) ... ...

(٦٠٢) ... ...

(٦٠٣) ... ...

(٦٠٤) ... ...

(٦٠٥) ... ...

(٦٠٦) ... ...

(٦٠٧) ... ...

(٦٠٨) ... ...

(٦٠٩) ... ...

(٦١٠) ... ...

(٦١١) ... ...

(٦١٢) ... ...

(٦١٣) ... ...

(٦١٤) ... ...

(٦١٥) ... ...

(٦١٦) ... ...

(٦١٧) ... ...

(٦١٨) ... ...

(٦١٩) ... ...

(٦٢٠) ... ...

(٦٢١) ... ...

(٦٢٢) ... ...

(٦٢٣) ... ...

(٦٢٤) ... ...

(٦٢٥) ... ...

(٦٢٦) ... ...

(٦٢٧) ... ...

(٦٢٨) ... ...

(٦٢٩) ... ...

(٦٣٠) ... ...

(٦٣١) ... ...

(٦٣٢) ... ...

(٦٣٣) ... ...

(٦٣٤) ... ...

(٦٣٥) ... ...

(٦٣٦) ... ...

(٦٣٧) ... ...

(٦٣٨) ... ...

(٦٣٩) ... ...

(٦٤٠) ... ...

(٦٤١) ... ...

(٦٤٢) ... ...

(٦٤٣) ... ...

(٦٤٤) ... ...

(٦٤٥) ... ...

(٦٤٦) ... ...

(٦٤٧) ... ...

(٦٤٨) ... ...

(٦٤٩) ... ...

(٦٥٠) ... ...

(٦٥١) ... ...

(٦٥٢) ... ...

(٦٥٣) ... ...

(٦٥٤) ... ...

(٦٥٥) ... ...

(٦٥٦) ... ...

(٦٥٧) ... ...

(٦٥٨) ... ...

(٦٥٩) ... ...

(٦٦٠) ... ...

(٦٦١) ... ...

(٦٦٢) ... ...

(٦٦٣) ... ...

(٦٦٤) ... ...

(٦٦٥) ... ...

(٦٦٦) ... ...

(٦٦٧) ... ...

(٦٦٨) ... ...

(٦٦٩) ... ...

(٦٧٠) ... ...

(٦٧١) ... ...

(٦٧٢) ... ...

(٦٧٣) ... ...

(٦٧٤) ... ...

(٦٧٥) ... ...

(٦٧٦) ... ...

(٦٧٧) ... ...

(٦٧٨) ... ...

(٦٧٩) ... ...

(٦٨٠) ... ...

(٦٨١) ... ...

(٦٨٢) ... ...

(٦٨٣) ... ...

(٦٨٤) ... ...

(٦٨٥) ... ...

(٦٨٦) ... ...

(٦٨٧) ... ...

(٦٨٨) ... ...

(٦٨٩) ... ...

(٦٩٠) ... ...

(٦٩١) ... ...

(٦٩٢) ... ...

(٦٩٣) ... ...

(٦٩٤) ... ...

(٦٩٥) ... ...

(٦٩٦) ... ...

(٦٩٧) ... ...

(٦٩٨) ... ...

(٦٩٩) ... ...

(٧٠٠) ... ...

(٧٠١) ... ...

(٧٠٢) ... ...

(٧٠٣) ... ...

(٧٠٤) ... ...

(٧٠٥) ... ...

(٧٠٦) ... ...

(٧٠٧) ... ...

(٧٠٨) ... ...

(٧٠٩) ... ...

(٧١٠) ... ...

(٧١١) ... ...

(٧١٢) ... ...

(٧١٣) ... ...

(٧١٤) ... ...

(٧١٥) ... ...

(٧١٦) ... ...

(٧١٧) ... ...

(٧١٨) ... ...

(٧١٩) ... ...

(٧٢٠) ... ...

(٧٢١) ... ...

(٧٢٢) ... ...

(٧٢٣) ... ...

(٧٢٤) ... ...

(٧٢٥) ... ...

(٧٢٦) ... ...

(٧٢٧) ... ...

(٧٢٨) ... ...

(٧٢٩) ... ...

(٧٣٠) ... ...

(٧٣١) ... ...

(٧٣٢) ... ...

(٧٣٣) ... ...

(٧٣٤) ... ...

(٧٣٥) ... ...

(٧٣٦) ... ...

(٧٣٧) ... ...

(٧٣٨) ... ...

(٧٣٩) ... ...

(٧٤٠) ... ...

(٧٤١) ... ...

(٧٤٢) ... ...

(٧٤٣) ... ...

(٧٤٤) ... ...

(٧٤٥) ... ...

(٧٤٦) ... ...

(٧٤٧) ... ...

(٧٤٨) ... ...

(٧٤٩) ... ...

(٧٥٠) ... ...

(٧٥١) ... ...

(٧٥٢) ... ...

(٧٥٣) ... ...

(٧٥٤) ... ...

(٧٥٥) ... ...

(٧٥٦) ... ...

(٧٥٧) ... ...

(٧٥٨) ... ...

(٧٥٩) ... ...

(٧٦٠) ... ...

(٧٦١) ... ...

(٧٦٢) ... ...

(٧٦٣) ... ...

(٧٦٤) ... ...

(٧٦٥) ... ...

(٧٦٦) ... ...

(٧٦٧) ... ...

(٧٦٨) ... ...

(٧٦٩) ... ...

(٧٧٠) ... ...

(٧٧١) ... ...

(٧٧٢) ... ...

(٧٧٣) ... ...

(٧٧٤) ... ...

(٧٧٥) ... ...

(٧٧٦) ... ...

(٧٧٧) ... ...

(٧٧٨) ... ...

(٧٧٩) ... ...

(٧٨٠) ... ...

(٧٨١) ... ...

(٧٨٢) ... ...

(٧٨٣) ... ...

(٧٨٤) ... ...

(٧٨٥) ... ...

(٧٨٦) ... ...

(٧٨٧) ... ...

(٧٨٨) ... ...

(٧٨٩) ... ...

(٧٩٠) ... ...

(٧٩١) ... ...

(٧٩٢) ... ...

(٧٩٣) ... ...

(٧٩٤) ... ...

(٧٩٥) ... ...

(٧٩٦) ... ...

(٧٩٧) ... ...

(٧٩٨) ... ...

(٧٩٩) ... ...

(٨٠٠) ... ...

(٨٠١) ... ...

(٨٠٢) ... ...

(٨٠٣) ... ...

(٨٠٤) ... ...

(٨٠٥) ... ...

(٨٠٦) ... ...

(٨٠٧) ... ...

(٨٠٨) ... ...

(٨٠٩) ... ...

(٨١٠) ... ...

(٨١١) ... ...

(٨١٢) ... ...

(٨١٣) ... ...

(٨١٤) ... ...

(٨١٥) ... ...

(٨١٦) ... ...

(٨١٧) ... ...

(٨١٨) ... ...

(٨١٩) ... ...

(٨٢٠) ... ...

(٨٢١) ... ...

(٨٢٢) ... ...

(٨٢٣) ... ...

(٨٢٤) ... ...

(٨٢٥) ... ...

(٨٢٦) ... ...

(٨٢٧) ... ...

(٨٢٨) ... ...

(٨٢٩) ... ...

(٨٣٠) ... ...

(٨٣١) ... ...

(٨٣٢) ... ...

(٨٣٣) ... ...

(٨٣٤) ... ...

(٨٣٥) ... ...

(٨٣٦) ... ...

(٨٣٧) ... ...

(٨٣٨) ... ...

(٨٣٩) ... ...

(٨٤٠) ... ...

(٨٤١) ... ...

(٨٤٢) ... ...

(٨٤٣) ... ...

(٨٤٤) ... ...

(٨٤٥) ... ...

(٨٤٦) ... ...

(٨٤٧) ... ...

(٨٤٨) ... ...

(٨٤٩) ... ...

(٨٥٠) ... ...

(٨٥١) ... ...

(٨٥٢) ... ...

(٨٥٣) ... ...

(٨٥٤) ... ...

(٨٥٥) ... ...

(٨٥٦) ... ...

(٨٥٧) ... ...

(٨٥٨) ... ...

(٨٥٩) ... ...

(٨٦٠) ... ...

(٨٦١) ... ...

(٨٦٢) ... ...

(٨٦٣) ... ...

(٨٦٤) ... ...

(٨٦٥) ... ...

(٨٦٦) ... ...

(٨٦٧) ... ...

(٨٦٨) ... ...

(٨٦٩) ... ...

(٨٧٠) ... ...

(٨٧١) ... ...

(٨٧٢) ... ...

(٨٧٣) ... ...

(٨٧٤) ... ...

(٨٧٥) ... ...

(٨٧٦) ... ...

(٨٧٧) ... ...

(٨٧٨) ... ...

(٨٧٩) ... ...

(٨٨٠) ... ...

(٨٨١) ... ...

(٨٨٢) ... ...

(٨٨٣) ... ...

(٨٨٤) ... ...

(٨٨٥) ... ...

(٨٨٦) ... ...

(٨٨٧) ... ...

(٨٨٨) ... ...

(٨٨٩) ... ...

(٨٩٠) ... ...

(٨٩١) ... ...

(٨٩٢) ... ...

(٨٩٣) ... ...

(٨٩٤) ... ...

(٨٩٥) ... ...

(٨٩٦) ... ...

(٨٩٧) ... ...

(٨٩٨) ... ...

(٨٩٩) ... ...

(٩٠٠) ... ...

(٩٠١) ... ...

(٩٠٢) ... ...

(٩٠٣) ... ...

(٩٠٤) ... ...

(٩٠٥) ... ...

(٩٠٦) ... ...

(٩٠٧) ... ...

(٩٠٨) ... ...

(٩٠٩) ... ...

(٩١٠) ... ...

(٩١١) ... ...

(٩١٢) ... ...

(٩١٣) ... ...

(٩١٤) ... ...

(٩١٥) ... ...

(٩١٦) ... ...

(٩١٧) ... ...

(٩١٨) ... ...

(٩١٩) ... ...

(٩٢٠) ... ...

(٩٢١) ... ...

(٩٢٢) ... ...

(٩٢٣) ... ...

(٩٢٤) ... ...

(٩٢٥) ... ...

(٩٢٦) ... ...

(٩٢٧) ... ...

(٩٢٨) ... ...

(٩٢٩) ... ...

(٩٣٠) ... ...

(٩٣١) ... ...

(٩٣٢) ... ...

(٩٣٣) ... ...

(٩٣٤) ... ...

(٩٣٥) ... ...

(٩٣٦) ... ...

(٩٣٧) ... ...

(٩٣٨) ... ...

(٩٣٩) ... ...

(٩٤٠) ... ...

(٩٤١) ... ...

(٩٤٢) ... ...

(٩٤٣) ... ...

(٩٤٤) ... ...

(٩٤٥) ... ...

(٩٤٦) ... ...

(٩٤٧) ... ...

(٩٤٨) ... ...

(٩٤٩) ... ...

(٩٥٠) ... ...

(٩٥١) ... ...

(٩٥٢) ... ...

(٩٥٣) ... ...

(٩٥٤) ... ...

(٩٥٥) ... ...

(٩٥٦) ... ...

(٩٥٧) ... ...

(٩٥٨) ... ...

(٩٥٩) ... ...

(٩٦٠) ... ...

(٩٦١) ... ...

(٩٦٢) ... ...

(٩٦٣) ... ...

(٩٦٤) ... ...

(٩٦٥) ... ...

(٩٦٦) ... ...

(٩٦٧) ... ...

(٩٦٨) ... ...

(٩٦٩) ... ...

(٩٧٠) ... ...

(٩٧١) ... ...

(٩٧٢) ... ...

(٩٧٣) ... ...

(٩٧٤) ... ...

(٩٧٥) ... ...

(٩٧٦) ... ...

(٩٧٧) ... ...

(٩٧٨) ... ...

(٩٧٩) ... ...

(٩٨٠) ... ...

(٩٨١) ... ...

(٩٨٢) ... ...

(٩٨٣) ... ...

(٩٨٤) ... ...

(٩٨٥) ... ...

(٩٨٦) ... ...

(٩٨٧) ... ...

(٩٨٨) ... ...

(٩٨٩) ... ...

(٩٩٠) ... ...

(٩٩١) ... ...

(٩٩٢) ... ...

(٩٩٣) ... ...

(٩٩٤) ... ...

(٩٩٥) ... ...

(٩٩٦) ... ...

(٩٩٧) ... ...

(٩٩٨) ... ...

(٩٩٩) ... ...

(١٠٠٠) ... ...

கூசு. யயாதயேகாயோநு யுதிஷ்டிரானுவாச ।
ப்ரஹ்மைநமஹராம்ஸீ யுதிஷ்டிராவபாஸதே ॥

ஹேவாயோ
கஜ்ஜுப.ந } ஓ! குந்திபுத்திரனெ அர்சுனனே!
யயா
யுதிஷ்டிரா } எந்தஸ்தானத்திலே
யேகாயோநு தருமார்த்தகாமங்களை
யாஸயதி* தவறவிடுகிறதில்லையோ
ப்ரஹ்மைந† } (தருமார்த்தகாமங்களுடைய) பற்றுதலிலேலே
ஹராம்ஸீதப
(ஹவதி) } பலனையபேக்ஷிக்கிறவனல்லனே
ஸா அந்த
யுதிஃ ஸ்தானம்
ராஜஸீ ராஜஸமானது.

ஓ! குந்திபுத்திரனெய அர்சுனனே! எந்தஸ்தானத்திலே தருமார்த்தகாமங்களைத் தவறவிடுகிறதில்லையோ, தருமார்த்தகாமங்களுடைய பற்றுதலிலேலே பலனையபேக்ஷிக்கிறவனல்லனே, அந்தஸ்தானம் ராஜஸமானது. (தருமாதிகள் முக்கியமென்றும் பலன் முக்கியமல்லவென்றும் கருத்து.)

(ராஃ) எந்தஸ்தானத்திலேலே, ஹராம்ஸீதப = தருமார்த்தகாமங்களாகிய பலனை அபேக்ஷிக்கிற புருஷனனவன், ப்ரஹ்மைந = அதிகமானை பற்றுதலிலேலே, யேகாயோநு = தருமகாமார்த்தங்களுக்குக் காரணமான மனசு பிராணன்கள் இந்திரியங்களிவைகளுடைய செய்கைகளை, யாஸயதி = அனுகூலமாய்ச் செய்துகொள்ளுகிறனே, அந்தஸ்தானம் ராஜஸமானது. (கச)

கூஞ. யயாஸ்வப்னயம்ஸோகம் விஷாதம்ஹதஸேவவ।
நவிப.மதிப.ஸேயா யுதிஷ்டிராவபாதாஸஸீ॥

ஹேவாயோ ஓ! பார்த்தா!
ப.ஸேயாஃ துஷ்டபுத்தியையுடையவன்
ஸ்தா:‡ நித்திரையையும்

---

* (ராஃ) எப்பவும் அநுஷ்டிக்கத் தக்கதென்றே மனதினுல் நிச்சயிக்கிறனே.

† (நீ,வி) தன்னுடைய தென்கிற அபிமானத்திலேலே.

‡ (நீ,வி) அதிகநித்திரை.

...	...
...	...
...	...

சுஹராவாஸு
ஸதி து
ஊர்வோ தது
நிமதி
ஹி
யதஸு
சுகரை*
விஷ.திவ
- பரிணாமே+
சுத்தாவஜம்
சுத்தவைகுண்டிவராஹாஜம்‡
நஸு
வைவம்
லாகுவிகம்
வைராஜம்

அப்பியாசத்திலல் (பழக்கத்திலல்)
சந்தோஷத்தையடைவாலை
துக்கத்திலுடைய பரிகாரத்தையும்
செவ்வையாயடைவாலை
எந்தசுகமானது
துவக்கத்தில்
} (துக்கத்தைக் கொடுப்பதால்) விஷம் போலவும்
முடிவில்
} (சந்தோஷத்தைக்கொடுப்பதால்) அமிருதம்போலுமிருக்கிறதோ
} சுவசுவ ரூபத்திலுடைய ஞானத்திலல் அழுக்குகள்நீங்கி சுத்தமாயிருப்பதிலலுண்டான
} §
அந்தசுகமானது
சாத்துவிகமானதென்று
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஓ! பரதசிரோஷ்டா! மூன்றுவிதமான சுகத்தை இப்போது என்னிடத்திலிருந்துகேள். எதில் அப்பியாசத்திலல் சந்தோஷத்தையடைவாலை, துக்கத்திலிருந்தும் நிவிருத்தியடைவாலை, எந்த சுகமானது துவக்கத்தில் விஷம்போலிருந்து முடிவில் அமிருதம்

---

* (ஸ்ம) ஞானவைராக்கியத் தியானசமாதிகளை அநுஷ்டிக்கத் தடங்கும் காலத்தில். (ஈ) யோகாப்பியாசத்தில் தன்னுடைய சுவரூபசுகம் தெரியாதிருக்கிறகாலத்தில்.

† (ஸ்ம) ஞான வைராக்கியாதிகளில் தேற்ந்தபின். (ஈ) சுவரூபாலு சந்தர்சனத்திலிருக்கையில்.

‡ (ஸ்ம) பரிசுத்தமான எந்த ஆத்மசுவரூப ஞானமுண்டோ, அந்த நிர்மலமான ஞானத்திலு லுண்டான, அல்லது, அகண்டாத்ம சுவரூபம்தவிர வேறே விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்காத ஞானம் பூர்ணமாகும் காலத்திலுண்டான. (ஈ) ஆத்மசுவரூபம் தவிர வேறேவிஷயம் தோற்றும விருக்கிற அப்படிப்பட்ட புத்தியிலுலுண்டான. (ஸீ,வி) விஷ்ணுப்பிரசாதத்திலு லுண்டானது புத்தி பிரசாதம். அதெதது வென்றால், விஷ்ணுவைத்தவிர இதரவிஷயங்களை நிகிக்காம விருப்பதுதான். அதிலுலுண்டான.

§ (ஈ) முன்சொன்ன ஞானம் கருமம் கருத்தா இவைகளுக்கு சேஷியான சுகத்தை. (ஞானம் கருமம் கருத்தா இவைகளா லுண்டாகிய பிரயோஜனம் சுயமாகையால் அந்த சுகம் சேஷி, ஞாதிகள் சேஷம்.)

கசக. யஉமெரவாநஉவொயெவ வஉவஂஒொஹ நஒாதூசீ
நிஉரூாஔஸவுவுஉாஒொசூஂம் ததாசிஸஐஉஹாஹுஉதாஅ॥

யசஃ	எந்தசுகமானது
சுமெரூவ	ஆரம்பத்திலும்
சுநஉவொஂயெவ	முடிவிலும்
சூதுநஂ	தனக்கு
ஸொஹநஂ*	மோகத்தையுண்டாக்குவதாயும்
நிஉரூாஔஸவுவுஉா-ொசூஂம் †	நித்திரை சோம்பல் விண்ணோசனை இவைகளிலை லுண்டானதாயுமிருக்கி றதோ
தசஃ	அந்த
வஉவொம்	சுகமானது
தாசிஸம்	தாமசமானதென்று
உரூாஹுதம்	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

எந்தசுகமானது துவக்கத்திலும் முடிவிலும் தனக்கு மோகத்தை யுண்டாக்குவதாயும் நித்திரை (தூக்கம்) சோம்பல் உபயோகமற்றவிஷயங்களைக்குறித்து மனதில் யோசிக்கிறதாகிய விண்ணோசனை இவைகளிலுண்டானதாயுமிருக்கிறதோ, அந்த சுகமானது தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (கூசு)

சூ0. நததூஸிவுயிவுாஂவாஜி விஜெவெஷஉவாவஉநீ।
வஸ்துஂவுரூதிஜெஜஃஉஉக்ஷஂ யஜெஹிஷுாதுஹிமுஉணைஃ॥

உரூதிஜெஜஃ	மாயையிலிருந்துண்டான
வஸஹீஃ ரிதஹீஃ முபணைஃ	இந்தசத்துவாதிமுக்குணங்களால்

---

* (ஈ) எந்தெந்தவஸ்துக்க ளெப்படி யெப்படியிருக்கின்றனவோ, அவ்வித மாகத் தெரிந்துகொள்ள ஞானமில்லாமல் செய்வது.

† (ஈ) நித்திரையானது, அதை யனுபவிக்கும் (தூங்கும்) காலத்தில் வஸ்துக்களைத் தெரியவொட்டாமற் செய்யும். ஆலசியமானது, இந்திரியங்களை விஷயங்களில் பிரவிருத்திக்காமல் நிறுத்தி, வஸ்துக்களைத் தெரியவொட்டாமற் செய்யும். பிரமாதமானது, மனது வீண்யோசனையி லிருப்பதால் செய்யவேண்டிய காரியத்தில் அதன் பிரவிருத்தியைத் தடுத்து, வஸ்துக்களின் சுயரூபத்தை யறியவொட்டாமற் செய்யும். ஆகையால், இவைகளால் உண்டான சுகம் தாமஸமானது. (நீ,வி) வுரூஉ:=வாஸ்தவமாய் நிரூபிக்கத்தக்க எதையும் விபரீதமாய் நிரூபிப்பது.

ഉപകാരി	ഉപകാരം ചെയ്യുന്നവൻ
ഗോത്രം	ഒരു പൂർവ്വപുരുഷനിൽനിന്നു ജനിച്ചവരുടെ കൂട്ടം
ചന്ദ്രൻ ശശി	ചന്ദ്രൻ
ചരിത്രകാരൻ	ചരിത്രം എഴുതുന്നവൻ
ചിത്രം	ചായം കൊണ്ടുള്ള രൂപം
ചൂതുകളി	ചൂതുകൊണ്ടുള്ള കളി
ചൊൽപ്പടി	പറയുന്നതുപോലെ അനുസരിക്കുന്നവൻ
ജന്മി	ഭൂമിക്കു ഉടമസ്ഥൻ
ജീവചരിത്രം	ഒരാളുടെ ജീവിതകഥ
ഞാറ്റുവേല	ഓരോ നക്ഷത്രം ഉദിക്കുന്നതിനു ഏഴുദിവസം വീതം
ഞെരുക്കം	ദാരിദ്ര്യം
ഞൊടി	ഒരു നിമിഷം

ടിപ്പണി (ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു) ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഏറ്റവും താഴെ വശത്തു കാണുന്നതും അതിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം വിവരിക്കുന്നതുമായ കുറിപ്പു്. (ഇതിനെ അടിക്കുറിപ്പു് എന്നും പറയാറുണ്ടു്.)

(ഘ) ചിത്രമെഴുത്തു് ഒരു ഭാഷയിലെ വാക്കുകൾ കണ്ണിനു വിഷയീഭവിപ്പിക്കുന്നതാണു്.

(ങ) ഗ്രന്ഥകാരനു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന അവകാശം, അതിനെ മറ്റൊരാൾ അനുവാദം കൂടാതെ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിൽനിന്നു തടയുന്നതിനുള്ള അധികാരമാണു് പകർപ്പവകാശം. (ഇംഗ്ലീഷ്, ഫ്രഞ്ച് മുതലായ ഭാഷകളിൽ ഈ അവകാശത്തിനു കോപ്പിറൈറ്റ് എന്നു പേരുണ്ടു്.)

(ങ്ങ) ചിത്രമെഴുത്തിൽ ഒരു വാക്കിനെ കുറിക്കുന്ന ചിത്രം കണ്ടു വിവരിക്കുന്നതാണു് ചിത്രവായന.

(ങ്ങി) ഗ്രന്ഥകാരനു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കോപ്പിറൈറ്റ് കാലാവധിക്കുശേഷം, അതിനെ മറ്റുള്ളവർക്കു സ്വന്തമായി അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള അവകാശമാണു് പൊതുസ്വത്തു്.

ഗദ്യം. ഒരു പദ്യത്തിന്റെ ഈണമില്ലാതെ വരികൾ അടുപ്പിച്ചു വിന്യസിച്ചു എഴുതുന്നതു്

ഖണ്ഡപദം	ഒരു പദത്തിന്റെ ഭാഗം
ഖണ്ഡപദന്യായം	ഒരു പദത്തിന്റെ ഭാഗത്തിനു പ്രയോഗിക്കുന്ന ന്യായം
ഗദ്യപദ്യമിശ്രം	ഗദ്യവും പദ്യവും കലർന്നതു്
ഗാനരചയിതാവു്	പാട്ടുകൾ എഴുതുന്നവൻ
ഗായകൻ	പാടുന്നവൻ
ഗ്രന്ഥകാരൻ	ഗ്രന്ഥം എഴുതുന്നവൻ
ഗ്രന്ഥകാരി	ഗ്രന്ഥകാരൻ എന്നതിന്റെ സ്ത്രീലിംഗം
ഗ്രന്ഥകാരിക	ഗ്രന്ഥകാരി എന്നതിന്റെ പര്യായം
ഗ്രന്ഥകാരിണി	ഗ്രന്ഥകാരി എന്നതിന്റെ പര്യായം
ഗ്രന്ഥകാരിയാർ	ഗ്രന്ഥകാരി എന്നതിന്റെ പര്യായം
ഗ്രന്ഥകാരൻ	ഗ്രന്ഥം എഴുതുന്നവൻ

துவாதிகுணங்களால் கருமங்கள் தனித்தனியாய் பிரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

(ஸ்ரீ) சகலமும் குணத்திலுல் சூழப்பட்டவையாலுல் மோக்ஷமடையும்வழி எப்படி என்னும் பக்ஷத்தில், வருணாசிரமத்திற்குத் தகுந்த கருமங்களைப் பரமேசுவராராதனமாகவே செய்துவந்தால் அந்த பரமேசுவர பிரசாதத்திலுல் ஞானமடைந்து அதிலுல் மோக்ஷமடையலாமென்கிற கிதாசாரமானது இதுமுதல் அத்தியாயம் முடிவுவரை சொல்லப்படுகிறது.

(ஹா) இதில் பிராமணாதி வருணங்களுடைய சுவபாவம் சத்துவாதிகுணங்களிலுல் பகுக்கப்பட்டதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவா? அதுவிஷயத்தைப்பற்றி பாஷியக்காரர்களும் வியாக்கியாதாக்களும் சொல்லியபடி அடியில் அட்டவணையாகக் குறிக்கப்படுகிறது. இந்த அட்டவணையை இதின் ச-வது அத்தியாயம், கஉ-வது சுலோகத்தினடியிலும் காணலாம். அதாவது,

பிராமணனுக்கு (ஹ०) (ஸ்ரீ) } சத்துவகுணமதிகம்

(ஹா) { இராஜஸ்தமோகுணங்களையடக்கி சத்துவகுணம் தலையெடுத்திருக்குமாகையால் அவனுடையகருமம் சாத்துவிகமாகவிருக்கும்

க்ஷத்திரியனுக்கு (ஹ०) (ஸ்ரீ) { சத்துவகுணம் சுவற்பம், இராஜோகுணமதிகம்

(ஹா) { சத்துவ தமோகுணங்களையடக்கி இராஜோகுணம்தலையெடுத்திருக்குமாகையால்அவனுடைய கருமம்இராஜஸமாயிருக்கும்.

வைசியனுக்கு (ஹ०) (ஸ்ரீ) { தமோகுணம் சுவற்பம், இராஜோகுணமதிகம்.

(ஹா) { சத்துவ ராஜோகுணங்களையடக்கித் தமோகுணம் சுவற்பம் தலையெடுத்திருக்குமாகையால் அவனுடைய கருமம் சுவற்ப தமோகுணமுள்ளதாயிருக்கும்.

சூத்திரனுக்கு (ஹ०) (ஸ்ரீ) { இராஜோகுணம் சுவற்பம், தமோகுணமதிகம்.

(ஹா) { சத்துவ ராஜோகுணங்களையடக்கித் தமோகுணமதிகமாய்த் தலையெடுத்திருக்குமாகையால் அவனுடைய கருமம் தாமஸமாயிருக்கும். (சக)

தொகுதி 2. மாறுதிசை மின்னோட்டம், மின்காந்த அலைகள் மற்றும் மின்னணுவியல்

அலகு 3 மாறுதிசை மின்னோட்டம்

பகுதி* அறிமுகம்

பகுதி† மாறுதிசை மின்னோட்டத்தின் பண்புகள்

அலகு 4 மின்காந்த அலைகள்

பகுதி‡ மின்காந்த அலைகள்

அலகு 5 மின்னணுவியல்

பகுதி§ குறைகடத்தி சாதனங்கள்

பகுதி¶ டிஜிட்டல் மின்னணுவியல்

பகுதி|| தகவல் தொடர்பு அமைப்புகள்

---

* (இ, வி) மாறுதிசை மின்னோட்டம் – (ஈ) மாறுதிசை மின்னோட்டத்தின் பண்புகள்

† (இ, வி) மின்தடை மட்டும் கொண்ட மின்சுற்று – (ஈ) மின்தேக்கி மட்டும் கொண்ட மின்சுற்று – (உ) தூண்டல் சுருள் மட்டும் கொண்ட மின்சுற்று – (ஊ) மின்தடை, மின்தேக்கி மற்றும் தூண்டல் சுருள் கொண்ட தொடர் மின்சுற்று – (எ) மின்தடை, மின்தேக்கி மற்றும் தூண்டல் சுருள் கொண்ட இணை மின்சுற்று – (ஏ) மின்னியற்றி

‡ (அ) மின்காந்த அலைகள் – (ஆ) மின்காந்த அலைகளின் பண்புகள்

§ (அ) குறைகடத்திகள் – (ஆ) குறைகடத்தி இருமுனையம் – (இ) குறைகடத்தி இருமுனையத்தின் பயன்பாடுகள் – (ஈ) சிறப்பு வகை குறைகடத்தி சாதனங்கள்

¶ (அ) டிஜிட்டல் மின்னணுவியல் – (ஆ) தருக்க வாயில்கள் – (இ) தருக்க வாயில்களின் பயன்பாடுகள்

|| (அ) தகவல் தொடர்பு – (ஆ) தகவல் தொடர்பு அமைப்பின் கூறுகள் – (இ) தகவல் தொடர்பு அமைப்பின் வகைகள்

Glossary ⑯⑧ – Exercise ⑯⑨ – Activities ⑰⑤ – Reference Books ⑰⑥

+ (அ) மாறுதிசை மின்னோட்டம் – (ஆ) மாறுதிசை மின்னோட்டத்தின் பண்புகள்

÷ (அ) மின்காந்த அலைகள் – (ஆ) மின்காந்த அலைகளின் பண்புகள்

வல்லுநர் குழு ⑰⑦

$ (அ) பாடப்புத்தக மதிப்பீடு ; (ஆ) பாடப்புத்தக வடிவமைப்பு ; (இ) பாடப்புத்தக ஓவியம் ; (ஈ) பாடப்புத்தக அச்சாக்கம் ; (உ) பாடப்புத்தக மொழிபெயர்ப்பு ; (ஊ) பாடப்புத்தக மேலாண்மை ; (எ) பாடப்புத்தக ஒருங்கிணைப்பு ; (ஏ) பாடப்புத்தக மேற்பார்வை ; (ஐ) பாடப்புத்தக ஆய்வு ; (ஒ) பாடப்புத்தக ஒப்புதல் ; (ஓ) பாடப்புத்தக வெளியீடு ; (ஔ) பாடப்புத்தக விற்பனை

பாடநூல் உருவாக்கத்தில் பங்களித்தோர் ⑰⑧

ஸ்ரீ ப்ராஹ்மணஸ்ய கர்மாணி ... { பிராமணருடைய கருமங்களாயிருக்கின்றன.

மன்னைதயும் வெளியிந்திரியங்களையு மடக்குதலும் தபசும் மனே தேகசுத்தியும் பொறுமையும் நேர்மையும் சாஸ்திரஞானமும் அநுபவஞானமும் வேதத்தில் நம்பிக்கையும் சுவபாவத்திலுள்ள பிராமணருடைய கருமங்களாயிருக்கின்றன. (சஉ)

ஸ்ரீ. ஶௌர்யம்தேஜோத்⁻ருதிர்தாக்ஷ்யம் யுத்⁻தெசாப்யபலாயநம்।
தாநமீஶ்வரபாவஶ்ச க்ஷாத்ரம்கர்ம ஸ்வபாவஜம்॥

ஶௌர்யம்*	பராக்கிரமம் அல்லது வீரத்தன்மையும்
தேஜஸ்†	பிரதாபம்அல்லதுகீர்த்தியும்
த்⁻ருதிஸ்‡	தைரியமும்
தாக்ஷ்யம்§	சாதுரியம் அல்லது சாமர்த்தியமும்
யுத்⁻தெசி	யுத்தத்தில்
அபலாயநமபி	புறங்கொடுத்தோடாமையும்
தாநம்¶	கொடையும்
ஈஶ்வரபாவஶ்ச‖	செங்கோல்செலுத்துகிற அல்லது ஆளுகிற சக்தியும்
ஸ்வபாவஜம்	சுவபாவத்திலுண்டான
க்ஷாத்ரம்கர்ம	க்ஷத்திரியருடைய கருமமாயிருக்கிறது.

$ (ஸ்ரீ) ப்ராஹ்மகர்ம என்றுபாடம். பிராமணன் செய்யவேண்டிய கருமங்களென்று அர்த்தம்.

* (ஈ) யுத்தத்தில் பயமன்றி சத்துருக்கள்பேரில் பிரவேசிக்கிற சாமர்த்தியம். (ஸ்ரீ,வி) பயப்படாமலிருப்பது.

† (ஈ) பிறரால்தான் அடஜயப்படுத்தப்படாமலிருத்தல். (ஸ்ரீ,வி) தேககாந்தி.

‡ (ஈ) எத்தனித்தகாரியத்தில் தடையுண்டானலும் அதை நிவர்த்தித்து, காரியத்தை முடிக்கும் வல்லமை.

§ (ஸ்ரீ) சமயத்தில் மோகமடையாமல் உடனே செய்வது. (ஈ) சகல காரியங்களையும் தானே நிருவகிக்கிற சாமர்த்தியம். (ஸ்ரீ,வி) சாமர்த்தியம்.

¶ (ஈ) தன்னுடையவும் ஞாயமாய் சம்பாதித்தவையுமான சொத்துக்களை தருமத்திற்குக் கொடுப்பது. (ஸ்ரீ,வி) சத்பாத்திரத்தில் கொடுப்பது.

‖ (ஸ்ரீ,வி) தண்டனுதி கருத்திருத்துவம்.

நரஃ மனிதன்
ஹம்ஹிஜிம்* ஞானயோக்கியதையை
ஹஹித அடைகிறான்
வகஃபூநிரதஃ { தன்னுடைய கருமானுஷ்டானத்திலே யிருப்பவன்
யயா எவ்விதமாய்
ஹிஜிம் ஞானயோக்கியதையை
விஂதி அடைவானே
தச் அதை
ஶ்ருணு கேள்.

அந்தந்த வருணத்தாருக்கு விதித்திருக்கிறகருமத்தில் சிரத்தையையுடைய மனிதன் ஞானயோக்கியதையை யடைகிறான். தன்னுடைய கருமானுஷ்டானத்திலே யிருப்பவன் எவ்விதமாய் ஞானயோக்கியதையை யடைவானே அதை (சொல்லுகிறேன்) க்கேள். (சுரு)

சுசு. யதஃப்ரவ்ருத்திர்பூதானாம் யேந ஸர்வமிதம் ததம்।
ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்ய ஸித்திம் விந்ததி மானவஃ॥

யதஃ { எந்த அந்தரியாமியான ஈசுவரனிடத்திலிருந்து
பூதானாம் பிராணிகளுக்கு
ப்ரவ்ருத்திஃ† பிரவிருத்தியுண்டாகிறதோ
யேந எந்த ஈசுவரனால்
இதம் } இந்த சகலப்பிரபஞ்சமும்
ஸர்வம்
ததம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தம் அவனை
மானவஃ மனிதன்
ஸ்வகர்மணா‡ தனக்குரியகருமத்தினாலே
அப்யர்ச்ய ஆராதித்து

---

* (ஸ) கருமானுஷ்டானத்தினாலே அசுசி நிவிருத்தியாய் தேகேந்திரியங்களுக்கு ஞானநிஷ்டாயோக்கியதையை. (ர) பரமபதப்பிராப்தியை. (ஜீ,வி) ஞானத்தின்மூலமாய் முக்தியை.

† (ஸ) (ர) உற்பத்தி அல்லது சேஷ்டை.

‡ (ஸ) அந்தந்த வருணாசிரமத்திற்குரிய வேதோக்த கருமத்தினால். (ஜீ,வி) சமதமாதிகளுடன் கூடியிருக்கிற கருமத்தினால்.

சுருசு — பகவத்கீதை.

ஸிஜிம்* — ஞானயோக்கியனுடைய

விஜதி — அடைகிறான்.

எந்த அந்தரியாமியான ஈசுவரனிடத்திலிருந்து பிராணிகளுக்குப் பிரவிருத்தியுண்டாகிறதோ, எந்த ஈசுவரனால் இந்த சகலப்பிரபஞ்சமும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த ஈசுவரனை மனிதன் தனக்குரிய கருமத்தினலாராதித்து ஞானயோக்கியனுடைய னடைகிறான்.

(வூா) பிராணிகளுக்கு உற்பத்திமுதலியன ஈசுவரனலென்பதற்கும் ஈசுவரன் சர்வவியாபி என்பதற்கும் அந் - ர - சு - சு-ர-அந்-சு-சு-ச0-அந்-க0-சு-ஹ். இவை பிரமாணமாயிருக்கின்றன. ()

சுள. ரூயாஞவுயஜுஷாவிமாணம் வாயஜுஸாஸடகாஞ்தி நாஷ்-†
வுஹாவநியதம்சுஜு சுவாவுந்நாஷொதிகிஸி ஷ்ஐ॥

வுயஜுஷ்	தன்னுடைய கருமமானது
விமாணம்	குணமற்றதல்லது (நமஸ்கார முதலான) செய்யப்படாததானதிலும்
வுநாஷ்தி தாசு	நிரமமாய் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட
வாயஜுஸாசு	பிறருடைய கருமத்தைக்காட்டிலும்
ரூயாஞ	சிரேஷ்டமானது
வுஹாவநியதம்	சுவபாவத்தினலுண்டான
சுஜு	கருமத்தை
சுவாவுந்ந	செய்கிறவன்
கிஸ்ஐஷ்	பாபத்தை
நாஷ்தொதி	அடையமாட்டான்.

தன்னுடைய கருமமானது (தன்வருணத்திற்குரியதென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிற கருமமானது) குணமற்றதென்று காணப்பட்டபோதிலும் நிரமமாய் அனுஷ்டிக்கப்படும் பிறருடைய (அந்தியவருணத்தாருடைய) தருமத்தைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமானது. சுவபாவிகமான (சுவபாவத்தினலுண்டான) கருமத்தைச்செய்கிறவன் பாபத்தை யடையமாட்டான். (இதினல் பிறருடைய தருமத்தை அனுஷ்டித்தவன் சுவதருமத்தை விட்டதினலும் பிறன்தருமத்தை யனுஷ்டித்ததினலு முண்டாகிற பாபத்தை யடைகிறானென்கிறது)

---

* (ஈா) பகவானுடைய பரமபதத்தை. (ஜீ,வி) மோக்ஷத்தை.

† (வூா) சு - வது அத்தியாயம். சு - சு பாஷ்ய.

(ஸ) விஷத்தினுள்ள புழுக்களுக்கு விஷம் கொடுக்கிறவனுக்கு ஏற்படுகிறவினை அப்படியே மற்றப்பிராணிகளுக்கு விஷம் கொடுக்கிறவனுக்கும் ஏற்படுகிறதில்லை.

(ஹ) கூத்திரியனை உண்டு பண்ணுகிற கர்மம் வைசியனை உண்டு பண்ணுகிற கர்மமாயும் பிச்சையெடுத்துண்ணுகிற பிராமணனை உண்டு பண்ணுகிறதாயும் என்பதை அர்சுனனுக்கு பகவான் தெரிவிக்கிறார்.

(ஹா) வுயஜுஃ = எதுக்கிறதுக்காயிருக்கிறது, ஸ்ருஷ்டி = ஸ்ருஷ்டிக்கிறதில் அவனுடைய தேகேந்திரியங்களின் வேலையும் சுவராராதனரூபமாயிருக்கிறதுபோல் ப்பதற்கு சுலபமானதாயிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கருமயோகமானது, விஷ்ணோ = ஸர்வவ்யாபகனுக்கு, யாயஜ்ஞாஸ் = இந்திரியங்களை சுவாதீனம் செய்துகொண்டிருப்பதில் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதும் தவறுதல் வரக்கூடாததும் தொருகாலத்தில் மட்டும் சரியாய் அநுஷ்டிக்கப்படுகிறதுமான யோகமாகிற பரதருமத்தைக்காட்டிலும், தூரேஹ்யம் = தூரமான யடையத்தகுந்ததாகையால் சிலாக்கியமானது. ஸாத்விக பிரகிருதி சம்பந்தத்துடனிருக்கிற புருஷனுடைய தேகேந்திரியங் ளுடைய செய்கை யாகையால் அவனுடைய பிரம்மபந்தம் யிருக்கிறதாக முன்சொன்ன கர்மருமமாகிறது கரவந்=செய்கிறவன், கிஞ்சித்=சிறுசாபத்தையாவது, அடைகிறதில்லை. இதின் தாத்பரியமென்னவென்றால், தூரமானது சுலபமானது. ஏனென்றால், எப்போது தோ, அதுமுதல் கருமஞ்செய்து வழக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கள் மனது இவைகளையடக்கிச் செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது கமானது வழக்கமில்லாததினால் அதிசிரமமாயிருக்கிறது சிரமப்படவேண்டியதாயிருக்கிறதினால் சுவராராதனமும் சையுமபிமானமுமில்லாமலும் சுவராராதனத்தினால் படும் கருமயோகம் சிரேஷ்டமானது. இதினால் தூரமும் தினால் மோக்ஷமும் சீக்கிரமாயுண்டாகுமென்பதாம். (ஸ)

சுஅ. ஸஹஜாகௌந்தேய ஸதோஷமபி ந த்யஜேத்
ஸர்வாரம்பாஹ்யிதோஷேண தூமேனாக்நிரிவாவ்ருதாஃ

கௌந்தேய ஓ! குந்திபுத்திரா!

ஸஹஜம் சுவபாவத்தினாலுண்டாயிருக்கிற

ஸஞ்ஜய உவாச

தம் துதா வாக்யமித³ம் விஷீத³ந்த-
மித³ம் வாக்யமுவாச ஹ்ருஷீகேஶ: |
ஸேநயோருப⁴யோர்மத்⁴யே ரத²ம்
ஸ்தா²பயமே அச்யுத ||

ஸஞ்ஜயன் சொன்னான்: அர்ஜுனன் இவ்வாறு கூறி, போர்க்களத்தில் இரு படைகளுக்கும் நடுவில் தேரை நிறுத்தி, அதில் அமர்ந்திருந்த கண்ணனை நோக்கி, "அச்சுதனே! என் தேரை இரு படைகளுக்கும் நடுவில் நிறுத்துவாயாக" என்று கூறினான்.

(ஸஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரனுக்கு நேரில் கண்ட போர்க்களக் காட்சியை விவரிக்கிறான். அர்ஜுனன் தேரை நிறுத்தியபோது, அவன் மனத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதலை, அவன் கண்ணனிடம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது இந்த ஸ்லோகம். ஸஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரனை 'ஹ்ருஷீகேஶ' என்று விளிப்பதாகக் கூறுவதன் நோக்கம், அர்ஜுனனின் மனத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதலை அவன் அறிந்திருந்தான் என்பதை நினைவுபடுத்துவதாகும்.)

(பல) மைல்களுக்கு அப்பால் நடக்கவிருக்கும், மனிதனை மனிதன் கொல்லும் கோரமான போர்க்களத்தில், வீரர்களை — [illegible] (அர்ஜுனன்) [illegible]. [illegible] வைத்து [illegible]. [illegible] வைத்து அதன் அடிப்படையில் [illegible], [illegible] மனத்தில் [illegible]. [illegible] வைத்து [illegible], [illegible] [illegible].

(IV) [illegible] — [illegible] [illegible], [illegible] [illegible].

துக்கத்தோடு, கூவூதாஃ=கூடியிருக்கின்றன. அக்கியுடன் புனை பிறந்திருப்பதுபோல, கருமம் ஞானம் இவைகளும் தக்கத்துடன் பிறந்திருக்கின்றனவாலும், கருமயோகம் சுலபமான தென்றும், ஞானயோகம் கடினமானதென்றும், தாத்பரியம். (சக)

சஅக. கூஸ தூவை-ஜிஸ்வவ-ஹுதூ ஜிதாதூவிமதஸ்வ்ரஹீ।
மெநஷ்ஷரு-ஹுஸிஜிம்வாஸாம் ஸந்ந்யாஸெநாயமுத்தம்॥

ஸர்வ-ஹுதூ	சகலவஸ்துக்களிலேயும்
கூஸ தூவை-ஜிஃ	அபிமானமற்றிருக்கிற புத்தியையுடையவும்
ஜிதாதூ ஆ	மனதை ஜயித்த அல்லது அகங்காரமற்றவும்
விமதஸ்ப்ருஹஃ	பலாபேக்ஷையில்லாதவுமான புருஷனவன்
ஸந்ந்யாஸெந	பலஸங்கத்தியாகமாகிற சன்யாசத்தினாலே
வாஸாம்	உத்தமமான
மெநஷ்ஷரு-ஹுஸிஜிம்	சருவகருமநிவிருத்தியாகியசித்தசுத்தியை
பரமாம் நைஷ்கர்ம்ய ஸித்திம்	அடைகிறான்.

சகலவஸ்துக்களிலேயும் அபிமானமற்றிருக்கிற புத்தியையுடையவனும் மனதை ஜயித்தவனும் பலாபேக்ஷையில்லாதவனுமான புருஷனவன் பலனையும் அபிமானத்தையும் விட்டுவிடுவதாகிய சன்யாஸத்தினாலே உத்தமமான சருவகருமநிவிருத்தியாகிய சித்தசுத்தியை யடைகிறான்.

(ஙம) ஸர்வ-ஹுதூ = புத்திரமித்திரதனகனகாதிவஸ்துக்களிலே, கூஸ தூவை-ஜிஃ = தன்னுடையதென்கிற அபிமானத்தை விட்ட புத்தியையுடையவும், ஜிதாதூ ஆ = மனதை ஜயித்தவும், விமதஸ்ப்ருஹஃ = புத்நிராதிகளில் ஆசையற்றவுமான ஆத்மஞானியானவன், வாஸாம் = சிஷ்டமான, மெநஷ்ஷரு-ஹுஸிஜிம் = ஞானநிஷ்டையை அல்லது சத்தியோமுக்தியை (தகூஹணமே பிரம்மசுவரூபமாவதை), ஸந்ந்யாஸெந = ம்மஞானமுண்டாய் சகலகருமத்தையும்விட்டதினாலே, கூயிமஹுதீ = செம்மையாய் அடைந்திருக்கிற பிரம்மஞானத்தினாலே அல்லது பிரஅடைகிறான்.

(ஙா) ஸர்வ-ஹுதூ = கருமபலன் முதலியவைகளில், கூஸ தூவை-ஜிஃ = அபிமானமற்றிருக்கிற புத்தியையுடையவும், ஜிதாதூ ஆ = மன

கஶ்மலம்	கருமத்தை
ஸமுபஸ்தி	தோஷத்தோடு கூடியதாலும்
நதர்மஜ்ஞ	விட்டுவிடக் கூடாது
ஹி	ஏனென்றால்
யஸோஹ	புகையால்
ஸ்ரிரிவ	அக்கினியைப்போல்
ஸர்வாரம்ஹாஃ	சகல கருமங்களும்
தோஷேண	தோஷத்தினாலே
தூமேந	சூழப்பட்டிருக்கின்றன.

ஓ! குந்தி புத்திரா! சுவபாவத்தினாலுண்டான கருமத்தை, தோஷத்தோடு கூடியதாலும் விட்டுவிடக்கூடாது, ஏனென்றால், அக்கினி யெப்படி புகையினால் மூடப்பட்டிருக்குமோ அப்படிப்போல, சகல கருமங்களும் தோஷத்தினாலே சூழப்பட்டிருக்கின்றன. (புகையிருக்கிற தென்கிற காரணத்தினால், அக்கினியில் ஓமஞ் செய்வது முதலியகாரியங்களை எப்படி விட்டுவிடுகிறதில்லையோ அப்படிப்போல், தோஷமுள்ள தென்கிறதினால் கருமத்தை விட்டு விடக்கூடாது. கருமம் செய்து பலனை இச்சிக்காமல் ஈசுவராய்ப்பணம் செய்துவந்தால், சித்த சுத்தி துவாரா மோக்ஷமடையலாம் என்பது தாத்பரியம்.)

(ஶ) ஸஹஜம்=தன்னுடன் கூடவே ஜனித்தது, ஸதோஷமி=திரிகுணத் மகமானதால் தோஷத்தோடு கூடியதாலும், ஸர்வாரம்ஹாஃ=சுவகரும பரகருமங்களெல்லாம், தூமேஷண = தோஷத்தினால் மூட (வியாபிக்க) ப்பட்டிருக்கின்றன. புகையினால் மூடப்பட்டிருப்பது போல. தோஷத்தோடு கூடிய கருமத்தை ஏன் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றாலோ, கருமத்தை விட்டிருக்க மனுஷியன் சக்தனல்ல. ஒரு க்ஷணங்கூட கருமம் செய்யாமலிருக்க ஒருவனாலும் முடியாதென்பது முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கருமம் தோஷமுள்ளதாயிருக்கையில் மற்றொருவனுடைய கருமத்தை யநுஷ்டிப்பதினால் பாதகமென்ன என்றாலோ, பிறருடைய கருமத்தை யநுஷ்டிப்பதினால் பாதக முண்டென்று முன்னமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பரமாத்ம சம்பந்தமாகிற நிமித்தம் தானிக்கு கருமங்களை விட்டுவிடுவது கூடுமானாலும், மற்றவர்கள் கருமங்களை விடக்கூடாது.

(ஶஅ) ஸஹஜம்=தன்கூடப்பிறந்ததாலும், நதர்ஜ்ஞ=கருமம் சுலபமாய்ச் செய்யத்தருந்தானதினால், தானமாய்க்கத்திற்கு யோக்கியனாலும் கருமத்தைச் செய்யாமல் விடக்கூடாது. ஸர்வாரம்ஹாஃ=தானஞ்ச கருமாரம்பங்கள், தூமேஷண=

தக்கத்தோடு, சூவுஜதாஃ=கூடியிருக்கின்றன. அக்கிரியுடன் புகை பிறந்திருப்பதுபோல, கருமம் ஞானம் இவைகளும் துக்கத்துடன் பிறந்திருக்கின்றனவாலும், கருமயோகம் சுலபமானதென்றும், ஞானயோகம் கடினமானதென்றும், தாத்பரியம். (சஅ)

சுபக. சுவஸ்தவை-ஜீஸ்வவ-ஹ்ருத ஜீதாத்மாவிமதஹ்வ்ஜஹஃ।
மெநஷ்டீவ்-ஹ்ருஸிஜ்ஞம்வாஜாம் வந்த்ராவிஹைநாயிமஹ்ஹ்திஃ॥

ஸவீ-ஹ்ருத	சகலவஸ்துக்களிலேயும்
சுவஸ்தவை-ஜீஸ்	அபிமானமற்றிருக்கிற புத்தியையுடையவும்
ஜீதாத்மா	மனதை ஜயித்த அல்லது அகங்காரமற்றவும்
விமதஹ்வ்ஜஹஃ	பலாபேக்ஷையில்லாதவுமான புருஷனவன்
வந்த்ராவிஹைந	பலஸங்கல்பமாகிற சம்பியாசத்திலே
வாஜாம்	உத்தமமான
மெநஷ்டீவ்-ஹ்ருஸிஜ்ஞம்	சருவகருமநிவிருத்தியாகியசித்தசுத்தியை
நைஷ்கர்ம்ய சித்திம்	அடைகிறான்.

சகலவஸ்துக்களிலேயும் அபிமானமற்றிருக்கிற புத்தியையுடையவனும் மனதை ஜயித்தவனும் பலாபேக்ஷையில்லாதவனுமான புருஷனவன் பலஹோயும் அபிமானத்தையும் விட்டுவிடுவதாகிய சம்பியாஸத்திலே உத்தமமான சருவகருமநிவிருத்தியாகிய சித்தசுத்தியை யடைகிறான்.

(ஸம) வஸ-ஹ்ருத = புத்திரமித்திரதனகனகாதிவஸ்துக்களிலே, சுவஸ்தவை-ஜீஃ = தன்னுடையதென்கிற அபிமானத்தை விட்ட புத்தியையுடையவும், ஜீதாத்மா = மனதை ஜயித்தவும், விமதஹ்வ்ஜஹஃ = புத்திரதாரங்களில் ஆசையற்றவுமான ஆத்மஞானியானவன், வாஜாம் = சிரேஷ்டமான, மெநஷ்டீவ்-ஹ்ருஸிஜ்ஞம் = ஞானநிஷ்டையை அல்லது சந்நியாஸத்தியை (தத்துவமஸீ பிரம்மசுவரூபமாவதை), வந்த்ராவிஹைந = சொல்லையாய் அடைந்திருக்கிற பிரம்மஞானத்திலே அல்லது பிரம்மஞானமுண்டாய் சகலகருமத்தையும் விட்டதிலே, சுயிமஹ்ஹ்திஃ = அடைகிறான்.

(ஸக) வஸ-ஹ்ருத = கருமபலன் முதலியவைகளில், சுவஸ்தவை-ஜீஃ = அபிமானமற்றிருக்கிற புத்தியையுடையவும், ஜீதாத்மா = மன

தை ஜயித்தவும், விமதஸ்ய = தான்கருத்தாவல்ல ஈசுவரன் சரீ
கருத்தாவென்று அறிந்து கருத்திருத்துவாயிமானத்தை விட்டவர்,
ஸந்யாஸயோக = அபிமானபலத்தியாகங்களான சம்ந்யாசத்தோ
னவும் புருஷன்மேல்கண்டபடி ஈசுவராராதனரூபமான கருமங்களை
ச்செய்துவந்தால், யுக்தாத்மா = உத்தமமான, நைஷ்கர்ம்ய = மோக்ஷ
யோகத்திற்கு பலனை சகலகருமங்களுமற்ற தியானநிஷ்டை யை,
ஸமதிகச்சதி = அடைகிறான்.

(மீ,வி) விமதஸ்ய = இகபரசுகத்தில் ஆசையையிழ்ந்தவர்,
யுக்தாத்மா = பூர்ணமான, நைஷ்கர்ம்ய = நைஷ்கர்ம்ய = மோக்ஷ
த்திற் குபயோகமான, ஸித்திம் = பிராரப்தம் தவிர மற்ற அனேக
கருமநாசத்தை, ஸந்யாஸயோக = கர்மியகருமத்தியாகத்திலுமேலான
ஸாங்கியகருமத்தியாகத்திலுமேலான
து ஈசுவராராப்பணமாய்ச் செய்வதிலேலே, ஸமதிகச்சதி = அடை
கிறான். (சங்)

ஸ்ரீ0. ஸித்திம்பராம்பவாப்யாம்ஹரே ஹ்ருதயாம்பராதிர்மலாயஸி,
ஸதாவஸன்னிநவகுணம்ஹ்ருதய நிஷ்டாரூடநஸ்ருயாம்பரா॥

ஹரகுணம்ஹ்ருதய	ஓ! ருத்திடத்திரா!
ஜாநஸ்ரு	பிரம்மஞானத்தினுடைய
வரா	
நிஷ்டா }	கடைநிலைவானது
யா	எதுவோ
ஸித்திம்+	பிரம்மஞானசித்தியை
பராம்பம்	அடைந்தனை
யயா‡	என்னிதமாய்
பரஹரே§	பிரம்மத்தை
ஆம்பராதி	அடைவாகேண
ர்மயா¶	அந்தவிதத்தை
ஸதாவஸன்னிநவ	சம்சேதபமாக

---

† (ஸ) நிஷ்காம கருமத்திலேலே ஈசுவரனை ஆராதித்து தேகேந்திரி
களுக்கு ஈசுவரப் பிரசாதத்தினை லுண்டான ஞானநிஷ்டை யைச்சொல்லுகிறது.
(ஸா) சரீரமிருக்கிறவரையில் அறுத்தழிக்கப்படாட்டை கருமயோகத்திலும் அடைந்த
தியானசக்தியை.

‡ (ஸ) என்னிதான ஞானநிஷ்டையிலேலே. (ஸா) என்னிதான யிருத்தலே
ன்று.

§ (மீ,வி) இலக்ஷ்மியை.

¶ (ஸ) பிரம்மஞானமடைவது எவ்விதமானதோ, பிரம்மத்தை யடைதல் எப்படிப்பட்டதோ, அந்த விதத்தை.

ஹ
நிலையை

என்னிடத்திலிருந்து
அறிந்துகொள்.

ஓ! ருத்திபுத்திரா! பிரம்மஞானத்தினுடைய கடைசிமுடிவானது எதுவோ, பிரம்மஞான சித்தியை யடைந்தவன் எவ்விதமாய் பிரம்மத்தை யடைவானோ, அந்தவிதத்தைச் சுருக்கமாய் என்னிடத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்.

(ஸா) யா=எந்த பிரம்மமானது, ஜ்ஞானஸ்வரூபிஷ்டா=தியானத்திற்குத்தகுந்தமானவிஷயமானதோ.

(ஸ்வா) இந்த சுலோகத்திலுள்ள "ஜ்ஞானஸ்வரூபிஷ்டா=ஞானத்தினுடைய கடைசிமுடிவானது" என்கிற பதங்களுடைய அர்த்தமானது (ஸ்ரீ) பாஷ்யத்தில் பூர்ணமாய் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதினால் அத்துவைதசித்தாந்தம் வெளியிடப்படுகிறதாகையால் அந்தபாஷ்யகாரருடைய தாத்பரியத்தை யனுசரித்து விரிவாயும் பலதிருஷ்டாந்தங்கள் பிரமாணங்களுடனும் அடியிலெழுதப்படுகிறது. அதாவது-இன்னவஸ்து இன்னவிதமாயிருக்கிறதென்கிற அறிவுஞானமென்றும் அந்தஞானத்தை லறிந்தறிதுவோ அந்தவஸ்துவைத்தவிர இதரவஸ்துக்களைச் சிந்திக்காமல் அறிந்தவஸ்துவையே யெப்படியும் தியானிப்பது நிஷ்டையென்றும் சொல்லப்படும். திருஷ்டாந்தம்—கடியாரமென்பது இன்னதென்றறியாதவனிடத்தில் கடியாரம் என்று சொன்னதினால் அதின்ரூபம் உபயோகம் முதலியன இப்படிப்பட்டனவை யென்பதை அவன் அறியமாட்டான். அந்தரூப மிப்படிப்பட்டது, அதற்குள் நிலைக்கிற முதலியவைகளென்று, அவைகளின் உதவியால் கால அளவை காட்டுகிறது, என்பது முதலிய விவரங்கள் அவனுக்குச் சொல்லப்பட்டால் அதினால் அப்படிக் கேட்டவனுக்கு கடியாரத்தின்ரூபம் அதின்உபயோகம் இந்த விஷயங்களிலுண்டாகும் அறிவுதான் ஞானம். அந்த அறிவுக்குப்பிறகல்லாமல் அந்தக் கடியாரத்தைச் சிந்திப்பது நிஷ்டை.

பிரம்மஞானமுமிப்படிப்பட்டதுதான். கடியாரம்போல் பிரம்மத்திற்கு ஆகாரம் ரூபமின்னதென்று சொல்லக்கூடுமா வென்றால், சொல்லக்கூடாது. ஏனென்றால், பிரம்மத்திற்கு ஆகாரம் ரூபம் சரீரம் அவயவங்கள் இந்திரியங்கள் மனது பிராணன் முதலியவை யில்லையென்று "தீவி-ஏஷாரம-நிராகாரம-நிரவத்ரு-நிரஞ்ஜநம்" "ஸிவமேக மத்வைத-மசதுர்த்தம்" "அபாணோஹ்யமநா" "அஜோஹ்யமாத்மா தர்கோயமேகேண ஹ்யோபநேயோ-ஜ்ஞாயமாநோவஸிஜம்" "அயோணிர்யோஹி ஜ்ஞாநாதீநா" "அஸரீரமஸ்ப்ருசம-மரூபமவ்யயம்" இவைமுதலிய சுருதிவாக்கியங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், "சுத்தமவ்யனோ-தேவம்" "மேவமனோ-ஜ்ஞாநாதீம்" முதலிய சுருதிவாக்கியங்களால் பிரம்

மத்திற்கு ரூபம் சொல்லப்பட் டிருக்கிறதேயென்றாலோ, பிரம்மம் அந்தகாரம் (இருட்டு) அல்லவென்பதையும் சகலத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிற தென்பதையும் வெளியிடும்பொருட்டு இந்தசுருதிகள் பிரஸ்விருத்தித்தனவேயன்றி பிரம்மத்திற்கு ரூபமுண்டென்பதை வெளிப்படுத்தவந்த சுருதிகளல்ல. ஆகையால், பிரம்மத்திற்கு ரூபம்முதலியதில்லையென்பது நிச்சயமே. மேற்சொன்ன கெடியாரத்தைப்போலொத்த ரூபம் ஆகாரமில்லாத பிரம்மத்தை அறிவதும் அறிந்தபடி நிஷ்டைசெய்வதும் எப்படிக் கூடுமென்றாலோ, பிரம்மஞானமானது பிரம்மத்திலுடைய ஆகாரரூபங்களை யறிவதல்ல, பிரம்மசுவரூபத்தை யறிவதே. ஆகாரமென்றால், உயரம் குட்டை முதலியன. ரூபமென்றால், கறுப்பு சிவப்புமுதலியன. சுவரூபமென்றால், மாறுதலன்றி ஓரேவிதமா யெப்பவுமிருப்பது. ஆகாரம் ரூபம் இவைகள் மாறுதலை யடையப்பட்டவைகள். சுவரூபம் மாறுதலன்மையே. அதெப்படி என்றால், ஜலத்திலாகாரமானது இடத்திற்குத்தக்கபடி பெரிதாயும் சிறிதாயும் காணும். அப்படியே சேர்க்கைக்குத் தக்கபடி சிவப்பு வெளுப்பு முதலிய ரூபங்களையும் அடைந்ததாகக் காணப்படும். ஆனபோதிலும் ஜலசுவரூபம் மாறமாட்டாது. அந்த இடம் சேர்க்கை முதலிய உபாதியை நீக்கிப்பார்த்தால், ஜல சுவரூபத்தில் மாறுதலே யிருக்கமாட்டாது. அப்படிப்போல பிரம்ம சுவரூபம்மாறுத சுவரூபமே. அந்தசுவரூபமெதென்றால், நித்யத்துவம் சூக்ஷ்மத்துவம் ஞானம் ஆனந்தமுதலியவைகளே. இப்படிப்பட்ட பிரம்மசுவரூபஞானத்தை குருபதேசத்தினாலடைந்து பிரபஞ்சத்தை மறந்து உபதேசித்தபடி யிடைவிடாமல் தியானஞ்செய்வதுதான் பிரம்மநிஷ்டையென்று சொல்லப்படுகிறது. சாதாரணமானவன் இந்தநிஷ்டையை அடைவது அசாத்தியம். எனென்றால், உலகத்திலுள்ளவர்களெப்போதும் விஷயஞானமுள்ளவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள். அதாவது - தேகமேஆத்மாவென்று சிலரும் இந்திரியங்களே ஆத்மாவென்று சிலரும் விஷயமனமே ஆத்மாவென்று சிலரும் தேகத்திற்குள் பிராணாதி சம்பந்தமில்லாமல் அவ்வியக்தமாயும் (காணப்படாததாயும்) அவித்யாசுவரூபமாயும் அவ்வியாகிருதமென்கிற பெயரையுடையதாயு மிருக்கிறதே ஆத்மாவென்று சிலரும் பலவித அக்கியானங்களால் வாஸ்தவமான ஆத்மசுவரூபத்தை யறியாமல், விபரீதஞான முள்ளவர்களாயும் விஷயங்களில் ஆசையுள்ளவர்களாயு மிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாஸ்தவமான ஆத்மஞான மெப்படியுண்டாகும். இப்படிப்பட்ட அக்கியானிகளுக்கு பிரம்மம் ஆத்மாவைவிட அந்நியமானதாயும் தூரத்திலிருப்பதாயும் அந்த பிரம்மஞானம் அசாத்திய மென்பதாயும் தோற்றும். குருபதேசம்பெற்ற ஒருவன் "ஸெடி ஹஜ்ர "ணிஷ்ணுகூவா பரணவம் வொதாராணிம் । யாநநிஜுயு நாஹ்யாவாகு

“ரெஸ்வெஸ்ரு நிம-ஸ்வஸ்ய । நிஸ்ஷ-ஸ்மித்தஸ்ய ஜயிநீஸ்வஹாவிஷு ரா
“ஸ்யிஸ்ரா-த ஸ்வரணீஷ-ஸ்வாஹ்ரீம் । ஸவஸா-தநிஷ்ரஹ்ரஸ்மித ஸ்வளஸ்மித்ரு
“ஸ்மிதந்ரம் ரஸ்வஸ்மாயொந-ஸ்வஸ்ரு-தீ = தன்தேஹகத்ரை அரணியா
“கவும் பிரணவத்ரை (ஓம் என்ற அக்ஷரத்ரை) மத்தாகவுந் செய்
“துஸ்கரண்ரு கரை-துஸ்மாதியத் நியாரணப்பியாசத்தால் காணப்படா
“ரவிருந்திற பிரம்மத்ரை யறிவான். (எப்படியென்றால்), எள்ளில்
“ரெண்ணெய்யும் தயிரில் ஸெய்ரெணெய்யும் பூமிக்குள் ஜலமும் அர
“ணியில் அக்நியும் காணப்படாமலிருந்தாலும் அவைகள் வெளிப்
“படுவதுபோல ரத்நியத்நிரூலும் தபநிரூலும் தேஹிவோரூக்கு
“ஆத்மஸ்ருள்ளேயே பிரம்மம் விளங்கும்” என்று சுவேதாசுவதர
“உபநிஷத்து முதல் அத்நியாயம் கண்டம்-வாக்கியங்களில் சொல்லப்
பட்டிருக்கிறபடிக்கு, அப்பியாசம் செய்பவனுக்கு பிரம்மமானது
சுலபமாகவும் சமீபத்திலிருப்பதாகவும் ஆநந்தமய மாகவும்
கலப சாந்தியமானதாகவும் தோன்றும். இதே அர்த்தமானது
“தத ஏவாஸ்ய வஸீயஸ்த்வ-ம் ஸ-பவ-ஸ்யத ஸுத-ர்-பவ்ரு யம்” (அத் - சு
அ-உ.) என்கிற சுலோகத்நில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மேல் பிரம்மரூபனிஷ்டை அசாத்தியமான தென்கிறார்கள்.
சத்குருவின் உபதேசம் பெறுமலும் பிரம்மத்ரைத்தெளிவிக்கும் பிர
மாணங்களை விசாரிக்காமலும், விஷயங்களிலாசை அவிச்சையினா
லென்னாயிருக்கிற வஸ்துக்களில் கருத்திருத்துவபிமானம் தன்னு
டையதென்கிற மாயை இவைகளையுடையவர்களையும் எப்பவும் விட
நீசாத்தியமென்கிறது பிருப்பவர்களுக்கு பிரகாச பிரம்மசுவரூப
நோனாருண்மாயானது அசாத்தியமே. ஆனால், சத்குருபதேசம்பெற்று
வேதாந்தவாக்கியார்த்தவிசாரங்கள் செய்து ஆசை அகங்காரமமகாரங்களை
விட்டு ஆனைதபாவனையத்துள்ளி ஆத்மாவைத்தவிர அந்நியமான
வஸ்துக்களிஸ்லை யென்கிற நம்பிக்கையுடன் முயல்பவனுக்கு பிரம்ம
ஸ்வரூபம் அதிசுலபமானது. இந்த அர்த்தமானது “யாதிஸ்பாவஸ்வர்
கதிர்பவதி” என்கிற (அத்-உ, சுலோகம்-கக,) இடத்தில் சொல்
லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆத்மஸ்வரூபனான முன்டாகவென்கிறவரணல் விஷயவாசனை
(பற்றுதல்) விடவேண்டியது. விஷயவாசனை விடவேண்கிறவரணல்
விஷயங்களில் வைராக்கிய முன்டாகவேண்கிறது. வைராக்கிய முன்
டாகவேண்கிறவரணல் வேதாந்த சாஸ்திரத்தை குருமுகமாய் அறிந்
தறிகவேண்டி விஷயங்களின சுலபமாக அறியவேண்கிறது. இப்படிச் செ
ய்வதாலல் விஷயவாசனை விட்டுப்போகும். ஒவ்வொருவனும் செய்ய
வேண்டிய சுலபமுயற்சியும் விஷயவாசனையை விடும்பொருட்டே
யாயிற் அத்தஸ்வரூப பிரகாசமான மோக்ஷத்ரை யடையும் விஷ

யத்தில் முயற்சிசெய்வது ஒன்றுமில்லை. பிரசித்தமாய் நானென்று பிரகாசித்துக்கொண்டே இருக்கிற ஆத்மசுவரூபமானது ஓருவனுல் விடத்தகுந்ததுமல்ல. ஓருவனுல் அடையத்தகுந்ததுமல்ல. தேகாதிகளை ஆத்மாவென்று அறிவது பிரமை (தப்பபிப்பிராயம்). வாஸ்தவத்தில் தேகாதிகள் ஆத்மாவல்ல. ஓருவன்தன் தேகத்தின் அளவு எவ்வளவென்று தெரியவேண்டுமானுல் சாஸ்திராதிகளை விசாரிக்காமலே எப்படி தன்கையினுல் அளந்தறியக் கூடுமோ, அப்படிப்போல தன் ஆத்மசுவரூபத்தை அறிவதற்கு சுவாதுபவம் முக்கியமேயன்றி சாஸ்திரவிசாரணை அவசியமல்ல. உபாதியை நீக்கத்தான் சாஸ்திரவிசாரணை உபயோகப்படும். எப்படியென்றால், தீபமானது ஒருபாத்திரத்திற்குள் வைத்து மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதினுல் தீபத்திற்காவது அதின் பிரகாசத்திற்காவது ஞானவாவது சுவரூபத்தில் மாறுதலாவதுண்டோ? ஆனுல் அந்த தீபம் அதற்குள்ளிருப்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. அந்த தீபம் எதினுல் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தமூடப்பட்டிருக்கிற பாத்திரமாகிய உபாதியை நீக்கினுல் தீபம் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியே நமக்கு விளங்கும். தீபம் மூடப்பட்டிருந்தாலும் திறந்திருந்தாலும் அந்தப் பிரகாசத்தினுடைய சுவரூபத்திலாவது ஸ்திதியிலாவது யாதொருமாறுதலுமில்லை யாகையால், தீபம் பிரகாசமாக வேண்டுமென்று தீபத்தினிடத்தில் செய்யவேண்டிய முயற்சியொன்றுமில்லை. அதின் உபாதியாகிய மூடப்பட்டிருக்கிற பாத்திரத்தை நீக்கும் விஷயத்தில்தான் முயற்சிசெய்யவேண்டும். அப்படிப்போல அவித்தையினுல் உண்டாயிருக்கிற விஷயவாசனை நீங்கத்தான் வேதசாஸ்திராதிகளில் முயற்சிசெய்யவேணுமேயன்றி ஆத்மாவை யறிய முயற்சியொன்றுமில்லை.

ஆத்மாவாகிய பிரம்மம் ஆகாரம் ரூபம் முதலியன வுடையதல்லவென்றும் அது சுத்தம் நிர்மலம் சூக்ஷ்மம் ஆனந்தமயம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இதினுல் பிரம்மமென்கிற வஸ்து ஒன்றிருப்பதாகவாவது சுத்தம் நிர்மலம் முதலியவை இன்னதென்றுவது அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இல்லையே என்றாலோ, குருபதேசம் வேதாந்தசாஸ்திரார்த்த விசாரம் சப்தாதிவிஷயங்களில் பற்றுதலை விடுதல் முதலியவைகளினுல் "வேறு நாஞ்ஞு நாஉஞ்சு ஞாநவாரும் வுவஹுஞ்சு" (அந் - எ, சு - கசு) என்கிற வாக்கியப்படி மெய்ஞ்ஞானங்களில் பிரயத்தனம்செய்து அப்பியாசத் (பழக்கம்) தினுல் சுவானுபவமடைந்து அதினுல் பிரம்மசுவரூபம் விளங்கவேண்டியதேயன்றி சாதாரணமாயறிந்துகொள்ளத்தக்கதுமல்ல, ஓருவனுல் நிரூபித்துக்காட்டத்தக்கதுமல்ல. அப்படி நிரூபித்துக்காட்டக்கூடியதல்ல வென்றதினுலேயே ஆத்மா இல்லையென்று சொல்லக்கூடாது.

எப்படி என்றால், தேன் கற்கண்டு முதலிய வஸ்துக்களை ப்புசித்த வன் அனைகள் ருசியாயிருக்கின்றனவென்றும் இராஜபோகத்தை யனுபவித்தவன் அதிகசுகம் அனுபவித்ததாகவும் சொல்லுகிறான். அதைக்கேட்ட தேன் கற்கண்டு சாப்பிட்டிராதவனும் போகத்தை யனுபவியாத விருப்பவனும் ருசி எப்படியிருக்கும் சுகம் எப்படி யிருக்குமென்றுகேட்டால் அவனுக்கு எவ்விதமாய்விருபிக்கக்கூடும்? நிருபித்துக் காட்டக்கூடவில்லை யென்றதினால் அப்படிப்பட்ட வஸ்து வேயில்லையென்று நிச்சயம் கொள்ளலாமோ? ருசியும் சுகமும் எப் படி அனுபவத்தால் அறியப்பட்டதோ, அனுபவிக்காதவன் அனு பவித்தபின் எப்படி அறிந்துகொள்ளக் கூடுமோ, இப்படிப்போல பிரம்ம சுவரூபமானது அனுபவத்திலேயே யறியத்தகுந்தது. ருசி க்கும் சுகத்திற்கும் எப்படி ஆகாசம் அல்லது ரூபமில்லாவிட்டாலும் அஸ்தி இருப்பது வாஸ்தவமோ, அப்படிப்போல பிரம்மசுவரூ பமுமாவஸ்துவே. அதை தானத்தினை லறியக்கூடுமென்பதும் வாஸ் தவமே. அந்ததானநிஷ்டையை யடைந்தவன் பிரம்மசுவரூபமாய் பிரகாசிப்பதும் வாஸ்தவமே.

பிரம்மதானநிஷ்டையானது ஒரு ஆகாரம் ரூபம் இலைகளைப் பற்றியதல்லவென்பதும் அதிப்படிப்பட்டதென்பதும் உபநிஷத்து களில் பலவிடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் சில இவ்விடத்தில் குறித்துக் காட்டப்படுகின்றன. சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில்-வது அத்தியாயத்தில், உத்தாலகருடைய புத்திரராகிய சுவேதகேது என்பவர் பன்னிரண்டுவருஷம் வேதாத்தியயனம் செய்துவிட்டு அவர் பிதாவினிடம் சென்று தனக்கு பிரம்மவித்தை யை உபதேசிக்கவேண்டுமென்று கேட்க அவர் அப்படியே சொல்லத்தொடங்கினர். அந்த அத்தியாயம் முழுதும் அவருடைய உப தேசங்களடங்கியிருந்தாலும் அவைகளில் மூன்றுவிதமான உபதே சங்களில் இவ்விடத்தில் குறிக்கப்படுகின்றன. அவையாவன- சொல்படி. அத்தியாயம் கஉ - கக - கச, கண்டங்கள்.

“ருயிருராயாஅஅதருகூஹாஎரிஅதி; ஐஉஅஹமவ ஊதி; ஹிஇதி; ஹி
“ருஅஹமவ ஊதி; கிஉருவசாவுஸீதி; சுணுவு ஹிவஇராயாநாஹமவ ஊதி;
“ருவஎராஅஹிஎஹாஅஹிஇதி; ஹிருநாஹமவ ஊதி; கிஉருவசாவுஸீதி; கிஇது
“ருகஹாஅமவ ஊதி; ருஎரிஅஹாவாவ; யஅரிவெரிவொஹிஎருஅ ணிஇராநஅருதி
“ஹாயயிஎவ; வாஅருவுஎரிவெரிவொ ஹிஎருஅஹிஷாணி ஐஹனவா ஐஹாருவு
“ரிருராயாருஸிருஎதி; ருஜஅருவுஎரிவொஹிஎருஅதி; வயவஹஅஹிஷாணிஹிஎஅருா
“ருவுஹிஐஅவுஅஐம; ருஅருவுதுவ; வஸுஅருா; ருருவுஸிஹிருஅருவு ஹெரிதா ஊதி;
“ஐஅருயஹனவஇராஹமவாருவுஸிருாவுயஅருவுதி; ருயாரிவொஹிஎருஅதிரிஎஹாவாவ.

“ஹணிஅது-துஸ்வயாயாய மாவ்ரா தர-பவலீதுயா ஊதி; ஸஸ்த
“யாஅஹார; தம்ஹாவாஅ; யிஷ்டாஷாஅவணஅ-புஸ்வயாயா சுாழதுராஅ
“ரெதி; தஜாவஜ்ஸு நவிஸ்வஷ. யயாவிலீ நஸிவ; சுாம்ஹாஸு ராம்தாஹாஅ
“ஸெதி; கயதிதி; அவணதிதி; அயுராஹாஅாஸெதி;கயதிதி; அவணதிதி;சுாம்தா
“ஹாஅாஸெதி; கயதிதி; அவணதிதி;சுஅவ்ராஸிஸுஸு நதுயஸாவலீதுயா
“ஊதி; தஜ தயாஅஹார; தஹ்ஹ ழுசுஸுலாம்அழுஸிதி; தம்ஹாவாஅாஅ ரவாவாதி
“அஸிஹ்ஹாஅாயஸிஅவ ஸிஸ்ரவகிஸிஅதி; ஸயஸாஸஷாணிஸிஅ
“தஹா சுஹ்ஹதிஷ்ஸவ-ழும்; தஹ்ஹ தரும்வ சுஹ்தா தஹ்ஹ தஹ்ஹஸிஸிஸுஹ்ஹ ஸ்ஹெ தாஅஹ்தி.
“ஹ-தயஸஸவஅா ஹழவாஹ்யவிஹ்ஹ ஸ்ரவயகவிதி; தயாஸிஸவாதெரு திஸ்வாவாஅ.
“யயாஸிஸாதெரு-பஷ்ம ழம்யாஸிஸுஹெரு ஹாஅதி நஜாகஷாஅ-நீய தஹ்ஹதா
“திஜஸ நவிஸ்வஸிஜ; ஸையாத ரஸ்ரவ ராஹ்ஹா உஹ்ஹா சுயாராஹ்ஹாவ ரஹ்ஹாயீ
“தாஅதி நஜாகஷ சுஹ்நீஅ தாஅதி நஜாஸிஷாஅ விஸ்வஷ்ஃ; தஸுயயாஅதி நஸ
“நம் வ்ரஅசுவ்வ்ரஸ்ரவ-தயாஸிஅ தாஅ ஸிஷ்டம்யாராஅ வஅ தாஅஸிஷ்டம்வ்ரஸ்ரவ
“தீ; ஸஹ்ராஜாஅ ஹ்ராஜம்வ்ரஹ்ஹாஸு வஹ்ஸிஅ தாஸிதயாவீ யயாராஅதி நஸிவா
“வஸவ்ரஸ்ரவ்ரவிஅ தஸ வஸிஸுயாஅ வாயஷ்டுவாஸு வஅாரஷ்-பஸ்வஷ்ட ஸிஸ்ரஃ;
“தஸுவ்தாஸ வஅஸிஸ்யாஸுஅ நதிஸாஸஸ்ரஸ்ரவ்ய ஸம்வஹ்ஸ்ரவ ஊதி; ஸய
“வஸஸ்தாஸஷாணி ஸிஅதஹ்ஹ சுஹ்நீஅ தாஅ தஹ்ஹ தரும்வ சுஹ்தா தஹ்ஹஸிஸிஸுஹ்ஹ
“ஸிஷ்டதஸ்ஸிஅ தா ஊதி” — (உத்தாலகர் புத்திரனைப்பார்த்து) “இந்த
“கியக்கிரோத (ஆலமரம்) மரத்தின் பழமொன்று கொண்டுவா என்
“றார். (புத்திரன்) இதோ கொண்டுவந்தேன் பகவனே என்றார்.
“(பிதா) அதற்குள்ளை யென்றார். (புத்திரன்) ஐயனே பிளந்தேன் பகவ
“னே’ என்றார். (பிதா) அதில் என்னகாணுகிறாய் என்றார். (புத்
“திரன்) மெது மிகவும் சிறுவிதைகள் காணுகிறதை யென்றார்.
“(பிதா) அவற்றுள்ளவற்றை அவைகளினின்றும் உடை யென்றார்.
“(புத்திரன்) பகவனே இதோ உடைத்தேன் என்றார். (பிதா)
“அதில் என்னகாண்கிறாய் என்றார். (புத்திரன்) ஒன்றுமில்லை பகவ
“னே, என்றார். (பிதா) அதினிருக்கிற சக்தி அதை உன்னால் காணுகி
“றபடியில்லையோ, அந்த அதையினின்றுதான் இவ்வளவுபெரிய அரச
“மரமுண்டாயிருக்கிறது. (அதுபோலவே அதையாவது சக்தியிருக்கி
“றது) இந்தப்பொருளை ஐயத்துவண்டாயிருக்கிறது) அவற்றுள்ளவற்றை விசா
“வித்தாயாக இந்த அதையை நீ மறுபடியில்லையா என்பதை அதைப்
“றியம். அது ஐயத்திற்கில்லை என்பதை. நீயதுவாயிருக்கிறாய் சுவே
“தகேதுவேயென்றார். (புத்திரன்) அதைப்பற்றியும் வினவுவீராக
“வென்று கேட்க (பிதா) அப்படியேயென்றார். (பிதா) இந்த உப்பை
“அந்தஜலத்தில் போட்டுவிட்டு நாளைக்காலமே என்னிடம் வாவென்

"ரூர். (புத்திரன்) அப்படியேசெய்தார். (பிதா) குழந்தையே! நேற்
"றைராத்திரி நீ இந்த நீரில்போட்ட உப்பை யெடு என்ரூர். உப்பு
"கரைந்துபோனைபடியால் விளங்கவில்லை. (பிதா) அந்த நீரில் மே
"ல்புறத்தில் கொஞ்சமெடுத்தா சமனம் செய்யென்ரூர். (புத்திரன்)
"அப்படியேசெய்தார். (பிதா) அதெப்படியிருக்கிறதென்ரூர். (புத்
"திரன்) அது உப்புக்கரிக்கிறதென்ரூர். (பிதா) நடுவில் கொஞ்ச
"மெடுத்தா சமனம்செய்; எப்படி யிருக்கிறது என்ரூர். (புத்திரன்)
"உப்புக் கரிக்கிறதென்ரூர். (பிதா) அடியில் கொஞ்சமெடுத்தா சம
"னம்செய்; அதெப்படி யிருக்கிறதென்ரூர். (புத்திரன்) அது உப்பு
"க்கரிக்கிறதென்ரூர். (பிதா) ஆலை அதைக் கொட்டிவிட்டு, வாயை
"க்கழுவிவிட்டு என்னிடம் வா என்ரூர். அவர் (புத்திரன்) அப்படி
"யேசெய்துவிட்டு நீரில் கரைத்தஉப்பு அதிலெங்கும் நித்தியமா யிரு
"க்கிறதென்ரூர். (பிதா) சந்தியமுமப்படியேகுழந்தையே! நீ அதை
"க்கா ணவில்லையும், அது இந்த தேகமெங்கும் வியாபித்திருக்கிறது.
"ஐம்புலன்களெல்லாம் ஆத்மாவாகிய அணுசத்தியம். அது ஜகத்திற்
"கெல்லாம் ஆத்மா. நீ அதுவாகவிருக்கிரூய் சுவேதகேதுவே! என்
"ரூர். (புத்திரன்) அதைமறுபடியும் விளக்குவீராகவென்ரூர். (பி
"தா) அப்படியே என்ரூர். (பிதா) குழந்தையே! ஒருவனைக் கண்
"ணைக்கட்டி காந்தாரதேசத்தினின்றும் வெளியில் கொண்டுபோய்
"விட்டுவிட்டால், அவன் நான் கண்ணைக்கட்டி காட்டில் விடப்பட்
"டேனென்று முறையிடுவான். பிறகு ஒருவன் அவன் கண்கட்டை
"யவிழ்த்து, காந்தாரதேசத்திற் கிதுவழி—இந்தவழியே போ வெ
"ன்கிரூன். புத்தியுள்ளவன் ஊருக்கூர் கேட்டுக்கொண்டு கடைசி
"யாக காந்தாரத்தைச் சேருகிரூன். இவ்வாறே தகுந்த ஆசாரியனை
"யடைபவன் அறிவான். பிராரப்தகர்மமாகிறதுதான் தாமசம்.
"அது ஆலைவடன் முக்தனாகிரூன். இவற்றிற்கெல்லாம் ஆத்மாவாகி
"ய அணுசத்தியம். அது ஜகதாத்மா. நீயதுவாயிருக்கிரூய் சுவேத
"கேதுவே! என்ரூர்".

கேகேய நிதித்து முதல்கண்டம் மூன்ரூவது வாக்கியம்முதல்
எட்டாவது வாக்கியம் வரையில் இவ்வாறு சொல்லப்படுகிறது.
அதாவது—

"நதத்ரயக்ஞோமநுஷ்யோ நவாஸுஷ்யோ நைவாஸ்ய நவி
"மோநீலாயமியே தஜ்ஜலபிஷ்யாசு. சரஸ்வதிதடாகாஸ்யா சுவிஷ்
"காஸ்யா; ஹிரண்யவதீ வைவஸ்வதாஸ்யா யமுனாயாஸ்ச
"யாவாநஸ்ய தேசஸ்தம்யேந வாமஸ்ய ஸ்ரஸ்ய; தஸ்ய ஹைவம்
"நஷ்டயஜ்ஞோபவீதஸ்ய. யந்நலாநந்தரம் யேநாஸ்ய ஸ்ரஸ்ய
"தம்; தஸ்யவைஷ்டகஸ்யவிஜி நஷ்டயஜ்ஞோபவீதஸ்ய. யஷ்டகஸ்ய
"நவஸ்ய நி யேநவஸ்ரஸ்ய; தஸ்யவைஷ்டகஸ்ய நஷ்டம்

"யஸ்து-ஸ்வாஸ்மி-ரதிரேவ ஸ்யாத்-ஆத்மதிருப்தஸ்ச மானவ:
"கார்யம்-ந-வித்யதே தஸ்ய ந தஸ்ய-கிருதேனார்த:; தஸ்ய-சாஸ்ய-
"ஸர்வ-பூதேஷு; தஸ்மாத்-அஸக்தோ-நித்யம்-கார்யம்-கர்ம-ஸமாசர
"ஸஸக்தோ-ஹ்யாசரன்-கர்ம-பரமாப்நோதி-பூருஷ:. கர்மணை
"வஹி ஜநகாதய:-ஸித்திம்-ஆஸ்திதா:. = அதை (பிரம்மத்தை)க் கண்ணால்
"நு வாக்காலது மனதாலது எட்டுகிறதில்லை. அதை நாம் அறியாத
"ம். அதைத் தெரிவிக்கும் வழியும் நமக்குத்தெரியாது. அது பெ
"ரிந்தற்கு லேறுபட்டும் தெரியாததற்குப் புறம்பாயு மிருக்கிறதென்
"று பெரியோர்சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். எதனால்நினை
"க்கவில்லையோ, எதிரால் வாக்குகளெல்லாமீடுகிறதோ, அதுவே பிரம்ம
"மென்று கீயறி. எதை யிதுவென்று பகிர்ந்திராங்களோ அதுவல்ல.
"எது மனதிரல் நினைக்கிறதில்லையோ, எதிரால் மனதானது நினைக்
"கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறதோ, அதுவே பிரம்மமென்று கீ
"யறி. எதை யிதுவென்று பகிர்ந்திராங்களோ அதுவல்ல. எது கண்
"களால் காணுகிறதில்லையோ, எதிரால் (குருவின்) கண்களுக்குக் காண்
"கின்றதே, அதுவே பிரம்மமென்று கீ யறி. எதை இதுவென்று
"பகிர்ந்திராங்களோ, அதுவல்ல. எது காதிரால் கேட்கப்படுகிறதில்லை
"யோ, எதிரையிந்தக் காது கேட்கப்படுகிறதோ, அதுவே பிரம்ம
"மென்று கீ யறி. எதை யிதுவென்று பகிர்ந்திராங்களோ அதுவல்
"ல. எது பிராணனையுமிரரல் சுவாசிக்கிறதில்லையோ, எதிரால் பிரா
"ணனையு சுவாசிக்கிறதோ, அதுவே பிரம்மமென்று கீ யறி. எதை
"யிதுவென்று பகிர்ந்திராங்களோ அதுவல்ல".

முன்பாகவுரைத்தது க - வது. அதற்கியைய முதலிலுள்ள ரு
ஸ்ரீபாஷ்யவாக்கியத்தில் விளக்கமாக வெளிப்படுகிறது. அதாவது—

"ஹ்ருதய-தேசாவஸ்தித ஏவ ஹ்ருதயஸ்ய-ஸ்ரேஷ்டத்வேந
"ஸர்வ-ஸரீரஸ்ய-ஸ்ரேஷ்டத்வாத் ஸர்வ-ஸரீர-ஸப்தேந
"ஹ்ருதய-ஸப்தேந-சாத்ர-ஸரீரம்-உச்யதே. = ஹ்ருதயத்தில் (பிரம்மம்) வசிக்கையாலது மி
"க்ஷ்ரேஷ்டமாகையாலது மற்ற இந்திரியங்களிலாலது உடலினுலாலது மிகுந்த
"தாலது இங்கே ஹ்ருதயமென்றே சொல்லப்பட்டார். அவரருளிய பிரகாரமாக
"வாகத்தில் ஸ்ரேஷ்டமென்ற பதமானது இயல்பாகவே ஹ்ருதயத்தை
"யே நிரவயவமான பிரம்மத்தை யறிகிறதென்".

கேகோபநிஷத்து இரண்டாவது கண்டம் க - வது வாக்கியம்
ங - வது அனுவாகத்தில் விளக்கமாக சொல்லப்படுகிறது. அதாவது—

"யஸ்ய-ஸம்-தஸ்ய-ஸம்-இதம்-யஸ்ய-நேதி-நேதி; அக்ரஹ்யோ-ந-க்ருஹ்யதே
"ஸம் விஜ்ஞாதவிஜ்ஞாதம். = (பிரம்மத்தை) அறிபவர் எப்படியோ

"அறிவான். அறிவேன்னென்பவ னறியான். (பிரம்மம்) தெரியுமெ
"ன்பவர்களுக்குத் தெரியாது. தெரியாதென்பவர்களுக்குத் தெரி
யும்".

மாண்டூக்கியோப நிஷத்து எ-வது வாக்கியத்தி லிவ்வாறு சொ
ல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது.—

"நாம்தம்வ்ரஜூம் நவைஹிம்வ்ரஜூம் நொஹயதம்வ்ரஜூம் நவ்ரஜூ
"நவைநம் நவ்ரஜூம் நாவ்ரஜூம் கூஜ்யஷ்டம் சுவ்யவஹாயம் கமூராஹ்வம்
"சாலுக்ஷணம் சுவிஜ்ஞேயம் சுவ்யவஹ்ருதவ்ய தயாஸாரம் வ்ரவம்
"னொவ்ருத்தம் ஸாம்தம் ஸிவம் சுவிதேதம் வதயுஷ்டநயம்தி வஸ்ரூதா
"வஷிஜூ யம்.=(அந்த பிரம்மமானது) சுவப்னவஸ்தையை யுடை
"யது (தைஜஸனென்கிற ஜீவன்) மல்ல, ஜாக்கிர அவஸ்தையையுடை
"யது (விசுவனென்கிறஜீவன்) மல்ல, ஜாக்கிர சுவப்னங்களுக்கு மத்
"தியமான அவஸ்தையை யுடையதுமல்ல, நித்திராவஸ்தையையுடை
"யது (பிராக்கியனென்கிற ஜீவன்) மல்ல, இம்மூன்ற வஸ்தைகளி லு
"ள்ள வஸ்துக்களை ஓரேகாலத்தில் அறிகிறதுமல்ல, ஜடமுமல்ல, பா
"ர்க்கக் கூடியதுமல்ல, நிரூபித்துக் காட்டத்தக்கதுமல்ல, கருமேந்தி
"ரியங்களால் நிரூபிக்கத்தக்கதுமல்ல, ஊஹத்திலுல் அறியத்தக்கது
"மல்ல, நினைப்புக் கெட்டினதுமல்ல, வாக்கிலுல் (வேதங்களால்) அறி
"யத்தக்கதுமல்ல, (ஆனலோ) சுவாநுபவத்திலுலேயே யறியத்தகும்
"தது, ஜாக்ரம்முதலிய அவஸ்தையற்றது, விகாரமற்றது, மங்கள
"காரமானது, மூன்றுவித பேதமற்றது. (அதாவது—ஸஜாதீயம்-விஜா
"தீயம் - ஸ்வகதம் - என்கிற பேதங்களற்றது. ஸஜாதீய பேதமற்றதெ
"ன்றுல், தன்னைப்போல் சேதனமான வேறுவஸ்துவையுடைய தல்
"லாதது. விஜாதிய பேதமற்றதென்றுல், தன்னைத்தவிர வேறு ஜட
"வஸ்துவையுடைய தல்லாதது. சுவகதபேதமற்றதென்றுல், அவய
"வமற்றது.) இப்படிப்பட்டதை (துரீயமென்கிற) நாலாவதாக எண்
"ணுகிறார்கள். (எண்ணுகிறார்களென்றதிலுல் வாஸ்தவமல்ல வென்
"றுகிறது. எனென்றுல், மூன்றியவைகளான ஜாக்ரம்முதலிய மூ
"ன்றவஸ்தையும் வாஸ்தவமானு லல்லவா இதை நாலாவது அவஸ்
"தையாகச்சொல்லக்கூடும். அந்தமூன்றவஸ்தையும் வாஸ்தவமல்ல
"வாகையால் துரீயாவஸ்தையும் வாஸ்தவமல்ல.) இதுதான் ஆத்ம
"சுவரூபம் இதைத்தான் அறியவேண்டியது".

சாந்தோக்கிய உபநிஷத்து அ-வது அத்தியாயம் கச-வது
கண்டத்தில் இவ்வாறு சொல்லப்படுகிறது. அதாவது—

"சூகாமஸாலிவை நாஉ நாஇ ரு-குவெயாதி-குவ-குநிதா வியரு-க
"ரோ தசுவைறூ தஜ்ஜீ-கம்=பெயரும் (பெயருக்குக் காரணமாயி
"ருபமும் உடையது ஆகாசம். அவற்றிற்குப் பிறம்பாலது எதுவோ,
"அது பிரம்மம். அது அதிருதம்".

கடோபநிஷத்து கூ-வது வல்லி கஅ-வது வாக்கிய மிவ்வாறு சொல்லுகிறது. அதாவது—

"நலைஜ்ஞாலிஸுதீஷ்டதிர ரு-குவெதிவரு நவகூ-ஷதாவெரஸு கீவுரிவிதி
"நம; றைதாஇ தீஷ்டாஇ நலாதிக்ஷு வைராயவன குயிந்-வஜ்ஜீ தாலிஸுதாவெஷ்டி
"இதற்கு (பிரம்மத்திற்கு) ரூபம் (நமது) பார்வையிலில்லை. இதை
"ஒருவனும் கண்ணால்பார்க்கிறதில்லை. இச்சையாலாலை யுதாரத்த
"ரனைத்திலேயே அறியப்படுகிறது. இதையறிந்தவர்கள் அதிருதத்
"துவத்தை (மோட்சத்தை) யடைகிறார்கள்".

பிரசிநோபநிஷத்து நாலாவது பிரிவினம் கஅ-வது வாக்கியமிவ்
வாறு சொல்லுகிறது. அதாவது—

"லலியாலலிலிவை நதஜ்ஞாய ஜிஸ்ரீயதலினாவரி கம ஸ்ரூஷ்டுகேஷ்டலிவை
"யலிதயவ-லிலைஸாஇ லலவஷ-குஜ்ஜீ லலிவை-நாலவதீ—ஜு ! அப்படிப்பட்ட
"வனே ! எவன் அதை (பிரம்மத்தை) நிறுவற்றது சரீரமற்றது வரு
"ணமற்றது ஒளியுள்ளது அழிவற்றது என்று அறிகிறானே, அவன்
"சகலத்தையும் அறிந்தவனாகவும் சகலமும் தானாகவுமாகிறான்".

இவ்வளவு விஸ்தரித்துச் சொன்னை உத்தேசமானது உபநிஷ
த்தினால்த்தங்கள் தமிழ்பாஷையில் பிரசித்தமாயில்லாதிருப்பதாலும் சாதா
ரண ஜனங்கள் இந்த அர்த்தத்தைத் தெரிந்து தானினித்தையில் முயற்
லவேண்டி யென்பதே. இந்த அர்த்தமானது உபநிஷத்துகளிலே
யே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது கடோபநிஷத் ஈ-வது
வல்லி கச-வது வாக்கியம்.

"உதிஷ்ட ஜாக்ர-த ப்ராவ்யவரா நிபோத-த. க்ஷு-ரஸ்ய
"ராதிஸ்தி தாக்ஷ-ரதுயா துர்கம்பதஸ்ததி = (அந்தி
"யான உறக்கத்தினின்றும்) விழித்து எழுந்திருங்கள். நிசேஷ்ட
"மானவர்களை யடைந்து பிரம்ம ஞானத்தை சம்பாதியுங்கள்.
"(எனெனில்) அதை அறிந்தவர்கள்ளும் வழியானது வெகுகூரான
"கத்தியின் முனையில் நடப்பதுபோல வெகு கஷ்டமானதென்று
"சான்றோர் சொல்லுகிறார்கள்".

கடோபநிஷத்து உ-வது கண்டம் ரு-வது வாக்கியம்—

"ஐஸ்வர்யவிஷயாஸக்தசித்தர்களாயும் ஸ்வர்க்கபோகங்களை விரும்பினவர்களாயும்
"இருக்கிறபடியால், அவர்களுக்கு ஸமாதியில் நிச்சயபுத்தி உண்டாகமாட்டாது.
"ஆகையால் இப்பிறப்பில் (பிரம்மத்தை) அறிந்துகொண்டால் மெய்ப்பிறப்பு நிலையுண்டாகும். இப்பிறப்பில் அறியாவிட்டால் பெரும் நஷ்டமுண்டாகும். தீரர்கள் தோறும் பிரம்மத்தைக் காணும்
"தீரர்கள் இவ்வுலகத்தைவிட்டு நித்தியபதவியை அடைகிறார்கள்.

(க) ந. வைஷ்ணவிமயாயைவ க்ஷயதர்மாநியசேத்புத்ரான்
ஸமாதாநாக்நிஹோத்ராதீந்ந நிராரம்போ வ்ரஜேத்புமான்॥

(உ) விமுக்தஸேவீயவிரோதிதர்மம் விஷ்ணோராயதநம் நஸம்,
யுக்தம்யைரஹரஹர்விரோதிதர்மம் விஷ்ணோர்மஹாம்ஸைஸ்தவாஸ்ரிதம்॥

(ங) ஸமாதிகாரம்வைராக்யம் காரணம்ஜ்ஞாயதேஹிநாம்,
விநாவைராக்யபுத்ரேண ஜ்ஞாநேநைவ ந முக்தயே॥

விஷயேப்யஃ* பரிசுத்தமான
வைஷ்ணவீ† நிச்சயத்துடன்
யாஸ்து கூடினவனையும்
க்ஷயீ தர்மா‡ க்ஷயமடைகிற தர்மங்களை
புத்ரான் § புத்திரனை
ஸ்வாதாரம் ¶ விஷயங்களிலிருந்து அடக்கியும்
ப்ரவ்ருத்தி
விருத்தி } ‖ சப்தம் முதலிய விஷயங்களை
ஸ்ருக்கா விட்டும்
ப்ராப்திஹேதூந் † விருப்புவெறுப்புகளை

---

* (ஸ்ரீ) தோஷாதஹிதயா = கபடமற்ற. (ஸ) ஆத்மசுவரூபத்தை நிரூபிக்கிற. (ஸ்ரீ,வி) விஷயத்தில் பற்றுதலற்ற.

† (ஸ்ரீ) சாத்துவிகபுத்தியுடன்.

‡ (ஸ்ரீ) சாத்துவிகதைரியத்தினாலே. (ஸ்ரீ,வி) நிறுத்துகிற சக்தியினாலே.

§ (ஸ்ரீ) காரியகாரணரூபமான அந்தக்கரணத்தை. (ஸ) (ஸ்ரீ,வி) மனசை.

¶ (ஸ்ரீ) சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டு.

‖ (ஸ்ரீ) சரீரம் நிலைப்பதற்கு வேண்டிய ஆகாராதிகளைத்தவிர மற்ற விஷயங்களை. (ஸ்ரீ,வி) சப்தாதிகளை யனுபவிக்கவேண்டுமென்கிற இச்சைகளை.

† (ஸ்ரீ) சரீரசம்ரக்ஷணைக்காகத் தன்னுடைய பிரயத்தினமன்றி கிடைத்த ஆகாரபதார்த்திகளில் ருசியினாலாசையும் அருசியினால் துவேஷமும்.

சுளெ	பகவத்கீதை.
வைராக்யம்	நீக்கியும்
விவிக்தஸேவீ*	ஏகாந்தமான ஸ்தலத்தில் வாசம்செய்ப வனும்
லகுவாஸீ†	மிதமான ஆகாரம் செய்பவனும்
யதவாக்காயமாநஸ‡	வாக்கு தேகம் மனசுகளை யடக்கினவனு மும்
நித்யம்§	எப்போதும்
யோகவைராக்யபரம்¶	பிரம்மத்தியானத்தில் விருப்பமுள்ள வனும்
அஹங்காரம் பலம் தர்ப்பம் காமம் க்ரோதம் பரிக்ரஹம் ||	விஷய வைராக்கியத்தை யடைந்துள்ள வனும்
ப்ரஹ்மபூயாய கல்பதே+	ஆகங்காரத்தையும்
விமுச்யநிர்மம: சாந்த: ×	தூரத்திரகம் அல்லது பிடிவாதத்தையும்

---

* (ஸ) காடுகள் குகைகளிலுள்ள மணல்திட்டு பருவதங்களிலுள்ள குகைகள் இப்படிப்பட்ட தனிமையானவிடத்தில் வசிக்கிறவன். (ஸ) தன்னுடைய நிஷ்டைக்கு விரோதமில்லாதவிடத்தி லிருக்கிறவன். (ஸ்ரீ) பரிசுத்தமானவிடத்தி லிருக்கிறவன்.

† (ஸ) அதிக உணவு அல்லது சுத்தமாய் உணவையொழித்தும் இப்படி யில்லாதவன்.

‡ (ஸ) வாக்கு தேகம் மனசுகளோத்தியானத்திற்கு அனுகூலமாய் வைத்து கொண்டவன். (ஸ்ரீ,வி) அயோக்கியமான விஷயத்தில் தவிர மற்ற விஷயத்தில் வாக்கு தேகம் மனசுகளை உபயோகிக்கிறவன்.

§ (ஸ) தேக முடிவுவரையில் பிரதிதினமும்.

¶ (ஸ்ரீ) ஆத்மசுவரூபஞானயோகமானது தியானம், அதிலிடைவிடாமலிருப் பது யோகம், இவைகளில் விருப்பமுள்ளவன். (ஸ) ஞானயோகத்தில் விருப்பமுள்ளவன். (ஸ்ரீ,வி) ஞானமாகிற உபாயத்தில் விருப்பமுள்ளவன்.

|| (ஸ்ரீ) காணப்படுகிறவும் காணப்படாததுமான வஸ்துக்கள் விஷயத்தி லாசையை விட்டவன். (ஸ) தியானிக்கத்தருந்த வஸ்துவைத்தவிர மற்றவஸ்துக்களில் வைராக்கியத்தை காலுங்குணம் விருத்திசெய்துகொண்டவன்.

+ (ஸ்ரீ) தானென்கிற அகங்காரத்தை. (ஸ்ரீ) தான் விரக்தனென்கிற அகங்காரத்தை. (ஸ) தேகாதிகளில் ஆத்மபுத்தியை. (ஸ்ரீ,வி) தான் கருத்தாவென்கிற அபிமானத்தை.

× (ஸ்ரீ) காமராகங்களுடன் கூடிய சக்தியேயன்றி தேகசக்தியல்ல. அதாவது—தன்னிடத்திலுள்ள வஸ்துக்கள் தன்னைவிட்டுப்போகாமலிருக்க முயலும் சாமர்த்தியம் காமத்துடன்கூடினசக்தி. தனக்கில்லாத வஸ்துவை சம்பாதிக்கமுயலும் சாமர்த்தியம் ராகத்துடன்கூடினசக்தி. (ஸ) அகாத்மாவில் ஆத்மபுத்தியின் விரு

துன்மார்க்கத்தில் பிரவிருத்தியையும்
ஆசையையும்
கோபத்தையும்
அபிமானத்தையும்
விட்டும்
மமதையற்றவனையும்
ஒழிவை யடைந்தவனையுமிருக்கிறவன்
{ தானே பிரம்மமென்கிற நிச்சயஞானத்
தேதடருப்பதின்பொருட்டு
யோக்கியனாயிருக்கிறான்.

பரிசுத்தமானநிச்சயத்துடன் கூடினவனையும், தைரியத்திலே திருத்தியை விஷயங்களிலிருந்து அடக்கினவனையும், சப்தம் முதலிய விஷயங்களை விட்டவனையும், விருப்பு வெறுப்புகளை நீக்கினவனையும், ஏகாந்தஸ்தலத்தில் வாசம் மிதமான ஆகாரம் வாக்கு

திரிக்குக் காரணமான வாசனைபலம். (மீ,வி) தான் அதிக சாமர்த்தியமுடையவ னென்கிற அபிமானத்தை.

* (டீ) யோகசாமர்த்தியத்திலை துன்மார்க்கத்தில் பிரவிருத்தியை. (ஙா) அதிக சக்தோஷத்திலை தர்ம்மனிஷ்டமாயுண்டாகிறமமதத்தை. (ஈா) தேகாபிமானத்திலை உண்டாகிறமமதத்தை. (மீ,வி) தான்பயப்படத்தக்க விஷயத்தில்கூட பயமில்லாமலிருத்தலே.

† (டீ) பிராணாயாமத்திலை கிடைத்த வஸ்துக்களிலாசையை. (ஙா) விஷயங்களில் ஆசையை.

‡ (டீ) தான் அடைந்த வஸ்துக்களை யடகரித்து அல்லது அழித்தவன்பேரி லுண்டாகிறகோபத்தை. (ஙஅ) துவேஷத்தை.

§ (ஙஅ) தேகசம்பந்தஞானத்திலாவது தருமாணுஷ்டானத்திலாவது மத்தியி லிச்சையுமருசியுமான விஷயத்தை.

¶ (டீ) வருந்தாமல் கிடைத்த வஸ்துக்களிலும் கூட அபிமானமற்றவன். (ஙஅ) தன்தேகத்திலுங்கூட அபிமானமற்றவன். (ஈா) தன்னுடையதல்லாத தேகா திக்கிரியைகளில் தன்னுடையவையென்கிற அபிமானமற்றவன். (மீ,வி) தான்செய் திற தருமங்கள் தன்னுடையவையென்கிற அபிமான மற்றவன்.

|| (டீ) சகலவிஷயங்களிலுமிருந்து நிவிருத்தி அடைந்தவன். (ஈா) ஆத்மா ஞானத்திலேயே சுகமடைந்தவன். (மீ,வி) கோபமுண்டாகத்தக்க விஷயத்திலும் கூட பொறுமையா யிருப்பவன்.

$ (ஙஅ) பிரம்மமாகிறதற்கு. (ஈா) பிரம்மத்தைப்போலாகிறதற்கு (மீ,வி) பிரம்ம ஞானத்திற்கு.

தேகம் மனசுகளோடத்துதல் எப்போதும் பிரம்மத்தியானத்தில் விருப்பம் விஷயாலையாசுகியத்தை யடைதல் ஆகங்காரம் பிரவாதம் அகம்மாசுத்தில் பிரவிருத்தி ஆசை கோபம் அறியாமை இவைகளை விருதல் மயனையபற்றிருத்தல் ஒழியாடத்திருத்தல் இப்படிப்பட்ட குணங்களோடலைவது பிருந்தினரவர் தாசோ பிரம்மனென்னுமிது சுபாவத்தாலே தேச முழுப்படுதில்லாமலிருப்பதே யிருந்திருப்பர். (இவர் தாசர் வருணத்தையடையோ போகத்தினாலொப்படுதலுமுண்டு.)

ரிஷ. ரூபாய்களுக்கு ரூபாய் கிடைப்பது அரிது.

வேளாளர்களுக்கு ரூபாய்களுக்கு உழுதல் அரிது.

தாசர் பிரம்மனென்னுமிது சுபாவத்தாலே	ரூபாய்
சூத்திரர் மனவருணத்தாலாயது பிருந்தினர்	ரூபாய்
விசாரப்படுதில்லாதவனே	ரூபாய்
பிருப்படுதில்லாதவனே	ரூபாய்
சகலப்பிரமாணங்களுக்குஞ் சேவற்பன்	ரூபாய்
சாமானியருக்குமென்னவோ	ரூபாய்
நிசேஷ்டனவர்	ரூபாய்

---

* (மஎ) பிரம்மத்தைத் தியானிப்பவர் (அதனாலே ஜீவன்முக்தர்களும்) (ஙா) பிரம்ம ஞானிகளிடத்திலும் பரம பக்தியுள்ளவர்களாயிருப்பர். (ஙி) தாம்தாம் பிரம்மத்தைப்பற்றி பிரவிருத்தியாயிருத்தல் வேண்டுமென்கிற நியமமில்லாதவர்களாயிருப்பர்.

† (மஏ) பிரம்மத்தில் ஆத்மாவைத்தியானிப்பவர்களும் பிரம்மத்தை ஆத்மாவாகவே தியானிப்பவர்களும் (ஙா) அன்னம் முதல் விஷயங்களிலே பிரவிருத்தியாயிருப்பவர்களும் (ஙி) தாம்தாம் பிரம்மத்தைப்பற்றி பிரவிருத்தியாயிருப்பவர்களும்.

‡ (மஏ) தாசர் ஜனங்களுக்கும் பூருவர் மனுஷ்யருக்கும் விசாரப்படுதில்லை. (ஙா) சாஸ்திரத்தில் இந்த மனுஷ்யர்களுக்கு பிருப்படுதில்லை.

§ (மஏ) இவர்களுக்கு சொல்லியவைகளில் பிரவிருத்தியில்லை. சூத்திரர் தாசர் முதலானவர்கள். அதிலும், இவர்களுக்கு பிரம்மனென்னுமிது சுபாவத்தாலே தேச முழுப்படுதில்லாமலிருப்பதே யிருந்திருப்பர். (ஙா) சாஸ்திரத்தில் சொல்லியவைகளில் பிருப்படுதில்லை.

¶ (மஏ) தாசர்களிடத்திலும் சூத்திரர்களிடத்திலும் சாஸ்திரங்களிலே பிரவிருத்தியில்லை, அவர்களிடத்திலும் பிரம்மனிகளிடத்திலும் பிரவிருத்தியாயிருப்பர். (ஙா) தாசர் முதலானவர்களுக்கு சாஸ்திரங்களிலே பிருப்படுதில்லை. (சாஸ்திரம், தாசர்களுக்கு பிரம்மனென்னுமிது சுபாவத்தாலே தேச முழுப்படுதில்லாமலிருப்பதே யிருந்திருப்பர்.)

ஓ ஹரிஃ* என்னுடையபக்தியை

ஹஹி த அடைகிறான்.

தான் பிரம்மமென்கிற நிச்சயஞானமும், சாந்தமான மனது முடையவன் (எதாவது நஷ்டமான்தைக்குறித்து) விசனப்படுகிறது மில்லை. (எதாவது தனக்குவேண்டுமென்று) விரும்புகிறதுமில்லை. சகலப் பிராணிகளிடத்திலேயும் சமமா யிருந்துகொண்டு சிரேஷ் டமான என்னுடைய பக்தியையடைகிறான். (நச)

(நஅ). ஸ ஹரூ²ஸ²ஹிஜா நாதி யாவாந்யஸ்²சாஸ்மி தத்தத்ஃ।
தவ தாஸோ தத்தவ தாஜ்ஞாகரா விஸ்மிதத²நஞ்ஜ॰॥

ஸ	என்னை
ஸ ஹரூ²	பக்தியிலை
ஹ ஹ ஃ	உண்மையாக
யாவாந்	எவ்விதபரிமாணமுடையவனாகவும்
யஸ்² சா ஸ்மி	} எவ்விதசுவரூபமுடையவனாகவுமிருக்கி றேனை (அவ்விதமாக)
யதி³ஸ² நாதி	தெரிகிறான்
த ஹ ஃ	பிறகு
ஸ	என்னை
ஹ ஹ ஃ	உண்மையாக
ஜ ஞாகரா	அறிந்து
ஸ்²	அவ்விதமாயறிந்தஉடன்
ஸ² நஞ்ஜ॰	} பிரவேசிக்கிறான் (பரமாநந்த சுவரூபி யாகிறான்.)
விஸ்மித	

நான் எவ்வித பரிமாணம் சுவரூபம் இவைகளை யுடையவனாயி ருந்தேனை, அவ்விதமாக வென்னை பக்தியிலை லறிகிறான். அப்படி யறிந்தபிறகு உடனே (தாமசமன்றியில்) பரமாநந்த சுவரூபியாய் விடுகிறான்.

(ஸ) யாவா நஸ்மி = மாயைமுதலான எந்தெந்த உபாதிகளுடன் கூடியிருக்கிறேனை, யஸ்²சாஸ்மி = உபாதியற்றதாயும் அகண்டமாயும்

---

* (ஸ்ரீ) எங்கும் பிரம்மமென்கிற பாவனையை. (ஸ) ஸ ஹ் = ஸயி = பரமேசு வரனுடைய என்னிடத்தில், ஹரிம் = ஹரதீவியாஹஜம்தெஸோ ஜநாஸ்²ரயதிநொ ஸ்²ரத்³த⁴ । ஜ்ஞாநெநாஜ்ஞாநமாவ்ருத்யதேந முஹ்யந்தி ஜந்தவஃ ॥ (அத் - ஏ - சு - கசு.) என்பதில் காலாவது வகுப்பாராகிய ஜ்ஞானிகள்செய்யத்தகுந்த பஜனையை. (ர) அநேக மஹிமைபொருந்திய என்னிடத்தில் பிரீதியை அனுபவிப்பதாகிய பக்தியை.

அநி

கொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இதைவிட வேறே மார்க்க
மில்லை. கொலைசெய்க விரும்பினதாக நினைத்தால், மேற்கு சமுத்திரத்
தை அடைய நினைத்துக் கிழக்கேபோவதுபோல் பிரயோஜன
மில்லாதது. இப்போது சொல்லப்பட்ட ஞானநிஷ்டாமார்க்கம் ஒரு
விதமாயிருக்கிறது. மற்றமார்க்கம் கருகுபோலற்பமாகும். ஆகை
யால், பிரம்மத்தில் பிரவேசிக்கிறதென்கிற வார்த்தைகளுக்கு அகண்
டாகார பிரம்மானுபவமாய் விளங்குவதென்பதுதான் தாத்பரியம்.

(ஸ) யாவாநஸி = எவ்வளவு விஸ்தீரணமுடைய பதார்த்தத்திலேயும் சுவபாவத்திலேயும் யாவதுண்டாயிருக்கிறதோ, யாவாநஸ்மி = எவ்வளவு விபூதி யோடு கூடியிருக்கிறேனோ, தாவாநஸ்மி = அவ்வளவு விபூதியோடு கூடியிருக்கிறேன், ஸாம = அப்படிப்பட்டவனான, ஸத்ருச = முன்சொல்லப்பட்ட பக்தியிலே, தத் = உன்னைபோல, அஹம் = நிச்சயமாய், ஜ்ஞாதா = எவன் அறிகிறேனே, தத் = அந்த, ஏவம் = நிச்சயமாய் என்னை யறிந்தபிறகு, தத: = அப்படிப்பட்ட பக்தியிலே, அம் = என்னை, விசதி = அடைகிறாய். இதிலுள்ள "தத:" என்கிற பதமானது மேல்சொன்னபக்தி யே முக்தியடைவதற்கு முக்யகாரணமென்பதைக்குறித்துக் காட்டு கிறது. "மத்ப்ரஸாதாத் பராம் சாந்திம்" (அத்-கக, சு-ருச,) என்கிற இட த்திலும் இந்த அர்த்தம் தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ஹ) யாவாநஸ்மி = எவ்வித பரிமாணமுடையவனாக விருக்கிறேனோ, யாவாநஸ்மி = எவ்வித மஹிமையோடு கூடியிருக்கி றேனோ, அர்ஜுனனே! முன்னாலே-சகலதேவதாலவியாபியா யிருக்கிற தூணைமுதலாகவும் நின்றியாமரூபங்களுடையவனாகவு மிருக்கிறேனோ, ஸாம = என்னை, ஸத்ருச = இந்த அத்தியாயம் ருச - வது சுலோ கத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பரம பக்தியிலே, தத: = அப்படிப்பட்ட பக்தியினால், ஜ்ஞாதா = எவன் அறிகிறானே, தத: = அந்த பக்தியிலேயே, அம் = என்னை, தத: = அப்படி, தத்த்வத: = உண்மையாக, ஜ்ஞாத்வா = அறிந்தபின்பு, அம் விசதே = என்னை அடைகிறானென்று தாத்பரியம்.

(நந)

(ஹ) யாவாநஸ்மி = யாவாநஸ்மி = ஸர்வதத்வவ்யாபியாயும் ஸர்வ விபூதியுக்தனாயுமிருக்கிறேன்.

(ஹ) யாவாநஸ்மி = யாவாநஸ்மி = {தேவதிர்யங்மநுஷ்யாதி ரூபங்களாகிய ஸகலஜந்துக்களாயும்}

* (ஸ) யாவாநஸ்மி = யாவாநஸ்மி = ஸர்வவ்யாபகனாயும், (ஹ) விசித்ரமான ஸகல

எவ்வளவே அடையவெண்டிய உத்தம
மானஸ்தானமாக உடையவனையும்

நிச்சயபுத்தியை

அடைந்து

எப்படியும்

என்னிடத்திலேயே சித்தத்தை வைத்
தவனையும்

ஆதரிக்கவாய்.

(நெ) ... அவ்வளவுமட்டுமன்றி மனதிலே என்னிடத்தில் அன்பிருந்து, ... (எவ்வளவே) அடையவெண்டிய உத்தமமான ஸ்தான ... நிச்சயபுத்தியை யடைந்து, எப்படியும் என்னிடத்திலேயே ... ஆதரிக்கவாய். +

... என்னிடத்திலேயே மனதையுடைய நீ
... என்னுடைய அநுக்கிரகத்திலே

... ஆதரிப்பாய்

நீ

... என்னை நினைத்துவிளையாதே அதன்கா
... த்திலை

... என்செயல்களைக் கேட்காமல் போவா
யாகில் அல்லதுகவனிக்காமல்போ
வாயாகில்

... கெட்டுப்போவாய்.

---

* (எக) எவ்வளவே உத்தமமான தெய்வமென்று நம்பி. (ஈர) மூக்கியமா ... என்ன காலமென்கிற நம்பிக்கையுடன். (நீ,வி) நானே சருவோ ... புத்தியாய் கடவாயாகும்.

† - ‡ (எக) மனதை என்னிடத்தில் நிலையாய் நிற்கும்படிசெய்து கொ ... என்பதும், எவ்வளவே உறுதியுடையன். (ஈர) புத்தி யோகத்தை அபிரயி ... (நீ,வி) புத்தியை விஷயங்களினின் பிரவிருத்திக்காமல்தடுத்து என்னிடத்தில் ... புத்தி.

§ - ¶ - ‖ (நீ,வி) எவ்வளவே தியானம் செய்துகொண்டிரு.

+ (எஉ) அத்-தி - க - அடை. பார்க்க.

× (எக) எதை உத்தேசித்து எதுவானை சகலகருமங்களையும். (ஈர) சகலசமு ...

ஓ! ருந்திடுத்திரா!
தூர்வை ருமசேசைத்திணைலுண்டானதும்
உன்னுலைடைய சுவதருமமுமானை
வெளியம்முதலிய கருமத்திணலே
வாய்ப்பாய்டீ
அரிசேனைத்திணலே
எங்குயத்துத்துணை
வெய்திறுதற்கு
ஓர்சிக்கிறுநில்லேயா
அத்துயத்துத்துணையும்கூடை
படாதினைறுய்
வெய்யப்போகிறுய்.

ஓ! ருந்திடுத்திரா! தூர்வைருமத்திணலுன்டானதும் உன்னை
உன்னுலைடைய வெளியம்முதலிய கருமத்திணலே கட்டுப்
படாதினைறுமே எங்குயத்துத்துணையும் இச்சிக்கிறுநில்லை
வெய்யப்போகிறுய். ()

ஓ! அர்ச்சுன!
எந்தச்சத்துவேறுபாட்டினுல்துக்கமானப்போல்
எல்லாப்பிராணிகளையும்
அவ்வுலகடையச்செய்கிறுயோ

---

* (ஙஎ) கல்பாந்தகாலத்தில் எல்லாப்பிராணிகளையும். (ஙஅ) கலபஙூ = பிறருடைய
† (ஙக) கலத்தைவிட்டு = மரணமடைந்து. (ஙஎ) மனதில் நினைத்தவற்றை யிருத்துகொள்வது.
‡ (ஙஙஎ) அர்ச்சுனனுக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சொன்னது!
§ (ஙஙக) அர்ச்சுனனுக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சொன்னது. (ஙஙஅ) தன்னுலுண்டாக்கப்பட்டதாக
|| (ஙஙங) பிரபஞ்சத்தையும் தேகேந்திரியசுடமையுடன் கிருக்கிற
¶ (ஙஙஙஎ) அர்ச்சுனனுக்கு. (ஙஙஙஅ) ஸ்ரீகிருஷ்ணர்.
** (ஙஙஙக) பிரபஞ்சத்தையும் தேகேந்திரியசுடமையுடன் கிருக்கிறவனும்.
†† (ஙஙஙங) கலபஙூ = பிறருடைய கலவைப்பிராணிகளையும். (ஙஙஙஙஎ) மனதில்
‡‡ (ஙஙஙஙஅ) அர்ச்சுனனுக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சொன்னது.

அந்த ஈசுவரனுடைய

சரணமாக

அடைக

அந்த ஈசுவராநுக்கிரகத்தினாலே

உத்தமமான

{ சகல விஷயங்களிலிருந்து நிவிருத்தியடைந்திருத்தலையும் (சித்தசமாதானத்தையும்)

நித்தியமான

ஸ்தானத்தையும்

அடைவாய்.

ஓ! பரமபக்தி யுதித்தவனே! தேகேந்திரியாதிகளால் அந்த ஈசுவரனுக்கு சரணாகதியடை. அந்த ஈசுவராநுக்கிரகத்தினாலே உத்தமமான நித்தசமாதானத்தையும் நித்தியமான ஸ்தானத்தையும் அடைவாய்.

(கூஎ) முக்தியடைவதற்கில் ஈசுவரன் சகலப் பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்திலிருந்து கருமங்களில் ஏவுகிறவராகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே, இந்த சுலோகத்திலுள்ள "ஈச=அவனை" என்கிறபதம் அந்த ஈசுவரனுக்கு அடையாளமாயிருக்கிறது. அந்த ஈசுவரனே கிருஷ்ணபகவானுகவிருக்கிறபடியினாலே "யஸ்ய" என்றுவிசேஷணமும் கிருஷ்ணசுவாமியைவிட அந்திய புருஷனுகையினாலே அவனை என்றுசொல்லக் காரணமாயிருப்பதுபோல் அவனை என்றுசொல்லக் காரணமாயிருப்பதினாலே, அந்தியபாதியாய் சகலஜந்துக்களிலுமிருந்து ஏவுகிறவனாயிருக்கையினாலே கிருஷ்ணபகவானைவிட வேறேயல்ல. ஆகிலும் ஒவ்வொருவனுடைய ஹிருதயத்திலேயிருக்கிறனென்று தேடவேண்டியதில்லை, அவனை எல்லாப் பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்திலேயே நியந்தாவாயிருக்கிறார், அந்த அந்தரியாமியினுடைய நியமனமே யென்பதைக் குறித்துக்காட்ட, அவை யெல்லாவற்றையும் உபயோகிக்கப்பட்டது. (கூஉ)

---

* (ஈ) சகலபிராணிகளுக்கும் நியாமகனையும், ஆச்சரியவானத் ஸ்வரூபத்தினுடையும், எதினிமித்தம் உன்னை ஏவுகிறவனையுமிருக்கிற என்னுடைய ஸ்வரூபத்தையும்.

† - ‡ (உஐ) (ஙஅ) உத்தமமான உபசாந்தியை. (ஊ) சருவகருமபெந்தனத்தினை. (ஙு,ஙி) புத்தியை எப்பவும் பகவானிடத்தில் நிறுத்துதலை.

§ (ஙக) நித்தியமான ஸ்தானத்தை. (ஈ) பரமபதத்தை.

(ஙஎ) நித்தியமான லோகத்தை.

அசு

அந்த ஈசுவரனைத்தானே

சரணமாக

அடை

அந்த ஈசுவராநுக்கிரகத்திலே

உத்தமமான

{ சகல விஷயங்களிலிருந்து நிவிருத்தியடைந்தசித்தத்தையும் (சித்தசமாதானத்தையும்)

நித்தியமான

ஸ்தானத்தையும்

அடைவாய்.

ஓ! பாதவம்சத்தி லுதித்தவனே! தேகேந்திரியாதிகளால் அந்த ஈசுவரனைத்தானே சரணுகதியடை. அந்த ஈசுவராநுக்கிரகத்திலே உத்தமமான சித்தசமாதானத்தையும் நித்தியமான ஸ்தானத்தையும் அடைவாய்.

(ஸ்வ) மூன்றியசுலோகத்தில் ஈசுவரன் சகலப் பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்திலிருந்து கருமங்களில் ஏவுகிறவராகச் சொல்லப்பட்டார். இந்த சுலோகத்திலுள்ள "தம்=அவனை" என்கிறபதம் அந்த ஈசுவரனைத்தான்குறிக்கிறது. அந்த ஈசுவரனே கிருஷ்ணபகவானுகவிருக்க "என்னை" என்றுசொல்லாமல் கிருஷ்ணசுவாமியைவிட அந்நிய னான ஒரு ஈசுவரனிருப்பதுபோல் அவனை என்றுசொல்லக் காரணமென்னவெனில், அந்தரியாமியாய் சகலபூதங்களிலு மிருந்து ஏவுகிற ஈசுவரன் கிருஷ்ணபகவானைவிட வேறேயல்ல. ஆகிலும் ஒவ்வொருவனும் தன் சுவாமி எங்கேயிருக்கிறானென்று தேடவேண்டியதில்லை, அவனவனுடைய ஹிருதயத்திலேயே நியந்தாவாயிருக்கிறார், அந்த அந்தரியாமி சகலருடமும் பிரம்மமே யென்பதைக் குறித்துக்காட்ட, அவனை என்கிறபதம் உபயோகிக்கப்பட்டது. (சுஉ)

---

* (ஈ) சகல லோகத்திற்கும் நியாமகனையும், ஆசிரிதவாத் ஸல்லியத்தினும் உனக்கு சாரதியாயும், எதிரிலிருந்து உன்னை ஏவுகிறவனையுமிருக்கிற என்னையே.

† - ‡ (ஸ்ரீ) (ஸ்ரீ) உத்தமமான உபசாந்தியை. (ஈ) சருவகருமபெந்திமிருத்தியை. (ஸ்ரீ,வி) புத்தியை எப்பவும் பகவானிடத்தில் நிறுத்துதலே.

§ (ஸ்ரீ) விஷ்ணுவாகிய என்னுடைய ஸ்தானத்தை. (ஈ) பரமபதத்தை. (ஸ்ரீ,வி) என்னுடைய வைகுண்டலோகத்தை.

ஹ்ருஷீகேசம்* } கருமேகங்களில் பிரகிருத்திக்கப் பெற்ற கொல்லோ

மஹாபுத்தே ஈசுவரனாலோ

வஸுதேவ-கு-தாதம் சகலப்பிரானின் கருணையுடன்

துர்யோதநாதி துரியோதனன் முதலிய

ஹதவாந்* கொன்றிருக்கிறார்.

ஓ ! அர்ஜுந ! எந்நிராத்திகேயரிய வண்டுருக்கொண்டோய்ந்த சகலப் பிரானின் தயவுடன் தன்னுடைய சக்தியினாலே கருமேகங்களில் பிரகிருத்திக்கப் பெற்றதொல்லோ ஈசுவரனாலோ சகலப் பிரானின் கருணையுடன் முன்பே துரியோதனன் முதலியவர்களை ஹிருதயத்தில் பிரகிருத்திக்கிறார்.

(குறி) முந்திய ஸ்லோ - கஅ - கு கௌரவர்களைப் பார்த்து அர்ஜுனன் பிரகிருத்தியின் லக்ஷணங்களுடன் நித்தியாத்மாவை யறியாத ஜீவர்கள் பிரகிருத்திக் குள்பட்டவர்களென்றும் சகலப்பிரானின் கருணைக்குப் பாத்திரமானவர்களென்றும் சொல்லி, இந்த ஸ்லோ - கஉ - கு கௌரவர்களைப் ஜீவர்கள் முன்னாலுள்ள அந்தரங்கமென்பதை சகலப்பிரானின் பகவத்கீதை சொல்லுகிறார்.

(குஉ) சகலப்பிரானுடைய பூர்வகருமவசமாயிருப்பதால் மாயையிருப்பதால் பாண்டவர்களுடன் எவ்வளவு நியாயமிருந்தாலும் பாண்டவர்களை வெல்ல முடியாதென்று சொல்லுகிறார். (கூ)

கஉ. ஹதாந்விஹி மயைவைதாந் நிபுங்க்ஷ்வ வதகாரிதான்.

மத்த ஏவ ஹதாந்பூர்வமேவ நிமித்தமாத்ரம் பவ ஸவ்யஸாசிந்.

மயைவைதே ஈசுவரனாலேயே

வதகாரிதான் கொல்லப்பிரானின் கருணையுடன்

நிபுங்க்ஷ்வ இருதயத்தில்

ஹதாந் இருக்கிறார்.

ஓ ! பாண்டவர்களில் முதலியவனே !

மத்த ஈசுவரனாலேயே

பூர்வமேவ முன்னாலேயே

நிமித்தமாத்ரம் பவ நிமித்தமாத்திரமாய்

ஸவ்யஸாசிந் இருக்கிறாய்.

---

* (ஈ) ஹந்வகரமாத்துவாசாரியர் பிரயோகித்து வைத்திருக்கிறார்.

† (ஈ) பிரயோகித்து நிரூபித்து ஸ்லோகத்தை தொடர்புபடுத்தியதில் தவறுகிறது ஹிருதயத்தில். (குறி) "வைதேஹிஸ வைவர்ணமுகே-மதுரே வாக்யே" கொல்லப் "ஸாது தாதஜாதா; கதிரபி ஸுகிதே வாக்-பதே தாயிவாஸ்மி" வாகுகிறாள் "திரு-ஹணுமா = சகலப்பிரானிலும் அந்தியாமியாயும் ஸர்வவியாபியாயும் எல்லா "ஜீவர்களுக்கும் அந்தராத்மாவாகவும் தொழில்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமாகவும் எல்லாப் "பிராணிகளிலும் உறைந்துவிளங்கும் சாக்ஷியாகவும் கேவலம் கேவலசொரூபமாகவும் "ஜீவர்களற்றவராகவிருக்கிறார்" கேவலிருக்கிறார். சுதேவதா சுவதா உபநிஷத்து "(சு-வது அத்தியாயம், கய-வது வாக்கியம்.) "யதோ வாசோ நிவர்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" "யதி, வாதி கஸ்மாத்ஸாதோ ரூபே ந" = எவன் அந்தர்யாமிருப்பதினாலே அந்த "மாயை நியமிக்கிறதோ, அவன் தான் அறிவதற்கு மந்தியாமியான உன்னுடைய "ஆத்மா" வை ஹஸ்தாமலகவத் உபதேசித்து அந்தியாமி பிரகடனம் பண்ணுக.

தஸ்வ*

ஸரணம்

கத்ம

தத்வ வாஹாய

வஷட்†

ஸாந்திம்‡

ஸ்வஸ்திகம்

ஸ்வாநம்§

வராவ்ருஹி

அந்த ஈசுவரனைத்தானே

சரணமாக

அடை

அந்த ஈசுவராநுக்கிரகத்திலேலே

உத்தமமான

{ சகல விஷயங்களிலிருந்து நிவிருத்தி டைந்தசித்தத்தையும் (சித்தசுட தானத்தையும்)

நித்தியமான

ஸ்தானத்தையும்

அடைவாய்.

ஓ! பரதவம்சத்தி லுதித்தவனே! தேகேந்திரி யாதிகளால் அந்த ஈசுவரனைத்தானே சரணமெதியடை. அந்த ஈசுவராநுக்கிர கத்திலால் உத்தமமான சித்தசமாதானத்தையும் நித்தியமான ஸ்தா னத்தையும் அடைவாய்.

(ஸ்வா) முந்தியசுலோகத்தில் ஈசுவரன் சகலப் பிராணிகளுடை ய ஹிருதயத்திலிருந்து கருமங்களில் ஏவுகிறவராகச் சொல்லப்பட் டார். இந்த சுலோகத்திலுள்ள "தம்=அவனை" என்கிறபதம் அந்தஈசு வரனைத்தான்குறிக்கிறது. அந்த ஈசுவரனே கிருஷ்ணபகவானெவிரு க்க "என்னை" என்றுசொல்லாமல் கிருஷ்ணசுவாமியைவிட அந்திய மான ஒரு ஈசுவரனிருப்பதுபோல் அவனை என்றுசொல்லக் காரண மென்னவெனில், அந்தரியாமியாய் சகலபூதங்களிலு மிருந்து ஏவுகிற ஈசுவரன் கிருஷ்ணபகவானைவிட வேறேயல்ல. ஆகிலும் ஒவ்வொருவ னும் சுவாமி எங்கேயிருக்கிறானென்று தேடவேண்டியதில்லை, அவன வனுடைய ஹிருதயத்திலேயே நியந்தாவாயிருக்கிறார், அந்த அந்தரி யாமி சுவரூபமும் பிரம்மமே யென்பதைக் குறித்துக்காட்ட, அவ னை என்கிறபதம் உபயோகிக்கப்பட்டது. (சூஉ)

---

* (ஈ) சகல லோகத்திற்கும் நியாமகனையும், ஆசிரிதவாத் ஸல்லியத்தி னால் உனக்கு சாரதியாயும், எதிரிலிருந்து உன்னை ஏவுகிறவனையுமிருக்கிற என் னையே.

† - ‡ (ஸ்ரீ) (ஸ்ம) உத்தமமான உபசாந்தியை. (ஈ) சருவகரும பெந்த நிவிருத்தியை. (ஸ்ரீ,வி) புத்தியை எப்பவும் பகவானிடத்தில் நிறுத்துதலே.

§ (ஸ்ம) விஷ்ணுவாகிய என்னுடைய ஸ்தானத்தை. (ஈ) பரமபதத்தை. (ஸ்ரீ,வி) என்னுடைய வைகுண்டலோகத்தை.

சுஅஉ பகவத்கீதை.

சுசுக. ஹதிதஜ்ஞாநவிஹதம் மநோயாத்ராஸ்மயாஸ்ருதா
விஜ்ஞிஸ்ருதஸ்ருஷ்டிணாம யிஸ்யதிவிதயாகூபரம்பரா॥

ஹதி	இவ்விதமாய்
மநோயாஸ	இராகியங்களுக்கெல்லாம்
மநோராம்	ஆதிராகியமான
ஜ்ஞாநம்*	ஞானஸ்வரூபமான ஸாஸ்திரமானது
ஜ்ஞ	
யா	என்றுமே
தத	உனக்கு
ஸ்ருவிஹதம்	சொல்லப்பட்டது
வஸ்தாச்	இந்தஞ்ஞாஸாஸ்திரத்தை
விஜ்ஞிஸ்ருஷ்டிணாம்	பூர்த்தியாய்
விதயாவ்†	ஆராய்ந்து
யயா	எப்படி
ஹதவிதி	இச்சிக்கிறாயோ
தயா	அப்படி
குரு	செய்.

இவ்விதமாய், இராகியங்களுக்கெல்லாம் ஆதிராகியமான ஞான ஸ்வரூபமுள்ளபடிக்குத்தக்க இந்தஞாஸாஸ்திரமானது, என்றுமே உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. இந்தஞாஸாஸ்திரத்தைப் பூர்த்தியாயாராய்ந்து, (அதின்படியே) எப்படி இச்சிக்கிறாயோ, அப்படிச்செய். (சுசுக)

சுசுச. ஸர்வகுஹ்யதமம்-பூய ஶ்ருணுமேபரமம்வச:।
இஷ்டோஸிமேத்ருடமிதி ததோவக்ஷ்யாமிதேஹிதம்॥

மே	எனக்கு
ஜ்ஞாந†	ஆத்தியந்தம் (மிகவும்)
ஹ்ருஷ்டம்	இஷ்டமாயிருக்கிறாய்
ஸ்ருவிஸ்	

---

* (ஸ) கருமயோகம் ஞானயோகம் பக்தியோகம் இவைகளை விளக்கு கிற ஞாஸாஸ்திரமானது. (ஹீ,வி) அறியவேண்டியதானது.

† (ஸ) நீ யென்றயோகத்திற்குத் தகுந்தவனென்பதை நீயாக ஆராய்ந்து அறிந்து.

‡ (ஸ்ரீ) ஜ்ஞஹிஷ், என்றும் பாடமுண்டு. நிச்சயபுத்தியுள்ளவன் என்று அர்த்தம். (ஸ்ரீ) ஜ்ஞம்=தவறுமல். (ஸ) ஜ்ஞஹி, என்று பாடம். உறுதியுள்ளவ னென்று அர்த்தம்.

ஐ தி ரு தம் தெ ந வி தம் ஹ-இயம்* வக்ஷ்யாமி வஷ-முத்தமம் தவ வசனம் வத்ஸ ஸ்ருணு	} இந்தநிமித்தியத்திலேலே உனக்கு அநுகூலமானதை மறுபடியும் சொல்லப்போகிறேன் சகலரகசியங்களிலும் மகாரகசியமான என்னுடைய உத்தமமான வாக்கியத்தை கேள்.

எனக்கு அத்தியந்தம் இஷ்டமாயிருக்கிறாய். இந்த நிமித்தியத்திலேலே உனக்கு அநுகூலமானதை மறுபடியும் சொல்லப்போகிறேன். சகல ரகசியங்களிலும் மகாரகசியமானதும் உத்தமமானதுமாகிய என்னுடைய வாக்கியத்தைக்கேள். (சுச)

சுஅந. இந்நாஹவஜ்ஞாதா ஜ்ஞாஜீஸாந்நஷ்ட-ர-ர-ர

இப்போது கருமயோகநிஷ்டையின் பலமாயும் சகல வேதாந்தசார மாயு மிருக்கிற பூர்ண ஞானமானது இந்த சுலோகத்திலில் சொல்லப்படுகிறது.

ஸவ-கூயஉ-ஸாநு=சகல தருமாதருமங்களையும், அதாவது—சகல தருமங்களையும், வரிதரூஜ்ய = விட்டு, ஸாமேகூம்=சருவாத்மாவாயும் ஸமமாய் சருவஜந்துங்களிலிருக்கிறவனையும் ஈசுவரனையுமிருக்கிறனென்னை நீயேயென்று (அதாவது-நீயே அப்படிப்பட்டபிரம்மமென்று), ஸரணமஜ = என்னைத்தவிர வேறேயில்லையென்று நிச்சயம்கொள்ளு. ஏவம் = இப்படிப்பட்ட நிச்சயமுள்ள உன்னை, அஹம் = நான், ஸர்வ-பாபெப்யோ = பெந்தரூபமான சகலகருமங்களிலிருந்தும், மோக்ஷயிஷ்யாமி=என்னுடைய சுவரூபப்பிரகாசம் செய்விக்கிறதிலில் விடுவிக்கிறேன். இந்த அர்த்தமானது "நாஸுயாஸூதாயாஹ்ருஷீகேஸ ஜ்ஞாநதீபேந பாஸ்வதா" (அத்-கo, சு-கக.) என்கிற இடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாஸுசஹ் = ஆகையால் விசனப்படாதே.

* இந்த கீதாசாஸ்திரத்தில் "யத்ஜ்ஞாத்வாந்யதஸுபூயே" (அத்-கக-சு-கக.) "தத்வதஸ்ஜ்ஞாத்வா விமுசேதத்தஹ்நம்தாஸ்" (இதின் - சு - கஅ.) இந்த சுலோகங்கள் ஞானம் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமென்று சொல்லுகின்றனை. "கூஹ்ருணைவாபிகாஸேஷு" (அத் - உ - சு - சள.) "கஸ்மாச்சுபெஉவதஸ்மாத்கூம்" (அத்-ச-சு-கரு.) இவைமுதலிய சுலோகங்கள் கருமங்களை அவசியம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றனை. இப்படி ஞானகருமங்களிரண்டையும் செய்ய உபதேசித்தபடியிலே ஞானம் மாத்திரமா, அல்லது கருமம்மாத்திரமா, அல்லது இரண்டும் சேர்ந்தா, மோக்ஷத்திற்கு எது என்பதில் சந்தேகமுண்டாகிறது. ஆகையால், அநுஷ்டிக்கவேண்டியவன் இன்னதைத்தான் அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு ஒன்றை நிச்சயிக்கவேண்டியது அவசியம். ஞானமானது சகலபேதபுத்தியையும் நிவர்த்தித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. கருமமோ, கிரியை, காரணமான வஸ்துக்கள், பலன், இவைகளுடைய பேதபுத்தியை மூலமாகவுடைத்தாயிருக்கிறது. நான் எனது நான்கருத்தா நான்போக்தா நான்பிராமணன் கிரகஸ்தன் என்கிற பேதபுத்திகள் அவித்தையிலில் ஆத்மாவினிடத்தில் அநாதியாய் வியாபித்திருக்கின்றன. நான் மாயையற்றவன் கருத்தாவல்ல கிரியையற்றவன் அடையவேண்டியதாக யாதொரு பலனுமில்லாதவன் என்னைக்காட்டிலும் வேறே வஸ்து கிடையாது

---

* இதுமுதல் (ஈ) அடையாளம்வரை (ஸo) பாஷியத்தின் சுருக்கமான மொழிபெயர்ப்பு.

இப்போது கருமயோகநிஷ்டையின் பலமாயும் சகல வேதாந்தசார மாயு மிருக்கிற பூர்ண ஞானமானது இந்த சுலோகத்திலில் சொல்லப்படுகிறது.

ஸவ-கூயஉ-ஸாநு=சகல தருமாதருமங்களையும், அதாவது—சகல தருமங்களையும், வரிதரூஜ்ய = விட்டு, ஸாமேகூம்=சருவாத்மாவாயும் ஸமமாய் சருவஜந்துங்களிலிருக்கிறவனையும் ஈசுவரனையுமிருக்கிறனென்னை நீயேயென்று (அதாவது-நீயே அப்படிப்பட்டபிரம்மமென்று), ஸரணமஜ = என்னைத்தவிர வேறேயில்லையென்று நிச்சயம்கொள்ளு. ஏவம் = இப்படிப்பட்ட நிச்சயமுள்ள உன்னை, அஹம் = நான், ஸர்வ-பாபெப்யோ = பெந்தரூபமான சகலகருமங்களிலிருந்தும், மோக்ஷயிஷ்யாமி=என்னுடைய சுவரூபப்பிரகாசம் செய்விக்கிறதிலில் விடுவிக்கிறேன். இந்த அர்த்தமானது "நாஸுயாஸூதாயாஹ்ருஷீகேஸ ஜ்ஞாநதீபேந பாஸ்வதா" (அத்-கo, சு-கக.) என்கிற இடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாஸுசஹ் = ஆகையால் விசனப்படாதே.

* இந்த கீதாசாஸ்திரத்தில் "யத்ஜ்ஞாத்வாந்யதஸுபூயே" (அத்-கக-சு-கக.) "தத்வதஸ்ஜ்ஞாத்வா விமுசேதத்தஹ்நம்தாஸ்" (இதின் - சு - கஅ.) இந்த சுலோகங்கள் ஞானம் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமென்று சொல்லுகின்றனை. "கூஹ்ருணைவாபிகாஸேஷு" (அத் - உ - சு - சள.) "கஸ்மாச்சுபெஉவதஸ்மாத்கூம்" (அத்-ச-சு-கரு.) இவைமுதலிய சுலோகங்கள் கருமங்களை அவசியம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றனை. இப்படி ஞானகருமங்களிரண்டையும் செய்ய உபதேசித்தபடியிலே ஞானம் மாத்திரமா, அல்லது கருமம்மாத்திரமா, அல்லது இரண்டும் சேர்ந்தா, மோக்ஷத்திற்கு எது என்பதில் சந்தேகமுண்டாகிறது. ஆகையால், அநுஷ்டிக்கவேண்டியவன் இன்னதைத்தான் அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு ஒன்றை நிச்சயிக்கவேண்டியது அவசியம். ஞானமானது சகலபேதபுத்தியையும் நிவர்த்தித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. கருமமோ, கிரியை, காரணமான வஸ்துக்கள், பலன், இவைகளுடைய பேதபுத்தியை மூலமாகவுடைத்தாயிருக்கிறது. நான் எனது நான்கருத்தா நான்போக்தா நான்பிராமணன் கிரகஸ்தன் என்கிற பேதபுத்திகள் அவித்தையிலில் ஆத்மாவினிடத்தில் அநாதியாய் வியாபித்திருக்கின்றன. நான் மாயையற்றவன் கருத்தாவல்ல கிரியையற்றவன் அடையவேண்டியதாக யாதொரு பலனுமில்லாதவன் என்னைக்காட்டிலும் வேறே வஸ்து கிடையாது

---

* இதுமுதல் (ஈ) அடையாளம்வரை (ஸo) பாஷியத்தின் சுருக்கமான மொழிபெயர்ப்பு.

என்னிடத்தில் மனசுள்ளவனையும் பக்தியுள்ளவனையும் என்னை ஆராதிக்கிறவனையும் ஆகக்கடவாய். என்னையே நமஸ்காரம்செய். என்னையே யடைவாய். எனக்குப்பிரியனாயிருக்கிறாய். உனக்குன்மையாக வுறுதிசொல்லுகிறேன்.

(ஸா) ஸந்நாஂ = இடைவிடாததும் சலிக்காததுமான வேதாந்தார்த்த ஸ்மரணையுள்ளவனையும், ஸ்ரீத்ரூஂ = எனக்கு மிகவும் பிரியமானதும் இடைவிடாததும் சலிக்காததுமான சுவரூபஸ்மரணையுள்ளவனையும், ஸுஶ்ரீஜீ = மிகவும் பிரியமாக என்னை யாராதனைசெய்கிறவனையும், ஸுவ = ஆகக்கடவாய், நமஸ்க்ரு = மிகவும் பிரியமான மிருந்த வணக்கம் செய், மாமேவஷ்யஸி = என்னையே யடைவாய், ஸத்யஂ = இதுண்மைதான். இப்படி என்னிடத்தில் எவன் பிரீதி வைக்கிறானே, அப்படியே நானுமவனிடத்தில் பிரீதியை யுடையவனாக விருக்கிறேன். அவனுடைய பிரிவை சகியாமல் அவன் என்னை அடையச்செய்வேன்.

(ஸீ,வி) இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற நமஸ்காரம்வரையுள்ள நான்குதான் சாதனசாரசதுஷ்டய மென்பது. (சுஏ)

சுசுஸ. ஸவ்யுபஜ்ஞாந்ருஸிதரூஜ்ய மாமேகஂஸரணஂவ்ரஜ.
அஹஂத்வாஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமிமாஶுசஃ॥

ஸர்வதர்மான்	சகலதருமங்களையும்
பரித்யஜ்ய	விட்டு
மாம்	} என்னொருவனையே
ஏகம்	
ஶரணம்	சரணமாக
வ்ரஜ	அடை
அஹம்	நான்
த்வா	உன்னை
ஸர்வபாபேப்யஃ	சகலபாபங்களிலிருந்தும்
மோக்ஷயிஷ்யாமி	விடுவிப்பேன்
மாஶுசஃ	விசனப்படாதே.

சகல தருமங்களையும் (சந்தியாவந்தனம் முதலிய நித்தியநைமித்திகங்களான சகலதருமங்களையும்) விட்டு என்னையே சரணமடை. நானுன்னை (அந்த சகலதருமங்களைவிட்டதினால் உண்டாகும்) சகலபாபங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பேன். (அப்படி விட்டதினால் உன்னை பாபமடையுமென்று) விசனப்படாதே.

(ஸ்ரீ) சகலதரும யோகநிஷ்டையைப்பார்க்கிலும் பரமரகசியமாகிய ஈசுவர சரணாகதியை முடிவாகச்சொல்லியாய்விட்டது.

இப்போது கருமயோகநிஷ்டையின் பலமாயும் சகல வேதார்த்தசார மாயு மிருக்கிற பூர்ண ஞானமானது இந்த சுலோகத்திலல் சொல்லப்படுகிறது.

ஸவ-ர்யஜ-ர்ஹ்ம=சகல தருமாதருமங்களையும், அதாவது—சகல கருமங்களையும், ஸரித்ருஜ்ய = விட்டு, மாமேகம்=சருவாத்மாவாயும் சமமாய் சருவபூதங்களிலிருக்கிறவனையும் சுவராயுமிருக்கிறனின்னை நீயேயென்று (அதாவது-நீயே அப்படிப்பட்டபிரம்மமென்று), ஸரணம்வ்ரஜ = என்னைத்தவிர வேறேயில்லையென்று நிச்சயம்கொள்ளு. ஸஹ = இப்படிப்பட்ட நிச்சயமுள்ள உன்னை, ஸர்வ-ர் = நான், ஸர்வபாபேப்யோ = பெந்தரூபமான சகலகருமங்களிலிருந்தும், மோக்ஷயிஷ்யாமி=என்னுடைய சுவரூபப்பிரகாசம் செய்விக்கிறதிலல் விடுவிக்கிறேன். இந்த அர்த்தமானது "நாஸுயாஸ்யாதூஹாவஸ்லோ ஜ்ஞாநதீபேந நாஸ்வதா" (அத்-கo, சு-கக.) என்கிற இடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாஸுசஹ = ஆகையால் விசனப்படாதே.

* இந்த கீதாசாஸ்திரத்தில் "யத்ஜ்ஞாகவாப்யதஸ்ஸர்வ" (அத்-கஉ-சு-கஉ.) "தகவதாஜ்ஞாகவா விஸ்ருதாதஹ்நம்தாம்" (இதின் - சு - நந.) இந்த சுலோகங்கள் ஞானம் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமென்று சொல்லுகின்றன. "கஸ்ருணைவாயிகாமஸ்ஹ" (அத் - உ - சு - சஎ.) "கர்மகஸ்யைவதஸ்யாதம்" (அத்-ச-சு-கந.) இவைமுதலிய சுலோகங்கள் கருமங்களை அவசியம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றன. இப்படி ஞானகருமங்களிரண்டையும் செய்ய உபதேசித்தபடியிலே ஞானம் மாத்திரமா, அல்லது கருமம்மாத்திரமா, அல்லது இரண்டும் சேர்ந்தா, மோக்ஷத்திற்கு எது என்பதில் சந்தேகமுண்டாகிறது. ஆகையால், அநுஷ்டிக்கவேண்டியவன் இன்னதைத்தான் அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு ஒன்றை நிச்சயிக்கவேண்டியது அவசியம். ஞானமானது சகலபேதபுத்தியையும் நிவர்த்தித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. கருமமோ, கிரியை, காரணமான வஸ்துக்கள், பலன், இவைகளுடைய பேதபுத்தியை மூலமாகவுடைத்தாயிருக்கிறது. நான் எனது நான்கருத்தா நான்போக்தா நான்பிராமணன் கிரகஸ்தன் என்கிற பேதபுத்திகள் அவித்தையிலல் ஆத்மாவினிடத்தில் அநாதியாய் வியாபித்திருக்கின்றன. நான் மாயையற்றவன் கருத்தாவல்ல கிரியையற்றவன் அடையவேண்டியதாக யாதொரு பலனுமில்லாதவன் என்னைக்காட்டிலும் வேறே வஸ்து கிடையாது

---

* இதுமுதல் (ஈஈ) அடையாளம்வரை (ஸ்o) பாஷியத்தின் சுருக்கமான கருத்து.

பகவத்கீதை.

என்கிற ஞானமானது, மேல்சொன்ன கருமத்தில் பிரவிருத்திக்கு எதுவான சேதுபந்தனையையும் அதின் காரணமான அவித்தையையும் போக்கடிக்கும். கேவலம் கருமமானது ஒரு இருட்டு மற்றொரு இருட்டைப் போக்காதுபோல், சேதுபந்தனையும் அவித்தையையும் நிவர்த்திக்கமாட்டாது. ஞானமோ, அதுவன்றானதை (ஆத்மாவின் உதயமானதை) இருட்டைப் போக்கினதுபோல் கருமத்திற்குக் காரணமான சேதுபந்தனையையும் அதற்குக் காரணமான அவித்தையையும் நீக்கிவிடுகிறது. ஆகையால், ஞானத்திற்கு கர்மத்துடன் சேர்க்கையென்பதே அசம்பாவிதம். ஆகையினால் ஞானம்மாத்திரமே மோக்ஷத்திற்குக் காரணம்.

(ரா) லவுகிகாநு= ஞானயோக கருமயோக பக்தியோகங்களின்படலான அல்லது (பக்தியோகாரம்பத்திற்கு விரோதியான பாபங்களை நிவர்த்திக்கும்படியான) பிராயச்சித்தங்களை, பரித்யஜ்ய= விட்டு, ஸர்வே= கருத்தாவாகிய என்னையே, ஸர்வ= சொல்லுகிற த்துக்களையும் அடையத்துக்களையும் அடையமுடியாமையையும், வ்ரஜ= அநுசந்தானம்செய். அஹம் = நான், த்வா= உன்னை, ஸர்வபாபேப்ய ஹ்யோ= அநாதிகாலமாய் செய்யக்கூடாதனைத் செய்தும், செய்யவேண்டியனைத் செய்யாமலும் சம்பாதிக்கப்பட்டவும் என்னை யல்லாதற்கு விரோதிகளுமான சகல பாபங்களிலிருந்து, அல்லது பக்தியோகாரம்பத்திற்கு விரோதிகளான சகல பாபங்களிலிருந்தும், மோக்ஷயிஷ்யாமி = விடுவிப்பேன். மாசுசஹ = விசனப்படாதே, அல்லது அற்ப ஆயுசுள்ள நான் அவ்வளவு பாபங்களுக்கும் எப்படி பிராயச்சித்தம் செய்வேன் என்கிற விசனமடையாதே.

(தீ,வி) லவுகிகாநு = எனதுவைத்த சுதர்மத்தையும் சுதர்மங்களை அல்லது சகல கருமபலன்களை அல்லது அவைக்கான தருமங்களை, பரித்யஜ்ய = விட்டு, மேலெல்லை=என்னையே முதலே, ஸர்வ=சரணமாக அடை, அஹம்=நான், லவுகிகாலவுகிகாந் = சகல பாபங்களிலிருந்தும், மோக்ஷயிஷ்யாமி = விடுவிப்பேன், மாசுச= சமுசாரபயத்தினால் துக்கப்படாதே. (கக)

சுர. ஜ்ஞாநி நாநா தவஸாய தாஸ ஸாயஜ்ஞாந ந।
தஸ்மாத்பார்த கதே விவாதம் . தவோத்தியாஸ்வ பாரத யுத்தாய॥

ஜ்ஞாந	இந்த கிருஷ்ணத்துத்துவமான து
தவஸாய	தடையில்லாத சுபாவத்திற்கு
ஸாயஜ்ஞாந	ஒருவேளாதும்
ந	உன்னுடைய

நவாவும் சொல்லத்தக்கதல்ல

சுஹ ஹாய க் } ஈசுவரன் குரு இவர்களிடத்தில் பக்தி யில்லாதவனுக்கு

ந சொல்லத்தக்கதல்ல

சுஸ-யரு-ஷிவெவ } ஈசுவரகுரு சிசுரூஷை செய்யாத அல்லது கீதாதத்துவத்தைக்கேட்க இஷ்டமில்லாதவனுக்கும்

ந சொல்லத்தக்கதல்ல

யச் எவன்

ஸோ என்னை

சுலவ்லெ-குயகி தூஷிக்கிறானே

(தமிஸை) ஐ அவனுக்கும்

ந சொல்லத்தக்கதல்ல.

இந்த கீதார்த்ததத்துவமானது சுவதருமானுஷ்டானம் அல்லது தபசு இல்லாதவனுக்கும் ஈசுவரன் குரு இவர்களிடத்தில் பக்தியும் அவர்களுடைய சிசுரூஷையும் அல்லது இதைக்கேட்க இஷ்டமும் இல்லாதவனுக்கும் என்னை நிந்திக்கிறவனுக்கும் ஒருபோதும் உன் னிடம் சொல்லத்தக்கதல்ல.

(ஸம) (ஸா) (கீ,வி) உன்பொருட்டு சொல்லப்பட்ட இந்த கீதார்த்த தத்துவத்தைத் தபசு செய்யாதவனுக்குச் சொல்லாதே. தபசுசெய்கிறவனிடத்திலும் ஈசுவரன் குரு இவர்களிடத்தில் பக்தியில்லாதவனுக்குச் சொல்லாதே. தபசுபக்தி களிருந்தாலும் குரு சிசுரூஷை அல்லது கேட்க இச்சையில்லாதவனுக்குச் சொல்லாதே. தபசு பக்தி சிசுரூஷை இம்மூன்றுமிருந்தாலும் ஈசுவரநிந்தையுள்ளவனுக்கு ஒருபோதும் சொல்லாதே என்பது தாத்பரியம்.

(ஸம) தபசில்லாவிட்டாலும் மற்றகுணங்களிருக்கிற பக்ஷத்தில் (மெயாவீ) சூக்ஷ்மபுத்தியுள்ளவனிடம் சொல்லலாம். (சுஎ)

சுஅ. யஇமம்வொஸம்-ஹவ்ம் அபி தூஷ்கவ்யாஹ்யதி।
ஜ்ஞானம்மயிவொஸாம்பூகூ ஸாஜ்ஞானிவெஷ்யுதவ்யஸம்ஸயம்॥

யச் எவன்

வொஸம் } பரமரகசியமான

ம-ஹவ்ம் இந்த கீதாசாஸ்திரத்தை

அபிம் என்னுடைய பக்தர்களிடத்திலே

அபி தூஷ்ய

சுஹியாஸுதி	{ சொல்லுவாயே அல்லது உபதேசிப் பாயே
(ஸம்)	அப்படிப்பட்டவன்
மயி	என்னிடத்தில்
பரம்	சிரேஷ்டமான
ஹக்திம்	பக்தியை
க்ருத்வா	செய்து
சுஸம்ஸயம்*	சகலசமுசயமுமற்றவனுய்
மாமேவ	என்னையே
ஷஷ்யதி	அடைவான்.

எவன் பரமரகசியமான இந்த கிரந்தத்தை என்னுடைய பக்தர்களிடத்திலே சொல்லுவாயே, அல்லது (அவர்களுக்கு) உபதேசிப்பாயே, அப்படிப்பட்டவன் என்னிடத்தில் சிரேஷ்டமான பக்தியைச் செய்து சகலசமுசயமுமற்றவனுய் என்னையே அடைவான்.

(ஸம்) சுஹியாஸுதி=கீதா சுலோகங்களையாவது அவைகளின் அர்த்தங்களையாவது பதிப்பிக்கிறாயே (மனதில் பதியும்படி சொல்லுகிறாயே,) ஹக்திமயிவாபாம்க்ருத்வா = என்னிடத்தில் அதிபக்தி வைத்து, என்றால், வாசுதேவனுகிய பகவானுடைய சேவையை இவ்விதமாய் நான் செய்கிறேனென்கிற எண்ணத்துடன் உபதேசிக்கவேண்டிய தென்பது தாத்பரியம்.

(ஸா) (ஸ்ரீ) யஇமம்வாமம்ஹ்யம் - என்றுபாடம். யம் எவன், இமம்வாமம்ஹ்யம் = இந்தப் பரமரகசியத்தை. (சுஅ)

சுசு. நயதஸ்மான்நராந்மஷ்யேஷு க்ருத்வேயஸ்யத்தி।
ஹவிதாநயஜ்ஞதஸ்மா உநர்மேரியதாஹ்ருவி॥

உந்மஷ்யேஷு	மனிதர்களில்
தஸ்மாத்	{ என்பக்தர்களிடத்தில் கீதையைஉபதே சிக்கிறவனைப்பார்க்கிலும்
மே	எனக்கு
ரியஸ்யத்தி	மிகப்பிரியஞ்செய்தவன்
க்ருத்வா	ஒருவனும்
நயஜ	கிடையாது

---

* (ஸம்) (ஸா) சந்தேகமில்லை.

ஙஜ	எனக்கு
தஜொசு	அவனைக்காட்டிலும்
கூநுஃ	அக்கியனைவன்
யீயதாஃ	மிகவும் பிரியமுள்ளவனை
ஹுவி	பூமியில்
ஹவிதா	உண்டாகப்போகிறதுமில்லை.
நஜ	

மனிதர்களில் என் பக்தர்களிடத்தில் கீதையை உபதேசிக்கிறவனைக் காட்டிலும் எனக்கு பிரியத்தைச் செய்தவன் ஒருவனும் கிடையாது. எனக்கு அவனைக்காட்டிலும் அக்கியனைவன் மிகவும் பிரியமுள்ளவனை பூமியிலுண்டாகப் போகிறதுமில்லை.

(ஈ) அதிகாரியை முந்திச்சொல்லாமலனதிகாரியை முந்திச் சொல்லவேண்டிய தேனெனில், இந்த கீதாசாஸ்திரத்தை யோக்கியனுக்குச் சொல்லாமலிருப்பதைப் பார்க்கிலும் அயோக்கியனுக்குச் சொல்வது மிகவும் அப்பிரிய மென்பதுதான்.

(ஸீ,வி) மனிதர்களில் பிரியமுள்ளவன் கிடையாதென்று சொன்னதிலல் தேவதைகளி லிருக்கலாமென்று துவனிக்கிறது. (சுக)

எ0. கயெஷுதெஷயஜ்ஜம் யஷ்ஷ்யாம்வாஜ்ஜாவயொஃ।
ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந தேந நாஹ மிஷ்டஷ்யாமிதிமேமதிஃ॥

யஷ்ஷ்யாம்	தருமமார்க்கத்தைவிட்டு விலகாததாகிய
கூவயொஃ	நம்மிருவருடைய
ஜ்ஜம்	இந்தசம்வாதத்தை (ஸம்பாஷணையை)
ஸம்வாஜ்ஜம்	
யஷ்ஷ	எவன்
கயெஷுதெ	படிப்பாலே
தேந	அவனல்
ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந	ஞானமாகிற உத்தமமான யக்கியத்தினலே
நாஹம்	நான்
ஜ்ஜஷ்டஃ	ஆராதிக்கப்பட்டவனாவேனென்பது
ஸ்யாம்	
ஜ்ஜதி	என்னுடைய
மே	நிச்சயம்.
மதிஃ	

தருமத்தைவிட்டு விலகாததாகிய கம்பிரு வுருடைய ஜந்த (கேள்வி உத்தரரூபமா யிருக்கிற கீதாசாஸ்திரமாகிய) சம்வாதத்தை எவன் படிப்பானே, அவனுல் ஞானமாகிற உத்தமமான யக்கியத்தினுலே நான் ஆராதிக்கப்பட்டவனுவேனென்பது என்னுடைய நிச்சயம்.

(ஸ்ரீ) இந்த கீதார்த்தத்தைத் தெரியாமல் வெறும்பாராயணம் மட்டும் செய்தவனுங்கூட என்னை ஆராதித்தவனென்பது கருத்து. எப்படிப்போலென்றுல், தன்னை யின்னுனென்று தெரியாமல் ஒருவன் தன்பெயரைச்சொல்லிக் கூப்பிட்டமாத்திரத்தில் அவன்முன்னைக் கூப்பிடாவிட்டாலும் தன்னைக் கூப்பிட்டதுபோல், எப்படி நினைப்பானே, அப்படியே தெரியாமலே என்னாமத்தை உச்சரித்தாலுங்கூட அவனிடத்தில் நான் பிரசன்னனுவேன். (நாராயண நாமத்தின் மகிமை தெரியாமல், அந்தியகாலத்தில் நாராயணநாமத்தை வாயினுல் சொன்ன அஜாமினனுக்கு பிரசன்னனானது போலவும், நெருப்பென்று தெரியாமல் அதை மிதித்தவனை நெருப்பு சுடுவதுபோலவும், மருந்தென்று தெரியாமல் அதைச் சாப்பிட்டவனுடைய வியாதியை அந்தமருந்து குணப்படுத்துவதுபோலவும் கொள்க.)

(ஶ்ரீ) ஜ்ஞாநயஜ்ஞ - என்றதினுல் இந்த கீதாசாஸ்திரத்தை ஞானயக்கியத்திற்கு சமானமானதென்று ஸ்துதித்ததாகவாவது அல்லது தேவாதிவிஷயமான யக்கியாதிகளைப்போல் பலனைக் கொடுக்கத்தக்கதாகவாவது, கொள்ளவேண்டியது. எனென்றுல், (யஜ்ஞ) யக்கியம் நாலுவிதம். (க) (விதியஜ்ஞ) விதியக்கியம், அதாவது— சரீரத்தினுல் செய்யத்தக்க பிரம்மயக்கியாதிகள். (உ) (ஜபயஜ்ஞ) ஜபயக்கியம், அதாவது - பாராயணாதிகளாகிய வாயினுலுச்சரிப்பது. (ங) (உபாம்ஶுயஜ்ஞ) உபாம்சுயக்கியம், அதாவது - பிறருக்குக் கேட்காமலிருக்கும்படி வாய்க்குள்ளாகவே உச்சரிப்பது. (ச) (மாநஸயஜ்ஞ) மானஸயக்கியம், அதாவது - மனதினுல் தியானிப்பது. இந்த நாலாவதாகிய மானஸயக்கியம் தான் ஞானயக்கியம். (படித்தது ஞானயக்கியமாகிறதில்லை யாகையால் ஸ்துதியாக சொல்லப்பட்டது).

(ஞ,வி) பலனைச்சொல்லி கீதார்த்தமானது ஸ்துதிக்கப்படுகிறது. ய3ஞ்ஞ=சகல ஜகத்தையும் தரிக்கிற பகவான் விஷயமான, அல்லது தருமத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிற. (மற்ற அர்த்தத்தில் பேதமில்லை.)

எக. ஸுஜாவாநநலாயஸு ஸுணாயாஜவியொநா
லொவிஷாகுஸுஹாநுமொகூநு வுாதூயாதுணாயுகுணாம்

யம்
நயம்
ஸுஜாவாநு*
சுநலாயஸு
ஸுணாயாஜவி†
லொவி
*மத்தம்
வாணாயுகுஜிணாம்‡
ஸாஹாநு
மொகூநு
வுாதூயாச

} எந்தமனிதனனவன்
சிரத்தையுடையவனுயும்
அசூயையற்றவனுயும்
கேட்கவாவதுசெய்வாலே
அவனுங்கூட
சகலபாபங்களிலிருந்துவிடுபட்டவனுய்
} புண்ணிய கருமங்களைச் செய்தவர்களு
டைய
} §
நல்லலோகங்களை
அடைவான்.

எந்த மனிதனனவன்சிரத்தை (விசுவாசம்) யுடையவனுயும் பிறர்படிக்கையில், இவன் டம்பத்திற்குப் படிக்கிறுன் பணத்திற் காகப் படிக்கிறுன் தப்பாகப் படிக்கிறுனென்று சொல்லுவதாகிய அசூயை யற்றவனுயும் கேட்கவாவதுசெய்வாலே, அவனுங்கூட சகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவனுய் புண்ணியகருமங்களைச் செய்தவர்களுடைய (புண்ணியகருமங்கள் செய்தவர்கள் அடையத் தருந்தசுவர்க்காதி லோகங்களை) நல்லலோகங்களை யடைவான். ()

எஉ. கூஜிஷதஜூதம்வாயு கூவியெகூமெரணவெதவா!
கூஜிஷஜூாநவம்மொஹம் வுரணஷ்டலெய நம்ஜயா!!

வெவாயு
னதஸு

ஓ! அர்சுன!
இதுவரையில் சொல்லிவந்தது

---

* (மீ,வி) ஆஸ்திகபுத்தி யுடையவன்.

† (மூ०) அர்த்தஞான மில்லாமல் கேட்டாலும். கூவி - என்றதினுல், அர்த்த ஞானத்துடன் கேட்டவன் நல்ல லோகத்தை யடையுனென்பதில் சந்தேகமில்லை யென்கிற கைமுதிகஞாயம் சொல்லப்பட்டது. (மீ,வி) இந்த கூவி - சப்தத்தினுல் கேட்டவனைப் பார்க்கிலும் படித்தவனுக்கும், படித்தவனைப்பார்க்கிலும் பிறருக்குச் சொன்னவனுக்கும், அவனைப்பார்க்கிலும் தேவதைகளுக்கும், முக்தியில் அதிக சுக முண்டென்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

‡ - § (ஈ) புண்ணிய கருமங்களைச் செய்து என்னை யாராதித்தவர்களான என் பக்தர்களுடைய நல்ல கூட்டங்களை.

சுகஉ பகவத்கீதை.

கூயா உன்னுலே

வனகாஹ்ருணே
வெதவா } ஓரோவிதமான மனதுடன்

ஸ்ரூதம் } கேட்கப்பட்டதா ?
கஹிசு
அ

வெறய நஞ்ஜய ஓ ! தனஞ்சயனே !

தெ உன்னுடைய

சுஜாநஸ்மொஹஃ அவிவேகத்தினாலுண்டான மோகமானது

ஷ்ரணஷ்டஃ } போய்விட்டதா ?
கஹிசு
அ

ஓ ! அர்சுன ! இதுவரையில் சொல்லிவந்த உன்னுலே ஓரோ விதமான மனதுடன் கேட்கப்பட்டதா ? ஓ ! தனஞ்சயனே ! உன் னுடைய அவிவேகத்தினாலுண்டான (பொருந்தாதென்கிற) மோகமானது போய்விட்டதா ?

(ஸ்ரீ) தன்னை உபதேசிக்கப்பட்டதை அர்சுனன் செவ்வை யாய்த் தெரிந்துகொண்டான் என்பதை அறியும்பொருட்டு பகவான் கேட்கிறார். (எஉ)

சுஜ்ஞ உவாச.

எக. நஷ்டோமொஹஃஸ்ம்ருதிர்லப்தா த்வத்ப்ரஸாதான்மயாச்யுத.
ஸ்திதோஸ்மிகதஸந்தெஹஃ கரிஷ்யெவசனந்தவ॥

சுஜ்ஞ உவாச அர்சுனன் சொல்வது

ஹ்ருஷீகெச ஓ ! ஹ்ருஷீகேசனே !

தவ உம்முடைய

ப்ரஸாதாத் அநுக்ரஹத்தினாலே

மயா என்னுலே

மோஹஃ மோஹமானது

ஸ்ம்ருதிஃ ஆத்மஸ்வரூபானுசந்தானமானது

லப்தா அடையப்பட்டது

அச்யுத அச்சியுதனே

நஷ்டஃ போய்விட்டது

கதஸந்தெஹஃ சந்தேகநிவிருத்தியடைந்தவனாய்

ஸ்திதஃ } இருக்கிறேன்
கரிஷ்யெ

தவ உம்முடைய

வசநம் வாக்கியத்தை

கரிஷ்யெ நிறைவேற்றுவேன்.

அர்சுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானேநோக்கிச் சொல்வது - ஓ! அச்சுதா! உம்முடைய அநுக்கிரகத்தினாலே என்னுல் ஆத்மசுவரூபாநு சந்தானமானது அடையப்பட்டது. அக்கியானம் போய்விட்டது. சந்தேகநிவிருத்தி யடைந்தவனு யிருக்கிறேன். உம்முடைய வாக்கியத்தை நிறைவேற்றுவேன். (நீர்சொன்னபடி செய்வேன் என்பது கருத்து.)

(ஸம) அவிவேகம் போய்விட்டதா என்கிற கேள்விக்கு அக்கியானம் போய்விட்டதென்று உத்தரம் சொல்லப்பட்டது. இந்த உத்தரத்தினுல், சாஸ்திர விசாரத்திற்கு அக்கியாந நிவிருத்தியும் ஆத்ம சுவரூபாநு சந்தானமும் தான் பலனென்று வெளியிட்டதா கிறது.

"உம்முடைய வாக்கியத்தை நிறைவேற்றுவேன்" என்றதினுல், எனக்கு ஆகவேண்டியதாக ஒன்றுமில்லை, உம்முடைய உத்தரவை நிறைவேற்றுவது என்னுடைய கடமையென்று எண்ணுகிறேன், என்கிறதாத்பரியம் கிடைத்தது.

(ர�ா) ஷ்ரீதிஷ்ஷா = தத்துவஞான மடைந்தேன். அதாவது- ஆத்மா பிரகிருதி விலக்ஷணனென்றும் பிரகிருதி சுவபாவமுடையவனல்லவென்றும் ஞான சுவபாவ முடையவனென்றும் பரமபுருஷனுக்கு சேஷனென்றும் பரமபுருஷனால் நியமிக்கப்படத்தக்கவனென்றும் ஞானமும், சகல ஜகத்தின் சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரம் முதலிய லீலையை யுடையவும், சகல தோஷங்களுக்கும் விரோதியான கல்லியாண சுவரூபியானவும், அளவற்ற ஒப்பில்லாத ஞானம் பலம் ஐசுவரியம் வீரியம் சக்தி தேஜஸ் முதலிய சகல கல்லியாணகுண சாகரமும் பிரம்மசப்தத்தினுலே சொல்லப்படுகிறவுமான பரமபுருஷன் விஷயமான யதார்த்த ஞானமும், இப்படிப்பட்ட பராவர தத்துவங்களுடைய யதார்த்த ஞாலப்பியாசத்தினுலே நாளுக்குநாள் விருத்தியடைகிற பரமபுருஷனுடைய பிரீதியையே முக்கியபலனு யுடைய நித்திய நைமித்திக கருமானுஷ்டானம் நிஷித்தபரிகாரம் சமதமாதி முதலிய ஆத்ம குணங்களால் சம்பவிக்கிற பக்தியென்ற பரமபுருஷ உபாசனையினுலேயே வேதாந்தங்களால றியத்தக்கவரும் பரமபுருஷரும் வாசுதேவருமாகிய நீர் அடையப்படத் தக்கவனென்கிற ஞானமும் கிடைத்தது. அதினுலே, மதலம்ஜெஹம்=பெந்துசிநேகம் கருணை இதுகளினுல் விருத்தியடைந்த விபரீதஞானத்தினு லுண்டான சகல சந்தேகமும் நீங்கினவனேன். நஷ்டாமொஹம்=அநாத்மாவான பிரகிருதியில் ஆத்மாவென்றும், பரமபுருஷ சரீரமானதால் அவனையே ஆத்மாவாக உடைத்தான சகல சேதன சேதனவஸ்துக்களை அப்படியல்லவென்றும், பரமபுருஷனுடைய ஆராதனமா யிருப்பதினுலே பரமபுருஷப்

பிராப்திக்கு எதுவான நித்திய கைவல்ய கருமங்கள் பெற்று எது வென்றும் உண்டாயிருந்து மோகமானது போய்விட்டது.

(ஸீ.வி) ஸ்ரீகிருஷ்ணா = நாராயண அவதாரிகளையும் அவர்களைச் சார்ந்தவர்களையும் கொல்லுவது அவசியமென்றும் அது பாபகருமமென்றும் ஞானமடையப்பட்டது. (எட)

ஸஞ்ஜயஉவாச.

எச. ஏதாந்ருதம்வாஸவ்யஸ்யஸ்ய பார்த்தஸ்யஸ்யாத்மாதாத்மநீ
ஸம்வாதமிமமஸ்ரௌஷமத்புதம்ரோமஹர்ஷணம்॥

ஸஞ்ஜயஉவாச	ஸஞ்ஜயன் சொல்வது
ஸ்ரீஹரி	இவ்விதமான
மஹாத்மநஃ	மகாத்மாவான
வாஸுதேவஸ்ய	வாசுதேவனையுடையவும்
பார்த்தஸ்ய	அர்ஜுனனையுடையவும்
அத்புதம்	ஆச்சரியமானதும்
ரோமஹர்ஷணம்	மயிர்க்கூச்சருண்டாக்குந்தன்மையான
இமம்	} இந்தசம்வாதத்தை (சம்பாஷணையை)
ஸம்வாதம்	
ஸ்ரௌஷம்	கேட்டேன்.

ஸஞ்ஜயன் திருதராஷ்டர மகாராஜாவைநோக்கிச் சொல்வது—

நான் இவ்விதமான மகாத்மாவாகிய வாசுதேவனையுடையவும் அர்ஜுனனையுடையவும் ஆச்சரியமானதும் மயிர்க்கூச்சருண்டாக்குந்தன்மையான இந்த சம்வாதத்தை (அவர்களிருவருக்குமிடம் நடந்த உபதேச பிரதியுத்தரங்களை)க் கேட்டேன். (எச)

எந. வ்யாஸப்ரஸாதாச்ருதவானேதத்குஹ்யமஹம்பரம்
யோகம்யோகேச்வராத்க்ருஷ்ணாத்ஸாக்ஷாத்கதயதஃஸ்வயம்॥

வ்யாஸப்ரஸாதாத்*	} வியாஸமகரிஷியினுடைய அனுக்கிரகத்தினாலே
ச்ருதவான்	கேட்டவனான
ஏதத்	இந்த
குஹ்யம்	இரகசியமானவும்

---

* (ஸீ.வி) பாரதயுத்தம் துடங்கும் காலத்தில், குருக்ஷேத்திரத்தில் யுத்த களத்தில் நடக்கும் சகல சங்கதிகளும் எனக்கு கோசாய்த் தெரியும்படியாயும் தெரிந்த சகலத்தையும் உடனுக்குடன் சொல்லும்படியாயும் வியாஸபகவான் எனக்கு ஞானக் கண் கடாக்ஷங்களைக் கொடுத்திருப்பதாகிய அனுக்கிரகத்தினால்.

ஏரம்	உத்தமமானவும்
யொமம்	} யோகசாஸ்திரமாகிய இந்தகீதையை
வாதசு	
ஸெயம் வே	தாஞகவே
கூயதோ	அர்சுனனுக்குச்சொன்னவரும்
யொகிமஹா ஸ்வ ராசு*	சகலயோகங்களுக்குமீசனானவருமான
கிருஷ்ணோ சு	கிருஷ்ணபகவானிடத்திலிருந்து
சுயம்	நான்
வ்யாசப்ரசாதாத்	நேராகவே
ஸ்ருதவாந்	கேட்டேன்.

வியாஸ மகரிஷியினுடைய அனுக்கிரகத்தினலே, இரகசியமும் உத்தமமுமான யோகசாஸ்திரமாகிய இந்த கீதையை, தானகவே அர்சுனனுக்குச் சொன்னவரும் சகலயோகங்களுக்கு மீசனுமான கிருஷ்ணபகவானிடத்திலிருந்து நான் நேராகவே கேட்டேன். (எநி)

எசு. ராஜந்ஸம்வாதமிமம் அத்புதம் புண்யம் ஹ்ருஷ்யாமி ச புநர்புநः ॥

ஏ ராஜந் ஏ ! திருதராஷ்டரமகாராஜாவே !

சுப்ரியம் ஆச்சரியமானவும்

புண்யம் புண்ணியமானவும்

கேசவார்ஜுநயோः கிருஷ்ணர்சுனர்களுடைய

இமம் } இந்த சம்வாதத்தை

ஸம்வாதம் நினைத்துநினைத்து

ஸ்ம்ருத்வா ஸ்ம்ருத்வா அடிக்கடி

ஹ்ருஷ்யாமி சந்தோஷமடைகிறேன்.

ஓ ! திருதராஷ்டர மகாராஜாவே! ஆச்சரியமும் புண்ணியமுமான கிருஷ்ணர்சுனர்களுடைய விந்த சம்வாதத்தை நினைத்து நினைத்து அடிக்கடி சந்தோஷப்படுகிறேன். (எசு)

எஎ. தச்சஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ரூபமத்யத்புதம் ஹரேः

விஸ்மயோ மே மஹாந்ராஜந் ஹ்ருஷ்யாமி ச புநः புநः ॥

---

* (ஈ) ஞானம் பெலம் சௌரியம் வீரியம் சக்தி தேஜஸ் முதலியனவைகளுக்கு நிதியாயிருக்கிறவரான.

† (ஸீ,வி) பரலோகத்தில் சுகத்திற்கு ஏதுவானதும்.

சுகுசுசு	பகவத்கீதை.
வெஹபாஜ்ஞ	ஓ ! அரசனே !
வரிஷ்ட	மூன்றாவது விருத்தனகவாயிலுடைய
சுத்ரு ஸுத	அதிகஆச்சரியமான
ரூப ரூபவத்	அந்தவிசுவரூபத்தையும்
வாஸுதேவ வாஸுதேவ	நினைத்துநினைத்து
ஹே	என்னுடைய
விஸ்மயஃ மே	விஸ்மயமானது
மநஸ்து	அதிகமாயிருக்கிறது.
புநஃ புநஃ	மின்னலைமின்னலும்
ஸம்ருத்ய	ஸம்ருத்திசெய்கிறேன்.

ஓ ! அரசனே ! மூன்றாவது விருத்தனவாயிலுடைய அர்ஜுனனுடைய அந்த விசுவரூபத்தையும் நினைத்து நினைத்து என்னுடைய விஸ்மயமானது அதிகமாயிருக்கிறது. மின்னலும் மின்னலும் ஸம்ருத்திசெய்கிறேன். (எஎ)

எஅ. யத்ர யோகேச்வரஃ க்ருஷ்ணோ யத்ர பார்த²ோ தநுர்த⁴ரஃ
தத்ர ஸ்ரீர்விஜயோ பூ⁴திர்த்⁴ருவா நீதிர்மதிர்மம

யத்ர	எங்குபரமாத்மனில்
யோகேச்வரஃ*	யோகங்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரனான
க்ருஷ்ண கிருஷ்ண	கிருஷ்ணனுடனும்
யத்ர	எங்குபரமாத்மனில்
பார்த²ஃ	விஸ்வத்தைத்தாங்கிய
தநுர்த⁴ரஃ	அர்ஜுனனுமோ
தத்ர	அங்குபரமாத்மனில்
ஸ்ரீர் ஸ்ரீ	இராஜ்ஜியலக்ஷ்மியும்
விஜயஃ	ஜயமும்

---

* (ஈ) உயிர்த்தெழும் தூய்மைபெற்றஆன்மாக்கள் சகல சேஷத்வ சேஷனப் பிராப்தங்களுடைய சகல சுவபாவங்களாலும் யோகங்களெல்லாம் ஈசுவரியம்; என்றும், தன்னுடைய சங்கல்பத்திலேயே சேஷத்வ சேஷனங்களான சகலவஸ்துக்களுடைய ஸ்திதி பிரவிருத்தி நிவருத்திகளுடைய சேஷத்வமே யுடையவர் என்பது தாத்பர்யம். (ஜ்ஞ) யோகீச்வரஃ - என்றுபாடம். உயர்ந்தஞான யுபாயங்களினால் சேஷபூதனான இவ ஈசுவரன் என்று அர்த்தம்.

ஸ்ரீ* அபிவிருத்தியும்
நீதி நியாயமும்
ரூபமா நிச்சயமாயிருக்கின்றனவென்பது
ஆ என்னுடைய
மதி அபிப்பிராயம்.

எந்தப் பக்ஷத்தில் யோகங்களுக்கெல்லாம் ஈசனை கிருஷ்ண பகவானும் காண்டிவமென்கிற வில்லை யுடைத்தாயிருக்கிற அர்ஜுனனோ, அந்தப்பக்ஷத்தில் இராஜ்ஜிய லக்ஷ்மியும் ஜயமும் அபிவிருத்தியும் நியாயமும் நிச்சயமா யிருக்கின்றனவென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

(ஸ்ரீ) இதிலால், இவ்விதமான தன்னுடைய நிச்சயத்தை திருதராஷ்டிரன் கேட்டு, இனியாவது கிருஷ்ணபகவானை சரணமடைந்து, பாண்டவர்களை சமாதானம் செய்துகொள்ளட்டுமென்பது சஞ்சயனுடைய எண்ணமென்று வெளியாகிறது. (எஅ)

ஒம் தத் ஸத்இதி ஸ்ரீ மத்³பகவத்³கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்³ரஹ்மவித்³யாயாம் யோக³ஸாஸ்த்ரே ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதே³ மோக்ஷஸந்ந்யாஸயோகோ³ நாம அஷ்டாத³ஸோயத்⁴யாய:.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

ஸ்ரீ மத் பகவத் கீதா

ஸம்பூர்ணம்.

மோக்ஷஸந்ந்யாச யோகமென்கிற
பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கீதார்த்ததீபிகை
என்கிற உரை முற்றும்.

ஓம் மதுஸூதனாய நம: ஹரி: ஓம்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து. ஸுபம்.

---

* (மீ,வி) ஐசுவரியம் அல்லது சம்பத்து.

அட்டவணை.

பொரு.	பக்கம்.
சு.	
சுகோக்ணாவொசிவும் ...	கசகூ
சுகிநி-க்ஹாவிஹ்துதாநி ...	நுசு
சுநிஜெ்ருகாதிராஹுஸாகூஃ ...	உகூஅ
சுவாயாஷ்நிந்ரியாராஃஃ ...	கoச
சுறெவுதெராயஃதாஹ்ரெராயo ...	சசு
சுஜோநதாஃஹிஃசாநதுவெஹ்o ...	சoசு
சுஜோநிதுஸாஸாதெராயா ...	சநு
சுஜோவிஸநவுயாதுரா ...	கநசு
சுஜாஸாஸாஉயாநஸாஜூ ...	கஎடு
சுஜாநெநாவுதிcஜாநஞ்சூ ...	ககூஉ
சுஜாநoசாஹிஜாதவுவு ...	நுசுக
சுத்துகூராயுவுஉவுவெ ...	சூநஉ
சுதெராஹிமொகெவெஹெச ...	நுநுசு
சுதெரு்திதசுவுவுஃஹிஹ்o ...	நoஉ
சுரூஸஸாராஃஹெவுஷாஹாஃ ...	ந
சுயுசெநவுரயாஷ்தெகூராயo ...	கஉந
சுயுஹி நoஹுராயாதிஷ்o ...	சூஉ
சுயுதுவசுகூஃஹெஹ்oகூாராசு ...	கூளஎ
சுயுதுவசுசூoயுரு்ஃஹிசo ...	நுஉ
சுயுதுவெநoநிதுஜாதo ...	சஅ
சுயுவாவுஹாஷ்நெதெதந ...	நஎo
சுயுவாயொஃிநாஜெவ ...	உநகூ
சுயுவுவஹிநாநுஜுவுஷ்டாவ ...	ககு
சுறெயுதுவுஸுஜெகூாஹி தி ...	சூநகூ
சுஜுவுஷ்டவுஃஹுவுஹிதொஹி ஃ ...	சகo
சுதுஸுகாயெயஷ்டாநo ...	நுகூஎ
சுதுவுஷ்டாஹவுஃஹுதாநாo...	சூநகூ
சுயுஃ்நாஹிஹவாஃசுஜுஷ்ண ...	உரு
சுயுஃ்யுஃ்ருிதியா	கூசக

பொரு.	பக்கம்.
சுயுஸாஃிஷுஸாநுநாஷ்ஷ ...	நுகூ
சுயுஸொயுஃ்oவுவுவுதாஃ ...	..
சுயிஹுிதஜுகிஃவெராதுo ...	உoநி
சுயிஹுிதoசுஷ்ஷொஹாவு ...	உசூ
சுயியஜுிஹுவெவாதுர ...	..
சுயியஜுிஃயoகொதுர ...	உசுஉ
சுயிஷ்நாநoதியாகதிநா ...	சஉந
சுயிஷாயஃிநஸுாயா ...	நசுஉ
சுயுதஜுாநதிதுசூo ...	சசுஎ
சுயுதவிவுாவிவுாநாo ...	நகூஉ
சுயெஷுதெவயஜுிo ...	சூஎஅ
சுநநுவெதாஹுஸ்திo ...	உஅஎ
சுநநுாஸ்ஜுயஜொஃிo ...	நஉந
சுநநுவெவயொவெ ...	சஉஅ
சுநவெசுஷ்ஸாஷ்ஷிஃவுஃ ...	சசஉ
சுநாதுநஹுஸாதுர்கெ ...	உநஉ
சுநாஜிகுாநிஸ்ணகுாகு ...	சகச
சுநாஜிசுவாoஸுஹு ...	சஎந
சுநாஜியுாஜுிநஜு ...	சஎந
சுநாவுஜுஷ்டிஹுவுஃo ...	உந
சுநாஸ்நொவுர செயவு ...	சந
சுநாஸ்ரிதுஃசுஷ்மoo ...	உஎஃ
சுநிசெதுஃஸ்ஷிஜிஃ ...	சசச
சுநிசுநவிவாஹெஷ்ய ...	சஉக
சுநிதுிஹுஸுவoமொகா ...	நநச
சுநிஷ்டிஷ்டoஜிஸ்ரoச ...	சஎஃ
சுநுவெமகாoவாவுo ...	நகூஉ
சுந்வெoயoகுஷ்யoஹிoஹாo ...	சந3
சுநெவுஜி திவிஹ்ராஜுஃ ...	3சக
சுநெகுஜுநஹுoவிஐஃ ...	உசூ

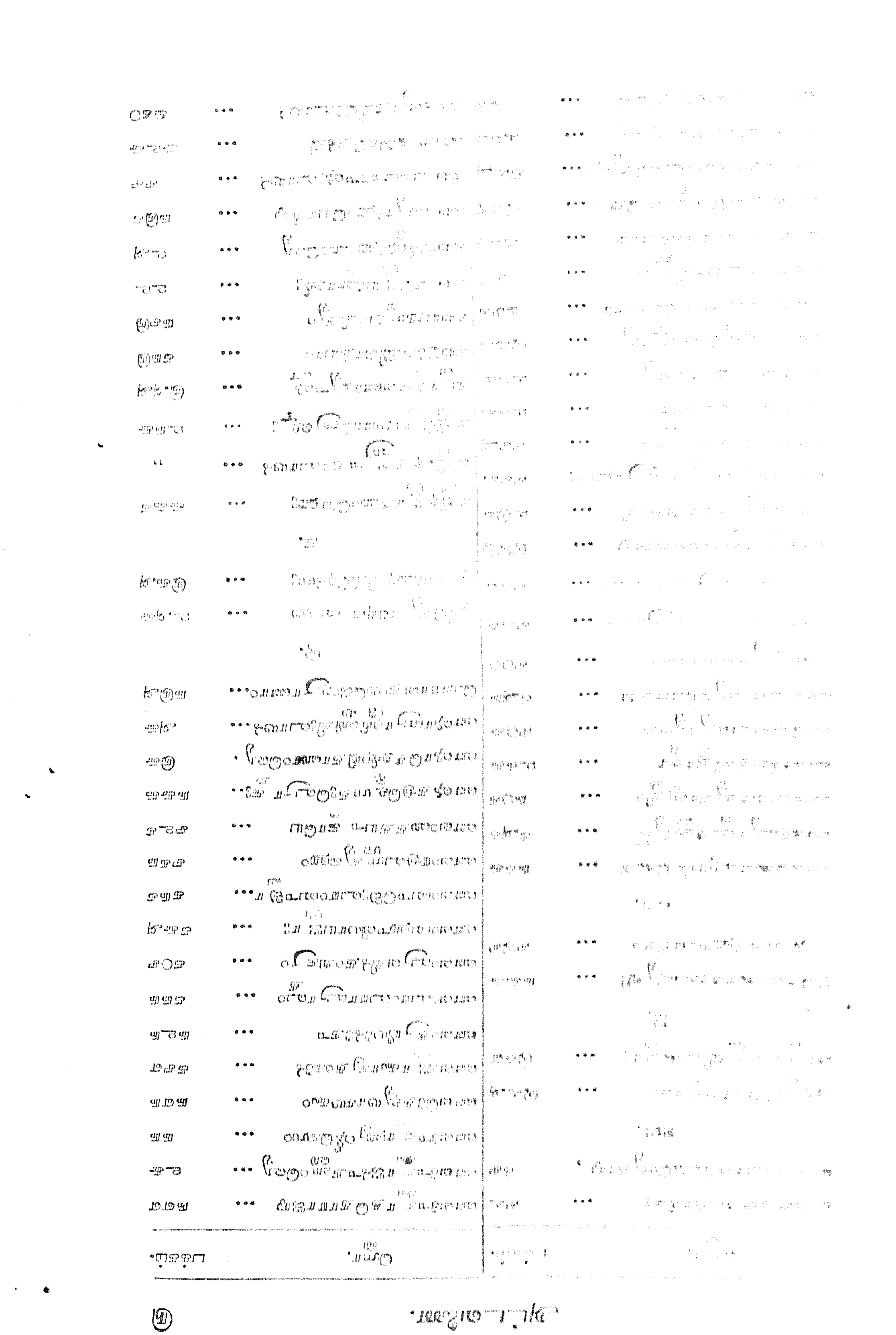
அட்டவணை.

பொரு.	பக்கம்.
சு.	
சுகோக்ணாவொசிவும் ...	கசகூ
சுகிநி-க்ஹாவிஹ்துதாநி ...	நுசு
சுநிஜெ்ருகாதிராஹுஸாகூஃ ...	உகூஅ
சுவாயாஷ்நிந்ரியாராஃஃ ...	கoச
சுறெவுதெராயஃதாஹ்ரெராயo ...	சசு
சுஜோநதாஃஹிஃசாநதுவெஹ்o ...	சoசு
சுஜோநிதுஸாஸாதெராயா ...	சநு
சுஜோவிஸநவுயாதுரா ...	கநசு
சுஜாஸாஸாஉயாநஸாஜூ ...	கஎடு
சுஜாநெநாவுதிcஜாநஞ்சூ ...	ககூஉ
சுஜாநoசாஹிஜாதவுவு ...	நுசுக
சுத்துகூராயுவுஉவுவெ ...	சூநஉ
சுதெராஹிமொகெவெஹெச ...	நுநுசு
சுதெரு்திதசுவுவுஃஹிஹ்o ...	நoஉ
சுரூஸஸாராஃஹெவுஷாஹாஃ ...	ந
சுயுசெநவுரயாஷ்தெகூராயo ...	கஉந
சுயுஹி நoஹுராயாதிஷ்o ...	சூஉ
சுயுதுவசுகூஃஹெஹ்oகூாராசு ...	கூளஎ
சுயுதுவசுசூoயுரு்ஃஹிசo ...	நுஉ
சுயுதுவெநoநிதுஜாதo ...	சஅ
சுயுவாவுஹாஷ்நெதெதந ...	நஎo
சுயுவாயொஃிநாஜெவ ...	உநகூ
சுயுவுவஹிநாநுஜுவுஷ்டாவ ...	ககு
சுறெயுதுவுஸுஜெகூாஹி தி ...	சூநகூ
சுஜுவுஷ்டவுஃஹுவுஹிதொஹி ஃ ...	சகo
சுதுஸுகாயெயஷ்டாநo ...	நுகூஎ
சுதுவுஷ்டாஹவுஃஹுதாநாo...	சூநகூ
சுயுஃ்நாஹிஹவாஃசுஜுஷ்ண ...	உரு
சுயுஃ்யுஃ்ருிதியா	கூசக

பொரு.	பக்கம்.
சுயுஸாஃிஷுஸாநுநாஷ்ஷ ...	நுகூ
சுயுஸொயுஃ்oவுவுவுதாஃ ...	..
சுயிஹுிதஜுகிஃவெராதுo ...	உoநி
சுயிஹுிதoசுஷ்ஷொஹாவு ...	உசூ
சுயியஜுிஹுவெவாதுர ...	..
சுயியஜுிஃயoகொதுர ...	உசுஉ
சுயிஷ்நாநoதியாகதிநா ...	சஉந
சுயிஷாயஃிநஸுாயா ...	நசுஉ
சுயுதஜுாநதிதுசூo ...	சசுஎ
சுயுதவிவுாவிவுாநாo ...	நகூஉ
சுயெஷுதெவயஜுிo ...	சூஎஅ
சுநநுவெதாஹுஸ்திo ...	உஅஎ
சுநநுாஸ்ஜுயஜொஃிo ...	நஉந
சுநநுவெவயொவெ ...	சஉஅ
சுநவெசுஷ்ஸாஷ்ஷிஃவுஃ ...	சசஉ
சுநாதுநஹுஸாதுர்கெ ...	உநஉ
சுநாஜிகுாநிஸ்ணகுாகு ...	சகச
சுநாஜிசுவாoஸுஹு ...	சஎந
சுநாஜியுாஜுிநஜு ...	சஎந
சுநாவுஜுஷ்டிஹுவுஃo ...	உந
சுநாஸ்நொவுர செயவு ...	சந
சுநாஸ்ரிதுஃசுஷ்மoo ...	உஎஃ
சுநிசெதுஃஸ்ஷிஜிஃ ...	சசச
சுநிசுநவிவாஹெஷ்ய ...	சஉக
சுநிதுிஹுஸுவoமொகா ...	நநச
சுநிஷ்டிஷ்டoஜிஸ்ரoச ...	சஎஃ
சுநுவெமகாoவாவுo ...	நகூஉ
சுந்வெoயoகுஷ்யoஹிoஹாo ...	சந3
சுநெவுஜி திவிஹ்ராஜுஃ ...	3சக
சுநெகுஜுநஹுoவிஐஃ ...	உசூ

பொ.	பக்கம்.
சுகுஷ்ரூஷாஸமாதி ...	உஎசு
சுந்தகாமெசரோவெ ...	உஅ0
சுந்தவ தூஷமந்தெஷாம ...	உசுஅ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	சக
கூ.	
கூவ்ராஹிஜெகொஹவாஜு ...	ஙகடு
கூமசோவாயிநொதிர்ஃ ...	ஙஅ
கூவாதிர்தநஸ்ரூயஃ ...	டுஎடு
கூவாரூஷ்வஹந்தி ...	க
கூவாரூஃவிதாஃவூதரூஃ ...	கஅ
கூவாரூநாதூமாஜுஹ்ராதிரூஜு ...	கச
கூவாரூவாவாஹநந்ஸளஹ ...	சசுக
கூஜ்ராஹிஜநவாநஹி ...	டுசுக
கூதுநெவாதநாதூஷ்டஃ ...	எஉ
கூதுநெவஹஹதூஷ்டஃ ...	க0எ
கூதவஜெரவிஃயெயாதர ...	எக
கூதவஜந்தகஃணி ...	கஎடு
கூதஹந்ஹாவிதாஹவாஃ ...	டுஎக
கூதஹந்யஃயொமாஜுள ...	ககஉ
கூதஹந்ஹந்திநஃரூகூ ...	உஉடு
கூஜெதவஹூராதநொவந்யதூஃ ...	உகக
கூதளவஜெநஹவள்தர ...	உஙக
கூநிதூராஃஹந்விஷ்ணூஃ ...	ஙடுச
கூஜூதவஜந்ஃகளஜெய ...	ககஙக
கூவஜெரூஜாணஃஜமு ...	அச
கூவ்ரூஹவநாவ்ரூகாஃ ...	உஅங
கூயாதராஃஹந்வஜ்ரம ...	ஙகo
கூயாஹ்ஹகுவஜராஜொரூ ...	டுசஅ
கூராராகெஷாஃள்நெஜெரூமம ...	உகo
கூதெள்ராஜிஜ்ஞாஹாயஃள்யீள் ...	உசுக
கூவ்ரதம்ஜ்ஞாநஜிதெந ...	கஉஎ
கூஜரூவஜெஜநஃநஜரூஜணொதி	சஙு
கூஜரூவசஃவெரூதிகுஷ்டுசஃ ...	,,

பொ.	பக்கம்.
சுகுஷ்ரூஷாஸமாதி ...	ஙடுஅ
சுந்தகாமெசரோவெ ...	டு
சுந்தவ தூஷமந்தெஷாம ...	சுடுஎ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	சசுக
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	கo0ங
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	சஎஙு
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	கஎடு
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙசஅ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙசுக
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உடு
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உசுஎ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	கo0ச
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	சஎஙு
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙடுச
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙசுஎ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙஙஅ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உருடு
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உசசு
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ச
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙடுச
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	,,
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙஙஎ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙஙஙக
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உடு
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உசகூ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	கதஎ,சுசுக
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உடுக
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙகஎ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙசஎ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	கசஙு
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	கசுஅ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	கசுக
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙஙஅ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உருடு
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உசச
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உசசு
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ச
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙடுச
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	,,
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙஙஎ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙஙஙக
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உடு
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உசகூ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	கதஎ,சுசுக
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உடுக
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙகஎ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙசஎ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	கசஙு
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	கசுஅ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	கசுக
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ஙஙஅ
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உருடு
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உசச
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	உசசு
சுந்தவஜுஜெஜெஹூஃ ...	ச

அட்டவணை.

பொ.	பக்கம்.
காவேரணூதொஷொவஹத ...	ங
காரூகாரணகதிர்ஜகூ ...	சஅ
காரூதிஹூவமுகசிர் ...	கூ
காரூசிதெரூவயசுகசிர் ...	சுகச
காதொஷிதொககூயசூரசு ...	ஙகசு
காஸூபவாதிஷொவஷ் ...	சு
காம்சூஷ ஜுஷுகசிரணாம்ஷிதிம் ...	கச்ஊ
கிஓவாராஷுகயம்தெனதாரு ...	நிஊக
கிரீடிநம்முதிநம்சகூஹஹும் ...	சகக
கிரீடிநம்முதிநம்சகிரணம்ப ...	ஙஅங
கிங்கசிகிகசெடகி	கசஅ
கிம்தஉஹகிதிப்பூரதம் ...	உஎநி
கிம்தொராஜெநமொவிஜ ...	கஅ
கிம்வாநஸ்ரர்ஹணாஷ்வாணூராஷ்	ஙஙச
கீகிர்ஸ்ரீவர்காகூநாரீணாம் ...	ஙகூச
கூதிஹாகூமதிஜம் ...	உள
கூராகதெசிவதிஹாதூம் ...	கசன
கூராயிஓாம்ஹயாஹகூஷ் ...	ககங
கூராகூயகூரதம்தொஷம் (உ)	உஉ
கூராகூயெபூரணரூஜி ...	உங
கூரவயாஷாயாவிஷ்டஷ் ...	கநி
கூரஷிமளாகூயவாணிஜூம் ...	கூநிஉ
கெவிதிம்ஹாஹரஹாஜமொஷா	ஙகூஉ
கெரவாஜர்நயொஷ்வாணூம்.	கூகநி
கெஷாகெஷாசஹாவெஷா..	ஙநிக
கெகிர்யாஹஹயொஜிவ்ம் ...	கஉ
கெகிர்ம்மெஷீநுமாணர ... தெதாரு.	நிஉக
கஷஜெயவ்ரதிஜாநீஹி ...	ஙஙஉ
கிரயதெதஜிஹவெரா தம் ...	நிகூச
கிரயதெஜஹாஷாயாஷம் ...	கூஙச
கிரயாவிமொஷ்ஜஹாஷாம் ...	நிங

பொ.	பக்கம்.
கதிர்ம்நெசஹ வியநெராஹாசு.	சூஎஅ
கசிர்மெவெதகூயீர்யம் ...	கூ0உ
கசிர்ஜம்ஜாபீயாகாஹி தி ...	கூஅ
கசிர்ஜாநிஜிதாநுஹவர்காரு ...	ஙகூஅ
கசிர்ணஹாகூதிவ்யாஹாகூஃ ...	நிகநி
கசிர்ணொஹ்ய விஜொஜிவ்யம் ...	ஙசஙூ
கசிர்மெணவஹிஹம்வஹிஜிம் ...	ங0ஙூ
கசிர்ணுகசிர்யுஃவெஜெரூசு ...	ஙநி0
கசிர்ணுஜிவ்ரவ்யதெதாவி ...	ஙநிநி
கசிர்ணுவாயிகாரூஹெ தி ...	கூச
கசிர்ப்ரஹொ ஹூவம்விஜி ...	ங0ச
கசிர்ணிவ்ரவிஜ கூதி த் ...	கூசஅ
கசிர்ஹுர்யாயிகொயொதீ ...	உசஙூ
கசெர்ம்ஜ்ரியாணிஹுயஜ்ய ...	கூங
கசெர்ம்ஜ்ரியெஃகசிர்யொமம்...	கூச
கமர்யதஜ்ஃஜீரஹொ ழ ...	நிஅநி
கவுகூஷயெவ்ரூநஹுராதி தி ...	ங0ஙூ
கவிம்வ்ராணஜநர்மாஹிதராம்	உஅச
கஹொஉதெநநமொஜு ...	ச0உ
காசிஹுஷ்ஃகெர்யஹுஷ்ஃ ...	கஉச
காசிகெர்யவியர்கூநாம் ...	உ0ங
காசிகெர்யொ ஹூவம்வெமம் ...	உ00
காசிமர்ஜ்ரிதுஊஷ்வ்ஜிராம் ...	நிசூள
காசிஷுவெணகுளதெய ...	கஉள
காசொதாநஃஹமர்வொராஃ ...	நிகூ
காசொவஹொமவொராஃ ...	நிகூஅ
காவெசிவெஹொவெஹஹர்ஜத ஜ்ராநாஃ. }	உகூநி
காஃஃகெர்யஹுமாவொஹஃ ...	நிளச
காசிராநாம்கசிர்ணாம்நுராஹம்...	கூ0நி
காயெநசிநஹுராவ்ர்ஜிரா ...	கஅஅ
காரணம்ஹ்ரணஹும்தொரஹுரு ...	சஅங

ஸொ.	டக்கம்.
ஸொராயா உவகிஷாஸொஹு ...	எச
ஸெஸொயிகதாஷ்ஷெஷ்தாம ...	சஉச
ஸெஸ்பூஷிஸாஹுஹஜிஃவாயுஃ ...	உஜ
ஹ.	
ஹஷ்ஜிவூஸ்தாவ்யத்திம் ...	சகச
ஹதிஷாஹஹுஜிஸ்தூஹு ...	கடச
ஹதிஷாஹமஹதாஷ்ஷாஹ்ஸ ...	நச
ஹதிஹுத்ஸ்வ்ரு ஹஷ்ஷாஸ்ஜீ...	நகக
ஹாஜ்ஜீவாஹ்ரூஷாதெஷ்ஹஷாஸ்சு...	சக
ஹரிஷாவிஸ்ரு ஷஹஸ்தாதி ...	டுசச
ஹஷ்ணாஹஷ்ணெஷ்வாவதுஷ்ஞெ..	சகடு
ஹஷ்ணாஸ்தாநதீதுதீரு ...	டுஉ0
ஹஷ்ணாவதுஜ்ஜஇதெவ ...	டுஉச
ஹஷ்ணெஹுஸ்வஷாஷ்வெதி ...	டுசச
ஹஷ்ஷிநஹுசுவாஹ்ஜிஷ்ஹா ...	உக
ஹுஹீஸ்ஸெஸ்தாதிஷாஷ்யாதி ...	டுசஉ
ஹ்யவஸ்யசுஷ்ஸாவஷ்ஷா ...	நஎச
ஹ்யவஸ்ஷாணாஜ்ஜிஸ்துஷாயுஃ ...	நடஅ
ஹ.	
ஷதஷ்விஸ்யாஹஜஷ்ஜெஜிஷாம ...	உசுச
ஷஜ்ஜுஷாம்ஹஜிஸஃசுஷ்ஷுஷ்ஷ ...	உநச
ஷாதஷ்வஸ்ணஸ்ருஃஜியாஷ்வுஷ்டு ஃ.	சசந
ஷிஜ்ஞாஜஷ்ஜிஸ்யொஷ்ஜு ...	டுசஅ
ஸெஸதவாஷவஸ்சுஜிஷ்ஷாணீ ...	சுசச
ஹாஜ்ஞாஷாஸ்யவ்ஸ்ணஸ்ஷாதி ...	டுஉஅ
ஹஜிஸ்ஸெஸுதாஷாஸ்ஸ்யாயஷொஷம்...	சசசு
ஹஜிஸ்ஸெஸ்யாயதாதாஸ்ஸுஃ ...	உ0உ
ஜ.	
ஜ்ஷஸ்ஹுஷ்ணஷ்வ்ருத்திஷ்வாஃ ...	டுசஎ
ஜஸகஜிஸ்மஜெஜிஷ்வு0... ...	சகக
ஜஸஸ்பந்ஷவிஜிஜிஸ்ஷுஷ்சாஃ ...	சுஅ
ஜஸஸ்ஸுஷ்ஜாஷாஃஜிஸ்வெஃ ...	டுஉ0

ஸொ.	டக்கம்.
ஜுத்தீஸ்ஜாஷாஸ்ஸுஷ்ஜி ...	சஎச
ஜுஸொஷ்ஷ்வஸ்ஸாஸ்ஸொஷ்ஜி ...	நஎச
ஜுஸாஸ்ஸாஜ்ஜிஸ்ஸொஷ்ஷு ...	சஎச
ஜுஜீஸ்ஸ்ரூஸ்ஸாஸ்ஸாஸ்ஸெஸ்..	சஅ
ஜுஸ்ஸுஜ்ஜிஸ்ஸ்ரூஸ்ஸொஸ்ஸுஸ்ஸ	சஎ
ஜுஸ்ஸாஸ்ஸ்ஸ்ரூஸ்ஸொஸ்ஸுஸ்ஸ ...	டுசச

۱	حمد باری تعالیٰ	...
۱	نعت رسول مقبول صلی اللہ علیہ وسلم	...
۲	منقبت حضرت امیر المومنین علی کرم اللہ وجہہ	...
۲	منقبت حضرت غوث الاعظم رضی اللہ عنہ	...
۳	منقبت حضرت خواجہ غریب نواز رحمۃ اللہ علیہ	...
۳	منقبت حضرت بابا فرید الدین گنج شکر رحمۃ اللہ علیہ	...
۴	منقبت حضرت نظام الدین اولیاء رحمۃ اللہ علیہ	...
۴	منقبت حضرت امیر خسرو رحمۃ اللہ علیہ	...
۵	منقبت حضرت شاہ عبد اللطیف بھٹائی رحمۃ اللہ علیہ	...
۵	منقبت حضرت سچل سرمست رحمۃ اللہ علیہ	...
۶	منقبت حضرت سلطان باہو رحمۃ اللہ علیہ	...
۶	منقبت حضرت بہاء الدین ذکریا ملتانی رحمۃ اللہ علیہ	...
۷	منقبت حضرت شاہ رکن عالم رحمۃ اللہ علیہ	...
۷	منقبت حضرت شاہ جمال ملتانی رحمۃ اللہ علیہ	...
۸	منقبت حضرت شاہ شمس سبزواری رحمۃ اللہ علیہ	...
۸	منقبت حضرت لعل شہباز قلندر رحمۃ اللہ علیہ	...
۹	منقبت حضرت شاہ نور الحق قدس سرہ	...
۹	منقبت حضرت شاہ عبد الرحمٰن چشتی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۰	منقبت حضرت شاہ عبد الحق محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۰	منقبت حضرت شاہ ولی اللہ محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۱	منقبت حضرت شاہ عبد العزیز محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۱	منقبت حضرت شاہ اسماعیل شہید رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۲	منقبت حضرت سید احمد شہید رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۲	منقبت حضرت شاہ محمد اسحاق دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۳	منقبت حضرت شاہ محمد یعقوب دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۳	منقبت حضرت شاہ محمد احمد دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۴	منقبت حضرت شاہ محمد نعیم دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۴	منقبت حضرت شاہ محمد ابو سعید دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۵	منقبت حضرت شاہ محمد عبد الغنی دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۵	منقبت حضرت شاہ محمد اسحاق دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۶	منقبت حضرت شاہ محمد یعقوب دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۶	منقبت حضرت شاہ محمد احمد دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۷	منقبت حضرت شاہ محمد نعیم دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۷	منقبت حضرت شاہ محمد ابو سعید دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۸	منقبت حضرت شاہ محمد عبد الغنی دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۸	منقبت حضرت شاہ محمد اسحاق دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۹	منقبت حضرت شاہ محمد یعقوب دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۱۹	منقبت حضرت شاہ محمد احمد دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۰	منقبت حضرت شاہ محمد نعیم دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۰	منقبت حضرت شاہ محمد ابو سعید دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۱	منقبت حضرت شاہ محمد عبد الغنی دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۱	منقبت حضرت شاہ محمد اسحاق دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۲	منقبت حضرت شاہ محمد یعقوب دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۲	منقبت حضرت شاہ محمد احمد دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۳	منقبت حضرت شاہ محمد نعیم دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۳	منقبت حضرت شاہ محمد ابو سعید دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۴	منقبت حضرت شاہ محمد عبد الغنی دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۴	منقبت حضرت شاہ محمد اسحاق دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۵	منقبت حضرت شاہ محمد یعقوب دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۵	منقبت حضرت شاہ محمد احمد دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۶	منقبت حضرت شاہ محمد نعیم دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۶	منقبت حضرت شاہ محمد ابو سعید دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۷	منقبت حضرت شاہ محمد عبد الغنی دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۷	منقبت حضرت شاہ محمد اسحاق دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۸	منقبت حضرت شاہ محمد یعقوب دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۸	منقبت حضرت شاہ محمد احمد دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۹	منقبت حضرت شاہ محمد نعیم دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۲۹	منقبت حضرت شاہ محمد ابو سعید دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۰	منقبت حضرت شاہ محمد عبد الغنی دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۰	منقبت حضرت شاہ محمد اسحاق دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۱	منقبت حضرت شاہ محمد یعقوب دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۱	منقبت حضرت شاہ محمد احمد دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۲	منقبت حضرت شاہ محمد نعیم دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۲	منقبت حضرت شاہ محمد ابو سعید دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۳	منقبت حضرت شاہ محمد عبد الغنی دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۳	منقبت حضرت شاہ محمد اسحاق دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۴	منقبت حضرت شاہ محمد یعقوب دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۴	منقبت حضرت شاہ محمد احمد دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۵	منقبت حضرت شاہ محمد نعیم دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۵	منقبت حضرت شاہ محمد ابو سعید دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۶	منقبت حضرت شاہ محمد عبد الغنی دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۶	منقبت حضرت شاہ محمد اسحاق دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۷	منقبت حضرت شاہ محمد یعقوب دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۷	منقبت حضرت شاہ محمد احمد دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۸	منقبت حضرت شاہ محمد نعیم دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۸	منقبت حضرت شاہ محمد ابو سعید دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۹	منقبت حضرت شاہ محمد عبد الغنی دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۳۹	منقبت حضرت شاہ محمد اسحاق دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۰	منقبت حضرت شاہ محمد یعقوب دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۰	منقبت حضرت شاہ محمد احمد دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۱	منقبت حضرت شاہ محمد نعیم دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۱	منقبت حضرت شاہ محمد ابو سعید دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۲	منقبت حضرت شاہ محمد عبد الغنی دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۲	منقبت حضرت شاہ محمد اسحاق دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۳	منقبت حضرت شاہ محمد یعقوب دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۳	منقبت حضرت شاہ محمد احمد دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۴	منقبت حضرت شاہ محمد نعیم دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۴	منقبت حضرت شاہ محمد ابو سعید دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۵	منقبت حضرت شاہ محمد عبد الغنی دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۵	منقبت حضرت شاہ محمد اسحاق دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۶	منقبت حضرت شاہ محمد یعقوب دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۶	منقبت حضرت شاہ محمد احمد دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۷	منقبت حضرت شاہ محمد نعیم دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۷	منقبت حضرت شاہ محمد ابو سعید دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۸	منقبت حضرت شاہ محمد عبد الغنی دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۸	منقبت حضرت شاہ محمد اسحاق دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۹	منقبت حضرت شاہ محمد یعقوب دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۴۹	منقبت حضرت شاہ محمد احمد دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۵۰	منقبت حضرت شاہ محمد نعیم دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...
۵۰	منقبت حضرت شاہ محمد ابو سعید دہلوی رحمۃ اللہ علیہ	...

சொ.	பக்கம்.
தெகூவுஹாஜ்ஜதெவாவாஃ.	கஎக
தெஇம்ஐசொஹநிஃஃகாஃ ...	உஎஉ
தெஎநெவஃஎவெண ...	சஎக
தெவிவாதிதாஞ்ஜெய ...	சகஎ
தெவிசாவேகளஞ்ஜெய ...	நஉச
தெவாணுசாஹாது ...	நஉத
தெவ்ராவ்வஞிசாசெவ ...	சஉஇ
தெவ்ரஹதஇவ்ஃகுதுஂ ...	உஎஉ
தெஷாசிஹாஹசிஃஐதுா ...	சஉக
தெஷாசாஇதுவஜ்ஜுராதா ...	ககஅ
தெஷாசெவாநாகஂவாயுஂ...	நசஎ
தெஷாஂஜ்ஜாநிதுயாஃகஃ ...	உகஉ
தெஷாஂநிதுராஇயாதிதாதா..	நஉஅ
தெஷாஂநிஷாதாகாசுஷ்ண ...	இசு
தெஷாஂஹதிதயாதிதாதா ...	நசசு
தெஹுதிதாநவ்ஹாயெஹுஃ.	கஂஂ
திதயாசுவயாவிஷ்டஂ ...	உஎ
திதஇவெதிகளஞ்ஜெய ...	உஅத
திதம்நியசிாஹ்ஸாய ...	உகுஇ
திவிஹுராஹாஃவஹாயொம ...	உஉங
துகூராகசிஹவாஹாஂமம ...	கஇஇ
துகூராஜெஹாஂவாநஜ்நதி ...	கஙக
துாமஹுவஹுஷ்ஷீகெஸா ...	கூஎ
துாஸீஹகூவஹசாவிஷ்டஃ ...	கூகசு
துாமொஹிவாாஷவுாவுர.	கூஎ
துாஜுஂஜொஷவழிதெகெ ...	,,
தீரஹிமாணஇயெஹாஹாவெஃ	உஇஅ
தீரவியாஹவதிஸ்ரஜா ...	இஅஎ
தீரவியஂநாகஹுவுஅ ...	இஎச
தெரஸாணுவிஷயாவெஅாஃ..	கூத
தெரவிஉாசாஂஹொசிவாஃ...	நஉக
கூதுஃகசிஇவதுாசூஷி ...	நஎங

சொ.	பக்கம்.
ஸ்ரொாசுணஇவுரணியாய ...	சஂக
ஸ்ரொாசுவாஃமதவ்ரேஹாஇ ...	கஂச
ஸ்ரொாசுவாணிஹஸ்ஸுதாதி ...	இஂ
ஸ்ராஸாஃஹவெஃஷாஇ காஞ்ஜெஷ்ா.	உஅஉ, ஈஂக
ஸ்ரொாதுஜ்ஜாசுஹஂஹஸ்ஸிதஂ ...	கஎசூ
ஸ்ரொாதுவெஸிஹாசாஞ்ஜெய ...	சஅ
ஸ்ராஸாதுஹ ஈஹ ஸிதஂ ...	கஂக
ஸ்ரொாதுா ஸிஷிகளஞ்ஜெய ...	இச
ஸ்ரொாவெவாவிஸ்ஸிவெகேஸஂ ...	சஎ
ஸ்ரொாவொளிதுாதாஹாஇதீ ...	சூஂஂ
ஸ்ரொாதுஹுஇஸிஹாஸவாஹெஹா ...	அசு
ஸ்ரொாவுாமாயயாஜ்ஜுஸ்வ ...	சூஎ
ஸ்ரொாதாஹஸ்ஸவயஂஹஸ்ஸாஂ ...	உக
ஸ்ரஹுசுஸ்ஸாஇவிஹாஂ	கசாசு
ஸ்ரஹுஸ்ரஹுாஅவாஂஸ்ரஜாஂ ...	உசூசு
ஸ்ரஹுஹஂஜ்ஜாயசுஹஷ்ஷஂ ...	எ
ஸ்ரஹுாஏஸஂசாவுாணஸ்ஸுாதி ...	உஉக
ஸ்ரஹுாஏஸஂஸிஸ்ரஹஂஇசெவு ...	உசுசு
ஸ்ரஹுாஹஸஂஹாஅஹஃவாயஷ் ...	உஅஅ
ஸ்ராசுஹஸீகூஷ்ஷு ஹகளஞ்ஜெயஃ ...	கசு
ஸ்ராசுதுாசு விஜொஇஹாசு ...	கசகசு
ஸ்ராசுஏஸஂஸிஷ்ஷதஃஸ்ரஎாசு ...	ஙஎஉ
ஸ்ராஹிஹவாஸ்ஸாணிஹாஂயதி ...	எஎ
ஸ்ராசுஏஸஂவெஷுஹவாஸ்ஸாணி ...	கசுசு
ஸ்ராவாசுஹஸெஷாஷ்ாவெஜெஷ்ா.	கூஉ
ஸ்ராஹாஂஸ்ரஜ்ஜாஇஹஜெஸ்ரதாஇஃ ...	ஙஂசு
ஸ்ரஷ்ாவுவிஸ்ரயாவிஸ்ரயொயீாஃ...	ஙஉஉ
ஸ்ரஷ்ாவுவிஸ்ராஸ்ரொாதிஷ்ஷளதீ ...	சசச
ஸ்ரஜ்ஜோஹிாஎஸுஜமசு ...	ஈசூசு
ஸ்ரஜ்ஜோஇவஂவிஸ்ரஉஜஂ ...	சகஉ
ஸ்ரஜ்ஜோஇவஂவிஸ்ரஸ்ரஸ்ரஜாஂ ...	ஙஉசு

பொருள்	பக்கம்.
கூடாவொழுக்கம் ...	54
கூடாவொழுக்கம் ...	55
கூடிவினைசெய்தல் ...	56
கூடுதற்கருமை ...	57
கூடுதலறிதல் ...	58
கூடாநட்பு ...	59
கூடாநட்பின் விளைவு ...	60
கூடாநட்பு கெடுதல் ...	61
கூடாநட்பு கேடு தருதல் ...	62
கூடாநட்பு கேடு தருதல் ...	63
கூடாநட்பு கேடு தருதல் ...	64
கூடாநட்பு கேடு தருதல் ...	65
கூடாநட்பு கேடு தருதல் ...

வரி.	பக்கம்.
யாதயொமவொநிதும் ...	சுசுக
யாதாசுகிள்வமதுமும் ...	சங்சு
யாதெநாதநிவெழுஜி ...	சஅஅ
யாயதொவிஷ்யாநுவோம்ஹும்.	எஅ
ந.	
நகதர்ஜகும்நகிள்ராணி ...	கசுக
நகிள்வமஹும்யொமம் ...	,,
நகிள்ணாதிநாமம்ஹாசு ...	கங
நகாம்கெஷவிஜயம்ஜுஷ்ண ...	கஅ
நகாலுவஹஹெவழுவ ...	கூ
நவதஹாநதலெஷ்யுஷ்ட ...	சுஅஅ
நவதிதாநிஹிதாநி ...	ங்சு
நவதாஹாநிகிள்ராணி ...	ஙக
நவமுகாதிவஹாதோம் ...	கசு
நவமுரயொநாவெழுஜி ...	கஅ
நவஹநுவஹாநாதெவ ...	கூக
நவாதிவஹெபஸீலவஹு ...	ஒஒ
நவாஹாவயதழுராதிஃ ...	அக
நவாழுராமிஷவெவாஜு...	சுஅசு
நவாஹுவஹவர்ஹுதெஷ்ட ...	கஅ
நவெதவிதிஃகதாநஃ ...	ங
நவெதநம்தெஉயஜுராவெஃ ...	சசு
நவெவநஹவிஷ்யாதிஃ ...	ஙசு
நஜாயதெதிர்யதெவா ...	சங
நதஃவிவ்யயிவுாம்வா ...	சுசள
நதஃவிவிநாயசுவுாசு ...	ங்சுஅ
நத உாவுயதெவஸ்துாயஃ ...	ஙஙகூ
நதாரோதிஹிஜாநஜீ ...	ஙஉசு
நதாரோமகுஷ்யுவெஹ்ரவட்டாம் ...	ஙளள
நதசுவுதொவுஜ்வுயிகஃ ...	சஅ
நதெவாஹாஜாதாநாவும் ...	ஙசு
நதெஷ்டிவும்வ்வுதாநி ...	ஙஉக

வரி.	பக்கம்.
நதெஷ்டுகாமும்கதிர் ...	கூகசு
நவ்ரஹ்யஷ்டுகதிர்யம்வ்ராவ்யு	ககூள
நவாஜிஹெஜ்ஜநயெசு ...	ககச
நஹஸ்துவ்யயிவீவீஷ்வெவ ...	கக
நஹஸ்துவ்யஸ்ரீஜ்வுதிநெக ...	ஙகூ○
நதிவஹ்யகுவாஹஜயவஹவ ...	சஅ○
நதிவஹ்யஜுஷ்டிசாம்ஹ கர்ணா ...	ஙகசு
நதிாம்கதிர்ணிமிம்வெதி ...	கசசு
நதிாம்ஹுஷ்டிர்யதிநொதிஜவாஃ ...	உகூ○
நதெவொயர்வாஹிகுகதர்வு○ ...	ககக
நதெவிஹுஷ்வஹுாராமணாஃ ...	ஙஙள
நதொநதிஹெஹுஷ்வ	சஅச
நதிஃவுாஹ்வாஹுயவ்ர்ஜுஷ்கிஃ ...	சஅசு
நயொதஸ்வர்யஜுதிமொவிஜ்ஞ ...	ஙங
நாகெநியதம்வாஹஃ ...	உங
நாமிவதிஹெவ்யஹுதயா ...	ஙஙசு
நவஹாமொவ்ஹுமொதெஹெ ...	கஅகூ
நவிஹ்ஹுதிஹ்ஹுதெஜயாஃ ...	சுசங
நவெஹயஜ்ஞாயுயவெநஃ ...	சகங
நஸுளவம்நாவிசாவாராஃ ...	ஙசுச
நஷ்டாமொஹஹஸ்ர்யகியஸ்வுா..	சுகூஉ
நஹஸிஜிதவாவ்ஹொதி ...	ஙளசு
நஹிகஸ்ரிசுகூணதிவி ...	கூஉ
நஹிகயுாணஸ்ரசுகஸ்ரிசு ...	உங்அ
நஹிஜ்ஞாநெநஹஸ்ரஸ்ரம் ...	களச
நஹிதெஹமவஸ்வுவுதிம் ...	ங்சக
நஹிஹெஹஸ்ரதாஸகும் ...	சுகள
நஹிநஹ்வுாதநாதாநம் ...	சகங
நஹிவ்ரவஸ்ரவுாதிதத ...	ங்உ
நஹ்வுஹ்நுவுஹாம்கவுஃ ...	உ○கூ
நாதுஸ்ரதஹ்வுயொமொஹ்தி ...	உஉ○
நாதுர்ஹிதம்நாதிநீஹம் ...	உகள
நாஹுதகுஹ்வுவிசுவாவம் ...	ககஉ

சொ.	பக்கம்.
நிவஸிஷ்யு ஸிஜயெ்வ ...	சஙக
நிஸ்யயம்ஸ்ரூணுஷ்டெதிதீர ...	சூ○அ
நிஸ்வேஜஹஸ்ஸவ்ஷ்காரடெஜ்யுஃ ...	உஉக
நிஹதயாதுஷ்டாஷ்டாந்தஃ ...	உ○
நெஹாஸிசூஜநாஸொஷ்டி ...	ருள
நெதெவ்யதீவாயஜ்ஜாநநு...	ஙு○க
நெநம்ஹிந்.தீர்ஷ்வாணி ...	சசூ
நெவகிஜ்ஜிசுகுஸொதீதி ...	கஅசூ
நெவதவ்யசூதெநாயஃ ...	க○அ
நெஷீஜுயுஸிஜ்ஜிம்வாஜாம ...	சூருள
நூயயம்வாவிவரீதம்வா ...	சூஉஉ

வ.

சொ.	பக்கம்.
வதத்திவிதஸொஹ்யேஷாம ...	உங்
வதந்வாஷ்டம்ஹமதெதாயம.	ஙஉள
வாஜாதத்திசாவ்யாக்தஃ ...	சஅசூ
வாஜிம்வாராஷ்டம்ஜிவ்யம ...	உஅங்
வாஷ்ஸாத்ராஹாவொதயஃ ...	உசூடு
வாஷ்டாம்ஹாவயஜ்ஞஃ ...	சூசூ
வாவ்யாதஸ்ரூஹநாயஜ்ம்வா ...	ருசூடு
வரிசாயுாதகூம்கஜ்ஜ ...	சூருஉ
வரிணாதெவிஷ்ஜிவ ...	சூசசூ
வரிதராணாயஷாயஜ்ஞாநாம ...	சூசஅ
வாம்ப்ரஹ்மவாயாஜ ...	ஙசஅ
வாம்ஹாவஜ்ஜாதஜ்ஞஃ ...உசூசூ,ஙகஉ	
வாம்ஹ்மியஃப்ரவக்ஷ்யாமி ...	ரு○உ
வாயவதிஜ்ஞதெதெவ்ஷாம ...	சூ
வாயவ்யம்வதாஜிஹி ...	ஙசூஉ
வவந்ஃவவதாஜிஹி ...	சூஉங
வஸுதுசூதவ்ரதிகூடாக்ஷ ...	கஅசூ
வஸுநுஸ்ரூணுஷ்வப்ரஸுஜிவ்ரநு	,,
வஸுதெவாய்ஸாவாணி ...	ஙஎடு
வஸுராதிதாநுவஷ்ஷ்டுப்ராஜ்ரநு	ஙஅடு
வஸுராதிகூடீவஹ்தாஸ ...	ஙஅடு

சொ.	பக்கம்.
நாஜ்ஞம்நஜியு○நவ்ரஃ ...	ஙஅஉ
நாநவாவ்ருஜிவாவவ்ரு○ ...	ககக
நாநாவியாதிஜிவ்ராதி ...	ஙஎடு
நாநாஸுஷ்டுப்ரஹாணாஃ ...	டு
நாஜெஹாஸிஜிஜிவ்ராநா○ ...	ஙசூகூ
நாந்ரு○ணைஷ்டுப்கதுஷ்டா○ ...	டுகஅ
நாவ்ரவதிஜிஹாதாநஃ ...	உஅஅ
நாஹிநந்திநஜெஷ்டி ...	எஙு
நாயகாஜிவெஷ்ருவ்ரு ...	ச
நாயம்ஜொகொஹ்தி நவ்ராஃ ...	கஎடு
நாயம்ஜொகொஷ்டுப்ருவ்ரு ...	ககூஎ
நாஸுயாத்ருதஹாவஷ்டுஃ ...	ஙசஎ
நாஹுதொவிஷ்ருதெஹாவஃ ...	சூ○
நாஹிவ்ரூஸிரய்ர்தக்ரு ...	அக
நாஹ்ம்ப்ரகாஸுஷ்டுவ்ரு ...	உஎ○
நாஹ்ம்வெவெஜெநந்திவஸுரா ...	சகஎ
நிதுஷ்டுவஜிஜி தக்ரும ...	சகூக
நிதுஷ்டுவ்ரமதஷ்டாணாஃ ...	சூ
நிஜதஷ்டுவவஸாஜிஷ்டுப் ...	ருச
நிஜ்ராஷ்டுவ்ரு ப்ரஸாஜொகஷ்டும ...	சூசஎ
நிவேஷ்டுதிஜிஹாஸாஜிஹொ ...	ரு○எ
நிதி்தாநிசவஸ்ராதி ...	ஙக
நியதாகூராஷ்கஜிஷ்டும ...	கூடு
நியதம்ஹம்ஸாஹிதம ...	சூஙச
நியதஷ்டுதாஷ்டாந்ரு்ராஷ்டுஃ ...	சூகஉ
நிராஸீநிஷ்டுஜொஹ்மிகூரா ...	ஙகஎ
நிராஸீர்ருதவிதாதாத்ரா ...	கடுடு
நிஜெராஷ்டும்ஹிவஜிம்ப்ரஹ்ம ...	ஙகூசூ
நிஜும்ஜொநிதுஷ்டுகூஷ்டுஃ ...	சூக
நிஜும்ஜொஹிஜிஹாவொஜிஹொ..	கஅக
நிஜிஷ்டொநிராஹ்மாராஃ ... அடு,சஙக	
நிஜிஷ்டாநஜொஹாஜிதவ்ம ...	ருஙஅ
நிஜெஷ்டாஹவஷ்டுஹ்ருதெஷ்டா ...	சஙஅ

பொ.	பக்கம்.
வஜநஸாஹிகநுவஸ்ஃ ...	நகூ○
வ்ரஜஹாதீயஹாகாரோநு ...	எஉ
வ்ரணஸ்ருஸிரஹாஹெவா ...	நஅ○
வ்ரணவஹ்ஸவ்ஹ்வெஹெஷ்ட ...	உருந
வ்ரதிஷ்ணுவமரம்யதிஷ்ணு ...	நா○ரு
வ்ரஹவஃவ்ரயேயஹ்ஸாநம் ...	நதக
வ்ரஹவஜ்ஞாஹ்ரகரிஷ்ணஃ ...	ருகூச
வ்ரரோஹஸொஹளதரிஹஃ ...	ருதக
வ்ரரோஹாமஹ்யுதிஹ்ராஹிஃ ...	ரு○க
வ்ரயதாஹ்ருதரோநஹ்ஷ்ட்ர ...	உசஉ
வ்ரயாணகாஹ்யெசகயம் ...	உஎகூ
வ்ரயாணகாஹ்யெவிசரோம ...	உஎந
வ்ரயாணகாஹ்யெரிநஹா ...	உஅச
வ்ரயாதாயாஜ்தி தம்காரும் ...	உகூஅ
வ்ரரவெங்விஹ்யஜநுஹ்ரஹ்ணநு ...	கஅசு
வ்ரவதஷ்ஜெவியாநொகாஃ ...	கூ○○
வ்ரவ்ரதிஷ்நுநிவ்ரதிஷ்து ...ருகூச, சூநகூ	
வ்ரவ்ரதிஷ்ஹஸ்ஹ்வாதெ ...	கத
வ்ரஷ்ஹெகஷ்ணிதயா ...	கூ○க
வ்ரஷ்ஹாஜரிநஸ்ம்ஹ்ரெநம ...	உஉள
வ்ரஷ்ஹாஜராதாவிமதஹீஃ ...	உகஅ
வ்ரஸ்ஹ காஃகாரிஹொமெஷ்ட ..	ருகூக
வ்ரஸ்ஹ நரெதஹொஹ்ராஷ்ட ..	அ○
வ்ரஹாஜெஸ்வஷ்டஃவாநாம ..	,,
வ்ரஸ்ம்மெநஸமாகாம்கூஜீ ...	கூசஊ
வ்ரஹ்ரஷ்ஹாஹிஜெதுாநாம.	ஊகூக
வ்ராணாவாநமதீராயா ...	ககூச
வ்ராணாவாநஸரோயாதிஃ ...	ருசஅ
வ்ராணாவாநளஸரிளகூகூரா ...	உ○ஊ
வ்ராயாநுதஃகாராஷ்ரெஷ்ஜ...	ஊருஊ
வ்ராவுவாணுகூதாம ொகாநு	உஊக
வ்ரியொஹிஜாநிநொதுயம்	உகூஉ

பொ.	பக்கம்.
வஷாதிகூாஷாதிரீகூகம் ...	ஊஅஊ
வஷாதிஜெவாஸ்ஹ்வஜெஜ தீ ...	ஊஅக
வஜெஜுதாம்வாணாவ ...	உ
வாவஜெவாஷ்ரயெஜஹ்வாநு ...	உ○
வாவாநம்வ்ரஜஹிஜெநம் ...	கஉகூ
வாம்வஜ்நுஜெஜ்ரஷ்ஜீ கெஷ்ஃ ...	கூ
வாயஃஜெநவெஜெநாஷாதர ...	உஊஅ
விதாஹியொகஹ்யு ஷாரா ...	க○அ
விதாஜெஷ்ஹ்யுஜமதஃ ...	ஊகஅ
விதுணாஷுயாஷாஹிஸ்ஃ ...	ஊகூ○
விதெஜவாவாதரஹ்யுஹவெஜ..	க○கூ
வாணெுாமம்யஃவ்யிவுாஜு..	உருஊ
வாாாஷஃவ்ரஜுதிஜொஹி...	சஅஊ
வாாாஷிஜெ வாஃவாயஃ ...	உகூள
வாாாஷிஜெ வாவஜுஃவாநாம.	சஅ○
வாாாஷ்ம்ஷாஷ்ராதிஃவ்ம் ...	ஊசஅ
வாாாஜிசஃகாஜிஜொஜ்ஷ...	ஊ
வாஜொயஹாஜுஷிாவ்ய்ஷாம்...	ஊருள
வாஜொதிவெளஷ்யீஹ்வவ்ராஃ..	ருசள
வாவ்ராஹ்ராஜெஹநதெதஜெஜவ	உசக
வ்ரயஃகெஹநதாயஜ்ராநா ...	கூஊக
வளணா ○ஜுளஷிஜெராஷ்ம்வம் ...	கூ
வ்ம்ஜெவதாநிஷிஜெராவாவாஜெரா..	கூஉ○
வ்ரகாஷ்ஹுவ்ரவ்ரதிஜு ...	ருஉக
வ்ரஹ்ரதிம்வாாாஷஜெஜ்வ...சசஅ,சளஅ	
வ்ரஹ்ரதிம்யாஜிஜுதாநி ...	கஉ○
வ்ரஹ்ரதிம்ஹாஷியிஷ்ராய ...	கஊகூ
வ்ரஹ்ரதிம்ஹாஷிவஷ்டஹ்ரு ...	ஊக○
வ்ரஹ்ரதெஃதிரயஷாணாநி ...	ககரு
வ்ரஹ்ரதெமஃாணஹ்ம்ஷிஜுஹாஃ ...	கககூ
வ்ரஹ்ரதெவ்வஜஷிஃாணி ...	சஊக

பொ.	பக்கம்.
ஹ.	
ஹ்ரீம்யிவாராஸ்ரகூ ...	சுஅஎ
ஹ்ரீகூஹிஜெஹவாவெதி ...	கசுச
ஹ்ரீகுராசுநயாமகூ: ...	சகஅ
ஹ்ரீகுராஅஹிஜாநாதி ...	சுஎசு
ஹ்ரீஜஹ்ரீநயஅநவ: ...	சுகச
ஹயாஉணாஉவாரதம ...	சுசு
ஹவத்ரீத்ராம்வைத்ரீ ...	சுசுஅ
ஹவாஹுஸ்ரீஷ்மாகணஸ்மா ...	சு
ஹவாவ்யளஹ்ரீஹ்ரீதாநாம ...	சுஎசு
ஹவாஜிநவிராகுவாயஸ் ...	சுஉசு
ஹவிதாநவதெதஹாசு ...	சுஅஅ
ஹவிஷ்ரீணிஉஹ்ரீதாநி ...	உஎம
ஹவாதிஹாவாஹ்ரீதாநாம ...	சுசுசு
ஹவாதிவ்ரீவஹ்ரீவதெவீம ...	சுருஎ
ஹாவவ்ரீசிஸ்ரீதைரீதசு ...	சுருசு
ஹ்ரீஷ்ரைராணவ்ரீவதி: ...	கச
ஹ்ரீஷ்ரைவாஹிராகூஷ்ரீ ...	சு
ஹ்ரீஷ்ரைராணஹ்ரீதவ்ரீர:	சுருஉ
ஹ்ரீதரராதிதிம்ரீநதம ...	சுசும
ஹ்ரீதரராதிஹவாவாயம ...	உகுசு
ஹ்ரீதவ்ரகூரீதொகூஷ்ரகூ ...	சுஎம
ஹ்ரீதஹரீரவத்ரகுஜ்ரையம ...	சளசு
ஹ்ரீதஹாவநஹ்ரீதைரவ ...	சுரும
ஹ்ரீதஹாவொசுஹவகா: ...	உளசு
ஹ்ரீதஹ்ரநயஹ்ரீதஹ: ...	சுஎம
ஹ்ரீதாநியாஜிஹ்ரீதைரீ: ..	சுருஉ
ஹ்ரீராவொநரொவாய்: ..	உசகூ

பொ.	பக்கம்.
ஹ்ரஹாவர்ணம்ரஹ்ரஹவி: ...	சுருள
ஹ்ரவ்ரைவதெநமதவ்ரம ...	,,
ஹ்ரஹ்ரணகூஷ்திரயவிஸ்ராம ...	சுசுஅ
ஹ்ரஹ்ரணாவ்ரைநவைஹாஸ்ரவ ...	சுருஅ
ஹ.	
ஹ்ரீம்யிவாராம்சுகூரா ...	சுஅள
ஹ்ரைகூராவிவ்ரைவாவெதி ...	சுருசு
ஹ்ரைகுராசுநயாமகூ: ...	சுகஅ
ஹ்ரைகுராஅஹிஜாநாதி ...	சுளசு
ஹ்ரஜஹ்ரீநயஅநவ: ...	சுகச
ஹயாஉணாஉவாரதம ...	சுருசு
ஹவத்ரீத்ராம்நாம்வைத்ரீ ...	சுசுஅ
ஹவாஹுஸ்ரீஷ்மாகணஸ்மா ...	சு
ஹவாவ்யளஹ்ரீஹ்ரீதாநாம ...	சுளசு
ஹவாஜிநவிராகுவாயஸ் ...	சுஉசு
ஹவிதாநவதெதஹாசு ...	சுஅஅ
ஹவிஷ்ரீணிஉஹ்ரீதாநி ...	உளம
ஹவாதிஹாவாஹ்ரீதாநாம ...	சுசுசு
ஹவாதிவ்ரம்வஹ்ரம்தெவீம ...	சுருள
ஹாவவ்ரம்ரீசிஸ்ரீதைரீதசு ...	சுருசு
ஹ்ரீஷ்ரைராணவ்ரீவதி: ...	கச
ஹ்ரீஷ்ரைவாஹிராகூஷ்ரீ ...	சு
ஹ்ரீவ்ரைராணவ்ரஹ்ரீதவ்ரீர:	சுருஉ
ஹ்ரீதரராதிதிம்ரீநதம ...	சுசும
ஹ்ரீதரராதிவ்ரவாவாயம ...	உகுசு
ஹ்ரீதவ்ரகூரீதொகூஷ்ரகூ ...	சுஎம
ஹ்ரீதஹரீரவத்ரகுஜ்ரையம ...	சளசு
ஹ்ரீதஹாவநஹ்ரீதைரவ ...	சுரும
ஹ்ரீதஹாவொசுஹவகா: ...	உளசு
ஹ்ரீதஹ்ரநயஹ்ரீதஹ: ...	சுஎம
ஹ்ரீதாநியாஜிஹ்ரீதைரீ: ..	சுருஉ
ஹ்ரீராவொநரொவாய்: ..	உசகூ

பொ.	பக்கம்.
வ.	
வைரம்வைரவதாஸ்ரோஹம ...	உருச
வஹ்ரவொஜாநதிவஸ்ரா ...	சுசம
வஹ்ரிராஜ்ரஹ்ரீதாநாம ...	சுளசு
வஹ்ராஸ்ரஹ்ரீவாஹ்ரீநதாஸ்ரவ ...	ருள
வஹ்ரீஉராம்வஹ்ரீஉம்ஷ்ரீரா ...	சுஅசு
வஹ்ரீநாம்ஜநநாஜிஹ்ரெ ...	உசுச
வஹ்ரீநிரெவ்ரீதீதாநி ...	சுருரு
வஹ்ரீநவுஷ்டவ்ரீவ்ராணி ...	சுளரு
வாஹ்ரஹ்ரவொஷ்மாகூதா ...	சுசுஅ
வீஜம்ராம்வவ்ரஹ்ரீதாநாம ...	உருச
வ்ரஜ்ரஸ்ரொவ்ரஸ்ரிதாஜிஹ்ரி ...	உருச
வ்ரஜ்ரியாரைகூராஜஹாதீஹ ...	சுருள
வ்ரஜ்ரியொமஜ்ரவாஸ்ரிரவ ...	சுருசுரு
வ்ரஜ்ரிஜ்ரகாநஜிவ்ரம்ரொஹு: ...	சுசுசுரு
வ்ரஜ்ரிவ்ரஜ்ரிதாஜிவ்ரி ...	உருச
வ்ரஜ்ரெஹ்ரஜ்ரியவ்ரதெரைவ..	சுசுஅ
வ்ரஜ்ரிளஸ்ராணஜிஸ்ரிஜ்ர ...	சுசுசு
வ்ரஜ்ரியாரைகூராயயாவாயஸ்.	ருசு
வ்ரஜ்ரியாவிஸ்ரஜியாயாரைகூ: ...	சுசுசுரு
வ்ரஹ்ரதாராஜிதயாவஹாநாம ...	சுசுருரு
வாயம்ரொகூஷ்ரயாவெதி ...	சுசுசுரு
வாயஸ்ராராதாதநவஹவ்ரு ...	உகஉ
வ்ரஹ்ரவாரஜஹ்ரிம்வஹாச ...	ருகுக
வ்ரஹ்ரணொஹ்ரிவ்ரதிஷ்டாஹம...	ருஉரு
வ்ரஹ்ரணாயாயகுஜ்ராணி ...	கஅள
வ்ரஹ்ரஹ்ரம்கி:வ்ரஹ்ரநாதாரா ...	சுளஉ
வ்ரஹ்ரவஹ்ரம்தாவஎஜெரைவ..	சருச
வ்ரஹ்ராஸ்ராவவொரெயஜ்ரம ...	கருகூ
வ்ரஹ்ராண ரீம்கூஜியா ...	நஅக

பொ.	பக்கம்.
ஷ.	
ஷண்டாஸ்ரவ்ரஹ்ரஸ்ரிதாஸ்ரவ ...	சுளரு
ஷண்டிகா

பொ.	பக்கம்.
ஹையஹவஷஹாவொஹொ	... ஈஈள
ஹமியஃகயதூவிஹிக்	... ஈருஉ
ஹொகாஈயஜதவஹாம	... உ0கூ
ஹொமெஸாவுறஹகாநா0.	ருகூ
ஹாஷியஃஹவக்ஹமிதாதி	... கூளகூ
ஹாவொஷக்யெறாணஷா	உஅச

உ.

உவிதிஹவக்ஹஈமாணி	... கூளள
உவிதாஷஹுதிறாணாஃ	... ஈசருு
உஈஃஷக்கூநஈவாஷஃ	... சகஅ
உதஹவெதிதாஙிஜி	... உருள
உதஃவாதாநாநுஈ	... உருஉ
உதவஹாஹாஹவாறொதி	... கூளருு
உஈஹாநிஹவக்ஹமிதாதி	... ஈ0கூ
உஹஈஹாயவாஷம	... ஈளஉ
உஷஷஹாஷாணி	... சஈஈ
உஹஹவதஇஜாய	... சளள
உஹாவாஷாஹஹாஜாதாஃ	... ஈசக
உநஃறவஹாஹஹளஷுஈ	... ருகூஈ
உநஷிஷிாநீறிறயாணி	... ருச0
உநஹவஈாறாவாறஜிஃ	... கஈ0
உநஹ0யஷுஉவிதிஃஃ	... உகஅ
உநறெஹவெறிறயஹறாஷ0	... உஉருு
உநஈஷுாணா0ஹஹஹெஷஈ.	உசஅ
உறொறாஹஷிஹஹெவாஜு0	... ஈகள
உநநாஹவஷ ஹ ஃஃ	...ஈஈருு,கூஅஈ
உநுஹெயதிதஹ கூ0	... ஈளச
உஷஹெஹறஈாவாகெஈப	... ஈளகூ
உஷொநிக்ஹறஹ ஹறஹ	... ருச0
உஷிவதஃாநாவதஃறெஜ	...ககஉ,ககக

பொ.	பக்கம்.
உவெவா0ஒஜீவஷொகெ	... ருசo
உயாததஷிஜ0ஹவவும்	... ஈ0கூ
உயாயுகெஜணவுறதுஃ	... ஈகஉ
உயாவுஹஜெநதிவ	... சகஉ
உயாஹதா0ஹ0ஜஹீ	... ஈகூஅ
உயிசாநநுயொஜெந	... சகூக
உயிஹவக்ஷி0வுறதம0	... உருஉ
உயிஹவக்ாணிகூக்ாணி	... ககள
உ0யெவெவெதஜிஹதாஃ	... ஈகூள
உயுவிக்தஷிநொவாஜிஃ	...உஅஉ,சஈக
உயுாவெஈுஷிநொயெஜா0	... சஉச
உயுாஹ கூஷிநாஃவாயக்	... உசகூ
உயெுவஷிநகூயதஹ	... ... சஈக
உரீசிஷக்ாதாஷிஹி	... ... ஈருச
உஹஷக்யஹவவெம்வெக்	... ஈசக
உஹஷீக்ணா0ஹுஹாஹ0	... ஈருஅ
உஹாதாநஹாஷா0வாயக்	... ஈகச
உஹாஹஜிதாநுஹ0காாஃ	... சருள
உஹாஸநொஷஹாவாவுா	... கஉச
உாகஷக்ஹமுஹொதாஹக்ஜஃ	... கூச
உாஙுயொவுஹிசாஜெணை	... ருஉச
உாஜெஜவாதுஸாரீாஸெ	... ருஅரு
உாதாயாஃஸஸாாஃவளதுாஃ	கஅ
உாதெவுயாஷாஉவிஜஜ	... சகச
உாதுாஹஸக்ாஹாகளஜெய	... ஈஅ
உாயவஃவாஜைவவெொவ	... அ
உாநாவஷாநயொஹாயுஃ	... ருஉஉ
உாஷகாஃவாஜைவாவெொவ	... க
உாஷவுாவெவுவகளஜெய	... ருளச
உாஷாதவாஉஹொஷா	... ருளஉ
உாஷாவெதுதாகளஜெய	... உஅகூ
உாஷாவெதுவாநஜக்நு	... உஅஅ
உாஜெவயெவுவஉுஜெ	... உருகூ

பக்கம்.	சொ.
கசுஎ	யஜ ஸிஷ்டாதி கர்மாஜ்ஞ ...
கூ்க	யஜ ஸிஷ்டாஸி தஸ்மை ஹுத ...
ருஅசு	யஜ ஸைஷஹ்யாதூதஸ் ...
கூ்ங	யஜ ஏவாதிவேஷ்டயதி ...
ஙருஅ	யஜ ஏதாஸ்ஸேவயேத் ஸஸி ...
கூ்ச	யஜ ஏயாஸ்வாஸ்யுக்தேந ...
சுருங	யஜ ஏஷ்டாரமேணாந் ஸ்வர்கம் ...
கூ்ஞ	யஜ்ஞ ஏவாதிதேவதா ...
ஙூ்க	யஜ்ஞ ஏஷ ஸம்பத்ஸு ...
ஙூ்ச	யஜ்ஞ ஏஷ ஸ்வர்க்ய ...
ஙூ்ட	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரமேவ ...
ஙூ்த	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரம் ...
ஙூ்ப	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரம் ...
ஙூ்ம	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரம் ...
ஙூ்ய	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரம் ...
ஙூ்ர	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரம் ...
ஙூ்ல	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரம் ...
ஙூ்வ	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரம் ...
ஙூ்ஷ	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரம் ...
ஙூ்ஸ	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரம் ...
ஙூ்ஹ	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரம் ...
ஙூ்ள	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரம் ...
ஙூ்ற	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரம் ...
ஙூ்ன	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரம் ...
ஙூ்ஜ	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரம் ...
ஙூ்ஸ	யஜ்ஞ ஏஷ்டாரம் ...
ஙூ்ஷ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು	ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೆಂಕಟಸ್ವಾಮಿ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಮೇಯರ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ
ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು	ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಣ್ಣ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಉಪಮೇಯರ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು	ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ
	ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ
ಖಜಾಂಚಿ	ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಶಿವಣ್ಣ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ
ಸಂಚಾಲಕರು	ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ
	ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಶಿವಣ್ಣ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ
ಸಹ ಸಂಚಾಲಕರು	ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ
	ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಶಿವಣ್ಣ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ
ಸಂಘಟನಾ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ	ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ
	ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಶಿವಣ್ಣ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ
ಸಹ ಸಂಘಟನಾ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ	ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ
	ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಶಿವಣ್ಣ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ
ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ	ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ
	ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಶಿವಣ್ಣ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆ
ಸಹ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

பொருள்.	பக்கம்.
கடவுள்	1
தேவி	2
திருமால்	3
பிரமன்	4
முருகன்	5
விநாயகர்	6
சிவன்	7
சூரியன்	8
சந்திரன்	9
செவ்வாய்	10
புதன்	11
வியாழன்	12
வெள்ளி	13
சனி	14
இராகு	15
கேது	16
நவக்கிரகங்கள்	17
பன்னிரண்டு இராசிகள்	18
இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள்	19
பதினாறு பேறுகள்	20
பதினாறு செல்வங்கள்	21
பதினாறு வகைத் தானங்கள்	22
பதினாறு வகைப் பூசைகள்	23
பதினாறு வகை உபசாரங்கள்	24
பதினாறு வகை அபிடேகங்கள்	25
பதினாறு வகை அலங்காரங்கள்	26
பதினாறு வகை நைவேத்தியங்கள்	27
பதினாறு வகை நிவேதனங்கள்	28
பதினாறு வகை ஆபரணங்கள்	29
பதினாறு வகை ஆயுதங்கள்	30
பதினாறு வகை வாத்தியங்கள்	31
பதினாறு வகை நடனங்கள்	32
பதினாறு வகை ஆசனங்கள்	33
பதினாறு வகை மந்திரங்கள்	34
பதினாறு வகை யந்திரங்கள்	35
பதினாறு வகை தீர்த்தங்கள்	36
பதினாறு வகை மலர்கள்	37
பதினாறு வகை இலைகள்	38
பதினாறு வகை தூபங்கள்	39
பதினாறு வகை தீபங்கள்	40
பதினாறு வகை நாமங்கள்	41
பதினாறு வகை ஆகமங்கள்	42
பதினாறு வகை புராணங்கள்	43
பதினாறு வகை உபபுராணங்கள்	44
பதினாறு வகை இதிகாசங்கள்	45
பதினாறு வகை வேதாங்கங்கள்	46
பதினாறு வகை உபவேதங்கள்	47
பதினாறு வகை வேதங்கள்	48
பதினாறு வகை ஆகமங்கள்	49
பதினாறு வகை தத்துவங்கள்	50
பதினாறு வகை முத்திகள்	51
பதினாறு வகை முத்திகள்	52
பதினாறு வகை முத்திகள்	53
பதினாறு வகை முத்திகள்	54
பதினாறு வகை முத்திகள்

ಅಂಕಿಅಂಶ ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರ ಇಲಾಖೆ	...	೬೬–೬೯
ಅಂಗವಿಕಲರ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ	...	೫೫–೫೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೫೭–೫೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಇಲಾಖೆ	...	೫೯–೬೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಮಾಹಿತಿ ಕೇಂದ್ರ	...	೬೦–೬೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೬೧–೬೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೬೨–೬೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೬೩–೬೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೬೪–೬೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೬೫–೬೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೬೬–೬೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೬೭–೬೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೬೮–೬೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೬೯–೭೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೭೦–೭೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೭೧–೭೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೭೨–೭೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೭೩–೭೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೭೪–೭೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೭೫–೭೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೭೬–೭೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೭೭–೭೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೭೮–೭೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೭೯–೮೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೮೦–೮೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೮೧–೮೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೮೨–೮೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೮೩–೮೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೮೪–೮೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೮೫–೮೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೮೬–೮೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೮೭–೮೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೮೮–೮೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೮೯–೯೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೯೦–೯೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೯೧–೯೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೯೨–೯೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೯೩–೯೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೯೪–೯೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೯೫–೯೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೯೬–೯೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೯೭–೯೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೯೮–೯೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೯೯–೧೦೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೦೦–೧೦೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೦೧–೧೦೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೦೨–೧೦೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೦೩–೧೦೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೦೪–೧೦೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೦೫–೧೦೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೦೬–೧೦೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೦೭–೧೦೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೦೮–೧೦೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೦೯–೧೧೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೧೦–೧೧೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೧೧–೧೧೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೧೨–೧೧೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೧೩–೧೧೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೧೪–೧೧೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೧೫–೧೧೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೧೬–೧೧೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೧೭–೧೧೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೧೮–೧೧೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೧೯–೧೨೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೨೦–೧೨೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೨೧–೧೨೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೨೨–೧೨೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೨೩–೧೨೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೨೪–೧೨೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೨೫–೧೨೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೨೬–೧೨೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೨೭–೧೨೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೨೮–೧೨೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೨೯–೧೩೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೩೦–೧೩೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೩೧–೧೩೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೩೨–೧೩೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೩೩–೧೩೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೩೪–೧೩೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೩೫–೧೩೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೩೬–೧೩೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೩೭–೧೩೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೩೮–೧೩೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೩೯–೧೪೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೪೦–೧೪೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೪೧–೧೪೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೪೨–೧೪೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೪೩–೧೪೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೪೪–೧೪೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೪೫–೧೪೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೪೬–೧೪೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೪೭–೧೪೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೪೮–೧೪೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೪೯–೧೫೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೫೦–೧೫೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೫೧–೧೫೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೫೨–೧೫೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೫೩–೧೫೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೫೪–೧೫೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೫೫–೧೫೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೫೬–೧೫೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೫೭–೧೫೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೫೮–೧೫೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೫೯–೧೬೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೬೦–೧೬೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೬೧–೧೬೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೬೨–೧೬೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೬೩–೧೬೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೬೪–೧೬೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೬೫–೧೬೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೬೬–೧೬೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೬೭–೧೬೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೬೮–೧೬೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೬೯–೧೭೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೭೦–೧೭೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೭೧–೧೭೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೭೨–೧೭೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೭೩–೧೭೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೭೪–೧೭೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೭೫–೧೭೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೭೬–೧೭೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೭೭–೧೭೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೭೮–೧೭೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೭೯–೧೮೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೮೦–೧೮೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೮೧–೧೮೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೮೨–೧೮೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೮೩–೧೮೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೮೪–೧೮೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೮೫–೧೮೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೮೬–೧೮೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೮೭–೧೮೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೮೮–೧೮೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೮೯–೧೯೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೯೦–೧೯೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೯೧–೧೯೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೯೨–೧೯೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೯೩–೧೯೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೯೪–೧೯೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೯೫–೧೯೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೯೬–೧೯೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೯೭–೧೯೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೯೮–೧೯೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೧೯೯–೨೦೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೦೦–೨೦೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೦೧–೨೦೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೦೨–೨೦೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೦೩–೨೦೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೦೪–೨೦೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೦೫–೨೦೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೦೬–೨೦೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೦೭–೨೦೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೦೮–೨೦೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೦೯–೨೧೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೧೦–೨೧೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೧೧–೨೧೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೧೨–೨೧೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೧೩–೨೧೪
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೧೪–೨೧೫
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೧೫–೨೧೬
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೧೬–೨೧೭
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೧೭–೨೧೮
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೧೮–೨೧೯
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೧೯–೨೨೦
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೨೦–೨೨೧
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೨೧–೨೨೨
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ	...	೨೨೨–೨೨೩
ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವ

அட்டவணை.

பொ.	பக்கம்.
யொரோஂவூதிவவர்தர ...	உஉக
யொயஂயொமவுயாவூராகுஃ.	உஙஉ
யொயொயாஂயாதநஂஹதுஃ.	உசஙக
யொமொகுதரயரோவிஷு ...	ஙருஉ
யாவூராவுநதிவதுஞெ ...	உகஙக
யஂயாவாவிஹாஙுஹாவஂ ...	உஅக
யஂஙவாவாவாஂமாஹஂ ...	உஉங
யஂஙநுாவஷிதிவூராஹஂஃ ...	உஂகங
யஂஹிநவுயயஞெதெ ...	ஙகங
யஃவூதிதயாதாநா ...	சஙகச
யஃவூராதிதுஜஙுஞெஹஂ ...	உஅஙக
யஃவூயாதிஹரஹுாவஂ ...	உஅஂ

ஈ.

பொ.	பக்கம்.
ஈஜவஹுஹமஂஒஂஃவஂ ...	ஙகருஙு
ஈஜவிவூஉயஂமகுா ...	ஙுகச
ஈஜவிஷுாஹிஹமிய ...	ஙுகஂ
ஈஜவெுதாநிஜாயதெதெ ...	ஙுகஙங
ஈஜஹகுஞதிஞொவ ...	ஙுகஂ
ஈஜொாமாதுகஂவிஜிஂ ...	ஙஂஅ
ஈவவஜஃஂாவொவ்வுவு ...	எருஙு
ஈவொஹரிவூகுளதெய ...	உருஙு
ஈவுாவிஹ ாஃஷுிாஹுதுஃ ...	ருஅள
ஈகூஙாஂவிலீதாநிஜிஃஃ ...	சஂக
ஈாமவெஷவியாவெகுவாதத ...	எகங
ஈாதீகரிவமவெவூவாஃ ...	கூஙகூ
ஈாஜஙுவஂஹுதுவஂஹுதுவ ...	கூகூருங
ஈாஜவிதுாஈாஜமாஹுஂ ...	ஙஂருங
ஈாதிரஂயாவமவஹவஸாஞுாஂ...	உகூஂ
ஈாதுரஙாமரிவூஜீயதெ ...	உகஙங
ஈாதுரஙாமரிவஸுஃவாயஃ ...	உகூச
ஈாகூஷவீரிவஸாவீவெஜெவ ...	ஙகஙங
ஈாஉராதிதுாவவஸவொவெய ...	ஙஅஅ
ஈாஉராணாஂஸாஈஸாஈவி ...	ஙருகூ
ஈவெஂரஹரெதவஹாவகுபு ...	ஙஅகங

பொ.	பக்கம்.
யெவாவுகூஷாரிவுதகஂ ...	சஉக
யெவெவவஹாகுகிகாஹாவாஃ...	உருள
யெதாயதிஃாதிதரிஞஂ ...	சசகூ
யெதாவஹவஃாணிகரிஃாணி ...	சஉகங
யெகுகூஷாரிநிஞெஸுாஂ ...	சஉருங
யெகெுதஉஹுவஸவியதிஃ ...	ஙகஙகூ
யெநஹஸிதாதுஞொஷெஷண ...	ஙளஂ
யெவுதுஞெவதாஹகுாஃ ...	ஙஙஉச
யெஹஜஜிதாரிஂாஹகுதுா ...	ஙஙஂ
யெஞெிதரிஞஂநிதுஂ ...	ஙகஅ
யெயயாரிஂாவுவதுதெ ...	ஙசக
யெஸாஹவியிாதுஜுஜு ...	ருளஅ
யெஷாஜுகுஂவெஹாரிதிஃ ...	ருங
யெஷாஜுஜுமதஂவாவெஂ ...	உளஉ
யெஷாரியெஃகாஂகூஷிதஂஙஃ ...	ஙஅ
யெஹிஹஂஹுஃஜாஞெஹாமாஃ..	ஙகஙக
யொமயாதெகாரிாநிவுர்ஹஉ...	ஙஅசு
யொமயாதெகாவிஸாஈஜாதுா ...	ஙஅருங
யொமஹஸுஹுகரிஃாணஂ ...	ஙளருங
யொமஹுஃகூாாகரிஃாணி ...	கூருங
யொமாாஷிஜவுதஞெஹுவ ...	உஙஂ
யொரிநாரிஜவிஹவெஷ்ஷாஂ ...	உசச
யொரிநொயதஜிதவுவ ...	உஉஉ
யொரிநஃுகரிஃாவஷ்ஜி ...	ஙஅஅ
யொரீயாஂஜீதவஹததஂ ...	உஙகூ
யொமெநாவுஹிவாரிணுா ...	கூசஉ
யொமெஸாாதஞொதொஞெகூஂ ...	ஙளச
யொமஂயொமெஸாாதுஜஷிாஙு	கூஙகச
யொதவுஸாநாநவெஞெஷஹஂ.	ஙஉ
யொநஹுஜஷுதிநஞெஷிடு ...	சசஙக
யொதிஹாவொஞுாாாரிஃ ...	உஂக
யொரோஜஃநாஜிஞு ...	ஙஙஅ
யொரோஞெவிஹஂஃமிபஃ ...	ஙருங

பொ.	பக்கம்.
ஆ.	
ஆஹதெசதகூகாரு	... ೨೯೮
ஆஹஞ்ஞுஹநிவர்ணம்	... ೨೦೨
ஆவுதெதஹவொவைந	... ೮೨೮
ஆயிஹுவொஹஸோநஃ	... ೯೯೮
ஆொகஹஃஹுஹதெவொவி	... ೮೦೯
ஆொகொஹிஞுஆிவியாதிஷ்ட	... ೯೦
ஆொஹஃஞ்ஞுதிராஃஃஹஃ	... ೯೮೨
வ.	
வதூஷிஹர்ஹுஆொஷெண	... ೯೯೦
வகூராணிதெகூகாரோணாஃ	... ೯೯೨
வஆொஹியஹுஞ்ஞுயாணி	... ೮೮
வஹுஆதநாதூயததா	... ೨೯೫
வஹஞ்நாஃவாவஹூராவஷி	... ೯೯೫
வாயூஹுஆொதிவர்ராணஃ	... ೮೦೮
வாஹஸாஃவிஜீணர்நியயா	... ೮೯
வீஹஸ்ஷொவஹவ வர்ஷிதி	... ೨೫೫
விகராஃஃஹஸ்ராணாஃஆொவ	... ೮೮೪
விமதெஹுராஹயஞ்ஞுயஃ	... ೨೦೯
விஜ்ஞாதஸ்ரீஹுராஜிஹவஹம	... ೯೯೮
விஹுராவிநயஹஸ்வொஞ்ஞ	... ೯೮೮
வியிஹீநஞ்ஹுஷ்டாஞ்ஞ	... ೯೦೦
விநஸ்ராஹவ விநஸ்ராஹம	... ೮೮೮
விநாஸ்ரீவ்ராயஹுராஹு	... ೮೮
விஸ்ராஹுநிஸ்ரீஹுராஹஃ	... ೯೯೫
விஸ்ரீஹுயாநாநஸ்வஸ்ராஜி	... ೯೮೮
விஹுஆொதஹுஆொஷெண	... ೯೯೨
விவஹுராஹுஞநவெஞ்ஞாஹ	... ೯೯೮
விவி ஹுஹுஸ்ரஹொவிகும	... ೮೮೮
விவி ஹுஹொவீஹவஹுஸ்ரீ	... ೯೯೫
விவியாஸ்ரஹுயகூ ஹெஷ்டாஃ	... ೯೯೫
விஷயாவிநிவஹர்ஹெ	... ೨೯೯
விஷுயெந்ரியஹுஸ்யொமாஸ்	... ೯೯೮

பொ.	பக்கம்.
ஈ.	
விஷாஷ்ட்டிஹுஹஜ்ரீச	... ೮೮೮
விஷீஹுஜ்ஜிஹுவாகூ	... ೨೨
விஷ்டஹுயாஹஜிஹுஸ்ரஹ்ரு	... ೮೦೦
விஹுஜுஹஸ்ராஹுவா	... ೨೨
விஹுஸ்ரொணாஹ்ரிஸ்ரொயொஹா	... ೯೬೨
விஹுயொஜெஜிஹுராஹுஜுஹு	... ೮೮೬
விஹாயகாரிஹுஹுவர்ராஹு	... ೮೬
வீதராஹுஹுயஞ்ரோயஃ	... ೮೨
வீதராஹுஹுயஞ்ரோயாஃ	... ೮೦೦
வுஷீணாஃவாஹுஸ்ரஹொவிஷ்ரி	... ೯೯೮
வெஹ்ரிவெஹுஹுவாஹு	... ೮೦೮
வெஹ்ரியஹ்ரஹுஆொஷெண	... ೮೮
வெஹிஹுவெஷ்டஹுஜிஞ்ஞெஷ்ட.	... ೮೮೮
வெஹுவராஹுராஃவாயர்ர	... ೯೬
வெஹுணாஃஹாஜிவொவிஷ்ரி	... ೯೯೮
வெஹாவிநாஸிநஃநிதியஃ	... ೮೮
வெஹாஹஃஹுதீதாதி	... ೨೯೦
வெஹெஷ்டயஜ்ஞுஷ்டிவஹுஸ்ர	... ೯೦೨
வெஹெஹ்ரஹுவெஹ்ரஹுஜெவ	... ೮೬೮
வெஹ்ரஃவவிஹ்ரு ஸொஃகாராஃ	... ೯೯೫
வெவெஷ்டஹ்ரஸ்ரீஸ்ரொஜெ	... ೮೮
வுவெதஜீஃவீரதிநாஃ	... ೮೮೮
வுவஹுயாத்திகாஸ்வஷ்டிஃ	... ೮೬,೬೮
வுராவிஸ்ரொணைவவராஜ்ஞெஹ	... ೯೦
வுராஹுஸ்ரஹுராஹுஹ்ரஷ்டிவாஹு.	... ೮೮೮
வுஷுஹாஃஹ்ரஷ்டவஹுவஷ்டஸ்ரொண	೨
ஸ.	
ஸஜ்ஞாதீஜ்ஹொவயஜ்ஹொஹுஷ்டஃ.	೨೦೦
ஸகுவஹவஃவிஜ்யொஹ்ரஷ்டஃ...	೮೮೮
ஸஸ்ரெஸ்ரஜ்ஞெஸ்ரஷ்டவஸ்ரஜ்ஞெஷ...	೨೮೬
ஸஜ்ஞாஹுஷ்யாஹுவ	... ೮೯೦
ஸஜ்ஞாஹுஷ்யாஹுஜ்ஞாஹுகூ	... ೮೮೮
ஸஸ்ரொஹுஜீஜ்ஞவொஸ்ரளஃ	... ೮೯೦

பக்கம்.	பொ.	பக்கம்.	பொ.
கூகஙூ	ஸகூயகூஸாஸஜஸஹ்தூயாமஸ ...	கூருஎ	ஸரீரயாதரஸவிஜதெ ...
ககஙூ	ஸ கூஸ்ஙூகூஹ்ணூவிஜஸாஸஹஃ ...	கூஉஉ	ஸரீரவாஜூநொஹிரூகூ ...
சஎ0கூ	ஸவெதிஜகூஸாவூரஸஹஸ ...	சகூஎ	ஸரீரஹொவிகூளதெஜய ...
ருஉசூ	ஸஹ்ணாஸ்ஹஸ்தீதெதூயதாஸ்ஹ.	ருஎஉ	ஸரீரஸயஹவாவெநாதி ...
ககூ	ஸவொஷொயாதஸ்ஹாஷ்ஹ்ரணாஸ	உகஙூ	ஸஸாதிஸ்திவஸ்ஹாணவஸாஸ ...
சருங்ஙூ	ஸஜயொயதஸ்வ ஹாவஸ்ஹ ...	கருஙூ	ஸஸாரஸ்ஸாஸவஸ்ஹ ...
ஙூகருஙூ	ஸததஸ்கீதஸ்யதெஸாஸ ...	நுஉகூ, சசச	ஸஸாதஸ்ஹூஸ்ஹயஸ்ஹூ வெஷ்ஹ ...
உகூஎ	ஸதயாஸ்ரஜயாயஸ்ஹ கூஃ ...	நூ0க	ஸஸகூஸ்ஹ்ணூவெஷ்ஹஃ ...
நுகூச	ஸதாஸாஸநவஸ்ஜாயஃஸ ...	உஙூக	ஸஸவீநாஸ்ரீரதாஸஸ்மெஹெ ...
நுகசூ	ஸகூஸ்ஹ்ணூவிஜாயதெஜ்ஹாஸ ...	உகஎ	ஸஸஎஹொவிகூளதெஜய ...
நுஅக	ஸகூஸ்ஹாஸ்மிவாஸவஸ்ஹ்வு ...	ககஙூ	ஸஸநிவெவஸ்ஹவாகெச ...
சூசஎ	ஸகூஸ்ரகூதிஜெஜஸ்ஹ்கூஸ்தி ...	சசஙூ	ஸஸஹாஸஸ்ஹவெளிதூயாஜீ ...
ருஎ0	ஸகூஸாஜஸ்ஹஜஹ்தி ...	ஙூஉக	ஸஸஹாஸஸ்ஹஹஜஸ்ஹவொ...
நுக0	ஸகூஸ்ஹ்ஸ்ஹவெஸ்ஹஸ்ஜயதி ...	சுருக	ஸளஸ்ஜொஜஜாயஸ்ரதிஜஸ்ஹாகூஸ்தி.
க உ0	ஸஜஸ்ஹஷ்ஹ்தெஸ்ஹவஸ்ஹஸ்ஹாஃ ...	சசசூ	ஸஸஸ்ஹாஸாநஜஸ்ஹஸ்ஹாஸாஸ் ...
சூ0க	ஸ ஜஸாவெஸ்ஹாஸ்ஹஸ்ஹாவெச ...	ஙூகஙூ	ஸஸயாவாயாஸ்ஹாதவ்ம ...
உஙூ	ஸஸிஸ்ஹயெநயொகூவுஃ ...	சுஎச	ஸஸயாவாயொவெதாஃ ...
சஉருங	ஸஸ்நியஜெஸ்நியஸ்ரஜாம ...	கஙூ	ஸஸஜாஸயொயம்வஸ்ஹஸ்ஹஷ்ஃ ...
ஙூஉகங	ஸஸ்நிஸ்ஹயொமஸ்ஹ்கூஸ்தி ...	கஅச	ஸஸஜாவஜெஸாநஸஹ்மியஸ்ஹஃ ...
கஅச	ஸஸ்நிஸ்ஹஸ்ஹஜிஹாஸ்ஹாவாஹெரா..	சுஙூச	ஸஸஜாவாநஸஹ்மியஸ்ஹ ...
சூ0ச	ஸஸ்நிஸ்ஹவஸ்ஹஜிஹாஸ்ஹாவாஹெரா..	உசச	ஸஸஜாவாஸ்ஹுஜஜதெயொஜா...
களஅ	ஸஸ்நிஸ்ஹாஸ்ஹகஜிஸ்ஹணாஸ்ரஷ்ணஸ் ...	கஎச	ஸஸஜாவாஸ்ஹுஸ்ஹஜஜதெஜ்ஹாநம ...
கஅ0	ஸஸ்நிஸ்ஹாஸ்ஹஃகஜிஸ்ஹயொமஸ்ஹ ...	ஙூகூ0	ஸஸஜாவிஸ்ஹிதாயஜ்ஹ்ரூ ...
கஙூ0	ஸஸவஸ்ஹஜிஜிதாநஸ்நஸ்ஹஷ்ஹ்ரஷ்ஹ ...	எ0	ஸஸஸ்ஹதிவிஸ்ரதிவஸ்நாதெ ...
கசூஅ	ஸஸ்ரஸ்ஹஹயொமஸ்ஹ்கூஸ்தி ...	கசூகூ	ஸஸெயாஸ்ரவ்ஜியாஸ்ஹவ்ஜ்ஹ்ரூஸ்...
ருஉஉ	ஸஸஜஸ்ஹஃஸ்ஹவஸ்ஹவஸ்ஹஸ்ஹ்ஹ்ய வஸ்ஹ	ஙூஉக, சுருச	ஸஸெயாஸ்ஹாயஜெஸ்ஹவிஸ்ஹணஃ. கஉஉ,
ஙூகூ	ஸஸஜஸ்ஹஃஸ்ஹவஸ்ஹவ்யீஸாஃ ...	சஙூசூ	ஸஸெயொஹிஜ்ஹ்ரூஸாநஜஸ்ஹஸ்ஹாவாஸ்ஹ
சசச	ஸஸஜஸ்ஹ்தரளஜஜிதெரஜ ...	கசூ0	ஸஸெரஸ்ஹாதரஸ்ஹாதீநீஸ்ரியாணூஸ்ஹெரு
சூளஉ	ஸஸஜஸ்ஹஸ்ஹவெஷ்ஹஸ்ஹஸ்ஹ்ஹெதஷ்ஹ...	நுசஙூ	ஸஸெரஸ்ஹாதரஃவகூஷ்ஹஸ்ஹஸ்ஹைவ்ஸ்ஹநகூ
கருசூ	ஸஸஜஸ்ஹிஜாவஸ்ஹிஜளஜ ...	கரு	ஸஸமஸ்ஹஸ்ஹாஸ்ஹாஸ்ஹாஸ்ஹாவஸ்ஹஸ்ஹ்ஹ்ரூஉஸ்ஹெவ...
எ0	ஸஸஜாவசஸாஸ்ஹாஜிஃ ...		வ.
சூருஅ	ஸஸஜாஸெஸ்ஹெநவகூளதெஜய ...	கஙூச	ஸஸஸணவாயஃஜயாதெரூ ...
ஙூஙூ0	ஸஸஜொஹாஸவஸ்ஹஸ்ஹஸ்ஹெஷ்ஹ்...	கஙூஙூ	ஸஸகாஸ்ஹெநெஹஜஹஜஹதா ...

பொ.		பக்கம்.
ஸ்ரீ		
ஸ்ரீகாயஸ்திரௌதீர்ய	...	உகஅ
ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்தோத்ர	...	சகஙூ
ஸ்ரீஸ்ரீவத்ஸாங்கமிச்ரதை	..	சகஙக
ஸ்ரீசுபாலோபாக்யானம்	...	ககஂ
ஸ்ரீயோகீந்த்ரஹரிவம்சம்	...	உஂக
ஸ்ரீராமாயணாதிகாவ்யம்	...	ஙகஙங
ஸ்ரீமெளலிநாவஜாயதை	...	ஙஂஙூ
ஸ்ரீவத்ஸகோத்ரசரிதம்	...சஙஙூ, சூஂருூ	
ஸ்ரீவத்ஸகோணிதஸ்ரீ	...	கஅகூ
ஸ்ரீவத்ஸகோத்ரவிஜயா	...	சூஎருூ
ஸ்ரீவத்ஸாங்கதத்தம்ஸ்ரீயஃ	...	சூஅஉ
ஸ்ரீவத்ஸாங்கவிதுஷாம்ஸ்ரீதா	...	கஙகூ
ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸ்துதிஸ்ரீ	...	சஎஙூ
ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸ்ரீஸ்ரீமதி	...	,,
ஸ்ரீவத்ஸாங்கிதஸ்ரீ	...	சஉருூ
ஸ்ரீவத்ஸாவஸ்ரீதாதெஹெ	...	சஙூஅ
ஸ்ரீவாயவதஸ்தோத்ரஸ்தவ	...உஙஂ, சஅசூ	
ஸ்ரீவாராணஸீமஹாத்ம்யம்	...	உஅசூ
ஸ்ரீவாஸவிஷ்ணுஸ்தவஸ்ரீ	..	ருகஙூ
ஸ்ரீவாஸுதேவஸ்தவராஜ	...	சூஅச
ஸ்ரீவாஸுதேவாத்மஸ்தவம்	...	உஉஅ
ஸ்ரீவாஸுதேவாத்மஸ்தோத்ரம்	...	உஙஂ
ஸ்ரீவாஸுதேவாத்மஸ்தோத்ரம்	...	கஅருூ
ஸ்ரீவாஸுதேவாதிகுணஸ்தவ	...	ஙஂகூ
ஸ்ரீவாஸுதேவாநிவம்ஸோஹம்	...	உஎக
ஸ்ரீவாஸுதேஷ்டயெதெநகம்	..	சூஉகூ
ஸ்ரீவிதேயாத்மஸ்தெய	...	ஙசகூ
ஸ்ரீவியோநிஷ்டகுணஸ்தவ	...	ருஂசூ
ஸ்ரீவிஷ்ணுவஸுவஸ்ரீ	...	உகஂ
ஸ்ரீவிஷ்ணுசாஹம்ஸ்ரீ	...	ருசகூ
ஸ்ரீவிஷ்ணுயாதாத்மஸ்துதி	...	உஅக
ஸ்ரீவிஷ்ணுராணீந்த்ரியகருடாணி	...	கசூஉ
ஸ்ரீவிஷ்ணுஹரிதாஸீ	...சசஉ, ருஉஉ	
ஸ்ரீவிஷ்ணுஹரிஸ்தோத்ரண	...	சூருருூ
ஸ்ரீவிஷ்ணுஹரிவிரிதாஸ்ரு	...	சூசக

பொ.		பக்கம்.
ஸ்ரீ		
ஸ்ரீவிஷ்ணுஹ்ருதயஸ்தவம்	...	ஙஎஅ
ஸ்ரீவெங்கடேச்வரஸுப்ரபாதம்	...	சஎஙூ
ஸ்ரீவெங்கடேச்வரஸ்துதி	...	கசூருூ
ஸ்ரீவேங்கடேச்வரவிலாஸம்	...	கசூஙூ
ஸ்ரீவேங்கடேச்வரஸ்துதி	...	உஎஙூ
ஸ்ரீவேதவ்யாஸஸ்தவராஜ	...	உ஑அ
ஸ்ரீவைத்யநாதவிலாஸ	...	ருருஙூ
ஸ்ரீவைத்யநாதஸ்தோத்ரம்	...	சூருருூ
ஸ்ரீஹம்ஸநாதஸ்தவிநதேயாஷ்டகம்	...	எ
ஸ்ரீஹரிபக்திமாதரங்கிணீ	...	கசூ
ஸ்ரீஹரிவம்சஸ்தவராஜ	...	ருருூ
ஸ்ரீஹரிஸ்துதிவிலாஸ	...	சூசசூ
ஸ்ரீஹரிஸ்துதிகுணகதம்	...	உஉஙூ
ஸ்ரீஹரிஸ்மரணபரிபாடி	...	ருஂஎ
ஸ்ரீஹரிஸ்ரீதிபரிபாஷாவாக்யம்	...	ருஉ
ஸ்ரீஹரிஸ்ரீஹரஸம்ஸ்துதிஸ்தவம்	...	உஉஎ
ஸ்ரீஹரிஹரஸ்தவம்	...	ஙஙகூ
ஸ்ரீஹரிஹரஸ்தோத்ரம்	...	உஙகூ
ஸ்ரீஹரிஹரஸ்தோத்ரம்	...	சகசூ
ஸ்ரீஹரிஹரஸ்துதிஸ்தவம்	...	உ஑சூ
ஸ்ரீஹரிஹரஸ்துதிஸ்தவராஜ	...	உகஙூ
ஸ்ரீஹரிஹரஸ்துதிவிஜயம்	...	சஎஙூ

பக்கம்.	வரை. (൧)
൧൧	... வாயிலாகிய கதவினைத்
൧൨	... வாயிற்கதவைத் திறவாய்
൧൩	... வாயிலாகிய கதவினைத்
൧൩	... வாயிலாகிய கதவைத்
൧൪	... வாயிலாகிய கதவை
൧൫	... வாயிலாகிய கதவை
൧൬	... வாயிலாகிய கதவை
൧൭	... வாயிலாகிய கதவை
൧൮	... வாயிலாகிய கதவை

பக்கம்.	வரை. (൧)
൧൧	... வாயிலாகிய கதவினைத்
൧൨	... வாயிற்கதவைத் திறவாய்
൧൩	... வாயிலாகிய கதவினைத்
൧൩	... வாயிலாகிய கதவைத்
൧൪	... வாயிலாகிய கதவை
൧൫	... வாயிலாகிய கதவை
൧൬	... வாயிலாகிய கதவை
൧൭	... வாயிலாகிய கதவை
൧൮	... வாயிலாகிய கதவை